

Toronto University Library

Presented by

Messrs Joseph Baer & Co

through the Committee formed in

The Old Country

to aid in replacing the loss caused by

The disastrous Fire of February the 14th 1890

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

LGr
H561I

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ,

HERODIANI *the historia*

HISTORIARVM LIBRI OCTO,

E RECENSIONE

HENRICI STEPHANI,

CVM

VARIETATE LECTIONIS

TRIVM CODICVM MSS.,

NOVA BERGLERI VERSIONE,

NOTIS VARIORVM

ET

INDICIBVS VERBORVM AC RERVM,

CVRANTE

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCH,

ART. MAG. LIPS. GYMNASII PLAVIANI RECTORE.

TOMVS QVARTVS.

LIPSIAE,

SVMTIBVS E. B. SCHWICKERTI,

MDCCCXV.

11200

NOT

RETOPEN BRILLI OKTO

LIBRARY
OF THE
HISTORICAL SOCIETY
OF THE CITY OF BOSTON

HISTORICAL SOCIETY

RECEIVED

VALUATION

THIRTY EIGHT DOLLARS

NOVA HEBER

NOT

14485
3/8/91

INDICATED

GENERAL

THEOPHILUS GAYLORD THURMAN

AND HIS WIFE

TOMAS

LIBRARY

VALUATION

THIRTY EIGHT DOLLARS

LECTORIBVS.

Absolvi ergo tandem aliquando opus Herodianum, adiutus cum favore dei in primis, per tot laborum annos sustinentis et vigorem mentis et corporis vires, nominatim quæ oculorum aciem, tum etiam ope hominum varia. Quæ quidem animi pii grati quæ significatio, in fronte hic Praefationis proposita, ut est aliena ab omni iactatione pietatis, et modo debitum solvit sensum quæ promittit e beneficiorum vel magnitudine vel multitudine, vel longitudine atque diuturnitate, ita nec indecora mihi putabitur a bene sentientibus, nec ingrata prorsus vel legentibus, qui nihil beneficii contulerunt, sed mecum acceperunt simul aliquid tamen quodam modo, fruendis quidem iis, quæ per aliorum benevolam operam dedimus ac congeessimus. Sed his, qui conscii sunt sibi suæ benignitatis, quam proprie non exspectant, credo, commemorationem beneficiorum hanc, scripto prolatam, contenti per se animi recordatione grata tacita quæ cogitatione benevolentiae, his igitur tamen debeo hunc honorem, quod quibusdam tum nihil rependere potui, quam exemplum singulorum Tomorum, tum ne hoc quidem, quamvis promissum et sperassem ab initio, me tale exhibiturum munusculum atque repræsentaturum. Priori enim huius generis liberalitate fontem exhaustiens, nec in domesticis angustiis reperiens supplementum, abstinere porro cogebar, non de industria adeo vanus promissor in istam partem.

Legentibus vero et utentibus Operis Voluminibus his quarto quinto quæ suppeditantur a me plura simul hæc:

I. Politiani interpretatio, emendata illa et expleta, ex editione Sylburgii, cum eiusdem que et Stephani ac Memmii sub textum castigationibus, (p. 1 — 134.) — non tantum, ut cum nova Bergleri conferri queat volenti, sed etiam multo que magis, quod conspirat partim cum MSS. nostris, et certis in locis pro Codice aliquo ad textum constituendum valere potest, quae non est mea solius sententia, sed et aliorum.

II. Pauli Voeti in Herodiani Marcum et Commodum imperatores Notae, (p. 135 — 190.) — non quo intelligentia verborum ac rerum scriptoris nostri multum iuветur, sed quod in notione Principis editionis, quam moliebamur, inesse videretur, ut Notae non abessent veteres, quae per se continent boni aliquid.

III. Harlesii, V. Cl. coniecturae in quaedam Herodiani loca, per epistolam benevole mecum communicatae (p. 190.)

IV. Excursus super lusu verborum ad varia Herodiani loca (p. 191 — 194.)

V. Tabula chronologica in historiam Herodiani (p. 194 — 195.)

VI. Chronologia in Herodiani historiam, ex edit. Patav. ad sinistram quidem, sed ad dextram comparata illa ex Reimar. edit. Dion. Cass. (p. 196 — 206.)

VII. Genealogiae in Herodiani historiam ex edit. Patav. (p. 206 — 218.)

VIII. Nova Addenda et Emendanda ad totum tertium (p. 219 — 223.)

IX. Testimonia et iudicia de Herodiano (p. 229 — 236.)

X. Commentarius de tribus codd. manuscriptis (p. 237 — 329.)

XI. Commentarius de editionibus Herodiani.
(p. 330 — 474.)

XII. Index graecarum vocum in textu (p. 475 — 1166.)

XIII. Index graecarum vocum, in notis maxime tractatarum, tum per excursus, sed et in textum. (p. 1167 — 1346.)

XIV. Index observationum per notas et excursus e genere grammatico. (p. 1347 — 1626.)

XV. Index vocum secum aut confusarum aut variantium. (p. 1627 — 1655.) Cui adhaeret Index vocum accentu tantum variantium. (p. 1655. sq.)

XVI. Index locorum, ex aliis scriptoribus, Gr. et Lat., vel emendatorum, vel explicatorum et illustratorum. (p. 1657 — 1665.) Cui adnectitur Index aliorum scriptorum non classicorum, nec veterum, per Notas et Excursus productorum in partem utr. (p. 1665 — 1667.)

XVII. Index super voces singulas aut phrasas Lat. in Vs. Bergleri. (p. 1668 — 1713.)

XVIII. Index rerum et sententiarum, it. personarum. (p. 1714 — 1805.)

IRMISCHIO VIRO DOCTISSIMO IO. A. ERNE-
STI S. P. D.

Accepi, quae mihi legenda misisti, ut Tibi dicerem, quid essem auctor, utrum ea in publicum proferenda putarem per typographorum formulas, an premenda. Legi ergo, in primis orationem: intellexi quae eam, quoad quidem ego indicare possum, recte laudatam esse: sed quod ad edendi consilium pertinet, haereo sane, sed tamen magis inclino ad premendi quam ad edendi partes. Non dicam, orationem esse vernaculo sermone scriptam: quanquam et hic est,

quod dubitationem faciat in Rectore Scholae, a quo latina magis exspectantur. — Ego vero velim Te prodire aliquando in lucem ut virum graece et latine doctiorem vulgo. Id quid sit mea sententia, non ignoras. Ita commendabis ingenium doctrinam que Tuam doctis viris, Tibi que viam patefacies ad maiora, i. e. ad locum, ubi magis explicare doctrinam et prodesse literis possis. Bene vale Vir doctissime, mihi que carissime. Scr. d. XII Oct. LXIX.

IRMISCHIO V. D. S. P. D. IO. AVG. ER- NESTI.

Tandem intervallo negotiorum aliquo facto, Tibi, literisque Tuis respondendum est. Neque enim alia causa est tarditatis, quam negotiorum multitudo. Et Tu, Carissime Irmischi, primus es, cui in hoc otio respondeo.

Gaudeo, Te consilium meum ita accepisse, ut a me erat scriptum. Tanto confidentius alterum consilium super proposito Tuo explico. Ac primum, quod e Tragicis tribus illis fabulas singulas animadversionibus Tuis instructas edere cogitas: non improbo quidem omnino: sed primum iam habemus talem Chrestomathiam Tragicam Gottingae ante plures annos de consilio Gesneri editam ab Eyringio: quae successum non habuit: deinde non est institutum satis populare ac plausibile, neque apud scholarum magistros, neque apud eruditiores. Et si Tu iam demum ad istas fabulas tractandas accesseris, non profecto poteris brevi tempore aliquid efficere, quo Te nomen que Tuum commendes latius, hoc est, pluribus e vario genere doctrinae et litterarum. Sunt praeterea multa multis libris in has fabulas notata, emendata etc. quae Tu tam brevi tempore cognoscere non poteris, fiet que, quod nuper mihi scripsit Valkenarius de Moro, eum nimis festinasse, nondum cognitis aliorum doctorum Virorum observationibus, eam que ob causam imperfectum opusculum prodidisse. Sed haec non scripsi, ut consilium illud Tuum plane abiici velim: sed ut res per otium tractetur, et aliquid perfecti elaboretur.

Ego igitur Tibi hoc consilium dederim, quod et expeditius sit et ad rem Tuam propius ac celerius valeat. Scis, Leisnerum nostrum voluisse edere Herodiani historiam. Consi-

lium id ei ante permultos annos subiecit versio Bergleri elegans et pressior Politianeâ, quae in editis est. Eam versionem acceperat primum ab Ludovico, qui libros scriptos Menkenii, Burcardi, emerat. Sed hanc versionem, cum iis, quae ipse collegit per plures annos, cum edd. vett. habet filius eius, Tibi non ignotus. Ab eo impetrabis, ut eas chartas Tibi cedat, ut quae Tu patris observationibus sub eius nomine edendis addas, quae vel ad textum, vel ad res, vel ad verba prodesse videantur. Ita facile invenies librarium, qui redimat, et erit opus sane vendibile. Ego vero apud Leisnerum, si ad ipsum scripseris, et ut hac de re me consulat, facile efficiam, ut Tibi ista cedat, et ea re etiam nomini parentis consulat.

Quia spero, Tibi consilium non displiciturum, nunc quidem non necessarium arbitror mittere librum, quem petisti, alias paratum ad usus Tuos. Bene Vale V. C. et me, ut facis, ama. Scr. Fer. II. Nat. D. N. I. C.

VIR CLARISSIME ATQVE DOCTISSIME.

Accepi literas Tuas, ex quibus libenter cognovi, quam assiduus sis in Herodiano expoliendo. De versione Bergleri vel explenda vel emendanda nihil melius scio, quam Tu ipse putas fieri oportere. De collatione Veneta nihil spero. Nam et me in Callimacho spes et promissa fefellerunt. Dione Cassio ipse carere non possum, qui iam in Tacito iterum castigando laboro. Nec est quod Tu inde speres auxilii. Fabricianae notae sunt fere mera collectanea historica, antiquaria, non criticae animadversiones, in quibus etiam aliorum scriptorum loca emendentur. Itaque nec Index est additus eo pertinens. Omnino videris mihi nimis laborare in opere Tuo. Rem Tuo Marte gere, et noli diu nimis moliri. Vale, Optime Irmischi, et res Tuas omnes age feliciter. Iterum Vale. Scr. d. X Ian. LXXII. Tui studiosissimus I. A. Ernesti.

VIRO CLARISSIMO ATQVE DOCTISSIMO IR- MISCHIO IO. AVG. ERNESTI S. P. D.

Ignosce seni acrumaoso a nimia occupatione, cum tam raro scribit, praesertim a Te consultus. Admonitus

iterum heri tandem rescribo paucis. Instituta Tua, quae in tabella descripsisti, accomodate, quantum fieri potuit ad rationes publicas, probo (Miseram autem seriem et ordinem lectionum, in schola nostra tractandarum e lege et disciplina scholastica, denuo publicata). Omnino Tibi et Tui similibus non est scripta illa institutio publica. Bonus doctor, ut dixi, cum mihi iste labor imponebatur, est optima lex docendi.

Quod de absoluta Herodiani recensione scripsisti, iucundum fuit. Fac igitur, ut eum e manibus dimittas, ne Te taedium talis laboris capiat, quem mihi visus es ipse sine causa molestiorem Tibi reddere. Vale, et me, ut facis, ama. Scr. d. 26 Iun. 1773.

IRMISCHIO SVO S. D. P. MARTINI.

Confectis negotiis et multis, et taedii plenis, quae mea a me sparta adhuc postulabat, ad TVAS, Vir Doctissime atque Amicissime, litteras, pridie Cal. Febr. datas, paucis, quae opus videntur, rescribam. Non sine mira animi voluptate ex eis, quas dico litteras, intellexi, excerpta mea ex Cod. Monachienſi, TIBI non solum recte reddita fuisse, sed etiam exſpectationi TVAE prorsus satis fecisse. In quo laborem studiumque meum ubi aliis viris eruditis non minus, quam TIBI, probatum iri poſthac intelligam, habeo sane, cur mihi gratuler, TIBI que gratias habeam, quod hoc in negotio procurando opera qualicunque mea uti volueris. Interim ſcire TE velim, me libenter et haec fecisse, et plura facturum, quibus tum meam erga TE amicitiam teſtificari, tum artes liberales quodammodo adiuuare poſſim. Quo ſtudio qui non movetur, is, me iudice, nec amici, nec viri eruditi nomine dignus eſt. Vnde et reliqua, quae ſcire ayes, illico perſcribam.

De ipſo Cod. MS. cuius lectionem diſcrepantem ad TE tranſmiſi, haec exponam, neceſſe eſt. Nimirum is eſt membranaceus, triginta foliorum, plane ſic, ut in libris noſtris, quos formae quadripartitae, huiusque maximae, dicimus, complicatorum, itaque conſutorum, ut tres quaſi faſciculos, quorum quiſque decem folia complectitur, efficiant. In ſingulis cuiusque folii columnis verſus ſcripti ſunt, minimum, duodequinquaginta, ſaepe etiam quinquaginta tres; praeterquam omnium poſtrema, in qua non niſi unus et viginti

versus reperiuntur, ita, ut reliquum spatium, prorsus vacuum, ne τέλος quidem, aliudve finiendi vocabulum prae se ferat. Ex quo intelligi potest, libri, ab hoc versu, eodemque minio scripto: Ἡροδιανῆς ἱστορίῶν πρώτη inchoantis, litteras esse admodum nitidas et minutas; quia editionis Stephanianae typis haud raro minores. Earundem ductus similes fere sunt typorum, quibus libri exeunte Sec. XV. et incunte XVI. impressi sunt, ductibus et quasi lineamentis: ut, γ pictum est hoc modo Γ, δ plerumque Δ, σ, in fine potissimum c, ω vero ∞ cet. Deinde complura in Cod. occurrunt litterarum compendia, eodem fere modo flexa et connexa, quo sunt ea, quae Stephanianus liber prae se fert: in primis vero in primo cuiusque columnae versu saepe tres litterae, altera super alteram, collocatae cernuntur. Cuiusmodi syllabarum compendia faciunt, ut plura vocabula sint lectu difficiliora; et plane ambigua, quorum exempla quaedam in his excerptis reperiuntur. Vnumquodque fere iota habet duo quasi διαιρέσεως puncta supra scripta: contra vero iota subscriptum per integrum librum non offendi. Quod ad vocabulorum accentuationem attinet, encliticam τς, paroxytonum sequentem, gravi, qui usurpatur, semper notatam observavi: quam scribendi rationem Fischerus, V. Celeberr. in animadversionibus ad Welleri Grammaticam, rectiorem, quam quae alioquin usitata, et huic antepouendam, reor, esse contendit. Vt paucis dicam, ex signis Cod. MS. omnibus, nimirum, membranae, adhuc recentis et albae, pulcritudine, ex incunda litterarum nigritie, ex ductuum et lineamentorum similitudine, quae inter codicis huius litteras, atque typos est eos, quibus libri Sec. XV. et XVI. impressi sunt, effici cogique posse arbitror, Cod. MS. annorum fere CCC esse. Quin cum Vir Illustris et Generosissimus a Lippert me certiore fecerit, hunc Cod. MS. una cum duobus aliis, Alberto, Duci Bav. olim donasse Ioachim. Camerarium; cumque hunc codd. gr. complures manu sua descripsisse ex historia satis constet; mihi certe hunc, de quo quaeritur, codicem ab ipso Camerario descriptum esse, admodum credibile videtur. Quam coniecturam meam si quis fundamento niti credat nullo: hoc tamen affirmare aulam, ipsum codicem vix centum annos vetustiore esse Camerario. Quae utcumque sint, aut existimentur, liber ipse e codice vetustiori, eoque optimae notae, fluxerit, eiusque librarius, summa cura et animi contentione in eo describendo versatus sit, oportet, eo, quod universus liber, (si a paucis praetermissis, quae in excerptis

notavi, discedas) recte prorsus, munde, venuste, elegantissimeque scriptus est. Idem lectiones complures suppeditat, vulgata haud dubie meliores atque probabiliores: quas TV, Vir Clarissime, in excerptis meis legendis comparandisque facile observabis. Idem etiam haud raro, comminatum loco, puncta exhibet: haec ipsa vero vocabulis interdum aliis, quam in editt. vulgaribus, adiecta, ita, ut ea sic aut coniuncta, aut seiuncta, sensum habeant rectiorem, magisque verisimilem. Oratio cuiusque libri in capita, aut alia segmenta, non divisa, plane cohaeret: ipso autem libro finito, versus inchoatus quidem, non est completus, sed vacuus relictus. Quo facto, sequentis libri inscriptio, minio exquisito nitidoque picta, versum singularem inchoat, neque tamen semper complet. In margine nonnunquam exstant litterae rufae, eaeque maiusculae, ad ipsam orationem pertinentes: ita tamen, ut vocabulum eiusmodi littera rubra inchoatum, raro novam inchoet periodum. Quin huiusmodi litteram aliquoties vidi mediam esse vocabuli, ad quod pertinebat. Qua causa permotus haec fecerit librarius, equidem videre nequeo. Ceterum, quanta fieri poterat, cura animique attentione in hoc labore versatus, qualemcunque varietatem, quin manifestos librarii lapsus, adnotavi: id quod TV, facta comparatione, perfacile intelliges. Atque haec sunt, quae de ipso Cod. MS. vere dicere possum.

Quae de primi libri titulo scire avebas, ea iam exstant in ipsius Cod. descriptione, ubi librum ab hoc versu, eodemque minio scripto: *Ἡρωδιανῆς ἰσοριῶν πρώτη* inchoari dixi. Vnde haec in lectionis varietatem transcribere potes.

Ingolstadiensem editionem duplicem, alteram a Pl. Reverendo et Doctissimo Lancelloto, Benedictino, mecum communicatam, alteram in Gymnasii nostri bibliotheca exstantem, tractavi, et comparavi etiam. Prior est ea, quam TV ipse in litteris superioribus, sero tandem mihi redditis, descripsisti; quamque excudebat David Sartorius Anno M. D. XCIII. cum qua posterior plane convenit, praeterquam quod post *Ingolfsadii*, legatur: *ex typographeo Adami Sartorii*, Anno M. DCVIII. Primi folii columna aversa itidem vacua est. In consequentis folii columna adverfa, quae perperam ternario signata est, cum eius averfa binarium prae se ferat, eadem verba, eoque ordine leguntur, quae, et quo, in eodem prioris editionis folio, exstant. Pagina igitur secunda incipit textus graecus, e regione cuius est latina versio, neque tamen typis expressa, ut facta est a Po-

litiano, sed a Stephano emendata; cuius verba prima haec sunt: *Plerique eorum, qui in congerenda historia tempus atque operam posuerunt, cet.* Numerus foliorum utriusque editionis, idem proflus est; siquidem tam textus graeci, quam interpretationis latinae verba ita sunt impressa, ut in quaque editionis posterioris columna tot exsint, quot in singulis prioris columnis reperiuntur; unde textus graecus explicit p. 400. subiecto vocabulo ΤΕΛΟΣ, versio latina finit p. 401. et in his quidem verbis: *cum facultate superiorum.* Sequens columna, prioris quidem editionis, Errata ante oculos ponit, posterioris contra, proflus vacua est. Quae duplex editio quamvis externa specie conveniat, est tamen etiam, quo altera ab altera magnopere discrepet. Prioris typi sunt elegantes, nitidi, et adhuc acuti; posterioris contra obtusi, attriti et sordiduli: textus illius graecus est satis accuratus et correctus; huius vero, erratis compluribus commaculatus: ut, p. 1. lin. 12. est ἀληθείας, pro ἀληθείας, p. 6. l. 15. ἐπὶ κιν pro ἐπὶ κιν; ib. l. 24. ὄντα, pro ὄντα, quod et in priori est; p. 8. l. 8. post τυράννης est punctum, in priori comma saltem; ib. l. penult. post αὐτῶ, deest punctum, et l. ult. κομαίσαν, pro κομαίνεσαν, p. 10. l. 4. post ἤρξατο, exstat punctum, prior habet comma; l. 5. ἀχθεῖσαι pro ἀχθεῖσαι, l. 12. εὐαῖν σε, pro εὐαῖν τε, quod in utraque falsum est, l. 18. ἐνός ἐμῶ pro ἐνός ἐμῶ, uti et in priori; l. 23. πόθον, pro πόθον. p. 12 in lineis quinque primis desiderantur signa, quibus imperatoris oratio notata est. p. 16. l. 8. post ἀνδραγαθίαν habet comma saltem, uti etiam p. 18. l. 19. post τὴν ἐπιθυμίαν. p. 20. l. 1. ἐκεῖ pro ἐκεῖ, et l. penult. ἀπαλλαγεῖν, pro ἀπαλλαγεῖν prioris. p. 22. l. 22. post ἀμῶν desideratur punctum. p. 24. l. 10. post χρώμενος habet punctum, non colou prioris; l. 26. in τα deest gravis. p. 26. l. 11. post νομίζουσα, habet punctum. Perperam. l. 17. ὀλέθριον, pro ὀλέθρια. p. 34. l. 9. μεῖζοντι pro μεῖζόν τι, l. 16. χῶραν, pro χώραν; p. 36. l. 1. αὐτῶ pro αὐτῶ, p. 38. l. 15. ἀντελκόντων, pro ἀντελκόντων, l. 17. ἐνθραδῆναι pro ἐνθραδῆναι. p. 40. l. 16. δικαστηρίων, pro δικαστηρίων. p. 44. l. 2. ἀγγέλειαι, pro ἀγγέλλεσθαι, l. 13. ἀνῆεν, pro ἀνῆεν. l. 17. εἰδένος, recte, ubi prior male εἰδένος. p. 46. l. 1. ἀλλ' ἢ, pro ἀλλ' ἢ. p. 48. l. 12. κατελθὼν, recte, ubi prior minus recte κανελθὼν. p. 50. l. 11. κεκοσμημένον, pro κεκοσμημένον; l. 14. αὐτῶ pro αὐτῶ. p. 52. l. 8. ἐκεῖνος, pro ἐκεῖνος; l. 14. αὐτὸν, pro αὐτὸν. p. 54. l. 4. φῆμεις, pro φῆμεις; l. 11. ἡμέρας, pro ἡμέραι; l. 25. γραφεῖς, pro γραφεῖς. p. 56. l. 23. εἰς προεχώρει, quod εἰ in priori desideratur. p. 58. l. 9. ἐκκληθέντα, pro ἐκκληθέντα.

p. 62. l. 12. δεδουῖα, pro δεδουῖα; l. 15. αὐτὸν, pro αὐτὸ. p. 64. l. 6. ἀζήμακον, pro Φάσμακον; l. 10. οἶνῳ recte, ubi prior male οἶνῳ. Errata plura, eaque minora transcribere piget. Haec, ex libro primo duntaxat descripta, posteriorem ex priorē fluxille, hanc tamen illa multo praestantiorem esse, satis demonstrant. Ceterum, num prior e Stephaniana, quod mihi videtur, fluxerit, proisus affirmare non ausim.

Praeter priorem Ingolstadiensem, ab eodem Viro Pl. Reverendo et Doctissimo, accepi etiam Basileensem, formae quidem minimae editionem. Libelli titulus est ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η. *Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum usque et Albinum Imperatores Historiarum libri VIII. Basileae; sine anni et editoris mentione.* Pag. 3. incipit textus gr. idemque solus sine versione, qui continuatus est usque ad p. 443. et vocabulo ΤΕΛΟΣ finit. Libri primi inscriptio haec est: ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον. Quae editio utrum TIBI nota sit, ignoro. Equidem pauca de illa commemorabo. Textus Gr. typis est impressus nullis plane capitum sectionibus, quin ne Stephanianis quidem, adhibitis: ibi saltem, ubi cuiusquam oratio incipit, haec a reliquo orationis contextu separatur hoc fere modo: ut, p. 11. Δημογορία τῇ βασιλείας Μάρκου, item p. 15. δημογορία Κομμόδα, p. 320. Δημογορία Ἀλεξάνδρου τῇ τῆς Μαμαίας κ. τ. λ. Praeterea commata, colla, puncta saepe vocabula sequuntur alia, quam in reliquis solent; unde sensus nonnunquam mutetur, necesse est: signa vero parentheseos occurrunt plane nulla. Observavi etiam lectionem hic, illic, discrepantem, vel errata potius: ut p. 6. l. 19. γαμβρὰς αὐτῷ, ubi alii libri habent αὐτῷ. ego quidem illud praeferrem. p. 7. l. 2. ἐμελλεν, pro ἐμελεν. p. 8. l. 1. ἔθνη Βάρβαρα, pro μέρη βαρβάρους. p. 9. l. 10. ante ἡδονὰς desideratur καινὰς. p. 10. l. 2. ὑπόγειον, pro ὑπόγειον. p. 12. l. 6. ἀνεθρέψαται, pro ἀνεθρέψαδε. p. 11. l. 1. αὐτῶν, pro αὐτῶν; l. 12. παρῶν, pro παρῶν. Interim plura transcribere, vel de ea in universum statuere, operae pretium vix videtur. Hoc unum saltem addam, dictionem encliticam τε, post paroxytonum, plerumque, nec tamen semper, gravi notatam esse in hac editione Basileensi, plane sic, ut in MS. Monachienfi: ut, p. 1. l. ult. κολικεῖαν τε. p. 2. l. 18. ἐμφυλίων τε; p. 3. l. 2. τυράννων τε, p. 7. l. 2. λόγων τε, ib. l. 9. κωλύων τε, l. 11. μόνος τε, p. 9. l. 12. ὕβρεις τε, cet. contra vero video p. 2. l. 10. μεγάλων τε, p. 3. l. 18. ἡλικίας τε. Ceterum haec editio typis, satis elegantibus nitidisque

impressa est. Quam si non habeas, alio tempore de ipsa exponam plura.

Libellum Tuum, nuper scriptum, nondum vidi: sed si reapse a bibliopola quocunque receptus sit, eo ut me dones, vehementer rogo. Is enim non potest non docte scriptus esse, adeoque scire meum, quod scio parvum esse, mirifice augere. In quo si quid nihilo secius offendam, de quo aliter statuam, id TIBI pro amicitia nostra significare non cunctabor.

Notulas qualescunque meas, inter varietatem lectionis inspersas, scripsi ita, ut mihi legenti scribentique in mentem et buccam venerunt: quas semel scriptas examinare, animoque accuratius expendere, per tempus et negotia alia haud licuit. Si licuisset, acceperis haud dubie epistolam criticam accuratorem, et magis perpolitam. Igitur si ipsas suo loco relinquendas censes, vide, quaeso, ut eruditioni gloriaeque Tuae ne obsint.

Codicem MS. mercatori illi optimo atque amicissimo, per quem acceperam, reddidi, hoc consilio, ut ipsum aut remittat, aut si ipse Monachium petat, quo brevi reversurus est, eo secum sumat, virisque illis Clarissimis Amplissimisque reddat, a quibus est ad me transmissus. Verbis Tuis, utrique, et Oeselino, et Lipperto, gratias persolvi, quas potui, maximas.

Quod reliquum est, spero, fore, ut Herodianus, cura studioque Tuo emendatus et castigatus, redemptusque a bibliopola aequo, honesto, et quam minime sordido, quam primum in lucem prodeat, et TIBI laudes, quas merere, comparet immortales. Eoque facto, editionis novae exemplum non exspecto solum, sed etiam meo quasi iure deponco et efflagito. Postremum libellum meum, per occasionem scholasticam promulgatum, iterque *παρῳδία* a me confectam, TIBI simul transmitto: quem utrumque, rogo, animo aequo et amico accipias, mihi que nunquam non faveas. Vale. Scrib. Ratisbonae, pridie Cal. Mai. A. MDCCCLXXIII.

VIRO PEREXIMIO, ERVDITISSIMOQUE THEO-
PHILO GVILIELMO IRMISCHIO S. P. D.
CHRISTO. SAXIVS.

Quod illo ipso temporis articulo, quo ad me Tuae perferrentur schedae Herodianeae, metuebam, ne quem

inventurus essem operarum redemptorem, qui et lubenter, et condigne Tua incredibili industria sumtus ferret, id reapse nunc uso mihi venisse in vobis comperi. Esi enim ubique fame hamus mihi pependit, nonnullisque alicuius momenti et oculus libellionibus vel meo periculo spem feceram, haudquaquam per Anglo-Britanniam, Franciam, Germaniamque entores ideo defuturos esse, cum quod plena et accurata *Herodian*i editio adhuc desideretur, tum quod nemo in huius Scriptoris aut verbis aut sententiis copiosius et subtiliter illustrandis maiori studio, quam TV, versatus sit: attamen nostratibus Paddenburgis, Wildioque, item Lugdunensium Luchtmansio, et aliis eorum gentium Sosis pertinaciter surdis fabulam narraui. Eandem summam temporum nostrorum difficultatem, incertosque et ferales belli casus, exitusque timentibus, et obvertentibus. Quam eorum formidinem sollicitudinemque damnare nullo modo potui. Est enim is rei publicae nostrae status, ut, quem aceritima duarum factionum studia eventum sint habitura, vix divinaveris. Mutuis enim inter se odiis, et malis carminibus certant cives. Alii neutrarum esse volunt partium, contumelioso propterea praevaricatorum nomine iam notati: alii antiquam virtutem, et pristinas Magistratum immunitates in usum revocandas esse clamant: alii praesenti rerum statu haudquaquam laeti clam palam que detrectant paucorum dominationem, et libertatis assertores flagitant: uno verbo, cuncta irarum domesticarum plena sunt, et, quod omen Deus avertat, tumultum praenunciare videntur. In qua communi ferme rerum futurarum trepidatione, et animorum dissidentia, nemo est, qui vel auctorem suasoremve huiusmodi operis, quale *Herodian*icum est, audire, vel simile negotium suscipere velit. Ne igitur ulla in me amplius esset mora, cavendum esse existimaui, neque Te, Vir humanissime, aegre laturum esse spero, si omnes chartas, quasunque vel primum, vel iterum, miseris, eadem integritate et fide ad suum, unde venerant, dominum, data opportunitate reverti iussero. Inter populares et tribules fortassis tuos aequiores Herculei laboris et impensarum a Te factarum remuneratores invenies. Saltem tales ut tibi contingant, bonarum literarum causa, precor et voveo. TV vero, Praestantissime IRMISCH, optime vale, neque propter editionis *Herodian*icae repulsam, quam non tam Te, quam me tulisse ipsemet doleo et in-

dignor, Tuam mihi in posterum amicitiam, et benivolentiam deneges quæso.

Veteri Traiectu Batavor. d. XII. Sept. cIoIoCCLXXXII.

VIRO DOCTISSIMO PRAESTANTISSIMOQVE
T. G. IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Litterae tuae d. XXVIII. Martii hoc anno perhumaniter ad me perscriptae initio demum huius mensis mihi libellionis cuiusdam ministerio redditae fuerunt, in quibus cum nec literarum mearum ad te d. XII. Septembr. superiori anno exaratarum, nec fasciculi illius, quo chartas tuas omnes Herodianeas ad te reportandas incluseram, meminisses, meum sane esse iudicavi, duplicis te illius missionis certiore facere, rogareque, ne in me, meamque forte obsequendi durtiam, sed in redemptorum eiusmodi operis φιλοκέρδειαν culpam conferas, si temporum iniquitas novas inchoare spes etiam nunc vetet. Tantum enim abest, ut pax inter nos et Anglo-Britannos revixerit, ut potius mutuis Oratorum disceptationibus incerti haereamus, quibus utrique civitati conditionibus satisfieri possit. Accedunt intestini, quibus agitamur, rei publicae motus, quorum vim, molestiam, et difficultatem pauci apud exteros vix intelligunt. Proinde noli quæso animum inducere in spem editionis Batavae, tibi que persuadeas, nihil nunc minus apud vulgus nostrum publice curari et probari, quam Graecarum Latinarumve literarum libros. Haec non ad excusationem, sed ad veritatem a me dicta esse velim existimes. Atque sic Tu optime curabis, ut valeas, meamque voluntatem et operam successus, quo carui, eventu non metiaris.

Scripsi in Academia veteris ad Rhenum Traiectus d. XV. Iulii cIoIoCCLXXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO
ILLVSTRISIMO ATQVE DOCTISSIMO A. M.

ZANETTI εὐπράττειν.

Gravibus dissentus curis, Vir egregie, humanissimis Litteris Tuis citius, ut par erat, respondere non potui.

Optimum Berglerum (Homericum) optimam concinnasse Herodiani versionem facile mihi persuadeo. Editā profecto Politiani nostri nimia licentia laborat, quamvis excellat elegantia et lepore. Stephani satis arguunt in margine supplementa:

Loca aliquot, quae suspecta mihi visa sunt, dum variantes expenderem, ut Tibi morem geram, obiter indicabo; quae facile curas Tuas iam exercuisse crediderim.

Pag. 108. Lin. 41.

μαχόμενοι ἐπαίροντο δὲ. κ. τ. λ. μαχοῦμενοι καὶ σαγηνεῦσαι. οἱ δὲ.

Glossēma forsitan seu tenebras, in voce σαγηνεῦσαι quis invenisse crediderat; et ideo addidit interpretationem. Eiusmodi sunt ea, quae e margine in textum calligraphorum inscitia solent irrepere.

Pag. 132. Lin. 28.

εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον εὐτρεπίζει τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε. κ. τ. λ. καταλαβούσης . . .

Quamvis διὰ τὸ ὁμοιοτέλετον vocis ἔξοδον, ea, quae in codice deficiunt, calligraphum praetermississe suspicari possis; tamē incepta adeo et insulsa sunt, ut locum de interpolatione habitandi relictum credam. Sensus codicis utique sanus est, quod ex verbo εὐτρεπίζει coniicio.

Lectionem Βέλεν, non Βέλε, ut in edit pag. 171. lin. 26. confirmant marmora Aquileiensia, et Herodiani locum illustrant, ut videre est apud Philippum a Turre in opere: *Monumenta veteris Antii*. Romae edito, ann. 1700. in 4to.

Alia fortasse sunt, sed plura conscribere volenti tempus surripitur: et quod gravius est, vereor, ne de me dicatur, quod olim de illo: *Noctuas Ahenas scilicet portas*. Satis mihi sit te de mea observantia certiolem facere, et me Tibi addictissimum profiteri Vale.

Dabam Venetiis, prid. Kal. Maias. cIdccclxxiii.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO
ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO ANTO-
NIVS MARIA ZANETTI S. P. D.

Humanitas Tua et singulare de litteris bene merendi studium, Vir doctissime, sic excitant curas meas animumque devinciunt, ut dimissis negotiis aliis Tibi sine mora obtemperare aequum censeam.

Et primum de lectione verbi $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu$ et $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu$ audiendus est Philippus a Turre, clarus ForoIulienſium philologus, in praecipua *Differtatione de Beleno veterum Aquileienſium Deo*. Romae. edita an. 1700. cum aliis opusculis.

Plures adfert vir ille inſcriptiones inter rudera Urbis illius maiori ex parte inventas. Ex his unam tantum exſcribo, breviorẽ ſcilicet, et magis aptam, ut puto, quae notis inferatur.

APOLLINI

BELENO

C. AQUILEIENSIS

FELIX.

Exſtat hodie quoque Venetiis in aedibus Nobb. Grimanorum. Praeter eas aliae novem ſimiliter habentur apud auctorem, quae conſtanter vocem BELENO prae ſe ferunt. Quatuor exinde ſunt, in quibus legitur BELINO; et in una tantum BILIENO. Ad eas ſic ſcripſit philologus:

„In textu Graeco Herodiani, cuius verba recitavi, legitur $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu$. Salmaſius ad Capitolinum, loco itidem laudato, ſcribendum cenſet $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu\omega$, recte ad fidem noſtrorum lapidum. Discriminis cauſſam puto, quod qui Belinum ulurgant, Graecam terminationem ſint ſequuti, qui vero Belenum, Romano more vocem extulerint, quod frequentius acceptum fuit, ut in Saxiſ et Latinis ſcriptoribus apparet. Hinc verum nomen potius Belenum fuiſſe crediderim, et ex E. in I. transitione enatum Belinum, Nam eae voces cum magnam habeant inter ſe communitatem, ut inquit Varro de lingua Lat. lib. 5. in ſcribendo et pronuntiando altera in alterius locum immigrabat apud antiquos, ex Agellio Noct. Att. lib. 10. cap. 24. Donato in Terentii Phorm. et Quinctiliano lib. I. cap. 4. Exemplarum, quae ad rem marmorariam pertinent, peti poſſunt ex Gruteri Indice XIX. et notis Reineſii ad inſcript. 2. Claffis I. Hactenus a Turre. Expende et elige.

Quod attinet ad naturam et aetatem Codicis noſtri, ſciendum in primis eſt, Beſſarionianos olim, nunc Marcianos Codices MSS. antiquitate non paucos, plurimos vero lectionum bonitate praeflare. Beſſario Trapezuntius, qui floruit ſaeculo XV. ineunte et ultra, collector illuſtris, doctus ab initio, ſero tamen dives, puer et adoleſcens manu propria plures ex iis Codicibus conſcripſit; et quicquid ſeponeſe parva frugalitas poterat, in aliis emendis abſumſit; ut ipſe in Epistoſa ad Senatũ miſſa de ſe teſtatur. Cardinalis deinde, Patriarcha, Epicoſpus etc. et bene numma-

tus, perantiquos plures undique conquisivit; et cum aliquos optimae notae pretio comparare non posset, exscribendos curavit per optimos calligraphos, quos ipse alebat: et quorum exemplaria pulcherrima ipsemet ἀκριβῶς recensabat et castigabat; ut in aliquibus videre est. Codex Herodianus ex primorum classe est, nempe aut ex iis, quos Bessario exscripserat, aut saltem ex iis, quos ab initio exscribendos curaverat. Bessarionis manu exaratum absolute non ausim dicere. Characteres non omnino conveniunt cum obviis eiusdem scriptis. Iunior fortasse scripserat aliter. Codicis notam ex variantibus nosse facile est; gaudeoque summo opere eximias Lectiones inventas.

Cave, ne Theupolum ἐργαστήριον tantum, auctorem facias Indicis nostri. Alibi monui.

Abstine, quaeso Vir egregie, me cum Ernestis et Reiskis adnumerare. Tanti pendere non mihi persuadeo.

Vale et me plurimum amare perge.

Dabam Venetiis Idib. Iuliis c1606cclxxiii.

HERODIANI HISTORIAE

D E

IMPERIO POST MARCVM, VEL DE SVIS TEMPORIBVS

LIBRI VIII.

ANGELO POLITIANO

INTERPRETE,

(CVM CASTIGATIONIBVS ALIORVM.)

LIBER PRIMVS.

PROOEMIUM.

Qui *a*) res antiquas posteris prodiderunt, veteremque historiae memoriam renouare literis studuerunt, ii magna ex parte, dum famam eruditionis affectant, nomenque suum conantur ab iniuria obliuionis asserere, minus sane multam in veri peruestigatione, quam in exornanda componendaque oratione industriam posuerunt: rati ² scilicet, neque si quid in rebus a suo seculo remotissimis falsi proderetur, posse refelli, et se tamen suauitate narrationis amplissimum laboris ingenique sui fructum percepturos: alii vero, priuatis inimi- ³ citiis, tyrannorumque odio prouecti, aut in laudes principum, ciuitatum, priuatorumque hominum, immodicis assentationibus effusi, tenues per se res atque humiles, scribendi tamen artificio longe *b*) supra veri fidem sustulerunt. Ego vero contra, non quidem ac- ⁴ ceptam ab aliis, aut incognitam aut *c*) testibus egentem historiam, sed eorum, qui legent, (sensibus adhuc) memoriaeque *recenti* inhaerentem, summa vel fide vel diligentia collectam, conscribendam sus-

a) Plerique eorum, qui in congerenda historia tempus atque operam posuerunt, et rerum quarundam, olim gestarum, memoriam renovare studuerunt, sempiternam eruditionis laudem ambientes, (ne, si tacerent, hoc incautis contingeret, ut aliqui e vulgo censerentur,) veritatem quidem in narrandis rebus neglexerunt, non minimam vero circa genus dicendi et vocalitatem curam adhibuerunt. Confidebant enim,

etiamsi quid fabulosi memorarent, eam, quae auditorum auribus perciperetur, voluptatem fructuosam sibi fore: quam autem exacte singula examinassent, non inquiturum *iri*. Sed aliter etiam posse verba postrema legi videntur, ut notavi ad Gr. marg. *Steph.*

b) Supra verum *sustulerunt*. Alio autem sensu dici, *supra veri fidem*, docui in Thes. Gr. l. in *melzw.* *Steph.*

c) Testibus carentem. *Steph.*

A

- cepi: sperans haud iniucundam fore posteritati earum notitiam, quae multae sane atque magnae haud ita longo tempore acciderunt.
- 5 Nam si quis ab Augusto vsque (principe) omnem aetatem *d*) completatur animo, quum scilicet Romanorum potentia ad vnus est arbitrium *e*) deuoluta, ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim ferme ad Marci tempora numerantur) aut imperiorum tam diuersas successiones reperiet, aut bellorum vel ciuiliū vel externorum tam varios casus atque euentus, *f*) in tot excitas gentes, tot vrbes nostras barbarasque expugnatas: praeterea terrae motus, et pestilentias, vitas quoque *g*) principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas, vt nulla iis apud veteres consimilia exempla, aut certe quam paucissima inueniantur. quorum alii diuturnam, alii breuem potentiam
- 7 obtinuerunt: nonnulli autem, vixdum inito honore, imperatoresque duntaxat appellati, eodem illo quo susceperant die imperium amiserunt. Nam quum *h*) sexaginta annis plures quam pro tempore principes vrbs Roma pertulerit, factum ex eo est, vt multae sane variaeque res atque admiratione dignae exorirentur. Quippe aetate pro-
- 9 uecti principes, vtpote rerum negotiorumque periti, diligentius sese suosque regebant: contra adolescentes, molliter atque indulgenter
- 10 habiti, noua scilicet permulta designabant. Quo factum est, vt dispari aetate atque licentia, disparia quoque studia moresque sequerentur.
- 11 Haec quemadmodum gesta sint, temporum ipsorum atque principum seruatō ordine, perscribemus.

II.

- I**mperator Marcus filias quidem suscepit complures, mares autem
- 2 duos. horum alter, natu minor, adolescentulus admodum fato est functus: (Verissimo nomen fuit) alterum vero, Commodum nomine, magna diligentia curaque pater educauit, accitis vndique viris doctrina claris, maximaque proposita mercede, vt mores pro se quisque filii ingeniumque excolerent. Filias porro, quum adoleuissent, optimis ex ordine senatorio viris collocauit. Neque enim qui *i*)
- 3 longam generis seriem praeferrent, aut qui opes nimias ostentarent, sed qui morum probitate, atque modestia, vitaeque innocentia prae-
- 4 cellerent, eos sibi generos deligendos putabat. Haec enim sola *k*) animi bona certa esse stabiliaque ducebat. Virtutem nullam non magnopere exercuit: adeo literarum antiquitatis studiosus, vt nemini
- 5 sit in eo genere Graecorum Romanorumque secundus. Argumento

d) Inter se comparet. *Memm.*

e) Dominatum. *Steph.*

f) For. scripsit Pol. *non tot.* Steph. vel *aut tot.* Memmius in suo libro eam particulam expunxit. *Sylb.*

g) Vitae q. tyr. et pr. incredibiles, quae antea vel raro vel ne ullo quidem modo commemoratae fuerunt. *Steph.*

h) Diuisum enim annis sexagin-

ta imperium in plures principatus, quam pro illo temporis spatio, res multas variasque atque adeo admiratione dignas tulit. Quippe etc. *Steph.*

i) Qui longa gen. serie patricii essent. *Steph.*

k) Sola, esse animi proprias possessiones, et eiusmodi, quae auferri non possent, ducebat. *Steph.*

sunt permulta, quae ab illo dicta atque conscripta ad nos vsque perueniunt. Adeo vero ciuilem sese et commodum omnibus principem praestabat, ut adeuntium cuius dexteram (placide) daret, neminemque a suis custodibus prohiberi aditu pateretur: solusque imperatorum sapientiae studium non verbis aut decretorum scientia, sed grauitate morum, vitaeque continentia *l)* vsurpauit. Quo factum est ut magnum sapientium virorum prouentum aetas illa extulerit. Solent enim *m)* plerumque homines vitam principis aemulari. Quaecunque igitur *n)* ab illo modeste atque fortiter domi forisque sunt gesta, qualemque porro se aduersus barbaras nationes, septentrioni subiectas folique orienti, gesserit, ea sunt multorum doctissimorumque hominum comprehensa monumentis: quae vero post Marci obitum per vniuersam aetatem visa mihi auditaque sunt, nonnulla item in experiundo cognita, utpote in publicis officiis principalibusque versato, ea nunc conscribenda suscepi.

III.

Senem iam Marcum, neque aetate solum sed laboribus multis curisque confectum, dum in Pannoniis ageret, grauissimus *o)* repente perculit morbus. Quare quum deploratam plane salutem suam sentiret, anxius videlicet agebat, ne filius, qui tum primam inierat adolescentiam, siue aetatis feruore nimio, siue licentia quadam summa, quam in orbitate esset habiturus, bonis artibus studiisque *p)* relictis, ebrietati sese et crapulae dederet. Quippe facile ingenia adolescentium a recta honestaque disciplina ad luxum voluptatesque delabuntur. Terrebat insuper hominem *q)* minime imperitum, multarum memoria principum, qui iuuenes imperium suscepissent, ut Dionysii Siciliae tyranni, cuius tanta fuit intemperantia victus, ut nouarum voluptatum inuentores summis afficeret praemiis: ut item eorum, qui Alexandro successerunt. ita enim contumeliose violenterque dominati sunt, ut illius imperio graue dedecus conciliarint. Siquidem Ptolemaeus eo turpitudinis prolapsus est, ut contra Macedonum atque adeo Graecorum omnium leges, etiam fororiis amoribus implicaretur. Antigonus autem, quo Liberum patrem *per omnia* repraesentaret, pro causia et diademate Macedonico, hederam capiti circumdare, thyrsusque pro sceptro gestare est solitus. Solicitabant animum senis recentia quoque exempla, ut Neronis ipsius, qui ne a materna qui-

l) Sanciuit, vel confirmauit. Steph.

m) Semper hom. Steph.

n) Quaec. ig. ab illo fortiter et moderate gesta sunt, (quibus imperatoria aut civilis inest virtus,) tam aduersus eos, qui septentrionales terrae partes incolunt, quam eos, qui sub oriente degunt barbaros, ea sunt mult. etc., ut videlicet legatur, τὰ ἀρκτῶα τῆς γῆς μέρη βαρβάρους κατοικοῦντας. Sed Polit. il-

las res gestas ab his separat, quasi legeretur, καὶ ὅσα πρὸς τε τοὺς τὰ ἀρκτ. Steph.

o) gravis invadit morbus. Steph.

p) relictis, aut repulsis, vel excussis, ut equus frena excutit. Steph.

q) multarum rerum peritum, vel multarum historiarum per., seu multum in historia versatum. Steph.

dem caede abstinerit, et se ridiculum populo spectaculum prae-
 10 rit: ut item Domitiani, qui nihil sibi ad extremam crudelitatem re-
 11 liqui fecerit. Has igitur tyrannidum imagines r) cum animo volu-
 12 tans, inter spem metumque agitabatur. Terrebat praeterea illum
 Germaniae s) vicina gens, quam nondum t) plane subiecerat, sed par-
 tim in u) societatem adscuerat, alios armis belloque edomuerat.
 13 nonnulli etiam ex iis effugerant, metuque principis impraesens
 14 continebantur. Quare dubitabat, ne x) despecta mox filii aetate arma
 15 resumerent. quippe barbaris mos quamlibet leuibus momentis aut cau-
 sis *facillime* impelli.

IV.

His igitur curarum fluctibus aestuans, amicos propinquosque omnes
 quotquot aderant, conuocari iubet. Qui postquam conuenerunt,
 constituto in eorum conspectu adolescente filio, paululumque se e
 2 grabbato subleuans, huiusmodi habuit orationem: *Dolere vos atque*
 3 *angi, quum ita me affectum contemplantini, minime mirandum. Quip-*
 4 *pe y) humanum est humanis casibus ingemiscere: multoque magis mise-*
 5 *ricordiam prouocant quae oculis usurpamus. Caeterum z) peculiaris*
 6 *vobiscum nostra ratio est. nam de mei erga vos animi conscientia mu-*
 7 *tuam spero a vobis quasi meo iure benevolentiam. Nunc autem illud*
 8 *incidit, quum et mihi sit iudicium faciendum, frustrane vobis honorem*
 9 *tandiu habuerim, studiumque omne meum lubens detulerim: et vobis,*
 10 *referenda gratia ostendendum, non esse eorum quae acceperitis imme-*
 11 *ritas, malis artibus impingat. este igitur vos illi pro me vno multi pa-*
 12 *rentes, excolendo scilicet atque optima suggerendo. Neque enim aut*
 13 *pecuniae vis tyrannidis luxuriam explere, aut stipantia satellitum ag-*
 14 *mina tuum principem possunt, nisi b) illi ipsi quos regas, animum impe-*
 15 *ranti benevolentiamque accommodent. Quippe ii demum diu tutoque im-*
 16 *perant, qui non metum ex crudelitate, sed c) amorem ex bonitate ci-*
 17 *uium suorum animis instillant. Neque enim quos seruire necessitas coë-*
 18 *git, sed quos obtemperare sua quemque voluntas adegit, ii sunt in agen-*
 19 *do patiendoque a suspitione omni assentationeque vacui: nunquamque*

r) sibi repraesentans, vel sibi
 ante oculos ponens, q. d. animo
 figurans. Steph.

s) Intell. Germaniae gens, quae
 vicina erat. Steph.

t) quam nondum totam subiug-
 auerat. Steph.

u) blanda persuasione in socie-
 tatem pellexerat. Memm.

x) desp. mox adolescentis aeta-
 te, arma in eum sumerent, vel
 eum invaderent. Steph.

y) natura homines propinquo-
 rum casibus ingemiscunt. Memm.

z) Sed me aliquid etiam amplius
 a vobis habere existimo. Steph.
 Sed ego amplius quiddam a vobis
 expecto. Memm.

a) ne eorum, quae officii sui
 sunt, imperitia. Steph.

b) nisi eorum, quibus imperat,
 prius adsit benevolentia. Steph.

c) sed sui desiderium ex bon.
 Steph. desiderium tuae bonitatis.
 Memm.

imperia detrecant, nisi violenter contumelioseque sint habiti. Est 13
autem d) difficile in maxima licentia moderari sibi, quasque fraenos im-
ponere cupiditatibus. Quod si e) bene viuendi autores illi fueritis, et 14
quae nunc coram audit, identidem admonueritis, una opera et ipsum vo-
bis reliquisque omnibus optimum principem reddetis, et memoriam no-
stram demerebimini: quam scilicet immortalem hac una ratione poterit-
is efficere. Talia dicentem Marcum ita repente animus defecit, ut 15
statim conticesceret, ac languore nimio f) supinus in lectulum rela- 16
beretur. Tanta autem quicumque aderant misratio inuasit, ut ex iis 17
nonnulli prae dolore g) parum animi compotes clamorem extolle-
rent. Sed ille quum diem vnum duntaxat noctemque superuixisset, 18
fato est functus: sic ut magnum sui desiderium eius aetatis mortali-
bus, posteris vero, etiam virtutis memoriam reliquerit sempiternam.
Postquam vero illius mortem fama vulgavit, incredibilis repente 19
exercitum ipsum plebemque adeo omnem luctus occupauit. Neque 20
vlli sane Romanae ditionis mortales fuerunt, qui non eiusmodi
nuntium multis lacrymis exceperint: omnesque eum velut una voce, 21
alii parentem probum, alii bonum imperatorem, quidam fortissimum du-
cem, nonnulli etiam continentem moderatumque principem vocitabant.
neque sane quisquam falsus habebatur.

V.

Paucis autem h) post diebus, celebrato iam funere, visum amicis est ado-
lescentem adducere ad exercitum, ut et milites alloqueretur, et 2
(qui i) nouis imperatoribus mos est) pecuniis elargiendis, (velut autora-
mento quodam) illorum sibi animos adiungeret. Edictum itaque 3
omnibus, ut in campum de more adessent frequentes. Quum ita- 4
que processisset Commodus, ac rem diuinam fecisset, erectumque ad
hoc ipsum mediis castris tribunal conscendisset, paternis amicis, (qui
multi sane doctissimi que viri aderant,) circumstantibus, ad hunc fer-
me modum verba fecit: Communem mihi esse vobiscum huius moerorem 5
calamitatis, k) neque vos aliter quam meipsum affectos esse, planissime
persuasum habeo. Neque enim ego superstitie parente ipso meo, superio- 6
rem me vobis unquam gessi. Nam ille ita nos vniuersos, ut vnum 7
aliquem, diligebat, lubentiusque me commilitonem quam filium vocitabat: 8
quippe hanc, naturae appellationem, illam vero, virtutis communicatio-
nem existimabat. Quin infantem saepe me in vlnis gestans, vobis dabat 9
in manus, quasque vestrae mandabat fidei. Quapropter l) minime du- 10

d) est autem diff., quum quis
potentiam sibi ministram habet,
mod. Steph.

e) quod haec illi consulueritis,
et quae nunc cor. Steph.

f) supinus decumberet. Tanta
etc. Steph.

g) continere se non possent,
quin clam. — Memm.

h) Paucis autem diebus elapsis,
per quos filium in parentando pa-

tri occupabant, visum am. Steph.

i) (qui imperio succedentibus
mos est,) pecuniis magnifice elar-
giendis. Steph.

k) neque minori, quam me, tri-
stitia aff. esse. Steph.

l) Quapropter omnem a vobis
benevolentiam me consecuturum
spero; quum maiores natu haec,
ut alumno, officia debeant. Steph.

11 bito, quin mihi omnem sitis benevolentiam exhibituri: quum pro alumno
 12 me maiores natu habere debeant: ipsos autem aequales, condiscipulos ar-
 13 morum iure appellauerim: siquidem ita nos vniuersos ut unum aliquem
 14 pater diligebat, omniumque virtutum studio ac bonis artibus curabat
 15 instituendos. Nunc me post illum vobis fortuna principem dedit, non
 16 quidem ascititium, quales ante me fuerunt, neque velut acquisito impe-
 17 rio gloriantem. Quippe vnus ego vobis natus educatusque in aula, priua-
 18 tisque intactum cunabulis, statim me, ut ex aluo prodieram, imperato-
 19 ria purpura suscepit: simulque sol hominem me vidit et principem.
 20 Haec cum animis vestris reputantes, iure m) principem colite, non da-
 21 tum vobis sed natum. Nam pater quidem iam in coelum euectus, con-
 22 sors est confessorque deorum: nobis autem orbis terrarum gubernacula
 23 rerumque humanarum cura incumbit. Quae n) quos successus quantas-
 24 que habiturae sint vires, in vestra manu est. Si enim belli reliquias
 25 fortiter deleueritis, et imperii Romani terminos ad Oceanum vsque
 26 promoueritis, cum ipsi vobis ingentem gloriam comparabitis, tum com-
 27 munis parentis memoriae debitam gratiam referetis. Atque eum qui-
 28 dem exaudire quae dicimus et intueri praesentem quae gerimus, cre-
 29 dite. Nos autem felicissimos, qui benefactorum nostrorum testem eius-
 30 modi simus habituri. Quae igitur ad hanc diem fortissime prosperi-
 31 meque gessistis, illius scilicet sapientiae gubernationique tribuuntur.
 32 Quae autem mecum, (hoc est cum) iuvene imperatore vestro, praeclare
 33 feceritis, ea sunt vobis ipsis quasi peculiarem cum fidei tum virtutis
 34 claritudinem paritura. Quocirca et aetati meae iuuenili rebus stre-
 35 nue gerendis auctoritatem conciliabitis, et barbara gens initio noui
 36 principatus repressa, neque impraesens, contemptu aetatis nostrae, se
 37 efferet audacius, et suis nunc edocta periculis, metu deinceps perpetuo
 38 coercetur. His dictis, pecuniam o) magna copia elargitus, ut sibi
 39 animos militum p) fidos faceret, in aulam reuersus est.

VI.

Igitur breue sane ad tempus omnia paternis amicis autoribus gere-
 bantur: qui q) assiduitate prudentique consilio nullo loco deerant,
 tantum ei tribuentes laxamenti, quantum satis esse ad tuendam cor-
 2 poris valetudinem arbitrabantur. Paulatim deinceps irrepere non-
 nulli ex aulico famulatio, qui sibi ad corrumpendam iuuenis impe-
 3 ratoris indolem nihil facerent reliqui. Quippe mensarii adulatorum,
 qui ventre atque obscenis voluptatibus felicitatem metiebantur,
 3 identidem illum vrbis deliciarum admonebant: et nunc, quae illic
 visu audituque iucunda forent, commemorabant, r) nunc rerum

m) imperatorem, αὐτοκράτορα. Steph.

n) quas in rectum firmum que statum componere, vestri officii est: si et belli rel. vel ad rectum firmum que statum perducere, v. off. Steph.

o) magnifice elargitus. Steph.

p) adiungeret. Steph.

q) qui totos dies cum eo verfabantur, optima consulentes, nec plus otii concedebant, quam quod satis esse ad corpus moderate curandum arbitrabantur, vel honeste curandum. Steph.

r) nunc vitae commoda, quibus abundaret, recensabant. Adhaec etc. Steph.

omnium copiam atque affluentiam ferebant laudibus. Ad haec ripas Istri, ut s) omni tempore incommodas vituperabant, quae neque pomiferos haberent frutices, et perpetuis rigoribus nubibusque obtrinerentur. Nunquamne, imperator, (aiebant) concretam gelu atque effossam potare aquam defines? alii calidis fontibus riuorumque fluentium frigore, aurisque et coelo illo fruuntur Italiae peculiari. t) Tali scilicet illecebrarum mentione, (facile) adolescentis animum voluptatum cupidinibus incenderunt. Itaque statim conuocatis amicis, teneri se patriae desiderio non dissimulauit: causas tamen tam repentinae mutationis fateri veritus, sollicitum se aiebat esse, ne quis opulens ex nobilitate domum occuparet principis: dein collectis viribus, quasi ex munitissima arce summam sibi rerum vindicaret. posse enim ex populo satis magnam vim delectorum iuuenum conflare. Talia causante illo, reliquis metu defixis, terramque tacito vultu moestoque intuentibus, surgens Pompeianus, qui et aetate reliquos antebat, et affinitate iunctus ei erat (nam Commodi sororem natu maximam in matrimonium habebat,) Teneri te (inquit) o fili et domine, patriae desiderio, minime mirandum. Quippe eadem u) nos quoque rerum domesticarum cupido sollicitat: sed ei tamen resistimus, quoniam priores partes agunt magisque incumbunt nobis quae hic expedienda supersunt. Nam illis quidem vel in posterum x) diutius perfrue- ris: (Roma autem illic est ubi imperator est) caeterum bellum relinquere inchoatum, praeterquam quod indecorum videtur, etiam periculosum est. Quippe audaciam barbaris iniiciemus. neque enim remeandi cupiditate decessisse nos, sed aufugisse metu perculosos arbitrabuntur. Tibi autem quam fueris pulchrum, deuictis hostibus atque imperii finibus ad Oceanum usque propagatis, redire in urbem triumphanti, vin- ctosque et captiuos praeteragenti reges, satrapasque barbaros. his enim artibus, prioribus seculis, Romani homines, magni atque illustres euaserunt. Nihil est autem quod vereare, ne y) qua illic res tuae periclitentur. nam et optimus quisque senator tecum hic est, et exercitus uniuersus tuum coram propugnat imperium. Quin aerarium quoque principalis pecuniae nobiscum est omne. Ad haec patris tui memoria aeternam tibi apud potestates quaslibet fidem atque beneuolentiam roborauit. Quum ad hunc modum potiora suadens Pompeianus loquutus esset paulum modo impraesens conatus adolescentis repressit: qui reueritus senis dicta, quum nihil haberet quod saltem honestum specie responderet, concilium dimisit, diligentius affirmans consideraturum. Dein vero ministris illius magis magisque instantibus, nihil iam ad amicos retulit, sed datis (Romam) literis, ac praepositis quos visum esset tuendae Istri ripae et barbarorum insultibus

s) ut omnibus anni temporibus iniucundas vitup. Steph.

t) Talia adolescenti modo non ante oculos ponentes, eius animum volupt. Steph.

u) nos quoque commoditatum patriarum cupido sollicitat: sed quae hic sunt negotia, quum po-

tiora sint, magis que urgeant, cupiditatem illam compescunt. Steph.

x) diutissime, vel sat diu. Memm.

y) ne quis illic rerum administrationem invadat, vel reip. gubernacula, ad verbum, res invadat. Steph.

- 24 coercendis, professionem z) continue edicit. Illi igitur, demanda-
ta sibi munia obeuntes, haud ita longo tempore multos armis barba-
ros subegerunt, quosdam autem ex iis magnis praemiis in amicitiam
25 sibi adiunxerunt. Quod quidem haud difficile factu fuit: quippe
barbari, suapte natura pecuniae auidi, periculorum despicientes, aut
incurfibus populationibusque victum parant, aut proposita mercede
26 venalem pacem habent. Quod intelligens Commodus, ut pecunia,
qua maxime abundabat, securitatem redimeret, nihil videlicet peten-
tibus denegabat.

VII.

- Vbi autem a) dedita professionis fama per exercitum est, ingens
repente totis castris motus extitit, nullo non redire Romam cu-
2 piente, relictoque hostili solo urbanas affectante delicias. Postea
vero quam fama ac nuntiis vulgatum est reuerti in urbem princi-
pem, incredibilis vniuersam plebem laetitia peruagatur, spem sibi
vnoquoque optimam de iuuenis imperatoris praesentia proponente,
3 credentibusque vniuersis, paternis cum vestigiis perrecturum. Sed
ille festinato iter faciens, et iuuenili quodam ardore omnes in medio
urbes curriculo pertransiens, regioque cultu, laetisque populorum
celebritatibus exceptus, gratus nimirum omnibus atque optatus ad-
4 ueniebat. Sed vbi Romam appropinquauit, senatus statim vniuersus,
populusque Romanus, magno pro se quisque anteuertendi studio ef-
fusi, laureatique, ac flores omnifariam (quos dabat anni tempus)
b) conferentes, quam quisque ab urbe longissime poterat, occurre-
5 bant, visuri principem aetate atque nobilitate conspicuum. quippe
c) amabant illum, et quidem verissimis affectibus, utpote natum apud
iplos educatumque, tertioque iam d) gradu imperium nobilitatem-
6 que Romanam complectentem. Nam paternum ei genus a primori-
bus senatorii ordinis: mater autem Faustina, principis vxor, Anto-
7 nini Pii filia, Adriani etiam per matrem neptis, seriem ipsam generis
ad Traianum proauum referebat. Hoc editus genere Commodus est:
8 cui quidem praeter aetatis florem, etiam formae dignitas suffraga-
batur, congruens corporis modus, pulchra virilisque facies, tran-
9 quillae facies oculis atque micantes, flaua et crispa caesaries: ut in
sole ambulanti velut igne quodam rutilaret, sic ut euntem quidam
scobe aurea putarent conspergi: quidam etiam e) pro argumento di-
uinitatis acciperent, ac radios esse illos circa verticem genituius opi-

z) for. continuo: quae tamen
vox Graecis adiecta verbis erit.
Steph.

a) for. *didita* scripsit Pol., ut
diditur rumor apud Virgil., ubi
tamen itidem male *deditur* in qui-
busdam lib. *Steph.*

b) flores tum non *conferebant*,
sed, quos postea iacerent ac spar-
gerent, *afferebant*, ut videre est
paulo post. Nisi forte *conferentes*

pro *simul afferentes* dixit. *Steph.*

c) quippe desiderio eius tene-
bantur, et quidem v. aff., utpote
nati apud ips. educati quae. *Steph.*

d) et qui a tertia iam stirpe Im-
perator et patricius Romanorum
esset. *Steph.*

e) aliquid diuinum esse puta-
rent, vel diuinitus ei contingere
dicerent. *Steph.*

narentur. Ad haec lanugo malis proserpebat, easque quasi floribus 10
conuestiebat. Talem igitur imperatorem faustis omnibus acclamatio- 11
nibusque, et coronarum florumque sparsionibus exceperunt. Sed 12
postquam urbem ingressus est, Iouisque primum, dein caeterorum
deorum templa consalutauit, gratiasque senatui vniuerso et f) prae-
torianis militibus egit seruatae sibi fidei, in aulam palatinam se
recepit.

VIII.

Pauculis igitur annis nihil non honoris paternis amicis exhibebat,
omnibusque eos negotiis in consilio g) habebat. b) Cura dein 2
totius imperii aliis demandata, Perennem, Italicum hominem, mili-
tari disciplinae peritissimum, praetorianis praefecit. Is adolescentis
aetate abutens, deliciis illum ganeisque corrumpi sinebat: cura 3
omni laboribusque susceptis, totum plane imperium administrabat.
Erat in homine inexhausta diuitiarum sitis, sic vt nihili quae acqui- 4
fierat, pendens, nouis semper lucris intatiabilis inhiaret. Hic et
paternos Commodi amicos *primus* calumniis premere, et locuple-
tissimum quemque nobilissimumque in suspicionem adducere institit:
scilicet vt perterrefacto adolescente, atque illis supplicio affectis, cau-
sam potestatemque ipse haberet in eorum bona et fortunas inuaden-
di. Caeterum aliquamdiu cum patris memoria, tum amicorum reue- 5
rentia continuit adolescentem: i) dein velut maligna quaedam atque
inuida fortuna, rectum adhuc moderatumque illius ingenium subuer-
tit. Nam ita res accidit. Lucilla erat Commodi maxima natu so- 6
ror: ea prius L. Vero imperatori nupserat, quem consortem sibi im-
perii Marcus ascuerat, locataque in matrimonium filia, firmissimo af-
finitatis vinculo adtrinxerat: sed postquam L. fato functus est, ma- 7
nentibus adhuc Lucillae principatus insignibus, Pompeiano eam pa-
ter despondit. Nihilo tamen secius pristinum illi honorem Com- 8
modus reliquit vsurpandum. nam et sella imperatoria sessitare in
theatro, et ignem de more praeferrī patiebatur. Postea vero quam 9
Commodus uxorem duxit Crispinam, ac necesse fuit principis uxori
primo loco cedere, iniquo scilicet hoc animo Lucilla ferens, atque
illius honorem in suam contumeliam vertens, quum sciret a viro suo
Pompeiano Commodum diligi, minime ausa est quippiam ad ipsum
super occupando imperio referre: sed animum Quadrati, nobilissimi 10
locupletissimique adolescentis, periclitata (cum quo etiam stupri con-
suetudinem habere existimabatur) grauissimeque apud eum k) de ac-

f) et iis, qui relictī Romae fue-
rant militibus egit. *Steph.*

g) for. *adhiebat* Polit. scripsit.
Steph.

b) Postea vero, quam imperii
curam sibi ipsi commisit, Peren-
nem praetorianis praefecit. It.
hom. qui militaris, i. rei milita-
ris peritus, habebatur: quo po-
tissimum nomine praeesse eum
exercitibus voluit. Is adol. aet.
abuti coepit, eum que deliciis et

crapulae indulgere sinens, et a
cura laboribusque imperatoriis
avocans, totam imperii administra-
tionem suscepit. Erat in h. etc.
Steph. Cura deinde imperii ad se
revocata. *Memm.*

i) dein, v. m. quadam atque
inv. f., rect. a. mod. q. illi inge-
nium subvertente, tale quid acci-
dit. *Steph.*

k) de primo loco sibi denegato,
vel de primo loco sibi erepto,

- cepta iniuria conquesta, paulatim adolescentem eo perpulit, ut in se-
- 11 met vniuersumque senatum perniciosissime consularet. Quippe inter caeteros senatorii ordinis *primarios*, qui secum in id facinus conspicerent, etiam adolescentem quendam Quintianum nomine, (*qui et ipse ordinis illius erat*) prompti atque audacis animi, sibi adiunxit: persuasitque, ut pugionem in sinu celans, tempus *l)* locumque caperet, factoque repente impetu Commodum occideret: reliqua se pecuniis
- 12 largiendis curaturum. Ille in aditu amphitheatri sublitens (quippe obscuro loco facile se occultum sperabat fore) *m)* nudato confestim pugione, ac magna voce proclamans, Hunc tibi senatus mittit: dum loquitur audumque ostentat pugionem, comprehensus a militibus,
- 13 poenas amentiae dedit, suoque iudicio autor a se cauendi fuit, aperto
- 14 magis quam impleto consilio. Haec igitur prima maxime odii
- 15 causa adolescenti aduersus senatum extitit. Ita namque animum verba illa fauciarant, *n)* ut omnes hostium loco haberet, semperque eius
- 16 memoriae vox illa irruentis in se iuuenis inhaereret. Neque vero tantam hanc occasionem Perennio omisit, sed ei persuasit, ut praecipuum quemque succideret, neque eminere quempiam pateretur: quorum ipse in bona impetum faciens, facile omnium eius aetatis hominum locupletissimus euasit. Quaestiones autem Perennio diligenter exercente, *c)* foror ipsa Commodi, coniuratique omnes, caeterique praeterea quantulacunque suspitione attracti, supplicio affecti sunt.

IX.

- Igitur Perennis, sublati e medio quos imperator *p)* verebatur, quique illum paterno quodam affectu complectebantur, *q)* atque ipse illius tuendae salutis cura suscepta, nihilque non autoritatis adeptus,
- 2 imperium iam ipsum animo inuaserat: persuasitque Commodum, ut suos liberos, adolescentes adhuc, Illyricis praeficeret exercitibus, ipse pecuniae vim ingentem contrahebat, ut scilicet praetorianos ab ipso
- 3 amplissimis largitionibus abalienaret. Filiique item eius clanculum copias colligebant, eo consilio, ut, quum primum Perennis Commodum occidisset, ipsi principatum arriperent. Proditae autem sunt in-

conquesta: si scribatur *περιελας*. *Steph.*

l) loc. q. caperet, ubi in Comm. irruens, eum occideret. *Steph.*

m) nudans que pugionem, ac repente Commodum superveniens, quum magna voce proclamasset, se aduersus eum a senatu missum esse, ac non prius, quam ita exclamarit, eum ferisset: sed dum in proferendis hisce verbis et ostendendo pugione tempus consumit, comprehensus ab Imp. satellitibus esset, poenas amentiae dedit: quippe qui, quod deliberatum erat, praediceret potius,

quam exsequeretur; efficeret que, ut ipse quidem praecognitus, caperetur, ille autem praescius, vel praemonitus, sibi caveret. Haec rel. *Steph.*

n) ut communes hostes existimaret omnes. *Steph.*

o) Commodus nulli pepercit, sed tum suam ipsius sororem, tum omnes, qui vel coniurauerant, vel quantulacunque susp. attracti erant, morte mulcavit. *Steph.*

p) reuerbatur. *Steph.*

q) ac salutis eius curam gerbant. *Memm.*

fidiae incredibili quodam modo. Ludos Romani Ioui Capitolino faciunt, tanta *) hominum confluente multitudine, quantam par est confluere ad tantae urbis celebritatem. Spectare autem ac praesidere in theatro vna cum sacerdotibus, quos ordo singulis annis postulat, etiam imperator solitus. Quum itaque nobilissimis scenicis operam daret, sedens imperatoria sella Commodus, pleno spectatorebus theatro, suisque cuique locis ad sedendum pro dignitate attributis: priusquam quicquam diceretur agereturque in scena, (repente) quidam, philosophi habitu, s) manu baculum gestans, peramque seminudus (ab humero) suspensus, curriculo prodiit: mediaque in scena consistens, manuque silentium imperans, *Non hoc (inquit) ludorum tempus, o Commode: neque spectaculis t) celebritatique vacandum. Imminet enim ceruicibus tuis Perennis gladius: ac, nisi caueris non quidem impendens sed iam praesens periculum, u) peristi. Nam et ipse hic aduersus te copias pecuniamque colligit, et nati exercitus Illyricos sollicitant: quos nisi statim praeuenias, occidisti.* His dictis, siue forte quadam diuinitus huc impellente, siue id auso homine, vt gloriam sibi, x) ignarus atque obscurus, acquireret: seu quia speraret ingens aliquod praemium ab imperatore y) consequuturum: sane illum derepente obstupefecerat. Caeteri autem etli non de nihilo ea dicta suspicabantur, tamen fidem habere dissimulabant. At Perennis comprehendi hominem iubet, ac, z) pro furioso et vaniloquo, igne comburi. Ita scilicet poenas dedit intemperstiae libertatis. a) Caeterum qui se Commodi studiosos videri volebant, perosi antea quoque Perennem, vt pote intolerandae hominem superbiae contumeliaeque, nactique opportunum tempus, calumniis eum premere aggrediuntur. Sed scilicet ita futurum erat, vt et Commodus insidias euitaret, et Perennis vna cum liberis penderet poenas. Quippe haud multo post milites quidam clam Perennis filio nummos quosdam attulerunt, illius imagine percussos, eosque ignaro etiam Perenni, quamquam erat praefectus, Commodi ostenderunt, b) totoque insidiarum ordine patefacto, maximis sunt muneribus affecti.

*) Potius loquitur Herodianus de multitudine τῶν ἀγωνιστῶν, ut paulo post vocat, quae eo confluit. Steph.

s) (manu enim baculum gestabat; ei que seminudo pera dependebat,) curr. pr. Steph.

t) festis que vac. Steph.

u) exitium te incautum opprimeret, vel nihil tale cogitantem, aut nec opinantem. Steph.

x) ignarus, pass. signif. pro ignotus, seu ignobilis. Steph.

y) Polit. omittit pronomen se ante particip. *consecuturum*, sicut et alibi in similibus locis. Steph.

z) ac, tanquam furiosum et vaniloquum. Steph.

a) Caeterum qui circa Commodum erant, et quicumque ei se beneuolos simulabant, cum antea Perenni offensi erant, (ostiosus enim atque intolerabilis ob superbiam et contumelias erat,) tum vero praeclaram occasionem nacti, criminando adducere in inuidiam conabantur. Et vero oportebat uno eodem que tempore Commodum insidias effugere, et Perennem male perire. Steph.

b) et latente insidiarum arte patefacta, vel latente insid. modo patefacto. Steph.

- 19 Quocirca incerto negotii totius Perenni, ac tum nihil minus expectanti
 20 submissi noctu a Commodo quidam caput absciderunt: c) iussique
 statim ad illius filium pergere, quum nihil ad celeritatem sibi reliqui
 fecissent, etiam rumores famamque eorum, quae Romae essent, prae-
 uenerunt. ii amicas ei literas ab imperatore reddiderunt, quae ma-
 21 gna proposita spe Romam reuerti iuebant. Ergo et consiliorum et
 omnis eius paratus, postremo paterni casus ignarus, quum quidam
 nuntii discitarent, etiam paternis ipsum verbis acciri: d) qui ne ipse
 quidem scribere supersedisset, nisi satis momenti habituras imperato-
 22 rias literas existimasset: credidit videlicet adolescens: et quamuis ini-
 quo animo ferret interpellari sua consilia, tamen paterna fretus po-
 23 tentia, quam esse adhuc incolumem putabat, ad reditum se compa-
 24 rat. Tum deinde ut attigit Italiam, per eos, quibus negotium datum
 fuerat, occiditur. Hunc illi exitum habuerunt. Post haec Commo-
 dus duos constituit praefectos, tutius fore ratus tantam illam pote-
 statem non vni duntaxat credere, sed dissectam in partes, imbecilli-
 orem eo pacto e) contra principem reddere.

X.

- Verum haud longe post, aliae in illum huiusmodi insidiae inten-
 2 duntur. Maternus erat quidam f) miles multa ausus nefaria.
 Is repente desertis castris atque aliquot in societatem commilitoni-
 bus ascitis, magnam perditorum manum breui collegerat, vicosque
 3 primo et agros populabatur. Magna deinde pecuniae vi collecta, plu-
 res quotidie sibi ex facinorosis copulabat: pollicensque ingentia cui-
 que operae pretia, et in praedae communionem inuitans, eo rem ad-
 duxit, ut non iam latronum sed (iustorum) hostium haberent auctori-
 4 tatem. Quippe magnas etiam vrbes occupabant: effraetisque per
 vim carceribus, captiuos sine discrimine omnes vinculis exime-
 bant, eosque sibi impunitate ac beneficiis adiungebant. Igitur Gal-
 liam omnem atque Hispaniam incursibus vastabant, et ut quamque
 ex magnis vrribus vi ceperant, g) incensa direptaque protinus abi-
 5 bant. Quae ubi Commodus cognouit, rectoribus gentium plenas irae
 atque minarum mittit epistolas, castigans et ignauiam exprobrans:
 6 simul comparare aduersus illos exercitum imperans. Quod ubi latro-
 nes acceperunt, decedendum sibi ex illis regionibus rati, clam per
 auiam quaedam compendia, seorsum alii ab aliis, in Italiam peruenie-

c) Deinde mittit quamprimum, ad rumorem eorum, quae facta erant, antevertendum, qui celerrimo cursu contendant, et superuenire filio Perennis possint, dum adhuc, quae Romae contigerunt, ignorat. Scriptis etiam litteris amicis, quibus illum sub spe maiore arcetelli a se dicit, venire iubet. *Steph.*

d) qui nihil scripsisset, quod regis esset litteris contentus: credidit caet. *Steph.*

e) ad imperii appetitionem redere: *Memm.*

f) miles quidem antea, sed qui multa nef. ausus erat. Is rep. des. c. atque aliis, qui et ipsi eadem perpetrarant, in fugae societatem ascitis, manum hominum, qui facinorosi erant, breui coll. *Steph.*

g) partim incensa, partim direpta. *Steph.*

runt. Ac iam de regno maioribusque rebus Maternus cum suis deli- 7
berabat. nam quando haecenus omnia illi spe ulterius processerant, 8
b) aut aliquid magnum inuadendum sibi existimabat, aut certe, quando
in id discriminis incideret, non obscure neque ignaue moriendum.
Sed quoniam se non tantis esse viribus intelligebat, quantae ad resi- 9
stendum Commodum collata acie satis essent (quippe et Romanae ple- 10
bis et praetorianorum militum propensa in Commodum voluntas cre-
debatur) arte sibi consilioque grassandum statuebat. Quocirca tale
quiddam comminiscitur. Veris initio, *quotannis*, stato solennique 11
die, pompam matri deum Romani celebrant. In ea, quae apud
quemque sunt *i)* diuitiarum praecipua, supellexque pleraque impera-
toria, materiae aut artis spectandae, praeferrunt ante deam solent.
Passimque omnibus *quouis modo* ludendi licentia permixta, sic ut per- 12
sonas induant quas cuique libitum, nullamque non magistratum
quoque imaginem, prout cuiusque studium, repraesentent: sic ut non
temere a falsis veros dignoscas. Putauit hoc Maternus idoneum ce- 13
landis insidiis tempus: ratus fore, ut, si personam stipatoris alicuius 14
indueret, suosque ad eandem similitudinem armis ornaret, ac se ha-
statis immiscerent, sic ut pars esse comitatus imperatorii crederen-
tur, nullo videlicet praecauente, repente impetu facto Commodum
obtruncarent. Sed proditus imperatori a sociis quibusdam, qui una 15
cum ipso venerant in urbem, *k)* (indignantibus scilicet, si quidem
eum non pro latrone iam sed pro principe habituri forent, ante-
quam festus dies adesset) et ipse comprehensus, ac mulctatus capi-
te, et qui eiusdem factionis erant, meritis suppliciiis affecti. *l)* At 16
Commodus, facta re diuina, gratulatusque deae, festum agitabat,
pompamque gaudens frequentabat. Sed et populus omnis pro impe-
ratoris salute diem laetabundus celebrabat.

XI.

Quae autem ratio sit, cur huic deae tantum honorem Romani habe-
ant, non alienum videtur, quantum ex historia accepimus,

b) necesse putauit, aut magno
quopiam facinore res suas ad feli-
cem exitum perducere, aut, quum
semel in discrimen se coniecisset,
non obscure neque inglorie mori.
Steph.

i) diuitiarum argumenta, vel
indicia, aut diuitias testantia, su-
pellexque pretiosa Imperatorum;
quae quidem propter materiae aut
artis miracula ante deam praeferrunt
in pompa solent. Ac summa tunc
omnibus quouis ludendi modo
concessa est licentia: adeo ut unus-
quisque quamcunque vult perso-
nam repraesentet; neque vlla sit
tam magna aut eminens dignitas,

cuius habitum non liceat ei cui
libeat induto, ludere et veritatem
occultare: ita ut non facile sit
eum, qui imitatur, ab eo, qui
reuera est, dignoscere. *Steph.*

k) (invidentibus, si pro latrone
dominum et regem, vel imperato-
rem, habituri essent, anteq. f. d.
aduenisset,) et *si* habituri essent,
pro quod hab. essent. *Steph.*

l) At Commodus, quum deae
sacrificasset, gratias quae egisset,
festum celebrabat. Ipse etiam po-
pulus deam exsultans deducebat,
et una cum festo, laetitiam quo-
que de seruato Imperatore solen-
niter agitabat. *Steph.*

- commemorare: praesertim quum ea res plerisque Graecorum ignota
 2 esse videatur. Ipsum igitur simulacrum coelitus (vt aiunt) demissum,
 neque qua sit materia, nec a quo fabricatum artifice, satis constat: ne-
 3 que plane hominum manibus m) creditur factum. Hoc igitur decidisse
 coelitus ferunt in quendam Phrygiae agrum, cui nomen Pefinunti,
 n) a casu eius simulacri, factum putant: ibi enim a principio comparuisse.
 4 Licet apud alios comperiam, pugnam illic illum Phryga Tantalumque
 Lydum inter se conseruisse, siue de via ortam, siue potius ob raptum Ga-
 5 nymedis. Quumque diu aequis viribus decertatum foret, ac permulti
 vtrique cecidissent, nomen ex ea clade loco esse impositum. Hic etiam
 fama fert, o) Ganymedem, ipsum trabentibus in diuersa germani atque
 6 amatoris manibus, vita esse orbatum: sublatumque e medio, pro calamita-
 tatis solatio, relata ad Iouem raptorem fabula, diuinis fuisse honoribus
 7 affectum. In hoc, quem diximus, Pefinunte Phryges olim Orgia cole-
 bant, ad ipsum fluuium Gallum, a quo etiam euirati deae sacerdotes co-
 8 gnominantur. Sed vbi res Romana creuit, responso accepto mansurum
 imperium atque ad p) summam auctum iri, si Pefinuntiam deam ad se
 9 transferrent: missi in Phrygiam legati sunt petiti deae simulacrum.
 quod quidem facile concessum est, consanguineos se dictitantibus, atque
 10 oriundos ab Aenea Phryge. Quum itaque nauigio deuectum simulacrum
 ad ipsas Tiberis fauces appulisset, (quibus tum Romani vice portuum
 11 utebantur, confestim q) diuina quadam vi nauigium substitit, neque vl-
 lis Romani populi certatim trabentis moueri viribus potuit, donec Ve-
 12 stalis sacerdos adesset. Ea quum virginitatem perpetuo seruandam pol-
 luisse falso argueretur, damnationem metuens, supplex petiit a populo,
 vt iudicium de se deae Pefinuntiae committerent. quo impetrato, zonam
 recinxit, eamque prorsus iniecit, clare precata, vt si intemeratam se
 13 esse ac virginem dea sciret, r) nauim progredi iuberet. Quae vbi di-
 xit, statim alligatam zonam manu ducta nauis sequi coepit. Ita sunt
 pariter Romani manifestam numinis diuinitatem atque s) innocentiam
 14 virginis admirati. Sed haec hactenus de Pefinuntia dea: prolixius
 etiam fortasse quam decuit, haud insuauem tamen scientiam allatura
 15 iis, qui res Romanas minus cognitae habeant. Commodus autem,
 euitatis Materni insidiis, maiore se custodia muniebat: rarus prodi-

m) tangi licet. Sylb.

n) ex eo, quod ceciderit simula-
 crum, ibi que primum fuerit con-
 spectum. Vt autem apud alios in-
 uenimus, pugnam illic aiunt illum
 Phr. Steph.

o) Ganymedem ex oculis eua-
 nuisse, dum hinc frater, illinc
 amator, eum traherent: quum au-
 tem corpus ex oculis euanuisset,
 id, quod adolescenti acciderat,
 diuinitus contigisse, fabulose esse
 traditum; tanquam a Ioue raptus
 foret. In hoc autem, quem dix.
 Steph.

p) for. summum Pol. scripsit.
 Steph.

q) diuina quadam vi fecit, vt
 sublisteret nauigium: adeo ut,
 quum longo tempore Romani cun-
 ctis totius populi viribus illud tra-
 herent, limo renitente, non prius
 proueherentur, quam deae sacer-
 dos, quae Vestalis erat, aduecta
 esset. Steph.

r) exorari se sineret nauigium.
 Facile autem id, postquam alliga-
 ta zona fuit, secutum est. Steph.

s) pudicitiam. Memm.

se in publicum, plerumque temporis in suburbanis aut in principibus praediis procul ab vrbe consumere: abstinere prorsus ab iurisdictione, omnique actu imperatorio.

XII.

Per idem tempus accidit, vt ingens Italiam quidem vniuersam pestilentia occuparet: sed in ciuitatem Romanam vehementius tamen saeuiret, vtpote quae et per se populo abundaret, et aduenas toto orbe confluentes exciperet. Quare magna iumentorum atque hominum strages consecuta. Tum Commodus (ita scilicet quidam medicinae periti persuaferant) Laurentum secessit, *z*) quod frigidior ea regio sit, syluisque e lauru permultis opaca: a quo etiam regioni inditum nomen. Valere enim plurimum aiebant, ad aëris euitandam contagionem, cum odores laurorum, tum ipsarum amoenitatem umbrarum. Quocirca in ipsa quoque vrbe, de medicorum sententia, plerique vnguentis suauissimis nares atque aures opplebant, suffituque et odoramentis assidue utebantur, quod meatus sensuum (vt quidam dicunt) odoribus illis occupati, neque admittant aëra tabificum, et, si maxime admiserint, tamen eum maiore quasi vi longe superari. Caeterum nihilo fecius morbus *u*) ingrauescere, hominesque passim et pecora inter homines agitantia interire. Sed et fames eodem tempore ciuitatem oppresserat, hac de causa. Cleander erat quidam, Phryx genere, ex ea nota hominum, qui publice per praeconem veneunt. Hic quum in domum imperatoriam seruitio esset traditus, et cum ipso Commodo accreuisset, eo scilicet honoris atque autoritatis prouectus est vt et corporis custodiam et cubiculi curam, praeterea militum praefecturam (solus) obtineret. Caeterum diuitiae ac luxus, etiam illum ad imperii spem instigabant. Quocirca grandi coacta pecunia plurimum frumenti coëmit. id autem occlusum habebat, sperans sibi Romani populi atque exercitus voluntates adiuncturum, si prius rerum necessariarum penuria laborantes, magnis repente largitionibus demereretur. Idem gymnasium quoque maximum exaedificauerat, publicatis etiam balneis, vt eo modo populum inescaret. At Romani insensu iam pridem, *x*) ac totius causam pestilentiae in eum conferentes, simul perosi hominem diuitiis inexplebilem, prius quidem confertim per theatra sidentidem traducebant: *y*) dein, agente in suburbanis Commodo, repente vniuersi magnis clamoribus concurrerunt, Cleandrum ad necem deposcentes. Quum autem suburbanum omne tumultu compleretur, et Commodus ipse in alto secessu voluptatibus indulgeret, inscius quae gere-

z) frigidior enim ea regio, syluis e lauru spatiosissimis opaca, (a quo etiam inditum regioni nomen,) saluti conseruandae idonea esse existimabatur; atque adeo aëris corruptioni resistere, et suauitate odoris, qui e lauris efflaretur, et iucunda ipsarum arborum umbra. Quia etiam ii, qui ur-

bem incolebant, medicorum iussu, vnguento nares atque aures opplebant fragrantissimo. *Steph.*

ii) diutissime saeuire. *Memm.*

x) et illorum malorum causam in eum *conf.* Iam autem de fame, non de pestilentia, est sermo. *Steph.*

y) Tandem vero, ag. *Steph.*

- rentur (nam id Cleander cauerat) repente extra omnium expectatio-
 13 nem armati equites principis eruperunt, Cleandri iussu proruentes
 obuium quemque, ac vulnerantes. Neque scilicet populus excipere
 illorum imperum valebat, inermis armatorum, pedester equitum.
 14 Quare fuga facta, in urbem reiciuntur, ibique permulti, neque mo-
 do quos ferro milites conficiebant, neci dediti, sed quos etiam ipsi
 15 proculcauerunt equites: quique aut conferta turba aut equitum in-
 cursu conflictabantur. Igitur ad urbis portas sine ullo impedimento
 16 equites z) persecuti, magnam populi partem interfecerunt. Qui au-
 tem in urbe remanserant, calamitate suorum intellecta, clausis do-
 17 mibus cum in tecta et culmina euassissent, lapidibus regulisque equi-
 tes desuper incescebant. Itaque a) statim conuersa fortuna est, nullo
 manibus decertare auso, sed omni multitudine desuper quasi ex tuto
 dimicante. Quocirca saucii (magna pars) cum tolerare iam ulterius
 18 nequirent, terga fugae mandarunt. Multi itaque cadebant crebro b)
 telorum iactu, multi equis excutiebantur, inter deuolutos lapides sal-
 19 lente vestigio lapsantibus. Sed et pedites, qui in urbe stationes ha-
 bebant, populo suppetias aduersus inuisos sibi equites raptim tule-
 runt.

XIII.

- Itaque cum ciuile bellum esset, nemo tamen quae gererentur nun-
 2 tiare Commodo audebat, metu Cleandri potentiae: donec maxima
 natu soror, Fadilla nomine, accurrens ad imperatorem (quippe faci-
 lis aditus sorori) crinibus solutis, proiecta humi, ac plane in lugu-
 3 brem habitum deformata, Tu quidem (inquit) o princeps, otium agi-
 tans, et omnium quae gerantur ignarus, extremo in periculo versaris:
 4 nos autem, sanguis tuus, propemodum occidimus. Actum de populo Ro-
 mano, actum magna ex parte etiam de exercitu est: et quae ne a bar-
 baris quidem nos passuros expectabamus, ea nobis domestici faciunt: et
 5 in quos maxima contulisti beneficia, eos primos inimicos habes. Cleander
 aduersus te populum et exercitum armauit, c) quorum quidem alter-
 is inuisus est, alteris charus: utrique tamen in armis sunt, caedemque
 6 inter se patrant, et ciuili sanguine Romam replent. Sed in nos videli-
 cet viriusque multitudinis recidet calamitas, nisi tu quamprimum neci
 dedideris sceleratissimum famulum, qui tantae cladis illis iam fuit, no-
 7 bis mox futurus est autor. d) Haec loquens, vestem scidit: multique
 item qui aderant, sumpta de verbis mulieris audacia, Commodum
 8 territabant. Is expauescens, cum iam non ut impendens sed ut prae-
 sens periculum formidaret, acciri ad se Cleandrum propere iubet,
 nihil dum certi scientem, sed tamen aliquid suspectantem imperatori
 9 renuntiatum. Accedentemque ad se imperatorem comprehendi, et caput
 eius amputatum contoque praefixum circumferri: voluptuosum

z) persecuti, omnes, qui in eos
 inciderent, interficiebant, nulli
 parcantes. Steph.

a) Itaque patiebantur, quae se-
 cerant, nullo quidem cum eis ma-
 nus conferente, sed omni mult.
 Steph. cominus cum eis decer-
 tante. Memm.

b) lapidum. Memm.

c) atque contrario in illum mo-
 do animati, alii quidem, (nimi-
 rum populus) odio, alii autem
 amore eum, protequentes, (tota
 videlicet equitum cohors,) in ar-
 mis sunt. Steph.

d) Ipsa, talia quaedam locuta,

scilicet atque optatum populo spectaculum praebiturus. Ita enim ¹⁰
 id malum sedatum, *e*) atque vtrinq; dimicatio dirempta. Siquidem
 milites cum occisum viderent pro quo decertabant, iram quoque im-
 peratoris formidabant, cui verba data nihilque non factum contra
 illius sententiam compererant. Populus contra satisfactum sibi auto-
 ris supplicio putabat. Sed et liberi Cleandri (binos enim virilis se- ¹¹
 xus habebat) et quotquot illius amici fuerant, ad vnum omnes con-
 trucidati: traclaque per urbem cadauera et contumeliosissime habita,
 postremo in cloacas abiecta. *f*) Haec finis Cleandri factorum fuit, ¹²
 quasi in vno illo velut ambitiosius *g*) ostentaret natura (vt sic dixe-
 rim) humana, posse ex infimo loco ad supremum fastigium euehi ho-
 minem, atque euectum, dein rursus deturbari quamlibet exiguo at-
 que insperato fortunae momento. Caeterum Commodus, tametsi ve- ¹³
 rebatur nequid fortasse populus etiam contra se noui moliretur, ta-
 men suadentibus amicis in urbem reuersus est, ac laetis acclamatio-
 nibus magnoque comitatu exceptus, in aulam principalem *h*) se con-
 tulit. Enimuero ex illo, tot aditis iam periculis, coepit nulli satis ¹⁴
 confidere, sed occidere hunc atque illum, nulli non calumniae fidem
 accommodans. Ad haec, neminem cui virtus vlla esset, amicum ¹⁵
 sibi adiungebat, sed a cunctis aequae rectis studiis animum auocau-
 rat. quippe quem die nocteque aliae ex aliis effraenae corporis volu-
 ptates grauissimo seruitio premebant: neminemque non ab limine ¹⁶
 velut insidiatorem submouebat, quemcunque aut probitas aut disci-
 plina vlla etiam mediocris illustraret. Scurrae vero, et qui turpissi-
 ma quaeque repraesentabant, quasi addictum sibi habebant. Auri- ¹⁷
 gando etiam bestiiisque conficiendis supra modum exercebatur: ob
 quae studia adulatores eum fortitudinis gloria celebrabant: *i*) quare
 illa minus decore tractabat quam modesto principi conveniebat.

XIV.

Exitere ea tempestate etiam quaedam in coelo prodigia. Stellae
 enim per diem perpetuo apparuerunt, quaedamque ex iis in lon-
 gum productae medio quasi aëre suspensae videbantur. Praeterea ²
 animalia omne genus, minime suam naturam seruantia, cum figura
 corporis prodigiosa, tum membris haudquaquam congruentibus ede-
 bantur. Maximum autem nefas cum in praefens dolorem attulit, ³

veste etiam lacerata, nonnulli que
 item eorum, qui aderant, quum
 ex verbis eius, quae soror Impe-
 ratoris erat, fiduciam sumissent,
 Commodum perturbarunt. *Steph.*

e) atque vtrique bellare desie-
 runt: milites quidem, cum occi-
 sum vidissent, pro quo decerta-
 bant, iram Imperatoris formidan-
 tes; (intelligebant enim, se de-
 ceptos esse, et quae fecerant, con-
 tra illius sententiam facta esse;) *pop. Memm.*

f) Hunc exitum Cleander, et
 qui eius partes sequebantur, ha-
 buerunt, quasi caet. Imitatur au-
 tem hic Pol. illud Virgilianum,
Haec finis Priami factorum. Steph.

g) Scribendum potius, *ostenta-*
ret (vt sic dixerim) natura huma-
 na, p. *Steph.*

h) se retulit. *Steph.*

i) quum tamen ille magis dedi-
 tus his esset, quam modestum Im-
 peratorem decebat. *Steph.*

- 4 tum in futurum pessimo augurio, vniuersos conterruit. Nam quum
neque imbres vlli neque nubes, tantumque exiguus terrae motus an-
tecessisset, seu nocturni casu fulminis, siue igni aliquo in ipso terra-
rum motu velut extrito, totum de improviso Pacis templum con-
sumptum incendio est: quod vnum scilicet opus cunctorum tota vr-
be maximum fuit atque pulcherrimum: idem templorum omnium
opulentissimum, *k)* egregieque munitum, multoque ornatum auro et
5 argento. Quippe vniuersi ferme suas illuc diuitias, quasi in the-
saurum, congerebant: ideoque per noctem debacchatus ignis multos
ex opulentis egenos reddidit. Quapropter communem quidem ia-
cturam publice omnes, suam autem quisque priuatim deplorabant.
6 Sed ubi templum omne consumptum ignibus est, *totiusque eius am-
bitus*, plurima quoque et pulcherrima vrbis aedificia conflagravit.
7 Inter quae etiam Vestae templum, sic vt Palladium quoque conspi-
ceretur: quod imprimis colunt atque in arcano habent Romani,
Troia (vt perhibent) aueductum, ac tum primum *l)* postquam in Ita-
8 liam deuenit, conspectum ab hominibus *nostrae aetatis*. Quippe ra-
ptum id Vestales virgines media sacra via in aulam imperatoris trans-
9 tulerunt. Multae praeterea *aliae* pulcherrimaeque vrbis partes
combustae: plurimosque dies peruagatum incendium non prius se-
10 datum est, quam repentinis imbris extingueretur. Itaque totam
rem diis imputabant eius aetatis mortales, quorum scilicet voluntate
11 et inchoasse incendium et desisse arbitrantur: ac portendi bella,
quae sunt deinceps infecuta, consumpto pacis templo, interpreta-
12 bantur. Quam deinceps famam rerum euentus (*vt postea dicemus*)
13 comprobauit. Enimuero plurimis maximisque incommoditatibus la-
borante ciuitate, non iam, vti antea, multitudo beneuole Commodum
aspicere, *m)* sed referre omnes eius calamitatis causam in illius iniu-
14 stos actus, et reliqua vitae crimina. Siquidem neque latebant popu-
lum scelera hominis: neque latere ipse volebat, sed quae domi non
sine infamia patrabantur, ea etiam in publicum ostentare haud vere-
15 batur: eoque vecordiae petulantiaeque processit, vt paternum primo
cognomen repudiaret, ac pro Commodo Marci filio, Herculem se
16 Iouis filium iusserit appellari: *n)* depositoque principum Romano-
rum cultu, leonis pellem substerneret, manuque clauam gestaret,
simul purpureas sibi atque auro intextas vestes circumdaret, non sine
omnium irrisione: quippe eodem *o)* schemate et foeminarum lu-
17 xum et heroum virtutem repraesentabat. Talem *p)* se videlicet quo-

k) quod esset egregie munitum,
donariis aureis atque argenteis or-
natum. *Steph.*

l) ex quo in Ital. dev. *Sylb.*

m) sed referre etiam causas
omnes calamitatum, quae tam cre-
brae erant, in temeraria eius ho-
micidia, siue inconsiderata. Nisi
respicit ad eos, qui supplicio in-
dicta causa afficiebantur; quod et
inconsiderate ac temerarie ab eo

fielat. *Steph.* iniustas caedes.
Memm.

n) deposito que Romanorum
cultu, qui regius erat, vel impera-
torius, i. e. qui reges, siue impe-
ratores, decebat. *Steph.*

o) Schemate dicit pro habitu,
ex Plauto: apud quem tamen
schemata legitur, non schemate, in
Amphitr. cum seruili schemata cact.
Steph.

p) Talis, quum prodibat, con-

tidie praestabat. Idemque *q*) mensium nomina demutauit, ac pro uertutis appellationibus nouas de suis cognominibus imposuit, quorum ad Herculem pleraque tanquam scilicet ad fortissimum referebantur. Quin statuas quoque sibi tota vrbe poni iussit, inque iis vnā pro Curia, quae arcum contenderet: ut etiam imagines ipsae terrores atque minas prae se ferrent. Quam dein tamen senatus post illius obitum sustulit, proque ea Libertatis imaginem reposuit.

XV.

Commodus autem, quum temperare iam sibi ultra non posset, publice spectacula edere professus, omnes se sua manu seras occisurum pollicebatur, et cum fortissimis quibusque iuuenum singulari certamine depugnaturum. Ea quum rumoribus celebrarentur, concurrebant ex Italia omni ac finitimis gentibus vniuersi ad id spectaculum, quod nec antea oculis uisurpauerant, neque vnquam fando audierant. Siquidem ita esse certa manus illius dicebatur, ut quodcunque destinauerat, iaculo sagittae contingeret. Erantque cum illo assidue Parthorum lectissimi sagittarii, ac Numidae praestantissimi iaculatores: quos ille tamen omneis longe artificio superabat. Vbi autem spectaculi dies adfuit, pleno amphitheatro exaedificatus Commodus peridromus fuerat, (per quem decurrere in orbem posset,) ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne ac de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius scientiam quam fortitudinem ostentaret. Ceruos igitur et damas, item cornigera alia, praeter tauros, currens pariter ipse atque insequens impetebat, ac praeuenta fuga certissimis ictibus prosternebat: leones vero et pantheras, aliaque id genus nobilissima animalia, currens in orbem superne iaculis confodiebat: sic ut nec telum quisquam secundum, nec vulnus uiderit nisi lethiferum. Nam ut primum se fera concitauerat, statim illam vel in fronte vel in corde sauciabat, *r*) nullo praeterea usus scopo, neque ad aliam corporis partem telo destinato: sic ut pariter cum vulnere ipso conficeretur. Caeterum bestiae conquirebantur undique: ac tum primum uidimus quae ante in picturis mirabamur. Quippe ex India Aethiopiaque, itemque a meridie et a septentrionibus quicquid incognitum prioribus seculis fuerat, confecit ille pariter atque ostendit, nullo non obstupescito tam certa illa manu tamque nusquam telis aberrantibus. Idem aliquando sagittas lunatae cuspidis in Mauras struthos intorquebat, quae et pedum celeritate et alarum quasi uelis ocyssime ferebantur, sic ut summum contingeret collum, atque ita capita amputaret, ut exectis ceruicibus (qui teli impetus fuerat,) *s*) aliquandiu tamen uiuentibus similem cursum continuarent. Quin et pantheram, quae scilicet edu-

spiciebatur, i. e. tali habitu in publicum prodibat. *Steph.*

q) mensium annuorum nomina. Intelligit autem fortasse mensium totius anni. Alioqui superuacuum illud ἐναυγιασας nobis uideri queat. *Steph.*

r) Ac nunquam alium scopum sibi proposuit, neque aliam corporis partem attigit iaculum, quin simul et vulneraret et occideret. *Steph.*

s) adhuc circumcurrerent tanquam illaesa. *Steph.*

- Etum quendam in arenam cursu acerrimo comprehenderat, sic ut iam iam laniatura videretur, ita opportuno vulnere consequutus est, ut interfecta belua hominem seruauerit, ac dentium quoque aciem
- 13 cuspide ipsa iaculi praeueniret. Leones item cauea centum eductos, totidem missilibus vniuersos occidit: ita suo ordine iacentibus corporibus, ut *z*) numerari facillime singula possent, nullo scilicet super-
- 14 vacuo incidente telo. *u*) Haecenus igitur, quae gerebantur, quamvis a principe aliena viderentur, tamen quoniam fortitudinem scientiamque prae se ferrent, popularem quandam gratiam emerebantur: verum ubi iam nudus ingressus amphitheatrum est, sumtisque
- 15 armis numeros gladiatorios implebat, tum vero triste Romano populo spectaculum id visum, nobilissimum imperatorem, post tam multos parentis sui maiorumque triumphos, non quidem aduersus *x*) beluas arma capere militaria, vel Romanorum imperio congruentia, sed amplissimam dignitatem turpissimo foedissimoque cultu contaminare.
- 16 Facile autem dimicans suos compares superabat: neque tamen ultra vulnera procedebat, dante vnoquoque manus, atque imperatorem
- 17 potius quam gladiatorem agnoscente. Eoque velaniae *y*) prouectus est, ut deferere principalem aulam atque in *z*) ludum gladiatorium migrare institueret. Neque se amplius Herculem appellari patiebatur, adoptato nobilissimi gladiatoris nomine, qui iam vita excessisset.
- 19 Quin simulacro illi colosso, quod Romanis venerabile est, solis effigiem gerens, capite demto suum imposuit: atque in basi subscripsit non quos consueisset imperatorios paternosque titulos, sed pro Germanico, *Mille gladiatorum victorem*.

XVI.

- Caeterum ipsum quoque desinere aliquando ab sua vecordia et ciuitatem tyrannide liberari oportebat: idque anno ineunte: quem
- 2 diem Romani festum agunt, ad (Iunum) vetustissimum Italiae deum
- 3 referentes, cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pulsum, *quum*
- 4 in terram descendisset, fuisse hospitem praedicant, *a*) et, quod ibi
- 5 latuisset, nomen Latio inditum. Quocirca etiam nunc Romani Saturnalia prius, dein vero initium anni more suo concelebrant. Estque eius dei biceps imago, ut a quo incipit et in quem desinit annus.
- 7 *b*) Quum igitur hunc diem festum ciuitas ageret, in quo po-

z) numerari per otium possent omnia. *Memm.*

u) Haecenus igitur, quamuis, quae gerebantur, ab imperatoria dignitate essent aliena, tamen apud vulgus aliquam, fortitudinis ergo et peritiae iaculandi, gratiam emereb. Puto autem, Polit. scripsisse, *scientiam* quae iaculandi caet. *Steph.*

x) aduersus barbaros arma cap. *Steph.* quod notauit etiam Io. Hartungus Decuriae 3. c. 2. §. 12. *Syllb.*

y) Pro *profectus* est Polit. scripsisse *prouectus* est puto. *Steph.*

z) domicilium gladiatorium. Sic et in sqq. *Steph.*

a) veritum quae filii potentiam vel dominatum, absconditum apud eum latuisse, unde et nomen illi Italiae loco impositum, et Latium appellatum fuisse, e Graeco sermone in patrium deductum. *Steph.*

b) Quum igitur festus hic dies aduenteret, in quo Romani etc. sequendo lectionem illam in Annot. *Steph.*

diffimul Romani inuicem se colunt salutantque, et nomismata alter alteri, c) caeteraque omnifariam munera misitant, summique magistratus conspicuam sibi et solennem purpuram induunt: vniuersis diem concelebrantibus, statuit Commodus non quidem ex imperatoriiis (vt mos erat) aedibus, sed ex ipso gladiatorio ludo prodire in publicum, ac pro eleganti vestitu, purpuraque imperatoria, procedere armatus, deducente gladiatorum agmine, in conspectum Romani populi. Quod vbi consilium suum ad Martiam reuoluit, vnam e suis concubinis, cui scilicet plurimum deferebat, ac prope vxoris eam loco habebat, sic vt praeter ignem omnes honores, velut Augustae, tribuerentur: intellecto mulier tam absurdo turpique consilio, *primum* orare multis lacrymis, supplexque ad genua accidere, ne aut Romanum imperium d) pollui pateretur, aut ipse vitam suam perditis ac deploratis hominibus tam periculose committeret. Sed quum diu supplicando nihil profecisset, lacrymans discessit. Ille praefectum exercitibus, Laetum nomine, et Electum cubiculi custodem, ad se accitos, parare iubet in ludo ipso gladiatorio, quo se dormitum recipiat: vt illinc ad sacrificandum mane procederet, ac se armatum Romano populo ostentaret. e) Illi multis precibus persuadere tentabant, ne quid indignum principe conaretur.

XVII.

Quibus f) Commodus, ira percitus, facessere ab se iussis, statim in cubiculum reuersus, vt, quemadmodum consueuerat, meridiaretur, sumto in manus libello, quales de g) philyra tenuissimi atque in vtramque partem replicabiles sunt, conscribit in eo quoscunque illa nocte interficere destinauerat. Ex quibus prima erat Martia, mox Laetus atque Electus: post hos ingens eorum numerus, qui plurimum autoritatis in senatu obtinebant. Siquidem senes h) vniuersos paternos amicos tollere e medio, ne censura illorum sua interPELLarentur flagitia, bonaque ipsa diuitum dilargiri partim militibus, partim gladiatoribus, decreuerat: vt alteri se defenderent, alteri oblectarent. Eum igitur libellum ita conscriptum, supra lectulum deposuit, neminem ad se introiturum suspectans. Erat autem pusio quidam, infans adhuc, i) ex ea nota qui vestitu (caetero) nudi, sed

c) et communicatione mutua pulcherrimarum quarumque rerum, quas terra et mare ferunt, sese oblectant: et magistratus eponymi tum primum honorificam et annuam purpuram induunt: *uniuersi*. Sunt autem eponymi magistratus *consules*: et *πορφυρά* eorum, i. e. *purpura*, est *ἡ περὶ πόδας*, *praetexta*. *Steph.* et *consules* tum primum insignem illam et annuam praetextam induunt. *Memm.*

d) contumelia afficeret. *Steph.*

e) Illi supplicabant et pers. t.,

ne quid principatu indignum faceret, vel imperio indign. *Steph.*

f) At Commodus, aegre id ferens, eos quidem amandauit: reuersus autem in cubiculum ad capiendum somnum, (nam meridie id facere moris habebat,) sumto caet. *Steph.*

g) h. e. de tilia. *Memm.*

h) sen. vniu. et reliquos patris amicos tollere e medio, (quod eum graues turpium factorum inspectores habere pueret,) bona que caet. *Steph.*

i) ex istis, qui nullum quidem

- auro gemmisque *pretiosissimis* ornati, solent delicatissimo cuique Romanorum esse oblectamento. Is ita Commodus charus erat ut cum illo saepe etiam cubaret, ac Philocommodus appellaretur, ipso indicante nomine amorem principis. Hic itaque puer forte ludibundus, *k*) occupato inter balnea et crapulas Commodus, cubiculum (ut consueverat,) ingressus, sumto in manus *qui supra lectulum iacebat* libello, quicum lusitaret, foras processit. ac forte quadam in Martiam incidit. quae quum puerum etiam ipsa diligeret, complexa prius atque deosculata, libellum manu aufert: verita, ne quid ob infantiam inscius puer rerum fortasse *l*) grauiorum labefaceret. Agnita dein Commodi manu, ac legendi cupidine *magis* illecta, *m*) ubi tunc inusta contineri, ac se primam peti intellexit, Laetumque et Electum subsequi, tantamque deinceps reliquorum futuram caedem: haec secum ingemiscens confusurabat, *Euge, Commodus, n*) haecine praemia benevolentiae amorisque sunt: ita scilicet de te merui, quum tam multos annos contumelias ebrietatemque tuam pertuli? Sed nequaquam tibi haec ita successerint, viro temulento, aduersus sobriam mulierem.
- His dictis, Electum ad se arcerit (quem etiam ipsa aliquando per se conuenire, utpote cubiculi custodem solita, et cum eo quoque stupri habuisse consuetudinem credebatur) traditoque in manus libello, *Vide* (inquit) *Electe, cuiusmodi sumus hac nocte festum celebraturi.*
- Is eo lecto expauesfactus (erat autem Aegyptius genere, audax homo *o*) ac promptus, et irasci facilis) statim signatum libellum per hominem sibi fidum, Laeto legendum mittit. Qui item exterritus, ad Martiam contendit, simulans de iis ire se consultatum, quae ad concinnandum ex iussu principis ludum gladiatorium pertinerent. *p*) Hoc igitur vbi praetextu, *q*) constituunt aut faciendum sibi quamprimum aut patiendum aliquid: nullum morae locum, nullum procrastinationi esse. Placitum autem est rem veneno agi: quod se facile daturam Martia recepit, quippe solita primum illi miscere atque offerre potulum, ut ab amica porrectum suauius biberetur. Igitur redeunti ex balneis commixtum vino odoratissimo venenum in calice obtulit.
- Ille diu lauando *r*) venandoque *feras* collecta siti, *s*) veluti de mo-

amictum gestant, sed auro et lapidibus pretiosissimis sunt ornati: quibus semper gaudent ex Romanis ii, qui luxui dediti sunt. *Steph.*

k) quum Commodus ad consueta balnea et crapulas profectus esset. *Steph.*

l) necessarium. *Steph.*

m) ubi mortiferum esse compertit, ac se primam esse morituram, Laet. et El. subsecuturos. *Steph.*

n) haecine gratia aiori benevolentiae quae meae rependitur, postquam tot annos tuas contumelias tuam quae ebrietatem toleravi? Sed non impune tu temu-

lentus haec aduersus sobriam mulierem molitus fueris.

o) ac manu promptus et irae *impotens*, ad verbum, qui hoc a natura habebat, ut irae feruiret vel indulgeret. *Steph.*

p) Quum igitur simulassent, se de iis, quae ad illum pertinerent, consultare, constituunt caet. *Steph.*

q) constituunt facere prius aliquid, quam pati. *Memmi.*

r) se quae cum feris exercendo. *Sylb.*

s) veluti talem potum, qualem amica temperare solebat, ita ebibit, ut nihil sentiret, i. e. ut alium, quam consuetum gustum esse non

re propinatum sibi, temere interbibit. Quare statim capitis graue- 20
dine occupatus, atque in soporem prolapsus, quum id ex labore ac-
cidisse opinaretur, quieti se tradidit. Electus autem et Martia re- 21
cedere omnes confestim, et suam quemque domum reuerti iubent, ne
somnia indigum Commodum exasperarent. Id autem alias quo- 22
que ex ebrietate nimia facere conlueuerat. *z)* Nam quum vel bal-
neis vel epulis operam daret, nullum scilicet habebat praestitutum
quieti tempus. etenim aliae ex aliis voluptates, eaeque inter se ma-
xime diuersae, seruire sibi hominem etiam inuitum *u)* quocumque
tempore subigebant. Pauxillum igitur quum requiesset, ac iam se 23
ad stomachum et aluum veneni vis insinuasset, oborta vertigine, vo-
mitus et quidem assatim consecutus est: siue ipso cibo, quem largi-
ter ante sumisset, multaque meri portione virus expellente: seu
quoniam principibus mos est, antequam cibum capiant, medicamento
vti, quo venena prohibeantur. Caeterum quum multum euomisset, 24
veriti illi ne veneno quoque omni eiecto colligeret sese, atque vna
omnes caedi imperaret, *x)* persuaferunt magna mercede Narcisso
cuidam, audaci strenuoque adolescenti, vt ipsum in cubiculo strangu-
laret. *Hic irrumpens illum et veneno et crapula languescentem, con-* 25
stricto gutture interfecit. Hunc finem vitae Commodus habuit, tre-
decim annos post parentis obitum imperio administrato: vnus omni- 26
um ante se imperatorum nobilissimus, omniumque eius aetatis homi-
num formosissimus. quod si *aliquid* dicendum de fortitudine quoque 27
est, *y)* ne in hoc quidem cuiquam, praesertim destinandis ictibus,
concessurus. Sed tamen totam vitae rationem studiis (vt dictum est)
foedissimis contaminauit

LIBER SECVNDVS.

OCCISO *a)* Commodum, quemadmodum superiore volumine de-
monstrauimus, quum celare factum interfectores, et aulicas
excubias fallere vellent, vili quodam stragulo inuolutum con-
strictumque corpusculum, ac duobus exploratae fidei famulis imposi-

sentiret. *Steph.* vel, vt nullum sub-
esse dolum sentiret. *Sylb.*

z) Quum enim post frequentia
balnea frequenter etiam cibum su-
meter, nullum hab. pr. *Steph.*

u) quum tempus aduenerat, i.
e. quum cupido eum inuaserat.
Steph.

x) persuaferunt inueni cuidam
nomine Narcisso, strenuo ac robu-
sto, vt ingressus Commodum strangu-
laret: magna praemia se datu-
ros polliciti. *Steph.*

y) nulli certior fuit manus et
maior dexteritate praedita: nisi,
quam his in rebus nactus erat fe-
licitatem, studiis foedissimis,
(quemadmodum diximus,) conta-
minasset. *Steph.*

a) Quum ii, qui Commodum in-
sidiabantur, illum interfecissent
eo, quo dictum est modo in pri-
mo huius historiae commentario,
et celare factum vellent: vt satel-
lites, qui aulam imperatoriam cu-
stodiebant, laterent, vili q. st.
Steph.

tum, aedibus exportandum, velut aliquid superuacuum ex cubiculi sup-
 3 pellectile, curauerunt. Qui autem exportabant, per medios euasere cu-
 4 stodes, *b)* partim ebrios, dormitantesque, ac manu languida tenentes
 hastilia, partim etiam focordes eorum, quae ad se parum pertinere ar-
 5 bitrabantur. Ita corpus principis *c)* furtim elatum ac per noctem vehi-
 6 culo impositum, in Aristeum miserunt. Laetus autem et Electus,
 Martiaque, *quid agendum foret* diu deliberato, tandem decernunt,
ita de eius morte rumores ferere, quasi repente in apoplexiam incidis-
 7 *set. d)* *quod facile de illo creditum iri existimabant, quem constabat*
 8 *identidem solitum immoderatis epulis sagitari.* Sed ante omnia tamen
 visum est, *aliquem prouectum aetate ac modestum hominem deligere ad*
imperium, per quem et ipsi incolumes forent, et omnes a saeva immo-
 9 *derataque tyrannide respirarent.* Igitur diu consultato, neminem sic
 idoneum inuenerunt, ut Pertinacem. Erat autem Pertinax, genere
 10 Italus, domi bellicae rebus gestis clarus, multisque insignis trophaeis,
 quae aduersum Germanos atque orientales barbaros erexerat. vnus-
 11 que erat *e)* reliquus e grauissimis illis quos pater Commodus amicos
 reliquisset, cuique plurimum ex omnibus sociis ducibusque detulerat.
f) tutus haec, vel grauitatem ipsam verito, vel ob paupertatem
 11 hominis dissimulante Commodus. Siquidem id quoque illius laudi-
 bus accedebat, *quod quum plurima omnium admiristrasset, tamen erat*
 12 *omnium pauperrimus.* Hunc igitur Pertinacem nocte intempesta, so-
 pitis omnibus, Laetus atque Electus cum paucis eiusdem factionis
 13 adeunt, et quum ianuam occlusam offendissent, ianitorem excitarunt,
 qui ubi adaperuit, militesque et Laetum praefectum adesse vidit,
 14 peiterritus atque expauescens Pertinaci renuntiat. Is admitti (ilico)
 iubet, *euentura mox,* inquit, *quae sibi g)* *ad eam diem mala prae-*
 15 *sagiuerat.* Tanta porro *h)* fuit animi constantia, ut ne lecto
 quidem le mouerit, aut habitum oris demutauerit. sed ingressis Lacto
 atque Electro, quamuis ad se occidendum missos crederet, pleno au-
 16 daciae vultu minimeque pallenti, *Iampridem (inquit) hunc exitum*
vitalis singulis etiam noctibus sperabam, qui ex omnibus paternis amicis
vnus adhuc essem reliquus. Itaque demirabar, quoniam tam diu rem
 17 *differret Commodus. Proinde i)* *quid statis? quin facitis imperata,*

b) quorum alii crapulam edormiebant, alii, qui adhuc vigilabant, et ipsi in somnum deferebantur, in manus, quae hastilia tenebant, reclinati; alii, quidnam esset, quod e thalamo exportabatur, non valde curabant; quum ne pertineret quidem ad ipsos haec scire. Ita *c. Steph.*

c) furtim subductum, et per arrii ianuam exportatum; quum noctu vehiculo imposuissent, in Ar. *Steph.*

d) rumorem enim hunc fore huiusmodi putabant, cui fides ad-

hiberi posset, quum ob inexplebilem voracitatem male audiret. Sed ante o. *Steph.*

e) reliquus ex illis maiestate vrendis viris, quos p. *C. Steph.*

f) quem non interfecit Commodus, siue quod maiestatem illam reuereretur, siue quod ob paupertatem eum conseruaret. *Steph.*

g) in dies vel quotidie. *Memini;*
h) fuisse fertur. *Steph.*

i) quid cunctamini? Nam vos quidem imp. facietis: ego autem illa spe mala et formidine assidua liberabor. Ad haec Laetus, Non

neque a tristi aliquando ac perpetua formidine liberatis? Ad haec Lae-
 tus, Desine (inquit) indigna te et superiore vita tua fabulari. neque
 nos mortem tuam, sed salutem cum nostram tum Rom. imperii petitem
 venimus. Iacet enim tyrannus, debitasque luit poenas, ea passus a
 nobis, quae in nos facere moliebatur. Quare hic adsumus imperium
 tui tradiduri, quem unum ex omni se natu, vel temperantia
 vitae, vel auctoritate, vel k) aetate etiam et gravitate morum
 scimus esse praestantissimum, charumque populo et venerabilem: spe-
 rantes, quod agimus et optabile illis et nobis l) salubre futurum.
 m) Ad haec Pertinax, Desinite, (inquit) senem ludere hominem, at-
 que ita timiditatis arguere, ut prius decipere, dein occidere studeatis.
 Atqui (inquit Electus) quando nobis parum credis, n) cape libellum hunc,
 (nam manum certe agnoscis Commodi) tute lege: cognoscas proculdubio
 quantum effugerimus periculi: neque tentamentum aliquod in nostris
 verbis, sed veri fidem deprehendes. Quod ubi Pertinax fecit, iam
 profecto viris antea quoque sibi amicissimis credendum ratus, intel-
 lecta omni re, totum se illorum potestati permisit.

II.

Placuit igitur primo exercitum adiri, ac militum tentari animos:
 quos tamen Laetus in sententiam suam facile se adducturum pol-
 licetur, quippe cuius aliqua, utpote praefecti, futura esset apud illos
 auctoritas. Quocirca omnes quotquot aderant, ad exercitum festinant,
 o) quum iam multum noctis processisset, instante Kal. Ianuariarum
 die. Mittunt praeterea fidos homines, qui passim rumorem dissemi-
 nent vita defunctum Commodum, Pertinacemque, iam imperaturum,
 contendere ad exercitum. Qui ubi rumor euagatus, repente popu-
 lus uniuersus lymphato similis ebacchari, et discurrere per vias: ac
 laetabundi omnes renuntiare pro se quisque amicis, iisque maxime,
 quibus aut dignitas aut diuitiae superabant. namque illis p) potissimum
 discrimen impendebat a Commodi. Ibant igitur ad templa et aras
 q) diis gratulatum, alii alia vociferantes: quidam, iacere tyrannum,
 pars gladiatorem, nonnulli etiam multo his foediora. Quaeque hac-
 tenus metus represserat, ea nunc, licentia ac libertate oborta, im-

desines, inquit, indigna te et an-
 teacta tua vita loqui? Non enim
 in perniciem tuam hic noster ad-
 uentus, sed in nostram et Romani
 imperii salutem. Iacet en. Steph.

k) aetatis maiestate vel gravita-
 te; quia nimirum canities quan-
 dam gravitatem et modo non ma-
 iestatem affert. Sic infra τὴν μὲν
 ἡλικίαν σεμνὸν dicit. Steph.

l) malim salutare, quam salu-
 bre. Steph.

m) Ad haec Pertinax, Non de-
 fines, inquit, senem l. h., per inter-
 rogationem, ut paulo ante, Non

desines etc. Steph.

n) sumtas hasce tabellas (agnoscis
 autem manum Commodi; quum
 salutus sis, quae illa manuscripta
 sunt, legere,) contemplant. Steph.

o) iam autem maxima pars no-
 ctis processerat: et, quum instaret
 festum, ante diem omnia ageban-
 tur. Mittunt igitur ex fidis ali-
 quos, qui p. rum. Steph.

p) pot. insidiari Commodum
 sciebant. Steph.

q) diis gratias agentes. Voci-
 ferabantur autem diuersa; qui-
 dam — Steph.

8 pune iactabantur. Sed et pleraque pars populi cursu concitato ad
 exercitum contendebat, r) veritis omnibus, ut satis libenter impera-
 9 torem Pertinacem milites acciperent. quippe moderatum principem
 non sane nimis ex sententia futurum sperabant militibus, qui scilicet
 tyrannidi seruire, vique omnem ac rapinas exercere consueuif-
 10 sent. s) Itaque, velut ad obsequium impulluri, confluxere ad ca-
 11 stra frequentes. Quo ubi peruentum, ingressi Lactus et Electus vna
 cum Pertinace sunt ibi conuocatis militibus, ad hunc modum Lac-
 12 tus verba facit, *Commodus imperator t) vesler apoplexiae morbo interijt.*
 13 *Causa mortis nemo alius, sed est ipsemet sibi. nam quum frustra nos*
optima atque saluaria subiiceremur, gerens ille se quemadmodum omnes
 14 *nostis, cibo potuque nimio suffocatus est. atque is quidem suo sibi*
 15 *fata extinctus perijt. quippe non vna eademque cunctis hominibus mor-*
 16 *tis causa, sed aliae aliis, cunctaeque tamen ad eundem tendentes vitae*
 17 *aetate grauem, vita moderatum, militaris disciplinae peritissimum: cuius*
 18 *bellicam virtutem vos quidem veterani saepenumero experti, caeteri*
 19 *tot annos urbi praefectum non honore solum, sed etiam admiratione*
 20 *dignissimum iudicastis. Igitur fortuna non principem solum vobis dat,*
 21 *sed parentem quoque optimum. Cuius princi, atus non vobis modo u) qui*
eum praesentes tuemini, sed iis etiam incundissimus futurus est, qui ripas
fluuiorum, ac Romani terminos imperij defensant: videlicet res eius
 22 *praeclare gestas memoria retinentibus. Neque vero iam barbaros no-*
 23 *bis pretio conciliabimus: sed eorum memores, quae hoc duce perpeffi sunt,*
 24 *metu potius subiguntur. Haec dicente Laeto, minime iam se cohibuit*
 25 *populus, quin cessante adhuc et dubitabundo milite, augustum illum*
 26 *declararet, patremque appellaret, et faustis omnibus acclamationi-*
 27 *bus prosequeretur. x) Idem etiam milites faciebant, quanquam*
 28 *non pari alacritate: y) sed circumfusa vndique inermibus, festumque*
 29 *agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Pertinacem*
 30 *vocare augustum coegit. Mox iurati de more in illius nomen, facta-*
 31 *que re diuina, laureati omnes, populus atque exercitus, prosequen-*
 32 *tur.*

r) quum hoc maxime vereren-
 tur, ne milites ad subeundum
 Pertinacis imperium minus prom-
 ti essent. Illud enim, quod mo-
 deratum esset futurum, non valde
 probaturos milites existimabant.
 Steph

s) Ut igitur illos ad subeundum
 ei is imperium compellerent, con-
 uenerunt *vnuerfi*. Compulsos au-
 tem ab illis fuisse, paulo post di-
 cet. Steph

t) noster vel nobis. Memm.

u) qui hic satellitum officio fun-

gimini, vel stipatorum, sed iis et-
 iam, qui in ripis fluuiorum et in
 Romani imperij terminis sedem
 habent. Steph. Illos, *riparios*, hos
limitaneos milites appellant Latini
 recentiores. Sylb.

x) nunc idem, Memm.

y) sed necessitate sibi imposita
 ab ea, quae aderat, multitudine,
 (nam vndique a populo circum-
 dati erant, et pauci, et inermes,
 utpote die festo,) tamen vna cum
 populo acclamarunt, et Pertina-
 cem Augustum vocarunt. Steph.

III.

Sed postquam in aulam imperatoriam per noctem (vt diximus) a milite populoque deductus, magnis curarum motibus aestuabat. Et quamvis animo esse forti constantique videretur, tamen illum vehementer praesentia territabant, non de salute sua magnopere sollicitum, (quippe alias graviora pericula contemserat) sed ² *z*) repentinae tyrannidis mutationem animo versantem, nobilitateinque nonnullorum senatorum reputantem: quos minime passuros arbitrabatur, post imperatorem generosissimum recidisse principatum ad ³ *a*) hominem priuatae stirpis atque obscurae. Nam etsi vita ipsius plane ⁴ temperans ac frugalis audiebat, maximamque in bellicis negotiis gloriam fuerat adeptus, attamen claritate generis ⁵ *b*) multum patriciis, impar habebatur. Igitur postquam diluxit, in curiam se contulit, ⁶ neque ignem sibi praeferrī, neque vlla principatus insignia passus attolli, donec senatus sententiam scitaretur. Sed eum omnes simulat- ⁷ que viderunt, laetis acclamationibus vnanimiter exceperunt, augmentumque et imperatorem consalutarunt. At ille recusare institit, ⁸ tanquam rem inuidiosam, nomen imperii: excusare senectutem, veniamque orare: multos esse distitans patricios viros magis imperium conueniret. Simul Glabriōem manu comprehensum protrahens, ⁹ festinare imperatoria sella iubebat. Erat enim ille omnium patriciorum nobilissimus, ad Aeneam Veneris et Anchisae filium seriem generis referens, idemque iterum consul. qui tamen ita tum loquutus est, ¹⁰ *Equidem egomet, quem tu omnium putas dignissimum, cedo tibi imperio, atque una mecum senatus omnis summam tibi potestatem decernimus.* Ibi vero ille, vim pene afferentibus atque impense rogantibus vniuersis, vix tandem dubitabundus sellam imperatoriam conscendit, atque orationem huiuscemodi habuit: ¹¹ *c) Consensus hic vester, studiumque eximium vni mihi plurimum in tanta ista nobilitate deferendi, quum omni adulationis suspitione vacet, argumentumque beneuolentiae fidemque praeferat, alium (fortassis) audaciorem atque alacriorem redderet ad ea quae traderentur suscipienda: sperantem facili se gubernatione vsurum, qui tantam in vobis beneuolentiam animaduertere.* Me autem contra, magna ista scilicet atque egregia sicut honoris ¹² sensu obtusesciunt, ita metu quodam curaue sollicitant. Siquidem ¹³ arduum imprimis est, magnis acceptis beneficiis paria referre. Nam in ¹⁴ beneficiorum vicissitudine, si magnam gratiam referat qui paruum debuerit, non tam facilis remunerandi expenditur, quam in ipso argumentum grati animi commendatur: sed quum prior quispiam eximia in ¹⁵ te quaedam contuleris, tum si illum parum ample demerearis, non tam deesse quod reponas, quam ipse inops sensuum ac plane ingratiissimus videre. Cerno igitur iam animo, quam mihi arduum sit propositum cer- ¹⁶

z) Puto, Pol. scripsisse *repentinam*; quod Graecae voci responderet. *Steph.*

a) libertino videlicet patre natum. *Memm.*

b) longe a patriciis aberat.

Memm. vel, longe patriciis erat inferior. *Syllb.*

c) Honor, quem mihi tam scite et industrie exhibetis, vel, tanta, quam in me honorando ponitis, industria, aut, quam ad me honorandum confertis. *Steph.*

tamen, ne tanto a vobis accepto honore parum me (fortasse) dignum exhibeam. quippe non in sella ipsa d) fastigium dignitatis, sed in operibus situm, e) quae illam minime dedecorent. Nam quantum praeterita odimus, tantum de futuris bene speramus. Et, ut tenax est iniuriarum memoria (quod enim offendit, f) nunquam obliuiscitur) sic beneficia in ipso excidunt usu. Siquidem non tam delectat libertas, quam seruitus offendit. neque habendam quisquam gratiam putat, quod rebus suis pro arbitrio viatur: (quippe id sibi debere iure autumat) qui vero suis exuitur bonis, nunquam sane iniuriarum obliuiscitur. g) Neque quisquam lucro apponit quod utilitatem in commune pariat. quae enim publice prosunt, parum cuique curae sunt: sin quae propria cuiusque sunt, minus ex sententia ceciderint, tum nemo satis secum benigne agi patat. Adbaec, h) quicumque enormibus tyrannorum atque immensis largitionibus insuerunt, ii, si frugalius paulo aut continentius ex pecuniae inopia agere institutos, non tam id moderatae cuidam dispensationi prudentie attribuunt, quam avaritiam continuo tibi et sordes exprobrant: neque autem cogitant, neminem posse magna cuius dilargiri, qui se a vi atque a rapinis absteineat. Qui autem recte ac pro cuiusque dignitate dispensat, non modo nihil cuiquam iniuste eripit, sed et caeteros frugi esse docet, et parcere parto. Haec igitur cum animis vestris reputantes, aditimini vos quoque mecum (patres) communemque hanc imperii administrationem existimate. quippe in rep. optimatum, non autem sub tyrannide victuri, cum ipsi optimam habere spem, tum reliquis etiam debetis polliceri. Haec locutus Pertinax, senatui animum addidit: votisque exceptus et acclamationibus, habitusque honorificentissime, Iouis aliorumque deorum templis consalutatis, sacrificioque de more facto, in aulam palatinam i) se contulit.

IV.

Postea vero quam fama vulgavit, quae ille vel in senatu dixisset, vel ad populum scripssisset, laeti omnes agitare, sperantes k) se-

d) eminentior dignitatis gradus, vel prae eminentia dignitatis, vel q. d. non ex sella ipsa aestimatur primae eminentioris que sedis honor, sed ex factis. Steph.

e) si quis eam non dedecoret. Memm.

f) non facile. Memm.

g) Neque si qua in commune vitis exoritur muratio. Steph.

h) quicumque incircumspectis et profusis tyrannorum largitionibus ad luxum suum abuti consueverunt, si postea frugalitas adhibeatur, modus que in iis teneatur, ob pecuniarum penuriam, mutationem hanc non frugalitati tribuunt, neque moderatam et circum-

spectam dispensationem appellant, sed avaritiam et miseriam vitae exprobrant. Nesciunt enim, nemini contingere, ut magna possit dilargiri, id que temere, sine iudicio ac discrimine, nisi rapiat, vim que inferat: ac considerate omnia et pro cuiusque dignitate tribuere, sine vilius iniuria, dum non praebet iniustam pecuniarum abundantiam, frugalem eorum parsimoniam docet, quae honestis rationibus sunt comparata. Steph.

i) se retulit. Steph.

k) grauem se et cl., vel, dignum, quem reuererentur, aut venerarentur, Steph.

rium se et clementem principem, parentemque adeo magis quam imperatorem habituros. Nam et militibus edixit, ne cui ex populo 2 contumeliam facerent, neque quem viatorem pullarent: *l)* cunctaque denique ad honesti cultum modestiamque referebat. Ipse cum aut ingrederetur, aut ius diceret, comem scilicet ac mansuetam indolem ostendebat: *m)* et cum Marcum imprimis referre videretur, seniores 3 quidem admonitu delectabat, reliquos autem *omnes* a crudeli contumeliosaque tyrannide ad modestam vitam tranquillamque vindictos, facile ad se amandum impulerat. Quae quum fama latius eua- 4 garetur, nationes omnes atque exercitus subiectos Romanis aut amicos, ad *n)* deferendos ei diuinos honores incitauit. Quin barbari 5 quoque, siqui aut fraenos depulerant, aut seditiones moliebantur, metu virtutis, quam praestitisse cum superioribus bellis meminissent, *o)* iustitiaeque fide, cum neminem ab illo scirent ultro offendi, sed gratiam cuique pro meritis referri, vimque abesse et crudelitatem: sponte illi se dederunt. Legationes praeterea vndique conflue- 6 bant, gratulatum Romano populo, quod Pertinacis imperio gubernarentur. Sed quod plerisque omnibus publice priuatimque gratum 7 fuit, modestum mansuetumque principem populo Romano contigisse, id vero urbanae cohortes imperatorum custodiae adhibitae, grauiter 8 molesteque ferebant. Siquidem a rapinis iniuriisque ad temperatum 9 vitae cultum reuocatae, ac mitem illam civilemque gubernandi rationem in contumeliam suam ac dedecus accipientes, ut ex qua licentiam sibi ademptam intelligerent, *p)* nullo iam pacto rectorem huiuscemodi tolerandum statuebant. Igitur principio contumaciores 10 se gerere, minusque dicto audientes esse: postremo, nondum bimestri imperio expleto, cum quidem ille iam non dubium suae probitatis specimen dedisset, vniuersis in optimam spem erectis, inuidit repente mala fors, *q)* quae omnia funditus euertit, sic ut egregii illi conatus vehementer omnibus profuturi, in medio quasi cursu profaberentur. Nam primum quidem quicquid in Italia aut alibi gen- 12 tium *r)* inculti soli, etiamque sub regibus, vacaret, id totum occupantibus et colentibus adiudicauit: decemque annorum immunita- 13

l) cuncta denique ad honestatem et moderationem reducere conabatur. Ipse quum aut egrederetur, aut ius dic., vel, quum in publicum prodiret. *Steph.*

m) et quum Marci imperium aemularetur, seniores quidem, eum in memoriam reuocando, delectabat. *Steph.*

n) deferendos eius imperio diu. *h. Steph.*

o) et quod persuasum haberent, eo illum esse animo, ut nemini iniuriam ultro esset factururus, sed vnicuique, quod meritis forer, tribuens, neque indecenter cuiquam gratificaturus, neque vim

vlli crudeliter esset illaturus: sponte illi se ded. *Steph.*

p) nullo iam p. moderatum imperii statum tolerabant. *Steph.*

q) prohibuit quae, ne conatus illi admirandi, et iis, qui eius imperio suberant, profuturi, ad exitum perducerentur. *Steph.*

r) inculti et vacantis soli esset, etiamsi imperatoria esset possessio, eius quantum quis vellent ac posset, occupare, et, quum eius curam suscepisset ac coluisset, dominum esse permisit: quin etiam immunitatem a quibuslibet oneribus, iis, qui agros colerent, dedit in decennium; et in perpetuum,

- tem, ac perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoriis autem possessionibus nomen suum inscribi prohibuit, non esse illas dictitans imperantium proprias, *s)* sed communes Romanorum et publicas.
- ¹⁴ Vestigalia quoque omnia, quae ad contrahendas pecunias tyranni excogitauerant, in fluuiorum ripis, in urbium portibus, perque vias et itinera, penitus remisit, *t)* atque in antiquam libertatem reuocavit. *u)* Multaque item ad idem exemplum facturus videbatur. nam et delatores vrbe exegerat, et ubiubi inuenirentur, puniri imperauerat: cauens, necui iniuria fieret aut de vanis criminibus periculum constaretur. Ergo in maxima tranquillitate sese beatissimoque rerum statu victuros senatus caeterique arbitrabantur. Siquidem adeo se aequabilem paremque caeteris praestabat, ut filium quoque iam adolescentem in aulam palatinam nunquam adduxerit, sed intra priuatos parietes continerit: sic ut in ludum quoque literarium atque gymnasia de more itaret, nihil priuatis ablimilis: erudireturque, et omnia perinde ut quiuis e medio agigaret, *x)* neque ullam aut tyrannicam aut omnino imperatoriam pompam ostentaret.

V.

- Quum *y)* in hac morum vitaeque modestia ageret, soli scilicet praetoriani milites, praesentem rerum conditionem haud satis aequo animo ferentes, veterem illam licentiam violenter se gerendi raprandique omnia, affectabant. Interque vina et epulas consilia inie-runt Pertinacem e medio tollendi, grauem ipsis atque onerosum: alterumque eius loco imponendi rebus Romanis, indulgentem atque
- ³ intemperantem, nihilque denique non licentiae praebiturum. Igitur confestim, haud opinato, cunctis otium agitantibus, turbidi ac furentes, militari cursu, meridie ipso, protentis hastis, nudis gladiis, frequentes ad imperatoris aedes feruntur. Re autem subita in-sperataque *z)* perterriti cubicularii palatini, pauci plurimis, et inermes armatis minime ausi resistere, *a)* relicta sua quisque statione di-versi alii alio diffugerunt. Pauci tamen ex amicissimis, nuntiato militum concursu, persuadere Pertinaci conabantur, ut fuga sibi con-

dominii eius securam usurpationem. *Steph.*

s) sed communiter et publice ad Romanorum imperium pertinere. *Steph.*

t) atque in pristinum statum et libertatem dimisit. *Steph.*

u) ac plura in suos collaturus erat beneficia; ut quidem sui animi argumenta dabat, vel suae voluntatis. *Steph.*

x) nulla que in re fastum aut pompam imperatoriam ostentaret. *Steph.*

y) Quum autem in hac felicitate et bene composito rerum statu viveretur, ii soli milites, qui sti-

patorum partes obibant, quum praesentia aegre ferrent, et rapinas ac violentias, quas in praecedente tyrannide exercuerant, desiderarent: dum suo perditio luxui et crapulae vacant, consilia ineunt, Pert. e m. t., — onerosum; et quempiam quaerendi, qui omnibus solutam legibus effrenem que licentiam esset praebiturus. *Steph.*

z) pert. Imperatorii ministri, vel, qui aliqua circum Imperatorem ministeria obibant. *Steph.*

a) quisque relicta statione, quae sibi vel ad atriensis ianuam, vel ad alium quempiam aditum erat concedita, fugiebant. *Sylb.*

suleret, populi que auxilium imploraret. *b)* Ille autem, tametsi uti- 6
 lia in praesens audiebat, tamen indecorum existimans atque illibe-
 rale, minimeque dignum imperatoria maiestate atque anteaeta vita,
 fugae aut latebris salutem debere, occurrere periculo ac procedere 7
 in medium decreuit: sperans persuasurum quae vellet, et furentes
 in praesens animos placaturum. Igitur cubiculo egressus, factusque 8
 irruentibus obuiam, quaerere causas institit tam subiti motus, et a
 foedissimo illo tumultu abterrere, non attonitus periculo, sed ha-
 bitum oris grauem moderatumque retinens, paremque imperatoriae
 dignitati: ac nihil humile, nihil pauidum aut obnoxium, nihil deni- 9
 que supplice dignum prae se ferens, ita ad eos verba fecit: *Me qui-*
dem, o milites (inquit) si occiditis, neque ipsi rem magnam facitis, ne-
que mihi sane grauem, c) homini videlicet huius aetatis, et gloriae: (si-
quidem omni humanae vitae finis certe est aliquis necessarius) vos autem,
principis curae custodinaeque et propulsantis aliunde periculis adhibitos,
caedem ipsos facere (primos) neque civili tantum sed imperatorio quo-
que sanguine polluere dexteras, d) id vero videte ne vel in praesens fla- 10
giosum sit vobis, vel in posterum periculosum. Neque enim ego vlla 11
vos iniuria affeci. si enim Commodi doletis interitu, nihil profecto
nouum fuit mori, qui homo natus fuerat: sin dolo necatum putatis, non 12
meum sane id crimen: quippe quem ipsi scitis ab omni etiam e) suspicio-
ne procul abesse. Quae enim tunc acta sunt, vos primi cognita habui-
stis: ut etiam si quid obortum suspicionis est, id utique alios attigerit. 13
Caeterum ne illo quidem extincto quicquam vobis deferri patiemur, quod
modeste atque ex dignitate vestra, non autem per vim et rapinas, con-
cupueritis. f) Ita loquente eo, iam quidam ex iis permotum iri vi- 14
 debantur: neque sane pauci abire iam coeperant, *g)* veriti sanctimo-
 niam principis ac senectutem; sed adhuc loquens senex a caeteris facto
 impetu *h)* obruncatur. Qui statim perpetrato tam crudeli scelere, 15

b) Ille autem iis, qui vtil. in pr. consulebant, non obsecutus, sed indecora et illiberalia, et indigna imp. mai. atque anteaeta vita et rebus ab se gestis, arbitratus, fugere aut latere noluit: sed illi periculo sese dans obuiam, prodiiit, ut eos alloqueretur. Sperabat enim, fore, ut animos eorum flesteret, et in praesens amentem illorum impetum sedaret. Igitur cub. *Steph.*

c) homini, qui ad summam senectutem gloriose perueni: (etenim omni h. v. finem necesse est imponi,) sed vos, qui principis custodes et satellites existimamini, atque prop. externis periculis estis adhibiti, caed. *Steph.*

d) videte, ne in praesens ne-

farium sit vobis, et in posterum etiam periculosum. Neque enim ego mihi vilius vobis illatae iniuriae sum conscius. *Steph.*

e) s. pr. abesse: ac non minus, quam vos, quae tunc acta fuerint, ignorare: adeo ut, si quid suspicamini, alios insimulare debeatis. Sed tamen, illo etiam mortuo, nihil vobis defuturum est eorum, quae vos decent, e que dignitate vestra sunt, etiamsi nec vim mihi inferatis, nec rapinas vobis permittatis. *Steph.*

f) Quum alia quaedam huiusmodi dicere illis conaretur, iam quid. *Steph.*

g) reueriti maiestate praediti Imperatoris senectutem. *Steph.*

h) trucidatur. *Memm.*

16 i) multitudinem declinantes, indignissime laturam id facinus, occupant in castra abire, muroque continent se: dispositis pro turribus armatis, qui populum, *si impressionem faceret*, a moenibus arcerent. Hunc finem Pertinax sortitus est, vitae morumque (vt supra diximus) laudandus.

VI.

Sed vbi caedis illius fama per populum k) *dedita*, tumultu scilicet luctuque omnia compleri, discurrere vniuersi furentibus similes: 2 neque certi quid agerent, quaerere ipsos autores: quos neque inuenire tamen poterant neque vlcisci. Praecipue vero senatus indigne id ferre, communemque eam calamitatem existimare: desiderans pa- 3 rentem optimum, ac principem indulgentissimum: rursusque tyrannidem metuens, quam cordi esse militibus intelligebat. Sed quum dies vnus itemque alter abiisset, plebsque vniuersa, suo quisque metu, quietem ageret, et qui dignitate autoritateque pollebant, in sua praedia quam longissime poterant ab vrbe secessissent, l) ne quid in 6 eligendo successore grauius obiiceretur: cognito milites et quietum esse populum, et existerenem, qui principem interfectum vindicare, ipsi quidem castris se continebant: constituto autem supra murum vocalissimo quoque, edicunt venale imperium, traditurosque se ei qui plurimum pecuniae polliceretur, tutoque in aulam cum ar- 8 mis deducturos. m) Id auditum neminem e senatu, grauitate atque autoritate praeditum, neminemque e nobilitate, aut ex iis denique permouit quicumque adhuc opulenti superabant, tenues reliquiae Commodi tyrannidis: neque ausus quisquam aut muro succedere, 9 aut turpem contumeliosumque dominatum pecunia pacisci. Sed enim Iuliano cuidam, consulari viro, qui grandem habere pecuniam credebatur, vespere supra coenam nuntiatur inter vinum atque epulas, militum edictum: quippe homo alioquin parum vitae continen- 10 ris habebatur. Persuadent igitur vxor atque filia, et parasitorum turba, vt relicta mensa acceleret, et quid agatur intelligat: ac subinde inter eundem adhortantur n) occupet proiectum imperium, superatu-

i) metu eorum, quae ausi erant, praeuenire populi insultum volentes, (quippe quem grauius ealaturum sciebant,) in castra curriculum se recipiunt, muro que cont. se. *Steph.*

k) Potius *didita* scripsisse Pol. puto, v. supra. *Steph.*

l) ne quid illis mali ex futuro imperio contingeret, si adessent: milites, cognito, quietum esse pop. et neminem audere caedem Imperatoris persequi, ipsi quidem c. s. continebant; constitutis autem supra murum iis, qui maxime voce valerent, proclamabant, venalem esse Imperatoriam dignitatem; atque illi, qui plus pecuniae

daturus esset, tradituros se pollicebantur, tuto etc. *Steph.*

m) Quum autem huius praeconii fama sparsa esset, ii quidem e senatoribus, qui maiore grauitate constantia que praediti erant, et quicumque patricii, aut adhuc opulenti, paucae tyrannidis Commodi reliquiae, neque ad murum accesserunt, neque turpem et probrosum dominatum pecunia comparare voluerunt: sed Iuliano cuidam, consulari viro, qui abundare pecunia existimabatur, epulanti nunciatur militare praeconium, dum ebrietati et crapulae indulget, quippe caet. *Steph.*

n) occ. pr. imperium. Quum

rum largitione omnes, qui tantum diuitiarum possideat. Igitur ubi 11
 muros accessit, clamare occoept daturum quae vellent: habere se
 magnas opes, plenos auri thesauros atque argenti. Eodemque tem- 12
 pore Sulpicianus, et ipse vir centularis, o) ac praefectus urbi, focer-
 que Pertinacis, imperium licitabatur. Verum in eo milites suspectam 13
 habuerunt Pertinacis propinquitatem, subesse aliquid fraudis sus-
 pectantes, quo illius caedes vindicaretur. Ergo Iulianum scalis demis- 14
 sis supra muros attollunt, p) non prius auri referare portas quam
 conueniret de numero dandae pecuniae. Ille ingressus in castra, 15
 primum quidem honores Commodi et statuas, quas sustulerat senatus,
 instauraturum pollicebatur, concessurumque ipsis quam quondam sub
 illo licentiam obtinuissent. praeterea mililibus singulis plus multo ar- 16
 genti daturum quam aut petere auderent aut accepturos expectaue-
 rant. neque in dando moram futuram: q) nam domi eam pecuniam
 adseruari. Quibus adducti rebus milites, atque in tantam spem ere- 17
 cti, r) Iulianum declarant principem: simul ei Commodi cognomen
 imponunt. Tum signis sublati, s) impositisque illius imaginibus,
 deducere hominem tendunt. t) Igitur de more sacrificio in castris 18
 peracto, exiit maiore militum comitatu quam caeteri consueuerant. si-
 quidem per vim, contraque populi voluntatem, perque turpitudinem et
 dedecus imperium emeratus, iure impetum multitudinis verebatur.
 Sed induti armaturas milites, circumseptique vndique testudine facta, 19
 ut etiam, si res posceret, dimicarent, receptoque in medium imperatore
 suo, clypeis hastisque supra u) capita elatis (ut tutiores forent, si forte
 lapides e testis mitterentur, dum pompa procedebat) deducunt eum in
 aulam, neque auso resistere populo, neque (ut mos est) faustis accla- 20
 mationibus prosequente: sed diras procul imprecantibus vniuersis,
 grauiterque exprobrantibus quod aere sibi imperium parauisset. Tunc 21
 primum videlicet corrupti militum mores, x) foedaque et insatiabi-
 lis pecuniae cupiditas, et contemptus imperatoriae maiestatis ino-
 leuit. Nam quum neque vindex existeret vllus tam crudeliter inter- 22
 festi principis, neque promercale factum imperium foedaeque nundi-
 natum quisquam prohibuisset, id vero initium causae (milicibus)
 fuit, ut etiam in posterum turpissimi contumacissimique euaderent:

enim immensam pecuniarum vim
 habeat, superaturum largitione
 omnes, si qui aduersus eum con-
 tendant. *Steph.*

o) et qui fuerat praef. urbi,
 (pater autem Pertinacis vxoris
 erat,) venit ad emendum impe-
 rium. Verum. *Steph.*

p) Non enim prius referare
 portas volebant, quam scirent,
 quantum pecuniarum daturus es-
 set. *Steph.*

q) Sed se iamiam ex aedibus
 afferri curaturum. *Steph.*

r) Iul. decl. Imperatorem: et

praeter id, quod ex genere pro-
 prium illi erat nomen, Commo-
 dum appellandum censent. *Steph.*

s) ac restitutis in pristinum sta-
 tum illius im. Id enim vox Graeca
 sonat: sed intelligendum erit de
 Commodi imaginibus. *Steph.*

t) Quum igitur consueta et im-
 peratoria sacrificia in castris pere-
 gisset, exiit etc. *Steph.*

u) supra caput. *Memm.*

x) atque insatiabilem et foedam
 pecuniarum cupiditatem, et con-
 temnere debitam principibus re-
 verentiam didicerunt. *Steph.*

sic vt avaritia in dies ac principum contemptus etiam vsque ad sanguinem prouèheretur.

VII.

Enimvero Iulianus, imperium adeptus, deliciis continuo crapulae-
que se dedere, circa Rempub. indiligens, vitamque molliissimam
2 luxuque circumfluentem traducere. y) Sed et spem militum fefelle-
3 rat, neque implere fidem promissorum potuerat. siquidem nec opes
domi quantas iactabat, et publicum aerarium sumtibus illis infans
4 iampridem a Commodò exhaustum. Quare cum milites habebat in-
fensos, quia spe sua frustrati erant, tum a populo totius rei conscio
facile contemnebatur. Itaque et praetereuntem maledictis insecta-
5 bantur, et turpes ambiguasque voluptates exprobrabant: sic vt propalam
etiam in circo, quo maxima vis hominum confluit, Iulianum incesser-
rent, ac vindicem Romani imperii, praesulemque summi principatus
Nigrum vocitarent: orantes, vt quamprimum adesset, ipsosque
6 a tantis contumeliis assereret. Is Niger consulatum gesserat, ac tum
7 Syriae praecerat vniuersae, quum ea, quae dixi, Romae gererentur. qui
honos ea tempestate multo maximus erat: quippe etiam Phoenices
8 omnisque ad Euphratem regio, Nigri suberat imperio. z) Ipse aeta-
tis erat iam ad senectutem spectantis, multisque et magnis in rebus
cum laude versatus famam obtinuerat mansuetudinis ac dexteritatis,
sic vt etiam Pertinacis vitam putaretur aemulari. quibus maxime re-
bus populi fauorem adeptus videbatur. Hunc igitur assidue fre-
quentis populi clamores implorabant, ac praesentem Iulianum con-
uicio lacerantes, illum, etiam absentem, vniuersi principalibus accla-
9 mationibus faustisque vocibus prosequiebantur. Quibus intellectis

y) Sed et spem mil. fefellisse, illis que imposuisse comperiebatur: quod promissa implere non posset. siquidem neque domi tanta illi erant pecuniae, quantas iactauerat; neque etiam publici thesauri habebant; sed omnes ante exhaustae fuerant perditò Commodi luxu, et immensis atque inconsideratis sumtibus. Ex hac autem audacia et hac de causa cum milites sua spe frustrati subindignabantur; tum vero populus, qui senserat, quomodo milites essent animati, contemtui illum habebant: adeo vt et praetereuntem maledictis incesserent, et turpes ambiguasque voluptates exprobrarent. Steph.

z) Erat autem aetate mediocriter prouecta, multisque et m. in r. spectatus: ac fama iam percrebuerat, cum esse virum mansue-

tum atque industrium, et vitam Pertinacis aemulari, quibus maxime rebus Romani adducebantur, ad eum optandum, videlicet. Atque adeo illum assidue, quum populus conueniret, vocabant, ac praesentem Iul. conuiciis lacerantes, illum Imperatoriis acclamationibus prosequiebantur absentem. Nunciata autem pop. Romani voluntate, illo que tam crebro in conuentibus clamore, non abs re Niger persuasus, et res sibi facillime successuras ratus, (praesertim, quum Iulianus a militibus, quos circa se habebat, negligeretur, quod suam de pecuniis fidem minime liberaret; et a populo contemneretur, tanquam a se emto principatu indignus,) animum ad spem imperii appellit. Ac pr. Steph.

Niger, putans omnia sibi ex sententia successura, quod et a militibus negligebatur Iulianus, ut qui fidem minime impleuerat, et contemnebatur a populo, ut parum dignus emto principatu: spem cepit imperii vindicandi. Ac primo quidem ex ducibus tribunisque, 10 caeterisque militibus, qui plurimum haberent autoritatis, diuersos alium alio tempore domum dimittebat, edoctos rerum omnium, quae sibi Roma afferebantur. Id hoc consilio faciebat, ut quam latissime 11 toto oriente rumores disseminarentur. Ita enim sibi adiunctorum quamplurimos existimabat, si non imperium ex insidiis occupaturus, sed opem vocantibus atque implorantibus Romanis allaturus videretur. a) Proinde vniuersi confestim adesse, obsecrare pro se quis- 12 que obtestarique, uti quamprimum rempublicam capesseret. Est autem 13 Syrorum gens natura leuis, pronaque ad res nouandas. Amabant autem vehementer b) Nigrum, quod et imperium apud illos 14 humanissime gesserat, et ludis multitudinem ac celebritatibus detinuerat. Sunt autem Syri suapte natura huiuscemodi oblectamento- 15 rum cupidiores: e quibus Antiocheni, maximam felicissimamque urbem inhabitantes, totum ferme annum vel in vrbe ipsa vel in suburbanis ludos et festa concelebrant. Quocirca edendis assidue spe- 16 ctaculis, ac remittendis exhilarandisque otio animis, ita sibi vulgus adiunxerat, ut ab omnibus magnopere coleretur.

VIII.

Quae quum ita se habere intelligeret, iussis undique adesse dicta die militibus, reliqua etiam confluente multitudine, ita pro suggestu ad id ipsum extructo verba fecit, *Quam mihi ingenium, quantaque in 2 rebus maioribus aggrediendis nostra cautio sit, forsitan ipsi quoque iam pridem cognouistis. Neque ego nunc apud vos processissem verba fac- 3 turus, si vel privato consilio, c) vel incerta spe, aut spem superante cupiditate adducerer. Sed me vocant Romani, et assidue clamantes fatigant, ut eis manum porrigam salutarem, neque patiar tam excellens tamque gloriosum relictum a maioribus imperium iacere abiectum turpiter. Ut autem citra occasionem aliquam minime leuem res aggredi 4 tantas, audax sane temerariumque sit, ita si implorantibus ac rogantibus opem deneges, timiditatis et prodicionis crimine labores. Qua- 5 propter eo consilio ad vos huc prodii, ut scitarer, quid facto opus esse duceretis: vobisque vterer quasi totius negotii huius consultoribus d) atque participibus. quod si ex sententia successerit, communis mihi inde 6 vobiscum erit utilitas. Neque scilicet e) tenues opes aut leues sunt,*

a) Obstupefacti autem erant omnes, ac sine vlla etiam cunctatione instabant, obsecrantes et ipsi, ut res capesseret, i. e. rerum administrationem. Potest autem ἀντιόχῳ et aliter exponi, ut videbis in Annot. Steph.

b) Nigrum, tum quod humanum erga omnes erat eius impe-

rium, tum etiam quod plerumque ludis eorum et celebritatibus intererat. Steph.

c) vel spe, ratione carente. Steph.

d) ac fociis. Memm.

e) tenues spes: ut et Pol. scripsisse puto. Steph.

quae nos sollicitant, sed ipse f) Romanus populus, cui rerum omnium potestatem superi tribuerunt, ipsum Romanum imperium, fluctuans ad-
7 huc, neque apud quemquam certa sede residens. g) Sed neque parum
tuta inimus consilia, his implorantium animis, nullo ad prohibendum
8 resistendumque parato. Nam qui illinc veniunt, ne ipsos quidem mili-
9 promissa non soluerit. Quae sit igitur vestra mens ostendite. Talia
loquentem continuo exercitus omnis, caeterumque vulgus, impera-
10 torem atque augustum consalutant: tum h) amictum imperatoria
purpura, reliquoque exornatum aulico paratu, ibidem ex tempore
11 conquisito, praecedente etiam igni, in Antiochiae primum templa,
12 omnibus extra insignibus imperatoriis adornauerunt. His valde lae-
tus Niger, quum scilicet et Romanorum animos, et caeterorum stu-
dia hominum animaduerneret, iam haud dubie rem omnem sibi esse
13 in vado arbitrabatur. Qui postquam rumor increbuit, i) statim
quaecunque aduersum Europae continentem nationes incolunt, fe-
stinare pro se quaeque, vt praesto illi essent, legati vndique Antio-
14 chiam confluere, k) velut ad legitimum principem: reges quoque et
satrapae trans Euphratem Tigrimque habitantes gratulatum mise-
15 runt: suamque operam in omnem euentum pollicebantur. Quos
ille amplissimis affectos muneribus, gratiisque de sua propensa vo-
luntate, deque iis quae pollicerentur, actis, dimittebat: nullis sibi
16 idque gesturum se incurrentum. Quare tanta spe sublati animis,
supinius iam negligentiusque agitabat, seque populumque Antioche-
17 num otio deliciisque oblectans, ludosque edens et spectacula. Ne-
que vero aut Romam (quod res maxime postulabat) proficisci stu-
duit: aut Illyricos exercitus (qui scilicet imprimis adeundi concii-
18 liandique fuerant) vllis de rebus certiores fecit: sperans statim in-
tellecta re, cum l) Romanis eos pariter, cumque orientis totius
exercitibus consensuros.

IX.

Haec dum agitarer, leui incertaque spe subnixus, fama iam per Panno-
nios Illyricosque increbuerat, perque exercitus omnes, qui pro ripis
Danubii Rhenique excubantes, coercendis barbaris, Romanum tu-
2 entur imperium. Praeerat autem Pannoniis vniuersis (nam unius

f) Rom. pop. (cui dominium in omnia regnum que dii tribue-
runt,) ipsum que imperium, fl.
Steph.

g) Nobis igitur tuto rem aggre-
di licebit; et quod ea sit vocan-
tium voluntas, et quod nemo sit,
qui obsistat vel prohibeat. Nam
qui nuncia illinc ad nos perse-
runt, ne ipsi. Steph.

h) am. imp. purpura, quum re-
liqua etiam, quae ad honorandam

maiestatem augustam pertinent,
ex tempore comparassent, prae-
ced. Steph.

i) per omnes nationes, quae-
cunque aduersam Europae conti-
nentem incolunt, festinare —
Memm.

k) velut ad omnium consensu
receptum Imperatorem, aut bre-
uius, velut ad certum Imp. Steph.

l) Romanorum voto seu deside-
rio. Steph.

regebantur imperio) Seuerus quidam, genere Afer, vehemens homo negotiis gerendis, ac ferox, vitaeque insuetus durae et asperae, ac *m) laboribus facillime resistens*: promptus excogitandis, acer exequendis rebus. Qui postquam Romanum principatum pendere subli- 3
meum quasque direptui expositum vidit, alterum quidem, ut desidem, alterum, ut parum efficacem, contemptui habuit. Addebant praeter- 4
ea spem somnia quaedam et oracula, caeteraque futurorum praesagia: tum denique fidem veri impetrantia, quum sunt euentum fortita. quorum pleraque ipse in libris de vita sua conscripsit, ac publice in tabulis picta dedicauit. Sed quod illi extremum maximique momenti somnium spem propemodum omnem conciliauit, id ne nobis quidem silentio praetereundum. Quo enim tempore nunciatum est Pertinacem ad imperium ascitum, peracto Seuerus sacrificio, *n) iuratusque fidem principi*, ubi primum domum rediit, somno comprehensus, videt per quietem magnum quendam ac generosum equum ornatum phaleris imperialibus, qui Pertinacem ipsum per urbem veheret media sacra via. Sed ubi ad ipsum fori peruenit ingressum, in quem *o) olim liber populus frequens conueniebat*, visus est excussisse Pertinacem equus, atque abiectisse humi, proximeque astanti Seuero tergum substernere, cumque perferre sublimem tuto in forum medium, conspicuum venerabundae multitudini. *ma-* 8
net autem adhuc huius imago somnii eodem ipso in loco ingens, ex aere conflata. Ad hunc igitur modum sublaris animis Seuerus, *9*
ac se diuina providentia sollicitari ad imperium ratus, decreuit animos periclitari militum. Quare primum quidem praefectos, tribunosque, et primos militum sibi adiungens, cumque iis de Romano imperio sermones ferens, *p) abiectum id esse dictitabat*, existente nullo, per quem fortiter atque ex dignitate gubernaretur. Inuehens *11*
praeterea in praetorianas cohortes, quae sacramentum militare ciuili imperatorioque sanguine polluisent, vindicandam esse aiebat ac persequendam Pertinacis caedem: minime ignarus excubare adhuc *12*
memoriam Pertinacis apud Illyricos exercitus: quoniam sub imperatore Marco *q) multa illius ductu aduersus Germanos trophaea excitauerant*: et quum praefectus Illyrico foret, nullum non exemplum virtutis in praelio ostentauerat: beneuolentiam porro, ac probitatem, ad haec ciuile moderatumque imperium *r) sociis praestiterat*. Quocirca memoriam eius principis colentes, tantam in illum editam crudelitatem indignissime ferebant. Hanc igitur Seuerus occa- 14

m) laborum patientissimus. Memm.

n) suo que functus officio in praestando de regno Pertinacis iureiurando, domum reuersus, somno, ubi vesper aduenit, est comprehensus: ac sibi visus est magnum quendam et generosum equum videre, ornatum phaleris. Steph.

o) olim populus, quum penes

eum erat imperium, ad verbum, democratiae tempore. Steph.

p) id omnino proiectum esse dictitabat, vel iacere. Steph.

q) multa cum ipsis aduersus Germ. tr. excitauerat: et quum dux ac praefectus Illyriorum constitutus esset, null. Steph.

r) Pol. scripsisse puto suis, i. e. sibi subiectis. Steph.

- tionem arripiens, facile eos quo vellet adducebat: s) simulans non se quidem imperium quaerere, aut summam potestatem affectare, sed ire vltum sanguinem tanti principis. Nam vt eius regionis homines corporibus vtuntur praeualidis atque proceris, et in pugnam caedemque paratissimis, ita pingui sunt ingenio: quare haud facile sentiunt, si quid agas dicasue astute ac subdole. t) Quocirca quum fidem fecisset Seuerus, caedem se Pertinacis persequi velle, ita sibi vniuersos conciliauit, vt imperator diceretur, summamque ab eis acciperet potestatem. Sed vbi Pannoniorum animos explorauit, (statim) vicinarum quoque gentium praesides, quaecunque Romano subiacent imperio, magnis illexit praemiis. Erat autem Seuerus, u) vnus omnium mortalium ad amorem simulandum maxime factus: sic vt ne iusiurandum quidem fallere dubitaret, si ita vsus posceret: longeque aliud in lingua promptum quam in animo reconditum gerebat.

X.

- Igitur Illyrico omni rectoribusque prouinciarum per literas insinuat, collectisque vndecunque militibus, ac suscepto Pertinacis cognomine, quod non Illyricis modo, sed Romano etiam populo gratissimum fore suspicabatur, conuocatis omnibus in campum, ita pro suggestu loquutus dicitur: *Quantum vel fidei, vel religionis erga deos, per quos iurati estis, quantumque honoris imperatoribus exhibeatis, quos adeo veneramini, facile ostenditis, milites, quum tantopere indignamini cohortes urbanas, pompae magis quam virtutis administras, adeo foedum facinus perpetrasse. Ac mihi quidem in votis est nunc primum tantam spem auspicanti (nam profecto scitis, quam semper audiens dicto principibus fuerim) perducere ad exitum, atque explicare quae vobis cordi sunt: neque Romanum imperium abiectum pati, quod quidem apud maiores summa semper autoritate gestum, venerandum omnibus videbatur: postea vero quam ad Commodum recidit, et si x) ob illius adolescentiam saepenumero impegit, attamen omne vitium cum ipsius principis nobilitate, tum (sanctissimi) parentis memoria obumbrabatur. Neque tam errata illius, odium, quam misericordiam emerebantur. quippe non tam ipsi quae gerebantur quam assentatoribus imputabamus, caeterisque malarum artium consultoribus atque ministris:*

s) simulans, se non tam imper. affectare, neque sibi summam potestatem ambire, quam velle talis principis sanguinem vlcisci. Sicut autem eius reg. Steph.

t) Quum igitur fidem habuissent Seuero, simulanti, se succensere, et caedem P. p. velle; eius potestati se permiserunt: ita vt Imperatorem declararent, et imperium ei committerent. Vbi autem Pann. animos cognouit, misit et ad vicinas gentes, atque ad omnes praesides gentium, quae sub septen-

trionali plaga Romanis seruiunt: et magnis pollicitationibus ac magna spe alliciens, facile sibi eorum voluntates conciliauit. Steph.

u) Seuerus omnium hominum ad simulandam beneuolentiam, faciendamque eius fidem, aptissimus; ne iureiurando quidem parcens, si opus esset, eo contento, commodi sui causa mentiri, vel fidem fallere. Steph.

x) per adolescentiam nonnulla perperam ab illo fiebant, Memm.

donec ad sanctissimum illum senem, cuius adhuc virtutis et probitatis 7
 y) nostris mentibus memoria residet, delatum fuit imperium. Quem ta-
 men tantum abest ut tolerare illi potuerint, ut caede etiam (nefaria)
 talem virum e medio sustulerint. Post hunc autem terrae marisque 8
 imperium nescio quis turpissime auctionatus, ex populo (quemadmodum
 auditis) inuisus est, et milites ipsos, quibus imposuit, parum fidos habet.
 x) Qui tamen si etiam defensuri illum beneuolo animo forent, atta- 9
 mens neque numero vniuersi, neque virtute singuli conferendi sunt vo-
 bis. a) Ad haec bellica vos negotia exercuerunt. nam et cum barbaris 10
 pedem conferre, et labores omnes itineris perferre, et algores aestusque
 despicere, et concreta gelu calcare flumina, et potare effoscos latices,
 non haustos, et venatu inuigilare consueuistis. omnia denique ad vir- 11
 tutem adepti viatica: sic ut nemini facile sit vestris obistere viribus.
 Etenim labore miles probatur, non mollitudine: quae illi exsaturati at- 12
 que enutriti, ne vocem quidem vestram, nedum pugnam poterant susti-
 nere. Quod si cui Syriae res formidabiles videntur, is vel ex eo cogi- 13
 tet, quam imbecillae sint quamque tenui spe nitantur, quod neque ad-
 huc progredi quoquam, neque de vrbe petenda deliberare ausi, sedes-
 que illas boni consulentes, delicias in diem quaesitas lucrum esse ambi- 14
 guae potestatis arbitrantur. Est autem ad ioca et cauilla imprimis
 factum Syrorum genus: tum qui Antiochiam colunt, ii studere Nigro 15
 potissimum creduntur. Nam gentes reliquae et ciuitates, quum adhuc
 neminem imperio dignum aspiciant, quique sit Rempubl. fortiter mode- 16
 rateque gesturus, ei scilicet obedire se tandem simulant. Quod si ab
 Illyrico exercitu ducem creatum cognouerint, simulque nostrum nomen 17
 inaudierint (non obscurum sane apud ipsos neque ignoratum: quippe
 illic etiam cum imperio praefuimus) b) neque me profecto desidia aut
 torporis arguerint, neque vestrum exceptare impetum, aut bellicam vir- 18
 tutem volent experiri: praesertim quum et corporum proceritatibus,
 et armorum exercitationibus, et conferenda manu longe vobis impa-
 res babeantur. Quare occupemus quamprimum Romam, larem ipsum 19
 imperii: reliqua dein facile expedituri, cum deorum oraculis, tum ar-
 morum corporumque vestrorum viribus confidentes. Haec loquutum
 Seuerum faustis acclamationibus milites exceperunt, augustum Per-
 tinacemque appellantes: studiumque in eum propensum atque egre-
 giam voluntatem c) pollicebantur.

XI.

At Seuerus, nihil procrastinandum ratus, armari quam expeditissi-
 me iubet, iterque ad urbem edicit: distributisque viritim ciba-

y) vestris, Memm.

z) Quibus, etiamsi pro eo in
 aciem descensuri, animo beneuo-
 lo essent, et multitudine vniuersi,
 et fortitudinis singuli praestatis,
 Steph.

a) Quin etiam magis, quam illi,
 in rebus bellicis estis exercitati:

sequendo lectionem illam in An-
 not. Steph.

b) neque me profecto socordiae
 aut ignauiae arguerint, neque ve-
 stram, generosam alacritatem et
 firmum in pugnis robur sustinere
 volent. Steph.

c) prae se ferebant. Steph.

- 2 riis, omnique viatico, *d*) nihil sibi ad celeritatem facit reliqui, nul-
 3 lis interquiescens locis: ac vix residere tantisper milites passus, do-
 4 nec a nimia itineris contentione respirarent. Ipse inter primos la-
 5 borans, vilique tabernaculo vtens, cibum potumque eundem, quem
 6 etiam caeteri milites, capiebat: nihil vnquam imperatoriae luxuriae,
 7 nihil deliciarum ostentans: sic vt acceptior in dies *e*) militibus fieret.
 8 Nam quum laborum omnium non modo particeps, sed princeps et-
 9 iam autorque foret, adeo cunctis venerabilis erat, vt nihil non pro
 10 illo cupidissime facturi viderentur. Postea vero quam emensa Pan-
 11 nonia ipsos Italiae *f*) montes insedit, famamque sui praeueniens,
 12 prius coram conspectus est quam aduentare auditum fuerat, magnus
 13 scilicet omnes Italiae ciuitates tanto conspecto exercitu metus in-
 14 uasisit: quippe homines in Italia iampridem ab armis belloque remo-
 15 tiissimi, agros pacemque colebant. Etenim quamdiu libera ciuitas
 16 egit, atque a senatu belli duces *g*) eligebantur, fuere in armis sem-
 17 per Italiae nationes, Gracisque et barbaris subactis, terrae sibi ma-
 18 risque imperium pepererunt. neque vlla orbis terrarum pars aut caeli
 19 tractus fuit, quo non vires suas Romanorum arma protulerint. Postea
 20 vero quam Augustus rerum potitus est, et laborem Italis ademit, et
 21 arma detraxit: *h*) milites tantum quosdam certis autoramentis habuit
 22 mercenarios, qui Romanum tuerentur imperium: tum fluuiorum ma-
 23 gnitudine atque fossarum, montibusque asperrimis, desertisque locis
 24 atque imperiiis circumseptos imperii limites communiuit. Quocir-
 25 ca merito omnes, postquam aduentare Seuerum cum tanto milite au-
 26 diuerunt, insuetâ re perterriti, quum neque stare contra, neque
 27 prohibere auderent, ibant obuiam laureati, portisque eum patentibus
 28 excipiebant. Ille tamdiu locis singulis immoratus, quamdiu aut
 29 sacra faceret aut populos alloqueretur, Romam e vestigio pergebat.
 30 Quae vbi Iuliano nunciata sunt, *i*) actum de se prorsus existimauit.
 31 Nam et exercitus Illyrici potentiam multitudinemque audiebat, et
 32 populo parum fidebat, cui se cernebat inuisum: neque satis ma-
 33 gnâ spem in militibus habebat, quos videlicet fefellisset. Itaque
 34 collectas vndique pecunias, partim suas, partim ab amicis acceptas,
 35 tum quascunque in templis aliisque locis publice inuenisset, diuide-
 36 re militibus instituit, vt eo pacto illorum beneuolentiam redimeret.
 37 Sed ei, tametsi multa magnaque acceperant, nullam tamen habebant
 38 gratiam, persolui debitum sibi, non dari munus aliquid interpre-
 39 tantes. Caeterum suadentibus amicis Iuliano, vt exercitum educeret,

d) iter capeffit: magna que contentione et generosis laboribus viam accelerat, neque vsquam commorans, vel, aliquid morae interponens, neque interquiescendi spatium concedens, nisi quo milites, paululum respirantes, iter mox persequerentur. Ipse — *Steph.*

e) commilitonibus, *Memm.*

f) fines, *Memm.*

g) emittebantur. *Steph.*

h) Sed praesidia et legiones im-

perio munimenta esse voluit, milites quosdam certis auctor. constituens mercenarios, qui Rom. imperio vice murorum essent; tum fluv. Polit. tamen alicubi τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ προύρτια castra et castrum vertit. *Steph.* praesidiorum atque exercituum vtens propugnaculis. *Memm.*

i) in summa desperatione erat. *Steph.*

atque Alpium angustias occuparet, (sunt autem Alpes, altissimi montes, quales in his regionibus nulli, porrecti ad muri formam, circumdatique Italiae: quasi ad reliquam regionis eius felicitatem hunc etiam quasi cumulum natura addiderit, ut munitionem haberet inexpugnabilem, pertingentem scilicet a septentrionali ad id mare, quod ad meridiem spectat) non ausus tamen ille vrbe egredi, supplicatum militibus mittebat; uti arma caperent, exercerentque se ac fossas ante urbem ducerent: *k)* omnemque belli apparatus in ipsa demum vrbe expediebat. Siquidem elephantos quoque, quos ad pompam institutos habebat, insuefacere conabatur fessorem pati, ratus Illyricos milites equosque eorum perterritum iri facie magnitudineque beluarum, quales antea nullas adspexissent. Totaque ciuitas armis fabricandis, bellicisque instrumentis conficiendis erat intenta.

XII.

Sed cunctantibus adhuc Iuliani militibus ac se comparantibus ad bellum, *l)* nuntiatur adesse iam Seuerus. Is multos e militibus suis sparsim dimiserat, qui clam Romam proficiscerentur: quare alii aliis itineribus noctu ingressi urbem, protectis armis habitu paganorum operiebantur. Iamque intus hostis erat, supino adhuc Iuliano et quid ageret ignaro. Quae ubi populus intellexit, cunctis metu percussis ac Seueri potentiam formidantibus, sentire iam se cum illo simulabat: et Iulianum quidem, quod imbellis, Nigrum, quod lentus atque iners, vituperantes, Seuerum ipsum *m)* iam aduentantem magnopere admirabantur. Enimuero Iulianus, haesitabundus atque inops consilii, conuocato prius senatu, literas ad Seuerum mittit, quibus foedus pacisceretur, eumque in communionem acciperet imperii. Caeterum senatus, etsi illa omnia decernebat, tamen ut eum pauitate desperata salute animaduertit, totus iam ad Seuerum incubuerat. Riduo vero post triduoque, audito Seuerum iam plane adesse, (omnes) contempto Iuliano in curiam conuenere, iussu consulum. quippe iis curae *n)* Romana res est, quoties de imperio ambigitur. Qui postquam frequentes affuerunt, quid facto opus esset, inter se deliberabant, manente adhuc in aula Iuliano, ac fortunam suam miserante, suppliciterque rogante, ut sibi eiurare imperium liceret, omnemque eam potestatem Severo transcribere. Sed ubi intellexit senatus adeo pauidum Iulianum, *o)* perterritos corporis custodes, ipsum pene ab omnibus destitutum, decreta illius nece, Seuerum solum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt, par-

k) et se resque suas ita comparabat, quasi aduersus Seuerum in ipsa vrbe dimicaturus esset. *Steph.*

l) n. aduentare iam S. *Steph.*

m) iam iam aduenturum in urbem. *Steph.*

n) R. res est, quum suspensa est regia dignitas. Sed more posteriorum Romanorum loquendo

dicendum potius *Imperatoria dignitas*: sicut et *βασιλεύς* apud hunc passim redditur voce *Imperator*. Alioqui possemus etiam illa omnia verba, *ἐπὶ τ. τ. β. μ.*, interpretari his duobus, in interregno. *Steph.*

o) et stipatorum custodiam eum metu Seueri destituisse, decre-

- tim qui magistratum obtinerent, partim qui maximam haberent in senatu auctoritatem, ut omnes illi honores angustorum deferrent.
- 11 Occidendi autem Iuliani datur vni e tribunis negotium. Is imbellem miserumque senem, qui sibi ipse tam infelicem exitum propria pecunia emisset, desertum iam destitutumque ab omnibus, inter foedissimas complorationes trucidauit.

XIII.

- 2 Quae vbi Seuerus audiuit, maiora iam moliens animo, consilium
vastrum iniit capiendorum milium omnium, quicumque Pertina-
 3 cem interemissent. Datis itaque clam ad tribunos centurionesque
 literis, hortatur, multa pollicens, persuadeant militibus vrbis, ut
 4 sibi dicto audientes sint. Ipse edictum proponit, ut relictis inter
 castra armis, *p*) exeant pacatorum habitu: quales procedere in pom-
 pam aut ludos celebrare consueuissent: iurentque in Seueri nomen,
q) ac spem sibi optimam proponentes, praesto sint, ut nouum impe-
 5 ratorem comitentur. His creditis, milites, suasu quoque tribuno-
 6 rum, relictis armis, pomparum habitu laureati processerunt. Sed
 vbi ad exercitum Seueri peruenerunt, nuntiato iam adesse, iubet in
 campum conuenire frequentes, quasi salutaturus ac perbenigne ac-
 7 cepturus vniuersos. Enimuero quum ad tribunal principis accessissent,
r) vnanimiter acclamantes, dato repente signo comprehenduntur.
 8 ita enim praeceperat Seuerus, ut, quum stare pendentes eos ab ore
 principis vidissent, circuirent vniuersos milites sui more hostium,
 neminemque vulnerantes aut pulsantes, tantum orbe facto clausos
 in medio continerent, pila duntaxat intendentes et hastas: ut scilicet
 metu vulnere, nudi resistere armatis, paucique plurimis mi-
 9 nime auderent. Quos vbi velut *s*) indagine armorum conclusos
 captiuosque habuit, magna voce ac turbido spiritu, ita ad eos ver-
 10 ba fecit: *t*) *Superari vos a nobis vel sapientia, vel viribus, vel et-
 iam numero, re ipsa videtis. Capti estis quam facillime, ac nullo fer-
 me negotio tenemini. Quid futurum de vobis sit, in mea manu est:*
 11 *iam scilicet victimae hic statis obnoxiae nostro imperio. Si sceleris ve-*
 12 *stro debitum quaeratis supplicium, nunquam sane inuenietis. sanctissi-*
mum illum senem, imperatoremque optimum, seruandum tuendumque
vobis, ipsi occidistis: Romanum imperium perpetua clarum gloria,
u) *quod maiores nostri aut virtutis aut nobilitatis nomine suscipiebant,*

p) ex. pacifico habitu, sicut sacrificante aut festum aliquod celebrante Imperatore, in pompam ante illum procedere consueuissent, — *Steph.*

q) et bonam spem concipientes, veniant, ut Seuerum stipaturi. His cr. *Steph.*

r) vnanimiter que ei, consensu iam tribunali, acclamaturi essent, *Memm.*

s) vericulo, *Memm.*

t) Nos sollertia et viribus exercitus vel copiis, et auxilium multitudine vobis superiores esse re ipsa videtis. Facile quidem certe et absque villo certamine capti estis. *Steph.*

u) quod m. n. aut strenuitate, quae a virtute proficiscebatur, comparauerunt, aut nobilitatis ergo per successionem obtinuerunt; hoc vos turpiter et ignominiose, velut aliquid ex priuata

hoc vos turpiter foedeque, velut aliquid ex priuatorum instrumento (quasi sectores) vendidistis. Ac ne eum quidem ipsum, x) quem sic ad imperium produxeratis, seruare saltem ac defensare ausi, homines timidissimi prodidistis. Ob haec igitur crimina ac facinora vestra mille vobis debentur mortes, si quis par noxae supplicium studeat petere. Proinde quid vos aequum pati sit, sane videtis. Ego tamen y) sanguine abstinebo, neque vestras imitabor manus. Sed quoniam ius fasque negat stipari a vobis iam principem, violato iureiurando, ac manibus civili et imperatorio sanguine pollutis, proditaque fide custodiaque: animas quidem et corpora vobis nostra largietur humanitas: porro militibus meis ita praecipio, recingant vos, ac vestimentis exutos militibus nudosque dimittant. Vobis autem sic impero, discedatis quam longissime: edico item iuroque ac denuntio, capite poenas daturum, si quis vestrum posthac intra centesimum ab urbe lapidem conspicietur. His imperatis, e vestigio milites Illyrici concurrunt, breuesque illos gladiolos detrahunt, quos auro argentoque ornatos in vsum pompae suspensos habebant: tum zonis, vestituque et cacteris militiae insignibus per vim ablati, nudos ad vnum exautoratosque dimiserunt. Enimvero illi, proditos se videntes atque astu captos, patientiam scilicet praestabant. nam quid agerent nudi aduersus armatos, pauci aduersus plurimos? Discessere igitur complorantes sese, z) concessamque salutem loco muneris interpretantes: pertaesi tamen ac dolentes, quod inermes egressi capiendos se turpiter ignominioseque obrulerant. Vfus item alio consilio vafro Seuerus est. quippe metuens, ne recincti exautoratique, deploratis rebus, rursus castra repeterent, resumerentque arma, praemissos aliis itineribus ac semitis electissimos quosque et exploratissimos suorum militum, iubet clanculum vacua castra irrumpere, armisque ipsorum occupatis excludere redeuntes. Hanc igitur poenam Pertinacis interfectores dederunt.

XIV.

Post haec Seuerus cum tota reliquo exercitu instructo armis, Romam petiit, attonitis metuentibusque pariter primo conspectu a) Romanis, audaciamque viri ac fortunam repetentibus animo. Quem quidem senatus populusque vniuersus laureati exceperunt, primum scilicet ex omnibus hominibus atque imperatoribus, citra

supellestile, argento commutatis. *Steph.*

x) quem ita principem elegeratis, custodire aut seruare potuistis; sed ignaue prodidistis. *Steph.*

y) vobis parcam, ita quidem certe, vt non interficiam: neque vestras imitabor manus. quoniam vero ius — *Steph.*

z) et gratum quidem illis erat, quod salutem concessisset; sed eos poenitebat, quod inerm. vel, et contenti quidem erant salute sibi

ab eo concessa: sed eos poen. *Steph.*

a) Romanis ob ea, quae tanto cum successu ausus esset. Caeterum populus ac senatus eum laure excipiebant: qui primus ex o. h. et Imp. — citra certamen res suas ad tam felicem exitum perduxisset. Omnia enim in illo admirationi erant; sed potissimum ingenii promptitudo, et generositas laborum, atque in iis, quae audebat, coniuncta audaciae spes bona, vel,

- sanguinem, atque adeo citra puluerem, tanti effectorem operis.
- 3 Omnia porro mirabilia in illo, praecipueque ingenii acumen, laborum tolerantia, rebusque maximis aggrediundis bonam sibi spem
- 4 proponens audacia. Postea vero quam eum populus faustis acclamationibus suscepit, et senatus (vniuersus) ad portas vrbis consalutauit, inuito Iouis templo, factaque re diuina, reliquisque item sacris aedibus de more consalutatis, (nouissime) *b)* ad domum imperatoriam se recepit. Postridie vero curiam iniit, ibique placidus orationem habuit plenam optimaе spei: simul omnes publice priuatim-
- 6 *c)*que benigne complexus, *venisse in urbem aiebat, ut occisum Pertinacem vlcisceretur: daturumque operam, ut status optimatum fundamenta se principe iacerentur: nullum nisi iudicio damnatum, capite bonis-*
- 7 *ue mulctatum iri: non passurum delatores, sed summam felicitatem suis praebiturum: aemulum se Marci futurum gerendo imperio: neque*
- 8 *solum Pertinacis cognomen, sed mentem quoque habiturum.* In hanc sententiam verba faciens fauorem sibi fidemque eorum, quae pollicebatur,
- 9 *a plerisque conciliabat.* Quidam tamen e maioribus nati, qui consuetum ipsius haberent ingenium, iam tum clanculum reliquis praedicebant, versipellem hunc esse hominem, nihil non astu et arte tractantem, simulatorem dissimulatoremque idoneum: nihil pensi habentem, dum id efficeret, quod vsui sibi aut emolumento crederet fore.
- 10 quod seniorum iudicium haud ita multo post euentus comprobauit. Igitur Seuerus paucos in vrbe dies moratus, dato plebi vberissimo congiario, donatisque abunde militibus, et ex iis robustissimo quoque in locum exautoratorum delecto ad imperii custodiam, statim ipse in orientem profectionem parat: *c)* cunctante Nigro adhuc et supino, atque
- 11 Antiochenis deliciis vacante, ratus properandum sibi, ut inexpectatus imparatum opprimeret. Edicto igitur militibus, ut ad iter se accingerent, contractisque vndique copiis, ac delectu iuniorum tota Italia habito, *d)* simul reliquiis Illyrici exercitus, quae in Thracia re-
- 12 manserant, occurrere iussis, neque secius ingenti classe coacta, completisque armato milite totius Italiae triremibus, ingentes sibi omnis
- 13 generis copias incredibili celeritate comparauit. siquidem haud exiguis viribus *sibi* esse opus intelligebat aduersus nationes partem orbis Europae oppositam incolentes, quae scilicet vno ordine omnes Nigri sequebantur auspicia. Ad hunc igitur modum bellum Seuerus instruebat.

robori animi coniuncta spes bona.
— Laborum autem generositatem vocat generositatem in tolerandis laboribus, et quasi dicas generosam quandam laborum tolerantiam, aut generosum in illis suscipiendis animum. *Steph.*

b) domum Imp. conscendit. Post. vero, quum in curiam descendisset, orationem valde modestam et bonae spei plenam habuit apud omnes. Sed hic interpr. πάντας

cum seq. iungit, tanquam legens, καὶ πάντας, vel ἅμα δὲ, πάντας, item ἔλεγεν ἡκεῖν. *Steph.*

c) Nam cunctante adhuc N. ac supine et socorditer se gerente, atque Ant. del. indulgente, superuenire inexpectatus volebat, ut imp. oppr. *Steph.*

d) et si quae adhuc in Illyrico erant militares reliquiae, in Thraciam descendere, ibi que secum coire iussis, *Sylb.*

XV.

Caeterum prouidus homo ac sobrius nonnulla fuspicione tenebatur de Britannicis exercitibus, maximis videlicet pugnacissimisque, quibus praeerat vniuersis Albinus, senatorii patriciique generis vir, summis opibus ac deliciis innutritus. Hunc sibi igitur Seuerus astu ratus adiungendum, ne scilicet diuitiis, genere, exercitibus, famaue nominis, magnis ad concupiscendum imperium facibus, intinctus, summam sibi rerum posceret, Romanque haud procul a Britannia distantem, se bellis orientalibus implicito, occuparet: statuit eum specie quadam honoris inescare: leuem alioquin et simplicem, tunc vero etiam iuranti multa per literas credentem. Quare eum Caesarem appellans, spem cupiditatemque hominis anticipat potestate participanda. Mittit item plenas humanitatis literas, obsecrans, vt ipse (potissimum) curam suscipiat imperii: opus esse viro aliquo nobili, et aetatis integrae, qualis ille foret: se iam senem, morboque articulari affectum, natos, adhuc infantes. Quibus creditis Albinus honorem libenter suscepit, laetus citra pugnam aut discrimen vllum compotem se voti factum. Caeterum Seuerus (quo omnia credibilia forent) iisdem illis ad senatum relatis, nummisque imagine eius percuti iussis, statuisque erectis, simul aliis collatis honoribus, fidem gratiae suae fecit. e) Quae postquam sapienter ab illo aduersus Albinum prouisa sunt, nullo iam ex Britannia impendente metu, collectis in vnum circa se Illyricis exercitibus, f) reliquisque rebus ex vsu comparatis, copias aduersus Nigrum educere institit. Igitur quibus locis itinere illo remoratus sit, quae apud quamque ciuitatem verba fecerit, quae signa diuinitus apparuerint, regiones item peragratas, conflictusque et vtrinque caesorum numerum, cum plerique historiae autores, tum maxime poetae versibus suis vberrime sunt exequuti, materiam totius operis, ipsam denique Seueri vitam diligentes. Mihi autem propositum est septuaginta annorum res quas habeam cognitissimas sub diuersis principibus gestas, in vnum corpus comprehensas, literarum mandare monumentis. Quocirca excellentissima et praecipua quaeque rerum a Seuero gestarum, deinceps persequemur: neque ad gratiam vero quippiam assingentes, (quod fecisse videmus qui illa aetate scriptitarunt) neque tacitum praetereuntes, si quid modo mentione dignum memoriae videbitur.

e) Vbi autem eius solertia res aduersus Albinum in tuto collocatae fuerunt, nullo iam ex Br. Steph.

f) quum omnia ita geri existimaret, vt suo imperio expediret, cop. adv. N. Steph.

LIBER TERTIVS.

I.

Superiore libro, Pertinacis interitum caedemque Iuliani, simul
 1 profectionem Seueri ad urbem, susceptamque mox aduersus Ni-
 2 grum expeditionem edocuius. Enimvero Niger, ubi Romam a Se-
 3 uero occupatam, ipsum a senatu *g)* appellatum imperatorem, nihil
 4 tale expectans, audiuit, praeterea omnem Illyricum exercitum con-
 5 tra se, *aliasque* pedestres naualesque copias educi: perturbato vehe-
 6 menter animo, monet prouinciarum praesides, aditus omnes portus-
 7 que custodiant: mittitque rogatum auxilia ad Parthorum, Armenio-
 8 rum, atque Atrenorum reges. Cui quidem Armenius neutras se par-
 9 tes suscepturum respondit, *h)* tantum res suas defensurum Seueri
 10 aduentu: Parthus autem, satrapis imperaturum per epistolas, uti co-
 11 pias congregarent, ita enim facere consuevit bellum comparaturus.
 12 siquidem mercenarios milites atque ordinarios exercitus Parthi nul-
 13 los habent. Ex Atrenis autem sagittarii auxiliares venerunt, missu
 14 regis Barsemii, qui tum in eis regionibus imperitabat. Reliquas
 15 omnes copias e militibus, qui aderant, (potissimum) confluuit: plu-
 rimis etiam e populo, maximeque Antiochenis, cum aetatis leuitate
 tum ipsius Nigri studio impulsis, *atque* audacius quam prudentius
 nomina dantibus. Sed et Tauri montis angustias ac praerupta loca
 muro valido Niger, munimentisque obstruebat: ratus, montem il-
 lum imperuium, magnum orienti propugnaculum futurum. siqui-
 dem Taurus inter Cappadociam Ciliciamque dorsum erigens, natio-
 nes discriminat orienti ac septentrionibus subiectas. *i)* Idem Byzan-
 tium praesidio occupauit, urbem Thraciae maximam felicissimamque,
 viribusque et opibus ea tempestate florentem. Quippe in angustis-
 simo Propontidos constituta freto, vestigalia piscatumque a mari ac-
 cipit: simul agros possidens amplissimos vberrimosque, ex utroque
 (velut) elemento *magnum* lucrum facit. Visum igitur Nigro talem
 hanc urbem praesidiis occupare, ut classes nauigiaeque per eas angu-
 stias transgredi ex Europa in Asiam prohiberentur. Erat enim mu-
 nita vrbs valido ingentique muro, qui *k)* Milesio quadrato lapide
 constructus adeo tenui iunctura fuit, ut nemini compositum opus,
 sed ex vno tantum perpetuoque lapide videretur. Ac nunc quoque
 ruinas ipsas reliquiasque quum videris, mireris utique vel eorum ar-
 tificium, qui primi extruxerunt, vel horum vires, qui deinceps sunt

g) declaratum, *Memm.*

max. fel. que, ac multitudine
 hominum pariter ac pecuniarum
 pollentem. *Steph.*

h) sed boni consulturum, si sua
 defenderet, iam aduentante Seue-
 ro. *Steph.*

k) Pol. legisse videtur *Μιλήτου*,
 aut legendum putauisse. *Steph.*
 Brodaeus Miscell. l. 6. c. 11. ex
 Galeno interpretatur *molari*, i. e.
 e quo molas conficere solent. *Sylb.*

i) Praemisit etiam exercitum,
 qui Byzantium praecoccuparet,
 urbem Thraciae, tunc temporis

demoliti. Ad hunc igitur modum Niger suas res *l)* comprobat, pro- 16
uidentissimo scilicet (vt ipse putabat) tutissimoque consilio.

II.

Caeterum Seuerus quantum maxime poterat, cum suis copiis festi-
nare, nullum desidia quietique locum relinquere. Cognito au-
tem praesidiis teneri Byzantium, quod sciebat munitissimam esse vr-
bem, ad *m)* Cyzicum se conuertit. Hoc intellegto, dux Asiae Ae- 2
milianus, cui summam Niger totius belli maximumque imperium
tradiderat, et ipse Cyzicum proficiscitur, et copias adducit vniuer-
sas, quascunque aut Niger miserat aut ipse contraxerat. Sed vbi 3
uentum ad manus, aliquot acerrime editis praeliis, victoria tandem
penes Seuerum stetit, fuso fugatoque Nigri exercitu, *magna etiam* 4
eius parte trucidata. Itaque confestim fracti orientalium animi, Il-
lyricianis autem spes ingens addita. Neque desuere qui crederent 5
Nigri res initio statim, proditas ab Aemiliano, *labefactatas fuisse*.
Cuius consilii duplicem asserunt causam: alii, Nigro *n)* inuidisse, fe- 6
rentem scilicet haud aequo animo, si, quem (paulo ante) in Syria
successorem habuisset, eundem superiorem mox, atque adeo impera-
torem dominumque esset habiturus: alii, persuasum a liberis, patri 7
per epistolas vitam salutemque suam commendantibus, quos Romae
inuentos Seuerus in custodia habebat. Siquidem hoc quoque vsus
est prouidentissimo consilio. Mos fuerat Commodus retinere apud 8
se liberos eorum, qui ad regendas prouincias cum imperio proficif-
cerentur, quasi obsolescentes quosdam benevolentiae illorum fideique.
Igitur Seuerus, quum primum esset imperator appellatus, superstitie 9
adhuc Iuliano, *o)* misit furtim qui suos liberos ex vrbe subducerent,
ne in alterius essent potestate. Caeterum ipse, quum primum Ro- 10
mam ingressus esset, comprehensos omnes ducum liberos, caeterorum-
que item quicumque munus publicum in oriente Asiaeque tota ob-
rent, atque in custodiam datos, secum retinebat, quo per ea quasi
pignora Nigri ducibus persuaderetur, vti illum, desiderio salutis libe-
rorum, proderent: aut certe si in fide permansissent, *p)* liberum sibi
relinquerent caede filiorum quos vellet vlscisci. Visi autem ad Cy- 11
zicum Nigri milites, quam quisque maxime poterat, autugerunt,
partim praeter Armeniae montana, quidam per Asiam Galatiamque
superare Taurum festinantes, vt scilicet intra munimenta se recip-
rent. At vero Seueri exercitus Cyzicenum per agrum in Bithyniam 12
finitimam regionem contendebat. Sed vt Seuerum vicisse fama di-

l) Polit. puto *comparat* scri-
psisse. *Steph.*

m) ad Cyzicum transire exerci-
tum iubet. *Steph.*

n) Nigro inuidentem, aduersus
eum conspirasse: quoniam indi-
gnaretur, quod, quum successor
eius in Syriae imperio fuisset, su-
perior futurus esset, vtpote rex
ac dominus. Alii persu., vel, Ni-

gro inuidentem, aduersus eum id
molitum esse. *Steph.*

o) curauit, ut eius liberi, Ro-
ma clam subducti, in alterius po-
testate non essent. Ipse autem,
simulatque Rom. ingr. *Steph.*

p) prius mali aliquid acciperent
caede filiorum, quam ipsi darent,
Memm.

- 13 uulgauit, q) repens confestim in eis locis seditio discordiaque vrbes inuasit: non tam quidem ipsorum imperatorum odio aliquo aut studio, quam aemulatione quadam et contentione, inuidiaque inter eiusdem gentis homines funestissima. Antiquum id vitium Graecorum, qui dum seditiones agitant, atque eminentissimum quemque tollere e medio conantur, totam iam consumpsere Graeciam. r) Caeterum illi quidem inueterati iam attritique inter se, captiui prius Macedonum, dein mancipia quoque Romanorum facti sunt. Ea vero labe aemulationis atque inuidiae florentibus etiamnum aetatis nostrae ciuitatibus incubuit. Igitur in Bithynia, statim post res ad Cyzicum gestas, Nicomedenses ad Seuerum defecerunt, missis legationibus, quae se exercitum accepturos, omniaque tradituros pollicerentur. 18 Nicaeenses contra illorum instigati odio, Nigri partibus studebant, eiusque suscipiebant milites, siue qui se ex fuga receperant, siue qui ad tuendam Bithyniam mitterentur. Quocirca ex utrisque urbibus, quasi e castris, egressi milites iterum concurrerunt: magnoque commisso praelio, longe superior Seuerus fuit. Inde etiam fuga facta, Nigri milites, qui praelio superfuerunt, ad Tauri montis angustias euaserant, clausasque munitiones tuebantur. At Niger, relicto ibi quantum satis fore praesidii putabat, profectus Antiochiam est, ut exercitus pecuniamque contraheret.

III.

- Interea Seueri exercitus Bithyniam Galatiamque egressus, quum se mox in Cappadociam quoque incitasset, oppugnare munitionem incipit. Ibi multis est laboribus conflictatus: s) quippe arcta asperaque via, lapidesque superne iacentibus ac fortissime dimicantibus qui summis institerant moenibus, eoque facile paucis arcantibus plurimos. Etenim angustissima utriusque via est, t) cuius pars altera monte altissimo defenditur, altera per immane praecipitium desuente montibus aqua redundat: tum valida munitione Niger obstruxerat, ut scilicet undique hostis aditu prohiberetur. Dum haec in Cappadocia geruntur, interim seditiones inter se quoque agitabant pari aemulatione odioque, Laodicea quidem in Syria, Antiochenorum odio: 4 Tyros autem in Phoenicia, Berytiis insensa. Quae, nuntiata Nigri fuga, sublati illius honoribus, Seueri prospere acclamarunt. At

q) statim in omnibus illis nationibus seditio disc. que incidit: non tam quod reges illos, qui bellum gerebant, odio vel amore prosequerentur, quam ipsorum inter se aemul. et contag. Caeterum hic βασιλέας verto reges, non imperatores, ad vitandam ambiguitatem. Steph.

r) Verum res eorum quodam velut senio debilitatae, et mutuis cladibus attritae, Macedonibus faciles capi, Romanis autem seruae factae fuerunt. Steph.

s) quippe via ob angustiam asperitatem que difficilis erat transitu; lapides que desuper iaculabantur et fortissime depugnabant ii, qui murorum propugnaculis insisterant. Memm.

t) cuius partem alteram mons altissimus protegit: altera autem in parte immane praecipitium aquis, quae a montibus confluunt, transitum praebet: quem et ipsum Niger penitus obstruxerat. Steph.

Niger audita re, quum quidem Antiochiae ageret, iure scilicet (homo alioqui benigni mansuetique ingenii) defectione illorum contumeliaque irritatus, immittit vtrisque vrbibus Mauros iaculatores, quoscunque secum habuerat, simul partem sagittariorum iussos occidere obuium quemque, diripere vrbes ipsas atque incendere. *u*) Sed enim Mauri (vt est genus hominum suapte natura caedis au- 6 diffimum, nihilque non facile audens, ac desperatis simile, contemptu videlicet mortis ac periculorum) Laodicens de improviso oppressis, populum ipsum omni genere crudelitatis, vrbemque vastarunt. Inde Tyrum pergentes, direptis omnium bonis, ac patrata ingenti caede, totam incenderunt. Quae dum in Syria gerebantur, 7 contrahente copias Nigro, interea Seueriani milites munitionem Tauri montis oppugnabant, tristes vtrique ac citra spem victoriae: 8 quippe valida inexpugnabilisque per se, monte quoque ipso praecipitioque defendebatur. *x*) Igitur iam defatigatis *Seueri militibus* 9 in alta aduersariorum securitate, ecce tibi, noctu maximi repente ruere imbres, oppleri omnia niuib: vt sunt difficiles in Cappado- 10 cia hyemes, maximeque ad Taurum montem. Quocirca subitus impetu magno erumpit torrens, cursuque solito impedito (quod munitio exitum prohibebat) maior iam violentiorque factus, quando ar- 11 tem superante natura tantum impetum sustinere munitio non poterat, laxatis aqua paulatim coagmentis, ac fundamentis loco emotis, quippe quae festinanter ac minime accurate extructa essent, iter sibi torrens patefecit. Quo animaduerso, qui in praesidio erant, metu, 12 ne ab hoste circumuenirentur, nullo mox futuro propugnaculo simul vnda resedisset, prodita custodia cuncti fuga dilabuntur. Igi- 13 tur laeti Seueriani, confirmatique animos, velut diis ipsis immortalibus manu ducentibus, cognito custodes aufugisse, facile scilicet, nullis prohibentibus, Taurum supergressi, in Ciliciam mox impetum fecerunt.

IV.

His nuntiatis, Niger, quum quidem ingentem exercitum, sed pugnae laborumque inscium, collegisset, magnis itineribus acce- 1 rabat, *y*) quamplurimis eum mortalibus omnique ferme Antioche- 2 norum iuuentute sequentibus ducem, multa scilicet animorum ala- 3 critate, caeterum virtute ac peritia belli nulla ex parte cum Illyrico milite conferendis. Ita concurrerunt ad Issicum, quem appellant, 4 sinum, longe lateque spatiosissima in planitie, quae perpetuis subiecta collibus in theatri speciem, littus habet a mari longissime ex- currens: quasi quoddam belli stadium fabricata natura. Quin eo- 5

u) Sed enim Mauri, (qui valde sunt sanguinarii, et, quod mortem pericula que contemnant, omnia cum desperatione audent,) Laod. *Steph.*

x) Igitur iam defatigatis Seuerianis, hostibus autem omnem de custodia sollicitudinem abiiciendam existimantibus noctu — *Steph.*

y) Magna enim multitudo, ac tota propemodum iuuentus Antiochena, ad militandum ac pro eo periclitandum se dediderat. Alacrem igitur exercitum habebat, sed qui peritia et animi robore longe Illyrico inferior esset. Concurrit igitur vtrunque exercitus ad Iss. *Steph.*

D

dem quoque loco Darium ab Alexandro ferunt maximo extremoque illo praelio profligatum *z)* captumque, septentrionalibus etiam tum *6* viris orientis nationes superantibus. Manet adhuc trophaeum, et tantae victoriae testimonium vrbs in colle, Alexandria: simul ac *7* neum ipsius simulacrum, vnde loco impositum nomen. Euenit autem, vt Seueri ac Nigri exercituum non congressus modo in eum lo- *8* cum, sed fortuna etiam fortunae similis fuerit. Vtrinque enim sub vesperam parati ad pugnam constiterant, curis dein pauoribusque totam noctem extraxerant insomnem: statimque cum solis ortu *9* ducibus vtrinque adhorrantibus, incredibili alacritate vtrinque se incitarunt, tanquam de omni spe reliqua nouissimo illo congressu dimicaturi, *a)* disceptante illic super Romano imperatore fortuna. *10* Sed vbi diu pugnarum acerrime, tantaque edita vtrinque strages, vt flumina per eam planitiem decurrentia, maiore aliquanto vi sanguinis quam aquarum in mare se voluerent, fusi tandem profligati- *11* que orientales, imminentibus a tergo Illyricianis, partim in mare faucii protrudebantur, partim in colles summos fugitantes a persequentibus obtruncabantur: cumque iis vna vulgus ingens hominum, qui ex vrbibus vicinis agrisque confluerant, superne qualique ex *12* tuto loco praelium spectaturi. At Niger, valido euectus equo, paucis comitantibus, Antiochiam peruenit: *b)* vbi fugiente passim mul- *13* tudine, magnoque vbique fletu clamoribusque natos fratresque lu- *14* gentium, deploratis et ipse rebus suis fugam capit: occultantique dein se in suburbano quodam, et ab equitibus reperto, caput ampu- *15* tatum. Hunc habuit exitum vitae Niger, dato cunctationis tarditatisque supplicio: homo alioqui (vt perhibent) publice priuatimque *16* minime improbus. Sed occiso Nigro, Seuerus omnes (statim) illius amicos supplicio affecit, siue qui sponte, siue qui necessitate co- *17* acti rebus illius studuissent: militibus tantum qui effugerant ac trans fluuium Tigrim metu Seueri ad Barbaros abierant, impunitate pro- *18* posita receptis. Quippe magna vis hominum in ea loca concesserat, quo *potissimum* effectum est, vt validiores deinceps barbari aduersus *19* Romanos conferenda manu euaserint. nam gnari antea pugnare tantum arcu ex equis, neque armatura muniti, neque hasta gladioue satis audaces, leui pendulaque veste, plurimumque inter fugiendum *20* auersi, sagittas intendebant: *c)* postea vero quam Romani aliquot milites, fabrique nonnulli in eas regiones confugerunt: ibi aetatem acturi, non solum armis vti, sed ea quoque fabricari barbari didicerunt.

z) captum que a sept. viris, etiam tum or. nat. sup. *Steph.*

a) *disceptatura.* Est enim Gr. verbum fut. temp. hoc in loco, potest que et aliter reddi, v. Annot.

b) vbi quum fugientem reliquum populum (si quis modo relictus erat) inuenisset, plenam

que ciulationibus et lamentationibus ciuitatem, natos et fratres lugentium, — *Steph.*

c) postea vero quam ii, qui fugerant milites, multi que ex iis opifices, ad illos se contulerunt, atque ibi viuere in animum induxerunt, non solum arm. *Steph.*

V.

Rebus autem orientis ex sententia gestis, atque ut res poscere videbatur, ordinatis, cupido iam Seuerum habebat regem quoque Atrenorum bello tentandi, ac Parthorum regionem occupandi: d) quos utrosque in societatem Niger alciuerat. e) Quibus tandem rebus in aliud tempus reiectis, cogitare institit, quo pacto sibi *uniuersum* Romanum imperium liberisque suis bona fide adiudicaret. Nam sublato Nigro reliquus erat Albinus, quem sibi parum ex sententia parumque vsui fore arbitrabatur: vulgato rumore, iam nimis illum impotenter nimisque moleste nomen Caesaris vsurpare: praeterea multos esse e primoribus senatus, qui ad eum clam darent literas, hortantes ad reditum, absente adhuc occupatoque Seuero. Quippe nobilitas (omnis) Albinum malebat imperatorem, ortum illustri genere ac bonae indolis iuuenem. Quibus rebus cognitis Seuerus, minime utique apertis inimicitiis ac manifesto bello agendum putans, nulla existente causa, quae saltem specie honesta videri posset, f) decreuit eum dolo insidiisque tentare. Quare tabellarios aliquot ex iis, qui literas imperatorias perferunt, fidissimos sibi homines cum literis mandatisque ad eum mittit, praemonitos, ut redditis publice epistolis, quaedam habere se dicerent, quae apud illum remotis arbitris loquerentur. quare ut primum seorsum a custodibus nacti eum forent, facto impetu obruncarent. Quin venena quoque *ipsis* dedit, quibus eum, si possent, per aliquem ab epulis aut a cyathis aggrederentur. g) Erat autem illius amicis suspecta Seueri fides. itaque cauendum identidem admonebant hominem perfidiosum, plenum fraudis et insidiarum. Nam vulgo etiam parum constanti fide habebatur, impulsis (ut dictum est) per ipsorum filios Nigri ducebus ad res illius prodendas: dein postquam eorum opera abusus est, suaeque omnia ex sententia composuerat, ipsis liberisque enecatis. Igitur infidum subdolumque ingenium res ipsae declarabant, obque id

d) quorum utrique in crimen vertebat amicitiam Nigri. *Memni.*

e) Verum haec in aliud tempus reiecit: ac prius uniuersum Rom. imperium in se suosque liberos transferre, et firmum ac stabile sibi reddere, in animo habuit. Nam, subl. Nigro, molestus et superuacaneus ei Albinus existimabatur. Quin etiam audiebat, illum nimis regio fastu titulum Caesaris vs. *Steph.*

f) decreuit experiri, an eum, occulta quapiam arte deceptum, e medio tollere posset. Quare accessit eorum, qui lit. imp. perf., fidissimis, secreto illis imperauit, ut, quum apud eum essent, literas quidem publice redderent, sed

rogarent, ut secedens arcana quaedam mandata audiret: ubi autem ei hoc facere persuasissent, suis satellitibus incomitatum statim opprimerent atque interficerent. *Steph.*

g) Erat enim amicis eius suspectus: qui consilium dabant, ut sibi cauere ab homine, qui impostor esset, et ad struendas insidias solers. Eius enim mores male audiebant ob ea, quae aduersus Nigri duces admiserat. Quum enim per ipsorum filios ab illis imetrasset, ut res Nigri proderent, quum eorum opera abusus esset, sua quae ex sent. composuisset, ipsos liberosque occidit. *Steph.*

maiore se custodia Albinus circummunierat. Neque enim temere quisquam a Seuero missus ad illum introducebatur, nisi prius deposito militari gladio, sinuque excusso. Postquam igitur a Seuero tabellarii ad eum perueniunt, redditisque publice literis, habere se dixerunt quaedam secretius renuntianda, indulgens suspicionibus Albinus comprehendi illico iubet. dein seorsum explorata re, insidiisque ordine intellectis, ubi noxios supplicio affecit, iam ipse se ut aduersus manifestissimum hostem comparabat.

VI.

Quibus cognitis, Seuerus homo *b)* iracundo ingenio, non iamcelandas sibi inimicitias putauit, sed omni conuocato exercitu, huiuscemodi habuit orationem, Neque leuitatis me quisquam ob antea facta insimulet, neque insidum aut ingratum putet aduersus eum, quem pro amico habuerim. Omnia nos quidem praestitimus, etiam in partem principatus, et quidem stabilissimi, recepto: quod ne *i)* geminis quidem fratribus facile quisquam indulserit; quod enim vos mihi uni detulistis, id ego cum illo communicavi. Tantis autem beneficiis nostris pessimam videlicet gratiam retulit Albinus, *k)* contenta virtute nostra, suaeque immemor fidei, ardensque inexhausta cupiditate id uniuersum periculose praeripiendi, cuius particeps esse citra bellum ac dimicationem ullam potuisset. Neque deos reueretur, per quos toties iuratus, neque vestris parcat laboribus, quos tanta cum gloria virtuteque pro nobis pertulistis. quippe successuum vestrorum nec ipse fructu carebat: imo autem, si fidem seruasset, *l)* maior illi portio contigisset. Ut autem, si ipse autor malorum sis, iniustus videre: ita, si non vliscare acceptas iniurias, ignauus. Nam quum bellum aduersus Nigrum gessimus, non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus, ut necessarias. non enim quasi rapto rem occupati a nobis principatus oderamus, sed *m)* positum eum in medio, atque adhuc in disceptatione versantem, pari uterque ambitu ad se traherat. Verum Albinus, despecto foedere ac iureiurando, quum sit nostro munere adeptus quae tantum legitimis liberis tribuuntur, hostis esse mauult nobis quam familiaris. Ut igitur pridem beneficio affectum, honore gloriaque cohonestauimus, ita nunc perfidiosum atque imbellem ipsius animum coarguamus armis. Neque enim sustinere ille exercitus poterit exiguus atque insularis vires *n)* nostras. Nam quum vos propemodum soli alacritate quadam et virtute vestra tam multis praeliis peruiceritis, totumque vobis orientem subegeritis, quis dubitet, quin nunc quoque, *o)* tantarum accessio-

b) prompto et iracundo ing. Memm.

i) germanis, Memm. alii geminis. Sylb.

k) arma et copias comparat aduersum nos, contenta fortitudine vestra, et spreta, quam mihi dederat, fide. Steph.

l) maius aliquid ei contigisset illo, qui vtrique nostrum diuisus

a vobis erat, honore. Ut autem iniustum est auctorem iniuriarum esse: ita est ignaui, acceptas non vlisci. Ac dum quidem aduersus Nigrum bellum gereremus, non Steph.

m) sed iacentem eum in medio. Steph.

n) vestras, Memm.

o) quum tantae copiae auxiliares accesserint; Steph.

ne virium (quippe hic totus pene Romanus exercitus) facile profligaturum paucos fatis, ne sub viro quidem sobrio, nedum sub forti duce, militantes? Quis enim luxuriam illius ignorat, vitamque hominis subulcorum potius gregibus quam militum legionibus congruentem? Proinde eamus audacter in illum qua solemus alacritate animi atque virtute, diis freti autoribus ab eodem impie peieratis: simul memores excitatorum saepe a nobis trophaeorum, quae scilicet ab ipso despecta sunt. Haec loquuto Senero, confestim exercitus vniuersus Albinum hostem declarat: exceptoque faustis acclamationibus ipso, nihil non alacritatis et studii clamoribus ostendentes magis magisque hominem spe addita succenderunt. Qui amplissimo donatiuo milites prosequutus, statim vniuersos contra Albinum educit: missis item pariter qui Byzantium expugnarent, clausam adhuc, receptis Nigri ducibus. Quae deinde vrbs fame capta, totaque plane diruta, simul theatro thermisque omnique cultu atque honore detracto, et in vici formam redacta, Perinthisque in seruitutem adiudicata est, quemadmodum Antiochia quoque Laodiceis. Tum pecuniae magnam vim curauit ad reficiendas instaurandasque vrbes, quas Nigriani milites deuastauerant. Ipse iter faciebat sine intermissione, neque festos dies neque labores vllos magnopere curans, algoris atque aestus iuxta patiens: p) saepe etiam per altissimos montes hyeme saeua, niuib. caelo ingruentibus, ibat aperto capite, vt milites ad alacritatem patientiamque laborum re ipsa cohortaretur. Quocirca non metu quodam ac lege, sed aemulatione magis atque exemplo principis ad perferenda omnia incitabantur. Misit etiam qui angustias occuparent Alpium, atque aditus Italiae obsiderent.

VII.

Enimuero postquam nuntiatum Albino est nihil cunctari Seuerum, q) sed adesse iam, supinus haecenus ac delicias agitans, magno metu percussus r) statim e Britannia transmittens, in aduerso Galliae littore castra collocauit: litterisque ad vicinarum gentium praesides missis, pecunias commeatumque exercitibus iuuandis corrogabat. s) Qui igitur dicto audientes fuerunt, pessime illud in se consuluerunt, nullo non supplicio dein post bellum affecti: qui vero 4

p) Saepe etiam per montes, magnis rigoribus infestos atque altissimos, iter faciens, sub grandine et niuib. aperto capite incedebat, alacritatis et strenuitatis occasionem militibus re ipsa praebens: ita vt non solum metu et lege, sed etiam aemulatione atque ex. pr. ad resistendum laboribus incitarentur. Steph.

q) sed iamiam adfuturum, sup. Steph.

r) a Brit. transmittens in op-

positam ei Galliam, castra collocauit, Memm.

s) Et nonnulli quidem, ab eo persuasi, miserunt, in suam sane perniciem: (postea enim supplicio affecti fuerunt;) qui vero adduci non potuerunt, vt id facerent, inito felici potius, quam prudenti consilio, incol. euaserunt. Euentus enim et fortuna belli de vtrorumque consilio iudicium tulit. Steph.

imperium detrectauerunt, quum quidem felicius quam prudentius id egissent, euasere incolumes, euentu ac fortuna rerum vtraque
 5 consilia discernentibus. Sed vbi iam in Galliam Seueri copiae per-
 venerunt, leues quaedam primo pugnae qualique velitares fuerunt: donec postremo apud *1)* Lugdunum, magnam urbem atque opulentam, praelium in manibus fuit. Nam quum se moenibus tenuisset
 6 Albinus, exercitus emisit in pugnam. Vt vero ad manus ventum, diu quidem vtrinque decertatum est aequis viribus, sic vt ambigua victoriae fortuna penderet: neque enim Britanni vel animi magni-
 7 tudine vel auditate caedis, Illyricis concesserint. Ita conflictu primo valentissimorum exercituum neutram in partem acies inclina-
 8 bat. Atque vt nonnulli prodiderunt eius aetatis autores, qui non ad gratiam, sed ad fidem loquuntur, longe potior fuit Albini acies, qua in parte Seuerus curabat: sic vt fugerit quoque, et ab equo de-
 9 ciderit, abiectoque paludamento delituerit. Sed insequentibus iam vitulantibusque Britannis, ceu plane victoribus, apparuisse extemplo Laetum Seueri ducem, cum *eo cui praeerat* recenti adhuc exercitu,
 10 *et qui extra pugnam fuerat.* *u)* quippe male audiit, quasi euentum pugnae expectauerit, cunctatus de industria retento milite, vt sibi-
 11 lit pedem, quam vbi Seuerus cecidisse nuntiatus. Quam suspicionem etiam deinde euentus approbavit. quippe rebus omnibus ex sententia mox compositis, atque in maxima securitate agitans Seue-
 12 rus, quum quidem caeteros belli duces magnis affecisset praemiis, Laetum ipsum tamen (vt par fuit) memor prodicionis, morte mul-
 13 tauit. sed ista quidem post fuere: tunc autem conspecto (vt diximus) Laeto, cum *recenti adhuc exercitu*, spes addita Seuerianis est: ac sub-
 14 latus in equum Seuerus, et paludamento purpureo circumdatus. At Albiniani, iam se victores rati, confusis ordinibus, incitante se in eos de improviso valida recentique hostium manu, quum paulum pri-
 15 mo restitissent, terga demum verterunt. Fusos igitur fugatosque eos persequuti Seueriani, magna edita strage, ad urbem ipsam perue-
 16 nerunt. Occisorum vtrinque aut captiuorum numerus, varie prout visum eius aetatis scriptoribus, proditur. Direpta mox incensa-
 17 que *x)* Lugdunum, et Albino caput abscissum perlatumque ad Seuerum est. Ita duo maxima excitata trophaea ad orientem ac septentrio-
 18 nes: sic vt nihil sit, quod cum Seueri contentionibus aut victoriis conferas, siue copiarum multitudinem, siue nationum motus, siue numerum pugnarum, siue itinerum longitudinem celeritatemque conside-
 res. Nam Caesaris quidem res aduersus Pompeium, Romano vtrinque milite, magnae profecto fuerunt: item Augusti aduersus Antonium aut Pompeii liberos, et quae antea a Sylla Marioque ciuilibus

1) fortasse *Londinum*; vt ex sqq. patebit. Gryph. ed. *Sylb.*

u) Eum autem acculant, quasi euentum pugnae expectauerit, imminens occasione, et de industria cunctatus sit: ac, quum exercitum, cui praeerat, recentem seruasset, quod sibi imperium desti-

naret, tum demum fuisse conspectum, quum Seuerum cecidisse intellexit. Fidem vero huius accusationis facit euentus, i. e. fidem huius rei, de qua fuit accusatus. *Steph.*

x) *Londinum* pro *Lugdunum* scriptum in edit. Gryph. *Sylb.*

externisque praeliis gesta sunt: sed qui vnus vir tres imperatores 19
rerum iam potitos sustulerit, qui vrbanos exercitus, Romam ipsam
ac palatium obtinentes, astu y) circumuenerit: quique vnum e prin-
cipibus in ipsa palatina aula curauerit occidendum, alterumque ite-
rum in oriente rursus gubernacula rerum tenentem, appellatumque
a Romanis imperatorem, tertium porro Caesaris honores atque auto-
ritate praeditum, in potestatem redegerit, haud facile alter inuenie-
tur. Hunc finem vitae habuit Albinus, breui sane laetatus funesto 20
honore.

VIII.

Caeterum Seuerus omnem statim iram atque atrocitatem animi su-
am, in illius necessarios Romae effudit. ac primo quidem prae- 2
misso in urbem capite Albini abscisso, iussoque publice patibulo
praefigi, in ima epistola, qua de sua victoria populum edocebat,
hoc quoque adscripsit, ideo se caput illud publice in patibulo spe- 3
ctandum misisse, vti exemplum caperent, quid item ipsis patiendum
foret. Rebus igitur Britanniae ordinatis, quum totius insulae admi- 4
nistrationem bifariam dispertisset, itemque omni Gallia (quemad-
modum quidem *sibi* videbatur) composita ex sententia, supplicioque
de Albani amicis sumto, siue quos ei sua quemque voluntas, siue
necessitas adiunxerat; continuo Romam proficiscitur, exercitum sec-
cum omnem adducens, quo terribilior videretur. Confectoque ma- 5
gna velocitate itinere, quemadmodum consueuerat, infestus adhuc
superstitibus Albani amicis, Romam intrat, occurrente laureato po- 6
pulo, ac magno honore faustisque acclamationibus excipiente, sena-
tuque vniuerso consalutante: tametsi plerosque metus consternaue-
rat, quod sibi haudquaquam parsurum rebantur, immitem suapte
natura et sanguinarium, neque sane magna causa indigentem ad in-
ferendas iniurias: z) caeterum tunc probabiles odii rationes habi-
turum. Postea vero quam in templum Iouis ingressus est, omniaque 7
sacrificia de more peregit, reuersus in palatium, magnoque congia- 8
rio populum Romanum, victoriae nomine, prosequutus, ac nummos
militibus largitus est, simul alia permulta indulxit, quae nunquam
antea acceperant. Nam et frumenti summam primus adauxit, et 9
aureis annulis vti, et domi habere mulierem permisit: quae omnia
procul a militari disciplina, succinctos eos paratosque ad bellum
minime praestitura videbantur. Primusque ipse duritiam atque aspe- 10
ritatem victus, tolerantiamque laborum disciplinamque omnem ac
ducum reuerentiam subuertit, inhiare pecuniis et a) munditias co-
lere militibus insuefactis. His ergo optime pro suo iudicio consti- 11
tutis, curiam deinde ingressus, sedensque imperatoria sella, accusare
insit truculenta oratione Albini amicos, prolatis etiam quorundam 12
arcanis epistolis, quas apud illum sepositas deprehendisset, quibus-
dam autem exprobrans, quod eum splendidioribus muneribus affecis-
sent: aliis, quod b) amici orientalibus, aliis, quod Albino fuerunt 13

y) superauerit, *Memm.*a) delicias. *Memm.*z) et qui tunc probabiles habe-
re rationes viderentur. *Memm.*b) Longe aliam huius loci in-
terpretationem v. in Annot. *Steph.*

notiores. Eoque pacto eximium quemque e senatu, tum vt quisque in prouinciis genere aut opibus excelleret, c) omnes sine discrimine supplicio afficiebat: vlscens (vt quidem prae se ferebat) inimicos, sed reuera subigente auaritia, qua supra omnes imperatores labora-
 14 vit. Nam vt animi patientia atque in laboribus perseverantia, simul rei militaris gloria, nemini etiam laudatissimo concesserit, ita quaestui supra quam dici posset addictus, iniustis caedibus atque adeo
 15 cuiuicmodi ex causa pecuniam colligebat, imperium metu magis quam beneuolentia retinens. Quamquam popularis esse imprimis volebat, edendis omnifariam magnificentissimis spectaculis: centenis etiam saepenumero occisis beluis, quas omnibus regionibus nostris
 16 barbarisque conquirebat. Sed et congiaria dedit vberima, et cc) certamen item sub illo quosdam omnis generis ludos, cunctis editos theatris, simulque supplicationes et peruigilia ad formam Cereris initio-
 18 rum (seculares hi tunc appellabantur) d) celebratos (vt aiunt) de-
 19 curso trium spatio aetatum. Siquidem vrbe tota atque Italia praecones itabant conuocatum omnes ad ludos, quos nec vidissent ha-
 20 stenus, nec visuri postmodo forent: ita scilicet interuallum praeteritae futuraeque celebritatis supra omnem esse hominum aetatem significantes.

IX.

e) Igitur aliquandiu Romae moratus, participato filiis imperio, quum se ciuili tantum victoria contraque Romanos exercitus habita, clarum haecenus intelligeret, ex qua etiam triumphum recusauerat, decreuit idem barbarorum inclarescere trophaeis. Quocirca praetextu vindicandi Barsেমii, Atrenorum regis, qui Nigri partes fouerat,
 2 exercitum in orientem eduxit. Iamque in Armeniam facturus impetum, praeuentus a rege Armeniorum est, mittente obsides vltro et munera, ac suppliciter petente, vt sibi cum illo inire amicitiam
 3 foedusque ferire liceret. Quare Seuerus, procedentibus ex senten-

c) interficiebat, nulli omnino parcens: vt quidem simulabat, quod succenseret inimicis: sed re vera, quod immodica ei auaritia inesset. Nullus quidem certe ex Imperatoribus adeo impotenter pecunias amauit. Nam, vt an. pat. atque constante laborum tolerantia, rerum quae bellicarum administratione, nullo eorum, qui laudem consecuti sunt, erat inferior: ita exsuperabat in eo auaritia, caedes ob eam iniuste et qualibet de causa perpetrante, i. e. leuissimis etiam de causis. At Pol. haec verba, ἐν τ. τυχ. αἰτίας, cum ἐξ ἀδ. φόνων non iunxit. Steph.

cc) ludos ob victoriam. Memm.

d) Hic accus. ad praeced. ludos refertur, non habita ratione eorum, quae sunt interiecta. Steph.

e) Quum autem longo tempore Romae esset moratus, ac filios imperii participes et Caesares declarasset, et gloria, quam ex ciuili victoria et aduersus Rom. exercitus reportauerat, minime contentus, (de qua triumphare etiam, eum pudebat,) aduersus barbaros quoque tropaea excitare vellet: praetextens Barsেমii, Atrenorum regis, amicitiam erga Nigrum, exerc. — Steph.

tia rebus in Armenia, perrexit ad Atrenos. Sed et rex Ofroeno-
 rum Augarus ad eundem transfugit, traditisque obsidio liberis fidem
 suam auctorauit, sagittariorumque vim magnam misit auxilio. Cae-
 terum Seuerus regionem *f*) interamnanam agrumque Adiabenorum
 transgressus, etiam in Arabiam felicem excucurrit. Illic enim her-
 bae proueniunt odoratae, quae nos aromata suffimentaue habemus.
 Ibi expugnatis vicis urbibusque permultis, omnemque agrum
 depopulatus, in Atrenorum regionem mox ingressus, Atras circum-
 fedit, urbem scilicet altissimo impositam monti, ac maximis validis-
 simisque obseptam moenibus, florentemque ingenti sagittariorum
 copia. Igitur hanc urbem Seuerianus exercitus quanta maxima vi
 poterat, oppugnabat: machinaeque omnifariam moenibus admove-
 bantur, nullo oppugnationis genere praetermisso. Contra autem
 Atreni audacter urbem defensare, *g*) sagittasque ac lapides superne
 iacentes, pessime accipere Seuerianos, etiamque vasa fictilia volucris-
 bus quibusdam venenatisque bestiolis oppleta deuoluere: quae quum
 aut oculis inuolitarent, aut in apertas corporis partes sensim obre-
 perent, grauitur singulos confauciabant. Incideratque in morbos
 Romanus miles, aestum illum caeli nimio sole praeferuidi, parum
 ferens: sic ut longe plures ob hos casus, quam hostili manu interie-
 rint. Proin defatigatis iam et contusis omnibus, procedente secus
 obsidione, ac plus iacturae quam lucris Romano faciente, *h*) decre-
 vit exercitum Seuerus, priusquam vniuersus periret, deportare ex
 eis locis: tristem videlicet infecto negotio. quippe assuerus vincere
 praeliis omnibus, victum se tunc putabat, quia non vicerat. Sed
 eum prospera fors et faulrix statim consolatur. neque enim plane
 rebus infectis rediit, sed maiore quam sperauerat successu. Nam
 impositus nauibus permultis exercitus vniuersus, nequaquam scilicet
 quo intenderat, Romanae appulsus ripae: sed vndarum impetu
 Parthorum ad agrum prouectus, haud procul Ctesiphonte, qua in vr-
 be sedes regis est. Is tunc pacem agitans, ac nihil ad se pertinere
 Seueri pugnas autumans, quas gereret cum Atrenis, otiosus videlicet
 nihil expectabat mali. Caeterum Seueri exercitus quum ad eas ri-
 pas vi fluminis inuectus, moxque in terram esset expositus, omnem
 ilico depopulari agrum coepit, abactisque, ut in quaeque inciderant,

f) q. c. Interamnem. *Syll.*

g) sagittis quae ac lapidibus superne petentes, non parum negotii Seueriano exercitui facessabant. Quin etiam vasa fict. volucris, paruis quidem illis, sed venenatis bestiolis implentes, in eos proliciebant. *Steph.*

h) Seuerus exercitum, ne vniuersus interiret, re infecta reduxit: aegre ferentem sane, quod obsidio eis ex animi sententia non successisset. Semper enim in praeliis vincere assuetus, quod superior non euassisset, id pro clade

habebat. Ei tamen solatium attulit fortuna, quae tunc illius rebus auxiliabatur. neque enim plane nulla re effecta rediit, sed maiora iis, quae sperauerat, exsecutus. Quum enim exercitus nauibus multis deueheretur, non ad Romanas, ut volebat, ripas, sed ad Parthicas, longissime vndarum impetu abductus, appulit: quae haud multorum dierum itinere aberant a Ctesiphontis aditu, i. e. aditu ad Ctesiphontem, aut via, quae fert Ctesiphontem. *Steph.*

18 pecoribus, ad vescendum, vicisque aliquot incensis, paulatim vsque
 ad Ctesiphontem perrexerunt: qua in ciuitate magnus rex Artaba-
 19 nus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, caesis primo
 quicunque i) restitissent, direptaque mox vrbe, pueris foeminis-
 20 que in captiuitatem abductis, tantum ipso rege cum paucis equiti-
 bus elapso, thesauris illius ornatuque omni et supellectile potiti,
 21 victores regrediuntur. Ita Seuerus, fortuna magis quam consilio,
 Parthicam victoriam adeptus est. Igitur prospere succedentibus rebus,
 literas ad senatum populumque Rom. de se magnificas dedit, ac
 22 depictas in talibus pugnas, victoriasque suas exposuit: nihil non
 honorum decernente senatu, et super his cognomina imponente de-
 victarum gentium.

X.

Ipse interea rebus ad orientem sic gestis Romam reuertebatur, filios
 2 iam puberes secum adducens. Confectoque itinere, ac prouinci-
 ciis, vt cuique vsus foret, ordinatis, Myforumque et Pannoniorum
 recognitis exercitibus, urbem dein triumphans inuectus est, multis
 3 acclamationibus omnique cerimonia populo excipiente. Cui qui-
 dem ipse festos dies sacrificiaque et spectacula ac celebritates in-
 dulsit, magnoque dato congiario, et ludos pro victoria celebravit.
 Romae deinde haud paucos moratus annos, ius dicebat frequenter,
 ciuilibus negotiis et liberis erudiendis atque k) ad modestiam componen-
 4 dis, intentus. At illi iam tum adolescentes deliciis vinctuque vrba-
 no, nimioque spectaculorum aurigationisque et saltationis studio,
 5 bonam indolem corruperant. Interque se fratres dissidebant, pue-
 rili primum certamine, edendis coturnicum pugnis, gallinaceorum-
 que conflictibus, et puerorum colluctationibus, exorta discordia.
 6 Nam seu quid in scena audirent, siue item spectarent, l) semper
 vtique diuersis accedebant, nusquam eisdem studente vtroque: sed
 7 quod alteri charum foret, id alteri statim odiosum: committentibus
 etiam vtrinque ipsos adulatoribus atque ministris, nihilque non ad
 gratiam suggerentibus, vt ad se quisque pro virili diuersos retrahe-
 8 rent. His cognitis Seuerus reducere in gratiam, atque emendare
 9 conabatur. m) Tum Bassiano, qui tunc honores imperatorios adep-
 tus, Seuerus Antoninus, accepto Marci cognomine, vocabatur, ac
 10 maior natu erat, vxorem dedit (quum per matrimonium reddere eum
 11 moderatum vellet) filiam Plautiani, praefecti cohortibus vrbanis. Hic
 (vt perhibent) Plautianus ab initio aetatis tenui fortuna fuit, seditionis
 et aliorum criminum reus, ac multatus exilio: sed erat
 Seueri municeps, Afer natione, atque (vt quidam putant) etiam con-

i) occurrissent, *Memm.*

k) Sic ipsemet Pol. alibi interpretatur Graecam vocem, quam hic praetermittit. *Steph.*

l) subinde erga id diuersae animati erant, contendendi studio: nulla que re ambo itidem delectabantur, sed quod — *Steph.*

m) Tum maiorem natu, cui verum nomen erat Bassianus, priusquam in imperatoriam domum (seu familiam Sylb.) venisset, Antoninum ipse nominauit, imperii honorem prospera sorte adeptus; Marci cognomen eum ferre volens. *Steph.*

sanguinitate propinquus: ut vero alii affirmant, flore magis aetatis per stuprum conciliatus. Hunc autem Severus ex parua humilique fortuna ad opes maximas prouexerat: ac damnatorum bonis adiudicatis, longe supra caeteros collocupletauerat, tantum non imperio quoque participato. Quis ille opibus licentiaque abutens, nihil crudelitatis aut violentiae, ut quidque ageret, omittebat, cunctis etiam atrocior omnium aetatum principibus. Ergo huius filiam Severus uxorem filio suo tradidit, et illam familiam (suae) coadunavit. Enimuero Antoninus ipse, parum laetus eo matrimonio, ac necessitate magis quam voluntate *n*) impulsus, puellam ipsam pariter et puellae parentem pessime oderat, sic ut ne thorum quidem la-remque cum ea communem pateretur: adeoque auersabatur, ut minaretur quotidie occisurum ipsam patremque, simulatque imperium solus obtinisset. Quod quum illa identidem ad patrem referret, simulque quantopere foret inuisa patefecisset, magnopere hominem irritauit.

XI.

Igitur Plautianus senem iam Severum ipsum cernens, ac morbo saepe laborantem, contra vero Antoninum ferocem imprimis audacemque iuuenem, pauidus ob illius minas, *o*) decreuit facinus invadere aliquod, priusquam ipse opprimeretur. Suberant praeterea multa, quae hominem ad imperii cupiditatem inflammarent: opes quantas nemo antea priuatus possederat: militum praeterea obedientia, et apud omnes Romanae ditionis homines maximi honores. ad haec habitus quo in publicum prodibat: siquidem latum clauum perpetuo habebat, atque in secundis consularibus numerabatur. Ensem praeterea *suspensum* gestabat, *p*) caeteraque omnia supremæ dignitatis insignia: adeo, quacunque incederet, trux atque horribilis, ut non modo non adiretur a quoquam, sed etiam, qui fortuito occurrebant, ab eo auerterent oculos. Quin anteambulones aliquot, quacunque iter faceret, denuntiabant, ne quis in proximo consistere, neuè illum contueri auderet, sed auerterent vniuersi oculos, terramque despectarent. *q*) Quae quum cognouisset Severus, ne ipse quidem prorsus aequi boni facere, sed molestius iam grauiusque ferre: sic ut nonnihil etiam de illius autoritate detraheret, ac persuadere homini conaretur, aliquid iam e tanta illa insolentia immi-neret. Quorum impatiens Plautianus, non dubitauit imperium ipsum appetere insidiis; quocirca talia quaedam machinatur. *r*) Saturninus erat quidam tribunus, qui Plautianum imprimis obseruabat: et quum facerent idem omnes, vnus tamen ille maiore quadam ve-

n) puellae iunctus, ei cius que parenti valde insensus erat. *Steph.*

o) decreuit, praeueniendo aliquid patrare potius, quam cunctando aliquid pati. *Steph.*

p) omnis que dignitatis habitum gestabat solus. *Memm.*

q) Quae quum Seueronunciaren-

tur, ne ipse quidem probabat; sed odiosus iam et grauis illi quoque esse coepit Plautianus, adeo ut non nih. *Steph.*

r) Saturninus erat vnus eorum, quos sub se tribunos habebat: hic Plautianum summa obseruantia colebat. *Steph.*

generationis specie, magis magisque homini obrepserat. Hunc sibi igitur fidissimum fore putans, ac solum denique commissa tacite habiturum, et imperata facturum, vocari ad se sub vesperam iubet: 10 remotisque arbitris, s) Nunc illud (inquit) tempus est, quum summam imponere manum debeas amoris obseruantiaeque tuae, cuius mihi haecenus dedisti specimen, quumque ego remunerare te pro meritis, ac de- 11 bitam referre gratiam possim. Datur optio tibi, velisne ille ipse euadere, quem me nunc esse cernis, atque huic tantae potentiae succedere: 12 an perire statim, dato contumacis animi supplicio. Neque tu vel magnitudinem rei pertimueris, vel nomina imperatorum expaueris. in- 13 trare tibi in cubiculum, ubi somnum capiunt, soli nemp licet, redeun- 14 te vice nocturnae custodiae: clam nulloque prohibente, facile quod volueris transiges. Nihil est autem, quod hic meum iam expectes imperium. 15 Abi modo in aulam principum, quasi aliqua a me t) mandata habeas 16 sarcana et graua: atque, ut virum fortem decet, senem vnum ac pue- 17 rum, intra suum vtrumque cubiculum, obtrunca. Nam quum in par- tem veneris periculi, etiam, re confecta, in partem maximi honoris 18 succedes. u) Haec dicta vt animum tribuni perterruerunt, ita minime consilium excusserunt. Sed vt homo neutiquam mente captus (erat enim genere Syrus: ac sunt ferme ad orientem mortales acerrimis ingeniis) cognito furore ac vecordia eius, qui id imperabat, quantumque ei liceret minime ignarus, haudquaquam ausus detre- 19 ctare, ne scilicet continuo daret poenas, quum se optata ac lubentia simularet audire, prius adorato illo, tanquam imperatore, iam 20 libellum petebat demandatae sibi caedis. Quippe mos tyrannis, quum aliquem indemnatum occidi iubent, per literas potissimum in- iungere, x) ne dein caedis imperatae nullum relinquatur argumen- 21 totum. Hic Plautianus, caecutiens nimis cupiditate, dat libellum tribuno: atque ad caedem mittens, admonet diligenter, vt interfecto vtroque principe, priusquam diuulgetur facinus, se iubeat acciri: 22 quo ante in palatio conspiciatur, quam occupatum imperium quisquam audiat.

XII.

Sub hac passione tribunus digreditur, ac de more totam libere domum principis peruat: cognitoque quam difficile factu foret, duos ab vno homine principes, et quidem diuersis habitantes cubi-

s) Nunc tibi occasio est, inquit, strenuum finem tuae in me benevolentiae obsequio que imponendi: cuius m. Perinde est autem, ac si diceret, *κολοφώνα επιτείνειν*, nec satis proprie id vocat τέλος, i. e. finem, v. Annot. Steph.

t) mand. hab., quae celeritatem poscant, et secreta manere debeant. Steph.

u) Haec dicta animum quidem eius attonitum reddiderunt, sed

mentem minime perturbauerunt, vel consternauerunt, verum, vt homo sui compos, (erat enim genere Syrus. sunt autem, qui degunt sub oriente, mortales, ad res mente agitandas acriores.) Steph.

x) ne, si caedes perpetretur, minime sit obsignata, i. ne nullae litterae obsignatae eam imperatam fuisse testentur. Fit autem *γραμμάτων*, nec non *γραμματείου*

culis, obtruncari, adit ad Seuerum, et cum ianitoribus agit, ut se ad principem intromittant: afferre se quae ad illius salutem pertineant. Illi haec Seuero renuntiant, qui tribunum continuo iubet acciri.³ Ingressus, Venio (inquit) tibi, o domine, ut sane putat is, a quo sum mis-⁴ sus, ad caedem tui carnificinamque: ut egomet opto ac volo, beneficii autor tibi et salutis. Plautianus imperium captans insidiis, caedem⁵ mihi tuam filique tui mandauit: neque verbis modo, sed et literis. testimonio est hic libellus. Equidem ego recepi facturum quae imperaret,⁶ ne alter scilicet me detrectante, negotium susciperet: verum ad indicandam rem tibi sum praesto, y) ne ignarum illius opprimat audacia. Dicenti haec tribuno, atque (vbertim) lacrimanti, non continuo ta-⁷ men fidem Seuerus habebat. quippe adhuc in pectore multum ex Plautiani amatorio infederat: quin esse id totum negotium compositum ac fabulosum suspectabat, ratus filium suum Plautiano infestum, natamque eius perosum, commentum esse technam huiusce-⁸ modi, ac mortiferam calumniam. Quare accitum ad se, grauiters increpare institit, quod in hominem amicum z) atque domesticum talia machinaretur. Antoninus autem primo quidem a) deierabat,⁹ ignarum se totius negotii: dein instanti tribuno, et libellum ostendi-¹⁰ denti, animum audaciamque addebat ad crimen coarguendum. Sed ille, cognito quam magnum in discrimen venerat, tum praeterea haud ignarus, quam acceptus Seuero Plautianus foret, neque non etiam intelligens, si latuissent insidiae, parumque indicium probaretur, exquisitissimum sibi impendere supplicium, Et quodnam (inquit) oris¹² domini, argumentum amplius, quodue apertius quaeritis indicium? Sinite egrediar regia, perque aliquem fidum mihi hominem significem Plautiano, facta esse iam quae imperauerat. Aderit ille statim¹³ re credita, b) vacuam scilicet regiam occupaturus. ibi vestri muneris fuerit, rem totam deprehendere. Iubete modo in aedibus quietem agitari, ne praecognita res omne consilium subuertat. Haec¹⁴ locutus, fidissimum sibi hominem deligit, qui Plautianum suis hortetur verbis, acceleret atque adsit quamprimum, dum vterque princeps iacet. oportere, antequam res populo innotescat, intus esse eum: ut scilicet occupata arce constabilitoque imperio, velint no-¹⁵ lint vniuersi, c) non scilicet principatum adeunti, sed iam plane principi obediant. His creditis Plautianus (erat autem iam diei ve-¹⁶ sper) magnam in spem sublatus, lorica d) induitur sub vestem,

mentio etiam paulo post, vrpote ab ipso Saturnino prolati. Steph.

y) ne lateat, quod moliri audet facinus. Steph.

z) atque affinitate iunctum, tal. Steph.

a) abiurabat id; se ne illa quidem, quae dicerentur, cognita habere dicens: dein inst. Steph.

b) vacuam se regiam occupaturum existimans. quum autem venerit, vestrae iam partes erunt, veritatem comperire. Sed ma-

gnum in regia silentium esse iubete; ne, quod facimus, si praecognitum fuerit, euertatur, i. e. ne techna, qua vtimur ad illum comprehendendum atque conuincendum, si praecognita fuerit, irrita reddatur. Steph.

c) ei, qui Imperator non sit futurus, sed iam sit. Steph.

d) induit, quae corporis tutamen esset: et quum eam caeteris vestimentis texisset, consensu veh. repente in reg. properat,

17tuendi corporis gratia: simul consensu vehiculo properat in regiam, paucis modo qui aderant deducantibus, ratisque eum magnis
 18de rebus ab imperatoribus acciri. Vt autem in aulam nullo prohibente ingressus est, ignaris quae agerentur custodibus, occurrens tribunus, composito dolo salutatur imperatorem: dein manu *de more* prehensum deducit intra cubiculum, ubi proiecta esse imperatorum
 19cadavera mentiebatur. Iamque aliquot e corporis sui custodibus
 20Seuerus comparauerat, qui statim ingresso manus iniicerent. Ac Plautianus *e)* quum longe alias animo spes agitarer, ut ingressus cubiculum est, cernens utrumque illic stantem principem, comprehensumque se teneri sentiens: re tanta perterritus, rogare, supplicare, falsa illa omnia, commentum id in se, fabulamque excogitam. Igitur exprobrante hinc Seuero beneficia et honores, illinc Plautiano fidei beneuolentiaeque suae veteris testimonium repetente, paulatim labascere Seuerus, atque adduci Plautiani verbis, donec pars loricae per scissum vestimenti apparuit. Qua Antoninus animaduversa, audax iuuenis et iracundus, ac iam antea homini infestus,
 23Atqui (inquit) ad haec certe duo quid respondeas expecto. *f)* Venisti ad imperatores sub vesperam minime accitus? dein quid tibi (rogo) haec lorica vult? quis ad coenam comestationemue armatus
 24accedit? Simul haec dicens, iubet tribunum, caeterosque qui aderant, ilico eum strictis gladiis obtruncare, ut hostem manifestarium. Nihil illi cunctati, iussa faciunt iuuenis imperatoris, occiduntque hominem, et cadaver in viam *publicam* proiciunt, *g)* ad vulgi ludibrium.
 26Hunc finem habuit parem vitae Plautianus, inexhaustae hominis cupiditatis. *h)*

XIII.

2Caeterum Seuerus, duobus praefectis militaribus constitutis, plurimum in suburbanis, aut circum maritimas Campaniae oras agitabat, ius dicens, et ciuilibus negotiis intentus: cupiensque in priuinis, uti Romae sui liberi bonis moribus instituerentur. Nam ludis eos spectaculisque vehementius studere animaduenerat, quam principibus conueniebat: quo fieret, uti studio certamineque semper in diuersum tendente, etiam animi iuuenum distraherentur, quibusdam
 5quasi admotis contentionum atque inimicitiarum facibus. Maxime

paucis eum ded., qui aderant, eum que de rebus, quae celeritatem postulassent, acciri existimabant, vel de rebus, quae nullam passae moram essent. Sic supra dixit ἀγγελίας ἐπεργαύσας. *Steph.*

e) At Pl., sub alia spe ingressus, cernit utr. *Steph.*

f) Venis ne ad Imperatores sub vesper., quum minime arcessiuerint? *q. d.* audes ne venire ad Imp. *Steph.*

g) ad vulgi conspectum, et inimicorum ludibrium. *Memm.*

h) Politianus omittit interpretationem horum verborum, καὶ χρησ. ἐν τ. τ. ἀπλ. ὅπ., nisi quod in his duobus vocabulis, *parem vitae*, ad illa respexit. Quamuis autem aliquis ex iis elici sensus queat, retinendo ἀπλήτω, tamen vide, annon et ἀπλῶ habere locum possit. *Syll.*

tamen Antoninus, intolerandus, sublato iam e medio Plautiano, 2) terribilisque et formidolosus erat omnibus: tum illius natae, coniugi scilicet suae, quibus maxime artibus aut machinis poterat, exitium intendebat. At Seuerus ipsam *k*) pariter cum filiolo, quem peremerat, relegauit in Siciliam, datis opibus quantae ad victum atque usum abunde sufficerent: imitatus in hoc Augustum, qui filios Antonii, posteaquam hostis iudicatus est, eodem modo tractauerit. 3) Ipse ad pacem concordiamque reuocare liberos, et reconciliare vtrumque alteri conabatur: admonens identidem veterum fabularum, in quibus pleraeque regum calamitates fraternis ortae seditionibus memorantur. Huc addebat, thesauros *m*) templaque pecuniis plena esse, diuitias foris ex vestigalibus accedere: posse in tanta opulentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias vrbanas: tantum sedere exercitum ante urbem, vt nulla externa vis, seu multitudo ipsam militum, seu corporum magnitudinem, seu pecuniae abundantiam spectes, par inueniri tantis opibus possit. sed ea in nihilum recasura, ipsis inter se discordantibus atque intestinum agitantibus bellum. Haec ille quotidie edisserens, precesque castigationibus admiscens, reprimere illorum spiritus, ac reducere germanos in gratiam studebat. Caeterum omnia frustra erant. quippe fraenos ore depulerant, prouisi semper in peius. Atque illos, adolescentibus adhuc, in ipso aetatis feruore atque in summa licentia, voluptatum omnium irritamentis incitatos, etiam adulatorum ministeria diuersos trahebant: scilicet qui non modo illorum obsequerentur cupidinibus atque flagitiis, sed noua semper aliqua excogitarent, vnde alteri gratum fieret, alter offenderetur. Quorum etiam non nullos Seuerus ipse, in huiusmodi ministeriis deprehensos, supplicio affecit.

2) (sed reuerentia et metus patris obstabat, quo minus grauissimum quodpiam malum patraret,) atque illius natae, coni. quae velut per parenthesin dicuntur, et procul ab iis absunt, quae Pol. affert. *Steph.*

k) p. cum fratre releg., siquidem ἀδελφὸν legamus. *Steph.*

3) Ipse liberos semper ad amicitiam adducere conabatur: adhortans quae ad concordiam et consensum, fabulas antiquas et tragoedias in memoriam illis revocabat; semper regum fratrum calamitates ex dissidiis *ortas* commemorans. In interpretatione autem vocis ἀγαμάτων speciem pro genere posui; quod sicut πῦρον,

ita etiam ἀδελφάρα, Latinis sunt fabulae; diuersa tamen significatione. *Steph.*

m) templa quae omnia pecuniis esse plena: ac nullas opes, nullam potentiam ad externas insidias idoneam fore: quum tanta domus esset opulenta, vt militibus assatim largiri liceret; et quum eae, quae Romae erant, copiae in quadruplum auctae forent: quin etiam tantus ante urbem exercitus collocatus esset, vt nulla externa potentia par ei esse atque obistere valeret; siue ipsa militum multitudine, siue corporum magnitudine, siue etiam pecuniae abundantia. *Steph.*

XIV.

Hanc liberorum suorum vitam et indecora in spectaculis studia ferens graüiter senex imperator, literas a Britanniae praefecto accepit, quae docebant, barbaros illic seditiones agitare, regionemque omnem incursionibus ac depopulationibus vastare: quare maiore manu ad resistendum, vel etiam principis ipsius praesentia, opus esse. Laetus ea Seuerus accepit: quippe homo suapte natura gloriae appetentior, post victorias ad orientem septentrionemque, et cognomina vtrinque parata, etiam trophaea contra Britannos excitare aliqua cupiebat. Ad haec filios quoque abducere ex vrbe, *n)* vt procul a munditijs vrbanis, in castris militari vitae ac sobriae iuuenes insuenserent. Ita expeditionem in Britanniam edicit, senex iam, et morbo articulari laborans: tanta autem animi virtute, quanta nemo (vnquam) vel iuuenum. Igitur iter ingressus lectica plurimum vehabatur, nulloque cessabat loco. Quare confecto itinere *vna cum filiis*, speque omni ac sermone celerius enauigato Oceano, *o)* Britanniam ingressus est: collectisque militibus ac maximis conflatis viribus bellum comparabat. Caeterum Britanni, repentino principis aduentu percussi, auditoque tantas contra se comparari copias, legatos ad eum de pace ac seipsum expurgatum de *iis*, quae antea deliquerant, miserunt. At Seuerus, moras de industria nectens, ne vacuo sibi Romam redeundum foret, cupidus victoriae cognominisque Britannici, legatos quidem re infecta domum dimittit, ipse quae bello vsui forent, magna solertia comparabat. Sed imprimis tamen curae habuit pontibus occupare paludes, vt stare in tuto milites *facileque per eas discurrere* possent, atque in solido praeliari. Siquidem Britanniae pleraque loca frequentibus Oceani alluuiionibus paludescunt. Per eas igitur paludes barbari ipsi natant, excursantque, ad ilia vsque demersi, ac pleraque corporis nudi coenum contemnunt. Neque enim vestis vsum cognorunt, sed ventrem atque cervicem ferro incingunt: ornamentum id esse, ac diuitiarum argumentum existimantes, perinde vt aurum caeteri barbari. Quin ipsa notant corpora pictura varia, et omnifariam formis animalium: quocirca ne induuntur quidem, videlicet picturam corporis ne adoperiant. Sunt autem bellicosissima gens, atque audissima caedis: tantum scuto angusto lanceaque contenti, praeterea gladio nudis corporibus dependente: loricae ac galeae penitus ignorant vsum, impedimentum id esse transgrediendis paludibus arbitantes, quarum vaporibus aestuque caelum ibi semper caliginosum. *p)* Ad haec Seuerus nihil non comparabat, quod vsui Romano militi, quod detrimento barbaris impedimentoque foret. Vbi vero satis ex sententia prompta sibi esse ac parata omnia intellexit, iuniorem filium, Getam nomine, in parte insulae Romanis subiecta reliquit, vt iuri dicundo rebusque civilibus administrandis praesset: eique consiliarios ex amicis natu grandibus reliquit, Antonino secum aduersus barbaros educto. Transgresso igitur Romano exercitu amnes aggeresque eos, qui obiecti bar-

n) vt in militari et temperantia vita, abducti a Romanis delicijs, iuuentutem traducerent. *Steph.*

o) Britannis superuenit. *Memm.*

p) Aduersus haec, *Memm.*

baris Romanorum fines determinant, pugnae quaedam tumultuariæ fiebant et excursiones, victore ubique Romano. Caeterum facilis erat ex fuga receptus barbaris: quippe inter sylvas ac paludes et loca ipsis notissima delitescantibus. Quae omnia Romanis aduersa, moram bello addebant.

XV.

Interea Seuerum, iam confectum senio, longior inuasit morbus, sic ut ipse domi residere atque Antoninum mittere in bellum ad imperatoris obeunda munia cogeretur. Caeterum Antoninus q) haud magnopere de barbaris sollicitus, exercitum sibi adiungere et confirmare vniuersos tendebat, vti se vnum intuerentur, soli sibi imperium vindicans, r) ac germano (identidem) obtrectans. Quin longior quoque patris valetudo, ac mortis mora diuturnior, anxium videlicet adolescentem habebant: sic ut medicis ministrisque (subinde) conaretur persuadere, senem ut e medio quamprimum quoquo modo tollerent: donec tandem Seuerus, moerore magis quam morbo consumptus, vitæ defunctus est, clarissimus omnium imperatorum bellicis operibus. Neque enim aut civiles quisquam aduersus inimicos, aut externas aduersus barbaros totidem alius victorias reportauit. Annisque duodeuiginti gesto imperio decessit, successoribus liberis *iunibus*, tanta pecuniae relicta *illis* copia, quantam antea nemo, tum ampliore exercitu, quam cui obistere vlla vis posset. Igitur Antoninus, mortuo Severo, summam potestatem nactus, confestim vniuersos ab ipso (quod aiunt) lae interficere coepit. Nam et medicos supplicio affecit, quod sibi parum obtemperauerant, iubenti *maleficium aliquod admittere*, et senis maturare necem: nutritiosque suos iuxta et fratris, s) quod de reconciliandis egissent: ne vno quidem reliquo suae crudelitati facto, ex eo ordine hominum, qui in honore aliquo fuerant, quique ipsius parentem obseruauerant. Duces porro exercitus magni munibus ac promissis adhortabatur, persuaderent militibus, vti se

q) Ant. de iis, quae aduersus barbaros gerenda erant, non valde laborabat; sed exercituum benevolentiam sibi adiungere conabatur, et omnes ad respiciendum se unum sollicitabat; totam imperii dignitatem quouis modo ambiens, et fratrem criminationibus in invidiam adducens. Atque adeo ipse pater, diu aegrotans et ad mortem cunctans, vel mori cunctans, vel ad mortem lento gradu incedens, gravis ei atque molestus videbatur. quare medicis ac ministris persuadere conabatur, ut aliquod maleficium circa senis tractationem admitterent; ut citius eo liberaretur.

Verum tamen Severus vix tandem vita defunctus est; moerore magna ex parte consumptus: omnibus, qui vnquam fuerunt, Imperatoribus rerum, bellicarum gloria superatis. *Steph.*

r) *germano*: quia scilicet Bassianus Marcia natus erat, Geta vero Iulia. *Memm.*

s) quoniam eum instantè obtestabantur, ut ad concordiam veniret. Atque adeo nullum superesse sivit eorum, qui in honore fuerant, aut senem ipsum obseruarant. Politianum non *qui* *que*, sed *qui* *ve* scripsisse puto. *Steph.*

vnum imperatorem declararent: nullasque non machinas aduersus
 11 germanum intendebat. Neque id tamen persuadere militibus po-
 tuit. quippe memores, vtrumque a Seuero iam inde a pueritia pari
 honore cultuque educatum, etiam ipsi parem vtrique obedientiam
 12 beneuolentiamque exhibebant. Igitur Antoninus, cognito parum
 sibi rem *z*) aduersus exercitum procedere, icto cum barbaris foede-
 re, dataque pace *v*) et obsidibus acceptis, decedens illinc, ad ma-
 13 trem iam germanumque festinat. Congressos reducere in gratiam
 mater conata, adnitentibus honestissimis quibusque Seueri amicis
 14 et consiliariis. Igitur Antoninus, quum nemo scilicet non ejus li-
 bidini refragaretur, vi potius quam voluntate, *x*) ad concordiae
 15 amorisque simulationem adducitur. Ita ambo pari honore imperium
 gerentes, soluerunt ex Britannia, Romanque cum patris reliquiis
 16 contendebant. Nam corpusculo ignibus tradito, cinerem ipsum
 cum odoribus in vasculum alabastri coniectum, Romam referebant,
 17 ut videlicet in sacris principum monumentis componeretur. Ipsi
 exercitum deportantes, victoresque iam Britanniae *scilicet*, in ad-
 18 versam Galliam emenso Oceano peruenerunt. Quo igitur pacto
 et diem suum obierit Seuerus, et liberi eius imperium susceperint,
 in hoc volumine demonstratum est.

LIBER QVARTVS.

I.

Res gestas Seueri principis per annos duodeuiginti, superiore
 libro sumus persequuti. Porro autem ipsius liberi, adolescen-
 2 tes iam, vna cum matre Romam festinabant, seditiones etiam tum
 3 in itinere agitantes, quippe diuersorū mensaque nunquam eisdem
 utebantur: multumque suspicionis in cibo omni potuque, ne al-
 teruter ante capto tempore, ipse clam aut per ministeria veneno
 4 rem gereret. Ob eamque causam etiam iter properantius faciebant,
 tutius rati victuros, vbi iam in urbem peruenissent, diuisaque inter
 se regia, *y*) amplis ac spatiosis aedibus, maioribus etiam reliqua
 5 vrbe, pro suo vterque arbitrio separatim agitent. Postquam vero
 in urbem peruentum, populus eos vniuersus laureatus excepit, et
 6 fenatus consalutauit. Praebant igitur principes ipsi cum purpura
 imperatoria, post sequebantur consules, vnam cum Seueri reliquiis
 7 gestantes. Qui autem novos imperatores consalutauerant, progressi
 deinde, vnam quoque ipsam supplices adorabant. Ita comitati
 magna pompa, composuerunt *z*) ipsum in templo, vbi Marci ac
 8 superiorum principum sacra visuntur monumenta. Re igitur diuina

z) Hic aduersus pro erga est accipiendum. *Steph.*

v) et fide accepta, vel et acceptis fidei pignoribus. *Steph.*

x) ad concordiam et amicitiam, simulatam potius, quam veram, adducitur. *Steph.*

y) in habitatione ampla et spatiosa, omni que vrbe maiori. *Steph.*

z) Polit. scripsisse puto ipsam, videlicet urnam. *Steph.*

a) ceremoniisque de more concelebratis, vterque in regiam discedunt: partim inter se domum, ianisque secretioribus obstruētis, publicis tantum atque atriensibus promiscue videntes. Quia et custodes b) corporis separatim sibi delegerunt: vix vnquam congregantes, nisi paucillum duntaxat, ut in publico a multitudine ipsa conspicerentur. Sed in primis tamen iusta parenti perfoluerunt.

II.

Mos est enim Romanis consecrare imperatores, qui superstitibus filiis vel successoribus moriuntur: quique eo sunt honore affecti, relati dicuntur inter diuos. Est autem tota urbe quasi luctus quidam, festae celebritati promiscuus: quippe functum vita corpus, ritu hominum sumptuoso funere sepeliunt. Sed ceream imaginem, defuncto quam simillimam, fingunt, eamque in regiae vestibulo proponunt, supra eburneum lectum maximum atque sublimem, vestibus instratum aureis. Et quidem imago illa ad aegroti speciem pallida recumbit. Circa lectum vero utrinque magnam partem diei sedent, a laeva quidem, senatus omnis vestibus atris amictus: a dextera vero matronae, quas virorum aut parentum dignitas honestat. harumque nulla vel aurum gestans vel ornata monilibus conspicitur, sed vestibus albis exilibus indutae moerentium speciem praebent. c) Haec ita per septem dies continuos faciunt: medicis ad lectum quotidie accedentibus, inspectumque velut aegrum, deterius se habere, subinde pronunciantibus. Dein ubi iam visus obiisse diem, lectum humeris attollunt d) equestris senatoriique ordinis nobilissimi ac lectissimi iuvenes, perque viam sacram in vetus forum deferunt, ubi magistratus Romani deponere imperium consueverant. Utrunque autem gradus quidam sunt ad scalarum similitudinem extructi, in quibus, altera ex parte, puerorum chorus est e nobilissimis atque patritiis: altera, foeminarum illustrium, hymnos in defunctum paeanasque canentium, verendo ac lamentabili carmine emodulatos. Quibus peractis, e) tollunt iterum lectum, atque extra urbem perferunt in Martium campum: ubi qua latissime campus patet, suggestus quidam specie quadrangula, lateribus aequis assurgit, nulla praeterquam lignorum ingentium materia compactus in tabernaculi formam. Id quidem interius totum est aridis fomitibus oppletum, extra autem intextis auro stragulis atque eboreis signis va-

a) cerim. concelebratis, quae in Imperatorum ingressibus sunt receptae, in regiam ascenderunt. Steph.

b) q. et c. separatim vterque sibi apposuit. Memm.

c) Intra spatium autem septem dierum fiunt, quae dixi. Sed et medici subinde ingredientibus ad lectum accedunt: et postquam inspexerunt scilicet aegrotum, deterius se habere identidem renunciant. Nam particula ἀγρευ

ironiam hic declarat, ut scilicet apud Latinos. Talis est particulae δὲ usus in principio pag. praecedentis: ideo quae et ibi sum interpretatus scilicet. Steph.

d) et qui ex equestri ordine sunt nob. et ex senatorio lect. iuvenes. Iungit autem Pol. *σενατορι* cum *εὐγεν.* quoque. Steph.

e) Intellige attollunt seu extollunt in humeros, vel attollunt humeris, ut paulo ante locutus est, ex Virgil. Steph.

- 14 riisque picturis exornatum. f) Infra vero alterum, minusculum-
quidem positum est, sed forma et ornatu persimile, portis ianuisque
patentibus. Tertiumque item et quartum semper g) superiore contra-
ctius: ac deinceps alia, donec ad extremum, quod est omnium breuif-
15 simum, perueniatur. Possis eius aedificii formam comparare turribus
his, quae portibus imminentes, noctu igne praelato, naues in tutas
16 stationes dirigunt: pharos vulgo appellant. Igitur lecto in secundum
tabernaculum sublato, aromata et suffimenta omnis generis, fructus
herbasque, succosque omnes odoratos conquirunt, atque acervatim ef-
17 fundunt. quippe neque gens est neque ciuitas, neque qui honore vlllo
aut dignitate praeceat, quin certatim pro se quisque suprema illa
18 munera principis honori deferant. Vbi vero ingens aromatum acer-
vus aggestus est, ac locus omnis expletus, tum circa aedificium illud
19 adequitant, vniuersis equestris ordinis certa quadam lege ac recurso,
motuque pyrrhichio numeroque, in orbem decurrentibus. Currus item
decenti similiter ordine circumaguntur, infessi purpuratis rectoribus,
qui personas ferant, quae habent imagines h) ducum omnium Roma-
20 norum principumque illustrium. Quae ubi celebrata sunt, facem ca-
21 pit imperii successor, eamque tabernaculo admoet. Tum caeteri
omnes undique ignem subiiciunt: cunctaque illico, fomitis illis ari-
22 dis odoramētisque referta, igni valido corripuntur. Mox ab ex-
tremo minimoque tabernaculo, tanquam e fastigio quodam, simul cum
23 subiecto igni ascensura in aetherem aquila dimittitur: quae in coelum
credetur ipsam principis animam deferre. ac iam ex illo una cum
caeteris numinibus imperator colitur.

III.

- i) Ita consecrato parente, reuerſi domum iuuenes, discordias quo-
tidie et simultates exercere, insidiari inter se, moliri, parare
2 omnibus modis, atque ea modo vterque in animo habere quibus
alter dolo caperetur: postremo quacunque via grassari ad singulare
imperium, ac nihil inuicem praetermittere, dum consortem potesta-
3 tis expungerent. Sed et mentes animique omnium vrbānorum,
quicumque honore aliquo aut dignitate praestarent, diuersi trahe-
bantur, vtroque seorsum literas clanculum missitante, magnisque
4 pollicitationibus sibi homines adiungente. Major tandem pars ad
Getam spectabat, k) quod opinionem nonnullam ostenderet probi-

f) Non infra, sed supra, le-
gendo *ἐν τῷ* et paulo post *inferi-
ore*, non superiore. Steph.

g) inferiore. Memm.

h) Romanorum omnium, qui
gloriose exercitibus praefuerunt
aut regnarunt, vel exercitus du-
xerunt. Quoniam autem in pri-
ori parte mentio fit ducum exer-
citus, ideo in posteriori vox Im-
peratoris posita non fuit, ad vi-
tandam ambiguitatem. Steph.

i) Quum hunc consecrationis
honorem filii parenti praestitif-
sent, ad regiam sunt reversi. Ab
illo autem tempore seditiones
inter illos, odia et insidiae erant:
omnibus modis conante utroque
fratrem e medio tollere, atque
ad se solum imperium traducere.
Steph.

k) quod speciem quandam
probitatis prae se ferret, ac mo-
deratum se leneinque ad se acce-

tatis, moderatumque se et lenem in congressibus praestaret. Studia 5
porro tractabat honestissima: quippe et disciplinarum laude celebres
circa se frequentes habebat, et in palaestra ac reliquis ingenuis ex-
ercitationibus versabatur. Placidus praeterea in omnes atque hu- 6
manus, fama et gloria quadam optima plurimos ad amicitiam be-
nevolentiamque alliciebat. Contra vero Antoninus cuncta asperius 7
ferociusque gerebat: atque ab iis rebus *l)* quas supra diximus alien-
nus, militaris vitae ac bellicae videri amator affectabat. Nihilque 8
non iracunde faciens, minitendo quam suadendo, *m)* metu quam
benevolentia sibi amicitias quaerebat. Sed quum diu frustra mater 9
discordantes inter se germanos *in omnibus suis factis, et quidem le-*
vissimis etiam in rebus, redigere in gratiam studeret, visum aliquando 10
ambobus est imperium inter se diuidere, ne Romae agitantes, alter
alterius essent insidiis opportuni. Quare conuocatis paternis ami- 11
cis, coram ipsa matre *n)* de imperio diuidendo disceptabant, sic ut
Europa omnis Antonino, tellus autem aduersa, quae omnis Asia
nuncupatur, Getae adiudicaretur. Ita enim *etiam* diuina quadam 12
prouidentia vtramque continentem Propontidos incursum distermi-
nari. Placebat autem, ut Antoninus castra ad Byzantium haberet, 13
Geta vero in Chalcedone Bithyniae vrbe: *o)* quae scilicet opposita
inter se, vtriusque imperium tuerentur, atque a transmittendo pro-
hiberent. Tum ut e senatorio ordine quoruncumque ex Europa fo- 14
rent, in vrbe ipsa remanerent, reliqui Getam sequerentur. *p)* Se- 15
des imperii sui Geta destinabat Antiochiam vel Alexandriam, vr-
bes magnitudine haud longe (*ut quidem existimabat*) infra Romam.
Tum ex gentibus ad meridiem habentibus Mauros Numidasque et

dentibus praestaret. Quinetiam ad res honestiores animum ap-
pellebat; quum et doctrinae lau-
de celebres admitteret, et palae-
strae ac caeteris exercitationibus
ingenuis, i. e. homine ingenuo
dignis, operam daret. Placidus
praeterea et humanus erga eos,
cum quibus consuetudinem ha-
bebat, fama et optima de se opi-
nionem plures, quam frater, ad
benevolentiam amicitiamque al-
liciebat. Potes autem *ἐπιτ. σπουδ.*
ἐξερ. vertere etiam ad res magis
serias animum appellebat, vel ad
res maioris momenti. *Steph.*

l) aut simpliciter, quas dixi-
mus, aut quas modo diximus.
Intelligit enim de iis, quarum
mentio proxime praecedat. *Steph.*

m) For. scripsit Pol: et metu
potius, quam *benev.*, vel absque

particula *et*. Fortasse etiam re-
linquere voluit subaudiendam
vocem *potius*. *Steph.* quemad-
modum etiam apud Amm. Mar-
cell. particula *magis* saepe sub-
audienda relinquitur, ut *μᾶλλον*
apud Graecos. Infra quoque
hunc Graecismum iterum imita-
tus est Politianus. *Sylb.*

n) imperium esse diuidendum
censebant: sic ut Antoninus ea
quidem omnia, quae Europae
subiacent, haberet, aduersa au-
tem continens, quae Asia nomi-
natur, tota Getae traderetur.
ita — *Steph.*

o) Pol. puto scripsisse quo, i. e.
ut. *Steph.*

p) Atque ad sui imperii sedem
sufficere posse dicebat Geta vel
Ant. *Steph.*

eam *Libyae partem quae adjacet*, Antonino concedens, *q)* reliquos
 16 ad orientem vsque Geta sibi adscisciebat. Haec dum illi agitarent,
 reliquis omnibus moesto vultu terram intuentibus, ita Julia (mater)
 17 loquuta est, Terram quidem et mare, o filii, iam inuenistis quo
 pacto diuidatis: et continentem vtramque, vt dicitis, Pontici dis-
 18 criminant fluctus: matrem vero quonam modo diuidetis? quonam
 modo infelix ego distribuar inter vtrumque vestrum, aut disseca-
 19 bor? Me primam igitur occidite, dimidiamque vterque apud se
 partem sepeliat, vt ego quoque inter vos cum mari terraque ipsa
 20 diuidar. Haec loquuta multis cum lacrymis eiulatuque, manus am-
 bobus iniiciens, complexa vtrumque, reconciliare inter se conaba-
 21 tur. Quare coorta miseratione, cuncti discessere, improbaro con-
 silio: ipsique in aedes suas reuersi.

IV.

Sed gliscebant in dies odium atque discordiae. Nam siue duces ac
 magistratus aliqui eligerentur, vterque *r)* amico suo potissimum
 2 suffragabatur: siue ius dicerent, (semper) *s)* diuersa sentiebant,
 magno *interdum* illorum periculo cuius res agebatur. pluris enim
 3 studium suum quam ius aut aequum faciebant: etiam in ludis ipsis
 diuersarum semper factionum. Nihil praeterea insidiarum omitte-
 4 bant, coquos identidem et pincernas conati ad veneficia impelle-
 5 re: *t)* quae vbi tardius procedebant, quod scilicet vterque magna
 diligentia curaque cibum capesserent: postremo impatiens Antoni-
 6 nus, atque imperii totius cupidine instigatus, deliberat magnum
 aliquid vel facere vel pati: ferrumque et caedem molitur. *v)* Et
 quando secus processerant latentes insidiae, necessarium putabat.
 7 periculo omni ac spe posthabita, quouis modo inceptum patrare.
 8 Quare irrupto fratris cubiculo, nihil eum tale expectantem supra
 matris pectus multo vndantem sanguine saeuus obruncat. Quo fa-
 9 cto, exilit statim, ac per totam regiam currens clamitat, magnum
 se periculum effugisse, vixque euasisse incolumem. Simul imperat

q) quae autem ulteriora essent, ad orientem usque, pertinere ad Getam volens. Haec dum illi informarent, rel. i. e. haec, velut quoddam suae divisionis specimen, proponerent. *Steph.*

r) amicum suum promovere volebat. *Steph.*

s) contraria sentiebant, in illorum interdum perniciem, quorum causa agebatur. Pl. en. suum contendendi studium, quam — *Steph.*

t) Neutri autem facile res proce-
 dedebat. *Steph.*

v) Quum enim latentes insidiae non procederent, necessa-

rias existimavit eas, quae cum periculo et desperatione essent coniunctae, huius quidem ob amorem, illius autem ob *insidias*. Sed haec postrema a Polit. sunt praetermissa: ac certe Graeca, quae iis respondent, verba, sunt suspecta. Caeterum loco illorum, *quare irr. fr. cub. etc.* Graeca verba sonant, *Geta* igitur letaliter vulneratus, sanguine ad matris pectus effuso, vitam cum morte commutavit. Antoninus autem, quum caedem perpetrasset, e cubiculo se proripit, ac per tot. reg. *Steph.*

militibus regiaé custodibus, raperent illico se, atque in castra deducerent, vbi tutius asserueretur: periturum dictitans, si diutius in aedibus moram trahat. Illi pro veris ea dicta accipientes, simul ¹⁰ ignari quae intus gesta, currentem cum currentes et ipsi comitantur. Fit ingens populi tumultus, raptim agente se sub vesperam ¹¹ principe in mediam per urbem. Vt autem castra attigit, aediculam ¹² quae eam intra quam signa ac simulacra exercitus adorantur, procidens humi gratias agebat votis quasi pro salute susceptis. Ea re militibus ¹³ nuntiata, partim iam lauantibus, partim quiescentibus, statim illuc omnes exterriti feruntur. Ille progressus in medium, ¹⁴ non quidem continuo rem ipsam prout erat gesta fatebatur: sed effugisse periculum clamitabat, insidiasque inimici hominis atque hostis: (nam ita fratrem appellabat) vixque tandem post longum certamen aduersarios superatos: quippe vtrisque periclitantibus, se ¹⁵ postremo vnicum imperatorem fortunae relictum dono. Talia quaedam ¹⁶ obliquans atque inuoluens, intelligi quae fecisset quam audiri malebat. Tum pro salute imperioque suo singulis militibus Atticarum ¹⁷ drachmarum duo millia supra quingentas pollicetur. praeterea annonae, supra quam fueri accipere, dimidium. Iubet item ¹⁸ iam tum ex templis thesaurisque sibi ipsos pecuniam sumere: largiter effusis vno die quaecunque per duodeviginti annos Seuerus collegerat atque recondiderat, ex alienis calamitatibus. At milites ¹⁹ tanta pecuniae magnitudine illecti, totoque iam negotio intellecto, vulgata etiam passim caede per eos, qui aedibus effugerant, vnum illum declarant imperatorem, Geta hoste appellato.

V.

Igitur ea nocte moratus in templo *castrorum* Antoninus, ac fretus largitionibus quibus sibi milites adiunxerat, contendit postridie in senatum, toto stipante exercitu, sed armis instructiore quam ¹ x) consuevit principem deducere. Ingressus deinde, vbi rem diuinam fecit, conscendit sellam imperatoriam, atque ad hunc modum verba facit, *Non me quidem fugit, y) omnem domesticorum caedem, statim atque auribus inciderit, odiosam videri, nomenque ipsum ut* ³ *primum audiatur, asserre grauem calumniam. z) quippe infelices misericordia, potentes inuidia sequitur: ac victus accepisse, victor attulisse iniuriam videtur. Caeterum si quis vero magis iudicio quam studio erga defunctum aliquo rem ipsam expendat, causamque eius et* ⁵ *consilium exquirat, facile scilicet inueniet a) rectum esse et necessarium, vindicare magis quam accipere iniuriam. quippe ad occisi calamitatem etiam infamia timiditatis accedit: victor, praeterquam quod incolumis est, etiam gloriam retulit fortitudinis. Ac caetera* ⁷ *quidem, quae saepe in me, cum veneficiis, tum omni genere insidia-*

x) malim consuevisset, aut usi fortuna fuerint, misericordia, consueverat. *Steph.* eos autem, qui superiores evaserint, inuidia sequitur. *Steph.*
y) omnem propinqui caedem, *Steph.* a) rationi consentaneum esse vel consanguinei. *Steph.* et necessarium, propulsare potius, quam acc. *Steph.*
z) Eos enim, quibus res infeliter cesserint, vel qui aduersa

8 rum intendit, facile vobis est exquirere tormentis. quippe idcirco ad-
 9 esse (omnes) illius ministros imperavi ut verum deprehendatis. Sunt
 autem nonnulli quoque ex his iam torti, quorum exaudire confessionem
 10 possitis. Postremo autem, quum ego apud matrem forem, venit ille
 11 in me, quosdam secum adducens gladiis accinctos: sed ego magna pro-
 videntia et solertia re praecognita, ultus tanquam hostem sum. Ne-
 que enim iam aut fratris mentem gerebat, aut fraterna moliebatur.
 12 Vlisci autem illum qui prior insidietur, ut iustum est, ita usu quo-
 que iam receptum. Quippe ne ipse quidem urbis huius conditor Ro-
 13 mulus germanum pertulit, suis tantum operibus illudentem. Taceo
 Germanicum, Neronis, ac Titum Domitiani, fratres. Marcus ipse,
 philosophiae b) simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contu-
 14 meliam non pertulit, sed per insidias illum e medio sustulit. Ego
 vero, venenis comparatis in me, gladioque impendente ultus hostem:
 15 quippe hoc illi sua opera nomen imponebant. Vos autem diis gratias
 agite, quod alterum saltem vobis principem seruauerint: neque men-
 tes vestras in diuersa partiti, sed vnum tantum spectantes imperato-
 16 rem, vitam securi traducite. Imperium autem Iupiter sicut ipse in-
 ter deos solus possidet, ita etiam vni tantum mortalium adjudicat.
 17 Haec loquutus magna voce, irarumque plenus, ac truculento vul-
 tu illius amicos intuens, trementibus pallentibusque plerisque, in
 regiam reuertitur.

VI.

C Continuo igitur coepti occidi domestici omnes fratris atque ami-
 ci, quique in aedibus habitabant quas ille incoluerat, mini-
 strique item vniuersi: sic ut ne aetati quidem infantium parcere-
 2 tur. Porro ipsa cadauera c) plaustris omnibus per contumeliam
 imposita, atque extra urbem exportata, acervatim aut temere in-
 3 iecta rogis comburebantur. nec quisquam superfuit ex iis qui
 4 leuem modo cum Geta notitiam habuisset. Athletae etiam, et au-
 rigae atque omnifariam histriones, et quicquid denique vel oculis
 5 illius vel auribus d) iucundum fuerat, passim occidebantur. Prae-
 terea senatorii ordinis quicumque aut nobilitate aut opibus excelle-
 rent, minima quaque de causa vel plane nulla, quantumlibet leui
 6 delatione, e) pro illius amicis interimebantur. Quin et Commodi
 sororem iam anum, atque ab omnibus imperatoribus, ut Marci fi-
 liam oportuit, (magno) in honore habitam, morte affecit, causa-
 7 tus quod Getae necem apud ipsius matrem desleuisset. Et conju-
 gem quondam suam, Plautiani filiam, quae fuerat in Siciliam re-
 legata, ac f) consobrinum Seuero cognominem, filiumque Pertin-
 acis et Lucillae Commodi sororis, postremo quidquid ex cognat-
 8 ne quasi ab stirpe abscidit. Ducesque prouinciarum vniuersos ac

b) v. H. Steph. Praefat. Syllb.

d) iuc. fuerat, prosligabantur.

c) plaustris per omnis generis Steph.

contumelias imposita, acervatim
comburebantur, aut quocunquee) Intellige, tanquam illius
amici. Steph.

modo proiiciebantur. Memm.

f) patrualem suum. Memm.

procuratores, veluti Getae amicos, neci dedit. totaeque noctes caedendis plurifariam mortalibus impendebantur. Sed et Vestaes 9 virgines viuas obruit g) terrae, quasi temerata virginitate. Denique, id quod nunquam alias factitatum, quum circenses spectante eo populus Romanus in aurigam, cui studebat, nescio quid cauil- 11 latus esset, ratus sibi contumeliam illatam, repente omnem exercitum facere impetum iussit in populum, ac raptare et occidere b) quicumque in aurigam dixissent. At milites, accepta semel 12 i) violandi rapiendique potestate, quum discerni a reliquis nequissent qui fuerant proteruius loquuti (nullo scilicet in tanta multitudi- 13 tudine verum fatente) passim vt in quemque inciderant, aut occidebant, aut omnibus ereptis, quasi salute redempta, viuos aegre dimittebant.

VII.

His actis, stimulante malorum facinorum conscientia, vitamque perosus vrbanam, statuit Roma secedere, vt et milites ordinaret et prouincias inuiseret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danu- 2 bii peruenit, ac partes imperii Romani septentrioni subiectas. Ibi 3 aut corpus exercebat aurigando, caedendisque comminus omne genus beluis: aut ius dicebat (rarius id tamen) statimque sententiam ferens ac respondens, pauculis duntaxat auditis. Caeterum Germanos k) illic sibi omnes adiunxit atque in amicitiam conciliauit, sic vt ex his socios bellorum, et custodes corporis, validissimum quemque et pulcherrimum, sibi adsciuerit. Saepe etiam Romano 5 cultu deposito vestem Germanicam induebat, atque in eorum sagulis argento variegatis conspiciebatur: etiam flauam capiti caesariem 6 imponens, ad modum Germanicae tonsurae. Quibus laeti barbari, mirifice eum diligere, gaudere etiam Romanus miles, quem scilicet ille amplissimis largitionibus prosequabatur. Ipse nullum 8 non militiae munus prompte obire: et siue quid fodiendum foret, primus fodere: siue pons flumini imponendus, aut extruendus agger; siue quod opus manuum faciendum, aut labor subeundus, primus omnia occupare: tenuique mensa, ac ligneolis poculis, vasisque esculentorum contentus esse: panemque etiam temere factum comesse. quippe tritico quantum satis vni foret, sua manu molito, 10 massaque inde facta atque in carbonibus decocta, vesci solitus, omnia denique elegantiora aspernari, et vilissimis quibusque, ac vel pauperrimo gregarioque militi facillimis vti. l) Tum commilito- 11

g) sic et in aliis edit., non terra. Steph.

b) quicumque aurigae conuictiati essent. Steph.

i) sem, vim inferendi rapiendi que potestate, non iam discrimen adhibentes inquirebant, quinam fuissent proteruius locuti; (fieri enim non poterat, ut inuenirentur, in tanta populi multitudine, nemine confitente,) sed minime parentes, ob-

vium quemque abductum interficiebant: aut quaecunque habebat, eripientes, tanquam redemptionis pretium, vix tandem parcebant. Steph.

k) Pol. fere ubique ἐπέκεινα ira vertit, sed perperam, v: Annot. Steph.

l) Tum gratius esse sibi, commilitonem ab illis, quam principem vocari, simulabat. Steph.

- nem quam principem vocari se malle, ac plerumque iter facere perinde atque ipsi pedibus ambulans, raroque vehiculum conscendere aut equum: sibi ipse portare arma: nonnunquam etiam signa militaria longissima, et multis aureis ornamentis praegrauia, ac ne robustissimis quidem milicibus facilia, ipse humeris subire. Ob haec igitur aliaque huiusmodi, ut hominem militarem diligere eum suus exercitus, et ut virum fortem admirari. quippe instar miraculi videbatur, tantulae hominem staturae, m) tantis esse laboribus parem.

VIII.

- Sed ubi milites apud Danubium ordinavit, atque in Thraciam Macedonibus conterminam discessit, continuo Alexander alter euasit. Nam et memoriam regis eius omnibus modis renouavit, statuis imaginibusque nulla non vrbe poni iussis, Romamque ipsam Capitoliumque et templa vniuersa referat Alexandri simulacris. n) Vidimus item imagines nonnullas ridicule depictas, quae vno corpore duas facies praeferrent, Alexandri atque Antonini. Ipse prodibat Macedonico habitu, causiam supra caput gestans, et crepidas indutus: ac lectissimam iuuenum manum in exercitu, phalangem Macedonicam appellabat, iussis ducibus nomina sibi ducum Alexandri imponere. Praeterea iuuenes Sparta accitos, Laconicam et Pitanatem centuriam vocabat. His igitur actis, atque vrbibus, prout quamque potuerat, ordinatis, Pergamum adit, Asiae ciuitatem, ut Aesculapii curationibus vteretur. Quo postquam peruenit, somniis quamdiu voluit captatis, Ilium mox petiit: et cunctis vrbis reliquiis collustratis, ad Achillis tumulum processit. Eoque coronis floribusque magnifice exornato, rursus imitari Achillem coepit. o) Sed eo Patroclum desiderante aliquem, libertorum omnium charissimus Festus, a memoria, dum ad Ilium moratur, vita defunctus est: veneno (ut quidam aiebant) extinctus, quo scilicet Patrocli more sepeliretur: ut alii affirmant, morbo interceptus. Huius igitur cadaver efferré iussit, compluribusque lignis rogam strui. Dein imposito in medium, mactatisque omne genus animalibus, subiecit ignem: phialamque manu tenens, vinumque libans, ventos precabatur. Quumque esset raro capillo, et crinem quaereret ut imponeret ignibus, deridiculo erat omnibus: p) caeterum quos habuit capillos, tamen torondit. Laudabat autem ex omnibus ducibus praecipue Syllam Romanum, et Afrum Hannibalem: quibus etiam statuas atque imagines excitauit. Decedens autem Ilio, Asiaque omni, et Bithynia, gentibusque reliquis pertransitis, atque ubique rebus compositis, deuenit Antiochiam: ibique exceptus honorificentissime, atque aliquandiu moratus, Alexandriam contendit, praetexens huic itineri desiderium visendae vrbis ab

m) ita se generosis laboribus aliquem, quidpiam huiusmodi exercere. Steph. fecit. Libert. Sic Gryph. ed.

n) Quaedam hic omittit Pol., Sylb.

de quibus v. Annot. Steph. p) ex iis tamen, quos habebat,

o) Sed Patroclum desiderans capillis aliquos torondit. Steph.

Alexandro constructae, simul consulendi patrii illorum nminis, quod egregie incolae venerantur. Ac simulans haec duo, in pri- 17
mis religionem dei et herois memoriam, iubet hecatombas comparari, ac parentationes omne genus. Quod ut primum est Alexan- 18
drinae multitudini nuntiatum, leuissimae suapte natura q) et omnibus momentis expositae, studium beneuolentiamque principis omnes, quasi animorum impotes accipiebant. r) Igitur ad excipi- 19
endum illum se comparabant, quanto nunquam antea honore ullum imperatorem excipere consueuerant: quippe omnifaria musica instrumenta disposita vbique varium edebant sonitum: praeterea aromatum ac fuffimentorum vapor omne genus aditus cunctos optimis replebat odoribus: s) taedis praeterea et florum sparsionibus imperatorem honorabant. Sed ubi in urbem iam peruenit, primo quidem 20
templum ingressus est, multisque victimis immolatis, ac thure cumulatibz altaribus, ad Alexandri monumentum se contulit: paludamentumque purpureum, et claris speciosisque gemmis annulos conspicuos, balteumque et si qua alia gestabat elegantiora, dempra sibi, tum illius imposuit tumulo. 21

IX.

Haec cernentes Alexandrini, laeti supra modum, noctibus totis ac diebus festum celebrabant: ignari quid intra ulceratum petus imperator occuleret. Haec enim omnia per simulationem faciebat, ut uniuersam illorum multitudinem contrucidaret. Latentis odii causa talis erat. Nuntiatum ei fuerat Romae agenti, viuo adhuc t) patre, atque item post extincto, multa in ipsum dicere Alexandrinos. Sunt enim homines suapte natura dicaces, atque 4
ad describendum illudendumque maxime facti: iactantes in optimum quemque et potentissimum diſteria quaedam, ut quidem ipsi putant, festiua: ut autem videntur iis in quos dicuntur, longe gravissima. quippe huiuscemodi iocorum vel maxime illa permouent quibus delicti veritas arguitur. Quare quum multa in eum v) dixissent, ne dissimulata quidem fraterna caede, matremque etiam x) Iocastam vulgo appellarent, irriderentque ipsum, quod tantulae homo staturae, y) Alexandrum atque Achillem, maximos ac fortissimos heroas, aemularetur: dum ludere se putant, eo impulerunt 6
Antoninum, hominem suapte natura iracundum atque valde sanguinarium, ut perniciem illis insidiasque moliretur. Igitur celebritate ac festo iam una cum illis peracto, quum videret maximam 7

q) et quae rebus minimis motetur. Steph.

r) Tantis igitur ad excipiendum illum fiebat apparatus, qualem nulli unquam regi factum fuisse aiunt. Steph.

s) taedarum praeterea gestationibus et fl. sp. I. h. vel quintetiam taedas praeferentes, ac flores spargentes, Imp. Steph.

t) fratre, Memm. ut in Gr. est. Sylb.

v) diſteria iecissent, et quidem super fratris etiam caede, matr. Steph.

x) quod scilicet ut Iocasta Oedipo filio, ita Iulia Antonino privigno nupta esset. Memm.

hominum multitudinem ex vicinis regionibus confluisse in urbem, monuit edicto ut in planitiem quandam iuventus vniuersa conueneret: velle affirmans, sicuti Macedonicam Spartanamque habebat, ita etiam in Alexandri honorem, ipsius herois cognomento phalangem constituere. Iubet igitur *y)* consistere iuuenes vniuersos, relicto intervallo, ut singulorum aetatem staturamque, et corporis habitudinem militiae idoneam consideraret. *z)* His creditis iuuenes omnes, ac verisimili spe ducti, ob insignem honorem paulo ante exhibitum principi, conveniunt frequentes una cum parentibus atque germanis, laetis gratulantibusque eorum spei. At vero Antoninus singulos inter se distantes circumiens contrectansque, et aliud in alio laudans, praeteribat: donec illos, neque id animaduertentes neque expectantes, vniuersus circumueniret exercitus. Ut vero coniecturam fecit iam esse omnes militum suorum armis inclusos, quasque retibus implicitos, ipse quum omnes circumiisset, (statim) cum suo praesidio *a)* excessit, ac signum militibus dedit: qui statim facto undique impetu, deprehensam in medio inermem iuventutem, *b)* caeterosque qui aderant, magna caede contrucidant. Atque e militibus alii caedem tantum faciebant, alii *c)* foueis ingentibus cadauera obruebant, aggestaque desuper humo immanem tumulum excitant. Multi etiam in eas foueas semiuiui protrahebantur, multi adhuc integri detrudebantur. Sed et milites nonnulli simul perierunt. Nam qui reliquias adhuc aliquas spiritus retinebant, neque penitus defecti erant viribus, impliciti prouentibus se militibus, eos quoque secum trahebant in foueam. Tanta est autem facta caedes, ut riuis cruoris per planitiem decurrentibus, cum fauces ipsae Nili ingentes, tum litus omne circa urbem purpuraceret. Quum autem talia aduersus illam urbem admisset, inde mouit, atque Antiochiam venit.

X.

Sed non longo post tempore *d)* affectans Parthici cognomen, famaque deuictae ad orientem barbariae, quanquam in altissima pace, tale quiddam machinatur: Dat literas ad regem Parthorum Ar-

y) per certos ordines disponi iuuenes, relictis intervallis. *Steph.*

z) Quum his eius promissis fidem iuuenes vniuersi adhibuissent, et spem de re verisimili concepissent. In iis autem, quae proxime sequuntur, dicit Pol. honorem exhibitum principi, quum tamen dicendum sit, exhibitum urbi. Alioquin non τὴν πόλιν, sed τὸν βασιλέα scribendum esset, et αὐτῶν in αὐτῶν mutandum. Adde, quod spem concipere illos ob honorem, sibi ab illo exhibitum, potius, quam ob eum,

quem illi exhibuissent; rationi consentaneum erat. *Steph.* In Memm. quoque Cod. correctum erat, honorem, paulo ante civitati habitum a principe. *Sylb.*

a) se subducit. *Steph.*

b) et si qui alia de causa aderant, omni caedis genere contrucidant. Potest vero ἄλλως et aliter exponi. *Steph.*

c) foueas ingentes fodiebant; et attrahentes, quicunque in eorum manus incidebant, in eas coniciebant. *Steph.*

d) quum Parthicus vocari cu-

tabanum, simulque legatos cum muneribus mittit omnis e) materiae et artis conspicuae. In eis literis fuerat scriptum, velle se regis filiam ducere in matrimonium, principem se esse, et principe natum: quare baud decorum priuati cuiusquam et tenuis fieri generum, sed reginam ducere potius filiamque magni regis. Duo maxima imperia esse, Romanum et Parthicum: quibus affinitate illa in vnum coeuntibus, ac nullo iam discriminante fluuiio, vnam tantum potentiam factum iri, nullis expugnabilem viribus. Nam reliquas barbaras nationes, quae nunc amborum imperiis subiectae sunt, facile iugum toleraturas, f) si proprios gens quaeque et conuentus sit habitura rectores. Esse Romanis pedestrem exercitum, qui hastis et stataria pugna caeteros antecellat: Parthis vero equitatum plurimum, peritissimosque sagittarios. His igitur concurrentibus, et quae vsui ad bellum sunt in vnum conspirantibus, facile ipsos sub vno diademate totius orbis terrarum imperium retenturos. Praeterea odoramenta quae apud illos proueniant, telasque laudatissimas, contraque apud Romanos metalla ipsa, et quaecunque arte aliqua conspicua visuntur, non iam vix raroque et clanculum per mercatores importatum iri: g) sed in vna duntaxat terra vnoque imperio, communemque fore vtriusque vsu rerum omnium, minimeque impeditum. His eius literis Parthus acceptis, primo quidem abnuere: negare, Romano conuenire barbarum matrimonium. quam enim fore concordiam, neque voce satis congruentibus, et victu habituque inter se distantibus? esse Romae patritios permultos, quorum sibi ille optare liberos in matrimonium possit: sicuti itidem apud se Arsacidas. Neque vllam sane extare causam cur alterutrum genus adulteretur.

XI.

Haec igitur a principio rescribens, conditionem aspernabatur. Sed instanti Antonino, donisque et iureiurando fidem studii sui et charitatis vxoriae facienti credidit barbarus: ac pollicitus daturum filiam, generum iam ipsum appellabat. Cuius rei vulgata mox fama, barbari scilicet omnes ad Romanum suscipiendum principem se comparabant, spe quadam sempiternae pacis exultantes. Caeterum Antoninus, prohibente nullo fluuios transgressus, aciam Parthicam regionem quasi propriam peragrans, sacrificantibus passim vniuersis, supraque coronata altaria odores omnifarios incenditibus, laetum se honore illo barbarorum magnopere simulabat. Postea vero quam magno itinere facto, ad ipsam Artabani regiam appropinquabat h) occurrit ei rex in quadam ante urbem planitie,

peret, et Romanis ita scribere, vt qui barbaros orientales subiungasset. Nisi forte dictum sit, ὡς χειρώσαμενος, pro ὡς χειρώσαστο, hoc sensu, et Romanis scribere, se barbaros, qui in oriente essent, subiungasse. Steph.

e) materiae pretiosae, et artis variae, i. e. cum muneribus rerum, quae ex pretiosa materia essent,

et quarum esset varium artificium, aut etiam sollers artif. Steph.

f) Maluissim ita, quum futurum sit, vt proprios vnaquaeque gens et vnusquisque conuentus habeat rectores. Steph.

g) sed quum una futura sit terra vnumque imperium, communem fore utr. Steph.

h) minime expectauit Artaba-

5 nouum nuptum excepturus, generumque suum. *z*) Sed barbarorum magna multitudo, floribus indigenis coronati, atque induti vestes auro diuersisque coloribus varias, festum agitabant, ad tibiarum sitularumque et tympanorum sonitus saltantes numerose. (praesertim) quum se temeto largius inuitarunt. Sed ubi omnis multitudo confluit, ac relictis equis, pharetrisque et arcubus depositis, inter libamina et calices agitabant, collectique in vnum barbarorum quamplurimi, temere inordinatque constiterant, nihil suspectantes mali, sed pro se quisque studentes videre nouum nuptum: tum signo dato Antoninus militibus imperat, impetum caedemque in barbaros faciant. Illi, re subita perterriti, caedentibus sauciantibusque Romanis terga obuertunt. Ipse Artabanus a suis stipatoribus raptus, atque equo impositus, vix aegreque cum paucis fugiens elabitur. Reliqua vero multitudo barbarorum passim caedebatur. quippe neque equos habebant, quibus maxime vruntur, (descenderant enim ex iis, pastumque dimiserant) neque ipsi euadere fuga poterant, impediante cursum fluxa veste, ad pedes vsque deducta. Porro pharetras aut arcus omnino non attulerant: nam quid illis opus ad nuptias? Ita ingenti caede barbarorum facta, Antoninus praedaeque et hominibus magna copia captis discedit, resistente nullo, vicisque et urbibus incensis, data potestate militibus rapiendi quod quisque posset aut vellet. Hanc igitur calamitatem haud opinato barbari acceperunt. Antoninus autem, regionem Parthicam penitus ingressus, defessis iam rapiendo caedendoque militibus, reuertitur in Mesopotamiam. Indeque senatui populoque Romano per literas significat, subactum a se orientem, cunctosque *k*) illius regni mortales in suam ditionem concessisse. At senatus, quamquam totius negotii gnarus (quippe *l*) principum res latere nullo pacto possunt) metu tamen atque assentatione cunctos illi honores victoriae decernunt. Substitit autem post id Antoninus in Mesopotamia, studio aurigandi ac beluarum venationibus intentus.

XII.

Erant autem praefecti exercituum duo, Audentius et Macrinus. quorum alter, *m*) valde senex iam, rerumque civilium plane rudis, haud tamen imperitus rei militaris habebatur: alter, et in foro versatus, et legum consultissimus. In hunc igitur, ut parum militarem minimeque fortem virum, publice nunnunquam princeps cauillabatur, ne conuiciis quidem *surpibus* abstinens. Nam audito

nus, donec ad se accederet, sed occurrit ei in quad. *Steph.*

i) Tota autem barb. m. *Steph.*

k) Pol. suo more vocem ἐπείνευα male interpretatur. *Steph.* Significat autem *ulterioris regni*, i. e. ultra Euphratem et Tigridem fici. *Sylb.*

l) latere, quae sunt ab Imperatore; n. p. poss. *Steph.*

m) valde iam propectae aetatis, in caeteris quidem rebus idiota, rerum quae civilium imperitus erat, sed arte militari valuisse existimabatur: cui nomen Audentius; alter, qui Macrinus vocabatur, cum aliarum forensium rerum, tum vero legum peritus erat. *Steph.*

illum et victum vsurpare liberaliorem, et aspernari vilissima abie-
ctissimaque *n* cibaria (quibus Antoninus militariter delectabatur)
o) chlamydemque et vestem caeteram ad urbanum modum gestare:
quasi degenerem ipsum, morboque muliebri laborantem, calumniabatur,
minitans etiam occisurum. Quorum impatiens Macrinus, *s*
vehementer exacerbatus est. Accidit autem res huiuscemodi:
(quippe habitura finem aliquando fuerat Antonini vita.) nam quum
sua natura curiosior esset, non hominum modo res cognoscere
studebat, sed deorum daemonumque etiam rimari arcana: metuque *6*
semper insidiarum, nullis non oraculis incubabat, accitis undique
magis, astrologis, aruspibus: ac nullo plane praeterito qui huius-
cemodi fallacias profiteretur. Sed eos quoque suspectans, ut pa- *7*
rum vera loquentes omniaque ad assentationem vaticinantes, scri-
bit ad Maternianum quendam, cui rerum suarum omnium curam
in vrbe crediderat; et quem sibi ex amicis omnibus fidissimum pu- *8*
tabat, consiliumque omnium secretorum *solum* habuerat, magos un-
dique optimos conquirat, atque euocatis manibus, de fine ipsius *9*
vitae consulat, et an quisquam imperio insidietur. At Maternia-
nus, *p*) nauata principi opera, siue id re vera manes significaue-
rant, siue alioqui Macrinum perosus, rescribit Antonino, Macri-
num esse qui insidietur imperio, eumque e medio tollendum. Has *10*
igitur literas, ut mos est, cum reliquis obsignatas, dat ignaris quid
ferrent tabellariis. Illi, consueta *v*si itineris celeritate, ad Anto- *11*
ninum perueniunt, quo ille potissimum tempore ad aurigandum se
parabat, ac iam currum conscendebat. Ita ei reddunt integrum
epistolarum fasciculum: in quibus erant etiam literae *q*) quae ad
Macrinum pertinebant. At vero Antoninus, studio iam omni at- *12*
que animo ad aurigandum intentus, imperat Macrino ut ipse lite-
ras seorsum inspiciat, ac, *r*) si quid maioris momenti sit, renun-
tiet: sin minus, ipse de more, suum (hoc est praefecti) officium
exequatur. quippe talia identidem iniungere consueuerat. Ipse *13*
quum haec mandasset, deinde ad suum studium perrexit. Macrinus, *14*
seorsum epistolis omnibus solutis, etiam in eam incidit quae ipsi
perniciem afferebat. Cognito igitur quantum periculi impenderet, *15*
ac gnarus Antonini iracundiae truculentiaeque, praesertim tam spe-
cioso praetextu, subtrahit epistolam illam: caeterarum vero, ut so-
lebat, argumenta principi renuntiat.

XIII.

Sed metuens ne iterum super eiusmodi rebus Maternianus rescri-
beret, malens facere ipse aliquid quam expectando pari, tale

n) esculentorum et poculen-
torum genera, quibus ut milita-
ris scilicet, delectabatur Antoni-
nus. *Syllb.*

o) ac parvam chlamydem, aut
alium quempiam amictum, qui
magis ad urbanum morem acce-
deret. *Steph.*

p) audacter Imperatoris iussa

exsecutus, vel, quum se audacter
gessisset in exsequendis Imper.
mandatis. *Steph.*

q) litterae, adversus Macri-
num scriptae. *Steph.*

r) siquid sit, quod celeritatem
poscat, renunciet: sin minus,
ea, quae consuevit, administret,
utpote praefectus. *Steph.*

2 quiddam comminiscitur. Erat Martialis quidam, s) centurio, vnus
 3 e custodibus corporis Antonini, semper illum affectari solitus: cuius fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, sed minime redargutum occiderat: ipsumque Martialem per contumeliam
 4 timidum ac degenerem et Macrini amicum appellauerat. Hunc vehementer dolentem fratris nece, propriisque incitatum contumelias, gnarus omnium Macrinus ad se vocat, studiosum iampridem sui, ac multis obstrictum beneficiis: cui persuadet vt captato quamprimum tempore Antoninum obruncet. Ille, cum promissis adductus, tum proprio odio ac vindictae fraternae studio incitatus, libenter omnia se facturum pollicetur, quum primum occasio euenisset. Euenit autem haud multo r) post; quippe agens Carrhis (quae est Mesopotamiae vrbs) Antoninus, deae Lunae inuisit templum, quod in ea regione, distans aliquantum ab vrbe, praecipuo honore ab incolis colitur. Eo secum paucos equitum eduxit, relicto exercitu caetero, vt sacrificio facto in urbem reuerteretur. Medio autem itinere, vno tantum famulo comitatus, ac reliquis abstinere iussis, recessit ad requisita naturae. Quare auersis omnibus, et
 10 quam longissime recedentibus, honoris ac reuerentiae causa, Martialis, qui omnes temporum captabat articulos, vt eum solum esse animaduertit, ceu nutu principis ad videndum aliquid, aut audiendum vocatus, accurrit illico, auersumque et subligacula sibi deducentem pugione traiecit, quem celatum manu attulerat: v) et quum in ipsam iuncturam ferrum incidisset, lethali scilicet vulnere de improviso Antoninus minime defensus occubuit. Quo facto, Martialis statum equum inscendit, ac fuga euadere conatur: caeterum Germani equites, quibus et delectabatur Antoninus, et custodibus corporis vtebatur, propiores caeteris, primique facinus conspicati, Martialem consequuti missilibus confodiunt. Quod vbi exercitus reliquus cognouit, omnes subito concurrerunt, primusque Macrinus supra cadauer conqueri ac delamentari per simulationem
 15 coepit. Grauis ea res et molesta militibus quoque incidit, commilitonem conuictoremque alicum amisisse, non principem, existimantibus Martialem proprias inimicitias persequutum. Ita in sua quisque tabernacula discessere. At Macrinus, tradito igni corpusculo, reliquias intra urnam coniectas matri ad sepulturam remisit. ea tunc Antiochiae morabatur. Moxque ob similes liberorum calamitates, incertum sponte an imperio alicuius, mortem sibi consciuit. Hunc finem habuerunt Antoninus et Iulia mater, quum quidem ad eum quem diximus modum vixissent, ac sexennium tantum ille sine parente germanoque suo imperauisset.

s) custodum corporis Antonini centurio, seu, centurio ex praetorianorum numero. *Sylb.*

r) post initum hoc consilium, ut Antoninus, qui Carris, (quae est M. urbs,) agebat, e regia prodire, et ad Lunae templum, quam maxime venerantur indigenae,

proficisci vellet. Procul autem ab urbe illud distabat, ita ut aliquid itineris conficiendum esset. Cum paucis igitur equitibus (ne totum exercitum vexaret) iter faciebat, ut peracto sacro. in urbem reuerteretur. *Steph.*

XIV.

Extincto Antonino, incerti ignarique quid agerent milites, biduo sine imperatore fuerunt, quaerentes inter se quem potissimum principem deligerent. Siquidem aduentare magnis copiis Artabanus nuntiabatur, poenas exacturus α) et caesis inter pacem ac libationes missurus inferias. Igitur principem deligunt, primo quidem Audentium, militem scilicet virum, praefectumque non improbum: (sed ille, senectutem excutans, abnuat imperium) dein vero Macrinum, suadentibus potissimum tribunis, quos etiam conscios insidiarum Antonini, ac Macrino participes consilii fuisse, post illius mortem suspicio exitit, quemadmodum in sequentibus dicemus. γ) Suscepit autem Macrinus imperium, non tam fide militum fretus quam necessitate impulsus usuque praesenti. His actis, iam scilicet Artabanus multis copiis ac viribus aderat, equitatum ingentem, et sagittariorum multitudinem adducens, praeterea cataphractos camelis insidentes, qui praelongis contis praeliarentur. Quo cognito, Macrinus, conuocato exercitu, ita loquutus perhibetur: *Dolere vos omnes principis huiuscemodi, vel (ut verius loquar) commilitonis interitu, minime mirandum: sed calamitates casusque humanos modice ferre, id vero est prudentium. Caeterum illius memoria vestris aeternum praeccordiis insidebit, atque ad posteritatem propagabitur, rerum fortiter ac magnifice gestarum, praeterea amoris benevolentiaeque et communicatorum vobiscum laborum laudem secum deferens sempiternam. Nunc autem postulat tempus, ζ) honore habito illius memoriae, iustisque omnibus persolutis, occurrere imminenti periculo. Videtis barbarum instantem, cum totius orientis multitudine, ac iustas (ut videtur) belli causas praefferentem. Siquidem nos illum priores laceessimus, violato foedere, atque in altissima pace bellum excitauimus. Nunc omne Romanum imperium in virtutem vestram recumbit et fidem. Neque enim de finibus imperii, aut de fluminibus dimicatio nobis aduersus magnum regem, sed de omnibus fortunis est: quum scilicet liberos atque consanguineos suos vltim veniat, quos iniuste a nobis contraque foedera occisos arbitratur. Igitur arma capiamus, atque (ut mos Romano est) ordines in praelio seruemus. quippe in acie barbarorum incomposita multitudo ac tumultuaria, ipsa se fortasse impediet: vester autem ordo atque consensus, pugnandique peritia, sicuti vobis salutem, ita hostibus perniciem attulerit. Quapropter sic velim bene sperantes dimicetis, ut Romanos decet, usque hactenus consuectis. Ita enim et barbaros ipsos*

α) Caesarum que inter pacem ac libationes vlturus iniurias, Sylb.

γ) Deuenit autem imperium ad Macrinum, non tam quod eum milites benevolentia prosequerentur, ei que fiderent, quam necessitate, et quod eo tempore id expediret, vel, quod ex usu praesenti rerum statui illud esset. Intellige autem illud, videlicet

eum eligi Imperatorem. Steph.

ζ) Ut quo debetis honore memoriam illius prosecuti, et vestro in iustis illi persoluendis functi officio, quae instant, agatis. Locum autem hic prima etiam persona habere potest, ut quo debemus honore mem. ill. prosecuti, et nostro in i. illi p. f. officio, quae instant, agamus. Steph.

fuderitis, et gloriam insignem adepti, fidem Romanis caeterisque omnibus feceritis, non dolo aut fraude vlla, sed virtute et armis superior
 19 *rem victoriam a vobis partam* Quae postquam loquutus est, cognita necessitate, milites in ordines se recepere, atque in armis agitabant.

XV.

Sole autem oriente conspiciunt Artabanum maximas secum copias
 2 adducentem. Ut autem solem barbari de more a) propitiarunt,
 3 confestim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos, iisque ad-
 3 equitantes sagittas ingerunt. At Romani, *decenti ordine b)*, Maurorumque equitatu per latera dis-
 posito, ac receptis per intervalla expeditis militibus, quibus facilis
 4 esset excursio, fortiter resistentes, impetum barbarorum sustinebant:
 4 qui scilicet et sagittarum multitudine, et praelongis contris, quibus
 5 cataphracti ex equis aut camelis depugnabant, pessime Romanos ac-
 5 cipiebant. Contra Romani, quoties pedem conferebant, facile sci-
 6 licet aduersarios superabant: postea vero quam ab equitatu et came-
 6 litarum multitudine premebantur, fuga simulata tribulos aliaque ma-
 7 chinamenta ferrea acuminata proiciebant: quae sub arenis latentis,
 8 neque cuiquam conspecta, perniciem equitibus et camelorum infes-
 8 soribus afferebant. quippe illis calcatis, equi, potissimum vero ca-
 8 meli (quoniam huic generi mollissimae sunt ungulae) succiduae clau-
 9 dicabant, excussis tergo infessoribus. Caeterum barbari illi, quan-
 9 diu equis aut camelis inuehantur, acerrime scilicet configunt: ubi
 autem vel descendere iam vel excidere, faciles sunt capru. c) neque
 10 praelium in manibus gerere audent, et d) si fugiendus aut insequen-
 10 dus sit hostis, crura scilicet fluxa veste praepediuntur. Vno igitur
 11 alteroque die a mane ad vespertam pugnatum: nox praelium diremit,
 11 reuertique sunt in castra utriusque, quasi victores. Tertia die in *can-*
 12 *dem* planitiem pugnaturi conuenere. Tentante autem barbaro (ut-
 12 pote qui numero praestabat) circumuenire Romanum, quasque in-
 12 dagine concludere: contra non iam profundiore, sed in frontem
 13 productam constituiebant Romani aciem, ac se circumueniri prohi-
 13 bebant. Tanta autem virorum iumentorumque multitudo cecidit,
 ut omnis compleretur campus, maximique cadauerum acerui in al-
 14 tum attollerentur, praefertim vero camelorum, quae aliae super
 alias procubuerunt. e) Ergo nec liber pugnantibus cursus erat, nec
 inter se cernendi copia, velut ingenti quodam ac vix peruio aggere
 cadauerum in medium extructo: quo scilicet prohibente transitum

a) Consalutarunt s. adorarunt, Sylb.

b) Atque equitibus et Mauris vtrinque dispositis. Pol. autem ita vertit, quasi legerit, aut legendum censuerit, *τοὺς Ἰνδοὺς τοὺς Μαυροῦσιους*, vel *τοὺς Μαυροῦσιους Ἰνδοὺς*. Steph.

c) Quippe qui neque prael. Steph.

d) Aut labentis equo describes vulnera Parthi, Horat. Memm.

e) Hoc ergo iis, qui pugnant, obitabat, quo minus discursare possent. Sed nec alii alios cernebant, quum ingens in medio esset agger, et prae cadauerum multi-
 tudine vix peruio: quo scil. Steph.

ad reliquos, singuli se in sua castra receperunt. At Macrinus, co-
gnito non alia de causa tam acriter ac pertinaciter pugnare Artaba-
num, nisi quia se pugnare contra Antoninum arbitrabatur: (solent
enim barbari paulo negotio quasi fatiscere, velutique oneri cedere,
si modo primis congressibus parum ex sententia res gesserint: tunc
autem perstabant, praelium integraturi quum primum cadauera sus-
tulissent atque concremassent, ignari periisse qui has inimicitias con-
citauerat) mittit Parthis legatos, cum literis, quae declararent, oc-
cidisse imperatorem, ac debitum supplicium laisse, qui foedera et iusi-
randum temerauerat: sibi esse a Romanis, quorum ipsum tandem impe-
rium sit, summam rerum traditam. Non placere vero sibi, quae acta
forent: itaque captiuos quicumque superessent, raptaque omnia redditu-
rum: cupere se illum ex inimico amicum facere, pacemque iureiurando
ac libaminibus sancire. Quibus lectis Artabanus, edoctusque a lega-
tis de Antonini caede, satis dedisse supplicii violatorem foederis ar-
bitratus, contentusque reddi sibi citra vllum cruorem captiuos prae-
damque omnem, foedus cum Macrino ferit, atque in proprias sedes
reuertitur. Sed et Romanus imperator, deducto ex Mesopotamia
exercitu, Antiochiam profectus est.

LIBER QVINTVS.

I.

DE Antonini imperio, caedeqe, insidiis, ac successione item,
superiore libro diximus. Caeterum Macrinus, vbi Antiochiam
peruenit, literas senatui populoque Romano misit in hanc senten-
tiam, Quum satis ipsi cognitum habeatis, quodnam fuerit meum iam in-
de a principio totius vitae institutum, quamque ad benignitatem pro-
pensi mores, f) quae mansuetudo in ea potestate explicata, quae non
multum abest a principatu (siquidem ipse quoque imperator fidei se prae-
fecti cohortis credit) superuacuum esse arbitror multis verbis vti apud
vos. Nostis enim et ipsi, parum me laetum fuisse iis rebus, quae ab illo
gerebantur, ac saepe vestri causa periclitatum, dum ille nulli non ca-
lumniae fidem habens, velut effraenus contra vos irrueret. Itaque
identidem mihi obrectare solitus, etiam publice modestiam in me atque
humanitatem erga mihi subiectos vituperabat, segnem et fluxis moribus
vocitans. Quippe homo assentationibus gaudens, quicumque ipsum ad cru-
delitatem exacuebant, rabieque instam quasi signo dato prouoca-
bant, et calumniis iram excitabant, eos sibi denique beneuolos fidosque
imprimis amicos arbitrabatur. Mibi autem iam inde a principio nihil
lenitate antiquius modestiaque fuit. Igitur Parthicum bellum, longe
maximum, et in quo omne Romanum imperium fluctuauerit, ita confe-
cimur, ut nec in acie fortiter dimicando hostibus cesserimus, et regem

f) Qua quae sim antea vsus cle-
mentia in ea administratione, quae
non longe ab imperatoria pote-
state et potentia abest, (quum
ipse quoque Imperator fidei eo-
rum, qui exercituum sunt prae-

fecti, sit commissus,) superuaca-
neum arbitror multis verbis ex-
ponere. Nostis enim, me non
solum haud aequo animo facta
eius tulisse, sed etiam vestri causa
periclitatum esse, dum — Steph.

maximas secum trahentem copias, isto foedere ex inimico non facile
 9 expugnabili amicum reddiderimus. Porro me princepe, liberi incruen-
 tique omnes agitant, magisque g) optimatum conspiratio haec erit
 10 quam principatus. Neque tamen est quod quisquam indignum imperio
 censeat, aut fortunae crimen putet esse, h) quod ex equestri ordine ad
 11 imperium peruenierim. Nam quo obsecro) nobilitas ipsa, nisi morum
 benignitas adsit et humanitas? Siquidem fortunae munera, i) etiam
 parum dignos exornant, animi virtus propriam cuique gloriam conci-
 12 liat: et claritas quidem generis diuitiisque, atque id genus reliqua, k)
 etsi beatorum propria putantur, minime in ipsis, utpote ab aliis tra-
 dita, laudantur: lenitas autem ac benignitas, etsi ipsae quoque admi-
 rationi sunt, attamen habenti quoque laudem accumulunt. Quid enim
 13 vobis profuit Commodi nobilitas, aut Antonini paterna successio? Sci-
 licet eiusmodi homines, quasi ipsis debitam haereditatem adpti, veluti
 proprio patrimonio per contumeliam abutuntur: qui autem a vobis
 14 imperium acceperunt, velut in perpetuum obstricti etiam referre gra-
 tiam pro meritis enituntur. Ad haec, l) patricia principum nobilitas
 (saepenumero) in superbiam vertit, despectis omnibus, velut multo in-
 ferioribus: at qui modestiae experimento ad imperium adfiscuntur,
 quasi partum labore tuentur (semper) verenturque et colunt quos con-
 15 iucuerant. Mibi sane decretum est, nihil sine auctoritate vestra gerere,
 16 ac vos participes consiliariosque habere Reip. gerendae. Viuetisque pro
 arbitrio vestro in libertate illa, quam vobis antehac a patriciis impera-
 toribus ereptam Marcus dein Pertinaxque restituere conati sunt,
 17 m) ambo ad imperium priuatis cunabulis innutriti. Quippe generis ini-
 tia clara posteris relinquere ipsum praestat, quam accepta a maioribus,
 foedis moribus contaminare.

II.

² Hae lecta epistola, conclamatum a senatu vniuerso, nullique non
 honores augustorum Macrino decreti. Neque vero tantopere

g) optimatum gubernatio, quam imperatoria dominatio ex-
 istimabitur. Steph.

h) quod me, quum equestris essem ordinis, ad hoc imperium adduxerit. Steph.

i) etiam indignis contingunt, animi — Steph.

k) exultantur quidem homines beatos efficere, sed minime laudantur, utpote quae ab alio data fuerint: lenitas — benignitas simul admirationi sunt, et ad vniuseuiusque laudem, qui se recte gerit, referuntur. Intellige autem, qui se recte in imperio gerit. Potest etiam reddi, qui recte imperium administrat, aut,

per quem recte se habent res imperii. Steph.

l) Patriciorum Imperatorum nobilitas in superbiam exit, contemnendo sibi subiectos, tanquam multo inferiores: at vero qui ex mediocribus administrationibus ad imperium euecti sunt, ei tuendo curam impendunt, utpote quod labore sit partum: honorem que deferunt, quem consueuerant iis, qui aliquando potentiores erunt. Ego quidem certe hoc, tanquam scopum, mihi proposui, nihil sine — Steph.

m) qui ex priuatis incunabulis ad imperium peruenerunt. Steph.

n) laetus senatus Macrini successione fuit, quam vulgo vniuersi gratulabantur extinctum Antoninum. Nam ut quisque autoritate aliqua aut dignitate praecellebat, ita maxime imminentem suis ceruicibus depulisse gladium arbitrabatur. Delatores autem et serui omnes quicunque dominos detulerant, patibulo suffixi: totaque vrbs atque adeo Romanum imperium sceleratis hominibus perpurgatum, partim supplicio affectis, partim o) exilio mulctatis. Quod siqui tamen laetuerunt, p) metu quiescentium, (etiam ipsi) libertatis quandam imaginem praeferebant, anno duntaxat vno quo Macrinus imperium obtinuit. q) Quippe hoc tantum peccauit, quod non exercitum illico dimisit, atque vnoquoque domum reuerti iussu, ipse Romam sui cupidam statim non petiit, vocante populo quotidie se, ac Macrinum vociferante; sed Antiochiae morabatur, barbam nutriens et incedens r) quam solebat lentius, tardissimeque, ac vix adeuntibus se respondens, adeoque interdum submissa voce, ut ne exaudiri quidem posset. Haec enim demum sibi de Marci moribus imitanda proposuerat, quum ad illius reliquam vitam nullo pacto adspirarer. Quippe deliciosius in dies agitans, histrionibusque et saltatoribus intentus, et gubernandi negligens, incedebat cum fibulis ac balteo auratis gemmatisque. Qui luxus minime Romano gratus erat exercitui, certe quem barbaris putant foeminisque congruentiorem quam principi. Talia igitur s) intuentes, magnopere improbare omnes, vitamque plane hominis adspernari, molliorem quam ut militari viro conueniret: simul comparare iniucem Antonini vitae exemplum, solertis imprimis ac plane militaris viri, et Macrini luxuriam. Praeterea grauiter indignari, quod ipse adhuc in tabernaculis agerent, procul a patria, ac nonnunquam rerum quoque necessariorum indigerent: neque domum dimitterentur, etiam pace facta: quum scilicet ille contra mollissime ac deliciosissime vitam coleret. Igitur, excussis velut habenis, quotidie in hominem cauillabantur, ac leuissimam quamque t) occidendi eius occasionem aucupabantur.

III.

Sed ita scilicet fato datum fuerat, ut vno duntaxat anno princeps Macrinus in deliciis absumpto, simul cum vita imperium amitteret, exiguum tenuemque fortuna occasionem militibus ostentante ad ea quae concupierant patranda. Maesa erat quaedam nomine, Phoenissa mulier, ab Emesa vrbe Phoeniciae, cui soror Iulia fuerat, Seueri coniunx, ac v) mater Antonini. Ea, x) viuentem sorore, mul-

v) gaudebant omnes Macrini successione, quantopere exultabant festamque laetitiam vniuersi agitabant, quod Antonino liberati essent. *Steph.*

o) Vox Gr. sonat *extrusis*. *Steph.*

p) quiescentibus, in magna securitate libertatis quandam imaginem praebent. *Memm.*

q) Sed hoc tantum pecc. *Steph.*

r) magis lento, quam decebat, gradu. *Steph.*

s) videntes milites, non valde probabant: et vita etiam eius offendebantur, ut molliore, quam quae militari — *Steph.*

t) Mollius sonant Graeca, summoendi eius, quod taedium afferebat, vel amoliendi. *Steph.*

v) pro nouerca, *Memm.*

x) toto vitae sororis tempore, multos videlicet annos in — *Steph.*

4 tos annos in aula imperatoria vixerat, Seuero et Antonino prin-
 5 cipibus. Hanc igitur Maesam, post sororis obitum atque Antonini
 6 caedem, iusserat Macrinus in patriam cum omnibus bonis reuerti,
 7 et domi suae reliquum vitae traducere. Abundabat autem grandi pe-
 8 cunia, utpote longissimo tempore inter principalem potentiam enu-
 9 trita. Reuersa igitur anus, domi agitabat. Erant vero ei filiae duae,
 10 quarum natu maior, *y)* Soaenis, minor, Mammaea vocabatur. Illi
 11 filius Bassianus, huic Alexianus: amboque sub matribus auiaque
 12 educabantur. Et quidem Bassianus annos natus erat circiter qua-
 13 tuordecim, Alexianus autem decimum iam annum attigerat. Sacer-
 14 dotes ambo Solis, quem maxime indigenae colunt, Phoenicum lin-
 15 gua *z)* Helaeagabalum vocitantes: templumque illi maximum con-
 16 structum habent, auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti ma-
 17 gnificientia exornatum. Neque solum indigenae deum illum vene-
 rantur, sed vicini quoque satrapae regesque barbari, certatim quot-
 annis splendida offerunt munera. Simulacrum vero nullum Graeco
 aut Romano more manu factum ad eius dei similitudinem: sed lapis
 est maximus, ab imo rotundus, et sensum fastigiatus, propemodum
 ad coni figuram. Niger lapidi color, quem etiam iactant caelitus
 decidisse. Eminent in lapide quaedam, formaeque nonnullae visun-
 tur: ac Solis imaginem illam esse affirmant, minime humano artifi-
 cio fabrefactam: *a)* ita intuentes. Huic igitur deo sacer erat Bassia-
 nus: (quippe natu maior, et ipse potissimum sacerdotioungeba-
 tur) incedens barbarico cultu, tunicas indutus intextas auro, ac
 manuleatas, et ad pedes vsque demissas, cruraque tota conuelans
 ab vnguibus ad femora, vestibus similiter auro purpuraque variis:
 capite coronam gestans pretiosorum lapidum coloribus florentem.
 Praeterea integer acui, cunctorumque eius aetaris adolescentium
 formosissimus. Quare congruentibus in vnum forma corporis atque
 aetatis flore, simul habitu illo mollissimo, (facile) eum Dionysi pul-
 cherrimis imaginibus *b)* assimilabant. Hunc igitur sacra celebrantem,
 chorumque circa altaria barbarum in morem ad tibias fitulasque et
 omnisariam organa instaurantem, curiosius inspectabant cum morta-
 les alii, tum imprimis Romani milites, vel quod genere imperatorio
 editum sciebant, vel quod formae viribus omnium in se oculos con-
 vertebar. quippe tum vicinus vrbi illi exercitus erat, tuendae
 Phoeniciae praepositus, deductus inde mox, ut in sequentibus ex-
 ponemus. Quum itaque quotidie religionis nomine milites ad tem-

y) Sic et alibi *Soaenis*, non *Soaemis*, ab hoc interpr. vocatur. *Steph.* Sed Sylb. ed. *Soaemis* cum Nota hac. „In plerisque Latinis ed. scriptum *Soaenis*, et hic et in seq. *Ir.*

z) Quaedam huius interpretationes editiones habent *Heliogabalum*: quae magis etiam frequens apud alios est scriptura. *Steph.* Elagabalus, siue Elagabalus, vere Phoenissa dictio, non *Heliogaba-*

lus, quae Graeci et Latini plerique vtuntur corrupte. Antiqua numismata *Alegabalum* praefere-
 runt. *Memm.*

a) Omittit Pol. verba haec, οὐτω βλέπ. i. e. ita intuentes, vel ita cernentes, q. d. ita suis ipsorum oculis persuadentes. *Steph.* Vtitur autem Herodianus eo loquendi genere, etiam paulo post. *Sylb.*

b) aliquis assimilasset. *Steph.*

plum itarent, libenter scilicet adolescentem intuebantur. Erant autem ex iis nonnulli Roma profugi, Maelae familiares: quibus illa formam pueri admirantibus, (incertum, mentita an verum professa) filium utique esse ait Antonini, quamvis alterius putaretur. quippe cum suis natabus, adolescentulis adhuc et formosis, rem habuisse, quo tempore ipsa in palatio simul cum sorore agitabat. Ea res audita ab illis, ac sensim communicata reliquis commilitonibus, per vniuersum denique exercitum vulgata est. Porro etiam acervos habere nummorum Maela dicebatur, facileque omnes militibus elargitura, si modo imperium suae soboli restitueretur. Pollicentibus autem se eam cum suis, si noctu clanculum in castra venisset, patentibus portis excepturos, c) atque Antonini filium imperatorem declaratu-
 d) nihil scilicet reculauit anus, decreta periculum quoduis adire quam vitam colere priuatam atque abiectam. Quapropter noctu clanculum vrbe egressa cum liberis nepotibusque suis, deducente ipsos profugorum militum agmine, facile in castra admittitur: ibique puerum confestim milites vniuersi Antoninum appellatum, atque indutum purpura, custodiebant. Tum com meatu omni, simul cum suis natis et coniugibus, caeterisque adeo rebus importatis, quas in vicis agrisque propinquis habebant, ita se intrus comparabant, ut etiam, si opus foret, (castrorum) obsidionem exciperent.

IV.

Quae ubi nuntiata Macrino sunt, Antiochiae moranti, e) dedito per caeteros exercitus rumore, repertum Antonini filium, pecunias militibus elargiri Iuliae sororem: quum omnia quaecumque dicerentur, aut esse villo modo poterant, pro veris acciperentur, f) pendebant animis omnes: atque eos ad res nouas molientes, cum proprium Macrini odium, tum Antonini memoriae quaedam quasi commiseratio subigebat: sed imprimis pecuniarum spes, ut multi iam ex iis ad nouum Antoninum transfugerent. At Macrinus rem totam, quasi puerilem, contemnens, consuetamque obtinens animi alacritatem, domi ipse sedens, vnum g) e suis ducibus mittit, traditis copiis, quantae ad rebelles facillime expugnandos viderentur suffecturae. Ut autem eo peruenit Iulianus (id enim nomen praefecto fuit) ac iam moenibus succedebat, statim inclusi milites puerum exercitui infesto de turribus pinnisque ostentare: vociferari, Antonini filium: sacculos quoque nummorum ple-
 nos, magnam escam scilicet proditionis, attollere. At illi, credito Antonini esse filium et (quoniam sic videre volebant) facie quoque et lineamentis quam simillimum existimantes, caput amputant Iuliano, mittuntque ad Macrinum. Ipsi, reueratis portis, vniuersi in

c) puerum que Imperatorem Antonini filium declaratu-
 Memm.

d) sese potestati illorum permittit. Breuius et ad verbum, se ipsam illis tradidit. Alioqui et, se totam illis tradidit, possis in-

terpr. ex Cic. Steph.

e) rectius dedito. Steph.

f) obstupescit, erant omnes, vel attoniti erant. Steph.

g) e ducibus exercitus mittit. Steph. vel vnum e praefectis praetor. Syll.

- 7 castra accipiuntur. Ita scilicet adauctae copiae, non modo ad exci-
 8 piendam obsidionem, sed ad conferendam quoque manum dimican-
 9 dumque instructa acie, satis futurae: *b)* transfugarum etiam magna
 10 vi paulatim quotidie se aggregante. Quibus auditis Macrinus cum
 11 omni exercitu ad castra illa oppugnanda contendit. Antoninus au-
 12 tem, militibus oppugnationem haud expectantibus, sed *i)* congregari
 13 audentibus, *et obuiam Macrino ad dimicandum instructi acie, prouidere,*
 14 copias omnes educit. Concurrerunt autem inter se exercitus uter-
 15 que in Phoeniciae Syriaeque finibus, acrius dimicante Antonini mi-
 16 lite, conscientia, metuque poenae, si victus foret: contra autem
 17 Macrini exercitu languidius remissiusque praelium capeffente, mul-
 18 tisque subinde ad Antoninum transfugientibus. Quo animaduerso,
 19 Macrinus, metu ne plane omnibus exutus copiis, captiuus ageretur,
 20 nihil non passurus contumeliae, stante adhuc acie chlamydem sibi
 21 caeterumque imperatorium detrahit ornatum: paucisque e fidissimis
 22 *k)* commilitonum comitatus, *clam* fugam occupat: detonsaque bar-
 23 ba, ne agnosceretur, *sumpto etiam* itinerario vestimento, capiteque
 24 semper conuelato, noctem diemque accelerabat, famam quoque suae
 25 fortunae praeueniens. quippe ingenti studio *l)* commilitones vehi-
 26 cula urgebant, quasi, Macrino adhuc rerum potiente, magnis de re-
 27 bus mitterentur. Ille igitur fuga euaserat, quemadmodum diximus.
 28 Interea autem milites utrinque pugnant: atque a Macrino quidem,
 29 corporis custodes ac stipitatores (quos praetorianos vocant) fortiter
 30 stantes, reliquum omnem exercitum soli sustinebant, videlicet pro-
 31 celeri homines atque ex omni numero delecti: caetera omnis multitu-
 32 do pro Antonino praeliatur. Sed ubi diu neque Macrinum iam
 33 ipsum neque imperii signa conspiciebant, qui pro illo certamen sub-
 34 ierant, ignari ubinam foret, iaceret *inter mortuorum multitudinem,*
 35 an aufugisset, haud satis constitutum habentes quod sibi capiendum
 36 consilium foret, neque periclitari diutius pro eo decreuerant, qui
 37 iam nusquam compareret; et se permittere hostium potestati,
 38 quasi dedititios captiuosque, verebantur. Ut autem *m)* captiuus au-
 39 diuit Antoninus aufugisse e praelio Macrinum, mittit statim nuntios
 40 qui doceant frustra illos pro homine pauidissimo ac fugitiuo decer-
 41 tare: veniamque et obliuionem omnium iureiurando pollicetur, sti-
 42 pitatoresque iam tum sibi illos adsciscit. Igitur omnes re credita ces-
 43 ferunt. At vero Antoninus mittit illico qui Macrinum consequan-
 44 tur, quum iam plurimum viae praecepisset. Inuentus autem est in
 45 Chalcedone Bithyniae vrbe, grauissime aegrotans, ac perpetuo iti-
 46 nere attritus: latitans in suburbano quodam, ubi illi caput *ab iis qui*
 47 *cum persequebantur,* abscissum. Dicebatur autem Romam properare,
 48 fretus popularibus studiis: sed transgredientem in Europam, angusto

b) Quinetiam transfugarum nu-
 merus subinde, licet paulatim,
 accedens, copias augebat. Qui-
 bus aud. Macr., omni, quem ha-
 bebat, exercitu collecto, profici-
 sciebatur, tanquam oppugnaturus,
 vel obsessurus, eos, qui ad
 illum defecerant. *Steph.*

i) egredi cum omni alacritate
 audentibus et — *Steph.*

k) Gr. vox centurionum sonat.
Steph.

l) Gr. vox centuriones sonat.
Steph.

m) transfugis. *Memm.*

Propontidos freto, iamque Byzantio appropinquantem, vento aduerso vsum perhibent, (quasi) statu ipso ad supplicium retrudente. *n*) Tantum igitur absuit Macrinus quominus persecutores effugerit, 23 finem vitae sortitus foedissimum, qui Romam reueri post voluerit, quod statim a principio facere oportuerat. Offendit autem consilio pariter atque fortuna. Ita scilicet occisus est Macrinus, cum 24 filio *c*) Diadumeno, quem iam Caesarem feceras.

V.

Postea vero quam exercitus vniuersus Antoninum, ad quem *transferebat*, imperatorem consalutauit, atque ille summam rerum suscepit, rebus iam in Oriente, vt quaeque maxime vrgebant, ordinatis, ab auiâ scilicet atque amicis *qui cum eo versabantur*, (nam ipse, adolescens admodum ac rerum *literarumque* erat imperitus) haud diu moratus, *p*) profectionem edicit: festinante imprimis Maesa ad Romam aulam, cui tam diu insueuisset. Sed vt senatui populoque Romano res innotuit, omnes eam nuntium grauitè accepere: sed parendum necessitati fuit, electo a militibus principe. Caeterum inculpantes Macrini negligens ingenium fluxosque mores, neminem vtique alium, sed ipsum sibi fuisse mali causam dicebant. At vero Antoninus e Syria profectus, Nicomediae hyemauit, ita postulante anni tempore. Statim igitur de bacchari supra modum coepit, cultumque patrii numinis, cui dicatus fuerat, celebrare superuacuis saltationibus, vestitum vsurpans luxuriosum, purpura intextum atque auro, monilibusque et armillis redimitus: coronas etiam sustinens ad tiaræ modum auro lapillisque pretiosis insignitas. Forma habitus inter Phoenissam stolam *sacram*, ac mollem Medorum amictum; nam Romanam vestem, aut Graecanicam, plane adspernabatur, e lana (vt ipse aiebat) hoc est e re vilissima, confectam. *q*) Neque nisi sericas telas dignabatur, procedens identidem ad tibias et tympana, velut orgia numinis concelebraret. Haec cernens Maesa, ac ferens iniquo animo, supplex illi persuadere conabatur, vt Romanum assumeret cultum, *eo quo utebatur relicto*: ne urbem mox curiamque ingrediens, peregrino illo barbaricoque habitu spectantium oculos *r*) perstringeret, insolentes eiuscemodi munditiarum, ac reputantes mulierculis quam viris congruentiores. *s*) Sed ille verbis 11

n) Hoc tantulum igitur absuit Macr., quin se persequentes eua-deret. *Steph.*

o) Diadumeniano Gr. *Sylb.*

p) ad profectionem se comparabat. *Steph.*

q) Neque alia, quam Syrorum texta illi placebant: atque ad tibiarum sonum et tympanorum in publicum prodibat, orgia numinis celebrans *scilicet*. Vtq; autem voce *scilicet* non *παρελκόντως*, vt Pol. saepe, sed ad exprimendam Graecam *ᾄδεν*, quae ironice hoc dici ostendit. *Steph.*

r) statim offenderet. *Steph.*

s) At is, quum ea, quae anus dixerat, esset aspernatus, neque alii cuiquam aurem praeuissset, (neque enim admittebat, nisi moribus iisdem praeditos, et qui ipsius vitiis assentarentur,) volens populum Rom. spectaculo cultus illius assuescere, ac, se absente, periculum fieri, quoniam animo illud ferrent, picta sui totius imagine maxima, qualis conspiciebatur, et quum in publicum prodibat, et quum sacerdotio fungebatur, ac repraesentata et-

aniculae contemptis, nec cuiquam praeterea credendum putans, (quippe neminem circa se nisi moribus consimilem suisque obsecundantem vitiis habebat) quum retinendum sibi quemcunque illum cultum animo obstinasset, decrevit absens periculum facere, quoniam animo senatus populusque Romanus laturi forent. Quare imaginem propriam maximis lineamentis, qua ipse obire sacerdotis munia videbatur, simulque figuram numinis, cuius sacerdotium gerebat, depictam in tabula praemisit Romam, iussis qui eam ferrent, in media curia loco edito supra Victoriae caput collocare: ut, quum senatus haberetur, thura vnusquisque adoleret merumque libaret. Edixit item, ut omnes Romani magistratus, quique publice sacra facerent, ante alios deos, quorum meminisse inter sacrificandum solent, nouum illum deum Helaeagabalum nuncuparent. Quapropter ut in urbem peruenit, nihil scilicet nouum Romani viderunt, insueti iam picturae. Diuiso igitur congiario in populum (ut mos est imperium suscipientibus) spectacula omnifariam edebat magnificentissima: templumque item maximum pulcherrimumque deo crexit, plurimasque circa templum constituit aras, ad quas quotidie mane taurorum hecatombas et ouium magnam multitudinem *t*) immolabat. Coaceruatisque supra aras omne genus odoribus, etiam veterrimi cuiusque optimique vini plurimas amphoras ante aras profundeabat, sic ut riuipassim vini sanguinisque promiscue defluerent. Chorosque circum aras agitabat, nullis non organis consonantibus, vnaque mulieribus Phoenicis curstantibus in orbem, cymbalaeque inter manus habentibus aut tympana: omni circumstante senatus atque equestri ordine ad theatri formam. Exta porro victimarum atque aromata intra lances aureas, capitibus imposita gestabant non quidem famuli aliqui aut humiles personae, sed praefecti exercitibus, et quicumque maximas dignitates obtinebant: induti tunicas talares ac manuleatas, *Phoenicum more*, vnamque in medio purpuram ferentes: sed et lineis calceamentis utebantur, quemadmodum vates in eis regionibus consueverunt. Porro ingentem se honorem tribuere putabat quibus eiusmodi sacrificia participaret.

VI.

Sed quamuis instaurare choros et sacrare facere perpetuo videretur, plurimos tamen ex illustribus viris atque opulentis interfecit: delatos sibi quod parum laeti illiusmodi vita, etiam in ipsum quandoque cauillarentur. Duxit praeterea uxorem, illustrissimam Romanam foeminam: quam etiam augustam appellauit, cumque ea tamen paulo post diuortium fecit, ademptisque honoribus priuatam colere vitam iussit. Post illam vero *u*) captum se amore simulans, (ut aliquid vi-

iam figura dei, cui sacerdotis munus in illa tabula obibat: Romam misit, iussitque, ut in media curia loco altissimo, supra caput statuae Victoriae collocaretur. *Steph.*

t) immolabat, atque aris im-

ponebat, aromatis omne genus cumulans: quin etiam veterr. *Steph.*

u) Post illam vero, quum simulasset, amore se teneri, (ut ea etiam, quae sunt virorum, facere videretur,) virginis, quae

rile saltem facere videretur,) Vestalem sacerdotem, quam *saecrae* leges castam esse et virginem perpetuo volunt, abreptam e templo pro vxore habuit. Ita moestum tanto flagitio ac piaculo senatum per epistolam consolatus, humanum esse id peccatum, captum se illius *puellae* amore: caeterum sacerdoti congruere sacerdotis nuptias, ob idque etiam augustiores futuras. Sed eam quoque paulo post dimisit: tertia vxore ducta, quae referre suum genus ad Commodum dicebatur. Neque vero humana tantum matrimonia ludebat, sed etiam deo suo quaerebat vxorem. Itaque Palladis simulacrum, quod occultum Romani neminique videndum colunt, in cubiculum suum transtulit: immotumque ad eam diem, ex quo Ilium auectum fuerat, (praeterquam quum templum conflagrauit,) ipse emouit sedibus: eamque deam sui dei coniugem in aulam imperatoriam adduxit. Dein cordi esse negans deo belligeram vxorem atque armatam, simulacrum Vraniae iussit asferri: quod scilicet Carthaginiensibus omni- que Africae *incredibilem in modum* venerabile, positum fuisse a Phoenissa Didone creditur, quo tempore antiquam Carthaginem dissecto corio aedificauit. Hanc Afri Vraniam vocant, Phoenices Astroarchen, Lunam esse affirmantes. Congruere igitur aiebat Antoninus matrimonium Solis et Lunae. Itaque et simulacrum asferri iussit, et auri quicquid in templo erat, pecuniamque x) *quamplurimam* deo suo dotis nomine dari praecepit. Quod ubi allatum est, ac prope Helaegabalum constitutum, iussit vrbe tota Italiaque festos dies: celebresque et laetitiae plenos, publice priuatimque, quasi diis nubentibus, agitari. Fecit et in suburbano templum maximum ac magnificentissimum, in quod anno vertente deum suum adultam aestate deducebat: ludisque curulibus et scenicis, epulisque et peruigiliis populum a se oblectari arbitrabatur. Ipsum porro dei simulacrum impositum vehiculo y) quod esset auro pretiosisque lapidibus exornatum, deducebat ex vrbe in suburbanum: trahentibus equis sevigibus, emaculato candore ac magnitudine praecellentibus, auroque multo et phalarum varietate conspiciendis: ac *tenebat habenas*. neque enim quisquam mortalium eum z) *inscendebat* currum, sed circumstabant omnes quasi aurigantem deum. Antoninus autem retrorsus currens, ac simulacrum ipsum adspiciens, currum antecedeat, frenos manibus retinens: totumque iter ita retrorsum currens, ac deum semper adspiciens confecit. Ac, ne caderet labereturve, ignarus quo tenderet, aurosam substrauerant harenam *plurimam*: militesque eum vtrinque retentabant, quo tutius retrocederet: discurrente etiam cum facibus vtrinque populo, et coronas floresque iacente. tum deorum omnium simulacra, et

Romanae Vestae in sacerdotale munus addicta erat, et quam saecrae leges castitatem colere, atque ad finem vsque vitae manere virginem iubent: abreptam e Vestae templo et sacro virginum domicilio, in vxorem accepit: scripsitque ad senatum, vt tantum flagitium piaculumque excusatione

molliret, id sibi accidisse, quod aliis hominibus solet. illius enim puellae amore captum se fuisse. Caeter. *Steph.*

x) grandem, *Memm.*

y) auro quae ac lapidibus pretiosissimis variegatum, Gr. *Syllb.*

z) *inscendebat*, *Memm.*

- quicquid conspicuum in templis, principatusque insignia et pretiosissima suppellex, equites item et exercitus vniuersus pompam illiusmodi comirabantur. Vbi autem deduxerat atque in templo constituerat, sacris iam celebratibusque *quas diximus* peractis, maximas altissimasque turres ad id ipsam extructas conscendebat: inde scilicet in plebem missilia sparsurus, aurea videlicet argenteaque pocula, vestesque et lintea omne genus: bellias praeterea cicures *et non cicures* omnes: exceptis subus, quibus ipse, (vt mos est Phoenicibus) abstinerebat. Multi igitur inter rapiendum periere, partim inuicem proculcati, partim militum contis transfixi sic vt a) ea celebritas calamitarem quamplurimis attulerit. Ipse identidem aurigans aut saltans conspiciebatur. quippe ne latere quidem sua patiebatur flagitia: procedens etiam in publicum pictis oculis genisque purpuristatis: faciemque suapte natura formosam indecoris coloribus inficiens.

VII.

- Quod animaduertens Maesa, ac suspectans militum *ob talem imperatoris vitam* indignationem: metuensque, ne, si illi quid accidisset, ipsa rursus in priuatam vitam relaberetur: persuadet leui alioqui stolidoque adolescenti, vt sibi consobrinum suum, nepotemque ipsius, ex altera filiarum Mammaea progenitum, adoptaret, *et Caesarem declararet*: ita ad gratiam loquuta: Oportere iam ipsum, sacerdotio religionique numinis vacantem bacchari, ac deum celebrareorgia: sufficiens autem alterum, qui res curaret humanas, quique illi principatum vacuum ab omni molestia curaue praestaret. Neque tamen peregrinum aliquem aut alienum hominem requirendum, sed consobрино potissimum id honoris tribuendum. a) Is erat Alexianus, qui tum nuncupabatur Alexander, auito ipso nomine in Macedonis regis nomen commutato. Nam cum regem, fama per se celebrem, etiam magnopere coluerat Antoninus Seueri filius: quem fuisse amborum parentem persuadere anus conabatur, iactato filiarum incesto, quo illi magis magisque a militibus, *filios illius esse existimantibus*, diligerentur. Quare Caesar declaratus Alexander, consulque factus cum Antonino est, *descendensque in senatum haec rata fecit*, c) senatu scilicet per ridiculum decernente quod ille voluerat. hoc est, videri ipsum patrem, qui natus annos foret circiter quatuordecim: Alexandrum vero, filium, qui tum duodecimum attigisset. Postea igitur quam Alexander Caesar est appellatus, vole-

a) illius festum, *Memm.*

b) Alexiano igitur nomen mutatur, atque Alexander vocatur, cui nomine in illius Macedonis nomen traducto: quippe qui et celeberrimus esset, et in magno honore habitus ab eo fuisset, qui amborum pater existimabatur. Nam Antonini Seueri filii adulterium vtraque Maeses filia, nec non ipsamet anus, iactabat; vt

milites pueros amore prosequerentur, quum illius esse filios putarent. *Steph.*

c) quum omnes perridicule decreuissent, quae iuebantur: illum quidem haberi patrem, qui — circiter sexdecim: Alex. — *Steph.* XIII autem pro XVI in Pol. Vers. posita esse, notauit etiam Ioann. Hartung. Decuriae i c. 7. *Syllb.*

bat eum statim Antoninus suis illis institutis imbuere, ut scilicet choros agitans saltansque, et sacerdotii particeps, vestitu eodem atque artibus uteretur: quem tamen mater Mammaea *d)* ab omni illa foeditate vindicabat, summissis clam doctoribus omnium disciplinarum: modestiamque edocens, ac palaestra virilibusque gymnasiis infusfaciens, Graecisque eum pariter et Latinis literis instituens. Quibus rebus magnopere Antoninus indignabatur, iamque adoptio- nis imperique participari poenitebat. Quapropter omnes illius *e)* doctores aula exegit, quosdamque illustriores partim morte, partim exilio affectit: ridiculas allegans causas, quod filium ipsius corrumpere, *f)* neque agitare eum choros atque ebacchari sinerent, sed ad modestiam componerent, et virilia officia edocerent. Eoque recordiae proventus est, ut omnes scenicos artifices ac theatricos ad maximas imperii dignitates promoueret. Quippe exercitibus sal- ratorem quendam praefecit, qui olim iuuenis publice in theatro operas dederat. Alium item e scena, *g)* iuventuti, alium senatui, alium etiam equestri ordini praeposuit. Aurigis item et comoedis, mimorumque nistrionibus, maxima imperii munia demandabat: seruisque suis, aut libertis, ut quisque turpitudine reliquos anteibat, procuraciones credebatur provinciarum.

VIII.

Ita rebus omnibus, quae *b)* graua olim honestaque censebantur, per omnem contumeliam ac temulentiam debacchantibus, cum caeteri omnes, tum imprimis Romani milites indignabantur, *i)* contemne- bantque eum, ut ipse vultum componentem elegantius quam foemi- nam probam deceret: insuper aureis monilibus molliissimoque vestitu laudquaquam viriliter ornatum, saltantemque in conspectu omnium. Quare propensiores animos in Alexandrum habebant, spemque meliorem in puero modeste et continenter educato: seruabantque eum diligenter omnes ab insidiis Antonini. Mater autem Mammaea neque poculentum aliquid neque esculentum gustare pue- rum sinebat, quod ab illo mitteretur. Cocis autem et pincernis uteretur puer, non quidem imperatoris *k)* aut communibus sed quos mater tantum delegerat, ac spectatae fidei futuros arbitrabatur. Dabat item furtim pecunias mater, quas ille inter milites clanculum diuideret: ut eorum benevolentiam etiam pecuniae pignore (hanc

d) a foedis illis, et quae Imperatores dedecabant, actionibus uocabatur: atque omnium disciplinarum doctores clam arcessebat. At Pol. non vertit clam arcessitis doctoribus, sed summissis, quod vocabulum in summis deprauatum fuit in praeced. edit. Steph.

e) Doctores istos fuisse Christianos, putant nonnulli. Memm.

f) eum neque agitare choros, neque ebacchari permittendo, sed

ad mod. componendo, et v. off. edocendo. Steph.

g) institutioni ac modestiae iuventutis, Memm.

b) Ita legitur in omnibus huius interpretationis edit. v. Annot. Steph.

i) Vox Gr. multo plus sonat, quam contemnebant, videlicet abominabantur. Steph.

k) et quoniam commune ministerium esset; sed iis tantum, quos mater del. Steph.

7 enim illi potissimum spectant) haberet autoratam. Quae intelligens Antoninus, nihil non insidiarum Alexandro matrique intendebat. Quas tamen omnes arcebat prohibebatque communis auia Maesa, mulier alioqui acerrima, multosque annos in aula cum sorore sua Iulia Sc-
 8 veri coniuge commorata. Nihil itaque eam latebat, quod Antoninus moliretur, homo suapte natura furilis, et qui omnia quae placerent, 9 propalam loqueretur atque ageret. Postea vero quam insidiae parum procedebant, detrahare puero Caesaris honorem decreuit. 1) Itaque
 10 neque salutari, neque iam foris procedere patiebatur. Milites autem (magnopere) illum requirebant, indignantes, siquidem imperium
 11 quoque illi adimeretur. Sed Antoninus famam vulgavit, quasi iam obisset Alexander: ut scilicet periclitaretur, quoniam id animo la-
 12 turi milites forent. At illi, nusquam comparente puero, praeterea animis rumore illo exulceratis, indignabundi neque solitam custo-
 13 diam miserunt Antonino, et inclusi castris videre Alexandrum velle in ipso templo dictitabant. Eo metu *vehementer* iustus Antoninus,
 14 Alexandro secum in vehiculo imperatorio confidente, quod erat auro multo gemmisque exornatum, contendit in castra. Cae-
 15 terum portis reueratis accepere utrumque milites, atque in templum castrorum deduxerunt, salutantes supra modum, et lactis clamoribus
 16 prolequentes Alexandrum, m) spreto propemodum Antonino. Quae ille aegre ferens, quum in templo castrorum pernoctasset, iratus mil-
 17 itibus, notatis qui Alexandro acclamauerant, quasi seditionis et tumultus autoribus, arripi omnes ad supplicium imperavit. Quod
 18 illi aegre ferentes, n) atque Antoninum iam antea quoque perosi, quum tollere e medio principem foedissimum optarent, suisque commilitonibus ferre suppetias: rati hoc esse tempus, ipsum statim Antoninum matremque Soaemidem, (quae forte illic aderat, *utpote et augusta et mater*) interfecerunt: cumque eis seruos ministrisque
 19 omnes scelorum, quicumque tum in ea castra conuenerant. Cae-
 20 terum Antonini et Soaemidis cadauera trahenda per contumeliam plebi tradiderunt: quae diu per totam urbem raptata ac dilaniata, postremo in cloacas abiecta sunt, ut inde scilicet in Tyberim deferrentur. Sic Antoninus o) sexennium imperio occupato, vitaeque ut diximus acta, simul cum matre occisus est. Milites autem Alexandrum, imperatorem consalutatam, in aulam palatinam deduxerunt, adolescentulum admodum, atque adhuc *matris et auiae, tanquam paedagogorum*, praeeptis obtemperantem.

1) Iam quae nullo honore afficiebatur Alexander, neque in salutationibus, nec quum in publicum prodiret. At milites illum requirebant, indignantes, quod imperio priuaretur. Quineriam famam — quasi mox esset moriturus Alex. — *Steph.*

m) erga Antoninum autem negligentius se gerentes. *Steph.*

n) Antoninum aliis iam de causis perosi, quum e medio tollere Imperatorem, tucpiter se geren-

tem, vellent, tum vero suppetias etiam ferendas iis, qui comprehendebantur, existimarent, et valde opportunum tempus iustam quae occasionem habere sibi viderentur: et ipsum Antoninum et matrem Soaemidem (aderat enim, *utpote et augusta et mater*) interficiunt. *Steph.*

o) Alii partim biennium, partim triennium, quidam etiam quadriennium Heliogabalo tribuunt imperii. *Memm.*

LIBER SEXTVS.

I.

Quem igitur habuerit finem vitae *p*) (maior) Antoninus, in superioribus demonstratum est: Alexander autem post illum, nomen insigniaque gerebat imperii: caeterum negotiorum administratio ac principatus gubernacula mulieribus incumbabant, omnia transferre ad modestiam grauitatemque conantibus. Quippe iam primum sedecim ordinis senatorii viros, aetatis grauitate vitaeque sanctimonia praecellentes, assessores principis et consiliarios delegerunt: nihilque aut dicebatur aut agebatur, *q*) nisi illorum accedente suffragio. Grata igitur populo, militibusque ac senatui praeterea, forma principatus erat, ex contumeliosissima tyrannide *r*) ad optimatum gubernationem redacta. Igitur primo deorum simulacra, quae ille propriis sedibus extulerat, suis quaeque templis, delubris fanisque restituerunt. dein quos ille temere aut vitiorum nomine, *quibus nobilitati fuerant*, ad honores dignitatesque extulerat, submotos inde, ad pristinam vitam omnes artificumque redegerunt. Res autem cunctas atque administrationes, ciuiles quidem et forenses, insignibus doctrina viris, legumque peritissimis, militares autem claris bellica virtute hominibus commendabant. Quumque diu ad hunc modum regeretur imperium, Maesa, iam extremae senectutis, diem suum obiit, honores adepta imperatorios, atque (vt mos Romanis est) inter *s*) diuas relata. At Mammaea, cernens iam solam se filio reliquam, praesse ad eundem modum moderari studebat. Quumque adolescentem summam habere iam cerneret auctoritatem, metu ne viuuda aetas in summa potestate licentiaeque rerum, in cognata aliqua impingeret vitia, vndique aulam seruabat: neque adiri a quoquam adolescentem patiebatur, cuius vita moresque improbarentur: ne scilicet bona indoles corrumperetur; *r*) prouocantibus appetitum eius iam vigentem assentatoribus in extremas libidines. *v*) Persuaserat autem, vt adibus incubaret meliore diei parte, idque faceret quam saepissime, ne quod spatium superesset vacandi malis artibus, occupato rebus potioribus, ac necessariis imperanti. Caeterum suapte natura suberat Alexandro mite mansuetumque ingenium, propensumque ad humanitatem: quod ipsum aetas etiam consequens declarauit. Quippe annis quatuordecim *x*) anaematon, 15

p) Gr. memoratus Antoninus. *Sylb.*

q) nisi id illi approbatum suo suffragio confirmarent. *Steph.*

r) ad formam gubernationis optimatum redacta. *Steph.*

s) diuos, *Memm.*

t) ubi semel assentatores appetitus eius vigentes ad turpes cupiditates prouocassent, vel illexissent, aut si semel ass. *Steph.*

v) Persuadebat igitur, vt frequentissime ius diceret; id que

maiore diei parte: quo circa meliora et imperio necessaria occupatus, commodum tempus ad vacandum alicui flagitio non haberet. Atque inerant certe Alexandro a natura mites mansueti que atque ad humanitatem propensi mores: vt etiam procedente aetate declarauit. *Steph.*

x) ἀναίματον legitur etiam apud Lampridium. Sed cum in Graeco sit ἀναίματον, Memmianus putat, hic quoque legi posse ἀναίματον. *Sylb.*

hoc est citra sanguinem, gessit imperium, ne vno quidem occiso. Licet enim permulti maximis criminibus impegerint, tamen ab illorum caede semper abstinuit: quod utique non facile y) a quoquam omnium imperatorum, quique Marco successerint, factum observatumque inuenies. Neminem quisquam illo per tot annos imperante commemorare potest, cui mors indemnato sit illata. Matrem vero etiam incusabat, eique grauer succentebat, quod esse pecuniae audior et opum cumulandarum studiosior videbatur. Etenim quum simularet ideo se thesauros congerere Mammaea, ut suppeditare Alexandro posset, quod is facile abundanterque suis largiretur militibus, proprios domi thesauros extruebat. Quae res imperatori notam infamiae attulit, quod illo scilicet inuito atque indignabundo etiam, mulier auda, per fraudem bona quorundam atque hereditates suppilabat. Dedit item filio in matrimonium puellam patricii generis: quam, etiam marito charam gratamque imprimis, eadem paulo post aula per omnem contumeliam exegit. Et, quum ipsa tantum vocari augusta vellet, eamque appellationem puellae inuideret, eo contumeliarum prouecta est, ut puellae pater, quamuis magnae apud Alexandrum generum autoritatis, impatiens Mammaeae iniuriarum, quas ipsi nataeque inferebat, confugerit in castra, gratiam se habere Alexandro distitans habiti sibi honoris: caeterum Mammaeam accusans, nihil non contumeliae inferentem. Quare indignata mulier, interfici eum quidem iussit, puellam vero aedibus imperatoris exactam, in Africam relegauit. Haec autem omnia fiebant inuito coactoque Alexandro. quippe illi mater supra modum imperitabat, ac dicto audientem semper habebat: ut hoc tantum reprehendi in Alexandro posset, quod mansuetudine nimia, et reuerentia maiore quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam matri obsequeretur.

II.

Igitur quum ad hunc modum z) tredecim annos (quod quidem ad se attineret) sine querela cuiusquam imperium gubernasset, ecce tibi haud opinato a) litterae e Syria Mesopotamiaeque, redditae a duobus, in quibus scriptum esset: b) *Artaxerxem Persarum regem, Parthis iam deuictis atque Artabano*, c) *qui rex magnus primus appellatus est, duplicique diademate utebatur, non solum orientis regno, sed vita quoque expulso, subigere vicinos barbaros, ac sibi vectigales facere: neque iam intra fluvium Tigrim tenere se, sed superatis ripis ac Romani finibus imperii, excurrere per Mesopotamiam, Syriaeque minitari: omnemque Europae oppositam continentem, quae mari Aegaeo*

y) ab alio quopiam eorum, qui nostra aetate Imperatores fuerunt, factum observatum ve est post Marci imperium. *Sylb.*

z) tredecim annos ita, sine querela cuiusquam, (quod — attinerent,) imper. gubernasset, vel ita inculpate. *Steph.*

a) litterae ducum Syriae et Me-

sopotamiae, vel praefectorum Syr. — *Steph.*

b) *Artaxerxem* habet Gryph. ed. et in textu et in Annot. marg., eodem que modo etiam infra. *Sylb.*

c) qui prius Rex magnus vocabatur, dupl. *Steph.*

fretoque Propontidos terminatur, atque Asiae nomen habet, d) ceu ve-
terem Persarum possessionem, sibi vindicare: quod iam inde a Cyro, 6
qui primus imperium a Medis in Persas transtulit, ad Darium usque
extremum Persarum regem (cui regnum Alexander abstulerit) cuncta
olim Ionia Cariaque tenus a Persarum satrapis gubernarentur. Quare 7
sui muneris esse curare nunc, ut vetus atque integrum imperium Persis
restitueretur. Quibus intellectis Alexander motus, atque haud 8
mediocriterre subita inopinataque perturbatus (quippe in altissima pace
educatus a puero, atque vrbis deliciis innutritus) conuocato 9
e) prius amicorum consilio, decreuit legatos cum literis mittere, qui
spem barbari conatusque inhiherent. Igitur literae in hanc senten-
tiam compositae: Oportere illum, suis finibus contentum, nihil rerum
nouarum moliri, neque sublatum vana spe ingens excitare bellum: De-
bere unumquemque suis fortunis acquirere. Non perinde sibi pugnam
processuram aduersus Romanos, ut aduersus vicinos et f) eiusdem corporis
barbaros. g) Admonebat praeterea victoriarum quas contra eos Au-
gustus ac Traianus, h) Luciusque item et Seuerus adepti fuissent. Hu-
iuscemodi literis i) Alexander persuasurum se barbaro, metu scilicet
perterrito, pacem quietemque arbitrabatur. Quibus ille contem-
ptis, remque armis potius quam verbis gerendam ratus, tum vero
k) ferocissimus ingruere, decursaque ac perequitata Mesopotamia 15
omni, praedas agere, atque oppugnare Romanorum castra imposita
fluminum ripis, quae scilicet imperii limites tuerentur. Quumque 16
homo esset natura gloriosus, ac sublimes animos gereret, successu
rerum inopinato subacturum se omnia videlicet existimabat. Neque 17
enim parua erant quae illius animum ad maius concupiscendum re-
gnum inflammabant. Primus namque ipse Parthis bellum inferre
ausus, Persarum recepit imperium. Siquidem post Darium illum 18
cui regnum Macedo Alexander abstulerat, l) permultis sane annis
Macedones ipsi, quique Alexandro successerunt, diuisas inter se
orientis Asiaeque totius regiones gubernarunt. Sed ortis inter ipsos 19
discordiis, ac frequentibus bellis attrito Macedonum robore, primus
Arfaces Parthus persuasisse earum regionum barbaris memoratur ut
a Macedonibus deficerent: impositoque sibi diademate, 20

d) maiorum suorum possessionem existimare, ideo quae imperio Persico velle recuperare. Steph.

e) primum: Refertur enim ad profectionem, quae post consecuta est. Memm.

f) Vox Gr. sonat, eiusdem nationis seu gentis. Possis etiam interpretari, aduersus barbaros, qui idem hominum genus essent. Steph.

g) Admonebant praeterea litterae vict. Steph.

h) Lucius Verus, Marci gener, Memm.

i) Alexander se barbarum exoraturum aut metum iniecturum putabat, qui illi quiescendi causa foret. At ille, nihil curans, quae scripta essent, rem quae armis, non verbis, gerendam ratus, eo maiore studio ad bellum incumbebat, populans vastans quae omnia, quae Romanorum erant. Steph.

k) Malim ferocius, sicut et scripsisse Pol. puto. Steph.

l) amplius quingentis, Memm.

- 20 Parthorum barbarorumque vicinorum consensu, et ipse regnum tenuit, *m)* et posteris reliquit, ad Artabanum vsque regem *qui no-*
 21 *stra aetate fuit.* quo interfecto, Artaxerxes, regnoque Persis restituito, vicinaque barbaria per vim subacta, facile iam Romanam quoque potentiam lacebbat.

III.

- Quae ubi Alexandro Romae agenti nuntiata sunt, minime iam ferendam putans insolentiam barbari, vocantibus illuc se ducibus, aegre scilicet tandemque contraque animi sui sententiam ad expeditionem se comparat. Igitur in Italia prouinciisque reliquis delectus habebantur cunctorum, qui vel habitudine corporis, vel aetatis vigore, idonei fore ad pugnam viderentur. Motusque ingens omnibus Romani imperii regionibus extitit delectibus habendis, qui tantae barbarorum multitudini *quanta incursiones facere nuntiabatur,*
 4 pares forent. At vero Alexander, vrbani omnibus militibus conuocatis in *solitum* campum, consensoque tribunali in hanc sententiam verba fecit: *n) Cuperem, commilitones, eiusmodi habere orationem apud vos, quae et dicenti mihi (vt consueuerat) ornamentum, et vobis*
 6 *audientibus laetitiam conciliaret.* Nam quum multos annos pacem agitauerimus, si quid noui nunc audieritis, fortasse quasi praeter spem accideris, *expauescitis.* Decet autem viros fortes atque moderatos
 8 *optima quidem optare, sed ferre quaecunque incidunt.* Vt enim quae cum voluptate agimus, dulcia: ita quae cum virtute, gloriosa sunt. *Atque vt is qui prior laceffit, ipse sibi iniurius videtur: ita qui propulsat iniuriam, confidentior ex conscientia sit, atque ex iniuria spem*
 10 *bonam mutuatur.* Artaxerxes, vir Persa, posteaquam Artabanum dominum suum interfecit, atque ad Persas imperium transtulit, etiam nostra arma laceffere, despecta maiestate Romana, et iam incurfare
 11 *ac vastare nostras prouincias aggreditur.* Huic ego per literas a principio studui persuadere, vt inexplebilem illam recordiam omitteret, neue aliena concupisceret. At ille, barbara insolentia prouectus, neque se continere suis sedibus iam vult, et nos ad pugnam prouocat.
 12 *Ne cunctemur igitur, neue praelium detrectemus: sed quicumque senio-*

m) et ab illo oriundis longa annorum serie permansit. *Steph.*

n) Vellem, commilitones, verba facere apud vos, qualia consueueram: quae et mihi concionanti ornamento, et vobis audientibus oblectamento erant. Nam, quum nobis multos per annos pace frui contigerit, si quid noui nunc audiat, fortassis ad id, utpote praeter expectationem dictum, consternabimini. Verum par est, viros s. a. mod. optare quidem, vt sibi eueniant optima, sed ferre, quaecunque

accident. Illis enim, quae cum voluptate fiunt, frui iucundum est: eorum autem, quae suscipere coacti ad prosperum perducimus exitum, gloriosa est fortitudo. Et eius quidem, a quo proficiscitur iniuria, rationi consentanea et aequa non est prouocatio: at, quum eos, qui nobis graues sunt, repellimus, cum ex bona conscientia confidentiam accipimus, tum vero ex eo, quod non inferimus, sed propulsamus iniuriam, ipem bonam concipimus. *Steph.*

res hic adestis, o) admonete quamprimum illum trophaeorum, quae plurima aduersus barbaros, seuero atque Antonino parente meo ducibus, excitastis: quibus autem aetas integra est, laudem hanc imprimis ac gloriam concupiscite, ut intelligant omnes scire vos non solum pacem mansuete ac reuerenter colere, verum etiam, quum res postulat, fortissime praeliari. Quippe barbari ut cedentibus detrectantibusque acriter instant: ita repugnantibus minime resistunt. Neque enim illis collata acies spem victoriae pollicetur, sed excursibus fugaque utentes, lucrari se demum putant quae scilicet rapuerunt: at nos quum omnia comperta ordinataque habeamus, tum illos vincere ac profigare semper didicimus.

IV.

Talia quaedam loquutum Alexandrum alacri vociferatione milites exceperunt, ac se promptissimos ad bellandum ostenderunt. Ille, diuiso largiter stipendio, iuber ad iter accingi: mox ad eam ferme sententiam loquutus in senatu, diem discessui praestituit. Quae ubi aduenit, p) sacris discessus causa de more peractis, deducente senatu populoque vniuerso, Roma proficiscitur, respectans urbem identidem, ac lacrymans. Sed neque popularium quisquam fuit q) qui siccis oculis adspexerit abeuntem. quippe omnem multitudinem sui cupidam habebat, educatus r) ab ipsis, imperioque tam multos annos modestissime administrato. Caeterum festinato itinere, quum Illyricas etiam gentes exercitusque lustrasset, magnis inde quoque viribus collectis, Antiochiam contendit. In ea ciuitate quae belli vsus postulare diligenter comparabat, exercendis etiam militibus ac caeteris bellicis muneribus petraetandis intentus. Visum igitur illi est legationem iterum mittere ad Persarum regem, quae de pace amicitiaque cum illo ageret. Nam quum ipse iam afforet, minime desperabat aut persuasurum quae vellet, aut certe perterrefacturum. Enimvero barbarus Romanos oratores re infecta domum remisit: ipse quadringentos e suis proceritate insignes, vestituque eleganti auroque exornatos, equis atque arcubus conspicuos, legatos ad Alexandrum mittit, perterritum iri Romanos putans adpectu illo cultuque Persarum. Legationis eius haec erat sententia: Iubere magnum regem Artaxerxem, Romanos eorumque principem Syria omni, Asiaque quaecumque ex aduerso Europae sita est, decedere: sinere Persas Ionia Cariaque tenui dominari, omnibusque iis regionibus quas mare Aegaeum, Pontusque determinat: s) esse enim illa Persarum possessiones a maioribus acceptas. Haec afferentes legatos t) quadringentos comprehendit Alexander iubet: omnique adempto cultu in Phrygiam re-

o) in memoriam vobis reuocate tropaea, quae saepe aduers. b. Steph.

p) sacris, quae discedentibus consuecta sunt, peractis. Steph.

q) qui sine lacrymis illum deduxerit. Steph.

r) sub ipsis, Gr. Sylb.

s) eas enim auitas esse Persarum possessiones, Memm.

t) Vulg. libri habent quadraginta: sed quadringentos agnoscit etiam Zonaras; ut Ioann. Hartungus adnotauit Decur. 3. c. 2. Sylb.

- legat, vicis agrisque concessis quos colerent: contentus hoc supplicio interdicti in patriam reditus. quippe occidere nefarium facinus, minimeque virile arbitrabatur, neque in acie captos, et sui regis mandata exequutos. His ad hunc modum peractis, comparante iam se ut fluuios transgrederetur Alexandro, ac Romanorum exercitum in barbarorum agros deduceret, defecerunt ab illo milites nonnulli, ex Aegypto acciti. neque non in Syria quoque res novas contra imperium moliti alii: sed vniuersi tamen oppressi statim, supplicio-
que affecti sunt. Quosdam etiam exercitus in regiones alias transtulit Alexander, ut inde barbarorum incursiones facilius arcerentur.

V.

- Quibus ordinatis rebus, magnoque iam coacto exercitu, quumprimum se haud impari fore aduersariorum copiis credidit, de amicorum sententia milites trifariam distribuit: sic ut vnam partem iuberet, spectantem ad septentriones, facere iter per Armeniam (quae regio amica Romanis videbatur) atque illinc Medorum fines incursare: alteram idem ad v) septentrionem, per barbarorum agros contendere, ubi confluentes Tigris et Euphrates, densissimis paludibus excipi, atque ob id eorum duntaxat fluuiorum latere egressus dicuntur: tertiam porro exercitus partem ipse adducturum se aduersus barbaros medio iam itinere pollicebatur. Ita enim putabat, diuersis itineribus imparatos eos, ac sic nec opinantes oppressurum, Persarumque copias, semper ingruentibus Romanis occurrentes, distrahum iri, atque imbecilliores futuras minusque ordinate praelium suscepturas. (Neque enim mercenario milite vtuntur barbari, quemadmodum Romani consueuerunt: neque statius castris exercitus habent, qui bellorum actibus exerceantur: sed omnis multitudo virorum, x) nonnunquam autem mulierum quoque, regis congregatur imperio, quae mox bello peracto, suas protinus in sedes dimittitur: ea demum praemia belli referens quae cuique ex rapina superfuerint. Arcubus autem et equis non in praelio tantum more Romanorum vtuntur, sed a pueritia vsque enutriuntur vna, venatu inuigilantes, pharetratique semper ac nunquam ex equis delinquentes, siue bellum gerant, siue feras conficiant.) Sed hoc Alexandri consilium, etsi longe optimum prima specie videbatur, statim tamen fortuna destituit. siquidem exercitus contendere per Armeniam iussus, vix aegreque superatis eius regionis asperissimis praeruptissimisque montibus, (quanquam aestas tolerabilis iter faciebat) impetu in Mediam facto, vicis concremauit, praedamque abegit. At rex Persarum intellecta re, confestim quam maximis potuit copiis auxilio adfuit. Caeterum arcere illinc Romanos minime poterat. quippe aspera regio, pedibus quidem stabilem gressum facilemque transitum praebat: ac barbarorum equitatus, montium asperitate, et cursum difficiliorem

v) ad septentrionales barbarici soli partes spectantem, Gr. *Syll.*

x) nonnusquam salicubi, *Momm.*

y) Optimum igitur Alexander consilium iniecit, ut quidem putabat: sed eius deliberationem: fortune intercepta. *Steph.*

et iter habebat impeditius. Nuntiatum dein *Perfarum* regi est, 14
 2) exercitum alterum Romanorum, Parthorum in agros, qua ad
 orientem spectant, impetum fecisse. Quare metuens ne Parthis fa- 15
 cile superatis, mox in Persiam grassarentur, relictis copiis quantae
 ad tuendam Mediam satis fore videbantur, ipse cum toto exercitu
 ad orientis partes accelerabat. Caeterum exercitus Romanus, com- 16
 parente ac repugnante nullo negligentius iter faciebat, rarus Ale-
 xandrum cum tertia parte copiarum quae maximae valentissimaeque
 forent, in medios incurrisse barbaros. Itaque 22) resistentibus illis,
 atque ob id exercitum retentantibus, minime sibi properandum pu-
 tabant, ut qui se tutos crederent: praestituto antea loco, in quem pa- 17
 riter vnuerſi a) cum praeda abacta, captiuisque omnibus, conueni-
 rent. Sed eos Alexander fefellit: neque enim aut ipse venit, aut 18
 exercitum adduxit, incertum metune proprio, ne ipse imperium
 tuendo vita periclitaretur, an quia mater retinuerit, muliebri pa-
 vore et charitate filii nimia. Siquidem omnes illius generosos spiritus 19
 rerundebat, b) suadens alios potius periculis exponeret, quam ipse
 in acie consisteret. Quae res exercitum Romanum fines barbarorum
 ingressum, plane c) prodidit. Etenim *Perfarum* rex omnibus copiis 20
 occurrens imparatis, minimeque expectantibus, quasque intra retia
 d) vndique concludens, et sagittis petens omnem Romanorum exer-
 citum profligauit. Quippe pauci plurimis resistere haud poterant,
 semperque nudas corporis partes armis aduersus impetum sagittarum
 protegebant: satis praeclare agi secum existimantes, si nulla edita
 pugna integri recessissent. Sed quum aliquandiu confertim clypeis 21
 sese quasi muro circumsepsissent, atque omnes vndique velut vrbs ali-
 qua oppugnarentur consauciarenturque, tandem vbi diu fortiter re-
 sisterant, occidione occiderunt. Ingens haec calamitas, et qualis nulla 22
 facile memoratur, e) Romanis incidit, amisso ingenti exercitu, vel fide
 vel robore cuilibet antiquorum exercituum conferendo: *Persam* vero 23
 fastu et maiorum spe rerum impleuit tantarum successus rerum.

VI.

Quae vbi nuntiata Alexandro sunt, grauissime tunc aegrotanti, siue
 ex moerore animi, siue insolentia caeli, cum ipse tulit mole-
 stissime, tum exercitus omnis grauitur imperatori succensebat.
 Quippe ipsius mendacio, minime lignis seruatis, proditos ab eo suos
 milites distabant. Caeterum Alexander, morbi caelique illius ac- 2

2) alium Rom. exercitum in
 parte orientali Parthiae conspici,
 et in planitiem incursionem fa-
 cere: *Steph.*

22) illis infecto exercitui sem-
 per obnitentibus, *Memm.*

a) captis omnibus obuiis atque
 in medio positis conuenirent,
Memm.

b) persuadens oportere alios pro

ipso periclitari, non autem ipsum
 in aciem prodire. *Steph.*

c) Pol. puto scripsisse *perdidit*,
 quod verbum et loco aptum est,
 et Graecae voci plane respondet.
Steph.

d) vsquequaque circumdans,
Memm.

e) Romanorum fortunas retroe-
 git, Budaeus. *Sylb.*

stuosi impatiens, laborante pariter omni exercitu, maximeque Illyricianis, qui humido hybernoque caelo infueti, largiusque cibum
 3 *more suo* capientes, lethaliter aegrotabant: redire Antiochiam constituit *f)* acutis etiam eo militibus, qui montium tamen atque hyemis asperitate *g)* attriti, paucissimis tantum reliquis, perierant. Copias autem quas secum Alexander habebat, Antiochiam reduxit, multis inde quoque amissis. Quare magnum exercitui moerorem, magnum Alexandro dedecus ea res attulit: quum scilicet omnibus locis fortuna illius consilium fefellerit. Siquidem plurimi e triplici illo exercitu (ita namque *h)* distribuebat) desiderati sunt, diuersis calamitatibus, morbo, ferro, frigore. Vt vero Antiochiam peruenit Alexander, facile et ipse conualuit, spiritu illo caeli, et aquarum abundantia post aestuosos Mesopotamiae calores refectus, et milites universos recreauit, consolatus etiam moellitiam illorum pecuniis largiendis. id enim solum valere ad *i)* conciliandos militum animos arbi ratur. Copias autem instaurabat, comparabatque de integro, quasi iterum in Persas exercitum deducturus, si molesti esse pergerent, neque ab iniuria desisterent. Sed et Rex Persarum dimisisse
 9 milites suam quenque domum nuntiabatur. nam quamuis bello superiores fuisse barbari viderentur, tamen praeliis crebris in Media Parthiaque gestis pars ceciderant, alii attriti et saucii superfuerant.
 10 *k)* Neque enim segniter Romani deuicti, sed ipsi quoque interdum exitiosi hostibus: nullaque adeo re magis perierunt quam quoniam
 11 pauciores deprehensi. Nam quum fere par verinque numerus cecidisset, reliquiae illae barbarorum non quidem fuisse viribus superiores, sed numero, videbantur. *l)* Cuius rei argumentum est, quod triennio mox aut quadriennio barbari nequaquam arma
 12 resumpserunt. Quibus intellectis Alexander Antiochiae commorabatur, hilariorque iam et liberior, laxatis bellorum curis, urbis eius deliciis indulgebat.

VII.

Enimvero putante illo *m)* tum quieturos Persas, aut sane multum spatii moraeque intercessurum priusquam exercitum de integro

f) reuocato etiam e Media exercitu, *Memm.*

g) Longe alia est vocis Graecae *ἀγρωτησιόθυον* significatio: adeo ut intelligendum sit, illos partes extremas corporis prae frigore amississe. *Steph.* Ita enim fere Graeca sonant: *Ille* igitur exercitus reuertens, maxima ex parte in montibus interiit: nec pauci extremis corporis partibus frigore mutilati sunt, ut in regione, hiematu difficili: ita ut e multis perpauci sint reuerſi. *Sylb.*

h) Aptius distribuerat, ut etiam Pol. scripsisse puto. *Steph.*

i) reconciliandos, *Memm.*

k) Non enim nullo fortitudinis specimine edito perierunt Romani: sed ipsi vicissim hostibus alicubi magnam cladem intulerunt. Neque aliud in causa fuit, cur perirent, quam quod multitudine impares fuerunt deprehensi. *Steph.*

l) Magnum autem cladis barbarorum est arg., quod triennio post aut q. *Steph.*

m) Persas ita se habere, ut qui-

cogerent, haud facile, quum semel dissipatus est, in vnum coeun-
 tem, (vtpote incertum atque inordinatum, vulgusque potius quam
 exercitum, tantumque comueatum habentem quantum sibi vnus-
 quisque ad praesentem vsum domo attulisset, praeterea aegre filios
 vxoresque et sedes proprias relinquentem) statim nuntii literaeque
 ab Illyricis procuratoribus adfuerunt, qui eum vehementer pertur-
 barent, curamque animo maiorem iniicerent. quippe significabant:
*Germanos Rhenum Danubiumque transgressos, Romanos in fines hostili-
 ter intrasse, oppugnareque iam exercitus ripis insidentes, perque vrbes
 et vicos magnis copiis excurrere. Quapropter haud leuiter Illyricas
 nationes conterminas vicinasque Italiae periclitari: opus esse igitur
 ipsius praesentia, totoque quantum secum exercitum haberet.* Haec et
 formidinem Alexandro, et Illyricis militibus moestitiam attulerunt.
 quippe duplici se calamitate vfos intelligebant, quod et ipsi male
 accepti in acie aduersus Persas fuerant, et suos domi caesos a Ger-
 manis audiebant. Quare indignabantur atque n) Alexandro succen-
 sebant, tanquam res in oriente prius vel metu vel negligentia pro-
 didisset: nunc autem rebus ad septentrionem vocantibus, metu cun-
 ctaretur. Erant autem Alexander iam atque amici illius etiam de
 ipsa Italia solliciti. neque enim par periculum a Persis atque a Ger-
 manis impendebat. Nam qui sub orientem habitant, magno terra-
 rum marisque intervallo discreti, Italiae vix nomen audiunt: at Il-
 lyricae gentes, angustae videlicet, neque multum agri Romanis
 subiecti possidentes, solae discrimen faciunt inter Italiam atque Ger-
 maniam. Edicit itaque profectionem ingratam atque aegre ferens,
 sed urgente tamen necessitate. Relictis autem copiis quantas fore
 satis tuendis Romanis ripis arbitrabatur, castrisque et castellis dili-
 gentius communitis, ac praesidio firmatis, ipse aduersus Germanos
 cum reliqua omni multitudine appropinquat. Confectoque celeriter
 itinere, constitit ad Rheni ripas, atque ibi res ad bellum *Germani-
 cum* necessarias comparabat. Pontemque primo iunctis inter se na-
 vigiis fecit in Rheno flumine, vt per eum exercitus transgrederen-
 tur. quippe hi maximi fluminum sub septentrione feruntur, Rhenus
 ac Danubius: quorum alter Germanos, alter Pannonios praeter-
 fluit. Atque aestate quidem nauigabiles, altissimo latissimoque
 alueo, per hyemem dein concreti gelu, camporum in morem per-
 equitantur. o) Est autem adeo eius aluei solida glacies, vt non
 equorum ungulis tantum pedibusque virorum subsistat, sed qui hau-
 sturi inde sunt, non tam urnas aut vasa alia secum afferant quam
 secures ac dolabras, vt caesam inde aquam sine vase villo, veluti la-
 pidem, asportent. haec igitur illorum annuum natura est. Alexan-
 der autem Mauros complures, ac vim ingentem sagittariorum, quos

dem non tanquam in pace quies-
 cerent, sed illis barbaris, indu-
 ciis saltem et aliqua cunctatione
 opus esse, antequam rursus exer-
 citum immitterent, *haud fac.*
 Sequor autem in hac interpreta-
 tione meam emendationem, v.

Annot. *Steph.*

n) Alexandrum incusabant,
Memm.

o) quod quae dudum flumen fue-
 rat, adeo rigidum solidum quae
 fit, vt n. Gr. *Sylb.*

secum ex Oriente adduxerat, partim ex agro Osrhoënorum, partim e Parthia transfugas, pecuniaue illectos, aduersus Germanos instruebat. Quippe huiuscemodi milites maxime Germanos infestant: quum et Mauri longius iacula intorqueant, sintque faciles ad incursum recursumque, utpote leues atque expediti, et sagittarii nuda Germanorum capita praegrandiaque illa corpora facile eminus, veluti signum aliquod, contingant. Nonnunquam vero etiam collata acies gerebatur, ex qua Germani persaepe haud impares Romanis abibant. Quum in his Alexander versareretur, decreuit tamen oratores ad illos de pace mittere, qui pollicerentur omnia illis principem Romanum quorum foret opus praebiturum, pecuniasque daturum magna copia. Sunt enim Germani pecuniae imprimis auidi, nunquamque non auro pacem Romanis cauponantur. Quare Alexander pacem foederaque potius ab illis emerari quam periclitari bello tendebat. Caeterum miles Romanus iniquo animo ferebat, frustra se tempus terere, nulla occasione fortiter quicquam animoleque gerendi, intento aurigationibus (ut aiebant) ac deliciis Alexandro: quum contra oporteret vindicare potius Germanos, poenasque ab iis exigere audaciae.

VIII.

Erat autem in exercitu quidam, nomine p) Maximinus, e quodam Thraciae, et quidem intimae, vico (ut ferebatur) semibarbarus homo, et qui a pueritia opilio fuisset: dein vigente aetate, ob corporis proceritatem viresque ingentes, equo stipendia fecerat: postremoque, fortuna quasi manucente ac praeuia, quum per omnes militiae gradus adscendisset, etiam ad exercituum prouinciarumque praeposituras euaserat. Hunc igitur Maximinum, ob eam quam supra diximus rei militaris peritiam, tyronibus vniuersis Alexander praefecerat, quos ad militiae munera exercebat, atque ad bellandum idoneos redderet. Qui quum in eo negotio nihil sibi ad omnem diligentiam reliqui faceret, maximam scilicet a cuncto exercitu gratiam inibat, non solum quae gerenda forent assidue edocens, sed ipse etiam primus obiens quae usus posceret: ut non discipulos tantum, sed aemulos etiam atque imitatores haberet suae virtutis: quos etiam muneribus omnique genere honorum sibi adiungebat. Quapropter adolescentes, quorum bona pars ex Pannonia erat, laeti virtute Maximini, vulgo obtrecebant Alexandro, quod sub matris autoritate adhuc esset, q) nihilque non ex arbitrio consilioque illius administraret, bellumque segniter et timide gereret: r) ferentes identidem sermonibus inter se, quantum detrimenti cunctatione illius in Oriente accepissent, nihilque adhuc fortiter ac viriliter gestum aduer-

p) Max., qui, quod ad genus attinet, ex intimis Thracibus et semibarbaris erat, ex quodam vico, ut ferebatur: ac prius quidem in pueritia pastor fuerat: dein —
Steph.

q) res quae omnes ex arbitrio consilio quae mulieris administrarentur. Steph.

r) atque alii aliis in memoriam reuocabant, quantum — Steph.

sus Germanos. Quare et suapte natura proni ad res nouandas, et 8
 tam longum principatum grauati, minus iam lucrosus, omni et am-
 bitione pridem consumpta: tum sperantes alterum mox principem,
 adepto praepter expectationem imperio, plus aliquantum utilitatis
 honorumque ipsis ac studii delaturum: decreuere Alexandrum ob- 9
 truncare, ac Maximinum vocare augustum, commilitonem videlicet
 et contubernalem, praetereaue rei militaris peritia maxime prae-
 senti bello idoneum. Quum igitur frequentes in campum conue- 10
 nissent, *z*) venienti de more ad exercendos tyrones Maximino (du-
 bium, ignaro, an re prius composita) purpuram circundant, impe-
 ratoremque salutant. Ille primo reniti, et abiicere purpuram: vt 11
 autem nudos intentari gladios a militibus vidit, occisuros nisi cede-
 ret minitanti- bus, futurum quam praefens periculum praecoptans, ho-
 norem scilicet recepit, fortunamque illam saepe (vt aiebat) oracu-
 lis ac somniis praemonstratam: testatus milites prius, inuitum 12
v) retractantemque se cogi, sed illorum tamen obsequi voluntati.
 Quamobrem quae ipsis placuerint, re fanciant, sublatisque armis, 13
 etiam praeuento rumore, Alexandrum iam rei totius ignarum oppri-
 mant: *x*) vt milites illius ac stipatores re subita perterriti, aut spon- 14
 te cum reliquis, consentiant, aut certe dum imparati sunt, nihilque
 eiusmodi expectant, etiam ingratis subigantur. Postea vero quam 15
 beneuolentiam omnium atque alacritatem prouocauit, duplicata
 scilicet annona, ingentique promisso donatiuo, poenisque omnibus
 ignominisque remissis, confestim ad Alexandri tabernaculum, quod 16
 haud procul abesset, vniuersos educit.

IX.

His ille nuntiatis, vehementer rei nouitate perturbatus atque ex-
 territus, profilit e tabernaculo, vesano similis, lacrymansque
 et tremens, nunc Maximinum perfidum ingratumque vocare, enu-
 meratis quaecunque in illum beneficia contulisset: nunc *y*) tyrones 2
 accusare, qui neglecto sacramento, adeo proteruiter id facinus au-
 derent: postremo autem polliceri daturum se quae vellent, emen-
 daturumque *z*) si qua desiderarent. Sed milites, qui eum tuebantur, 3
 faustis *a*) impraesens acclamationibus prosequuti, defensuros
 eum cunctis viribus affirmabant. Nocte autem exacta, quum iam 4
 lucefceret, nuntiantibus quibusdam adesse Maximinum, puluerem-
 que haud procul excitatum videri, ac voces magnae multitudinis

s) ambitiosa liberalitate, *Memm.*

z) venienti ad consueta exerci-
 tia Maximino. Sed Pol. quatenus
 illa fuerint, exponit, ex iis, quae
 Herodianus paulo ante narrauit.
Steph.

v) q. c. retrect. *Sylb.*

x) vt, terrore militibus eius ac
 stipatoribus injecto, eos ad assen-
 sum adducant, aut facillime ad

hoc adigant, vtpote imparatos,
 quod nihil eiusmodi expectent.
 Postea — *Steph.*

y) iuvenes commilitones accu-
 sare. Sic fortassis Alexander eqs
 solitus erat appellare. *Steph.*

z) si qua essent, de quibus que-
 rerentur. *Steph.*

a) illo die, *Memm.*

exaudiri: rursus in planitiem egressus Alexander, conuocare milites, ro-
 gare, vt se defenderet, ruerenturque eum quem ipsi educauissent, quoque
 5 iam quatuordecim annos imperante, sine vlla querela vixissent: com-
 motisque miseratione omnibus, arma capere ac resistere hostibus im-
 perabat. At milites, etsi *b)* primo omnia principi pollicebantur,
 6 paulatim tamen alii *c)* alio dilabebantur. Quidam etiam praefectum
 praetorii atque Alexandri familiares ad supplicium deuoluebant, or-
 7 tam ab illis defectionem causantes. alii matrem ipsius accusabant,
 auaram foeminam, et quae pecuniis congerendis, ob sordes nimias
 parsimoniamque erga milites, inuisum cunctis Alexandrum reddide-
 8 rit. Igitur aliquandiu haec inter se diuersi distantes, stabant adhuc
 9 tamen: vt vero exercitus Maximini in conspectum venit, atque hor-
 tari commilitones coepit, vt mulierem sordidam et pusillum adole-
 scentem, etiamnum sub matris seruitio, statim deferrent, seque
 viro forti proboque aggregarent, commilitoni ipsorum, atque
 in armis semper bellicisque muneribus versato: confestim vniuersi
 ab Alexandro desciuerunt, atque vnanimiter imperatorem Maxi-
 10 num consalutauerunt. At ille tremens, atque exanimatus, in taber-
 naculum *vix* reuertitur, matrique implicitus, et (vt aiunt) conque-
 rens atque inculans quod ob illam talia pateretur, expectabat inter-
 11 fectorem. Maximinus autem, postquam eum exercitus vniuersus
 augustum appellauit, tribuno et centurionibus aliquot negotium dat,
 Alexandri, matrisque vna, et quicumque vim contra facerent, occi-
 12 dendorum. Qui facto impetu in tabernaculum, statim ipsum cum
 matre amicisque et honoratissimo quoque, obtruncant, exceptis qui
d) paulo ante fuga sibi ac latebris consulissent: quos tamen vniuer-
 sos haud multo post comprehensos Maximinus ipse morte affecit.
 13 Hunc finem habuit vitae Alexander, vna cum matre, quum annos
 quatuordecim sine vlla subiectorum querela, atque adeo sine sangui-
 14 ne, imperasset. Siquidem a caedibus et crudelitate abhorrens, ne-
 minem nisi iudicio damnatum perire patiebatur: ad humanitatem
 15 *e)* videlicet ac beneuolentiam propensus. Quapropter nisi filium
 mater auara ac sordida infamasset, nihil plane desiderari in illius gu-
 bernatione imperii potuisset.

LIBER SEPTIMVS.

I.

2 **Q**ualem se gesserit Alexander quatuordecim annorum imperio, et quem
 vitae finem habuerit, superiore volumine exposuimus. Interea
 Maximinus rerum potitus, mutata vehementer rerum conditione, aspere
 3 ferociterque adepta potestate utebatur, sic vt ex molli mansuetoque im-

b) Sylb. ed. „etsi omnia prin-
 cipi poll.“ pro quo nomine prin-
 cipi Memnius modo „principio“
 subiecit. *Irm.*

c) q. c. alia Sylb. in ablat. scil.
 via. *Irm.*

d) paulisper, *Memm.*

e) ac beneficentiam propensus.
 Omni igitur ex parte laudatum
 fuisse Alexandri imperium, nisi
 ob matris auaritiam et sordes male
 audisset. *Steph.*

perio, ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. Nam quum
 se inuisum hominibus cognosceret, quod primus ex infimo loco ad eam
 fortunam pervenisset: praeterea moribus perinde ut genere barbarus, 4
 patrioque instituto caedis avidissimus, ad id potissimum dabat operam, ut
 imperium sibi saevitia constabiliret: scilicet metuens ne senatui renquis 5
 que omnibus Romanae ditioris hominibus contemptibilior fieret,
 dum non tam in eo praeiens fortuna quam natalium obscuritas spe-
 ctatur. Quippe iam id tritum vulgatumque apud omnes, opilionem 6
 fuisse in Thraciae montibus: dein corporis vastitate ac robore inter
 eius regionis tenuissimos milites adscitum, qualique manu ductum a
 fortuna ad Romanum imperium. Quare omnes confestim amicos 7
 consiliariosque Alexandri a senatu lectos f) sustulit e medio,
 partimque Romam dimisit, partim, administrationem rerum causatus,
 officio priuavit. Id eo consilio fecit, ut solus esset in exercitu, ne- 8
 minemque prope se haberet ex conscientia nobilitatis potio- 9
 rem, sed velut ex arce quadam g) citra vilius reuerentiam, tyrannidis operi-
 bus vacare posset. Omniaque Alexandri ministeria, quibus ille per 10
 tot annos usus fuerat, ex aula eiecit: plurimis etiam interfectis, quod
 insidias videlicet suspectaret, quando omnes illius interitu inoestos esse
 intelligebat. Caeterum magis magisque crudelitatem irritauit con- 11
 iurationis cuiusdam in se delatio, conspiratis in vnum centurionibus
 permultis, omnique senatu Romano. Magnus erat quidam nomine, 12
 vir patricius et consularis, qui delatus imperatori est quasi manum
 contra ipsum compararet, ac militibus persuaderet, ut h) ad se im-
 perium transferrent. Consilium autem huiuscemodi fuisse putatur. 13
 Pontem construxerat Maximinus supra flumen, qua aduersus Germa-
 nos transiret ut enim primum summam rerum suscepit, statim bel- 14
 lica facinora affectauit. Siquidem, *tanquam* ob immanem corporis
 staturam et militare robur ac peritiam pugnandi adscitus ad imperium,
 re ipsa famam confirmare atque opinionem militum tendebat: ut
 metum illum atque cunctationem Alexandri in praeliis capessendis
 iure improbatam fuisse coargueret. Quare nihil sibi ad exercendos 15
 milites reliqui faciebat, et cum ipse in armis assiduus erat, tum exer-
 citum vehementer adhortabatur. Sed tum constructo (ut diximus) 16
 ponte, transire in Germaniam statuerat. Caeterum Magnus
 haud sane paucis militibus, sed qui virtute caeteros ante-
 irent, atque iis potissimum quibus custodia pontis cura-
 que fuerat demandata, persuasisse dicebatur, ut simulac Maximinus in alte-
 ram ripam peruasisset, ponte i) abscisso redituque intercluso, barba-
 ris eum proderent. Siquidem tanta erat amnis illius profunditas ac 17
 latitudo, ut irremeabilis fore videretur, nullis praesertim nauigiis in
 aduersa ripa. k) Talia scilicet sermonibus ferebantur: incertum ve- 18

f) Hic ἀποσκευάσατο non vide-
 tur esse *sustulit e medio*; nec ea,
 quae sequuntur, hanc interpreta-
 tionem videntur admittere. Steph.
 Commodius fortasse *summovit*,
 amolitus est. Sylb.

g) quum nullus adesset, cui

reuerentiam tribuere necesse ha-
 beret, tyrann. Steph.

h) ad ipsum imper. Nam illud
 de militibus potius intelligeretur.
 Steph.

i) soluto, Memm.

k) Accusationis fama talis fuit,

- 19 ro, an composita fraude. neque enim facilis sententia, parum ex-
 20 plorata re, cirraque iudicium aut defensionem ullam correptis inter-
 21 fedisque omnibus quoscunque suspicio attigerat. Sed et militum
 Osrhoënorum defectio nonnulla oborta est. Nam quum magnopere
 indoluissent Alexandri nece, ac forte fortuna in quendam ex illius
 amicis, cui nomen Quartino fuit, paulo ante e castris a Maximino
 dimissum, incidissent, correptum atque retractantem, neque tale
 quippiam cogitantem, ducem sibi delegerunt, purpuraque eum
 praelatoque igni, (funestis scilicet honoribus) condecoratum nihilque
 22 minus optantem, ad imperium protulerunt. Qui tamen haud diu
 post in tabernaculo dormiens, a contubernali quodam suo, et (vt
 credebatur) amico, per insidias occiditur. Macedonio nomen fuit,
 qui et antea Osrhoënis praefuerat, et nunc primus eisdem autor fue-
 23 rat deficiendi a Maximino. Quumque nulla subesset odii aut inimi-
 citiarum causa, tamen eum occidit, quem ipsemet corripuerat, at-
 que ad suscipiendum imperium perpulerat. Sed enim magnopere
 tunc gratum se Maximino facturum putans, abscissum Quartino caput
 24 dono obtulit. Verum Maximinus, quamvis eo facinore laetus, gau-
 densque praereptum sibi hostem, tamen illum, haud modica spe-
 rantem, putantemque sibi insignem gratiam relatum iri, extremo
 supplicio affecit, ceu defectionis autorem, interfectoremque eius cui
 facinus inuito persuaserat, atque infidum homini, quem antea pro
 25 amicissimo habuisset. Huiusmodi igitur causae magis magisque ani-
 mum exasperabant Maximini, atque ad saevitiam exacuebant, etiam
 26 antea sua sponte crudelissimum. Caeterum adpectu quoque erat
 horrendus, vasto atque immani corpore, vt nemo illi, vel exercita-
 tissimorum Graecorum, vel pugnacissimorum barbarorum, conferri
 posset.

II.

- His ita dispositis rebus, collecto exercitu omni, ac ponte intre-
 2 pide pertransito, bellum Germanis intulit. Sequuti illum magna
 vis mortalium, ac pene omnes barbarorum copiae: 1) adhaec Mauri
 iaculatores sagittariiue quamplurimi. Praeterea Osrhoëni et Arme-
 3 nii: quorum hi, Romanis subiecti, illi in amicitiam fuerant societa-
 temque adsciti. tum siqui ex Parthis aut m) pecunia conducti, aut
 4 transfugae, aut item capti bello, Romanis seruiebant. Haec autem
 multitudo coacta ab Alexandro prius, aucta dein atque in rebus bel-
 5 licis exercita a Maximino fuerat. Caeterum iaculatores sagittariiue
 gerendo aduersus Germanos bello magnopere idonei videntur. si-
 quidem expediti hostem opprimunt incautum, facileque rursus in

seu vera, seu a Maximino confi-
 cta. Non facile est autem aliquid
 certi dicere: quoniam de illa in-
 quisitio non fuit habita. nullo
 enim in iudicium vocato, nulli
 que dato sui defendendi spatio,
 quoscunque suspectos habebat,
 repente correptos, immisericor-

diter interfecit. *Steph.*

1) Maurusiorum iaculatorum et
 sagittariorum numerus maximus,
 Osrhoënorum que et Armenio-
 rum, *Gr. Sylb.*

m) pecuniis inducti et transf.
Memm.

eum se recipiunt. At vero Maximinus hostilem ingressus agrum, 6
 diu nemine, qui resisteret, inuento (quippe omnes abscesserant bar-
 bari) regionem illorum depopulabatur, maturis iam fegetibus, vi- 7
 cosque omnes incendendos diripiendosque militibus tradebat. n) Sunt
 autem vrbes aedificiaque illa maxime incendiis obnoxia. Rara enim 8
 apud Germanos structura e lapide ac lateribus coctilibus: densisque
 potius syluis, quorum confixis coagmentatisque lignis, quaedam
 quasi tabernacula aedificant. Igitur Maximinus in eam regionem 9
 longe lateque grassatus, populatis fegetibus, omnique pecore captiuo
 militibus permissis, nullos adhuc hostes inuenerat. Siquidem cam- 10
 pestres regiones, locaque ab arboribus pura deseruerant, atque intra
 syluas et paludes delituerant, vt inde praeliare. it atque eruptionem
 in hostem facerent. Etenim densitas illa arborum sagittis iaculisque 11
 hostium allatura impedimentum, et paludum altitudo periculosa Ro-
 manis locorum ignaris, ipsis autem facilis expeditaque fore videbatur,
 non ignaris quae vsquam peruia, quae inuia, et genuum tenuis quo-
 tidie per illas discursantibus. Sunt autem o) Germani peritissimi na- 12
 tandi, vt qui tantummodo in fluminibus lauentur. In huiuscemodi 13
 igitur locis pugna inita, vbi etiam Imperator ipse Romanus fortis-
 sime praelium inchoauit. Nam quum ad ingentem quandam vastam- 14
 que paludem ventum esset, intra quam Germani fuga se receperant,
 verentibus Romanis eodem hostes insequi, primus Maximinus equo
 paludem ingressus, quum quidem etiam supra aluum equus voragine
 hauriretur, magna vi repugnantes barbaros contrucidauit. Quare 1
 exercitus reliquis pudore intinctus, ne prodere pugnantem pro se impe-
 ratorem videretur, ausus et ipse est paludem ingredi. multique vtrinque
 ceciderunt: ita tamen, vt nullus pene barbarorum fuerit reliquus,
 dimicante insigniter Romano principe. Quare et stagnum cadaueri-
 bus oppletum, et palus sanguine confusa, p) pedestris praelii naua-
 lem faciem praeferebat. Hanc igitur pugnam suaque ipsius fortia 16
 facinora non solum per literas senatui populoque Romano significa-
 vit, sed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicauit:
 vt non tam audire quae gesta forent, quam etiam subicere oculis
 Romani possent. Eam tabulam deinde vna cum reliquis illius hono-
 ribus senatus sustulit. Fuere item alia praelia quibus omnibus ipse 17
 manu pugnam capeffens, ac fortissime dimicans, exsplendescibat.
 Multisque captiuis atque ingenti abacta praeda, instante hyeme in 18
 Pannoniam reuersus est: intraque vibem Sirnium (quae maxima 19
 omnium eius regionis habetur) in hybernis agens, ad vernam sese
 expeditionem comparabat: identidem minitans (id quod etiam prae- 20
 stiturus videbatur) excisurum subacturumque Oceano tenus omnes
 Germaniae barbaras nationes.

n) Facillime autem ignis eorum
 vrbes atque domicilia depascitur.
 Lapidum enim apud illos aut la-
 terum coctilium est penuria: sed
 densas habent siluas: ideo quae
 lignis quum abundant, ea com-
 ponentes et compingentes, sibi

tabernacula aedificant. Steph.

o) et natandi peritissimi Ger-
 mani, Memm.

p) i. e. pedestri exercitus prae-
 lio speciem pugnae naualis prae-
 ferebat. Steph.

III.

Talis utique fuit in bellicis negotiis: maximam rebus gestis claritudinem adepturus, *q)* nisi grauior multo suis ac truculentior
 2 (quam ipsis) fuisset (hostibus). Quo enim barbaros interemptos, si
 3 longe plures in ipsa vrbe Roma subiectisque nationibus caedes ede-
 4 bantur? Quid praedam aut captiuos abactos proderat, si suis fortu-
 5 nis Romanae ditionis mortales quotidie dispoliabantur? Quippe
 6 omnis non modo libertas, sed instigatio quoque delatoribus permessa,
 7 ut circumuenire quos vellent, renouareque etiam (si ita usus posce-
 8 ret) usque a progenitoribus ignota atque indeprehensa ad eam diem
 9 crimina liceret. Neque sane delicti alicuius quis iam arcessebat,
 10 quin idem continuo reus perageretur, ac censu fortunisque omnibus
 11 expelleretur. Itaque quotidie cerneret, qui pridie opulentissimi
 12 fuissent, eos nunc emendicare stipem. tanta videlicet tyrannidis
 13 auaritia incessebat, assiduas erga militem largitiones obtendentis.
 14 Erant praeterea illius aures omnibus calumniis patulae, sic ut nullius
 15 vel aetatis vel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exer-
 16 citibus aut prouinciis praepositos, consulares triumphalesque viros,
 17 leuissima tenuissimaque calumnia attractos, corripere de improviso iube-
 18 bat, ac sine ullis ministeriis solos vehiculis impositos, die noctuque
 19 iter facere ab oriente aut occidente (si ita cecidisset) itemque a me-
 20 ridie in Pannoniam usque, in qua tunc ipse morabatur. Dein *r)* spo-
 21 liatos omnique ignominia affectos, exilio vel morte puniebat. Quam-
 22 diu igitur *s)* vnus aut alter talia patiebantur. neque ea calamitas ex-
 23 tra ipsorum familiam egrediebatur, non sane magnopere populorum
 24 gentiumque interesse videbatur: (liquidem beatorum diuitumque res
 25 aduersae, non solum a plebe negliguntur, sed eis nonnulli etiam
 26 prauo malignoque ingenio, ob inuidiam scilicet potentiorum atque
 27 felicitum, delectantur) postquam autem Maximinus plurimas illu-
 28 strum virorum familias ad egestatem redegit, leuiora iam illa ac mi-
 29 nora ducens, quam ut ipsius cupiditati sati-facerent, animum ad
 30 publicas opes transtulit. Igitur quaecunque pecuniae ciuiles, aut ad
 31 publicam annonam repositae, aut in plebem diuidendae supererant,
 32 tum quae theatris ac celebritatibus seruiebant, vniuersas sibi adiudi-
 33 cavit. Adhaec templorum (omnium) donaria, statuaeque deorum
 34 heroumque honores, tum quicquid publici operis aut ciuilis orna-
 35 menti, aut materiae denique fuit nummis idoneae conficiendis,
 36 omnia pariter ignibus conflagabantur. Quares imprimis animos mul-
 37 titudinis exulcerauit, quasque luctum publicum effecit, quum citra
 38 pugnam atque arma quasi oppugnationi esse vrbs obnoxia videretur:
 39 sic ut quidam e populo contra resistere, templaque ausi tueri, etiam
 40 cadere ante aras deorum immortalium, quam spectare patriae spolia,

q) nisi domesticis et subditis
 omnibus grauior terribilior que
 fuisset. Quid enim proderat,
 barbaros interimere, si l. pl. *Steph.*

r) vexatos, *Memm.*

s) Q. i. in nonnullos priuatim

haec admittebantur, et intra eo-
 rum familiam calamitas haec con-
 sisteat, populi ciuitatum et na-
 tiones non valde sua interesse pu-
 tabant. *Steph.*

praeoptauerint. Hinc itaque potissimum per vrbes atque nationes 16
popularium animi intumuerunt: ac nec milites quoque satis aequo 17
animo ferebant, exprobrantibus inuidiose consanguineis atque do-
mesticis, et *z*) ipsorum culpa talia patrare Maximinum dictitantibus.

IV.

Huiuscemodi igitur causae minime profecto leues ad odium ac de-
fectionem populos proritabant. Caeterum votis tantummodo
agebant, laesa implorantes numina, nullo scilicet audente profiteri
se vindicem: donec exacto imperii triennio, exigua lenique occasio-
ne *v*) (vt sunt lubricae tyrannorum res) primo arma sumpserunt re-
bellaruntque Afri, tali causa: *x*) Procurator erat quidam Carthagini, 3
cui nihil ad extremam vel asperitatem vel saeuitiam deerat. Is
damnandis iudicio hominibus, exigendisque pecuniis, fauorem
principis aucupabatur. siquidem Maximinus, quos sibi factos cogno- 4
scebat, eos potissimum deligere consueuerat. Quicunque igitur fisci
rem curabant, si modo viri probi forent, (quod perraro eueniebat)
aut procuratore exciderant, aut praesenti periculo conterriti, gna-
rique illius avaritiae, quamvis inuiti, caeteros imitabantur. Qua 5
propter Africae procurator, cum pleraque alia violenter faciebat,
tum ab adolescentibus quibusdam nobilibus atque opulentis damna-
tione circumuentis, statim exigere pecunias intenderat, patrimo-
nioque illos et auitis bonis exuere. Quibus rebus exacerbati ado- 6
lescentes, petito trium dierum spatio: *y*) conspirantesque interim in 7
vnum, quicunque graue aliquid vel passi fuerant, vel passuros me-
tuebant, iubent nocte ex agris iuuentutem cum fustibus ac securibus
adesse. Illi, dominorum imperia exequentes, venere ante lucem 8
vniuersi in urbem, celantes sub vestibus arma, quae cuique tumul-
tuaria se obtulerant. Magna vero vis mortalium confluxere. siqui- 9
dem foecundissima hominum Africa plurimos tunc etiam agrorum
cultores habebat. Vt autem dies iam illuxit, iubent adolescentes 10
pone sequi seruorum suorum gregem, tanquam si e reliqua essent

z) propter ipsos talia *p. M.*,
nimirum propter insatiabilem pe-
cuniarum cupiditatem, qua tene-
bantur. Nam *p.* praec. dixit, Ma-
ximinum, suae rapacitati assiduas
erga militem largitiones obten-
disse. *Steph.*

v) (quales sunt tyrannidis la-
pfus) primi arma sumpserunt con-
stanter que rebell. *Steph.*

x) Administrabat quidam Car-
thaginensem regionem acerbissime,
et cum omni saeuitia damnabat
iudicio, atque pecunias exigebat:
quod bene audire apud Max. vel-
let. Siquidem Maximinus, quos

animo suo conuenientes norat,
eos deligebat: et qui aerario tunc
praerant, etiam si viri probi es-
sent, (quod raro contingebat) ta-
men et ipsi, periculum ante oculo-
los habentes, et illius avaritiam
scientes, caeteros, licet inuiti,
imitabantur. Illi quidem certe
procurator Africae cum in alios
violentia utebatur, tum vero ab
adol. *Steph.*

y) sed quum, facta coniuratio-
ne, omnes, quos nouerant ali-
quid graue passos esse, vel metuere,
ne paterentur, in suam sententiam
pertraxissent, iubent — *Steph.*

populi multitudine: neque tamen arma proferre prius, aut vim facere, quam ubi aliquos aut e militibus aut e populo viderint irruere
 11 contra se, atque ire ultum facinus quod gesturi mox essent. Ipsi, reconditis intra sinum pugionibus, adeunt procuratorem, tanquam
 12 cum eo de persoluendis pecuniis acturi, continuoque nihil tale suspi-
 13 cantem neci dedunt. Ibi, exertantibus gladios illius militibus, atque ire ultum volentibus, repente agrestes cum fustibus ac securibus occurrunt, fortiterque pro dominis pugnantes, facile omnes in fugam verterunt.

V.

Ad hunc modum negotio succedente, iuvenes, desperatis semel rebus, vnam sibi reliquam salutem fore arbitrati, si patratum nuper facinus maiore aliquo facinore cumularent, statuunt in communionem periculi rectorem provinciae assumere, z) ac populos ad defectionem sollicitare. quod optari iam pridem ab vniuersis cognoverant, Maximini odio, sed metu prohiberi. Igitur cum omni multitudine a) nocte intempesta domum proconsulis petunt. Is Gordianus fuit, b) proconsulatum sortitus eum, quum annum ageret circiter octogesimum: multarumque ante provinciarum fuerat rector, 4 atque in maximis spectatus negotiis. Quocirca facile susceptum iri ab illo imperium exsistimabant, c) quasi fastigium aliquod superiorum dignitatum: senatuique et populo Romano gratum futurum principem, qui praeterquam quod erat d, illustri ortus genere, etiam per honores plurimos, quasi per gradus quosdam, ad imperii culmen 5 ascendisset. Euenit autem, ut, quo die haec agebantur, domi Gordianus resideret, dilatis laboribus, omnique actu rerum suspensio. 6 Igitur adolescentes, cum gladiis, magna stipante multitudine, proturbatis ianitoribus, impetum in aedes faciunt, eumque supra grabatam 7 requiescentem offendunt: circumfusique, senem purpura induunt atque augustalibus honoribus consalutant. Ille, re subita 8 exterritus, insidiasque et dolum in se compositum ratus, decit humi se ex grabbato, obsecrans parcerent seni, a quo nihil iniuriarum acceperant, fidemque principi et benevolentiam feruarent. Instantibus 9 autem illis, ac nudos manu gladios tenentibus, quum partim metu, partim ignoratione, haudquaquam sciret Gordianus, quid 10 sibi ea res veller, quaeque subitae fortunae causa foret, vnus e numero adolescentium, qui et nobilitate et facundia caeteros anteciret, reliquis tacere et paulisper quiescere iussis, dextra capulum

z) totam que gentem, *Memmi.*

a) quum iam meridies esset, irrumpunt in dom. pr. *Steph.*

b) forte quidem proconsulatum nactus, sed senex, ac ferme ad octogesimum aetatis annum, provectus; Gr. *Sylb.*

c) finem rebus, a se gestis, imponente, qui velut culmen eorum esset: senatumque et pop.

Rom. lubenter recepturum esse virum, qui non solum claris esset natalibus, sed etiam a multis praefecturis, quasi continuata serie, ad hanc dignitatem peruenisset. *Steph.*

d) Originem enim paternam ad Gracchos, maternam ad Traianum Imper. referebat. *Memmi.*

tenens, in hanc sententiam verba fecit: *E duobus periculis, quorum* 11
alterum praesens manifestumque, alterum, futurum forsitan, dubiique
euentus, eligendum tibi hodie alterutrum est: ut aut nos teque vna ser-
ves, et spem meliorem, qua omnes freti sumus, amplectaris, aut iam-
iam nostris manibus intereas. Quod si e) potiora malueris, multa ad 12
spem bonam f) viatica sunt. quippe inuisum omnibus Maximinum, pe-
stemque illam crudelissimae tyrannidis tolles, vitamque antehac praeclare
tibi actam, illustri gloria cumulabis: maximosque a senatu populoque
Rom. honores ac sempiternam laudem nancisceris. Sin vero abnueris, 13
ac nobiscum conspirare pernegaueris, iamiam te hic obruncabimus, at-
que ipsi quoque (si oportueris) occiso tibi immoremur g) Maius nam- 14
que facinus ausi sumus, quam ut salui esse citra desperationem possimus.
Iacet enim tyrannidis minister, luitque poenas crudelitatis, nostris 15
nunc nuper manibus interemptus. Quapropter si consenseris nobiscum, 16
atque in partem periculorum accesseris, cum ipse honorem imperii con-
sequeris, tum quod nos facinus perpetravimus, h) laude quam supplicio
dignum reputabitur. Dum haec loquitur adolescens, impatiens mo- 17
rae caetera multitudo, quum quidem eodem iam ciuitas vniuersa, re
vulgata, concurrisset, Gordianum vnanimis augustum appellant. Ille, 18
quamuis recularet ac senectutem obtenderet, tamen suapte natura
gloriae audior, haud aegre tandem honorem suscepit: malens futu-
rum dein quam praesens iam periculum subire. simul aetate iam ex-
acta minime recusandum putabat, quin (si ita res posceret) etiam
imperatoris honoribus immoreretur. Igitur statim tumultuari omnis 19
Africa, sublatisque Maximini honoribus ciuitates pleraeque imagines
Gordiani ac statuas ponere. Sed eum quoque a se cognominarunt
Africanum. nam qui ad meridiem Libyes habitant, Afri Romana
voce nuncupantur.

VI.

At Gordianus, aliquot dies Thystri commoratus, qua in vrbe haec
 acta fuerant, nomen imperatoris iam cultumque gerens, Car-
 thaginem proficiscitur: i) vtr in ciuitate maxima, ut ipse norat, ce-
 leberrimaque, omnia quasi Romae agitantur. Siquidem vrbs illa, 2
 vel opibus, vel populi frequentia, vel magnitudine tantum Romae
 concedens, cum Alexandri vrbe Aegyptiaca de secunda palma con-
 tendit. Sequebatur autem ipsum k) principalis pompa omnis, mili- 3
 tesque quicunque aderant, iuuenesque urbani procera statura, ad eorum
 similitudinem, qui Romae imperatorem l) comitantur: virgae item 4
 laureatae, quo insigni principes a priuatis dignoscuntur. Praeterea-

e) praesentia, *Memn.*

f) Malim adminicula, vel ad-
 iumenta. Ad verbum tamen via-
 tica sonat Gr. vox. *Steph.*

g) Ausi enim rem sumus, quae
 maiori desperatione indiget. *Steph.*

h) Post laude vel magis, vel po-
 tius fortasse non deest, sed ipse

Pol. subaudiendum reliquit. *Steph.*
 Ellipsis particulae magis supra
 quoque bis a Pol. vsurpata. *Sylb.*

i) C. pr., quam esse maximam
 et populosam norat: ut omnia tan-
 quam Romae ageret. *Steph.*

k) Imperatoria p. *Steph.*

l) antegrediuntur. *Steph.*

que ignis de more praeferebatur, ut speciem fortunamque, exiguum sane ad tempus, Romanae ciuitatis Carthago repraesentaret.

5 Caeterum Gordianus literas complures ad *m*) primum quemque Romanam missitabat, atque ad proceres senatus, quorum erant ei permulti amici ac necessarii. Scripsit item publice ad S. P. Q. R. significans

6 Afrorum erga se consensum, simulque accusans Maximini crudelitatem, quam esse omnibus magnopere inuisam sentiebat. Ipse omnem prae se mansuetudinem ferebat. nam et delatores omnes exilio affecit, et iis, qui parum iusto iudicio damnati fuerant, iterum defendendi sui potestatem indulsit. quin exules quoque in patriam restituebat, ac militibus plura se quam quisquam antea, largiturum, populoque ingens daturum congiarium pollicebatur. Idem praefectum

9 quoque praetorii, Vitalianum, ferum crudelemque hominem, carissimum deuotissimumque Maximino, in ipsa vrbe curauit interimendum. Siquidem suspectans, ne ille suis inceptis fortiter *n*) resistendo, caeteros quoque metu perterritos a se auerteret, mittit

10 prouinciae quaestorem, adolescentem audacissimum, corpore validum atque aetate florentem, promptumque ad omne periculum pro se suscipiendum, traditis centurionibus ac militibus nonnullis.

12 *o*) cui etiam literas dedit obsignatas duplicibus tabellis, per quas arcana occultaque negotia *p*) significare imperatores consueuerunt.

13 Iubet itaque illos intrare urbem ante lucem, ac dum adhuc *q*) in actibus occupatus esset Vitalianus, accedere ad eum intra cellulam, ubi res secretas atque arcanas ad salutem principis pertinentes scrutari atque inquirere consueuerat: *r*) habere se ad eum literas arcanas a Maximino dicentes, ac velle etiam remotis arbitris, de rebus ad

14 securitatem imperatoris spectantibus cum illo colloqui, ac mandata principis exponere, *simulantes*. dein signis agnoscendis occupatum, dum se aliquid dicturos *simularent*, pugionibus, quos in sinu occultos haberent, de improviso confoderent. Quae scilicet omnia ex sententia successerunt. Etenim ante lucem, quo tempore prodire illi mos fuerat, inueniunt hominem pene solum, paucis tantum circumstantibus, quippe alii nondum venerant, alii salutato, abierant prius-

18

m) vnumquemque illorum, qui primarios honores Romae obtinere existimabantur: quin etiam ad eos, qui praecipuae in senatu erant auctoritatis, vel, quin etiam ad eos senatores, quorum praeceteris spectata virtus erat. *Steph.*

n) resisteret, atque illius metu nullus ipsi auxiliaretur, mittit pr. *Steph.*

o) quibus Gr. *Sylb.*

p) significari Imperatoribus *conf.* Pol. autem τοῖς β. pro ἐπὶ τῶν βασιλέων accepit, v. Annot. *Steph.*

q) ius diceret, vel redderet.

r) ferre se litteras arcanas Ma-

ximino, et ad hoc a quopiam esse missos de rebus, ad incolumitatem Imperatoris pertinentibus. simulare etiam, se velle cum illo, remotis arbitris, colloqui, et, quae sibi mandata essent, exponere. At Pol. dicit *mandata principis*: quum hic genicius inter Herodiani verba in nostris exempl. non existeret. Conuenit autem cum eo, quod non πρὸς Μαξιμίνον, sed ἀπὸ Μαξιμιλιανου legit: aut saltem perinde locum illum interpretatur, ac si ita legitur. *Steph.*

quam dilucesceret. Igitur vacante illo, ac paucis duntaxat ante cel-
lulam inuentis, ubi quae supra diximus nunciauerunt, facile scilicet
intromissi sunt: porrectisque epistolis, contemplantem eum signa di-
ligentius, prolatis pugionibus confodiunt, nudosque eos manibus
prae se tenentes prosiliunt, omnibus loco cedentibus. Nam id Ma-
ximini factum imperio putabant: quando idem saepenumero etiam
in eos facere consueuerat, qui antea ipsi carissimi videbantur. Dein
vadentes media sacra via, proponunt epistolam Gordiani ad popu-
lum, literasque item ab illo consulibus ipsis caeterisque reddunt,
vulgata etiam fama interfecti Maximini.

VII.

Quod ubi auditum est, statim vniuersus populus discurrere vndique,
furenti similis. Nam etsi vbique vulgus semper ad res novas
leuissimum, tamen Romana plebs inprimis, quae ex magna variaque
etiam peregrinorum multitudine constat, s) longe caeteris mobilior
est. Igitur statuæ atque imagines Maximini, caeterique honores
statim conuulsi, clausumque antea formidine odium, t) licentia iam
et potestate adepta, nullo prohibente effundebant. Quare senatus
quoque frequens, etsi de Maximino certi nihil habebat, ex praesenti
fortuna rem coniectans, abolitis illius honoribus, Gordianum filium-
que ipsius augustos declarauerunt: statimque delatores atque accusa-
tores vniuersi aut effugerunt, aut ab iis, quos offenderant, occide-
bantur. Procuratores autem, et qui ius in illius crudelitatis mini-
sterium dicebant, tracti a plebe sunt, abiectique in cloacas. Multi
item insontes occisi. nam et creditorem suum quisque, et aduersa-
rium in forensibus causis, et ut quemque aliquis leuissima de causa
oderat, v) impetu in domum facto, bonisque direptis trucidabant.
Ita sub specie libertatis pacisque praetextu, ciuiliis belli facinora
edebantur. Quin praefectum quoque vrbi Sabinum, x) qui antea
pleraque munia consularia obierat, prohibere talia conantem, fuste
capiti illiso mactauerunt. haec igitur populus agitabat. Enimuero
senatus, quando iam semel periculum subierat, metu Maximini ni-
hil sibi ad sollicitandas ad defectionem prouincias reliqui faciebat.
Quocirca legationes vndique ad rectores prouinciarum mittebantur,
electis e senatorio equestrique ordine clarissimis hominibus, cum li-
teris, quibus senatus populique Romani mens exponebantur: qui pro-
curatores ipsos hortarentur, y) uti communem patriam capefferent,

s) magna et facili est animi mo-
bilitate, Gr. Politianus ita verit,
quasi scriptum esset πολὺ ῥᾶν. Sylb.

t) odium, securum iam et li-
berum redditum, nullo prohibente
effundebatur. Quinetiam senat.
Steph.

v) consensu de improviso do-
mibus, variis modis tanquam sy-
cophantas infestabant, et bonis
spoliatos trucidabant, vel variis
iniuriis affectos, bonisque spolia-

tos, tanquam sycophantae essent,
truc. Steph.

x) post multas functiones con-
sulares, Gr. Sylb.

y) ut communi patriae et cu-
riae opitularentur: atque ut na-
tiones parerent Romanis, ad quos
publice imperium pertineret iam
antiquitus, et quibus amicae ac
subiectae essent iam a maioribus.
Steph.

curiamque Romanam tuerentur: persuaderentque nationibus, ut in fide populi Romani perseverarent, cuius proprium antiquitus imperium foret, veterrimumque cum illis amicitiae ius a maioribus institutum. Quocirca plerique legatis benigne exceptis, populos ad defectionem perpulerunt. quod scilicet pronum fuit: adeo incredibili apud omnes odio Maximinus laborabat. Igitur omnibus quicunque apud ipsos magistratum gerentes cum Maximino sentiebant, repente ad unum occisis, ipsi universi ad Romanos defecerunt. Pauci tamen inveniunt, qui legatos ad se missos interficerent, aut ad ipsum mitterent, adhibitis custodibus, qui deinde omnes exquisitissimis a Maximino suppliciis affecti sunt. 2) Haec mens Romanae civitatis, hic animus fuit.

VIII.

Quae postquam Maximino nuntiata sunt, quamquam tristis ac sollicitus, tamen illa se contemnere simulabat. ac primo quidem altero die domi quietus, ad amicos de eo negotio retulit. Caeterum exercitus omnis cunctique a) eius regionis mortales, ceterum omnem intellexerant, intumuerantque animis, audacia rerum tantarum ac novitate: tamen pro se quisque tacebant, ac se ignorare omnia simulabant. quippe tantus erat Maximini metus, ut nihil illum plane lateret, omniumque non solum verba, sed nutus quoque speciemque oris b) observaret. Tertio vero die convocatis in campum ante urbem militibus suis, Maximinus tribunal inscendit, atque ex libello orationem ab amicis compositam, in hanc sententiam recitavit: Scio me vobis incredibilia novaeque dicturum, sed (ut ego existimo) non tam admiratione quam risu digna. Arma vobis vestraeque virtuti non Germani inferunt, saepe devicti, non Sarmatae, qui de pace nobis quotidie supplicant: Persae item, qui olim Mesopotamiam pervagabantur, nunc suas intra sedes quiescere boni consulunt, cum gloria in armis vestra, tum rerum a me gestarum periculo edocti, quacumque iam tum illis innotuerunt, quum tuenti ripas exercitui praefuimus. Verum c) (nequid magis ridiculum dixerim) Carthaginienses insaniunt, atque sene infelicissimo et extremo iam aetatis delirante, dubium d) suasio an coactio, quasi aliqua in pompa ludunt principatum. Quo enim freti exercitu, quum apud eos proconsulis ministerio lictores satisfaciant? Quibus porro usuri armis, ubi praeter lanceas exiguas e) ad feras excipiendas, nihil sit telorum, proque bellicis exercitationibus chori tantum, dictaque procacia, et numeri quidam usurpentur? Neque

2) Hic Romanae urbis status, haec mensebat. Steph.

a) vltioris reg. Memm.

b) observarentur, ab aliis videretur, qui ad illum deferabant. At Pol. ita vertit, quasi scriptum esset non παραφύλαττεσθαι, sed παραφύλαττεν. Quin etiam ex vno, τὰ δὲ ὀφθαλμοῦν, i. e. oculo-

rum nutus, duo in sua interpretatione facit. Steph.

c) annon ridiculum dictum? Memm.

d) Aptius esset persuasio. Steph. q. c. habent, suasio an coactu. Sylb.

e) i. exiguas, quibus aduersum feras singulari pugnant certamine. Steph.

vero vos perterrefecerint, quae facta in urbe nuntiantur. Nempe Vitalianus per dolum fraudemque occisus est. Quam autem leue instabileque sit Romani populi ingenium, quam prompta clamorum tenuis audacia, notissimum scilicet vobis est. Si duos modo tresue armatos conspexerint, trudentes alter alterum, et proculcantes, ac suum quisque periculum fugitantes, publicum neglectui habent. Quod si quis vobis etiam quae acta in senatu sunt, renuntiavit, non est profecto, quod miremini nostram illis continentiam duriorum videri, f) atque ob id morum congruentiam vitamque illius luxuriosam nobis anteferri; g) quippe apud illos fortissima quaeque ac grauissima pro asperimis, dissoluta atque ebacchantia pro mitibus voluptuariisque habentur. Quocirca nostrum quidem imperium, quoniam industrium atque moderatum, reformidant: Gordiani delectantur nomine, cuius infamia vitae non vos praeterit. Igitur aduersus hos atque huiusmodi homines bellum vobis est, milites: si tamen id bellum appellandum. Nam ut mihi quidem atque adeo caeteris omnibus videtur, non prius Italiam attigerimus, quam illorum maxima pars ramos supplices liberosque suos praeferentes, nostris se pedibus aduoluent, aut formidine degeneri fugam facient: ut mihi liberum sit bona illorum vobis contribuere, quibus in perpetuum perfrui mini. Haec quum dixisset, ac multa in ciuitatem lenatumque vniuersum interpellatum probra iecisset, manuumque gestibus minabundus, trucique vultu nutuque oris quasi praesentibus irascens, perfectionem in Italiam edicit. Diuisoque inter milites ingenti stipendio, vno tantum die interiecto facere iter incepit, magnum secum exercitum atque vniuersas adducens Romanas copias. Sequebatur eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus, quos vel armis subegerat, vel in amicitiam societatemque adsciuerat. Praeterea machinae et bellica instrumenta, quaeque alia aduersus barbaros comparauerat. Caeterum tardius iter faciebat, ob vehicula resque alias vsui necessarias, quae vndique importabantur. Nam quum repentinum id illi iter obuenuisset, non cuiusquam prouidentia (ut consueuerat) sed tumultuario ac festinato ministerio, quae erant militibus necessaria colligebantur. Igitur praemittere Pannoniorum cohortes decreuit, quibus fretus maxime erat, quaeque primae imperatorem consulatauerant, atque vltro etiam pro illius salute omne periculum deposcebant. Iis igitur imperauit, ut caeteras copias praecederent, ac regiones occuparent Italiae.

IX.

Dum in itinere Maximinus est, res interea Carthagini praeter spem magnopere successerunt. Erat enim Capellianus quidam, senatorii ordinis vir, procurator Mauritaniae Romanis subiectae, quae

f) similes autem illius in vita luxuriosi mores nobis antef., vel, similes illius luxuriose viventis mores. Steph.

g) Quippe facta fortia et digna, quae quis reuerentia prosequatur, formidabilia vocant: at dissoluta

atque ebacchantia, tanquam mitia, voluptati habent. Quocirca nostrum imperium, quod est sollers, et moderate se gerit, auersantur: Gordiani autem nomine delectantur; cuius vita quam male audiat, non ignoratis. Steph.

3 ab ipsis Numidia appellatur. Ea gens munita exercitiis fuerat, a
 4 quibus barbarorum incurfus ac populationes coercerentur. quare
 5 haud contemnendam militum manum circa se habebat. Cum hoc
 6 igitur Capelliano veteres Gordiano similitudines ex forensi quadam
 7 disceptatione intercesserant: quocirca nomen adeptus imperatoris, suc-
 cessorem illi misit, atque abscedere provinciam imperavit. Ille ea re
 indignatus, ac principi suo *b)* devotus, a quo magistratum quoque
 eum accepisset, omni coacto exercitu, quum quidem fidem tueri ac
 iusiurandum persuasisset, Carthaginem contendit, maximas valentis-
 simasque copias secum adducens, virosque cum aetate florentes, tum
 omni armorum genere instructos, peritosque rei militaris, atque ex
 consuetudine praeliorum adversus barbaros magnopere ad pugnandum
 8 paratos. Vt vero nuntiatum Gordiano est adventare ad urbem Cap-
 ellianum, et ipse affectus est extrema formidine, et perterriti Car-
 thaginenses universi, qui scilicet in turba potius, quam in exerci-
 tus aliquo ordine collocata victoriae spe, cuncti pariter urbe effun-
 9 duntur obviam Capelliano. Caeterum senex Gordianus (ut quidam
 perhibent) simulatque ille Carthaginem attigit, desperatis rebus,
 quod Maximino vires ingentes, nullas in Africa copias esse videbat,
 10 quae illis possent resistere, laqueo se suspendit. Sed occultata illius
 11 nece, *i)* filium sibi ducem multitudo elegit. Ita ventum ad manus
 est. Erant autem numero quidem plures Carthaginenses, sed inor-
 dinati ac rerum bellicarum imperiti, quippe in altissima pace educa-
 ti, festisque et deliciis emolliti, nudique armis omnique bellico in-
 12 strumento. Nam domo quisque pugionem, aut securem, aut venabulum,
 aut item praestitum fides, *k)* ut quisque poterat acuminatas,
 13 ad tuendum corpus extulerant. Contra Numidae, iaculatores opti-
 mi, atque equitandi peritissimi, sic ut equos etiam infrenos virga
 14 tantum currentes moderentur. Quocirca facile Carthaginensium
 plebs in fugam versa. liquidem haud ferentes illorum impetum,
 15 omnes abiectis armis confestim effugerunt, trudentesque inter se et
 proculcantes, multo sane plures ipsi invicem affligebantur, quam
 16 caedebantur ab hostibus. Hic et Gordiani filius cecidit, et quicum-
 que eum sequuti: sic ut prae multitudine interfectorum, neque
 17 *l)* discerni ad sepulturam funera potuerint, neque *m)* adolescen-
 tis Gordiani cadaver inveniretur. *n)* Etenim ex tanta copia
 fugientium pauci duntaxat urbem ingressi, coniectique in latebras,
 18 evaserant: caeteri ad portas conferti, ac pro se quisque intrare primi
 urbem festinabundi, ab iaculatoribus Numidis, caeterisque armatis

b) Intellige, ut dicitur cliens patrono suo devotus. Legit autem *κατασκευασμένος*. de qua lectione alius etiam locus dubitare non sinit supra. *Steph.*

i) filium eius ducem multitudini elegerunt. *Steph.*

k) in quam quisque subito potuerat formam aptatas. *Steph.*

l) colligi, *Memm.*

m) iunioris Gord. Gr. *Sylb.*

n) Ex fugientibus enim, qui clam in Carthaginem se immiserant, et latere potuerant, per totam urbem, quae maxima et populosa erat, dispersi, pauci et multis evaserunt. at caetera multitudo, quum ad portas coarctaretur, unoquoque intrare conante, a iacul. *Steph.*

militibus, contrucidabantur: maximo foeminarum puerorumque ei- 19
 latu, quorum ante oculos charissima pignora occidebantur. o. Sunt 20
 qui perhibeant, vt primum Gordiano, qui propter senium domi se
 continuerat, p) nuntiatum sit Capellianum iam in urbem peruenisse, 21
 deplorata salute, intra cubiculum se quasi dormituum recepisse, col-
 loque zonae inserto, qua praecinctus fuerat, sibi mortem consciuisse.
 Haec finis Gordiani fuit, felicitis antea vita, atque in quadam prin- 22
 cipatus imagine extincti. Sed enim Capellianus, Carthaginem in- 23
 gressus, praecipuum quemque ex iis, qui e pugna superauerant, neci
 dedit: ac neque a templis despoliandis, neque a publicis priuatis-
 que pecuniis diripiendis abstinuit. aditisque urbibus reliquis, quae 24
 cunque honores Maximini sustulissent, in his praestantissimum quemque
 morte, q) caeteros supplicio afficiebat: agros autem vicosque concre- 25
 mandos militibus tradebat, r) praetextu quidem vlciscendi Maxi-
 minum: caeterum clanculum militum sibi animos concilians, vt sicubi
 res a Maximino titubassent, ipse ad occupandum principatum bene-
 volis militibus vreretur. Ita se videlicet res in Africa habebant. 26

X.

Postea vero, quam Rotnae audita senis Gordiani mors est, ingens
 perturbatio s) senatum populumque Romanum, ingensque terror
 inuasit: extincto in quem vnum spes omnes suas collocauerant. Ne- 2
 que enim illos praeteribat, nemini iam parsum Maximinum, cum
 sponte alienum ab ipsis atque hostili animo, tum iustis etiam causis
 et t) professo quasi odio succensentem. Itaque frequentes in vnum 3
 conuenere, ac de toto negotio deliberantes, quando semel in peri-
 culum venerant, bellum comparare decreuerunt, v) duobus electis 4

o) Alii vero perhibent, vt pri-
 mum Gord. Opponit enim haec
 iis, quae paulo ante de morte
 Gordiani, ex aliorum quorun-
 dam relatu, narravit; eum vide-
 licet laqueo vitam finisse, simu-
 latque Capellianus Carthaginem
 attigisset. Steph.

p) haec nuntiata sunt, et Ca-
 pellianum citato cursu urbem pe-
 tere, Memm.

q) caeteros in exilium mittebat;
 quod quum sonet vox Graeca,
 suspicari quis possit, scriptum a
 Pol. fuisse, exilii supplicio afficie-
 bat. Steph.

r) praet. q. exigendi poenas de
 iis, quae in Maximinum deliquere-
 rant. Aut certe dicendum fuis-
 set, vlciscendi iniuriam, Maxi-
 mino factam, potius, quam vlc.
 Maximinum, ad vitandam ambi-

guitatem. Steph.

s) pop. ac potissimum senatum,
ing. Steph.

t) tanquam hostes se professis,
Memm.

v) ac sibi duos Imperatores prae-
 ficere: quos imperium inter se
 partiti voluerunt; ne rursus illa
 potentia, ad tyrannidem deue-
 niens, rursus offenderet, vel
 impingeret. Intellige autem eo
 sensu, quo dicitur *navis offenderet*,
 vel *impingere*: quum alioqui et
navem impingere dicatur aliquis,
 et quidem vsitatus. Steph. vel,
 ne, si vni permetteretur impe-
 rium, potestas reflexo gradu, in
 tyrannidem iterum impingeret.
 quod in consulibus quoque spe-
 ctatum fuisse, refert Eutropii me-
 taphrastes. Sylb.

- imperatoribus, qui Remp. pari potestate administrarent, ne rursus
 5 principatus autoritas in tyrannidem prouerheretur. Conuenerunt
 igitur non quidem in curiam, quo antea consueuerant, sed in templum
 Capitolini Iouis, quod in arce summa praecipuae venerationis Ro-
 6 man: habent: ibi clausis foribus soli, quasi teste et confessore at-
 que adeo rerum omnium inspectore deo, selectis, qui aetate ac di-
 gnitate caeteros anteirent, de quibus suffragia ferrentur, duo
 ex omni numero, Maximus atque x) Balbinus, plurimis suffraganti-
 7 bus imperatores creati. Horum Maximus cum saepe exercitibus prae-
 fuerat, tum praefectura vrbs egregie gesta, maximam ingenii pro-
 uidentiaeque, praeterea vitae continentis opinionem vulgo de se
 praebuerat: Balbinus autem, patricii generis homo, consulatu iterum
 gesto, multisque prouinciis sine vlla querela administratis, morum
 8 y) simplicior habebatur. Ita creati principes augustique appellati,
 9 ac senatusconsulto omnibus imperatoriis honoribus affecti sunt. Dum
 haec aguntur in Capitolio, interea pop. Rom. (incertum, subiicien-
 tibus Gordiani amicis ac necessariis, an tantum rumoribus exciti)
 facto ad portas concursu, z) viam qua itur in Capitolium, totam
 10 conferta multitudine occupauerant: lapidesque et fustes ingerentes,
 rebus in Capitolio actis aduersabantur, ac Maximum in primis recu-
 santes, a) seueriorem scilicet quam ut eum (leuis) multitudo facile
 pateretur. *magna enim industria vigilantiaque usus fuerat aduersus*
 11 *improbam ac leuitatem quorundam e plebe.* Quapropter metuentes
 eo maxime offendebantur, clamantes identidem ac minitantes vtrum-
 12 que se (confestim) occisuros. Nam ipsi ex Gordiani genere princi-
 pem sibi deposcebant, ut in familia nomineque eo b) nomen impera-
 13 torium remaneret. Balbinus autem ac Maximus, equestris ordinis
 iuuentute, atque vrbis militibus, cum gladiis, vndique stipati, egredi
 Capitolio conabantur: sed lapidibus ac fustibus coerciti: donec,
 c) subiiciente nescio quo, ad hunc modum populo imposuerunt:
 14 Erat puer quidam, infans adhuc, ex Gordiani filia natus, nomen
 aut referens. Hunc igitur, submissis quibusdam, afferri ad se iusse-
 15 runt: qui quum domi eum ludibundum offendissent, impositum in
 humeros per mediam ferebant multitudinem, plebi ostentantes, ac
 nepotulum Gordiani distitantes, d) vocantesque eum nominatim:

x) *Albinus*, non *Balbinus*, ha-
 bent aliae huius interpretationis
 editiones hoc in loco: alibi au-
 tem modo hoc, modo illud. Sed
 alius fuit Albinus, de quo scripsit
 Herodianus lib. tertio. *Steph.* In
 Gr. quoque Fastis *Albinus* nomi-
 natus p. 40. sed a Fastis Latinis
 appellatur *Balbinus*, itidem que
 a Latinis Caesareae historiae scri-
 ptoribus, et Gr. Eutropii meta-
 phrasse. *Sylb.*

y) Aut Graecismum hic vsur-
 pauit Politianus, aut simpliciorum
 scripsit. *Sylb.*

z) clium, quo — *Memm.*

a) qui seuerius se gesserat in
 praefectura vrbs contra improbam
 et leuem multitudinem, *Memm.*
 vel, qui rigidior se in p. vrb.
 praebuerat, acrius que animad-
 verterat in improbos ac leues vul-
 garis turbae homines. *Sylb.*

b) nomen Imperatoriae digni-
 tatis rem. *Steph.*

c) admonente, vel, consilium
 dante. *Steph.*

d) eum que illius nomine ap-
 pellantes. *Steph.*

quoad in Capitolium pertulerunt, populo subinde acclamante et conspergente puerum frondibus. Quum itaque senatus caesarem illum declarasset, quando adhuc per aetatem remp. gerere non poterat, et irae multitudinis resederant, passi videlicet sunt in aulam palatinam fenes imperatores commigrare.

XI.

Sed incidit per eos dies ciuitati Rom. funesta calamitas, orta de nimia duorum senatorum audacia. *e)* Nam quum senatus haberetur de publicis negotiis, duo ex militibus Maximini, quos in castris reliquerat, emeritae iam aetatis, ad fores curiae accesserunt, exploratum, quae gererentur: inermes videlicet, tantumque subarmalibus et sagis induti. Constiterant autem pariter cum reliqua multitudine: sed caeteris ante fores praestolantibus, duo tresue ad *f)* summum curiosiores audiendi, curiam ingressi, sic vt ultra aram quoque Victoriae penetrarent. hic senator quidam, deposito nuper consulari, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginienensis, alterque item praetorius, Maecenas, nihil tale expectantes milites, manusque adhuc sub sagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus interficiunt. Etenim omnis senatus, ob recentem seditionem tumultumque superiorem, alii propalam, pars clanculum gladios gerebant, quibus suam quisque salutem ab inimicorum insidiis tuerentur. Ira caesi milites, quod se de improviso defendere haud quinerant, prostrati ante *g)* altaria iacebant. Quo viso, caeteri confestim expauescenti commilitonum interitu, simulque populi concursum formidantes, quod erant inermes, fugam arripuerunt. Caeterum Gallicanus raptim se curia in mediam multitudinem proripiens, gladiumque et manum stillantem sanguine ostentans, ad persequendos occidendosque senatus populique Romani hostes, amicos sociosque Maximini, vulgus adhortabatur. Quibus rebus inducta plebs, Gallicanum faustis excipit acclamationibus, militesque lapidibus incessit, quatenus licuit persequuta. Caeterum, quum se illi in castra recipissent, paucis tantummodo vulneratis, clausis portis, armisque arreptis, castrorum moenia defenfabant. Verum Gallicanus quando semel tantum facinus ausus fuerat, bellum protinus ciuile atque omnibus perniciosum suscitauit. quippe iussis effringi publicis armamentariis, in quibus pompae magis instrumenta, quam belli, asseruabantur, vnde sibi quisque munimentum corporis accommodaret, apertisque item gladiatorum ludis, atque vnoquoque propriis armis ornato: praeterea cunctis, quaecumque intra domos aut officinas essent, hastis, gladiis ac securibus direptis, quum *h)* quicquid occurreret, furor in

e) Nam, cum omnes in curiam conuenissent, vt de rerum statu dispicerent, ea re comperta milites, quos in castris Maximinus reliquerat, (quippe propemodum emeritos, ac per aetatem domi remanere permisos,) accesserunt vsque ad aditum curiae, vt intel-

ligerent, quid ageretur: armis tamen nudi, simplicem que tantummodo vestem ac lacernas induti, *Syllb.*

f) q. c. summam. *Syllb.*

g) aram, *Memm.*

h) quodcumque occurreret instrumentum ex idonea ad pugnam

16 arma conuerteret, statim omnes conferti conglobatique ad castra
 17 contenderunt, at velut *l)* urbem aliquam expugnaturi, murum ipsum
 18 portasque circumfederunt. Caeterum milites, vtpote pugnandi pe-
 19 rississimi, pinnis sese murorum clypeisque protegentes, sagittarum
 iactu crebro ac praelongis contis multitudinem repellebant. Postre-
 mo, quum iam defatigato populo sauciisque magna ex parte gladi-
 atoribus, atque in vesperam vergente die, regredi in urbem decre-
 vissent: conspicati milites securitatem abeuntium (quippe minime
 ausuros putabant Romani adeo paucos aduersus tantam multitudinem
 castris eruptionem facere) confestim vniuersi sese portis parentibus in
 vulgus illud hominum concitauere. Ibi gladiatores ad vnum
 caesi, magnaue pars populi collisa. Quo facto, quum haud procul
 castris recessissent, rursum sese intra munimenta receperunt.

XII.

Hinc igitur maior senatui populoque Romano indignatio oborta.
k) quare duces ex Italia omni probatissimum quemque delege-
 runt, iuuentutemque omnem, collectam in vnum, subitariis armis
 ac tumultuariis adornarunt. Horum potissimam partem secum Ma-
 ximus eduxit, vt aduersus Maximinum praeliaretur: reliqui ad urbis
 custodiam tutelamque relictii. Interea quotidie ad muros castrorum
 dimicabatur, sed profectu nullo, defecantibus superne militibus,
 istamque et fauciam multitudinem foede repellentibus. At Balbi-
 nus, domi *l)* se continens, populo per edictum supplicabat, vt in
 gratiam cum militibus rediret: quibus etiam omnium, quae patra-
 verant, obliuionem atque impunitatem pollicebatur. Sed neutris id
 persuasum, gliscente in dies malo, ac populo indignante, quod tanta
 multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerime
 ferentibus, ea se a Romanis *m)* passos, quae vix vnquam a barbaris
 expectassent. Postremo, quando oppugnatio parum procedebat, vi-
 sum ducibus interuertere omnes riuos, qui in castra perue-
 nirent, vt milites aquarum penuria sitique conficerent. Igitur
 abscondendo obstruendoque cunctos e castris aquarum riuos auerte-
 bant. Sed enim intellecto periculo milites ac rebus desperatis, erum-
 punt vniuersi patentibus portis, *n)* congressique multitudinem fu-
 gientem in urbem vsque persequuntur. Sed vbiam statario illo cer-
 tamine plebs inferior intra domos se receperat, ac regularum lapi-
 dumque et testarum iactibus desuper vrgere coeperat milites, haud

materia, furor — At Pol. omittit
 haec *ua. 28. 29. Steph.*

i) ipsa expugnaturi, aut obses-
 suri. *Steph.*

k) Et duces igitur et milites le-
 tissimi quique, per totam Italiam
 conscribebantur: iuuentus que
 omnis colligebatur, et tumultua-
 riis ac subitariis armis instruebatur. *Sylb.*

l) remanens, quia scilicet Ma-
 ximus ex urbe cum copiis aduer-
 sus Maximinum profectus erat.
Memm.

m) Romanis, non secus atque
 a barbaris, pati. *Steph.*

n) Quum que acriter pugna-
 tum esset, plebem in fugam ver-
 sam persequentes milites, longe
 intra urbem sunt progressi. *Steph.*

ausi illi ignota aedificia subire, clausis etiam domibus et tabernis, 13
ignem ianuis ac ligneis aedificiorum proiecituris. (quales in vrbe plu-
rimae sunt) illico admouerunt. Quo factum est, ut partim crebri- 14
tate o) insularum, partim lignea materia, p) bona pars vrbs confa-
grauerit: multique ex opulentis pauperes facti, maximis atque egre-
giis amissis possessionibus, vel prouentu vberimis, vel splendore
iplo et varietate pretiosis. Neque vero pauci extincti mortales, quod 15
ianuis igne occupatis, proripere se domo copia non fuerat.
Bonaque diuitum direpta penitus, immiscente se militibus 16
studio rapiendi facinorosissimo quoque, et tenui plebecula. q) Sed 17
adeo peruagatum longe lateque incendium est, ut plus multo con-
sumplerit quam quantum spatii maxima quaeque vrbs aedificiis oc-
cupet. Dum haec Romae geruntur, interea Maximinus confecto iti- 18
nere Italiam attigerat, ac sacrificato ad aras, quae in sinibus ipsis
erectae sunt, pergit iter facere: iussis arma tenere atque instructa
acie progredi militibus. Sed quum et Africae defectionem, et Romae 20
bellum ciuile, praetereaue res a Maximino gestas iterque eius hac-
tenus conscripserimus: reliqua deinceps explicabuntur.

LIBER OCTAVVS.

I.

QUAE post interitum Gordiani gesserit Maximinus, r) iterque
eius in Italiam, praetereaue Africae defectionem, et in vrbe
ipsa populi ac militum seditiones, superiore volumine recensuimus.
Enimvero Maximinus, posteaquam ad Italiae fines peruenit, prae- 2
missis exploratoribus, qui specularentur, an vllae in Alpium conualli-
bus et densissimis syluis insidiae delitescerent, ipse, in planum dedu- 3
ctis militibus, iubet armatorum acies quadrato agmine incede-
re, s) in longum porrectas potius quam confertas: t) ut ab iis quam-
plurimum campi occuparetur: cunctisque in medium coactis impedi- 4
mentis, iumentisque et vehiculis, ipse cum suis stipatoribus veluti
subsidio sequebatur: alis vtrinque discurrentibus cataphractorum 5
equitum, Maurisque iaculatoribus, sagittariisque ex oriente: et equi- 6
tatu Germanorum, quos auxiliares adsciuerat, quosque etiam praeci-

o) domorum *coniuictarum*; quae differunt ab insulis urbanis.
Memm.

p) maxima p. *Memm.*

q) Tantam porro vrbs partem ignis depopulatus est, ut ne maximam quidem urbium illa, integra sua magnitudine illi parti exaequari posset, Gr. *Sylb.*

r) eius que in Italiam aduentum, et Libyae defectionem, nec non eam, quae Romae fuit mili-

tibus aduersus populum, discordiam, supra commemorauimus.

s) longitudinis numero maiore, quam altitudinis, *Memm.*

t) His verbis, ut — occuparetur, ratio redditur non cur quadrato agmine suas acies seu phalanges, retinendo Herodiani vocem, vellent incedere, sed cur in longum porrectas potius, quam confertas, seu profundas, ut proprie sonat vox Graeca. *Steph.*

pue opponere hostibus consueuerat: ut primos videlicet imperus exciperent, feroces audacesque initio pugnae viri, simul ut, si in discrimen veniretur, vilis potissimum barbaria illa periclitaretur. Sed vbi totam planitiem seruatis *rite* ordinibus transmiserunt, ad Italiae urbem peruentum est, quae *v)* Ema a cultoribus vocatur. Ea sita est in extrema planitie ad Alpium radices. Vbi speculatores atque exploratores exercitus narrant Maximino, vacuum relictam urbem: aufugisse omnes incolas, templorum etiam ac domorum ianuis incendio consumptis, atque omnibus, quae vel in vrbe vel in agris fuerant, exportatis aut igni corruptis: nihil aut iumentis aut hominibus alimmentorum relictum. Quae res grata imprimis Maximino fuit, quod idem caeteros quoque populos *x)* suo quemque metu facturos arbitrabatur: contra milites indigne tulerunt, quod ab initio statim fame laborarent. Quumque noctem exegissent, partim intra patentes communesque omnibus domos, partim in planitie ipsa. statim sole oriente ad Alpes accesserunt. Hi sunt longissimi quidam montes, vice murorum Italiae circumdati, atque adeo in altum editi, ut etiam superare nubes videantur: itaque in longum porrecti, ut vniuersam Italiam comprehendant, *y)* laeua ad Tyrrhenum pelagus, dextra ad Ionium vsque pertingentes: densis vbique nemoribus infessi, atque angustissimis callibus et rupium praerupta altitudine, scopulorumque asperitate vix peruii, nonnullis tamen quasi semitis magno veterum Italorum labore manufactis. Quapropter ingens transiturum illac exercitum formido tenebat, sperantem summa iuga teneri iam ab hoste, nullosque non obstructos exitus ad se prohibendos. Neque is metus de nihilo erat, locorum naturam contemplantibus.

II.

Postea vero quam sine vlllo impedimento superatis Alpibus in castra descenderant, laeti scilicet omnes instauratis animis vitulabantur, nihilque non sibi ex sententia cessurum Maximinus arbitrabatur, ne locorum quidem *z)* difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare ipsi et saluti suae consulere, praetereaque insidiari hostibus, *a)* ac locis superne imminetibus pugnam capeßere potuissent. Sed vbi planitiem attigerunt, nuntiant exploratores maximam Italiae urbem Aquileiam portas occlusisse: Pannoniorum acies quae praeuerant, acriter murum oppugnasse: caeterum tentata re saepe, omnes incassum conatus euasisse. Itaque iam defatigatos recedere, lapidibus scilicet et haltis magnaque sagittarum vi desuper ingruentibus. At Maximinus iratus Pannoniis, quasi parum impigre praeliatis, ipse

v) In vet. Frob. edit. *Emona*. *Steph.* ut etiam apud Ptolemaeum, apud Iulium Capitolinum *Hemona*, apud Plinium *Aemona*. *Sylb.*

x) Aptius esset *sui*: atque ita fortasse scripsit Pol. *Steph.*

y) Diuerso situ a Graeco hoc dixit. Graeca enim sonant, *a dextro* Italiae latere, ad Tyr. pe-

lagus, a laeua, ad Ionium sinum pertingentes, *Memm.*

z) Ex eo, quod sequitur, *intra quas*, in omnibus editionibus, coniicio, Pol. scripsisse *difficultatibus*, scripturum alioqui *intra quos* — *Steph.*

a) puto scriptum fuisse, *ac e locis sup.* — *Steph.*

eum exercitu reliquo accelerabat, sperans nullo negotio se illius vrbis potiturum. Sed Aquileia *b)* prius quoque (vt erat ingens vrbis eius magnitudo) populo abundabat: et velut Italiae quoddam emporium *c)* ad mare sita, quasque terminus Illyriae, copiam rerum e continenti per terram fluuiosque conuectam nauigantibus *mercatoribus* suggerebat: et ab ipso mari res ad vsum eorum, qui continenter colunt necessarias, videlicet superioribus terris propter hyemis asperitatem minus feracibus: maxime tamen vinum, cuius in ipsa regione maximus prouentus est, vicinis gentibus ne vitem quidem habentibus, affatim suppeditabat. Ex quo factum, vt super ciuium ingentem numerum, etiam magna vis hospitem ac mercatorum eam urbem frequentaret. Enimuero tunc etiam aucta multitudine, confluentibus illuc ex agris quicunque oppidulis vicisque circa relictis *d)* fidebant vrbis magnitudini, ac vetustis moenibus, dirutis quidem antea magna ex parte: (quippe in tanta Romanorum potentia, neque murorum neque armorum Italiae ciuitates indigebant, pacem altissimam agitantes, atque in participatum reipublicae adscitae) sed tunc vrgente videlicet necessitate, renouatis instauratisque moenibus, praeterea turribus ac propugnaculis excitatis, totaque vrbe ad eum modum communita, clausisque portis, noctem diemque vniuersi pro muro stantes, hostem fortissime propulsabant. Duces erant summa potestate duo consulares viri lecti a senatu, Crispinus ac Menephylus. Hi maxima diligentia procurauerant, vt necessaria quaeque in urbem importarentur, sic vt diuturnior quoque sustineri oppugnatio potuerit. Erat item in vrbe magna aquarum abundantia, partim ex puteis sane frequentibus, partim e fluuio muros praeterfluente, ac pariter fossae obiectus et aquarum praebente copiam.

III.

His ita intra urbem comparatis, vt primum defendi muros diligenter clausasque portas Maximinus audiuit, decreuit mittere legatorum specie, qui illos alloquerentur, ac (si possent) referari sibi portas persuaderent. Habebat autem in exercitu tribunum quendam Aquileiae ciuem, cuius nati atque vxor, praeterea familia omnis in vrbe erant conclusi. Quare eum centurionesque nonnullos quasi oratores mittit, sperans facile illius auctoritatem municipales sequuturos. qui vbi muro appropinquant, in hanc sententiam verba fa-

b) abundabat quidem populo etiam prius. Habes autem apodofin ad ista verba in illis. *Enimuero — multitudo*, (§. 10.) Sed Pol. omittit etiam haec verba, ἰδίῳ δήμου, quae Herod. cum πολὺν θῶπος iungit: quasi dicas, *Erat quidem antea suo ipsius populo populosa, i. e. eam quidem et antea populosam proprius populus reddebat.* *Steph.*

c) ad mare portecta, et ante

omnes Illyricas gentes sita. *Steph.*

d) seie credebant vrbis magnitudini, et moenibus, quorum obiectu defendebatur: quae praesumma vetustate prius quidem maxima ex parte collapsa erant. Quae autem sequuntur, includo parenthesi, ad illa vsque verba, sed tunc -- necess. -- vbi est redditio ad particulam μέν quae est illic, πρῶτε: μὲν κατῆρ. *Steph.*

ciunt: *Iubere communem imperatorem pacem depositis armis colere, seque amicum pro hoste accipere, sacrisque faciundis vacare e) quam caedibus: f) miserari patriam, paulo post, si obstinati perstiterint, ab ipsis usque fundamentis ruituram: licere ipsis (si velint) una opera sibi quenque et saluti patriae consulere. quippe obliuionem veniamque omnium quae fecerint, optimum principem polliceri, quando nihil ipsorum, sed omnia forent aliena culpa contracta.* Talia quaedam sub muro legati magna voce pronuntiabant, sic ut facile exaudiri, g) si non plane ab omnibus, certe ab ea multitudine possent quaecunque supra muros turresque constiterat. Etenim taciti omnes legatorum dictis aures dederant. Quare metuens Crispinus, ne pollicitationibus illis (quae vulgi inconstancia est) ad mutandum pace bellum, referendasque hosti portas, impellerentur, discursans ipse per muros rogare obtestarique singulos, *vti audacter manerent fortiterque resisterent, neque fidem proderent senatui debitam P. Q. R. neue titulum seruatae ac propugnatae Italiae totius adspernarentur: neu promissis crederent periuri fraudulentique tyranni: neue item benigna oratione inescati, ruerent in manifestam perniciem: sed considerent belli fortunae, ita plerumque dubiae atque ancipiti, ut magnus interim numerus a paucissimis, et qui potentiores creduntur, ab iis qui imbecilliores habeantur, victi superatique sint. Neue utique expauescerent exercitus illius magnitudinem. nam qui pro altero dimicant, quam suae victoriae felicitatem (si quidem contingat) ad alios videant migraturam, minus profecto acriter decertant: quippe qui intelligant se quidem in periculi participatum admitti, cacterum h) extremos victoriae fructus ad alium peruenturos. Qui autem pro patria pugnant, praeterquam quod spe meliore esse debent (neque enim aliena occupare, sed tueri sua contendunt) etiam animo sunt maiore, ut quos non alienum imperium, sed sua quemque necessitas adigat: quoniam i) scilicet victoriae fructus ipsis potissimum debeantur.* Talia quaedam nunc singulis, nunc vniuersis ingerens Crispinus, homo suapte natura venerabilis, ac Romana facundia pollens, praeterea gratus omnibus, miti modestoque imperio, persuasit multitudini, ut in officio fideique permanerent, iussisque legatos rebus infectis ad Maximinum reuerti. Dicebatur autem Crispinus ad bellum sic audacter suslinendum, etiam multorum in vrbe aruspicum responso, qui laeta exta nuntiarent, animatus. etenim magnopere fidem huiusmodi signis habere Itali consueuerunt. Caeterum nonnulla quoque oracula ferebantur patrii cuiusdam numinis, victoriam promittentia. Belem vocant indigenae, magnaue eum religione colunt, Apollinem interpretantes: cuius etiam speciem pro vrbe ipsa pugnantem, quidam e militibus Maximi vilam sibi saepe in caelo affirmabant. Quod vtrum k) sic esse

e) Relinquit Pol. subaudiendam vocem *potius* ante particulam *quam*, sicut et alibi. Steph. de qua ellipsi supra dictum. Syll.

f) neque negligere patriam, Memm.

g) Hunc sensum non videntur

Herodiani verba admittere, v. Annot. Steph.

h) maximos et potissimos vict. fr. Steph.

i) omnes victoriae fructus ad ipsos sunt peruenturi. Steph.

k) vere sibi visi sunt videre.

nonnulli putauerint, an id commentum placuerit, ad leuandam infamiam tanti exercitus, qui bello impar foret aduersus minorem multo numerum oppidanorum, ut scilicet victi potius a diis quam ab hominibus viderentur, haud sane satis exploratum habeo: caeterum nouitas euentus cuncta credibilia facit.

IV.

Postea vero quam infecto negotio legati reuertetur, ira et furore instinctus Maximinus, magis magisque accelerabat. Ut autem ad fluuium peruenit, qui ad lapidem *l)* duodecimum procul est ab vrbe, inuenit ipsum maxima aluei profunditate ac latitudine defluentem. Etenim anni tempore solutae vicinorum montium niues, quas longa hyemis durauerat, maximum torrentem effecerant, sic ut nullo pacto transire exercitus posset. Nam pontem, quod opus magnum atque pulcherrimum veteres imperatores lapide quadrato construxerant, *m)* pilis veluti quibusdam paruis sensim crescentibus, ruperant ac resoluuerant Aquileienses. Ita quum neque ponte, neque nauigiis (quippe nulla suppeditabant) transire exercitus posset, substitit incertus consilii. Sed enim Germani aliquot, ignari quam rapido abruptoque impetu Italiae flumina deferantur, ratique sensim influere campos, quemadmodum apud ipsos consueuerunt: (vnde etiam quia minimum se concitant, perfacile congelascunt) ausi seque et equos natandi peritos alueo credere, vi fluminis ablati perierunt. Igitur quum biduum aut triduum in tentoriis fuisset Maximinus, ducta circum exercitum fossa, ne qui improuiso in castra ruerent, stabat in sua ripa deliberabundus quonam tandem pacto fluuium ponte iungeret. Sed in magna lignorum ac nauigiorum penuria, quibus inter se iunctis pontem fabricaretur, nuntiarunt quidam e fabris, esse per multas in agris illis desertis inanes *n)* cupas, forma rotunda, quibus videlicet incolae quondam ad vinum importandum utebantur. ca quum essent ad nauium similitudinem concaua, deuincta mox inter sese, scapharum more innatatura *o)* videbantur. Etenim ire pessum, vinculis inter se constricta, *p)* ac viminibus desuper iniectis et pulvere multo, *compluribus operam nauantibus*, saburrata, non poterant. Quod ubi factum est, quum ille praecesset, facile milites in vltiorem ripam transgressi, *q)* suburbanis aedificiis, quae deserta inuenerunt,

Quam tamen interpretationem non itidem admittit verbum *ἐφ' ἡμέρας*, si reperatur cum iis, quae sequuntur, v. Annot. Steph.

l) decimum sextum, sequendo quidem nostra exempl. Gr. Steph.

m) portulisque, paulatim crescentibus, ab inferiori parte interceptum, Gr. Sylb.

n) vasa vinaria, e materia rotunda; quibus videlicet incolae ad vsus suos ante, et ad vinum tuto

transmittendum iis, qui peterent, utebantur, Gr. Sylb.

o) erant. Steph.

p) cremiis quae desuper iniectis, et humo pro rei modo superaggesta, magna manu magna quae festinatione saburrata, non poterant. Illo igitur praesente atque instante transgressus exercitus, urbem quae versus tendens, suburb: Gr. Sylb.

q) quae in suburbiis erant aedificia, des. inuenerunt: ac vites

14 igne correptis, vites arboresque exciderunt, omnemque eius regio-
 15 nis ornatum foedauerunt. Siquidem arborum comparibus ordinibus,
 ac viribus inter se iunctis et in sublimē euectis, ad festae celebritatis
 16 speciem, quasi coronis quibusdam redimita omnis regio videbatur.
 Sed omnibus defarigatis, non fuit imperatoris consilium urbem ipsam
 17 statim inuadere: sed extra teli iactum constituto milite, diuisoque
 in centurias et cuneos, ac partibus muri totius unicuique attributis,
 18 vno tantum die ad requiescendum iudulto, statim deinde oppugnare
 urbem aggreditur. Igitur machinamentis omnifariam admotis, quum
 19 genus oppugnationis nullum praetermitteretur plurima scilicet ac
 propemodum quotidiana certamina edebantur. Etenim circumdatis
 20 velut indagine quadam muris, magnaue vi atque alacritate pugnam
 capeffente milite, resistebant audacter Aquileienses, clausisque tem-
 21 plis et domibus, vniuersi cum liberis et coniugibus urbem desuper
 22 e turribus ac propugnaculis defensabant. neque erat vlla tam inuti-
 lis aetas, quae pugnare pro patria recusaret. Caeterum sub-
 23 urbana omnia, et quicquid extra urbem aedificiorum fuerat, demoli-
 tus Maximinus, lignis materiaque omni ad machinas abutebatur,
 24 quibus muri saltem aliquam partem demoliretur: qua immissus exer-
 citus diriperet urbem ac dirueret, totamque eam vastam mox deser-
 tamque relinqueret. Neque enim decorum sibi aut honorificum fore
 25 iter Romam arbitrabatur, nisi urbem deleuisset, quae prima in Italia
 obstitisset. Quocirca multa pollicentes atque ostentantes, ipse cum
 26 filio, quem caesarem fecerat, obequitabant militibus, eosque ad
 pugnandum acriter adhortabantur. Enimuero Aquileienses saxa de-
 super iaciebant, sulphurque bitumine ac pice mixtum ^{r)} doliis, quo-
 rum manubria longiora, immittebant: atque vt primum exercitus
 27 muris successerat, ignibus iniectis dispergebant vnanimiter imbrium
 ritu. Quamobrem pix illa cum caeteris, quae supra diximus, partes
 nudas corporis subiens, ^{s)} vndique diffundebatur: sic vt miles lori-
 cas armaque caetera, ferro excandescente, coriisque ac lignis arden-
 28 tibus, contrahentibusque se, raptim abiiceret. Itaque cernere erat
 milites arma sibi ipsos detrahentes, quae spoliolorum speciem, ab-
 29 iecta humi, commento magis artis, quam vi pugnantium, praefer-
 rebant. Ex quo factum est, vt plerisque militibus aut oculi extingue-
 rentur, aut summae oris partes, manusque item, et si qua praeterea
 30 nuda in corpore patebant, ignibus labefactarentur. Sed et machinis:
 quae muro admovebantur, desuper taedas iniiciebant pice ac resina
 oblitras, quarum extremitas mucronem, velut sagittae, haberet: quae
 quum accensae deferebantur, infixae inhaerentesque machinis, facile
 scilicet illas concremabant.

quidem omnes quae arbores exci-
 derunt, nonnulla etiam cremaue-
 runt; ac totam, quae locis illis
 suberat, pulchritudinem foeda-
 verunt. *Steph.*

^{r)} vasis concauis, oblongas an-
 fas habentibus, Gr. *Sylb.*

^{s)} Puto Pol. scripsisse, *vndi-
 quaque diff. Steph.*

V.

Sed primis sane diebus parvtrinque librata fuit pugnae fortuna: dein mora iniecta, 1) minus minusque iam alacer Maximini erat exercitus, sed quia spe falsus, tristiorque in dies. Nam quos ne vnum diem 2) sperauerant suum laturos impetum, eos non modo non cedentes, sed resistentes etiam audacissime animaduvertebant. Contra Aquileienses magis magisque in dies virium atque animorum implebantur: et assiduitate pugnandi peritiam pariter audaciamque consecuti, sic 4) despiciebant milites, ut etiam iocarentur in eos et cauillarentur, nihilque non contumeliae obeunti muros Maximino exprobrarent, tum in ipsum iuxta filiumque v) nulla non iacerent probra. Quibus irritatus ac furens, quum effundere in hostes iram non liceret, plurimos e suis ducibus, quasi parum strenue atque acriter urbem oppugnarent, extremo supplicio affecit. x) Quo factum, ut infestior 6) rem sibi atque iratiorem militem redderet, et contemptibilior fieret aduersariis. Euenit praeterea, ut Aquileienses com meatu 7) rebusque caeteris abundarent, quoniam magna diligentia quaecunque ad homines aut y) equos sustentandos desiderantur, in urbem fuerant comportata: contra exercitus omnium rerum egenus, excisis feracibus arboribus, agroque omni peruastato, partim sub aperto 9) caelo tolerabant solem atque imbres. siquidem nihil alimenti vel ipsis vel iumentis importabatur, obsessis omnibus Italiae itineribus 10) Romanorum diligentia, murisque et z) portis excitatis. Etenim viros 11) consulares cum lectissimis ac spectatissimis hominibus ex Italia tota miserat senatus, qui littora portusque tutarentur, neque cuiquam potestatem facerent nauigandi: sic ut inaudita incognitaque forent Maximino quaecunque Romae agitabantur. a) Quin 12) viae quoque omnes et calles, ne quis transiret, diligentissime seruabantur. Ita eueniebat, ut exercitus, qui urbem obsidebat, ipse 13) iniucem obsideretur. Nam neque Aquileiam capere, neque Romam proficisci poterat, nauigiorum ac vehiculorum penuria: quae omnia 14) prius occupata et conclusa fuerant. Rumores quoque suspicionibus 15) in maius augebantur, esse vniuersum in armis Romanum populum, consensisse Italiam gentesque omnes Illyricas, barbarasque quascun-

2) For. ita scripsit Pol. minus — exercitus; quia spe falsus; sed tristior in dies: aut certe, sed, quia spe falsus, tristior in dies. Steph.

v) dira ac foeda, Memm.

x) Ex quo factum est, ut ille suos magis iratos et infensos haberet, hostibus autem maiori contemptui esset. Contingebat autem Aquileiensibus, satis superque rebus omnibus instructos esse, et com meatu abundare. Q. d. Is Aquileiensium erat status, vel res Aquileiensium in hoc erant statu.

Non autem narrat Herod. rem, quae tum euenerit. Steph. Extrema inde a Q. d. — euenerit, etsi sunt etiam hic in ed. Steph. margine, tamen alieno habentur loco, pertinentia forte potius ad sq. c. 6. §. 10. Arm.

y) Latius patet vox Graeca κτήνη. Steph. Paulo post εὐζούγια pro eodem, i. iumenta, seu iugumenta. Sylb.

z) portulis, seu paruis portis, Gr. i. e. fenestris muralibus. Sylb.

a) Quin et omnes viae publicae, Gr. Sylb.

que aut oriens aut meridies videt, ad exercitum contrahendum, con-
 16 iuratas in Maximini odium. Quare desperantes milites, omnium
 17 rerum penuria laborabant, vixque aquae satis habebant: quam etiam
 18 pollutam sanguine et caedibus de flumine hauriebant. Nam et Aquileienses cadauera suorum, quae humari non poterant, in flumina praecipitabant: et qui ferro morboque in exercitu perierant, iidem aluco demergebantur: inter quos etiam qui inopia ciborum confecti,
 19 vix adhuc spiritum retentabant. Quum igitur ad hunc modum moestus atque *b)* inops exercitus esset, repente dum sub tentorio quiescit Maximinus vacuo die a pugna, quum plerique aut in tabernacula,
 20 aut in suas quisque stationes concessissent, visum est militibus iis, quorum ad urbem Romam sub monte Albano castra erant, atque
 21 in his liberi eorum coniugesque relictæ, neci dedere Maximinum: ut aliquando a diuturna et inexplicabili obsidione requiescerent, neque Italiae bellum inferrent in tyranni gratiam, damnati omnibus et invis-
 22 isi. Quocirca occupata audacia, sub medium ferme diem ad illius tentorium contenderunt, conspirantibus vna corporis custodibus. Ibique postquam de signis militaribus illius imagines detraxerunt, prodeuntem mox tentorio cum filio, ut ad eos loqueretur, *hoc illi*
 23 *non concessio*, (continuo) obruncant, vnaque *c)* praefectum praetorio, et quoscunque carissimos ille habuerat. Proiectaque ad ludibrium cadauera, canibus dein volucribusque lanianda reliquerunt,
 25 missis tantum Romam imperatorum capitibus. Hunc habuit finem
 26 Maximinus cum filio: ita male gesti imperii dedere ambo supplicium.

VI.

Caeterum exercitus haerebat, nece audita principum. Neque enim perinde omnibus grata, praesertimque Pannoniis Thracibusque barbaris, qui scilicet imperium *illi* tradiderant. Sed quando infectum fieri iam nequibat, ferebant, quamquam inuiti, et se gaudere cum caeteris simulabant. Quare depositis armis, pacatorum habitu, ad Aquileiae muros accesserunt: nuntiataque caede Maximini, petebant ut sibi portae aperirentur, amici iam, qui pridie hostes fuissent. Enimvero Aquileiensium duces haud passi, proponunt Maximini et Balbini ac Gordiani caesaris imagines, coronis et lauro redimitas. Quibus ipsi acclamantes, etiam hortabantur exercitum, ut agnoscerent, salutarerentque, et laetis exciperent vocibus quos senatus populusque Romanus imperatores elegisset. nam
 6 Gordianos illos superiores cum diis agere acuum. Sed et *d)* forum rerum venalium supra muros exposuerunt, magna ciborum vinique copia, praetereaue vestium et calceorum, rerumque

b) Non dubito, quin Pol. aliquem genitium huic nomini *inops* adiecerit. Apte quidem certe scriberetur *inops* consilii. *Steph.*

c) Anolinum, *Momm.* ex Iul. Capitol. *Syll.*

d) mercatum supra muros proposuerunt rerum omnium, ad vitam necessariorum; venalem esculentorum et poculentorum omnis generis abundantiam praebentes, vestium quoque et calceorum. *Steph.*

adeo omnium, quas praebere hominibus posset ciuitas beata et florens. Igitur magis magisque ea res exercitum obstupefecit, cogitantem 7
fuisse illis abunde omnia, etiam ad longiorem obsidionem suffectura:
contraque se magna egestate omnium, prius aliquanto perituros,
quam vrbe omnibus circumfluente copiis potirentur. Ita manente 8
sub muris exercitu, et quae cuique vlui forent, inde fumentibus,
colloquentibusque inter se, pacis erat amicitiaeque velut habitus, 9
manente adhuc obsidionis specie, quum scilicet clausa moenia Ro-
manus circumfunderet exercitus. e) Dum haec ad Aquileiam geruntur, 10
interea equites, qui Maximini caput Romam ferebant, magno
studio accelerantes, patentibus vbique portis ac laureata popula-
rium frequentia excepti, stagnis paludibusque inter Altinum ac Ra- 11
vennam enauigatis, Maximum in vrbe Rauenna inuenerunt, de-
lectos ex vrbe et Italia contrahentem milites, ac Germanorum auxi- 12
liares, qui beneuolentiae nomine publice a popularibus missi
fuerant, quibus olim Maximus cum imperio diligentissime prae-
fuerat. Ergo paranti copias aduersus Maximum, repente oc- 13
currunt equites, capita ferentes principum, victoriamque nuntian-
tes, et rerum prosperos successus, f) consensumque exercitus
et populi ad eosdem colendos principes, quos senatus ele-
gisset. His igitur praeter spem nuntiatis, statim ad aras sa- 14
crificatum discurretur, victoriam canentibus vniuersis, quam ci-
tra pulueris iactum sibi pepererant. Enimuero Maximus peracto 15
sacrificio Romam dimittit equites, vt rem gestam populo narrent,
et capita illa perferant. Qui postquam peruenere in urbem, atque 16
g) infixa contis hostilia capita omnibus conspicienda praerulerunt,
nemo utique verbis vllis consequi posset festum laetitiamque eius
diei. Nulla quippe fuit aetas, quae non ad aras et templa festinarit, 17
nemo qui domi se continuerit: sed ibant ceu lymphati, gratantes
inuicem, atque in circum veluti futura concione frequentes concur-
rebant. Ipseque Balbinus hecatombas immolabat, nullique non ma- 18
gistratus, nulli non e senatorio ordine laetabundi supra quam dici
posset agitabant, quasi securim ceruicibus imminentein excussissent.
Igitur nuntii legatique per omnes prouincias laureati dimittebantur.

VII.

Dumque ad hunc modum tanta Romanum pop. laetitia tenebat, in-
terea Maximus Rauenna profectus Aquileiam peruenit, trans-
missis paludibus, in quas fluuius h) Eridanus ac vicina exundant sta-

e) Quae Stephani huc pertinere videantur, cf. supra c. 5. §. 6. *Irm.*

f) atque exercitum parres Romanorum amplecti, et colere Imperatores, a senatu electos. *Steph.*

g) infixum conto caput hostis, omnibus conspiciendum praebuerunt. Est autem τοῦ πολεμίου, q.

d. illius sui hostis. Ac sit mentio vnus tantum capitis, patris vide-
licet; quod in filium eius non
perinde, atque in eum concep-
tum esset odium. Sic paulo ante.
vbi vertit Pol. capita illa perfe-
rant, Herodianus dicit caput il-
lud. *Steph.*

h) Fortasse mendum hic in

- 2 gna, sic ut per ora septem in mare praecipitentur. Itaque indigenae
 3 patria lingua paludem illam septem maria appellant. Statim igitur
 4 Aquileienses Maximum referatis portis exceperunt: nullaeque non Italiae
 5 ciuitates legatos mittebant, principes viros, candidatos ac laureatos: et
 6 deorum patriorum simulacra aureasque coronas, si quae in donariis fuerant,
 7 comportantes, qui fausta omnia Maximo acclamarent, et frondibus eum conspergerent.
 8 Quin exercitus etiam, qui Aquileiam circumfederat, pacato habitu prodibat laureatus, non tam
 9 vero concordique affectu vniuersorum, quam fissa beneuolentia, et honore
 10 temporario ad praesentem fortunam principis accommodato: plerisque
 11 tamen indignantibus ac dolentibus clanculum, quem ipsi elegerant, i) cecidisse,
 12 rerum potiri quem senatus creauerat. Enimvero Maximus, vno alteroque die
 13 sacrificiis absumpto, tertio dein exercitum omnem in planitiem conuocauit,
 14 atque ex tribunali ad hunc modum verba fecit: *Quam fuerit ex usu vobis poenitentia, et
 reconciliata cum Romanis gratia, re ipsa didicistis, pacem videlicet pro
 bello agentes: k) seruato etiam militari iureiurando, quod est vnum
 9 Romani principatus mysterium sanctissimum. Quare debetis etiam deinceps
 huiusmodi commedis frui, fidem populo seruantes senatuique Roman.
 10 et nobis imperatoribus, quos a nobilitate et rebus gestis, longaque serie
 generis, quasi per gradus quosdam prouectos, pari iudicio S. P. Q. R.
 11 elegerunt. Neque enim vnus tantum hominis peculiaris possessio principatus
 est, sed communis antiquitus totius Romani populi. Si-
 12 quidem in illa urbe sita est imperii fortuna, nobis autem dispensatio tantum
 atque administratio principatus vna vobiscum demandata est.*
 13 *l) Qui si ordinem, quem decet, ac modestiam retinebitis, si debitum principibus
 honorem ac reuerentiam exhibebitis, cum ipsi beatam vitam bonisque omnibus
 affluentem adipiscementi, tum nationes ac ciuitates vniuersae pacem colentes
 in officio permanebunt. Viuetis autem cuncti ex animi vestri sententia,
 domi suae quisque, neque in externis regionibus conflictabimini. Ut
 14 autem barbarae etiam gentes pacem quietemque tueantur, m) nobiscum
 15 erit hic labor. n) Nam cum duo sint imperatores, facilius urbanae res
 16 administrabuntur, atque externae, si-*

Graeco est, Eridanus que pro Timaio positus. Memm. ex veteri Politiani libro. Sylb.

i) sublatum esse, ac rerum potiri, quos sen. cr. Memm.

k) Pol. omittit interpretationem horum verborum, πρ. 9. οὗς οἶμ. cum quibus si nihil desideratur, dicit, eos pacem habere erga deos, seu cum diis, quos iurauerunt. Sed non immerito quis suspicetur, aliquot verba deesse, atque adeo ita scriptum fuisse, εἰς. ἑξ. καὶ πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρ. 9. οὗς οἶμ. Steph.

l) Qui si moderate et honeste vos geretis, et reuerentia atque

honore principes prosequemini, illa beatam et omnibus necessariis rebus instructam vitam vobis praebunt, caeteris autem omnibus hominibus per singulas nationes et ciuitates pacis atque animi, ad obsequendum principibus prompti, causa erunt. Viuetis autem — Illa vero, quae beatam vitam eis praebitura, et caeteris pacem allatura dicit, intellige, ex proxime praecedentibus, res imperii, ab ipsis Imperatoribus vna cum militibus administratas. Steph.

m) Forsan Pol. scripsit, nobis curae erit hic labor. Sylb.

n) Nam, quum duo sint Impe-

cubi necessaria sit celeritas: praesto scilicet futuro facile alter- 17
utro, quocunque usus vocauerit. Neque vero suspicemini rerum
superiorum memoriam ullam superfore, aut in nobis (quippe nihil non
iussi fecistis) aut in Rom. pop. nationibusque aliis, quaecunque ob ac- 18
ceptas iniurias desciverunt. Sit omnium obliuio, sit foedus constantis
amicitiae, fidesque beniuolentiae ac moderationis sempiterna. Haec 19
loquutus Maximus, ac pecunias magna copia pollicitus, paucos
Aquileiae commoratus dies, Romam reuerti constituit. Igitur di- 20
misso exercitu reliquo in prouincias castraque propria, Romam re-
vertitur ipse, cum stipatoribus iis, quibus imperatorum custodia in-
cumberebat, o) quique delecti a Balbino fuerant, neque non au- 21
xiliaribus Germanis, quorum potissimum fidei confidebat, ut-
pote quibus olim, nondum adepto imperio, cum potestate praefue-
rat, moderate se gerens. Ingenti urbem etiam Balbinus occurrit, 22
Gordianum caesarem secum adducens: senatus autem populusque
vniuersus, laetis acclamationibus veluti triumphantes exceperunt.

VIII.

Post id autem, quum publice priuatimque magna modestia et graui-
tate imperium gubernaretur, omnesque omnia bona dicerent, lac-
tareturque populus et gloriaretur patriciis imperioque dignis princi-
pibus, p) militum tamen vlcerosi animi populares illas acclamationes 2
haud aequis auribus accipiebant, ipsamque illam nobilitatem grauabatur,
indigne ferentes datos sibi a senatu principes. Angebant 3
praeterea eos Germani, quos in vrbe secum Maximus retinuerat. Nam
futuros vindices sperabant, siquid ipsi maius ausi forent: etiamque
insidias suspectabant, ne forte ab illis per fraudem exarmarentur,
qui quum praesentes adessent, facile in ipsorum locum sufficerentur: 4
memores Seueri principis, qui etiam Pertinacis interfectores exau-
torauerat. Quum itaque ludi Capitolini celebrarentur, deditis festo 5
ac spectaculis omnium mentibus, repente dissimulatum diu sensum
milites indicarunt. Namque ira instincti, ac vesano quodam motu 6
vnanimiter ad regiam concurrentes, q) senes principes ad necem
deposcebant. Forte accidit, ut ne ipsi quidem inter se satis congrue- 7
rent: sed (ut est regnandi inexhausta auditas, atque incommunica-
bilis natura potestatis) r) vterque ad se summam imperii trahebat.
Etenim Balbino claritudo natalium, atque iterum gestus consulatus, 8
Maximo autem praefectura vrbis, et quod rerum peritus habebatur,

ratores, et quae Romae agenda
erunt, facilius administrabuntur,
et, si quid etiam in externa re-
gione festinationem necessario
poscat: utpote alterutro ad ea,
quae vocabunt, praesto facile fu-
turo. Steph.

o) cum iis item, qui sub Balbino
militabant. Quin etiam reuersi
sunt auxiliares, qui e Germania
venerant. Eorum enim beneuo-
lentiae fidebat; utpote in quorum
gentis praefectura, ante adeptum
imperium, moderationem omnem

adhibuerat. Steph.

p) milites tamen animis aetua-
bant, et cum illis pop. acclama-
tionibus offendebantur, tum vero
ipsorum Imperatorum illam ipsam
nobilitatem grauabantur. Steph.

q) senibus Imperatoribus irru-
ptione facta superueniunt. Steph.

r) imperium certatim ad se tra-
hebant: quum Balbinus quidem,
propter nobilitatem et duos con-
sulatus a se gestos, primas partes
tenere aequum censeret, at Maxi-
mus, quod praefectus vrbis fuisset,

- 9 animos faciebant: vtrumque tamen patritia nobilitas, et quantum satis esset, illustre genus, ad summum imperium stimulabant. Quae
 10 res imprimis ambos perdidit. nam audito Maximus venisse ad se occidendum milites, qui praetoriani appellantur, arcessere statim Germanos auxiliares statuerat, qui scilicet in vrbe ipsa erant, ac posse
 11 resistere praetorianis videbantur: at Balbinus dolum contra se compositamque aliquam suspectans fraudem, quod studere Maximo Germanos cognouerat, prohibuit acciri illos: negans ad prohibendos repellendosque praetorianos conuocari, sed id agi, vt summa rerum
 12 solus Maximus potiatur. Ac dum inter se ad hunc modum disceptant, ecce tibi vnanimiter milites, impetu in aulam facto, s) turbatis ianuarum custodibus, senem corripiunt vtrumque, laceratisque vestibus quas gerebant, vilioribus sane, vtpote domi se continentium, nudos ipsos ex aula abstrahunt, ac per omnem ignominiam contumeliamque caedentes t) irridentesque senatorios imperatores, barbaraque et supercilia vellent, neque vlli parcentes corporis totius ludibrio, per mediam urbem ad castra deducebant, ne occidere quidem illos in regia decreti, sed v) lento mortis genere prius ex-
 14 carnificare, quo dolorem diutius perpeterentur. Sed vbi Germanos re deinde cognita, raptis armis, in auxilium concurrere nuntiatum praetorianis est, statim illos x) nullo non ludibrio prius affectos contrucidant. Relictisque in ipsa via cadaueribus, tollentes in altum
 15 manibus Gordianum caesarem, quando aliud nihil in praesens occurrit, imperatorem consalutabant: identidem ad populum vociferantes, iacere ipsorum manu quos populus ab initio recusauerat: electumque Gordianum Gordiani nepotem, quem ipse Rom. pop. ad imperium compulisset. Hunc igitur secum deducentes, coiere in castra,
 17 clausisque portis quieti agitabant. At Germani vbi occisos proiectosque audierunt, quorum causa properauerant, quum nollent irritum bellum pro viris vita defunctis suscipere, in sua diuersoria re-
 19 vertuntur. Hunc finem vitae habuerunt, indignum videlicet ac nefarium, y) sancti et venerabiles senes, claritudine generis atque
 20 egregiis meritis ad imperii fastigium prouecti. Caeterum Gordianus, quum annorum esset ferme tredecim, z) princeps (ab vniuersis). declaratus, Romanum suscepit imperium.

et rerum peritus haberetur. Vtrumque tamen — *Steph.*

s) quum illis de via cessissent, i. transitum dedissent, atriensium ianuarum custodes. *Steph.*

t) per irrisiōem, aut per *scomma*, retinendo vocem Gr., *vocitantes* Senatorios Imperatores. *Steph.*

v) viuos cruciatibus afficere. *Steph.*

x) nulla non parte corporis iam foedata, contrucidant. -- in publica via cadaueribus, quum Gordianum, qui caesar erat, in altum sustulissent, atque Imperatorem declarassent, (quoniam alium in praesens non inuenerant,) vociferantes populo, se interemisse illos, quos populus initio imperium obtinere nolisset, Gordianum autem elegisse, nepotem illius Gordiani, quem ipsimet Romani suscipere imperium coegerint: habentes illum, castra petierunt: clausis que p. quieti manserunt. *Steph.*

y) venerabiles senes et commemoratione digni, vel, et digni, quorum memoria celebretur. *Steph.*

z) *Imperator*. Sed noluit hac voce uti, quod et vocem *Imperium* usurpare statim post cogeretur. *Steph.*

PAVL VOET
IN
HERODIANI
MARCVM ET COMMODVM
IMPERATORES
NOTAE.

VLTRAIECTI
APVD IOANNEM A. WAESBERGE
A. CIOIOCXLV.

ERV D I T O
AC GENERIS PROSAPIA SPECTABILI
D. EVERHARDO DE WEEDE

I. V. D.

S. P.

Quamvis hoc saeculum praesens, Doctor Praelegantissime, omni litterarum refertum genere, nihil legere gestiatur, nisi quod expolitum ab omni parte ac disertum: tamen meas qualescunque notulas tenues ac simplices audacter e latebris extraho, (et) in publicum emitto. Spero etenim, foeturam nostram eo gratiorem plerisque futuram, quo commendatior praemittitur pararius. Quidquid sit, erit saltem grati animi, ac veteris amicitiae, nunquam interiturae, apud te depositum. Gratanter itaque hoc minusculum, longe tuis meritis impar, suscipe ab eo, qui totus tuus et officio et affectu.

P. VOET.

LECTORI SALVTEM.

Habes ex meis in Herodianum praelectionibus observationumculas, quibus demum dissertationes omnis generis, pro pulpito tum temporis inseras. Ista meo iudicio faciles, quae citra iudicium vel a quibusvis colligi ac corradari possunt. Grammatica, linguam Graecam spectantia, et ideo resecavi, quia minus accepta et grata. Textum Graecum integrum imprimi curassem, nisi Stephani editiones omnium tenerentur manibus, quibus meos numeros contextui Graeco praemissos adaptaui. Prior inuestiganti designabit paginas editionis in octavo, posterior in quarto. Quisquis ex hisce leuiculis leuiter frueretur, faue ac vale.

LECTORI EDITOR NOVVS.

In recuso hoc libello necessario mutauimus numeros initiationis Notaeque cuiusque, ut nostrae editioni aptus esset, tum vitia typorum sustulimus, porro Notas interseruimus modo ad I, II, 4, et I, 12, 12., sed loca scriptorum non expleuimus, nisi statim ad manus essent, additis tum vncis (), quos et in Ind. dedimus, cum ordine elementorum, tum Graecis a Lat. separatis melius constituto, etiam forte per aliam perspicuitatem, suis quae de causis nunc potius edito, quam cum nostris Indd. olim. Plau. d. 2. Aug. CIOIOCCCLXXI.

IN HERODIANI MARCVM ET COMMODVM IMPERATORES NOTAE.

I, I, I. Πλεῖστοι περὶ συγκομιδὴν ἰσορίας.) Est locutio Metaphorica, similitudine desumpta ab iis, qui fructum ex agro domum referunt: quae signatio vocis συγκομιδῆς, uti licet colligere ex illo Isocratis in Areop. εὐκαίρως καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Significanter itaque hac utitur voce noster scriptor: cum historia nihil aliud sit, nisi exemplorum ac praeceptorum in vita utilium collectio quaedam ac veluti messis. Cui non dissimile illud Theonis in progymnasmatibus: ὁδὲ γὰρ ἄλλο τί ἐστιν ἰστορία ἢ σύστημα διηγήσεως. Eadem ratio videtur fuisse, cur historiam appellauerit σύνταγμα Scholiastes Graec. Anonym. in Thucyd. sub initium libr. I. καὶ τῇ μὴ ἑτερόν τινα τὸ αὐτῷ σφαιτερίσασθαι σύνταγμα.

I, I, I. Ἐνίων τὲ πάλαι γεγονότων μνήμην ἀνανεώσασθαι.) hunc in modum Liuius in prooem. histor. *Rerum gestarum memoriae consuluisse.*

I, I, I. Μνήμην ἀνανεώσασθαι) est, *rerum gestarum memoriam renovare*, vel in memoriam *reuocare res gestas*. Vtraque explicatio commoda. Metaphora videtur desumpta ab aedificiis ruinosis vel rebus obsoletis, quae, nisi sustineantur, reficiantur, concidunt, corumpuntur. Ita si historia medelam adferat rebus gestis ac lucem, non vigebit vlla praeteritorum memoria, sed in tenebris erit posita densissimis. Ipsa etenim est lux veritatis, vitae memoria, ac nuncia vetustatis; qua amissa, necessario consequetur earum rerum occasus, quibus aeternitas debetur. Neque enim aliam reddit rationem Horat. lib. 4. od. 9. cur incognita veterum multorum memoria, laude dignissimorum, qui ante bellum vixere Trojanum, nisi quod ipsorum facta illustria, non fuerint tradita scriptis, quae famam posteritati consecrant. Neque alium utiliorem historiae finem sibi propositum habebit historicus, quam ut antiquitatum recordatio conferretur. Id quod de se Herod. Halicarn. init. sui operis: Ἡροδότου Ἀλικαρνασσοῦ ἀπόδειξις ἥδε, ὥς, μήτε τὰ γεγόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γίνονται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θωύματα, τὰ μὲν ἔλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα, ἀκλεῶς γένηται.

I, I, I. Παιδείας κλέος αἰδίου μνήμενοι, ὅπως et quae seq.) Hunc in modum Iustinus in praef. Siue *aemulatione gloriae*, siue *varietate et nouitate operis delectatus*, vir priscae eloquentiae Trogus Pompeius orbis historias composuit. Liv. in prooem. *Facturus ne operae pretium sim, si a primordio urbis res populi Romani perscripserim; nec satis scio: nec si sciam, dicere ausim.* Quippe qui cum veterem tum vulgatam esse rem videam, dum noni semper scriptores, aut in rebus certius aliquid allaturos se, aut scribendi arte rudem vetustatem superaturos credunt. Vitium igitur eorum carpit noster scriptor, qui, dum famam student ab obliuione asserere, in lucem edere gestiune historiam minus accuratam, in qua, veritate neglecta, solummodo circa dicendi genus omnem adhibent curam. Quem scribendi prurium obrinuisse Platonis aeuo, vel inde licet colligere, quod in diuina illa sua de legibus institutione, contra istud vitium hoc suggerat consilium: in omni republica praescribi cauerique oportere, ne cui

liceat, quae composuerit, aut priuatim ostendere, aut in vsum publicum edere, antequam ea constituti super id iudices iudicauerint, nec damnarint. Serpsit etiam hoc vitium subsequenter temporibus, praesertim inter latinos scriptores, in quos inuehitur Horat. Epist. lib. 2.

Scribimus indocti doctique

— — tenet insanabile multos

Scribendi cacoëthes. et alibi:

— — — populus levis hoc calet uno

Scribendi studio, pueri patresque seueri

Fronte comas vincti coenant, et carmina distant.

Quod ineptorum hominum factum urbane castigat, ac culpatur. Pers. Proem. *Nec fonte labra prolui caballino. Ut repente* et cet.

Praesertim vero desiderium poetandi tam familiare malum temporibus Neronis, ut vocari iuste potuisset morbus quidam epidemicus, ut notat Clar. Casaub. ad Pers.

I, 1, 1. τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγόρησαν) Summa fide ac veritate historiam conscribere, tam difficile, quam quod difficillimum: etsi enim lynceis omnia cernant oculis, facile imbecillitate humana macula irrepit, quae visum fugiat. Adeo ut hac motus ratione rigidam in omnes ferat censuram Flav. Vopis. lib. 3. de Aurel. Nemo, inquit, scriptorum, quantum ad historiam pertinet, non aliquid est mentitus, et est, in quo Livius, in quo Sallustius, in quo Tacitus, in quo denique Trogus manifestis testibus convinci possunt. Cuius vestigium premit Corn. Agrippa de vanitate scientiarum c. 5. Historia cum maxime omnium rerum seriem, fidem, consonantiam veritatemque exposcit, illa tamen minime praestat, tam inter se dissentiant historiographi, tam varia tamque diuersa de iisdem tradunt, ut impossibile sit plurimos illorum non esse mendacissimos. Etsi vero veritatem seruare videatur impossibile; tamen qui historica volunt obligare fide, quique posteris prodesse cupiunt, hanc tanquam vnicam historiae notam amplectantur. Adsint reliqua, quae adesse possunt, vel debent: hac sola sublata, totus historiae contextus in partes dissiliet. Quis enim nescit, primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat, ne quid veri non audeat? Cicer. lib. 2. de orat. Quis ignorat legitimam eam demum historiam, cuius norma praecipua, ut res, euentusque sincere, atque ex veritate narrentur: nec quicquam, quo nimis inclinant scribentium animi, hauriatur ex vano, ut alibi loquitur Lipsius. Quae omnia si non seruentur, nulla amplius relinquitur historiae utilitas, sed quicquid additur, inutile erit ac vanum. Hoc verum Polybii iudicio, qui praeclare ea de re loquitur, lib. 1. ὥσπερ ζῶν τῶν θύων caet. quae ita latine vers. *Ut animal luminibus ademptis prorsus inutile redditur: ita, si veritatem ex historia tollas, quod illius superest, inutile fit.* Quo factum, ut semper notati fuerint scriptores, qui ab hoc tramite deuiarunt. Eos in genere culpatur Senec. lib. 4. nat. quae. c. 3. *Historici, inquit, cum multa sunt mentiti ad arbitrium suum, tandem adiciunt illud: PENES AVCTOREM FIDES ESTO.* Graecos fatis dure perstringit Iuven. libr. 4. satyr. 1.

Et quicquid Graecia mendax

Audet in historia.

A Polybio reprehenduntur Plinius et Fabius Pictor, quod a veritate in scribendo defluerint. Errat igitur Patavinus scriptor in prooem. hist., ubi refert historicos multa veterum falsa, ac poeticis magis decora fabulis interuisse suis scriptis, proxime subiungens, haec veni datur antiquitati. Eodem modo deuiat Diodor. Sicul., qui vult in priscis rebus veritatem non esse ad vnguem quaerendam. Accurate ergo noster scriptor in Hist. prooem. ad illa verba: *εἰς δὲ, οἱ* caetera. *Sunt qui res humiles ac per se tenues, scribendi artificio, longe supra verum sustulerunt. Ego vero e contrario summa fide collectam historiam conscribendam suscepi.*

I, 1, 2. *Οὐδέποτε, ἀς, εἰ τι καὶ μὲν ἀδελφοὶ λέγοιεν* et quae seq.) Idem de Ephoro Senec. natur. quaest. lib. 7. c. 16. nec magna molitione detrahenda est auctoritas Ephoro: historicus est. Quidam incredibilium velatu commendationem parant, et lectorem aliud acturum, si per quotidiana duceretur, miraculo excitant. Quidam creduli, quidam negligentes sunt: quibusdam mendacium obrepit, quibusdam placet. Illi non euitant, hi appetunt. Et hoc in commune de tota natione: quae approbare opus, et fieri populare non putat posse, nisi illud mendacio aspersit. Quorum vero non religiosissimae fidei, saepe decipit. Rationem huius vitii reddit scriptor noster: existimant, si quid falsis rebus immiscetur a suo saeculo remotissimis, id refelli non posse. Multa quippe veterum incerta et incognita: quod testantur caudae Tritonum, super aede Saturni, humi mersae, et absconditae, test. Macrobi. I. Saturnal. c. 8. Ac res cum vetustate nimia obscurae, velut quae magno ex intervallo loci vix cernuntur. Liu. lib. 6. quod vitium, ut assolet, Lucianus false ridet libr. prim. verarum histor. Cum enim multa narrasset fabulosa de iis rebus, quae in longe distitis regionibus accidissent, addit: *τὸν σὶ non credis illi, rem exploratum abi.* respondet alter: *credam tibi potius, quam ut eo eam.*

I, 1, 3. *Εἰς δ' οἱ πρὸς ἑχθρὸν ἢ μῖστος τυγάνων* et quae seq.) Quicumque ea, qua par est ratione, conscribendam suscipit historiam, affectus omnes exuat inordinatos, expers sit ac immunis ab omni cura, quae scribentis animum aliqua ratione sollicitum efficere possit, ne qua sit suspicio gratiae, ne qua simultatis. Cicer. 2. de Orat. quo maximis laudibus inimicos exornet, si actiones id requirant; necessitudine coniunctos vituperet, si vitae delicta hoc faciendum ostendant. Secundum Luciani monitum, qui vult historici mentem speculo optimo similem, quod formas omnes recipit atque exhibet, quales sunt. Siquidem enim mens affectibus sit commota, non aliter veritatis speciem referet, quam aqua ventis turbata justam hominis effigiem. Nouit id Tacit. qui hunc in modum de se ipso loquitur Annal. I. *Inde consilium mihi, pauca de Augusto et extrema tradere: mox Tiberii principatum, et caetera, sine ira et studio, quorum caussas procul habeo. et Histor. lib. I. incorruptam fidem professis, nec amore quisquam, et sine odio dicendus est.* Reprehendendi igitur illi, qui laudes adhibent immodicas, idque vel adulandi gratia, vel amicitiae. Priores nota Tacit. Histor. I. *Veritas pluribus modis infracta; primum reipublicae insectia, ut alienae, mox libidine assentandi, aut rursus odio aduersus dominantes.* Postremos reprehendit Sen. suator. libr. c. 6. *Quoties magni alicuius mors ab historicis narrata est, toties fere totius vitae consummatio, et quasi fu-*

nebris laudatio redditur. Pausan. lib. I. in Attic. improbat Hieronymum Cardianum Historiographum, ut familiarem nimium ei, de quo scripserat: quia, qui cum viro Principe familiariter viuit, necesse habet ad fauorem eius omnia scripta accommodare. Etiam isti culpandi, qui odio vel priuato, vel publico, iniqui sunt iudices. De quibus Tacit. Histor. lib. I. *Obreptatio et liuor pronis auribus accipiuntur, quippe malignitati falsa species libertatis inest*, et Diod. Sicul. de Timaeo, quem propter nimias ac longas reprehensiones vocat Epitimaem. Aliter historici, qui fidem apud posteros mereri volunt. Minus dant amicitiae, minus odio; non mouent affectus, non prouocant, non student, eos vel ad spem, vel metum, vel iram, vel amorem traducere. Ita Diod. Sicul. libr. 15. strictim se ac breuiter dicit annectere virorum magnorum laudes narrationi de obitu. Xenophon cum de Agesilao scribit, addit prudenter: *Hic Agesilaum magnanimum sine controuersia appellare licet.* Thucydides Historicus insignis adeo est assecutus, quod voluit, ut nulla in Athenienses indignatione sua scripta asperferit, nunquam de auctoribus exilii sui, Cleone et Brasida, male dixerit: Patriae suae hostes, Lacedaemonios, ne verbo quidem laeserit. Falsus igitur Flav. Vopisc. in Probo, cum inquit: *Omnes omnium virtutes tantae sunt, quantas videri ii voluerunt, qui vniuscuiusque facta descripserunt.*

I, 1, 4. Ἐγὼ δ' ἰσορίαν ἔπαρ' ἄλλων ἀποδεξόμενος et seq.) ita noster in Seuero: *mibi propositum est septuaginta annorum res, quas ipse habeam cognitiissimas, sub diuersis principibus gestas, in unum corpus comprehensas, literarum mandare monumentis.* Fuit enim multorum, quae commemorat, factorum inspector, multorumque auditor dictorum. Vixit iis temporibus, quibus illi imperatores, quorum vitas stylo eleganti est profecutus. Non igitur metuendum, ne parum explorata scriptis consignet, cum se contineat intra ea, quae suo aut parentum aeuo contigere, quibusque aut ipse interfuit, aut quae saltem a viris fide dignis accepit, qui interfuere.

Quod historici requisitum indicat vox Graeca ἰσορίη, quae studium cognoscendi, lustratio locorum, vnde apud Dioscor. in praefat. ἔξ ἰσορίης dicuntur, ex percussatione audita, immo quod magis: Verrius Flaccus historiam definit, quod sit narratio rerum gestarum, quibus interfuerit is, qui narrat. Apud Gell. Noct. Att. lib. 5. c. 18. Ideo Polybius, ne quid falsi scriberet imprudens, in longe remotas profectus est oras, easque suis lustrauit oculis. Galliam peragrauit, Alpes adiit, Hispaniam vidit, multaue alia, aliisque quicquam referret, nisi esset exploratum.

Diodor. Sicul. ex testimonio Iustini Martyris, annos triginta Europam atque Asiam lustrauit, et suis pleraque contemplatus est oculis. De Dione Cassio idem dicendum, qui ita de seipso l. 27. Ἀέγω δὲ τὰ ἄλλα caetera. Quae ita lat.: *haec autem ego, caeteraque omnia, quae sequuntur, non ab aliis tradita, sed a me obseruata notauit.* Quorum omnium cum negligens esset Caesar, factum, ut ipsius commentarii fuerint reprehensi. Ita enim in eius vita Suet. c. 56. Pollio Asinius, Commentarios Caesaris parum diligenter, parumque integra veritate compositos putat: cum Caesar pleraque, et quae per alios erant gesta, temere crediderit.

I, I, 4. Ἐργῶν μεγάλων) comparat historiam suam cum aliorum scriptis, qui minutias fuere sectati, quos etiam reprehendit. Nihil etenim curet, quam si vilissima quaeque sectetur, ille, quem officii ratione conuenit altiora indagare, canibus in eo similis, terrae qui assiduo adfixi naso, cum instar aquilarum per negotiorum deberet volare celsitudines. Eleganter Bodin. Meth. Hist. Ut Academici rerum anilium nullas ideas posuerunt, ita futilibus actionibus historia constare non debet.

Lucian. in suo de historia libro hanc rem insigni declarat simili. Εἰς τις, εἰ τὰ μεγάλα, caet. Sunt quidam qui rerum gestarum maximas et memoria dignissimas praetermittunt, aut praetercurrunt, prae imperitia autem, aut ineptia et ignorantia, cum eorum, quae dicenda, tum quae tacenda sunt, res minimas admodum prolixè et laboriose immorando persequuntur. Non aliter ac si quis Iouis Olympici pulchritudinem vniuersam, quae tanta est ac talis, nec videat, nec laudet; neque etiam iis, qui ea nesciunt, quicquam narret: sed subsellii rectitudinem, et expolitionem, et crepidae concinnitatem admiretur, et haec plane magno studio exponat. Magna itaque copiose exponenda sunt, parua autem et minus necessaria percurrenda, ne dicam praetermittenda. Quae ratio, cur multi historici aliorum incurrerint reprehensionem. Dion sibi intensus calamum videtur a conatu velle reuocare, quando conqueritur, se comminuere grauitatem historicam, si domesticam Commodi Imperatoris consuetudinem latius attingat. Valerius Maximus censuram incurrit Lampridii in vita Commodi, quod minutiarum imprudens fuerit sectator. Sallustius culpatur a Victor. lib. 2. var. lect. c. 23. quod de Philenorum aris minuta quaedam, graui historico indigna, suis admiscuisset historiis.

I, I, 5. Εἰ γὰρ τις παραβῆλοι πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον, εἰς ἕπερ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.) Existumat scriptor noster hoc in loco, imperium Romanum in Monarchicum statum sub Augusto mutatum fuisse; quum tamen manifestum sit, populi Romani potentiam non solum diminutam sub Iulio Caesare, verum etiam sublatam; non tantum facto, verum etiam jure; neque enim sibi vllam vsurpauit potestatem, antequam haec ei senatus decreto esset delata, siue hoc factum metu, siue voluntarie. Quod vero legiones senatus sententia non dimiserit, nihil iuuat; tum quod iniuste et subdole illas legiones ipsi detractas vellent, et additas Pompeio, qui ei dominaretur, tum quod Senatores quidam cogerentur ire in sententiam a Pompeii amicis latam, additis etiam minis. Cum igitur Senatus potissima pars adeo male de Caesare fuerat merita, ut iuste inclementiam eius, qui alias in inimicissimos satis clemens, metuerent, nouos sinxit honores, ac singulares ei decreuit; quo eius captaret gratiam, qua excidisse sese autumabat. Itaque Pater Patriae fuit appellatus; Dictator in perpetuum; Comitia in sua habuit potestate. Quae omnia quid aliud norant, quam populi auctoritatem tralatam in Principem? Senatum solus ex arbitrio suo et beneplacito constituit, honores ac munera solus est clargitus, adeo ut nulla de ambitu lege foret opus. Cum enim ante ciuile bellum tantae fuerit potentiae, multo magis post illud aucta, non diminuta ea dicenda. De Caesare autem, cum in consulatu collegam haberet Bibulum (quod ante bellum ciuile) hoc narrat Suetonius: *Vnus ex eo tempore omnia in Republica, ad arbitrium admi-*

nistravit: ut nonnulli urbanorum, cum quid per jocum testandi gratia signarent, non Caesare et Bibulo, sed Iulio et Caesare actum scriberent, bis eundem proponentes, nomine atque cognomine. Utque vulgo mox ferrentur hiversus:

Non Bibulo quicquam nuper, sed Caesare factum est:

Nam Bibulo fieri consule nil memini.

Adde: Nouissime, dubium, an ipso volente, oblata pro vestris ab Antonio consule regni insignia. Flor. lib. 4. c. 2. Patercul. lib. 1. Dion. lib. 44. quod an approbatum fuerit, patescit ex lege regia, in qua Iulii Caesaris sub initium mentio fit: cuius legis fragmentum aerea tabula incisum, adhuc in Laterani Basilica asseruatur. Qua de re vide Georgium Fabricium antiquitatum lib. I.

Verum tamen a nostro scriptore merito videtur exclusus Iulius Caesar, tum quod non diuturno gauisus fuerit principatu, quem vix ad menses protraxit quinque, tum quod sub Augusto demum in vigore extiterit monarchicum regimen; cuius fundamenta jecerat Caesar: adeo ut successorem in imperio sibi designauerit, eumque praesidiis ad imperii tutamen munierit. Tacit. Annal. I. *Caium ac Lucium in familiam Caesarum induxerat; nec dum posita puerili praetexta Principes appellari, et post, Drusoque pridem extincto, Nero solus e priuignis erat: illuc cuncta vergere: filius, collega imperii, consors tribuniciae potestatis assumitur, omnisque per exercitus ostentatur. ac deinceps: Nunc senem principem, longa potentia, prouisis etiam heredum in rem publicam opibus, auxilio scilicet militari tuendum, ut sepultura eius quiesca foret.*

Quod autem nonnulli velint Monarchiam inchoatam post Augustum, mihi non sit verisimile; cum tot scriptorum testimonia contrarium arguant. Tacit. Annal. I. *Cuncta civilibus discordiis fessa nomine Principis sub imperium accepit. et alibi: Multus hinc ipso de Augusto sermo, plerisque vana mirantibus: quod idem dies accepti quondam imperii Princeps vitae supremus. Vis me dilucidioribus hoc probare testimoniis, plura subiiciam Dion. l. 53. Multis cum verbis precati sunt, ut solus imperii summam gereret: omnibusque, quibus id ei persuaderent, argumentis adductis, tandem eo impulerunt, ut principatum solus obtineret. Tacit. Annal. I. Non aliud discordantis patriae remedium fuit, quam ut ab uno regeretur. Histor. I. Postquam bellatum ad Actium, atque omnium potestatem ad unum conferri, pacis interfuit. Neque mouet Taciti dictum, non regno, nec dictatura, sed principis nomine constitutam rempubl. Annal. I. hoc enim subdole fecit Augustus, ut omnem a se amoueret populi inuidiam. Caius Caesar dictaturam senatus consulto delatam, cum animo lubente acceptasset, adeo in se plurimorum exacuit animos, ut etiam mucrones. Augustus callidior: omnes tenuit honores, qui vel minimum taperent dominatus: teste Suetonio. Domini appellationem horruit, non aliter ac maledictum vel opprobrium, ut et Alexander imperator Romanus dominum se dici veruit. Dominatio enim et Principatus diuersae sunt naturae, ut docet Plin. Pan. nec aliis et Princeps gratior, quam qui maxime dominum grauentur. Videtur hoc designare voluisse Tacit. Annal. 3. Tiberius tribunitiam Druso petebat. Id summi fastigii vocabulum Augustus repperit, ne regis aut dictatoris nomen adsumeret, ac tamen appellatione aliqua cae-*

caetera imperia praecerneret. Clarius Dion. l. 53. in vita Augusti: ὁ Καῖσαρ ἐπεθύμει caetera. Caesar, quamvis Romuli nomen vehementer appetebat, tamen quum sentiret, hinc se suspectum affectati Regni fieri, eo omisso, Augustus, quasi hominis natura amplius ipse cognominatus est. Et paulo post, de imperatoribus loquitur: καὶ ἔτι καὶ τὰ τῶν καὶ. Ad hunc itaque modum ratione eorum nominum, quae in populari civitatis statu usurpantur, omnem totius reipubl. potestatem accipiunt: ac regiam etiam, nisi quod invidiam nominis vitant: nam Caesaris et Augusti vocabula nihil eis quidem ea potentiae adiciunt peculiaris, sed alterum successionem stirpis, alterum splendorem dignitatis significat.

I, 1, 5. Καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις) Vnde vox barbarorum deducta, variis varie ambigunt. Quidam eos dictos volunt a Barba et rure, quod prolixas eas soleant alere, quodque hispidi sint et pagani, qui nunquam in urbibus vixerint. Ita vult Cassiodorus: verum vana haec est Etymologia, cum nomen barbari non sit latinae linguae, sed alterius. Alii Barbaros ex eo dictos existimant, ut τραχυσομία tali onomatopoeia irrideretur, ita Strabo lib. 14. Omnes nationes, praeter Graecos, ita fuisse vocatos designat, quod difficulter, asper, et dure loquerentur, ac non probe sonarent linguam Graecam, et vnaquaeque lingua suam habet in pronunciando difficultatem. Quod ipsum confirmatur testimonio Homeri, qui 2. Iliad. Cares βαρβαροφώνους dixit, tanquam duriloquos et crassilingues, ut qui Graecas dictiones plane expedire non poterant. Ex eadem causa Barbari dictus est, vitium eorum, qui male graecissant, et Graeca perperam pronunciant, ita ut sermo iste inconditus minus perciperetur. Quo videtur respexisse Diuus Paulus. I. Corinth. 14. vers. 11. Nisi sciero vim vocis, si ero, qui loquor, Barbarus et qui loquitur, apud me Barbarus fuerit. Quibus adde v. 19. Sed in ecclesia malim quinque verba intelligentia loqui, ut et alios informem, quam decem millia verborum lingua. Et sic intelligendum est illud Ouid. in Ponto Exulantis; Trist. 5.

*Barbarus his ego sum, quia non intelligor ulli;
Derident stolidi verba latina Getae.*

Alia est sententia Scal. exerc. 51. sub initium, et in Theophrast. de Plant. lib. 3. c. 32. Quam qui volet, amplectatur, quamvis videatur mera fundata coniectura. Qui vero vocati fuerint Barbari, difficile est determinare. Graeci quidem mundum diuiserunt in duas partes, in Graecos seu Pelasgos et Barbaros, adeo ut omnes, exceptis Graecis, fuerint Barbari, neque latini ab hoc nomine probroso excipiebantur, ut Cato et post eum Plinius testatur: Graeci nos quoque dicunt Barbaros, et spurca foedant appellatione. Quod discrimen spectat Diuus Paul. Rom. I. vers. 11. quum opponit inter se Graecos et Barbaros: Debitor sum, inquit, Graecis simul et Barbaris.

Verum tamen Romani quoque, alique populi, ab hoc sese nomine turpi vindicarunt, et quicquid gentium extra imperii sui limites fuit, communi nomine Barbaros appellarunt. De Romanis hoc testatur Herodianus in loco ante citato, ubi vocantur omnes Barbari, qui non sunt in imperio Romano. De Aegyptiis Herodot. lib. 2. τὰς μὴ σφί δημογλώσσας caetera, Aegyptii appellant omnes Barbaros, qui alia, quam ipsi, lingua vtuntur. De Scythis Laërt. lib. I. Anacharsis Scythae cuidam obijcienti, quod esset Barbarus, certe, in-

quit, *apud Athenienses: sed vicissim Athenienses Barbari sunt apud Scythas.* Praeterea antiquitus Barbarorum nomen proprie de Phrygibus accipiebatur, ut apud Horat. *Graecia Barbariae lento collisa duello.* et Sophocles in Ajace Phrygem vocat, *βάρβαρον φεύγα.* Hodie vero, ut et olim, nostra lingua, quando dicimus Barbarum, intelligimus hominem ab omni humanitate, et virtute alienum, ferum, latronem, qua tandem cunq̃ue terrarum parte vel gente degat. Dixi, ut olim, vocem hanc vsurpari. Quod colligere licet ex Apul. Miles. lib. 3. ubi dicit insidiis latronum impetitus: *At illi Barbari prorsus et immanes homines, neque fugam capeffunt, sed audaciter resistunt.* Manifestius testimonium de Alexandro Magno, qui cum a praeceptore Aristotele admoneretur, ut Graecis se tanquam principem, barbaris ut dominum praeberet, respondit, se *Graecum virtute, Barbarum vitiositate* metiri velle, teste Plutarch. orat. I. de Fort. Alex. et Strabon. in fine lib. I. Ut autem propius ad institutum nostrum accedamus, notandum, Romanos omnes vocasse Barbaros, quos deuicerunt et subiugarunt, vel etiam quorum prouincias adierunt. Illustrat et probat hoc Mart. libr. 13. Epigr. 68.

Ansere Romano quamvis satur Hannibal esset,

Ipse suas nunquam Barbarus edit aues.

Imperatorum vero temporibus peculiari nomine Germanos vocarunt Barbaros. Quod testimoniis petitis ex Aug. Hist. Scriptoribus manifestum. Noster autem multis in locis l. r. Commod. in orat. ad milites τὸ δὲ βάρβαρον et c. *Barbara gens initio noui principatus repressa, non audebit sese efferre.* Et eodem libr. *Barbara gens quavis occasione facile mouetur.* Quibus in locis intelligit Germanos, quos omnes nondum subegerat imperator Marcus, quique metu principis in praesens continebantur, ut loquitur alibi noster scriptor. Quibus adde Vopisc. *sentiendum esse, dicit, non videndum, quoties auxiliaribus Barbaris Romanus miles iuuatur.* Id est militibus Germanicis, qui confoederati ac socii populi Romani vocati saepissime apud Tacit. aliosque.

I, 1, 9. Κοινὴν νέος, ἐξαρμόμεγον βιώσαντες Senes longo vsu, experientia, ac exercitatione, formatum habent pectus, satis validum ad reipubl. administrationem. Eorum aetas apposita, peridonea honestis, laudabilibusque actionibus, rectaque a ratione temperatis, et quarum ratio sit magistra, dux vero prudentia. Iouian. Pont. lib. I. de prud. *Adolescentes vero inhonestas sequuntur plerumque voluptates, quibus capti regendos sese permittunt turpibus cupiditatibus.* Iouian. lib. I. de prud. Ad virtutis studium, probitatis, honestatis non facile inclinant, utpote laboriosissimum, sed quam facillime eorum ingenia a recta disciplina ad luxum dilabuntur. Molliter et indulgenter habiti vanis oblectamentis tempus transigunt, insueti imperii curae ac administrationi. Non aliter quam equinis pullis vacationes a ferendis oneribus conceduntur, quod nondum eorum corpus sit deuehendis iis satis idoneum: ita adolescentibus propter molliorem corporis ac terneritudinem cessatio ab agendo conceditur, quae administratori reipublicae turpis, nisi spectet animi relaxationem viriumque efocillationem, quo post valentiores redeant ad pulchra et se digna munera obeunda. Vnde Tiberius praecepto insigni, quamvis ille inuidiose, monet senatum: *ne quis mobiles adolescentium animos,*

praematuris honoribus ad superbiam extolleret. Tacit. Annal. 4. huius rei rationem non obscure reddit imperator Marcus in Orat. ad Amicos: καὶ δοξασμένον ὥσπερ et c. ipsi adhuc indigent, quasi in salo et vitae fluctu gubernationibus, ne rerum imperitia de recto quasi cursu ablati, malis artibus impingant.

1, 1, 9. Πολλὰ ἐκαινοτόμησαν) Nihil magis in iuvene Principe odiosum, quam noua permulta in Republ. designare; et tamen nihil facilius euenire solet, cum adolescentium animi leui vento, arundinis instar, in quamuis partem mobiles. Temeritas enim et calor huic aetati aditus, vel potius insitus, qui maxima reipubl. naufargia, miserrimaeque saepe conciliat. Cicer. dial. de senect. ita ut legibus annalibus grandiorē aetatem ad consulatum constituerent, quod adolescentiae temeritatem vererentur. Cic. Philipp. 5. Ratio delumi potest ex eo, quod ista aetas non tam spectet vtilitatem, quam quidem delectationem: cum autem nihil magis delectet, quam quod novum, fieri, ut ad noua quotidie feratur appetitus, secundum illud Liuium: Festinantibus ad noua, primae origines, proximaque originibus minus praebent voluptatis. Quo cum illud Homeri consonat Od. I. τὴν γὰρ αἰδὴν et caet.

Cantio haec hominum longe est celeberrima vulgo,

Et gratissima quae nuperrima venit ad aures ex vers. Eras.

1, 2, 1. Βασιλεύοντι Μάρκῳ) Iul. Capitol. eum vocat Marcum Antonium Philosophum, forte studio philosophandi; siquidem Philosophiae deditus stoicae, quam et per optimos quosque magistros acceperat, et undique ipse collegerat. Iul. Capitol. Quam etiam grauitate morum, vitaeque continentia sanciuit. Noster lib. 1. Verum obseruant commentatores in Hist. August. script. hanc Philosophi inscriptionem, quae attribuitur Marco, non esse genuinam. Vir summ. Salmasius hanc inscriptionem non agnoscit, quod vetusti codices ea careant, taxorum inscriptiones; et omnes numi, qui hodie etiam extant, hoc cognomen ignorent. Concedit incomp. Casaub., esse quidem epitheton Marci, sed cognomen esse, id vero negat. Quod paret ex Suida: ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος, et ex Capitol. Marco Antonio, in omni vita philosophanti viro. Idque fit manifestum variis scriptorum testimoniis. Graeci eum solum Marcum appellant, aut Marcum Aurelium Antoninum, sine additamento Philosophi.

Ita noster auctor vbiuis locorum, Philostratus in Theodoto, Dion. libr. 71. Zosim. libr. 1. Nicephor. Eccles. histor. libr. 3. cap. 11. et quod certum huius rei est indicium, Athenagoras Philosophus Atheniensis illud cognomen tum non omisisset in inscriptione praefixa legationi, quam suscepit pro Christianis, quae ita se habet: Μ. Αὐγέλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Δ. Αὐγέλ. Κομμόδῳ, postea vero subiungit, τὸ ἐμὲν ἵστον, φιλοσόφῳ, quia non erat hoc nomen proprium, sed appellatiuum, cum vtrisque ex aequo tribuatur. Latini scriptores etiam omiserunt illud cognomentum, ut Aurel. victor, Ammian. Marcellinus, ipse Iul. Capitol. qui eius vitam conscripsit, semel tantum Philosophi cognomen addidit, reliquis in locis omisit. Antea vocabatur ab Adriano Annii verissimus, diminutiua voce, post virilem aetatem togam Annii verus. Iul. Capitol. Vocatus et postea Aurelius pro Annio, quod in Aureliam, hoc est, Antonini, adoptionis iure transisset. idem in eius vita. Luber hic adnotare errorem Suidae,

qui Marco cognomen *Pii* addidit. Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ εὐσεβὴς ἐπικληθεὶς. Quod esse nequit, cum *Pii* nomen proprium fuerit Antonini, Adriani successoris, cuius filiam assumpsit sibi in uxorem Marcus, et cum ea imperium. Videat tamen, qui volet, Suidam excusatum apud Clatissimum Meric. Casaubon. Isaaci filium in testimoniis Marci Antonini, praefixis eiusdem Antonini de seipso libris, ubi quaedam habet non contemnenda.

1, 2, 2. Κομδῆ νέος τὸν βίον μετέλλαξε, Βηρίσσιμος δὲ ἦν et c.) Iul. Capitol. parum immutato nomine in vita Marci: *Sub ipsis profectiois diebus in secessu Praenestino agens, filium nomine Verum excocto sub aure tubere septennem amisit.* Aelio Lampridio dicitur aliquis *Antoninus, quadrimus elatus.* Quis ille fuerit, non colligitur ex nostro scriptore, qui nullam eius mentionem fecit. Septennem vero, de quo Capitol. Aelius Lampridius in vita Commodi *Seuerum* nominat: *Appellatus est autem Caesar puer (nempe Commodus) cum fratre Seuero.*

Existumat vir summ. Cl. Salm. in notis ad Commodum, *Seuerum* perperam irreplisse pro *verum*. Itaque bene scriptor nolter βηρίσσιμος pro βῆρος, cuius est diminutivum, forte quia κομδῆ νέος, admodum iuuenis, ut de eo loquitur. Quod ita sese habere, probat illud Capitolini in vita Marci: *Post excessum vero Patris (Marcus) ab Adriano Annius verissimus vocatus est: post virilem vero togam Antonius verus.* Ac si diceret, tum diminutiva voce fuit cognominatus, quia pueritiae metas nondum erat egressus, post modum vero nomini ablata diminutio, postquam virilem incepit ingredi aetatem.

1, 2, 2. Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ) Latinis *Verissimus*. Soliti Graeci ponere β, pro v. ut Σεβήρος pro *Seuerus*. Ratio est, quod cum digammae illius verum sonum nullum haberent, inopia coacti, ad quamvis potius, quam ad φ, decurrere voluerint, a quo maxime scilicet, abesset. Lipsi. c. 12, de Rect. Pron. ling. lat., immo siue destituantur litteris, siue non destituantur, semper solici durius quam Latini sua proferre. Vnde eum πρῶτον dicunt, quem Latini, Burhiam, βῆρον, quem Latini, *Verum*, quamquam nunquam tam suauiter sua possent pronunciare, ac quidem Latini per suum v. *Nulla enim suavior littera hac duplici nata videtur, post litteras natas.* Lipsi. in not. ad cap. 12. de pron.

1, 2, 2. Κόμμοδον καλέμενον, ὁ πατὴρ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας) Lamprid. in vita Commodi: *Commodum Marcus et suis praeceptis et etiam magnorum atque optimorum virorum erudire conatus est, habuit litteratorem Graecum Onesicritum; latinum Capellam Antistium: Orator ei Attejus sanctus fuit.* Genuini patris officio fungitur Marcus, dum adolescentem magna cura ac diligentia educare contendit. Magni quidem refert, ut quis nascatur, sed multo maxime, quibus rationibus et exemplis a teneris formetur et instituitur. Quam artem, tanquam difficillimam, fingendi, formandi, educandi puerum, scire oportet omnes parentes. De qua merito dixeris, quod de pronunciatione Demosthenes, isti, primas, alteras, tertias tribuendas, quippe quae naturam ferocientem, et alias renitentem mouet ac flectit in contrarium. Eaque cura eo magis incumbit viro Principi, quod degenerem ex se genitum relicturus est Reipubl. detrimento ac damno. Quod Cicer. 3. Verr. *Qui non recte instituunt atque eru-*

diunt liberos, non solum liberis, sed etiam reipublicae faciunt iniuriam. Nullo attamen in negotio plus delinquant, quam in hoc viri Principes, dum vel grauioribus intenti minore cura liberos educare solent, vel curam liberorum abiciunt, aliis eam demandant, inque eos reiciunt, qui saepius in aula pessimi audiant iuuentutis deprauatores, vel etiam, dum simiarum ritu, sobolem complexu necantium, liberorum indolem tenui ac molli corrumpunt educatione, eos ad virtutes non hortantur seuerius, neque alios id facere permittunt, sed potius facientes odio prosequuntur, a vitiis non absterrent acrius, neque nimium absterri volunt, ne forte supra modum appareant religiosi. Id vitii fuisse in Marco non obscure notat Lamprid. in vit. Commodi: *Adhibitos custodes vitae suae honestiores ferre non potuit, pessimos, quos detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit: quibus per patris mollitiem restitutis, popinas et ganeas in Palatinis semper aedibus fecit: neque unquam pepercit vel pudori vel sumptui.*

I, 2, 3. *Θυγατέας ἐν ᾧ καὶ γενομένης ἐξέδοτο ἀνδράσι*) In filiabus elocandis maxima parentis cura ac diligentia requiritur, praecipua quippe radix, praecipuus fons, vnde potissima pars, vel felicitatis, vel infelicitatis prouenit in vita mortalium, videtur esse matrimonium. Hoc amicitia in priuata vita initur, hoc foedera paciscuntur in publica societate. Vnde qui generum quaerit, sibi quaerit imperii firmamentum ac decus. Hinc veteres Philosophi nulla de re sanctius quid conscripserunt, quam de coniugio, quorum monumenta quaedam etiamnum extant apud Arist. Xenoph. et Plutarch.

I, 2, 3. *Οὐ τὰς γένους μαχαίς διαδοχαῖς* et c.) Iul. Capitol. *Proficiscens ad bellum Germanicum, filiam suam non decursu luctus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit; genere Antiocheni, nec satis nobili.* Non quod non ille supra vulgus sit collocandus, in quo generis simul et virtutis conuenit nobilitas, et eadem sede locatur, verum quia tot ac tanti saepe deficiunt ab origine, a maiorum virtutibus degeneres, tutius consultiusque iudicatur, primas virtuti tribuere, alteras natalium splendori. Quem ordinem seruauit ille, quisquis fuerit, qui scripsit versiculum in laudem Vlyssis:

*Inclyte parua praedite forma,
Nomine celebri, claroque potens
Pectore, Achiuis classibus ductor,
Grauis Dardaniis gentibus vltor,
Laërtiade.*

Vbi obseruant ea primo loco esse posita, quae ipsius Vlyssis essent propria: in quibus nihil sibi Laërtes, neque Anticlea, neque Acrisius vindicaret: patris autem nomen in vltimum reiectum esse locum, quod in laudibus magnorum virorum postremum locum generis nobilitas teneat. Et sane ea posteros similes non tantis cumulat honoribus, quippe quae vix ac ne vix quidem per se laudem merceantur. Neque e contrario dissimiles illustrat, sed prodit magis indignos: honorem non tam accommodat, quam quidem maculam iniicit et inquinat. Oraculo illa digna vox: *Optimus quisque nobilissimus.* Quid enim si ex optimo pessimus, vt e vino saepe acetum generatur, an ideo praefereendus omnibus bonis, quia patre bono, ipse nequam? non sane. *Vt enim venator non quaerit, quod tali cane natus sit, sed canem; et eques equam ipsum, non quod ex*

qu o (quid enim simul ex equo natus sit?) ita vir politicus tota via erraverit, si in pectore non requirat quis, sed e quibus. Plutarch. in Syll Sordidum illud laudis opus ac debile, quod fultum majorum imaginibus ac triumphis auitis. Illi nihil proderit, quod fastos ple-nos ostendet numerofo consule, cui vita vitiorum plena ostendit nae-vos. Perit omnis in illo nobilitas, qui quicquid laudis petit, petit ab origine, quam inficit, ac inquinat. Scite Plautus in Trinum. (3, 2, 16. sqq. praeter vss. extremos):

*Itane tandem majores famam addiderunt (tradiderunt) tibi tui,
Vt virtute eorum ante parta per flagitium perdere,
Atque honori posterorum tuorum ut vindex fieres?
Tibi paterque auosque facilem fecit et planam viam
Ad quaerendum honorem: tu fecisti, ut difficilis foret,
Culpa maxime et desidia, tuisque stultis moribus.
Qui bono sunt genere nati, si sunt ingenio malo,
Suapte culpa degeneres abeunt, genus ingenio improbant.*

Vanum est illud et vinbraticum a parentibus in filios degene-res translatum, quia non est ipsorum: virtus enim non infunditur posteris, ut reliqua corporis bona, acquisita est, non natiua.

*Fortes creantur fortibus et bonis,
Est in juvenis, est in brutis (equis) patrum
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilae columbam:
Doctrina sed vim promouet insitam,
Reliquae cultus pectora roborant,
Vtuncque defecere mores,
Dedecorant bene nata culpa.*

Vbicumque igitur degener leonis catulus, ibi praefendus generofus canis, et vbi dama timidior nobilis, ibi promouendus strenuiffimus ac probus, etiam in tuguriolo prognatus miles. Huc facit locus Iuvenal. Sat. 8

*Malo pater tibi fit Therfites, dummodo tu fis
Aeacidae fimilis, vulcanique arma capeffas,
Quam te Therfitae fimilem producat Achilès.*

Audi Boëtium rem omnem explicantem ac determinantem. Iam vero quam fit inane, quam futile nobilitatis nomen, quis non vi-deat? Quae fi ad claritudinem refertur, aliena est. Videtur nam-que nobilitas effe, quaedam de meritis veniens laus parentum. Quod fi claritudinem praedicatio facit, illi fint clari necesse, qui praedicantur. Quare splendidum te, fi tuam non habes, aliena claritudo non efficit. Quod fi quid est in nobilitate bonum, id effe arbitror, ut impofita nobili-bus neceffitudo videatur, ne a majorum virtute degenerent. Vnde Iuris conf. Ex genere nobilis, tantum praefumptione est nobilis. l. Quod fi nolit, D. de Aedilit. Edict. Haec quali ore Epiſteti dicta ac di-ſtata. Nimirum noſtra non ſunt genus, pecuniae, καὶ ἐν λόγῳ, ὅσα εἰς ἡμέτερα ἔργα. Verum ea noſtra ſunt, quae poteſtati noſtrae ſubja-cent, quaeque a fortuna nec dari, nec auferri poſſunt. Ergo

Quid genus, et proavos ſtrepitis?

*Si primordia veſtra,
Auctoremque Deum ſpectes:
Nullus degener exſtat,*

Ni vitiis peiora fouens

Proprium deserat ortum.

1, 2, 4. Ἀρετῆς δὲ πείσας ἐμελεν αὐτῷ) Aurel. Victor. *Iste virtutum omnium, caelestisque ingenii exstitit defensor.* et ipse de se ipso lib. I. c. II. παρὰ τῷ ἀδελφῷ et c. *A fratre Seuero, amorem familiarium, et veritatis et iustitiae, didici.* Rara certe avis in terris principis talis, qui magnopere virtutes exercuit: cum in veteri sit verbo, nec auctoritate carente nec euentu, alienam virtutem regibus esse formidolosam, quia ipsi a virtute abhorrent.

1, 2, 4. Λόγων τε ἀρχιότιμος ἢ ἐρασῆς) Aurel. Victor. *Litterarum Graecarum erat peritissimus.* Athenag. Philosoph. in legatione pro Christianis, ad Marcum et Verum imperatores. οἶδα γὰρ, ὅτι δεόν et c. quae seq. Quae ita latine: *Novi enim vos, quantum prudentia simul et imperio praestatis omnibus, tantum etiam exquisita scientiarum cognitione excellere; ita in singulis pariter sapientiae paribus eximie versatos, ut qui unam duntaxat aliquam sibi excolendam delegerunt, etiam illos in hac ipsa parte superetis.* Non iniuria hic quisquam quaerere posset, num assiduam illud litterarum ac scientiarum studium non videatur imperanti non solum indecorum, verum etiam circa altiora ac majora reipublicae occupato, illicitum? Ita censet Seneca Epist. 88. *An tu existumas, eum reprehendendum, qui superuacua usu sibi comparat, et pretiosarum rerum pompam in domo explicat: non putas eum, qui occupatus est in superuacua litterarum supellectile? Plus scire velle, quam sit satis, intemperantiae genus est.* et Epist. 106. *Quemadmodum omnium rerum, sic litterarum quoque intemperantia laboramus, non vitae, sed scholae discimus.* Atque hac ratione reprehensi Imperatores plurimi, quod nimium litteris vacarent. Hadrianus Princeps a nonnullis Graeculus dicebatur, quod impensius Graecis studiis esset imbutus, ut scribit Spartianus in eius vita. Ob eandem affectatae supra modum doctrinae culpam Iulianus Apostata Graecus audiuit literis, teste Ammian. Marcell. libr. 17. Marcus Antoninus per ludibrium a quibusdam vocatus fuit *dialogista*, quod libris et dialogis conscribendis operam daret; ita Vulcat. Gallicanus in vita Avidii Cassii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans.*

Est igitur eorum, qui Reipubl. curam susceperunt, eruditionem, tanquam animi cultum, quatenus opus, et ad rem, atque usum pertinet, assumere. Quod fecere Scipio ille posterior, Cornel. Sylla, Pompeius, Lucullus, Caesar, alique. De Heluid. Prisco testatur Tac. histor. 4. *Ingenium illius altioribus studiis iuvenis admodum dedit: non ut plerique, ut nomine magnifico segne otium velaret, sed quo firmiter adversus fortuita Rempubl. capefferet.* Exemplar principibus viris ac regula hoc in negotio propositus sit magnus ille Agricola, qui studio scientiae flagrantem animum coërcuit, tenuitque, quod est difficillimum, ex sapientia modum.

1, 2, 5. Παρεῖχε δὲ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον βουσιλέα et quae seq.) Aurel. Vict. *Hic permisit viris clarioribus, ut convivia eodem cultu, quo ipse, et ministris similibus exhiberent.* Eutrop. *Hic cum omnibus Romae aequo jure egit, ad nullam insolentiam*

elatus est imperii fastigio. Ipse de seipso l. I. c. I. quae ita latine: Ab auctore meo Vero didici placidis esse moribus. c. 6. A Sexto comitem. c. II. a fratre meo Seuero amorem familiarium. Idem eleganter de Iuliano testatur Mamertinus in Panegy. ei dicto: Quis, oro vos, plura praestitit fidei constantiaeque documenta? omnes, quos priuatus in familiaritatem recepit, eodem habet imperator affectu: nemo gradu pulsus, nemo aditu prohibitus. Detestandus igitur gentium quarundam odiosus ritus, apud quos persona Regis, sub specie maiestatis occultitur. Apul. de Deo Socrat.

1, 2, 6. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Athenagoras, legatione pro Christianis: Μ. Αὐγέλ. Ἀντονίνω καὶ Λ. Αὐγέλ. Κομμόδω, Ἀρμενιανοῖς, Σαρματικοῖς. τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις.

Iul. Capitol. Erat enim ipse tantae tranquillitatis, ut vultum nunquam mutauerit ex moerore, vel gaudio, philosophiae deditus Stoicae, quam et per optimos quosdam Magistros acceperat, et undique ipse collegerat. Gallicanus in vita Auidii Cassii: Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans: qui tantum enituit in Philosophia, ut iturus ad bellum Marcomannicum, timentibus cunctis, ne quid fatale proueniret, rogatus sit non adulatione, sed seruo, ut praecepta Philosophiae ederet: nec ille timuit, sed per ordinem paraeneseon, hoc est, praeceptionum, per triduum disputauit. Aurel. literarum Graecarum peritissimus. Ipse de seipso lib. I. c. 3. A Diogneto didici, libere dicta ferre aequo animo, Philosophiae me addicere.

ib. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Felices subditos, talem qui nacti sunt Principem! Audite Boët. lib. I. de Consol. Phil. prof. 4. Tu hanc sententiam Platonis ore sanxisti, beatas fore respubl., si eos vel studiosi sapientiae regerent, vel earum rectores studere sapientiae contigisset. Audite ipsa Platonis verba lib. 5. de Republ. Εὖ καὶ οἱ φιλοσοφοὶ et c. Nisi philosophi ciuitatibus dominentur, vel hi, qui nunc reges potentesque dicuntur, legitime sufficiensque philosophentur, in idemque ciuilibus potentia et philosophia concurrant, neque (quod nunc fit, a diuersis duo haec tractentur ingenii non erit ciuitati, vel etiam hominum generi requies ulla malorum. Quam sententiam Prudent. lib. I. contra Symmach. est mutuatus: Fortunata res erit publica, si aut sapient reges, aut regnauerint sapientes. Suffragatur Plutarchus in commentario ad Principem indoctum, qui ita latine: Doctrina, inquit, ex Philosophia prompta, quae accessor et custos est domestica imperantis, de potestate sicut bono habitu praescindens, quod lubricum est, relinquit, quod est sanum.

Si non creditis testimoniis, transeamus ad exempla: Euocatus ad Dionysium Plato, ut capite curato vniuersae laboranti Siciliae adferret medelam, tantum Philosophiae documentis est confectus, ut verecunda deinceps forent conuiuia, ac vbique in omnibus actionibus moderatio adhiberetur. Immo ordo curiae talis fuit, ipsiusque etiam Tyranni in iure dicendo benignitas, ut ciuitati mirifica spes affulserit de hominis, alias pessimi, commutatione. Neque hoc sine ratione: erat enim vnus omnium ad Doctrinam et Philosophiam impetus, teste Plutarch. in Dion. Huius non ignarus Philippus Macedo, qui ab Epaminonda Philosopho institutus, curam

Alexandri filii demandavit Aristoteli, cuius praeceptis decem ferme annis eo informatus est successu, ut maiore apparatu a praeceptore, quam a parente Philippo subornatus in Persas traiecerit. Neque recesserunt ab hac opinione, quotcumque viri Principes apud Romanos fuerunt maxime illustres, ne dicam de Graecis, quorum numerus est innumerus. Iulius Caesar Aristonis frequentavit Auditorium, Pompeius Cratippi. Idem bello confecto Mithridatico, fasces Philosophiae submisit; intraturus Polidonii sapientiae professione clari domum, fores percuri de more, idque propter Philosophiae dignitatem, a lictore vetuit. Augustus Caesar Arium et Athenodorum secum habuit; Trajanus, Optimi nomen meritus, Plutarchum. Denique Marcus Antoninus Philosophiam nunquam spreuit. Eius rei luculenta occurrunt testimonia apud Iul. Capitol. in eius vita: *Apud Aegyptios ciuem se egit, et Philosophum, in omnibus studiis, templis, laeis, et paulo post: Sententia Platonis semper in iore illius fuit, florere ciuitates, si aut Philosophi imperarent, aut Imperatores philosopharentur.* Linquo antiquum illud aeuum, transeo ad exempla, quae aetati nostrae viciniore. Alphonsus Arragoniae rex adeo sapientiae fuit amator, ut exclamauerit, *non hominis, sed bouis esse vocem, eius, qui dixerat, non decere principem tenere litteras.* Ludouicus I. Vngariae ac Poloniae Rex, tantos in sapientiae studio fecit progressus, ut non minus litteris, quam armis praestiterit, teste Cromero in fine lib. 13. de rebus Polon. Neque silentio praeterendum vltimo loco exemplum Matthiae Coruini, qui et doctissimus, et doctorum summus Maecenas, adeo ut in ipsa regia Budae bibliothecam vere regiam instituerit, ex qua aetate superiori plurimi libri vtilissimi prodierunt.

1, 2, 6. φιλοσοφίαν ἢ λόγοις, ἢ δὲ δογμάτων γνώσεσι, σεμνὴ δὲ ἦδει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιτάσσεται) Ex Epicteto: Aul. Gell. lib. I. c. 2. *Iuuenes quidam neque frugi, neque operae probae, sed theorematibus tantum nugacibus, et puerilium isagogarum commentationibus dilatrantes.* et paulo post: *qui verborum et argutiarum fuligine ob oculos audientium iacta, sanctissimae disciplinae nomen ementiuntur.* Aliiter noster Auctor de Marco imperatore, quem refert non praeceptis, sed praxi sapientiae studium confirmasse. Non autem hoc in loco per Philosophiam intellige omnem humanam sapientiam, et quaecumque ab hominibus sapienter et ingeniose dicta et excogitata, verum eam solum Philosophiae partem, quae vitam, studia, et mores informat, quae ἠθική, hoc est, moralis appellatur, quam respicit Nilus in Paraenesi: *ἡ φιλοσοφία χρῆμα τοῖς ἀνθρώποις ἐξίτητον. ἔσχα δὲ μονογενὴς, μόνῃ μόνῳ συνείναι τῇ κεκλημένῳ βέλεται, Philosophia hominibus res est eximia; vnigenita vero existens, sola soli vult coire possessori.* De eadem parte loquitur Plutarch. in paedagogia: quae verba ita latine: *Animorum aegritudines, atque languores sola est, quae curet atque medeatur, Philosophia. Per hanc enim et cum hac scire licet, quid honestum, quid turpe, quid iustum, quid iniustum: et summam, quid deligendum, quid fugiendum: quomodo parentibus, quomodo natu grandioribus quomodo peregrinis, magistratibus, amicis, vxoribus ac seruis utendum sit: vique deos veneremur, parentes honoremus, seniores vereamur, legibus obtemperemus: quomodo magistratibus cedere, amicos diligere oporteat, in mulieres seruare modestiam, chares habere liberos, minime seruare cum*

seruis: et, quod maximum est, in prosperis fortunae successibus laetitia non effandi, nec in aduersis casibus tristitia deprimi, nec omnino voluptatibus esse deditos: nec ita per iracundiam affici, ut belluarum animos induamus, quae ex omnibus Philosophiae bonis antiquissima iudicanda. In quam sententiam legitur dictum Musonii, Sapientis Philosophi: ἢ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν ἑτέρον τι φαίνεται ὄν, ἢ τὸ, ἃ προσήκει, λόγῳ μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν, Non enim aliud quid videtur esse Philosophia, quam in id, quod conueniens est, verbo inquirere, opereque implere. Haec est itaque illa Marci Philosophia, quam non verbis, aut decretorum scientia, sed morum grauitate, vitaeque continentia fanciuit. Plura qui volet hac de re, adeat Befoludum in init. tit. pand. De iust. et iur.

I, 2, 7. Πολύ τε πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν) Ea aetate viros plurimos sapientiae studio praeclaros existisse, minime mirandum, quum singulos maximo affecerit honore, ipse eximius studiorum cultor ac fautor. Testis est Iul. Capit. in eius vita: Multum Frontoni detulit, cui et statuat in senatu petiit: Proculum ad proconsulatum prouexit, oneribus in se receptis: Iunium Rusticum Stoicum consulem designauit, eique post obitum a Senatu statuas postulauit.

I, 2, 8. φιλεῖ γὰρ πῶς αἰετὸν ὑπῆκσαν ζήλω etc.) Isocrat. ad Nicocl. φιλοῖ τὸ πλῆθος ἐν τέτοις τοῖς ἐπιτηδεύμασι διάγειν τὸν βίον, ἐν οἷς αὐτὰς ἀρχοντας τὰς ἐαυτῶν ἐρῶσι διατρέβοντας, Solet vulgus in iis studiis viuere, quibus magistratus suos videt esse deditos. Cui suffragatus pronunciatus Sapientissimus, Syracides cap. 10. Qualis rector est ciuitatis, tales et inhabitantes in ea. Calculum adiicit Plato de leg. lib. 4. Μηδεὶς ἡμᾶς πεισέτω, ὦ φίλοι, ἄλλῃ θάπτον καὶ ἔξον μεταβάλλειν ἂν ποτε πόλιν τὰς νόμους, ἢ τῇ τῶν δυναστεύοντων ἡγεμονίᾳ. Μηδὲ οὖν γε ἄλλῃ γίνεσθαι μηδ' αὐτοῖς ποτὲ γενήσεσθαι. Nemo nobis persuadeat, o amici, ulla ratione citius aut facilius ciuitatem leges moresque immutare, quam principum exemplo praecunte: neque aliter nunc esse, nec in posterum unquam futurum. Neque caussae sunt in occulto positae. Principis vita in edito ac praelustri constituta est loco, vnde se veluti tropaeum quoddam conspiciendum praebet omnibus, quo omnes ad se trahat, in sui que rapiat exemplum. Subditorum vero mentes et oculi ad alta illa plerumque versi, non aliter ac Heliotropium ad solis motum, in principis mores vertuntur. Neque tam opus est imperio, quam exemplo. Plin. Panegyr., quod efficacius vrgebit quam ipsae leges. Verissime enim ille apud Liu. l. 26. Si quid iniungere inferiori velis, id prius in te ac tuos si ipse iuris staturis, facilius omnes obediētes habeas. Equidem si quaeras, cur homines imperia tam inuiti patiantur, nihil aliud respondebo, quam quod leges suas ipsi viri Principes parum obseruent. Aeternitati consecrandi sunt versus, ac principibus semper ruminandi, apud Claud. paneg. 7.

In commune iubet siquid censesque tenendum
Primus iussa subi. Tunc obseruantior aequi
Fit populus, nec ferre negat, quum viderit ipsum
Autorem parere sibi. Componitur orbis
Regis ad exemplum. Nec sic inflectere sensus
Humanos edicta valent, ut vita regentis.

Et sane vix vlla res est, quae magis hominem ad virtutis incitet studium, quam exempla. Cum etenim homo, quicquid intelligit, sensu potius intelligat, quam ratione, visu euenire videas, eum potius iis moueri, ac concitari, quam ratione. Quo respexisse videtur Thraseas senator optimus apud Tacit. An. 16. qui moribundus ita quaestori, qui supplicium exigebat, est locutus: *Spēda iuuenis, et omen quidem dii prohibeant; ceterum in ea tempora es natus, quibus firmare animum expedit constantibus exemplis.* Magis scilicet haec mouent, quam verba; humanisque minus sermonibus, quam operibus, creditur. Quemadmodum in verborum strepitu, aut lingua sonora, non consistit sapientia, sed tactis exprimitur animique firmitate: ita pariter felicius exemplis factisque maiorum, quam rationibus et dictis instrimur eorundem. Paucissimos inuenias, qui acumina legum, rationesque edictorum, percipiant, vel si percipiunt, admittant: opus est aliquo praecessore, ac viae duce, ad quem mores exigant, quique ipsis praeleceat.

Quod si igitur vir princeps suos mores ad imitandum aliis velit proponere, quis non eum, cuius vitae institutum legem autumat, aemulandi more, ac obsequii studio sequitur, si quidem ille velit honesta, quis non volet; si quidem turpia, quis non peccabit? Ab eo, tanquam a capite, omnis vitii ac intemperiei in republica origo: rursus ab eodem e contrario, tanquam a capite virtus ac temperamentum, ad inferiora imperii viscera diffunduntur. Eius vita, si proba, emendat ac corrigit continentia omnes, sin minus, cupiditatibus inficit. Non aliter ac orbes inferiores supero illo abripiuntur, eique obsecundant: ita subditi a suprema potestate trahuntur saepe inuiti, volentes nolentes a bona vita ac via deuiant. Vere eloquentiae Parens de leg. 3. *Licet videre, si velim replicare memoriam temporum, qualescunque summi ciuitatis viri fuerint, talem ciuitatem fuisse: quaecunque mutatio temporum in principibus extiterit, eandem in populo secuturam. Quo perniciosius de re publica moriuntur vitiosi Principes, quod non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem: neque solum obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo quam peccato nocent.*

1, 2, 10. Εἰδὼν τε καὶ ἠκυσά) veritatem historiae confirmat, si quando scriptor eorum, quae commemorat, factorum αὐτόπτης, dictorum αὐτήκοος fuit: qua de re supra dictum fuit latius, ad illa auctoris verba: ἐγὼ δ' ἰστέλαν. etc.

1, 3, 1. Μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάρτοις τε καὶ φροντίσι τε τραχωμένον) Dum subditi securi, assiduitate curae vir Princeps, ac labore nimio saepe obruitur, quo vere se populi ostendat pastorem. Neque enim specie tenus ac nomine fortuna imperii consideranda est. Verum longe aliter. Admittere in animum totius reipubl. curam, et populi fata suscipere: et oblitum quodammodo suae gentis viuere. Accipere innumerales undique nuncios, totidem mandata dimittere, de tot urbibus, nationibus, prouinciis cogitare, noctes omnes diesque, perpeti sollicitudine, pro salute omnium cogitare. Plin. Paneg. v. Lpf. monit. et exempl. pol. c. 7.

1, 3, 6. Διονυσίῳ τῷ Σικελιώτῃ) de cuius saeuicia, intemperantia et nimia venere, Iust. l. 21. et de eo ita Athenae. l. 10. c. 10. φιλόποτος δὲ καὶ μεθύσας etc. Bibaces et vinosos cum recenset Theopompus, Dionysium iuniorem Siciliae tyrannum nominat, qui ob temulentiam corruptus oculis excaecatus sit. Aristoteles in explicanda Syracu-

forum administratione publica ait continenter ipsum ad nonagesimum usque diem ebrium interdum fuisse, atque ideo hebetatos illius oculos.

1, 3, 6. Πτολεμαῖος μὲν, καὶ μέχρις ἡδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προσηγάς) Ptolemaeus, de quo noster scriptor, non statim Alexandro successit. Primus enim fuit post Alexandrum Ptol. Lagi, qui et Soter et Magnus. Post hunc Ptolemaeus Philadelphus. Huic successit Ptolemaeus, de quo noster, cognomento Ceraunus. Erat hic filius Ptolem. Magni, alias Soteris, et Eurydices Antipatri filiae. Iust. lib. 17. et Appian. Sororem duxit, eiusque filios vita, ipsam regno priuat. Erat illa Arsinoë, quae fuerat matrimonio iuncta Lyfimacho. test. Iust. lib. 17. et lib. 24.

ib. Παρὰ τὰς Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων νόμους) Qua ratione dicit noster scriptor Ptolemaeum duxisse sororem suam, praeter siue contra Macedonum et Graecorum leges: cum hoc ipsum videatur moribus fuisse multorum institutum, ac comprobatum? Ita Euseb. lib. 6. praep. Euang. notat, fas esse Persis coniungi cum sororibus. Adco etiam ut Lucianus tom. 3. de sacrific. ludens cum Iouis coniugio cum sorore sua Iunone, dicat eum hoc fecisse secundum Persarum et Assyriorum leges. Quinimo Atheniensibus fratrum ac sororum coniugia legibus permessa. Ita enim Octavius apud Minutium: *Aegyptiis et Atheniensibus cum sororibus legitima connubia.* Num igitur errasse dicendus scriptor, quod scribat Ptolemaeum sororem duxisse in uxorem, idque citra leges Macedonum et Graecorum? Nunc vero dicendum Graecorum, aliorumque leges tales fuisse, ne quis sororem ex eadem matre duceret, sed quidem eodem progeneratam patre, quam leges Romanae appellant consanguineam. Ita colligitur ex veteri Schol. Aristoph. in nebul. Act. 5. Scen. 2. παρὰ Ἀθηναίους ἔξεσι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἡδελφάς. Et apud Demosthenem occurrit locus in orat., quae inscribitur appellatio aduersus Eubulidem, ubi reus hunc in modum loquitur: ἡδελφὴν δὲ πάππος ἐμὸς ἔγγημεν ὅχ' ὁμομητρίαν. Itaque videtur noster auctor velle Ptolemaeum duxisse germanam suam sororem in uxorem, quod contra leges factum Macedonum ac Graecorum. Plura qui volent hac de re, adeat Muret. in Face Crit. 15. cap. 5. et 7. cap. I. Lipsium ad Tacit. p. edit. in 8. 80. Cast. var. c. 12. Rad. ad Mart. p. in fol. 24.

1, 3, 7. Διόνυσος) Labet hoc loco, quaedam attingere, quae spectant huius nominis originem. Dicitur est διόνυσος παρὰ τὸ διαλεῖν ἡμῖς ἡδέως, quod nos iucunde ac suauiter irriget, ut Phurnutus existimat, seu ut alii, quasi διάλυσος quispiam existens, quod curas soluat. Nobis commoda videtur postrema haec ratio, quae talis est: vocatus est διάλυσος ob linguae ac mentis licentiam nimiam, tum et in lingua soluta est, cum vini potu hilariores paulo facti sunt mortales, tum mens soluta, recondita non reuelanda deponit e suo penu, ac libere nimium vagatur. Similitudinem elegantam suggerit Hocrat. in orat. ad Demon. ὅταν ὁ νῆς ὑπὸ οἴνῳ διαφθαῖ, ταυτὰ πάσχει (τοῖς ἄρμασι) τοῖς τὰς ἡνιόχους ἐποβάλλασιν, cum mens a vino corrumpitur, idem ei accidit, quod curribus, qui suos amiserunt agitadores. Vti enim laxatis habenis, equi, velut effrenes, agitatione deiecti, currum in praecipitium trahunt: ita mens intemperantia vini soluta, suo non fungitur officio, sed carens rationis moderamine, quaquā vorlum flectatur iusque deque habet.

ibid. Καὶ κισσὸν μὲν περιτιθεῖς τῇ κεφαλῇ) Antigonus rex Bacchum habitu imitatur, ideoque hederam capiti circumdat. Hedera enim Baccho sacra, qua coronabatur, additis pampinis, et ficulneis frondibus. Hedera forte ideo, quod contra ebrietatem facere putetur, de quo scribit Athenaeus l. 5. veteres solitos in conuiuio corona myrtea, rosacea, et ex hedera contexta, caput cingere, ne vino nimium madefacti vaporibus ascendentibus laederetur, propterea quod eae coronae adstringendi simul, et refrigerandi potestatem obtinerent. Easque sic monstratas hominibus existumat, ut illis esset adiutor, quibus malorum plurimorum fuerat origo. Vnde Baccho operaturi talibus sese hederaceis corollis cingebant, atque reliquis utebantur vtenilibus. Anacr.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἐπέλθῃ,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναί,
 Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κρείσθ,
 Θέλω καλῶς αἰεῖν
 Κισσοσφραγῆς δὲ κεῖμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.

Cuius etiam insigne habet Virg. Eccl. 6. ubi describit hominem a moribus Baccho dicatum.

*Silenum pueri somno videre iacentem,
 Inflatum hesternò venas ut semper Iaccho.
 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant
 Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.*

1, 3, 12. Γερμανοὶ γειννῶντες, ὅς ὁδὲ πᾶντας ἐκχεῖρωτο) Iul. Capitol. Amici frequentes suaserunt, ut a bellis discederet, et Romam veniret: sed ille contempsit ac perstitit, nec prius recessit, quam omnia bella finiret. Verum non absoluit. Ita enim paulo post: Deinde ad conficiendum bellum conuersus, in administratione eius belli obiit; triennio bellum postea cum Marcomannis, Hermunduris, Sarmatis, Quadis etiam egit: et si anno uno superfuisset, prouincias ex his fecisset.

Idem testatur Dion. καὶ εἶγε πλέον ἐβριώκει, πάντα τὰ ἐκεῖ αὖ ἐκχεῖρωτο.

1, 4, 1. Κυρίσας ἐπὶ τῇ σκίμποδος) nomine σκίμποδος venit communiter lectus humilis, quo accumbebant, quales erant discubitorii illi, aut etiam talis, in quo requiescere solebant, ut videre est in fine huius libri: εἰσδραμὴν εἰς τὸν θάλαμον, ὥστε εἰδῆναι, τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τῇ σκίμποδος κείμενον ἀνελόμενον: dicit in thalamo fuisse σκίμποδα, ibi vero erant lectuli, in quibus lecti quiescebant. Etiam hoc nomine venit κράββατος, in quo cubabant aegri, ut hoc loco dicitur de Marco Imperatore, qui moribundus lectulo incumbit. Hinc illud diminutivum σκίμπόδιον, quod etiam latina lingua vsitatum. Gell. noct. Att. l. 18. Ostendimus cubantem in sympodio Graecienfi. Corrigere ex Beroaldo, et lege Scimpodio, id est, lectulo, grabbatulo. Lucian. τῷ δὲ παιδὶ τὸ σκίμπόδιον αὐτῷ παραθήσω, seruo tuo grabbatulum ipsi conueniens apponam. Vnde error Suidae manifeste deprehenditur, qui σκίμποδα non de vero grabbato accipit, sed de σκίμπω, ut obseruat Casaub. ad Suet. lib. 2. videbatur autem Suidas ideo motus, quia discipuli in scholis dicuntur reclinare εἰς σκίμποδα, quod non de lectulis accipit, sed scamnis; non enim foret vero simile, nec satis congruum, discipulos audire praeceptorem in scholis recli-

nando vel inclinando. Verum tamen contrarium paret, morem hunc fuisse seruatum in scholis quorundam Philosophorum, ut discipulos suos studentes continerent in huiusmodi lectulis, qui ipsi erant instar scamnorum, non autem erant scamna. Quem morem loco ante citato confirmat Casaub. variis scriptorum testimoniis.

I, 4, 1. συγκαλέσας τὰς φίλους) Iul. Capitol. *Ante biduum, quum expirasset, admissis amicis dicitur ostendisse sententiam de filio eandem, quam Philippus de Alexandro, sed longe diuersa mente, cum de hoc male sentiret.* Filium itaque suum hoc loco Marcus imperator commendat amicis, ac genere proximis. Vt etiam hoc refert Commodus imperator in orat. ad milites, et amicos. *Parens, inquit, meus et paruulum vobis tradidit, ac vestrae commendauit fidei.* Falsus igitur Iul. Capit. ad illa verba: *Cum ab eo quaereretur, cui filium commendaret.* Quasi Marcus defuisset inquam suo officio, cum non ster auctor dicat, eum curarum ac sollicitudinum plenum fuisse, filii causa, quem post se pessimum reipublicae relinquebat.

I, 4, 4. τὰ τε δεινὰ ὅτι ὅψιν πεσόντι, οἷτον προκαλεῖται μείζονα) scil. quorum miseriae conspiciuntur signa, vel vestigia quaedam, maiorem vt plurimum promouent misericordiam. Cuius non ignara maxima nati soror Commodi, quae luctu, scissione vestimenti, aliisque maeroris immoderati indicibus, eius animum in suam rapuit sententiam. Vti enim affectiones sensuum sunt permotiones; ita ea praecipue mouent, quae sensibus viciniora. Qua de ratione test. Philos. neque res vniuersales vnquam hominis mouerunt voluntatem, neque Philosophi potuerunt vnquam elicere affectus, cum plus tribuant intellectui, quam sensui. Vt vero inter sensus reliquos oculorum est acerrimus; sic quae oculis subiiciuntur, validius in animum intrant, quam quae aliis sensibus fuere exhibita. Magis, inquit Iust. §. 5. iust. de Grad Cogn. *Oculata fide, quam per aures, animis hominum aliquid insigunt.* Quod Diophanus apud Apul. Millef. lib. 2. suo comprobat sensu; *Vnicus frater meus sub istis oculis miser iugulatus est, et illa apud comicum: Hisce oculis egomet vidi, Sostrata.* Vnde in more fuit reis, aliisque, ad inuidiam aduersario creandam, vel iudicem commouendum, deducere vestem, nudare corpus, ostendere cicatrices, aliaque signa hominem commouentia. Cicero II. de orat. *Sensi equidem tum magnopere moueri iudices, cum excitauimus maestum, ac sordidatum senem, et cum ista feci, quae tu, Crasse, laudas, non arte, de qua quid loquar, nescio, sed motu magno animi, ac dolore, vt discinderem tunicam, vt cicatrices ostenderem, cum C. Marius moerorem orationis meae praesens multis lacrymis suis adiuuaret.* Haec loquitur Antonius. Ac in laudatione Caesaris, tanta exstitit in milite commotio, ad illa Verba: *Heu canos sanguine cruentatos! Heu vestem laceram! Caesar invictissime, invictissime Caesar.* Hanc ideo togam sumferas, vt in ea moreris? Refert Quintil. Phrynem Thespientem elegantia formae fuisse laudatissimam, eamque in iudicium vocatam, non tam oratione Hyperidis fuisse absolutam, quam quidem pulcritudine corporis, quod pulcherrimum denudauit. Quem morem notat Cydonius de contemnenda morte: *μη τολμῶν μηδ' ἡμῶς ἄσπερ ἐν ταῖς δίκαις τοῖς τῶν φιληδόων προσέχομεν ὄνυμοις, ἄσπερ γυνῶνας ἢ παιδία τὰ ἑαυτῶν ὀρέξεις ἀναβιβάζομεν, καὶ ταύτην διάφραστον τὴν δίκην ἐξαγόμενον περὶ αὐτῶν ἐνεχθῆναι.* Et Valerius Maximus li-

bro 8. capit. 1. *Reus pro se iam nihil recusans paruulos liberos suos, et Galli sanguine sibi coniunctum filium flens commendare coepit. Eoque facto mitigata concione, qui omnium consensu periturus erat, pene nullum triste suffragium habuit. Et Ambrosius de Poenit. lib. 2. c. 10. An testes precationis, et conscios refugis? cum, si homini satisfaciendum sit, multos necesse ambias, obsecres, ut dignentur intervenire, ad genua te ipse prosternis, oscularis vestigia, filios offers culpae adhuc ignaros, paternae etiam veniae precatores. Unde etiam est, ut nihil magis in venerem trahat hominem, quam picturae oblaeniores, quae oculis obiciantur. Quod insinuat Propert. lib. 2. Eleg. 6.*

Quae manus obscaenas depinxit prima tabellas,

Et posuit casta turpia visa domo;

Ille puellarum ingenuos corrumpit ocellos,

Nequitiaeque suae noluit esse rudes.

Scilicet Arelus pictor scorta pingebat: crimen appellat Prop. picturam obscaenam habere in pariete, quae causa solet esse impudicitiae muliebris. Et ille apud Comicum, in Eunuch. suspectans tabulam pictam, in qua Iupiter Danaem corruerat, et concludens, ait: *Ego humuncio id non facerem: Ego vero ita feci lubens.* Et Tiberius Imperator solitus cubicula adornare tabellis lasciuissimarum picturarum: ut ita aspectu deficientes libidines excitaret, auctor est Suet. in eius vita, hisce verbis: *Cubicula plurifariam disposita tabellis ac sigillis lasciuissimarum picturarum et figurarum adornauit, librisque Elephantidis instruxit: ne cui in opera edenda exemplar imperatae schemae deesset. et deinceps: Parrhasii quoque tabulam, in qua Meleagro Atalanta ore morigeratur, legatam sibi jub conditione, ut, si argumento offenderetur, decies pro ea H. S. acciperet, non modo praetulit, sed et in cubiculo dedicauit.*

1, 4, 13. *Χαλεπὸν δὲ μετῆσαι*) Quo maior potentia, eo maior vis, et quo fortuna cumulatior, eo plura ab homine exercentur scelerata, aduersa qui tulit moderate, saepissime prospera aegre tulit. *Secundae res,* inquit Tac. Hist. 1. *acrioribus stimulis animum exhorant, quia miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Quasi,* inquit Sen. *ista inter se contraria sint, bona fortuna, et mens bona; ita melius in malis sapimus, secunda rectum auferunt.* Quod notat Persl. Satyr. 2.

De magna quod dare lance

Non possit magni Messalae lippa propago:

Compositum ius fasque animi, sanctosque recessus

Mentis, et incoctum generoso pectus honesto.

Scilicet vix ac ne vix quidem fieri potest, ut mens recta ac pia in magnis feruetur opibus. Sed ut ad imperantes veniam, exemplo nobis erit Magnus ille Alexander. Quamdiu quidem animo eius fortuna se non infuderat, nulla non temperantiae, ac benignitatis praebuit documenta: dum culmen tenere visus est, superbia et ira erupere, inter epulas a caedibus amicorum non abstinuit, egregiosque bello viros, et tot gentium secum domitores, animo iracundo sine causa non veritus fuit occidere.

Itaque orientem fortunam, moderate, et prudenter tulit, at ultimam magnitudinem eius non cepit. Curt. lib. 3.

1, 4, 14. Τῆτε ἐμῇ μνήμῃ χαρισθετὰ μέγιστα) Quo facit illud Symm. l. 2. Ep. 91. Quotiens parentum beneficiis obligamur, necesse est ad haereditatem debiti peruenire, et paulo post: Lilio opto persolvere, quod de parente contraxi. et l. 7. Epist. 88. Amicitiae parentum recte in liberos transferuntur, ut charitas semel inita successoribus eorum velut haereditario iure proficiat. et l. 9. Epist. 28. Ad posteros amicorum curam transferre debemus, ne fides cum homine interuisse videatur. Exigit igitur a memoria Petrenii Exconsularis, cui lar apud Ariminam fuit, ut eius filios haereditario amore defendam.

1, 4, 14. ἀρίστον ἀποδείξετε βασιλέα) Marcus officii paterni memor monet amicos, monet filium; quem provida illius mens non temere perniciosissimum augurabatur. Hinc terrebant principem Neronis, Caligulae, Domitiani, et aliorum exempla, quorum plurimi in iuvenili aetate ad imperii fastigium promoti, graue sibi suisque posteris conciliarunt dedecus. Adeoque haec Marci animum subibant exempla, ut maluisset superviuere, filium mortuum, pessimum, quem meruit fore. Capitol. Fertur illum, nempe filium, mori voluisse, cum eum talem videret futurum, addens se nimium aegre ferre, filium superstitem relinquens. Vnde Capit. Qui si felix fuisset, filium non reliquisset. Et Auson. de Marco

Successore suo moriens, sed principe prauo,
Hoc uno infelix nomine, quod genuit,

Quid Marco felicius fuisset, si Commodum non reliquisset haeredem, inquit Spart. in Seuero. et Dion eleganter, quod filium, ait, a se educatum optime, pessimum reliquerit, ἐν τῷτο εἰς τὴν ἑκ εὐδαιμονίαν συννήχθη. Vere itaque dicere liceat: quanto morientibus parentibus solatio esse solent liberi superstites; tantum doloris Marco adferebat filius illius superstes. Idem etiam euenit Augusto, hunc versum usurpare solito, dum filiae et neptis detestatur turpitudinem, ἂν ὄφελον ἀγαμός τε μένειν, ἀγονός τε γενέσθαι, utinam aut caelebs essem, aut prole carerem. Quo respicit Boët. in consol. Phil. lib. 3. prof. 7. Honestissima quidem coniugis foret, liberorumque iucunditas, sed nimium in naturam dictum est, nescio quem filios inuenisse tortores. In quo Euripidis mei sententiam probo, qui carentem liberis, infortunio dixit felicem.

1, 4, 15. τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον) multa alia ab eo dicta recenset Iul. Capitol. Quum aegrotare coepisset, filium aduocauit, atque ab eo primum petiit, ut belli reliquias non contemneret, ne videretur rempubl. proderet, et ad amicos: Quid me fletis, et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis. et porro: si me dimittitis, vale vobis dico, vos praecedens.

1, 4, 18. Νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιάσας μῦς, ἀνεκύπτατο) Constat Capitol. Septimo die grauatus est, amicos admittere, et solum filium admisit. Dimisso filio caput operuit, quasi volens dormire: Sed nocte animam efflauit. Quo vero morbi genere interierit, variant scriptores. Aurel. Vict. refert eum iclu sanguinis interuisse, quem morbum Graeci ἀπόπληξιν vocant; quam sententiam tuetur et explicat Meric. Calaubonus in commentario ad Marci libros 12. in init. Mihi sit verisimile, si Capitolino fides, eum pestilentia correptum naturae cessisse. Ita inquit ille; quem (filium) statim dimisit, ne in eum morbus transfret. Quicquid sit, fuit saltem morbus contagiosus, si-

quidem verbum *transire* de eiusmodi proprie dicitur. Firmius hoc ipsum licebit colligere ex aliis Capit. locis: *Quid me fletis et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis.* Saeuiit igitur tum temporis pestilentialis morbus. Hinc amici deserunt, veriti forte, ne eodem morbi genere perirent. Marcus apud eundem ita loquitur: *Si iam me dimittitis, vale vobis dico.* Dissentit Dion, qui Marcum refert non vi morbi, quo tunc laborabat, extinctum fuisse, sed consilio et ope medicorum Commodo gratificantium. Clausit vero diem ultimum, octauo decimo anno imperii sui, sexagesimo et primo vitae. Ita Capit. Aurel. Victor. Sed hunc errorem irreplisse, aut auctorum, aut exscriptorum incuria existumat Casaubonus, quia annus integer in hoc numero praetermittitur, et dies amplius decem vel vndecim. Aliter Tert. in Apolog. hoc refert, aliter Dion, quorum sententias iam non examinabimus.

1, 4, 19. Ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φήμη πᾶν τε etc. Obiit Marcus Imperator in administratione secundi belli Germanici, sub ipsis perfectionis diebus, et quidem in Pannoniis. Inde autem fama Romam delata. Dicit vero noster scriptor: *Exercitum ipsum, plebemque omnem luctum occupasse.* Capitolinus e contrario, nemo illum plangendum censuit, certis omnibus, quod a diis commodatus, ad deos reddisset. Alteruter ne falsitatis arguendus minime, vterque verus, si ita loca concilientur. Capitolinus ait, die, quo celebratum est imperatorium Marci funus, neminem illum planxisse: tum quippe populus Romanus illum eluxerat. Noster autem scriptor exercitum ac plebem luxisse refert, postquam illius mortem fama vulgauit, id est ad nuntium e Pannonia allatum de eius obitu. *Confusa luctu publico urbe senatus in curia veste tetra amictus, lacrymans conuenit.* Aurel. Vict.

1, 5, 6. Οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἤξιον) Ista imperatoris est prudentia, sese subditis non superiorem, sed aequalem, immo inferiorem fateri: Ita comitate et alloquio affabili officia prouocabit. Tac. hist. 5. Exempla sunt tot insidiosae imperatorum simulationes, qui cum se aequales profiterentur, militum animos sibi habuere obaeratos. De Othone Tacit. hist. 1. *In itinere, in stationibus, vetustissimum quemque militum nomine vocans, ac memoria Neroniani comitatus, contubernales appellando, alios agnoscere, quosdam requirere.* Et Eumenes ille apud Iustinum singulos milites suppliciter alloquitur, nunc eos appellans commilitones, nunc patronos, et vt non tam ducem se, commilitonem recipiant, vnumque ex corpore tuo esse velint. Arcanum hoc regiminis laudat in suo Traiano Plinius, in Paneg. Quisquis paulo vetustior miles hic te commilitone censetur. Quoties enim quisque, cuius tu non ante commilito, quam imperator? inde est, quod prope omnes nomine appellas; quod singulorum fortia facta commemoras.

1, 5, 8. Ἐχχιζεν ἔν μᾶλλον συστρατιώτην etc.) Marcus Imperator filium commilitonem appellat, vel quod profectus cum parente ad Germanicum bellum, Aelius Lampr., vel quod Patris existit collega in imperio: Congiariū enim pater diuisit populo, et eum ante tempus consulem designauit. Capitol. in Marco. Post haec venia legis Annariae imperata, Consul est factus: et cum Patre imperator est appellatus. Aelius Lamprid. in Comm., vel quod cum parente

triumphauit, quod patres decreuerant. Aelius Lampr. in eius vita: Iul. Capitol. in Marco.

1, 5, 9. Τὰς ὑμετέρας ἐνεχέρισε.) Morti vicinus Imperator Marcus filium commendauit amicis ac consanguineis, vt colligere licet ex oratione sua, quae tota commendatoria. Quo cum consentit istud Capitol. in Marco: *Verbis, commendo, si dignus fuerit, et diis immortalibus.* In vita vero eum parens commendauit militibus, cuius hic Commodus mentionem iniicit, et Aelius Lampr. in eius vita.

1, 5, 17. Ὁ μὲν πατὴρ εἰς θεῶν ἀναπτὰς, ἐπαδὸς etc.) Loquitur Commodus de patris sui apotheosi seu deificatione. Erat enim in deorum relatus numerum, ex sententia senatus, atque militum, vt liquet ex Capit. in Marc. vita. Nemo illum plangendum conuicit, certis omnibus, quod, a Diis commodatus, ad Deos redisset. et paullo post: *Senatus populusque non diuisis locis, sed in vna sede propitium Deum dixit.* Et parum fuit, quod illi bonos diuinos omnis aetas, omnis sexus, omnis conditio, ac dignitas desit, nisi quod etiam sacrilegus iudicatus est, qui eius imaginem in sua domo non habuit, qui per fortunam vel potuit habere, vel debuit. Vnde etiam postmodum templum ei constitutum, dati sacerdotes Antoniani, et sodales et flamines, et omnia, quae de Socratis decreuit antiquitas. Capit. ex emerdat. sum. viri Salmas. Retulit igitur inter coelites parentem Commodus Imperator, non quemadmodum Tiberius, vt diui filius vocaretur, verum quod Marcum vere Deum censerent omnes. Quali etiam modo de suo Traiano loquitur Panegyrista: *tu sideribus patrem intuisi non ad metum ciuium, non in honorem tuum. Sed quia Deum credis.* Plura qui volet scire, quae de consecratione ac deificatione scripta sunt, leg. nostrum script. l. 2. Dion. l. 56. Virg. Ec. 5. Blond. l. 2. Romae triumph. Onuphr. Panuin. l. 2. Fast. Salm. ad histor. Aug. Script. Heinsl. ad Theocrit. Casaub. ad Pers. Sat. 1. com. p. 213. Bernegg. q. 45. ad Tacit. Germ. et Agric.

1, 6, 2. ὅσοι τε κόλακες τραπέζης) κόλαξ in vniuersum dicitur omnis adulator, quacunque mercede proposita, proprie tamen qui gulae gratia adulatur, apud Athenae. l. 6. c. 16. vocatus φωμοκόλαξ, ad cuius vocem mox subiicit: *κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τῷ τῷ κείτῳ.* Est enim in Graeca lingua idem quod *parasitus*, et explicat Auctor Etymologici magni: *κόλαξ σημαίνει τὸν παράσιτον.* Qui ideo apud nostrum scriptorem vocatur κόλαξ τραπέζης, quia aliorum mensas et cibaria sequitur, sectatur, et omnia ad nutum conuiuatoirs ventris gratia dicit et facit. Terent. In Phorm. Act. 5. Scen. 9. *Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi doceant? Me ad coenam voca.* Quo faciunt versus Diodori Sinopenis in Epitaphio apud Athen. de Parasito, quae ita latinem:

*Is enim domos ingreditur omnium,
Nec inopem discernit a diuite:
Sed cuius lectum bene stratum viderit,
Admotamque mensam, omnibus, quae opus sunt,
Instructam, accumbit modestissime.
Vbi prandio se expleuit, potuque ac cibo,
Abiit, nec vllum confert Symbolum.*

Ea propter iidem ἐπιστάται nuncupantur, vt qui cibi gratia quibuslibet inferuiunt, et adulantur. Luciano in Paras. ἀριστογίτρον,

quippe qui prandio vicini. Homeri temporibus eos appellauit φίλοις εἰλαπινάσας, amicos mensales, conuiuales, qui aliena viuunt quadra, idēo latinis dicti edaces, vt apud Horat. Neque mirum: ipsi sibi tale tribuunt nomen, vt colligimus ex Terent. Phormione. Dices, inquit ille, ducent damnatum domum: Alere nolunt hominem edacem. Quo facit epigramma quoddam graecum in adulatorem, qui, propter buccellam vilem, vultum e vultu comparabat atque ad alterius nutum vel flere vel ridere poterat.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἄλλοτροίῃς ἄνθρωπ' ἰταῖς τραπέζῃς,

Ψωμὸν ὀνειδῆς γαστρὶ χαριζόμενος,

Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐσυγγωμένῳ ὄμμα

Συγκλαίῳ, κ' αὖτις συγγελῶντι γελῶν,

Οὐ τε σὺ γε κλαυθμοῖο κεχηρμένος, ἔτε γέλωτος

Καὶ κλαίῳ μελῇ, καὶ γελῶ μελῇ.

Copiose de hisce vid. l. 6. c. 9. l. 11. c. 4. Athen. ac Casaubon. ibid.

1, 6, 3. Διαβάλλοντες πᾶσαν τῇ Ἰστροῦ ὥραν) Loquitur de fluuio Europae longe maximo, qui alio nomine Danubius vocatur. Separat Germaniam a Francia et Pannonia. Tacit. de moribus Germ. *Germania omnis a Galliis Rhaetiisque et Pannoniis, Rheno et Danubio luminum separatur.* Igitur dum adulatores vituperant Istri ripas, intelligunt Germaniam, quae tum temporis aspera ac sterilis, si comparetur cum deliciis, quas exhibet Latium. Tacit. de morib. Germ. *Quis Asia, aut Africa, aut Italia relicta, Germaniam peteret, inforem terris, asperam coelo, tristem cultu, aspectuque, nisi si patria.* et paulo inferius: *Terra in vniuersum, aut syluis horrida, aut aludibus faeda.* Quae omnia a Seneca confirmantur in lib. de provid. c. 4. *Perpetua illos hiems, triste coelum premit: maligne solum sterile sustentat: imbrem culmo aut fronde defendunt: vilis, et hic uacrendus manu victus: horrenda iniquitas coeli: intesta corpora.*

1, 6, 16. Καὶ σατράπας βαρβάρους) Commode addit Barbaros, ex eo quod Latinis omnes exteri, exceptis Graecis, hoc nomine venirent; non autem proprio nomine, quasi ex Barbaria parte africae essent oriundi, verum communi, utpote quos omnium reum existimabant ignaros. Idque colligere licet ex Vopisco: *Sensendum esse, dicit, non videndum, quoties auxiliaribus barbaris Romanus uatur.* Satrapae vocabulum Persicum est, designans prouinciae praefectum, seu praesidem. Horum erat officium prouincialibus imperare; eorumque utilitatibus prospicere, tributa cogere, custodibus stendia exsoluere, Regem de toto prouinciarum statu certiore facere, et litteris, et per nuncios, vt se res haberent, significare, et aliquando monita suggerere Persarum regibus saluberrima, a quibus in consilium adhibebantur. Verbo, in omnibus vice regum agebantur, vt colligere licet ex Plutarch. in Alex. Aristot. de Mun. Arrian. lib. 6. Fuerunt homines potentissimi, qui ingentes auti mularunt acruos, vt testatur Gell. libr. 10. c. 18. et Comicus: *Satrapes fiet amator, nunquam sufferre eius sumtus queat.*

1, 6, 26. Ὁ Κόμμοδος τὸ ἀμέριμνον ὀνόμενος: quod ita Ael. Lampr. eius vita: *Bellum etiam, quod pater pene confecerat, regibus hosti-* (vel vt alii legibus) *additus, remisit, ac Romam est reuersus.* et

Dion. lib. 72. καὶ τοῖς βαρβάροις σπειράμενος εἰς τὴν Γαίην ὑπείχθη, μισόπρονός τε αὐτῶν καὶ τῆς ἀσικῆς (ἐξ αἰσώνης) ἐπιθυμῶν.

1, 7, 2. Χρηστὴς εἶχεν ἐλπίδας) quo iure spem optimam populus conceperit de iuvene imperatore, non video, cum Ael. Lampr. in eius vita dicat: *Tot disciplinarum magistri nihil profuerunt. et deinceps: A prima statim pueritia, turpis, improbus, crudelis, libidinosus, ore quoque pollutus et confusus fuit.* Nisi dicatur, eum natura et indole non fuisse malum; ideoque populum optima omnia sperasse. Dion. l. 27. οὗτος πάντῃς μὲν ἐκ ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀνδραγαθῇ ἀκακός. neque sine causa hoc in dubium traxit Lampr. qui ita scribit: *tantum valet aut ingenti vis, aut eorum, qui in aula institutores habentur.* Culpam ergo fuisse penes praeceptorem hinc colligere est: videtur enim perstringere Pitholaum, qui fuit eius educator et in aula institutor. Et Dion. lib. 27. morum deprauatorum causam non dicit esse ingenium, verum aulicos assentatores. ὅπο δὲ δὴ τῆς πολλῆς ἀπλότητος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοίᾳ τὸ πρῶτον τῷ κρείττονος ἀμαρτάν, ἐς ἕτος, καὶ ἐκ τούτου ἐς φύσιν ἀσελγῆ καὶ μαιφένον προήχθη.

1, 7, 4. Δαφνηφόροι καὶ ἐπιφερόμενοι ἄνθη) de lauriferis, ac florum et corollarum sparsionibus, qui vult legere, adeat Casaub. ad Sat. Per. 1. p. 86. Sat. 2. p. 204. Tacit. Lips. in 8. p. 434. Steuch. ad Apul. p. 382. Desid. Herald. ad Mart. in fol. p. 79. Elmenhorst. ad Apul. p. 200.

1, 7, 5. Βασιλέα καὶ εὐπατρίδην ὄντα) Ultimam hanc appellationem vertit Polit. *nobilem*, ac si dicatur Commodum fuisse et imperio insignem, et generis nobilitate; Stephan. vert. *Patritium*. ita enim supra: ἃ τὰς γένους μακρῶς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, qui longa generis serie essent patritii. Verum Stephani versio praeferrenda, cum secundum nostrum scriptorem, et Plutarchum specialiter εὐπατρίδην vocentur *Patritii*. Huic interpretationi videtur reclamare Pherecratis versus, quem citat in notis ad Athen. Casaub. a quo restituitur, qui talis lib. 4. πένντας εὐπατρίδας εἰδὲ εἰς ὄρεα, sensus hic est, nemo unquam vidit pauperem, qui inter nobiles locum suum obtineret. Vbi poetam non intelligere patritium virum, vel inde patet, quod patritius in paupertatem incidere possit, ut cuius notissimum de Africano, cui ne tantum superfuit, ut honorifice funeraretur. Ast hoc negat poeta, quia, ut ille ait: pauper ubique iacet, nec unquam pro nobili habetur. Atamen respondeo auctoritatem Plutarchi, et Herodiani sufficere ad explicationem vnius vocabuli: neque etiam poeta excludit patritios, etiamsi hoc in versu solos nobiles intelligat.

1, 7, 6. Τὸ μὲν γὰρ πρὸς πατρός αὐτοῦ γένος etc.) De quo Capitol. in vita Marci: *Pater fuit Marci Annius Verus, qui in praetura discessit: avus Annius Verus, item consul et praefectus urbi, adscitus in Patritios a Principibus Vespasiano et Tito etc. et paulo post: Cuius familia in originem recurrens, a Numa probatur sanguinem trahere, ut Marius Maximus docet, item a Rege Salentino Malennio Dasummi filio, qui lupas condidit. et Eutropius: Cum eius origo, (loquitur de Marco) paterna a Numa Pompilio, materna a Salentino rege penderet.*

ibid. Ἀδριανὴ ἑκγονὸς κατὰ Δηλοφάντην) fuit enim Annia Faustina vxor Antonii Pii, filia Adriani, quae ex ipso suscepit filiam

eiusdem nominis, Marci postea vxorem, Commodi matrem. Capit. in Ant. Pio. Aelius in Spart.

1, 7, 9. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ ἔλη) Negat noster scriptor, Commodum habuisse capillos artificio crispatos, auro vero fuisse tinctos, refert ad vulgi opinionem, non ad veritatem. Aliter Lampr. *fuit capillo semper fucato, et auri ramentis illuminato*. Conciliatio facilis; aut enim dicendum Lampridium locutum fuisse secundum rumores, qui spargebantur, ac si Commodus auri scobe crinem asperlisset: aut Lampridium reflexisse crispitudinem capillorum, dum eos vocat fucatos: nostrum vero auctorem, colorem capillorum; atque ita voculam φύσει referendam solum ad ξανθὴν, non vero ad ἔλην. vel, si haec minus placent, dico, Commodi capillos sua natura *crispus*, et *subannulatus* fuisse, qui tamen *fucati*, eo quod non confusi ac turbati et indiscriminatim temereque implexi habebantur, sed per gradus quosdam dispositi, et ordine digesti, adeo ut vnaquaeque annulorum series stationem suam feruaret, et gradatim alia super aliam scanderet. Quales turriti vertex imperatorum conspiciuntur in veteribus nummis. Aliud igitur erit crispus et flauus habere capillos, aliud ordine compositos ac digestos: illud natura poterit esse, hoc vero solum artificio. Ad quod discrimen respicere videtur Mart. l. 2. Epigr. 38.

Flectere te nolim, sed nec turbare capillos, ut vult Ramires. et l. 3. Epigr. 62. *Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines.*

ibid. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ οὐλή) De capillitio Commodi, variisque fingendi modis, fuisse egi in disputatione mea de capillis, quae ordine 3.

1, 7, 10. Ἰελοὶ δὲ κατιόντες, ταῖς παρειαῖς ἐπὶ νῆδον) Descriptio non inelegans; similis apud Theodoretum lib. 4. de Prouid. *πρότερον μὲν γὰρ ἱελὸς ἀνθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα τριχέσις μετρία καλύπτει, principio efflorescit lanugo, mox mediocris pilorum sylvia genas operit*. Quod aliter paulo Callim. in Lavaer. Pall. de Tiresia: *ἄρτι γένεια περικάζων*, quod ira Scholiastes Graecus explicat, *ὅπερ τῆς φύσεως τῶν τριχῶν*. Etymologia vocis ἱελὸς videtur colligi ex Xenoph. in Symp. *τότῳ μὲν παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι ἱελὸς κατέρπει*: quasi dicat ab ἱένου provenire. Quae ratio originis notissima probatur ex eo, quod etiam Graecis ἱελὸς designet bestiolam aliquam centipedam, vel millipedam ab aliis dictam, quae arcuatim serpit, ut conicit Iun. animad. lib. 5. c. 15.

1, 7, 12. Εἰς βασιλεῖον αὐλὴν ἀνεχώρησε) βασιλεῖος αὐλὴ non est palatium, inquit Casaub., sed domus Vestiliana, quae est in regione secunda, siue Coelimonio. Contrarium videtur verum. Commodus enim non se recipit in domum Vestilianam, sed in Palatium. Biennio demum, antequam interfectus est, de Palatio ad Vestilianas migravit, quod certo indicio est, eum sub imperii sui initium vixisse in Palatio. Ita Ael. Lampr. in eius vita: *De Palatio ipse, loquitur de Commodο, ad Coelium in montem Vestilianas aedes migravit, ne-gans, se in Palatio posse dormire.*

1, 8, 2. Περέννιος τῇ τῷ μισθικῆς ἀποχρώμενος) Aelius Lampr. *Perennis autem Commodi perficiens, ut legunt Casaub. et Salm., invenit, quemadmodum ipse potens esset. Nam persuaserat Commodο, ut ipse deliciis vacaret, idem vero Perennis curis incumberet: quod Com-*

modus laetanter accepit. Rationem reddit Dion. l. 72. μισόπονός τε ὢν καὶ τῆς ἀσινηῆς ῥασιωνῆς ἐπιθυμῶν.

1, 8, 4. Τῆς δὲ πατρὸς διαβάλλειν ἤρξατο) Aelius Lampr. in Commodο: *Tunc tamen Perennis cuncta sibi vindicauit: quos voluit interemit, spoliavit plurimos, omnia iura subuertit, praedam omnem in sinum contulit, et mox: Nonnulli per prouincias a Perenni ob diuitias infimulati, spoliati sunt, vel etiam interemti. His autem, quibus deerat ficti criminis appositio, obiciebatur, quod scribere voluissent Commodum haeredem.*

ibid. Πάτερ τε ἀκρατήτῳ ἐπιθυμῶν) contrarium testatur Dion. lib. 27. Ἰδίᾳ μὲν γὰρ ἡδὲν πάποτε ἔτε πρὸς δόξαν, ἔτε πρὸς τλῆτον περιεβάλετο, ἀλλὰ καὶ ἀδωρότατα καὶ σωφρονέστατα διήγαγε, τῷ δὲ Κομμόδῳ τῆς ἀρχῆς αὐτῷ πᾶσαν ἀσφάλειαν ἐποίητο. Verum falsus in eo Dion. Pluris erit aestimanda auctoritas nostri scriptoris, cui fauet in loco supra citato Lamprid. in vita Commodi.

1, 8, 5. Βασκάνων τύχης) varia fuere fortunae epitheta, ab iis vocabatur κακὴ τύχη, a quibus ea, quae largita erat, abstulerat, ab aliis appellabatur ἀγαθὴ τύχη, quos diuitiis ac honoribus cumulasset, vt pluribus notatur in tabula Ceбетis. Hoc in loco cluit βάσκανος, a βασκαίνω, idem quod φθονῶ. Theocr. Idyll. ε. (v. 12.) τὸ δ' ὦ κακὲ καὶ τότ' ἐτάκευ βασκαίνων, καὶ νῦν μὲ τὰ θοίσθεα γυμνὸν ἔθηκες, ad quem locum Graecus scholiast. ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος. Est vero βάσκανος fascinatio, quasi ab inuidendo, quia veteres putarunt, radiis visui oculorum inuidorum rem fascinari. Vnde apud Theocritum in Sexto Polyphemus post nimias sui laudationes, quae veluti ex inuidia adhibitae, ne fascinum inde pateretur, ὥς μὴ, inquit, βασκανῶ δὲ, τρεῖς εἰς ἑμὸν ἔπτυσσας κόλπον. vt non fasciner, in gremium ter conspuo nostrum; quod imitatus Virgil. Eclog. 6.

Baccare frontem

Cingito, ne vati noceat mala lingua futuro.

Explicat autem vocem Graecam Scholiastes Theocrit. ita: κυρτῶς δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ὀφθαλμοῖς κύνων καὶ φθίσγων τὸ ὄραθὲν ὑπ' αὐτῷ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Vt etiam Virgil. Ecl. 3.

Nescio, quis teneros oculus mihi fascinat agnos.

1, 8, 6. Ἀντίῳ Βῆρω αὐτοκράτορι συνάκει, ὃν κοινωνόν) Iulius Capitol. in Vero: *vixit sub Marco in simili et pari maiestatis imperio. et paulo post: duxit autem uxorem Marci filiam Lucillam. et alibi: Filiam Lucillam despondit fratri, quem Lucium Aurelium Verum Commodum appellauit.* Sed quaeritur, quo iure, cum imperator Iust. §. 4. Instituit. de Nupt. illicitas dicat nuptias cum fratris vel sororis filia? Respondeo, tempore Iustiniani, hoc quidem vetitum, verum antea non item, vt probat Cuiac. in par. Cod. *De incest. et inut. nup. ex leg. 4. §. hos itaque D. De grad. et Affin.* Et eas nuptias antea fuisse licitas, manifestum est ex his, quae de Claudii edicto scribunt, Sueton. in eius vita, et Tac. Annal. 12. Neque verisimile, alias Titum, optimum principem, filiam voluisse dare in uxorem fratri Domitiano; val Marcum Principem moratum suam fratri Aurelio Vero, immo, quod magis, videtur hoc in vsu fuisse apud plurimas gentes. De Atheniensibus tale quid testatur Demosthenes oratione in Neaeram. Ambrosius certe Epistol. 66. admittit, nuptias cum sororis filia

lege Dei expressim prohibitas non esse, et ideo ei sit verisimile, tales etiam vſitatas in populo iudaico.

1, 8, 7. Πομπηϊανῶ ὁ πατήρ αὐτὴν ἐξέδωτο) Iul. Capit. in Marco: *Proficiscens ad bellum Germanicum, filiam suam nondum decurso lustrus tempore, grandaeuo equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochenſi, nec satis nobili: quem postea consulem fecit, quum filia eius Augusta esset, et Augustae filia.* Vulcat. Gall. in Auidio Cass. ex oratione Marci: *Habetis igitur, patres conscripti, pro gratulatione victoriae generum meum consulem, Pompeianum dico: cuius aetas olim remuneranda fuit consulatu, nisi viri fortes interuenissent.*

1, 8, 8. Καὶ τὸ πῶς προεπόμπευεν αὐτῆς) Hic mos ille annotandus, quo imperatores patiebantur, inter reliqua Principatus insignia, sibi praeferre ignem. Quod multis in locis docet noster scriptor; nescio an a quoquam scriptorum ita obseruatum. Nisi quod hoc etiam obseruare liceat ex Capitolino in duobus Maximis, ubi Ty-cum regio *apparatu ornatum* refert, quem eundem noster lib. 7. appellat Quartinum, ac dicit, ignem illi fuisse praelatum, quem morem comprehendit Capitolinus sub *regio ornatu*.

1, 8, 9. Κόμμοδος γυνῆκα ἡγάγετο Κρισπίανῃ) de hac mentionem facit Dion in Commodio l. 27. ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὴν Κρισπίαν ὁ Κόμμοδος ἐπὶ μοιχείᾳ δὴ τινὶ ἐργισθεὶς αὐτῇ.

ibid. Δυσφόρος τὰτα φέρουσα ἡ Λυκίλλα) Refertur Lucillam natu maximam sororem Commodi consilia iniisse de eo interficiendo, propter honorem amissam, qui tribuebatur Crispinae uxori Commodi. Aliter Lamprid., qui Lucillam Commodio insensam scribit, propter eius saeuitiam ac crudelitatem. Ita ille: *Crudelis vita Commodi Quadratum et Lucillam compulit ad eius interfectionem consilia inire.* Nisi dicamus, eum inuisum fuisse partim propter honores, quos abstulerat, partim propter saeuitiam, aduersus vnumquemque.

ibid. Οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως ἀρχῆς ἀνακοινῆται) Hic Pompeiano propositum Lucillae incognitum scribit noster; e contra Dion. ἡ γὰρ Λυκίλλα ἔδδ' σφραγεσέας τῆς ἀδελφῆς Κομμόδου ὑπάρχουσα, ἡχθετο μὲν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τῷ Πομπηϊανῷ, ὅθεν καὶ ἀνέπεισε τὸν εἰρημένον τρέπον, vt legit Leuncl., ἐπιθέσθαι τῷ Κομμόδῳ.

1, 8, 11. Ἀναπέθει νεανίσκου τινὰ Κούντιανὸν ὄνομα) Locus hic satis controuersus. Solus Ammianus lib. 29. nostro scriptori fauet, qui iuuenem quendam Quintianum senatorem nominat, quem etiam noster refert fuisse ordinis senatorii. Verba Ammiani haec sunt: *Commodus in amphitheatrali cauea, cum adfuturus spectaculis introiret, a Quintiano senatore inclytae cupidinis homine, ad debilitatem pene pugione vulneratur.* Quod postremum tamen, scilicet vulnus, omisit noster scriptor. Aliter Lampr. *Datum est negotium peragenda necis Claudio Pompeiano propinquo.* Fuit hic Claudii Pompeiani filius, vt paret ex Aelii Lampridii loco: *occisus est eo tempore etiam Claudius, quasi a latronibus: cuius filius cum pugione quondam ad Commodum est ingressus.* Qui hic solo Claudii nomine designatur, is est Claudius Pompeianus, qui post mortem Lucii duxit sororem Commodi Lucillam. Huius filium Claudium Pompeianum caedem aggressum scribit Lampr., quae sententia ex eo verior videtur, quia ei Dion suffragatur, qui haec omnia se nouisse dicit, οὐκ ἐξ ἁλλοτριᾶς ἤδη παραδόσεως, ἀλλ' ἐξ οὐκίας ἤδη τηρήσεως, iub init. libr. 7. εἰσόντι

δὲ αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον τὸ κυνηγετικὸν Κλαύδιος Πομπηϊανὸς ἐπεβέβευε. αὐτὸς ἐνεγγύετο μὲν τὴν θυγατέρα Λυκίλλης.

1, 8, 12. Ὑποστὺς ἐν τῇ τοῦ ἀμφιθεάτρους εἰσόδῳ) Ita Dion. εἰσόντι αὐτῷ ἐς τὸ θέατρον, et paulo post: ξίφος γὰρ τι ἐν αὐτῇ τῇ τῆς εἰσόδου στενωφῶς ἀνατείνας. Consentit etiam Ammian. Marcell. Falsus itaque Lampr. ad illa verba: *Qui ingressus ad Commodum, et mox iterum: quondam ad Commodum ingressus est*: non enim tentata caedes in Palatio, sed in aditu caeuae amphitheatralis.

ibid. Μεγάλη φωνὴ et c.) Ita Dion: ἰδὲ, ἔφη, τῷτό σοι ἡ βελὴ πέπομφεν. Similis vox eius militis, qui Pertinacem occidit: τῷτό σοι τὸ ξίφος οἱ τραπῖῳται πεπόμφασιν.

1, 8, 17. Τὴν γε ἀδελφὴν ὃ Κόμμοδος διεχρήσατο) cum nostro scriptore sentit Dion: καὶ αὐτῇ, intelligit Lucillam, φαραθεῖσα ἐπανηρέθη. Aliter Lamprid. *Mater, inquit, Pompeiani Lucilla in exilium exasta.*

1, 9, 7. Ἀνὴρ φιλοσόφου φέρων σχῆμα) Hic Philosophi describit habitum, praefertim Cynici. Quo etiam schemate introduxit loquentes Diogenem et Craterem de possessionibus Philosophorum Lucian. Dial. Mort. 6. ubi Diogenes: οὗτε πώποτε εὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὃς κληρονομήσασιν ἡμεῖς βασιλείας αὐτῷ (εἶχε δὲ πάνυ κατ'εργάν, ἐκ κολίτου ποιησάμενος), οὗτε, αἶμα, σὺ, ὦ Κράτης, ἐπιθυμεῖς κληρονομεῖν, ἀποθανόντος ἡμῶν, τὰ κλήματα καὶ τὸν πίδακα καὶ τὴν πήραν, χοῖνικας δύο φέρων ἔχουσαν. Quam Philosophi supellectilem etiam ponit Apul. Milet. II. Non deorat, qui pallio baculoque et baxeis, et hircino barbitio philosophum simularet. et in flor. introducit Craterem ponentem peram cum baculo ac pallium humi. et in Apolog. *Quod regibus diadema, quod Pontificibus galerus, id Cynicis pera et baculus.* Cur autem Cynici tali vestimentorum genere fuerint induti, explicat Sidon. Apol. lib. 9. Epist. Scilicet Hercules, quem sectae Cynicae auctorem ferunt, claua et leonina pelle est usus, ideoque et illi.

ibid. Τῷ δὲ χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας) Notat hoc loco morem illum veterum oratorum, qui, verba facturi ad populum, silentium imperabant manus, vel etiam digitorum extensione. Pers. Sat. IV.

*Fert animus calidae fecisse silentia turbae
Maiesiae manus.*

Idem scriptum de Apost. Paulo Act. c. 26. v. 1. ἐκτείνας τὴν χεῖρα, et c. 13. 16. κατασιεῖν τῇ χειρὶ. Factum hoc antiquitus, aliquando praetento pollice, medico et auriculari depressis, mediis duobus, indice et infami erectis. Apul. Mil. II. *An sic, instar oratorum, conformat articulum, duobusque infimis conclusis digitis, ceteros eminentes porrigit, et infesto pollice clementer subrigens infit.* Aliquando indicatum fuit silentium concrepitatione digitorum: quo videtur respicere Propert. lib. 4. Eleg. 7. *At illi*

Pollicibus fragiles increpuere manus.

Et Petron. *Retexit superbum pallio caput, et manibus interius in articulorum strepitum constrictis: Quanam est, inquit, haec audacia? Quod ex Hieron. ad Rusticum Monachum notat Casaub. Cum mensa posita librorum exposuisset struem, adducto supercilio, contrahisque varibus, ac fronte rugata, duobus digitulis concrepabat, hoc signo ad audiendum discipulum prouocans.*

1, 9, 18. Καὶ δειξάντες τῇ Κορμόδῳ τὰ νομισματα) Occasionem necis noster indigitat, quam aliter refert Lampr. Hic tamen Perennis, qui tantum potuit, subito, quod bello Britannico militibus equestribus loci viros praefecerat, amotis senatoribus, prodita re per legatos, exercitus hostis est declaratus, lacerandusque militibus est deductus. Paulo aliter Dion: Περένιον δὲ τῶν δορυφύρων μετὰ τὸν Πάτερνον ἀρχόντα, συνέβη διὰ τῆς στρατιάτας τασιάσαντας ἀναγεῖναι. Et mox οἱ ἐν στρατίῳ, ὅποτε τὶ σφίσι μὴ καταθύμιον ἀπαντήσαι, τὴν ἀντιανέπι τὸν Περένιον ἀναφέροντες, ἐμνήνιον αὐτῷ καὶ οἱ ἐν Βρεττανίᾳ τοῖσιν ὑπάρχοντες Haec quidem Dion, quanquam existumem non sine iusta causa interfectum fuisse Perennem. Nummos enim imagine eius percussos habuerunt milites, quod crimen maximum. Praeterea, res bene gestas in Sarmatia per alios duces, in silium suum refererat. Ael. Lampr.

2, 9, 17. Ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα.) Vti antea Perennis ea sibi vsurpauit, quae solius sunt Principis; veluti largitionibus militum animos sibi reddere obaeratos: ita et ea ausus est tentare, quae ab imperantis dependent dispositione; vt est monetam cudere, suamque imprimere imaginem. Ael. Lampr. in Seuero: Et Antonino Diadumeno ad imperium euecto, statim apud Antiochiam moneta Antonini nomine percussa est. Vopisc. in Firmo: Cum ille diceret, Firmum Latrunculum fuisse, non Principem: contra ego illum, et purpurea usum, et percussa moneta Augustum esse vocitatum; quinque etiam nummos Seuerus Archontius protulit. Neque ratio est in obscuro: cum etenim nummus nihil aliud sit, quam lex, quae valorem et aestimationem imponat rebus, eius tantum erit nummos cudere, consilare, cuius est leges condere, quod solius est Principis. Adeo quidem, vt, si quis monetam iniussu Principis cudat, vel sua signet imagine, in crimen incidat laesae maiestatis. Hinc tria in nummis desiderabantur a veteribus, τύπος βασιλέως, σάβμος, καὶ εἶδος καλὸν, forma Principis, (quam Paul. Iurisc. alibi vocat *sacrum os*;) Metallum, et pondus; si quid ex illis deesset requisitis, numisma non erat. Et quicumque tale quid attentauerat, qui magis deesset, tenebatur leg. Cornel. vt test. Paul. 5. sent.

1, 9, 19. Νυνίως ὁ Κόρμωδος πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν.) Alii aliud ab hoc diuersum supplicii genus describunt. Ael. Lampr. Lacerandus militibus est deductus. Dion: καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον καὶ ἡμίσεντο καὶ κατέκοψαν, καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆ καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ υἱεὶς δύο προσδιεδάρασαν.

1, 9, 24. Κόρμωδος δύο ἐπάρχους καταστήσας,) intelligit Cleander Perenni successerat, in praefectura vero Niger.

ibid. Μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν, ἀσθενεσέραν ἴσασθαι ἤλπισε) Idque prudenter: enimvero nonnunquam accidere solet, vt vnus potentia in republ. vel nomen, propter collegarum desidia ac negligentiam, nimium excreseat. tum frangendae sunt eius vires, quod non sine extremo reip. periculo, aut saltem concussione contingit. Expertus hoc suo cum periculo Tiberius, alioqui satis callidus, qui vnum Seianum ad tantum fortunae euexit fastigium, vt de propria actum fuisset potentia, ni maxima cum astutia eum omnibus reddidisset inuisum. Documento fuit Roma, quae cum ab vno regeretur Caesare, Bibulo collega excluso, adeo non amisit libertatem, vt ille pro arbitrio senatum constitueret, dignitates ac munera solus

elargiretur. Ea propter Maecenas apud Dionem, Augustum monet, binos vt sibi praetorii praefectos constituat, quo dissectam in partes potestatem aduersus Principem reddat infirmiolem, quaesita ex mixtis vtriusque mandatis, auctaque discordia.

1, 10, 3. (ὡς μνηετι ληστῶν) hic latrones vocantur, qui vicinos populantur agros, olim omnes illi, qui loca habebant infesta. Ita temporibus Alexandri comprehensus latro, qui intutam per mare redderet nauigationem, roganti Alexandro, qua caussa mare haberet infestum? Sed quia ego exiguo nauigio id facio, Latro vocor: tu quia magna classe, imperator. Immo priscis illis saeculis latronis nomen adeo non dedecori fuit, vt etiam honori foret. Quod iam lubet paulo diffusius adnotare. Minos antiquissimus classem sibi comparavit, maximamque maris potestatem, quod nunc graecum dicitur, tenuit. Latrones insuper, vt solus superesset, sustulit. Sic tandem regnum eius ex latrocinii incrementum habuit, neque tamen proprie regnum dictum, sicuti nec illi reges, sed latrones dicebantur. Thucyd. lib. 1. οἱ μὲν γὰρ Ἕλληες ἐτρέποντο πρὸς ληστείαν, ἡγεμένων ἀνδρῶν, ἃ τῶν ἀδυνατωτάτων, et paulo post: ἐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τέτα τῷ ἔργῳ, φέροντος δὲ τι καὶ δόξης μᾶλλον, et deinceps refert, hoc manifestum fieri ex eo, quod vltro citroque nauigantes, interrogantur a vicinis, num sint latrones, quod neque illi, quos interrogant, factum, vt se indignum, inficiantur, nec illi, quibus curae est, aliquid ex illis scire, hoc vt probum et crimen illis exprobrant. Ad quae omnia Schol. Graec. Thuc. quod, inquit, dicitur καλῶς, τῷτ' ἔστιν εὐσεβὲς καὶ φιλανθρωπίας. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλελάττην, ἢ ἐκλεπτον, οὔτε νυκτός, οὔτε μετὰ φόβων ἐποίησιν τὴν ληστείαν. Quibus accedit Iust. dum ait, Phocenses exiguitate ac macie terrae coacti, studiosius mare, quam terram, exercuerunt: piscando, mercando, plerumque etiam latrocinio maris, (quod illis temporibus gloriae habebatur) vitam tolerabant. Vnde illa apud Hom. Odyss. γ' amica interrogatio, v. 71. ὃ ξείνοι, τίρες ἐσέ; et deinceps: διὰ τε ληστῆρες. ex quo loco Hom. Thucydides probauit latrocinium apud Graecos olim probro non fuisse. Idem de Germanis asserit Caesar l. 6. Bell. Gall. Latrocinia nullam habent infamiam, quae extra fines cuiusque ciuitatis sunt. Atque ex iuuentutis exercendae, ac desidia minuendae causa fieri praedicant, et Mela: Ius in viribus habent, adeo vt ne latrocinii quidem pudeat, tantum hospitibus boni. Rationem huius rei reddit Caesar lib. 6. Ciuitatibus maxima laus est, quam latissimas circum se vastatis finibus solitudines habere. Hoc proprium virtutis existunt, expulsos agris finitimos cedere, neque quemquam prope se audere consistere. Aliam ab hac diuersam rationem notat noster lib. 1. δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρεῖσθες πρὸς τὸν βίον πορίζονται. quam eandem olim in Graecis obtinuisse indicio est Thucyd. lib. 1. κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἔνεκα, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς, ἡσπάζον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. ibid. Μειζόν τι πλῆθος ἤθροισε κακοῦργων.) Ita Sall. de Catil. In tanta tamque corrupta ciuitate, Catilina, id quod factu facillimum erat, omnium flagitiosorum atque facinorosorum circum se, tanquam stipatorum cateruas habebat. Scilicet omnes sese adiunxerunt, sacrilegi, conuicti iudiciis, aut pro factis iudicium timentes; et omnes, quos Flagitium, egestas, conscius animus exagitabat. Id in Catil.

1, 10, 11. ἡρως ἀρχὴ ἐκάστου ἔτους) Liu. l. 29. et Macrobi. de die inter se dissentiunt, et vix est vt quid certi statui possit. vid. Caesab. fufe ad Lampr. in Seuero; et nostr. disp. hac de re. Reliquos auctores, qui circa festum Pessinuntiae deae describunt antiquitates, citatos vid. in Disp. ead. histor. 8. ad Herodian. l. 1.

1, 11, 4. Ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὐρωμεν.) Hic discrepat noster scriptor ab aliis historicis, priorem nominis originem geminam tradens, posteriorem reiiciens, pugnam scilicet commissam fuisse isto in loco, et inde ex casu isti loco inditum fuisse nomen, vt volunt Herodot. et Ammian. Marcell. (In Indd. Herodoti nihil deprehensum; vt forte Noster intelligatur ex errore perpetuo. *Irm.*)

1, 11, 5. Τὸν Γανυμήδην ἀπασθέντα) Nota de raptu Ganymedis historia. Causam inuestigant. communior est, a Ioue puerum assumptum. reiecto Hebes ministerio, poculis vt praeficeretur. Apul. Mil. 6. Tum primi Iouis regalis aus illa, repente propensae pinnis, affuit rapax aquila: memorque veteris obsequii, quo ductu Cupidinis Ioui Pocillatorem Phrygium sustulerat. Et post: Tunc poculum nestaris, quod vinum Deorum est, Ioui quidem suus pocillator, ille rusticus puer, ministrabat. Aliter Lucian. dial. Neptun. et Merc., qui puerum propter formam raptum dicit Π. συνήκη. ὁ Γανυμήδης ἔνδον. loquitur Nept. et dicit Iouem rem habere cum Ganymede.

1, 11, 8. Εἰ τὴν Πεσσινυντίαν Θεὸν) potius legendum censeo Πεσσινυντίαν. siue enim haec dea vocata hoc nomine, ab oppido Pessinunte in Phrygia, siue a lapsu simulacri, vt autumat noster scriptor, non tamen per duplex σ. scribendum vocabulum. Ita enim Strabo de oppido: Pessinus emporium est eorum, qui in hac regione sunt, et templum maximum habet magnae venerationis Matris Deum, quam Augustinam vocant. et codices Liuiani: Si matris Idaeae Pessinunte numen Romam translatum esset. Et Aufon. Idyll. de feriis Romanis, Vis Pessinunte sacrum, vt restituit illum locum in praelection. quart. Robbertus Titius. Neque etiam, si nominis Etymon desumptum sit a simulacri lapsu, scribi poterit per duplex σσ, quia hoc ipsum foret contra iustam deriuationem; ea enim ratione diceretur, vt ipse auctor, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἀγγέλματος, non πεσσόντας.

Lubet hoc in loco nostram addere coniecturam de Pessinuntia matre, de qua multum disputatum, quatenam aut qualis illa veteribus habita. Communior sententia est, eandem esse magnam matrem cum tellure, et exinde turritam conspici, et Matrem dictam, utpote quae quasi communis omnium mater, vt Caesaris videtur confirmare dictum; qui in terram delapsus exclamauit: *teneo te, mea mater.* Verum haec sententia mihi a vero videtur recedere ex eo, quod *Magna Mater*, alibi vocetur Diana et Luna, quae terrae nomine apud Poetas nunquam venit. Praeterea, si terram designauerit, quae alias dicitur *Ops*, *Ceres*, quo modo conuenienter eam potuere veteres super terra collocare, ibique locum assignare? neque haec ratio contemnenda, quam respicit Lucr. l. 2. tradens Grajos finxisse tellurem in aëre medio pendulam:

Aëris in spatio magnam pendere docentes

Tellurem, neque posse in terra sistere terram.

Et hanc quidem sententiam tenent Commentatores in Apul. qui ex Varrone, Augustino, aliisque colligunt, Magnam Matrem

tantum variis designatam nominibus; quique duos fuisse Deos, et duo rerum principia tradunt, Coelum et terram, quibus omnia numin. et nomina conuenirent. Verum quo iure vocabitur, vt ante dixi, Pefi-
nuntia Mater, simulacrum ἀχειροποίητον, διοπητές, quod soli Dianae Ephefi. tribuitur a Demetrio in Act. c. 19. Vnde existimo dicendum, Philosoph. antiquissimos ac sapientes duo agnouisse Principia consti-
tutionis omnium rerum, quorum vnum et primum vocarunt Deum, alterum et subordinatum naturam, tanquam Deum, non in rigore voce accepta, sed per similitudinem effectuum et operationum, quia vtrumque principium concurret ad cuiusque rei constitutionem, non aliter ac sol et homo ad generationem hominis: ex quo illud axioma Philosophis frequentatum: *Deus et natura nihil faciunt frustra*. Firmatur haec coniectura ex Apul. lib. II. Miles. *Regina coeli, siue tu Ceres alma frugum parens originalis, quae re-
peritu laetata filiae, vetustae glandis serino remoto pabulo, miri com-
mistrato cibo, nunc Eleusinam glebam percolis: seu tu coelestis Ve-
nus, quae primis rerum exordiis, sexuum diuersitatem generans, amore sociasti, et aeterna sobole humano genere propagato, nunc cir-
cumfluo Paphi Sacrario coleris: seu Phoebe soror, quae partu ferarum
medelis lenientibus recreato, populos tanto educasti, praeclarisque
nunc veneraris delubris Ephefi: seu nocturnis ululatibus horrenda Pro-
serpina, trifor mi facie laruales impetus comprimens, terraeque clau-
stra cobibens, lucas diuersas inerrans, vario cultu propitiaris: ista luce
foeminea conlustrans cuncta moenia, et vdis ignibus nutriens laeta se-
mina, et Solis ambagibus dispensans incerta lumina: quoquo nomine,
quoquo ritu, quaque facie te fas est inuocare. Et paulo post: Cuius
numen unicum multifor mi specie, ritu vario, nomine multiingo totus
veneratur orbis. Ex quibus locis manifestum est, eum naturam ceu
digito demonstrare.*

I, II, 7. Ἀφ' ἧ τὴν ἐπωνυμίαν ἀέρων οἱ τῇ θεῷ ποταμίαι) Galli sacerdotes magnae matris fuere, ita dicti, inquit noster, a flumine Gallo, in quo Dea Cybele, et omnia instrumenta sacrorum quotannis a sacerdotibus abluebantur. Mart. 91. Ep. lib. 10. Epig. 47. l. 3. Ouid. 4. Fast. Marlian. lib. 4. c. 24. et ex co factum, vt postmodum homines scalprum experti, vel incisionem passii, vocarentur Galli, quia etiam semiuiri, vt cultores magnae matris: Mart. ad Glyptum epig. 45. l. 3. qui sibi virilia proscindere volebat:

Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

ibid. ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ παραξέροντι) Ideo orgia celebrarunt Sacerdotes Magnae Matris apud fluium Gallum, quia in eo lauabatur ab Archi-gallis, qui veste induebantur purpurea. Ouid. 4. Fast. Causa vero lotionis incerta, nisi quod probabiliter hic mos a Graecis sit desumptus, vt plura alia. Illi enim quotannis soliti lauare simula-
crum Minervae. Call. εἰς λῦτρα Παλλάδος, (init.)

Ὅσσοι λωτροχόοι τῆς Παλλάδος, ἔξτε πάσαι, ἔξτε.

Ad quae verba Schol. Graec. ἐν τινι ἡμέρᾳ ὠρισμένη ἔθος εἶχον οἱ Ἀρχεῖται γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Διομήδους, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἰνακκον, καὶ κεῖ ἀπολύνειν. Sed quae huius lotionis erit ratio probabilis? ego hanc esse existimo, quod praesumatur Minerva sudare, et ideo opus habere ablutione, quemadmodum ipsa sese ab-
luebat, e proelio reuerfa, non sine puluere et sanguine. Ita Callim. (ib. v. 5.)

Ὁ δὲ παρ' Ἀθανασία μεγάλως ἀπενήφατο πάχεις,

Πρὶν κόριν ἱσπεῖαν ἐξελάσαι λαγώνων.

Ira enim soliti se lauare milites, lassī ab itinere, ac belli molestiis. Veget. lib. 1. c. 10. Est Romae campus Martius Tiberi vicinus, in quo iuuentus post exercitium armorum, sudorem, pulueremque liueret, et lassitudinem cursus, natandi labore deponeret.

Vel etiam quod aliquando iucunditatis gratia, cum caeteris Nymphis se lauaret in Hippocrene Heliconide pulchre fluenti, ut occurrit v. 70. 71. apud Callim.

I, II, 12. Ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι) Historiam refert Liu. lib. 29. castae aurem et illibatae pudicitiae fuisse mulieres, quae Vestae sacra peragebant. De sacerdotibus feminis occurrit dist. apud Heliod. Gram. in fragm. Alcmaeonis Poetae.

Νημόναρχε παρθένοισι θεῖδεν

Καὶ ναῶς ἄγναις εὐπύργω θεραπαίνας.

Idem de Antistichibus Iulius Caesar trag. in Adraсто:

Cum capita viridi lauro, velare imperant

Prophetæ, sancta castris qui parant sacra.

Quin immo sacerdotes ipsius Veneris, Deae impudicissimæ, etiam pudicæ fuisse, quarum quaedam nuptiarum expertes, quaedam coniugatae, quæ viuentibus etiam pum viris suis atque consentientibus, amica separatione viduabantur, ut scribit Pausan. lib. 2. Corinth. et Tertull. libr. de monogamia. Neque mirum; ipsi enim, qui non celebraturi, verum tantum interfuturi essent sacris, monebantur, ut caste adirent. Vnde Pers. Sat. 2.

Dicite, Pontifices, in sancto quid facit aurum?

Quin damus id superis, de magna quod dare Lance

Non possit magni Messalæ lippa propago.

Compositum ius fasque animi, sanctoque recessus

Mentis, et incostum generoso pectus honesto?

Quæ ratio fuit eius, quod scribunt historici, Neronem sacris non interfuisse, utpote qui foret intemperans, et libidinolosus, Marcum autem Philosophum adfuisse, quod esset Princeps continentissimus, et a venereis abstineret.

I, 12, I. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνο καιρὸν λοιμὸς ἐν Ῥώμῃ (et c.) De hoc contagio mentionem facit Dion, et quidem tum temporis, cum interfectus est Cleander: γέγονε δὲ καὶ νόσος μεγάλη, ἣν ἐγὼ οἶδα διαχλίστοι γούν πολλὰς ἡμέρας μίς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησαν. De simili lue meminit Tranq. in Nerone: Trīginta funerum millia in rationem Libitinae venerunt. Eusebius et Hieronymus in Chron. de simili pestilentia mentionem faciunt, sub Vespasiano: Lues ingens Romæ facta, ita ut per multos dies in ephemeridem decem millia ferme mortuorum hominum referrentur. Similia exempla occurrunt apud Liu. lib. 3. Thucyd. lib. 2. et lib. 3. ubi refert, hyeme incunte morbum iterum Athenienses inualisse, qui nunquam quidem omnino sedatus fuerat. Vnde colligere licet insignem errorem errasse Plin. lib. 7. c. 50. dum statuit Pestilentiam non ternos excedere menses, nec vnquam fere aliter, nisi hyeme, grassari, quum notissimum sit, sæpe annos plurimos hoc morbi genus adeo continuatum, ut integra regna exstinxerit. Præterea, quis ignorat, pestilentiam vere et

autumno potius grassari, hyeme vero, quando omnes desinunt putredines, minui et aboleri.

1, 12, 2. Πολλή φθορά υποζυγίων,) interitus factus est iumentorum, sub quibus continentur boues, equi, muli, et ita inter se opponuntur πρόβατα καὶ ὑποζύγια, id est, pecora et iumenta, an vero etiam hoc in loco? non putem. Si enim historiam spectemus, non solum iumenta fuere pestilentia correpta, sed etiam pecora, praesertim animalia domestica, ut sunt canes, quod colligitur ex sequentibus: πάντων ζώων τοῖς ἀνθρώποις συνολίκων, supple φθορά. quod etiam de Pestilentia Athen. testatur Thucyd. lib. 2. eam inuasisse canes, quia postea fuere rari.

1, 12, 3. Καὶ πρὸς τὴν τῷ ἀέρος φθορᾷ ἀντέχειν ἐλέγεται,) Notum, a medicorum filii inter morborum causas externas, praecipue referri aërem, quem trahimus, qui nobis cognatus est ac semper adhaeret, et sine quo vivere non licet. Vnde Auicenn. aërem nostrorum corporum et spirituum elementum esse, ac veluti pabulum; ideoque integris et infirmis aëris maximam habendam rationem. Quod Columella monet, in emendo agro aëris salubritatem esse spectandam. Nemo enim sanus sumtus facit in eo agro emendo, qui dominum ad fructus peruenire non sinat. Et ideo omnis pestilentiae causam noster auctor ad aëris refert impurationem. Eandem tradit Lúcr. l. 6. de nat. rer.

— — fit morbidus aër,

Atque ea vis omnis morborum, pestilitasque
Aut extrinsecus, ut nubes; nebulaeque, superne
Per coelum veniunt; aut ipsa saepe coortae
De terra surgunt, ubi putorem humida nacta est,
Intempestiuus pluuiisque et solibus icta.

Et post loquitur de aëre infecto:

Et cum spirantes mixtas hinc ducimus auras,
Illa quoque in corpus pariter sorbere necesse est.
Consimiliratione venit Bubus quoque saepe
Pestilitas, etiam pecubus balantibus aegror.

Et Liu. lib. 3. Auxere vim morbi terroris, populationis pecoribus et agrestibus in urbem acceptis, et colluue mistorum omnis generis animantium, et odore insolito urbanos, et agrestem confertum in arcta testa, aestu ac vigiliis angebat, ministeriaque inuicem ac contagio ipsa vulgabant morbos. Aliam pestilentiae causam reddit Curt. lib. 9. Famem deinde pestilentia secuta: quippe insalubrium ciborum noui succi, ad hoc itineris labor, et aegritudo animi vulgauerant morbos, et Flor. lib. 3. de Mithridate: Mox clade conuersa, quum ex mora obsidentem regem fames, et ex fame pestilentia urgeret, recedentem Lucullus assequitur. et sane ut plurimum videmus haec se mutuo cotari, λιμός καὶ λοιμός. ita enim noster scriptor, paulo post: ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμός τὴν πόλιν. Fortassis huius rei poterit reddi ratio, quod aër venenatus sit contrarius fertilitati, et ideo noxius frumento, quo minus maturescat.

1, 12, 7. Ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμός τὴν πόλιν.) Dion. l. 18. ἐγένετο δὲ ἰσχυρὰ σιτοδεία. Lampr. Per hanc autem negligentiam, quum et annonam vastarent ii, qui tunc rempubl. gerebant, etiam ingens Romae exorta est, quum fruges non desissent.

1, 12, 8. Κλέανδρος ὑπὸ κήρυκι et c.) Scil. fuit Cleander origine Phryx, Romae de catastra quondam emptus. Dion. lib. 18. ὁ δὲ δὴ Κλέανδρος ὁ μετὰ τὸν Περσένιον μέγιστον δυναθεὶς, καὶ ἐπρέθη μετὰ τῶν ἐμποδούλων, μεθ' ὧν καὶ ἀχθῆφορήσων ἐς τὴν Ῥώμην ἐκεκοίμισε.

ibid. Εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη, De Cleandri honore ac potentia Dion. lib. 18. χρόνῳ δὲ προϊόντος οὕτως ἠυξήθη, ὥστε καὶ τοῦ Κομμόδου προκοιτῆσαι. Et alibi: ὁ γοῦν Κλέανδρος μέγας ὑπὸ τῆς τύχης ἀρθεὶς, καὶ ἐχαρίσατο καὶ ἐπάληψε βουλείας, σατραπείας, ἀγεμονίας, ἐπιτροπείας, πάντα πράγματα. Lampr. eo usque est auetus, ut cubicularius Commodi factus sit.

1, 12, 9. Ἀθροίζων δὲ χρήματα et c.) Cleander ingentem pecuniarum vim collegit, ut ea ratione populum largitionibus, ac omni deliciarum genere ad se alliceret. Docet hoc Lampr. *Ad cuius nutum, etiam libertini in senatum atque in patritios lecti sunt: tumque primum viginti quinque consules in unum annum, venditaeque omnes provinciae. Omnia Cleander pecunia venditabat:* Dion. l. 18. ἡγενολόγει μὲν οὖν πανταχόθεν, καὶ ἐκτέσαστο πλεῖστα τῶν πώποτε ὀνομασθέντων προκοιτῶν, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ μὲν τῷ Κομμόδῳ ταῖς τε παλακαῖς αὐτοῦ ἐδίδου, πολλὰ δὲ καὶ ἐς οἰκίας, καὶ ἐς βαλανεῖα, ἀλλὰ τε τινὰ χρήσιμα καὶ ἰδιώταις καὶ πόλεσιν, ἔδωκ' ἅπαντα.

1, 12, 11. Τῶν δεινῶν αἰτίας ἐς αὐτὸν ἀναφέροντες) quaeritur, quid per τὰ δεινὰ noster scriptor velit? praecessit etenim duplex malum, λιμός καὶ λιμός. quod si per δεινὰ intelligamus, quod est intelligendum, falsus est noster, et in eum versio Polit. qui ita: *omnem causam pestilentiae in eum conferentes.* idque ratione colligitur; non enim potuit Cleander fuisse morbi pestilentialis causa, nisi si quis illud velit remote, quod aliquando pestilentia oriatur ex fame, cuius mali auctor Cleander. verum etiam facit contra scriptorem nostrum Dionis testimonium, qui odii occasionem refert ad penuriam: γένητο μὲν γὰρ καὶ ἄλλας ἰσχυρὰ σιτοδεία, ἐπὶ πλείστον δ' αὐτὴν Παπίριος Διονύσιος, ἐπὶ τοῦ σίτῃ τεταγμένος, ἐπηύξησεν, ἵνα ὡς αἰτιώτατον αὐτῆς τὸν Κλέανδρον ἀπὸ τῶν κλεμμάτων ὄντα, καὶ μισήσωσιν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ διαρθεύωσι. In eo tamen fallitur Dion, quod culpaе πρόφασιν dicat, quum vera fuerit causa, non ficticia, quam ante retulit noster scriptor ad illa verba: σίτου πλείστον συνανούμενος καὶ ἀποκλείων. Plurimum quippe frumenti coëmerat, idque occlusum habebat, ut ita populi animos sibi adiungeret, si prius necessariarum rerum penuria laborantem, repente et opportune distributione demereretur.

ibid. —Διάγοντος ἐν προαίῳ τοῦ Κομμόδου, ἐπελθόντες παιδημεῖ et c.) Dion: καὶ τέλος καταπηδήσας, ὥρμησε πρὸς τὸν Κόμμοδον, ἐν τῷ κοῦντιλίῳ ἀσίῳ ὄντα, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ κήρυαθ' ἐπευχόμενος, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ Κλέανδρου καταρώμενος. Si Dion morem solitum innuat, quo subditi regi praesenti fausta ac felicia multa apprecantur (quemadmodum Daniel Propheta, coram rege, et etiam proceres ibidem) nostro scriptori erit contrarius, qui statuit omnium prorsus, quae gerentur, Commodum fuisse ignarum, nemine ad illum accedere uso. Nisi hanc admittas conciliationem, populum ad Commodum untem in via publica exclamasse, vivat imperator, dii perduint illum Cleandrum; et ea ratione neuter falsus.

1, 12, 12. Ὁ Κλέανδρος ἀγγέλλεσθαι τι τῶν πραττομένων ἐκώλυεν ὅτῳ) Cleander nuncium a quoquam eo deferre potuit, ut ita inae-

peratorem valetudinis caussa in Laurento degentem, otioque ac deliciis vacantem, obsideret. Quam historiam respicit Tert. in Apol. *Vnde qui inter duas Lauros obsident Caesarem?* respicit Cleandrum, qui Commodum obsessum tenebat Laurenti. (Haec de Laurento aliena sunt. Res agitur hic in suburbanis Romae, ex ipsis Nostri verbis. *Irm.*)

1, 13, 2. Ἡ δὲ πρεσβυτάτη ἀδελφεῶν et c.) aliter Dion: πλησιζόντων δὲ αὐτῶν τῇ Κορμύδῃ, καὶ μηδενὸς οἱ μνηύοντος τὸ γιγνόμενον, Μαρκία ἐκείνη ἢ τοῦ Κλαύδου, ἐσέγγειλε τὸ πραττόμενον. videtur etiam hic sibi contrarius noster scriptor. hanc Fadilliam appellat natu maximam, cum supra Lucilliam vocet natu maiorem. nisi dicatur, Fadilliam fuisse natu maximam sororum Commodi, quae etiamnum in viuis. Lucilla etenim supra dicitur propter coniurationem interemta.

ibid. Λυσαιμένη τὰς τείχας) scilicet in more veteribus positum, capitis foedatione luctum ac dolorem significare. Apul. lib. 9. *Milei. Et discerptae comae semicanae sordentes inspersu cineris plerumque eius anteuentulae contegebant faciem*, et lib. 10. *Et statim a rogo eius senex infelix ora sua recentibus adhuc rigans lacrymis, trahensque cinere sordentem caritiem, foro se festinus immittit. quem lugentium modum, et miseriarum insignia, Cicero breuiter comprehendit* l. 3. *Tusc. quae est. Ex hac opinione sunt illa varia, et detestabilia genera lugendi, paedores muliebres, lacerationes genarum, pectoris, femorum, capitis persecutiones.*

ibid. Πίσσα εἰς τὴν γῆν ἐκυστήν) Ratio, cur sese ante pedes Commodi proiecerit, haec poterit esse, quod genua voluerit amplecti, quemadmodum olim supplices ac deprecatores ea contingebant, quippe quae misericordiae essent consecrata. Plin. *Genibus quaedam religio inest observatione gentium: haec supplices attingunt, ad haec manus tendunt; haec ut aras adorant.* Adquem morem existimo referri posse illud Mariae, quae Christum voluit pedibus prehendere, vel quod eum supplicaret alicuius negotii gratia, in textu non expressi, vel quod eum suspiceret, ac reuereretur. Plura qui volet, vid. Desid. Herald. ad Mart. Iun. aduers. lib. 2. c. 11. comm. Apul. p. 856. 215. Delr. Sen. p. 424.

1, 13, 4. ὀίχεται δὲ σοι) exponit hoc Polit. *actum est*; dicitur enim de iis, de quibus actum est, seu quae euauerunt. Synes. epist. 59. πάντα οἶχεται, πάντα ἀνέχεται. Neque solum designat ὀίχεσθαι, res aliquas euanescere, verum etiam a nobis recedere, id est, nos destituere, ac derelinquere. Hom. Iliad. v. ad Diomed. πῶ τοι ἀπειλὰ οἶχονται, quo tibi abeunt minae, id est, recedunt. Itaque existimo, versionem Politiani huic loco minus aptam, hanc conuenientem, si ita explicentur verba, οἶχεται δὲ σοι, *ablit tibi populus*, id est, te derelinquit, deserit, destituit. etiamsi enim aliquando, *actum est*, verbi huius veniat significatione; tum tamen non additur vōcula σοι, aut simile pronomen in datiuo casu, sed postponitur res in accusatio. Immo vero ex historiae circumstantiis nulla alia elici potest interpretatio, quam quae a nobis posita est. Non enim soror Commodi annunciat, populi et exercitus partem, interiisse, sed maximam militum partem adhaerere Cleandro, et ni praueuiat in tempore, fore, ut omnes tandem in partes inclinent Cleandri, adeoque impe-

ratores deferant. Vnde paulo post subiungit: ἐν δὲ διαφόρῃ καὶ ἐναντιότητι γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, (ὁ δῆμος) οἱ δὲ τέρροντες. Scilicet Cleander aduersus Commodum Imperatorem exercitum armauerat et populum, quorum quidem alteris erat charus, alteris inuisus.

I, 13, 9. Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν) De Cleandri mortis genere consentiunt scriptores. Verum dissensus aliquis circa eius interfectores. Noster videtur innuere, eos fuisse milites, vel satellites, qui Commodum aderant. Aliter Lampr. *Sed et Cleandro dignus tandem vitae finis impositus. Nam cum infidiis illius Arrius Antoninus fidei criminibus in Attali gratiam, quem in proconsulatu Asiae damnaverat, esset occisus, nec eam tum invidiam populo faeuiente Commodus ferre potuisset, plebi ad poenam donatus est.* quae postrema verba si ita explicentur: *plebi ad poenam donatus*, hoc est, in gratiam plebis seditionem, supplicio est affectatus, tum consentit Lampr., cum nostro scriptore. verum si ita explicentur, *plebi ad poenam donatus est*, hoc est, lacerandus plebi est deductus, quali phrasi supra vtiur Lampr., iam dissentit a scriptore nostro, non autem a Dionio, qui ita expressis verbis: ἀπέκτειναν δὲ αὐτὸν ἔχ' οἱ στρατιῶται, ὥσπερ τὸν Περσέωνιον, ἀλλ' ὁ δῆμος. nihil ita velimus dicere, Cleandrum in gratiam populi capitali supplicio fuisse affectum, cui postea cadaver dilacerandum est traditum, ac in partes dissecandum.

I, 13, 11. Προσανεῖλον δὲ καὶ τὰς παῖδας) Lex maiestatis seuere exercetur, quia est quasi propugnaculum totius principatus. Ex quo Tiberius, consultante Marco Praetore, an iudicia maiestatis redderentur, respondit, exercendas esse leges. Tac. Ann. I. adeo ut maiestatis accusatio, vel in vitam Principis conspiratio, omnium accusationum sit complementum. quod colligitur ex illo Curt. lib. 10. De Alex. *Cum accusati essent Cleanthes et alii spoliatarum pronuntiatarum, et per libidines alienatarum, regem, cognita causa, pronuntiassent, ab accusatoribus vnum et idem maximum esse praeteritum, desperationem suae salutis; non enim talia se ausuros, si ipsum ex India sospitem, aut optassent reuerti, aut reuersum credidissent.* Immo tantus fuit huius legis rigor, ut liberi etiam innoxii, et amici quantulacunque suspitione tacti, fuerint supplicio affecti. Insigne exemplum eius suggerit Tacit. Ann. 5. Principio. Seianus summae auctoritatis carnifici viuis porrexisset manus, idque propter affectatum imperium, ni ipse suam praematurasset mortem, dum gladio, quem sinu abdiderat, incumbit. Neque hic solus poenae obnoxius. Verum placitum, ut in reliquos eius liberos aduenteretur: vaneſcente quamquam plebis ira. Igitur portantur in carcerem, filius imminentium intelligens, puella adeo nescia, ut crebro interrogaret, quod ob delictum, et quo traheretur? neque facturam ultra. et, posse se puerili verbeſe moneri, (c. 9.)

Verum iure merito quis roget, qua lege pueri filii Cleandri impuberes dicantur interfecti, cum illicitum olim fuerit impuberes triumphali adfici iudicio. Dico, nefas quidem, eos capitis mulctari, quamdiu puerili induti toga, ut vero eam exuissent, ac virilem assument, iam poterant interfici, quia fictione iuris inter viros referebantur. Hinc apud Dionem lib. 47. relatum, a Triumviris in proscriptione ius-

sum puerum quemdam togam virilem fumere, vt scilicet iure posset interimiri.

1, 13, 12. Τοῦτ' αὖ μὲν δὴ τέλει Κλέανδρος ἐχρήσατο,) Aulicorum semper maxima miseria, quorum exitus vt plurimum infelicissimi. Vti enim principes in loco stant lubrico: ita per ignes suppositos, cineri doloso, incedunt principum amici, familiares, et ministri. *Quid*, inquit Boët. *de regum familiaribus differam, cum regna ipsa tantae imbecillitatis plena demonstrem?* quos quidem regia potestas saepe incolumis, saepe autem lapsa prostermit. Paruis quidem intervallis homines attolli videmus, rursusque deiici; maxime tamen eos, qui in aulis versantur. Abacorum calculi ex voluntate calculatoris, modo minus, modo plus valent. Similes illis sunt aulici, qui ad arbitrium principis, modo beatissimi, modo miserrimi, et haec quidem ita sese habent, fato potentiae, raro sempiternae; an forte, quia satias capit aut principes, cum omnia tribuerunt, aut ministros, cum iam nihi reliquum est quod cupiant? Tac. Ann. 3.

ibid. Ὀλίγη ῥοπὴ.) vert. Polit. *momentum*. Est deurgentia, vt inquit Bud., qui et pro libramento a Plutarcho poni tradit. est proprie inclinatio et momentum lancis ad imum vergentis. Steph. διατρέφοντας τὴν ῥοπὴν existimat dici, qui inclinationem Lancis pervertunt; id est, qui faciunt, vt inclinet non in eam partem, in quam sponte inclinatura est, sed in alteram. Hinc Metaphor. transfertur per *momentum*. Vt ῥοπὴ χρόνον, χρόνος, momentum temporis, καιροῦ καιροῦ ῥοπὴ. Basiliius de Iobo ὃς πένης ἐκ πλυσίς, καὶ ἅπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μίᾳ καιροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτός, vnde Graeci interpretes in iure momenti interdictum appellarunt πρὸς ῥοπὴν. Et in Eustathii libr. περὶ χρονικῶν διασημ. integerum caput περὶ ῥοπῆς.

ibid. Ὀλίγῃ τύχῃς ῥοπῇ) ad suprema quidem per plures gradus datur adscensus, ad praecipitium vnica tantum, eaque breuissima via est. Hominem primo infantem, deinde puerum, tum adolescentem, post virum conspiciamus. Florem, dein fructum, fruticem, postea arborem. Non vna die ditatus est Croesus, neque momento expugnata ab Alexandro Asia. verum cum versis rerum vicibus fortuna ad ruinam vadit, toto venit impetu, quae principio, vt aquila testudinem, nos altius et altius alis suis euehit, tandem nos omni modo destituit. Adeo vt illis portionibus, quibus ad summum peruentum, retrogradi minime liceat. Florem quidem plurimos dies exigere, antequam floreat, manifestum; hunc tamen vnica noctis hora vermiculus interimat. Saepe nihil interest inter infelicem casum, et maximam fortunam. Sapienter ea de re Seneca: *Noli huic tranquillitati confidere: momento mare eueritur; eodem die, vbi luserunt nauigia, forbentur.* Et alibi: *Quod regnum est, cui non parata sit ruina, et proculcatio, et dominus, et carnifex? nec magnis ista intervallis diuisa, sed horae momentum interest inter solium et aliena genna.* Quod etiam innuit Tragicus in Thyeste, v. 612.

Quem dies vidit veniens superbum;

Hunc dies vidit fugiens iacentem.

Nemo confidat nimium secundis,

Nemo desperet meliora lapsis.

Miseret haec illis, prohibetque Clotho

*Stare fortunam: rotat omne fatum
Nemo tam diuos habuit fauentes,
Crastinum ut possit sibi polliceri.
Res Deus nostras celeri citatas
Turbine versat.*

I, 13, 16. Γελωτοποιοὶ δὲ καὶ τῶν αἰσχίστων ὑποκρίται) Ita in adolescentia adhibitos corporis custodes honestiores ferre non potuit; pessimos quosque detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit teste Lampr. hinc scurras, et criminum socios, vel a criminosis commendatos misit ad prouincias regendas. Habuit etiam in deliciis homines appellatos nominibus verendorum utriusque sexus, quos libentius suis oculis applicabat. Habuit et hominem pene prominente ultra modum animalium, quem Onon appellabat, sibi charissimum, quem et ditauit, et sacerdotio Herculis rustici praeposuit, et paulo post: duos ribbos retorridos in lance argentea sibi sinapi perfusos exhibuit eosque statim promouit ac ditauit. Lampr. adeo ut inter illos iure numerandus, qui voluptatum, ac nequitiarum inuentores, summis affecere praemiis, qualis Dionysius Siciliae Tyrannus, de quo noster auctor supra; quales Persarum Reges, apud quos praemia proposita erant amplissima, nouae alicuius voluptatis primis monstratoribus: homines enim mittebantur, qui peragrato vniuerso terrarum orbe, omnibus praeterea emensis aquis, magno cum studio obseruare iubeantur, quicquid vbique locorum nouarum ac prius incognitarum deliciarum, quicquid denique voluptatum, ad luxum gulamque et ventrem pertinens deprehendissent; quemadmodum de Archetrato refert Athen. lib. 7.

I, 13, 17. Τὸ δὲ ἀπρεπέτερον μετιόντος ἡ βασιλεὺς ἤρμοζεν) Lampr. Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuixit, aquam gessit, et lenonum minister, ut probris natum magis, quam ei loco eum crederes, ad quem fortuna euexit.

I, 14, 1. Ἀσέρες ἡμέτεροι συνεχῶς ἐβλέποντο.) refert noster scriptor, quae tum temporis extitere prodigia. paulo que aliter Lampr. prodigia eius imperio et publice et priuatim haec facta sunt. Crinita ella apparuit. Vestigia Deorum in foro visa sunt exiuntia; tenebrae circo Cal. Ianuar. oborta: et ante lucem fuerant etiam incendiariae ues, ac dirae. Aliter Dion: πρὸ δὲ τῆς τοῦ Κομμοδῶ τελευτῆς, σημεῖα τότε ἐγένετο· αἰετοὶ τε γὰρ περὶ τὸ Καπιτώλιον πολλοὶ καὶ ἐξεδραεύοντο, πρόσεπιφθηγόμενοι ἑδὲν εἰρηναῖον.

I, 14, 3. Μέγισον δὲ δεινὸν πάντας ἐτάραξεν) non iniuria quis uaeat, cur populus timore fuerit percultus incendio exorto, quum omnia incendia frequentissima? ut notat Mart. Epig. 51. lib. 3. ad ongilian.

*Emta domus fuerat tibi, Tongiliane ducentis;
Abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.
Collatum est decies: rogo, non potes ipse videri
Incendisse tuam, Tongiliane, domum?*

Nisi dicamus, secundum hunc casum, tanquam pessimum aurium vniuersos conterruisse; quod existimarent, Deorum voluntate incendium inchoatum fuisse, quibus totum hoc negotium imputent, teste nostro scriptore, et Dione.

1, 14, 4. Πλασιώτατον δὲ ἦν πλείων ἱερῶν) Magnificentissimum fuit pacis templum Romae a Claudio inchoatum, a Vespasiano constructum, in quo templo ferunt reposita vasa et donaria templi Hierosol. a Tito Vespas., qui Hierosol. oppugnauit et expugnauit, et ea ratione vocatur omnium templorum ditissimum, nisi quis aliam malit amplecti huius appellationis rationem, quam noster auctor paulo post refert: ibi scil. thesauri priuatorum erant repositi, custodiae causa.

ib. Δὲ ἀσφάλειαν) loquitur de templo pacis, quod erat egregie munitum, ex eo, quod omnem supellectilem pretiosissimam, securitatis causa eo deferrent priuati. Nihil enim iniustius veteribus visum, quam e sacro loco ac diis dicato bona rapere. Qui mos etiam nostris in partibus Brabantiae obtinet, si quando castra milites collocant in pagis, aut in vicinia, cum omni sua supellectile agricolae ad templum, veluti ad asylum, confugiunt, tuti a rapinis ac incurribus militum, penes quos pietatis etiam aliquid superest, dum abstinere a locis superstitione consecratis, vel fortassis ideo templum pacis refert fuisse munitissimum, quod ambitu quodam cingeretur, quo difficilior ad id esset aditus: ita noster auctor paulo inferius: καταφλέξαν δὲ τὸ πῦρ τὸν τε νεὼν καὶ πάντα τὸν περίβολον.

ibid. Ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσεῦ τε καὶ ἀργύρεῳ) In more fuit antiquis, vt, si quando inligne aliquod euasissent periculum, tabulae ex auro argentove, aliaque materia pretiosa diis consecrarent, ac dedicarent; quae tabulae votivae appellabantur, quod ex voto suspenderentur in fanis, quo respexit Horat. Od. 5. lib. 1.

Me tabula sacer

Votiva paries indicat vuide

Suspendisse potenti

Vestimenta maris Deo:

Etiam illi, qui arti renunciabant, instrumenta artis pro anathemate ei diuo suspendere solebant, in cuius essent tutela. Horat.

— — *Veianus armis*

Herculis ad postem fixis, latet abditus agro.

Quod factum quasi in pudorem et contemptum eius Dei, cui haec erant consecrata. Ita enim Corydon ecl. 7. Virg.

Nymphae, noster amor, Libethides, aut mihi carmen,

Quale meo Codro concedite: (proxima Phoebi

Versibus ille facit) aut si non possumus omnes,

Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.

Igitur cum noster auctor dicit ἀναθήμασι κεκοσμημένον, respicit illa, quae Deae Paci propter eximium quoddam auxilium fuissent dicata ab hominibus. a quibus gentilium moribus fluxit etiam veterum Christianorum ille mos, qui, postquam e morbo conualuissent illi sancto, cuius auxilio se sanatos autumabant, donaria suspenderent e materia vel pretiosa, vel vili, imaginem habentia partis quae fuerat affecta. Quod narrat Theodoretus octau. Therapeut. Quod institutum etiamnum hodie inter pontificios obtinet, solitos diuae Mariae aut alicui sancto donaria quae promittere; quos falsè vt solet, ridet Erasmus in colloquiis.

1, 14, 5. Ἐκστὸς δὲ, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο) Notissimum in templis pecuniam priuatorum fuisse reconditam. Etiam in iu-

diciis id usu veniebat. deponebant enim litigatores apud Pontificem certam pecuniae summam pro litis qualitate, quam pecuniam eo, quod in sacris ponebant, sacramentum vocabant. Auctor est Varro lib. 4. de ling. lat. Ea, inquit, pecunia, quae in iudicium venit in litibus, sacramentum a sacro, qui petebat, et qui inficiebatur, de aliis rebus uterque quingentos aeris ad Pontificem deponebant: de aliis rebus etiam certo alio legitimo numero assum. Qui iudicio vicebat, suum sacramentum a sacro aufererat, victi ad aerarium redibat. Ex quibus institutis tractum est apud Rhetores commune definitiuum status exemplum, quod adducitur ab Hermog. lib. de statibus, hisce verbis: *Ut priuatas pecunias ex loco sacro aliquis surripuit, cum iubebat lex furem duplo condemnari, sacrilegus vero reus sit capitis. Hic ut sacrilegus fuerit, accusatur, ille se furem esse contemnit. Quem casum, quia apud Rhetores in controuersiam trahebatur, soluit Imperator Iustinian. l. 5. D. ad l. Iuliam, Pecul. Diui Seuerus et Antoninus! Cassio Festo rescripserunt, res priuatorum, si in aedem sacram lepositae, subreptae fuerint, furti actionem, non sacrilegii esse.*

ibid. Ὀλοφύρετο ἕκαστος τὰ ἴδια αὐτοῦ) supra notauimus priuatorum aurum in templis deponi solitum; neque hoc solum, verum etiam haereditates, de quibus inter se litigantes contendebant, in ede sacra sequestrabantur; etiam tabulae pactiorum, foederum, contractuum et testamentorum in delubris Deorum custodiebantur, est. Vlpian. l. 3. §. 3. D. de Tabul. Exhib. l. 77. §. 26. D. de leg. 2. ueton. in Augusto, 101. Dion. libr. 48. Tacit. Annal. 1.

1, 14, 15. Ἀντὶ δὲ Κομμόδου καὶ Μάρκου υἱῶ, Ἡρακλέα et c.) Dion. καὶ δὲ ἄλλας τε καὶ πόλλας ἐπωνυμίας καὶ τὴν Ἡρακλέους ἀπὸ νεγρέ. amprid. Appellatus est etiam Romanus Hercules, quod feras Lanuuii in amphibeatro occidisset. Et paulo post: seipsum Commodum Ieroculem et Deum appellans. Athenaeus lib. 12. c. 9. τί ἔν θανμαστὸν et c. Quid mirum, inquit, si Commodus Herculem se vocari voluit, cum id fecerit Alexander praeceptis imbutus Aristotelis.

1, 14, 16. Λεοντὴν ὑπεσρώωνυτο, καὶ ῥόπαλον μετὰ χειρὸς) ampr. Claua non solum Leones in veste muliebri et pelle Leonina, sed etiam multos homines affixit. Paulo aliter Dion. qui refert, hoc chema ei fuisse praegestatum. ἡ γὰρ λεοντῇ, τό τε ῥόπαλον ἐν τε ταῖς τοῖς προεφέρετο αὐτῷ, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρῳ ἐπιχρύσει, εἴτε παλαι, εἴτε καὶ ἀπύει, ἐτίθετο.

ibid. Ἀμφιέννυτό τε ἀλουργεῖς καὶ χρυσοῦφεῖς ἐσθῆτας.) Et Herulis habitu, et feminae induitur Commodus; quia simul voluit exhibere viri speciem et feminae; viri, quia schemate gaudebat Herulis, quem imitabatur, feminae, quam adamabat, quamque depictam volebat sub veste Amazonia. Quod vero noster scriptor Amazonis relictum indumentum, colligitur vel ex eo, quod Amazonius vocari voluerat. Lampr. Colossi caput demisit, quod Neronis esset ac suum imposuit: titulum more solito subscripsit, ita ut illum gladiatorium et effeminatum non praetermitteret. Per effeminatum intelligit Amazonium, quod sic vocaretur ex amore Martiae concubinae suae, quam pictam Amazonem diligebat, et propter quam ipse Amazonico habitu in scenam descendebat. Hoc enim cognomen Amazonii constanter reuertitur, cum alia subinde mutaret, et deponeret, test. Dion. Non sicut Lampr. per effeminatum intelligit parum virilem, ut vult Caesab., miseros homines vincendi modum, quem narrant Dion. et

Victor, sed habitum illum Amazonium, femineum, propter quem dicendus effeminatus. Licebit itaque hoc loco obseruare, Imperatores olim, aliosque viros depictos fuisse, et indutos, eius specie, et habitu, cui se similes haberi volebant. Dion. l. 59. de iis, quae Drusillae Caligulae sorori defunctae decreta sunt: καὶ αἱ τὰ τε ἄλλα, δσα τῇ τε Λυβία ἐδίδото, ἐψηφίσθη, καὶ ἵνα ἀθανάτισθῃ, καὶ ἐς τὸ ἐν τῇ ἀγορῇ Ἀφροδίσιον ἄγαλμα αὐτῆς ἰσομέτρητον τῷ τῆς θεᾶς, ἐπὶ ταῖς δημοκρατικαῖς ἱερωδῇ. Et Apul. Miles 8. Et imaginem defuncti, quam ad habitum Dei liberi formauerat, affixo seruitio diuinis percolens honoribus ipso sese solatio cruciabat. Quo refer Mart. Epigr. 65. l. 9. de stat. Domit.

*Herculis in magni vultus descendere Caesar
Dignatus latiae dat noua templa viae.*

Scil. Domitianus sub nomine Magni Herculis colebatur, cuius effigies erat assimilata Herculis figurae, ex eo quod eum imitaretur.

I, 14, 17. Ἡλλαξε δὲ καὶ τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα) Lampr. *Menses quoque in honorem eius, pro Augusto Commodum, pro Septembri Herculem, pro Octobri Inuictum, pro Nouembri Exuperatorium, pro Decembri Amazonium, ex signo ipsius adulatores vocabant. Verum haec male recensentur.* Dion melius, qui ita: καὶ τέλος καὶ οἱ μήνες ἀπ' αὐτῶ πάντες ἐπεκλήθησαν, ὥστε καταριθμῆσθαι αὐτὰς οὕτως, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος, Εὐτυχής, Εὐσεβής, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος, Κόμμοδος, Αὐγύστος, Ἡράκλειος, Παμπίος, Ἱππεύριων. Quem ordinem probat Sum. Salmaf. in notis ad Lampr., improbat Casaub. in Commodo.

ibid. Ὡν αἱ πλείους εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο.) Dicit noster auctor plerasque mensium appellationes ad Herculem respexisse, quod refellit Dion, qui appellationes nouas recenset, ad Commodum relatas; αὐτὸς μὲν γὰρ ἄλλοτε ἄλλα μετελάμβανε τῶν ὀνομάτων. τὸν δὲ Ἀμαζόνιον καὶ τὸν Ἱππεύριον παρ' ἑαυτοῦ αὐτῷ ἔθετο, ὡς καὶ ἐν πᾶσιν ἀπλῶς πάντας ἀνθρώπους καὶ ὑπερβολὴν νικῶν. Quicquid sit, hoc certum est, ex istis duodecim nominibus, quatuor tantum ad Herculem commode referri posse: Ἡράκλειος, Ἱππεύριων, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος.

I, 14, 18. Ἀντικεῖν τῷ συνεδρεῖν) Statuam collocasse fertur Commodus e regione curiae, quae qualis fuerit, colligitur ex sequentibus, ubi dicitur, arcum tetendisse statuam, quod refer ad Herculem, qui ita pingitur. quo videtur respicere Lampr. accepit statuas in Herculis habitu, eique immolatum est, ut Deo, et Dion: καὶ ἀνδρίαντας αὐτοῦ παμπληθεῖς ἐν Ἡρακλέος σχήματι ἔστησαν.

I, 15, 4. Παρθυσίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες.) Tanta pollent in sagittando ac iaculando Parthi pericia, ut omnes superent nationes Lucan. de Parthis lib. 8.

*Nec puer aut senior lethales tendere nervos
Segnis, et a nulla mors est incerta sagitta.*

Et Sen. Epist. 36. Si in Parthia natus esset, arcum infans statim tenderet; si in Germania, protinus puer tenerum hastile vibraret. si auorum nostrorum temporibus fuisset, equitare et hostem communem percutere didicisset. Hoc singulis disciplina gentis suae suadet et imperat.

I, 15, 6. Ἐλέφας μὲν οὖν καὶ δεκάδας) Lampr. Ferarum diuersarum manu sua multa occidis millia, ita ut Elefantos occideret

Et haec fecit saepe spectante populo Romano. Et paulo post: Virium ad conficiendas feras tantarum fuit, ut elephantum conto transfigeret, et orygis cornu hasta transmitteret: et singulis ictibus multa millia ferarum ingentium conficeret. Verum hoc Lamprid. quod incredibile, parum minuunt, quae refert noster scriptor, et Dion: καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἄρχης τε ἑκατὸν αὐτὸς μόνον ἀνῶθεν ἀπὸ τῆς περιβολῆς τῆς ῥηπίδος ἀκοντίζων, ἀπέκτεινε, et c. Similes narrationes vid. apud Dion. l. 18. Amm. Marcell. lib. 31.

1, 15, 8. Καὶ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν et c.) Pericia iaculandi, quae summa fuit in Commodo, adeo ut Parthos Numidasque sagittiferos superarit, hoc loco ab auctore describitur: quod scilicet ne quidem telum ullum ab eo fuerit emissum, (cuius) vulnus non esset lethale, idque tanta cum velocitate, ut collum transisset ut euitasse vix oculis obseruare liceret. Simile quid de Parthis Luc. 28.

-- -- *Et a nulla mors est incerta sagitta.*

uaalem etiam iaculandi peritiam et emittendi sagittam eleganter describit Senec. in Herc. Fur. v. 990.

-- -- *quo se secus inuergit furor*

Vastum coactis flexit arcum cornibus,

Phaetramque soluit, stridet emissa impetu

Arundo, medio spiculum collo fugit vulnere relicto.

Eius dexteritatis in iaculando etiam fuit Domitianus, test. uct. l. 12. c. 19. *Armorum nullo, sagittarum vel praecipuo tenebatur. Centenas varii generis feras saepe in Albano secessu conficientem ostendebat, et saepe plerique, atque ita ex industria quarundam capita figentem, et duobus (ictibus) quasi cornua effingeret. Nonnunquam in pueri prostantis praebentisque pro scopo dispensam dextrae manus palmam, sagittas tanta arte direxit, ut omnes per intervalla digitorum innocueaderent. Quod etiam Aurel. Sextus in hanc sententiam: sagittarum tam doctus fuit Domitianus, ut inter patentes digitos extentae manus viri procul positi iacula transvolarent. Simile quid audiui a Plauto dignis et αὐτόπταις factum de duce Brundevvizensi, qui suis pelleret ac pueris honorariis imperavit: inter digitorum extensorum intervalla retinerent dalerum Imperialem, quem summo sclopo mire, e patentibus digitis globulo innoxie exemit. Quod vero noster hoc loco σκοπὸν vocat, in Domitiano apud Sueton. vocatur *scopulum*, verum mendose, ut autumant comment. ibid. estque signum sagittarii, seu propositum, ad quod collimare solet. Videtur Veget. hanc vocem sumere tanquam origine latinam, lib. 2. ubi refert, sagittariis, funditoresue ponere solitos pro scopo, hoc est signo, scopulo, id est, fruticum seu straminum fascies. Scaliger autem lib. 1. de Plaut. hanc vocem deducit a Graeca: Graecum verbum, inquit, σκοπεῖν (vnde scopus dicitur) primo suo significato nihil aliud quam peragere denotavit. Periti enim sagittarii, postquam intenderunt, haud minus amittunt, quam teli mucrone punctum obsexerint, cuius mucronis ictu scilicet inumbraverint puncti visionem. Idcirco ad eam primae exercitationem vox est deducta.*

1, 15, 9. Τότε εἶδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθουμάσαμεν) Potest huius sententiae duplex esse sensus. Vidimus ea, quae in scripturis mirabamur, id est, quae in libris et historiis obseruabamus. Quae

significatio apud Lucian. de hist. conscrib. (T. 2. p. 671. vlt.) πρὸ τοῦς ἔπειτα μᾶλλον σύγγραφε, καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαρτεῖ μισθὸν τῆς γερᾶ φῆς. vel vt vult Politianus, tum temporis vidimus, quae in *picturis* mirabamur. Scilicet depicta fuere, vt etiamnum hodie fera animalia, aulaeis intextae tales commissiones, quas ex relatu aliorum tantum habebant cognitae, non ex inspectione oculari, quemadmodum tale quid de gladiatorum decertationibus Plin. lib. 37. c. 7. *Pingi autem gladiatoris munera, et in publico exponi coepta, a C. Terentio Lucano, isque auctore suo, a quo adoptatus fuerat, triginta paria in foro per triduum dedit, tabulamque pictam in nemore Dianae posuit.*

ibid. Εἰ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν φανεύων) In vanum hoc videtur ab auctore nostro adduci, talia fuisse edita, quae antea nunquam audita, vel visa: cum Mart. lib. 8. Epigr. 26.

Quod tua Roma nouas vidit Germanice tigres?

Delicias potuit nec numerare suas.

Et Capitolinus de Antonino Pio refert, qui ante Commodum, eum omnia ex toto terrarum orbe cum tigris exhibuisse.

I, 15, 11. Ἀκμὰ μνηοειδεῖς) describitur figura cuspidum sagittarum. erant μνηοειδεῖς, id est, lunae figuram habebant, erant corniculatae, instar lunae, in cornua flexae ac falcatae. mutuata est significatio a lunae specie, quae tum dicitur μνηοειδής, quando triuana exilia extendit cornua, seu in cornua curuatur. dicitur autem sagittae cuspis corniculata, falcata, vel, vt cornua sunt auersa ab hostili respicientia feras versus, qualibus etiamnum vtuntur venatores, qui damas conficiunt, vel vt telis acies in conuexum protenditur, non in concavum vel sinum, quae figura huic loco conueniens, vt colligere licet ex sequentibus, vbi narratur Commodum istiusmodi telis refecasse ceruices ferarum, quod minus commode per priorem fit figuram, commodius per hanc postremam, cum facilius haec penetret, et ad motum velocem aptior.

ibid. Ἐτι περιθεῖν αὐτάς.) Ferae concitatae celeres ictus vix sentientes, quibus collum transierant sagittae lunatiles, cursum continuabant. neque haec superant veri fidem, cum instrumenta motus, spiritus scilicet vitales, aliquamdiu motum continuare possint, non exhausti vno temporis momento. quod colligunt medici e motu cordis anguillae exsecuti. Simile quid memini inter historias a nonnullis narratum, de quodam pirata, qui interceptus cum suis sociis naualibus hoc vnum suppliciter petiit, vt sociorum singuli vitae redonarentur, quos capite truncus cursu praeteriisset. Largitum hoc supremis eius votis: stans capite truncatur, cursum intendit, quem vsque ad postremos ἀκέφαλος continuasset, nisi a carnifice ac lictoribus adstantibus in terram fuisset detractus.

I, 15, 14. Ἐῖχεν χάριν ἀνδρείας) Re vera nullam praeseferabant fortitudinem, quum Commodus homo foret ignauissimus, et si quisquam alius timidus. ei enim pleno amphitheatro peridromus fuit exaedificatus, per quem in orbem decurrere posset, ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne et de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius peritiam quam fortitudinem ostentaret, vt inquit noster scriptor supra. Nisi in gratiam scriptoris dicamus illa, quae a Commodo gerebantur, non quidem profecta fuisse ab

animo forti, sed tamen prae se tulisse aliquod simulacrum, aliquam speciem fortitudinis.

1, 15, 15. Ὅπλα τε ἀνλαβὼν ἐμονομάχει) Lampr. *Gladiatorum etiam certamen subiit, et nomina gladiatorum recepit eo gaudio, quasi acciperet triumphalia. Ludum semper ingressus est: et quoties ingrederetur, publicis monumentis indi iussit; et alibi: inter cubicularios gladiatores pugnavit, luculentibus aliquando mucronibus.*

1, 15, 16. Μέχρι τραυμάτων προεχώρει) dissentire videtur hic Dion. qui Imperatorem saepius ultra vulnera processisse narrat, καὶ μέντοι καὶ ἐμονομάχει, οἵκοι μὲν, ὥστε καὶ φονεύειν τινά. ἐν ξυρῶ τε ἐτέραν, ὡς καὶ τὰς τρίχας ἀφαιρῶν, παρέτεμνε τῶν μὲν ῥίγας, τῶν δὲ οὖς, τῶν δὲ ἄλλό τι. ἐν δὲ τῷ κοινῷ ἄνευ σιδήρεος καὶ αἵματος ἀνθρωπείης. Loca facili conciliantur negotio, scilicet noster auctor loquitur de publicis spectaculis, in quibus non ultra vulnera processit, Dion vero de privatis exercitiis, quae in domo gladiatoria fiebant, vel etiam in aula.

ibid. Τπεικόντων ἀπάντων, καὶ τὸν βασιλέα οὐ τὸν μονομάχον ἐννοούτων) Multos interfecit clava, qui spongiis veluti lapidibus cum illo pugnant, ad modum pugnae Herculis, cuius nomen et schema assumerat. alios pugnata falsa pugna tanquam victor, per gameam, quam gerebat, est exoscultatus, ut auctor est Dion. rationem subiicit noster scriptor, potius eum spectabant et verebantur tanquam principem, quam vicissent eum tanquam gladiatorem. Idque prudenter. Quod si enim ut gladiator passus fuisset vel minimum iniuriarum, de hoc ipso ut Imperator postea summisset poenam.

1, 15, 19. Τοῦ δὲ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὅπερ ἀέβησι Ῥωμαῖοι εἰκόνα φέρον ἡλίῃ.) Dubium hic occurrit, de quo Colosso loquatur noster scriptor. Videtur illud explicare Lampr. in Comm. *Colossi caput demisit, quod Neronis esset, ac suum imposuit.* Verum sic falsus Lamprid. Fuerat enim aliquando, sed iam non erat, verum Solis, ut paret ex nostro scriptore aliisque. Neronis namque Colossi iam erant combusti et disiecti, ut colligitur ex Plin. lib. 35. c. 7. ubi scribit, Neronem principem iussisse colosseum pingi in linteo 120 pedum incognitum ad hoc usque tempus. Ea pictura cum peracta esset in Marianis hostis, accensa fulmine cum optima hortorum parte conflagrauit. Hic igitur Neronis colossus, qui ex pictura in linteo constabat, non potuit fuisse temporibus Commodi, ut scilicet capite Neronis demto suum imposuisset, quum idem conflagrauerit Plinio vivente, qui scripsit T. Vespasiano imperante. Deinde alius Neronis Colossus, quem ex aere in Zenodoto illius imaginem repraesentantem fabrefactum tradit Plin. lib. 34. c. 7. non poterit superfuisse. cum enim Nero hostis senatus fuerit iudicatus, qua ratione eius statuæ in integrum fuissent reseruatæ? Praeterea in Vespasiano solis venerationi dicatum hunc Colossum, septem radiis insignem, quorum singuli pedum 22. et semistradunt Victor, Torrent. ad Suet. Casaub. in notis ad Spartian. Ab Adriano vero hoc fuisse factum, testis est Spart. in eius vita: *Colossum stantem atque suspensum per De- trianum Architectum transtulit de eo loco, in quo nunc templum urbis est, ingenti molimine, ita ut operi Elephantes 24 exhiberet. Et quum simulacrum post Neronis vultum, cui antea dicatum fuerat, soli conseruasset, aliud tale Apollodoro architecto auctore facere lunae molitus est.* Si itaque soli ab Adriano huiusmodi Colossus dicatus fuit, demto Neronis vultu, non potuit, qui post Adrianum regnavit, demto

eidem Colosso Neronis capite, suum imposuisse. Nisi cum Marc. Donato existimemus, scriptorum loca optime inter sese conciliari posse, idque hoc pacto. Verba Spartiani de Adriano ita sunt intelligenda, quod non demserit caput Neronis in consecratione, sed tantum radios apposuerit et addiderit, illam soli consecrans. non enim dicit Spart. *demisit caput*, vel, aliud imposuit, sed *vultum* mutavit. Quod fieri facile posse, radiis additis, cuius manifestum: verba autem Lampr. in Commodum ita intelligenda forent, quod Commodus caput Neroniani Colossi additis radiis in consecratione soli facta, demiserit, et suum imposuerit, idque Dion confirmat lib. 19. καὶ μηδεὶς ἀπιστήσῃ καὶ γὰρ τῇ κολοσσῇ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, καὶ ἑτέραν αὐτῇ ἀντιτίθει, idque mihi omnes credent facilius, si intelligant, eum, *abscisso Colossi capite, sui capitis imaginem reposuisse*. Videtur autem obitare Victor, qui caput solis a Vespasiano positum scribit. Igitur non potuit mansisse Neronis caput usque ad tempora Adriani. Dicimus itaque ad hunc locum, Colossum a Vespas. collocatum fuisse in via sacra, et soli dicatum, effigie solis, non ablato capite, sed tantum parum resecto, cum ante specie figuraque Neronis fuisset. Vnde Suet. in Vesp. c. 18. *Colossi resectorem ait insigni corgia io magnaue mercede a Vespas. donatum*. Forte etiam nonnullis placebit haec responsio, si dicamus, post Vespasianum caput Neronis repositum fuisse, itemque post Adrianum, atque ita vera forent Lampridii verba supra cit.

ibid. Ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ ἄς εἰώθασι βασιλεὺς καὶ πατέρας πρὸς) emendandi He. odiani codices hac parte corrupti: ac tollenda negatio, ut Casaub. emendat: *ὑπογράψας τῇ βάσει αὐτοῦ ἄς εἰώθασι* et c. Hoc enim vult Herodianus: basi Colossi omnes titulos fuisse subscriptos a Commodum, quos vel eius pater usurpasset, vel Imperatores caeteri, illo excepto, *Germanicus*, cuius loco scripsit, *victor mille gladiatorum*. Hanc lectionem confirmat Lampr. in Comm. *Et titulum more solito conscripsit*. Dion. ἐπέγραψε πρὸς τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτῷ ἐπωνύμοις καὶ τῷτο: *adscriptis consuetis cognominibus et hoc*.

ibid. Μονομάχης χιλίας νικήσαντος) huc respicit illud Lampr. *Item postea tantum palmarum gladiatoriarum confecisse, vel victis retiaris, vel occisis, ut mille contingeret*. Et paulo post: *Titulum more solito subscripsit, ita ut illum gladiatorum et effoeminatum non praetermitteret*. Hic per gladiatorum intelligo, victorem mille gladiatorum. per *effoeminatum*, Amazonium, ut supra demonstraui. Dissentit Dion., qui aliter refert eius basis titulum: *μόνος νικήσας δωδεκάκις, οἶμαι, χιλίας*. ita quidem Xiphilini codices: sed sine dubio vitiose: itaque vox *δωδεκάκις* vel penitus inducenda; vel scribendum, ut apud nostrum scriptorem, *νικήσας μονομάχης οἶμαι χιλίας*.

1, 16, 6. Διπρόσωπον δὲ αὐτῷ ἴδρυται τὸ ἀγαλμα etc.) Ianum hic bifrontem, noster describit. Ita Ouid. 1. *Iane biceps anni tacite labentis origo*. Huic Iano gemino templum dicitur aedificasse Numa, Seruio teste, inter Argiletum iuxta theatrum Marcelli, cuius portae duae, belli tempore apertae, in pace clausae. *Erat igitur sacellum totum ex aere constitutum, quadrata quidem dimensione tantaeque amplitudinis, quanta Iani integri statua poterat aenea quinque pedalis capi, capite duntaxat bifrons, portae utrinque aeneae, quae pacis tempore claudebantur, vocabaturque Ianus geminus*. De hoc Ouid. I.

Fast. *Omnis habet geminas hinc atque hinc ianua frontes.* Loquitur de prisco illo iam, de quo etiam noster auctor. Hic postea translatus est ad forum transitorium Domitiano coeptum, Neruae perfectum. Quod Seruius docet, cum in haec verba scribit: *Captis Faliscis, ciuitate Thufciae, inuentum est simulacrum Iani cum frontibus quatuor; fuerat enim bifrons apud Theatrum Marcelli. Vnde, quod Numa instituerat, translatum est ad forum transitorium, et quatuor portarum unum templum institutum.* Fuere et alii Iani quadrifrontes, de quibus Viſt. Martian. atque alii. Reddit vero rationem noster auctor, cur Ianus dicatur bifrons, quia scilicet initium et finem anni respicit. Quae ratio similis isti, cur dicatur quadrifrons, quod quatuor anni respiciat tempora, vel quod quatuor contineat elementa. Vtrumque apud Ouid.

Quicquid ubique vides, coelum, mare, nubila, terras,

Omnia sunt nostra clausa, patentque manu.

Me penes est unum vasta custodia mundi,

Et ius vertendi cardinis omne meum est.

Alia poterit deduci ratio ex Martiale, Ianium fuisse varium, quod variis linguis loqueretur. Epig. 2. lib. 8.

Fastorum genitor, parvensque Ianus,

Victorem modo cum videret Istri,

Tot vultus sibi non satis putauit,

Optauitque oculos habere plures,

Et lingua pariter locutus omni,

Terrarum Domino, Deoque rerum

Promisit Pyliis, quater senectam.

Addas, Iane, tuam, pater, rogamus.

Alii putarunt Bifrontis Iani pecuniam ideo impressam, quod post acceptum hospitio Saturnum mitiore viuendi ratione inuenta, hominibusque e feris factis mansuetioribus, duplicis vitae Deus atque auctor habitus sit, cum vtraque sub illa fuisset, vt testatur Plutarchus in vita Numae hoc pacto: ὁ γὰρ Ἴανός ἐν τοῖς παλαιοῖς πάνν εἴτε δαίμων, εἴτε βασιλεὺς γενομενός πολιτικός καὶ κοινωνικός, ἐκ τῆς Θηριόδους καὶ ἀγρίου λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίκαν, καὶ διὰ τὸ το πλάττειν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τῷ βίῳ περιποιήσαντα τὴν μορφὴν καὶ δι' ἑσιν. Quandoquidem hic tantum coniecturis agunt scriptores, et nobis liceat quoque rationem notare, cur Ianus fuerit vel bifrons vel quadrifrons. Cum veteribus hic Deus sit antiquissimus, cui prima vota faciunt, et ad quem omnia referunt, necessum est eum Deum omnia scire et intueri, tam praesentia, quam futura, vt suis queat benedicere, neque a nemine decipiatur, vel exhibetur. Iam quid est aliud omnia scire, quam oculos habere quaquauerſum, id est, versus omnem mundi partem. Ita Ianus quadrifrons, respiciens quatuor mundi plagas, ita bifrons intuitus ea simul, quae a fronte et a tergo. quam nostram coniecturam videtur confirmare illud Pers. Sat. I. *O Iane, a tergo quem nulla ciconia pinxit.* Id est laudo tuas fortunas, o Iane, quod etiam a tergo habeas oculos, ne quis te possit pone irridere, vel subfannare, vel etiam alio quoquo modo decipere.

1, 16, 8. Ὁ Κόμμοδος ἐβγαλέτο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείας, ἀς ἔδοξ, προσελθεῖν et c.) Quod etiam in iuuentute fecisse testatur Lamprid. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuinxit.* Dion: ὁ γὰρ Κόμμοδος ἀμφοτέρως ἀνελεῖν ἐβύλετο τὰς ὑπάτους, Ἐγυκίον τε Κλάρον καὶ

Σύσσιον φλάσκον, καὶ ὕπατος τε ἄμα, καὶ Σεκούτωρ ἐν τῇ νημνήμῃ ἐκ τῆ χω-
ρίκ, ἐν ᾗ οἱ μονομάχοι τρέφονται, προελθεῖν. καὶ γὰρ τὸν οἶκον τὸν πρῶ-
τον παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν ὧν, εἶχε.

In eo tamen Dion dissentit a Lampridio, quod Commodum referat in vicinia gladiatorum habuisse domicilium, Lampr. vero dicat, eum cohabitasse iis. nisi ita dicamus Commodum iis conuixisse, quod maximam temporis partem apud eos esset, et iisdem praeceptis et moribus cum eis vteretur. Ita autem Dion consentit cum nostro scriptore, quod noster non dicat, eum cohabitasse gladiatoribus, verum in animo habuisse e ludo gladiatorio prodire, quod non pugnat cum Dione, quum nihilominus aliud potuerit habere domicilium seorsim. Eum autem inter gladiatores versatum, immo eorum fuisse ordine et numero, vel hinc constat, quod ei singulis diebus fuerint annumerata de pecunia gladiatorum decies sestertium. Id vero, quod noster scriptor hoc loco vocat μονομάχων καταγάγιον, hoc Dion, τὸ χωρίον, ἐν ᾗ οἱ μονομάχοι τρέφονται, nominat.

(1, 16, 9. "Ὅσα σεβαστῇ, πλὴν τοῦ πυρός) Hoc loco videtur esse ellipsis alicuius vocis, quae subintelligenda, ne sententia sit suspensa. subintellige igitur πλὴν τοῦ πυρός προπομπεύοντος, Excepro igne, id est, ignis praelatione. Ea enim, quae alicui honoris causa praeferebantur, dicebantur προπομπεύειν, ut noster scriptor observat in Festo Pessinuntiae Deae: ὕλης τε ἡ τέχνης θαύματα, τῆς θεοῦ προπομπεύει. tali modo insignia Imperii seu principatus dicebantur προπομπεύειν, ut supra de sorore Commodi Lucilla: καὶ τὸ πῦρ προσέόμπευεν αὐτῆς. Cur vero hoc in loco mentio sit ignis? quia inter symbola principatus refertur. ita loco ante citato: μερόντων τῇ Λακίλλῃ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων. et postea subiungit: καὶ γὰρ ἐπὶ θρόνῳ καθήσο ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τὸ πῦρ προσέόμπευεν αὐτῆς. Principatus igitur olim fuisse insignia, listoriae, falces laureati, et si quid praeterea; postmodum verò inter noua principatus insignia fuisse Diadema, Purpura, ignis. Diadema originem ab exteris sumsit principibus, primo ab Aureliano usurpatum. Purpurae usus in quo, vel quando inceperit, etiamnum incertum est. Ignis origo multo magis ignoratur: tamen a temporibus Antoninorum usurpatum, ut colligere est ex nostri scriptoris loco. Adde illud de Pertinace lib. 2. ὅτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτῇ προπομπεύσαι, ὅτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι, quum in senatum veniret, neque ignem sibi passus praeferrī, neque aliud ullum principatus insigne attollī: de Nigro paulo post: καὶ προπομπεύοντος τῆ πυρός εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας τὸν Νίγρον ἄγειν. lib. 7. de Quartino: καὶ πυρὶ πομπεύοντα ὀλεθροῖς τιμαῖς ἐκόσμησαν. Ad quem morem videtur respexisse Capitolin. in duobus Maximis. Deinde, inquit, ipsum Tyrium ex suis sibi ducem atque imperatorem fecerunt: quem quidem et purpura circumdederunt, regioque apparatu ornarunt. Hic sub regio ornatu comprehendit ignis praelationem. Herod. enim hunc Tyrium: Quartinum appellat lib. 7. „mirum tamen, neminem Latinorum Graecorumque scriptorum tam insignitam rem expressisse, inquit Lips., quis igitur ille ignis? non e carbonibus, non e ligno, nec prunae Bathyllus: lampas tantum fuit. Quod notat Lips. ex M. Antonino in libris suis vitae: ὅτι δυνατὸν ἐστὶ ἐν αὐλῇ βιῶντα μῆτε δορυφορέσεως χρῆζειν, μῆτε ἐσθῆτων σημειωτῶν, μῆτε λαμπάδων καὶ ἀνδριάντων τοιῶνδε τινῶν, καὶ τῶ ὁμοίᾳ κόμπῃ. Describit ac recenset insignia

omnia principatus, et posse, ait, cum, qui in aula uiuat, carere veste insigni purpuraque, item lampadibus, et certis statuis, similique luxu. Romani igitur, ut suos imperatores quasi pro Diis habuerunt, ita eis quasi Deorum quem cultum exhibere voluerunt, nimis sane hac in parte superstitiosi et illi, qui deferebant, et quibus deferebatur. ut igitur in Deorum cultu adhibitae lucernae, fasces, sic in Imperatorum pompa. Qui mos a Persis Romam videtur traductus. Illi enim suos reges tanquam arcanum quoddam Vestae venerabantur, unde eos adorabant ac non sine genuflexione salutabant. Xenoph. lib. 3. paed. huius rei facit mentionem: καὶ πῦρ ὁπισθεν τῷ ἀρχαίου ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες εἶποντο φέροντες. post quem ignem secutus est Cyrus. " Si liceat coniecturam instituere, mihi verisimile fit, ignem solitum praegestari, non fuisse flammam quandam in lampade, quae in acerris ponebatur, ut ipsae acerrae praegestabantur. Et cum hic mos videatur defunctus a sacrificiis Deorum, ex eo magis confirmatur, quod in iis acerris vsi sint. Quodque huic sententiae lucem adfert: ignem, quem Persae sacrum et aeternum vocabant, argenteis altaribus praeferrī consueuisse ante Persicum agmen, de qua Agath. lib. 2. Hist. et Procop. lib. 2. belli Persici. et Ammianus Marcellinus lib. 23. ignem coelitus lapsum apud Persas sempiternis focolis custodiri, cuius portionem exigua, ut faustam praeiisse quondam Asiaticis regibus, ex aliorum fide commemorat.

I, 17, 7. Γραμματεῖον ἐπὶ τῷ σκίμποδος) inuenta tabula interficiendorum forte in lecto Commodi. Simile de Domitiano Dion. I. 67. ἤκεσα δὲ ἔγωγε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι πάντας ἅμα αὐτὰς ὁ Δομιτιανὸς ὑποκτεύσας, ἀποκτεῖναι ἠθέλησε, καὶ σφῶν τὰ ὀνόματα ἐς σανίδιον φιλύριον δίθυρον ἐσγράψας, ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν ᾗ ἀνεπαύετο, ἐπέθηκε, καὶ αὐτὸ παιδίον τὶ τῶν γυμνῶν τῶν ψιθύρων, καθεύδοντος αὐτοῦ μετ' ἡμέραν, ἀφελόμενον εἶχεν, ἐκ εἰδὸς, ὃ, τι φέροι, et c.

I, 17, 8. Περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα) Antiqui isti mores, quibus soliti puerulos formosos, quos habebant in deliciis, exosculari, idque duplici modo: prior est, qui fit prehensis auribus, quam exosculatorem Graeci vocant, χύτραν, ut scribit Iul. Pollux. Ratio Deltioni ad Sen. haec videtur, ut pueri tandem ea ratione defuissent dolore aurium, oscula frequentare, quia saepe turpia, cum libidinis fierent suspicione. Verum falsus in hac coniectura, cum inter blanditias vetustatis hic osculi genus referatur, quo solebant pueri, aut parentes alios, vel amantes sese, alterius auribus prehensis, osculari, quod illi ideo χύτραν vocabant, seu ollam, quia erat similitudo quaedam. ut enim caput ollae, ita aures ansarum formam referre videbantur. ita Pollux I. 10. c. 24. λαβῶσα τῶν ὠτων, φίλησόν τὴν χύτραν, Ollam prehensis osculator auribus.

Neque hoc solum inter pueros, verum et meretrices vsitatum. Plaut. Paenul. Act. I. sc. 2. Milphio feruus meretrici:

Sine te exorem, sine te prendam auriculis, sine dem suauium. Et Afri. Prehende auriculis: compara labella cum labellis.

Etiā pueri vice versa talia parentibus dabant. Tibull. lib. 2. El. 5.

Et foetus matrona dabit, natusque parenti
Oscula comprehensis auribus eripiet.

Est tale igitur blandimenti genus, quale esse solet bucculas prendere, vel barbam parentis, quod de Diana gremio insidente parentis Iouis notat Callim. in Hymn. Dian. Alter modus est, quando ora leuiter et summatim tangebant, et est illa consuetudo, qua blandientes solebant puerorum maxillas prehendere, deinde manum ad os referre, Virg. lib. I. Aeneid.

Olli subridens hominum sator atque deorum

Oscula libauit natae.

Ad quem locum Seru., ut notat Salm. Sane multi nolunt ita intelligi, ut summum osculum filiae dederit, id est, non pressum, sed summa labella contingens: sed ita aiunt, tum hilarus Iupiter vultus natae libauit, id est, contigit, scilicet ut nos solemus cum blandimentis quibusdam sinistram maxillam contingere liberorum, ac deinde ad nostram maxillam referre. Ergo libauit merito, quia partem vultus, non totos contingeret, ut oscula dixerit quasi minora et teneriora filiae ora, ut ora diminutius oscula. Ad quod blandimenti genus refertur illud Suet. in Galb. c. 14. constat Augustum, puero adhuc saluanti se inter aequales, apprehensa buccula dixisse, καὶ σὺ τέκνον τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρπαρῆξ. Idem in Augusto c. 94. Osculum delibatum digitos ad eos retulit. Scilicet Suauoli loco Iupiter digitos ad os pueri porrectos suo mox ori admouit, ut etiam hodie a nimium officiosis fieri solet, qui manum, qua eius, cui obsequium deferunt, vestimenti partem aliquam attigerunt, admotam labris osculantur. Locus est etiam Apul. miles. 6. Tunc Iupiter perpressu Cupidinis buccula, manumque ad os relata, consuauit. quo refer illud Callimach. in Hym. Dianae. κατὰ δ' ἐπένευσε γελᾶσθαι, καὶ δὲ κατὰ ῥέξων, tunc pater annuit cum risu. Dixitque tam demulcens.

I, 17, 1. Γελάσει, ὅσας καὶ τῆς νυκτὸς φονευσήσῃ.) Lampr. destinauerat et alios quatuordecim occidere, quum sumtus illius vires Romani imperii sustinere non possent. Et paulo post: multos praeterea parauerat interimere, quod per paruulum quendam proditum est, qui tabulam e cubiculo eiecit, in qua occidendorum erant nomina scripta. Haec omnia eleganter noster scriptor prosequitur.

I, 17, 2. Ὡν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία, εἰπόντῳ δὲ Λαΐτῳ καὶ Ἐκλεκτῳ.) Cubicularios suos libenter occidit, quum omnia ex nutu eorum semper fecisset. Electus cubicularius quum videret eum tam facile cubicularios occidere, praeuenit eum, et factioni eius mortis interfuit. Lamprid.

I, 17, 16. Συντίθενται φθᾶσθαι τὸ δρᾶσαντες ἢ παθεῖν) ita Dion: ὁ γὰρ Λαΐτος καὶ ὁ Ἐκλεκτός ἀχθόμενοι αὐτῷ δι' ἀπορίαι, καὶ προσέτι καὶ φοβηθέντες, (ἡτεῖλαι γὰρ σφίσιν, ὅτι ἐκωλύετο ταῦτα ποιεῖν) ἐπεβόλευσαν αὐτῷ. Nam Laetus et Electus, qui ei infensi erant, partim quod versaretur in huiusmodi rebus, partim quod ipsum timerent (quippe minabatur eis, quod haec se facere prohiberent) in eum coniurauerunt, et paulo post: διὰ μὲν δὴ ταῦτα ὁ τε Λαΐτος καὶ ὁ Ἐκλεκτός ἐπέθεντο αὐτῷ, κοινωσάμενοι καὶ τῇ Μαρκίᾳ τὸ βόλευμα. His permoti rebus Laetus et Electus, in eum coniurant, communicato cum Martia consilio. Lampr. His incitati, licet nimis sero, Quintus Aelius Laetus praefectus, et Martia concubina eius, iniierunt coniurationem ad occidendum eum.

Ibid. Ἀρᾶσκει δὴ δύναι φάρμακον δηλητήριον τῷ Κομμώδῳ et c.)

Lampr. *Primum ei venenum dederunt, et quidem Martia, quae scilicita erat porrigere poculum, quod videtur innuere Dion; καὶ ἔπειν ἐν μέσῃ τῇ ἀγωνίᾳ καμῶν, κύλικι ῥοπαλιᾷ παρὰ γυναῖκος γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν, ἀμωσὶ Bibebat defessus in medio certamine, capiebatque poculum vini dulcissimi, refrigerati de manibus mulieris.* Clarius hoc patet ex alio Dionis loco: ἐν γυν τῇ τελευταίᾳ τῇ ἑτὺς ἡμέρᾳ, ἐν τῇ νυκτὶ, τῶν ἀνθρώπων ἀσχολίαν περὶ τὴν ἑορτὴν ἔχόντων, φάρμακον διὰ τῆς Μαρτίας ἐν κρέασι βοείῳ αὐτῷ ἔδωκαν, *Itaque postremo die anni, quum homines in eo die festo celebrando essent occupati, venenum ei noctu per Martiam dant in carnibus bouinis.* In hoc dissentit noster a Dione, quod dicat in calice oblatum venenum, Dion autem in carne bovina, id est, in cibo.

1, 17, 24. Ἀλλὰ πολλῷ γε ὄντος τῷ ἐμέτῳ et c.) Eodem fere modo Dion: Ἐπεὶ δὲ ἐκ ἡδονῆς παραχερῆμα ὑπὸ τε τῷ οἶνῳ, ὑπὸ τε τῶν ἀκτῶν, οἷς ἀεὶ ἀπλήτως ἐχρῆτο, φθαρῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐξέμεσέ τι, καὶ τότε ὑποσιπῆσας αὐτὸ, ἡπείλει τινα, οὕτω δὲ Νάρκισσον τινα γυμνασίην ἐπεμφαν αὐτῷ, καὶ δι' ἐκείνῳ λυόμενον αὐτὸν ἀπέπνιξαν, *Quum autem subito non posset interire, propter vinum, quod largiter bibere, et propter balneas, quibus uti abunde semper consueverat, iamque vomere inciperet, ac suspicatus, id quod erat, minaretur; Narcissum athletam, ad eum interficiendum mittunt, lauantemque eius opera suffocant.* Lampr. *Primum ei venenum dederant: quod quum minus operaretur, per athletam, cum quo exerceri solebat, eum strangulauerunt.* Aurelius Victor: *Commodus quidem primo occultatius veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo: cuius vis frustrata per cibum, quo se casu repleuerat; cum tamen alui dolorem causaretur, auctore medico principe factionis in palaestram perrexit, ibi per ministrum vincti, nam forte is quoque e consilio erat, faucibus quasi arte exercitii brachiorum modo validius pressis, expiravit.* Ita veteres fasti Graeci: Κομμώδος αἰφνιδίον ἐτελεύτησεν, ἀποπνιγείς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανῆς συγγενῆς αὐτοῦ, *Commodus repente expiravit, suffocatus in domo Bestiani consanguinitate ei iuncti.* Tertull. in Apolog. Vnde qui faucibus eius exprimens palaestricam exercens? Alludit Tertullianus, ut obseruat Herald. in Apolog. commem. et ad artem eius, qui Commodum contexit, et ad artis exercendae rationem, quia fauces premere palaestritarum quoque erat: quod etiam in hoc argumento ἀγχεῖν Graeci dicunt. Lucian. περὶ γυμνασίων. οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκέλιζουσιν. οἱ δὲ, ἀγχαί: καὶ λυγίζουσιν.

1, 17, 26. Τοιαῦτα μὲν τέλει βίβ: ὁ Κομμώδος ἐχρῆσαστο, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα et c.) Consentit Aurelius Victor: *Commodum veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo.* Parum dissentiunt veteres fasti Graeci: ἀρᾶς ἔτη ιβ. *cum regnasset annos duodecim.* et Dion: Κομμώδῳ τῷτο τὸ τέλος ἐγένετο, ἔτη δώδεκα, καὶ ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα ἀρᾶντι. *Hunc exitum Commodus habuit, quum regnasset annos XII, menses IX, dies XIII.*

ibid. Κάλλει εὐπρεπέστατος) Ita ante noster dixit, τὴν ὄψιν ἣν ἀξιοθέατος, σώματος συμμετρία. Aliter, immo e contra Lampr. vultu insubido, ut ebriofolent. Fortassis, quia alias formosus, ebrietate nimia vultum sibi contraxit foedum. aut si hoc minus placer, dicendum, scriptorem nostrum, iuuenilem Commodi aetatem respe-

xisse, Lampridium, virilem: nihil quippe mutabilius, nihil marcescit celerius decore. Secundum illud Varronis: *quem puerum vidisti formosum, hunc vides deformem in senecta.*

Ew. Hochedelgebohrnen haben mich durch einen Ihrer ehemaligen Schüler, dessen Brief ich nicht gleich finden, dahero auch mich nicht sogleich auf seinen Namen besinnen kann, (ihm bitte ich aber meine Empfehlung zu versichern,) den ersten Theil Ihres Herodians überschickt. Ich danke gehorsamst für das geneigte Angedenken und vortrefliche Geschenk: werde auch nachstens das Werk in unsern gelehrten Zeitungen rühmlichst anzeigen. Erstaunt bin ich über Ihren Fleiß und dabey angewandte Mühe. Ihre schon längst rühmlichst bekannte Gelehrsamkeit zu loben, wäre wol zu spät, da ich noch als Schüler Ihre ersten akademischen Schriften mit Nutzen gelesen habe. Nur besorge ich, es möge manchen die zu gelehrten und weitläufigen Erläuterungen, so nützlich und lehrreich sie auch den meisten seyn werden, und die beständigen Abkürzungen der angeführten Bücher, beschwerlich fallen. Doch verzeihen Sie meiner Freyheit. Ich hatte ehemals in meinem, wiewol sehr fehlerhaft gedruckten, Böckler - Scheidischen Ex. Strasburg 1694 ein paar flüchtige Gedanken beygeschrieben. Ietzo habe ich keine Zeit zu prüfen, setze sie aber unverändert hieher, und überlasse es Ihnen blos, sie nur anzusehen, auch völlig zu verwerfen, weil mir, da ich an Sie schreiben wollte, es erst wieder eingefallen ist. An Vergleichung, Untersuchung u. dergl. war also gar nicht mehr zu denken. Lib. II. c. 1. p. 61. Lin. 4. εἰς an εἰλ.? cf. Dorville ad Charit. p. 664. (Auch erinnere ich mich, in einer Note ad Aristoph. Nubes davon gehandelt zu haben.) — Ib. lin. 12. ἐγκραταλ. forte ἐγκραταλόντες, at pag. 100. kommt das erste Wort wieder vor. S. 67. II. 2. §. 17. παραταξ. vertit Politian. virtutem. forte reperit πράξεων, vt c. III. §. 4. S. 68. II. 2. fin. περιειλημμ. an περιειλημένοι. sic postea reperi in edit. Sartorii Ingolst. v. ad p. 61. — S. 87. II. c. 7. §. 5. ἔς τε τον — ἐβλασφ. conf. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 456. — S. 90. II. 8. lin. pen. fort. καὶ τί πράκτεον, ἡγ. S. 94. II. 9. §. 3. post ἐρπάζει supplet Steph. διανοήθη, quod durum est. fort. excid. ἐρπάζει ἐθέλει ἀρπάζει. II. 9. S. 96. §. 11. ἐπαμύνοι glossam redolet, positum explicandae causae formulae ἐπεξ — φόνω, quod est venire ad caedem puniendam, vindicandam: v. Hemsterh. ad Plutum, et mox pag. seq. lin. 1. et 18. S. 146. III. 2. lin. vlt. post φιλιαν additur Νίγρη in edit. Basil. S. 169. III. 14. διαλαμπ. v. Morum ad Illocr. p. 14. — Diesß mag genug seyn, zum Prüfen oder Verwerfen: besonders aber zur Bezeugung meiner dankbaren Hochachtung, mit der ich verharre

Ew. Hochedelgebohren

Erlangen,
den 13. Oct. 1788.

ergebenster Diener
Gottlieb Christoph Harleß.

*IRMISCO VIRO DOCTISSIMO ATQVE CELE-
BERRIMO RECTORIS SCHOLAE PLAVIENSIS
S. D. P. MESSERSCHMID.*

Simulac litteras TVAS inopinas, quibus me muneratus es, acceptas perlegi, statim cum TVVM, tum meum TRILLERVM conueni. Promissi fui optime memor, multa collocutus est mecum de fratribus TVIS, et oratore sacro, et pictore, quos ambo optime nosse affirmat, TE vero minime. In primis de pictore fratre narrat, suum ab eo vultum expressum fuisse. Post tot tantosque sermones commemorat, permulta super Herodianum promta ac parata esse. Ideo de sella surgit, arcessit Boecleri Herodianum et inhi in manus dat. Peruoluo eum nec vllam paene reperio paginam, annotationibus vacuum, ita vt totum margo descriptum esset et liber in forma quadruplicata componi posset. Tamen suam inpraesens vicem dolet, quoniam, partim propter officia decanatus ordinis sui, partim propter instans rectoratus munus, quod suscipere, quamquam aetate prouectus, qua re semper gloriatur, coactus est, impeditur, quominus, quod pollicitus est, ex voto praestare possit. Ego vero, quoties instrumentum nouum interpreter, ex Herodiano illud, nisi explicare, saltem illustrare, studeo: quae collegi, ex plagellis meis excerpsti, et mitto ea TIBI conditione, vt quaedam fortasse reperturus sis, quae haud TIBI insauia fore spero. Quod reliquum muneris TVA erudita mente, quam possum, veneror grata, in quibus quaedam fuerunt, quae iam habeo, vt, de fiducia, et de oratione concinna, formas concinnitatis, trutina, cet. et, vt Herodianum quam proxime efficias, ex animo opto. Vittembergae apud Saxonas. a. d. I. Octobr. CXCCLXXV.

Matth. XXIII. 30. XXVII, 6, 24. αἷμα, caedes. cruenta, nex L. II. βασιλείῳ καὶ ἐμφυλῷ αἵμασι μιανάντες τὸν ὄρκον, imperatorum et tribulium caede polluentes sacramentum. i. e. ἐπέξελθεῖν τοιοῦτον βασιλέως αἵματι, vlcisci talis imperatoris caedem. l. e. ἐς τὸν ὄρκον ἀσεβήσαντες καὶ ἐμφυλῷ καὶ βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιὰς μιανάντες qui iurandum violastis et ciuili imperatorioque sanguine polluistis dextras. I. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, ciuium caede Romam impleuerunt. II. ἐπέξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, vlcisci imperatoris caedem. VI. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξήσεως, contemtionem principum ad caedem vique aucta.

Ἀμάρτυρος I. ἐγὼ δ' ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωστόν τε καὶ ἀμάρτυρον, rel. ego vero non quidem acceptam ab aliis, aut incognitam aut testibus egentem historiam scribendam suscepi.

Ἀμφότεροι gracci libenter de duobus singularibus dicunt. Seuerus apud Herodian. III. de se et Albino ita loquitur: ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μεῖζον, εἰ καὶ τὸ πλεον ἐτήρει τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ἑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, haberet maiorem partem, si fidem seruasset, vbi vos vtrique nostrum honorem diuulissetis. III. καὶ οὐδενὶ ἀμφοτέροις ὁμοίως ἡρέσκοντο. ἀλλὰ πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν. Numquam

consentiebāt vterque, sed id, quod alteri gratum, alteri iniucundum erit. Matth. XV, 14.

Matth. XIV, 22. ἀναγκάζων. Permoveo, persuadeo, acriter incito, impello. IV. τισιῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, ὁλέθρια καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι τὸν Ἀντωνῖνον ἡνάγκασαν. φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικάτατον. Dum ludere se putant, eo impulerunt Antoninum, hominem sua natura iracundum et caedis studiosissimum, ut perniciem illis insidiasque moliretur.

Matth. XI, 28. XVI, 45. Ἀναπαύω, cessare facio molestias corporis et animi. VIII. παντοδαπῆς οὖν ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, αἰφνιδίως ἀναπανομένου τοῦ Μαξιμίνου, cet. Quum igitur exercitum vbique maestitia et inopia premeret, repente eum sub tentorio quiesceret Maximinus. Etiam de mortuis vsurpatur. — Ὁ μὲν οὖν (Μάρκος) νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιάσας μᾶς, ἀνεπαύσατο, exspiravit. III. βασιλεύσας δὲ ὀκτωκαιδεκα ἔτεσιν ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχοις ἀνεπαύσατο. Postquam octodecim annos imperium tenuisset Severus, decessit, successoribus liberis adolescentibus. Interdum additur vox βίου. III. VII. τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, finiit vitam.

Ἀνασταυροῦν non rursus cruci affigere significare, Herodian. III. bis probat.

Ἀνέμωγε. Passiva significatio huius praeteriti asseritur ab Herod. IV. Πυλίδας ἔχων καὶ θύρας ἀνεμωγίας ostiola habens et ianuas apertas, v. Olearium de Stilo N. T. p. 289, edit. Schwarz.

Ἀνὴρ nomen honoris in allocutionibus. VI. ἐβλόμην, ὦ ἄνδρες συστρατιῶται, τοὺς συνήδεις πρὸς ὑμᾶς ποιεῖσθαι λόγους, Cuperem, o commilitones, sermonem ad vos facere consuetum. Abundat III. πόλις πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα, vrbs multitudine sagittariorum florens. Maritus I. τὸν ἐαυτῆς ἄνδρα, maritum suum. IV. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαι ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξιώμα mulieres omnes, quas maritorum aut parentum dignitas honestat. Ioh. IV, 16. 17. 18. I Cor. VII. 2. 3. 4. 10. 11.

Ἄνθρωπος Infans Io. VII. 22. 23. XVI. 11. Commodus de se dicit, I. ἄμα τῷ τῆς γαστρος προελθεῖν με ἢ βασιλείας ὑπεδέξατο πορφύρις, ὁμοῦ δὲ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα. Quum primum prodisssem ex vtero, regia me excepit purpura, et sol infantem me simul et regem vidit.

Ἀντικείμενα dicuntur res quoquo modo oppositae. VI. Ἀσία Europae ex aduerso sita. IV. Chorus feminarum ex aduerso puorum generosorum flans. Castra ipsa inter se opposita ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα.

Ἄνωθεν II. — ἀπὸ προγόνων ἄνωθεν ἀρχὴν μὴ περιδεῖν αἰσχυρῶς ἐξέριμμένην — a maioribus relictum imperium, turpem in modum despiciam. IV. ἐξάρρει δὲ αὐτῷ, θεραπεύοντί τε αὐτὸν ἄνωθεν καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργεθέντι. Confidebat vero ei, quia eum inde a multis annis coluerat, multisque ab eo beneficiis cumulatus erat. Ἄνωθεν V. οἱ μὲν γὰρ ὥσπερ ὄφλημα κληρονομίας εἰληφότες, ἀποχρῶνται τε καὶ θυβρίζουσιν, ὥς ἄνωθεν ἰδίῳ κτήματι. Hi scilicet homines tamquam debitam haereditatem adepti abutuntur ea, et conuiciantur, tamquam proprie a multis iam annis (a maioribus) possesso patrimonio. VIII. ἀφῆκτο δὲ αὐτῷ Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμαχία πεμφθεῖσα ὑπ' αὐτῶν κατ' ἐννοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν. Venit vero ad eum Ger-

EXCURSVS SVPER LVSV VERBORVM AD VARIA HERODIANI LOCA.

(Vid. Tom. I. Excurs. ad 1, 4, 7, pag. 836.)

Is lusus vniuerse cernitur in vocabulorum, vicine stantium, similitudine qualicunque, vel quoad litteras, vel quoad sonum, vel quoad sententiam, tenetur que, apud Nostrum maxime, rebus tribus, *primum* figuris quibusdam s. schemati rhetoricis, *deinde* syntaxi et compositione aliqua inunctis verbis, *denique* concinnitate.

Ac primum genus, e rhetorum figuris, et ipsum est duplex, tum simplex, tum mixtum, quorum illud constat una figura tali, hoc multis simul, quod postremum confititur simul e concinnitate. Exempla, quae subiicimus, eam hanc et diuisionem confirmabunt.

Simplicis quidem generis est hoc in similiter finiente, *ὁ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας* 6, 1, 2. cf. Ern. rhet. 345.

E mixto autem genere sunt ista. Nam a) paronomasiam (Ern. rhet. §. 344. e.) habent simplicem quidem illa *καιρός καιρός* 1, 4, 7., addita in adiectiuo vna syllaba, — sed concinnitatem etiam, membra que similia et compar illud, arte nominatum, *φθάσας τῇ τῷ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὁδόν- ἀκμὴν* 1, 15, 12, e., mutatis in *αἰχμῇ* et *ἀκμῇ* litteris, — *τέτῳ - τῷ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, ἀπλήτῳ τὲ ζήσας πάν- ἐπιθυμίᾳ, καὶ χρῆσάμενος* — *ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ* 3, 12, 26. prae- ter concinnitatem, tum paronomasiam in adi. *ἀπλήτῳ* et *ἐπίστῳ*, adempta littera et mutata vocali in post. adi., tum super polyptoton in verbi modo, *ἐχρήσατο* et *χρῆσάμενος*.

b) polyptoton (Ern. rhet. §. 343.) autem simplex fa- ciunt, in subst. *ἀνθρώπων* — *τοῖς ἀνθρώποις* 1, 12, 6. it. *τὴν χεὶρ ὁμοίαν τῆς τύχης* 3, 4, 7. e.

in pron. *αὐτῶν αὐτὴν τὴν ἐγγένειαν* 3, 3, 2. — sed, per spicionem, *αὐτῇ καὶ Κρόνιον αὐτὸν* 1, 16, 3. p. 678. m.

in verborum genere et modo, *συγγέγραπται* —, *συνέ- κριψα* 1, 2, 9. c. 10. e. it. *ἐγένετο* —, *γενομένης* λ. 1, 16, 16. It. *ἐγένετο* —, *γενέσθαι* 3, 4, 18. it. *βούλεσθαι* —, *ἐβούλετο* 15, 17. it. *σώζεσθαι* —, *σώζειν* 3, 3, 5.

sed polyptoton vna cum dilogia s. *πλοκῇ* s. antanaclassi, (Ern. rhet. §. 341.) in subst. *γένους* — *τῷ ὑτέρῳ γένει* 5, 1, p. 30. m. it. *τὸ* — *ὄνομα* — *τῷ* — *ὀνόματι* 7, 10, 12.

it. in subst. et verbo, *ὅντι ἀσασχετὰ ἡγούμενος* — *τῶν ἐκαστὸν ἡγούμενων* 6, 3, 1.

it. in verbis duobus, ὃν κοινωνὸν — ποιησάμενος —, δεσμὸν — ἐποίησατο 1, 8, 6.

at simul e concinnitate, νοῆσαι τε ὅζους, καὶ τὸ νοῆθ' ἐπιτελέσαι ταχύς 2, 9, 2. e.

c) paregmenon (Ern. rhet. §. 344.) porro simplex videas in his, in subst., δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πράγμασιν 2, 9, 3. e.

it. in subst. et verbo, τὸ ἔργον κατέργασαι 3, 12, 12. it. συσκευὴν — ἐσκευάσθαι ib. 21. it. στρατηγοί τε — κατελέγοντο, ἐκ τε — Ἰταλίας λογάδες 7, 12, 2. it. τῷ τε κεράμῳ βάλλοντες — καὶ λίθων βολαῖς λ. ib. 11.

it. in adv. et verbo, δυσφόρως — φέρεσθαι 1, 8, 9. it. φοράδην φερόμενος 3, 14, 6.

it. in verbis duobus, εἰ — τινὲς ἐκ τῶν φυνόντων κατέφενγον 3, 2, 18.

at mixtam parechesin, (Ern. rhet. §. 344.) e similibus quidem initiis, in subst., ἄδομεν — θέας — θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις 3, 8, 17.

it. in subst. et verbo, γράφας — γραμματεῖον 1, 17, 4. θύσας — θυσίας 2, 6, 18. it. ἐν ἀρχῇ ἄρξαι 8, 8, 17.

it. in verbis duobus, ἀνέψχθη ἢ ἀνέχθη —, ἀνοίξας 3, 3, 11. e. it. ἀπαγαγαῖν —, ἀπαχθέντες 3, 14, 4.

tum e similibus mediis vel solis, vel simul cum initiis, in adi. et subst. ἐξ ἰσοτίμῃς φιλοτιμίας 3, 6, 10. e.

it. in subst. et verbo, περιτετάχισο — τέχας 3, 1, 14. it. καμάτων —, εἰς ἐκάμετε 3, 6, 7. e. it. τιμῇ — ἐτιμήσαμεν ib. 12.

it. in verbis duobus, simul et e concinnitate, δυσφόρως μὲν πάντες ἤκασαν, ὑπήκον δὲ ἀνάγκῃ 5, 5, 2.

* προσωποῖόμενος — ἀντιποιᾶσθαι 2, 9, 14. in quo et paronomasian sumias.

Ad hanc e rhetoricis figuris partem retulerim etiam.

a) οὕση φύσει e Codd. lectione 1, 12, 1. e. pro quodam similiter finiente,

b) ἔπατ' ἐπιδόσεις e Cod. lectione ib. 9. p. 495. m. pro parechese aliqua,

c) πλεῖστον δὲ πλήθος — ἤτροισο 4, 11, 7. pro eadem parechese et simul paronomasia,

d) ἐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. pro parechese et paregmeno aut polypototo, it. ἐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἐαυτῷ λ. 5, 5, 2.

* ἐνὸν αὐτοῖς αὐτὰς σώζεσθαι 8, 3, 5. e. Bg. Vs. p. 951. m.

e) πλεῖστα πάντων ἐγχαρισθᾶς, πάντων εἰς αὐτὴν ἔχεν ἐλάττονα 2, 1, 11. pro epanodi forma, cf. Ern. rhet. §. 343., quanquam per me hoc postremum referetur et ad tertium deinde genus.

Alterum genus, e syntaxi, complectitur copulata inter se per internam coniunctionem, h. e. notionem ac sententiam, siue iuncta affinia sibi, quoad sensum. Habet id genus prodit que vel nullam copiam, vt in subst. cum verbo, μάλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλήθος 8, 2, 10.

vel aliquam, in adi., ἐν ἡλικίαις — διαφόροις ἔχ' ὅμοια — τὰ ἐπιτηδεύματα 1, 1, 10. vbi διάφορα et ἔχ' ὅμοια sunt synonyma tamen, quanquam externa specie diuersa, et locus hic simul tenet concinnitatem, atque, e superiori partitione, exemplum hoc pertinet ad formam mixtam.

it. in adi. et subst., πόλις, ἰδίᾳ δῆμῳ πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. vbi adi. pars inest iam in adiuncto subst., sufficiebat que pro eo aliquod ex his, πλήρης, ἔμπορος, ἄφθονος, ἀκμάςσα.

it. in subst. et verbo, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέα τῶν λ. 1, 5, 26. e. it. πλᾶσον — τῷ δῆμῳ συνέτα δρόμῳ 2, 2, 8. it. καταλαβὼν — οἰμωγὴν τε καὶ πένθος — παῖδας — θρηνόντων 3, 4, 13. it. πρὸς βασιλέας τὸ τίμιον, ἔς αἰδᾶσαι 2, 10, 3.

it. in phrasi et privo verbo, κηχεῖσθαι συμφορᾷ ἐκ τε ὧν πεπόνθεσάν λ. 6, 7, 7.

Referantur huc et illa

a) in verbis duobus, ἐδεῖα τε καὶ ἤλπιζεν 1, 3, 11. it. βασιλεύσαντες τὴν κλίνην, φέρουσιν λ. 4, 2, 11.

b) in subst. et verbo, s. in formula e subst. cum praep. et in verbo privo, μετὰ δέας — διῆα ὁ στρατὸς, ἐλπίζοντες λ. 8, 1, 15.

* ὑπὸ δέας καὶ ἀγνοίας ἐκ ἤδα τὸ λ. 7, 5, 10. e lect. vulg.

Tertium denique genus, e concinnitate, praeter illud exemplum supra mixtum paronomasia 1, 15, 12. φθάσας λ., continet membra paria, in quibus et ipsis, fortuito tamen, excidit scriptori aliquid e rhetoricis figuris, vt in subst. τὸ μὲν ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως —, τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως λ. 1, 1, 2. p. 8. sq. per similiter finiens, it. ib. 5. p. 19. — 23.

it. in adi. et subst. ἐπιμηκέσεν — τὴν ἀρχὴν, — πρόσκαιρον τὴν δυνασίαν ib. 6. it. θυγατέρες μὲν — πλείας, ἄλλοι δὲ δύο 1, 2, 1. it. τὰς πλείας περιβολαῖς λαμπράς, κοσμίαις δὲ τὸν τρόπον καὶ σόφρονας τὸν βίον ib. 3. — ἔτε — χρημάτων πλήθος — αὐταυτῶν —, ἔτε δορυφόρων φεραὶ ἱκανὴ λ. 1, 4, 10.

it. in subst. cum praep. κισσὸν μὲν — ἀντὶ καυσίας —, θύρσόν δὲ ἀντὶ σκήπτρου 1, 3, 7.

it. simul cum verbo, οἱ ἐξ ἀνάγκης δεξιούντες, — οἱ μετὰ παῖδ' ὑπακούοντες 1, 4, 12.

it. in subst. cum verb. et adv. θαυμάζαν ἐπὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕστερον καθηγηκότων 3, 1, 15. vbi in relatis ad se subst. τὴν τέχνην et τὴν ἀλκὴν modo habetur similiter finiens aliquod, sed in comparatis adv. τὴν ἀρχὴν et ὕστερον nil tale et tantum synonymicus sensus.

Huius tertii autem generis exempla plura vel similia his, vel alius formae reperientur in Ind. *Obferuat. v. compar et concinnitas.*

TABVLA CHRONOLOGICA IN HISTORIAM HERODIANI.

Anni V. C.	Consules	Anni Christi	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expansi, Cal. Ian.	Anni LX. Hist. Herod.
932	Praesente et Condiano	180	Commo-	Com-	1 1
933	Commodo Aug. III. et Burro	181	dus impe-	modi	2 2
934	Mamertino et Rufo	182	rav. post		3 3
935	Com. Aug. IV. et Victorino II.	183	Marcum		4 4
936	Marullo et Aeliano	184	an. 15.		5 5
937	Materno et Bradua	185			6 6
938	Com. Aug. V. et Glabrione II.	186			7 7
939	Crispino et Aeliano	187			8 8
940	Fusciano II. et Silano II.	188			9 9
941	Silano et Silano	189			10 10
942	Com. Aug. VI. et Septimiano	190			11 11
943	Aproniano et Bradua	191			12 12
944	Comm. Aug. VII. et Pertinace	192			13 13
945	Falcone et Claro	193	Seuerus	Seueri	1 14
946	Seuero Aug. II. et Albino Caes.	194	post Per-		2 15
947	Tertullo et Clemente	195	tinacem,		3 16
948	Dextro II. et Prisco	196	et Did.		4 17
949	Laterano et Rufino	197	Iulianum		5 18
950	Saturnino et Gallo	198	ann. 18.		6 19
951	Anullino II. et Frontone	199			7 20
952	Seuero et Victorino	200			8 21
953	Fabiano et Muciano	201			9 22
954	Seuero Aug. III. et Ant. Aug.	202			10 23

Anni V. C.	Consules	Anni Christi	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expansi, a Cal. Ian.	Anni LX. Hist. Herod.
955	Geta et Plautiano II.	205		11	24
956	Cilone et Libone	204		12	25
957	Anton. Aug. II. et Geta Caef.	205		13	26
958	Albino et Aemiliano	206		14	27
959	Apro et Maximo	207		15	28
960	Ant. Aug. III. et Geta Caef. II.	208		16	29
961	Pompeiano et Auito	209		17	30
962	Faustino et Rufino	210		18	31
963	Gentiano et Basso	211	Antoni-	Antoni- 1	32
964	Aspro et Aspro	212	nus Cara-	ni Ca- 2	33
965	Anton. Aug. IV. et Balbino II.	213	calla post	racallae 3	34
966	Messalla et Sabino	214	Severum	4	35
967	Laeto II. et Cereali	215	ann. 6.	5	36
968	Sabino II. et Anullino	216		6	37
969	Praefente et Extricato	217	Macr. a. 1.	Macrini 1	38
970	Macrino Aug. II. et Aduento	218	Elagaba-	Elaga- 1	39
971	Antonino Aug. II. et Sacerdote	219	lus ann. 6.	bali 2	40
972	Anton. Aug. III. et Comazonte	220	leg. 4.	3	41
973	Grato et Seleuco	221		4	42
974	Anton. Aug. IV. et Alex. Caef.	222	Alexan-	Alex. 1	43
975	Maximo II. et Aeliano	223	der ann.	2	44
976	Iuliano II. et Crispino	224	14.	3	45
977	Fufco II. et Dextro	225		4	46
978	Alexand. Aug. II. et Marcello	226		5	47
979	Albino et Maximo	227		6	48
980	Modesto et Probo	228		7	49
981	Alex. Aug. III. et Dione II.	229		8	50
982	Agricola et Clementino	230		9	51
983	Pompeiano et Feliciano	231		10	52
984	Lupo et Maximo	232		11	53
985	Maximo II. et Paterno	233		12	54
986	Maximo III. et Vrbano	234		13	55
987	Seuero et Quintiano	235		14	56
988	Maximino Aug. et Africano	236	Maximi-	Maxi- 1	57
989	Perpetuo et Corneliano	237	nus an. 3.	mini 2	58
990	Crinito et Pontiano	238		3	59
991	Gordiano Aug. et Auiola	239	Gordian.	Gord. 1	60

*CHRONOLOGIA IN HERODIANI HISTO-
RIAM, EX EDIT. PATAV. AD SINISTRAM
QVIDEM, SED AD DEXTRAM COMPA-
RATA ILLA EX REIMAR. EDIT,
DION. CASS.*

A. V. C. **A**b obitu Marci Aurelii Imperatoris,
933. Decimo sexto Kal. April. M. Au-

Ch. 180. relius Antoninus Philosophus in Pan-
nonia mortuus est, hominibus in-
gens sui desiderium relinquens.

Huic successit

V. 934. Aur. Commodus Antoninus, qui Bruttio Prae-
C. 181. suscepto in Pannoniis Imperio, reli- sente II. et
cto que Marcomannico bello Romam Sex. Condia-
proficiscitur. Perennium, Italicum no Coss.

hominem, militaris disciplinae peri-
tissimum, Praetorianis praeficit. Hic,
vt erat diuitiarum auidissimus, omnia
in se trahens, Imperatorem in exi-
tium paternorum amicorum concitat,
Lucilla etiam, Commodi sorore, sae-
vitiam eius irritante, quae, mulie-
bri aemulatione accensa, per Qua-
dratum nobilissimum adolescentem
Senatorios Viros aduersus Imperato-
rem sollicitat, quorum vnus, stricto
pugione Commodo exitium inten-
tans, deprehenditur.

V. 938. Imperator, odio in Senatum ac-
C. 185. census, facta Perennio potestate
quaestiones exercendi, tum coniu-
ratos omnes, tum Lucillam ipsam,
sororem suam, supplicio affici iubet.

V. 940. Perennius, sublati praecipuis Vi-
C. 187. ris, rebus nouis studet, et, Impe-
rium affectans, Commodo parat in-
sidias, sed, iis detectis, iussu Im-
peratoris vna cum filio occiditur.

V. 941. Maternus ex desertore Latronum
C. 188. Dux nouis Imperatorem insidiis pe-
tit. Primo enim prouincias vastat,

V. 935. Pe-
tronio Ma-
mertino et
Corn. Rufo
Coss.

deinde consilium init occidendi per fraudem Principis. Sed, proditus a sociis, temeritatis poenas luit.

Per idem tempus pestis Italiam, et praesertim Romam vastabat. Quare Commodus, suadentibus medicis, Laurentum secessit.

Fames quoque Cleandri, Praefecti militum, maleficio oritur, rerum necessariarum penuriam ex consulto inducentis, ut occasionem largiendi capteret. Quare a populo ad necem flagitatus, Equites Principis immittit in turbas. Vnde mox in Vrbe tumultus et pugnae. Tandem Cleander accitus ab Imperatore obtruncatur.

V. 942. duo-
C. 189. bus
Silanis Coss.

V. 942. Commodus, tot periculis irritatus,
C. 189. crudelis et suspicax fit, bonosque Viras vitans, vili Assentatorum turbae se dedit.

V. 943. Commodus, repudiato paterno co-
C. 190. gnomine, Herculem se Iouis filium iubet appellari, deposito que Imperatorio cultu leonis pellem substernit, manu que clauam gestat, simul purpureas sibi auro que intextas vestes circumdat, non sine omnium irrisione.

Commodo
VI. et Petre-
nio Septimi-
ano Coss.

V. 944. Romae conflagrant Palatium atque
C. 191. Aedes Vestae usque ad Palladium, quod vix seruatum, item Pacis Templum ac magna pars Urbis.

Commodus iaculandi et pugnandi scientiam publice ostentare instituit. Et insano studio foedis que rationibus amorem et peritiam rei gladiatoriae praeiungit.

V. 945. Com-
modo VII.
et Pertinace
II. Coss.

V. 945. Commodus Primores Senatus, con-
C. 192. scripto eorum catalogo, parat occidere. Qui fatalis occidendorum catalogus cum in manus Marciae concubinae peruenisset: ea, se quoque neci destinatum videns, adscitis in

consilii societatem Electo cubiculario et Laeto militum Praefecto, venenum in potu offert. Commodo, mox Narcissum quendam immittit in cubiculum, qui luctantem adhuc cum veneno Imperatorem suffocat, cum imperasset an. 13.

Successit ipsi Kal. Ianuar.

V. 946. Helvius Pertinax ex Praefecto Vrbis ab Electo cubiculario Commodi et Laeto Praetorii Praefecto vocatus ad Imperium, et mox a Senatu confirmatus. Initia Principatus laeta, magna spe futurorum, celebrantur, solis Praetorianis invidentibus, qui, conspiratione facta, in aulam furentes ingruunt, et ministris Imperatoris perterritis ac dilabentibus, eum obtruncant, cum imperasset menses 2. d. 28.

V. 946. Soff. Falcono et Erucio Claro Coss.

Eo interfecto milites e castris venale Imperium proclamant, donec Iulianus quidam licitatur Principatum, scalis que in castra receptus, Imperator acclamatur, multum detestante et increpante Populo, qui vindicem Imperii Nigrum, tum Syriae Praefidem, optat.

Quo cognito Niger, in spem erectus occupandi Imperii, pro suggestu ad milites differit casum proiecti opem que implorantis Imperii, statimque Imperator consalutatur.

Sed dum Antiochiae in Syria ludis vacat: Seuerus, genere Afer, Pannoniis Illyricis que exercitibus Praefectus, a militibus (his) Imperator declaratus, faustis que acclamationibus exceptus, Romam festinat. Cuius inopinato aduentu terretur Iulianus, mox que Senatus decreto interficitur, Seuerus autem Imperator declaratur.

Hic itaque rebus in Vrbe ordinatis, et Albino, qui tum Britannicis praeerat exercitibus, communicato in spem imperio, aduersus Nigrum copias educit.

V. 947. Seuerus apud Cyzicum aduersus

C. 194. Aemilianum, Nigri Ducem, pugnat, mox, expugnata Tauri montis munitione, Ciliciam ingreditur, commisso que ad Illicum sinum atroci praelio, Nigrum cum omni exercitu fugat. Qui mox repertus interficitur vna cum propinquis et amicis.

V. 948. Rebus Orientis ex sententia gestis, Seuerus de bello aduersus Al-

V. 949. binum cogitat, missis que, qui By-

C. 196. zantium expugnarent, ipse interim profectionem accelerat.

V. 950. Seuerus Albinum apud Lugdunum

C. 197. Galliae acri praelio adoritur, ac demum vincit, crudeliter que vsus victoria, caput Albini Romam mittit patibulo praefigendum, reditum que maturat.

V. 951. Romam reuersus, in amicos Albi-

C. 198. ni et Optimates defaeuit, populo que interim ludis tum aliis, tum saecularibus delinito, ipse, participato filiis Imperio, Orientale bellum molitur.

V. 952. Bellum in Orientem transfert ad-

C. 199. versus Barsenium Atrenorum Regem.

V. 953. Armeniam ingreditur Seuerus;

C. 200. eiusque fidei Armeniorum Rex et Abgarus Osroënorum vltro se permittunt, muneribus, auxiliis et obsidibus missis. Inde Seuerus Arabiam Felicem vastat.

V. 947. Se-

vero II. et Cl. Albino Coss.

V. 948. Sca-

pulo Tertullo et Tincio Clemente, Coss.

V. 949. Domitiano Dextro II. et Val. Messala Coss.

V. 950. Cl.

Laterano et Rufino Coss.

V. 952. Corn.

Anullino et Auf. Frontone Coss.

V. 953. Seue-

ro et Auf. Victorino Coss.

- V. 967. Inde in Thraciam venit, progres- V. 968.
 C. 214. sus que Pergamum et Ilium, Achil-
 lis memoriam veneratur. Hinc Asia
 omni Bithynia que et reliquis regio-
 nibus pertransitis, atque vbique re-
 bus compositis, deuenit Antiochiam,
 vbi aliquamdiu moratus, Alexan-
 driam contendit.
- V. 968. Alexandriae tumulum Alexandri Laeto
 C. 215. donis ornat; mox conuocatam in II. et Cerea-
 campum Iuuentutem omnem exercitu li Coll.
 que circumdatam ex improuiso hor-
 ribili frage contrucidat. Cui cau- V. 969.
 sam dedere dicteria et scommata, ab
 Alexandrinis in Antoninum, Romae
 agentem, iacta.
- V. 969. Antoninus, Parthici cognomen af- C. At-
 C. 216. fectans, mirifica fraude Artabanum, tio Sabino et
 Parthorum Regem, circumueniens, Corn. Anelli-
 eius Regnum populatur; mox in Me- no Coll.
 sopotamiam reuertitur, territus que V. 970. Brut-
 praefagiis de sui morte ad magicas tio Praesente
 artes conuertitur. et Messio Ex-
 tricato Coll.
- V. 970. Antoninus Imperator prope Carras,
 C. 217. Mesopotamiae urbem, occiditur a
 Martiali Centurione, iussu Opilii
 Macrini.

Ipsa que

Macrinus eligitur Imperator, qui
 mox bellum aduersus Parthos parat.

- V. 971. Triduana pugna cum Artabano, V. 971. Ma-
 C. 218. Parthorum Rege, feliciter gesta, at- crino et Ad-
 que Antonini monte nunciata, foedus vento Coll.
 cum eodem Rege init, atque Antio-
 chiam proficiscitur; vbi dum luxu
 Principis auctoritatem emollit, ex-
 ercitus indignari coepit, necem que
 eius animo agitare. Quare milites
 Romani Bassianum, sacerdotem So-
 lis in Phoenicia, Antonini, vt puta-
 batur, filium, ex Soaemide, Mam-
 maeae sorore, genitum, in castra re-
 ceptum, Imperatorem acclamarunt.

Igitur Macrinus aduersus rebellantes educit exercitum: sed, segnius pugnantibus suis, ipse fuga elabitur, Romani que, opem imploraturus, iter aggreditur. Verum, Chalcedone repertus, vna cum Diadumeno filio, quem iam Caesarem fecerat, interficitur, cum imperasset an. 1. m. 1. d. 28.

Igitur

M. Aur. Antoninus Heliogabalus, V. 971. Antonino Elag. — ita enim deinceps vocatus Bassianus, — rebus in Oriente ordinatis, et Coclatino Romam contendere statuit. Cum Aduento que hyemandum esset Nicomediae: Coss, infana et muliebri luxuria foedari coepit.

V. 972. Heliogabalus Romam venit, et ad
C. 219. Helaeagabali sui, scilicet solis, caeremonias et insanos ritus totam Urbem conuertit.

V. 974. Heliogabalus suasionem Maesae, V. 974. Grato et Seleuco
C. 221. auiae suae, Alexandrum, Mammaeae filium, Caesarem creat, qui Mammaeae matris cura egregiis studiis educatur. Hinc studia militum in eundem Alexandrum, quae matris artibus magis accenduntur, adeo, ut vtrique insidiaretur Heliogabalus et Alexandrum publico arceret.

V. 975. Tandem, militibus postulantis,
C. 222. Heliogabalus Alexandrum adducit in castra, ibi que necem intentans studiosis Alexandri militibus, vna cum Soaemide matre interficitur.

Imperator autem declaratur solus

Alexander Seuerus, Mammaeae finit hic Dio. filius, cui Maesae auiae et Mammaeae matris studio, 16 ordinis Senatorii Viri Assessores et Consilarii assignantur, quorum consilio ac suffragio accedente omnia geruntur.

- V. 978. Alexander salutaribus legibus Rempubl. instituit,
C. 225. in hoc vno reprehendendus, quod mansuetudine nimia et reuerentia maiore, quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam matri obsequeretur.

Caeterum incruentum gessit Imperium, et neminem indemnatum occidi passus est.

- V. 987. Tredecim iam annos imperauerat, cum affertur
C. 234. nuncius de Artaxerxis, Persarum Regis, molitionibus, qui Artabano, Parthorum Rege, interfecta, regno que Persis restituto, Romanam quoque potentiam lacessebat.

Itaque Alexander, tentata primum per literas et legatos pace, demum Antiochiam profectus, tripartitum exercitum contra hostes immittit: sed, altera manu, quae Parthis imminerebat, internecione deleta, reliquis varia calamitate imminutis, Antiochiam reuertitur, Persis quoque, victoribus quidem, sed attritis, domum redeuntibus.

- V. 988. Inter haec nuncius adfertur de incursione Germanorum in Illyricum. Ergo, relictis ad Orientem praesidiis, in Germaniam peruectus, Rhenum ponte iungit, Germanis que Mauros et Orientales sagittarios opponit; per quos cum ambigueres gereretur: pacem ab hostibus emere tentat, indignante exercitu.

Interim Maximinus Thrax, Tyronum Praefectus, votis militum Imperator acclamatur, eductis que aduersus Alexandrum Tyronibus, et caeteris quoque militibus ad suas partes accedentibus, Alexandrum vna cum matre obtruncari iubet.

Imperauit Alexander, iuxta communem sententiam, an. 13. d. 9. Tamen Herodianus 14 annos ei tribuit.

Caeterum Maximinus initio statim Imperii omnia ad tyrannidem vertit.

Germanis magno exercitu bellum intulit, eos que magna vi adortus, quamuis intra paludes et sylvas delitescentes, prosligauit. Inde in Pannoniam reuersus, Sirmii hyemauit, dire interea per suos Praefectos tum in Vrbe, tum alibi, grassatus.

- V. 989. Quare alienatis a Maximino omnium Gentium
C. 236. animis, Afri primum rebellandi occasionem arripiunt, occiso que Procuratore Carthaginiis, Gordianum, Africae Procons., Imperatorem creant.

Quod vbi Romae vulgatum est: vniuersus Populus, abolitis Maximini honoribus, Gordianum filium que ipsius Augustos declarat.

Mox Senatus literas ad Prouinciarum Rectores mittit, vt Gentes ad defectionem impellat.

V. 990. His cognitis Maximinus profectionem in Italiam
C. 237. edicit, vno que tantum die interiecto, iter aggreditur.

Dum in itinere Maximinus est: Capellianus, Numidia Praefectus, instructo aduersus Gordianum exercitu, commissoque ad Carthaginem praelio, ambos Gordianos occidit. Cuius rei fama magnopere consternati Romani, Maximum Pupienum et Clodium Albinum Imperatores creant; cum que huic Senatus electioni aduersaretur Populus: Gordiani nepote, puerulo adhuc, Caesare creato mitigatur.

Post haec ingens Romae tumultus, ac paulatim ciuile bellum ortum est, in quo, conflictantibus inter se militibus Praetorianis ac Populo, tandem, eruptione militum facta, omnia incendio ac direptione turbata sunt.

Inter haec Maximinus cum exercitu Italiae fines attigerat, superatis que nemine resistente Alpibus, Aquileiam obsidebat. Sed Aquileienses Ducibus Crispino et Menephilo fortiter resistebant.

Quare oppugnantes doliis, pice refertis, grauiter vexati, ac demum rerum omnium penuria afflicti, repente consilium occidendi Maximini capiunt. Ingruentes que medio die, ipsum cum filio obtruncant, capitibus Romam missis. Qua re cognita obsessi, ad amicitiam ab obsidentibus provocati, omnia liberaliter iis suppeditant.

Inde Maximus Pupienus, qui tum Rauennae in apparando bello occupabatur, Aquileiam profectus, exercitum in prouincias castra que propria dimisit. Ipse vero cum stipatoribus ac auxiliaribus Germanis Romam reuersus est.

V. 991. Romae igitur Maximus et Balbinus magna modestia et grauitate imperabant, cum repente, inter ludos Capitolinos, milites, indigne ferentes, datos sibi a Senatu Principes, vesano quodam motu ad Regiam concurrunt, ipsos que Imperatores, inter se aemulatione potestatis dissidentes, impetu

C. 238.

corripiunt, ludibriis que vexatos ad postremum occidunt, cum imperassent ferme annum vnum.

Mox Gordianum, 13 annorum puerum, Caesarem iam, vt diximus, a Senatu creatum, Imperatorem declararunt.

GENEALOGIAE IN HERODIANI HISTORIAM EX EDIT. PATAV.

Aelii Adriani, ex quibus Adrianus Imperator.

Aelius Marillinus, primus in hac familia Senator.

T. al. P. Aelius. Vxor *Ulpia*, amita Traiani Imperatoris.

T. P. Aelius Adrianus, Afer, cuius origo, vt aliqui volunt, ab Adria oppido, a quo mare dictum Adriaticum, vnde maiores ipsius in Hispaniam migrarunt, Scipionum tempore. Senator et Praetor Romanus; obiit A. C. 87. Vxor Domitia Paulina, Gadibus orta et Romam traducta.

P. Aelius T. F. T. N. Adrianus, Rom. Imperator, natus Romae nono Kal. Februarii A. C. 77. Tutores habuit Ulpium Traianum Imperatorem consobrinum eius patris et Caelium Tacianum. Vxor Iulia Sabina Augusta, neptis Traiani ex sorore.

Paulina Augusta, nupta C. Iulio Seruilio Vrso Seruiliano, qui fuit Cos. ex Kal. Iulii A. V. 859. cum Surano II. Cos., — Cos. II. cum L. Fabio Iusto ex Kal. Iul. A. V. 863. — III. Cos. cum C. Vibio Iuuentio Vero A. V. 866. — Legatus Pannoniae sub Traiano.

Seruiana, Fusco Salinatori nupta.

Seruianus Fuscus Iunior, interfectus ab Adriano auunculo magno cum aeo nonaginta annorum, ipso existente annorum 18. A. C. 136. Dion in Adriano et Spartianus.

Aur. Anton., ex quibus

Anton. Pius Imper.

T. Aurelius Fulvus e Gal-
lia Transalpina Nemaufensi
oriundus.

⋮

T. Aurelius T. F. Fulvus
Cof. cum Imp. Domitiano
XI. A. V. 837. — Cof. II.
cum A. Sempronio Atracino
A. V. 841. Fuit etiam Prae-
fectus Urbis, homo tristis et
aeger.

⋮

T. Aurel. Fulvus Confu-
laris, cuius vxor fuit . . .

⋮

T. Aurelius T. F. T. N.
Fulvius Boionius, adopta-
tus ab Aelio Adriano Imp. di-
ctus que Imp. Caef. T. Ae-
lius Adrianus Antoninus Aug.
Pius.

Vxor Annia Galeria Fau-
stina Augusta, Annii Veri fi-
lia, amita M. Aurelii Anto-
nini Philosophi. Vide An-
nios Veros.

Eius filii et filiae.

Arrii Antonini.

T. Arrius Antoninus Cof.
cum P. Mario Celso II. ex
Kal. Iulii A. V. 821.

T. Arrius T. F. Antoninus
Cof. cum T. Flauio Sabino II.
A. V. 848. vir bonus et qui
Neruum miseratus fuit, quod
imperare coepisset. Scripsit
epigrammata arguta et Grae-
ca. Plin. epistolarum 4. —
Vxor Bouina Procilla.

⋮

Arria Fadilla, quae secun-
dum nupsit Iulio Lupo, Con-
sulari viro, ex quo nata est

⋮

Iunia Fadilla, nupta T.
Numidio Quadrato, quem
grauiter persecutus est Adria-
nus.

⋮

T. Numidius Quadratus
Cof. cum L. Aur. Vero III.
A. V. 919. — Vxor Annia
Cornificia, soror M. Aur.
Antonini Philosophi.

⋮

Numidius Quadratus, ob
coniurationem occisus a
Commodo.

T. Aurelius Antoninus. T. Aur.
Fulvius. Ambo mortui ante
patris Imperium.

Faustina	Faustina
Maiores, nu-	Minor, vxor
pta Lamiæ	M. Aurel.
Sillano.	Philos. Imp.
	Vide ibi.

Annii Veri, ex quibus M. Aurel. Philosophus et
L. Aurel. Commodus Imperatores.

M. Annii Verus, primus Senator, Praetore Hispano ex
Succubitano municipio ortus.

M. Annii Verus Pollio Cof. cum M. Plautio Silvano A.
V. 833. cum a Vespasianis, patre et filio, Censoribus in
numerus Patriciorum ascitus fuisset A. V. 326. Praefectus
etiam Urbis. — Vxor Rupilia Faustina, Rupilii Boni Con-
sularis filia.

Annia Ga-
leria Fausti-
na, Augusta,
vxor Antoni-
ni Pii Impe-
ratoris.

M. Annii
Verus Prae-
tor obiit.
Vxor Domi-
tia Caluilla.
C. Calvisii
Tullii Cof. fi-
lia et Cati-
liae.

M. Annii Libo Cof. cum
L. Nonio Asprenate Torqua-
to secundum A. V. 880. Chi-
sti 130.

M. Libo. Annia Faustina.

M. Aurel. Antoni-
nus Philosoph. Imp.
Adoptatus a Pio Aug.
Imp. Imperium acci-
piens post Pii obitum,
L. Verum ad Imperii
partem ascivit. Vide
inf. — Vxor eiusdem
L. Veri

1. Ceionia, soror
L. Aelii Veri, in Im-
perio Collegae repu-
diata,

Annia Cornificia,
nupta T. Numidio
Quadrato, supradicta
ex familia Antiorum
Ant.

2. Faustina minor,
filia T. Antonini Pii.
Huius morositatem et
delicta maritus patien-
ter tulit. Ex ea nati
sunt

L. Verus	M. Anto	L. Aelius	Lucilla	Fau-	Fadilla	†...
Caes.,	ninus,	Aurel.	Augusta,	stina	Augu-	Au-
qui et Ve-	quadri-	Commo-	matre n-	Au-	sta,	gu-
rillimus,	mus per-	modus Rom.	hilo me-	gu-	nupta	sta.
exfecto	iit, cum	Imper.,	lior, fra-	sta.	Anti-	
sub aure	esset vno	turpis,	tre Com-		stio	
tubere	partu	crudelis	modo ni-		Bur-	
obiit.	cum	et impu-	hilo con-		rho.	
	Commo-	rus.	tinentior,			
	de editus.		nupta		Iunia Fadilla	

nupta 1. Ma-
ximino Iuni-
ori. 2. Iu-
nio Toxotio.

1. L. Ae-
lio Verō Imp.
Vide ib.

2. M. Aurel. Claudio
Pompeiano, (durante luctus
tempore ex priore marito,)
qui Cos. cum Cn. Claudio
Seuero II. A. V. 925. inter-
fectus a Commodo quasi a
latronibus, vt vult Lampri-
dus, vel, secundum Spar-
tianum, arcessitus est ad
Imperium a D. Iuliano,
quod recusauit, senem se et
luminibus debilem prae-
tendens.

Filii

Laetus Pom-
peianus, inter-
fectus a Bassia-
no Caracalla
Imp. Matrem
vero huius Lu-
cillam Commo-
dus frater con-
stuprauit et oc-
cidit.

M. Aur. Claud. Pompe-
ianus, Cos. cum Lollio
Aurio A. V. 361. sub Se-
uero et Antonino (Ca-
rac.) Imp. Cos. II. A. V. ...

M. Aur. Claud. Pompe-
ianus, Cos. A. V. 983. sub
Alexandro (Seu.) Imp.
Cos. II. cum Gordiano
Imp. A. V. 993.

Ceionii Commodi, qui L. Verum Caesarem et Lucium Verum Imperat. habuerunt.

L. Verus ex Hetruria vel Fauentia oriundus.

⋮

L. Ceionius Commodus.

⋮

L. Ceionius Commodus Caesar Verus Cos. cum Sex. Vituleno Ciuica Pompeiano A. V. 883. quo etiam ab Imperatore Adriano in filium et successorem in Imperio adoptatus est, et dictus L. Ael. Verus Caeſ., magnae auctoritatis apud Adrianum, infirmæ (autem) valetudinis. Obiit Kal. Ianuarii ex sanguinis fluxu A. Chr. 137 vel 138. — Vxor Domitia Lucilla, Nigrini, viri Consularis, filia.

⋮

L. Aelius Verus, Rom. Imperator, confors M. Antonini Philosophi, adoptatus iussu Adriani. Dictus L. Aelius Aur. Caesar Pii Aug. filius, missus a M. Antonino socero ducibus Cassio et Narcio de Parthis triumphauit. In reditu ex bello Germanico sedens apud fratrem in curru inter Altinum et Concordiam subito apoplexia correptus, post tri-duum moritur A. Chr. 172. — Vxor Lucilla Augusta, M. Antonini Imp. filia, de qua supra.

Ceionia, vxor M. Antonini Philosophi Imp., ipsi ex Adriani voluntate desponsata, sed mox ab eo repudiata.

Heluii, ex quibus Pertinax Imperator.

Cn. Heluius, Trib. Mil., caesus in pugna contra Magonem, fratrem Hannibalis. Liu. 30.

L. Heluius Lamia vel Mantia, homo deformis, de quo Cic. 2. de Orat. Plin. 35, 4. etc.

P. Heluidius vel Heluius Successus, libertinus. Vxor...., quae, filium comitata in Germaniam, ibidem obiit.

P. Heluius Pertinax, Imp. Rom. Pertinax dictus a patre ex continua lignariae negotiatione, quod eam pertinaciter exerceret.

Vxor Flauia Titiana, filia Fl. Sulpitiani, quem Praefectum Urbis suo loco fecerat. Habuit et Cornifician concubinam.

C. Heluius, Aedilis Pleb. et Praetor A. V. 555. Galliam obtinuit.

C. Heluius Cinna sep. Trib. Pl., caesus in funere C. Iulii Caesaris a plebe per errorem nominis, cum Cor. Cinnam Praetorem existimarent esse. Liu. 32.

Heluius Blasio, D. Bruti comes, qui, rebus desperatis, cum ille mortem suam lamentaretur, in conspectu eius gladio incubuit.

Heluius Rufus, legarius miles sub Tiberio.

Heluius quidam, occisus a Claud. Sen. de morte Claudii.

P. Heluius Pertinax, Caesar appellatus a Senatu eodem die, quo mater Augusta. Sed pater respondit: Cum meruerit. Post obitum patris Flamen est factus. A Caracalla interfectus, quod esset Imperatoris filius.

Didii, ex quibus Didius Iulianus Imper.

Sex. Didius.

Didius, Trib. Pl., legem Didiam tulit A. V. 640.

T. Didius.

T. Didius, T. F. S. N. Cof. cum Q. Caecilio Metello Nepote A. V. 656. triumphum egit de Macedonia.

M. Didius, Didia, Cic. floruit circa A. ad Antic. 13. V. 602.

Didius, Praetor Iberiae, interemptus a Sertorio.

Q. Didius, Praet. Syriae sub Antonio.

C. Didius, bello civili dux Caefarianus.

A. Didius, missus a Claudio Imp. in Britanniam.

Didius Gallus.

Didius Scaëna, vir militaris, interfectus in Capitolio, inuentibus Vitellianis.

C. Didius Geta, Praet. post. Suetonium Paulinum.

Didio Secundo rescribit Traianus ff. 8. tit. 22.

C. Didius Celer. Vxor Iunia Marcellina.

Didius.

Annia Procilla.

C. Didius Concordianus.

P. Didius, Mediolanensis in Infubria.

Didius.

P. Didius Seuerus.

Didia Hilana. Didia.

Petronius Didius Seuerus, cuius vxor fuit Clara Aemilia, filia M. Saluii Iuliani ex Saluiorum familia, quae antea maritum habuerat Numinium Albinum ex Nummiorum familia.

Petronius Didius Iulianus, Imp. Romanorum, educatus Romae apud Domitiam Caluillam, matrem Marci Imp., vel Domitiam Lucillam, matrem L. Veri Imper. Nominatus est, ratione adoptionis, M. Saluius Iulianus, Imper. vero creatus nominatus est Imper. Caes. M. Didius Seuerus Iulianus Aug. Pontif. Max. etc. — Vxor Manlia Mallia Scantilla.

Didius Proculus.

Didia Clara Augusta, — quod posterius nomen ipsi post obitum patris abrogatum est, sed concessum patrimonium, — nupta Cornelio Repentino.

Pescennii.

. . . curator. Aquini.

Pescennii meminit Cic.
ad Terentiam vxorem.Annius Fulcus. Vxor Lam-
pridia.

C. Pescennius Niger, vel Nigerius Imp., nominatus ab exercitu Syriaco, quem duxit A. Chr. 194., interemtus in suburbano quodam prope Antiochiam ab equitibus Seueri A. Chr. 195. cum extra Vrbem imperasset annum vnum. — Vxor . . . cum liberis a Seuero interemta.

Clodii Albini.

Ceionius Postumius, Adrumetinus, vir modicae fortunae, qui tamen sancte vixit. — Vxor Aurelia Messalina.

D. Clodius Ceionius, Albinus dictus a patre, quod, natus 7 Kal. Decembris, ita candidus statim toto corpore fuerit, vt lintheamen, quo exceptus est, vinceret. A Seuero in consortem Imperii ascitus, cum ille exercitum contra Pescennium (Nigrum) duceret A. Chr. 194., legationis munere fungens in Britannia.

. . . adsum-
mas dignita-
tes a Senatu
euectus.

Ceionia, fo-
ror, cuius me-
minit Seue-
rus in literis
ad Albinum
scriptis.

Victo Pescennio, primum insidiis petitus a Seuero, quibus detectis exercitum contra eum duxit, vario que Marte pugnatum est. Tandem circa Lugdunum in Galliis fusis suis copiis ipse saucius ac seminiuus ad Seuerum ductus est, eius que caput abscissum, palo circumlatum, et, Romam missum, publice patibulo affixum est.

Septimii, ex quibus orti sunt Seuerus, Bassianus Caracalla
Antoninus Geta, Heliogabalus et Alexander Seuerus.

M. Septimius Macer, Leptinus ex Africa.

M. Septim. Geta. Vxor Ful-
via Pia, filia Fuluii Pii.

M. Agrippa,
Consularis.

M. Seuerus,
Consularis.

L. Septim. Seue-
rus Pertinax, Rom.

Imper., natus

Lepti in Africa A.

Chr. 146.

Imperator a mi-
litibus creatus

apud Carnutum in

Pannonia, cum Germanico exercitui praeesset. Huius
vxores fuere

M. Geta, cuius Septimia, nupta...
vxor ...

...

M. Seuerus, inter-

fectus a Bassiano

Caracalla patruale,

... filius.

1. Martia
Otacilla Se-
vera Augu-
sta, filio Bas-
siano.

2. Iulia Domna Pia Felix
Augusta, Emesena Syra, quae,
mortuo marito, nupsit 2. pri-
vigno Bassiano, supra cuius in-
terfecti corpus iacens, Antio-
chiae ipsa sibi mortem conscii-
vit. Ex hac nati sunt

huius soror
fuit Iulia
Maesa, cuius
posteror vide
in Alex. Se-
vero.

M. Aur. Antoninus
Bassianus Caracal-
lus Imp., natus Lug-
duni A. Chr. 189. et
lustrico die nomi-
natus L. Septimius
L. F. M. N. Bassia-
nus. Vxores eius

Septimia
maior, nupta
Prolio, qui
fuit Cos. cum
Aetio affine
A. V. 944.

Septimia
minor,
vxor Ae-
tii, Cos.
cum Pro-
lio.

Antoninus
Geta Imp.,
natus Medio-
lani A. Chr.
190., dictus
L. Septimius
L. F. M. N.
Geta.

1. Plautilla, fil.
Plautiani, quam in
Siciliam relegatam
interemit.

Antoninus, infans
mortuus.

2. Iulia
Domna,
nouerca
sua.

3. Iulia Soeme, quae et Sy-
miamira et Semea dicta, con-
cubina et necata cum filio.

M. Anton. Bassian. Varius
Heliogabalus vel Alagabalus
Auitus, Rom. Imp.

Alexandri Seueri genus.

Iulius Bassianus, sacerdos Solis.

Iulia Domna, vxor Septimii Seueri.	Iulia Maesa, vxor Iulii Auiti Lupi.
---------------------------------------	--

Bassianus M. mius Aur. Ant. ta, Caes. tonin. frater. Britann. Caracalla Imp.	Septimius Ge- ta, Caes. frater. M. Aur. rel. Ale- xander (Seuer.) Imp.	Iulia Mamaea, vxor. Va- cellii Gene- sii Marci- ani. M. Au- rius Auitus Lupus, haeres sacerdos Solis, Imp. Simu- latus est Bassiani Ca- racallae ex Soemide fi- lius.	Iulia Soe- mia, vxor Varii Mar- celli. M. Aur. Anton. El- gabalis Va- rius Auitus Lupus, haeres sacerdos Solis, Imp. Simu- latus est Bassiani Ca- racallae ex Soemide fi- lius.
---	---	---	---

Vxores
eius

1. Iulia Cornelia Paula Au- gusta, re- pudiata, quam eti- am pri- vatam vi- tam agere coegit.	2. Iulia Aquila Seuera Augusta, Virgo Ve- stalis, re- pudiata.	3. Clau- dii Seue- ri, et M. Antonini neptis, cuius ma- ritum Pompo- nium Bas- sum in- teremit ex gente Pompo- nia.
--	--	--

Opilii. vel Opelii.

M. Opelius Macrinus Seuerus Rom. Imp., natione Maurusius, humili loco natus A. Chr. 165., cuius parentes ignorantur propter obscuritatem.

Filium statim consortem Imperii fecit, eum que Antoninum nominauit. Caeterum fuit homo fastuosus, arrogans et sanguinarius, et in domesticos tam ferus, vt serui sui eum non Macrinum, sed Macellinum dicerent, quod macelli specie domus eius cruentaretur.

Vxor Nonia Cella, ex Noniorum gente.

M. Opelius Diadumenus, natus in patris villa A. Chr. 203., Diadumenus nominatus, quod, cum nasceretur, diadema Triviae in capite haberet. Puer fuit omnium speciosissimus. Vna cum patre in vico Archelaide in Bithynia occisus.

Maximini.

Micaea vel Micaba, ex Gothia oriundus. Vxor Ababa, ex Alcanis genita.

C. Iulius Maximinus, Rom. Imp., natus in vico Thraciae A. Chr. 173., in prima pueritia pastor et opilio in montibus Thraciae fuit. Propter robur et vastitatem corporis, cum cursu pedes ipse aequaret currentem Seueri equum, receptus est inter custodes corporis eius. In die sacpe vini Capitolinam anaphoram bibit, et 40. vel 60. libras carnis comedere potuit etc. Imperator ab exercitu ex tyronum Tribuno salutat A. Chr. 236., filium in collegam assumpsit et Caesarem nominauit.

Trucidauit vltra 4000. hominum. Vxor

1. Paulina Augusta, ex qua natus

2. Calpurnia, vidua Quarcini Maurorum Tribuni, ab ipso interfecti, sancta et venerabilis femina.

C. Iulius Maximinus Verus, Imp. Rom. vna cum patre creatus et occisus.

Metii, qui Gordianos patrem, filium et nepotem
ex filia Imp. produxerunt.

Metius Curtius, Sabinorum
dux contra Romulum ob rap-
tas Sabinas acriter pugnavit. A.
V. 22. ex Liu. 1.

Metius Geminius, dux Tu-
sculanorum victus et caesus sin-
gulari certamine a Manlio Tor-
quato adolescente, bello Latino
A. V. 415.

Metius Pomposianus, de quo
Domitianus dicere solitus erat:
vellem tam formosus esse, quam
sibi Metius videtur. Relega-
tus in Cyrum, deinde occi-
sus ab eodem, quod habere Im-
peratoriam genetlin vulgo fere-
batur. Hunc in Conf. electum
Victor affirmat a Vespasiano.

Metius Marullus V. C. Cn.
Pompeii domum sibi propriam
fecit, et posteris reliquit. Ge-
nus suum retulit ad Gracchos.

Metius Marullus V. C.

M. Metius Marullus, Vir Consularis. Vxor Vlpia Gordiana,
quae ex Traiano originem duxit.

M. Antoninus M. F. Gordianus, Imp. Rom., natus Romae A.
Chr. 158., Conf. cum Bassiano Caracalla A. V. 965. ex Kal. Maii,
Conf. II. cum Alex. Severo A. V. 981., Proconf. Africam obtinuit,
vbi Imp. a militibus proclamatur.

Vxor Fabia Orestilia, Annii Severi filia, Antonini Pii Imp.
proneptis. — Huius liberi fuere

Metia Faustina, nupta Iunio
Balbo, Viro Consulari.

M. Antoninus Gordianus II.
(seu) iunior, Rom. Imp., na-
tus Romae A. Chr. 192.

Ex quibus nati sunt

M. Antoninus Gordianus III.,
Imp. Rom., natus Romae A.

Chr. 226. Interfectis Pupieno et Balbino, imperare coepit A.
Chr. 239. Cum exercitum in Persidem duxisset, superato que
Sapore, Persarum rege, multas vrbes recepisset, interfectus est
apud Ctesiphontem in Persidis finibus A. Chr. 247.

Vxor Furia Sabina Tranquillina Augusta, Mithulci, Praetorio
Praefecti, filia.

Pupieni Maximi.

.....

P. Maximus, Plebeius et nouus homo, faber ferrarius, vel, vt alii volunt, rhedarius aut vehiculorum fabricator. Vxor Prima

Pinarius Valens, quem nepos ex fratre statim, vt Imp. factus est, ad Praefecturam Praetorii subuexit, quod puer in ipsius domo educatus esset.

M. Clodius Pupienus Maximus P. F. Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 175., a Senatu multum dilectus, et a populo timori habitus. Electus in Imp. ex S. C. contra Maximini tyrannidem, mortuis Gordianis, patre et filio.

.....
Quatuor masculi fratres et 4 femellae sorores Pupieni interierunt omnes in annis pubertatis.

Balbini.

Balbus Cornel. Theophanes, qui per Pompeium civitatem meruit, cum esset patriae suae nobilissimus et historiae scriptor.

Balbinus, proscriptus a Trimumiris, quem Cos. postea factum scribit Appianus in 4.

P. Caelius,

⋮

P. Caelius Balbinus P. F. Vibullius Pius Cos. cum L. Ceionio Commodo Vero Caef. A. V. 890. Filii fuere

Balbus, proscriptus a Trimumiris.

⋮

Balbus periit cum patre proscripto. Appian. in 4.

Balbinus quidam notatur apud Hor. Sermon. 1. 1. Sat. 3.

D. Cael. Balbinus P. F., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 179. Genus suum retulit ad Balbum Cornel.

Theophanem ex Hisp. Cos. II. cum M. Clodio Pupieno Maximo A. V. 930., occisus vna cum Pupieno a Praetorianis.

— Vxor

P. Caelius Balbinus, Cos. cum Bassiano Caracalla Imp. A. V. 966.

NOVA ADDENDA ET EMENDANDA
AD TOMVM TERTIVM.

B. p. 18. l. 20. Nr. 2. (e Chrysoft., vnde notionem duxerit Noster,) „κατορθῶν —

C. p. 33. l. 27. *deceffum*. Caeterum in aliud ad v. ἐνφρ. in MS. tempus, 'prael. p. impf., cf. 4, 11, 1. e. 4, 13, 6. e. — p. 34. l. vlt. *μηνύσαντες*. Sed pron. omiffum in MS. vitiofe, forfan ob pr. litteras. — p. 36. l. 22. 3, 8, 10. et in formam MS. 3, 6, 19. *πᾶσά τε ἡ πόλις* —, καὶ λ. vbi — ib. l. 29. cf. 4, 15, 7. i., par — p. 42. l. 5. A. al. Sed mox idem MS. diferte nobiscum in accentu αὐτός τε, vt 4, 11, 9., cf. tamen 4, 13, 11. — p. 47. l. 7. *πεποικιλμένος* e regione trium vocum vulg. *τιμ. πεποικιλμένοις κεκοσμημένος*. — ib. l. 43. *balt.* Sed illam pr. copulam τε omiffam quoque a P. videas, sed per libertatem, quia in tota pr. §. 9. fumerat participia, recte tenentibus copulam illam tacite rel. MSS., cum requiratur a v. finito *πρ.*, quod ita copulatur cum v. finito *ἐπεδιδ.* §. pr. i., sed in MS. Ba. omiffa fit aut per vim librarii, (cogitantis copulare hanc §. 10. cum pr., ob praecedentia participp.) aut per lapfum intra vicinatem.

D. p. 53. l. 43. cf. 3, 15, 2., procul — p. 60. l. 9. i) Ms. Ba. *παρ'* — p. 64. l. 6. *Ve. Βασιανός* sic vbique. *Zan.* vt — ib. l. 36. Stp. Th. e Plutarch., quem et alibi Noster imitatur.

E. p. 69. l. 1. *ἐκάτ' & ee) ἔτ' & s* — ib. l. 9. ee) MS. Ba. *ἐκάτ' & ἔτ' v. N. f)* — p. 74. l. pen. *χαριδωτός*, — p. 77. l. 35. rel. Caeterum corona haec forte eadem, quae 5, 5, 4. plenius picta.

F. p. 84. l. 7. d) MS. Ba. tacite *δὲ τινὲς* cum Stp. al. cf. 3, 7, 8. i. Add. et 5, 2, 5. — p. 87. l. 6. „L. Par. 2. et Pat. v. N. — p. 89. l. 12. respiciens in Th. 1, 1671. — p. 90. l. 7. Bs. 1. R. it. 2. L. — ib. l. 10. b) Punctum in MS. Ba. — p. 92. l. 44. *πορφύραν* 6, 3, 12. 3, 7, 8. e. aut alia occasione 6, 8, 12., quod — p. 94. l. 4. alibi, cf. 2, 8, 1. et 5, 3, 26. i., amans — p. 95. l. 6. i) *ἐαυτὸς, ὡς α'* —

G. p. 105. l. 10. e) *τὲ* MS. — p. 106. l. 10. Bud. it. ad 2, 2, 17. p. 51. e. ex Aesch. Dem. — p. 108. l. antep. *auf das schändlichste* — p. 112. l. 18. cf. 4, 10, 1. Caeterum per totam §. hanc non valent illae distinctiones maiores post *ᾧδοι.* et *τυχ.*, quoniam princeps enunciatio e v. finito *ᾧδ.* instructa est duabus aliis e genere causae et modi,

sed diuersis, vna e nominat. particip., altera e gen. consq., per τε copulam, cf. 3, 3, 11.

H. p. 113. l. 1. Παίτωρ — magno elemento — p. 114. l. 10. supra 2, 15. 16. e., cum — p. 116. l. 34. cf. 4, 7, 14. cum — p. 126. l. 5. Διαδουμένιανόν i) καλ —

I. p. 131. l. 10. τελ. Ms. — ib. l. 11. cf. 5, 4, 3. 5, 1, 5. x) — p. 157. l. 41. Latine que — p. 138. l. 12. literae, α et — p. 140. l. 7. vitio 2, 8, 15. 1, 9, 1. p. 329. e.

K. p. 150. l. 47. cf. 1, 9, 6. e. 1, 16, 7. e. 4, 2, 3. qui — p. 151. l. 6. m) Ms. Ba. & — p. 152. l. 29. dum Nofler in τῷ πρ. σζ. respicit 9. 5. sqq. at Bg. negligentiam P. recte deferit, tum Stp. — p. 156. l. 36. Bg. a P. liberius — p. 158. l. 5. σύγκλητος καὶ τὸ — p. 160. l. 45. ista, e Casaub. Ex.

M. p. 184. l. 44. p. 28. et 2, 10, 11. i) sed — p. 185. l. 8. alibi, cf. 2, 2, 5. e. Cort. — p. 191. l. 24. post ἀνθρ., quia —

N. p. 202. l. 8. θεῶ. πρὸς τὸ μὴ λ. v. N. — ib. l. 38. copula, in Ms. Ve. elapso ob sq. affinem voculam τε, Bg. — p. 203. l. 5. παμπλ. MS. Ve. mendose. — p. 205. l. 42. pagina (9. 21.) declinationem —

O. p. 209. l. 36. Bg., qui eo ipso nec exprimere potuit oppressum v. ἦν, cf. 1, 15, 6. — p. 215. l. 14. decernit, deinde etiam — ib. l. 44. τίθαι. Ita in MSS. duo ista omittuntur vel per glossam, vel ob simile pr. ὅσα. — p. 219. l. 27. Suid. (1, 364. m. βοτάνη, — ἢ ἐξυθρύνεσσι τὰ πρόσ-ωπα αἱ γυναῖκες λ.) Hes. — p. 225. l. 17. τὰ θᾶα, sc. θύαντα, cf. Koen. — ib. l. 38. subst. ἔργα. f. πράγμα., per — p. 224. l. 9. cf. 5, 5, 10. c) —

P. p. 226. l. vlt. cf. 2, 15, 9. de — p. 230. l. 36. cf. 6, 1, 16. sqq. 6, 9, 9 sq. 17. e. cum — p. 239. l. 14. capiatur, vtrique — ib. l. 18. αἰς et ος, cf. 3, 11, 6. ἀγγ., vt — p. 240. l. 22. in v. ἐκβεβ. cum αἰς —

Q. p. 255. l. 24. λπ. Sed singas etiam, elapso augmento s ob pr. s non dissimile, reliqua mutata esse a librario stulto. — ib. l. 31. Nofler, quanquam in vicino ἐν τῷ σρατ. exprimens, cum illo loco variarit —

R. p. 258. l. pen. pro 9. 12. τὸν π. — p. 260. l. 24. ὑπερφ., in vicinia cum pr. 9. non variatum,) tum — ib. l. 30. A. e. Herdt. 1, e. Dem. — p. 266. l. 42. nihil in illam per y scripturam, allatam ad 1, 11, 10. a Sch., — p. 267. l. 30. ex 7, 12, 7. vel ex aliorum vsu, quo de v. ib., vt et de ὄζ., continente simul p. contento. — p. 272. l. 32. ἀλ., ni P. ceperit suum gradum p. posituo, quo de supra.

S. p. 273. l. 22. cf. 4, 2, 12.) quo — p. 274. l. 23. *καρμ.* 1, 2, 6. ubi — p. 275. l. 23. *α μη*) — p. 276. l. 16. cf. 3, 11, 6., cum — p. 281. l. 6. cf. 4, 15, 14, 20.) at — ib. l. 10. cf. 5, 8, 7. — p. 285. l. 12. *Ulpianus fuit*, tractari —

T. p. 293. l. 27. praep. ; (syn. cum adu.) cf.

U. p. 307. l. 1. *ἐποίησεν*. — p. 311. l. 5. cf. 6, 1, 19. i) — ib. l. 15. alibi, cf. 5, 5, 21. e. post — p. 312. l. 6. l) *Ἀργεβάνων τὸν* — p. 313. l. 3. cf. 6, 1, 8. e.

X. p. 323. l. 25. infra 6, 6, 13. *ταῖς* — p. 330. l. 6. A. al. et tacite MSS., cf. — ib. 8. Bb. *ὁ δ' ἔδεν λ.* — p. 331. l. 26. supra 2, 11, 7. et pro illis 6, 7, 5. *τὴν Ῥωμαίων προ- θῆσιν ἀρχὴν*,) phrasi — p. 332. l. 7. in N.) *ἡ προσέχ.* — p. 333. l. 28. m. *κηρ.*, hic —

Y. p. 341. l. 42. cf. 5, 7, 6. *πρὸς β.* (cum — p. 343. l. ult. ratione et variato cum pr. §. per sexum et numerum,) unde — p. 350. l. 34. *ἔτε μένεν.*

Z. p. 355. l. 17. perf. (explendo subst. *ἀνδρῶν*, *ἀνθρώπων*, *στρατῶν*, *στρατευμάτων* f. *ἐχθρῶν*,) sine — p. 356. l. 25. variationem 2, 4, 9. *τὸ* — p. 358. l. 11. dictis "feil. 6, 3, 5. lqq., consilatis — p. 366. l. 15. cf. 4, 7, 14., non —

Aa. p. 369. l. 39. cf. 6, 2, 12. 5, 3, 7. — p. 372. l. 45. cf. 5, 8, 16., variante — p. 373. l. 2. *τῆς τε στρατῶς* —

Bb. p. 391. l. 4. *ταῖς* uu) *ἀγγέλλοιτες* — ib. post l. 5. in Var. L. uu) Hoc accentu cum Sep. tacite etiam MSS., cf. 5, 2, 5. — p. 395. l. 5. cf. 4, 13, 11. b) — p. 394. l. 16. *τῶ ἄλλῳ σο.* — p. 396. l. 29. gradiendo, progrediendo.

Cc. p. 403. l. 4. Vs. circumfretos — p. 406. l. 6. *παντ. βῆλλ. καί* — p. 408. l. 23. cf. 6, 1, 7. e. et in eod. nom. 4, 10, 13. i. In — p. 410. l. 45. depellendi, 6, 2, 6. 15. (*ταῖς* — p. 411. l. 41. cf. 6, 1, 21., elapsum —

Dd. p. 430. l. 13. in compos. al., vt alibi, — p. 432. l. 13. *κράττονος, τῶ δεῖ.* —

Ee. p. 444. l. 5. *ὅτε μὴν* — p. 445. l. 37. explerat. cf. 7, 9, 12. *ἐκαστος* —

Ff. p. 455. l. 41. Men. p. 49. b. e. 50. a. — p. 460. l. 14. manifestam — p. 464. l. 3. *ἔπειτα* —

Gg. p. 475. l. 41. alibi, cf. 6, 1, 13, conuenit —

Hh. p. 481. l. ult. aor. 2. cf. 4, 15, 10. — p. 482. l. 40. aliquam ib. 6. per unum sed fl. *ἀν.*, non — p. 485. l. 37. adu., cf. §. 10. 2, 3, 13. Add., sed — p. 485. l. 9. praecipue per copiam *γενν.* — ib. l. 14. p. *ἀν.* 6, 2, 7. (omisso adi. *ἄλλῃ* f. *λατῶν*,) sed — ib. l. 17. discedens in

rel. per copiam syn., ad — p. 490. l. 15. cf. 5, 6, 21. (in quo v. respicit Noster non tam rem memoratam discrete in §. pr., sed oblique latentem ibi tamen,) et omissum — p. 491. l. pen. 1, 5, 12. et Seuerum 2, 9, 2. e. 2, 11, 2. sqq. 2, 14, 3. 3, 6, 21. sq. 3, 8, 14. et Caracallum 4, 7, 6. sqq. 13, 4, 13, 15. 4, 14, 3. 10., quartum proponit — p. 494. l. 26. cf. 5, 2, 5. aut in regione tertia statim que post praep., vt 4, 7, 1. ὑπό τε τῆς μητρ. λ. cf. 5, 5, 2. i. vel — ib. l. 39. cf. ib. p. 18. i. et infra 7, 3, 2. Sed —

Ii. p. 506. l. 9. Ἑλλήνων, cf. in ἀν. καὶ μ. (3. Abr. ad Ae. 2, 1. e. sed de — p. 508. l. 10. v. N. sed προσωλεσ. mendose Bs. 1. R. 2) — p. 511. l. 10. Ael. V. h. at in al. accentum πορῶν Iosf. 2, 412. l. 12. sed in sqq. ib. m. et e. rursus nostro accentu. Sed —

Kk. p. 513. l. 39. oppresso pron. recipr. bis, εαυτὸν ad v. σωζ., ad v. πρ. autem εαυτῶ, quocum —

Ll. p. 531. pen. Ell. p. 85. i. 381. i.; siue — p. 542. extr. tanti“ cf. Boecl. in Exc. ad 7, 2, 20. Add.

Mm. p. 546. l. 2. γένος, βάρβαρος l. τό — p. 550. l. 10. cf. 3, 4, 2. 3, 1, 7., secus — p. 554. l. vlt. variat per numerum cum — p. 555. l. 10. al. cf. 4, 14, 13. l) — p. 559. l. 1. LIBER —

Nn. p. 564. l. 7. cf. 4, 7, 6. a) — p. 567. l. 24. Ve. et Vi. 1, 15, 14.) —

Oo. p. 581. l. 40. τῆς μ. Sed Ms. omisus art. forsan ex 7, 1, 13. 6, 8, 3. e. 6, 7, 24. e. 14. 11. 10. e. quem tolerat tamen nostro cap. §. 10. et 13. — p. 586. l. 44. Lat., post cuius verbi syllabam similem copula excidit in Ms. — p. 587. l. 24. variat. 4, 11, 11. μηδενός — p. 588. l. 35. συμπίπτους, (quod particip. hic oppressum,) tum — p. 590. l. 27. nemorosae, qui tacet de hac notione pro solo et fundo, cf. —

Pp. p. 593. l. 2. ἔλη — ib. l. 3. ἐποιῶντο — p. 596. l. 78. adu. Caeterum ad adi. neutr. hic supplebitur subst. γένη l. μέρη — p. 597. l. 37. cf. 6, 6, 3.) dum — p. 598. l. 23. mutatum, cf. 6, 8, 1. vt — ib. l. 40. confusis o et oi — p. 600. l. 9. τέναγος“ v. N. — p. 606. l. 25. captiuos,) per — p. 608. l. vlt. in Var. L. et Exc. in rem aliam ad p. 900. Add.

Qq. p. 610. l. 21. τῶν οὐκείων, de — p. 611. l. 19. vt 3, 9, 7. e. (aut e quarto in tertium, cf. 6, 8, 7. p. 494. ὡς ὑπό τῆς τε λ.) sed — p. 616. l. 31. cum ἦν. (ad analog. istorum ap. Suid. sine auctore et loco 2, 85. i. ἡττηθεὶς ἀπὸ ἡλ-θεν, — ἡ νικηθεὶς ἀπ. victus abiit, superatus discessit; vbi et mox solitarium, ἡττημένος, ὁ νικημένος,) seruans — p.

618. l. 21. cf. ib. in contrariam partem 6, 8, 7. 7, 1, 20. et 1, 16, 1. — ib. l. 27. aliud, cf. 7, 1, 12. sq. e P. — post p. 618. pone numeros paginae 619. p. 61. — p. 623. l. 39. pro aor. 1., vt in cod. v. 6, 9, 6. Sed — p. 624. l. 13. G. Th., sed per variat. cum 4, 13, 19. ἐν ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τῶ πατρὸς, in quo quidem ordine apparet, vocab. μον. esse latioris notionis, sed formulam ἄνευ λ. angustioris, et prius per eam magis definiri. Et sic ap. Iuu. 15, 26. solus enim hoc *Ithacus* nullo *sub teste canebat*. — ib. l. 32. ὁδεύοντας —

Rr. p. 637. l. 4. Ve. (vbi, quod serius vidi, διὰ μάχης καὶ λ. per vitiosam praep.) vt in —

Ss. p. 641. l. 6. εἶθι καὶ κατὰ — p. 644. l. 7. δὴ αὐταὶ Ms. Ba. — ib. l. 8. Ba. ἔτοι γε — p. 645. l. 6. ἐς τε — p. 650. l. 10. cf. 2, 9, 4. e. — ib. l. vlt. ὥμ., dum Bg. iterum seuere. — p. 656. l. 10. bona, cf. Cic. Or. p. leg. Manil. c. 8. e. f. 21. m. regno patrio atque auito,) it. per —

Tt. p. 660. l. 3. Vs. quidem naturâ foecundissima — ib. l. 23. Bg. Ms. (e P.) hunc — p. 661. l. 5. sequi, tanquam si — p. 665. l. 9. cf. 4, 11, 5., sed — ib. l. 44. τὸ, cf. 5, 6, 18. i. i. Add., 6, 2, 3. — p. 667. l. 30. cf. 7, 1, 21.) in ambiguo relinquens, quo casu positum subst. ὄν. nominatiuo, pendente a v. subst., an accusatiuo, per ellips. pr. κατὰ, cf. 7, 1, 21. p. 571. e., mutans — p. 670. l. pen. negotiis,“ simile quid ferente Suida, nescio, an hinc, 1, 768. m. ἐν πράξεσι μεγ. ἐξεταζόμενος, maximis in rebus spectatae virtutis vir.

Uu. p. 678. l. 3. v. N. et quoad accentum 7, 4, 4. — p. 683. l. 10. formulam, cf. 2, 9, 1. — ib. l. 23. sicut — p. 685. l. 8. ἐνδοξός λ. —

Xx. p. 691. l. 8. πάντες — p. 692. l. 9. pro mero — ib. l. 25. τῶ δὲ μελλ. et se ipse per variat. 618, 13. τῶ παρόντος κινδύνι τὸ μέλλον προελόμενος. — p. 699. l. 24. et 2, 15, 13. e., vbi — ib. l. 30. cf. 6, 8, 7. ἐχ. — p. 700. l. 5. δορυφόρων per additum quidem artic., sed Ba. προϊόντ. sic, sine punctis diaerefeos, at rel. προϊ. — p. 701. l. 5. m. et in syn. praep. 6, 9, 4. i) —

Yy. p. 712. l. 46. cf. 3, 12, 21. ἡπαρ. etc. sed in ed. merum typosetae vitium, a correctore non animaduersum, qui forte cogitabat valere pro δέλτοις s. διπτύχοις, dum — p. 715. l. 46. Noster per copiam ex — p. 720. l. 3. sq. 7, 3, 6., sed — ib. l. 26. pr. περι, et per hoc v. compos. va-

nietur cum alio compos. 1, 5, 1. ἀπασχολ. sed cum simpl. 1, 1, 1. i. ἀσχολ. Tum —

Zz. p. 725. l. 13. διασκεδανόντες φήμην τινά, ὡς — p. 727. l. 18. cum adi. primo eiusdem — ib. l. 38. colluuii hominum, rel., fortassis hinc, cf. — p. 731. l. 4. Ms. Ve. per — p. 735. l. 12. cf. 5, 2, 11. 6, 6, 3., tamen —

Aaa. p. 745. l. 4. n) Ms. Ba. nihil variat. Mart. nec Mss. rel. sed comma hic — p. 746. l. 2. προσεποι- — ib. l. 13 dixerim, sed nobiscum diuidens — ib. l. 24. * ἐφ. cf. 7, 7, 7. Nisi, — p. 749. l. 6. denique mendose per — p. 752. l. 5. ὑμετέραις in ἐν —

Bbb. p. 760. l. 11. analog. 3, 11, 12. per adiuncta ad v. ἐκπλ.) desertum — p. 762. l. 4. κίνδυνον — ib. l. 21. facile elapsam, ob — ib. l. 25. cf. 6, 8, 7. ad — p. 763. l. 5. cf. 7, 3, 6., sed — p. 764. l. 20. στρατιωτικῆς, (fortassis per ellips. subst. ἦθος, cf. 2, 3, 22. p. 95. e.) vbi — p. 766. l. 19. τῶν ἐργ., (ob quod adiunctum subst. expleas ad adi. neutr. aliud subst. γένη,) sed in — p. 767. l. 16. cum §. 12., sed cum — p. 768. l. 33. Noster (per communicationem rhetoricam iterum) videtur —

Ccc. p. 769. l. 6. γ) αὐτοῖς Ms. Ba. per lenem, vt αὐτῶς A. al. v. N. — ib. l. 34. ὑποσώσαν αὐτῶς — p. 773. l. 17. f. μόριον, — p. 775. l. 11. ἐπιτηδ. sed — p. 785. l. 8. i) Ms. Vi. ,,τε deest. Loc. vt Ms. Ba. —

Ddd. p. 785. l. 3. μέχρις τὸ καὶ γενν. — p. 786. l. 3. ἐμπερίε τὸ πολ. — p. 790. l. 26. ἀξίολογος, hic vt in neutr. suppleas subst. σράτευμα f. πλῆθος. — p. 793. l. 5. g) ἀπ᾽ αὐτοῦ * ὁ τε Ms. Ba., cum supra dedisset semper vna voce et inclinato accentu cum Sep. — p. 794. l. vlt. fuerunt, sed de ὡς ἐκ. ἐδού. non variato 3, 2, 11.

Eee. p. 802. l. 32. uoxes et — p. 802. l. 4. sic (mero aspero, sine vocali) est — p. 803. l. 9. i) Ms. Ba. * καπ. — ib. l. 10. iuncta ὡς in A. — ib. l. 12. Ba. v. N. sed ἐν mendose deest in Par. et Pat. — p. 804. l. 30. in ᾧ ἐξ- tum 1, 17, 10. in casum pron., ac — commodatum ad pr. casum, pro ἣν ἐπεφ. — p. 810. l. 5. Par. 2. cum Pat. — p. 813. l. 3. animi (cf. 7, 1, 25.) et gentis — p. 816. l. 20. videtur, vt vix —

Fff. p. 817. l. 3. ἐξοικίλη. Ms. — p. 820. l. 14. ἐπεπας, et pro hoc et illo 1, 5, 22. vnus per tria subst. simul, tum in — p. 827. l. 10. cf. 6, 7, 15., deinde — p. 829. 37. hinc 3, 668. in. ,,καρ.

Ggg. p. 833. l. 19. (cf. 6, 7, 16. et comparat. — p. 836. l. 9. *ἡ φησὶς προσλθ.* Ms. Ve. — p. 837. l. 7. *τῶνδ', ἂ τε καὶ* — ib. l. 9. sq., sed peccante Pat. in *ἂ τε*, quod et Leisn. corripbat in marg. in *ἐς*, tum *τῶνδ'* — p. 841. l. 24. §. 8. cf. 2, 12, 7. 5. 3, 13. — p. 842. l. 34. Stp. *τὴν x βασι.*, — p. 845. l. 1. *βελεντήριον* —

Hhh. p. 849. l. pen. libero adu. *quoque*, hic — ib. l. vlt. *adeo*, cf. 4, 12, 7. p. 995. e. Sed — p. 850. l. 6. Ox. et Ed., pro — ib. l. 7. v. N. Mox in nom. propr. Γαλλ. consensus, praeter Ms. Ba., v. ad §. 10. — p. 854. l. 7. a) Punctum in Ms. Ba. — p. 862. l. 16. aut rei —

Iii. p. 865. l. 8. forsan ob punctum — ib. l. 46. M. p. 88., seruante Bg. *synthesin* in v. *ἡθελ.* plur. post subst. dupl. numeri *ὁ δημ.* λ. — p. 868. l. 21. *gehen*, (cf. 1, 7, 10. p. 891. e.) pro — p. 873. l. 4. *Loc.* vt *ᾠλβ.* Ms. Ba.

Kkk. p. 881. l. 3. *τρατιῶται* zz. *κεκλ.* — p. 884. l. 7. Ba., cf. §. pr. i. 7, 6, 13. — p. 885. l. 11. Nr. 4. Caeterum omissa Ms., tum v. *φύγ.*, tum praep. *ὅ.*, sine causa idonea. — p. 887. l. 22. suum, cf. 4, 14, 13., at — p. 891. l. 15. *αὐτοκτενῶντε* λ. it. —

Lll. p. 897. tit. EXCVRSVS ad 7, 9, 12. et sic iterum p. 898 — 900. — p. 900. l. vlt. add. sic :

Corollarium ad 7, 2, 20.

Boeclerus in Nota ad *καὶ ποιήσαν ἐμελλεν* dedit haec, de quibus cf. supra p. 542. „Capitolinus 15. haec non sine nota et reprehensione exscribit, quod fecisset, si vixisset, vt Herodianus dixit Graecus scriptor, qui ei, — Maximino, — quantum videmus, in odium Alexandri plurimum fauit. Sinistrum hoc et absurdum de Herodiano iudicium esse, iam Casaubonus ad illum locum animaduertit. Scilicet *minusculi* illi scriptores, vt ipsorum nunc stilum imiter, sicut congestione rerum historiam illorum temporum deficientem vtiliter sarcire putandi sunt, ita ab iudicii ciuilis grauitate et artibus historiae mirum quantum absunt. Herodianum fauere Maximino, odisse Alexandrum, nemo ex eius historia vel lynceis oculis deprehenderit. At quod Maximini, quem in omni narratione grauissime detestatur, laudem militarem, qua vna praecellebat, non tacuit, item que Alexandri, quem optimi principis elogiis constanter honestat, quaedam fecius quam opus erat gesta annotauerit: id vero est ab eo vel maxime ex officio Historici factum, quod Capitolinus

non intellexit. Considera initium capitis seq. 3.: videbis, quanta diligentia militarem Maximini laudem a ceteris rebus distinguat: imo eam ipsam ceterae infamiae comparatione deprimat Noster. “ Quae quidem horum duumviorum, Boecleri et Casauboni, disputata videntur mihi sufficere ad purgandum Herodianum. — p. 908. l. 5. Ox. 1. et Par. 2. pro — p. 911. l. 13. *πρὸ* sq. cf. Virg. Ae. 3, 692. Sicanio praetenta *sinu* iacet *insula*, et Pind. —

Mmm. p. 918. l. 3. p. 367. Caeterum vsque ad καθήμεν modo, inde ab ὄρη, excerptit Suidas, tacente Kust., 1, 125. e. cum quadam varietate. — p. 920. l. 1. ἀποβρογώτας — p. 921. l. 9. ad 5, 5, 10. Ind. Polb. et cum —

Nnn. p. 930. l. 15. τοῖς πλ. it. in vulg. copula vna γῆς ἢ ποτ., nisi quod, vt alias, ἢ mutauit in καί, dum Ms. Ba. aliam addit, τὲ quidem, relatum ad ἢ, diremtum hic interuallo, de quibus valēbunt, quae diximus ad viciniam stantia τὲ ἢ supra 1, 10, 11. 1, 15, 7. 5, 8, 13. Caeterum — p. 932. l. 13. cum et alibi habeamus simplicitatem in repetito verbo eodem, cf. 7, 5, 1., et maneant — p. 935. l. 15. Schell. Caeterum, quam copulam τὲ, seruata a Ms. Ba. diferte, sed a rel. tacite, tum a P. mutatam libere in δὲ, omisit Bg., eam restituemus olim per seueram, vini que praesertim. — p. 938. l. 35. stultissimus, cum — p. 941. l. 8. saepe, cf. 1, 13, 15. 7, 3, 17. — ib. l. 9. voce, cf. ib. 9. — ib. l. 12. suo, cf. 8, 1, 6., nec dirimens quid in Ms. aliud tempus, e glossa vel lapsu, cf. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. desertus — p. 943. l. 22. in med., (quod, relatum ad duces §. prioris, resoluatur per Lat. auxiliaria iubere, finire, curare,) quoque —

Ooo. p. 945. l. 7. διαλεζόμενος, xx αἰ ἄρα — ib. post l. 8. xx) διαλεζαμέν. Bss. al. cf. 1, 9, 20. i. — ib. l. 23. τάφρε, cf. Iul. Caes. b. Gall. 1, 38, 4. *flumen* Dubis, vt circino circumductum, paene totum oppidum cingit, et in προβ. — ib. l. antepen. ἐν σχ. (variatur ordine cum proximo 6, 7, 15. e.) et in adu. — p. 946. l. 26. modo, infra 8, 5, 14. συνεκλείετο, sine Var. L., tum ap. Thuc. — p. 957. l. 18. δὲ, cf. 7, 2, 5. et 4, 12, 3., sustinetur —

Ppp. p. 962. tit. leg. pro 926. — p. 965. l. 9. ἐν λόγοις, — ib. l. 33. etc. tum 1, 10, 8. i. in Bg. ad con. ἐπαί, variatam cum compos. §. pr. — p. 969. l. 1. ἐδον — p. 973. l. 35. πολ. ἐλ., cf. 5, 1, 14. tum resoluens —

Qqq. p. 977. l. 5. *πυλῶσι* sed — p. 979. l. 28. e pr. cf. 7, 6, 18. i.) — *τῆς γεφ.* — p. 983. l. 8. ad v. *ἐπ.*, vt *τῷ στρατοπέδῳ*, spreuit — p. 986. l. 4. *αὐτῶν. καὶ λ.* — ib. l. 27. *ῥσε*, cf. 8, 2, 7., vt — p. 990. tit. leg. pro 690.

Rrr. p. 996. l. 14. *ὀρμισάντων ἐξω* — ib. l. 40. omisum, hic vt iungantur cum discrimine, opinor, ista subst., vt sint *λοχ.* minus quid, sed *φα.* maius, aut *λοχ.* vniuersa quaedam pars exercitus, at *φ.* praecipua pars exercitus ea, quae clypeis iunctis incedit, dicta illa *testudo*, quam nostro Gr. *φα.* appellat Lipf. Poliorc. Op. T. 3. p. 26. i., nil memorans ib. nec in de Milit. Rom. super iunctis hic *cohort.* et *phal.* nec G. Th. aut Schell. Lex. In sq. — p. 999. l. 16. *τοῖς π.* it. sine periphrasi hic cum 1, 12, 16. — p. 1002. l. 3. *καὶ* — ib. l. 7. mendose, sed accentum in *τὶ* seruante cum Stp. etiam Ms. Ba. tacite. i) — p. 1003. l. 41. produximus, (5, 4, 4. p. 101. e.) tamen — p. 1006. l. 18. Codd., cf. 4, 15, 12. *δ' ἐκτεν.*, confusis —

Sss. p. 1011. l. 16. aliter ad 2, 3, 7. e. 2, 13, 13. — p. 1013. l. 7. cf. 2, 10, 4. 4, 12, 4. 3, 6, 10. — p. 1014. l. 2. proxime. 7, 1, 20. 7, 3, 6. — p. 1017. l. 5. *δεδοῦμένας* — p. 1022. l. 35. sibila,) cui —

Ttt. p. 1027. l. 15. *σπανίζοντες τῶν* — p. 1028. l. 32. *χρημάτων* — p. 1033. l. 41. pass. σ. (hic per sibilum, cf. 8, 3, 2. e.) Hfy. — p. 1037. l. 17. *φόνον* — p. 1040. l. 39. de suo per copiam iunctis —

Uuu. p. 1042. l. 27. *καλ.*, olim restituendum, cf. — p. 1044. l. 30. *μεσῶσα*, “ cum — p. 1052. l. 12. *αὐτοὶ τε ἤξιον καὶ* — p. 1053. l. 28. *senatui*, 8, 8, 14. 17., sicut — p. 1054. l. 29. *Romanus*, cf. recenter collecta ad 1, 2, 3. Exc. p. 785. e. — p. 1056. l. 9. contra 8, 5, 19, e. a) —

Xxx. p. 1060. l. 5. Ms. Ba. breui elemento *ακ.* refert, tum edd., — p. 1061. l. 29. *δῆμοι* (plene hic adiuncto, secus ac 2, 11, 11.) Bg. — p. 1065. l. 28. aliam 8, 5, 22. — ib. l. 34. variat., sine gen., vt pro — p. 1068. l. 17. vbi, (variato adiuncto ad verbale *περ.*) P. deserit — p. 1069. l. 11. cf. 8, 5, 19. e. it. — p. 1070. l. 32. Herodiano, “ qui in vicinia non variat in adu. *ῶσπ.*

Yyy. p. 1073. l. 41. vncis) *φωνῇ* — ib. l. 44. suo *τα τανάγη* cum — p. 1077. l. 5. etc. it. 3, 8, 12. g) — p. 1080.

l. 9. ille 8, 4, 22., omittens similiter pron., restitutum iam a me, sed seruans — p. 1083. l. 3. ἔστι τῆς — ib. l. 4. Ba. cf. 3, 6, 7., sed — p. 1087. l. 27. fuit, sed in Gr. κριν. Nou. T. Act. 13, 27. — ib. l. 40. adu., alio ordine hic positum cum adi., reddit — p. 1088. l. 5. τύχη sed Ms. —

Zzz. p. 1092. l. 46. τέτε, vel potius acc. τέτο, vt 8, 2, 14. πάντα ἄχον δ. φρ. ἄνδρες δύο, qui acc. pendet a solo v. ἔχ. Caeterum — p. 1094. l. 6. rel. sed nobiscum in accentu Bc. 2. at αἱ — p. 1095. l. 8. Ba., ἐκέλευσε — p. 1098. l. 41. primam. (in Ms. vel elapsam ob sqq. litteras, vel vi extrusam e glossa, ante aliam sq. τέ, cf. 7, 11, 18. e.) tum — p. 1101. l. 14. θριαμβεύοντες, εὐφῆμ. —

Aaaa. p. 1105. l. 4. stellula * αὐτοῖς v. N. — ib. l. 5. ἀποζωσθῆεν, ἐκείνῳ ἃ τε (diuidendo hic, cf. 7, 9, 11.) παρόντες — p. 1106. tit. CAP. VIII. A. — p. 1110. l. 8. satis libere, —

Bbbb. p. 1121. l. 34. adi. αὐλ., in cuius vocali variatum cum 7, 5, 6. — p. 1122. l. 6. diuidendo, cf. 9. 3. et 7, 9, 11. — p. 1132. l. 11. quam 9. 16. ο) — p. 1134. l. 24. ἀρχῆς afferentis aliam τῆς ἀρχ. τῶν Ῥωμ. —

Dddd. p. 1167. l. 23. τότε, it. 7, 11. 6. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατάας μὲν νεωστὶ, vbi v. N. — ib. l. 30. genus, per —

TESTIMONIA ET IUDICIA DE HERODIANO.

Praebemus horum primo Graecum e Photio, qui subiecit ad Summario in libros scriptoris. Sed textus Graecus cum mihi scribendus fuisset ex edit. Boecleri, ubi videbatur vitiosus: operam beneuolam Beckii Lipsiensis adii, ut illum textum constitueret, quod beneficium nouum et hic gratissimo animo profiteor et agnosco. Versionem autem, e regione statim a me adiunctam, non subiectam, ut apud Boeclerum, quanquam pro seueritate nostra liberiores, reliqui tamen, additis modo per vncos, quae omissa, aliquot in locis, quorum vncorum primus ille ab initio statim non est noster, sed alius, Boecleri forte. Semel porro eam versionem, ad vocabulum *ὑπερμεγέθης*, correxi, in vncō addens verius Latinum, quod Photius illo Graeco suo respexisse videretur loca Nostri duo 6, 8, 2. et 7, 1, 6. ubi laudabatur Maximinus *διὰ μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος*. Denique semel ad Graeca *Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα*, Lat. *Gordianum* olim *Proconsulem* aduerbium aliis elementis edendum curavi, quod illud adu. non tantum non esset in Graecis, sed quoque contra fidem historiae et narrationis apud Nostrium, qui quippe cum maxime illum Proconsulem prodit 7, 5, 2. sq. — Quae Beckii venit schedula die XIII. Dec. 1793., cum attulisset plura nec reticenda: sub textum Gr. per notulas prae-bui ipsa benignissime ab Illo missa, aliis correctis a me statim, quae in Boecl. Graecis deprauata monstrabat Beckii diligentia.

E Photii Bibliotheca. Cod. 99. p. 272. fs. ed. Schotti.

Ἡρωδιανῶ ἱστορικοὶ λόγοι
ἦ.

Herodiani Historiarum
libri VIII.

Ἀνεγνώσθησαν Ἡρωδιανοῦ
ἱστορικοὶ λόγοι ὅντων ἄρχε-
ται, ἐξ οὗ Μάρκος ὁ Ῥω-
μαίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε,
καὶ διέξασιν, ὅπως τὸ Κόμο-
δοδος α) ὁ Μάρκος υἱὸς ἐβα-
τίλευσεν, ὅπως τὸ, τῶν πα-

Legimus Herodiani historia-
rum libros octo. Incipit a
Marci (Aurelii Antonini Phi-
losophi) Rom. Imperatoris ex-
cessu, pergit quae porro narra-
re, ut Commodus Marci filius
imperium adeptus, a paternis

a) Κόμοδος ed. Scott. Rhodm. 1653. fol.

τρῶων ἡδῶν ὑπὸ τῶν κολά-
κων ἐκδιαιτηθεὶς, ὕστερον ὑπὸ
Μαρκίας τῆς αὐτῆς παλλα-
κῆς καὶ Λαίτου καὶ Ἐκλέκτου
εὐσχευαθεὶς, ἀνῆρέθη.

Καὶ βασιλεύει Περτίναξ,
πρεσβύτερος καὶ καλὸς τὰ
ἥθη· ὃν οἱ στρατιῶται, ἀπε-
χθανόμενοι τὸ σῶφρον, ἀσ-
δραμόντες ἐν τῇ βασιλικῇ
κτείνανσιν οὐκίᾳ.

Καὶ ὅπως Ἰουλιανὸς, ὑπὸ
τῶν στρατιωτῶν χρήμασι λα-
βῶν τὴν ἀρχὴν, μετ' ἔτι πολὺ
ταῖς αὐτῶν ἀνῆρέθη χειρὶν.

Ὅπως τὸ Νίγρος, ἀνὴρ
ἐπιεικὴς εἶναι δοκῶν, ζῶντος
ἔτι Ἰουλιανῆ, εἰς μοναρχίαν
ἦρθη.

Καὶ Σεῦρος δὲ, ἀνὴρ ἀγ-
χίνος τὲ καὶ πόνους θανάτου ἐγ-
καρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων
ἄλλως, ἀνῆλθε τε εἰς τὴν
βασιλείαν ἀρχὴν, καὶ Νίγρον
μάχῃ νικῶν καὶ ἀναιρῶν, καὶ
πάν τὰ ἀντιστατῆν ἢ μάχαις
βιαίαις ἢ τέχναις δυσδιαφύκτοις
ὑπηγάγετο, καὶ τῶν ὑπηκόων
ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἤρξε προ-
τῶν, καὶ τελευτᾷ νόσῳ, τὸν πρὸς
Βρεττανὸς b) διαχαρίζων πό-
λεμον.

Καὶ ὁ Ἀντωνίνος, ὁ τῶν
αὐτῆς παίδων πρεσβύτερος,
σπονδὰς πρὸς αὐτὸς θέμενος,
ἀναχωρῶν, καὶ συμβασιλεύοντα
καὶ ἕκων λαμβάνει τὸν ἀδελφόν
Γέταν, καὶ μετ' ἔτι πολὺ Ἰουλίαν
τῆς αὐτῶν μητρὸς πρὸς τοῖς
κόλποις τῆτον ἀναιρῶν, καὶ εἰς
ὠμότητα καὶ ἀσχερότητα ὑπερ-
βαλέδαι πάντας φιλονεικήσας,

moribus, assentantium opera,
degenerarit, tandem que a
Marcia pellice, et Laeto at-
que Electo; paratis insidiis
exstinctus sit.

Pertinax hinc imperium te-
nuit, grandaeuus iam honestie
que moribus. Quem milites,
modestiae nomine exosum, in
curiam eius irrumpentes, ob-
truncant.

Hinc Iulianus a militibus
non diu post emtum pecunia
imperium, ipforum iugulatus
manibus, amisit.

Niger autem, mitis quan-
tum apparebat vir, superstitie
etiamnum Iuliano, ad impe-
rium euectus est.

Hunc Seuerus, vir solers
tolerandis que laboribus exer-
citus, et alioquin astutus, im-
perii nactus habenas, pugna
victum sustulit, et obstantia
quaeque partim validis prae-
liis, partim callidis artibus su-
perauit. Verum in subditos
insolentior redditus est (post-
ea,) et morbo exstinctus,
dum Britannos bello aggredi-
tur.

Antoninus inde, filiorum
eius natu maior, foedere cum
his inito, reuertit, socium
que imperii vel inuitus sumsit
Getam fratrem, quem post
paulo in Iuliae vtriusque ma-
tris sinu interemit. Hic
crudelitate omnique turpi-
tudine vincere omnes con-
tendens, dum circa Syriam

b) Βρετανούς et in marg. Al. Βρεταινοός.

περί Συρίαν διάγων, ἐπιβλεύεται. Μακρίνος δ' ἦν ὁ τὴν ἐπιβελὴν παρασκευάζων c), δεδιώς καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ προλαμβάνει ἀγωνισάμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθο Ἀντωνῖνος, βασιλεὺς Μακρίνος, ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ μελλήτης, καὶ εὐδ' ἐγκράτειαν ἀσκήων, τὰ δ' ἄλλα δοκῶν ἐπιακῆς. τῆς δὲ Μέρης, ἣτις ἦν Ἰελίας ἀδελφὴ, δύο θυγατέρας ἔχους, Σοαιμίδα καὶ Μαρμαίαν d), καὶ τῆς μὲν ἔχους d) παῖδα ὀνόματι d) Βασιανόν, τῆς δὲ Ἀλεξίνον· οἱ ἐξ Ἀντωνίνου λαθροαἵς μίξεσιν ἐλέγοντο γεγενῆσθαι· e) τὸ στρατιωτικόν, μικρὰς λαβόμενοι προφάσεως, ἐν τῷ σφῶν ἀναγορεύσει στρατοπέδῳ τὸν Βασιανόν, μετονομάσαντες αὐτὸν Ἀντωνῖνον. καὶ μάχαις ἦττησας Μακρίνος, καὶ φεύγων ἐκ τῶν μεθορίων Φοινίκης τὴν καὶ Συρίας, τὴν Χαλκηδὸνα κατέλαβε, πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκάθεν ἀφικέσθαι διανοσόμενος. ἀλλ' ἐπικαταλαβόντες οἱ τῷ Ἀντωνίνῳ, ἐπὶ τῷ ἀπεσταλμένοι, τέμνουσιν τε τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπίσω ἀποκομίσκουν.

Ἀντωνῖνος δὲ, ἕως μὲν ἐπέσθαι τῇ μάμμῃ, ἐσωφρόνει, καὶ ποιεῖται καὶ τὸν Ἀλεξίνον f) υἱόν g) ἅμα καὶ Καίσαρα, αὐτὸν Ἀλέξανδρον μετακληθέντα. ἐπεὶ δὲ τοῖς κολάζει αὐτὸν ἐξέδωκεν, εὐδελίαν αἰσχρότητος καὶ ἀκρασίας ὑπερβολὴν ἀπέλιπεν. ἐπιβλεύειν δὲ καὶ

versatur, insidiis petitur, quas illi Macrinus, caedem veritus (et ipse,) et praeuere conatus, comparauit.

Sublato igitur Antonino, regnat Macrinus, vir aetate quoque grandaeuus, ignauus, minime que continens, cetera vero lenis ac mitis. Iam Maesa, quae Iuliae soror erat, duas habebat filias, Soaemida et Mammaeam, quarum maiori quidem filius erat Bassiani nomine, alteri vero Alexinus, furtiuo uterque concubitu ex Antonino, ut ferebatur, geniti. Exercitus autem, minima capta occasione, Bassianum in castris Imperatorem renunciat, addito Antonini cognomento, victus que dein praelio Macrinus, ac fugiens e Phoeniciae atque Syriae finitimis, Chalcedonem se recipit, Romam inde cogitans (venire.) Sed qui ex Antonini studiosis ad hoc missi fuerant, anteverunt, caput que resectum reuertentes asportarunt.

Atque ipse quidem Antoninus dum matri paret, modeste satis imperauit, et Alexinum in filium adoptatum Caesarem creauit, imposito ei Alexandri nomine. Verum postquam adulatoribus se commisit, nullum turpitudinis atque intemperantiae genus praetermi-

c) In marg. notatur: συσκευάζων. d) In marg. notatur: Μαρμαίαν — ἐσχάτης — ὄνομα. e) γεγεννησθαι, et in marg. γεννησθῆναι. f) In marg. Al. Ἀλεξιανόν. g) τε.

Ἀλεξάνδρῳ ἐπιχειρήσας, ὑπὸ
τῶν στρατιωτῶν ἀνεκότη. ὁ
δὲ τούτους τιμωρήσασθαι
διανοηθεὶς, ὑπ' αὐτῶν ἀνι-
ρέθη.

Ἐβασίλευσέ τε Ἀλέξανδρος
ὁ Μάμμαεας ἔτη ιδ', καὶ τό-
γε ἐπ' αὐτῷ καλῶς τε καὶ ἐπι-
εκῶς ἄρξας, καὶ χωρὶς αἱμά-
των ὄλως, τῆς δὲ μητρὸς Μάμ-
μαέας, ὡς φησιν, ἣ τε φιλο-
χρηματία καὶ τὸ μικρόλογον
εἰς σφαγὴν αὐτὸν τὴν ὑπὸ τῶν
στρατιωτῶν σὺν αὐτῇ Μαξιμί-
νῳ ἀναρρήθηντος ἀπήνεγκεν.

Ἦρχε δὲ Μαξιμῖνος ἐπὶ ἔτη
τρία ἐμβριδῶς καὶ τυραννικῶς,
ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ τὸ ἦθος
ὠμός. διόπερ τὸν Λιβύης ὑπάρ-
χοντα h) ὑπ' αὐτῷ καταστάν-
τα, καὶ ὁμοίον ὄντα τοῖς τρό-
ποις, οἱ ἐκαστε πασιέσαντες καὶ
ἀνελθόντες Γορδιανὸν ἀνθύπα-
τον γεγονότα, καὶ ὀργισμένον
ἀγόντα ἔτος, χειρότοννοι καὶ
ἀκοντα βασιλέα. καὶ ἡ Ῥώμη
περιχαρῶς αὐτῷ τὴν ἀναρρή-
σιν δεξαμένη, πάσας τὰ Μαξι-
μίνε τιμὰς κατέταλε. συναν-
τῶν δὲ αὐτῷ καὶ υἱὸν Γορδιανῷ
Γορδιανὸν βασιλέα. Μαξιμί-
νῳ δὲ παράσκευαζομένῳ πρὸς
πόλεμον, καὶ Γορδιανὸς ἄμα
τῷ υἱῷ τὴν Καρχηδόνα i) κα-
ταλαβὼν, καὶ ἐν ἀπογνώσει
τῶν ὄλων γεγονώς, βρόχῳ ἀνε-
παύσατο τῷ βίῃ. ὁ δὲ παῖς τῆς
πρὸς Μαξιμῖνον μάχης κρατῶ-
μενος k) ἀναιρεθεὶς, ἠφανί-
σθη.

fit. Quin et Alexandro in-
fidari cum coepisset, a mi-
litari manu prohibetur, quos
ipse punire propterea medita-
tus, ab iisdem interficitur.

Alexander ergo Mammaeae
filius annos imperavit quatuor-
decim, recte sane atque clemen-
ter, quantum quidem in ipso
fuit, et sine ullo omnino sangui-
ne. Sed matris Mammaeae, ut
hic refert, pecuniarum cupidi-
tate ac sordibus factum est, ut
vterque, Maximino electo, mi-
litari seditione necatus sit.

Maximinus post hunc annos
fere tres ferociter ac tyrannice
imperavit, homo fastuosus (ve-
grandis) moribus que saevus.
Quamobrem Africae Praefe-
ctum ab ipso constitutum, mo-
ribus similem, milites ibi aegre
ferentes atque in Imperatorem
insurgentes, Gordianum olim
Proconsulem, iam octogena-
rium, Imperatorem creant vel
inuitum. Cuius mox Roma li-
bentibus electionem animis ac-
cepit, honores que omnes Ma-
ximino ademit, Gordiano insu-
per Gordiani filio in Caesarem
illi adlecto. At dum Maximi-
nus bellum adornat, videns
Gordianus, (qui iam una cum
filio Carthaginem occuparat,) in
summam rerum omnium de-
spirationem se adductum, la-
queo vitam abruptit. Filius ve-
ro commissa dein cum Maximi-
no pugna, interfectus periit.

h) Sic etiam in ed. Rhotom. i) Ad marg. Versionis nota-
tur: Non recte Καρχηδόνα hic legitur in textu Graeco. (quod et
erat in Boeckl. textu, a me statim correcto.) k) In textu est:
τῆς — μάχης κρατουμένης — in marg. Al. κρατουμένης.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῷ πάθαι
τάτων ὑπεραλγῆσαντες, καὶ
διδιώτες καὶ μισῶντες Μαξιμί-
νον, ἀναγορεύουσιν ἐν Ῥώμῃ
Βαλβίνον τε καὶ Μάξιμον.
καθ' ὧν σάσεως ὑπὸ τῶν στρα-
τιωτῶν ἀνεγερμένης, συμβα-
σιλεύει τῆτοις καὶ Γορδιανός,
ἀπόγονος Γορδιανῆ τῆ πρώτης,
κομιδῇ παῖς, θυγατρός υἱός.
καὶ Μαξίμος ἐξιώντος κατὰ
Μαξιμίνου, ἀναιρῶνται Μαξι-
μίνος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιω-
τῶν, καὶ κομίζεται πρὸς Μά-
ξιμον ἡ κεφαλὴ, αἰτᾷ 1) πρὸς
αὐτὴν Ῥώμην. ἡ πολὺ τὸ ἐν
μέσῳ καὶ οἱ στρατιῶται σασί-
σαντες, ἐξάγουσι τῶν βασιλέων
Βαλβίνον καὶ Μάξιμον, καὶ
πᾶσαν αὐτὰς αἰκίαν ἀκτισάμε-
νοι, ἀναιρῶσι, μόνον ἀνείπον-
τες βασιλέα Γορδιανόν, περὶ
ἑτῇ τρισκαίδεκα γεγονότα ἐν
οἷς καὶ ὁ ὄγδοος τελευτοῦται
λόγος.

Ἐστὶ δὲ τὴν φράσιν σαφὴς
καὶ λαμπρὸς καὶ ἡδύς, καὶ λέ-
ξει χρώμενος σώφρονι, μήτε
ὑπεραττικίζεσθαι καὶ τὴν ἐμφυ-
τον ἐξυβρίζεσθαι χάριν τῆ συν-
ήθους, μήτε πρὸς τὸ ταπεινὸν
ἐκλελυμένη, καὶ τὴν ἐντεχρον
ὑπερρώσθαι γνῶσιν. ἕτε δὲ πε-
ριτρολογίαις ἐστὶν σεμνυνόμενος,
ἕτε τὶ τῶν ἀναγκαίων παρα-
λιμπάνων. καὶ ἀπλῶς ἐν πά-
σαις ταῖς κατὰ τὴν ἱστορίαν
ἀρεταῖς ἡ πολλῶν ἐστὶ δεύ-
τερος.

1) εἴτα καὶ πρὸς λ.

Romani hic incredibili dolo-
re ex horum interitu percussi,
simul metuentes atque odio
Maximinum prosequentes, Im-
peratores renunciant Balbinum
et Maximum. In quos ut rur-
sum militaris excitata est sedi-
tio, imperavit una cum eis et
Gordianus, Gordiani maioris
ex filia nepos, admodum ad-
huc puer. Maximo post ad-
versus Maximinum profecto,
interfectus a suis militibus Ma-
ximinus est, allatumque caput
eius ad Maximum et inde Ro-
mam. (ipsam.) Nec longo in-
teriecto tempore tumultuantes
denuo milites, palatio educa-
ntes Balbinum et Maximum,
omnibus contumeliis crucia-
tibusque affectos interimunt,
et vni Gordiano tredecim cir-
citer annos nato imperium man-
dant. Hoc libri octavi extre-
mum est.

Scriptoris huius dictio clara
est atque perspicua, quin et
iucunda: vocibus autem utitur
temperatis, neque supra mo-
dum Atticis, quibus nativa illa
communis sermonis gratia
quodammodo violetur: nec rur-
sus in humilitatem quandam
ita demissis, ut artem omnem
illae fugisse videantur. Adhaec
nec superuacaneis tumet, neque
necessarium quid omittit: sed,
ut vno verbo absolvam, omni-
bus historiae virtutibus paucis
sane cedit.

Latinorum autem porro sunt vetera, 1) illa Capitolini, in Albino c. 12, e. T. 1. p. 707. *quae qui diligentius scire velit, legat — de Graecis, Herodianum, qui ad fidem pleraque dixerunt, — it. in Maximinis duobus c. 13. T. 2. p. 56. ut Herodianus dicit Graecus scriptor, qui ei, (Maximino,) quantum videmus, in odium Alexandri plurimum favit, (quo de cf. ad Nostr. 6, 9, 17. Exc. T. 3. p. 542. et ad 7, 2, 20. p. 900. Add.) — it. in Maximo et Balbino c. 15. p. 159. i. haec sunt, quae de Maximo ex Herodiano Graeco scriptore magna ex parte collegimus. — Tanta est autem historicorum inter se errantium imperitia vel usurpatione, ut multi eundem Maximum, quem Pupienum, velint dici, quum Herodianus vitae suae temporum scriptor Maximum dicat, nos Pupienum, — it. p. sq. m. ut Herodianus dicit, (quo de recte Casaub. N. 3. „haec non leguntur apud Herodianum: et Herodiani non esse ausim affirmare.“)*

2) haec Lampridii in Diadumeno c. 2. T. 1. p. 773. e. sq. Herodianus Graecus scriptor haec praeteriens, Diadumenum tantum Caesarem dicit puerum a militibus nuncupatum, et cum patre occisum, (praeteriit autem, quia de patre Macrino praecipue agendum susceperat,) — it. in Alexandro Seuero c. 52. p. 1009. i. ἀναίμακτον imperium eius, — ut Herodianus Graecus scriptor refert in libris temporum suorum, (quo de cf. ap. Nostr. ad 6, 1, 15. p. 294. m.) — it. c. 57. p. 1021. m. amisisse illum exercitum dicunt fame, frigore ac morbo, ut Herodianus auctor est contra multorum opinionem, (cf. ap. Nostr. ad 6, 6, 4. e. p. 423. e.)

3) istud Trebellii Pollionis de Tito T. 2. p. 341. docet Dexippus, nec Herodianus tacet, — Titum tribunum Maurorum, etc. (quo de cf. ad Nostr. 7, 1, 21. Exc. p. 388.)

Sed recentiorum posui haec: 1) ex edit. Par. „Andreas Schottus Obseruat, H. l. 3. c. 12. p. 141. Ut Thucydidem Demosthenem quae eius aemulum transcripsit Crispus Romanae Historiae facile princeps: sic et in historia parisi cum illo dignitatis ap. Graecos Herodianus Demosthenem est imitatus,

ib. „Iacobus Cappellus, Praef. Hist. Eccl. — Post scriptores sacros Principes lectione dignissimos censeo Polybium, Tacitum, Herodianum inter veteres. —

ib. „Idem Cappellus ib. — Sub Alexandro Seuero, qui periit A. V. C. 988., floruit Herodianus, qui Graece

scripsit historiam pauciorum quidem, quam Dio Cassius, annorum, sed admodum iudiciosam et elegantem, a Commodō, qui regnare coepit A. V. C. 933., ad Maximinum, qui periit a. 990.“

2) ex edit. Oxon. „Ioannes Bodinus Methodo historiarum c. 4. de Suetonio locutus: *Non idem fuit in Herodiano studium veritatis inquirendae: nec fere potest eiusdem Principis virtutes ac vitia recensere.*“ — Bonus vir hic vix inspexerit Herodianum, aut caecus!

3) ex edit. Patau. „Ex Gerardo Ioanne Vossio de Historicis Graecis lib. II. c. 15. Temporibus M. Aurelii Antonini et Commodi etc. — Tum quoque magno in pretio fuit Herodianus. Condidit hic Historiarum libros octo, eos exorsus ab excessu M. Aurelii Antonini Philosophi, ac desit in morte Balbini et Maximi, ac Imperio Gordiani Nepotis. Stylus Photio teste est elegans, perspicuus, ac talis plane, vt vix Historicorum vlli vlla virtute cedat. Veritati etiam studuit: nisi quod fides eius nutet in Alexandro et Maximino. Quod etiam obseruatum politissimo huius Scriptoris Interpreti Angelo Politiano in praefatione expositionis Suetonii, (— quam non potui consulere, vt verba ipsa inquirerem, et an auctorem fundum ve suae sententiae ac suspicionis ederet, —) et ante eum Iulio Capitolino in Maximinis duobus, vbi ait, *Herodianus* etc. (— quo de supra —) Similiter Trebellius Pollio in xxx Tyrannis, (— vbi prorsus nil, praeter antea data, —) ac Lampridius in Alexandro Seuero et Antonino Diadumeno.“ (de quibus supra etiam.)

4) ex Hederici Notitia Scriptor. p. 608. „Fr. Robortellius — Herodianus persimilis Thucydidi. Nam eleganter imperatorum res gestas ab Antonino et Commodō ordiens, vsque ad Gordianum nepotem describere conatus est, et conciones apte suis locis effinxit. Sed poterat, qua in re culpa non caret, historiam suam consulatibus distinguere; quod in historia est necessarium. (Nec persimilis Noster Thucydidi, et causas habuerit, quare scriberet sua ratione historiam.)

ib. „Carolus Sigonius — Imperatorum singulorum actiones et gesta diligenter et certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, sed breuibus (partim.) Acuminè, breuitate et sententiarum grauitate Sallustio comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine et ea copia scripsisset:

inter graecos historicos, qui latina memoriæ mandarunt, principem locum procul dubio obtinuisset.

ib. „Deg. Whear Relect. h. — quorum (imperatorum) yitas et res gestas politissimus ac iudicii non vulgaris auctor, Herodianus, dilerte et eleganter octo libris descripsit. Eum igitur si cum superioribus biographis suo tempore coniungat lector noster: Commodi imperatoris aliorum que septem, qui eum sunt secuti, vsque ad Gordianos, historiam pleniorē, longē que illustriorem habiturus est. Siquidem in eo scriptore negotiorum personarum que varietatem multam, multam rerum nouitatem deprehendēt, crebra in vtramque partem fortunae, ceu vacillantis, exempla habebit, consilia admirabilia et consiliorum inopinatos euentus obseruabit, graues pro tempore sententias, et plenam vbique dignitatis, plenam suauitatis orationem comperiet, denique copiosam quandam ad instruendos mores supellectilem — ita Politianus — inibi inueniet, et tamquam speculum humanitatis agnoscet, in quod inspicere omnis vita poterit, vnde ea capere atque haurire documenta queat, per quae vel publicis, vel privatis rationibus consulatur. Legat igitur, censeo, siue graece, siue latine hunc auctorem. Nam haud scio, vter maiorem laudem mereatur, Herodianus ne, quem in lingua sua vberē vena fluere non negauerim, an Politianus, qui Herodiani scripta tanta felicitate interpretatus est, vt non transtulisse, sed ipse composuisse videri possit.“ (Quod postremum iudicium in comparando Scriptore et Interprete quam et nimium et imperitum!)

*COMMENTARIUS DE TRIBVS CODD.
MANUSCRIPTIS.*

Hi codices *) quomodo mihi reperti sint et cogniti tractando, vt ostendam: primo singulos perlustrare placet, deinde comparare eosdem inter se, id que per quaedam capita summa, partim ex ordine elementorum, partim e partibus grammaticae vulgaris solenniibus, denique in partem vtramque, quoad vel bona, vel vitia. Quarum quidem animadversionum obseruationum que pertinebunt ad scribendi genus externum aliae, aliae ad internum.

I. Scribendi genus externum

complectitur haec, compendia scribendi, simplices duplices ve litteras, non modo consonas, sed et vocales, it. maiusculas vel breues, porro accentus, spiritus, puncta diaereleos et critica, praeterea formam contractam vel minus, dein distinctiones, tum iuncta vel seiuncta vocabula, denique laeuitatem cum iota subscripto. Post haec huc referimus et vitia scripturae, non illa ambigua.

Compendia scribendi

in Ms. Vindob. non vidimus, per ea quidem, quae Illustris a Locella excerpfit, tum in Ms. Ven. apud Zanettum modo pauca, ea que vulgaria, obuia illa in editionibus, quoad consonas quidem, *ð*, *ς* et *χ*, sed quoad vocales syllabas que, praesertim *Μακρῶν* 4, 14, 5. pro *os*, it. *μὲν* ib. 16. pro *μεν*, et *τῶν* 5, 6, 22. p. *τῶν*.

Sed ex Ms. Bau. excerpta dedit Martinus non tantum illa priora vulgaria tria per consonas duplices, et aequè vulgare illud *ς*, pro *ου*, verum etiam alia haec, quae subiiciamus potissimum ex ordine librorum Herod., partim et e Martini explicatione.

κατ' ἑλάμβανεν 1, 3, 1. p. *κατελάμβανεν*

τὸ ἀνθρώπινον 1, 4, 3. *τὸ ἀνθρώπινον*

πορφύρεα 1, 5, 14. *πορφύρεα*

μεγαλοφρόν 1, 5, 27. *μεγαλοφρόνων*

αὐτὸν 1, 3, 16. 1, 13, 13. *αὐτὸν*

ὑπερέβαλ 2, 6, 10. *ὑπερεβαλῆν*

κελευσάντ 3, 12, 23. *κελευσάντων*, ii. *ἐαυτὸν* 4, 4, 15. *ἐαυτὸν*

*) De ipsiis Codd. in praef. T. I. dictum.

Φιλάνος 4, 3, 6. Φιλάνθρωπος, vbi tamen omisſum eſt ſignum, quod ἄνθρωπος per compendium ſcriptum ſignificat, (cf. antea 1, 4, 3.)

^{ου}
ξίφ 4, 4, 5. ξίφου

^{ορ}
νεολαί 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile eſt ad explicandum: infra recte ſcriptum eſt. (Hic quidem requiritur accuſatiuus νεολαίαν, qui et eſt ib. 13.)

Υτς 6, 7, 2. ούτς

^{τι}
μή 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ' 7, 11, 1. λαβών

Denique ad 2, 2, 8. Martinus: „in πλαῖστον δὴ poſterius vocabulum, per compendium litterarum ſcriptum, δὴ, quam δε legere malim“ (ita ergo tantum, nec ipſam illam figuram exſignando.)

Simplici vel Duplici littera, ea que conſona, ſcripta vocabula, maximam partem vitioſa, damus ſimul e tribus Codd., (quorum Bau. hic ſemel modo nominamus, ſed reliquos diſerte adiicimus deinde,) ſecundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἐμελλον 1, 15, 3. pro ἐμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. ſubſt.) 3, 9, 11. etc. ſed rurfus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλόν, vbi et mox ſine Var. rectum ἐμβαλόν, — cf. tamen alia recta et ſine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντως 3, 11, 8. etc.

προςβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ ſupra adſcripſit“ quod προςβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diſerte, ſed recta alia et ſine Var. cf. Ind. v. προςβάλλαν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4, 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — ſed recta et ſine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6, 7, 4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλαν, cf. Ind. it. in ſimpl. βάλλαν. — it. διέβαλεν 6, 1, 13. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., ſed ſine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 41 e.

ἐπιτέλλαν 3, 1, 5. i. pro ἐπιτελεῖν rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσαπώλλοντο 4, 9, 15, e.

ἀπαγγελοῦντων 8, 5, 17. e. — ἀγγέλλοντες 8, 6, 3. sed recta et sine Var. ἀγγέλλοντες ib. 15. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

sed ἀσφάλαν 1, 9, 22. etc. semper, etsi edd. Ald., e Codd. et ipsae ductae, interdum ferunt per vnum λ modo, πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco post. Mart. „sed est in margine, γρ. πολλήν“

ἄλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ἔλως“ quod et diserte fert Ms. Ve., sed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per consonas has et reliquas praebebi-
mus deinde ad subst. nominum propriorum, perrecturi
hic in caeteris consonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματα

ἐριμμένην 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. sed rectum et sine Var. ἐριμμένους 8, 8, 19. i.

προσαρχθῆ 1, 4, 8. p. vulg. προσᾶρχθῆ,

περιδερούς 4, 2, 6. tacite sic cum Stp. al. per Codd., sed di-
serte in Ba. saltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5,
8, 2. p. 242. p. edd. Ald. al. περιδερό.

πλασάμεναι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασάμ.

quibus statim adiungemus illud genus, quod *duplices*
commutat cum aliis *duplicibus*,

φυλάσσοντα 2, 1, 13. p. 19. p. vulg. et rel. Codd. φυλάττοντα,
sed sine Var. φυλάσσοντας ib. 2. et φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et
contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. sine Var. quoque, vt sem-
per πράτταν et ἡττάσθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. sed πίσσα et πίση ib. 27. et 30. sine Var.
omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10.
p. 460. 8, 2, 6. sq. sine omni Var., it. θαλάσσης 5, 4, 4. e.
θάλασσαν ib. 11. i. 4, 3, 17. sed et sine Var. θαλάττης ib. 19.
— at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. solus Ms. Ba. p. edd. et
rel. Codd. θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θά-
λασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, —
denique θάλασσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito
Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura Nominum propriorum, quorundam saltem
tum per hoc genus, tum simul per aliud,

λεπίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λεπίλλα, quo loco Var. notarat Mar-
tinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

εὐλα 5, 7, 13. p. vulg. Σύλλα, sed εἶλαν 4, 8, 14. i. p. vulg.
Σύλλαν,

καπελιανός 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλαν. vulg.

γαλλικιανός 7, 11, 6. 10. sq. p. vulg. Γαλλικανός,
et sic

ἰλλυρίδης 6, 7, 4. e. ἰλλυρικὸς 2, 9, 1. etc. semper
καπιτωλίω 1, 9, 4. etc. sed καπιτωλ. 8, 8, 5. i.

μηνόφιλος 8, 2, 14. e. p. vulg. Μηνόφιλος.

μαζ' μω 7, 9, 7. vbi Mart. „per errorem“ p. Μαξιμίνα, vt
in rel. locis recte.

κόμοδον 1, 2, 2. p. 35. cum Vi. Κόμοδον, partim adeo, dum
hic in rel. locis cum Ve. Κομμ. semper tenet,

μαμαία 5, 3, 6. e. 5, 7, 1. e. 9. sed μαμαία 5, 3, 4. 6, 1, 10.
20. p. vulg. Μαμαία.

γαννυμήδην 1, 11, 5. p. vulg. Γαννυμήδ.

ἀνίβαν 4, 8, 14. i. p. rel. Codd. tacito Ἀνίβ., quod et in ed.
Stp., al. sed in Ald. Ἀνίβαν, e Cod. aliquo haud dubie,

Μαινίννας 7, 11, 6. sine Excerptis ap. Martin., vbi μακίον.
Ald. elemento breui,

πεσηῶντι 1, 11, 7. i. 8. e. 3. (p. 424. vbi Ms. Vi. πεσῶνς,)
sed ib. 14. i. πεσιν., denique ad 12. Mart. „hic erat, vt
in Stp.“ quae semper Πεσσιν. habuit,

Βασιανός 5, 3, 7. vbi Zan. ad Ms. Ven. „sic vbique“ vt Ba.
βασίαν. it. ib. 12. sed ad vulg. Βασσιανός 3, 10, 9. i. nil no-
tarat Mart.

γέτταν 3, 14, 17. p. 767. 4, 3, 4. 11. e. 13. — 15. i. e. 4, 4,
7. p. vulg. Γέταν.

Μαῖσα 5, 3, 2. i. „sic vbique Zan.“ ad Ven., vt et Ba.,
modo per elementum breue, it. ib. 4. i. 18. 22. 5, 7, 1.
5, 8, 7. m. pro vulg. Μαῖσα, sed 5, 5, 1. e. μαίσης Ba.,
at Μέσης Ve., p. vulg. Μαίσης,

Σοικίς 5, 3, 6. m. ad quod tacent Excerpta e Codd., sed
ad 5, 8, 16. sq. Mart. „σοικίδα, sed αι super s. adscriptum
est.“

μῆδειαν 6, 5, 15. p. 393. p. vulg. Μηδίαν, it. 6, 6, 9. p. 434.
et ib. 2. e. μυδεία, p. vulg. Μηδία,

Γαλατίας 3, 3, 1. i. Ms. Vi. p. vulg. Γαλατίας, quod, quan-
quam tacente Mart., per elementum saltem breuius te-
nuerit Ms. Ba., (vt 3, 2, 11. m. „γάλατας“ in qua
simpl. vocali conspirabant ib. et rel. Codd. cum edd.)
qui ib. mox καππαδόκειαν, et ib. 9, 13. i. καππαδόκιαν, p.
vulg. Καππαδοκίαν, mox tamen ib. Λαοδύκεια vulg. refert,
at ib. e. βηρυτίαν, p. vulg. Βηρυτίαν, nil variando vel
antea, vel ib. f. in Ἀντιοχεία, cf. 3, 2, 21., nec in Βιθυν-
λίαν ib. 17. sq. nec in Νικομήδισαν 5, 5, 3.

τίγρητα 3, 4, 17. m. p. vulg. Τίγρητα, sed Τίγριδος 2, 8, 13, i. fine Var., vt Τίγρητα 6, 5. 5. p. 378.

τίβριον 5, 8, 18, e. p. vulg. Θύβριον, sed sine Var. Θύμβριδος 6, 11, 10. i.

Ἀλβινον 7, 10, 6. p. 813. sic et porro Loc., et Ms. Ba. Ἀλβινον, p. vulg. Βαλβινον, it. ib. 7. p. 818. 13. i., — sed ad vulg. Βαλβ. 7, 12, 5. i. Loc., sic est h. l. in cod. Vi. etiam vbi Ms. Ba. Ἀλβ., — at 3, 6, 4. i. Βαλβινον cum edd. Gr. etiam tacite Codd., it. ib. 13. i. 8, 7, 20. e. 22. i. 8, 8, 8. i. sed ib. 11. i. Ba. iterum Ἀλβ.

Simul de *Punctis Diaereseos*,

quae et supra desiebant in quibusdam Nominib. Propr., quo pertinent

διαδοιμενιανόν 5, 4, 24. p. vulg. Διαδοιμενιανόν,

πλουτινόν 3, 11, 8. i. p. vulg. Πλουτιανόν, quam scripturam posser. tenuit §. pr. et semper in rel. locis,

κυντιανόν 1, 8, 11. p. 305. sed Ms. Ve. Κυντιανόν, at Ms. Vi. Κυντιανόν, tum Ald. al. Κυντιανόν, p. Stp. al. Κυντιανόν,

Ἀνολήιον 8, 2, 3. sic tacite Codd. omnes, it. ib. 6, 8, 3, 2. 8, 3, 13. sed 3, 6, 10. diserte Ba. ἀνολήϊας, rel. Ἀν. it. 8, 7, 1. Ba. sed tacite iterum ib. 5. 7. 19. at ib. 3. diserte ἀνολήϊοι.

διπετὲς 1, 11, 2. i. sed Mss. Ve. et Vi. διπετὲς, p. vulg. διπ., tum διπετὴ 5, 3, 11. i. Ms. Ba., p. vulg. διπ., quod et tacite sequuntur rel. Codd.

προϊάρχα 1, 4, 10. p. 111. Ms. Vi. p. vulg. προῦπάρχ.

προϊάν 1, 14, 17. ad quod vulg. tacuere Excp. e Codd., it. 2, 4, 18. 3. 9. 18. i. 3, 11, 4. sq. 5. 5, 16. i. 7, 6, 16. m. sed ib. 3. e. clare Ba. προϊόντων, at Ve. προϊόντ. cum Stp. al., at Excp. Vi. modo per compendium „πρ.“ quod, respiciens edit. Hal., aperiat tamen eiusdem προϊόντ.

Πομπηϊανός 1, 6, 11. 20. 1, 8, 7. 9. sine Var. it.

Πομπηϊόν 3, 7, 18. i. m. sed

ῥωμαίων ib. i. e. p. vulg. Ῥωμαίων, quo longiori elemento et deprehenditur tacite 3, 9, 1. p. 640. it. 4, 7, 4. i.

Simul de *Punctis Criticis*,

quale signum adfuit per tria puncta ad vulg. δεδευμένος 8, 4, 30. m. tantum „in Ms. Ven. δεδουμένος sic Zan.“ quo de v. Not.

Vocabula per *ε* et *α* scripta.

Horum adi. quidem αἰλιος habemus quater, sed semel αἰλιος. 7, 5, 6., et vtrumque sine Var.

Sed in subst. magna inconstantia per Codd. obuersatur, dum alterutram formam modo tentant, modo retinent, praecipue Ba., cf. 1, 4, 16. αἰθενίος, p. αἰθενίος, sed ad 1, 7, 5. e. περιγενίος Martin. , Ms. Ba. περιγενίος, tamen super *α* a scriba Iota notatum est etc. — et sic porro, cf. 1, 8, 10. p. 299. 1, 15, 5. e. p. 644. (non item 2, 10, 3. e. etc.) 1, 16, 5. i. 2, 1, 5. e. 2, 3, 17, i. 2, 7, 3. e. 2, 8, 4. e. (contra 2, 12, 4. p. 366. 4, 5, 6. i.) 3, 3, 1. i. 3. i. e. 3, 11, 11. e. 6, 5, 15. p. 393. 6, 6, 2. e. 9. p. 434. 7, 1, 21. p. 570. 7, 3, 8. i. (contra 7, 5, 3. p. 663. 7, 10, 7. p. 828. 7, 11, 6. i. 8, 2, 14. m. 8, 8, 8. p. 1113.) 7, 5, 5. e. 7, 11, 15. i. — sed quoque Ms. Vi. cum Ba. 1, 14, 1. i. 3, 1, 7. p. 494., sed solus Vi. 3, 3, 1. p. 523. secus ac 3, 2, 11. p. 515.

Accentuum ratio

primo vitiosa est in Ms. B., non tantum in verb., vt inf. 3, 5, 9. p. 566. it. in particip. 1, 17, 7. i. sed etiam in adi. 2, 10, 11. p. 519. 7, 6, 7. p. 704. — et in subst. 1, 16, 9. p. 695. 2, 4, 6. i. Add. 3, 8, 13. p. 627. Add. (cf. 7, 7, 13.) 4, 7, 6. p. 902. 5, 6, 21. p. 210. 7, 1, 16. i. 7, 5, 8. i. 8, 5, 15. p. 1035. — sed in Ven. 6, 7, 15. p. 470.

dein vel recta, vel alia, quam vulgaris, per vna quidem vocabula, tum adi. 3, 7, 5. p. 599. 4, 9, 6. e. 4, 12, 4. e. p. 991. 5, 1, 12. e. p. 20. 7, 7, 7. p. 733. 8, 2, 11. p. 939. 8, 7, 5. p. 1079.

tum subst. primae declin. 6, 5, 4. i. 11. e. 6, 7, 10. p. 460. (contra 8, 4, 23. p. 1003.) 8, 2, 7. p. 930. ib. 8. p. 932. (vbi p. Ba. χῶραν dant rel. Codd. χώραν,) cf. supra Μᾶσσα, — secundae declin. 4, 7, 9. i. cf. 1, 12, 9. p. 492. σίτον Ba. sed σῖτον Vi. — 7, 3, 15. e. p. 641. — tert. declin. 3, 4, 15. m. 3, 14, 15. e. — 2, 2, 1. e. 4, 13, 10. e. 5, 1, 14. p. 26. 7, 1, 9. m. 2, 3, 23. e. 5, 6, 9. i. 8, 7, 13. e. — 7, 6, 19. i. 4, 2, 5. p. 811. 7, 11, 3. e. p. 848. — 4, 2, 10. m. 4, 8, 5. e. 6, 8, 16. e. 8, 4, 30. p. 1017. lq.

tum verb., vel finiti temporis 2, 13, 19. p. 416. 7, 8, 7. m. — vel inf. 1, 14, 1. p. 586. — 1, 7, 4. p. 240. (φθάται) etc. — 1, 17, 3. p. 707. 7, 10, 4. i. — 1, 17, 16. p. 728. δρῶσαι Ba. sed δράσαι rel. Codd., at per circumflex. iterum tacite rel. Codd. 2, 1, 19. etc. — 2, 6, 10. p. 175.

2, 9, 3. p. 268. — ib. 6. p. 277. — 2. II, II. i. 6, 2, 8. p. 323. 7, 7, 8. p. 736 — 2, 14, 9. p. 442. — 5, 3, 1. p. 57. 5, 8, 9. p. 251. 6, 2, 3. p. 311. — 6, 4, 8. e. — 8, 6, 4. p. 1053. — 8, 8, 14. p. 1126. — 1, 17, 17. p. 730. — 2, 1, 16. i. — 2, 5, 10. p. 144. — 2, 9, 7. p. 281. 7, 9, 18. p. 800. — 3, 3, 5. e. 7, 9, 24. i. — 3, II, 5. p. 690. 7, 4, 10. p. 662. — 3, II, II. p. 696. 7, 5, II. e. — vel particip., per sing. 7, 10, 15. i. — simul per plur. 1, 10, 4. p. 335. — 3, 12, 10. m. 7, 10, 15. p. 840. 8, 6, 16. p. 1067. — 3, 12, 20. p. 723. 4, 9, 11. i. 7, 2, 13. e. 7, 4, 13. e. 7, 5, 6. p. 674. 8, 5, 2. e. — 4, 2, 3. e. — 7, 6, 21. p. 725. — 8, 4, 9. p. 984.

nominatim negatiuarum particularum,

μηδ' ὅλως 1, 1, 5. p. 24. 3, 10, 15. i. — μηδ', v. in iunctis et feiunctis, — μηδ' 1, 10, 8. e. etc. — μηδ' 2, 1, 4. e. sed μηδ' 5, 7, 4.

separatim per dictiones encliticas, et quidem adu., (praeter περ, quod cum aliis vocibus sine interuallo villo copulant Codd., aut ita scriptum in Excerpt. praebetur, vt non li- quido dignoscatur interuallum. cf. Ind. in περ,)

ὅπως ποτ' 1, 6, 14. p. 209. — ὅτε ποτ' 2, 1, 4 p. 6. 2, 13, 10. p. 395.

ποῦς ποτε 5, 1, 14. p. 27. clare Cod. Ba. sed clam rel. — πᾶ ποτε 5, 4, 16. p. 114. sed πᾶ ποτε Ve. clare cum Stp. et clam Vi. — καί ποτε 4, 4, 6 p. 851. — μή ποτε 4, 6, 10 i. sed clam Mss. rel. μήποτε cum Stp.

ἔδεμίαν πῶς 4, 13, 15. p. 1019. sed μή δὲμίαν πῶς Ve. et μηδε-μίαν πῶς Vi.

μή πως 2, 2, 8. p. 40. cum Stp. clam Codd. it. 6, 1, 12. p. 290. 8, 3, 8. i. cf. in iunctis,

πάνυ τοι 2, 2, 9. i. 3, 10, 14. i. 5, 2, 11. i. 7, 5, 18. e. 8, 6, 1. m. 8, 8, 7.

nominatim porro in copula, (praeter οὔστε, quod cum Stp. semper sic vna voce Codd. ferunt clam, cf. 1, 6, 21. i. et in iunctis,) secundum varias rationes grammaticae vulgaris, primo post nullum accentum s. praepositionem sine ac- centu,

ἐς τε 2, 7, 5. i. — εἰς τε 4, 6, 8. i. — ἐν τε 7, 5, 18. p. 692. 7, 10, 7. i. 8, 6, 1.

post accentum autem alium, atque adeo post vocabulum oxytonum, in

ἄτε 1, 7, 5. i. etc. pro coniunct Lat. *utpote*, rel. sed Ms. Ba. ἄτε 7, 9, 11. p. 793. — ἄτε 3, 8, 3. p. 1105. ib. 14. p. 1122.

ἀπό τε 4, 8, 7. i. — διά τε 2, 8, 11. p. 250. 3, 4, 2. m. — ὑπό τε 5, 4, 20. m. — πρὸς τε 1, 2, 9, p. 51. sq. 4, 11, 5. p. 977. — πρὸς τε 1, 3, 13. Ba. sed πρὸς τε Vi.

αὐτός τε 1, 10, 14. i. 4, 11, 9 p. 931. 5, 2, 6. p. 42. Add. sed

ἰδὼν τε 4, 13, 11. p. 1014. — mox ἰππεὺς τε, — sic ἀνιῶν τε 5, 6, 21. p. 211 f d ib. 22. i. ὑπό τε, — et προσελθάν τε 7, 8, 5. m. mox ἀνελθάν τε,

post vocabulum paroxytonum, (quo pertinet proprie illud prius ἄτε, una editum voce, ut nos quidem scribimus, etsi per se ortum e duabus.) in quo genere Ms. Ba. alioqui perpetuo dat τε cum accentu, ut

μεγάλων τε 1, 1, 4. p. 15. cf. ib. 5. p. 23. it. 10. i. etc. — sed ἔργων τε ib. 1. p. 2. cum Mss. rel. — φθόνος τε 3, 2, 13. e. Add. solus Ba. clare, it. 4, 12, 8. p. 997. Add. — συγκαλέσας τε 1, 4, 1. p. 90. sed Vi. τε sine accentu, — μερίται τε 1, 17, 3. p. 707. it. κρούσαι τε 2, 1, 1. p. 1.

post proparoxytonum, vbi Ba. solet reclinare, vt

φράσεως τε 1, 1, 1. p. 7. cf. ib. 3. p. 11. it. 4. i. etc. — ἐπεμψέτε 3, 7, 2. m. — mox χρήματα τε, — θεραπεύοντι τε 4, 13, 5. i. sed §. pr. φέροντά τε,

post perispomenon, vbi inconstans in τε accentus obseruatur, vt

ἦν τε 5, 5, 4 p. 136. sed Ve. ἦν τε, ἔθνων τε 1, 1, 5. p. 20. τῶν τε — γῆς τε ib. 5. p. 21. cf. 1, 2, 9. p. 54. etc. — ὑμῶν τε 1, 4, 7. p. 102. ib. 14. etc. — ἐχρῆν τε 1, 9, 16. cum Vi. — βοηθεῖν τε 2, 7, 5. e. Add. ἑορταῖς τε 2, 8, 16. e. cum Vi. — πᾶν τε 1, 4, 19. p. 131. etc. πᾶν τε 4, 11, 5. i. cum Vi. — ἐκείθεν τε 3, 3, 6. p. 529. sed mox πᾶσαν τε, cf. 3, 6, 17. m. etc. it. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9 p. 105. it. 18. e. καλᾷ τε ib. 1. e. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9. p. 105. it. 18. e. etc.

post properispomenon, vbi Ms. Ba. frequentissime accentum in τε tenet, vt

παῖραί τε 1, 3, 9. m. 1 6, 19. i. — λαῖτον τε 1, 16, 12. i. sed Λαῖτόν τε Vi. cf. 1, 17, 2. i. — γῆρας τε 2, 3, 7. p. 63 sed mox ἀνά τε, — ἐκείθεν τε 3, 3, 6. p. 529. sed mox πᾶσαν τε, cf. 3, 6, 17. m. — σχῆμα τε 3, 11, 2. e.

παρωρατό τε ib. 4. i. — ἐσθῆτι τε 4, II, 5 p. 976. sed
ἐσθῆτι τε Vi. qui tamen tacite cum Stp. ἐσθῆτά τε 5, 4,
12. e. vbi Ba. ἐσθῆτα τε, cf. 5, 6 21. p. 213. 5, 8, 2. p.
242. 6, 4, 7. p. 364. — παραδῆναι τε 5, 4, 17. m. —
ἀπαγγεῖλαι τε 7, 6, 14. e. cf. 4, 13, 9, m. sed πρώτοι τε
ib. 13 e. — καὶ λῶς τε 4, 8, I. i. sed ὁρῶς τε ib. 12,
e. — ἐπὶ τῷ τε 7, 4, 14 i. 7, 5, 10. i. sed πλῆθος τε 7.
12, 14. i. — δηλώσαι τε 7, 6, 13. i. sed ib. e. p. 718.
τῷ τε, at Ve. τῷ τε, sed ἀπαγγεῖλαι τε ib. 14. e.
tacite tres Mss. cf. 8, 6, 4. p. 1053. etc.

similis inconstantia porro in pron. infinito per omnes priores
rationes, primo quidem in dissyllabo, post nullum accen-
tum, vt

ὡς τινὰς 3, II, 14. i. 7, 3, 14. p. 637. — εἰ τινος 4, I, 9.
i. 4, 9, 13. m. 6, 9, 13. e. — ἐν τινι 5, 4, 21. i.

post alium accentum, et post oxytonum

λαβὼν τινὰς I, 3, II. p. 304. καταλιπὼν τινὰ 6, 5. 15. p. 393.
αὐτὸν τινὰ 5, I, 12. p. 18. ὀρχηστὴν τινὰ 5, 7. 12. p. 235.
ἰδὲ τινὰ 6, 1, 12. i.

ἀλλὰ τινὰς 7, 3, II. p. 629.

γὰρ τινὰ 4, 3, 4. p. 836. γὰρ τινι 7, 2, 13. i.

δέ τινος 3, 7, 8. i. Add. 5, 3, 18. i. Add. — δέ τινος 2, 5,
5. i. Add. 2, 10, 13. i. 2, 14, 9. i. 4, 5, 9. i. 5, 2, 5. p.
37. 6, 5, 14. i. Add. 6, 9, 8. i. 7, 7, 14. i. 7, 11, 5. i.
8, 3. 19. i. 8, 4. 6. i.

δὴ τινὰ 4, 4, 16. i. Add. 6, 2, 12. i. — δὴ τινος 7, I, 25. i.

ἢ τινὰς 4, I, 3. e. ἢ τινὰ 4, 12, 4. p. 990.

καί τινων I, 10, 15. i. — καί τινὰ 6, 4, 14. i.

μέν τινος 3, 10, II. p. 676. 4, 8, II. p. 924. — μέν τινος
6, 9, 10. i.

μή τινος 8, I, 2. p. 902. — μή τινος 8, 4, 8. p. 982.

μή δέ τινὰ 7, 8, 12. i. — μή τέ τινὰ 3, II, 4. p. 688. μή
τέ τινος 6, 5, 16. i.

ἀπὸ τινος 4, 2, 22. i. 6, 8, I. e. — διὰ τινος 3, 12, 12. p.
717. διὰ τινὰ ib. 17. e. — ἐπὶ τινὰ 5, 4, 13. e. ἐπὶ τινος
7, 5. 6. e. — μετὰ τινος 4, 2, 19. p. 829. Add. — πρὸς
τινὰ 7, 8, 3. p. 746. 8, 4, 2. i.

simul que cum copula

εἰ τέ τινος 4, 2, 16. p. 827. sed Mss. rel. clam cum Stp. εἰ
τε τινος,

ἐξοχὰς τέ τινος 5, 3, II. p. 71, sed rel. Mss, tacite cum Stp,
ἐξοχὰς τέ τινός,

post paroxytonum

ὥσπερ τινός I, 8, 5. p. 283. νέον τινά I, 17, 24. cum Mss. rel.

— τοιαύτην τινά 2, 9, 4. i. — ἄλλα τινά 4, 15, 6. p.
1046. cum Ve, sed ἄλλα τινά Vi. — φήμην τινά 7, 6, 21.
p. 725. m. Add. — δόλον τινά 8, 8, II. i.

†† θέας τινῶν 3, 8, 17. i. καίτοι τινῶν 6, 1, 15. p. 295. εἰσίας
τινῶν ib. 13. p. 300. ἀγγελλάντων τινῶν 6, 9, 4. p. 517. 7,
10, 9. p. 831. — ὀλέγων τινῶν 7, 11, 12. i.

post proparoxytonum

ἄκριτόν τινά 2, 14, 7. i. 3, 11, 2. p. 684. 3, 12, 14. i. —

● Πάτροκλον τινά 4, 8, 10. e. — ἐγένοντό τινες 6, 4, 30. p.
370. cf. 7, 8, 5. p. 749. 8, 3, 20. i. 8, 4, 9. p. 984. —
ὑποβάλλοντος τινός 7, 10, 13. p. 837.

†† γενόμενοι τινῶν 7, 7, 5. i. tres Codd. tacite cum Stp.

post perispomenon,

ἐν τινός I, 6, I. i. — I, 8, 5. i. 3, 13, 16. i. 4, 10, 13. m. —

αὐτῶν τινός I, 4, 17. e. 7, 1, 26. p. 580. cf. 4, 12, 7. p.
995. 5, 7, 14. e. — αὐτοῖς τινος 7, 10, 14. p. 839. —
περιελᾶν τινά 3, 11, 6. p. 690. — τιμῇ τινι 4, 3, 3. i.

†† αὐτῷ τινῶν I, 12, 2. e. — ἡμερῶν τινῶν 7, 6, I. i.

post properispomenon,

ἄχέ τινά I, 15, 14. e. 6, 4, 13. e. 8, 7, 17. i. — τοιαῦτά
τινά 3, 6, 17. 3, 13, 13. 4, 9, 6. 4, 14, 19. 6, 2, 7. 6,
4, I. 10. 7, 5, 17. 7, 8, 21. 8, 3, 6. 16. sed τοιαῦτα τινά
2, 9, 4. solus Ba. vt 4, 11, I. solus Vi.

†† ἐπακῆται τινῶν 3, 5, 12. e.

porro in pron. hoc monosyllabo, cum masc., tum fem., tum
neutr., per superiores rationes, post nullum accentum,

ἄ τις 3, 4, 13. i. Ms. Ba. diserte, sed 4, 5, 5. i. clam tres
Mss. cum Stp., it. 7, 8, 17. etc.

ἄ τι 4, 6, 7. e. sic cum Stp. tres Mss. tacite, it. in ἄς τι 6,
I, 11. p. 286. — εἰ τι 7, I, 21. e. cum Stp. tacite
Ms. Ve. et Vi.

post accentum aliquem, primo que post oxytonum,

μηδὲ τις 8, 7, 17. sic cum Stp. tres Mss. tacite, — it. μή
τις I, 6, 18. p. 217. — δέ τις 6, 8, I. 7, I, 21. i. sed
diserte Ba. 7, 8, 3. p. 746.

ἀὰ τι 3, 13, 15. sed tacite Mss. rel. cum Stp. ἀὰ τί,

δέ τι 4, 2, 2. i. Mss. tres clam cum Stp. sic, it. 4, 6, 10. m.
4, 12, 5. i. 6, 1, 14. i. εἰ τι ib. 4. i.

ῥή τι 4, 13, 2. i. solus Ba.

ἢ τις 2, 13, 14. p. 405. tres Mss. cum Stp. clam, — it.
 ἂν τίς 3, 6, 8. 578. πολὺ τίς 3, 4, 11. m. solus Ms. Ve. ta-
 cite cum Stp. sed Mss. tres sic cum Stp. 3, 7, 8. p. 601.
 5, 1, 3. p. 4.

cum que copula,

πολλή τέ τις 1, 12, 2. i. Mss. tres tacite cum Stp., it. 7, 3,
 5. i. μόνον τέ τις λ.

post paroxytonum,

τοιᾷδε τις 4, 9, 3. i. tres Mss. tacite cum Stp.

ἐτέρῃ τίς 1, 10, 1. i. Ms. Ba. sed Mss. rel. cum Stp. clam ἐτέρῃ
 τίς, at πόλιν τίς 4, 2, 17. i. tres tacite cum Stp.

ἀπαύσαι τίς 4, 2, 15. i. Ba. sed rel. Mss. ἀπαύσαι τίς cum
 Stp. clam, sic et in Ba. συνωμοσία τίς 7, 1, 11. m. p. 555.
 — tamen ib. §. sq. i. Μάγνος τίς tres Mss. tacite cum
 Stp., it. ib. §. 13. i. τοιαύτη τίς, it. 7, 3, 6. p. 618. τοσαύ-
 τη τίς, it. 7, 8, 14. i. 8, 6, 17. i.

μόνον τίς 3, 6, 4. e. diferte Ba., sed rel. Mss. quoque sic
 cum Stp. sed tres clam sic cum eodem ib. 11. p. 581.

ἔτε τις 8, 6, 17. p. 1069. tres Mss. clam cum Stp. it.

μέρος τίς 8, 4, 23. i. cf. 6, 1, 13. e. sed

συνέβη τίς 1, 8, 5. e. Ba., at Mss. rel. συνέβη τίς clam cum
 Stp. tum

ὥσπερ τίς 2, 13, 12. p. 401. tres Mss. tacite cum Stp., at 8,
 2, 6. p. 928. sic cum eodem tantum Ve. et Vi. — ἀδύναί
 τίς 7, 8, 3. e. Ba. sed rel. iterum cum Stp. clam ἀδύναί τίς,
 πλέον τίς 2, 6, 18. p. 191. Ba. sed Vi. πλέον τίς, — vt πάντις
 3, 11, 6. i. Add. tres Mss. tacite cum Stp.

μέγα τίς 1, 10, 8. p. 395. tres Mss. clam cum Stp., sed cum
 eodem sic μέγα τίς 4, 14, 6. p. 1026. — at μέγα τίς 7, 11,
 18. e. solus Ba. pro rel. Mss. cum Stp. μέγα τίς, — tum
 μέγα τίς 8, 1, 6. i. vnus Ba., sed rel. cum Stp. iterum,
 vt ante.

ἔτε τίς 4, 9, 11. p. 952. sic cum eodem clam Mss. tres.

denique post proparoxytonum,

τετράγωνόν τίς 4, 2, 12. p. 821. tres Mss. tacite cum Stp.
 — 4, 8, 10. e. p. 922. ἐποίησέν τίς Ba. diferte, sed rel.
 cum illó simili accentu.

δημόσιοι τίς 2, 7, 3. p. 208. Ba. sed δημόσιοι τίς Vi., vt φθά-
 σωσι τίς 3, 2, 10. p. 513. tacite Ve. et Vi. cum Stp. at Ba.
 diferte φθάσωσί τίς,

ἀνησάμενός τις 2, 10, 8. p. 313. tres Mss. clam cum Stp. it.
 3, 6, 3. i.

porro post perispomenon,

ἦν τις 1, 10, 2. i. tres Godd. cum Stp. tacite, it. 4, 13, 2.
i. 5, 3, 2. 6, 4, 4. i. it.

αὐτῷ τις 4, 8, 11. i.

ὁρῶν τι 4, 13, 11. p. 1014. — ἦν τι 7, 10, 14. i.

post properispomenon autem,

τοσαῦτα 3, 15, 6. tres Mss. clam cum Stp., it. 4, 2, 6.
i. Add.

μᾶλλον τι 1, 10, 5. i. tres similiter cum eodem, it. 5, 13, 6.
i. 5, 15, 4. i. 4, 4, 5. e. it. δοῦναι τι 4, 1, 1. m. sed sic
diferte Ba. 1, 17, 16. p. 728.

ἐρᾶς τί 7, 0, 15. e. solus Ba., sed rel. cum Stp. ἐρᾶν-
τάς τι.

praeterea in pron. pers., per easdem rationes, post oxy-
tonum

πρὸς ἡς 2, 5, 12, i. 5, 11, 10. p. 695. tres Mss. clam cum
Stp., it. 3, 6, 6. e. Ve. et Vi. pro Ba. πρὸς ἐμὲ, — δὴ
μὲ 1, 4, 8. i. tres,

μὲν 1, 6, 12. i. Add. tres cum Stp. tacite, it. δέ σοι 3,
11, 12. i. 7, 5, 13. i.

ἐπὶ σοί 1, 9, 11. p. 353. diferte Ba. sed rel. Mss. ἐπὶ σοι
cum Stp.

σὺν σοί ἢ 1, 6, 13. p. 217. diferte Ba., sed σὺν σοι rel.
cum Stp.

παρά σε 1, 6, 13. p. 213. foli Mss. Ve. et Vi. — γὰρ σε
1, 9, 9. i. tres clam cum Stp., it. γὰρ με 2, 10, 4. p. 305.

post paroxytonum autem,

παρανοήσαν σὺ 1, 9, 3. i. Ba. et Ve. clam cum Stp. sed nu-
dum σε Vi. — παριόντος μοι 1, 5, 6. tres, it. 2, 3, 16.

βλέ με 5, 1, 3. i. tres tacite cum Stp., — it. ὄντα με ib.
10. p. 14. cf. 2, 1, 22. p. 29. 1, 5, 8. i.

sed post proparoxytonum

αἰώνιον σοι 1, 6, 19. p. 219. tres cum Stp. clam, it. 3, 11,
10. p. 695. — sed ib. 11. diferte Ba. διὰ δὲ δούμενός με,
vt rel. clam, et tres iterum tacite 2, 5, 13. e. — it.
ἐπεβλέυστέ μοι 4, 5, 7. m. — it. τὸ μέγιστόν με 5, 1, 5. m.

porro post perispomenon,

σὺν σοί 3, 11, 10. i. tres clam cum Stp.

denique post properispomenon,

ἐπὶ δέ μοι 4, 5, 10. i. tres cum Stp. tacite, it. ἀνά μοι 1,
5, 5. i. 10. p. 151. it.

ὁρᾷτέ με 1, 4, 2. i.

post eno in encliticis verbis duobus illis, per rationes eas-
dem, primo quidem post accentum nullum,

ὡς φασὶ 4, 5, 17. e. tres Mss. tacite c. Stp. — ὡς φασὶ 3, 4, 15. p. 551. sic Mart. e Ba., vt rel. clam, — sed ὡς φασιν 6, 9, 12. m. tres tacite,

sed post accentum, et post oxytonum,

δὲ φασὶν 7, 9, 20. i. tres clam, — sed ὡς τινες φασιν ib. 9. i. diferte Mart. e Ba., pro Stp. et tacito Mss. rel. ὡς τινὲς φασιν,

porro post perispomenon,

γῆν φασὶν αὐτὸν 2, 1, 15. i. solus Ba. per alius ordinis lectionem, pro Stp. et rel. Mss. clam γῆν αὐτὸν φασί, sed

ἐκὰ φασὶ 3, 4, 5. i. diferte Ms. sed rel. clam cum Stp.

ἐκὰ φασί,

at in verbo subst., post nullum accentum, (praeter ἐκθ' ὄτα 4, 7, 8. 6, 1, 18. i. tres c. Stp., it. ἀσὶ δ' 1, 1, 3. 7. 3, 14, 14. p. 764. it. 2, 13, 10. p. 395. ἐσι δὲ Ba. c. Ve. sed ἐσὶ δ' Vi.)

ἐδ' ἐσιν 2, 13, 11. p. 398. solus Ms. Ve. tacite c. Stp., dum rel. faciunt aliud genus, cf. deinde, sed 1, 10, 12. p. 405. omnes Mss. c. illo Stp.

sed post accentum, et post oxytonum,

ἐδὲν ἐσιν 2, 13, 11. p. 398. Ba. sed Vi. ἐδὲν ἐσιν,

γάρ ἐσι 4, 2, 1. i. tres clam, it. 5, 3, 19. i. 8, 7, 8. p. 1083. — γάρ ἀσὶ 8, 1, 14.

ὅπῃ ἐσι 7, 6, 4. i. Ba. sed rel. cum Stp. clam ὅπῃ ἐσι,

porro simul cum pron. infinito

δὲ τις ἐσὶ 5, 3, 10. m. tres tacite c. Stp.

it. simul post copulam

γενναϊότατοι τέ ἀσὶ 2, 9, 15. i. solus Ba. dum rel. c. Stp. faciunt aliud genus aliud sq. mox μεγάλοι ἀσὶ,

post paroxytonum,

ἐθος ἐσὶ 1. 5, 2. tres c. Stp. clam, it. κράττες ἐσμεν 2, 13, 10. i. — τιμωρίαν ἐσὶ ib. 14. e. — αἰδέξ ἀσὶ 5, 1, 13. e.

tum post proparoxytonum,

σύνδροός ἐσι 1, 5, 17. e. tres tacite, it. 2, 10, 18. p. 331.

porro post perispomenon,

τιμῇ ἐσιν 4, 2, 17. m. Mss. tres clam, it. 4, 15, 18. 8, 6, 16. e.

Spiritus ratio

vniversa, vt in Cod. Ba. desit lenis et asper super ρρ. cf. 1, 13, 11. 1, 15, 12. tum in Ve. lenis in vocabulis nominum propr., a magno incipientium elemento, vt Αλεξάνδρῳ 6, 9, 1. 7, 1, 1. — Ωκεαν. 7, 2, 20.

dubia, maxime in pron. dem. αὐτ. et recipr. αὐτ., quo de cf. Ind. Var. et infra in Pronom.

- praua porro, per asperum pro leni, in adi. 2, 4, 1. p. 101.
 2, 6, 3. p. 161. Ba. it.
 in adu. 2, 7, 14. i. et
 in verb. 2, 6, 19. p. 195. — 2, 2, 25. i. 2, 15, 4. e. 3, 6,
 7. p. 577. 8, 7, 8. p. 1083.
 in subst. 5, 1, 6. p. 8. solus Vi.
 it. per l. nem contra pro aspero, in subst. 3, 6, 11. i. — 2,
 8, 16. p. 258. (non vero 2, 7, 1. e. 3, 6, 15. i. 3, 8, 10.
 e. 5, 2, 9. i. 15. e.) — 3, 14, 19. i. 6, 5, 3. p. 378. 7,
 2, 10. e. 11. i. 13. e. 14. p. 599. 8, 7, 1. e. it.
 in adi. 3, 14, 10. i.
 tum lenis in contractis, vt adi. τάληθῃ 4, 12, 7. i. 4, 14, 8.
 m. a tribus Mss. adhibitus, it.
 in pron. καὶμοι 2, 10, 4. i., sed καμῆ 5, 1, 5. i. Ba., pro rel.
 c. Stp. καμῆ, — κακῆνός 3, 6, 8. i. tres clam, etc. v. Ind.
 ἐκῆν. per casus omnes, sed diferte Ba. et Vi. 2, 5, 13. i.
 it. Ba. 6, 1, 4. i.
 in adu. loci illis, κακῆ 3, 4, 9. tres clam, it. κακῆθεν, vbi v. Ind.,
 it. κακῆσε 4, 8, 15. — tum illo τῆπίσω 3, 4, 19. e. 5, 6, 17. p. 201.
 in verbis, quorum accentus non est simul sub initium, vt
 πρεβάλετο 2, 11, 9. p. 546. diferte Ba., sed rel. clam, sed
 tres clam c. Stp. πρεβύλλετο 8, 1, 6. p. 908.
 πρεδῶκατε 2, 13, 13. e. diferte Ba., sed tacite rel.
 πρεκαλῆτο 4, 5, 6. e. tres c. Stp. clam, it. 4, 14, 13. 7, 1,
 11. i. f. d. diferte Ba. 6, 8, 16. i. it. Ba. et Vc. 6, 9, 10.
 p. 524. at Vi. πρεκαλ.
 πρεκλήσατο 7, 6, 9. i. tres clam,
 πρεχόντων 7, 10, 6. p. 820. tres tacite c. Stp.
 πρεχώραι 1, 15, 16. p. 667. diferte Ba. it. 4, 4, 4. i. 5, 8,
 9. p. 251. sed πρεχ. 7, 9, 1. e. Ba. et Vi. c. Stp. clam,
 πρεχώρησεν 1, 14, 15. p. 620. tres tacite c. Stp. it. 7, 6,
 16. i. sed 7, 2, 9. i. diferte Ve. πρεχωρ.
 in copula καὶν (p. καὶ ἐν) 4, 14, 19. e. tacite tres c. Stp. —
 at καὶν (p. καὶ ἂν) 1, 13, 16. p. 578. tres diferte, at 4, 4,
 15. sic modo Ba. it. 4, 5, 15. i. sed tacite tres 4, 6, 3. 8,
 4, 23. i.

quo pertinet etiam

Spiritus simul cum Accentu

- in contractis aliis partibus orationis, et adeo
 in adi. πρεπτον 4, 12, 14. e. tres Mss., it. 7, 4, 4. p. 653.
 sed iidem πρεπτω 8, 5, 10. p. 957.
 in subst. τῆνομα 2, 4, 13. p. 117. Ba. et Vi. sed Ve. c. Stp.
 τὸ ὄνομα,
 in verbis, quorum accentus stat simul ab initio, vt

πρόβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. clam c. Stp., pro al. lect.

Ve., cf. post,

πρόθηκεν 3, 8, 3. i. tres tacite c. Stp., sed contra πρόθεσαν
8, 6, 6. i. cum eod.

πρόλεγον 2, 14, 9. i. tres c. eod. clam,

πρόπευπε 2, 13, 21. p. 422. Ba. clare, sed rel. pariter
πρόπ. sed 3, 1, 10. i. omnes c. Stp. tacite πρόπ.

πρότρεπεν 3, 12, 10. omnes sic clam c. Stp. it.

πρόχοντα 2, 1, 20. p. 27. sed 2, 10, 9. e. diferte Ba. et
Ve. clam sic c. Stp. at Vi. clare πρόχ., tum 7, 5, 10. p.
680. tres πρόχ. tacite c. Stp.

quæ res ducit ad

contractam formam vel solutam

aliam; primum

in adi. κράττονα 1, 6, 20. p. 221. clam Ms. Ve. et Vi. c.
Stp. sed Ba. κράττω, — 1, 10, 10. p. 399. εύνουν tacite
Ve. c. Stp. sed Ba. diferte εύνουν, et Vi., per vitium
quanquam, εύνουν,

in subst., per acc. plur. tert. declin. βασιλέας 2, 4, 8. e.
Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba. βασιλᾶς, it. 2, 6, 19. e.
7, 10, 5. e., at βασιλέας 8, 8, 2. e. tres tacite c. Stp. it.
ἀμφορέας 5, 5, 16. p. 154.

in verb. (praeter illud superius in accentibus κρέμασθαι
1, 14, 1. p. 586. clam Ve. et Vi. c. Stp. sed Ba. κρε-
μάσθαι,)

συνᾶναι 2, 9, 15. p. 294. Ve. et Vi. tacite c. Stp. sed Ba.
συνιέναι

ἐρρίπτον 4, 15, 6. e. Vi. c. Stp. clam, sed ἐρρίπτουν Ve. et
ἐρρίπτουν Ba. — ἐρρίπτε 5, 6, 21. p. 212. Ve. et Vi.
tacite c. Stp. at Ba. diferte ἐρρίπτε, nihil tentando
in vulg. lect. alterutra 2, 9, 9. p. 286. 3, 12, 25. p.
729. 4, 6, 2. e. 7, 7, 6. p. 733.

προσχωρεί 1, 15, 16. p. 667. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed
Ba. προυχώρει, it. 4, 4, 4. 5, 8, 9. p. 251. sed προε-
χώρει 3, 15, 12. i. tres tacite,

προσχώρησεν 6, 1, 20. p. 304. Ba. diferte, vt rel. clam,
sed 7, 2, 9. p. 592. Ba. et Vi. clam c. Stp. at Ve.
προύχ.

προεπόρευον 5, 6, 20. e. tres tacite,

προεκαλέσατο 6, 8, 16. i. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba.
diferte προεκαλῆσ.

προέβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. tacite c. Stp. at diferte
Ve. προέβησαν,

dum nihil tentatum in supra positis verbis ad *Spiritus*.

Distinctiones seu Interpunctiones.

sequantur, quarum ratio est haec, primum maxime in Ms. Ba., per inconstantiam subinde conspicuam, vt

commata, pro signis s. vncis parenthesis, vtrinque, vel cola s. puncta in apice litterarum, nulla 1, 5, 2. p. 137. sed ib. 4. p. 143. cf. 1, 2, 2. p. 34. 1, 6, 12. p. 205. ib. 14. p. 209. 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 7. p. 347. 1, 12, 12. p. 506. 1, 13, 11. p. 556. 2, 5, 9. p. 141. etc.

cui statim hic adiungimus, omnino nulla parenthesis signa ibi reperiri, nec monitum a Mart., quid eorum loco adesset, 1, 6, 11. p. 204. 1, 8, 11. p. 305. 2, 5, 9. i. etc. cola vero frequenter deprehenduntur, vt

adeo post singulas deinceps voces 3, 12, 22. e. 6, 6, 4. e. 7, 3, 11. e. it.

post membra breuia, 1, 4, 21. p. 134., interdum inepta 2, 5, 12. p. 148. 2, 15, 8. i. 3, 14, 18. e. 4, 12, 1. p. 987. 5, 8, 20. e. — nominatum in particip. aut adi. 1, 1, 4. p. 13. 1, 4, 13. p. 126. 4, 11, 12. m. etc. aut verb. finit. in *us* et *de* 1, 2, 1. 4, 6, 10. m. etc. it. aliter 4, 6, 2. e.

ante coniunctiones et adu. 8, 3, 14. p. 963. ib. 15. e. (sed comma 7, 1, 19.) — 8, 6, 11. e. sed comma 7, 2, 12. e. at punctum 7, 9, 15. e.

pro puncto interrog. (quod tamen tenetur 1, 17, 10. p. 721., et quo absente non monitum tamen a Mart., quid aliud esset ibi 1, 6, 4. e. 7, 3, 2. e.) 2, 13, 20. p. 419. 5, 12, 12. p. 23. 4, 10, 12. e. 4, 11, 10. e. 5, 1, 11. p. 15. 7, 3, 3. e.

punctum, praeter alia loca, rectum 4, 6, 10. i. — sed praecum 4, 4, 9. e. 3, 6, 18. p. 1071. etc. — multum deinceps post singulas voces 5, 3, 14. p. 79. — obscurum 3, 12, 21. p. 725.

commata rursus, inepta quidem, in vniuersum 1, 1, 3. p. 11. 1, 10, 4. p. 336. 4, 1, 3. p. 797. 6, 1, 16. i. — nominatum post *et* (praeter rectum 1, 9, 3. m.) 1, 1, 1. p. 4. ib. 5. p. 18. 1, 5, 2. i. 1, 6, 14. p. 209. 4, 4, 9. p. 855. 4, 5, 5. p. 869. 4, 9, 9. p. 949. 4, 14, 16. p. 1036. 5, 4, 13. e. 7, 9, 3. e.

non bene omissum ante gen. confq. 1, 4, 13. e.

non male contra positum 3, 12, 21. p. 724. — it. post verb. 4, 11, 5. e.

vniuersum adhibuit aliquod, vel nullum, bene, male, dissentiendo item a rel. Mss. 1, 1, 1. p. 13. lq. 1, 2,

2. p. 35. 35. ib. 3. p. 38. 8. p. 51. 1, 9, 21. p. 573.
1, 12, 9. p. 496. 1, 15, 15. p. 574. 2, 9, 5. p. 274.
5, 15, 16. e. 4, 2, 12. i. 6, 7, 16. e. 6, 8, 7. p. 494.
7, 2, 15. p. 605. 7, 3, 4. p. 614. 7, 4, 1. e. 7, 5, 15.
e. 7, 10, 14. i.

nominativum in adu. temp. 4, 9, 12. i. 3, 15. 1. i. 4, 11,
3. p. 273. ib. 12. m.

porro in Ms. Ve. colon in membris verborum 8, 4, 29. p.
1015., pro commata rel. — contra comma 5, 3, 8. p.
67. pro colo Ba. — tum

in eodem, Ve. solo punctum interrog. 4, 14, 12. p.
commate Ba. diserto, sed puncto mero Vi. tacito
c. Stp.

deinde in Ms. Vi. cum Ve. comma modo duplex 1, 3, 12.
p. 81. pro collis Ba. — sed nullum comma ib. p. sq. pro
Ba. aliquo,

postremo 4, 14, 4. p. 1025. colon in Ve. et comma in Vi.
pro puncto Ba.

Cacterum de his distinctionibus singulis, suo sub nomine,
etiam consuli potest Ind. Observationum.

Iuncta vel Seiuincta

vocabula, primum more aliquo scribendi, per orationis par-
ter solennes.

adi. et coniunctio *δηλονότι* 2, 10, 15. e. Mss. tres clam
c. Stp.

adi., nominativum numeralia et copula *ἐγκαίδεκα* 8, 4, 2. tres
similiter, (it. *τεσσαρεςκαίδεκα* 5, 5, 7. e. etc. — *τεσσαρες-*
καίδεκα 6, 1, 15. i. 6, 6, 2. i. — *τρικαίδεκα* 1, 17, 26.
m. — *ὀκτακαίδεκα* 3, 15, 7. i. sed 5, 7, 7. p. 223. mo-
do Vi. at *ἐγκαίδεκα* in Ve. et *ἐξκαίδ.* Ba.

adi. et adu. *μέντοι* 1, 8, 8. tres, it. 1, 9, 15. 3, 8, 15. 6, 7,
24. 8, 8, 2. it. ubi edd. diuidunt 1, 15, 8. 7, 8, 5. —
sed *μέντοι* 6, 1, 2. p. 273. Ba.

ὅπως δὴ 4, 6, 2. Ba. sed rel. c. Stp. *ὅπωςδὴ* clam,

πώποτε 3, 10, 13. e. tres clam, it. 3, 15, 5. c. sed Ba.
diserte ib. 7. e. 4, 8, 19. i. (vtrunque in Add.) cf.
infra in neg.

τοίνυν 1, 12, 17. e. etc. tres tacite, it. ubi edd. diuidunt
6, 7, 6. i.

art. postpositum, et copula *ἄτε* (p. coniunct. Lat. *etpote*) —
ἄτε v. supra in *Accent.* in *copula τε*, post *ὀξύγον*.

— praepositum, et copula *ὅτε* 1, 15, 4. i. Ba. pro *ὅ*, *τε* Stp.
rel. it. 2, 7, 4. p. 211. sed *ὅτε* 2, 8, 6. p. 243. — *τό*
τε 3, 8, 10. etc. Ba. diserte, pro Stp. et rel. *τό*, *τε*,

quod ap. Ba. contra 4, 5, 3. cf. et ὅ τι in ὅσις. — prae-positiu. et adi. *τηνταχίστην* 2, 7, 5. e. 2, 8, 18. p. 260. 3, 12, 14. e. Ba. solus, at idem *τὴν ταχ.* 1, 9, 20. i. 1, 13, 6. i. vt clam rel. c. Stp.

τοπλεῖστον 3, 15, 5. i. Ba. sed *τὸ πλ.* 1, 13, 4. i. 2, 2, 3. i. 6, 6, 4. e. c. rel. et Stp.

τοπρότερον 3, 7, 5. i. solus Ba. in lect. al. rel. Mss.

τὸ τελευταῖον 1, 12, 11. p. 502. tres tacite, sed diferte

Ba. 6, 5, 22. e. pro Stp. et Mss. rel. *τοτελευτ.* tacite, *ταπλεῖστα* 4, 7, 11. p. 908. 3, 14, 6. Ba. sed idem *τὰ πλ.* ib. 12. m. sic et

τὰ πρῶτα 1, 16, 10. p. 697. sed *ταπρῶτα* 3, 10, 5. p. 669.

7, 9, 21. m. pro rel. *τὰ πρ.* tacito c. Stp.

coni. et adu. *διό περ* 7, 8, 16. i. tres c. Stp. it. 1, 1, 10. p.

31. 6, 5, 15. i. — *ἀπερ* 8, 3, 12. e. c. Stp. tres tacite,

— it. *ἐπάπερ* 1, 10, 8. 1, 12, 12. p. 506. etc.

ἄ ποτε 1, 7, 9. p. 256. tres c. Stp. sic, it. 2, 8, 18. p. 261. 4, 1, 9. e.

coni. et copula *ἄτε* 1, 9, 12. etc. pro Lat. *siue*, tres tacite c. Stp. — at *ἄ τε* — *ἄ τε* 7, 10, 13. p. 837. diferte

Ba. solus,

copula et coni. *καίτοι* 1, 9, 18. etc. — *καίτοιγε* 4, 10, 1. e. tres c. Stp. clam.

neg. et adi. *ἐχθόμοια* 1, 1, 10. p. 31. Ba. solus, p. *ἐχθόμ.* rel.

neg. et adu. *ἐχήμεια* f. *ἐχήμισα* 1, 1, 1. p. 6. Ba. p. rel. *ἐχήμε.*

ἐδέπορ 1, 15, 8. i. p. 649. Ba. diferte c. Stp. et rel. ta- cite, — *ἐδέ ποτε* 1, 4, 12. p. 115. c. Stp. at *ἐδέποτε*

Mss. rel.

ἐδέπω 1, 3, 12. p. 81. 1, 13, 12. p. 533. 5, 6, 16. p. 196. tres tacite c. Stp.

ἔτοι 7, 1, 21. p. 574. Ba. solus, it. *ἔτοι γε* 7, 4, 1. i. — sed *ἔτοιγε* 2, 10, 12. e.

ἐκίτι 1, 6, 22. p. 226. etc. tres tacite c. Stp. — it. *μη- κίτι* 1, 10, 3. e. etc.

μή ποτέ v. supra in *Accent.* dict. enclitic., vbi et

μή πως, sed *μήπως* 2, 15, 3. p. 460. tres clam c. Stp.

μή πω 1, 4, 8. p. 106. Ba. solus, sed 2, 6, 19. p. 196.

diferte *μήπε* tres, sed Stp. *μή πε*,

neg. et copula *μή δε* 6, 2, 9. m. Ba. et Ve. sed 1, 4, 17. i.

Ba. it. 2, 10, 11. e. etc. — *μήδ* 5, 7, 4. i. sed *μήδ* 2,

1, 4. e. — *μή δε τινα* 1, 13, 14. p. 571. — contra *μήδε* 7, 6, 16. e. 8, 3, 10. m.

- ἔδδ 4, 14, 14. m. etc. — ἔδδ τις 2, 3, 19. p. 38. — ἔδδ
 γὰρ 6, 6, 10. i. Ba. diferte
 μή τε — μή τε 7, 1, 20. i. diferte Ve., pro Ba. diferto et
 Vi. tacito μήτε λ. — sed μήτε — μήτε 5, 8, 19. e.
 tres clam, cf. 3, 10, 15. i. p. 681. et supra in *Accent.*
 particular. neg. — μήτε γὰρ 4, 15, 19. i. Ba. diferte,
 μήτέ τινα 2, 6. p. 166. Ba. diferte, sed μή τέ τινα 3,
 11, 4. p. 683.
 neg. et pron. ἔτιγε 3, 13, 14. i. Add. c. Stp. et tac. rel.
 ἔδεμIAN 4, 13, 15. p. 1019. Ba. diferte c. Stp. at μή δέ
 μIAN Ve. sed μηδεμIAN Vi., quorum et rel. 8, 5, 2. i.
 ἔδετέρων 3, 7, 7. Ba. sed Ve. ἔδ' ἐτέρων, at Vi. c. Stp.
 ἔδετέρων, — tum ἔδετέρων 4, 4, 4. tres clam c. Stp.
 — at 7, 12, 6. i. ἔδ' ἐτέρας diferte Ba. sed rel. c. Stp.
 clam ἔδετέρας.
 praep. et adu. περί π 1, 1, 5. p. 18. tres clam c. Stp. it.
 5, 7, 7. p. 228. 7, 5, 3. p. 669.
 praep. et copula ἐς τε 7, 4, 2. p. 648. tres tacite c. Stp.,
 proprie quidem, Lat. *et ad.* — sed ἐς τε (p. adu. seu
 coni. Lat. *donec*) 4, 9, 11. p. 952. diferte Ba. sed rel.
 ἐς, quomodo tres tacite c. Stp. 6, 5, 22. i. it. Ve. et
 Vi. 7, 10, 13. p. 337. — oblique 3, 12, 22. i. Ba.,
 vtrum diuifum c. Ald. al., an iunctum c. Stp. et clam
 Mss. rel.
 praep. et adi. διά παντός 2, 4, 13. p. 116. tres clam c. Stp.
 vt 8, 7, 9. m. vbi Ba. διαπαντός,
 ἐπέκανα 2, 8, 13. i. etc. tres clam c. Stp. sed ἐπ' ἐκᾶνα 3,
 4, 18. e. Ba.
 ἐπιπλέον 8, 8, 14. p. 1126. tres tacite c. Stp., vt contra
 8, 6, 7. p. 1057. ἐπὶ πλ.
 ἐπιπλέων 3, 9, 15. i. Ba. it. 6, 2, 20. p. 337. — sed
 c. rel. tacite et Stp. ἐπὶ πλ. 1, 6, 14. p. 209. 3, 7, 6.
 i. 4, 2, 5. i. 6, 1, 3. p. 292.
 ἐπιπολύ 1, 15, 13. p. 659. Ba. diferte, at 1, 11, 11. i.
 tres clam c. Stp., etc. sed ἐπὶ π. ib. 5. i. tres simili-
 ter, it. 3, 14, 6. e. sed Ba. diferte 3, 14, 10. i. et 7,
 2, 14. p. 600.
 κατοξίαν 3, 11, 10. e. Ba. it. 2, 3, 15. p. 82. sed idem
 diferte, vt rel. clam κατ' ἀξ. ib. 23. p. 96. it. tacite
 2, 4, 5. p. 107. 2, 5, 13. p. 151. 2, 9, 9. e.
 κατολίγον 2, 4, 10. i. Ba. diferte, it. 3, 3, 11. p. 533. 3,
 9, 18. i. 5, 3, 21. p. 88. 8, 4, 4. p. 977. — sed
 κατ' ὀλ. 1, 8, 10. p. 300. tacite, vt rel., c. Stp. it. 6,
 8, 3. vt

- κατ' ὀλίγους 1, 10, 6. p. 392. 2, 7, 10. i. 2, 9, 9. p. 285. — et ἐπ' ὀλίγον 3, 7, 13. e. — it. πρὸς ὀλίγον 4, 1, 9. p. 805.
- praep. et subst. ἐξανάγκης 1, 4, 12. i. Ba. it. 6, 3, 8. m. p. rel. ἐξ ἀνάγκη.
- ἐξαρχῆς 5, 1, 3. i. 7. i. idem, et διαφροντίδος 8, 7, 15. e. nec tamen δι' ἡδονῆς 6, 3, 8. i. etc. sed idem μεθήμεραν 1, 13, 15. p. 574. 5, 4, 13. i. 7, 3, 9. p. 624. 8, 2, 13. p. 941.
- praep. et pron. ἐπὶ θάτερα 3, 8, 13. p. 628. diserte Ba. c. rel. tacite et Stp.
- ἐπ' ἀλλήλους 1, 12, 12. p. 513. tres diserte, p. vulg. ἐπάλληλοι, qua vna voce contra tres clam c. Stp. 2, 7, 9. p. 223. it. 4, 15, 13. e. Ba. diserte, sed clam rel. c. Stp. ἐπ' ἀλλ. — it. πρὸς ἀλλήλους 3, 3, 3. p. 526. tres tacite, it. 6, 2, 19. i. — et παρ' ἀλλήλοις 3, 2, 15. m. — cf. 1, 14, 13. p. 617. ἀλλεπαλλήλων Ba. et Vi.; pro Ve. et Stp. ἐπαλλ. sed 1, 17, 22. p. 737. tres ἀλλεπαλλ. p. vulg. ἐπαλλ.
- παρ' αὐτὰ (p. adu.) 3, 11, 17. e. tres tacite c. Stp.
- pron. et adu. οἷαισ' ἂν ποτε 1, 8, 17. e. Ba. diserte, sed rel. clam c. Stp. οἷαις δ' ἂν ποτε, — it. οἷαισ' ἂν 1, 10, 4. p. 336. p. rel. c. vulg. οἷαις δ' ἂν, — sed ὅτι δ' ἂν 3, 2, 10. p. 512. p. rel. c. Stp. ὅτι δ' ἂν, τοιαῦδε 1, 5, 4. e. etc. tres clam c. Stp. — sed τοιούτ' 4, 12, 15. i. diserte Ve. pro rel. τοιοῦτ' c. Stp.
- τοιούτ' 2, 2, 19. p. 53 tres tacite c. Stp. at τόνδε 3, 3, 11. p. 534. Ba. diserte, it. τήνδε 1, 16, 5. p. 682. cf. ὅδε Ind.
- ἵππερ 3, 10, 13. i. tres tacite c. Stp. it. ὅπερ 2, 9, 5. p. 275. it. ὅπερ 1, 1, 5. p. 16. 8, 6, 12. e. it. οἷπερ 7, 9, 14. m. et ἄπερ 1, 6, 26. i. etc. v. πέρ Ind.
- οἷόνπερ 3, 8, 3 p. 617. diserte tres, sed οἷάπερ 8, 8, 7. p. 1010. clam c. Stp.
- pron. et copula οἷότε 1, 6, 21. i. etc. tres clam c. Stp. sed οἷος τε 1, 7, 4. p. 241. 7, 10, 16. m. 7, 11, 14. p. 861.
- pron. et pron. ὅτι 3, 11, 13. i. diserte Ba. pro rel. c. Stp. tacito ὅ, τι, — sed ὅ τι Ba. diserte 2, 13, 10. p. 395. tum ὅ, τι 2, 1, 4. p. 6. 2, 5, 15. p. 481.
- subst. et adli. κομιδῆναι 1, 1, 9. p. 50. Ba. p. κομιδῇ v. rel. c. Stp.
- verb. et adu. f. coni. ἔσθ' ὅτι 4, 7, 8. p. 905. Ba. diserte, p. rel. ἔσθ' ὅπη c. Stp. sed ὅ, 5, 7. ἔσθ' ὅποι Ba. iterum,

Iuncta vel seiuncta

vocabula autem per *vitium*, in partibus orationis hisce,
 adi. et subst. *μεσηγηνῶν* 3, 9, 5. i. Ba. p. *μέσην γῆν*,
 coni. et subst. *ἄπλα* 7, 8, 7. i. Ba. p. *ἄπλα*,
 coni. et adu. *ἤδη* 1, 10, 15. p. 414. Ba. p. *ἔδη*,
 praep. et adi. *ἐπ' ὀλίγοις* 6, 1, 8. p. 281. Ba. p. *ἐπὶ λόγοις*,
 praep. et adu. *ἐπιμετρίως* 1, 13, 16. p. 578. Ba. sed Ve. et
 Vi. *ἐπὶ μετρίως*,

praep. et pron. *ἐπασε* 1, 13, 5. i. Vi. p. rel. tacito c. Stp.
ἐπὶ σέ,

pron. et subst. *γενεαδαίμονα* 1, 17, 8. i. Vi. p. rel. c. Stp.
τινα δαί.

subst. et praep. *γενεᾷ* 2, 11, 16. i. Ve. p. *γῆ*, *ἐν λ.*

subst. et subst. *εὐδαιμονγάτριον* 1, 6, 2. p. 186. Ba. sed rel.
εὐδαιμον γάτριον, p. vulg. *εὐδ. γαστρί*,

verbo vno et adu. *λάθοιεν* 3, 12, 11. p. 716. Ba. p. *λά-
 θοι ἄν*,

verbo vno et art. *ἡσυχάζεσα* 5, 6, 18. p. 203. Ve. p. *ἡ χρυ-
 σίζεσα*,

verb. dupl. 2, 5, 8. *ἐνθασιασμένω* Ba. sed Ve. *ἐνθασιασμένῳ*,
 at Vi. *ἐνθασιασμένων*, p. *ἐνθασιαῶν*, *μένων λ.*

tum rursus

adu. *ἐπα τ'* 1, 12, 9. p. 496. Ba. p. *ἐπατ'*, it. *ἄκον τί γε* 2,
 13, 10. p. 394. p. *ἄκοντί γε*,

pron. et art. *ἐκατος τῷ* 2, 13, 18. e. Ba. et Ve. p. Vi. et
 vulg. *ἐκατοςῷ*,

subst. vno *ἐπὶ βελῇ* 3, 12, 11. e. Add. Ba. p. *ἐπιβ.* it. 2, 6,
 3. e. *πρὸς ταύτην* Ba. et Ve. sed Vi. *πρὸς ταυτήν*, p. *προ-
 σάτην*,

verb. 2, 11, 18. p. 360. *θέα ταράζαν* Ba. sed Vi. *θέα ταρά-
 ζαν*, at Ve. *θέα ταράξα*, p. *διαταράζαν*,

ἡ βέλετο 3, 9, 14. e. p. rel. *ἡβελ.*

παρά σx 1, 6, 18. p. 218. Ve. et Vi. p. Ba. et Stp. *παρ-
 ῶσα*,

παρ' ὧν 1, 4, 14. p. 121. Ba. p. rel. *παρῶν*,

ἐπὶ τῷ 7, 1, 14. p. 561. idem, p. rel. *ἐπισῶτο*,

σὺν αὐτῷ 3, 1, 5. e. idem, p. rel. *συνεσὸς*,

καθ' ἑώρων 4, 15, 14. p. 1054. Ve. p. rel. *καθεώρ.*

†† *ἔση δε* 1, 11, 10. p. 447. p. vulg. *ἔσησε*,

†† *ἀπαλᾶν* 3, 10, 15. p. 682. tres recte, p. vulg. *ἀλλ' ἦν*,

quibus addamus, vbi iungendo simul, simul seiungendo pec-
 catum, vt in

παρ' αὐτῶν 4, 8, 1. i. Ba. et Vi., p. Ve. et Stp. recto παρὰ
τῶν, it.

ἐπ' ἀλλόγοις 6, 1, 8. p. 231. Ba., p. recto rel. ἐπὶ λόγοις.

Lacuitus in scribendo

videri poteſt pertinere etiam ad ſcribendi genus *internum*,
quo de poſtea demum. Atenim ita eſt mixtum confuſum
que; vt et huc referatur. Habet autem circiter quinque
haec,

ν ἐφελκυστικόν,

quod primo in pron. neutr. τοῦτον, ſequente vocali, ſerua-
tur ſemper in Codd., et quidem clam c. Stp. 1, 7, 9. p. 256.
1, 12, 8. p. 433. 2, 6, 15. p. 184. 2, 11, 11. p. 305. 4, 13,
15. p. 1018. 24, 15, 15. i. 6, 5, 8. p. 584. 6, 7, 10. e.

it. ante conſonam, diſerte a Ba. 1, 16, 15. i. it. a Ve. et
Vi. 4, 4, 19. i. ſed clam c. Stp. 1, 15, 17. i. 5, 7, 12. i. 7,
11, 19. i. ſed

omittitur ante conſon. a ſolo Ba. 5, 2, 6. i. 5, 4, 23. i. 6,
1, 20. p. 304.

tum in τοῦτον ante vocalem ſeruat a tribus clam c. Stp.
4, 8, 10. e. 4, 12, 5. p. 992. diſerte que a Ba. 4, 13, 2. i.

it. ante conſon. 1, 9, 19. p. 367. ib. 23. e. 3, 1, 2. i.

ſed ante eandem ab eodem Ba. omittitur 2, 5, 16, i. 6, 9,
15. et

contra obtruditur. 1. 3, 5. e.

deinde in adi. dat. plur. κραττοσιν, ante vocalem adimitur
a ſolo Ba. 5. 1, 14. p. 27.

it. in particip. 7, 2, 11. p. 595., ſumta alia voce, inci-
piente cum conſ.,

tum in ſubi. plur., ante vocal., nullum tacite in tribus 7,
5, 5. e.

ab iisdem additum in aſſumta voce noua 4, 2, 1. p. 306.

ademptum autem ante voc. diſerte a Ba. 4, 14, 6. e.

ſed ante conſon. ibidem ablatum ab eod m 2. 15, 3. p. 462.

contra additum 4. 1, 3. p. 798., — etiam a Ve. 8, 2, 4.
e. — it. a Vi. 1, 9. 16. e.

denique in verb. ſing. terr. perf., ante voc., nullum in Vi.
2, 2, 4. m. p. 35.

ademptum vero a Ba. ſolo 6, 5, 11. e.

additum contra in alia voce, cum ſtetiſſet in vulg. lect.
ante conſon., a tribus 2, 11, 2. p. 336. 8, 6, 18. p.

1071. — a duobus, Ve. et Vi. 7, 7. 7. p. 734. — ab
vno Ba. 3, 6, 16. p. 586. 3, 13, 4. p. 734. 4, 4, 11. i.

tum in verb. plur. tert. perf., ante vocal., ab eodem Ba.
vel additum 3, 14, 12. vbi vel nullum,

vel adentum 4, 2, 15. e.

porro in verb. plur. tali, ante conson., nullum in tribus
2, 2, 4. e. etc.

additum vero a Ba. vno 1, 6, 17. e.

sed, ante conson., in verb. sing. tert. perf., adentum a
solo Ba. 7, 9, 24. p. 807.

contra adiunctum a duobus, Ve. et Vi. 2, 5, 14. p. 152.

— sed ab vno Ba. 1, 6, 19. e. 1, 7, 12. e. 2, 3, 25. i.

3, 15, 4. i. 4, 8, 10. e. — $\frac{1}{11}$ 7, 8, 3. p. 746. — it.

a solo Vi. 1, 2, 2. p. 34.

denique, sumta voce, quae inciperet a consona; cum
staret illud $\nu\epsilon\phi$. in vulg. lect. ante vocal., a) demtum
est, vt adeo darentur verba sine $\nu\epsilon\phi$., sequente conf.,
et quidem a tribus Codd. in verb. plur. 1, 17, 18. e.

sed in verb. sing., a duobus, Ba. et Vi. 1, 2, 7. p. 50.

— sed a Ba. 1, 11, 12. p. 453. 3, 2, 16. m. 1, 14, 14.
p. 619.

b) additum contra aut seruatum a Vi. ib., loco post., in
verb. sing., vt proinde staret $\nu\epsilon\phi$., sequente conf.

$\varsigma\ \epsilon\phi\epsilon\lambda\eta\upsilon\sigma\iota\kappa\acute{o}\nu$;

quod liceat sic appellari, in adu., primum proprio, $\epsilon\tau\omega\varsigma$,
ante conson. prolato a Vi. 2, 1, 23. p. 30. 2, 3, 15. p. 82.
(p. rel. $\epsilon\tau\omega$ ante conf.)

quod, ante vocal., diserte tenent Ba. c. Stp. 2, 13, 13. i.
vt 8, 4, 21. Ve.; sed tres tacite 1, 1, 5. p. 19. 1, 5, 20. e.
1, 7, 7. e. 2, 1, 8. e. 2, 5, 12. e. 14. e. p. 81. 2, 6, 22. i.
2, 9, 13. i. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 0. p. 386. 3, 6, 9. lq.
p. 579. 3, 8, 20. i. 3, 13, 8. p. 740. 4, 14, 5. i. 5, 5, 3. e.
5, 8, 2. e. 6, 2, 1. 7, 8, 17. 8, 7, 1. i.

vt $\epsilon\tau\omega$, ante conson., praebit diserte Ba. 2, 8, 3. p. 238.
2, 12, 11. e. sed tacite c. rel. ib. 9. i. 1, 4, 14. e. 1, 10,
12. p. 405. 1, 12, 11. i. 1, 13, 10. i. 1, 16, 10. i. p. 696.
2, 1, 22. e. 2, 3, 2. p. 61. 2, 4, 18. i. 2, 9, 14. p. 291. 15.
p. 293. 3, 2, 13. p. 516. 3, 6, 12. p. 582. 3, 15, 15. i.
4, 3, 19. m. 4, 5, 16. 4, 9, 8. e. 5, 2, 2. i. 5, 3, 2. p. 59.
6, 7, 16. i. 7, 5, 1. i. 19. e. 8, 3. i. i.

improprio deinde, ac posito p. praep., $\mu\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota\varsigma$, quod,
ante conson., affert solus Vi. 1, 1, 5. p. 18. 2, 16, 4. p.
306., (pro rel. $\mu\acute{\epsilon}\chi\epsilon\iota$ ante conson.) — sed, ante vocal.
2, 6, 22. e. Ba. et Vi. diserte, at tres clam 1, 3, 6. p. 70.
1, 5, 19. e. 2, 7, 7. m. 3, 7, 14. e. 3, 14, 12. m. 4, 3, 15.
e. 4, 12, 3. e. 6, 2, 5. m. 20. e. 6, 4, 9. i. 7, 3, 10. i.

it. μέχρη, quod, ante vocal., retinet c. Stp. solus Vi. 7, 2, 20. p. 609. (p. rel. μέχρης ante vocal.) — sed ante conson. diferte Ve. et Vi. 1, 15, 14. i. at clam tres ib. 16. p. 667. 1, 1, 7. i. 1, 3, 9. i. 1, 8, 5. i. 1, 12, 15. i. 1, 16, 5. i. 2, 10, 15. p. 326. 3, 11, 12. m. 4, 3, 9. m. 4, 6, 1. e. 5, 6, 3. p. 168. 6, 9, 10. i. 7, 8, 12. e. 7, 11, 3. p. 847.

ι ἐφελκυστικόν,

(vt in adu. ἔτῳσι, ap. Nostrium non vsurpatum,) non tam in illo pron. τῶσι omnium 2, 1, 23. p. 30. cum in hoc potius vocalis mutetur, non littera accesserit, — quam in neg. ἔχι 3, 6. 14. itidem omnium Codd. cum vulg. edd., semel modo a Nostro adhibitum, pro aliorum locorum ἔχ et ἔ.

Syncopen

in extrusa e verbo littera I, 12, 4. p. 480. ἐνεπίπλυσαν Ba. et Vi. p. Ve. c. Stp. ἐνεπίμπλ. it. 5. p. 191.

Apostrophum,

quem nostri Codd., vt in eo per scriptores omnino omnes est certi nil, ita pro libidine tractant,

in adu. quidem, cum tollunt 3, 9, 18. i. Ba. et Vi. — sed et statuit Ba. 3, 14, 6. e.

in aduersatiua, cum adhibet idem Ba. 1, 12, 14. p. 512. 8, 3, 15. m. p. 965.

in coni. tolerando 8, 8, 14. e.

in copula, nominatim illa δε, quam mutat in δ', ante asperam aut lenem vocalem, 2, 13, 10. p. 395. Ve. et Vi. sed Ba. 1, 7, 6. p. 246. 1, 15, 12. p. 658. 1, 16, 13. i. 1, 17, 1. i. 12. i. 14. i. (non item ib. 21. i.) 25. i. 2, 1, 9. i. 15. p. 21. (vna cum Ve.) 2, 7, 6. i. 2, 14, 7. i. 2, 15, 5. i. 3, 3, 9. i. 3, 5, 9. i. 3, 7, 12. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 9. i. 13. m. p. 718. 18. i. 4, 9, 17. i. 5, 8, 14. i. 6, 2, 10. i. 6, 9, 12. i. 8, 5, 9. i. 8, 7, 9. i. 20. p. 1098.

tolerans idem 5, 3, 6. e. in pr. plene δε η', et omnino ante vocales vtriusque generis 4, 1, 2. i. 6, 8, 13. i. 6, 9, 10. p. 526. 7, 3, 5. i.

afferens contra, pro δ' vulg., plene δε 1, 2, 2. p. 34. vna c. Vi. it. 1, 2, 10. m. sed solus Ba. 3, 7, 12. i. 16. e. 3, 8, 13. p. 628. (non item ib. e. p. 630.) 4, 8, 18. e. 21. i. 4, 10, 2. m. 4, 14, 7. i. 4, 15, 12. m. 6, 3, 8. p. 345. 12. m. p. 351. 6, 8, 15. i. 16. i. 17. i. 7, 2, 8. p. 590. 7, 3, 12. i. 7, 11, 3. i. 8, 7, 13. e. p. 1090.

quanquam tolerat praeterea δ' ante vocal., vna cum rel. et edd. 1, 12, 12. i., etiam, vbi variant edd. 4, 3, 7. i. 4, 4, 8. i.

tum in copula alia, dum τ' ponit pro $\tau\epsilon$ 2, 3, 22. i. 2, 8, 13. i. 7, 8, 3. i. p. 744.

sed contra $\tau\epsilon$ pro τ' 5, 5, 20. m. p. 159. 8, 2, 12. m.

cf. supra $\alpha\tau\epsilon$ 8, 8, 14. p. 1122. p. $\alpha\tau'$,

it. $\epsilon\tau\epsilon$ 4, 9, 11. m. p. 952. cum rel., p. $\epsilon\tau'$ vulg.

in neg., vbi Ba. $\delta\delta\epsilon$ mutat in $\delta\delta'$ 1, 12, 13. p. 510., — contra $\delta\delta'$ in $\delta\delta\epsilon$ 3, 14, 14. i. 6, 2, 3. p. 313. non item 8, 8, 14. p. 1125. etc.

$\mu\delta'$ mutat in $\mu\eta\delta\epsilon$ 3, 2, 1. i. — contra $\mu\eta\delta\epsilon$ in $\mu\eta\delta'$ 2, 1, 4. e. p. 6. (vbi secus rel. Codd.) — seruans rursus $\mu\eta\delta'$ 1, 10, 8. e. p. 396. 3, 13, 11. m. p. 745. 5, 7, 4. m.

$\mu\eta\tau'$ mutat in $\mu\eta\tau\epsilon$ ante voc. 3, 11, 13. p. 697.

vt $\mu\eta\tau\epsilon$ in $\mu\eta\theta'$ 3, 10, 15. i.

in praep., vbi $\epsilon\pi\iota$ praebet Ba. p. $\epsilon\pi'$ 4, 8, 16. p. 930. 7, 8, 21. e. 25. i. 7, 12, 18. m. — it. $\delta\iota\alpha$ p. $\delta\iota'$ 6, 5, 11. i.

contra $\epsilon\pi'$ p. $\epsilon\pi\theta'$ 7, 2, 4. m.

sed $\kappa\alpha\tau\alpha$ p. $\kappa\alpha\tau'$ 5, 2, 11. e. 7, 5, 4. e. 8, 7, 10. p. 1085.

— at $\kappa\alpha\tau'$ p. $\kappa\alpha\tau\alpha$ ante vocal. 5, 3, 13. e. solus Vi

†† in pron., vbi vulg. et Ms. Ve. lectionem $\alpha\lambda\lambda\alpha' \eta$ mutant Ba, et Vi. in $\alpha\lambda\lambda\alpha \eta$ 1, 13, 2. p. 529.

Ordinem alium,

quem tamen potius damus inferius in singulis orationis partibus, separatim tractatis, cum pertineat ad *in eternum* scribendi genus partim, et modo subinde ad laetitiam. Nunc quidem monemus paucis de

Iota subscripto,

omnino nullum in Cod. Ba. per se reueriri, quanquam vel Martinus, vel nos in Var. Lect. dedimus, sed tamen in eodem Cod. subinde esse suspitionem, adfuisse aut a librario lectum esse *iota postscriptum*, quod confusum cum aliis litteris, nominatiui ν et ς , tum non raro in Not. monuimus, tum int. a etiam docemus, praesertim in dat. et abl. Secundum haec producamus alia, quam superiora,

Viria scripturae,

quoad sunt aperta, cum alia haberi queant et pro *glossis*, quo de genere *ambiguo*, sint ne *vitia*, an *glossae*, peculiaribus agnoscis locis, per partes orationis, aut in *comparatione* Codicum *praecipua*.

Sed horum ipsorum Vitiolorum Scripturae cum esset magna diuersitas: digessimus ea in classes et capita summa. Itaque comparent talia vitia,

quoad *accentus*;

in art. δ de Ms. Ba. 2, 4, 8. i. p. δ de,

in pron. relat. 1, 1, 8. m. p. 26 η , p. η ,

— — infinito $\tau\acute{\iota}\varsigma$, p. $\tau\acute{\iota}\varsigma$, quo de cf. supra in *Accentuum* ratione et 1, 8, 5. e. 1, 10. 1. i. 4, 2, 15. i. 7, 1, 11. m. p. 555. (cf. tamen contra ib. 12. i. 13. i. 7, 3, 7. p. 618.) 7, 6, 15. e. sed contra 7, 8, 3. e. p. 746.

— in verb. $\pi\rho\acute{o}\delta\acute{o}\delta\alpha\iota\epsilon\nu$ p. $\pi\rho\acute{o}\delta\acute{o}\delta\alpha\iota\epsilon\nu$ 3, 2, 10. p. 515.

quoad *addita elementa*,

vel vna, tum in media voce, vt $\theta\rho\upsilon\lambda\acute{\iota}\varsigma$ 2, 6, 18. i. p. $\theta\rho\upsilon\lambda\acute{\iota}\varsigma$, it. $\theta\rho\omega\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ 5, 7, 10. e. p. $\theta\rho\omega\mu\epsilon\nu$. — tum in fine, vt $\chi\acute{\epsilon}\nu$

8, 4, 11. p. 939. Ve. p. $\chi\acute{\epsilon}$,

vel duo, vt $\epsilon\nu\epsilon\nu\epsilon\acute{\zeta}\iota\alpha$ 6, 3, 2. m. p. 341. Ba. p. $\epsilon\nu\epsilon\acute{\zeta}$.

quoad *distinctiones*,

quo de cf. supra in *idem*, per inepta cola et puncta

quoad *confusa elementa*,

qualis *confusio* contingit primo in *voculibus*,

α et ω , 8, 7, 17. i. $\alpha\acute{\iota}\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ Ve. p. $\alpha\acute{\iota}\epsilon\sigma\theta\omega$,

α et ω , 7, 12, 5. e. $\alpha\acute{\iota}\varsigma$ Ve. p. $\acute{\omega}\varsigma$,

α et $\alpha\iota$, 7, 5, 1. e. $\alpha\nu\alpha\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota\epsilon\nu$ Ve. p. $\alpha\nu\alpha\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota\epsilon\nu$,

η et α , 6, 5, 1. i. $\sigma\upsilon\nu\eta\lambda\epsilon\gamma\mu\acute{\epsilon}\nu\eta\varsigma$ Ve. p. $\sigma\upsilon\nu\alpha\lambda$. — it. 3, 13,

9. p. 741. $\pi\lambda\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\varsigma$ p. $\pi\lambda\eta\rho$. it. 7, 5, 16. e. sed Ba. 3, 15,

14. e. 4, 5, 5. e. 10. m.

η et ω , 3, 1, 14. p. 500. $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$ Ba. p. $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$,

α et η , 2, 10, 13. p. 322. $\tau\omicron\iota\varsigma$ Ba. p. $\tau\eta\varsigma$, it.

α et α , 4, 3, 3. m. $\acute{\omega}\kappa\omicron\iota\delta\tau\omicron$ p. $\acute{\omega}\kappa\alpha$.

α et ω , 3, 15, 11. m. p. 782. $\acute{\iota}\omega\varsigma$ Ba. p. $\acute{\iota}\sigma\chi\varsigma$, cf. 6, 1, 7. i.

$\tilde{\omega}$ et $\tilde{\eta}$, 1, 10, 16. $\tau\tilde{\omega}$ 1, 10, 16. i. Vi. p. $\tau\tilde{\eta}$,

ω et ω , 2, 10, 11. m. $\acute{\epsilon}\phi\acute{o}\delta\omega$ Ba. p. $\acute{\epsilon}\phi\acute{o}\delta\alpha$,

tum α et $\alpha\iota$, 7, 6, 8. i. $\sigma\rho\alpha\tau\iota\acute{\omega}\tau\alpha\varsigma$ Ve. et Vi. p. $\sigma\rho\alpha\tau\iota\acute{\omega}\tau\alpha\iota\varsigma$,

sed Ve. 7, 9, 23. i. $\tau\acute{\alpha}\iota\varsigma$ — $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\iota\varsigma$ p. $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\varsigma$,

α et $\alpha\iota$, 1, 4, 12. p. 115. $\alpha\nu\acute{\iota}\pi\omicron\pi\tau\alpha$ Ba. p. $\alpha\nu\acute{\iota}\pi\omicron\pi\tau\omicron\iota$,

α et η , 1, 17, 24. p. 745. $\alpha\kappa\mu\eta\tau\eta\eta$ Ve. p. $\alpha\kappa\mu\alpha\varsigma$. — it. Ba.

$\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\gamma\epsilon$, p. $\kappa\alpha\tau\eta\gamma\epsilon$ 5, 6, 13. e.

α et $\alpha\iota$, 5, 8, 16. sq. p. 264. sq. $\sigma\omicron\sigma\mu\acute{\iota}\delta\alpha$ p. $\sigma\omicron\sigma\alpha\iota\mu$. cf. 5, 6,

18. i. 5, 7, 6. m. p. 226. sed Ve. 5, 5, 1. e. — at Vi.

2, 10, 9. e. $\pi\rho\acute{\epsilon}\chi\epsilon\tau\alpha\iota$ p. $\pi\rho\acute{\epsilon}\chi\epsilon\tau\epsilon$, cf. sic in fin. 2, 10, 3.

i. p. 303. Ba.

α et η , 1, 12, 3. p. 476. $\sigma\omega\tau\acute{\epsilon}\rho\iota\omicron\nu$ Vi. p. $\sigma\omega\tau\eta\rho$.

ε et α, 1, 9, 8. i. σε Vi. p. σοί,
 ι et α, 2, 11, 14. m. ἀποτάαν Ba. p. ἀποτίν., it. 7, 11, 15.
 i. sed Ve. 6, 6, 9. i. κρίττονος p. κρίττ.
 ι et η. 3, 14, 8. i. αἰφιδῶ Ba. p. αἰφιδ. et sic in adu.
 αἰφιδῶ 7, 3, 9. et per totum Herodi., cf. 1, 13, 10.
 p. 552. 2, 6, 19. p. 196. 4, 15, 7. e. 5, 7, 6. p. 226. 8.
 6, 14. e.

ι et α, 2, 15, 7. p. 467. 3, 14, 4. e. ἀρθροίτιδος p. ἀρθρίτ.
 υ et α, 7, 4, 13. e. πελένυς p. πελένας,
 υ et η, 7, 6, 11. p. 711. πυκτοῖς Ba. p. πηκτ. it. ἡρτημένων
 3, 4, 14. p. 994. sed Vi. 3, 14, 14. e. παρηρτυμένοι p. παρ-
 ηρτημ. et Ve. πεπηρωμ. 9, 4, 27. p. 1010. p. πεπυρωμ.

ο et α, 1, 17, 6. i. συγματεύδον Vi. p. συγματεύδαν,

ο et η, 6, 5, 15. p. 593. ὅσον Ve. p. ὅσιν,

ο et ου, 7, 6, 9. i. τὸ Ba. p. τοῦ,

ο et ω, vel init. vocis, vt ὀπλισμένους 2, 15, 8. e. Ba. p.
 ὀπλ. — vel in med. cf. 2, 8, 16. p. 258. 4, 11, 5. e.
 5, 2, 2. e. 6, 1, 11. e. 6, 5, 11. p. 387. 7, 11, 1. p. 844.
 4, 12, 7. i. sed Ve. 4, 14, 4. p. 1025. 4, 12, 9. p. 998.
 7, 5, 10. e. p. 680. 8, 4, 29. p. 1015. at Vi. 1, 12, 8. e.
 p. 490.

porro α et ε 1, 13, 11. p. 556. πάντες Vi. p. πάντας, sed Ba.
 6, 1, 7. e. 8, 3, 10. m. p. 957. it. simul cum Ve. 5, 7,
 11. e. 8, 7, 10. m. 22. e.

α et ο 1, 17, 9. p. 718. Vi. it. 2, 3, 22. i. τοῖς p. ταῖς, sed
 Ba. 5, 7, 4. i. 7, 1, 24. e. 7, 2, 12. p. 597. 7, 4, 10. p.
 661. 7, 9, 10. i. sed cum Ve. 8, 4, 4. p. 978. at tres
 Mss. ib. 8. e.

α et υ 1, 2, 9. p. 53. ἀπὸ Ba. et Vi. p. ὑπὸ, cf. infra in
 verb. gloss. aut vitiis,

ε et ι 1, 13, 4. i. ὅ, τι Vi. p. ὅ, τε, sed 1, 14, 7. p. 604.
 Ba. ὅτι p. ὅτε,

ε et ο 4, 13, 15. p. 1019. ὑπώπτειν Ve. p. ὑπώπτεινον, cf. 8,
 4, 12. e. 17. i. 30. p. 1017. sed init. 4, 7, 9. e. ἐπτήσας
 p. ὀπτ. tum Vi. 1, 11, 12. p. 453. ἔχον p. ἔχεν,

ε et υ 4, 12, 8. m. νεκάα Ba. p. νεκία,

ι et υ 2, 10, 10. p. 34. βαρβάρους p. βαρβάρους, cf. 7, 8, 7.
 i. αἱ p. οἱ, it. ib. 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e. tum
 Ve. 8, 6, 10. e. sed cum Ba. 3, 5, 11. e.

sed deinde in consonis, dum miscentur cum iis *vocales*,

α cum ζ 7, 7, 2. Ve. ἐναίνητον p. ἐνκίνητον,

ι cum υ f. iota posscriptum cum υ finali, αὐτῶι f. αὐτῷ p.
 αὐτῶν 2, 6, 18. p. 191. Ba. (vt Ve. 7, 5, 10. p. 680.) —

- it. γέτταν p. Γέτα 4, 3, 11. e. — τῇ — μαμαίᾱ p. τὴν Μαμαϊάν 6, 1, 20. e. — it. cum Ve. τὴν — ἀρχὴν p. τῇ ἀρχῇ 6, 2, 21. e. — sed folus Ve. 7, 9, 7. e. ἐτοίμῃ p. ἐτοίμην,
- ι cum ν alias in fine, ὅσοι p. ὅσον 4, 15, 9. i. Ba. sed Ve. et Vi. 1, 4, 12. e. καὶ p. καί,
- ι cum ρ 1, 7, 9. p. 254. ἀθρίῃ Ve. p. ἀρθμ.
- ι cum s f iota postscriptum cum s finali, τῆς — ἡδάας σκιάς 1, 12, 7. e. Mss. tr. p. τῇ ἡδάεσ σκιά, sed Ba. cum Ve. 6, 4, 8. e. εὐρώπης p. Εὐρώπη, cf. 7, 1, 20. i. tum folus Ve 6, 5, 2. e. 8, 4, 28. p. 1015. vt folus Ba. 6, 8, 7. p. 495.
- ι cum s alias in fine, παντοδαποῖς p. παντοδαπῶν 5, 3, 15. p. 80. Ba.
- ο cum s f σ, vt δχήματος p. σχήμ. 2, 1, 15. p. 21. Ba. et Ve.
- υ et ν, tum in fine, τετροχωμένον p. τετροχωμένον 4, 15, 20. p. 1061. Ve. it. Ba. ὅν p. ὄν 5, 3, 3. e. — tum in med. 8, 7, 10. i. οὕτω p. ὄντων Ba. sed Ve. σπονδαὶ p. σπονδαί ib. 18. m.
- ει et η, simul per addita Vi. ἐλθῆναι p. ἐλθῆν 2, 15, 20. p. 420.

porro dum miscentur inter se consonae ipsae,

- β et φ 3, 7, 4. p. 597. et 11. i. ἀπόρατις p. ἀπόρασ. Ba. it. 4, 11, 5. p. 976. βαβαῖς p. βαφ.
- γ et κ 4, 3, 20. m. ἀγγάλας p. ἀγκάλ. sed κλαγγῇ p. κλαγγῇ 4, 15, 2. i. — ἐγκαμένε p. ἐγκαμ. 3, 12, 10. i.
- γ et τ 2, 6, 3. i. γέ p. τέ, sed contra 5, 1, 3. p. 5.
- δ et φ 1, 12, 17. e. δέροντες p. φερ. Vi.
- θ et ν 8, 7, 12. e. ἐγκεχαρισμένα Mss. tr. p. ἐγκεχαρίσμεθα,
- θ et χ 1, 16, 5. p. 682. λαχόντι p. λαθ. Mss. tr.
- κ et ν 6, 2, 7. p. 322. ἐκτραφῆς p. ἐντρ. Ba.
- ν et ρ 3, 15, 12. e. τῇρ p. τὴν,
- ν et σ 1, 5, 8. e. τῆς p. τὴν,
- ξ et ρ 4, 14, 6. e. δόξαι p. δόρασι,
- π et σ 5, 2, 3. e. ἀποπεσᾶν p. ἀποπεσ. Ba. et Ve.
- π et θ 4, 12, 11. i. ἐπίσονται p. ἐφίς. Ba.
- σ et δ f. σθ 1, 9, 16. e. διολέσαι p. διολέσαι Vi.
- σ et σ f. στ 1, 6, 5. i. ἀπολαύσουσι p. ἀπολαύσουσι Ba.
- τ et σ 1, 8, 10. p. 625. ἐπανέτρεψε p. ἐπανέτρεψε, it. 5, 8, 3. p. 243.

cf. de simplici et duplici littera supra. Tum

quoad confusa elementa bina

mul, per consonas, vt κατεσάθη 3, 6, 19. i. p. κατεσκάθη Ve. et Vi.

per vocales porro, 7, 5, 1. i. επιγνώσει p. απογν. Ve. — it. προσετίθησαν 7, 12, 11. e. p. προσετίθεσαν, τριγενείας I. τριγωνείας I, 7, 5. p. 244. p. τριγονίας Ba. it. τιμία I, 11, 7. e. p. τομίαι, — it. υπέρησε 2, 3, 25. i. p. υπήρασε, sed ἡμᾶς 8, 7, 15. e. p. ἡμᾶς Ve. it. κολάσεως 8, 3, 15. m. p. κελεύς.

dein per vocales et consonas simul 6, 2, 9. e. αμοιρέμενον Ve. p. αἰωρέμ. — sed Ba. ἡπάγετο 6, 5, 13. p. 390. p. ἐπάχετο, — it. αγωνιτέ 2, 14, 2. e. p. ἀπον. — it. εὐθυμίας 7, 3, 12. p. 632. p. εὐθηνίας, it. ὑπημελᾶτο 2, 10, 5. p. 308. p. ἐπλημμελ. — sed ὅλλως 8, 4, 24. i. Vi. at Ve. ολως, p. ἄλλως,

it. aliter, potissimum in finibus verbb., εἶναι 8, 1, 2. e. Ve. p. εἶεν, it.

ἡνάχτο 8, 5, 9. p. 1028. p. ἡνάχοντο, sed 7, 1, 7. p. 552. ἀπεσκευάσαντο p. ἀπεσκευάσατο,

it. 6, 9, 15. p. 532. βασιλεύσαντες p. βασιλεύοντα, sed Ba. 5, 4, 10. i. συμμίζαντες p. συμμίζαντα, it.

συκοφάντες 5, 2, 4. i. p. συκοφάνται,

it. ταφὴν 8, 5, 18. e. p. ταφᾶς, sed Ve. 8, 6, 11. e. ἀς p. ἦν,

it. ἐλευθέρους 1, 10, 4. p. 386. p. ἐλευθέρων, sed cum Vi. 8, 4, 14. p. 994. cf. de Ba. 3, 6, 19. p. 589. 5, 3, 15. p. 80. et αὐτοῖς p. αὐτῶν 8, 3, 16. p. 966. it. αὐτόν p. αὐτούς 5, 4, 18. e. 5, 8, 12. p. 255. — sed ἐκείνους p. ἐκάνω Ve. 8, 5, 23. per confusum s et iota postscriptum, quo de supra, — vt ἄλλω p. ἄλλον 3, 7, 19. p. 614. quatenus confusa, et iota postsc.

it. nominatim in praep. πρό et πρὸς, tum separatim stante 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 7, 5, 11. e. 7, 6, 11. i. tum in verbo 5, 5, 10. p. 146. Ve. at Vi. 1, 5, 19. e. 1, 10, 8. i. sed Ba. 7, 11, 8.

porro per vocales et consonas simul, sed additas, τὴν p. τὸ Vi. 1, 16, 4. e. — it. ἔγνοον p. εὐνοον 1, 10, 10. p. 399.

it. Ba. γενέσθαι p. ἐλίσθαι 7, 5, 11. p. 683. — ἀδρία p. ἀέρι 8, 3, 20. e.

praeterea per consonas et accentus, in superiori 8, 7, 12. e. ἐγκεχαρισμένα p. ἐγκεχαρίσμεθα Mss. tr.

it. Ba. ἀκριβῶς p. ἀκρίτως 6, 1, 16. p. 297.

tum per *vocales et accentus*, ῥηγιμαῖαι p. ῥηγιμαῖαιδε
 Vi. 2. 10. 1 — αἰμαῖαι 5, 6, 12. i. p. αἰμαῖαιδε Ba.
 et Ve. sed folius hic ταῖαι p. τὰς 7, 9, 23. i. it. ἐπιστρέφει
 p. ἐπιστρέφῃ 7, 8, 16. i. — χαῖαι p. χαῖων Ba. 4, 7, 7. i.
 it. ἐκῶν p. ἐκῶν 6, 5, 3 e. sed αὐτὸν p. αὐτῶν 5, 3, 13.
 e. Vi. at Ve. 7, 2, 14. p. 599. — τῆς p. τῆν 1, 5, 8. e.
 Ba. it. τὸ p. τῷ 2, 10, 15. p. 326.

it. addendo simul ἀρπαγεῶν p. ἀρπαγῆς Ve. 7, 9, 22.
 e. — μαδόντα p. μαδῶν Ba. 3, 2, 2. iii. — ἡ ὄραη p.
 ὄραῃ 1, 15, 11. p. 656. Vi.

porro per *vocales et consonas et accentus* πῖςευτον p. πῖςευ-
 σαι 7, 5, 11. Ba. — it. αὐτὸν p. αὐτῷ 2, 8, 12. p. 252.
 sed eod. 1, 11, 0. e. 4, 2, 6 e. 5, 2, 16. i. — it.
 cum Ve. 9 p. 7, 1, 9. e. — τῷ p. τὸν 7, 7. 4. p. 731.
 Ve. folius, — ἐπῆσιν 1, 6, 9. i. 172 Vi. p. ἐπῆσιν,
 quatenus quidem confusa putentur: et iota postier.
 it. quatenus s et v in fine, τὰς p. τῶν 1, 3, 12 e. Mss.
 tr. sed Ba. 3, 8, 13. p. 629. — it. ἦν p. εἰς 7, 5, 3.
 p. 669.

it. per varias rationes alias, nominatim addendo, ὡς p.
 7, 3, 12 p. 631. Ba. — it. ἐπεβάλλοντο p. ὑπέβαλον
 8, 4, 9. p. 984. — κατασχευάσας 5, 6, 13. i. Ve. sed
 Ba. κατασχευάσαι p. κατασχευάσε,

sed aliter πᾶσι p. πᾶσαι 4, 8, 2. Ba.

it. omittendo πῆσαι p. πᾶσαι 5, 6, 18. p. 203. Ve.
 et Vi.

praeterea, per *vocales et consonas* plures. Ba. πάτες p. πλή-
 zes 7, 9. 15. i. sed πλήθα p. πάθα 7, 11, 9. p. 854. — it.
 8, 5, 18. e. τὰς, sed Ve. et Vi. τροφάς,

†† ὑπερτρέψαν p. ὑπερτρέψαν 6, 5, 17. i. Ve.

†† πάλαι p. πάντων 3, 7, 19. p. 613. Ve. et Vi.

πάνυ p. πάλιν 3, 14, 9. i. Ba.

†† λυδάσας p. λύστα 3, 4, 3. e. Ve.

ὡς p. νῦν 4, 14, 14. i. Ba. et Ve.

ὡς p. ὡς 2, 13, 6. p. 386. Ba.

ὡς p. οὐ 2, 4, 1. e. Mss. tr.

tum vitia plura deinceps in vicinia, primo diuersa, sed af-
 finia tamen Mss. 1, 11, 11. e. sq

sed vnius modo Codicis, Ba. 2, 10, 11. p. 319. tum quoad
 accentum γενναῖα, pro γειναῖα, tum confusis vocalibus
 ἐφῆ p. ἐφῆ, — it. 4, 11, 5. p. 976. confusis tum con-
 sonis βαβᾶς p. βαφ. tum vocalibus ἐόραζε p. ἐώρε. cf. 6,
 8, 3. e. 16. i.

it. Vi. συνεβάλλοντο δέ τινος p. συνεβάλλοντο δέ τινες 1, 14, 11. i.

it. Ve 7, 8, 24. i. in τῷ αὐτῷ p. ἔποι. et mox omiffa καὶ cō-
pula, fed contra addita τε et περιήσαντες p. παρασημασθῆναι
7, 12, 7. e.

porro vitia ambigua, vt nefcias, quae propriae litterae fint
confusae 1, 5, 27. i. Ba. μεγαλοβο.

it. 8, 2, 4. e. βυλομένης p. βολιμ., vtrum ou et α, an ο
et ου, it. ο et λ,

it. 2, 8, 18. e. στρατοπέδου p. στρατοπέδων,
fed ambigua alia, vt dubites, quod litterae confusae fint,

et fit ne vtrum duplex, an triplex, 8, 7, 17. p. 1095.
ἐκέλευσε Ba. et Ve. p. ἐκελεύεσθε. it. ὑπώπτευσ 4, 12, 7. i. p.

ὑποπτεύων, it. ποιοῦντο 7, 2, 10. e. p. ἔποι.,

it. Vi. ἀργασμένης p. ἐργασαμένης 3, 4, 4. e.

Sequuntur

Vitia e diuisione,

vbi simul habetur quaedam confusio litterarum, it. accen-
tus, vt

κατά γε p. κατῆγε 5, 6, 13. e. Ve.

ἐπιθῇ τε p. ἐπιθῆται 1, 6, 8. e. Vi.

ὑπὸντα τε 4, 11, 4. p. 975. Ba. et Ve. p. ὑπὸντετο,

ἐπὶ τῷτο p. ἐπισῆτο 7, 1, 14. p. 561. Ba.

ὀδεύειν, τὰς 7, 3, 9. p. 624. p. ὀδεύοντας,

ἐπιθεόν τε 6, 7, 19. i. Ve. et Vi. fed B. ἐπὶ δὲ ὄντες p. ἐπιθέ-
οντες δὲ,

τὰς τε 4, 12, 7. p. 995. Ve. fed Ba. τῷ, τε p. τότε,

it. simul addendo πρὸς ταυτήν 2, 6, 3. e. Vi. fed Mss. rel.

πρὸς ταύτην p. πρὸςτάτην.

vel omittendo 2, 13, 10. p. 394. ἀκου τί γε Ba. p. ἀκουτί γε,

porro

Vitia e coniunctione,

per confusas simul litteras, it. accentus, vt μάζονος 1, 10, 8. p.

395. Ba. et Vi. p. μᾶζόν ῆν,

ἤδη p. εἰ δὴ ib. 15. p. 414. Ba.

ἀφορῶντος 5, 6, 17. p. 202. p. ἀφορῶν τε,

συνελθόντες 7, 4, 8. i. p. συνῆλθόν ας,

ἀπολθθήσεται 7, 5, 16. e. Ve. et Vi. p. εὖ κολασθήσεται,

διεγάροντες 8, 4, 25. e. Ba. p. τε ἐγάρ.

it. per addita simul, διεπτάοντες 4, 15, 12. m. Ve. p. δ' ἐπτάν.

λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. ex λάθοι ἔν,

it. per omiffa simul, μὲν 5, 1, 16. i. p. δὲ ἔν,

ἄπλα 7, 8, 7. i. p. ἀ ὅπλα,

ἑαυτὲς p. ἐς αὐτὲς 8, 5, 3. e. Ve.

quo de utroque genere vitiorum cf. supra in *Scribendi Genere e iunctis et seiunctis*, ubi et ad extrema dedimus

Vitia simul et e coniunctione et e diuisione.

His accedat

Vitium quoad spiritum

simul, in illo οὕτω p. ὁντων Ba. 5, 3, 3. e.

Recensemus nunc

Vitia per omissa elementa,

quae et ipsa ratio est multiplex, ut cum videas deesse
una elementa, vel initio, vel media in voce, vel in fine,
id quae tum vocales, ἐπᾶσα 1, 13, 7. p. 543. p.
ἐπ. Ba. it.

ὠνόμενος p. ὠνούμ. 1, 6, 26. p. 231.

ς p. ὡς 7, 9, 20. i.

tum consonas, ἐργαλεῖον 7, 11, 15. e. Ba. p. ἐργαλ.

— ἐπεχάριστο 5, 3, 12. p. 73. p. ἐγμεχαίριστο, quod

recte extat 2, 5, 4. p. 152. — ἐλεχθήσεται p.

ἐλεγχθ. 1, 1, 2. e. 3, 12, 11. e. 4, 13, 3. m.

εὐεῖνδροι p. εὐῖδεν. 7, 2, 8. p. 590.

ἄχεςθαι p. ἄχθεςθ. 1, 4, 2. i.

ἀμέπτως p. ἀμέμπτ. 6, 2, 1. e.

ἀντωνίς p. ἀντωνίης 1, 7, 6. p. 247. — καμάτω p.

καμάτων 4, 14, 10. e. — μέγα p. μέγαν ib. 14. p.

1035. 5, 1, 8. p. 11.

μονομάχος p. μονομάχης 1, 15, 19. e. ξίφος p. ξίφης

4, 4, 5. e.

ὡ δὲ p. ὡς δ. 1, 10, 5. i.

it. simul per confusas vocales, ὁ p. ὡς 1, 17, 1.

m. p. 702. 4, 7, 6. p. 902. 4, 12, 4. p. 990.

it. simul per accentus, οἱ p. οἷς 7, 8, 11. p. 758.

χρόνος p. χρονίης 8, 5, 21. i.

ἡγεμόνων p. ἡγεμονιῶν 7, 5, 4. e. Ve. et Vi.

διὰ p. δίχα 7, 3, 14. i. Ve.

porro bina elementa, itidem init. aut med. aut fine, in quibus et ipsis occurrit quaedam litterarum confusio, ut

τελμημένα p. τετολμημ. 2, 13, 11. i. B. — λυσαι 6, 2, 8. m.

p. 323. p. κωλύσαι f. κωλύσαι,

it. Ve. 3, 9, 1. m. p. 640. καὶ τὰ βαρβάρων p. καὶ κατὰ βαρβ.

it. Vi. 4, 12, 4. p. 991. ἀνδράϊν p. ἀνδρῶν.

μετεχεύονται p. μετοχετεύονται 1, 3, 4. e. Ba.

it. Vi. 1, 8, 12. p. 314. ἐπιπέμφθαι p. ἐπιπεπέμφθ.

ὑποσχέσι 4, 13, 0. i. p. ὑποσχέσεις Ba. it. 8, 3, 8. i.

χρήμα p. χρήματα I, 9, 2. e. it. 2, 15, 9. p. 471. — πρό
p. προέργισιν 2, 3, 12. p. 74. — πᾶ p. πάντες 6, 4, 11. i.
tria adeo elementa 7, 7, 7. p. 734. Ba. αἰώνες p. αἰώνων.

Sed vitiorum talium aliorum que recensio fieri potest
etiam per partes orationis, vt sint vitiose

Adiectiua omissa

tum alia vniuerse Ba. 3, 6, 10. p. 579. 7, 5, 18. p. 693. 7,
11, 15. p. 862.

it. Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 14, 17. p. 768.

tum nominatim πάντων 2, 4, 13. i. Ba. it. πάντα 7, 1, 3. p.
545. 8, 2, 2. i. — sed πάντες 4, 15, 10. i. cum Vi.

Aduerbia addita

nominatim δε 4, 3, 10. e. Ba. sed

Aduerbia omissa

tum alia vniuerse Ba. 2, 4, 17. i. 3, 5, 6. p. 564. 3, 8, 1. e.
it. cum Vi. 3, 12, 13. i. 21. e.

it. cum Ve. 3, 10, 8. 5, 3, 8. p. 67. 6, 3, 6. m. 8, 5, 17.
p. 969.

it. Mss. tr. 1, 3, 5. e. p. 63. 1, 4, 8. p. 104. 2, 5, 12. p.
149. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 13, 14. p. 748. 8, 6,
7. p. 1058.

tum alia nominatim, et quidem e serie elementorum, ἀ 6,
2, 7. e. Ba. 7, 1, 15. e. Mss. tr. — ἀλλὰ 3, 11, 4. e.
Mss. tr. — γὰρ 3, 5, 3. i. Ba.

δ 3, 12, 18. p. 721. Vi. — 5, 4, 22. m. p. 121. Ve. —
6, 1, 16. i. Ba. et Vi.

δε Ba. 2, 5, 6. p. 135. 2, 13, 16. i. 7, 2, 5. i. 8, 3, 10. i.
sed Ve. 6, 1, 20. e.

καί, p. Lat. etiam, Ba. 1, 6, 17. i. 1, 17, 6. p. 712. 2, 2,
22. i. — cum Vi. 1, 10, 3. e. 7, 9, 5. i. — sed Vi. 1,
12, 7. i. et Mss. tr. 1, 3, 12. p. 82.

μέν Ba. 3, 12, 16. m. 7, 2, 13. i. — οὖν Mss. tr. 2, 2,
10. i.

ὡς post οὐχ οὕτως 2, 3, 14. p. 81. Mss. tr. — sed ante par-
ticip. 1, 11, 12. p. 453. it. Ba. cum Ve. 6, 3, 6. e. non
item 8, 8, 15. p. 1127. etc.

Articuli omissi

tum vnius litterae η Ba. et Vi. 2, 3, 7. e. 2, 6, 10. p. 174. —

tum alius casus Vi. 4, 13, 15. i. — Ve. 7, 9, 20. e. sed 4,
14, 16. i. Ba. c. Ve.

Coniunctio omissa

nominatim α Ba. cum Ve. 2, 3, 23. p. 96.

Copula addita

nominatim *καὶ* 6, 6, 9. i. Mss. tr. sed Ba. 7, 4, 12.

Copula omissa

eadem, varie, ante *καὶ* 5, 4, 12. p. 109. Ve. — intra adi. duo Ba. 2, 3, 22. p. 94. 3, 1, 6. p. 277. sed Ve. et Vi. 5, 4, 17. m. — intra inf. duos 3, 5, 9 p. 567. Vi. — intra duo subst. 1, 1, 3. p. 11. Ba. et Vi. — sed Ba. 4, 4, 14. p. 859. 6, 4, 9. i. it. cum Ve. 1, 10, 7. — tum Ve. 7, 8, 24. m. sed cum Vi. 4, 7, 8. e.

Copula alia

nominatim *καὶ*, tum *mutata*, in art. τοῦ 4, 4, 2. m. Ba. — sed in adu. γὰρ 2, 6, 3. i.

tum *addita* 2, 3, 3. i. 2, 13, 21. p. 424. 3, 12, 18. p. 722. 6, 1, 12. i.

tum *omissa* 1, 10, 4. p. 387. 5, 3, 11. i. 15. p. 80. 6, 7, 18. p. 477. 7, 1, 22. e. 7, 10, 1. m. 5, 6, 21. p. 213. sed ib. 18. p. 202. Add. cum Ve. — vt ab hoc solo 7, 5, 1. p. 665. — sed a Vi. 3, 7, 2. e.

tum *praebita* pro *δε* a Ba. 6, 3, 7. e. 7, 5, 10. i.

Negatiuum aduerbium

nominatim *οὐ* *additam*, ante verb. 2, 2, 19. e. Ve. et Vi. — sed ante adu. 2, 3, 13. e. Ve.

it. *mutatum*, in *καὶ* copulam 2, 4, 1. e. Mss. tr.

Negatiuum pronomēn

μηδὲν *mutatum* in merum adu. neg. *μηδὲ* 3, 2, 1. i. Ba., non item 6, 8, 3. e.

Præpositio

tum *mutata* in aliam vocem 2, 11, 16. i. Ve. — tum alia alii *substituta* 1, 2, 9. p. 53. Ba. et Vi. — it. in subst. composito 7, 5, 1. i. Ve. — tum *omissa* 2, 11, 16. i. Ba. it. 7, 12, 14. e. — sed Vi. 2, 13. 21. i.

Pronomen demonstratiuum (αὐτ.)

omissum obliquo casu, 5, 1, 14. p. 26. Mss. tr. — sed Ba. 4, 15, 6. i.

prolatum alio casu 1, 11, 5. p. 433. 3, 2, 10. i. — 2, 8, 12. p. 252. 4, 12, 6. e. — it. 4. i. — 3, 3, 16. p. 966.

simul que alio numero 4, 9, 12. e. Ve. et Vi.

sed alterum syn. τῶτο *omissum* Ba. 3, 2, 9. i. 6, 3, 11. p. 503.

Pronomen infinitum

καὶ *omissum* Ba. 8, 2, 6. m. sed Ve. ac Vi. 8, 3, 3. p. 1105.

Pronomen personale

omissum Ba. 1, 4, 9. p. 108. — 2, 5, 12. p. 149. Vi. — 7, 5, 11. p. 683. Ve. et Vi. — 2, 5, 13. p. 151. Ve.

Pronomen reciprocum

mutatum, praeter spiritum, quoque in casu, Ba. 7, 8, 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e.

Pronomen relatiuum (articul. postpos.)

mutatum, & in *us* 7, 3, 12. p. 631. Ba. — *prolatum* alio casu, 7, 1, 9. e. Ba. cum Ve. — sed 5, 3, 3. e. Ba. tum alterum syn., *omissum* per se, *666* 5, 2, 4. i. — sed simul cum adi. 5, 6. 21. p. 214. Mss. tr.

Substantiuum vniuersum

omissum Ba. 1, 1, 4. p. 13. 1, 11, 5. p. 433. 3, 7, 16. i. 7, 2, 14. i. 8, 7, 8. e. — sed Ve. 4, 4, 15. — 3, 8. 5. i. Vi. it. nomen proprium 1, 11, 13. e. p. 461. 3, 2, 21. i. Ba. sed nomen hoc propr. *mutatum* in pron. demonstr. 4, 8, 1. i. Ba. et Vi.

Verbum finitum

omissum vniuerse 4, 14, 18. e. 6, 4, 14. m. B. sed Vi. 1, 13, 12. e. p. 566.

it. nominatim verb. subst. *77* Vi. 7, 3, 6. p. 618.

mutatum, quoad genus, vt med. in act. 6, 3, 10. Ve. — act. in pass. 8, 4, 3. p. 976. Ve.

it. quoad modum, vt a. 2. fin. in a. 2. inf. 3, 14, 17. p. 767. Ba.

it. quoad modum et tempus simul, vt opt. praef. med. in impf. indic. med. 7, 2, 10. e. Ve.

Verbi infinitiuus

omissus Ba. 1, 10, 3. e. p. 384. 7, 12, 14. m.

mutatus, quoad modum, a. 1. inf. act. in a. 1. imperatiu. 7, 5, 11. e. inf. praef. act. in act. praef. indic. Ba. 2, 12, 10. e. sed Ve. 2, 11, 18. p. 360.

praebitus, quoad modum, inf. praef. act. pro opt. praef. 8, 1, 2. e. Ve.

it. inf. praef. act. pro ind. praef. act. Ba. 3, 12, 15. i. — sed cum Ve. 4, 9, 4. e. — 1, 5, 23. e. Ve. et Vi. — 2, 3, 14. e. p. 81. Mss. tr.

it. inf. a. 1. act. pro a. 1. ind. act. 5, 6, 13. i. Ba. — sed cum Ve. ib. 12. i.

it. inf. med. praef. pro praef. ind. med. 4, 5, 9. e. Ba.

it. inf. m. d. fut. pro fut. ind. med. 8, 7, 14. i. cum Ve.

it. inf. pass. a. 1. pro particip. a. 1. pass. 5, 6, 7. p. 179. Ve.

Verbi participium

mutatum, in adu. 2, 8, 16. p. 258. 8, 7, 16. i. Ba.

sed quoad casum, in pass. 8, 3, 10. p. 937.

- it. quoad modum, particip. praef. act. in act. impf. ind.
4, 12, 7. p. 995. cum Ve.
praebitum, in pass. praef. pro inf. pass. praef. et sexu masc.
1, 3, 15. e. Ve. et Vi.
it. quoad modum, particip. act. a. 1. pro a. 1. ind. 5, 6,
13. i. Ve.
it. quoad genus et modum, particip. praef. act. pro ind.
praef. pass. 3, 15, 13. e. Ba.
omissum, Ba. 7, 1, 7. p. 551. 7, 5, 6. e. 7, 7, 11. m. 7,
11, 13. e. — sed cum Vi. 2, 3, 2. i.

Verbum compositum

- aliud, quoad praeposit. 6, 3, 10. p. 348. 6, 4, 11. i. Ve. —
sed cum Vi. 7, 12, 7. e.

Claudant vitiorum agmen vocabula

Omissa duo,

- per varias orationis partes, ut adu. compositum, ex art. et
adi. τὰ πρῶτα 3, 10, 8. e. Ba. et Ve.
adu. καί (p. Lat. *etiam*) et inf. 1, 10, 3. e. Ba.
art. et adu. 3, 4, 11. i. p. 548.
copula καί et adi. 3, 1, 8. i. — sed Mss. tr. 7, 1, 22.
p. 575.
copula eadem et particip. 3, 7, 16. i. Ba.
pronom. relat. et verb. finit. 2, 6, 11. i. p. 177. cum Ve.
pron. idem et particip. 1, 3, 13. i. Ba.
particip. cum artic. 7, 6, 21. e. Ve.

Omissa tria

- per tota membra, e praep., art. et subst. 1, 3, 8. p. 293.
Mss. tr. — 7, 6, 12. p. 714. Ba.
it. e. subst., copula et verb. finit. 8, 5, 9. p. 1028.
it. e. subst., copula et art. 2, 15, 11. i.
it. e. pron. dem., art. et subst. 6, 9, 3. p. 516. Ve.

Omissa quatuor

- per tota membra, Ba. 2, 13, 18. i. 7, 12, 13. i. — sed cum
Ve. 3, 12, 15. m.

Omissa quinque

- Mss. tr. 1, 17, 1. p. 704. — sed Ba. 3, 13, 6. i. 4, 8, 13. e.
6, 7, 7. p. 451.

Omissa sex

- Ba. 3, 6, 16. e. — sed cum Ve. 3, 15, 13. i. 4, 15, 17. e.

Omissa septem

- Ba. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. e. 8, 2, 6. e. 8, 4, 29. p. 1015.

Omissa octo

Ba. 5, 5, 11. m.

Omissa decem

Ba. 6, 7, 17. p. 475. — sed cum Ve. 6, 2, 18. p. 335.

Omissa undecim

Ve. 6, 2, 8. p. 323. — sed cum Vi. 2, 2, 21. i.

Omissa duodecim

Ve. et Vi. 1, 14, 4. p. 595.

Omissa tredecim

Ve. et Vi. 3, 8, 4. p. 620.

Omissa quatuordecim

Ve. 4, 15, 11. p. 1051. — sed cum Ba. 6, 4, 2. p. 358.

Omissa nouendecim

Ba. 8, 2, 16. p. 944. 8, 4, 6. e. sq. — sed cum Ve. 5, 7, 14. p. 238. per plures versus, it.

Omissa viginti

Ba. 6, 9, 13. p. 529.

Omissa ulterius

per septem versus Ba. et Vi. 3, 9, 3. sq.

Sed omnium extremum vitium esto in

Transpositis elementis

per verb. μένων p. νέμων 3, 2, 1. m. p. 504. Ba. et Vi.

Recte vero nunc videmur persequi illa, quae supra dicebamus dubia, essent ne

Glossae, an Vitia,

e quo genere pertinent huc deinceps haec:

Glossae, an Vit. in distinctionibus

aliis ad adu., Ba. 3, 15, 1. i. 4, 4, 10. m. 4, 9, 3. p. 939.

4, 11, 3. p. 973. 12. m.

Glossae, an Vit. in scriptura

Mss. ambigua s. duplici, tum in Vc quidem supra vocabula quum scribuntur vel puncta tria 8, 4, 30. p. 1017. vel elementa Graeci alphabeti, numeros indicantia 7, 5, 17. p. 691. — tum in Ba., vbi semel modo ponuntur talia elementa numerorum supra voces 7, 9, 7. p. 784., caeterum scriptae supra voces singulas singulae deprehenduntur litterae pro aliis aliae, tanquam in

adi. 3, 15, 11. m. 4, 5, 10. m. (non item 7, 5, 6. i.) 7, 2, 11. e.

pron. dem. et adi. 6, 5, 3. e.

pron. recipr. 7, 9, 4. i.

subst. 1, 7, 5. e. 4, 5, 6. i. 5, 8, 16. p. 264. i.

verb. 1, 2, 2. p. 36. 2, 3, 17. e. 3, 4, 11. e. 3, 12, 12. p.

717. 5, 6, 13. e. 16. p. 195. 5, 8, 16. p. 264. 8, 4, 4.

p. 978.

vel per compendium expressa alia vox, itidem in

adi. 2, 7, 8. p. 221.

adu. 7, 1, 5. i. 22. p. 575.

subst. 4, 4, 14. e.

verb. 1, 3, 1. p. 58.

vel denique in margine editur alia vox, id que ipsum in

adi. 4, 10, 7. e.

subst. 8, 1, 6. i. 8, 4, 4. p. 977.

verb. 7, 8, 23. p. 774. — semel autem Ve. 2, 5, 12. e.

Glossae, an *Vit.* in *litteris* commutatis

singulis, nominativum et v, Ba. 2, 14, 12. p. 451. 3, 1, 2. e.

4, 3, 15. p. 844. 5, 3, 26. e. 8, 4, 30. e. — sed cum Vi. 3,

3, 12. p. 960. — 6, 8, 1. i. Ve. ac Vi. — 1, 7, 9. e.

Mss. tr.

et s, Ba. 6, 8, 7. p. 495. 7, 5, 11. p. 683. 7, 10, 13. p.

837. 8, 5, 11. p. 1031. — 8, 8, 9. i. Ve. et Vi. —

5, 5, 1. e. Mss. tr.

v et s, Ba. 8, 7, 5. e. — 7, 1, 23. i. Ve. — 1, 3, 12. p.

82. Mss. tr.

v et v, Ba. 4, 12, 11. p. 999. 14. p. 1003. 6, 7, 18. e. —

7, 9, 4. i. Ve. sed cum Vi. 7, 5, 8. m.

Glossae, an *Vit.* in *omissis*,

tum una littera d 3, 12, 18. i.

tum vocabulis duobus, Vi. 1, 12, 14. e. — Ba. 3, 6, 12. m.

3, 7, 19. e. sed cum Ve. 2, 9, 15. i. — Mss. tr. 5, 6, 21.

p. 215.

Glossa, an *Vit.* in *sejunctis*

Ba. η τοῖς p. ητοι 8, 1, 9. p. 913.

Glossae, an *Vit.* in *lect. diversa*

Ms. Ba. et Vi., per omissum et transpositum art. 2, 11, 15.

p. 475.

it. in verb. opt., quoad numerum et genus 1, 5, 11. e.

p. 154.

Glossae, an *Vit.*

per orationis partes singulas, in

adi. syn., Ba. 4, 3, 4. i. 7, 12, 10. i. 8, 2, 16. i. — cum

Vi. 1, 8, 6. e. 1, 14, 17. p. 650. 3, 4, 11. m. p.

548. 3, 11, 6. i. — tum Ba. 5, 3, 11. i. sed

cum Ve. et Vi. 1, 11, 2. i. — Ve. 3, 11, 14. m.

sed cum Vi. 2, 6, 7. p. 169.

adi. alio casu, Ve. 5, 6, 19. i.

adi. alio casu et sexu 7, 9, 7. p. 785. Ba. et Ve.

adi. alio gradu, comparat. pro superlat. Vi. 5, 5, 15.
p. 153.

it. superl. p. comp. Ba. 3, 8, 4. e. — Mss.
tr. 4, 12, 5. p. 992.

adi. gradus comparat. alia forma Ba. 6, 5, 16. p. 395.

adi. alio numero, plur. (sensu adu.) pro sing., 2, 2, 7.
m. 6, 5, 5. e.

adi. alio sexu, neutr. plur. (sensu adu.) pro masc. plur.,
Mss. tr. 1, 4, 12. p. 115.

it. commun. pro fem., intra subst. diuersi se-
xus, Ba. et Ve. 7, 11, 6. e.

contra fem. p. commun. et simul per accen-
tum al., Ba. 8, 7, 5. p. 1079.

adi., pro adu., Ba. 2, 9, 13. i. 6, 1, 14. m. — cum Vi. 2,
5, 10. p. 145. — 3, 12, 5. e. Vi. — 2, 15,
20. p. 420. Mss. tr.

adi., pro subst., Ve. 8, 2, 8. e.

adi. duobus in vicinia aliis, Mss. tr. 4, 15, 6. p. 1046.

adi. omisso, Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 4, 19. p. 556. — Ba.
cum Vi. 4, 15, 10. i.

it. postremo e duobus, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. e. p.
156. 138.

adu., pro adi., Ve. et Vi. 6, 8, 1. p. 486.

nominatim adu. ^{7^a} pro copula ^{7^a} Ba. 1, 15, 7. p. 649.

it. adu. ^{6^a} pro praep. ^{6^a} Vi. 1, 11, 8. e.

adu., mutato in adi. affine, Ba. 2, 9, 13. i. — cum Vi.
2, 10, 11. i. — Mss. tr. 2, 13,
20. p. 420.

it. simul in adu. simpl. f. priuum,
Ba. et Vi. 3, 3, 2. p. 525.

it. simul transponendo, Ba. 3, 11, 1. i.

adu., mutato in adu., tum affine, Ba. 1, 4, 8. p. 106. 4,
7, 1. p. 894. 2. p. 897. 6, 1, 18. i.
6, 5, 7. i. (non item 6, 6, 10. p. 435.)
4, 9, 9. i. sed cum Vi. ib. 12. i. —
it. Ba. cum Ve. 4, 15, 5. i. 6, 7, 19.
i. contra que Ve. 7, 12, 11. i. et Mss.
tr. 4, 7, 2. p. 895.

tum aliud quodcunque, Ba. 2, 9, 5. p.
275. sed cum Vi. 2, 14, 10. i. — it.
Ba. cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5,
5. i. sed cum Ve. 8, 4, 24. i.

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἡτοι in ἡ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.

it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.

adu. mutato nominativum εἰ in verb. εἶ 2, 13, 16. i. Ve.

it. δ' in δε Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τε 5, 4, 22. p. 121. — (δ' addito 1, 8, 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. sed cum Vi. 3, 10, 12. e.)

it. δε in μὲν, Ba. 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τε Ba. 3, 14, 4. p. 595. 3, 7, 12. p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3, 5. i. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e. 15. i. 7, 2, 11. i. 7, 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — sed cum Vi. 4, 11, 5. i. — 2, 10, 15. i. Ve. sed cum Ba. 4, 14. 5. i.

it. δε in δη Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19. i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — sed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodofi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. sed Ve. 5, 4, 16. p. 114.

contra δη in δ' Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δε 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i. 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i. 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4, 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i. 6, 6, 8. i. — sed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 20. p. 159.

adu. nominativum δε addito Ba. 3, 9, 16. i. 6, 3, 13. p. 505.

— it. secundo post neg. εἰτε 4, 2, 6. i. Vi. — contra omisso in oratione med., in apodofi aut parenthesi, Ba. 5, 4, 10. p. 114. — sed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.

adu. nominativum δη addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omisso varia ratione et notione, pro Lat. igitur, post τε init. 1, 5, 3. i. Ba. — pro Lat. scilicet, post coni. εἰτε 6, 4, 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — post pron. relat. 5, 5, 13. p. 151. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — post subst. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — post verb. 4, 7, 2. i. Ba. sed cum Vi. 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. post subst. Ba. 5, 5, 20. p. 159.

adu. nominativum εἰ addito, ante εἰ 1, 4, 1. i. Ba. — it. ante γάρ 7, 11, 2. — it. post alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — sed mutato in μὲντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μὲν 8, 4, 12. p. 991.)

adu. nominatim $\xi\upsilon$ addito, post $\mu\epsilon\nu$ I, 15, 14. i. Ve. et Vi — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omisso, post $\mu\epsilon\nu$ 2, 15, 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7, 7, 13. i.) — it. post δ 3, 7, 12. i. — it. post $\tau\epsilon$ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7, 5. i.)

adi. porro omisiss his, e serie elementari, $\xi\upsilon$ I, 5, 16. i. Ba. et Vi. — $\xi\lambda\epsilon\alpha$, post $\delta\tau$ 8, 3, 4. i. Vi. — $\gamma\alpha\rho$, post $\tau\epsilon$ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — η 2, 15, 3. p. 460. Ba. — $\kappa\epsilon$ (p. Lat. *etiam*) I, 17, 5. i. 2, 6, 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio casu, Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6. e. 7, 6, 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato $\tau\delta$ in copulam $\tau\epsilon$ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — sed $\tau\phi$ in pron. dem. $\alpha\upsilon\tau\phi$ 5, 7, 7. i. Ba. at $\tau\omega\nu$ in $\alpha\upsilon\tau\omega\nu$ 3, 15, 9. i. Ve. et Vi.

art. addito, intra adi. et subst. 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omisso, eo que vno, tum in vniuersam, Ba. 2, 5, 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20. i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5, 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante subst. loci Ba. I, 11, 7. p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8, 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13, 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. sed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et subst., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et subst. 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26. i. sed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante subst. rei vniuersae, Ba. I, 13, 6. p. 541. sed cum Vi. 2, 3, 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante subst. pers., vel vniuersae, vel nom. proprii; Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. sed cum Ve. ib. 1. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro. Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3, 9. i. (secus 3, 9, 8. i. 9. e. 17. i.) sed cum Vi. 1, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12, 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. sed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia syn., Ba. 2, 6, 1. i. sed cum Ve. 7, 6, 2. i.

— Vi. 3, 5, 5. i. sed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. I, 1, 1. p. 4. — nominatim α , ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

2, 15, 13. e. (contra $\alpha\iota$ ante $\tau\alpha\upsilon\varsigma$ in $\epsilon\iota$ 7, 6, 3. p. 699.) — nominativum $\alpha\tau\epsilon$ $\tau\epsilon$ in $\epsilon\tau\iota$ $\tau\epsilon$ 3, 7, 18. e. Ba. et Vi. — nominativum porro $\omega\varsigma$ in copulam $\kappa\alpha\iota$ 7, 2, 10. e. Ba.

coniunct. omiffa, nominativum η 2, 15, 3. p. 460. Ba.

it. $\alpha\tau\epsilon$ ante particip. 5, 4, 14. e.

— addita, nominativum $\omega\varsigma$, ante particip. Mss. tr. 3, 15, 2. p. 488.

copula, nominativum $\kappa\alpha\iota$, mutata in $\kappa\alpha\upsilon$ 1, 4, 12. e. Ve. et Vi. — in η 3, 6, 3. m. p. 573.

it. addita, intra subft. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi. — contra ib. omiffa 4, 3, 8. e. Mss. tr. — fed intra inf. duos 1, 12, 5. p. 482. Ba. — tum in membro fecundo 8, 3, 16. i. Ve.

it. transpofita 1, 14, 16. p. 627. Ba. et Vi.

copula, nominativum $\tau\epsilon$, mutata in $\gamma\epsilon$ 1, 15, 7. p. 649. Ba.

— it. in art. 7, 11, 9. p. 855. — it.

in $\delta\epsilon$, vniuerfe 1, 14, 15. i. 2, 2, 6.

m. 2, 8, 18. i. 4, 4, 3. i. 4, 8, 10. e.

4, 10, 8. i. 5, 2, 4. i. 5, 4, 4. e. 7, 2,

10. p. 593. 8, 1, 3. i. 8, 7, 22. m. —

Ve. 5, 3, 26. i. — fed nominativum in

particip. fecundo 1, 8, 6. p. 286. 7, 1,

6. p. 550. Ba. fed cum Vi. 5, 5, 3. i.

it. mutata nominativum in pron. infin. $\tau\iota$, Ba. et Vi. 2, 6, 18. p. 191. — Ve. et

Vi. 7, 1, 5. i.

it. mutata et contracta fimul in vocem

vnam, Mss. tr. 6, 9, 8. i.

praebita pro $\delta\epsilon$, Ba. 5, 4, 17. i. 6, 2,

19. i. 7, 11, 12. e. — it. pro art. $\tau\omicron$

Ba. cum Vi. 2, 14, 4. p. 431.

addita, vniuerfe, Ba. 1, 8, 6. i. 9. p.

295. 1, 15, 17. p. 670. 4, 12, 11. p.

1000. 6, 9, 12. e. — Vi. 3, 5, 9. p.

569. 3, 10, 4. p. 667. — Ve. 7, 12, 7.

p. 877.

nominativum ante $\gamma\alpha\rho$ 1, 10, 4. Ba. et

Vi. — ante η , fequens intervallo, Ba.

8, 2, 7. i. — ante $\kappa\alpha\iota$, intervallo fe-

quens, Ba. 7, 11, 13. m. fed cum Vi.

4, 7, 12. i.

nominatim, sequente τε, Ba. 6, 4, 3. i. 8, 5, 15. i. — cum Vi. 1, 16. 12. i. 1, 17, 18. — it. cum Ve. 7, 6, 18. i. — Mss. tr. 6, 2, 21. m.

nominatim in pluribus particip., Ba. 1, 12, 11. p. 499. 2, 11, 9. p. 346. 3, 14, 7. p. 755. — cum Vi. 1, 4, 1. p. 90. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. p. 976. — Vi. 2, 2, 11. e. 3, 12, 2. p. 709. praecipue ante particip. καλεσμεν. 1, 2, 2. p. 35.

omissa, vniuerse, Ba. 1, 13, 8. i. 4, 4, 6. p. 851. 4, 9, 5. i. 5, 2, 10. i. 7, 1, 5. e. 7, 2, 1. i. 8, 8, 17. i. — cum Ve. 2, 9, 18. e. — it. cum Vi. 2, 10, 10. i. — sed Ve. 8, 1, 9. p. 912. — at cum Vi. 6, 1, 8. p. 281. — Mss. tr. 2, 10, 10. i. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e.

nominatim in particip., Ba. 1, 13, 8. i. 9. p. 549. 3, 11, 18. i. 8, 3, 8. m. — Vi. 3, 12, 20. e.

it. ante αἰ, interuallo sequens, Ba. 2, 8, 18. e. 6, 1, 21. i. 6, 6, 1. p. 411. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 5. e. 9. m. 7, 3, 16. i. 1, 5, 21. i. sed cum Vi. ib. 2. i. it. 4, 10, 2. e. Ba. sed cum Vi. ib. m. it. 2, 1, 20. p. 27. 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 1, 5, 2. i. — Vi. 2, 13, 21. p. 421. 3, 7, 2. e. 6, 2, 3. e. — Mss. tr. 8, 7, 13. e.

it. ante αἰ vicinum, Ve. et Vi. 6, 1, 8. p. 281.

it. sequente δε, Ba. et Vi. 7, 10, 13. p. 836.

it. sequente η, Ba. 3, 8, 13. p. 630.

it. sequente τε iterum, Ba. 2, 10, 3. i. 4, 4, 10. i. 5, 3, 11. i. 6, 2, 3. p. 312. 7, 11, 18. p. 867. 8, 8, 17. i. 7, 10, 1. m. p. 809. — cum Ve. et Vi. ib. 13. p. 836. 8, 7, 20. p. 1098. — Vi. 4, 13, 6. i. sed cum Ba. 2, 3, 3. i. 2, 7, 4. i. 7, 9, 7. i.

negante pron. pro neg. adu., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 398.

negante copula s. adu. pro alia syn., Ba. 1, 2, 4. c. comp.
pos. quidem vtr. — sed comp. pro simpl. 1,
15, 5. p. 643. Vi.

— adu. ² mutato in art. ² et coni. ² Ba. 7, 8, 7.

— — omisso ante verb., Mss. tr. 1, 11, 14. e. —
sed ante pron. neg., Ba. 4, 10, 13. e.

praepositione cum alio casu, Ba. 1, 4, 12. e. 1, 10, 16. e.
2, 13, 20. p. 420. 2, 14, 12. p. 451. 3, 14,
3. p. 752. 4, 12, 14. e. 8, 2, 7. e. sed cum
Vi. 3, 3, 12. p. 960. — Ve. 4, 10, 13. i.
(f. cus ib. 9 p. 967.) — sed cum Vi. 2, 15,
3. p. 461. — Mss. tr. 1, 7, 9. e.

— addita. Ba. 1, 10, 15. p. 415. 7, 2, 14. p. 599.
sed cum Ve. 4, 12, 11. e. — f. repetita Ve.
et Vi. 3, 1, 2. p. 902.

— mutata in syn. adu., *as* in *ws* 1, 11, 8. e. Vi. sed
Ba. 4, 13, 16. i.

— — in aliam praeposit., per se stantem, Ba. 2,
13, 3. e. 3, 2, 11. p. 514. 6, 7, 10. p. 473.
7, 10, 1. i. sed cum Vi. 4, 15, 17. i. sed cum
Ve. 3, 4, 28. p. 1013. 3, 6, 8. i. — Ve. 1,
2, 9. p. 53. 5, 12, 17. p. 519. sed cum Vi.
2, 9, 17. p. 297. 8, 3, 14. p. 963. — Mss.
tr. 1, 9. i. p. 331.

it. nexam in verb. Ba. 7, 2, 8. i. — nomina-
tum *πρὸς* in *πρὸς*, Ve. 2, 13, 10. e. — Ba. et
Vi. 1, 16, 7. i. 3, 8, 12. i.

— omissa, ante pron. dem., Ba. 2, 10, 5. p. 309. —
ante pron. rel. p. adu. 4, 15, 9. i. 6, 5, 22.
p. 406. (secus 7, 3, 10. i.)

it. ante subst., Ve. 2, 2, 22. p. 58. 3, 9,
1. p. 640. — Ba. 7, 10, 16. p. 342.

it. ad verb. 7, 10, 4. i. 8, 7, 3. e.

pronom. declarat., f. qualitatis *τοιοῦτ.* mutato in pron.
quantit. *τόσούτ.*, Ba. 1, 17, 9. p. 719.

— dem. (*αὐτ.*) alio casu, Ve. 7, 1, 23. m. — Ba.
1, 8, 16. p. 323. 1, 13, 13. p. 568. 1, 16, 3.
i. 6, 4, 4. e. 8, 4, 27. p. 1010. — 3, 11, 14.
e. 8, 8, 15. p. 1127. — Vi. 5, 6, 21. p. 212.

— — alio casu et numero, Ba. 2, 6, 18. p. 191.
6, 8, 16. i. sed cum Ve. ib. 10. p. 501.

— — alio sexu, Ba. 1, 16, 6. p. 635. 1, 17, 17.
m. p. 730.

pron. dem. alio sexu et casu, Ve. 7, 10, 15. p. 841. —
Ba. 6, 1, 4. i. sed cum Ve. 7, 1, 5. e.

pron. dem. (αὐτ.) mutato in art., Ba. 3, 11, 4. i. — Mss.
tr. 4, 5, 12. i. (contra art. in pron. dem. Ve. et
Vi. 3, 15, 9. i.)

— — nominatim datiuo affinitatis mutato in gen
vulgar., Ba. 1, 7, 6. i.

— — omisso gen. affinitatis 3, 13, 7. i.

pron. dem. (οὗτ.) alio casu, Vi. 4, 8, 12. i.

it. simul al. sexu Ba. 5, 2, 16.

mutato in al. dem. αὐτ. Ba. 1, 7, 7. i. —

it. in al. casum et numerum 1, 17, 1.

p. 703.

pron. dem. (ἐκιν.) alio casu, Ve. 8, 5, 23.

it. simul al. sexu, Ba. 7, 10, 8. p. 830.

pron. infinit. τὶ addito, ante pron. qualit. 4, 13, 1. e.

mutato in adu. τοὶ 7, 3, 10. e.

praebito contra pro hoc eodem adu., Vi.

1, 13, 8. p. 547. — it. pro copula τὶ 2,

6, 18. p. 191. Ba. sed Mss. tr. 6, 8, 9. e.

omisso post coni. α, Ve. 8, 8, 3. p. 1104.

it. post adi. πολὺ 3, 4, 11. p. 548. Vi. et

Ba. sed soli Ba. 4, 15, 11. p. 1051. 7,

8, 22. m. 8, 2, 9. i. (non item 7, 2, 14.

p. 599.)

— — τινὰ neutr. addito, post pron. τοιαῦτα 4, 11,

I. i. Vi.

pron. neg. alio casu, Ba. 8, 5, 11. p. 1031.

pron. perf. secundae perf. mutato in primam perf., ἑμῶν

in ἡμ., aut contra, Vi. 2, 2, 18. — Ba. 4, 14, 16.

p. 1037. sed cum Vi. 1, 5, 7. — Mss. tr. ib. 12.

pron. possess. secundae perf. mutato in primam perf.,

ἑμῶν in ἡμ., Ve. cum Ba. 4, 14, 14. i. sed

cum Vi. 6, 3, 10. p. 348.

pron. poss. mutato in casum al. Vi. 3, 12, 5. m. sed et

addito simul per casum eundem cum subst.,

Ba. ib.

pron. recipr. (αὐτ.) mutato in pron. dem. lenis spiritus

(αὐτ.) tum post praep. καθ', mutatam in κατ',

Ba. 1, 4, 18 p. 127. 1, 8, 16. e. (secus 1, 17,

26. e.)

tum extra praeposit., Vi. 1, 14, 19. i. 1, 16,

12. p. 700. 2, 2, 12. e. 3, 1, 7. e. — Ba. 1,

3, 2. p. 59. 1, 4, 11. e. 1, 10, 14. p. 410. 1,

11, 15. i. 3, 4, 2. e. 3, 12, 19. i. 7, 1, 6. p. 556.
 sed cum Vi. 1, 14, 5. e. 18. e. 1, 16, 7. p. 689.
 1, 17, 26. e. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11,
 13. i. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e.

it. simul alio casu, Ba. 1, 14, 19. i.

pron. recipr. (ἐαυτ.) mutato similiter in pron. lenē (αὐτ.)
 Ba. 2, 3, 5. p. 65. 4, 9, 12. e. 7, 6, 11. p. 710.
 sed cum Vi. 1, 9, 2. i. 2, 8, 10. p. 248. — Ve.
 8, 4, 10. m. p. 986. sed cum Vi. 3, 2, 7. m. —
 Vi. 3, 1, 7. e.

it. simul alio casu, Ba. 7, 9, 4. i. — Ve. et
 Vi. 7, 5, 8. m. — Miss. tr. 5, 5, 1. e.

pron. recipr. (ἐαυτ.) mutato in alium casum, Ba. 4, 4,
 15. — Ve. et Vi. 1, 8, 2. i.

sed in syn. (αὐτ.) aut contra, Ba. 1, 17, 26. e.
 3, 1, 7. e. sed cum Ve. 7, 10, 13. p. 836.

et simul in alium casum, Ba. 1, 8, 2. i. p.
 268. (contra ut seruet Ba. tum asper. αὐτ. 2,
 7, 9. e. 2, 9, 16. p. 295. 4, 3, 2. e. tum asper.
 ἐαυτ. 1, 3, 3. e. 1, 16, 10. p. 698. 2, 1, 24. e.
 2, 5, 5. e. 2, 7, 1. e. 2, 8, 16. e. 3, 5, 11. p.
 570. 5, 2, 23. p. 90. 6, 4, 4. p. 360.)

pron. recipr. (ἐαυτ.) omisso, post aliud pron. αὐτ., Ba.
 et Ve. 5, 5, 2. e.

pron. relat. (art. postpos.) mutato, in casum alium, Ba.
 3, 11, 2. e. 4, 7, 6. p. 902.

it. in coni., ὅ in α', Ba. et Vi. 3, 6, 14. i. —
 it. ante τινὲς 7, 6, 3. p. 699. Ba. — it. ὅς in
 ὥς 1, 8, 13. i.

it. praebito contra ὅς pro ὥς 6, 8, 2. p. 487.

it. cum neg. adu., ὅς μὴ, mutato in coni. et
 neg. adu., ὥς μὴ, 4, 2, 17. i. (non item 8, 6,
 17. i.)

it. cum adu. mutato in vnum adu. ὁ περ in ὁθεν,
 Ve. et Vi. 4, 5, 11. i.

pron. nominatim ἐκασ. alio casu, Ba. 6, 1, 7. p. 279.

— — ἀλλ. alio casu, Miss. tr. 7, 10, 6. p. 821.
 sed omisso, Ba. 3, 4, 11. e. p. 548.

subst. alio, per elementa simili, Ba. et Vi. 8, 7, 20. e.

— — composito, pro simpl. Ba. 5, 5, 11. p. 146. sed
 cum Ve. 1, 8, 11. p. 304.

— syn. Ba. 2, 8, 17. 2, 13, 19. p. 416. 3, 9, 15. e. 4,
 11, 6. e. sed cum Vi. 2, 10, 13. p. 322. it. cum
 Ve. 5, 3, 8. p. 67. — Ve. 3, 10, 4. p. 668. 5, 7,

12. i. 6, 5, 3. e. 7, 1, 5. e. 7, 12, 11. p. 879.
 sed cum Vi. 1, 12, 16. p. 517. 1, 14, 15. i. —
 Mss. tr. 7, 2, 14. p. 600.

it. nominatim in nom. propr.; Ba. 2, 9, 1. p.
 263. sed contra Vi. ib. 12. i.

subst. alio accentu; Ba. 5, 6, 21. p. 210.

— alio casu, Ba. 2, 15, 11. p. 476. 3, 14, 3. p. 752.
 4, 2, 12. i. 4, 6, 10. m. 4, 10, 4. m. 5, 5, 12. p.
 149. 13, i. 6, 1, 7. p. 279. 6, 7, 4. e. 18. e. 6,
 8, 7. p. 495. 7, 6, 6. p. 703. 8, 2, 7. p. 931. sed
 cum Vi. 1, 17, 24. p. 745. — it. cum Ve. 2, 13,
 20. p. 424. 2, 14, 10. p. 445. — Ve. 4, 10, 4.
 m. 13. i. sed cum Vi. 1, 10, 15. p. 414. 6, 5,
 23. p. 408. — Mss. tr. 4, 15, 15. p. 1056.
 it. simul cum adi., Ba. 8, 8, 9. p. 1115. sed
 cum Ve. 5, 3, 13. i.

it. nominatim in casu temporis, mutato gen. in
 acc., Ba. 5, 5, 1. p. 130. 4, 8, 16. i. — sed con-
 tra acc. in gen., Ve. 4, 14, 1. m.

subst. alia declinatione, Ba. 2, 9, 9. p. 285. 5, 12, 1. i. 24. i.
 sed cum Vi. 3, 12, 11. i. (non item 8, 3, 2. i.)
 — Ba. 5, 6, 21. p. 210. — Ba. cum Vi. 4, 1,
 6. e. sed cum Ve. 4, 13, 16. p. 1020. — Ba. 3,
 14, 4. p. 753.

it. simul alio casu, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. p. 136.

subst. alio numero, sing. pro plur., Ba. 2, 2, 9. e. 2, 7,
 1. i. 2, 15, 9. p. 471. 3, 3, 6. i. 3, 8, 9. p. 624.
 3, 15, 15. e. 5, 4, 18. p. 117. 6, 2, 15. i. 8, 5,
 18. e. sed cum Vi. 2, 10, 4. p. 306. — Vi. 1,
 10, 10. i. 3, 14, 12. i. 6, 2, 3. p. 313. — Mss.
 tr. 7, 3, 13. p. 634.

contra plur. pro sing., Ba. 6, 8, 2. i. 7, 3, 13. p.
 635. sed cum Vi. 2, 12, 2. e. — Vi. 6, 4, 11.
 e. — Mss. tr. 2, 6, 5. p. 165.

subst., nominatim nom. propr., alia scriptura, Ba. 8, 2,
 14. e.

— alio sexu, Ba. 5, 6, 8. p. 185.

— duplici s. subst. duobus in regimine aliis, Ba. 7, 11,
 9. m.

— gen. duplici, Ba. 8, 7, 5. e. sed cum Vi. 4, 2, 9. e.

— mutato, priuo quidem in solum adi., Ba. 7, 10, 12.
 e. 8, 2, 8. e. — sed in adi. s. pron. cum art. ib.
 10. p. 936.

- tum subst. cum adi. in duo subst. in regimine
7, 5, 11. p. 683.
- subst. omisso, Ba. 2, 11, 9. p. 347. 4, 12, 4. p. 990. —
Ve. et Vi. 1, 11, 14. i. — Mss. tr. 2, 10, 10.
p. 317.
- verbi littera alia init., Ba. 6, 2, 10. p. 327.
- — omissa in voce media, Ve. 6, 5, 16. p. 394.
— Ba. et Vi. 1, 12, 4. sq. p. 480. sq. (non item
8, 5, 3. p. 1021. it. 4. e.) — sed addita, Ba.
4, 15, 2. e. cf. tamen 8, 4, 13. 4, 11, 11. m. p.
983. 3, 3, 5. e. etc.
- verbo finiti temporis omisso, Ba. 5, 7, 2. i. 6, 1, 24. i.
— 8, 4, 4. i. sed Vi. 7, 3, 6. p. 618. —
Ve. et Vi. 6, 7, 6. e.
- verbi infinitivo, nominativum *ἔναι*, omisso, Mss. tr. 5, 8,
8. i. sed addito 7, 8, 12. e.
- verbo priuo pro phrasi, simul que alio verbi modo, Ba.
6, 1, 24. i. — it. pro praep. et pron., Vi. 1,
15, 5. i.
- alio, per elementa simili, partim syn., Ba. 7, 9,
12. p. 794. 900. i. 2, 5, 3. p. 130. 1, 11, 11. e.
3, 8, 10. p. 625. 4, 3, 12. e. 4, 7, 9. p. 905. 8,
5, 15. e. sed cum Ve. 2, 10, 4. e. sq. — it. cum
Vi. 2, 13, 8. p. 390. 2, 15, 12. 7, 8, 7. i. — Ve.
4, 3, 12. e. 4, 9, 4. p. 943. sed cum Vi. 1, 13, 1.
e. — Vi. 8, 6, 14. e. — Mss. tr. 4, 3, 4. e.
- nominativum in verb. *ἐβούλετο* pro *ἐβουλεύετο*,
vel contra, Mss. tr. 1, 16, 8. i. — Ve. et Vi.
5, 8, 8. e. 1, 13, 1.
- alio, simpl. pro compos., Ve. 6, 7, 24. e. sed cum
Ba. 7, 2, 12. i.
- — compos. 2, 5, 8. e. p. 140. Ve. et Vi.
- — bis compos. pro semel compos. Ve. 4, 15, 12.
m. p. 1052. sed cum Ba. 6, 6, 7. p. 430.
- — compos., nominativum e praep. certa, Ba. 3, 9,
17. e. sed cum Ve. 1, 6, 13. e. 2, 13, 21.
e. — Ve. 15, 14. p. 157. — Ba. 1, 11,
11. p. 450. — Mss. tr. 2, 11, 2. p. 336.
— Ve. et Vi. 2, 5, 8. e. p. 140. — Ba.
4, 5, 14. p. 830. 7, 2, 8. i. — 3, 11, 10.
p. 695. et Mss. tr. 2, 5, 12. e. 2, 12, 2.
e. 7, 6, 16. e.
- nominativum e *πρό* et *πρός*, Ba. 1, 4, 4. i,
5, 4. i. 1, 14, 4. p. 592. 2, 13, 10. e. 6,

9, 6. p. 520. 7. 8, 4. e. 5. p. 748. 7, 11,
8. m. 7, 12, 19. e. sed cum Vi. 1, 16, 17.
i. 3, 8, 12. i. 3, 12, 12. p. 717. 7, 10,
16. e. — Ve. 3, 3, 1. p. 523. — Mss.
tr. 1, 7, 9. p. 258. 2, 6, 7. p. 163. 7,
5, 14.

verbo alio compof. eiusdem thematis, fed alius praep.,
Ba. 2, 11, 9. p. 346. 2, 13, 17. i. 4, 12,
15. p. 1004. 5, 6, 14. i. — Mss. tr. 4,
5, 5. e.

— — compof. eiusdem thematis et eiusdem praep.
Ba. 3, 12, 20. i. 4, 4, 12. i.

— — compof. alius thematis, fed eiusdem praep.
Ba. 3, 9, 2. i.

verbi augmento nullo fyllab. redupl. in plusq., Ve. 7, 9,
7. p. 784.

— — — temporal. in imperf., Ve. 7, 6, 12,
p. 716.

— — — in praep., Vi. 1, 12, 4. p. 480. cf.
tamen 3, 3, 6. e. 6, 5, 11. e.

— forma alia f. alio themat., Ba. et Ve. 3, 15, 9. i. p.
741. — Ba. 3, 12, 10. m. — 8, 2, 10. p.
937. cf. 1, 14. 4. p. 593. 7, 9, 17. i. — 4,
2, 5. i. — 4, 12, 4. p. 999.

nominatim in verb. contractis, pro non
contr. 4, 15, 6. e. p. 1047. Ba. et Ve. fed
Ba. contra 5, 6, 21. p. 212. (non item 6,
8, 12. e. 8, 5, 18. p. 1039.)

— — — in praep. et augmento non contracto,
Ve. 7, 12, 10. e.

— tempore plusq. perf. tert. plur. per formam al.,
non contractam, Ba. 4, 13, 16. i. cf. ib. 10.
m. 2, 12, 2. m. 8, 6, 3. i.

it. in vocali alia fyllabae penult. Ba. 1, 15, 10.
p. 552. 1, 15, 2. e. 3, 4, 17. i. 19. p. 556. 6,
7, 7. p. 451. fed cum Vi. 6, 9, 5. e. (non item
7, 11, 4. i. 4, 11, 7. m. p. 980. 7, 2, 10. p.
592. 7, 4, 4. p. 653. 7, 6, 17. i. p. 721. ib. e.
p. 19. 7, 9, 25. m. 24. m. p. 806. 8, 5, 2. i. 7,
10, 1. e. 7, 11, 2. i. 8, 1, 16. 8, 4, 4. e. bis,
8, 5, 20. e. 8, 6, 1. e.

† fimul alio tempore, Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

verbi alio genere, (per finita quidem tempora fimul, fi-
mul et reliqua vt hic procedam,) act. pro

med. Ba. 1, 4, 8, p. 104. sed cum Ve. 4, 11, 4. p. 975. (non item 8, 7, 22. m.) — it. Ba. cum Vi. 2, 15, 9. p. 471. 4, 1, 7. p. 803. it. inf., Ve. 6, 9, 2. e. sed cum Vi. 8, 7, 4. p. 1077.

contra med. pro act., Ba. 1, 5, 11. e. 1, 8, 16. p. 324.

† simul per compos. aliud 8, 4, 9. p. 984.

† simul que per numerum alium, plur. pro sing., Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524.

it. inf., Mss. tr. 2, 9, 7. p. 281. sed Ba. et Vi. 3, 5, 2. e. Add.

tum med. pro pass., Ba. 4, 8, 19. i.

it. inf. 3, 14, 17. i. p. 766. sed Ve. et Vi. 5, 5, 6. e.

it. particip. med. fut. pro fut. pass., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 399.

it. perf., Ba. 3, 9, 10. i.

porro pass. pro act., Ve. 7, 12, 12. e. sed Vi. 3, 10, 10. i.

verbi alio genere et tempore simul, aor. 2. act. pro aor. 1. pass., Ba. 2, 13, 1. e.

sed aor. 1. med. pro plusq. med., Mss. tr. 2, 11, 12. e.

verbi alio modo, (ubi similiter eamus per tempora et finita et rel. sed et per genus simul, ponentes quidem ubique sine nomine genus act.) praef. pro inf. praef., aut contra, Ve. 6, 2, 6. i. — Ba. et Vi. 2, 3, 7. e.

inf. praef. pro praef. opt., Ba. 6, 1, 13. e.

particip. aor. 1. pro inf. aor. 1. Ba. et Ve. 4, 11, 11. m.

imperat. aor. 1. med. pro med. inf. aor. 1., Ba. 4, 5, 15. m.

it. impf. pro particip. praef., Mss. tr. 1, 6, 3. i. — it. pro part. aor. 2. 2, 1, 19. e.

porro praef. indicat. pro coni. praef., Ba. 5, 5, 12. e. p. 149.

it. pro opt. praef. 8, 5, 15. e. 2, 3, 17. p. 84. — it. cum Vi. ib. 20. e. — Vi. 1, 4, 10. e. — Ve. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e.

it. contra opt. praef. pro ind. praef. Ve. 6, 9, 12. e.

tum coni. praef. pro opt. praef., Ba. 3, 11, 13. i. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e. 7, 9, 3. e. sed cum Vi. 2, 13, 14. p. 405. 3, 2, 8. m.

contra opt. praef. pro coni. praef. Ve. et Vi. 4, 13, 8. p. 1011. 7, 6, 1. e.

it. aor. 2. coni. pro opt. aor. 2., Ba. 1, 8, 4. e. 3, 12, 6. e. 4, 13, 8. e.

sed contra opt. pro coni. 4, 9, 9. p. 949.

porro fut. ind. pro fut. coni. aut aor. 1. coni. 5, 5, 9. p. 143.

contra coni. fut. pro ind. fut. 1, 9, 11. e.

— Ve. 4, 15, 15. e.

it. fut. med. ind. pro med. fut. coni. Ve. 5, 8, 6. e.

verbi modo per formam aliam opt. aor. 2., Ba. et Vi. 1, 9, 5. e. — sed opt. praef. aliam Ba. et aliam Ve. pro vulg. ind. praef. 6, 9, 12. e.

verbi simul modo ac genere, praef. ind. pass. pro praef. act. ind., Vi. 2, 10, 8. p. 313.

particip. praef. act. pro praef. ind. med., Ba. et Vi. 1, 16, 7. p. 687.

part. praef. act. pro ind. impf., Ba. 8, 4, 12. p. 991.

impf. ind. pro inf. praef., Ve. 4, 15, 6. m. p. 1045.

verbi numero, vniuerse, plur. pro sing. 5, 3, 22. e. Ba. et Ve.

nominatim magnarum personarum 1, 5, 11. e. Ve.

verbi numero, cum subst. plur. neutr., sing. pro plur. 4, 1, 7. e. Ba. — sed Mss. tr. 5, 7, 7. p. 228.

it. cum subst. plur. collectiuo masc. 2, 6, 15. p. 185. Ba.

sed plur. pro sing. cum subst. plur. neutr. 3, 2, 15. e. Ba. — sed cum Vi. 1, 4, 12. p. 613. —

Ve. 8, 7, 1. i. (dum seruat. sing. ib. e. 7, 9, 25. p. 807.)

sed plur. pro sing. cum subst. collect. sing. masc. 1, 14, 13. e. Ve. cum Vi. it.

cum subst. dupl. pers. sing. 5, 8, 19. e. 8, 7, 10. e.

sed Ba. cum Ve. post subst. plur. it. collect. sing. tum subst. tum pron. 8, 6, 13. p. 1071.

it. cum masc. subst. sing. collect. sed masc. pers. plur. tum particip. tum adi. Ve. sing. et plur. verb. simul, 8, 5, 9. p. 1028.

it. cum subst. sing. collect. solo, Ve. dupl. verb. numero, sing. et plur. 8, 4, 12. e. (dum post collect. sing. subst. aut post subst. dupl. perf. seruatur plur. verb. 8, 4, 25. 8, 5, 26. 8, 6, 1. i. 8, 7, 22. e. aut, post coll. subst. perf. sing., adeo simul verb. et sing. et plur. 7, 10, 16. e. 7, 11, 11. 8, 4, 29. m.

verbi tempore alio, (vbi rursus asserimus finitum tempus simul cum reliquis, it. genus vniuersum,) praef. pro impf., Ba. 3, 1, 11. e. 5, 2, 2, 1. 7, 11, 11. i. — cum Vi. 4, 11, 1. e.

it. in med., Ba. 7, 12, 2. i. — Ve. et Vi. 1, 9, 1. p. 330.

praef. inf. pro aor. 1. inf. 2, 9, 11. i. Mss. tr.

it. in med. 6, 3, 9. e.

praef. inf. pro fut. inf., Ba. 3, 1, 5. i. — cum Ve. 4, 10, 8. e.

praef. particip. pro particip. aor. 1. 7, 1, 24. e. p. 579.

praef. part. pro part. aor. 2., 2, 6, 7. i. 2, 10, 17. e. 3, 6, 18. i. 6, 5, 11. i. — it. in med., Ve. et Vi. 4, 13, 13. e. — Ba. 3, 4, 11. e.

praef. part. pro part. fut. 8, 6, 15. e.

praef. part. pass. pro part. perf. pass., Ba. et Ve. 8, 4, 28. i.

impf. med. pro praef. med., Ba. 4, 13, 6. e. — Ve. 4, 12, 14. i.

impf. pro aor. 1., Ba. 1, 10, 10. e. 2, 14, 12. i. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. 8, 2, 12. i. — cum Vi. 2, 9, 17. i. 3, 6, 4. i. — Ve. 5, 3, 3. m. — Mss. tr. 2, 13, 21. p. 422.

impf. seu aor. 2. pro aor. 1. 4, 15, 10. m.

impf. med. pro aor. 2. med., Ba. 1, 15, 16. p. 667. — Ve. 6, 7, 19. e.

impf. particip. med. pro aor. 2. med., Ba. 3, 4, 11. e. — Ve. et Vi. 4, 13, 13. e.

impf. pass. pro plusq. pass., Ba. 5, 3, 8. i.

impf. f. aor. 2. pass. pro eodem plusq. pass. 3, 11, 4. i.

aor. 1. opt. pro opt. praef. 3, 14, 10. e.

aor. 1. pro impf., Ba. 1, 17, 9. i. 3, 1, 8. i. 3, 6, 13. e. (coll. 3, 7, 5. e.) 3, 12, 7. p. 713. 8, 5, 1. i. (coll. 8, 6, 7. e. 17. m.) — cum Vi.

2, 14. 4. p. 431. — cum Ve. 6, 2, 20. p. 337.
6, 9, 6. e.

aor. 1. inf. med. pro inf. praef. med., Ba. et Vi.
3, 12, 2. i.

contra vero Ba. 2, 14, 9. p. 441.

aor. 1. inf. med. pro inf. fut. med., Vi. 1, 8,
11. e. 2, 6, 15. e.

sed contra, Ba. et Vi. 1, 12, 9. p. 493.

aor. 1. particip. med. pro particip. praef. med.,
Ba. 4, 2, 3. i.

it. pro fut. part. med., Mss. tr. 1, 17, 15. m.
8, 4, 8. e.

aor. 1. pro plusq., Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

aor. 2. pro praef., Ba. 8, 4, 23. e.

it. per particip. 2, 1, 7. e. 3, 8, 13. e. etc. —
2, 15, 13. e. it. in med. 2, 3, 17. p. 84.

aor. 2. pro impf. 3, 4, 3. e. Ba. et Vi. — Ba. 3,
2, 19. m. 3, 7, 1. e. 4, 9, 14. m. p. 955. 6, 1,
18. i. 7, 1, 15. m. 8, 4, 18. e. — Ve. et Vi. 1,
12, 13. e.

it. in med., Ba. et Vi. 3, 14, 18. e. — Ve.
7, 12, 4. i. sed cum Vi. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1.
p. 1019.

it. in med. f. pass., Ba. 4, 9, 15. p. 958.

aor. 2. pro aor. 1., Mss. tr. 1, 1, 3. p. 12.

it. in pass. 2, 13, 6. p. 386. — Ba. 5, 8, 18.
e. sed cum Vi. 2, 6, 9. p. 173.

perf. med. pro praef. med., Ba. 4, 2, 8. e.

it. pro aor. 2. med. 2, 5, 1. e.

plusq. pass. pro perf. pass. 8, 4, 27. p. 1009.

fut. inf. pro praef. inf., Ba. et Ve. 3, 13, 3. p.
732. — Ba. et Vi. 8, 8, 8. p. 1113.

fut. particip. pro part. praef., Ba. 3, 12, 2. e.

fut. part. f. aor. 2. pro part. eodem praef. 8, 3,
17. e.

fut. part. pro aor. 1. part., Ve. 1, 8, 11. p. 308.

verbi participio, al. syn., Ba. 3, 12, 22. m. p. 726. sed
cum Ve. 7, 11, 5. p. 849.

— — praebito pro adi., Ba. 7, 10, 14. p. 839.

it. pro subst. cum copula $\tau\epsilon$, Mss. tr.
6, 9, 8. p. 522.

— — mutato, nominatim verbi subst. in adu.

4, 15, 14. p. 1054.

verbi participio mutato, quoad casum, nominatim temporis, pro abl. in gen. 2, 14, 5. i. — contra autem soli Ba. 7, 3, 6. p. 618.

sed quoad casum vniuersum, aor. i. act. dat. pro acc. 1, 6, 16. p. 214.

aor. i. pass. gen. pro dat. 3, 5, 8. e.

aor. i. med. nominat. sing. pro acc. 3, 11, 11. p. 695. — it. gen. pro acc., Mss. tr. 2, 6, 20. e.

aor. i. act. plur. gen. pro acc., Ba. 3, 12, 23. p. 727.

perf. pass. plur. gen. pro acc., Ba. et Vi. 1, 15, 11. e.

mutato, quoad numerum, sing. pro plur.

praef. gen., Ve. 2, 7, 7. e. — perf. pass., Mss. tr. 4, 15, 14. p. 1055.

contra plur. pro sing., nominat. praef. pass. cum subst. collectiuo, Ve. et Vi. 1, 12, 14. i.

it. acc. act. 3, 3, 5. e.

it. vniuerse acc. neutr. pass. (cum art. pro subst.) Ba. et Vi. 2, 6, 10. p. 175.

quoad numerum et casum simul, perf. pass. nominat. sing. pro abl. plur., Ba. et Ve. 5, 2, 10. i.

it. praef. nominat. plur. pro acc. sing., Mss. tr. 1, 5, 13. e.

mutato sexu, masc. pro fem. act. 4, 2, 9. e. Ba. et Vi. — it. med. f. pass. 8, 4, 4. p. 978. Ba. et Ve.

masc. pro neutr. med. 1, 5, 2. i. Ba. et Vi.

it. in plur. 3, 9, 10. i. Ba.

omisso, nudo 7, 6, 10. m. Ba. et Vi.

— , vno e duobus, Ba. 4, 14, 5. e. — cum Ve. 5, 2, 10. i.

— cum art., Mss. tr. 6, 3, 3. e.

Venimus ad secundam partem censurae de Codd. nostris, quae attingit potissimum

Scribendi genus internum,

stylum quoque dixeris, quo vsus est librarius inter exarandum, ita, vt pro libidine et ingenio poneret alia, quam quae adhuc in editis erant, interdum quae sic, vt videretur

vera dedisse atque meliora. *Glossas* in vniuersum ausi sumus appellare, quidquid huius generis reperissemus.

Vt vero et hic copiam ingentem non sineremus confusam: separauimus totum genus in formas duas, quarum vna complectitur glossas manifestas, altera prope lectiones veras. A postrema incipiemus, vbi dubitamus, vtrum sit

Glossa, an *Vere*

detur librarii res; quae et ipsa multiplex, per orationis partes diffunditur has:

Glossa, an *Vere*

adi. addatur Ba. 1, 15, 11. i.

adu. addatur, vniuerse 1, 12. 9. p. 496. Ba. sed cum Vi. 2, 12, 8. i. 3, 10, 11. p. 676.

— addatur, nominatim γὰρ, in interrog. 1, 17, 10. i. Ba. et Vi.

it. post δὲ intervallo 3, 5, 2. p. 560. Ba.

— omittatur idem γὰρ 7, 11, 3. p. 846.

— add. nominatim δὲ, ad seriem iuuandam, 3, 8, 13. p. 628.

it. in altero membro subst. 2, 11, 9. p. 347.

it. in parenthesi, ib. 16. i.

it. in altero verbo finito, 2, 9, 6. p. 278.

it. in altero particip. 2, 1, 2. p. 3. Ba. et Vi.

— — nominatim δὲ καὶ in alt. partic. 7, 11, 9. m. p. 855. Ba.

— — — δὲ, post καὶ 1, 10, 10. e.

— — — καὶ (pro Lat. etiam,) ad subst. 1, 12, 10. i.

it. ante μάλλον 8, 2, 10. i.

art. addatur, vniuerse 8, 6, 17. e. — Vi. 2, 5, 11. e. —

nominatim ante adi. et subst. 6, 5, 16. p. 594. —

it. intra adi. et subst. 5, 3, 9. e. Add. 7, 12, 2.

p. 869. — cum Vi. 2, 3, 9. i. 2, 5, 8. p. 139.

it. nominatim δ ante nom. propr. pers. 7, 1, 1. i.

Ve. sed Ba. 7, 11, 3. p. 846.

it. nominatim ad secundum pron., Ve. 7, 8, 17. i.

it. nominatim ad duo subst. in primo, Ba. 1, 9.

2. p. 335. 2, 14, 10. e. 3, 4, 19. p. 556. 4, 6, 6.

e. — cum Vi. 3, 7, 8. e. 7, 9, 16. e.

it. in secundo 2, 1, 12. e. (coll. §. 6.) 5, 4, 14.

p. 112. 5, 6, 20. e. 6, 7, 9. e. 18. p. 477. 8, 1, 9.

i. — Mss. tr. 8, 6, 11. i.

it. nominatim secundus in vicinia, Ba. 2, 2, 8.

e. 8, 8, 21. e. — cum Vi. 1, 17, 2. 3, 2, 5. i.

- 6, 6, 11. i. — Vi. 2, 5, 11. i. — Mss. tr. 7, 11, 9. e.
 copula nominatim ~~καὶ~~ addatur, ante subst. primum, sequente subst. alio cum ~~καὶ~~, 2, 5, 3. p. 128. Ba. et Vi.
 it. mutetur in pr. ~~καὶ~~ 2, 8, 10. p. 247. Mss. tr.
 — — — ~~καὶ~~ addatur, vniuerse 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. — nominatim ante ~~καὶ~~ 1, 10, 4. i. Ba. et Vi.
 — — — omittatur 2, 3, 20. e. Mss. tr.
 inf. verb. addatur 3, 7, 19. p. 613. Ba.
 Secunda forma vagatur per partes orationis has, atque adeo

Glossa manifesta in

- adi. (vbi et intelligimus pron. quaedam,) addito 7, 3, 7. e. 7, 6, 6. p. 703. Ba. sed Mss. tr. 7, 4, 5. i.
 — omisso 2, 13, 5. e. 5, 6, 20. e. Ba. sed Mss. tr. 1, 13, 12. p. 563. 3, 14, 17. p. 768.
 — repetito 7, 11, 2. e. Ba.
 — mutato in adu. 3, 10, 3. i. Ve. et Vi. sed Ba. 8, 1, 16. i. it. in affine particip. 8, 7, 4. i. Ve. sed Ba. 7, 10, 14. p. 839.
 — alio, vel affini, vel minus, partim syn. 2, 2, 16. e. 2, 4, 7. m. 4, 2, 15. e. 4, 8, 14. p. 928. 5, 1, 14. p. 24. 7, 12, 13. e. — Ve. 7, 10, 13. p. 836. — Mss. tr. 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i.
 nominatim in simpl. pro compos. 3, 11, 14. p. 699. Ve. — contra vero comp. pro simpl. 1, 9, 1. i. Ba. it. 2, 3, 23. e. sed cum Vi. 2, 9, 18. i.
 adi. per alium casum, 8, 5, 12. p. 960. Ba. cum Vi.
 — — — gradum, posit. pro compar. 6, 9, 16. e. Ba. — pro superl. 4, 9, 6. e. Mss. tr. sed contra superl. pro posit. 6, 6, 3. p. 417. Ba. et Vi.
 adverbii alio gradu, vniuerse Ve. 5, 1, 16. p. 29. 8, 4, 10. i. simul mutato in affine adi. ib. 13. m. sed superl. mutato in compar. Ba. 8, 3, 3.
 adu. praebito pro adi. Ve. et Vi. 3, 10, 3. i.
 — — — ~~καὶ~~, it. ~~καὶ~~ nominatim pro ~~καὶ~~, cf. in copula,
 — — — alio, vniuerse, syn. plerumque, et vel affini, vel minus, Ba. 4, 5, 3. e. 4, 7, 8. m. 5, 4, 4. p. 100. 7, 3, 6. p. 618. 8, 4, 14. p. 994. — cum Vi. 2, 2, 13. i. 19. i. p. 53. — Vi. 3, 12, 13. i. — Mss. tr. 1, 3, 10. p. 299.

adu. addito, vniuerſe, Ba. 4, 9, 5. p. 945. 8, 2, 5. i. — nominatim $\epsilon\tau\iota$ 2, 13, 8. p. 389. 7, 10, 14. i. ſed Mss. tr. 1, 5, 9. i.

— nominatim $\alpha\lambda\lambda\alpha$, addito, in loco dub., Ba. 2, 5, 8. p. 138. — ſed poſt neg. 4, 10, 5. e. Mss. tr. — it. omiſſo poſt eandem 3, 11, 4. e.

— — $\gamma\alpha\rho$ addito poſt $\tau\epsilon$, Ba. 6, 8, 16. i. — ſed mutato in $\delta\epsilon$, 1, 3, 15. i. cum Vi. at Mss. tr. 1, 6, 21. i.

— — δ addito, ad ſeriem, poſt lectionem aliam, Ba. 4, 8, 4. i. ſed

mutato in $\epsilon\nu$, cum Vi. 1, 13, 9. i.

— — $\delta\epsilon$ addito, in enunciati. ſingular. Ba. 2, 13, 12. p. 401.

it. ad ſeriem, vniuerſe 3, 5, 9. p. 568.

— ſed poſt lectionem al. 1, 14, 12. i. 5, 2, 5. p. 39.

it. in membro altero 1, 17, 7. i. ſed cum Vi. 1, 15, 18. m.

— — — mutato, nominatim in $\gamma\alpha\rho$ 2, 10, 5. i. p. 307. Ba.

it. in $\kappa\alpha\iota$, ſimul que tranſpoſito 7, 12, 9.

it. in $\epsilon\nu$ 2, 13, 3. i.

— — — omiſſo, in med. periodo 5, 4, 16. p. 114.

— in parentheſi cum Vi. 4, 13, 2. m. — in dub. loco 5, 8, 15. e. Ba. — addito ſimul $\kappa\alpha\iota$ in ſq. 1, 12, 13. i. Mss. tr.

— — $\delta\eta$, addito, poſt $\mu\epsilon\nu$ 7, 1, 1. i. — it. intra $\alpha\lambda\lambda\alpha$ et $\kappa\alpha\iota$ 5, 6, 6. e. (non item 6, 3, 10. p. 229.)

— — $\kappa\alpha\iota$, (pro Lat. *etiam*) addito, poſt $\delta\epsilon$ *τινες* 6, 9, 8. i.

— it. in med. oratione ſ. periodo 1, 10, 13. i. 3, 2, 16. e. — cum Vi. 1, 14, 11. p. 656.

2, 6, 22. p. 204. 2, 13, 1. e. 3, 9, 18. 4, 14, 16. p. 1036. — Mss. tr. 1, 12, 11. p. 500.

it. intra adi. et ſubſt. 4, 7, 14. e.

nominatim poſt $\kappa\alpha\iota$ $\delta\tau\iota$ 3, 15, 11. i. Ba.

it. poſt $\alpha\lambda\lambda\alpha$ 3, 4, 16. p. 552. 3, 6, 22. e.

p. 594. 6, 8, 5. e. p. 493. non item 1, 3, 1. p. 57. 6, 5, 9. i. 8, 2, 9. immo omiſſo

1, 10, 3. e. 1, 12, 14. p. 512.

it. omiſſo poſt $\delta\epsilon$ Ve. 8, 2, 16. i. — it. poſt $\delta\epsilon$ remotius 1, 12, 7. i. Vi.

it. poſt $\alpha\tau\epsilon$ tertium 1, 9, 12. p. 355. Ba.

- post $\epsilon\tau\epsilon$ $\delta\epsilon$ 7, 1, 11. i.
 post $\eta\delta\eta$ 7, 5, 17. m.
 post pron. dem. 7, 9, 5. Ba. cum Vi.
 adu. nominativum $\epsilon\tau$, addito, post $\alpha\delta\epsilon$ 1, 15, 14. i. Ve. et Vi.
 it. in participp. pluribus, Ba. 8, 8,
 15. p. 1127. 18. i.
 mutato autem in $\tau\epsilon$ 7, 9, 27. i.
 — — $\omega\varsigma$, addito, ad seriem, post omissa alia 3,
 13, 6. e. Ba. et Vi. (nisi pro coniun-
 ctione habeas,) praebito autem pro pr. $\alpha\varsigma$ 4, 13, 16. i. Ba.
 adu. mutato, in adi. plur. neutr. (p. adu.) 2, 6, 22. p. 201.
 it. in aliud adu. affine, (p. praeposit.) 2, 10, 4.
 p. 306. Vi. sed Ba. et Ve. 7, 2, 20.
 it. in formulam syn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p.
 570. Ba. et Vi.
 nominativum $\tau\omicron\lambda\upsilon\upsilon\upsilon$ in pron. inf. $\tau\upsilon\alpha$ 6, 2, 7. i. Ba.
 adu. repetito cum mutatione 7, 10, 13. p. 837.
 art. addito, ad solum adi. 2, 10, 13. p. 322. Ba. et Vi. it.
 ante praep. 3, 4, 5. e.
 ad particip. masc. plur., Mss. tr. 2, 3, 4. p. 239.
 nominativum δ ad nom. propr. perf. 8, 3, 4. i. Ba. sed
 cum Ve. 4, 14, 5. i.
 vniuerse ad subst. quaelibet 7, 12, 7. e. 8, 2, 7. p.
 929. 8, 3, 9. p. 955. 8, 5, 15. p. 1035. 2, 10, 7. p.
 311. 1, 17, 19. e. sed cum Vi. ib. 26. i. I. 14, 9. e.
 2, 8, 14. p. 255. 2, 9, 6. i. 3, 2, 8. e.
 nominativum ad subst. perf. cuiuscunque 3, 8, 13. e.
 3, 12, 25. e. 8, 8, 17. i. — Vi. 2, 5, 10. i. — sed
 ad subst. nom. propr. perf. I, 8, 9. p. 297. 6, 7, 10. e.
 p. 463. 7, 9, 1. i.
 nominativum ad subst. perf. post art. alium 8, 3, 14.
 coll. 5, 6, 3.
 praecipue ad subst. nominum loci 5, 5, 1. e. 2, 14,
 14. m. sed cum Vi. ib. 13. i. 3, 2, 11. p. 515. 1, 5,
 17. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
 — omisso, ante particip. 3, 6, 10. i. (secus 8, 7, 5. i.)
 — — — adi. et subst. 3, 9, 18. 6, 2, 3. p. 312.
 — — — subst. rei vniuersae I, 14, 7. i. 8, 4, 27.
 p. 1011. 7, 9, 7. e. — Ve. ib. 20. e. — 7,
 8, 4. i. Ba. cum Vi.
 — — — subst. loci tum vniuersi, tum nom. propr.
 8, 3, 14. i. Ba. it. I, 15, 2. i. 5, 5, 12. i.
 8, 7, 16. i.

art. omisso, ante subst. pers. cuiuscunque 4, 9, 10. i. 6, 3, 14. i. sed cum Vi. ib. 2. m. 2, 15; 2. m. p. 457. 4, 6, 10. e.

sed nom. propr. 7, 2, 1. e. Ba. et praecipue in nominat. 3, 10, 1. i. 3, 12, 10. e. 4, 12, 4. p. 990. 4, 13, 13. p. 1017. (non item §. pr. e. it. 18. i.). 8, 8, 10. i. sed cum Vi. 2, 6, 18. i. — it. cum Ve. 7, 9, 21. i. — Vi. 3, 11, 7. i.

nominatim ante secundum subst. nom. propr. 2, 2, 4. m. — it. ante secundum subst. vniuersum, cum Vi. 5, 7, 9. e. — 1, 17, 3. e. 2, 6, 10. p. 174. — Ba. 1, 6, 3. p. 193. 2, 7, 4. i. p. 209. 5, 3, 7. p. 65. 6, 1, 2. m. 6, 4, 7. e. 7, 2, 5. i. 8, 6, 17. i.

ante subst. primum, seruato tamen altero art. in secundo subst. 5, 3, 19. i. Ba. cum Vi.

† ante subst. aut transposito 8, 8, 13. e. sed Vi. 2, 15, 11. p. 475.

— — duplici in vicinia 2, 9, 2. p. 265.

— — simul cum adu., & de 4, 15, 21. i. cum Ve.

— mutato, in pron. dem. 3, 3, 11. p. 534. — Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.

— — secundo in aliam formulam 2, 2, 16. i. (dum saepe nil tentatum in art. 7, 9, 24. e. — 7, 2, 5. i. coll. 5, 3, 7. — 8, 7, 20. i. coll. 4, 10, 6. e. p. 964. — 3, 5, 1. e. coll. 3, 9, 1. e. — 7, 2, 4. 8, 6, 11. e.)

coniunct. plena, sine apostropho, 4, 9, 11. m. Mss. tr. it.

— alia 2, 6, 5. p. 165. 2, 13, 6. i. sed Ba. 8, 3, 13. i.

— addita 1, 8, 12. p. 311. cum Vi. — 2, 13, 13. e. Mss. tr. sed Ba. 8, 1, 6. i. 8, 6, 3. e.

— mutata in aliam cum ordine alio 3, 5, 9. i. Ba. et Vi.

— omissa, nominatim & ante particip. 1, 11, 12. p. 453, Mss. tr. it.

— — simul cum verbo finito 7, 11, 12. m.

copula, nominatim & addita, ad seriem, post omissa 3, 6, 16. p. 586. — it. post addita 7, 2, 14. p. 600.

— — — ante & 2, 10, 10. p. 317.

— — — Ve. — ante & 8, 5, 18. i.

— — — Vi. — ante & 1, 14, 14. m. Ba. cum Vi. it.

— — — post adi. 2, 6, 16. p. 187.

— — — sed Ve. 4, 10, 5. e. — ante

— — — adi. 1, 14, 9. p. 608. Ba. sed

— — — Ve. 6, 1, 14. i.

- copula, nominatim *καὶ*, addita, ante subft. 3, 15, 13. e. 5, 2, 10. i. — 4, 8, 21. p. 938.
 — 4, 12, 15. i. — fed cum Vi. 3, 6, 22. p. 593. — intra subft. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi.
 — — — — — in pluribus participp. 4, 6, 2. m. 5, 8, 13. p. 256. 8, 7, 1. p. 1073. 8, 8, 18. i. — cum Vi. 2, 8, 1. i. 3, 9, 6. p. 647.
 — Ba. cum Ve. 6, 5, 22. p. 406. — Mss. tr. 3, 3, 1. p. 533. it.
 — — — — — nominatim ante neg. adu. *ἀνεπαρκα* 1, 4, 12. p. 115.
 — — — — — mutata, in *δε*, cum transposit. 1, 8, 3. e. Ba. cum Vi. fed cum Ve. 2, 2, 8. i. — in *τε* 1, 12, 14. p. 512. Ba. fed cum Vi. 2, 6, 10. p. 174.
 — — — — — omiffa, intra cafus diuerfos 1, 15, 15. p. 665. — intra subft. duo 1, 10, 15. p. 414. cum Ve.
 — — — — — poft *δε* 7, 1, 11. i. fed Ve. 8, 2, 16. i.
 — — — — — cum alia mutatione 2, 2, 8. i. Ba. cum Ve.
 — — — — — transposita, in locum posteriorem 5, 1, 8. i. 6, 7, 9. i. — fed in priorem 1, 12, 7. i. 5, 8, 11. i. it. cum Vi. 3, 6, 14. p. 583.
 copula, nominatim *καὶ*, addita, in enunciat. fingul. 2, 13, 12. p. 401. Vi.
 in particip. fecundo 3, 12, 11. m. p. 716. cum Ba. — it. in primo 1, 17, 18. m.
 in nou. lectione 2, 12, 10. e. Ba. ante *καὶ* 3, 3, 10. i. 4, 7, 9. i.
 — — — — — addita, ad feriem iuuandam, poft omiffa aut aliter 3, 14, 10. i. fed cum Ve. 3, 15, 13. i. — cum Vi. 1, 3, 13. i. 2, 3, 18. p. 413.
 — — — — — nominatim ante *καὶ* vicinum, 1, 2, 9. p. 54. 2, 9, 1. e. 4, 13, 10. 12. 7, 11, 18. p. 865. 8, 6, 6. e. 8, 8, 1. i. — cum Ve. 5,

6, 14. i. — cum Vi. 1, 4, 16. 2, 8, 16. e. 3, 1, 9. i. 5, 6, 14. m. — Mss. tr. 7, 9, 22. e. — sed ante *καί*, interuallo sequens 3, 10, 4. i. Vi.

copula, nominatim *τε*, mutata, in *δε*, simul quæ transposita, 1, 14, 15. i. — cum Vi. 1, 5, 26. i. 2, 2, 11. i.

it. in *καί* nominatim post adi. 2, 13, 8. p. 389. 3, 5, 9. p. 569. i. 8, 5, 15. p. 1035. — post pron. *ὅσα* 5, 3, 26. i. — post pron. neg. *μηδέν* 1, 9, 19. i. — post pron. rec. *ἐαυτ.* cum Vi. 1, 17, 9. p. 719. — post subst. ib. 18. e. sed cum Vi. ib. 20.

— in *μέν* 4, 1, 5. i. 5, 1, 9. i.

— in art. *τα* 8, 5, 15. m.

— — — omiffa, ante *ἐν* 7, 2, 7. i.

ante *καί* vicinum 1, 13, 15. p. 574.

2, 1, 9. i. 2, 6, 8. i. 3, 1, 14. i. 3,

6, 19. p. 589. 4, 15, 13. i. 7, 2, 14.

p. 599. 8, 2, 13. e. — cum Vi. 2,

7, 4. p. 213. — Vi. 2, 5, 15. p.

155. sed ante *καί*, interuallo se-

quens 6, 1, 21. i. — cum Vi. 2,

5, 4. p. 132. 4, 4, 19. e. — Vi. 1,

13, 5. i. — Mss. tr. 2, 3, 1. i.

— (sequente *τε*,) in primo mem-

bro, 7, 2, 14. p. 600. Mss. tr. —

it. in secundo, Ba. 8, 8, 17. i.

— cum ordine alio 7, 3, 16. i.

— simul cum pron. dem. 8, 7, 7. e.

interiectione, omiffa ante vocatiu. 6, 3, 5. i.

negatiuo adu., compos. *εἰδε*, pro simpl. *εἰ*, 6, 6, 10. i.

— — — repetito, pro *ἢ* 6, 1, 4. i. Ve.

— *μήτε* mutato in *ἔτε* 2, 11, 2. p. 336.

Mss. tr. — it. *μηδε* in *μή* 4, 12, 3. Ba.

simpl. *μή* mutato in *εἰ* 6, 8, 14.

— pron. *ἐδεμίαν* mutato in syn. aut diuifum Ve. *μή*
δεμίαν, aut iunctum Vi. *μηδεμίαν* 4, 13, 15.

participio, act. nudo, allato pro affini subst. 8, 3, 15. p. 965, it.

— pass. nudo praef. pro inf. pass. praef. 1, 3, 15. e.

— — — pro part. pass. perf. 2, 5, 12. e.
Ve. it.

— — — perf. neutr. pl. pro masc. plur. 1, 13, 11. e.

- participio, aor. i. act. pro med. particip. praef. 3, 12, 18. i. Ba.
 — perf. act. forma non contracta, Mss. tr. 1, 16, 12. p. 700.
 — mutato act. praef. in affine subst. 1, 8, 9. p. 296. Ba.
 — — in adi. 4, 9, 14. p. 955.
 — perf. in adi. 2, 6, 12. p. 179.
 pass. aor. i. — 6, 1, 1. aliud Ba., aliud Ve. et Vi.
 — quoad casum et numerum, masc. act. praef. gen. sing. in acc. plur. 2, 14, 7. p. 437. Ba.
 — quoad numerum, pass. praef. neutr. sing. cum art. in plur. 2, 6, 10. p. 175. cum Vi.
 — addito s. suppleto, nominatim ad art., pass. 2, 4, 16. i. sed act. 3, 8, 15. e. tum ad subst., act. 4, 9, 14. p. 955. — nominatim particip. verbi subst. 2, 12, 6. e. 8, 2, 6. i. — ib. 7. p. 930. e.
 — omisso, rei aut pers., 4, 14, 5. e. 3, 9, 16. e. sed Mss. tr. 2, 8, 1. e. 4, 13, 1. e.
 praepositione, al. syn., vniuerse, Ba. 2, 13, 21. p. 422. 3, 15, 15. m. p. 787. 4, 13, 12. p. 1016. — cum Ve. 2, 12, 10. i. — cum Vi. 3, 12, 2. e. 7, 6, 15. p. 720. 8, 6, 6. i. — Mss. tr. 1, 4, 7. p. 104. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25.
 nominatim *es* pro *as* 1, 5, 1. e. 1, 11, 9. i. 3, 7, 5. e. (cum toleretur ib. i. *as*) 3, 13, 8. p. 740. 4, 3, 1. 5, 2; 9. i. 7, 6, 4. p. 701. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 2, 1. 8, 6, 6. e. 15.
 sed contra *as* pro *es* 1, 12, 17. e. 1, 13, 13. p. 569. 2, 8, 12. e. 3, 1, 7. e. 4, 2, 22. e. 4, 5, 10. e. 6, 5, 22. i. 6, 9, 4. e. 8, 5, 19. p. 1041. (cum toleretur *es* 8, 4, 11. e.) 8, 6, 17. e. 8, 7, 7. p. 1081. (cum *s*. 1. e. retineatur *es*) 20. p. 1098. (cum tamen in pr. toleretur *es*) 22. i. — sed cum Ve. 4, 15, 10. e.
 — mutata, nominatim *es*, in syn. adu. (pro praep.) *es* 5, 3, 12. p. 75.
 — addita s. suppleta 2, 11, 16. e. Mss. tr. ad verb. — sed ad subst. 2, 15, 3. p. 459. it.
 — s. repetita 4, 14, 14. p. 1035. Ba.
 — omissa, ad adi. 6, 9, 14. p. 551. Ve. — sed ad subst. 8, 8, 13. p. 1121. Ba. — it. ad subst. secundum 3, 10, 14. e. cum Vi.

praepositione, data duplici vni verbo. 4, 3, 5. m. Ea.

pron. dem., nominatim *ἐκεῖ*, rei addito per gen. ad adi. 2, 9, 5. i. — sed omisso perf. ad verb. 6, 9, 11. e.

— — — — — *ταῦτα* addito ad subst. 3, 12, 5. e.

— — — — — *ταῦτα* mutato in *ταυῦτα* 4, 5, 17. i.

Mss. tr. it.

— — — — — *ταῦτα* (*τάδε*) in *ταυῦτα*, Ba. et Vi. 3,

4, 15. i. 3, 12, 26. i. — contra

— — — — — *ταῖς* in *ταῦτα* 1, 13, 12. i. Ba. (non

item 4, 13, 18. i. 7, 9, 21. i. 3,

5, 26. i. 8, 8, 20. i.) it.

— — — — — *ταυῦτα* in *ταυῦτα* 2, 9, 4. i.

— — — — — *ταυῦτα* in *ταῦτα* 7, 4, 1. i. cum Ve.

— — — — — neutr. *ταῖς* pro *ταῖς* 2, 5, 16. i.

6, 9, 15. — contra autem *ταῖς* pro *ταῖς* 1, 8,

5. e. — sed Ve. et Vi. 4, 13. 2. i. (non item hic

Ba., qui potius seruat *ταῖς*),

pron. dem. f. quantit. nominatim neutr. *ταῖς* pro *ταῖς* 5,

2, 6. i. 5, 4, 23. p. 123. 6, 1, 20. p. 304.

7, 12, 16. i. (non item 1, 7, 9. p. 256. 5, 7, 12. i.)

pron. dem., *αὐτ.* nominatim, alio sexu, fem. pro neutr. 1,

17, 9. p. 717. cum Vi.

— — — — — addito, eodem casu ad subst.

2, 3, 1. i. Mss. tr. sed Ba. 3, 13,

4. p. 734.

it. ad verb. 1, 9, 15. p. 360. 2,

2, 13. i. — sed Mss. tr. 2, 9, 9.

p. 285.

— — — — — omisso, per gen., ad subst.

vnuerfum 3, 1, 15. i. Ba. cum Vi.

— — — — — *ταυῦτα* (pro adu.) mutato in formu-

lam syn. e praep. et pron. 3, 5,

11. p. 570. cum Vi. (non item

1, 17, 9. i. 4, 1, 4. i.)

— infinit. *τινός* — addito, 7, 2, 17. i. Ba. — sed

Mss. tr. 7, 11, 5. i.

— — — — — neutr. *τι* — omisso, ante subst. 3, 2, 6. p.

928. Ba. — sed post pron.

ἐκεῖ 6, 2, 13. i.

— — — — — masc. rei *τινά* — et mutatis aliis 3, 8, 11. i.

— perf. *με* simpl. nominatim, mutato in syn. *ἐμε* compos.

3, 6, 6. e.

— — — — — *ἐμᾶς* — omisso ad verb. 4, 14, 18. i.

- pron. relat. gen. nominatim $\bar{\epsilon}$, (pro adu.) addito 4, 13, 13.
 p. 1018. cum Ve.
 — — $\bar{\sigma}$ — secundo omisso, ad verb., 4, 11,
 11. e. cum Vi.
 — — $\sigma\iota\ \alpha\epsilon\gamma$ — mutato in $\alpha\epsilon\gamma$ $\bar{\sigma}\sigma\sigma$ 4, 14, 4. i. Ba.
 — relat. infinit. f. compos. nominatim $\bar{\sigma}\sigma\sigma$ pro relat. priuo,
 2, 8, 12. p. 251.
 subst. al. syn. 1, 7, 9. p. 254. 1, 15, 5. p. 642. 4, 7, 1. i. 6,
 9, 10. e. 7, 12, 2. p. 869. 4. e. 8, 2, 1. e. (contra
 2, 13, 6. p. 386.) 8, 4, 25. i. — cum Ve. 2, 10,
 17. i. 5, 6, 22. m. — cum Vi. 1, 13, 4. p. 536. 1,
 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — Ve. 2, 13, 6. p. 586.
 (cf. contra 8, 2, 1. e.) 5, 3, 12. p. 75. 6, 8, 1. i.
 sed cum Vi. 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 15, 4. i.
 12. e. — Vi. 4, 3, 13. e. — Mss. tr. 1, 8, 12. p.
 313. 1, 12, 8. e. 2, 5, 15. p. 156. 4, 2, 1. e. 15.
 p. 825. 4, 7, 11. e. 5, 3, 12. p. 73. 5, 6, 14. e. p.
 192. 7, 3, 12. e. p. 633.
 — repetito 4, 4, 11. i. Ba. sed Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.
 — al. et al. numero simul 4, 4, 7. m. Ba.
 — mutato in syn. formulam e praep. et subst., per gen. 7,
 10, 5. p. 818. — sed per abl. 1, 1, 9. i. Mss. tr.
 — — in adi. 7, 4, 1. m. p. 644. Ba. cum Vi. it.
 — al. casu 1, 17, 24. p. 743.
 — al. sexu 5, 6, 8. p. 184. Ba.
 — compos. pro simpl. 2, 1, 11. e. 4, 14, 8. m. — cum
 Ve. 1, 8, 11. i. — Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524. —
 Ve. 6, 8, 1. i.
 it. contra simpl. pro comp. 3, 6, 22. i. 5, 3, 21.
 i. Ba.
 — praebito syn. pro particip. praef. act. 1, 8, 9. p. 296.
 — concreto pro abstracto 4, 11, 13. e. 6, 4, 13. e. — cum
 Vi. 1, 1, 8. p. 26.
 — primitiuo pro diminutiuo 2, 1, 2. m. p. 2. 7, 5, 6. e. 8.
 6, 17. e. Ba.
 — addito, rei, per dat., ad verb. 5, 8, 16. p. 264.
 it. perf. vniuersae 7, 11, 10. i.
 — — perf. vniu., per appositionem, eodem casu 6,
 1, 11. i.
 — omisso, rei, 1, 13, 15. e. Mss. tr.
 — — perf. vniu. 7, 3, 2. e. Ba.
 it. in appositione 4, 4, 15. m. Ve.
 — duobus, in appositione, interruptis per copulam 1,
 coni. $\bar{\eta}$, 4, 2, 1. i. (non item 3, 15, 7. p. 776.)

subst. nominatim

Nominum Propriorum,

in quibus illa rerum s. locorum tum adduntur 4, 13, 8. i. — tum mutantur, et quidem duo subst. in regimine in casus eosdem, per appositionem 6, 7, 4. e. — sed priuum subst. τὴν Πρώμην in appellatiuum τὴν πόλιν 2, 14, 1. p. 426. — at Mss. tr. 1, 13, 5. e.

sed illa perf. tum mutantur, in syn. proprium 4, 8, 14. p. 928. Ba. — in diuersum vocabulum, οἱ Πρωμαῖοι 6, 6, 10. i. in pron. dem. ἐκείνοι, Ba. sed Vi. in adi. γενναῖοι, tum nominatiuus perf. omittitur, Νίγρος post ὁ δὲ 3, 2, 21. i. Ba. cum Vi.

tum gen. idem Περσῶν additur 6, 2, 17. Mss. tr. sed Ba. 6, 4, 10. i. — contra omittitur ib. 9. e. Vi. — additur Πρωμαίων 4, 8, 19. m. Ba.

sed γορδιανῆ 7, 10, 1. i. per *Glossam*, aut *Vere*.

verb. al., syn., vel simili per elementa, vel minus, Ba. 2, 3, 5. i. 2, 10, 10. e. 3, 7, 2. i. 6, 3, 10. m. 13. m. — cum Vi. 2, 1, 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 438. — Ve. 2, 11, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. — Mss. tr. 3, 15, 8. e. 4, 9, 15. p. 957.

verb. al., simpl. pro compos., Ba. 1, 2, 2. p. 56. 1, 11, 11. p. 450. 1, 15, 15. p. 664. (secus 7, 11, 12. e.) 4, 3, 15. p. 844. 5, 8, 15. e. 6, 5, 11. e. 6, 8, 13. i. 16. i. 6, 9, 12. e. 7, 10, 15. p. 481. 7, 11, 18. p. 865. 7, 12, 7. m. p. 876. 8. e. 8, 4, 1. i. — cum Ve. 3, 3, 5. m. 4, 15, 7. i. 8, 8, 18. — cum Vi. 2, 13, 12. p. 401. — Ve. 6, 7, 24. e. 7, 9, 1. e. sed cum Vi. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — Mss. tr. 4, 9, 10. p. 951.

e qua classe *Glossarum* sint ne, an ex superiore *Gloss.* aut *Vit.*, dubitetur forsan magis minus ve in his, Ba. 2, 12, 10. i. 5, 1, 13. i. 5, 3, 24. i. 5, 4, 10. e. — Ba. cum Ve. 7, 2, 12. i. sed cum Vi. 2, 4, 18. p. 123. 3, 12, 20. m. p. 725. 8, 7, 19. e.

contra compos. pro simpl., Ba. 1, 6, 9. 5, 8, 16. p. 261. 18. e. 6, 4, 11. p. 363. — Ve. cum Vi. 6, 3, 9. p. 346. — Mss. tr. 1, 16, 10. p. 697. 2, 3, 12. p. 76. 2, 8, 3. i.

in qua classe dubites similiter, ac in priore, de his, Ba. 3, 12, 20. e. 4, 15, 12. e. 6, 7, 10. p. 462. 7, 11, 13. e. — Ba. cum Vi. 3, 13, 7. m. p. 739. — Ve. cum Vi. 1, 13, 17. p. 582. — Mss. 1, 15, 9. e. 2, 2, 1. m. 2, 8, 4. p. 239. 2, 13, 8. p. 390. 7, 9, 7. p. 784.

verb. al., compos. ex alia praep. sed eiusdem thematis, Ba. 2, 8, 10. i. 3, 12, 8. m. 7, 4, 7. p. 658. 7, 8, 23. p. 774. 8, 1, 3. e. — cum Vi. 3, 15, 1. e. — Mss. tr. ib. 17. i. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 139. 2, 10, 19. e. 4, 3, 4. e.

verb. al., compos. semel pro bis comp., Ba. 1, 4, 18. p. 128. 7, 12, 11. e. p. 881. — cum Ve. 3, 1, 10. i. — cum Vi. 6, 1, 5. e. — Mss. tr. 2, 11, 15. e. p. 354. contra bis compos. pro compos., Ba. 3, 7, 13. m. 7, 8, 18. m. p. 769. 7, 11, 18. m.

verb. addito finiti temporis 4, 1, 3. p. 798.

verbi forma, per vnam litteram aut binas, nominatim *ἐπιγίνεται* pro *ἐπιγίνω*. Ba. 1, 17, 23. p. 740.

it. *γίνεται* pro *γίνω*. 3, 2, 4. p. 507. (tamen vt §. pr. toleretur *γίνονται*) 3, 14, 11. e. 4, 2, 18. e. — cum Ve. 6, 7, 18. i. — Vi. 1, 9, 5. e. vbi rel. adeo seruant *γίνω*, vt tres *περιγίνεται* 8, 5, 15. e. tum *γίνεται* 3, 3, 2. p. 525. 3, 4, 10. e. 6, 7, 16. i.

it. *γινόμεναι* pro *γινώσκω*. 3, 11, 19. e. Ba. et Vi. sed Ba. 4, 13, 10. e. 7, 7, 8. e. vt tamen ib. i. seruatur *ἐγίνετο* it. 8, 5, 1. sed *γινόμενων* a Mss. tr. 3, 10, 6. i. 4, 11, 3. e.

nominatim porro *γινώσκων* pro *γίνω*. 2, 8, 14. m. Ba.

it. *καταγινώσκοντες* pro *καταγίνω*. 2, 12, 4. p. 366. 5, 5, 2. p. 131. vt a Mss. tr. *κατεγινώσκων* 5, 2, 12. e.

it. *μετεγινώσκων* pro *μετεγίνω*. 2, 13, 20. p. 420. 5, 7, 10. e.

verbi forma aut tempore 4, 11, 9. e.

— genere, act. pro med. 3, 12, 18. p. 721. — cum Vi. 1, 14, 19. e. — Mss. tr. 3, 2, 2. e.

contra med. pro act. 7, 5, 12. p. 686. — cum Ve. 4, 15, 10. e. 7, 4, 10. p. 662.

it. act. pro pass., per particip., pro ind. pass. praef. 7, 6, 21. e.

contra pass. pro act. 8, 6, 3. e. — cum Ve. 8, 7, 16. p. 1093.

verbi modo, praef. ind. act. pro act. praef. opt. 2, 10, 13. i. p. 321. Ba.

— — — inf. act. pro act. praef. ind. 4, 2, 17. e.

— — — aor. 1. act. particip. pro aor. 1. ind. act. 2, 13, 12. p. 400. Ve. — sed cum Ba. 6, 3, 12. p. 351.

contra autem aor. 1. ind. act. pro aor. 1. act. part. 1, 13, 7. p. 544. Mss. tr.

verbi modo et tempore simul, plusq. fuit. periphrast. pro
particip. praef. act. 5, 2, 5. p. 38. Ba.

— — — particip. fut. act. pro inf. aor. I. act. 4, 13, 6.
p. 1009.

— — — impf. ind. med. pro opt. praef. med. 7, 2, 10. e.
verbi numero, plur. pro sing., cum subst. plur. neutr., Mss.
tr. I, 14, 2. e. 2, 6, 21. i.

verb. priuo pro phrasi 7, 5, 10. e. Ba. sed cum Vi. 7, 11,
11. e.

contra autem 8, 7, 5. Ba. — sed Mss. tr. 1,
17, 18. e.

verbi rectione alia, pro nudo acc. per praep. et acc. 7, 10,
4. i. Ba.

— repetitione 4, 2, 23. e. Mss. tres, — sed Ve. 8, 6, 4.
p. 1052.

— tempore alio, praef. inf. act. pro inf. act. aor. 2. 3, 14.
2. m. p. 750. Ba.

praef. particip. act. pro part. aor. I. act.
1, 12, 2. m. 2, 10, 1. i. — cum Vi.

7, 6, 17. m. — Mss. tr. 1, 12, 12. e.

it. part. med. pro part. aor. I. med. 1,
13, 12. p. 562. Ve. — sed Ba. 8,
8, 11. i.

it. part. act. pro part. aor. 2. act. 1, 12,
16. e. — sed Mss. tr. 3, 2, 20. i.

praef. part. pass. pro part. perf. pass. 2,
9, 6. p. 278. Ba. — sed Ve. 2, 5, 12. e.

impf. act. pro aor. I. act. 2, 3, 6. e. Ba.
cum Vi. sed cum Ve. 2, 5, 14. p. 152.

it. pro aor. 2. act. 7, 9, 14. e. 7, 11,
9. e. Ba.

aor. I. act. pro impf. act. 4, 11, 9. e.

it. pro perf. act. 4, 2, 3. p. 810.
cum Vi.

aor. I. act. particip. pro part. praef. act.
8, 7, 22. e. Ve. — sed med. 8,
8, 11. i. Ba.

aor. 2. act. particip. pro part. praef. act.
7, 2, 18. e. Ve. — sed med. 2, 3, 17.

p. 84. Ba. cum Vi. — it. pro part.
perf. 1, 14, 11. p. 612. Ba. cum Vi.

— inf. nominatim, aliud per verbum, 5, 6, 18. i. Ba.

— — — — — addito 2, 5, 10. i. Mss. tr. —
sed omisso 5, 2, 10. e. Ve. (non

item ib. 13. e. 5, 8, 16. e. 7, 6.
20. e.)
verbi inf. nominatim, *πτείν* addito 1, 17, 18. e. Mss. tr.

Prodeunt nunc

Glossae in Ordine alio e que Transpositis,
qui locus quam maxime prodit libertatem atque adeo licentiam libidinem que librarii, in Codice mouentis loco suo, quidquid placuisset et quacunque de causa, quam causam per Notas vbique edidimus, hic quidem contenti hoc, vt amplum et hoc genus per formas certas et classes subiicere-mus, id que ipsum per orationis partes solennes. Est ergo

Glossa per Ordinem et Traiectio in adiectiuo
(quo nomine et complector pronomina quaedam, formam adiectiuorum induta,) vno 7, 11, 2. m.

dupl. 4, 2, 17. m. 4, 9, 11. m. Ba. sed Vi. 1, 14, 9. p. 603.
vicine quidem stante, — at per copulam diremto 3, 8,
9. e. Ba.

Glossa per Ordinem in adi. vel subst.
1, 2, 6. e. 4, 5, 16. i. 4, 10, 4. e. 6. p. 964. 5, 8, 16. p. 263.
7, 11, 18. p. 866. — cum Vi. 3, 7, 18. i. 3, 11, 9. i. —
Ve. 7, 5, 17. i.

it. in adi. aut verb.
tum finiti temporis 6, 7, 11. p. 464. (secus 6, 5, 15. p. 393.)
7, 12, 5. e. — tum particip. 3, 12, 21. p. 724. 4, 3, 11. e.
— cum Ve. 5, 3, 12. p. 75. — Vi. 6, 1, 20. p. 303.

Glossa per Ordinem in adu.
vniuerso, dum locatur in prius 2, 14, 9. e. 8, 5, 3. p. 1022.
— cum Ve. 8, 8, 17. p. 1130. — cum Vi. 2, 1, 16. p. 23.
— it. ante coniunct. Ba. 5, 3, 18. e. 6, 3, 12. p. 351.

sed in posterius 2, 12, 11. p. 376.
nominatim vero *μεν* (p. Lat. *etiam*) in prius 2, 14, 9. e. Vi.
— — *μεν*, in prius 6, 8, 10. i. Ba. — sed 2, 2, 4.
m. cum Vi. — sed in posterius 4, 8,
11. i. Ba.

— — *δε*, in prius et regionem secundam 6, 7, 10.
p. 462.
— — *ὀλίγον*, in prius 2, 11, 2. p. 337.

nominatim ante vel post adi. 3, 1, 10. p. 496. — 2, 12,
11. e. *ἔγω*;

nominatim porro

in adu. aut verb.
tum finito 8, 4, 21. p. 1000. Ve. — tum particip. 6, 5, 22.
p. 406. cum Ba. at solum Ba. 4, 4, 7. i. 9. p. 855. 5, 3, 2. i.

Glossa per Ordinem in articulo,

qui locatur vel in prius 5, 1, 12. p. 20. Ba. — sed in posterius 1, 2, 7. e. cum Vi.

Glossa per Ordinem in copula

nominatim τε, post omitta 4, 5, 5. e. Ba. — in prius, ante art. in med. periodo 7, 3, 2. — it. in regionem secundam 7, 5, 4. i. — cum Vi. 3, 9, 7. — sed posterius 4, 8, 21. p. 938.

Glossa per Ordinem in neg.

nominatim μη in prius 3, 22, 15. e. Ba. et Vi.

Glossa per Ordin. in pron.

nominatim dem. (αιτ.) per gen. pers. pro recipr. αιτ. post subst. 3, 7, 11. m. Ba. cum Vi. — sed post subst. 3, 9, 20. i. Mss. tr. (cum nihil tentetur 3, 10, 6. i.)

— — per alios casus, in prius, ante adu. ηχ 6, 7, 9. i. Ba.
it. post subst. 6, 3, 11. e. — cum Vi. 1, 17, 6. i.

it. ante verbum 5, 7, 8. p. 230. Ba.

sed post verb. 1, 8, 7. e. 1, 10, 15. p. 413. 3, 8, 9. i. — cum Ve. 7, 8, 5. p. 749.

— — (ἐναν.) ante subst. et adi. 3, 2, 13. i. Ba. — ante subst. et art. 8, 6, 16. e. cum Vi.
it. ante verb. 4, 11, 10. p. 981. 6, 8, 15. p. 507. Ba. — cum Vi. 2, 5, 13. i.

— infinit. τις, in prius, ante verb. 7, 9, 2. i. 7, 10, 2. i.

— pers., ante verb. 2, 10, 4. p. 306. Ba. — post verb. 2, 1, 19. m.

— recipr. (ἐαυτ.) ante praep. et subst. 7, 5, 8. e.

— dupl. dem. 1, 4, 17. p. 125. 2, 7, 3. i. 4, 9, 5. i.

— et adu. 2, 2, 19. p. 53. cum Vi.

Glossa per Ordinem in subst.

vniuerse vno, 2, 14, 9. p. 443., alium Ba., alium Vi., in posterius tamen vtrunque. — it. Ba. 3, 9, 15. e. — sed in prius 3, 5, 6. p. 564.

— dupl. 3, 1, 14. i. 3, 8, 5. i. — Vi. 2, 2, 6. e.

nominatim in dupl. in regimine, Ba. 1, 9, 18. p. 366. 7, 6, 8. i. — cum Ve. 7, 10, 12. e. — cum Vi. 2, 9, 7. i.

— — copulato per 5, 5, 18. e. Ba. — it. per ηχ 4, 12, 15. i. 5, 7, 9. e. 7, 3, 16. i. 7, 5, 9. 7, 10, 6. p. 820. 13. p. 837. — cum Vi. 8, 8, 1. i.

Glossa per Ordinem in subst. aut verb.

tum finiti temporis 7, 7, 7. p. 734. Ve. et Vi. — tum inf. 4, 14, 12. e. Ba. et Ve. — tum particip. 3, 5, 6. e. 4, 10, 1. e. p. 960. Ba.

Glossa per Ordinem in verb.

vno, vniuerse, tum finiti temporis, in prius, 2, 12, 7. e. 3, 13, 16. e. 6, 8, 7. m. p. 494. 7, 1, 12. i. 7, 6, 21. e. — cum Vi. 2, 6, 5. p. 165. 4, 5, 17. e. tum inf. 2, 6, 14. e. 6, 2, 5. p. 312. Ba. — sed cum Vi. 1, 9, 12. e.

tum particip. 8, 4, 11. p. 989. Ba.

in posterius vero, tum finiti temp. 2, 2, 7. p. 38. 5, 14, 16. i. 5, 8, 11. p. 254. 7, 3, 12. p. 632. — cum Vi. 1, 16, 6. p. 684. 2, 8, 6. p. 243. 3, 12, 11. i. — Mss. tr. 8, 6, 10. p. 1060.

tum inf. 5, 6, 4. p. 174. 7, 12, 13. p. 883. 8, 3, 10. e. Ba.

dupl., tum temporis fin. et inf. 3, 14, 10. i. 6, 6, 9. i. p. 431. — cum Ve. 6, 9, 6. — cum Vi. 1, 15, 17. p. 670. 2, 3, 20. e.

tum inf. et inf., copulato per ^{al} 4, 15, 9. p. 1049. Mss. tr.

tum inf. et particip. 3, 15, 8. p. 778. Ba.

nominatim participii, vnius, locati in prius, ante subst. 7,

1, 26. p. 581. — cum Vi. 3, 10,

14. i. it. — cum Ve. 6, 2, 9. e.

ante verb. finit. 1, 13, 11. p. 559.

sed in posterius 3, 5, 6. e. 3, 14,

17. p. 768. — cum Vi. 1, 17, 24. i.

— Mss. tr. 7, 6, 3. e.

dupl. 8, 7, 22. e. Ba. — cum Vi. 2, 9, 6. e.

Transimus ad genus aliud, quod liceat appellari *multiplex* genus *Glossarum*, pertinens vel ad priua duo ve vocabula, sed illa quocunque modo alio tentata a librario, vel non ad vocabula vna aut bina, sed ad plura, et ipsum quocunque varium, partim que constans e formis, iam tractatis. Quod genus vniuersum videmur recte diuidere in tres classes hasce, vt

primu sit in singulis vocibus, per

Glossam in *mutatis*

pluribus litteris verbi, nominatim participii pro finito verbo
5, 8, 12. p. 255.

Glossam in Ordine

adu. cum mutatis 3, 11, 1. i. cum Vi. it.

copula — 2, 6, 10. p. 174.

verb. priui et totius enunciationis 2, 1, 4. p. 6. Ba.

— — cum mutatis et omissis 5, 6, 11. e. cum Ve.

nisi locus penultimus referatur iam ad classem sequentem, quam *secundam* facinus ex his, ubi plura vocabula tentantur, et quidem *duo*,

art. cum subst. mutantur in pron. et adi. 1, 14, 19. p. 635. Ba.

gen. nom. propr. pers. cum adi. appellatiuo sic mutatur, ut gen. quidem abeat in adi., sed adi. in adu. 6, 4, 9. e.

formula e subst. et verb. inf. commutatur cum alia longiori 1, 14, 19. p. 634.

formula e subst. et particip. itidem, sed cum repetito verb. ib. 18. p. 633.

adu. additur, sed subst. mutatur in syn. 7, 10, 14. i.

subst. additur et copula, sed e subst. duobus in regimine vnum mutatur in syn. 7, 7, 13. e.

tria porro, dum trium vocum formula substituitur alii quatuor vocum 4, 5, 3. e. simul per al. adu. syn.

sed contra alii trium alia quatuor 8, 2, 7. p. 928., it.

quinque vocum membro aliud totidem vocum 5, 4, 2. p. 97.

tota enuntiatio mutatur in aliam 1, 17, 12. i. Mss. tr. it.

— — e verbo finito in gen. consq. 8, 8, 13. i. Ba.

— — breuior dilatatur cum mutatis ib. 9. i.

— — contra longior contrahitur in breuiorem cum verbo mutato 4, 12, 8. e.

deinde per

Glossam in Ordine

formulae totius per *tres* voces 2, 2, 6. e. Ba. cum Vi. sed Ve.

8, 5, 3. i. sed per

quatuor 3, 13, 8. e. tum per

quinque 7, 1, 4. e. cum Ve., porro

art. vnus et addito vno art. per subst. duo in regimine 6, 7, 10. p. 460. Ba.

subst. cum mutatis aliis 8, 8, 11. i.

subst. duorum in regim. cum addito art. 3, 5, 1. e. — 4, 6, 7. i. — 6, 2, 14. e.

adi. et subst. cum postposito s. addito nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

verb. et subst. cum addito verbo finito 5, 6, 7. i.

— — — cum additis duobus pron., iunctis per copulam 5, 8, 16. p. 261.

adi. duorum cum omiffa copula 6, 1, 6. p. 277.

totius membri per quatuor voces cum omiffis 7, 9, 20, p. 803.

duarum enunciationum totarum cum mutatis 7, 5, 17. p. 691. Mss. tr.

praeterea per

Glossam in additis

pluribus 2, 6, 19. p. 196. Mss. tr.

et simul cum mutatis 2, 13, 8. p. 389. Ba. it. 8, 2, 6. p. 928.

Glossam in omiffis simul,

in praep. al. cum omiffis 5, 15, 15. i.

it. in verb. mutato finito in particip. f. adi. affine 4, 14, 17. sq. Ve.

Glossam in omiffis et mutatis simul,

in praep. omiffa et mutatis rel. 4, 15, 9. i. Ba.

in subst. et copula omiffa et in syn. subst. 8, 5, 19. i.

Glossam in additis et omiffis simul,

4, 15, 21. 7, 3, 6. e.

Glossam in omiffis et alio in ordine simul,

5, 2, 5. i. Mss. tr. sed Ve. 5, 6, 17. p. 202.

Glossam in rectione cum mutatis,

art. cum praep. et gen. subst. conuerso in pron. dem. et dat. subst. 6, 9, 1. i. Mss. tr.

tertia autem classis in

Glossa cum vitio f. deprauata,

quae et ipsa continet vel singula et vna vocabula, vt in copula *ux* 5, 8, 2. p. 242. addita, subst. 4, 10, 4. e.

verb. 8, 8, 3. p. 1104. — 3, 15, 14. e. — 3, 7, 4. i. 3,

12, 11. e. 4, 1, 7. p. 803. 7, 10, 13. p. 837. 7, 11,

17. i. — Ve. 4, 3, 12. e. — Mss. tr. 1, 9, 18. p. 365.

tum adu. addito *d'* 4, 8, 4. i. Ba. it.

subst. — 3, 4, 18. e.

vel plura vocabula, praesertim addendo et mutando 1, 16,

5. p. 682. 6, 8, 16. i. — cum Ve. 8, 7, 11. e. — Vi. 1,

13, 7. p. 544. — Mss. tr. 2, 13, 6. p. 386.

Hoc tanquam mare emensus turbidum, verto me ad alia, sed illa varia, nec ad caput vnum e superioribus reuocanda, quae proinde dicam

Miscella et Ambigua,

in quibus primo ponatur

Glossa in distinctione 4, 4, 11. i.

Vitiata, subst., per additam vocal. et prauum accentum, Vi.

1. 8, 7. p. 289. *συμβάλλων* (p. *συμβάλλων*) loco vulg. *συμβάλλων*.

Omissa aut addita ambigue, nominatim *καὶ* 3, 7, 18. i. Ba.

6, 1, 23. i. 7, 8, 10. i. 1, 9, 1. i. — it. *καὶ* 4, 15, 18. m. — it. *ὡς* 3, 4, 9. i.

Glossa ne mera, an e separatis, praep. mera mutata in praep. cum art., *ἐν τῇ* p. *ἐπὶ* 2, 14, 12. p. 451.

Glossa e marg. in textum recepta, cum simul vulg. lectione seruanda, in subst. 8, 2, 11. e. — in verb. 6, 3, 12. p. 351. cum Ve.

Adiicimus quaedam Glossarum genera per Corollaria,

I. *substituendo* vulgaria *exquisitis*,

adu. *δέ* pro *καί* 1, 13, 15. i. cum Vi. it.

subst. concreti pro abstracto, cf. in vtr. supra et 1, 1, 8. p. 26.

verb. 1, 5, 19. p. 165. Ba.

omisso pron. *ἐκαστον* post *καὶ* *ἐν* 2, 10, 9. e. Mss. tr. it.

— neg. adu. ante neg. pron. 4, 10, 13. e. Ba.

— art. intra adi. et subst. 3, 7, 12. p. 605.

addito subst. ad adi. ellipt. 2, 10, 10. i. Mss. tr. it. — ad verb. elliptic. 4, 2, 8. e.

— verb. f. particip. ad art. ellipt. cum adu. 2, 4, 16. i.

Ba. — it. ad art. cum praep. 3, 8, 15. p. 635.

mutato casu, gen. adi. post pron. *τι* in acc. 2, 1, 2. p. 4. — it.

— — gen. subst. (notione partis) 1, 17, 18. p. 731. cum Vi.

— — acc. in alt., ad adi. 5, 3, 13. i. cum Ve. (non item mox ib.) it. — ad verb. pass. 3, 11, 17. i. (non item mox.)

mutato adi. (cum subst.) in adu. 2, 4, 8. i. Ba. (non item 3, 6, 11. p. 581.)

— subst. gen. et neutr. adi. in casum eundem f. in subst. et adi. casus eiusdem 1, 12, 9. p. 492. 1, 13, 12. p. 564. (non item 2, 2, 8. i.)

— particip. cum art. (ad gen. subst. perf.) in merum particip. et gen. in nominatiuum 1, 17, 5. e. Mss. tr.

mutata formula e verbo finito cum copula et adi. in duo adi. f. in particip. et adi. 4, 14, 17. e. Ba.

— — subst. duob. in regimine, (vbi gen. perf. nom. propr. nudus stat intra art. et subst.) in aliam formulam ordinis logici, e praemisso art. et subst. sed postposito gen. 7, 11, 1. p. 843.

mutata formula eadem hac in aliam ordinis quoque logici, vbi praemittitur art. et subst., sed et postponitur gen., addito insuper art. altero 3, 5, 1. (non item mox ib.) 6, 2, 14. e. (non item ib. 17. i. 19. i. 21. e.)

— — e subst. duob. in regimine, ordinis per se logici, vbi praemittitur cuique subst. aliquis art., sed postposito gen. pers. nom. propr. articulus eodem casu, quem habet iam subst. praemissum, in aliam formulam ex ordine quidem logico, sed mutato articuli secundi casu, vt art. fiat quoque gen., quo fiat nomen propr. 2, 2, 16. i.

— — e subst. duob. in regimine, vbi gen. pers. nom. propr. nudus stat intra art. et subst., in aliam ex adi. et subst., vt e gen. pers. plur. fiat adi. affine per casum eundem cum subst. 1, 10, 10. i. Vi. posito pron. possess. ad subst. primum (quod habet secum pron. poss. in gen.) per casum eundem, sed repetito eodem pron. per casum eundem ad subst. secundum, quod proprie nudum stat 3, 12, 5. Ba., cum Vi. mutet tantum casum primi pron., et adeo gen. in eundem cum subst.

mutato ordine pron. recipr. (stantis intra adi. et subst.) in ordinem logicum, vt veniat demum post adi. et subst. 3, 7, 11. e. Ba. et Vi.

— — verbi s. particip. (stantis similiter) in ordinem eundem logicum 3, 5, 6. e. Ba. it. verbi s. particip. (stantis intra duo adi.) in ordinem logicum hunc, qui habet praemissum verbum ante inf. cum acc. 3, 12, 21. i. (non item 3, 14, 2. m. p. 750.)

— — phrasia s. formulae totius (vbi turbatior est ordo omnium membrorum) in ordinem logicum certe aliquem 5, 3, 1. e. Ve.

II. *substituendo vulgaribus exquisita,*

omisso subst. ad adi., facta que adeo ellipsi, 4, 2, 12. i. Ba. mutato adu. in adi., quod stet cum subst. in eodem casu 2, 5, 10, p. 143. Ba. cum Vi.

— adi. et subst. in duo subst. in regimine 7, 5, 11. p. 683. Ba.

— — — in adi. neutr., in figuram que merismi s. appositionis 3, 12, 21. m. p. 724. cum Vi.

mutato casu subst., quem regit verbum, in alium 2, 14, 10.
p. 445. cum Ve. (ni lapsus hic subst. librarii,) it.

— — — simul que praep. in aliam ib. 12. p.
451. Ba.

mutata formula e subst. duob. in regimine, (stantibus ordine
logico sic, vt primum subst. sit nudum, sed secundum
expressum genitiuo subst. cum art.) in aliam
hanc, cum post subst. primum ponitur art., eo que
casu ac sexu, quem id primum subst. habet, sed
genitiuus pers. nom. propr. destituitur articulo 4,
7, 4. e. Ba. (ni et hic librarii error inciderit.)

mutato ordine art. (stantis ante subst. et adi.) vt stet art. intra
adi. et subst. 8, 6, 16. e. Ba. cum Ve.
(non item 8, 7, 2.)

— — — stantis ad subst. duo in regimine, quae,
instructa quodque art. suo per ordinem logicum,
inueniuntur ita, vt subst. gen. cum art.
veniat intra art. et subst. alterum s. primum 2,
9, 7. i. Ba. cum Vi.

— — — verbi s. particip., quod, locatum ante subst.
et adi., ponitur intra subst. et adi. 4, 10, 1. e.
Ba. (non item 7, 9, 11. p. 793.)

III. *substituendo vulgaribus exquisitiora,*

adi. et subst., quae, stantia eodem casu et numero plur. sic,
vt adi. sit ante art. et subst., mutantur in casum
numerus que diuersum, et quidem plur. adi. in
sing., a quo adeo regatur alter gen. plur. subst. 3,
1, 12. p. 499.

it. sic, vt casus subst. transeat in gen. plur. 4, 6, 10. i.

art. cum adi. et subst., dum praemissus art. ante adi. et
subst. mutatur ita, vt, transposito s. praemisso art.
cum subst., postponatur adi., id que instructum
nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

IV. *substituendo exquisitis exquisita,*

formulam, e praep. cum pron. dem., (acc. sing.) stantem
intra art. et particip. masc., mutando in aliam e nulla
praep. sed ex art. neutr. plur. (praepos. τὰ) cum gen.
pron. dem. sing. 2, 15, 13. p. 480. Mss. tr.

ordine mutato, dum intra art. et subst. stat gen. alius duplex,
qui quidem praemittitur, postposito illo altero art. cum subst. 1, 2, 7. e. Ba. cum Vi.
it. praemisso gen. vno tantum subst. cum art., vt alterum
subst. cum art. postponatur 7, 10, 1. i. Ba.

ato, vbi gen. perf. n.
quente art. cum ad
ponitur intra art. et a
p. 20.

vbi gen. perf. popul
regionis stans nud
d alter art. cum fi
plusq. 460. Ba. (non
Mss. tr. (non

— med augment
— pass. con. ibi

idem te
nullum agr

in, εὐνοῖα

(ἐνέμησης)

od augme

iodis, it

13, 5

eto 8, 6

altem

ἡυξησ

ταίσης

χοντ

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

κτενέχρηστο

πεπόνθεσαν 6, 7, 7. p. 453. Ve. Vi. fed

ἐπεπόνθεσαν,

ἐδεδοίκεσαν 8, 1, 16. (ἐδεδία 1, 3, 11. 26

18. e.)

καθατήκα 8, 4, 5.

παρατήκεσαν 7, 10, 9. e.

ἐσηκεσαν 7, 11, 4. i. — ἀσήμ. 4, 11, 7. p. 980.

f. pass. καθῆσο 1, 8, 8. p. 292.

ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. e. Ve. Vi. fed Ba. ἀνέωγνυντ

μεμήσητο 3, 6, 10. p. 580. — κειόσμητο 3, 9,

i. — βεβέλευτο 6, 5, 10. i. — τετρώλλητο

1, 6, i. — κειραγωγῆτο ib. e.

κεπίτευτο 7, 9, 7. p. 784. Ba. cum Vi. fed V

ἐπισ.

ἡθροῖσο 4, 11, 7. Mss. tr.

προκατάληπτο 8, 5, 14.

προεκεκένωτο 2, 7, 3. p. 209. Ve. Vi. fed Ba. π

κεκεν.

διεβέβλητο 7, 1, 6. i. Mss. tr.

διετέτακτο 1, 9, 6. e.

ἀπεκένκλαιντο 8, 3, 2. e.

συνεκένκλασο 8, 5, 14. e.

κατεσκεύασο 5, 3, 8. p. 67. — παρσκεύασο 8, 3, 1.

κτενέχρηστο 8, 4, 22. e.

κτενέχρηστο ib. p. 1001.

κτενέχρηστο 8, 2, 11. p. 938.

κτενέχρηστο 3, 3, 2. e. Ve. Vi. fed Ba. παραπέφ

κτενέχρηστο 3, 9, 10. p. 650. Mss. tr.

καταλέλειπτο 3, 4, 13. i.

ἐδεδάλωντο 1, 13, 15. p. 573. Ve. fed Ba. cum V

δεδάλ.

ἐτέτακτο 3, 7, 8. p. 601. Ve. fed Ba. cum Vi. τέτα

ἐλελύπητο 6, 6, 5. e. Ve. Vi. fed Ba. λελύπ. — tame

ἐτετρώχωντο ib. 9. p. 433. sq. Mss. tr.

προτέτακτο 8, 4, 17. p. 996.

ἐντέτραπετο 5, 5, 4. p. 133.

ἐντέταλτο 1, 9, 23. p. 377.

g) verba habentia duplex augmentum,

impf. med. ἠνάχοντο 8, 5, 9. p. 1028.

plusq. pass. ἐξεπτόνητο 5, 4, 1. e. Ba. cum Vi. fed Ve. ἐξηπτ.

h) verba habentia augmentum deprauatum,

syllabicum illud aut temporale, Ba. 2, 8, 6. p. 243. 4, 1

5. p. 977. 5, 2, 2. e. 5, 3, 12. p. 73. 6, 1, 11. p. 28

7, 10, 4. e. — Ve. 7, 6, 12. e. 7, 8, 24. i.

Sequi iam poterit promissa supra

Comparatio Codicum inter se

nostrorum; quae ipsa opera, in se multiplex, tamen videtur ad quaedam reuocari posse capita praecipua spectanti

I. corruptelas,

ut sit Ba. quidem corruptus magis quam Ve., in particip. 3,

1, 5. e. — in noua lectione 4, 12, 7. i.

magis, quam Vi., in verb. 3, 15, 14. e. sed

magis, quam Ve. et Vi., 3, 2, 10. m. p. 513. 4, 5,

15. m. p. 880.; cf. omissa et haec 4, 3, 11. e.

20. e. 4, 4, 5. e. 4, 7, 6. p. 902. 7. i. 4, 8, 2.

4. i. 4, 10, 4. 4, 11, 5. p. 976. sq. 4, 12, 8. 4,

14, 6. e. 14. p. 1035. 5, 6, 8. p. 184. 5, 8, 16.

p. 264. 6, 1, 8. p. 281. 11. e. 16. p. 297. 6, 2,

1. e. 2. 8. 7, 1, 14. p. 561. 7, 3, 9. p. 624. 7,

4, 10. p. 661. 13. e. 7, 7, 11. m. 7, 8, 11. p.

758. 7, 9, 10. i. 12. m. 15. i. 19. e. 20. e. 7,

11, 1. p. 844. 2. 8. 9. 15. i. e. 18. e. 8, 2, 7.

p. 930. 8, 4, 6. e. 8, 5, 15. p. 1035. 21. i. 8,

6, 14. e. 8, 7, 8. p. 1083.

non vero ita corruptus, quam rel. 2, 5, 12. p. 149.

2, 6, 19. e. 3, 5, 2. i. 4, 9, 12. p. 953. 5, 6,

18. i. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 7, 5, 4. e.

16. e. 8, 5, 18. e.

sed Ve. corruptus minus, quam Ba. 4, 5, 15. sed

magis, quam Ba. 7, 4, 1. i. et

magis, quam Ba. et Vi. 1, 17, 24. p. 743. 12, 1, 19.

e. 2, 5, 9. i. 13. p. 151. 2, 9, 7. p. 281. 2, 11,

16. i. 18. p. 360. 2, 12, 7. e. 18. p. 360. 3,

11, 17. p. 700. 3, 13, 9. i. 4, 3, 12. i. 4, 7, 9.

e. 4, 12, 9. p. 998. 4, 13, 8. p. 1011. 15. p.

1019. 4, 14, 4. e. 17. 4, 15, 14. m. 5, 3, 25.

m. p. 92. 5, 4, 12. p. 109. 22. m. p. 121. 5, 5,

11, m. p. 142. 5, 6, 7. p. 179. 18. p. 203. 6,

2, 9. e. 6, 3, 2. e. 10. p. 348. 6, 4, 11. i. 6,

5, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 10. i.

6, 9, 3. 7, 1, 7. p. 552. 7, 3, 14. i. 7, 5, 1. i.

e. 10. e. 16. e. 7, 6, 12. 7, 7, 2. e. 4. p. 731.

7, 8, 16. i. 24. i. 7, 9, 22. e. 23. i. 7, 10, 4. e.

7, 12, 7. e. 8, 1, 2. e. 8, 2, 4. e. 8, 3, 15. i.

16. i. 8, 4, 3. 11. p. 989. 28. 8, 5, 3. m. 23.

8, 7, 15. e. 17. i. 18. m.

um Vi. corruptus per se 1, 3, 2. i. 1, 5, 19. e. 27. i. 1, 6.

8. e. 1, 8, 7. p. 289. 12. p. 314. 1, 10, 8. i.

10. p. 399. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 3. p. 478.
 8. e. 17. e. 1, 13, 4. i. 11. p. 556. 12. e.
 14, 11. i. 1, 15, 11. e. 1, 16, 4. e. 1, 17, 8.
 9. p. 718. 2, 3, 22. 3, 14, 9. i. etc. sed
 minus, quam Ve. 1, 5, 14. i. 1, 17, 24. p. 725. a
 magis, quam Ba. 3, 1, 14. p. 500.
 magis, quam Ba. et Ve. 2, 8, 13. i. 5, 1, 15. i.
 2, 15. e. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 9. p. 499.
 11, 13. e. 8, 3, 4. i. 8, 4, 30. e.
 tum vt sit corruptus Ve. cum Ba. 2, 1, 15. p. 21. 2, 3, 23.
 96. 2, 13, 18. e. 21. e. 3, 11, 17. p. 703.
 5, 15. m. p. 880. 4, 11, 4. p. 975. 4, 14, 14.
 5, 8, 14. p. 238. 6, 4, 2. p. 357. 8, 5, 11. e. 8
 7, 10. p. 1086. 17. m. sed
 Vi. cum Ba. 1, 1, 3. p. 11. 1, 2, 9. p. 53. 1, 5
 16. i. 2, 2, 13. p. 47. 2, 6, 19. e. 2, 11, 18. p.
 360. 2, 13, 16. p. 409. 3, 1, 11. i. 14. i. 15. i.
 5, 2, 1. p. 504. 3, 6, 3. e. 3, 7, 19. e. 3, 12
 12. e. 21. e. 4, 8, 1. i. 5, 3, 18. e. 8, 6, 6. i. a
 magis Ba. et Ve., quam Vi. 4, 12, 7. m. 5, 6, 13. i. e.
 magis Ba. et Vi.; quam Ve. 4, 8, 1. i. 6, 1, 16. i.
 partim autem Ms. triplex 1, 11, 11. e. sq.
 praeterea vt sit corruptus potissimum in lectione noua Ba.
 3, 15, 14. e. 4, 10, 4. e. 4, 12, 1. e. 5, 3, 15.
 p. 80. 8, 3, 20. e.

II. lectiones, vel vulg., vel nouas;

vt Ba. solus seruet vulg. recte 4, 12, 4. i. 6, 1, 8. p. 281. 7,
 5, 4. p. 672. 8. m. 11. p. 685. 7,
 7, 7. p. 734. 8. p. sq. 8, 1, 2. m. p. 902.
 non male 3, 10, 3. i.
 falso 2, 10, 2. p. 302. 4, 4, 19. i.
 deferat vero vulg. male 5, 2, 10. i.
 afferat porro lect. aliam ambigam 8, 2, 7. i.
 — non satis commodam 2, 6, 3. i.
 — remotiorem a litteris vulg. 4,
 13, 7. p. 1010.
 — meliorem, immo et veram 1,
 13, 3. e. p. 534. 3, 12, 21. e. 4,
 6, 2. i. 5, 1, 1. e. 6, 2, 3. p.
 312. 7, 5, 16. p. 690. 7, 9, 6. m.
 7, 11, 14. p. 861. 17. i. 7, 12, 19. e.
 8, 1, 3. i. 8, 4, 14. p. 994. 8, 6,
 10. p. 1060. 8, 7, 5. i.

aliam bonam, nominatim addita co-
pula ~~et~~ 7, 11, 8. i. — it. mutata
et in art. 7, 7, 7. p. 734.

— per nouum verbum 4, 15, 12. e.

porro vt Ve. solus retineat vulg. bonam 1, 1, 3. p. 11. 1, 2,
7. p. 50. 1, 5, 26. i. 1, 6, 21. e. 1, 8, 3. p. 278.
6. e. 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 1, 10,
3. e. 4. i. 8. p. 395. 13. i. 1, 11, 14. i. 1, 12,
4. p. 480. 5. i. 7. i. 9. p. 492. p. sq. 1, 13, 2.
p. 529. 4. p. 536. 9. p. 608. 11. e. 15. p. 573.
1, 14, 1. i. 2. e. 3. i. 5. e. 9. i. e. 11. sq. 13.
p. 617. 14. m. 17. p. 630. 632. 19. e. 1, 15,
11. e. 1, 17, 3. e. 5. i. m. 8. p. 715. 9. p. 717.
719. 10. i. 18. bis, 20. m. 24. i. p. 743. 26.
i. e. 2, 1, 2. p. 3. 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 2, 2,
6. e. 11. i. 18. i. 19. p. 53. sq. 2, 3, 6. e. 7.
e. bis, 8. i. 9. i. 17. p. 84. 20. e. 2, 4, 2. p.
102. 8. i. 12. i. 13. p. 117. 18. i. m. 2, 5, 3.
e. 4. p. 134. 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 5. p. 165.
9. e. 10. p. 175. bis, p. sq., 16. p. 187. 19.
p. 195. 197. 22. e. 2, 7, 3. p. 208. 4. i. 9. p.
223. 2, 8, 1. i. 10. p. 248. 16. e. 2, 9, 5. p.
274. 6. p. 276. 278. sq. 15. e. 17. p. 296. sq.
18. i. 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p.
360. 2, 12, 2. i. e. 8. i. 2, 13, 8. p. 390. 12.
p. 401. 14. 16. p. 409. 18. p. 413. 19. i. p.
416. 2, 14, 4. p. 431. bis, 9. p. 443. 10. i.
12. e. 13. i. 2, 15, 2. i. e. 6. e. 9. p. 471. 10.
m. 12. m. 3, 1, 2. p. 488. 7. p. 494. 11. i.
14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 5. i. 8. m. e. 11.
m. 21. i. 3, 3, 2. m. 3, 4, 3. e. 5. p. 541. 11.
m. 15. i. 3, 5, 2. e. 9. i. 11. i. 3, 6, 3. e. 4.
i. 14. i. m. 22. p. 593. 3, 7, 11. m. 18. p. 610.
19. e. 3, 8, 5. i. 11, i. 12. i. 13. p. 628. 3, 9,
1. i. 6. m. 7. e. 18. i. 5, 10, 3. p. 664. 11. e.
12. e. 14. i. e. 3, 11, 6. p. 690. 9. i. 17. i.
3, 12, 2. i. e. 7. p. 713. 11. i. m. 11. p. 715.
sq. 12. p. 717. 21. p. 724. sq. 26. i. 3, 13, 6.
i. 7. m. 3, 14, 18. e. 3, 15, 1. e. 9. i. 14. e.
4, 1, 6. m. 7. p. 803. 4, 2, 3. i. 9. e. 4, 4, 19.
e. 4, 5, 17. e. 4, 6, 10. e. 4, 7, 12. i. 4, 8, 1. i.
19. i. 4, 10, 2. 6. e. 4, 11, 5. p. 976. 11. e.
4, 12, 1. i. 4, 15, 10. i. 5, 3, 15. i. 18. e. 19.
i. 5, 4, 18. e. 5, 5, 3. i. 5, 7, 9. p. 231. 6, 1,

5. e. 16. i. 6, 2, 9. 6, 3, 2. p. 341. 6, 4, 9. e.
6, 6, 3. p. 417. 11. i. 6, 9, 4. p. 517. 7, 4, 1.
i. 7. p. 658. 7, 6, 10. e. 15. i. 17. 7, 8, 7. i. m.
7, 9, 5. i. 7. i. 16. e. 7, 11, 11. 8, 3, 12. p.
960. 8, 6, 4. e. 6. i. 8, 7, 19. m. 8, 8, 8. p. 1113.
vulg. dubiam 2, 13, 8. p. 391.

— vitiosam 1, 14, 16. p. 627. 2, 13, 16. p. 410.
2, 14, 9. p. 442. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7,
11, 6. i.

aff. rat. vero aliam nouam non bonam satis 6, 5. i. i.
non omnino prauam 6, 9, 2. e. 7, 12, 10. e. 11. i.
bis, cf. 5, 2, 10. e.

bonam 4, 10, 5. e. 7, 5, 17. p. 691. 8, 4, 20. 8,
5, 3. i.

dein vt Vi. solus conferuet vulg. 2, 6, 22. p. 201. 2, 7, 10.
p. 225. 2, 8, 4. p. 259. 2, 9, 1. e. 2, 10, 2. i.
4. e. sq. 13. e. 17. i. 2, 11, 16. i. 2, 12, 7. e.
10. i. 2, 13, 18. e. 21. p. 424. sq. 2, 14, 9. p.
443. 2, 15, 11. p. 475. 3, 1, 10. i. 14. i. 3, 10,
8, 3, 12, 15. p. 720. 3, 15, 13. i. 4, 3, 12. i. 4,
5, 15. p. 880. 4, 10, 8. e. 4, 11, 11. m. 4, 12,
7. i. 11. e. 15. i. 4, 13, 13. m. 4, 14, 5. i. bis,
14. i. 16. i. 4, 15, 7. i. 10. e. 21. 5, 2, 3. e.
10. p. 47. 5, 3, 2. i. 7. i. 8. p. 67. 12. p. 75.
23. p. 90. 26. i. 5, 4, 1. i. 16. p. 114. 22. i. 5,
5, 2. e. 11. p. 146. 12. e. 20. p. 159. 5, 6, 11.
e. 12. i. 13. i. e. 17. e. 22. 5, 7, 7. p. 227. sq.
14. p. 238. 6, 2, 18. p. 335. 21. e. 6, 3, 2. e.
12. p. 351. 6, 4, 2. 8. i. e. 6, 5, 18. p. 400. 22.
p. 406. 6, 6, 7. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. i. m. 6, 9,
6. 12. e. 7, 1, 4. e. 7, 2, 10. e. 14. i. 20. 7, 4,
1. i. 7, 5, 10. i. 7, 6, 2. i. 18. i. 7, 8, 5. p. 749.
7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 12. e. 13. p. 836.
7, 11, 6. e. 8, 3, 15. 8, 4, 4. p. 977. 8, 5, 11.
e. 8, 6, 8. i. 18. e. 8, 7, 10. m. 11. e. 16. m.
17. m. 22. e. 8, 3, 1. i. 5. p. 1105. 17. p. 1130.
18. i.

vulg. dubiam 7, 4, 10. i.

— stultam vel saltem non satis bonam 2, 10, 13.
e. 4, 15, 20. m. 21. 5, 3, 25. 5, 4, 4. e. 5, 5,
4. e. 11. e. 7, 11, 5. i.

afferat autem aliam lect. ambiguam 1, 13, 5. i. 8. p.
547. 1, 10, 10. i. 16. i. 2, 2, 18. i. 2, 11, 16. p.
355. etc.

aliam corruptam 3, 5, 9. e.

— meliorem aut veram 2, 11, 13. p. 351. 7, 8, 20. 8, 1, 13. e.

— non necessario, per glossam etc. 1, 9, 8. i. 1, 11, 8. e. 2, 2, 11. m. etc. 3, 5, 5. i. 13. i. 3, 7, 2. e. 3, 10, 4. p. 667. 3, 12, 2. p. 709. 3, 14, 12. m. 4, 2, 6. m. p. 813. 4, 8, 12. i. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. p. 1006. 6. i. 5, 5, 15. p. 153. 6, 1, 20. p. 303. 6, 2, 3. p. 313. sq. 7, 3, 6. p. 618. 7, 7, 4. p. 731. 8, 3, 7. i. 8, 5, 18. i. 8, 6, 14. e.

tum vt Ve. cum Ba. retineat vulg. 3, 7, 2. e. 3, 8, 15. p. 634. 3, 12, 18. i. 7, 7, 4. e. 8, 5, 18. i.

consentiat vero et in lect. nouis, partim per glossam, partim per glossam aut vitium, aliter ve, 1, 8, 11. i. 1, 10, 13. i. 2, 13, 21. 2, 14, 10. p. 445. 12. e. 3, 3, 5. m. (8, 8, 18.) 4, 11, 4. p. 975. 11. m. 4, 12, 11. e. 4, 13, 16. p. 1020. 4, 14, 12. e. 14. i. 5, 3, 22. e. 5, 7, 14. p. 238. 6, 4, 8. i. 6, 6, 7. m. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. p. 501. 6, 9, 5. e. 6, 7, 1, 5. e. 7, 2, 12. i. 7, 6, 2. i. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 4, 4. p. 978. 8, 5, 11. p. 1031. 8, 6, 8. 18. p. 1071. 8, 7, 10. p. 1086. 16. m. 17. p. 1095. 8, 8, 17. m. 18. m.

it. in noua lect. vera 5, 5, 11. e. — saltem meliori 2, 11, 16. p. 355. 5, 4, 4. e.

sed idem Ve. cum Ba. conueniat partim modo, dissentiens in quibusdam, etiam adeo in aliis lect. vitiosis, 1, 10, 15. p. 414. 2, 10, 2. i. 2, 12, 10. i. 2, 13, 10. p. 395. 11. m. 3, 7, 7. i. 3, 11, 17. i. 3, 13, 9. i. 4, 5, 15. e. 4, 15, 12. m. 5, 2, 10. i. 5, 3, 8. p. 67. 5, 4, 4. p. 102. 5, 5, 12. e. 5, 6, 11. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 3, 12. p. 351. 6, 9, 12. e. 7, 1, 9. e. 7, 2, 10. e. 7, 6, 18. i. 7, 12, 3. e. 8, 8, 1. — 2, 10, 4. e. sq. 5, 6, 17. e. 6, 3, 12. p. 351. 8, 7, 4. e. 8, 8, 3. e. — 2, 13, 21. p. 424. 4, 12, 7. m. p. 995. 15. i. 5, 3, 26. i. 5, 4, 16. p. 114. 5, 6, 13. i. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 2, 9. e. 7, 4, 1. i.

similiter Vi. cum Ba. seruet vulg. bonam 3, 10, 4. p. 668. 4, 7, 9. e. 4, 8, 5. e. 4, 15, 6. p. 1045. 5, 5, 11. p. 146. 5, 7, 12. i. 6, 1, 14. i. 6, 9, 14. p. 531. 7, 6, 21. m. 7, 7, 2. e. 15. 7, 9, 5. i. 20. e. 7, 10, 13.

p. 836. 8, 1, 9. p. 912. 8, 2, 16. i. 8, 3, 16. i. 8, 7, 17. i.

afferat quoque meliorem, quam vulg. I, 4, 18. p. 128

I, 14, 16. p. 627. 1, 17, 10. i. 2, 8, 18. p. 260. 3

6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7, 11, 6. i.

— etiam veram, quoad scripturam I, 11, 2. p. 422
conueniat porro in lect. rel., per glossam etc. I, 1, 8

p. 26. I, 13, 4. p. 536. I, 17, 24. p. 743. 4, 12, I

i. — I, 2, 2. p. 34. 8. p. 50. — I, 3, 13. i. I, 4

I. i. 16. i. — I, 5, 2. i. m. 7. 2, 2, 18. i. — I, 5

26. i. 2, 2, 11. i. — I, 5, 17. i. I, 4, 9. e. I, 17

26. i. 2, 9, 6. i. 3, 2, 5. i. 8. e. 3, 7, 8. m. 6, 6

11. i. — I, 6, 21. e. I, 12, 9. p. 493. — I, 8, 3.

p. 278. 6. e. I, 14, 17. p. 630. 3, 11, 6. p. 690. —

I, 8, 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 2, 14, 10.

i. — I, 10, 3. e. 4. i. I, 16, 12. i. 2, 8, 16. e. 3,

I, 9. i. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. m. — I, 10, 8.

p. 395. 2, 5, 10. p. 143. 3, 3, 2. m. — I, 10, 13.

2, 6, 22. e. — I, 11, 14. i. I, 12, 5. i. 7, 8, 7. m.

— I, 13, 2. p. 529. 9. i. 11. e. 15. p. 573. I, 14.

I. i. 5. e. 17. e. I, 16, 7. p. 689. 2, 4, 18. i. 2,

6, 19. p. 195. 2, 7, 9. p. 223. 2, 14, 12. e. 2, 15,

6. e. 10. m. 3, 9, 1. i. 3, 12, 7. p. 713. — I, 14,

11. p. 612. 2, 3, 6. e. 2, 9, 17. i. — I, 14, 13. p.

617. 2, 9, 18. i. 6, 6, 3. p. 417. — I, 14, 19. e.

— I, 15, 17. p. 670. I, 17, 24. p. 742. 2, 6, 5. p.

165. 2, 9, 6. e. 3, 10, 14. i. — I, 15, 18. m. 2,

I, 2. p. 3. 2, 9, 6. p. 278. 3, 8, 13. p. 628. — I,

16, 6. i. 7. i. 3, 8, 12. i. 6, 9, 4. p. 517. 2, 9, 17.

p. 297. — I, 17, 2. m. 9. i. 4, 10, 6. e. 5, 3, 19.

i. — I, 17, 3. e. 4, 6, 10. e. — I, 17, 5. m. 8. p.

715. 9. p. 716. 14. 719. 18. 20. m. 24. p. 743.

26. e. 2, 8, 10. p. 248. — 2, 1, 16. p. 23. ib. 23.

p. 30. 3, 1, 2. p. 488. 3, 15, 1. e. 6, 1, 5. e. —

2, 2, 13. i. 19. p. 53. — 2, 3, 7. e. 20. e. 2, 13,

14. m. 3, 2, 8. m. — 2, 3, 9. i. 2, 14, 13. i. 7, 9,

16. e. — 2, 3, 17. p. 84. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12.

e. 13. p. 117. 18. m. 2, 13, 12. p. 401. 8, 7, 19.

m. — 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 2, 7, 4. — 2, 5, 8. p.

139. 13. i. 2, 6, 9. e. 10. p. 174. 14. 16. p. 187.

2, 8, 1. i. 3, 6, 22. p. 593. 3, 9, 6. m. — 2, 9, 5.

p. 274. 2, 12, 2. i. — 2, 9, 15. e. 2, 15, 12. m.

— 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2,

13, 19. i. — 2, 12, 2. e. 11. i. 4, 1, 6. e. — 2,

13, 8. p. 390. 11. p. 398. 16. p. 410. 2, 14, 4. p. 431. bis, 3, 4, 3. e. 3, 14, 18. e. — 2, 15, 2. i. 5, 7, 9. e. — 2, 15, 9. p. 471. 3, 5, 2. e. 4, 1, 7. p. 803. — 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — 3, 5, 11. p. 570. 3, 6, 14. p. 582. sq. 3, 7, 11. m. 18. m. 3, 9, 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 14. e. 3, 11, 9. i. 3, 12, 2. i. 21. p. 724. 3, 15, 9. i. — 4, 2, 3. i. 7, 6, 17. m. — 4, 5, 17. e. 4, 11, 11. e. 3, 5, 3. i. 7, 6, 15. i. 8, 3, 12. p. 960. 8, 8, 8. p. 1113.

conueniat etiam adeo in lect. vitiosa et corrupta 2, 2,

13. m. p. 47. 2, 3, 8. i. 2, 15, 2. e. 3, 1, 11. i. 3, 2, 1. m. 3, 15, 14. e. sed

partim modo, (dissentiens vel in distinctione, vel alias,) 1, 2, 10. 1, 5, 11. e. 3, 1, 7. p. 494. 3, 10, 10. i. — 2, 2, 4. p. 35. 4, 7, 14. e. — 1, 12, 4. p. 480. 7. i. 9. p. 492. 1, 14, 2. e. 3. i. 9. p. 608. 12. 14. m. 1, 15, 11. e. 1, 17, 6. i. 12. p. 700. 2, 2, 6. e. 13. i. 2, 6, 9. p. 172. 2, 7, 3. p. 208. 2, 10, 4. p. 306. 2, 12, 8. i. 10. e. 2, 13, 11. e. 12. p. 401. 18. p. 413. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 12. i. 3, 1, 7. e. 14. i. 3, 2, 11. m. 3, 4, 5. p. 541. 11. m. 3, 5, 9. i. 3, 7, 8. p. 601. 3, 9, 18. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 11. i. 18. i. 4, 2, 3. e. 4, 8, 19. i. 6, 1, 16. i.

ut porro Ve. et Vi. seruet vulg., sit que corruptus minus, quam Ba., in his 1, 4, 1. i. 3. i. 12. e. 2, 10, 3. i. 7. m. 18. e. 2, 11, 2. p. 337. 9. p. 346. sq. bis, 13. i. 16. i. 2, 12, 5. p. 368. 2, 13, 10. p. 394. 397. 17. i. 19. p. 416. bis, 20. p. 420. 21. p. 422. 2, 14, 2. bis, 7. i. 9. p. 441. 12. p. 448. 451. 14. m. 2, 15, 5. i. 11. p. 474. 476. 13. e. 3, 1, 5. e. 8. i. 10. p. 496. 12. e. 14. i. 3, 2, 10. p. 512. sq. 11. i. m. 13. i. 15. e. 16. bis, 19. 3, 3, 2. e. 3. i. 6. i. 9. i. 10. i. 3, 4, 9. i. 11. i. m. e. 16. m. 17. m. 18. e. 19. i. e. 3, 5, 3. i. 6. m. e. 8. e. 9. p. 566. 568. sq. 3, 6, 10. i. 12. i. 16. e. 18. i. m. 19. i. m. 22. p. 592. 594. 3, 7, 2. i. 4. i. m. 12. ter, 13. m. bis, 16. p. 608. bis, sq. 18. i. m. 19. p. 613. sq. 3, 8, 1. 4. e. 9. i. m. e. 10. p. 625. 13. p. 627. sq. 629. sq. 15. e. 3, 9, 2. i. 5. i. 10. i. 11. e. 14. e. 15. e. 16. i. m. 17. e. 3, 10, 9. m. 3, 11, 4. i. 10. m. 11. m. 13. m. 18. m. 3, 12, 2. e. 5. e. 6. e. 7. m. 8. i. 9. i. e. 10. 11. e. 13. i. m. 15. i. 16. i. 17. m. 18. p. 721. bis, p. sq. 19.

20. i. 21. i. e. 22. m. 23. m. 25. e. 3. 13. 4. m.
 7. i. 8. p. 740. fq. 11. m. 14. e. 16. e. 3. 14. 2.
 m. bis, 3. m. 4. i. e. 7. i. 8. i. 9. i. e. 10. i. m.
 11. e. 12. e. 13. e. 14. i. 16. i. 17. i. m. ter, 19.
 20. e. 3. 15. 2. m. 4. i. 8. p. 778. fq. 11. m. 12.
 e. 13. i. e. 14. e. 15. e. 4. 1. 3. p. 798. 5. i. 6.
 m. 7. e. bis, 4. 2. 3. i. 5. i. 10. i. 12. i. 15. e.
 bis, 17. m. 4. 3. 1. 3. e. 5. m. 10. e. 11. e. 15. p.
 843. fq. bis, 19. i. 20. e. 21. m. 4. 4. 3. i. 5. e.
 7. bis, 9. e. 10. i. 11. 12. i. 14. m. e. 15. 18. m.
 4. 5. 3. e. 5. e. 6. i. 9. e. 10. bis, 14. m. 16. i.
 4. 6. 2. m. 6. e. 7. i. 10. i. 4. 7. 1. i. m. 2. i. 4.
 e. 6. m. e. 7. i. 8. m. 9. i. bis, 4. 8. 2. 4. i. 7. e.
 9. i. 10. e. 11. i. 13. e. 14. bis, 16. i. m. 17. i.
 18. e. 19. i. m. 20. i. 21. i. e. 4. 9. 3. m. 5. i. bis,
 m. 7. e. 9. i. m. 10. i. 11. m. bis, 12. e. 14. m.
 15. e. 17. i. 4. 10. 2. i. e. 4. e. bis, 5. i. 6. i. e.
 7. m. 8. i. 12. e. 13. e. bis, 4. 11. 1. 5. m. bis,
 6. e. 9. e. 13. e. 4. 12. 3. 4. ter, 6. e. 8. m. bis,
 11. m. e. 14. i. m. 15. m. 4. 15. 2. i. 3. m. 5. i.
 6. ter, 7. m. 8. i. e. 10. bis, 13. m. 16. i. bis, 4.
 14. 1. i. 4. i. 5. e. 6. m. e. 7. i. 8. bis, 10. e.
 14. m. bis, 16. m. 18. i. e. 4. 15. 2. m. 6. i. 7. e.
 11. m. 12. e. 13. i. 16. i. 19. i. 5. 1. 3. p. 5. 8.
 i. m. 9. 10. e. 12. e. 13. i. 14. p. 24. 27. 16. i.
 5. 2. 2. bis, 3. i. 4. ter, 5. p. 38. fq. 6. i. 9. i. e.
 11. bis, 5. 3. 2. m. 3. 4. i. 5. i. 6. e. 7. m. 8. i.
 9. e. Add., 11. i. 12. p. 73. 75. 15. p. 80. 19. i.
 21. i. m. 24. i. m. 25. i. 26. i. e. 5. 4. 2. m. 4. m.
 9. e. 10. i. e. 14. ter, 17. m. 18. m. 19. e. 23. p.
 123. 5. 5. 1. p. 130. bis, 9. p. 143. fq. 12. i. 13.
 ter, 18. e. 20. p. 159. 5. 6. 3. p. 167. 4. p. 174.
 6. e. 7. i. 8. p. 184. 16. p. 195. 20. e. 21. p. 210.
 212. fq. 22. i. 5. 7. 1. i. 2. i. m. 4. fq. 7. i. 8. i.
 9. e. 10. e. 14. m. 5. 8. 2. p. 242. 3. m. 8. e. 9.
 i. e. 10. e. 11. i. m. 12. m. e. 13. p. 256. 14. i.
 15. m. e. 16. p. 261. fq. 264. 17. 18. ter, 19. m.
 6. 1. 2. i. m. 4. m. 6. m. 7. i. m. bis, e. 8. m. 9.
 i. bis, 10. i. 11. i. e. bis, 12. i. m. 13. e. 14. m.
 15. e. 16. m. 18. i. bis, 20. p. 304. fq. bis, 21. i.
 23. i. 24. i. 6. 2. 1. i. 2. 3. p. 312. bis, p. fq. 5.
 i. 7. i. m. 8. m. 10. p. 325. ter, 327. 14. e. 15. i. 16.
 i. 19. i. 21. i. 6. 3. 5. i. 7. e. 8. m. bis, 10. p.
 348. 11. e. 12. p. 351. 13. m. 14. i. 15. i. 6. 4.

2. i. 4. e. 7. e. 9. i. 10. i. 11. i. m. 13. e. 6, 5,
 3. m. e. 5. e. 7. i. 11. p. 387. ter, p. fq. 12. p.
 389. 13. 15. p. 393. 16. p. fq. 395. 18. i. e. 22.
 i. e. 6, 6, 1. p. 411. 2. p. 415. 4. p. 419. 422. 5.
 e. 8. i. 9. p. 434. 10. i. p. 434. m. p. 436. 6, 7, 2.
 p. 444. 3. e. 4. i. e. 7. p. 451. 9. i. e. 10. p. 460.
 462. bis, p. fq. 11. p. 464. 16. p. 473. 17. i. e.
 18. p. 477. bis, p. fq. 6, 8, 2. i. bis, 3. e. 5. e. 7.
 p. 494. ter, p. fq. 11. p. 503. 13. i. e. 14. i. e.
 15. p. 507. 16. i. m. ter, 17. 6, 9, 4. e. 6. i. 8. i.
 10. e. 11. e. 12. i. m. 13. p. 529. 15. i. 16. e. 17.
 i. 7, 1, 1. i. 3. m. bis, 6. p. 550. 10. i. 11. i. 12.
 i. 14. p. 561. 15. m. 16. i. 18. i. e. 20. m. 21. p.
 570. 574. 22. i. p. fq. 24. p. 579. 26. e. 7, 2, 1.
 i. e. 4. m. 5. i. e. 7. i. 8. p. 588. 590. 9. m. 10.
 m. bis, 11. p. 594. fq. 596. 12. m. 13. p. 598.
 bis, p. fq. 14. i. bis p. 599. p. fq. 15. i. 17. i.
 19. i. 7, 3, 2. e. 6. ter, 7. e. 8. i. e. 9. p. 624.
 bis, 10. i. m. 12. i. m. bis, e. 13. p. 635. 16. i.
 17. m. 7, 4, 1. i. e. 8. m. 10. p. 661. 12. i. bis,
 13. e. 7, 5, 3. p. 669. 4. i. e. 5. e. 6. e. bis, 7. i.
 8. m. e. 9. e. 10. i. e. 11. p. 683. ter, 12. p. 685.
 18. p. 693. 7, 6, 3. p. 699. 4. p. 701. 6. m. 7. m.
 bis, 8. i. 9. i. 11. p. 710. fq. 12. i. 13. e. 15. e.
 21. e. 7, 7, 4. p. 734. 8. e. 11. m. 15. i. 7, 8, 3.
 e. bis, 4. e. 5. m. 7. i. m. 11. m. e. 12. i. 13. i.
 18. p. 769. bis, 21. e. 22. e. 23. p. 774. 25. i.
 27. i. 7, 9, 1. i. 2. i. bis, 5. i. 6. i. 7. p. 784. bis,
 786. 8. e. 10. i. 11. p. 793. 12. i. m. 13. e. 14.
 e. 15. m. 17. e. 19. e. 20. i. bis, m. 21. m. 22.
 i. 24. p. 807. 7, 10, 1. i. ter, m. 2. i. 3. e. 4. i. e.
 5. m. 6. p. 820. 7. p. 828. 8. i. 12. e. 13. i. p.
 837. bis, 14. i. m. bis, 15. i. m. p. 841. 7, 11, 1.
 m. bis, 2. 3. i. 5. p. 849. 7. e. 8. m. 9. m. ter, e.
 10. i. m. 11. i. m. 12. m. e. 13. i. m. 14. i. 15. i.
 e. bis, 17. i. 18. m. bis, p. 866. fq. bis, 7, 12, 2.
 i. bis, m. 3. m. 5. e. bis, 6. i. 7. p. 876. 8. m.
 9. i. 10. i. m. 11. e. 13. i. m. p. 885. e. 16. i.
 18. e. 8, 1, 3. i. e. 6. i. 7. e. 9. i. m. p. 913. 16.
 i. 8, 2, 1. 2. i. bis, 6. p. 928. 7. i. bis, m. bis,
 8. p. 933. 10. i. m. bis, 11. i. e. 12. bis, 13. m.
 14. e. 16. i. 8, 3, 3. 4. i. 8. m. 9. p. 955. 10. i.
 m. e. 13. i. 14. i. m. 15. m. 16. p. 965. fq. 17. e.
 20. e. 8, 4, 1. 4. i. m. bis, 8. p. 983. 11. i. e.

12. m. 14. m. bis, 18. e. 23. m. e. 25. m. bis, e.
 27. i. m. p. 1010. e. 28. p. 1013. 30. m. 8, 5, 1.
 3. p. 1021. 9. i. m. 11. m. 13. m. 15. i. m. bis, e.
 19. i. bis, m. e. 21. i. 8, 6, 1. m. 3. m. bis, e. 6.
 m. e. bis, 7. e. 10. i. e. 14. e. 15. i. e. 17. m. e.
 bis, 8, 7, 1. m. e. 3. i. e. bis, 5. i. m. bis, 7. e.
 bis, 8. p. 1083. bis, 9. i. m. 10. m. e. 13. m. 15.
 e. 16. i. 20. m. bis, 22. i. m. 8, 8, 3. p. 1104. 5.
 i. m. 7. i. 8. e. 10. i. e. 11. i. 13. i. e. 14. m. p.
 1122. 15. m. ter, 16. i. 17. i. bis, 18. i. 21. e.

seruet porro vulg. dubiam 1, 4, 4. e. 2, 10, 2. p. 302.
 2, 13, 8. p. 391. 4, 5, 1. e. 7, 11, 17.
 i. 8, 6, 17. e.

— non bonam 3, 6, 11. i. 3, 7, 19. p.
 613. 4, 12, 1. e. 4, 14, 11. i. 4, 15, 13.
 5, 1, 1. e. 6, 5, 2. p. 375. 6, 7, 19. i. 7,
 1, 24. i. 7, 3, 14. p. 638. 7, 6, 8. i. 10. i.
 7, 7, 7. p. 734. 7, 9, 6. m. 7, 10, 2. p.
 812. 4. m. p. 815. 7, 11, 3. p. 846. 8. i.
 14. p. 861. 7, 12, 19. e. 8, 4, 9. p. 984.
 14. e. 8, 5, 18. e. 8, 7, 5. i.

deinde vt Ve. et Vi. consentiat in scriptura lectionis, quoad
 accentum 2, 6, 19. p. 196. vel litteras 3, 2, 4. p.
 507. sed

in lect. aliis s. nouis, per glossam etc. 1, 1, 1. p. 4.
 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — 1, 8, 2. p. 268.
 1, 9, 1. p. 330. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. m. — 1,
 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — 1, 12, 14. i.
 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — 1, 13, 1. e. 17. p. 582.
 6, 3, 9. p. 346. — 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4,
 15, 4. i. — 1, 17, 15. i. 2, 5, 8. e. 2, 6, 7. p. 169.
 2, 10, 10. i. 3, 2, 7. m. 3, 3, 5. e. 3, 6, 3. m. 3,
 8, 4. p. 620. 6, 2, 7. e. — 3, 10, 3. i. 3, 15, 9. i.
 4, 5, 11. i. 4, 9, 14. p. 955. 4, 13, 2. i. 13. e. 6,
 3, 9. m. 10. p. 348. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 6,
 8, 1. m. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. sq. 8, 3, 14. p. 963.
 8, 5, 1. p. 1019. 8, 7, 4. e.

it. in lect. noua non mala 7, 3, 14. p. 657. —
 etiam vera 4, 4, 19. i.

partim vero tantum 2, 5, 14. p. 152. 2, 13, 10. p.
 395. 8, 1, 2. m. — 4, 13, 8. m.

praefertim in lect. praua 1, 3, 15. e. 1, 6, 18. e. 2,
 5, 12. p. 149. 2, 15, 1. e. 2. e. 3, 13, 9. i. 4, 9,
 12. i. 5, 6, 18. p. 203. 7, 5, 4. e. 7, 11, 14. p.

361. — it. in vario vitio 3, 5, 2. i. 3, 6, 19. i. 7, 5, 16. e.

dissentiat porro in noua lect. vitiosa 8, 4, 24. i. — et alias, vt 5, 5, 11. p. 146.

tum vt Ve. et Vi. dissentiat a Ba. cum in distinctionibus, tum in scripturae partibus pluribus, vt in spiritu, in accentu, in separatim scribendis vocibus, in litteris vnis et dupl., quorum omnium exempla petentur e classibus supra propositis,

porro vt Mss. tres conueniant, interdum ex parte tantum, in glossis, vnuerse 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i. 6, 9, 10. p. 525. — 1, 4, 7. p. 101. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25. — 1, 4, 12. p. 115. 2, 13, 21. p. 422. 4, 7, 14. e. — 1, 5, 14. e. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 5. p. 483. 8. e. 1, 13, 5. e. 1, 16, 12. m. 2, 5, 15. p. 155. 4, 7, 11. e. 7, 3, 12. e. — 1, 6, 3. p. 187. 1, 9, 18. p. 365. 1, 16, 8. i. 2, 5, 8. e. 2, 10, 19. e. 2, 11, 2. p. 336. 3, 15, 17. i. 4, 3, 15. p. 844. 4, 9, 15. p. 957. 6, 9, 11. i. — 1, 12, 3. p. 474. 11. p. 500. 12. e. 3, 2, 20. i. — 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. 6, 4, 3. i. — 1, 15, 9. e. 1, 16, 10. p. 697. 2, 8, 3. i. 3, 15, 8. e. 4, 9, 10. p. 951. 5, 8, 7. p. 247. 7, 9, 7. p. 784. — 1, 17, 4. 8, 6, 3. e. — 1, 17, 18. e. 2, 5, 10. i. — 2, 5, 13. p. 155. 2, 6, 5. e. 21. i. 2, 9, 9. p. 285. 7, 11, 5. i. — 2, 10, 10. i. 6, 2, 17. i. — 2, 11, 12. e. 15. e. 2, 15, 3. i. 3, 1, 2. p. 488. 3, 3, 1. m. 3, 5, 11. p. 570. 3, 9, 20. i. 4, 3, 8. e. — 4, 9, 6. e. 4, 12, 5. m. — 4, 10, 5. e. 4, 15, 9. m. p. 1049. — 7, 1, 9. e. 8, 6, 11. i. — 7, 6, 4. e. 7, 11, 12. m.

in glossa nominatim ex addito *ν ἐφελκ.* 8, 6, 18. p. 1071.

in glossa multipl. 1, 15, 6. p. 542. 2, 6, 19. p. 196. 2, 11, 18. i. 2, 15, 13. p. 480. 7, 5, 17. p. 691. 7, 6, 3. e.

in gloss. praua 1, 17, 22. p. 737. 4, 15, 14. e.

— — noui plane verbi 2, 2, 1. p. 32.

— — non mala 1, 9, 20. p. 369. 1, 11, 14. e. 1, 12, 1. e.

porro in glossa aut vitio 1, 5, 13. e. 2, 14, 5. i. 4, 15, 14. p. 1055. — 1, 5, 19. p. 165. 26. i. 4, 3, 4. e. — 1, 9, 1. p. 331. 2, 5, 12. e. 2, 6, 7. p. 168. 2, 7, 4. p. 211. 2, 15, 3. i. — 1, 13, 13. p. 568. 2,

- 15, 8. e. 5, 5, 1. e. — 1, 13, 15. e. 1, 17, 5. e.
 4, 13, 9. i. 7, 10, 6. p. 320. — 2, 3, 20. e. 7, 10,
 13. p. 836. 8, 7, 13. e. — 2, 6, 5. p. 165. 22. p.
 203. 2, 7, 11. i. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 7. p. 281.
 11. i. 6, 3, 9. e. — 2, 13, 6. p. 386. 20. p. 420.
 4, 15, 10. m. 14. m. 15. p. 1056. 6, 3, 11. p. 350.
 — 5, 3, 12. p. 73. 8, 7, 20. e. — 6, 3, 10. e. 6,
 9, 8. p. 522. 7, 6, 15. e. 8, 4, 8. e.
 tum in vitiis, vniuerse 2, 4, 1. e. 2, 5, 3. p. 129. 2, 6,
 20. e. 3, 1, 15. e. 3, 10, 9. p. 672. 6, 8, 9. e. 8,
 7, 12. e. — — in praep. 1, 7, 9. p. 258. 7, 5, 14.
 i. — — in omittendo 1, 3, 5. p. 68. 1, 4, 8. p.
 104. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 11, 4. e. 7, 1, 15.
 e. — 2, 2, 10. i. 2, 3, 15. e. 2, 8, 1. e. 2, 10, 9. e.
 3, 2, 4. i. 4, 13, 1. e. — 5, 6, 21. p. 215. 7, 1,
 22. p. 575. — 1, 8, 8. p. 293.
 praeterea in noua lect. bona 1, 1, 1. p. 2. 2, 2, 17. p.
 51. 2, 8, 10. p. 247. 3, 11, 13. p. 697. 7, 4, 6. e.
 it. in noua lect. vera 1, 6, 19. e. 3, 2, 11. e. 3, 6,
 15. m. 3, 10, 15. m. 5, 4, 23. p. 124. 7, 1, 17. e.
 7, 6, 16. m. 8, 6, 10. p. 1060.
 deinde in lect. vulg. dubia 1, 9, 10. e. 17. p. 364. 20.
 p. 368. 1, 10, 1. e. 4. p. 388. 1, 13, 3.
 p. 531. 2, 2, 13. i. 2, 3, 20. p. 90. 2, 5,
 13. p. 151. 2, 6, 18. p. 193. 2, 7, 8. p.
 222. 10. p. 226. 13. i. 2, 8, 15. i. 2, 13,
 8. p. 391. 4, 1, 9. p. 805. 5, 8, 8. i. 7,
 8, 10. i.
 it. praua 4, 2, 14. i. 4, 15, 6. e. 5, 5, 11. p.
 146. 5, 8, 9. p. 251.
 insuper in scriptura 7, 11, 5. p. 849. — sed partim
 modo 4, 9, 11. m. 4, 13, 15. p. 1019. — 1, 8, 11.
 p. 305.
 consentiant autem tres Mss. in lect. rel. modo ex parte 1, 3,
 12. p. 82. 1, 6, 2. p. 186. 1, 8, 2. p. 268. 10. p.
 299. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 13. i. 14. p. 513. 14.
 1, 13, 7. p. 544. 10. p. 551. 16. p. 578. 1, 14, 2.
 e. 1, 16, 5. p. 682. 10. p. 697. 1, 17, 5. e. 12. i.
 16. p. 728. 22. p. 737. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p.
 138. 10. p. 142. 15. p. 155. 2, 6, 5. e. 19. p. 196.
 2, 9, 18. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 10.
 p. 395. 21. p. 422. 3, 6, 4. e. 3, 8, 3. 4, 14, 4. e.
 — 3, 13, 9. i. m. 3, 14, 17. p. 768. 4, 2, 23. 4,
 4, 6. m. 4, 9, 11. m. 15. 4, 13, 15. m. 4, 15, 9. i.

5, 5, 4. p. 136. 5, 6, 14. i. 6, 1, 1. i. 6, 6, 9. i. 6,
9, 1. i. 10. p. 524. 7, 1, 9. e. 7, 2, 14. p. 600. 7,
5, 12. p. 685. 17. 18. p. 691. 7, 9, 18. e. 7, 11,
11. m. 7, 12, 7. e. 8, 1, 13. m. 8, 2, 8. i. 8, 3, 15.
8, 4, 12. sq. 24. i. 28. p. 1015. 29. m. 8, 6, 4. p.
1052. 8, 7, 11. e. 22. e. 8, 8, 3. p. 1105. 9. i.

it. in noua lect. vera 2, 2, 17. p. 51. 4, 13, 11. e.

Placet nunc addere quaedam super Codices nostros per
Corollaria alia, in

I. *lectiones ineptas eminenter,*

quales sunt Ba. 1, 5, 27. i. 1, 12, 9. i. 1, 15, 7. e. p. 649.
11. p. 655. 1, 16, 5. p. 682. 2, 2, 20. i. 2, 3, 22. p. 93. sq.
2, 10, 3. p. 303. sq. 4. p. 306. 3, 3, 9. p. 531. 11. p. 534.
7, 5, 11. p. 685. — cum Ve. 1, 10, 7. e. 2, 5, 12. p. 149.
2, 7, 10. p. 225. 3, 2, 13. p. 516. 3, 11, 17. p. 703. — cum
Vi. 1, 10, 8. p. 395. 2, 2, 13. p. 47. 2, 4, 5. p. 107. 2,
9, 15. e.

sed Ve. 1, 10, 4. p. 386. 1, 14, 7. p. 605. 2, 3, 12. p. 77.
2, 5, 12. p. 149. 2, 9, 7. p. 281. 3, 5, 2. 3, 11, 17. i. —
cum Vi. 1, 13, 1. 2, 2, 19. e. 2, 15, 2. e.

denique Mss. tr. 1, 6, 2. e. 1, 11, 11. e. 2, 3, 14. p. 81.
2, 4, 1. e. 2, 11, 18. p. 360.

II. *lectiones vulg. seruatas,*

cum vulg. retinet Ba. ineptam 2, 15, 2. e. sed noua Ve. et
Vi. tamen et ipsa est corrupta,
it. cum Mss. tres sustinent vulg. 1, 13, 5. p. 538. sq. quam
critici pro glossmate habuerunt.

III. *lectiones nouas insigniter,*

quales praebent Mss. tr. 1, 6, 19. e. 2, 3, 20. e. 3, 2, 11. e.
7, 1, 17. e. — it. Ba. 4, 15, 18. e. — sed cum Vi. 1, 4, 18.
p. 128.

IV. *lectiones utiles in futurum,*

quas intelligo sic, vt e praebitis, quanquam vitiosis, tamen
olim reperiri fieri que possit melior, si non vera; quemad-
modum ipse iam his vsus sum interdum ad corrigendum et
que excipiendum. Eo referentur illae Mss. tr. 1, 9, 20. p.
369. 4, 2, 21. e. — it. Ba. 4, 5, 1. e. 4, 15, 20. p. 1061.
6, 7, 19. i. 7, 11, 8. i. 8, 5, 18. e. — sed 2, 5, 8. p. 138.
quam Ba. cum Ve., vtilior Vi.

V. *lectiones natas ex aliis,*

quales fuerint hae, e Ba. quidem Vi. 1, 5, 11. e. 27. i. 3.
15, 14. e. — it. Ve. 5, 6, 13. i. 7, 4, 1. i. 8, 4, 28. p. 1012
— et vtriusque Ve. ac Vi. 1, 3, 15. e. 5, 6, 18. i.

VI. lectiones *plenas* vel *minus*, quo loco comprehendo non tantum hoc, quod *lacunas* expleant Mss. tr. 2, 2, 23. et Ba. 4, 4, 6. p. 851., non item 2, 5, 3. p. 151. 7, 2, 14. p. 600. — qui adeo Ba., pro vna voce, modo lacunae signum s. spatium inane tenuit 2, 13, 8. p. 391.

verum maxime ista, quod non sunt plena Excerpta Codicum, vt Ve. I, 1, 1. p. 4. 4, 2, 8. e. — quod que ipsorum Codicum alius alio copiosior est parciore ve in praebendis lect. aliis, veluti Ve. 2, 8, 18. p. 260. exhibet modo vnam partem lectionis verae, verbum quidem, at Ba. cum Vi. alteram quoque, casum pron., tum idem Ve. per supplementum e glossa 2, 4, 2. p. 102. pauciora addit, quam Ba. et Vi., porro contra non omittit quaedam Ve. idem, vt rel. tamen faciunt, 3, 9, 3. i., nec Vi., vt Ba. cum Ve., 2, 6, 11. p. 177. 2, 9, 18. e. nec Ve. cum Vi., vt Ba., 3, 15, 15. i. p. 787. cf. caetera supra in loco de *Omissis*.

Corollarium peculiare

damus hoc, quod videat, quomodo habeant sese Codices nostrates

I. ad Ms. Schotti,

qui quidem consentit cum Ba. 1, 2, 2. p. 35. m. 3, 5, 9. p. 568. m. 5, 8, 8. p. 250. m. 7, 10, 8. p. 829. m. — — cum Vi. 2, 14, 9. p. 442. e. sed partim modo cum Ba. et Vi. 4, 13, 2. p. 1006. m. — — cum Mss. tr. 2, 6, 22. p. 203. m. discrepat contra a Mss. tr. 1, 10, 4. p. 387. 14. p. 411. i. 2, 3, 25. p. 99. 2, 13, 22. p. 425. i. 2, 14, 12. e. p. 452. 4, 3, 15. p. 843. e. 4, 12, 6. p. 994. 4, 15, 9. p. 1048. e. et sic, vt faciat cum Pol., e glossa 2, 11, 4. p. 339. i. porro ita, vt mendosior sit, quam nostri Codices, per haec loca 1, 8, 8. e. 2, 2, 20. e. 4, 8, 7. p. 917. m. 4, 9, 12. p. 953. e. 8, 4, 18. p. 997. m.

atque adeo alius esse debeat, quam aliquis e nostris. Enimvero vbi terrarum lateret adhuc, nondum sciebam, quum haec consignarem.

Tum

II. ad Suidam

comparati Codices nostri, deprehendebantur sic, vt Suidas

- a) seruaret vulg. cum Ba. 1, 14, 15. p. 620. e. Add. — — cum Ba. et Vi. 7, 1, 7. p. 552. i. — — cum Ve. 4, 7, 2. p. 897. — — cum Ve. et Vi. 3, 6, 19. p. 590.

m. 4, 7, I. p. 894. m. 4, 8, 21. p. 928. m. — — cum
Mss. trib. 4, 6, 12. p. 892. e. 4, 7, 2. p. 897.

etiam vulg. vitiosam cum Mss. trib. 7, 9, 7. p. 784. m.

b) haberet vulg., a librario suo deprauatam, cum Mss.
tenerent clam sanam 7, 7, 13. p. 741. m. — it. 1, 17,
24. p. 743. e.

c) teneret alias lect., quam Mss., 1, 14, 16. p. 625. e.
3, 1, 14. p. 500. e. 4, 7, 1. p. 893. e. 6, 1, 11. e. p.
289. e. 7, 1, 8. p. 553. e. 10. p. 555. m. 7, 10, 8. p.
829. e. 7, 12, 5. p. 873. m. 8, 2, 6. p. 928.

d) consentiret in noua lect., vel partim, cum Ba. 2, 9, 2.
p. 265. i. — — cum Ba. et Vi. 2, 7, 3. p. 208. e.
vel plane, cum Ba. 7, 6, 7. p. 705. i. 7, 8, 21. e. p.
772. m. — — cum Mss. trib. 7, 4, 6. e. p.
656. g. sq.

*COMMENTARIUS DE EDITIONIBUS
HERODIANI.*

In hac de editionibus Herodiani commentatione res a me agetur sic, vt primo asseram, quas alii habuerint, et quid de iis statuerint, *deinde* quas ego tenuerim, et quales inuenierim eas tractando.

Igitur in Fabric. biblioth. Gr. T. 7. p. 11. haec sunt. „VIII. A Grammatico Herodiano haud dubie diuersus *) fuit Herodianus, qui Historiam Caesarum dictione eleganti et perspicua scripsit. Nam et aetas, qua vixit, et vitae genus aperte utrosque distinguunt. Grammaticus apud Marcum Antoninum, A. C. 180. defunctum, graciosus fuit: Historiae scriptor longe post vixit, ultra annum nempe 238, in quo eius tela Historiae desinit, licet in calce libri secundi ait, se LXX annorum res tradere constituisse. Alter ille Grammaticam docuit, neque aliam, quam umbraticam vitam duxit: at scriptor Historiae l. 1. c. 2. testatur, se, *ἐν βασιλευσὶν ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γεγόμενον*, ea, quibus ipse interfuerit, exponere. Laudatur ab Euagrio Scholastico l. 5. Hist. Eccles. c. vlt. et Trebellio Pollione in triginta Tyrannis c. 32, Lampridio in Alex. Seuerio c. 52. et 57. et in Antonino Diadumeno c. 2, a Iulio Capitolino in Maximo et Balbino c. 15. atque in Albino c. 12, vbi eum *ad fidem pleraque dixisse* tradit, et in duobus Maximinis c. 13., quo loco notat, eum *Maximino in odium Alexandri plurimum fauisse*. Alii Pertinacem nimis ab eo laudatum arguunt, alii temporum et annorum notationem omissam, alii, vt Tillemontius **), non orationes modo ex ingenio attributas iis, quos loquentes inducit, quod ipsi est cum aliis Historicis commune, sed Epistolas quoque.

*) Confundunt alii, Gesnerum in Bibl. et Sigonium in indicio de Historicis Romanis secuti, a quibus recte dissentit Hancinius l. 2. de Rom. rerum scriptoribus p. 294. Fuit etiam Herodianus quidam iunior, belli dux sub Iustiniano, de quo multa Procopius. Vide etiam de Herodiani statua Codini Origines CPol. n. 75. Combefisii fasciculum rerum CPol. p. 7. etc.

**) Tillemontius in vitis Imperatorum T. 3. nota 2. in vitam Macrini p. 614. Tout le caractere de l'Histoire d'Herodien, qui est fort orateur, porte à croire, que les lettres et les harangues, qu'il raporte, sont de luy même et non pas de ceux, qu'il fait parler. adde notam 6. in vitam Maximini I. p. 635. sq.

Exstat Herodiani *Historia Romana* ab excessu Marci Antonini vsque ad Gordianum nepotem, qui Maximino (ita) successit, descripta libris VIII., quos legit etiam Photius, atque ab iudicio scriptoris et dictionis amoenitate commendat Codice XCIX.

Prodiit

Graece Venet. apud Aldum 1503. fol. vna cum Scholiaste Thucydidis, et Xenophontis ac Gemisti Plethonis de rebus Graecorum.

Louanii 1525. 4. separatiim.

Basileae 1530. forma minore.

Latine ex versione praeclara Angeli Politiani ad Innocentium VIII., quam incerta et parum credibili fama aiunt quidam eum Georgio Tiphernati surripuisse. Bononiae 1493. fol.

Argentorati 1513. 4. ex aedibus Schurerianis.

Lugd. 1551. 1559. 12.

Antvverp. 1566. 12.

atque saepius inter caetera Politiani opera. Venet. 1498. fol. Paris. 1512. fol. Lugd. 1537. 8.

Graecae et Latine cum Politiani versione

Venet. 1524. 8.

Basil. 1535. 8. 1543. 8. 1549. 8. 1563. 4.

Cum H. Stephani notis in margine et locorum quorundam versionis Politiani emendatione. Paris. 1581. 4. Lugd. 1611. 8. In Parisiensi editione a Stephano additi libri duo primores Zosimi, antea inediti.

Cum H. Stephani notis, Erci Memmii et Andreae Schotti emendationibus, notis que Frid. Sylburgii, in tomo tertio scriptorum Historiae Romanae minorum. Francof. ex officina Wecheliana 1590. fol.

Francof. 1630. 8. et Lond. 1639. 8. cum Danielis Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

Argentorat. 1644. 8. prima editio capitibus distincta, cum argumentis, notis et indice latino Ioannis Henrici Boecleri. In altera A. 1662. 1672. 8. accedit Balth. Scheidii index Graecus.

Oxoniae 1678. 8. et 1704. 8. cum notis breuibus Variorum.

Patauii 1685. 8.

Pauli Voëtii in Herodiani Marcum et Commodum notae. Ultraiect. 1645. 12.

Gallice Herodianus per Io. Colinium, e latina Politiani versione. Lugd. 1541. 1546. 8. cum notis.

Interprete Iac. Contesio, Vintemilleo Rhodio, Consiliario in parlamento Diuionensi. Lugd. 1554. fol.
His, qui eius reprehenderunt dictionem, respondi in libello, qui inscribitur *Remonstrance aux censeurs de la langue Françoise*. Recusa illa versio Parisi A. 1580. apud Fed. Morellum.

Tertia Boisguilberti, ex latina Politiani, Parisi 1675. 12.

Noua Mongaulti, e Graeco, cum notis. ibid. 1700. 8.

Germanice per Hieronymum Bonerum. 1530. Augustae Vind. fol.

Recusa versio et recognita Hamburgi 1660. 8.

Belgice interprete Petio Rabo, Roterodami 1683. 8. "

Idem Fabric., pertractans Scriptores in Photii Bibl., T. 9. p. 406. „XCIX. Herodiani *ἱστορικοὶ λόγοι ἢ*, *Historiarum libri VIII.*, qui itidem exstant, de quibus — nunc iuuat addere, quod tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos insignis ille scriptor persequitur, ab A. C. 180. ad 239., exhibet V. D. Io. Vignolius in diss. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Seueri Aug. cap. 10. vide Opera S. Hippolyti T. I. p. 203.

Versionem Herodiani Politianus in Epistola ad Andream Magnanimum, lucubrationi illi praefixa, testatur dictatam a se pauculis diebus sic deambulante. Innocentii VIII. Epistolae binae, quibus et Politiano et patrono eius Laurentio Medici gratias pro Herodiano, tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epistolas VIII. 2. 3.

Nouam *Germanicam* versionem eiusdem scriptoris perspicuam et elegantem nuper e Graeco dedit vir doctus nescio quis, excusam Halae Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis, siue, qui sub illo latet nomine, D. Christiani Frid. Hunoldi.

Nec minus elegans de Graeco *Gallica* L. Mongaulti, eiusdem, a quo Epistolas Ciceronis erudite in Gallicum sermonem versas habemus, post priorem Anni 1700. editionem recusa est Parisi. 1712. 8.

At interpres Germanicus in Bibliotheca nouissima observationum et recensio, quae Halae Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. coepit, sect. 4. p. 156. sq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuos nimiamque omittendi licentiam reprehendere non dubitat.

Castigauerat etiam simili nomine Politianum H. Stephanus. Nihilominus Io. Henr. Boeclerus A. 1644. 8.

maluit Herodianum dare cum Politiani versione sincera, reiectis H. Stephani interpolationibus. *Cuius, inquit, censura, quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco.*

Tan. Fabri Epistola ad Io. Frid. Gronovium, qua plura Herodiani loca illustrantur, et quae in posterioribus Argentoratensibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum Balth. Scheidii locupletissimo Graeco indice adiuncta legitur, est inter Epistolas Tan. Fabri, iunctim editas Salmurii A. 1674. 4. T. I. Epistola 75.

In editionibus Graecolatina Oxoniensibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Graecum recognita deprehenduntur, adiunctis breuibus notis.

Sine notis Graece et Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolstadt. 1668. 8.

Ab hoc scriptore — quem accuratioris curae et exquisitae artis nomine Curtio in Latinis Boeclerus comparabat, Wagenfeilius Sallustio — diuersus est Herodianus, cuius mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro septimo Theophylacti Simocatae; alius item, ad quem Rhetoris Libanii Epistolae.

Porro Fabricius ib. T. 13. p. 608. e., producens Scriptores Gr. ex Aldi Officina, modo sic „Herodianus cum scholiaste Thucydidis, Xenophontis que et Gemisti Plethionis *ἐλληνιστοῖς*. Venet. 1503. fol.“

sed p. 620. m. inter Scriptores Gr. ex Officinis Stephanorum „Herodianus cum Politiani interpretatione, huius que partim supplemento partim examine H. Stephani et emendationibus et locorum quorundam expositionibus: et libri primores duo Zosimi primum Graece editi, cum Lat. Vers. 1581. 4. H. S. — Historiae Romanae scriptores Graeci Xiphilinus et Herodianus Graece et Latine, et sex Latini scriptores Hist. Augustae et Ammianus Marcellinus cum Pseudo Fenestella de Magistratibus sacerdotiis que Romanorum et Pomponio Laeto de Rom. Magistratibus, sacerdotiis et legibus 1544. 8. quatuor Volum. R. S. — Varii Historiae Rom. scriptores partim Graeci partim Latini in vnum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt — Volumine secundo Xiphilinus et Herodianus Graece et seorsim — Herodianus ex versione Politiani.“

ib. p. 621. e. „Conciones siue Orationes ex Graecis Latinis que Historicis excerptae, Graecis quidem Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Polybio, Arriano, He-

rodiano. — (p. 622. i.) Ex Graecis excerptae interpretationem Latinam adiunctam habent nouam vel recognitam ab H. Stephano praefixis argumentis, et indice in sua causarum genera digestas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

ib. p. 634. e. inter Scriptores Gr. Frid. Sylburgio curante editos. „Sed hoc loco non praetereunda ampla et accurata Sylburgii collectio *scriptorum Historiae Romanae*, Francof. apud Wechel. 1588. 1599. fol. tribus Voluminibus. — (p. 635. i.) Sed *tertius* Tomus —, quo Graeci scriptores continentur hoc ordine: — (ib. p. m.) Herodiani suorum temporum historia, decem Imperatorum res gestas continens, a morte Marci vsque ad initium Gordiani III. h. e. ab anno vrbis 932. vsque ad ann. eiusdem 990. p. 463.“

Quibus illico adiungimus, quae manu b. Leisneri ad finem ed. Ald. 2. signata reperimus. „Editionibus Herodiani a Fabricio commemoratis addi possunt

1. Henrici Stephani, cum eiusdem notis in margine et locorum quorundam versionis Politiani emendatione, cui editioni additi etiam sunt libri duo primores Zosimi Lugd. 1624.
2. Ingolstadiensis 1593. quae fere ad Basileensem expressa est.
3. Herodianus est etiam inter varios historiae Romanae scriptores partim graecos partim latinos in Vol. 2. qui sunt editi 1568. 8. H. S.
4. Idem Herodianus est inter Historiae Rom. scriptores 1544. 8. quatuor Volum. editos a R. S. v. Fabric. B. G. Vol. 13. p. 626.“

Tum in Christoph. Saxii Onomastico Literario habentur haec, p. 256. m. „Erotianus, vel Herodianus, Glossarii Hippocratei auctor“ — p. 316. e. „Herodianus, Apollonii Dyscoli Fil. Alexandrinus, Grammaticus Imperatori M. Aurelio“ — p. 364. m. „Herodianus, Alexandrinus; diuersus ab Herodiano, Dyscoli F. —, Grammaticus et Historicus insignis, res in orbe Romano gestas ab obitu M. Aurelii Aug. vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. filo persecutus est. Maximino eum fauisse in odium Alexandri, nescio quam vere, scribit Capitolinus, in Maximinis duobus c. 13. (nil deinde afferentis in editiones Nostri, nisi p. sq. i.) — Nouae Herodiani editionis a Io. Frid. Leisnero, Rectore Scholae Thomanae Lipsiensis, apparatus, versionis quae simul Bergleri promulgandae spem fecerunt auctores Nou. Act. Lips. 1760. Maio mense, p. 244. quae Fontallii morte viri doctissimi, a. 1767. extincti, decollauit.“

Praeteréa Introductio in Linguam Graecam, Auctore Io. Ern. Imm. Walchio, edit. secund. Ien. 1772. p. 68. m. 9. LXXII. tenet ista. „Sub Valeriano imp. anno Chr. 238. vixit Herodianus. Historiam sui temporis libris VIII. scripsit, siue res Romanorum gestas a morte Marci Antonini vsque ad Gordianum iuniorem. Editiones huius scriptoris habemus

Bononiensem 1493. fol.

Aldinam 1503. fol.

Florentinam apud Philipp. Iuntam 1517. 8.

Venetam 1524. 8.

Henrici Stephani 1581. 4.

Balth. Scheidii, Argentorat. 1662. 8.

Oxoniensem 1699. 8. et

Edimburgensem Io. Patoni 1724. 8.

Dictio eius laudem habet perspicuitatis, elegantiae, et naturalis cuiusdam fluminis. Quanquam non negandum est, eam attico dicendi genere paullo esse fusiorem. Merito quoque temporum notationis paullo studiosior esse debuisset. “

Insuper D. I. G. Hauptmanni Notitia Breuior Auctorum Veterum Gr. ac Lat., ed. Gerae et Lips. 1779. p. 122. m. sect. CXXI. fert haec. „Herodianus Alexandrinus, vltra annum 228. vixit. Scripsit *historiarum libros octo*, quibus res imperii post Marcum, vsque ad tempora Balbini et Maximi, i. e. historiam aetatis suae, complectitur. Habemus huius operis editiones

Graecas Venet. 1503. fol.

Florent. 1517. 8.

Ven. 1524. 8.

Louan. 1525. 4.

Bas. 1530. 12.

Gr. Lat.

Ven. 1524. 8.

Bas. 1535. 8. ac saepius

Par. 1581. 4.

Lugd. 1611. 8.

nec minus ob indicem locupletissimum inprimis commendabilem et Io. Boecleri animaduersionibus ornatam, indicem autem elaborauit Balth. Scheidius, Arg. 1662. 1672. 1694. 8.

Oxon. 1678. 1699. 1704. 8.

Patauii 1682. 8.

Vertit *Lat.* Angelus Politianus, v. Kraufii *nova litter.* 1719. p. 64. — 68.

Habemus etiam interpretationes *Germanicas*, quarum

Hieron. Boneri prodiit Aug. V. 1530. Francof. 1565. 8. Hamb. 1660. 8.

I. H. Zopfi inscribitur: Herodiani Römische Historie seiner Zeit zum erstenmale aus dem Griechischen ins Deutsche übersetzt mit einer Vorrede vom Menantes. Halae 1719. 8. cf. Verm. Bibl. 16. St. 3. N. Crit. Beytr. P. 10. p. 217. sqq.

Optimam G. A. Detharding instruxit, cum praef. Lud. ab Hollberg L. B. baroniae Hollbergensis Hafn. 1747. 8. Hollbergius ipse Danicam antea dederat. Schr. d. Altd. D. Gef. p. 131. sq.

Gallice verterunt

Io. Colinius Lugd. 1541. 1546. 8.

Iac. Contesius ib. 1554. f. Paril. 1580.

Boisguilbertus ib. 1675. 12.

Mongaultus ib. 1700. 8. 1712. 12.

Belgice Petrus Rabus Roterod. 1683. 8.

Italice non nominatus Venet. 1529. 8.

Anglico carmine C. B. Stapletonus Lond. 1652. 4.

Illustrarunt Dan. Pareus, Paulus Voëtius, Boeclerus cet. Quantam vtilitatem hic scriptor adferat, multi significarunt ac iam Photius de eo iudicauit, quod dictionem prae se ferat claram, perspicuam, iucundam, quod vocabulis vtatur temperatis, neque supra modum Atticis, quod neque superuacaneis tumeat, neque necessarium aliquid omittat, quod que, singulis historiae virtutibus, paucis cedat. v. Schurzleisch. *epp. arc.* T. 1. ep. 196. p. 314. “

Ex Harlesii V. Cl. et D. autem Introduct. in Lingu. Gr. exsignarat olim mihi nescio quis sic. „Herodianus floruit a. Ch. 238., diuersus vero est ab Herodiano, Dyscoli filio, de quo supra. Noster in publicis officiis se versatum esse, ipse testatur l. 1. c. 2. fin. — Res ab imperatoribus Romanis gestas, ab obitu M. Aurelii vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. L. VIII. exposuit. — Saepius editi sunt libri illi: nos vero potiores, quae manus doctorum hominum medicas expertae sunt, editiones recensebimus.

Princeps est Aldina, cum Xenophontis Omisiss, Venet. 1503. fol.

Sequuta est Florentina apud Phil. Iuntam 1517. 8. cum elegantissima, at non vbiuis fida interpretatione An-

geli Politiani, quae Bononiae 1493. fol. primum lucem viderat,

cum eadem Politiani interpretatione aliquantis per mutata a Stephano, qui emendationes atque expositiones addidit, idem que Zosimi L. II. primus vulgavit. Parisi. 1581. 4.

cum H. Stephani notis, Erici Memmii, et Andr. Schotti emendationibus, notis que Fr. Sylburgii, in tomo Sylburgii tertio scriptorum historiae Rom. minor. Francof. ex officina Wechel. 1590. fol.

Commoda est editio, capitibus distincta, cum notis tum criticis, tum in primis historicis Io. Henr. Boecleri Argent. 1644. 8. reculs. 1662. et 1672. 8. quibus posterioribus edd. accessit Index graecus Balth. Scheidii copiosissimus, in quo etiam de varietate et veritate lectionis interdum disputatur.

libri VIII. recogniti et illustrati, Oxoniae 1699. 8. gr. et lat. Editio Stephani, cuius quoque emendationes in textum receptae sunt, est fundus. Textui substratae sunt notae breues Stephani, Memmii, Sylburgii et editoris, qui praecipue Herodianum cum aliis scriptoribus historicis contulit.

gr. et lat. per Ioh. Patonum, Edinb. 1724. 8.

Nouam editionem cum Bergleri interpretatione paraturus erat I. Frid. Leisnerus, at illo 1767. fatis intercepto, Irmischius V. Cl. Scholae Plauianae rector, cura Herodiani suscepta, nouam recensionem instituet, atque meliorem dabit et contextum et commentarium.

Historicis optimaе notae adconsensus est Herodianus, qui fidem in primis et libertatem retinuit; in Alexandro tamen et Maximino fides vacillare videtur criticis, qui praeterea diligentiores temporum notationem in eo desiderant. — Dictione utitur clara, perspicua et iucunda, nec eloquentiae caret laudibus, praecipue in concionibus, quas more aliorum historicorum immiscuit, et quae ab breuitate, acumine et sententiarum grauitate commendantur. Atque Boecler. in praefat. ad suam editionem, Schirach. alii que eum Dioni Cassio praeferunt. — Pro Herodiano dixit et specimen dedit versionis Berglerianae I. Frid. Leisner in prolus. de Herod. etc. — Zanetus et Bongiouanus in indice bibliothecae graecae S. Marci, Venet. 1740. fol. contulerunt codd. Mss. cum ed. Stephani vsque ad dimidium cap. XII. lib. IV. atque farraginem variarum lectionum satis amplam exhibuerunt. Has sub examen vocauit, atque alias obser-

vationes, quae tum ad emendandum, tum ad explicandum Herodianum valere possent, egregias addidit Frid. Andr. Stroth. “

His Latinis accedant, quae praebuit Iuglerus V. D. quondam, nunciata primum per litteras Luneburg. d. 4. Sept. 1774. „Sonst ist es mir recht verdrüsslich, daß uns bey neulicher Unterredung nicht der Herodian eingefallen ist, dessen Ausgabe von Deroselben gelehrten Bemühungen erwartet wird. — Vor wenigen Tagen sahe ich hier Ioh. Chr. Franckii Biblioth. nouiss. Obseruat. ac Recensionum Halae 1719. 4. worinn mir p. 156. defectus et naeui quam plurimi in Politiani versione Herodiani, und p. 164. Obseruatio historica de variis editionibus Herodiani vorkamen. Es kann seyn, daß Ihnen diese Stellen entwischt sind; deswegen zeige ich sie an. Vielleicht haben sie bey Dero Vorhaben einigen Nutzen. — (et d. 17. Nou. ei. an.) Zum Herodian — erfolgt hierbey eine getreue, von mir revidirte, Copie aus Franckii Bibl. nouiss. etc. — Es wird mir angenehm seyn, wenn Ihnen diese Blätter einigermaßen nützen können.“ — Iam ad libellum, alia manu exaratum, Iuglerus alleuerat in fronte „Bibl. nouiss. Obs. ac Rec. cura Ioh. Christoph. Franck, I. V. D. Halae Magd. 1718. in 4.“ it. „ex Sectione IV. p. 156.“ Dein sequebantur haec:

De Defectibus ac Naeuis, quibus Herodiani Versio, ab Angelo Politiano adornata, quam plurimis scatet, Obseruatio Critica; ac de variis editionibus Herodiani Obseruatio Historica.

p. 156. Mireris fortasse, lector, quid sit, quod, cum tot summae eruditionis Viri extiterint, qui ANGELI POLITIANI operam, quam Herodiano in latinum transferendo praestitit, egregiam prorsus ac cedro dignam iudicauerint, nunc demum surgat, qui hominis elegantissimi laudibus detrahere, et versionem tot eruditorum elogiis decantatam virgula censoria perstringere non erubescat. Quam friuolae obtrectationis ne temere incurram suspicionem, scias velim, plane cum iis me consentire, qui POLITIANVM politissimi interpretis munere functum existimant. Tam enim nationum vbique decus, tanta sermonis castitas elucet, vt non tam transtulisse Herodiani pulcherrima opera, quam latinitate reuera donasse, immo

de nouo propemodum scripſiſſe, dicendus ſit. Quam laudis partem, ſicuti nemo eſt, qui POLITIANO demere auſit; ita negari e contrario haud poteſt, virum quantumvis Graece doctiſſimum, compluribus locis hominem ſe, erroribus obnoxium, oſendiſſe. Atque id iam pridem Henricus Stephanus in ſuo examine Interpretationis Politiani commonſtrauit. Neque ipſe Politianus tam ineptus rerum ſuarum aeſtimator fuit, vt omnis erroris expertem p. 157. ſe putauerit. Teſtatur epiſtola ad Andream Magnanimum ſcripta, hoc ſibi munus interpretandi Herodianum leuioris quaſi operae fuiſſe, vtpote qui pauculis diebus dictauerit ſic deambulans. Quae cum ita ſint, quid mirum, ſi interpretationi ſuae habenas ita laxauit Politianus, vt in latino eius ſermone Graecum Herodiani agnoſcere ii demum poſſint, qui magnum in Graeca lingua progreſſum fecerunt, atque adeo verſionis ſubſidio facile carere poſſunt? Quid mirum, ſi quibusdam in locis ſenſum plane contrarium reddidit interpres? Imo quid mirum, ſi feſtinanti Politiano longe plurima exciderunt, quae apud Herodianum non parui ſunt momenti? Vſque eo tamen Viri huius autoritas atque ſingularis opinio nonnullos perduxit, vt eius neque errata animaduertere, neque lacunas explere voluerint, ſatius exiſtimantes, mutila appoſuiſſe orbi hominis, quem ſumme venerantur, opera, quam adiectione vnius alteriusque verbuli, ſeu litterulae immutatione, religionem violaffe.

Nota eſt omnibus Editio Herodiani, quae cum Interpretatione Angeli Politiani, Notisque et animaduerſionibus IO. HENRICI BOECLERI, vt et Graeco indice Balthaſaris Scheidii, Argentorati 1694. tertia iam vice in lucem prodiit. Vtvt praeclariffima Boecleri in rem litterariam merita extare, quam lubentiſſime fatear; illud tamen abs me impetrare vix poſſum, vt credam, accurato ſatis fidelique ſtudio eum in edendo Herodiano verſatum eſſe. Eruditas quidem eius atque vtilis annotationes, quas in fine libri adiecit, nemo non agnoſcit, quippe ad illuſtranda ea, quae obſcuriora videri poſſent, multum lucis afferentes. Neque id vituperio dignum iudico, quod interpretationem Politiani genuinam et primigeniam, nec ſuperſtuis Philologorum interpolationibus contaminatam Boeclerus exhibuerit. Hoc tamen non aequè probandum putauerim, quod nimia interpretis fiducia fretus, ea fere neglexit, quae p. 158. ad integritatem Verſioni tot locis mutilae conciliandam facere poterant. Quodſi religioni duxerit editio-

nis huius auctor, quae deerant, quae sane permulta erant, ipsi Politiani inferere interpretationi, saltem in margine Politiano omissa adponere, aut in Animaduersionibus, quas prolixas dedit, suo quemque loco defectum notasse, per fuisset aequum. At eiusmodi quid factum nullibi deprehendimus.

Omissis leuioribus, seu verbis singulis, nihil tamen momenti in Graeco Herodiani non habentibus, ea nunc potissimum loca perstringemus, vbi integra commata, immo integrae etiam periodi desunt. Libro I. Herodiani, cap. 6. num. 10. pag. 16 sermo est de Pompeiano, Commodi imperatoris affine. Graeca sic habent: Πομπηϊανὸς δὲ, ὡς πρεσβυτάτος τε ἦν ἀπάντων, (καὶ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ,) συνῶκα γὰρ τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδελφῶν τῷ Κομμώδε. Quae satis putauit Politianus hoc modo reddidisse: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et Commodi sororem natu maximam in matrimonium habebat.* Vtut sensum integrum interpretatio habeat, Graeco tamen ex asse non respondet. Quidni ita potius: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et affinitate iunctus ei erat, nam Commodi sororem etc.* Lib. I. cap. 8. num. 11 p. 24. vbi de conspiratione Quadrati differtur, extant in Graeco Herodiani haec verba: ἀναπαύει νεανίσκον τινα, (καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βελῆς) Κυντιανὸν ὄνομα, Politianus interpretatur: *etiam adolescentem quendam, Quintianum nomine, sibi adiunxit.* Atque adeo praetermittit momentum non leue, quod et ipse Quintianus ex ordine senatorio fuerit. Quin ita brevis fuit interpres, vt Lib. I. cap. 11. num. 12. p. 36. Graeca verba: Καὶ λυσάμενη τὴν ζώνην (ἐπαφῆκε τῇ πρώτῃ τῆς νεώς,) duobus verbulis complexus sit; nempe, *Zonam recinxit, cum tamen addendum fuisset: eamque prorae iniecit.* Quippe res agebatur virginis Vestalis, tali ratione innocentiam suam probaturae. Et eo de loco quid tandem iudicauerit lector, qui eodem Libro, cap. p. 159. 16. num. 2. p. 53. extat, cuius quam lacera sit interpretatio, vbi Graeco cum Textu eam contulerimus, manifestum fiet. Ita tamen nos comparabimus, vt a Politiano omissa, id quod ante factum est, circello semper includamus. Graeca ita sonant: σέβασί τε τὴν ἐορτὴν Ῥωμαῖοι, εἰς Θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας (ἐπιχώριον) ἀναφέροντες. Φασὶ γὰρ αὐτὲς καὶ Κρόνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, (κατελθόντα εἰς γῆν) γενέσθαι ξένον (δεδιότα δὲ τὴν τῷ παιδὸς δυνασσαν), παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα δοθῆναι τῷ χωρίῳ τῆς Ἰταλίας), Λατίον τε κληθῆναι, (ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν.) Haec Politianus ita: *Hunc*

diem Romani festum agunt, ad Ianum, vetustissimum Italiae Deum, referentes: cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pulsum, fuisse hospitem praedicant, et quod ibi latuisset, nomen Latio inditum. Quis, nisi hospes in Graeca lingua, crediderit, Graeco Herodiani factum esse satis? Et Boeclero tamen ita haec interpretatio placuit, vt ne verbulo quidem insignes eius defectus notauerit. Neque, quod mirum est, Editio Scheldoniana, quae Oxoniae 1699. Boecleriana in reliquis paulo accuratior prodiit, hunc locum emendauit. Hoc autem modo reddendus erit locus: Hunc diem Romani festum agunt, ad vetustissimum Deum, Italiae indigenam, referentes: cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue imperio pulsum, cum in terram descendisset, fuisse hospitem praedicant: veritumque filii potentiam, absconditum apud eum latuisse. Vnde et nomen illi Italiae loco impositum, Latiumque appellatum fuisse, Graeco vocabulo in vernaculum deflexo. Istuc ergo aduerte oculum, Lector, et vide, quam bonus etiam Homerus nonnunquam dormitet. Neque proxime sequentia Politianus sine apocope praetermisit: διὰ ταῦτά τοι καὶ μέχρι νῦν Ἰταλιῶται τὰ μὲν Κρόνια προεργάζεσθαι (θεῶ τῷ λαδόντι). Quocirca etiam nunc Romani saturnalia prius concelebrant. Quibus addendum erat Deo, qui latuit. At Politianus id neque vidit, neque Boeclerus suppleuit. Oscitante enim vno, oscitat alter. Quare nec mirum, quod cum Politiano integras p. 160. etiam periodos transilire Boeclerus non dubitauerit. Cuius rei specimen videsis in fine Lib. I. cap. 17. num. 25. pag. 60. Ibi enim Narcissus ad occidendum Commodum mercede conductus, qua ratione caedem patrauerit, ostenditur. Ὁ δὲ, inquit Herodianus, ἀσδραμῶν παραμένον αὐτὸν ὑπὸ τῷ Φαρμάκῃ καὶ μέθῃς, ἀποσφίγγας τὸν τράχηλον, Φοινεύας. De hoc vero Politianus ne apicem dedit. Facile tamen supplere Boeclerus lacunam potuisset hoc modo: Hic irrumpens, illum et veneno et crapula languentem constricto gutture interficit. Haec de Primo Herodiani Libro mouisse sufficiat.

Nunc ad secundum pergamus librum, vbi non pauciora fortasse deprehendemus, de quibus Politiani interpretatio flet. Cap. 4. num. 16. p. 77. Pertinacis in delatores iniquos animaduersio laudatur, et cui bono id fecerit Imperator, his verbis declaratur: (τῷ μηδὲνα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε) ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, προνοόμενος. Quae Politianus: Cauens, ne cui de vanis criminibus periculum conflaretur. Ita quoque Editio Scheldoniana. At Graeco conuenientius hoc est:

Cauens, ne cui iniuria fieret, aut de vanis delationibus periculum conflaretur. Neque Cap. 7. num. 4. p. 86. integra redduntur auctoris verba, Ἐκ δὲ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, οἷτε σφατιῶνται (σφαλόντες τῶν ἐλπίδων) ὑπηγανάτουν etc. Haec Politianus, compendii studiosus, interpretatur: Quare cum milites habebat infensos, tum etc. Pari modo Scheldoniana. Plenius ita: Huius vero patrati causa, cum milites habebat infensos, quippe spe sua frustratos, tum etc. Eodem capite num. 5. p. 87. ita differit Herodianus: ἦν δὲ ὁ Νίγρος τῶν μὲν (πρὸ πολλῶν) ὑπατεύσαντων. (Καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο,) Συρίας ἡγάτο πάσης. Politiano interprete latina sic habent: Is Niger consulatum gesserat; ac tum Syriae praeerat vniuersae. Quae omissa sunt, neque Boecleriana editio neque Scheldoniana compensauit: quod ita tamen facile peragitur: Is Niger iam pridem consulatum gesserat; ac tum temporis, cum ante dicta p. 161. Romae gererentur, Syriae praeerat vniuersae. Sub fine eiusd. Capituli num. 16. vbi Niger editis assidue spectaculis Antiochenum vulgus sibi adiunxisse dicitur, haec verba negligit interpres: περὶ αὖς (θεάς) μάλιστα ἐσπυδάκυσσι, i. e. quorum (spectaculorum) summo studio tenentur. Eadem praetermisit Scheldoniana. Cap. 8. num. 15. p. 92. ista leguntur Herodiani verba: Ὁ δὲ (Νίγρος) δώρου τε αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἡμέβετο καὶ (ἐπὶ τῇ σπεδῇ καὶ ὑποσχέσει) χάριν γινώσκων, ἔλεγε etc. Quae interpres ita: Quos ille amplissimis affectos muneribus gratisque actis dimittebat. Quidni ita potius: quos ille amplissimis affectos muneribus gratisque de sua propensa voluntate, de que iis, quae pollicerentur, actis, dimittebat. Sed de his cum in Boecleriana, tum in Oxoniensi altum est silentium. Cap. 14. num. 7. p. 114. Seuerus in Oratione ad senatum Romanum inter alia pollicetur, βαρυτάτην εὐδαιμονίαν τοῖς ἀρχομένοις παρέξεν, se summam felicitatem ciuibz exhibiturum. Quod cum Politiano neglexit Boeclerus, et Scheldoniana Editio, quae meliora tamen sperare iusserat, omisit. Cap. 15. Quod ultimo capite, num. 10. verba πρὸς τὸν Ἀλβῖνον, aduersus Albinum, omissa sunt, id vero, ad Tertium progressurus Librum, ne quidem moror. Varia autem in Tertio, quem dixi, libro rursus deprehendimus, quorum cognitioe Politiani interpretatio lectorem fraudat. Sic Cap. 3. num. 11. p. 128. vbi de expugnatione munimenti, quod in Tauromonte extitit, sermo est, ratio subiicitur, cur munitio aquarum impetum sustinere haud potuerit. Ὑποχωρῶντων τῶν θεμελίων τῇ ἐρίθρῳ, (ἄτε διὰ σπεδῆς καὶ ἔμετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, πᾶν ὥφθη)

τὸν δὲ τόπον ὁ χαμαῖ ῥέους ἀνοίξας, ὡδοποίησεν. Haec Politianus hoc modo: *fundamentis loco emotis, iter sibi torrens patefecit.* Ecce, lector, quanta verborum compendia! quam rotundum latium! quae enim duorum viginti verborum ambitu complectitur Herodianus, ea Politianus ad septem vocabulorum redigit paucitatem. Quam Boeclerus silentio approbat. Sed ne dispendio sit hoc loco compendium, vereor. Malim itaque sic reddere: *Fundamentis fluuio cedentibus, quippe quae festinanter ac minime accurate extructa essent, totum oculis patuit (nr. propugnaculum) factaque torrens apertura peruium fecit locum.* Politiani versionem etiam hic Editio Scheldoniana sequitur, id quod deinceps monere supersedeo. Cap. 6. num. 9. p. 137. ita loquitur Seuerus: καὶ Νίγρον μὲν πολεμῶντες, ἔχ' ἔτιως εὐλόγως ἄρχομεν αἰτίας ἐχθρας, (ὡς ἀναγκαίαις.) Quam periodum altero quasi membro truncat interpretatio Politiani; particulae enim ἔτιως respondere debebat ὡς, hoc modo: Nam cum bellum aduersus Nigrum gessimus, non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus, ut necessarias. Verum vltima haec Politianus omittit. Cap. 8. num. 4. p. 145. de Seuero ita dicitur: Ἀλβίνῃς φίλῃς φονεύσας, (τάς τε ἐσίας αὐτῶν δημοεύσας) ἀς τὴν Ῥώμην ἤπάγετο. Politianus: *Supplicio de Albini amicis sumto continuo Romam proficiscitur.* Inferenda fuissent: *bonisque ipsorum publicatis.* Capite decimo num. 10. p. 154. qua ratione filium natu maiorem Seuerus corrigere voluerit, indicatur. ἡγάγετό τε αὐτῷ γυναῖκα, deditque ei uxorem, (γάμῳ σωφρονίῃσι θέλων) matrimonio eum moderatum redditurus; quae verba vltima in versione Politiani desunt, insignem matrimonii laudem continentia. Cap. 14. num. 10. p. 169. Seuerus Imperator pontibus occupasse fertur paludes Britanniae, eum in finem, ὡς ἂν ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, (ἐγγίως τε αὐτὰ διατρήχοιεν,) καὶ ἐπ' ὀχυρῷ βήματος ἐδραῖως ἐσῶτες μάχοιντο, vbi, quae circello inclusa sunt, Politiano videntur πλεονάζειν, reuera tamen non superflua, si ita reddideris: ut stare in tuto milites facileque per eas discurrere possent, atque in solido proeliari.

Descendimus ad quartum Herodiani librum, cuius cap. 2. num. 19. p. 119. verba extant Graeca: ἄρματά τε περιέρχεται (ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ), quae Politianus: *currus item circumaguntur.* His vero subiicienda erant: *Decenti si-* p. 163. *militar ordine.* Id enim Graeca postulant. Capite 3. num. 9. p. 181. Herodianus scribit: ὡς πασιάζοντας δὲ τῆς ἀδελφῆς (ἐν ἅπασιν οἷς ἐπρχετον, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων,)

ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπαράτο. Quae interpres ita vertit: *Sed quum diu frustra mater discordantes inter se germanos redigere in gratiam studeret etc.* Quis non videt, duo integra commata hic excidere, hunc tamen in modum inferenda: *sed quum diu frustra mater discordantes inter se germanos, in omnibus suis factis, et quidem leuissimis etiam in rebus, redigere in gratiam studeret etc.* Eodem Capite num. 15. vbi sermo est de diuisione prouinciarum, τῶν δὲ ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἔθνῶν, Μαυροσίαις μὲν καὶ Νομάδας, (Λιβύης τε τὰ παρακάμεινα,) Ἀιτωλῶν παραδοθῆναι. Tum ex gentibus ad meridiem habentibus, Mauros, Numidasque, (adde quae Politianus omittit) et eam Libyae partem, quae adiacet, Antonino concedens. Cap. 5. num. 10. p. 188. Antoninus de insidiis a Geta fratre sibi paratis ita militibus loquitur: "Ὅπερ ἐγὼ (προμηθεύει πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ) συνὰς, ἡμυνάμεν (ὡς) πολέμιον. Politianus ita: *Sed ego re praecognita vltus hostem sum; melis: sed ego magna prouidentia et solertia re praecognita, vltus tanquam hostem sum.* Neque ex eadem Oratione Bassiani veretur Politianus notabile momentum praetermittere. Est illud num. cit. cap. vbi Graeca sic habent: Μάρκος αὐτὸς Φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, Λεπίδα τὴν ὕβριν ἐκ ἡμετέρου ὄντος γαμβρῶ, quae Politianus: Marcus ipse, philosophiae simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contumeliam non pertulit. Haec quidem bene: sed quae sequuntur, criminationem Bassiani magis illustrantia, ἀλλ' ἐξ ἐπιβεβλήσας αὐτὸν ἀπεσάσαστο, *sed per insidias eum e medio sustulit*, ea ab interprete negliguntur. Lacuna non minima etiam observatur sub finem capitis noni. Ibi enim, dum crudele in Alexandrinōs Caracallae facinus descripsit, ita concludit Herodianus: Τοιαῦτα δὲ ἐργασάμενος τὴν πόλιν, ἀπ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, i. e. Quum autem talia aduersus illam urbem perpetrasset, inde mouit, atque in Antiochiam venit. p. 164. Quem locum integrum cur absque interpretatione Politianus praetermiserit, vix diuinando assequi possumus.

Sed haec speciminis loco attulisse sufficiat. De reliquis, qui supersunt, libris, ne huius instituti modum excedam, in praesenti nihil moneo. Potest enim Lector ex iis, quae in medium producta sunt, satis perspicere, quantis defectibus Politiani haec Translatio, caetera tam elegans, abundet. Optandumque adeo esset, vt, qui typis posthac exscribendum curaturi sunt egregium auctorem, id serio agerent, vt integra Politiani interpretatio, neque tot lacunis oppleta, Graeco Herodiani accederet.

Non alienum ab hoc loco, neque Lectori iniucundum fore existimo, si de Editionibus Herodiani variis pauca adiecerim, quippe quod frustra de iis Graeca Fabricii Bibliotheca, (cui non recte hoc obiici, patebit volentibus comparare,) Vossique historia scriptorum Graecorum, consulatur. Prodiit 1) Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in fol. 2) Graece cum eiusdem Politiani interpretatione, Venetiis 1524. in 8. et Basileae 1549. in 8. 3) Graece et latine cum Stephani Annotationibus, Memmii Animaduersionibus, Schotti emendationibus scripturarumque varietatibus, denique Friderici Sylburgii Annotationibus, tomo III. historiae Romanae scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in fol. quae Herodiani Editio vna est omnium praestantissima. 4) Sine notis Ingolstadii 1608. in 8. 5) Cum Stephani annotationunculis in quosdam locos, et examine interpretationis Politiani, Lugduni 1611. in 8. 6) Cum Danielis Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum speculo, siue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia principum spectant, Francof. ad Moenum 1630. in 8. 7) Cum Boecleri notis et Animaduersionibus, Argentorati 1644. in 8. 1662. cum proluxo Balthasaris Scheidii indice; ac denique 1694. cum eodem indice. 8) Graece et latine cum Notis, Oxoniae, e Theatro Scheldoniano, 1699. in 8. 9) Gallice, cum animaduersionibus, p. 165. in 12. Paris 1712. 10) Neque praetereunda est Translatio Germanica, quae nouissime prodiit Halae Magdeburgicae 1719. in 8vo. (cum praef. Chr. Frid. Hunoldi, alias Menantis.)

Addit his Inglerus aliam, quae iam nota erit, interpretationem Germanicam Ge. Aug. Dethardingii Hafniae et Lipsiae 1747. in 8. prodiisse.

In Catal. Bibl. Bunauianae T. I. p. 191. memorantur: Herodianus Graece, vna cum Xenophontis Omiffis et Gemisto Plethone, Venet. ap. Ald. 1503. f.

— — et cum Politiani interpr. et huius partim supplemento, partim examine Henr. Stephani, vtroque margini adscripto. Eiusdem Stephani Emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam emendationes. Historiarum, Herodianicas subsequentium, libri II. nunc primum editi Graece, excudebat H. Stephanus 1581. 4.

Pauli Voet, Icti, in Herodiani Marcum et Commodum, Imperatores, Notae, Ultrai. 1645. 12. Libellus plag. 10. olim abs me Hamburgi in auctione quadam librorum visus.

E vernaculis autem hominibus et popularibus summus, etiam in exemplum incuriae, M. Beniam. Hederich's Kenntniss der vornehmsten Schriftsteller ed. Viteb. 1767. e p. 607. „Herodianus, I. I. C. 238. gel., so fälschlich mit dem Herodianus, dem Grammatiker, vom Sigonius und andern verwechselt wird, lebte die meiste Zeit an dem kaiserlichen Hofe; daher er denn auch eine um so viel genauere Erkenntniss und Einsicht in die Geschichte dieser Zeiten leicht erlangen können. — Er hat VIII Bücher von der römischen Historie, nemlich von dem M. Aurelius Antonin an, bis auf den Tod des Balbins und Maximus geschrieben, welche ediret sind

griechisch vom Aldus 1503. fol. *ingl.* zu Löwen 1525. 4.

griech. u. lateinisch †† zu Bonon. 1493. f.

zu Florenz 1517. 18.

† zu Ven. 1524. 8.

mit Stephans Noten zu Paris 1581. 4.

† mit Politians Version zu Vened. 1524. 8.

zu Basel 1549. 8.

mit Stephans, Memmius, Schottus und Sylburgs Anmerkungen T. 3. *Historicorum Sylburgii* Frankf. 1590. f.

mit Pareus *Speculo bonorum et malorum principum* das. 1630. 8.

mit Böcklers *Anmerk.* zu Straßb. 1644. 8.

1662. u. 1694. 8.

zu Oxf. 1699. 8.

zu Edimb. 1724. 8.

deutsch von Ge. Aug. Detharding zu Copenh. u. Leipz. 1747. 8. “

Porro Hamburger zuverlässige Nachrichten von den vornehmsten Schriftstell. 2 Th. S. 540. „Herodianus, um das 1. 238. Photius *Bibl. Cod.* 99. Le Nain de Tillemont *hist. des Emp.* T. 3. p. 260. et al. I. A. Fabric. *B. G. l.* 5. c. 7. Vol. 7. p. 11. *Biographia Britannica* Vol. 2. p. 88. I. G. de *Chaufepié* *Nouv. Dict. hist. et crit. h. v.* *Allgem. Welt-hist.* Th. 13. p. 564. — *Leben und Schriften.* — Herodianus, ein Griechischer Geschichtschreiber, wird mit dem Sprachlehrer gleiches Namens von einigen verwechselt. Dieser

stand bey dem Kaiser Marcus Antoninus in Gnaden, und der Geschichtschreiber lebte noch nach dem I. 258. Iener war ein bloßer Sprachlehrer, und dieser bekleidete öffentliche Ehrenämter, wie er selbst von sich saget. Er hat die Geschichte der Kaiser von des Marcus Antoninus Tode an bis auf den jüngern Gordianus, so wie er sie selbst gesehen und gehöret, und in seinen Aemtern zu erfahren Gelegenheit gehabt hat, in *acht Büchern* beschrieben. Photius lobt sie wegen der bezeigten guten Beurtheilung der Dinge und des angenehmen Vortrags: doch wünschen andere, daß Herodianus die Zeitrechnung weniger möchte aus der Acht gelassen haben. — Ausgaben.

Herodiani a Marci principatu historiarum libri VIII. Graece, cum Xenophontis Omilisis. Venet. apud Ald. 1563. fol.

— historiae libri VIII. Gr. et Lat. ex interpretatione Ang. Politiani. — Florent. per Phil. Iuntam 1517. 8.

— historiarum libri VIII. Graece pariter et Latine seorsim. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Asulani socii, mense Septembri, 1524. 8.

— historiae. Graece. Louanii, ap. Theodoric. Martinum, 1525. 4.

— historiae. Gr. et Lat. Basil. Henr. Petri, 1535. 8.

— histor. lib. VIII. cum Angeli Politiani — Excudat H. Stephanus, A. D. 1581. 4. — Ausser der Aldinischen und andern Ausgaben wird von dem Stephanus auch ein *vet.* — *codex*, ohne Zweifel — angeführt, da er jenen bisweilen entgegen gesetzt wird.

— histor. libri VIII. Gr. et Lat. cum H. Steph. Not. — in Sylburgii scriptor. histor. Rom. T. 3. Frf. 1590. fol.

— histor. libri VIII. cum notis et animadu. Io. Henr. Boecleri. Secunda editio — Argent. imp. et typ. Ios. Staedel 1662. 8. — Dieses ist eine bequeme und gute Ausgabe, wo der Herodianus in Capitel und kleinere Abschnitte eingetheilt ist. Die Anmerkungen des Boeclers sind historisch, und mit critischen vom Stephanus und Sylburg vermischet. In dem Indice ist ebenfalls Critic mit angebracht. Die Uebersetzung ist des Politianus, aber ohne die Aenderungen des Stephanus. Sie ist 1672 neu gedruckt.

— histor. libri VIII. recogniti et illustrati. Oxoniae, et th. Scheld. 1699. 8. — Der Text ist hier nach des Stephanus Ausgabe gemacht, und desselben Verbesserungen darein genommen. Die Uebersetzung ist Po-

litianus, welche der Herausgeber, wenn sie ihm zu rednerisch schien, etwas abgeändert hat. Unter dem Texte stehen einige Anmerkungen des Stephanus, Memnius, Sylburgs und des Herausgebers, worin der Herodianus mit den scriptoribus hist. augustae, dem Dio und Zonaras verglichen wird. Der Herausgeber hat eine andere Eintheilung in Capitel gemacht, als die in der Straßburgischen Ausgabe ist.

— historia Gr. et Lat. per Io. Patonum. Edinb. 1724. 8.

— libri octo de imperio post Marcum: vel de suis temporibus: Angelo Politiano interprete. Am Ende: Quod quidem opus nouum et aureum Plato de Benedictis accuratissime A. D. 1493. pridie Kalen. Septembris Bononiae quam pulcherrimis his characteribus impressit. fol. — Von den Bewunderern und Tadlern dieser Uebersetzung kann nachgesehen werden Menkenii historia vitae Politiani p. 148. — 160.

— Römische Historie in VIII. Büchern — übersetzt von G. Aug. Detharding. Copenhag. u. Leipz. — 1747. 8. “

Post haec suppeditamus, quae ipsi reperimus adscripta in plagula ante Polit. Vers. Antwerp. a Grimmelio, Conrectore quondam et collega mihi Scholae nostrae. „Herodianus, scriptor Gr., vixit sec. III. a Christo nato. — Editiones.

Herodiani Röm. Hist. — 8. Halle.

— — — von Detharding. Copenh. u. Leipz. 1747. 8.

1503. fol. Herodiani a Marci Principatu historiae, et Enarrationes antiquae in Thucydidem, additae Georg. Gemisti s. Plethonis de pugna Mantinea. Venet. apud Ald.

1517. 8. Herodiani hist. lib. VIII. Gr. et Lat. ex interpret. Ang. Polit. Accedunt — Flor. per Phil. Iuntam.

1524. 8. Herodiani histor. libri VIII. Gr. et Lat. — Venet. in Aedibus Aldi.

1581. 4. Herodiani histor. l. VIII. Gr. et Lat. — per H. Steph.

1611. 8. Herod. hist. l. VIII. it. Zosimi hist. lib. 2. Gr. et Lat. per H. Steph. Lugd. (sic in bibl. Menken. P. I. p. 139. Nr. 1474.)

1624. 8. Herod. hist. l. VIII. Gr. cum Lat. Ang. Pol. eiusque examine et emend. H. Steph. — Lugd.

1639. 8. Herod. — Gr. et Lat. ex edit. Dan. Parei, Lond.
 1662. 8. Herod. — Gr. et Lat. cum Not. I. H. Boecl.
 Argent.
 1678. 8. Herod. hist. l. VIII. Gr. et Lat. cum Not. Var.
 Oxon.
 1685. 8. Herod. Gr. et Lat. Patau. c. Tab. Geogr.
 1694. 8. Herod. hist. l. VIII. Gr. et L. cum Anim. I. H.
 Boecl. et Ind. Graeco-Lat. Balth. Scheid. Argent.
 704. 8. Herod. — Gr. et Lat. Oxon.
 1724. 8. Herod. — Gr. et L. per Io. Paton. Edinb.
 Lat. Herod. hist. ex interpr. Ang. Pol. Colmar. 1523. 8.
 — — — — — Paris. 1539. 8.
 — — — — — — — ex offic. Rob. Steph.
 1544. 8.
 — — — — — Cordub. 1557. 8. (quo
 ordine hae Lat. fuerunt et in bibl. Menk. P. I. p.
 139. Nr. 1470. sqq.)
 Herodiani historiae de Imperio post Marcum vel de
 suis temporibus l. VIII. Ang. Polit. interprete, Ant-
 werpiae ex offic. Christoph. Plantini 1566. 12.
 Histoire d'Herodien, traduit du Grec en François avec
 des Remarques Paris. 1700. 12.
 Frid. Otton. Menckenii historia vitae et in litteris meri-
 torum Ang. Pol., ortu Ambrogini, Lipsi. 1736. 4.
 Wern. Iac. Clausii Angelus Politianus. Magd. 1718. 8.
 Monita et Exempla Ethico-Politica, ex Herodiani
 libris excerpta a Dan. Pareo, Lond. 1638. 8. (it.
 in bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.)
 Ex Herodiani scriptis Excerpta de Magno Verbo Gr.
 apud Chr. Wechelium 1542. 8. (it. in bibl. Menk.
 l. I. Nr. 1480.)
 Paul. Voet. Notae in Herod. Marc. et Comm. imper.
 Vltrai. 1645. 12.“

Quibus cognitis nondum acquiescens ego, vbicunque haberem, qui bibliothecas inspicere possent, eos per litteras adii, vt mecum communicarent, quae reperissent. Dein etiam efficiebam, vt mihi mitterentur libri ipsi, vt cognoscerem penitius, per aliquod saltem tempus, aut etiam diutius retinerem, si operae pretium erat, aut denique per multos annos, quod in primis contigit in libris e bibl., quae Cizae seruantur, Scholae cathedralis. Omne hoc negotium fortasse non iniucunde cognoscetur per epistolas aliorum, hic subiectas.

„Vir Doctissime

„Literis Tuis quod non statim respondi, ignosce occupationi meae, quae vix tempus relinquit epistolis scribendis. Herodianum edendi curam ad Te venisse, gaudeo: et recte a Te omnia administrari video. — Ex editionibus, quas desideras, nulla Tibi opus est, praeter Stephanianam; quam et Tibi sequendam arbitror maxime et pro basi novi textus. Nam post eam qui edidere, nihil novi dedere, nisi fortasse vitia operarum noua. Eam a me accipere potes. Tomum Collectionis Sylburgianae III. habui ipse, sed iam non compareret. Forte et ipsum Leisnero dedi, sicut editionem Ingolstadtinam; in qua quod scriptum est de Codice Veneto, id a me est: et, ni fallor, varietates, quae sunt in specimine edito a Teupolo, eo in loco adscripti, ad quem pertinent. Editione Parei Tibi opus non est. Textus est vitiosus, nulla a Pareo correctione, et notae sunt politicae, quos et Aphorismos Politicos ex Herod. exceptos appellat. Editionem Edinburgensem non vidi. Sed Edinb. edd. vulgo tantum textum Gr. habent, repetitum ex aliqua superiori editione. Voëtianas notulas habui: sed et ipsae non comparent; nec sunt tanti. Oxoniensis textus vnde sit, non memini. Si est Stephanicus, id exemplum accommodari operis typogr. potest. Si otium esset, facile a me impetrares, ut aliquid de meo darem. Sed nullo modo possum iam scriptorem hunc curiosius tractare: nam iuuenilia, quae ad illum notavi, non sunt huius aetatis ac temporis. Ceterum fortasse aliquid aut plus otii erit, cum Tua erunt absoluta, licebit quae aliquid addere de meo. — Habeo et ed. Aldinam maiorem a. 1503. sed ab ea nil discrepare puto minorem. Itaque ea Te arbitror carere posse. Vale. Scr. d. XV. Sept. (1770.) Tui studiosissimus I. A. Ernesti.

„Vir Clarissime atque Doctissime

„Quo maiori semper desiderio flagrabam legendi aliquando Herodianum beati Leisneri doctrina emendatum et illustratum, dolebam quae hoc opus Viri morte esse interruptum: eo maiori efficiebar laetitia, cum ab Ernestio potissimum Tibi Viro Graecarum et Latinarum literarum in primis gnaro hoc muneris esse traditum ex Te audirem; quem in primis spei nostrae responsurum esse scio. — Quod vero me rogas, ut et ego, si possim, Te adiuuem mea qualicumque ope, id est, monendo de libris Herodiani, qui in Bibliotheca senatoria asseruantur: Te non latere puto, nil manu exaratorum apud nos latere, alioquin enim eorum

facultatem Leisnero concessam esse credes. Audiui tamen ad nostram Bibliothecam pertinere versionem Bergleri latinam a Leisnero iam vsurpatam, sed mihi nondum, vt suo loco reponerem, redditam. Nec dubito Virum beatum, quae eius erat diligentia, comparasse multos libros typis impressos; sed si hos desideras scito, senatoriam Bibliothecam habere Aldinam 1524. Louaniensem 1525. H. Stephanianam 1531. Dan. Parei 1627. et Lond. 1639., Boecleri Arg. 1644. et cum Indice Scheidii 1694. praeterea reperies apud nos Paulli Voigtii notas in Marc et Comm. 1645. 12. Vltra. Nihil scribo de libris observationum et emendationum variarum, quarum saltem eas, quae ante Leisneri mortem fiat scriptae, adhibitas esse credo. — Lipsiae d. X. Noubr. 1770. M. Carol. Aug. Thieme. “

Cuius amico beneficio, quum vnam Louaniensem missam huc cupiuissem, hanc deinde contuli. Sed audiamus porro.

„Ich bin selbst in der Bibliothec gewesen. Hier sind die Auflagen, die vom Herodian vorhanden seyn. Haben Sie etwas davon nöthig, so schmeichle ich mir, von denen H. H. Consistorialen alles zu bekommen.

Herodianus ex edit. Dan. Parei, Frf. 1627.

— — — I. H. Boecleri, Arg. 1644.

— — — Basil. 1549. (8. per Henr. Petri.)

— Hist. fol. Venet. 1503.

— — — Basil. 1535.

Sylburgii T. 3 scriptorum hist. Rom. fol.

Außer diesen Auflagen habe ich nichts weiter im Catalogo gefunden. — Zeitz, am 29. Sept. 1770. M. G. W. Straufs.“

Ex quibus, cum ad me venissent, seruaui modo

Ald. f. Ven 1503. fol.

Sylburg. T. 3. 1590. fol.

interea d. 10. Sept. Lipsia missis a Leisneri Filio, praeter Patris Mss. in Herodianum et Bergleri Versionem. quoque Editionibus Herodiani his,

Aldi. Ven. 1524. 8.

Basil. 1549. 8. per Henr. Petri,

— ap. Io. Valderum 12.

Ingolst. 1595. 8.

Lugd. 1624. 8.

Patau. 1685. 8.

Boecleri 1694. 8. et

Oxon. 1704. 8.

Quo ipso tempore et ab Ernestio venit Herodianus ex recens. H. Steph. 1581. 4., mutuus quidem, et post mortem ipfius in auctione redemptus. Non ita multo post et a Reiskio binæ editiones,

Bafil. 1543. 8. et

— 12. post mortem ab vxore doctissima d. 10. Dec. a. 1774. dono mihi concessae.

Ipse autem cum tenuissem iam, aut comparassem vnde-
cunque praeterea has editiones,

Ingolst. 1608. 8. dono Wunderi, discipuli tum e coetu
meo,

Parei 1639. ex Ernestii b. auctione coëmtam,

Boecleri 1662. 8. (vt reperi demum d. 14. Aug. 93.,
acceptam, dono, an pretio, non adscripseram, a
Schlottero b. Schleiz. Rect.)

Oxon. 1678. 8. pecunia emtam,

Edinb. 1724. 8. postremam quidem hanc per munificen-
tiam Casparis Fritschii, bibliopolae Lipf. aequissimi et mihi
amicissimi: his paratis praesentibus que copiis utebar sic,
vt, adhibito socio e disciplinae meae alumnis aliquo, com-
pararem cum Stephaniana Aldinas, Basileenses, Parei il-
lam et Boecleri, it. Oxon., excerpens inde Var. L.

Interea tamen, dum haec agebantur et alia ad paran-
dam Herodiani editionem nouam, non desii cognoscere, au-
quid editionum alibi lateret, vel etiam ad explicandam il-
lustrandum ve textum scriptoris. Hinc epistolae, quae se-
quuntur.

„Wie steht es denn mit Dero Herodian? Fast hätte
ich ein wenig über Dero Beutel disponirt. Herr Bibliothe-
car Dasdorf besitzt handschriftliche Anmerkungen über ihn,
welche er rühmt, und manches, das er mir daraus vorlas,
gefiel mir auch so, das ich wünschte, E. H. möchten Ge-
brauch davon machen können. Dasdorf erboth sich, Ih-
nen dieselben zuzuschicken. — Wollen Sie diese im Origina-
l, oder Abschrift? Von wem sie sind, wissen wir nicht;
auch sind nicht alle Anmerkungen beträchtlich; nur vieles.
— Dresden, am 10. Merz 1778. — M. Stemler.“

Quam epistolam praemisi certa de causa reliquis his.

„Eine unerwartete Begegniss veranlasset mich E. H.
von einer Entdeckung Nachricht zu geben, die Ihnen un-
bekannt zu seyn scheint, und doch nicht gleichgültig seyn
kann. In dem Catalogo der von dem sel. Hofrath und
Geh. Referendario Becker zu Dresden nachgelassenen und
nunmehr feilgebotenen Bibliothec, einer gar vortreflichen

Sammlung der besten Editionen von Auctoribus classicis, finde ich p. 55. 650. praelectiones in Herodianum manu erudita conscriptae, maximam partem historicae et criticae. Sollte das etwa wohl der berglerische Commentarius seyn? Finden Sie wohl für gut, bey der Witbe um Communication dieses Ms. Ansuchung zu thun? Denn die Auction selbst soll erst zu Ende dieses Jahres vor sich gehen. — Leipz. d. 7. Ian. 1774. — D. Reiske.“

„Irmischio S. P. D. Stemler.

„Longe sane iucundissimum est, V. Cl. pietatis Tibi meae declarandae speratam diu nunc offerri occasionem. Omni igitur, qua fieri potest, celeritate — rescribo litteris Tuis, M. scr. Praelect. in Herod. Historicum nullius fere esse pretii. — Dresdae. Id. Oct. 1774.“

„Die geschriebenen Anmerkungen über den Herodian im Beckerischen Catalogus habe ich um 12 gl. weggehen lassen. — Alles, was nur auf der hiesigen Churfürstl. Bibl. ist, Versionen, Editionen, will ich Ihnen hier nach einander herschreiben.

I. Ausgaben, wo das griech. u. lat. beyammen steht, sind folgende hier:

- a. e Theatro Scheldoniano, Oxon. 1678. gr. 8. 288. S. sauberer, klarer Druck. Die Noten sind sehr sparsam, aber einige geben doch Varianten an, etc. Abbreviaturen sind in ihr, wie in den übrigen; häufig.
- b. die bekannte Scheidische von 1662.
- c. Herodiani Histor. l. VIII. ab Ang. Politiano quondam latine versi, nunc a variis mendis castigati et notis brevioribus illustrati — ich sehe aber keine — studio Danielis Parei. Frf. ad M. 1627. 266. S. gr. 8.
- d. Herodiani l. VIII. hist. cum Ang. Pol. versione et huius partim supplemento — Lugduni 1624. 8. Der Herodian geht bis S. 321.
- e. Basileae 1563. per Henr. Petri cum indice et Pol. vers.
- f. Herodi. l. VIII. postremum nunc diligentiori cura castigati, per Henr. Petri 1549. kl. 8. 647. S. Vt e dedicatione elucet: studio Politiani, a quo etiam sequens,
- g. in der Vorr. steht 1495. Vermuthlich durch einen Druckfehler; denn zu Ende folgt: Excussum 1543. Vielleicht herrschte auch damals schon der Kniff, um ein verlegten Buch einen neuen Titel zu machen, damit es nun reißend weggehe. Außerm Titelblatte ist alles gleich:

- h. kl. fol. 1581. excudebat H. Steph. cum emendat. —
Die leidige Pol. Versf. prangt auch hier und Zosimus
ist mit an. Der Ort ist nicht genannt.

II. Versionen

A) lateinische, alle von Politian, aber von verschiedenen
Jahren,

1. Herodiani de Romanorum Imp. vita post Marcum
vsque ad Gordianum Nepotem l. VIII. Ang. Pol. Inter-
prete. Quibus Chronologia, Genealogia et Geogra-
phica Imperii Romani descriptio adiecta sunt. Patauii
1585. 8. 278. S. (hic quidem anni numerus per emen-
dationem erat scriptus supra numerum, primo scriptum
1685.)
2. ei. Pol. versf. 1544. ex offic. Rob. Steph. 8. 181. S.
klarer Druck.
3. 1493. fol. a Polit.

B) französische

1. L'histoire d'Herodien, Excellent Historiographe.
Translatée du Grec en Francoys de Vintemille Rho-
dien 1554. à Lyon. gr. fol. 164. S.
2. Histoire Romaine, écrite par Herodien, traduit du
Grec en françois par Monf. de Bois Guilbert. Par. 1675.
8. 175. S.
3. Histoire d'Herodien, traduit du grec en françois,
avec des remarques sur la Traduction par Monf. l'Abbé
M. . . . Par. 1712. 2 Bogen Vorrede, Text 325. Re-
marques von S. 329 - 363. 8.

C) deutsche,

1. von Boner, Augsb. 1532. 77 Blätter, fol. grober
Druck.
2. Herodianus, der fürtreff. griech. Geschichtschreiber,
— erstlich durch den Hochgelehrten Angelum Politia-
num in latein bracht, nachmals durch Hieron. Boner
verdeutscht, Frf. 1569. 163 Blätt. 8.
3. Herodiani Röm. Historie in 8 Büchern — von Georg.
Aug. Detharding, Cop. u. Leipz. 1747. 456 S. 8.

Außerdem ist nichts weiter hier. — Weil ich wöchent-
lich mit dem H. Bibliothecar Müller zu Wittenb. Briefe
wechselte: so erkundigte ich mich, was vom Herodian auf
seiner Bibl. wäre, und ich will seine Nachricht wörtlich
hier einrücken:

„Was wir hier auf der Bibl. für Ausg. ben des Hero-
dians haben? Nicht mehr, als folgende fünfte. Die bey-
den ersten sind in 4. und die 3 letztern in 8.

1. eine aus dem 16. Jahrh. Da das Exemplar defect ist: so kann man weder locum noch annum davon melden: Sie ist pur griechisch.
2. vom H. Steph. Par. 1581. mit Polit. Verf. u. Steph. Anmerk.
3. Basileae, per Henr. Petri 1549. auch mit Pol. Verf.
4. Headem 1563.
5. die beste des Scheidli cum not. Boech. et ind. copiosiss. Scheid. Arg. 1662. Auch diese hat dem gr. Texte gegen über Politiani Version, welche nicht schlecht ist, ob er gleich mehrmals etwas ausgelassen.

Ausserdem haben wir auch eine franz. Uebers. von Jaques des Contes de Vintemille, Rhodien, à Lyon, par Guillaume Rouille 1554. Dießs Exemplar hat der jüngere Iustus Jonas gehabt. — So weit mein Wittenberger Correspondent. — Dresd. d. 15. Febr. 1775. — M. Wilh. Chr. Stemler: “

Cui, quondam discipulo meo egregiae indolis ac doctrinae, nunc in Thuringis, opinor, oratori eximio, Dresda digresso, cum alius meorum, Scheibnerus nomine, eandem in urbem veniens, successisset minus in fortuna, quam in pietate et officio erga me: placuit huic ad superiora Stemleri quaedam adiungere.

„Wo ich die Edd. mit Ihrer Angabe. völlig gleichlautend befunden, mach' ich also nach Ihrem Befehl keine weitere Erinnerung, und bemerke blos Abweichungen.

I. a. e Th. Sch. 1678. — Alles nach Ihrer Angabe. Nur steht ferner hinein geschrieben: Ce livre a été aussi imprimé à Ossonne avec des notes en 1700. mais sans aucune augmentation tant pour le texte, que pour les notes, et l'on n'y a changé, que l'année.

b. die bek. Scheidische.

c. ed. Dan. Par. — Die Anfangsworte der Vorrede: Iocasta — Breuiarium P. L. fängt sich an: Imperator Marcus — est occisus. — Im ganzen Prooemio sind keine marginalia, und die von Ihnen angegebenen: exornatae et compositae orationis: stehen in der ed. Lugd. 1624. In beyden Edd. aber sind die marginalia nach genauer Vergleichung verschieden, z. E.

ed. Fcf. ad init. l. I. Marci filius Verissimus moritur.

ed. Lugd.

Complures Marci filiae, matres duo.

d. ed. Lugd.

e. ed. H. Petri 1563. klein 8. schlechter Druck. S. 597.
 f. und g. beyde sind klein 8. und unstreitig die von 1549. von
 der 1543 abgedruckt, denn sie treffen Seite auf Seite mit
 einander überein, und ich habe bey einigen vergliche-
 nen Seiten keine Abweichung, weder unter sich, noch
 von der 1563 gefunden. Die Schrift ist in beyden
 cursiv, — so wie in der 1563. hingegen groß. —
 Die Lettern sind stumpf, und viele Compendia. In
 der von 1543. ist der Text mit einer rothen dünnen
 Linie eingefasst, und in der Mitte der gr. Text von
 der Version unterschieden. — Der Text ist ohne Capp.
 u. 99., nur tituli Orationum gr. et latini. — Die Un-
 terschrift der Praef. in der 1549: Basil. Calendis Aug.
 a. Sal. 1549. — in der von 1543: Bas. Cal. Mart. a. S.
 1543. — Der in beyden folgende Brief des Angelus
 Pol. ist allerdings in beyden unterschrieben:

Pridie Nonas Maias a. S. M. CCCC. XCIII.

Nach der ed. von 1563. wo steht M. D. XCIII. halt'
 ich iene Zahl M. CCCC. XCIII. für Druckfehler.

h. ed. H. Steph. 1581. gr. 4. nicht klein fol.

Nebst diesen habe ich ietzt gefunden

i. ed. Aldi Manutii ab a. 1503. fol. Herodiani a Marci
 Principatu historiarum libri octo etc. — Am Ende des
 ganzen Buches: Venetiis in Aldi Neacademia mense
 Octobri M. D. III. Ald. Man. Rom.

k. Eine Aldinische ed. von 1524. 8. Die Vers. Ang.
 Pol. ist angehängt. Herodiani historiarum libri VIII
 graece pariter et lat. — Am Ende: Venetiis in Aedis
 bus Aldi mense Septembri M. D. XXIII.

II. Versiones

A) 1. Eine lateinische vom Ang. Pol. von 1493. kl. fol.
 ohne besonders Titelblatt. Die Initialbuchstaben
 klein in einem leeren Quadrat. Sehr sauber gedruckt,
 ohne Seitenzahl und nur mit Abtheilung der Bücher
 und vielen Randglossen. Der Band ist einen Finger
 stark; und enthält:

a) Polit. Brief ad Magnanimum: Esflagitani — Fesula-
 no prid. Nonas Maias a. S. M. CCCCLXXXIII.

b) Praefat. ad Innocent. VIII.

c) den lat. Text, an dessen Ende: Quod quidem
 opus nouum et aureum Plato de Benedictis accu-
 ratissime anno Domini M. CCCCLXXXIII. pri-
 die Kalen. Sept. Bononiae quam pulcherrimis his

characteribus impressit. Laus Deo — ein Buchdruckerstock.

Diese edit. beweist wohl die Richtigkeit der Zahl MCCCCLXXXIII. in der ed. von 1543 u. 1549. und ist wohl vielmehr in der von 1563. die Zahl M. D. XCIII. ein Fehler.

2. eine lat. des A. Pol. von 1685. kl. 8. Herodiani de Romanor Imp. — quibus Chronolog. — adiecta sunt. Patau M. D. CLXXXV. (Sic claris nec dubiis numeris, vt ap. Stemler. supra.)

3. eine lat. des A. Pol. von 1544. 8. ex offic. Rob. Steph. Parif.

B) 1. L'histoire — de Vindemille (sic) Rhodien — der Text mit Abtheilung der Bücher und Capp. ohne Seitenzahl.

2. Histoire Romaine — par Monf. du Bois Guilbert etc.

3. Histoire d'Herod. — Par. 1712. etc.

C) 1. der fñtrefliche Griechische Geschichtschreiber Herodianus den der Hochgelehrte A. Pol. in das Latein, u. Hieronymus Boner in nachvolgendt Teutsch pracht, etc. in fol. — Am Ende: gedruckt in — Augsb. — M. D. XXXII.

2. Diese nämliche edit., Titel und Text unverändert. — Nur ist sie älter, denn am Ende steht: gedruckt in — Augsb. — M. D. XXXI.

5. Herodianus, der fñtrefliche Gr. Geschichtschreyber, — erstlich durch den Hochgel. etc. — durch Hier. Boner verteutscht. gedruckt zu Frf. am M. 1565. 8.

4. Die von Detharding: „

Iam, cum in Praefatione editionis meae ad Tom I. professus essem p. XVI. e. deesse mihi adhuc tres editiones, quas libenter cognoscerem: per Suikertum redemptorem operis accepi d. 6. Febr. 1789. scidulam hanc, manu ipsa Illustris Heynii scriptam.

„Herodian. Iunt. 1517. 8. ist blos die lat. Version Politiani.

Boecleri 1640. ist allem Ansehen nach ein Irrthum. Die erste ist 1644. Diese habe ich auch vor mir: und die Dedication selbst ist 1644.

Die in Stephani Scriptt. Rom. 1568. hat nichts voraus.

Auf allen Fall will ich sie dem Hr. R. mittheilen.“

Fuerunt quae alii, qui et ipsi e longinquis terris harum trium aliquam offerrent. Verum, quoniam sumtus cauebam

alias, praeter iam factos, nec vlllo restitutos mihi pacto: contentus manū paratis illis superioribus editionibus, ad quarum pleniorē descriptionem et quasi picturam nunc progredior, facturus simul censuram de iisdem. Sequor autem primo quidem seriem annorum, quibus quaeque prodiit. Igitur

1503. fol. Aldi titulus est hic.

„Ξενοφώντος παραλειπούμενα, ἅπερ καὶ ἑλληνικὰ ἐκάλεσε.

Γεωγραφία γεμιστὴ καὶ πλήθωνος, ἐκ τῶν Διόδωρου, καὶ Πλευστάρχου, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν μαντινέᾳ μάχην, ἐν κεφαλαίοις διὰ ληψίς.

Ηρωδιανῶς τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστορίων βιβλία ὀκτώ.

Σχόλια παλαιὰ, καὶ ξυνοπτικά ἐς ὅλον τὸν Θεκυδίδην, ὡς χωρὶς ἐκ εὐξύνετος ὁ ξυγγραφεύς.

Xenophontis omilla: quae et graeca gesta appellatur.

Georgii G-misti: qui et Pletho dicitur: ex Diodori: et Plutarchi historiis de iis: quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt: per capita tractatio.

Herodiani a Marci principatu historiarum libri octo: quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit.

Enarratiunculae antiquae: et perbreues in totum Thucydidem: sine quibus auctor intellectu est quamdifficillimus.

Subiectum est signum solenne Aldi, intra figuram quadrati oblongi per duas lineas, anchora circumuoluto delphino, cum mediis his

ALDVS MA. RO.

Sequenti pagina Praefatio Aldi Graeca vnius paginae.

Αλδὸς ὁ ῥωμαῖος Γεῖδω τῷ Φερετρίῳ εὐβινέων ἡγεμόνι, εὖ πράττειν

Ω παῖ πατρός αγαθῶ, παρ' ἑλπίς πολυδύνακτος ἐγγράφη πρὸς κόμμοδον παῖδ' ἐπὶ ὄντα, περιόντος ἐπὶ μάρκου τῷ πατρός, ὅς τά τε ἄλλα, καλὸς, καγαθὸς ἦν ἀνὴρ, καὶ φιλόσοφος. λ.

quod Pollucis dictum tractans deinde amplius, et ad laudem Guidi referens, postremo dono ei offert hos libros, finiens sic: Ἐρρώσο. Ἐνετίησιν ἀνδρασηριῶνος τετάρτη ἐπὶ δέκα α. φ. γ.

Deinceps sine numeris in paginis sequuntur libri nominati Graece modo, in pagina que penultima extremus vericulus hic

„Venetiis in Aldi Neacademia mense Octobri M.D.III.“

et in paginae tergo s. pagina vltima, vacua illa tota, iterum superius signum Aldi.

Ibi Herodiani textus (incipiens cum titulo: *Ηρωδiana της μετα Μαρκον βασιλειας, βιβλιον πρωτον.*) habet
1) elementa bona et acuta, in nominibus propriis non sibi constans, modo maiusculis quippe adhibitis, modo breuibus, vt *Λεκτιω βήρω — Λεκτιλλη — πομπηιανω*,

2) compendia scribendi multa, in articulis, praepositionibus, sed non omnibus vtrinque, it. in coniunctionibus s. adu., vt *μεν* et *γαρ*, quod et ipsum est interdum plene scriptum, it. in extremis vocum syllabis vel vnis, vel duabus, it. in totis vocibus, vt *αιον* p. *ανθρωπον* ad 3, 12, 22. e.

3) vitia sua, quae per occasiones prodidi in opere in Var. L., in quibus haec sunt maxima, quod omittuntur versiculi integri et plures,

4) nimis frequentia commata, et semper ante copulam *καί*,

5) signa (.,) et semel vnus vnci (,) in margine sinistro, in Herodiani sententiis, orationibus, (in his tamen nec ipsis semper,) cum breuioribus, tum longis, (quae et separantur a reliquo textus corpore, saltem ab initio, non vero semper in extremis, vbi series interdum eadem, vt sub initium per versus singulares praefigitur orator, veluti *Δημηγορια τε βασιλειως Μαρκε*, elementis quidem grandibus, sine vlllo accentu,) porro in describendis moribus populi cuiusdam, vt Syrorum 2, 7, 13. etc. it. vbi nemo desideret, vt 3, 8, 13. m. sq. nisi quod ibi Seueri mores pinguntur aliqui,

6) nullas sectiones minores in capita et §. §. sed

7) lectiones suas bonas, de quibus etiam per totum Herodianum vidimus, haud dubie ducta e quodam Codice Ms., non tamen e Bauaro, quanquam cum hoc saepe conuenit numero, nec modo per lectiones, sed quoque per scripturam, distinctiones et accentus, v. c. in litteris simpl. *ασχάλων* 1, 9, 22. i. it. in *ἐτέρα τις* 1, 10, 1. i. — it. in serie eadem iunctis, 1, 1, 10. *εχθροια*, it. *ωσαν* 8, 1, 3. e. etc. contra etiam in seiunctis *ε δε* 1, 2, 3. p. 41. etc. it. *ε δε πω ποτε* 3, 14, 6. tum *α τε* 8, 2, 11. vt Ba. 7, 9, 11. sed *α τε* 8, 8, 3. — etiam adeo in omisso articulo 2, 15, 2. i.

1524. 8. Ald. (in b. Ernestii Catalog. bibl. p. 157. Nr. 2348. malo numero anni, „Ald. 514.“) cui titulus:

„*Herodiani istoriōn biblia. η.*“
Herodiani historiarum lib. VIII. graece pariter, et latine.“

Subiicitur insigne Aldi iterum, sed sine quadrata figura, et nudum, et modo cum medio vtrinq̃ue nomine ALDVS.

A tergo pagina est vacua. Sequens pagina habet loco praefationis pauca nec totā paginam complementia.

„Franciscus Asul. Lectori. S.“

„VARIOS casus, multiplices quae fortunae lusus ex antiquorum scriptis recognoscere — contigisse. Vale.“

A tergo rursus nil, et duae post plagulae inanes. Cum noua, per numeros, non Romanos, sed vulgares, et modo in aduersa paginae parte, ad dextram quae, sequitur Gr. textus, (inchoans cum p. I. et titulo; *Ηρωδιανος της μετα Μικρον βασιλευς, βιβλιον πρῶτον.*) qui fert

1) litteras minores, quam in Ald. I., interdum obtusiores sordibus quae plenas, ac pari inconstantia in nom. propr.

2) compendia non tot, quot in Ald. I., sed tantum in articulis, nec tamen semper, it. in γάρ, δέ et καί, etiam in aliis vocabulis et syllabis,

3) eadem signa illa („), eosdem titulos Δημυγορια etc.

4) cumolata commata quoque, nec tamen vbique eandem distinctionem,

5) nulla capita et §. §. vsque ad p. 92. in cuius tergo extremo, in versu adhuc, quo finit Gr. textus „τέλος.“ —

„Venetiis in aedibus Aldi mense Septembri M. D. XXIII.“

Tum in media pagina solum titulum: „Herodiani Historiarum libri VIII.“ a tergo iterum nihil, sed in p. 2., loco praefationis rursus per 9 versus:

„Franciscus Asul. Lectori. S.“

„qVoniam saepe accidit, — cumulo. Vale.“ in quo indiculo per verba „atque adeo diligenter conferat“ series constructionis laborat, pro inf. *conferre*.

Post quae tergum vacuum cum p. 3. „Angelus Politianus Andreae Magnanimo. S.“ ad paginae tergum vsque medium: „Anno Salutis. M. CCCXCIII.“ Dein p. 4. „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — praefatio in Herodiani historiam e graeco in latinum conuersam.“ quae finit in paginae tergo extremo. Tum p. 5. „Herodiani Historiae de Imperio post Marcum — liber primus e graeco tralatus, Angelo Pol. inter-

prete, ad Innocentium VIII. Pon. Max. Prooemium“ quae Versio finitur in p. 97. tergo extr. „Finis. — Venetiis in Aedibus Aldi. et Andreae Asulani Soceri, Mense Septembri. M. D. XXIII.“

6) scripturam interdum illam vnius seriei, vt μεταπίσης 1, 10, 5. i. Add., ed. Ald. 2. p. 8. e. sed p. 22. a tergo i. l. 7. ad 2, 7, 6. i. προπολλῶ cum A. 1.

7) vitia sua alia, quam Ald. 1., in quibus, praeter illud supra in fronte tituli et nomine Gr. Herod., et hoc, quod voces vnae distrahuntur, vt p. 47. aduersa med. μέ χρι, it. ib. lin. prr. totae miscentur ἀκρίπαλῶν, pro καὶ ἀπειλ. Quorum vitiorum alia dedimus subinde in Var. L. cf. 3, 2, 11. i. vbi p. 52. b. l. 4. quoque καὶ χαθαίρεσα λ. cf. 3, 3, 2. i. 6, 2, 3. p. 313. 6, 6, 5. p. 425. 8, 7, 8. i. tum adeo 7, 5, 8. p. 676. omissa pr. εἰς, etc.

8) lectiones alias, quam Ald. 1., tum per scripturam, vt 3, 3, 2. i. p. 52. b. l. pen. ζαδίας sine iota, it. 3, 4, 2. e. αὐτὴν per lenem, it. 4, 4, 9. p. 854. αὐτόν, sed 7, 1, 11. p. 555. in παρεκάλεσατο cum leni, porro 3, 8, 5. i. additō καὶ ante ὥσπερ,

9) lectiones tamen easdem cum Ald. 1., (quippe ex hac ducta Ald. 2.,) tum alibi, cf. in opere, tum 6, 9, 10. p. 525. omittit duo παρεκάλεσέ τε, sed 8, 4, 28. p. 1012. consentit cum lect. Ms. Ve. γυμν.

10) lectiones vitiosas, quae et in Ms. Ba. p. 48. b. e. δύνασθαι p. δύνασθε ad 4, 5, 9. e.

525. 4. Louan. cuius titulus:

„Ηρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἰστοριῶν βιβλία ὀκτά.

Herodiani à Marci principatu historiarum libri octo.

Quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit.

Louanii apud Theodoricum Martinum Alostensem.

Ani. M. D. XXV. Mense Febuario.“

Tunc, sine praefatione, Lib. I. cum titulo eodem antea, (qui titulus in Ald. alius,) sine capp. et §. §., modo in pag. sinistra Ηρωδιανῶ et in dextra βιβλίον α.

— In fine l. 1. subscripta: „Ηρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας βιβλίον πρῶτον“ et sic in rel. libris, (quorum in fine ap. Ald. nil fuit,) vt in l. 8. „Ηρωδιανῶ τ. μ. μάρκον βασιλείας τέλος.“

Sequuntur „Index eorum, quae in libris Herodiani continentur — Caesarum Herodiani brevis vita et Sententiae elegantiores ex historia Herodiani excerptae.“

Textus, ductus ex Ald. I., habet a) orationes separatas, praefixis illis: *δημηγορία τῷ βασιλεῖ Μα*
xx, sed

b) sine signis (,,).

c) compendia quidem, nec tamen magna,

d) nulla signa parenthesis, (quae nec in vi Ald.)

e) scripturam eandem, *ἀρχῶν*, *κακῶθεν*, *σι*
iota, it. *ἀρχῶν*, per simpl. litteram, porro
 iunctis *τηνταχίστην*, *οἰκισθέντε*, sed et contra *οἰ*
δη, vt *ἐπιπολύ* et *ἐπὶ πολὺ*,

f) eadem vitia, vt I, 8, 7. i. *μελόντων* p. *μεν*.

it. quod omittit quaedam cum Ald. I., vt
 17, 9. p. 718.

g) alia sua vitia, *ἐχ* *ἐλεγχθησ*. I, 1, 2. e. *σώφρο*
νας I, 2, 3. e. *δωρουσαμ*. I, 5, 2. i. etc.

h) aliam accentuum rationem interdum, vt I
 1, 2. p. 10. *καλακάαν τε*, sine accentu, pro Ald
 vtr. *τέ*, it. 1, 2, 3. e. *ἐαυτήν*. *Ῥασα λ*. pro A. I
ἐαυτήν, *Ῥ*.

i) alias quoque distinctiones, (v. c. I, 1, I. p
 5. post *ἀριθμ*. nullum comma, sed ib. 2. p. 9
 post *καρπ*. punctum, pro commate A. I.) qua
 interdum communes habet cum Bas. I. cf. 1, 1
 5. e. p. 24.

k) alias lectiones, vt ab init. textus Gr. „*βασι*
λεως ἱστοριῶν βιβλία οὕτω“ pro A. I. *βασιλεως βί*
βλίον πρῶτον.

††† Basil. 16. (quam sine anno nominaui in opere Bs. 1.
 Leisn.) cui titulus:

„*Ἡρωδιανῆ ἱστοριῶν βιβλία (sic) η*.

Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum
 vsque et Albinum Imperatores, historiarum lib.
 VIII.

Basileae apud Ioannem Valderum.“

A tergo nihil, sed p. sq. textus Gr., per numeros
 utriusque paginae a I — 441. vbi post versus 7.
 finito textu, separatim stat „*Τελος*.“

Textus, incipiens cum titulo: „*Ἡρωδιανῆ της*
μετα Μαρκον βασιλεως, βιβλιον πρῶτον.“ habet

1) nulla capp. et §§. sed sub initium noui libri
 cuiusque elementum maius, quadrato inclusum,
 tum in fine librorum nil subscriptum, interdum
 autem vacuum quod spatium paginae, vt l. I. et

2. p. 69. 142. non vero l. 3. p. 210. vbi eadem in pag. infit iterum l. 4.

2) modo ab initio separatas orationes, non item in fine semper, cf. p. 11. e. 16. m. 20. l. 4. ne quidem ab init. cf. p. 18. e. 31. i. m. sed vtrunque p. 78. m. 80. i. 83. i. 86. e. etc.

3) litteras minores, vt in Ald. 2.

4) pauca compendia, vt in eadem, sed et peculioria p. 218. m. ad 4, 3, 2. m. *παρωμ.* it. p. 252. l. 5. *αν.* ad 4, 12, 7. e.

5) scripturam itidem eandem, v. c. *ασχάλων*,

6) vitia communia cum Ald. 2. sed et sua, (quae manus aliqua interdum correxit, ita quae, vt non liceret agnoscere vitium vetus, cf. 3, 7, 4. i. p. 432. l. 3.) p. 26. l. 7. 148. m. *σοφισμ.* ad 3, 2, 7. e. p. 153. e. *την τύρων* p. *τύρον* ad 3, 3, 6. p. 529. cf. 5, 3, 5. i., tum addendo 6, 5, 17. i. it. simul omit- tendo p. 219. e. ad 4, 3, 8. m. p. 838., etiam quo- ad accentus, cf. p. 14. l. 4. ad 1, 5, 8. sed et alia, cf. p. 252. e. l. antep. et statim in titulo supra.

7) distinctionem interdum ex vtr. Ald., sed saepius ex Ald. 2. it. communem cum Ms. Ba. vt 3, 3, 8. e. — at peculiarem 3, 14, 17. p. 768. ib. 19. m.

8) constantiam maiorem, quam Ald. 2., in nom. propr. elementis maiusculis, cf. p. 26. i. et l. 6. sqq.

6) lectiones, quam Ald. vtr., alias, per se non pra- vas, cf. p. 252. l. 5. ad 4, 12, 7. e.

+ Basil. 16. (quam sine anno appello in opere Bs. 1. Reisk.) titulus:

„*Ηρωδιανῆς ἱστοριῶν βιβλία* (sic sine accentu) η.

Herodiani a Commodio Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores Historiarum libri VIII. — Basileae.

A tergo nihil, sed in sq. textus Gr. cum pag. numero 3 — 443. (auctiori adeo, quam in pr. Bas. 1. Leisn.) vbi, vltra mediam pag., finito Gr. textu „*Τελος.*“

Qui textus, incipiens cum titulo: „*Ηρωδιανῆς τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον*“ ductus que ex Ald. sed et e pr. Bas. 1. Leisn., tenet

1) nullas sectiones in capp. et §. §. sed initio li- brorum elementa maioris moduli, inclusa similiter quadrato, tum in fine eorundem librorum nil sub-

scriptum, sed spatium aliquod vacuum paginae
cf. p. 71. 144. 212. etc. interdum et angustius,
p. 268.

2) orationes pariter separatas, hoc est, nec semper in fine, cf. p. 13. e. 18. m., nec ab initio semper, cf. p. 19. m. e. 20. e. 22. i. 33. i. m. sed utriusque p. 80. sq. m. 84. e. 88. etc.

3) elementa minora, ut Bas. 1. Leisn., sed puriora fere,

4) compendia pauciora, interdum tamen eadem,

5) scripturam aliam, plenam quae, ut in ἀσχάλλων,

6) constantiam multo maiorem in maioribus nominum propriis litteris, ut p. 28. i. Ἀρκίῳ Βήρῳ, et quem honorem tributum videas et aliis, ut Βαρβαροῖς p. 5. i. 8. i. contra p. 22. e. βαρβαρών, it. Βασίλειαν p. 15. i. Βασιλέα p. 26. i. contra p. 7. m. Βασιλέα, etc., tum p. 33. m. παῖδες et p. 14. m. e. p. 35. τῷ Παιδί τῷ Περιέν. p. 41. m. Ἰλῶ τῷ Φρυγί, i. p. 14. e. sed ib. i. τῷ Μαρακίς ἐς Μῦθον, p. 44. τῆς πόλεως Βασιλικαῖς κτήμασι, et mox βασιλικῶν προξένων, it. p. 14. i. τὴν Πόλιν, p. 78. m. Βασιλεύσων, p. 93. e. Τυραννίδος, p. 112. e. τοῖς ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι sed p. 14. i. Ἰλλυριοῖς, cf. p. 33. m. etc.

7) similem inconstantiam in punctis diaeresibus Πομπηϊανός p. 20. m. 22. i. p. 28. m. e. Πομπηϊανός p. 14. m. Κυντιανόν, sed p. 32. i. Δι,

8) vitia eadem, quae Bas. 1. Leisn., ut p. 19. m. πίνον (p. πίνων,) p. 22. i. περὶ (p. παρὰ,) p. 14. e. ἀπολαύσαιεν (p. ἀπολαύσαν,) p. 28. m. μελόντων p. 14. m. etc., in opere notata ubique, cf. p. 41. i. ad 1, 11, 2. p. 422. ubi Var. L. b) debuit esse B. 1. R. — it. in omnis aliquot 1, 12, 8. p. 489. — it. in addito δὲ 7, 11, 18. p. 865.

9) vitia Bas. 1. Leisn. correctae, ut p. 32. e. φέρω (p. φέρον,) ad 1, 9, 7. p. 347. cf. 5, 4, 1. e. — sed in lectionem non veram 1, 8, 1. p. 266.

10) vitia peculiaris, ut αὐτῷ p. αὐτῇ p. 150. l. 9 ad 2, 12, 7. p. 371. it. αὐτῷ pro δὲ p. 252. l. 6. ad 4, 11, 15 i. cf. ad 5, 6, 2. e. 6, 7, 2. e. p. 444. 6, 8, 16. p. 508 Add. — it. in omnis vniis vocibus pluribus v. 3, 2, 7. e. 6, 6, 4. p. 420. 6, 3, 13. i. 7, 10, 9. e. it. 4, 3, 11. e. p. 841. ubi in Var. L. γ) iterum debuit scribi B. 1. R.

11) lectiones alias, vt cum Ms. Ve. 5, 4, 1. e. tum per se non malas, plenum τῆτο p. τῆτ 5, 6, 5. i. et δ p. δ 4, 4, 8. i. porro τοῦτο p. τοῦτον 5, 7, 12. i. et στρατῶν p. στρατιωτῶν 8, 5, 5. e. etiam

12) per distinctiones alias, de quibus in opere subinde, cf. 4, 12, 1. p. 987. 5, 3, 23. p. 90. Add.

— sed veriozem et adeo cum Ms. Ba. 4, 6, 2. i.

Omnino haec ed. profuit, vt in Bas. 1. Leisn. correcta a manu alia, per liquorem atrum crassius saepe, agnoscerentur, qualia essent ab initio.

1549. 8. Basil. (quam in opere vocabam Bs. 2. Leisn.)

Eius titulus

„Ἡρωδιανῆς ἱστοριῶν βιβλία η.

Herodiani de Imperatorum Romanorum praeclare gestis l. VIII. Graeci et Latini. Et propter prima discensium linguas studia, ita disposuimus vt Graeca Latinis e regione exacte per omnia respondeant, conferri que sine vel negotio vel impedimento possint.

Postremum nunc recognitione diligentiori castigati. Basileae, per Henrichum Petri.“

A tergo, Catalogus Imperatorum.

	An.	Men.	D.
„M. Antoninus Verus	19	1	33
L. — Commodus	13	0	40
Aelius Pertinax	0	6	88
Julianus	0	7	107
Seuerus Pertinax	18	0	517
Cassianus Antonin. Caracalla	7	0	188
Macrinus	1	0	323
M. Aur. Ant. Heleogabalus	4	0	244
Alexander	14	0	358
Maximinus	3	0	283
Gordianus	6	0	305
Maximus et Albinus			321

Gordianus iunior, nepos Gor-

diani eligitur.

357.“

(Quem catalogum dedimus, vt volentibus posset conferri cum annorum, quibus imperarunt, ratione, a nobis inita in opere.)

Sequitur sine numeris paginarum epistola.

„Reuerendissimo — D. Ioanne Rodolpho Stoer,
— Ioannes Huoberus Basiliensis Medicus, bene agere.“

E qua quidem epistola (vt paginarum summus nominat titulus) quanquam per se digna, quae tota scribatur, tamen potius haec, quae Leisnerus b. in chartula ante ed. Bas. I. exsignauit, mutata in partibus serie.

„Prodiit Herodianus Basil 1549. per Henr. Petri editore Io. Huobero Basileensi medico. Is in praef. ad Stœrium, Abbatem, Nunc, inquit, castigatior et integrior exit, quam ant. hac vnquam, ex codice, quem nobis suppeditauit vir eruditus Ioan. Phrisius Tigurinus. — Putat ibidem, fuisse hunc Herodianum Alexandrinum, Grammaticum, Apollonii etiam Grammatici et filium et discipulum. Floruisse sub M. Antonino principe. Scripsisse de arte grammatica, teste Suida: praeterea imperatorum historiam stilo persecutum esse, quae ad nos tamen non ex omni parte integra peruenerit. Qua in re errat. — Illud probandum, quod dicat, in historia neque prudentius, neque eloquentius scriptum graeca lingua extare. Nam 1) scater eum grauibz sententiis,

2) admirabilia habere consilia, et illorum euentus,

3) plenam quae maiestatis et suauitatis esse orationem,

4) denique scripsisse maxima cum fide et libertate, quae suo tempore acta ac gesta essent, non ex aliorum commentariis rursus repetitam ac collectam historiam,

5) non paruum eo tempore acta cum his temporibus similitudinem habere.“

(Quem ille *codicem*, a Phrisio suppeditatum, vsurparit, debuit plenius edere. Facit autem professio ista sane aliquam fidem huic editioni.)

Ista epistola finitur pagina quarta „Vale, Basileae Calend. Augusti, anno Salutis M.D.XLIX.“

Noua pagina tenet, sine numeris iterum, epistolam: „Angelus Politianus Andreae Magnanimo suo S.“ finientem in pagina tertia init. „Vale — Anno salutis, M.CCCC.XCIII.“

Dein „Index eorum, quae in hoc opere tractantur“ qui est Index rerum, in historia Herod. narratarum, e serie alphabeti, sed ille breuior, comple-

ctens quippe modo 7 et $\frac{1}{2}$ paginam; cui adicitur „Finis.“

A tergo nil, quam „Chartarum series“ de more veterum typographorum, h. e. numerus *bo-*
garum sequentium, per elementa alphabetica.

Noua pagina exhibetur „Librorum Elenchus,“ (non indignus lectu;)

„Herodianus Alexandrinus Apollonii Grammatici filius, quindecim imperatorum Romanorum res septuaginta annis gestas, octo libris descripsit: quorum

Primus, continet historiam ^ICommodi imperatoris:

Secundus, ²Pertinacis, ³Iuliani, ⁴Nigri.

Tertius, ⁵Seueri.

Quartus, ⁶Antonini et ⁷Getae fratrum.

Quintus, ⁸Macrini Opilii, ⁹Antonini Heliogabali.

Sextus, ¹⁰Alexandri.

Septimus, ¹¹Maximini, ¹²Gordiani.

Octauus, ¹³Maximi (sic correxerat forte b. Leisn.

pro Maximini) et ¹⁴Albini collegarum:

postremo ¹⁵Gordiani.“

A tergo „Imperatorum synonyma“ s. pleniora nomina, per octo versiculos, vacua post pagina finiente.

Porro „Octo librorum Herodiani argumenta“ per paginas 9. et lineas 9. in qua et clausula (de qua infra ad Sylb. Opus) „Ex pessimo genere ne catalogum habendum: — S. Aur. Victor.“

Deinde paginae duae chartae vacuae. Quam excipit „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — Praefatio. in Herodiani Historiam, e Graeco in Latinum conuersam“ per 7 paginas cum lin. 4., finita, sine die anno que.

Nunc demum inchoatur textus Gr. et Lat.: „*Ἡρωδιανὸς τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστορίων, βιβλίον πρῶτον.* Herodiani Historiae de imperio imperatorum post Marcum; vel de suis temporibus liber pri-

mus, e Graeco tralatus, Ang. Pol. interprete "sectis, quod aiunt, columnis, per numeros vulgares 1 — 647. vbi finis „*Ἡρωδιανῆ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας τέλος*. Herodiani libri octavi et vltimi finis. — Basileae per Henrichum Petri, Anno M.D.XLIX." Post in tergo paginae medio tabula, ligno incisa, est, ostendens e nubibus, ad sinistram quidem, caput, ore efflans ignem, sed, ad dextram, manum erectam, quae tenet malleum super flammam, speciem habentes fulminum, subtus stante, pro incude, opinor, oblonga mole, quae ab utroque latere cingitur frustis saxorum. Is textus 1) inchoat tum prooemium p. 1 — 5. tum libros singulos cum grandi elemento in quadrato, etiam in Lat. Versf.

2) habet capita minora, vt in nostra editione, sed sine numero aliquo, et tantum per nudum elementum maius,

3) separatas orationes, ab initio quidem, cum *δημηγορία* etc., maiores saltem, sed non in fine, vt breuiores vna serie vbique implicantur textui Gr. cf. p. 14. 17. e. 20. 24. e. 26. m. etc. Sed Lat. Versf. subinde secta apparet in minores partes, spatio relicto aliquo inani; vnde §. 9., quae in hac ed. defunt, postea oriri potuerunt, cf. p. 6. sqq. Etiam adeo sectiones minores in Gr. p. 13. m. 15. e.

4) compendia quam plura, etiam in praep., quae annexae s. praefixae substantiuus, vt p. 4. m. *ἐπιμελείας*, it. in verb. p. 62. m. *ἐπιτρέψαι*, cf. 3° p. 305 p. 340. e. ad 4, 6, 10. m.

5) vitia non pauca, correctae partim aliena manu, vt p. 5. m. *ἦξαν* p. *ἦρξ*, p. 18. l. 3. *ποτ'* p. *πόθον*, l. 4. *καθ' αὐτὸν*, p. 31. m. *πρόνιαν*, cf. omisiss, additis, transpositis litteris, etc. p. 54. m. e. 58. m. 60. i. 65. e. 104. i. tum *δε* p. *καί* 3, 3, 1. p. 523. 6, 7, 11. e. 7, 10, 12. p. 835. 16. e. 7, 12, 18. i. 8, 4, 26. p. 1008. 8, 7, 6. p. 1080. —

6) lectiones peculiare 3, 13, 4. p. 735. vbi in Var. L. debet reponi Bs. 2. 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. m. p. 84. 5, 4, 22. p. 122. 7, 11. 18. p. 865. 8, 2, 8. p. 933. 8, 8, 3. p. 1105. — etiam vere 7, 8, 8. e. 7, 9, 6. m. p. 783. 7, 11, 6. i. — alias ex Ald. aut Bas. 1. vt 8, 2, 8. i.

7) distinctiones alias, cf. per totum opus et 6, 5, 21. e. 6, 6, 10. p. 436. ib. 12. e. 6, 7, 5. p. 448.
 8) scripturam aliam, per accentus, cf. p. 302. l. 6. ad 3, 14, 15. p. 766. 7, 4, 10. p. 662. et in nom. propr. elementis maioribus constantiorem, cf. p. 59. Δαζ. Βήρ, etc. ib. e. Πομπηϊανῶ, it. p. 14. e. sed p. 41. e. Κυντιανόν, it. p. 62. i. ἐπιπολὺ et ib. e. ῥαδῖως per iotā.

- † 1543. 8. Basil. (quae in opere nominata Bs. 2. Reisk.) habet prioris 1) titulum in fronte, sed vitiosum accentum Β'βλεια;
 2) Catalog. Imperatorum;
 3) Epistolam ad *Stoer*, sed finientem sic „Vale Basileae Calendis Martiis, An. salutis M.D.XLIII.“
 4) Epistolam Ang. Pol. ad Andreā Magn. cum fine eodem, quō prior „Vale — Anno salutis, M.CCCC.XCIII.“
 5) Indicem prioris, post statim, omissis supra positus,
 6. Praefationem Ang. Polit., cum alio vocabulo coeptam, *Cum*, pro prioris *Quum*, sed finem similiter sine die et anno,
 7) textus Gr. et Lat. formam quidem externam, praeterquam, quod prima pagina non fert numerum, sed demum in tergo 2 — 647. cum fine ab initio eodem, „Ἡρῶδ. — τέλος. Herod. — finis.“ sed tunc „Basileae excudebat Henrichus Petrus, Mense Martio. Anno M.D.XLIII.“ Denique a tergo eadem figura, ligno incisa, quam in priori ed. effuxi.

Sed textus ipse in vocibus deprauatissimus, (vt sufficiant vel pauca exempla et documenta illa, in opere praebita,) cum aliis interdum distinctionibus ex Ald. I., vnde et habet alia, vt accentus, in ἐτέρῃ τῆς 1, 10, I. i.

In anni autem istius 1543. numero ipse existimo inesse typographi et bibliopolae fraudem illam, quam supra Stemlerus innuebat, sed haecenus, vt, pro vero numero 1549, quem prae se ferebat Bas. 2. Leisn., ille alter potius delectus fuerit, quō vel editio secundaria (*Nachdruck*) et furtiua non detegeretur, vel antiquior aetas annus que auctoritatem et emtionis cupiditatem conciliaret. Nam ille quidem numerus 1493. nihil va-

let ad rem, quoniam, cum repetita Praefatione Politiani vetere, simul debuit vetus istius numerus aetatis seruari; ut sit hodie in repetitis editionibus. Et Leisneri illam, quam dico, priorem esse, res ipsa loquitur ac vincit, quoniam ex illa sunt, praeter supra monstrata, omnia ducta, et non e tam vitiosa, qualis est Reiskii, mihi saepe vocata, oriri facile potuit melior, alias que adeo lectiones, non contemnendas, continens. Immo, quid hoc, quod eiusdem vitia tenet vetera? Sane accidere solet, ut edant simul prisca vitia, haec que nouis adaugeant. Et hoc cadit in illam Reiskii. Verum, cur quoque habet istius bona et peculiariora?

Quod ad 5, 3, 18. p. 84. vulg. πλασμένη, ubi Leisn. praebuit πεπλασμένη, sic in nota scribebam „ego quidem arbitror, lectionem istam (ed. Leisn.) ortam non tam e pr. τε, quam e Bs. 2. R. πλασμένη, quod vitium aliquis correxerit, addito augmento: „eo videor nunc vineta mea ipse caedere, et iam ibi cogitasse, priorem esse Reiskianam. Fuit que sane aliquando haec mea quaedam opinio et suspicio. Quam si, quae antea attuli argumenta in contrariam partem, non satis refellere videantur: facilis sum in hoc genere, muto que talum atque sententiam, et postea sumo, Reiskii illam prius prodiisse et vere 1543. Id que respiciens, caui mihi iam eo, dum antea, ubi incepi producere in conspectum censum que illam, numeris istius praefigebam binas crucis figuras, quibus solenne est mihi indicare res aut praecipuas, aut ambiguas.

1581: 4. H. Steph. titulus est

„Ἡρωδιανῆς
ἱστοριῶν βιβλία η.

Herodiani

histor. lib. VIII.

Cum Angeli Politiani interpretatione, et huius partim supplemento, partim examine Henrici Stephani: utroque margini adscripto.

Eiusdem H. Stephani emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam expositiones.

Historiarum Herodianicas subsequenter libri duo, nunc primum Graece editi.

Tum insigne Stephani, arbor, plena fructibus, in cuius ramis quibusdam mediis globuli, sed fracto in vno ad dextram fascia habet dictum: *Noli altum sapere.*

Ex arbore, ad finistram et dextram, decedentes in aëre pendent ramuli, quorum aliquot et humi iacent, ad radices arboris, e tellure eminentes. A dextra vir quidam, philosophus Graecus, vt videtur, pallio amictus, et exsertis brachiis, dextra sursum monstrat illam sententiolam.

Subtus: „Excudebat Henricus Stephanus

Anno M. D. LXXXI.“

Post tergum vacuum epistola: „Nobiliss. — Philippo Sidneo, H. Steph. S. D.“ implens binas paginas.

Tum „H. Stephani Praefatio in suum examen interpretationis Politiani“ quatuor complens paginas.

Dehinc quadripartita paginarum ratio:

„In quosdam locos annota- tiunculae, quibus aut restituuntur aut exponun- tur, Autore H. Steph.“	Ἡρωδιανῶν τῆς μετὰ Μάρκον βα- σιλέως ἱσο- ρῶν βιβλία οκτώ. Βι- βλίον πρῶτον. Ἡροδίου.	Herodiani Historiae de Imperio post Marcum, vel de suis tem- poribus, lib. VIII. Ange- lo Politiano	Interpreta- tionis huius partim sup- plementum, partim exa- men, Au- tore H. Steph.“
	interprete		
	Liber Pri- mus. Prooe- mium.“		

a pag., aduersa et auersa, 1 — 182. qua media vacua relictæ, excipit pagina vna „H. Stephani quaedam eos in locos de quibus lectorem ad suas Annotationes remittit: donec eas non in hos solum sed alios etiam quam plurimos edat“ lecta in duas partes pagina.

Pone vacuum iterum paginae vnus tergum sequitur Zosimus Gr. et Lat. per lib. 1. et 2. a pag. 1 — 79., vbi finitur editio hæc sine adiectis vllis.

Iam textus Gr. habet hæc. 1) elementa grandia, quadrato quidem inclusa, at ornatiori et lemniscis, et aui- culis, et vuis, baccis, floribus, etc., id quæ ad initium Prooemii s. libri 1. et librorum caet.

2) sectiones minores duplicis generis, quarum vnum, vt prima post prooemium sectio, tenet sub initium literam grandiore, sed secundum, per totum librum diffusum, elementum magnum quidem, at non ita altum.

3) sententiarum lumina intra spatium breue vacuum, quod dirimit Gr. et Lat., signata per inuersum elemen-

tum *L*, sed non ita inclinatum, at rectum potius, (7) ut tamen interdum deficiat, cf. p. 9. e. 43. m. 32. l. 9. 89. e. 92. m. etc. ubi et nos dum omisimus in opere.

4) orationes maiores saltem separatas initio et fine, verum minores una serie textus pergentes, tamen ut utraeque teneant binos uncios, (,,) intra spatia illa textus et versionis locatos; nisi quod hi uncii per incuriam in parte extrema longioris orationis desunt, ut p. 9. i., et adeo sub initium et per totam orationunculam p. 13. e. cf. p. 20. ubi et longior adeo non separatur, sed p. 28. l. 10. breuior uncis caret, it. p. 31. e. sed in extrema iterum parte longior p. 33. i. tum in prima p. 43. e., 47. e. sq. porro tota breuior p. 55. m. quae tamen in fine separatur. Haec hactenus.

5) elementa minora, sed utique bona, acuta, pura,

6) compendia pauciora et planiora,

7) constantiam summam in litteris nom. propr. masculinis, non item in iungendis aut diuellendis vocibus, modo v. c. μήπως, modo μή πως, etc.

8) vitia et lenissima et paucissima, ut p. 55. m. σοφισμ. per i cum leni pro accentu, it. εσπονδ. p. εσπ. 2, 10, 15. p. 326. Add., tum prauo compendio 5, 4, 22. p. 121. sed sine comp. πόν p. πών p. 113. e. ad 5, 3, 8. e. cf. p. 12. m. ad 1, 8, 12. p. 315. — it. ότε p. ότι p. 115. e. ad 5, 4, 1. p. 96. porro γνωμη sine accentu p. 175. ad 8, 5, 14. p. 1035.

9) alias distinctiones, quam in editis prioribus, de quibus ubique in opere,

10) alias lectiones, quae non sunt ex edit. prior. nec Codd., sed ab ingenio Stephani, de quibus etiam suis locis in opere, ubi et de ei. coniecturis, non statim in textum receptis, quanquam verissimis, ut p. 76. m. ad 3, 10, 15. p. 682. απελαν p. vulg. αλλ' ην. Caeterum Stephanus 1) subinde signum suum brevis crucis (†) supra intervallum duorum vocabulorum ferebat, futurae Notae, et faciendae eo loco, quo Notae reliquas dedit post p. 182. ubi tamen deinde nil comparuit, ut p. 163. l. 10. ad 7, 10, 16. e.

2) nullibi professus, unde sumeret textum suum, nec e quo Cod. Ms.

3) dedit textum aliquando, congruentem cum Ms. Vc. p. 7. l. 4. ad 1, 5, 16. i. it. cum Ms. Vindob. p. 20. e. ad 1, 13, 7. p. 544. it. cum Mss. tribus nostris, contra ed. priores l. l. ad 6, 8, p. 546.

4) dicit, se addere quaedam „ex vet.“ nimis vage, cf. 1, 3, 5. p. 68. m. 1, 6, 3. p. 187. m. 1, 15, 16. p. 668. e. 4, 3, 15. p. 843. e.

5) nominatim 4, 7, 11. p. 908. dicit ad vulg. ὁρμητος „quidam lib. ὁρμητος“ quod, in edd. non repertum, sed modo in Mss. nostris, faciat, vt credatur interdum inspexisse Codices, quos hic appellat libros.

1590. fol. Sylb. quae editio continetur in opere, cuius titulus:

„Romanae Historiae Scriptores Graeci Minores — Herodianus, — Pars noui nunc, pars emendationes in lucem exeuntes; addita Graecis ex aduerso interpretatione Latina; Adnotationibus item, et gemino rerum verborum que Indice amplissimo, Graeco ac Latino:

Opera et studio Friderici Sylburgii Veterensis.

Tomus tertius.

Tum insigne Wecheli, equus alatus, supra cornu copiae duplex, intra se erectum habens Mercurii caduceum alatum, circa quem serpentes duo inuoluti, ad cuius finem fere, ab utroque latere siglae duae nominis Wechel., infra que has e circumfusus nubibus manus duae, sese cum caduceo simul inuicem prehendentes.

Dein „Francofurti

Apud Andreae Wecheli heredes;

Claudium Marnium et Io. Aubrium;

An. Chr. MDXC.

Cum S. Caesareae Maiestatis priuilegio.

In tergo paginae deinceps „Auctores qui citantur in hoc Romanae historiae volumine: — Auctores quorum ope Sylburgius usus in suis Notationibus (veteres et) recentiores;“ tum „Summa Priuilegii.“

Noua deinde in pag. epistola dedicatoria, vt sqq. pagg. inscribitur: „Generoso — Antonio Fuggero, — Fridericus Sylburgius S. P. D.“ e qua, pag. auersa extr., adicimus ista. „Praeterea quia non satis erat noua et apte digesta repraesentare, id etiam in primis allaboratum est, vt quam emendatissima darentur omnia. Quamobrem omni studio, magno labore ac sumptu, conquisita et collata sunt bona cuiusque auctoris exemplaria, tam manuscripta quam typis expressa. Congesta item

quae a criticis, vel ad Latini, vel ad Graeci textus expolitionem sparsim *notata* reperiiebantur. Ad quae vt ex meo quoque penu multa passim adieci, ita duos — Indices apposui: — Exteriora etiam operi adhibita sunt ornamenta; talis nempe charta, tales typi, talia item cetera, vt operis argumento, quoad eius fieri posset, responderent.“ — porro pag. sq. vltra medium „Francofurdi apud Andreae Wecheli heredes, kal. April. anni a Seruatore nato MDXC.“ Iam in auersa pag. „Friedericus Sylburgius lectori. S. (e qua praefationicula, ad sq. modo pag. mediam producta, pertinent haec ib. p. med.) — „In Herodiano secutus sum nouissimam editionem Henr. Stephani: consului tamen etiam vetustiores; Venetam, Aldi; ac Basileensem vtramque, Ioannis Walderi, et Henrici Petri. Praeterea V. C. Erricus Mammius per Ioannem Opsopoeum nobis communicauit quas in vtrumque textum, Graecum et Latinum, doctissimorum Graecae linguae in Parisiensi academia professorum habebat animaduersiones: quarum partem H. Stephani, partem meis adnotationibus interferui, partem in Indices reieci, prout loci ferebat commoditas. Nouissime omnium e libro m. s. quasdam emendationes et scripturae variationes suppeditauit Andreas Schottus, laboriosus vetustatis rimator. (et e p. sq. i.) — Interpretum versiones intactas reliqui, praesertim Politiani, — ; — pauca quaedam, quae manifestum habebant vitium, corrigere non sum veritus. In ceteris sicubi diuersum ab interpretib. sentirem, in Notationum libello meam exposui sententiam. — in Herodiano, Stephani adnotationibus, per singulas paginas cum textu propagatis, Memmianas, meas et aliorum interferui, modo nota quapiam distinctas, modo vncis inclusas; vt a Stephaneis possent discerni. — In Latino textu quae pendulo et graciliori characterē sunt exarata, — in Herodiano, ab interprete omissa significant. Vncis quae inclusa sunt in Latinis interpretationibus, a Graeco textu absunt: in — Graecis auctoribus quae his signis sunt inclusa, et ipsa vel ab exemplari aliquo absunt, vel omnino sunt superflua. Asterisci crucis ve nota quib. est praefixa, de iis vel in Nota-

tionibus, vel in Indicib. aliquid adnotatum est. —
Vale.“

Tum p. 453. „In Herodianum Praefatio Friderici
Sylburgii.

„Dionem Herodianus sequitur, suorum temporum scriptor; vt et Iulius Capitolinus in Alexandro atque in Maximo ac Balbino appellat, et ipsemet Herodianus in prooemio de se testatur. a Marci enim sine exorsus, Augustam historiam vsque ad Gordianum tertium deduxit; sexaginta circiter annorum historiam complexus. Ac quamquam Dionem annis excessit perpaucis, tamen nec veritatis laude, nec dicendi genere, illo multum habetur inferior; immo in multis Dione putatur accuratior. Fuit autem genere Alexandrinus, Apollonii grammatici, cognomento Difficilis, filius; grammaticus et ipse, artium que minutissimus sciscitator; ac multa scripsit; vt partim Ammianus Marcellinus, partim Suidas memoriae prodiderunt. In huius porro scriptoris editione, etsi H. Stephanus magister meus, tam diligentem nauauit operam, vt spicilegii laudem pene omnem omnibus praeripuerit; tamen ab aliis quoque doctrina et iudicio praestantib. viris animaduersa sunt, quib. auctor hic non vulgariter vel corrigitur vel illustratur. Inter hos prima laus debetur Errico Memmio, viro vt dignitate, ita etiam eruditionis iudicii que laude clarissimo. Is enim a duobus Graecae linguae in Parisiensi academia instauratorib. eximiis adiutus, Graecum pariter Latinum que textum plurimis in locis interpolauit; eas que notationes nobis per Ioann. Opsopoeum cum aliis quibusdam, ad iuvandam vtilitatem publicam, benigne communicauit. Quae adnotationes quibus in locis cum Stephaneis congruebant, a me sunt praeteritae; vbi autem aliquid habebant peculiare, Stephaneis sunt additae; nonnusquam etiam ad nostras Notationes speciales vel ad Indicem reiectae sunt, pro vt vid. batur commodius. Collecta insuper, et huc congesta sunt, quae a ceteris criticis, Turnebo, Leopardo, Hartungo, Casaubono, aliis v. obseruata et Notationum libris prodita fuerunt. A me quoque collata sunt nonnulla; etsi non magni fortasse ponderis, tamen aliquam profundi-

oris cogitationis ansam acutioribus praebitura. Inter quae ut discrimen teneatur, Memmianis in fine apposita est littera *M*: meis, interdum *S*. littera, interdum *Gr.* adscripta. alicubi etiam, ubi nostra Stephaneis adiicienda erant, vncis ea vtrimque hoc modo [] sunt inclusa. Et quoniam Stephanus e paginis ad paginas subinde lectorem remittit, earum quoque numeros in exteriore margine visum est adscribere, ne longo quaerendi labore quisquam defatigaretur. Adhaec quia Stephanus Adnotationes quasdam editioni suae in fine seorsum apposuerat, eas quoque suo quasque loco inferere libuit, ad iuuanda legentium commoda. Verum *multas ille passim in margine promisit, quas tamen in fine non exhibuit, sed in aliud tempus distulit.* De ceteris quae Stephaneae editioni sunt peculiaria, ipse Stephanus partim in Praefatione, partim Notationum initio monet. Haec tibi lector indicanda existimaui. Tu cuique quas hac in parte debes gratias, si factis non potes, animi saltem voluntatis quae propensione referre memineris. Vale. Francof. XIII. Kal. Aug. a Chr. MDLXXXIX.“

Qua finiuntur ista pag. 454. init., eadem subiicitur quaedam pars „ex Praefat. H. Steph. ad Ph. Sidneium, Virum Gener.“ quae erat in Stp. ed. pag. sine numero tertia extr. sq.

Dein p. 455 — 458. repetitur „II. Stp. Praefatio in suum examen interpret. Pol.“ — p. 459. quoque „Ang. Politiani ad Innoc. VIII. Praefatio — *Quum* —“ partim tamen modo, ad p. 460. i. ubi sequitur „Angelus Pol. Andreae Magn. suo S.º epistola illa *Efflagitari* — tota cum fine „a. Salutis MCCCCXCIII.“

Post, extr. pag. 460. ad 462. med. „Herodiani librorum argumenta“ quae supra in Bas. 2. L., sed omissa clausula ista ex Aur. Vict.

Secundum quae Noster ipse productus p. 463. „*Ἡρωδιανου της μετα Μ. β. [ἱστοριων] βιβλια οκτώ. Βιβλιον πρωτον. Προομιον.*“ Latina autem Vs. ut ap. Stp. supra, — ad p. 622. i., sinem faciente, media in pag., figura, ligno incisa, grandiore et arbitraria.

Interponitur p. 623. Zosimus totus et alii Graeci cum Vs. Lat. vsque ad p. 893. med., vacuo relicto rel. spatio. Tum a tergo (p. 894.) „Imperatorum etc. Series Chronologica. — Ex Antiquitatibus Constantinopolitanis; Palatinae bibliothecae libro. (unde tantum in Herodianum cepimus Latinam, non item Gr., seriem, ob diuersos partim annos)

M. Antoninus imperauit annos	XIX,	5671.
Commodus — —	XIII,	5684.
Heluius Pertinax — mens.	VI,	—
Seuerus — ann.	XVIII,	5702.
Antoninus — —	VII,	5709.
Macrinus — —	II,	5713.
Alexander — —	XIII,	5726.
Maximinus — —	III,	5729.
Gordianus — —	VI,	5735. “

vsque ad p. 898. i., vbi sequitur rursus alia „E lib. qui Temp. computatio inscribitur, (vnde iterum modo Lat. excerptimus)

M. Antoninus imperauit annos	16	5673.
Commodus — —	12	5683.
Seuerus — —	18	5703.
Ant. Caracallus — —	7	5710.
Ant. alius, Heliogab. — —	4	5714.
Alexander Mamaeae — —	14	5727.
Maximinus — —	3	5730.
Gordianus — —	6	5736. “ vs-

que ad p. 900. i. vbi med. iterum eadem figura lignea.

A p. 901. — „In Romanae Historiae Graecolatini syntagma Notationis Frid. Syllburgii (ad p. 944. vltra med. duabus lectis columnis, in alios, dein) In Herodianum.

„Herodiani quoniam m. f. exemplar nancisci haud licuit, propterea ex impressis optimae quaeque editiones a nobis fuerunt comparatae. Inter quas ctsi Stephanea integritatis nomine principem locum iure sibi vidicat, tamen ceteras quoque interdum consuluisse non poenituit. Quemadmodum igitur in textu supra, ita hic in (sic damus pro *inhicita*) notationibus ad Stephaneam editionem adhibebitur primum Aldina minor; quae octaua forma prodiit anno Chr. 1524: deinde

duae Basileenses; altera Henrici Petri, eadem forma; altera, Ioannis Walderi, forma enchiridii. His addentur Henrici Memmii aliorumque doctorum virorum notationes, quae supra in textui adiunctis scholiis minus commode poni posse videbantur; tum ea quae postea se quasi per spicilegium obtulerunt, vel ab aliis, vel a me ipso deprehensa, ex quo numero sunt quae diligentissimus antiquitatis instaurator Andr. Schottus ex Hispaniis ad me nuper misit, e vet. m. f. codice deprompta.

Hae notae, nunc incipientes, finiunt p. 952. fere extr. ubi succedunt aliae in alios, usque ad p. 970. m.

Post vacuum spatium p. sq. est praefatiuncula ad Indices, qui, coepti, eadem pagina longius trahuntur, sed numeris diuersis, Graecus tenens eandem serie superiori numeros usque ad 1052. sed Lat. inde novos ad 69, ultra medium.

Tergum deinde habet Addenda et Corrigenda „Candido Lectori Salutem“ vnus paginae, nec illius plenae. Insequens pag. rursus inanis, sed a tergo claudit insigne illud Wecheli superius.

Iam, praeter Indicem Gr., tripartita serie sectione quae per paginam quamuis constantem, nec modo explicationibus verborum et phrasium, sed et correctionibus atque coniecturis in certa loca, — maxime spectandus hic textus, a pag. 463. inde, qui gerit 1) elementa minora quidem, at Stephaneis maiora tamen, acria, munda,

2) compendia eadem,

3) praecipuum hoc, ut cuiusque paginae versus, intra textum Gr. et Lat., numerentur per denarios,

4) initio Prooemii et nouorum librorum elementa grandiora, Stephaneis simillima;

5) sectiones pauciores singulorum librorum, ita, ut modo post Prooemium vna teneat litteram magnam, sed reliquae Stephani veniant in serie textus Gr., paululo quacque diremta intervallo,

6) sententias in margine Gr. indicatas per figuram manus, cuius digitus post pollicem longius porrigitur, id quae extra et intra orationes,

7) orationes has et ipsas, in capite et calce, modo illo intervallo parvo seiunctas, at instructas in margine Gr. istis vncis (,) aut (");

8) parenthesis signa eadem cum Stephano (),

9) peculiare aliquod nouae sectionis signum, habens figuram litterae vel numeri 9 maioris, sed in capite prope toto oppleti nigro colore, vt p. 503. l. 30. 508. l. 9. 511. l. 41. quae figura et in Vs. Lat.

10) distinctiones alias interdum, quas indicamus in opere;

11) vitia nec eadem Stephani, nec alia, quod meminere; magni momenti,

12) lectiones easdem cum Stephano, praeter pauculas, in opere productas, vt cum ad 8, 5, 8. e. pro ~~η~~ deligitur ~~τ~~ et cum ed. Ald. et Bas.

Caeterum Sylburgius 1) lectiones textus saepe tantum memoriter profert, cf. ad 2, 7, 1. e. p. 206. m.

2) correctiones et coniecturas vero interdum easdem cum Codd. nostris, vt cum Bau. 3, 12, 25. e. 7, 7, 7. p. 734. m. 8, 3, 16. p. 966. i. 8, 4, 23. p. 1003. e.

3) supra iam ipse monuit de vocibus quibusdam, in Gr. textu inclusis vncis longioribus (), quae viderentur abesse posse, de quibus cf. in opere, praeter titulum p. 1. Var. L. a), quoque 5, 6, 5. p. 175. 8, 7, 7. p. 1081. etc.

1593. 8. Ingolstadt. (ad quam, in opere dictam Ing. 1., b. Ernesti, quondam possessor, in plagula pura ante frontem „in Bibl. D. Marci est Codex Mss. n. CCCLXXXIX. Herodiani, cuius specimen est ap. Theupolum p. 187.) Ei titulus:

„Ηρωδιανου Ιστοριων βιβλια η.

Herodiani Historiarum libri VIII.

Cum Interpretatione Latina.

Tum insigne quadrati maioris, per angulos ornati varie, sed continentis latum circulum duplicem, cum sententia, elementis grandibus circumducta, *Sapiens Dominabitur Astris.* et intra fines circuli interioris triplicis quae figuram matronae, coronato cum capite, solutis in humero utroque crinibus, solis imagine radiantis in pectore summo, veste pendula et fluctuante cum lemniscis, tenentis sinistra quidem manu pateram latiorum cum stipite tamen s. manubrio, dum e patera surgit fumus, — sed dextra sceptrum, — et pedibus stantis in globo

coelesti, in quo efformatas videas lunam, duabus
zonis s. fasciis stellulas, et solem radiatum.

Post scribuntur: „Cum gratia et privilegio Caesaris
Majest. Ingolstadtii

Excudebat David Sartorius.

Anno M. D. XCIII.“

A tergo vacua est pagina, sed sequens tenet „Impe-
ratores, quorum res gestae ab Herodiano describun-
tur (ex ordine deinceps, subter se quisque) Com-
modus. Pertinax. Iulianus. Severus. Antoninus
et Geta. Macrinus. Pseudoantoninus. Alexander
Maximinus. Maximus et Balbinus.“ cum numero
1. pag.

In aversa pagina incipit Gr. textus „*Ἡρωδιανὸς τῆς μετὰ
Μάρκον βασιλείας ἱστορίων βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον πρῶτον.
Προοίμιον*“ e regione Vers. Pol. „Herodiani Histo-
riae de imperio post Marcum, libri VIII Liber Pri-
mus. Prooemium.“ cum numeris p. 2. — 401. vl-
tra medium, in fine Gr. „*Τέλος*“ sed Lat. „Cum
facultate superiorum.“ subiecta figura, ligno incisa,
per quadratum partim, (in medio cum capite viri)
cui extrento affixae aliae figurae acuminatae binae.
In tergo paginae „Errata (deinceps vna serie et)
— Paucula alia omissione vel permutatione accen-
tuum et literarum commissa, facile Lector ipse
emendabit.“

Textus exterior quidem prae se fert 1) formam Ste-
phanci per sectiones et litteras initiales, et typos
eiusdem moduli minimi, verum per longe paucissima
compendia,

- 2) orationes similiter separatas, vel minus, et di-
stinctas vncis („in Gr. sed in Vs.“) qui vnci et
omissi pariter interdum, vt p. 108. e. sq. initio
orat. it. p. 126. m. init. et fine, etc.
- 3) diuersa, vt p. 4. e. init. sectionis ΤΩΙ cum iota,
p. Steph. nudo ΤΩ;
- 4) distinctiones saepe alias, quam Steph. cf. per
opus,
- 5) praeter Notas nullas, vitia quoque, aut Steph.
vt p. 14. l. 5. ad I. 5, 5. e. ἀκριβῶς cum iota, aut
alia, cf. praeter Errata illa, ab editore ad calcem
data, p. 88. e. ἀγνάσαν, etc. per opus interdum
notata, cf. 4, 3, 3. i.

- 6) lectiones plerasque Steph., tum veteres, tum ab eo propositas per coniecturam, quas adeo in textum receptas reperias, cf. 4, 5, 12. i. 7, 8, 8. e. 8, 8, 18. i. saepenumero cupidius et temere, sed et cum deprauatione, cf. per opus et 7, 1, 16. p. 565. it. ib. 21. p. 573.

quemadmodum et emendationes Steph. ad Vers. Pol. statim recipiuntur in Vs. vt p. 17. e. ad 1, 6, 3. p. 190.

sed vt Stp. coniecturae quaedam, receptae quamvis, tamen vncis in Gr. includantur, vt 4, 15, 19. e. at 7, 10, 3. e. partim modo, quo videatur editor inclinasse potius ad partes emendationes quae Sylburg.

- 7) lectiones peculiare, vt 8, 7, 22. p. 1101. ὑπαντάτο p. edd. et Mss. ὑπέντετο, per se quidem non male e forma contracta, — sed omissio pron. ad 8, 8, 2. p. 1104. αὐτήν, haud dubie ob pr. simile αὐτῶν.

Caeterum b. Ernesti in Prooemio tantum p. 2. ad marginem Gr. alleuerat ter Var. Lect. e Ms. Ve. et Theupolo.

608. 8. Ingolstadt., in opere mihi Ing. 2., cum priori eadem, etiam adeo quoad paginas, harum quae numeros, praeter haec

- 1) extrema in titulo: „Ingolstadtii.

Ex Typographeo Adami Sartorii.

Anno M.DCVIII.“

- 2) quod typi sunt obtusi, et plura compendia, quam in pr. cf. p. 10. l. 2.
3) aliae distinctiones interdum, cf. per opus,
4) inconstanter suscipiuntur coniecturae Steph., etiam cum deprauatione, cf. antea in 1. nr. 6., sed minus ad 4, 5, 12. i. p. 874.
5) lectiones deliguntur e Bas. 2. et nominatim e Bas. 2. Leisn., cf. 8, 8, 3. p. 1105.; sed simul etiam e Steph. ib. 7. p. 1111.
6) vitii laborat suis, tum omittendo 3, 2, 5. p. 508. 4, 12, 11. e. 8, 5, 3. p. 1022. tum aliter 2, 1, 22. i. πάνσεθαι p. πάνσεθε e Bas. 1. cf. p. 2. l. 6. p. 8. l. vlt.

quanquam communia habet quoque cum priori, vt p. 10. l. 12. σε p. τε, cf. ib. l. 16. p. 14. l. 5. it. 2, 2, 22. p. 57. 4, 12, 12. i.

- 7) correctior comparet in partibus, vt 4, 14, 8. e. vbi iota seruat adeo contra Steph. in ἀποβ., cf. 6, 1, 5. i. vbi editor correxit prioris vitium, seruatis istius omillis tamen.
- 8) lectionem aliam, quam vulg., retulit, per se non malam, 7, 8, 6. οἶμαι p. οἴομαι, vna cum Boecl. 2. — it. cum Ing. 1. e voluntate Steph. 2, 2, 9. p. 42. 5, 4, 8. p. 105. — it. veram 3, 11, 6. p. 691.
1624. 8. Lugdun. cum titulo logiori, fere e titulo ed. Steph.:

„Ἡρωδιανῆς ἱστοριῶν βιβλία η’.

Herodiani Hist. Libri VIII.

„Cum *Ang. Politiani* interpretatione; et huius partim supplem., partim examine *H. Stephani*: nec non eiusdem emendationibus quorundam Graeci contextus locorum, et expositionibus, ad calcem Operis.

„Adiecti sunt etiam *Zosimi Comitis* Historiarum Herodianicas subsequens libri duo, ab eodem *H. Stephano* Graece primum editi.

„Nouissimae huic Editioni accesserunt 1. margini adscriptae, quae sensum historiae capiunt, annotationes. 2. *Gnomologia*, ex Herodiano et Zosimo diligenter collecta. 3. Nominum et Rerum Index.“

Tum figura, ligno incisa, non plene quadrilatera, sed partim rotunda et angustioris spatii, amplectens circum triplicem, diuersae latitudinis, intra quem musca; opinor, expansis alis omnibus cum stellulis, (nisi est potius papilio,) subtus iacentē informi bestiola; densique corporis, e cuius latere utroque eriguntur pedes cancrini quinque, (araneae in speciem,) quorum ultimi latiores, cancri brachia densiora aequantes, contingere utrinque videntur volucrem superiorem, subscripto vno verbo: „MATVRA.“

Sub his „Lugduni,

Sumptibus Petri Ravaud, via Mercatoria ad Sancti Petri vexillum.

M. DC. XXIV.“

Huius paginā auersa est vacui spatii. In lqq. pag. 5½ Deductio illa ed. Steph. ad Phil. Sidneum tota, tum pag. 7½ etiam illa ed. Steph. Praefatio, praeter sectionem ultimam ap. Steph. Dein in reliquo paginae spatio figura, ligno incisa, fere vt in vtr. Ingolst., sed latior. Paginam a tergo inane excipit Noster, post figuram; ligno incisam, totius prope paginae longitudine.

Subter sese deinceps scribuntur haec. „Ἡρωδιανὰ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἱστορίαν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον Πρώτον. Herodiani Historiae de imperio post Marcum, vel de suis tempp., Libri VIII.

„Angelo Politiano Interpretē.

Liber Primus

Προοίμιον. Prooemium.“

sequente Gr. textu et Lat. e regione cum p. 1 — 321. finita, tum Zosimo p. 322 — 470. per 6 lineas cum solo vocab. „Finis“ et figura illa iterum lignea.

Deinde sine numeris in fronte per pag. 17½ H. Steph. Annotatiunculae non tantum in Herodianum, vt in calce ed. Steph., sed etiam in Zosimum, vnus hae paginae et dimidia, cum figura rursus lignea ista.

Post habetur, iterum sine numeris „Interpretationis huius partim supplementum, partim examen. Authore H. Stephano“ per paginas 36½ cum vacuo spatio reliquo.

Inde, rursus sine numeris, „Gnomologia ex Herod. et Zof. diligenter collecta“ Latine tantum, et e Zof. modo binis sententiolis, per pag. 8½ cum spatio vacuo.

Denique „Index rerum magis notabilium hoc opusculo contentarum“ Latinus tantum, sine numeris per pag. 29½ cum „Finis“ et figura illa lignea quartum.

Pag. sequenti media, intra quadratum amplum, per latera varie exornatum leguntur:

„Lugduni
„Ex Typographia
Claudii Cayne.

MDCXXIV.“

Iam porro in textu conspiciuntur Gr. haec: 1) Prooemium, incipiens per litteram γrandiorem in figura quadrilatera, dissectum est in tres partes, secus ac in ed. Steph.

- 2) sectiones reliquae, vt ap. Steph.
- 3) textum intra Gr. et Lat., loco numerorum Syllb. per decades, sicut per paginam quamque elementa quatuor A B C D, non aequo intervallo, inde a pag. 2, sicut p. 1. modo A.
- 4) orationes separantur quaedam, non tamen minores, cf. p. 13. e. D., nec adeo maiores, cf. p. 14. e. D., desitutae omnes vncis illis in margine

(,), vt sententiae suo aliquo insigni et veluti hederâ suspensa.

5) typi fere aequant Stephaneos magnitudine, non item acie, sed

6) compendia habent aut eadem cum Steph., aut alia, et adeo maiora, vt p. 9. D. l. 4. 16. l. vlt. 18. l. vlt. III. B. l. 6. 136. B. l. 5.

7) distinctiones pluries Steph., quam Ing., sed aliae etiam, quam Steph., interdum ex Ald. it. Bas. 2. R. it. Bas. 1. — it. adeo cum Ms. Ba. 8, 8, 10. e. p. 1118.

peculiares porro non ineptae, vt colon in periodo compositâ, v. c. 7, 9, 8. p. 786.

8) vitia, communia illa cum Bas. 1. R. aut 2. Leisn. ad 7, 9, 7. p. 786. Var. L. u), sed et propria, vt p. 10. B. l. 7. it. ad 8, 4, 24. i. 30. p. 107. it. in omiſſis, tum art. 7, 9, 15. it. δὲ 8, 8, 19. i. et subſt. πῆλξβας 8, 3, 6. i. tum pluribus vocibus ad 6. 6. 2. p. 415. — it. in male transpositis 6, 9, 7. i. — it. in confusis litteris 5, 8, 18. e. p. 266.

9) scripturam peculiarem, dum sola haec editio dividit ἐπὶ πλείον 8, 8, 14. p. 1126. — ἐξδύμ. I. 10, 5. p. 390. cum iota,

10) lectiones alias, vel ex aliis edit., vt cum Ing. 2. ad 3, 15, 18. m. it. cum Bas. 2. Leisn. ad 5, 6, 5. i.

vel proprias, non per se malas, 1, 2, 5. p. 47. 2, 6, 13. e. 2, 12, 7. e. 5, 5, 12. p. 148. 6, 6, 10. e. p. 437. 8, 2, 2. m. p. 924. 8, 5, 10. e. 8, 7, 1. p. 1073. — in quibus et quaedam fuerint e lapsu operarum, vt sunt aut videntur hae p. 153. A. l. 5. γένοντο p. γένοντο, (quo de tetigi ad 4, 1, 4. p. 799. demum in Nouis Add.) it. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 8, 11. i. — vt cum Ms. Ba. adeo 6, 5, 16. p. 395. 6, 9, 6. p. 520. — semel denique e Steph. monito forte p. 58. l. pen. ad 2, 2, 12. i.

Caeterum editor stellulas illas (*), futurae Notae signa, tum omittit, vt p. 260. i. ad 7, 2, 11. p. 595. it. p. 261. e. ad 7, 3, 2. i. et p. 263. i. ad 7, 3, 10. i. (quibus tamen locis ad calcem editor e Steph. subiecit Notas; in qua calce tamen ad secundum locum male habet numerus 262, pro his veris „261. Scribo γνο-

μένων. — 262. Scribo καὶ λ.“) — tum contra signum posuit illud p. 237. D. l. i. ad 7, 10, 16. e. vbi nil Notae ad calcem; quo de genere Steph. obliuionis; vel professionis, aliis rebus impeditae, supra etiam Sylburgius;

1627. 8. Parei, (in opere prima dicta et Par. 1.) qua de; cum non amplius in manibus esset; coactus sum dare sola haec, quae olim comparando in liturariis meis exsignabam. Titulus fuit:

„*Ἡρώδιανς τῆς μ. Μ. βασιλείας ἱστοριῶν βιβλίον ὀκτώ.*

Herodiani Historiae de suis temporibus libri VIII.

E graeco quondam in linguam latinam conuersae ab Ang. Politiano: nunc vero a variis mendis castigatae et notis brevioribus illustratae:

studio et opera

Danielis Parei, Philip. Filii. Dau. Nepotis.

Francofurti ad Moenum

Typis Ioh. Friderici Weyssii,

Impensis Gulielmi Fitzeri,

Anno ∞ 10 CXXVII.“

(Manu adscripta erant haec. „TS. Reinesius D. — Editioni Londin. a. 1637. apud Thom. Harper, impensis Sam. Browne, accessit Speculum Principum bonorum et malorum ex Herod. l. VIII. excerptum. — Edit. Basil. Graeco-Lat. curata a Ioh. Huobero Med. ib. a. 1549. in 8. — Ioh. Henr. Boecleri cum Indice luculento philologico D. Balth. Scheid. Argentor. ap. Ios. Städel in 8. 1661. — Mentio Herodiani apud — Capitol. in Clodio Albino p. 325. et Alex. Mammaea p. 373. — Lamprid. in Ant. Diadumeno p. 292. — Euagr. l. 5. hist. eccl. c. vlt. — Phot. Biblioth. c. 99. — Capitol. in Diadum. suis: Herodianus scriptor graecus.“)

Tum Dedicatio: „Praecellentissimo Viro Henr. Altingo Salutem dicit Daniel Pareus.“ Post varia, quorum summa est solatium in calamitate e veteribus scriptoribus, enumeratis quae, quos legerit, ediderit et illustrarit commentario libello, pergit sic. „Eandem medicinam mihi polliceri visus sum ex lectione accuratissimi scriptoris Herodiani, qui historiam sui temporis annorum sexaginta a Marco Imperatore vsque ad Gordianum III. esse persequun-

ius. In eo quippe obseruavi, imperii sceptrā non eodem fortunae nutu volui; sed variis ac repentinis interstitiis inquietari, nihil que adeo hodie contingere, quod non et olim subierit Deorum illa purpurata natio. In tantum igitur placuit Romanae historiae autor ille, vt e manibus non ante deposuerim, quam et Graecum iuxta ac Latinum textum probe excussissem, in capita ordine digessissem, notis que breuioribus illustrassem, id que in priuum duntaxat meum vsum. Quam quidem opellam meam vbi amicorum alter et alter forte viderunt, persuadere sese mihi studuerunt, vt sic concinnatam historiam Herodiani publici quoque iuris facerem: quo laboris huius cuiusmodi fructus ad plures quoque derivaretur. — Neapoli ad Moganum, a. d. XXVIV. Aug. Anno ∞ IOCCXXVI. “ Sequitur „Ang. Politiani ad Innocent VIII. — Praefatio“ sine subscripto, nisi per Ms. „prid. Non. Mai. a. 1493. Andreae Magnanimo suo versionem suam commendat et vt excudi eam procuraret, rogat, e rufculo Fesulano. Extat in edit. Basil. Huoberi a. 1549. “

Dehinc „Praefatio ad Lectorem (vt in fronte paginarum sqq. modo inscribitur, a me repetita, quoniam est veluti Epitome s. Compendium Herodiani.) — Lectori Beniuolo S. — In Herodiani historiis videbis rerum casus admirandos, et vices obseruatione dignissimas. M. Ael. Antonius Philosophus orbis defensor, speculum virtutis, bone Deus, quam perniciosum humani generis hostem, quam profundum vitiorum gurgitem et genuisse, et reliquisse hic legitur? An non Commodus hic, paternas virtutes abiecit, opt. illius exemplis proculcatis, specimina ipse proposuit malitiei et dedecoris? quibus non solum militem, verum etiam Senatum populum que Romanum ita infecit, vt civilem et vtilem Principem Pertinacem ob virtutem exosum haberent, ac parricidio extinguerent? Mali autem praecipitium quam sit obuium, ostendit ruina illa, qua vulgus non solum, sed sanctiss. et doctiss. viri prolabi videntur. Didius Iulianus aequi sacerdos, iusti doctor, legum custos, caupo-natur imperiam, id que sanguine luiturus, Neque

est quod quis existimet, peccatum numerositate correctorum facile corrigi posse, postquam inoleverit; cum infida illa imperii et simulata rectorum societas vel optimos corrumpat ambitione, fomenta tyrannidis subministret, diuaricet que imperia: proscriptionum denique et parricidiorum proponat interdum exempla: quod ipsa Albini, Pescennii tempora loquuntur: et Seueri Principis, qui Caracallam, immitem catulum, post se relinquens, (hic quidem series laborare videtur: sed ab alia manu scripta haec corrigere non potui, libro ipso absente,) cuius venenum superare potuit, fratricidium in Geta nequiuit, immo edocuit. qui certiss. hoc est, Sceleratas acquirendi regni et tyrannidis artes, tanquam adminicula successionis in usum traduci: quae licet perdurare diu nequeant, paruo tamen tempore, et priuatis et publicis rebus, summam eam que perennem calamitatem infligunt: dum scelus ipsum foeditatis suae affectatores et admissarios habeat, qui omnem florem, omnem odorem virtutis conspurcare nitantur, quo factum, vt neque Macrini ad summa adspirantis animus, neque Diadumeni generosa indoles exerere sese potuerit: quando luxu perditus miles, et imperiosus, Bassiani indulgentiam, in Helio-gabalo monstro rediuuiam, amplectebatur: ac quam ipsa diuinitas diutius tolerare non posset, portentosam pecudem laetiori animo perferre, (historicorum more, opinor, p. imperf. priori) quam insequentem omnibus numeris absolutum et imperatoriis virtutibus perfectissimum Principem Alexandrum. Correptione enim offensum vitium, virtutis lenimen non moratur: ac fastidio medicinae, medicum ipsum perdere cupit. Tantam vero pertinaciam iustitiae oculus vt edomaret, Vltio diuina praesto fuit: quae duos illos Maximinos Senatui, militique carnifices immisit, Gordianum ostensum rapuit, Pupienum Balbinum que committit; postremo puerum Gordianum imperio praeficit, tutoribus gubernatoribus que subiectum. initia certe horrendi exitii, quod paulo post Rempubli- cam Romanorum ferme totam inuenit ac perfundedit: Sic finitur sine subscripto.

mium (p. *Septimum*) Scuerum, Antoninum (rursus p. *Antonium*) Caracallam, Heliogabalum, et Maximinum, etc.“

Qua pag. 8 dixi, finiebant haec modo „Daniel Pareus. Phil. Fil. Dau. Nepos.“

Nunc prioris ed. eadem Praefatio: „Lectori Beneuolo S. (sed finis alius pag. sequentis lin. 6.) — pessum dedit. Tantum est. Vale, et Herodiani Historias magni aestima.“

Statim post „Summarium Herodiani, ex Photii bibliotheca p. 102. 103.“ Latine tantum, finiens cum pag. sq.

Noua pag. habuit (cum fronte priorum pag. „ad Lectorem“) partem modo Epistolae Ang. Politiani ad Andr. Magnanimum „Efflagitari — post edentur, (et a med. pag.) Eiusdem Polit. Praefatio ad Innocent. VIII. — Cum Romae — anxietas (post quam partem iterum istius additum modo) Vale“ vacuo relicto paginae spatio inde a medio fere.

Tum noua pag. coepit his: „Innocentius Papa VIII. dilecto filio, Angelo Pol. Salutem et Apostolicam benedictionem. — Herodianum — Datum Romae — die 16. Aug. M. CCCC. LXXXVII.“ —

Dein in media pag. „Augustinus Maffeus, Ang. Politiano. S. D. — Cum esses Romae — euigilabit. Vale.“ quae finiebant pag. sq.

Tum „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. (partim modo a principio) — Herodianus suorum temp. — prodiderunt.“

Eadem pag. med. „Ex Praefatione H. Stephani ad Phil. Sidneium (ex media tantum) Duos ad te — complectatur.“ quae excepit in sq. pag. med. „Eiusdem H. Steph. Iudicium de Interpretatione Ang. Politiani. (proprie ex H. Steph. „Praef. in suum examen Interpret. Pol.“ principium modo) — Quantus — fraudauerit.“

Tandem a tergo tria in laudem Herodiani testimonia, quae infra exhibeo, nunc accedens ad nouam pag., cuius frons ornata parallelogrammo, ligneo, varie exsculpto, ramis foliatis, floribus, cinaris cum calathis, etc. Sub qua figura

Ἡροδιανῆς τῆς μετὰ Μάρκου
Βασιλέως ἱστορίων βιβλίον
πρῶτον.

Προοίμιον.

Herodiani Historiae de
império Rom. Imperato-
rum post Marcum, Liber
primus,

Prooemium. “

quod, coeptum elemento grandi in quadrato, sine vl-
lis sectionibus, continuo pergit vsque ad p. 3. init.,
post quae „Breuiarium Libri primi“ fortassis idem
cum illo ed. prioris, longius quidem, vt ad finem pa-
ginae modo praebeantur quatuor versus textus Gr. ac
Lat., qui textus tenet deinceps eadem illa prioris ed.
1) sectiones cum numeris Rom., 2) marginalia, con-
tinentia illa tum argumenta historica, vt p. 3. e. „I.
Marci filius Verissimus moritur“ per mera adeo nom.
propr. vt p. 6. „Ptolemaeus, — Antigonus, etc.“ it.
p. 23. m. „Festum Matris Deum“ p. 26. e. „Lauri
odores contra pestem valent“ p. 33. i. „Sacra via“
tum e moribus vt l. 2. p. 50. e. „Beneficiorum memo-
ria“ p. 54. m. „Sella non facit Imperatorem: sed res
gestae. — Memoria iniuriarum tenax“ p. 60. e. „Sub
iniusto Imperatore omnia in peius ruunt: licentia mi-
litum gliscit“ p. 71. m. „Miles probatur labore, mol-
litie“ — p. 72. m. „Roma *ἐστὶν* Imperii“ — l. 3. p.
87. m. „Byzantium“ — l. 7. p. 219. i. „Tyrannorum
res lubricae“ — l. 8. p. 248. i. „Oratio legati“ p.
261. i. „Oratio Maximi“ — 3) orationes cum titu-
lis, *Δημηγορία* λ. sed non omnes dissectas, cf. p. 7. 9.
nec separatas minores, cf. p. 11. sect. XI. extr. nec lon-
giores ab init. cf. p. 12. — 4) sectiones textus inter-
dum breues admodum, vt XXII. p. 18. XXIX. p. 21. et
solum in Vs. cf. p. 26. 28. 33. — 5) finem quidem li-
brorum semper sine subscriptis, at interuallum ad se-
quentem impar, et quemque librum cum suo aliquo
Breuiario, vsque ad p. 266. qua inchoata desinunt
textus vterque cum „Τέλος. — Finis.“

Relicta pagina dein vacua, attexitur „Index rerum
memorabilium in Herodiano per 6½ pag. litteris minu-
tissimis, quae pag. vltra medium inanis habet modo
„Finis.“

A tergo nihil, sed in pag. noua titulus alius: „Princi-
pum bonorum et malorum Speculum, siue Monita et
Exempla Ethico-Politica: Quae virtutes et vitia Prin-

cipum spectant. Ex Herodiani Historiarum sui temporis Libris VIII. Excerpta a Daniele Pareo.

Londini,

Venalia prostant apud Sam. Brown,
Anno M. DC. XXXVIII.

Post tergum vacuum rursus „Aphorismi Ethico-Politici. Ex Herodiani Hist. sui temp. Lib. I. Prooemio.“ a p. 3 — 49. extr. qui Aphorismi, vt nomen fert, secti in particulas, maiores, minores, cum numeris Rom. Latinas res producunt cum verbis interdum Gr. Herodiani.

Quam paginam ante dixi hos Aphorismos finisse, sequuntur aliae duae, vbi titulus „Ad Lectorem“ et eadem quae supra „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. — Ex Praef. H. Steph. — Eiusdem H. Stp. Iudicium rel.“

Claudit inane tergum paginae. Tum in mundaepapyri plagula Ernesti haec atramento scripserat. „Solebant vet. m. Principes nouis Principibus gratulari per publicas legationes, id quod discimus exemplo Pertinacis p. 53. Nigri p. 65. — ad p. 32. *de templo pacis*. ad Numae tempus refert Clemens Stromat. L. V. p. 234. ed. Sylb. d. huic sententiae aduersatur Tertullianus, qui Numae temp. nulla templa fuisse ait. Certius itaque autoribus Suet. in Vit. Vesp. c. 9. Plin. XXXVI. 15. Vespasiano Iudaeorum victori tribuitur, de cuius splendore cf. Ioseph. Bell. Iud. L. VII. c. 24. Plin. l. c. von Seelen de Dea Pace. Progr. Lubec. 1718. ed. p. 7. 8. Procop. L. IV. de bello Goth. dr. *νὴς περισσόβητος*. — Solebant recens creato imperatori s. regi praeferre ignem. cf. p. 65. §. 30. — NB. Steph. ibi legi vult: *ἐνᾶτε*. v. c. I. 17. Herodianus (sequebatur vox per compendium, mihi quidem non explicandum) dicit *ἐνᾶτε* p. *ἐνᾶτε*. ita ap. Aelian. V. H. XIV. 33. — Sueton. in Aug. c. 24. Disciplinam milit. seuerissime rexit, ne legatorum quidem cuiquam nisi grauate, hibernis que demum mensibus permisit, vxores inuifere.“

Iam textus Gr. 1) litterae sunt minores, vt Steph., nitidae que

- 2) cum compendiis fere iisdem,
- 3) ratio reliqua correctior in vniuersum, quam prioris Par., cuius vitia non omnia fert, at alia, in-

terdum a manu b. Ern. correcta, vt $\lambdaύσσεσθαι$ p. $\lambda\eta\sigma$. p. 17. sect. XXI. l. 3. ad 1, 8, 12. p. 31. it. p. 21. in extritam prelis litteram τ adscribendo, ad 1, 9, 21. p. 374. it. p. sq. e. affigendo s in fine $\alpha\beta\alpha\tau\omicron\nu$ 1, 10, 6. p. 392. it. p. 23. m. pro $\alpha\rho\kappa\eta$ formando χ ad 1, 10, 11. i. it. p. 27. i. allinendo scite ν ad $\tau\omega$ 1, 12, 5. p. 481. ib. p. m. p. $\tau\iota\mu\acute{\upsilon}s$ fingendo η ib. 8. p. 488. sed mox intacto $\alpha\theta\rho\acute{\iota}\zeta\omega\nu$ p. α ib. p. 492. etc. qualem indulgentiam (incuriam enim nolim dicere, sed potius properationem in legendo) b. Viri, atque adeo Iuuenis adhuc, in opere tetigi alias, cf. 3, 11, 16. 3, 15, 2. i. 8. p. 778. 10. p. 781. 12. p. 784. 4, 1, 2. i. et, quod demum nunc reperi, in omillis quatuor vocibus 3, 4, 17. p. 553. Add.

tum in vitia communia cum priori 1. cf. vniuerse 1, 7, 7. m. p. 248. 2, 4, 6. e. 3, 8, 6. p. 622. 3, 15, 14. i. 4, 1, 9. p. 805. f), 4, 15, 8. p. 1047. 6, 4, 2. i. 7, 8, 5. p. 749. Add. — it. per confus. particip. aor. 1. et fut. 1, 4, 8. p. 106. vel contra 4, 1, 9. p. 805. d), — it. per repetitum vocabulum 6, 3, 15. i. — it. per omissa 1, 1, 5. p. 16. 1, 6, 24. p. 228. 1, 8, 8. p. 291. 1, 14, 7. p. 603. 2, 10, 17. p. 330. 4, 2, 2. i. 3. i. 5. e. — plura 7, 1, 14. p. 560.

quae quidem editor ipse correxit, non bene 1, 6, 21. p. 224. sed stultius 3, 4, 4. p. 539.

sed in vitia propria cf. vniuerse 1, 10, 15. p. 413. i.), 2, 11, 16. p. 355. 2, 14, 7. p. 440. 3, 9, 17. p. 657. 4, 1, 9. p. 804. 4, 2, 15. e.) 4, 12, 8. p. 997. — it. per omissa 1, 11, 2. p. 421. 2, 10, 15. i. 3, 1, 8. p. 494. 3, 3, 5. p. 528. — it. per spiritum subst. 3, 1, 11. p. 497. — it. per accentus 1, 3, 1. e. 1, 14, 14. e. Add. in $\tau\acute{\iota}\nu\alpha$.

perro in vitia aliunde, quam e priori 1., vt ex Ald. 3, 2, 2. p. 505. 2), it. e Steph. per vet. lect. 1, 5, 23. e. it. e Bas. 1. R. 1, 10, 10. e. Add., it. e Bas. 2. 1, 9, 2. p. 333. 1, 11, 9. p. 445. 1, 12, 3. e. 2, 14, 9. i. 3, 1, 4. i.

quo et referri possunt, quae separatim sequuntur

- 4) lectiones vitiosae, per parenthesin quidem ineptam, 1, 10, 15. k) e Bas. 2. R. aut Lugd. — it. per confusa, vt $\delta\eta$ p. $\delta\epsilon$ 2, 11, 12. p. 351. e Bas.

2. — it. propriae, in *ds* p. 7^e 6, 6, 2. p. 415. — it. per ordinem alium 2. 11, 13. p. 351. — alit. 7, 4, 5. p. 654. — etiam magis, quam prioris cf. 5, 7, 7. i.
- 5) lectiones per se quidem non vitiosae, at for per errorem operarum tamen, vt 1, 8, 7. p. 28 e Bas. 2. L. sed e Bas. 2. alterutra 1, 10, 10. 399. 2, 12, 7. p. 371. 9. p. 375. 3, 2, 2. b), 12, 9. e. 5, 3, 18. p. 84. — it. propriae 2, 12, m. *ds* p. *ds*, it. in augmento nullo med. 4, 1, 3. p. 79.
- 6) lectiones correctiores, quam prioris 1., vt 1, 4. p. 143. 1, 6, 8. e. 18. e. 1, 8, 1. p. 266. 11. 303. 305. 15. p. 321. 1, 10, 14. p. 410. 15. 413. h), 1, 13, 10. p. 554. 2, 13, 10. p. 395. 3, 11. p. 515. l) et o), 3, 5, 13. e. — etiam, quar Ald. 1, 9, 5. p. 336. k), e Bas., — etiam, quar Ald. et Bas. 1, 14, 4. p. 592. ib. 3. p. 590. vbi i Var. L. debuit esse „Par. 1.“ — etiam, quar Steph. et Bas. 2. 2, 13, 10. p. 394. h), secus 2, 14, 2. p. 427. l)
- 7) lectiones aliae, quam prioris 1., per se non malae, vt in tempore verb. 1, 12, 18. p. 524. 3, 1, 5. i. — it. aliter 3, 7, 14. e. 5, 3, 20. p. 87. — nec tamen ita elegantes 8, 8, 8. p. 1114. — etiam quam Bas. 1, 13, 8. p. 546. e Steph. aut Sylb.
- 8) lectiones communes cum priori 1., e Sylb. cum stellula (*) 8, 8, 3. p. 1105. — sed quam omne ed. al., per se bonae 5, 2, 2. i. 5, 3, 4. p. 61. ib. 22. p. 89. — etiam adeo verae 5, 8, 9. p. 251. e ex coniectura Sylb. — it. quoad distinct. 1, 8, 14. e. — quoad scripturam, vocales 1, 7, 8. e.
- 9) lectiones aliae, quam prioris 1., quoad externam scribendi formam, vt quoad distinct., aliunde aut propriae, per se non malae 1, 2, 1. e. 1, 11, 12. p. 452. 3, 12, 22. e. 6, 8, 11. p. 502. — non ita bonae 5, 5, 2. p. 131. 6, 5, 17. i. 6, 8, 9. p. 497. — immo stultae 2, 7, 8. e. Add., 3, 7, 19. p. 613. — sed bonae, cum Ms. Ba. 1, 17, 10. p. 721. h) Add. — quoad accentus 1, 4, 10. i. 1, 10, 2. i. 4. p. 385. 3, 3, 11. i. — it. in diction. enclit. 1, 17, 16. p. 728. 21. p. 735. Add. — quoad spiritus, in verb. 8, 1, 6. p. 908. Add. vbi debuit esse Par. 2. — it. in subst. 1, 5, 17. p. 163. — quoad simpl. consonas 2, 12, 4. p. 366. cum Ms. Ba.

10) lectiones aliae, quam in ed. aliis omnibus, quoad distinct. 2, 11, 9. p. 348. — per glossam, in subst. Μαξιμῶν p. pron. αὐτῶν 7, 10, 2. i. — aliter, per se bonae 6, 5, 9. p. 385. — non item 1, 14, 16. p. 625. 2, 11, 16. p. 355.

Caeterum huius margini alleuerat b. Ernestii manus subinde quaedam, 1) vt iuuenilia, non hic repetenda; p. 203. e. 210. m. sqq. 230. i. — 2) obscurius, quam vt praestem, me vere vidisse, p. 213. i. (ad 7, 1, 22. p. 574. sq.) „amicitia sucosa in vita fugienda, turpissima. — Ouid. 1. de arte Am. (1, 585.) tuta frequens que via est, per amici fallere noimen. Tuta frequens que licet sit via, crimen habet, et Pers. sat. 5. (116.) talem hominem sic alloquitur; pelliculam veterem retines et fronte politus Astutani retines pauido sub pectore vulpem“ qui vers. posttr., clare scriptus, habetur hodie sic, Astutam *vapido* seruas *sub* pectore *vulpem*. — 3) coniecturas Steph. aut Sylb. p. 25. e. (ad 1, 11, 12. e. p. 458.) p. 26. e. (ad 1, 12, 3. p. 476. m.) p. 97. i. (ad 3, 5, 8. p. 565. e.) „δ“ — aut suas p. 129. (ad 4, 2, 14. p. 823. m) — 4) Var. Lect. editt. p. 137. m. (Ald. ad 4, 5, 15. p. 880. e), — it. p. 159. i. „al. addunt ἡπάγετο“ 4, 15. 21. e. vbi nulla est Var. L. et verbum id modo a Par. hac omissum vitiose. — 5) correctionem aut syn. p. 208. i. „χιλίαρχον“ 6, 9, 13. p. 529. vbi ad vulg. χιλιάρχη non est Var. L. vt alibi. — 6) versionem p. 96. m., iam praebitam a me ad 3, 5, 4. p. 562. i. — 7) notulas in res aut phrasas, quarum partem in opere iam exhibui, vt p. 38. e. ad 1, 17, 1. p. 703. m. it. p. 87. e. ad 3, 1, 14. p. 502. m. it. p. 106. e. ad 3, 3, 18. p. 638. m. it. p. 111. i. ad 3, 10, 7. p. 670. e. it. p. 114. m. ad 3, 11, 17. p. 703. i. it. p. ead. 114. e. ad l. 1. 9. 18. p. 706. m. it. p. 122. ad 3, 14, 13. p. 763. m. it. p. 127. m. ad 4, 1, 4. p. 800. e. it. p. 130. m. bis ad 4, 2, 16. 19. p. 826. e. 829. m. it. p. 143. i. ad 4, 8, 19. p. 936. e. it. p. 162. e. ad 5, 2, 4. p. 34. e. it. p. 188. i. ad 6, 2, 1. sq. p. 309. e. it. p. 221. e. ad 7, 5, 6. p. 674. e. it. p. 235. e. ad 7, 10, 4. p. 816. e. it. p. 250. i. ad 8, 3, 19. Exc. p. 1142. i. — partem vero, ferius repertam, hic modo ostendo, adscriptam in Addendis, vt pag. 39. m. ad 1, 17, 5. p. 710. m. it. p. 63. m. ad 2, 7, 13. p. 232. m. it. p. 79. e. ad 2, 13, 18. sq. p. 415. e.

Idem que Ern. semel, improbaturus Verf. Pol., d
secuit crucibus atro pennae colore p. III. m. sec
XXXIV. i. ad 3, 10, 9. p. 671. e.

Denique hoc etiam tardius visum, vt, quanquam co
stans haec ed. in elementis magnis, nomini propr
concessis, tamen dederit p. 95. e. τῶν — Βαυβαζων
3, 4, 18. e. sed p. 109. e. ad 3, 9, 19. p. 659. τοῖς βαυ
it. p. 13. m. ad 1, 6, 23. e. etc., lauddubie sum
illo primi loci honore e Bas. 1. R.

1644. 8. Boecleri, quam in manibus habitam, nescio vnd
sic comparatam tunc in liturariis reperi:

„*Ἡρωδιανῶν ἱστοριῶν βιβλία η.* — Herodiani Hist. l. VII
— editi cura Io. H. Boecleri Argentorati ex Officin
Io. Phil. Mülbii. — M. DCXLIV.“

Post Dedicationem fuit Praefatio, in qua nihil, vnd
textus deriuatus, sed modo „adiecimus Notas
Animaduersiones, — contextum in capita distinximus
propter opportunitates, aliis iam saepius declarata
— breuiarium singulis paginis praefiximus, — Ind
cem subiunximus.“

Deinde „De Herodiano“ e Photio Excerpta, G
et Lat. Sed textus 1) diuisus in capita tantum, no
item in §. §.

2) lectiones alias habuit, quae non in ed. Steph.,
p. 8. 1, 4. vbi Steph. pergit eadem serie, contra

3) copulat, quae sunt apud Stp. separata, vt p. 1
1, 4. it. p. 14. 1, 5., mox faciens nouum caput p
Stp. serie eadem. Sic

4) etiam orationes, quas Stp. segregat, vna seri
iungens

5) gessit vitia grandia, p. 5. 1, 2. omissa καὶ σοφοί
it. p. 25. 1, 8. omiff. συλληφθῆς,

6) p. 17. 1, 6. fuit ὁρίσαντα ad 1, 6, 16.

7) p. 9. 1, 4. seruatur Steph. ed. προσαρχθ., vt t
men manus aliena corrigeret ad voluntatem Stp. in ma
gine προσάρρ. ad 1, 4, 8. e.

Post libri 3 finem sequuntur Notae, (quae auctae fur
in edit. Scheid., maxime animaduersionibus quibusda
in textum et lectiones,) et tandem „Index rerum
Lat.

Scripseram praeterea haec, per comparatas cum eo
Stp. duas Boecl., hanc et sequentem.

H. Stp.	Bc.	Noua
προομιον.	omisit	omil. etiam.
ἐτι καὶ	om. καὶ	— etiam.
ἐντευχῶν.	ἐντεχ.	etiam.
τὸν ἀπὸ τῶ	ὑπὸ	ἀπὸ.
γῆς σααμῶς,	finē commate	cum commate.
Φθόγας,	Φθόγας.	etiam.
δυνασάων.	δυνασάων.	etiam.
ἡρόξαν.	ἡρόξαν.	etiam.
p. 2. αὐτῶ	αὐτῶ	etiam. Vnde intelligitur

indoles eius amplius, partim que vitiosa, partim diversa saltem.

Quae nunc praebeo, reperta in peculiari scida, fortassis sunt e Praefatione.

„Infausta vero illa et infesta omni truculentiae publicae genere tempora *Herodianus* orditur, et per septuaginta circiter annos pertexit: *Dioni*, et *Tacito*, non contextu tantum operis, sed pragmaticae grauitatis comparatione adiungendus. In hoc clarissimis prostituta monumentis tyrannorum ingenia, facinora, fata; tyrannidis consilia, momenta, pericula; dominationis instrumenta et dehonestamenta, magistri et ministri; virtutis bonique moris exilia ac exitia; turpitudinum non praemia minora quam certamina; adulationis artes ac vasa; seruitutis spectacula et genera; haec, inquam, omnia in *Herodiano*, tali tradita scriptione visuntur, quae lectoris animo ciuile ac interioris prudentiae genium vltro possit conciliare.

Neque tamen haec tantum materies *Herodiani* paginas occupauit. quippe sicut *Tacitus* in annalibus suis pauca de *Augusto* et extrema repetendo pleraque imperii *Augustei* momenta est complexus; ita *Herodianus* noster, dum *Marci Antonini* vltima exequitur, vniuersam boni moderatique Principis ac Principatus formam egregio artificio designauit. Iam vero *Alexander Mammatae*, satis copiosa expositione, quippe cum tredecim annis regnauit, vtique est ad praeclari imaginem imperii descriptus: adeo plane nihil desideratur eorum, quae vel ad educationem Principis sobolis, vel ad normam imperatoriae virtutis, vel ad temperamentum singularis potestatis, vel ad disciplinam aulae, vel ad consilia publicae tranquillitatis creduntur pertinere. Quid de *Pertinace* dicam? cuius Principatus solo tempore minor est optimi cuiusque Principis regi-

mine. id quod etiam de Maximo et Balbino, in hac historia memoratis, potest affirmari. Sed et Alexandri Seueri imperium, licet tyrannidi propius fuerit; tamen multa habet bonis Principibus imitanda, praesertim in re militari: cuius laude incomparabilem Seuerum Herodianus censet.

Notitiam huius viri haud magnam ex antiquitate habemus. praeter enim *Capitolini*, *Lampridii*, *Pollionis* breuissima elogia, quibus nihil ferme quam nominatur, vix licebit aliquid memoratu dignum, quod certo ad Nostrium pertineat, reperire. Potissimum ergo laudis ex se habet, et nobilissimo historiarum opere, quod nunc denuo publicamus. Vixit sub Principibus, quos descripsit, Dionī σύγχρονος, ac, vt arbitramur, in scribenda historia aemulus. Quod si quis vtrumque velit comparare, *Dio* sane amplitudine argumenti; copia expositionis, frequentia pragmaticae informationis praecellere videtur; sed stili terribilissima et temperatissima venustas, *οὐκονομία* historiae concinnitas, sententiarum opportunitas et elegantia, iudicii civilis grauitas et acquabilitas, compositionis vniuersae competentia in *Herodiano* longe longeque eminebit. Cumque grandiore stilum ac Thucydidis imitationem, iudicio Photii, sibi proposuerit *Dio*, tamen interdum nescio quam negligentiam et inaequalitatem praefert: *Herodianus* ex diuerso eximiae curae similitudine venustissimi operis telam pertexit; vt non absurde, si quid iudico; *Curtianis* inter Latinos curis comparari queat. Quapropter bonarum litterarum studiosis saepius pro Latinae eloquentiae temperamento *Curtium*; e Graecis Historicis, eiusdem venustatis ergo, *Herodianum* solebam commendare. Neque fortasse melior rectorque comparationis iniunctio potest. Vniuersim rectissime iudicauit de *Herodiano* Photius, quod in omni laude Historici vix cuiquam concedat. id quod prolixius ostendere, nunc non vnas ob causas superfedemus. Fuit autem (nec enim id omiserim) non ex iis, qui prudentiam civilem e lectione tantum et studiis sibi comparauerunt; sed in dignitatibus publicis et aulicis versatus ipso actu exercitas ingenii vires ad historiam scribendam conuertit. Neque incomperta tradidit; sed sui temporis historiam certo idoneoque instructu aggressus, omnia ad veritatis fidem praesidia habuit. Nam quod nonnulli in rebus Alexandri et Maximini fident

eius suspectant, non magnis id videntur de causis facere, sicut in Notis ostendimus. Argumentum, quod delegit, quam sit memorabile, verissima praedicatione in prooemio operis ipse satis declarauit. Qui eum *βιογράφοις* aggregant, valde errant: quis enim non videt, et consilium et formam non alterius nisi pragmatici operis esse, iustae quae historiae? Vnde etiam a Latinis ita citatur, quod *Historiam temporum suorum* scripserit. Ceterum loco praefationis amplioris, *Excerpta Photii ex Bibliotheca* huc transtulimus: ut et *historiae summam*, et *historici elogium* vno conspectu cognoscere Tibi liceat, Lector Beneuole, cuius iudicio et fauori mea studia permitto.

1662. 8. Boecleri, (emta mihi, nescio amplius vnde, et in opere dicta Boecl. 1.) tulit pro fronte aeneam tabulam formae octauae, vbi a sinistra in summo solaris orbis pars, emittens radios, e regione coelum obductum atris nubibus, vnde pluuia delabatur cum fulmine in mare, an tellurem, obscurum, — intra has regiones erecti montium duorum apices, quorum in sinistro Pegasus innititur posterioribus pedibus, reliquam corporis partem in aëre tenens, sed caput retro spectans, — subtus arbores quaedam, quarum binae altius surgunt, — tum feminarum trium media sedet, supra pedes vtrâque manu tenens fasciam latiore, inscriptam *Ηρωδιανὲ ἱστορικὸν λόγοι* H, alia ad sinistram stat, manu tenens cornu copiae, prope fasciam illam, sed alia, ad dextram, et ipsa stans, erigit versus sedentem manus vacuas, gerens in ceruice laruam, — sub pedes sedentis pedamentum latius finit in duas oblongas et cylindratas formas albi coloris, in quarum sinistra leguntur *Ἡρετὴ δ' ἔδεν φέρει βροτοῖσιν ἂν μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχει*. sed in dextra *Συμφοραὶ θεήλατοι πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότε ἤλθον ἢ τότε*. Dein in margine extremo tabulae, ad sinistram „Ioan. Walter. inuentor.“ ad dextram „Matth. Küfeli sc.“

Post tergum inane „*Ηρωδιανὲ ἱστοριῶν βιβλία η.* — Herodiani Historiarum l. VIII. cum Notis et animaduersionibus Io. Henr. Boecleri.

Secunda Editio.

Accessit

Index Graecus locupletissimus, qui simul et Lexici

Cc

Graeco-Latini, et Latino-Graeci, et Phraeologias, et passim commentarii loco esse poterit, Auctore Balthasare Scheidio, — Argentorati Impensis et typis Iosiae Staedelii

CICIOCLXII.“

Pone aliud vacuum tergum Dedicatio „Viris Nobilissimis — S. P. D. Io. H. Boeclerus — Argentorati d. XIV. Sept. an. Chr. CICIOCLXII.“ quatuor paginarum.

Dein praefatio Ad Lectorem, vt secunda et tertia paginae ferunt in fronte, post primam „Beniuolo Lectori S. P. D. I. H. B. Anni sunt decem et octo, cum Herodianum scriptorem elegantissimum, nostris quibusdam notis et animaduersionibus — edidimus — Accuratiores quidem curae exquisitae quae artis nomine Curtio eum (Herodianum, in cuius laude consumitur multa pars praefationis) in Latinis comparasse, nondum nos poenitet — Contigit tanto scriptori dignus interpretis Ang. Politianus. cuius primam editionem Bononiensem anni 1493 hic secuti sumus, reiectis, quae Stephanus interpolandi causa addiderat. Cuius censura in Politianum quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco. — Adiunxit autem huic secundae editioni nostrae luculentum et vberissimum Indicem — Balthasar Scheidius, — videbatur.“ exeunte sic fere pagina.

Tum „Photii Excerpta, (Graece, duabus paginis, in sqq. 3½ Lat. Versio, deinde) A. Politiani ad Innoc. VIII. — Praefatio in Herod. — Cum Romae — vindicentur. (sine anno subiecto, ante mediam pag. finiens, post quam) — Ioanni Frid. Gronouio — S. P. D. Tanaquillus (ridere solebat b. Christius Lips. femininum hoc nomen, volens potius pro eo *Tanaquidus*) Faber. (quae epistola, inscripta „De Herodiano“ continens quae emendationes Herod., per paginas 9½ exit in medio vacuo, et in noua pag. med. habetur sententia Gr. „Ὡς γὰρ — ἐπαινεῖσαι. Apud Lucianum. —“) Tandem, post tergum inane, incipit Noster cum noua pag. per textum Gr. et Lat.

„Ἡρωδιανὴ τῆς μετὰ
Μάρκου βασιλείας ἱστο-
ριῶν βιβλία ὀκτώ.

Herodiani Historiae De Imperio
post Marcum, vel de suis temp.
libri VIII. Ang. Politiano interp.

Βιβλίον πρῶτον.

Liber primus.“

Supra textum, per lineam et figuras typographicas e glandium arborearum genere separantur haec, inde a sinistra numerus longior „I. — marginalia — Lib. 1. Cap. 1.“ sed in rel. pag. per solam lineam numeri maior cum minore „I. 1. (librum et cap. designantes) — marginalia — 2“ minor numerus, paginam innuens, sicut intra textum vtr. numerus breuior, minimas (§. §. f. paragraphos) terminans sectiones, quarum maiores, illae librorum et capitum, elementis modo inchoantur magnis, non maximis.

Marginalia, quae dixi, non sunt illa Parei, et ne quidem ex eiusdem Breuiariis, quanquam complectuntur quoque argumenta historica, sed tantum cuiusque paginae, summo ingenio sane confecta.

Post quemque librum breue est tantum spatium, breue ornamentum typographicum, aut etiam nullum, et ad finem textus, desinentis p. 362. med., etiam modo figura angusta, ligno incisa.

Sequuntur p. 363. „Io. H. Boecleri in Herodianum Annotata, (pertinentia ad res historicas, criticas item, prolatis coniecturis Steph. et Sylb., probatis, reiectis, etiam Schotti, sed vt stomachus aduersus Steph. emineat, multo que magis inde a p. 461. e. vbi incipiunt) — „Animaduersiones in Examen versionis Pol., quod H. Stephanus adornauit“ productum ad p. 463. per 6 et vltra paginas, nil tamen pro Pol. faciens.

Tum annexus „Index in Herodianum“ Lat. rerum sententiarum que cum quibusdam tamen vocibus Gr., vt „ἀμνησία sedandis — tumultibus promissa, (tenens que adeo sub capite plures,) — insignia Principatus —, σύμβολα τῆς βασιλείας, etc.“ per 50 pag. sectae columnae, satis que plenus, vt modo desideretur Iulia Mamaea et Iul. Donna.

Veniunt in aduersa pag., post typographicas series tres variarum figurarum et lineam vnā „Nomina eorum, qui in Notis laudantur vel adducuntur“ duplici serie per duas et dimidiam pag., sub qua media „Errata, quae passim irrepperunt, typographica, facile per se emendabit Beneuolus Lector. — Finis.“

Relicta tota plagula duarum pag. vacua, nouam inchoat „Promptuarium Herodiani, seu Index Herodiani absolutissimus, e quo Lector Studiosus ad suum vsum depromere poterit Omnia eius vocabula Graeca, secundum naturalem ipsorum seriem, ad faciliorem

cuiusuis analysin in sua principia, posita, cum eorum genuinis significationibus Latinis, et Accidentibus Grammaticis, item phrasiologia, et elegantioribus sententiis: additis interdum omnibus locis, in quibus per totum autorem occurrunt: item variis Lectionibus, et nostra expositione: vt passim et Commentarii et Concordantiarum vsum praestare possit. Accessit in fine locuples Index Latinus, vt pro duplici Lexico, et Graeco-Latino, et Latino-Graeco, vtentibus interserviret. Autore Baltasare Scheidio“ qui horum nil mentitur, cum, post vacuum tergum, et in noua pag. „Praefatio Autoris Huius Indicis Ad Lectorem“ (per 10 pag. et fere dimidium) — Perscriptum Argentorati XII Calend. Sept. An. MDCLXII., (et per binas pag.) Catalogus Siglarum praecipuarum, quas Barb. abbreviaturas vocant: quibus in hoc Indice, breuitatis causa, vsi sumus, (*A.* vel *Acc.* Accusatiuus, etc.) duplici serie iterum, subiiciatur ipse „Index Herodiani Graecus, qui simul et Lexici et Phrasiologias, et passim commentarii vicem praestare poterit, Autore Balt. Scheidio“ a pag. 1 — 542. carens tamen vel sic et vocabulis Gr. et locis quibusdam. Dein sine numeris paginarum „Index Latinus Herodiani, (immo Versionis Polit. per 81 et dimid. pag., triplicis seriei in quauis) — Finis. Deo Gloria. (Insigne typographi rotundum, cuius rami duo, nexi in summo et extremo ligamentis s. vittis, vnus sinister inanis, alter dexter cum pomis raris, illigati habent fasciam latam, in que cuius lateribus auersis, supra, infra, ad sinistram legimus — *In — Spe.* — ad dextram, inuerso ordine, infra, supra — *In Si — Lentio.* quae ambiunt stipitem erectum, vtrinque hamatum cum sibila littera §, typographi Staedelii nomen signante, sub quibus linea dirimit) MDCLXII.“

Ita tractata edit. huius forma externa, accedamus ad interiorem, vbi praemiserimus haec. Boeclerus in Annotatis p. 423. m. ad 3, 10, 5. „Egit de spectaculis eiusmodi gallorum praesertim certantium Nobilissimus Caspar Barthius aduers. l. 2. c. vlt. quod ad oram *Codicis sui* amice mihi donati opportune annotauerat Amplissimus vir Io. Georgius Styrzelius“ nec tamen per totum Herod. producens aliquid inde.

Textus igitur Gr. 1) distinctus ille in capita et §. §, sed has non semper idoneas, vt statim v. c. §. 2. in

prooem. (vnde saepe in opere alios §. §. numeros apposuimus,) cum typis minoribus, nitidis, acribus, et compendiis paucis,

2) ducitur quidem ex edit. Steph., non tamen simul susceptis eius coniecturis omnibus, sed quibusdam modo, velut ad 7, 8, 8. e. *αὐτῶς* p. *αὐτῆς*;

3) nec per distinctiones eiusdem omnes, sed alias, de quibus in opere passim, cf. 8, 4, 9. e. de colo e Sylb. vel Lugd.

4) retentis ei. vitiis in verbis singulis, additis item aliis, de quibus etiam per opus, sed nominatim per omissa plura ad 7, 5, I. p. 665.

5) habens lectiones peculiare 1, 9, I. p. 331. — etiam vitiosas 1, 12, 14. p. 513. I, 13, II. p. 556.

594. 8. Boecleri, olim possessio b. Leisneri, cuius signatum in charta pura ad calcem, tum in marginibus per edit., dedimus iam in opere, locis quaeque suis. Haec, carens tabula illa aenea prioris ed., et inscripta

„*Ἡρώδιαν ἱστορίαν βιβλία η.* — Herodiani Historiarum I. VIII. — cum Notis et animaduersionibus Io. Henr. Boecleri.

Tertia Editio.

Accessit Index Graecus locupletissimus (caet. vt in ed. pr.) — Argentorati, Impensis et typis Iosiae Staedelii

CID IO:XCIV.“

habet porro reliqua prioris ed. omnia illa, Dedicatio- nem quidem et Praefationem, Photii Gr. et Lat., tum Epistolam Fabri, cum loco Luciani, deinde omnia externa textus vtriusque a pag. 1 — 362. eandem, sed tum aliam typographicae artis figuram ligneam, post vero rursus omnia, per numeros eosdem paginarum, etiam per Indicem, cuius modo vltimae pag. numerus, pro 542, deprauatus in 524. Caetera omnia paria, praeter annum sub insigni Staedeliano „MDC.XCIV.“

Sed, cognita quippe mihi perpetuo vsu per opus, ostendit, praeter caetera textus Gr. communia cum priori ed., 1) elementa obtusiora, papyrus que de- teriorem ac debiliorem,

2) eadem cum priori vitia, 3, 4, 19. i. 4, 5, II. i. 7, 12, 8. p. 877. e. etiam per omissa, sed noua plura, quaedam etiam e Bass. it. e Lugd. vt 4, 8, 17. i., (et in propriis, vt hic statim tangantur, plura in Ind. et in

Annotat., vbi v. c. p. 378. m. in Procop. loco desit totus versus,)

tum, in exemplum vitiorum peculiarium, καὶ p. μετὰ ad 5, 1, 8. p. 11. sed καὶ omissum 6, 7, 17. p. 476. cf. 1, 4, 18. p. 127. Add. καὶ αὐτ. — quo et referantur, quae separatim sequuntur;

3) lectiones ambiguae, propriae, vt 5, 4, 9. p. 105. d), 2, 9, 10. i. 1, 17, 7. p. 713. 1, 14, 4. p. 596. cum Lugd.

4) lectiones ambiguae, communes cum ed. priori 6, 5, 21. p. 403. b), it. 5, 5, 16. i. 6, 1, 12. p. 291. 6, 9, 7. e.

5) cum priori ed. autem distinctiones habet easdem, interdum vitiosas, vt 1, 4, 18. p. 126. sed

6) distinct. alias, quam prior, etiam peiores, vt 8, 4, 9. e. 6, 6, 1. p. 412., sed et meliores, etiam quam Steph. 1, 9, 21. p. 373.

7) aliam, quam prior, scripturam, sed raro, vt 8, 8, 16. m. Καισ. pro prioris καισ. — it. per accentus, vt αἰδῶ 4, 13, 10. p. prioris αἰδῶ, it. cum Lugd. 8, 6, 16. e. ἐσι p. prioris ἐσι nudo, — it. praesertim nobiscum ad 8, 7, 16. e. p. 1094. Add. — it. per spiritus 6, 7, 16. p. 473. in ἀρυσ. p. prioris aspero ἀρ.

8) lectiones meliores, quam prior, 7, 9, 24. p. 806. c), 8, 4, 27. p. 1010. a) πεπυρ., etiam, quam Steph. it. maxime 7, 1, 3. p. 545. i) e Sylb. coniectura.

9) lectiones meliores, quam aliae ed., cum priori simul, vt 7, 3, 8. e. e Stp. coniectura, sed 7, 9, 6. m. cum Bas. 2, L. p. 783. et adeo cum Ms. Ba.

10) lectiones peculiare et alias, quam al. ed. omnes, per se non male 2, 8, 11. p. 250. 4, 9, 13. e. — aut cum Ing. 2. 7, 8, 6. m. p. 750. — it. cum eadem et Bas. 2, L. 8, 8, 3. p. 1105. — it. cum Bc. 1, e Pat. 1, 17, 20. p. 734. Denique etiam in Vers. Pol. aliud, quam aliae ed. Lat., praesent ad 1, 16, 19. e. p. 675. i.

1678. 8. maior. Oxon., mihi ex auctione bibl. b. loccheri Lipsi. coemta et dicta in opere Ox. 1., tenuit haec in fronte:

„Ἡρωδιανου ιστοριων βιβλια η̅. — Herodiani Historiarum libri 8. — Recogniti et notis illustrati“ deinde tabulam aeneam illam cum theatro Sheldoniano, tunc „Oxoniae — E Theatro Sheldoniano — Anno 1678.“

Post tergum vacuum „Praefatio (tota hic exscripta.)
 — Herodianus, vt innuit Martinus Hankius de Romanarum rerum scriptoribus, Romanam sui temporis historiam libris 8. scripsit. Eam a M. Aurelii Antonini, qui cognomen Philosophi sustinet, obitu, siue ab anno Urbis 932, Christi 180, orditur: et in initio imperii Romani, post Maximinum, a Gordiano suscepti, anno Urbis 990, Christi 238, terminat. — Ex Graeco Latinam Ang. Politianus fecit: declaratam dederunt H. Stephanus, Erricus Memmiius, Andr. Schottus, Frider. Sylburgius, Daniel Pareus, Io. Henr. Boeclerus. — Prodiit Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in f., Graece, cum eadem interpretatione, Venetiis 1524. in 8.: Basileae 1549. in 8.: Graece et Latine, cum Stephani annotationibus, Memmii animaduersionibus, Schotti emendationibus, scripturarum quae varietatibus, Sylburgii notationibus, tomo 3. historiae Romanae Scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in f., cum Stephani et annotatiunculis in quosdam locos, et, partim supplemento, partim examine interpretationis Politianae, Lugduni 1611. (sic) in 8.: cum Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum speculo, siue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia Principum spectant, Francofurti ad Moenum 1630. (sic) in 8.: cum Boecleri notis, Argentorati 1644. in 8. — Cum itaque Herodianum secunda iam vice (quo et pertinere videtur superius *Recogniti*) Oxoniae exhibeamus, operae pretium erit nostram methodum explicare, et quid in hac editione praestiterit *praelum Sheldonianum*; exponere. — Quoad textum, secuti sumus exemplaria H. Stephani, qui si quando a codicibus manuscriptis dissentiat, emendationem suam alieno caractere (?) fatetur, vel varias lectiones a latere adiicit. Nos ipsius plerumque emendationes — vbi verborum sensus id requirebat — nulla habita characteris ratione, ipsi textui inseruimus, vt editio haec vltra iustam molem ne margine quidem excresceret. — Eodem consilio latinam versionem A. Politiani elegimus; quem, quoties sententiarum elegantiae intentus historicum vel oratorem potius agit quam interpretem, pro verborum et sensus exigentia paulo immutauimus. — Stephani, Memmii, aliorum quae annotationes, quas suis bene

auxit Sylburgius, vbi textum clariorem reddunt, vel Tyronum captui magis expositum, ad paginae partem infimam subiecimus. — Postremo, Zonaram, Dionem, vt ac (sic) Historiae Augustae scriptores reuoluimus, vt — si quibus in locis Herodiani historia aliter tradatur — in hac editione, sine temporis dispendio, multorum sententias eadem pagina exhiberet. In omnibus breuitati studuimus, huic rei potissimum intenti, vt Authoris textus correctior et purior potius prodiret quam commentariis onustus.

Sic finitam statim excipit post medium tergi „Herodiani Vita Ex eodem Mart. Hankio — (pag. que sq. med.) Iudicia de Herodiano, (vsque ad tergum extr. post quod) Index Rerum“ per seriem duplicem, valde ieiunus, vsque ad tergum iterum med.

Deinde noua in pagina post initium inane „*Ἡρωδιανῆς τῆς Μετὰ Μάρκον Βασιλέως ἱστορίων* — *Βιβλίον Πρῶτον*. — Herodiani Historiae De Imperio Rom. Imperatorum post Marcum Liber Primus. — *Προοίμιον* — Prooemium.“

Post quae noua inscriptio in summo „Herodiani (et in sq. pag. e regione) Liber 1.“ cum numeris 2. 3., finito que Prooem. Gr. et Lat. linea dirimit „Breuiarium Libri Primi“ e Par. ed. aut Bas. 2. L. et quidem cum Par. 2. p. 3. mendo statim in principio „Imperator Marcus, semel, (p. senex) in Pannoniis, morbo correptus“ — cum pag. 4. sub textum vtrumque, diuisis columnis, incipiunt post lineam Notae per numeros vulgares, quo ablegant iidem in textu Gr. partim supra vocum regionem eminentes, partim intra vocum interuallum stantes.

Tum pergit textus in fine librorum vel continuo, vel cum vacuo, vsque ad pag. 288. vbi finitum linea dirimit a Nota, et in media inani pag. „Finis.“

Iam textus 1) in prooemio, coeptus elemento grandi, sed eo nudo, continuus est in Gr. et Lat. sed

2) per libros, quorum primus modo incipit maiore elemento, at reliqui iterum grandi, sectiones aliae, quam Stp. et Boecleri, in Gr. praefixos ferunt numeros Gr. ex alphabeto, sed Lat. Vs. Romanos; vt orationes separantur cum titulis *Δημηγορία* etc. maiores saltem,

3) typi autem sunt minores, nitidi acuti que, cum compendiis quibusdam, etiam magnis, vt p. 16. sect. XIX. e.

4) vitia porro pleraque communia cum Par. 2. aut 1., etiam in omnis, cf. 1. 6, 24. p. 228. k), 4, 9, 7. i. 3. i, 8. p. 494. (habens tamen et propria, vt ib. 9. e.) quibuscum et

5) conuenit in scriptura saepe, v. c. in ἀνδρίας 1, 7, 8. e., it. in iota subscripto, vt 3, 4, 19. p. 556. b), it. in litteris simpl. cf. 2. 12, 4. p. 366. m), cf. 3, 14, 11. e. sed in distinctionibus variat, ex variis sumens, it. in accentibus, vt 3, 3, 11. e Bs. 2. L., quos et praecipuos tenet, cf. 1, 10, 2. i. 8, 4, 9. p. 984., etiam prauos, vt σφατιῶτας p. 71. e. ad 2. 8, 18. p. 261. Add., non tamen p. pr. 70. sect. XXIX. e. ad 9. 8. ib. p. 245. etc. it. σφατιῶται p. 65. l. 10. ad 2, 6, 16. i. Add., nec tamen ib. e. et p. pr. sect. XXII. e. etc. cf. quae supra ad Par. de vitiis,

6) lectiones vero et coniecturas Stp. non sequitur omnes, cf. 1, 3, 5. p. 68., sed aliquas tantum, vt 5, 2, 5 i. 5, 7, 6. i. 5, 8, 8. i. 7, 5, 12. p. 685. it. 8, 8, 18. i. cum Par. — tum omnino in lectiones cf. supra ad lect. Par., in primis Par. 2.

7) lectiones denique ambiguas habet vel ex se, cf. 5, 4, 21. e. — vel aliunde, cf. 8, 5, 10. e Lugd.

1685. 8. minoris Patau., peculium Leisnerorum, tum filii, Augusti, tum b. patris, cuius in margine illita plumbo extantia quaedam, vel in textu eodem plumbo correctu, vt p. δ i. γα med. λ' m. λ' i. m.

Habet praecipua multa, et statim titulum, charta in pura medium positum, Ἡρωδιανῆ Ἱστορικοὶ Λόγοι Ὀκτώ. tribus versibus deinceps, diuersis que elementis.

Vacuo post tergo, alius titulus: „Ἡρωδιανῆ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας Ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. (sex rursus versibus deinceps, elementis que aliis vbique.) Cui accessere Genealogia, Chronologia, et Geographica Imperii Romani Descriptio. — (Deinde figura lignea, puer nudus, tenens manu vtraque stipites floreos, ad brachia inclinator, sedens que sic, non vectus, in ceto vel delphino. Sub his) — Patauii, Ex Typographia Seminarii. Opera Petri Antonii Brigoncii. (denique subter lineam terminantem) CIO IO CLXXXV. Superiorum Permissu.“

Inane tergum pagina sequitur, vbi „Typographus Studiosae iuventuti Felicitatem, (pro Praefatione, in qua, praeter laudes Herodiani, repetit, quid afferat, Chronolog., Geneal. et Geogr., cum mero) Vale.“

Nouam paginam occupant duo de Herodiano testimonia „Ex Gerardo Io. Voss. de Historicis Gr. — (et) ex Suida.“

A tergo reperitur Superiorum ille Permissus Itala lingua „Noi Reformatori dello studio di Padova — dat. li 31. Dec. 1684.“

Tum charta geographica, diptychum longum „Imperii Romani Geographica descriptio ad Herodiani Historiam.“

Tandem solus Gr. textus „*Ἡρωδιανῆς τῆς μετὰ Μαρκὸν Βασιλέως ἱστορίων, Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον.*“ non modo cum Gr. numeris, paginas indicaturis, ab α — ρος. cum fine „*Ἡρωδιανῆς τῆς μ. Μ. Βασ. τέλος*“ sub eo que ornamentum typographicum e ramis et floribus, — sed etiam cum Gr. titulis capitum „*Κεφάλαιον Ἡρώτων*, etc. — contra autem pro titulo per paginas nihil.

Porro textus Gr. 1) praeter sectiones librorum et capitum continuus vbique, sine §. §., nec orationes distinguens, et modo sententias per vncos dupl. (,,), cf. γ med: δ m.

2) elementis longe minutis, nec tamen obtusis, per initia librorum maximis, iis que semper duobus, vno tamen tantum intra quadrata florea, sed per capitum principia magnis,

3) compendiis instructus non paucis, at inconstanter, vt in μέν.

Post textum Gr. in noua pag. med. praemittitur primus quis titulus „De Vita Romanorum Imperatorum.“ post que tergum vacuum alter longissimus hic deinceps variis elementis. „Herodiani De Rom. Imperatorum Vita post Marcum vsque ad Gordianum Nepotem. Libri VIII. Ang. Politiano Interpr. Quibus Chronologia, Genealogia, et Geographica Imperii Rom. descriptio adiecta sunt. (parallelogramma, cuius medium caput humanum cum galea ambiunt rami cum floribus. Sub hoc) Patauii, M. DC. LXXXV. Ex Typographia Seminarii Opera P. Ant. Brigoncii, (linea secans) Superiorum Permissu.“

Deinde iterum illa superiora „Typographus — Felicitatem. — per binas paginas, — testimonia duo

iterum, — Itala illa eadem, — charta geographica eadem, — post. ornamentum aliud typographicum, quam ante Gr. textum, — Herodiani Historiae de Imperio Imperatorum post Marcum, vel de suis temp. Liber Primus, E Graeco translatus, A. Politiano interprete. Caput Primum. Argumentum (e Boecl. ed., leuiter mutatum in partibus, cuique capiti deinde praemissum porro) pergente textu sine §. §. sed orationibus, maioribus quidem, expressis alio elementorum caractere, librum autem quemque claudente figura vbiq. alia typographica e ligno, a pag. 1. — 251. vbi „Finis“ in media pag., subter que figura iterum lignea.

A tergo statim „Index rerum apud Herodianum praecipue memorabilium“ alius, quam Boecl., p. 232 — 247., tum in med. pag. „Finis“ post que rursus lignea figura.

Aduersa tum pag. habet modo sub initium „Impr. Fr. Ollaeus Tigius Inquis. Gen. S. offic. Pad.“ Dein „In Herodiani Historiam Chronologia“ p. 249. — 260. exeunte. Porro cum noua p. 261. „In Herodiani Historiam Genealogiae“ ad p. 278. it. Denique in med. „Finis.“

Redimus ad textus Gr. conditionem reliquam, quam cognouimus sic, vt 1) textus sit conflatus vndique,

2) habeat vitia tum communia, e Par. aut Bas. 2. L. cf. 1, 10, 11. e. 6, 5, 9. p. 385. r), 8, 4, 16. i. it. in omis. vt 4, 5, 3. p. 867. z), 7, 7, 6. e. it. *ἐν* omis. p. *ἐν*. l. 9. cum Par. ad 7, 9, 20. p. 803. l) Add., — etiam propria, cf. per opus et p. *ἐν*. l. 7. et 9., correctae etiam a Leisn., it. *ἐν*. l. 5. et antep. it. *ἐν*. init. ad 7, 10, 13. p. 837. Add.

3) scripturam inconstantem, vt in elementis nom. propr. 1, 3, 1. e. cf. *Βασιλέα* et *βασιλέα* eadem p. s. e. — it. in iunctis 8, 7, 9. — it. in iota subscr. subst. 5, 5, 2. p. 131. u), — accentus partim ex Ing. aut Ox.

4) distinctiones ducat etiam vndique, (frequentius maxime colon, etiam in fine capitum, it. commata ante *καὶ* cum Ald.) vt e Bas. 2. L. 1, 3, 5. p. 67. — ponens tamen et de suo, cf. 7, 12, 18. melius que, quam ed. rel., cum que Ms. Ba. 1, 5, 6. p. 70. cf. 5, 5, 2. p. 131. s), — sed male 6, 6, 2. p. 415. s), cf. 7, 11, 15. e. sq.

5) quoad lectiones, aliunde sumens iterum, non semper e Stp. cf. 1, 3, 5. p. 68. — sed et e Sylb. coniect. cum Par. 5, 8, 9. p. 251. — it. e Bas. 2. L. etc. 8, 8, 3. p. 1105. ib. 8. p. 1113. — it. e solis Par. 5, 3, 22. p. 89. — it. ambiguas quidem, aut e Bas. 2. L. 3, 7, 1. e. it. e Par. 6, 5, 9. m. p. 385. p), aut de suo 7, 11, 6. p. 852. — vitiosas vero e Par. 2. 6, 6, 2. p. 415. r), cf. 7, 4, 5. p. 654. — it. per glossam 7, 10, 2. i., etiam adeo cum Ms. Ba. 3, 14, 12. e. p. 762.

Caeterum, praeter parentheses Steph., adhibuit alias, vt p. $\epsilon\lambda\beta$. 5, 6, 12., et cum Ald. 1. in fine librorum versus, in figuram trianguli s. pyramidis conformatos. 1704. 8. mai. Oxon., et ipsa possessio Leisnerorum, sed patris maxime, cuius manus per totam eam conspicua, non neglecta nobis per opus. Quae nondum adhibita sunt, ea potius simul dabimus inferius.

Habet haec editio primo eadem fere in fronte, quae superior Oxon. „*Ἡρωδιανὰ ιστοριῶν βιβλία η'.* Herodiani Historiarum libri 8. Recogniti et Notis illustrati.“ Sed nunc lineam, sub ea quae formam theatri Sheldoniани diuersam, non modo minus aedificium, sed et alias res in circuitu. Tunc subter tabulam aeneam minoris moduli alia linea ducta segregat reliqua haec. „Oxoniae, E. Th. Sheld. An. Dom. MDCCIV. Impensis G. West et Ant. Peisley, Bibliopol. Oxon.“

A tergo inani sequitur Praefatio eadem prorsus, etiam in illis „Cum itaque Herodianum secunda iam vice Oxoniae impressum exhibeamus“ deinde caetera eadem, etiam p. 3. in Breuiario mendum istud *semel*, respondentibus sibi cum pagina quaque textus Gr. versibus cunctis, (fere quidem, cf. tamen p. 64. sq.) non item Vs. Lat. cf. p. 10. e. 12. e., sed mutatis locis interdum textus vtriusque, vt stet ad sinistram Lat., ad dextram Gr. p. 10. 12. in hac quae edit. deinde semper postea, a tergo quidem paginarum, cum in superiori Ox. inde a pag. illis nominatis stet Gr. ad sinistram, Lat. ad dextram, sed contraria ex parte iterum p. 94. — 174., mutatis rursus partibus cum p. 176. — 226., dein collocatis rursus aliter textibus a p. 230. — 262., denique contra iterum cum p. 266. ad finem p. 288. qui et ipse similis est illi superioris Ox.

In qua similitudine, quae intercedit his duabus ed. etiam in aliis, tamen secunda (sic enim in opere appellata Ox. 2.) 1) correctior comparuit, quoad accen-

tus, vt p. 65. l. 9. in *στρατιῶται* ad 2, 6, 16. i. et *στρατιῶ-
τας*, it. aliter p. 53. l. 4.

2) deprauata magis p. 35. sect. XLV. i. ad 1, 14, 6. i. *νεόν*, p. prioris *νεῶν*, ib. §. sq. p. 603. it. p. 47. i. l. 2. (pr. l. 4.) p. 51. f. VII. l. 7. ad 2, 2, 13. e. p. 77. l. 13. it. p. 277. m. ad 8, 5, 9. e. it. quoad lect. et omiff. artic. *τῇ* e Bas. 2. L. p. 283. e. ad 8, 7, 11. e.

3) deprauata aequè 1, 14, 7. p. 603. in *τὲ* omisso e Par., sed per se p. 36. m. in *δᾶξας* p. *δᾶξαι* ad ib. §. 14. e. cf. p. 78. sect. XXXVII. l. 7. omiff. *τὴν τε* ad 2, 11. i. p. 335. Add. it. om. *ἐν* ad 2, 9, 8. i.

4) easdem lectiones retinens cum superiori e Par. 2. ad 1, 1, 5. i. 2, 12, 2. m. p. 364. it. e Boecl. aut Pat. 2, 13, 10. p. 395.

5) cum superiori Stp. coniecturas negligens ad 2, 13, 16. i. 18. m. p. 413. — it. ej. lectiones ad 1, 3, 5. p. 68.

6) sola tamen tacite Stp. coniecturam fuscipiens ad 7, 1, 5. i.

7) discrepans a superiori in distinction., dum retinet fidelius p. 260. m. comma post *αὐτὸ* e Bas. 2. L. ad 7, 11, 16. m.

8) cum superiori conueniens in alia lectione, quam ed. rel. p. 154. l. 5. addito *καὶ* ad 4, 7, 12. p. 909. cf. alias 5, 4, 21. et praesertim p. 47. l. 4. Ox. i. sed 2. l. 2. in *ἐλίζαντες* p. vulg. *ἐλίσ.* ad 2, 1, 2. p. 2. Add.

9) descendens a superiori in lectione peculiari, per se ambigua p. 283. m. ad 8, 7, 9. i.

1724. 8. Edinb., donum Casp. Fritschii Lips. bibliop., quod gratus et hic memoro, cui titulus

„*Ἡρωδιανῶν ιστοριῶν βιβλία η*. Herodiani Historiarum libri. Ad optimorum codicum fidem summo studio recogniti et emendati. Praemissa est M. Antonini Philosophi Vita, a Io. Xiphilino conscripta. (Tum ligneum ornamentum typographicum, volucres duae, expansis alis, per capita aduersus se aperto rostro spectantia, quae volucres stant supra hominis caput alatum vndique, diremtae apice s. stipite floreo, vt videtur, sed circumdatae caule floreo cum pomis. Subtus linea terminans) Edinburgi: In aedibus Tho. Ruddimanni, Sumptibus Io. Patoni, Bibliopolae in Area Parliamtaria, M.D. CC. XXIV.“

Post tergum liberum in noua quæ pag. vncos () in summo et parallelogramma latum varic quæ compositum

„Ioannes Patonus Lectori beneuolo S. — Exhibemus tibi L. B. nobilem in primis Scriptorem Herodianum, qui res sui temporis, id est, Historiam Imperatorum Romanorum, ab excessu M. Aurelii Antonini ad initia Gordiani Tertii, stylo simul grauissimo atque elegantissimo complexus est. Is cum merito suo maximi semper habitus, atque in Scholis nostris vsu receptissimus esset; nescio tamen qua siue docentium incuria, siue Typographorum hac in parte cessatione effectum est, vt propter exemplorum inopiam, ac proinde caritatem, minus iam quam decuerat tyronum manibus versetur. Huic demum vt incommodo occurrerent qui apud nos Graecas litteras summa cum laude ac eruditione profitentur, mihi auctores fuerunt, vt Historicum, non magis rerum magnitudine ac varietate, quam orationis nitore atque vbertate praestantissimum, nostratium praelis subiicerem. Quod mihi et facile persuasum est. Quo autem pacto rem exequutus sim, paucis accipe. Ac primo quidem Textum ipsum ad optimorum codicum, Aldi praesertim Manutii, Hen. Stephani et Fr. Sylburgii, fidem exegimus: nisi quod eiusdem H. Stephani emendationes nonnullas, eas nimirum quae veris proximae videbantur, Oxoniensis editionis exemplum secuti, inseruimus. A latere adiuncta est pulcherrima ac Latinissima Ang. Politiani interpretatio. (Deinde de Polit. Vs. a se mutata e Steph. et cur M. Antonini vitam adiecerit, cum clausula mera) Vale.“ vacuo relicto spatio rel. paginae.

In noua per numeros cum punctis Romanos i - xxviii „Herodiani Vita ex Mart. Hankio (prima pag., sed secunda cum tertia) Iudicia de Herodiano (ex ed. Oxon., in quarta) Imperatorum hoc Volumine contentorum Series. Ex Io. Xiphilino, M. Aurelius Antoninus Philosophus Pag. V. (vsque ad xxviii. Gr. et Lat.) Herodiani Hist. M. Ael. Aurel. Commodus. — M. Antonius Gordianus. III.“ cum numeris vulgaribus paginarum editionis, verum non omnino iustis.

Post vitam Marci e Xiph. noua pagina inchoatur post vacuum spatium nouo parallelogrammo typographico et nouis numeris vulgaribus pag. i — (cum titulo Lat. „Herodiani Liber i. rel.“) 313. non plenam cum solo „Finis“ et in aduersa parte per integram pag.

„Catalogus Librorum, qui prostant venales apud Io. Paton, Bibliop. in ar. Parliam.“

Ipse textus inde a p. 1. concinit cum Oxon. per externa quidem, etiam per praemissa Breuiaria, (in primo p. 3. e. adeo cum mendo isto *semel*,) it. per sectionum minorum Graecos alphabeti numeros, omnino que per elementa initiorum, tum media in compendiis, quorum et plura alia que adhibuit.

Reliqua textus Gr. ratio 1) conformata est ad tres illos, quos nominabat Patonus in Praefat. *codices* in vniuersum,

2) per distinctiones fere ad Ald., quae tamen deferuntur quoque, vt ad 4, 8, 5. sq. vbi illae tenent punctum post *ὑποδ.* et comma post *φελ.*, sed punctum vtrunque Ox. 2., tum Ox. 1. punctum cum colo, at Ed. cola duo p. 169. m., vbi et mox post *φέρειν* vitiosum comma cum Ox. 1.

it. p. 145. e. ad 3, 14, 9. e. vbi post *μαχ.* habent Ald. cum Stp. punctum, it. Ox., tamen Ed. colon e Pat. p. 69. m. id que cum Ms. Ba., quocum id et fert p. 154. m. ad 4, 2, 6. m. p. 813. post *κοσμ.* pro commate Ox. Stp. et Ald. it. Pat.

denique ad 8, 8, 18. i. post *ἐξέβ.* pro Ald. commate, p. 313. l. 8. colon cum Ox.

3) per vitia (praeter propria, vt p. 3. e. *αἰότως*, ad 1, 1, 10. i. sed p. 292. i. sect. II. e. *ἐλπιζον* ad 8, 1, 16. i. p. *ἡλπ.* cf. 2, 4, 11. p. 113.) ad Stp. cf. 4, 2, 5. p. 837. Stp. p. 89. e. *τὰς* — *ἐπαινεμένους* Ed. p. 157. e. non vero ad Ox., quoad nunc (d. 6 Aug. 93.) conferre potui, quanquam olim notans talia, quarum vtriusque vitia, supra memorata, deprehendi sublata; sed tamen, quod postridie reperi, ad Ox. 2. 1, 12, 12. p. 507.

4) per scripturam ad Ox., quoad accentus, partim quidem, sed, quoad alia, ad Stp., vt in *κοιμή* 1, 1, 9. e. p. *δῆ* Ox.

5) per lectiones rel., vndique collectas, non ad Stp. 8, 5, 8. e. nec ad eius coniecturas, cf. 2, 13, 16. i. 3, 6, 11. i. at tamen 5, 7, 6. i. 7, 2, 15. p. 603. 7, 11, 6. i. Add. 8, 6, 5. 7. e. 17. e. 8, 7, 1. p. 1073. 2. i. 5, 1. 16. e. 17. p. 1095. 8, 8, 18. i. — id que a sola Ed. 7, 11, 15. i. — vt ad ej. lectiones veteres ve 1, 1, 5. p. 16. seruato art. it. adi. *καὶ* 1, 3, 5. p. 68. — it. a

sola ad Syllb. coniecturam 7, 11, 3. p. 846. cum Ms. Ba. et cum parenthesi Bg.

ductis aliis lectionibus tum mendosis 4, 3, 5 i. b) ex Ox. — tum saltem ambiguis, ex iisdem, ib. 7. i. 7, 1, 8. p. 553. 8, 5, 10. t), — sed simul cum Ms. Ba. 6, 5, 18. e. — denique ex se solum 1, 3, 13. e.

1759. 12. Hal. titulus „*Ἡρωδιανῆς ιστοριῶν βιβλία οὕτω*. Herodiani Historiarum l. VIII. ad exemplar H. Stephani excusi. — (Ornamentum s. insigne typographicum e variis rebus, inclinata tabula teres s. scutula cum protome, i. e. capite laureato, colloque ac pectore dimidio, circum quae varii generis res et instrumenta, rami foliati, caulea florum, pavonis speculum, Mercurii caduceus sine alis, tuba, alia, quae non intelligi volebant. Sub his linea multiplex e serpentino genere cum initio et fine circulari, post quam) Halae, Impensis Orphanotrophei, MDCCCLIX.“

A tergo vacuo, post ornamentum aliud typographi, varie compositum, textus solum Graecus „*Ἡρωδιανῆς τῆς μ. Μ. βασιλείας ἱστ. βιβλία οὕτω*. Βιβλίον Πρωτὸν. Προοίμιον“ a p. 1. — 246. numerorum talium vulgarium, vbi pagina fere extr. nil, nisi paruum ornamentum, compositum in lineam rectam cum pendulo cirro.

Inde a pag. 2. titulus in fastigio: „*Ἡρωδιανῆς ιστοριῶν βιβλίον* A. — H.“ intra finitos libros et inceptos spatium breue, vel vacuum, vel cum tenui ornamento; vnum prooemium in fronte cum elemento grandi, libri omnes, vt et capita horum, cum non ita longo.

Nullae §. §. sed series in prooemio et capitibus se-iunctis vna; orationes tantum maiores instructae ab initio et in fine vncis duobus iisdem (,,).

Typi minuti, acres, puri, sine omni compendio, seruatis per textum vitiis Steph., vt p. 154. l. 20. ad 5, 3, 9. i. *πρὸς τὸν ἐπιχωρίων*, it. p. 110. l. 2. ad 3, 12, 13. i. vnde Excerpta e Mss. emendabant.

Pet quam quidem conditionem censuram quae editionum ad textum constituendum Gr. nullae valere poterant, praeter Ald., Steph. et Syllb., raro caeterarum vna atque altera lectio, nec Ald. cum Steph. vbique, quod illae quidem vitiosae essent per omissa, sed haec suspecta ob Codices non nominatos et ob lectiones, per ingenium arbitrium quae sine auctoritate librorum et Codicum intromissas.

Itaque in editione recentiore quid actum sit, audiamus unde, quoniam ipse comparare eam ne nunc quidem vo-
 , subiiciens hic Erfurtische gelehrte Zeitung zwey und
 eysigstes Stück 1782. S. 250.

„Basel. Bey Joh. Schweighäuser kam dem Tittel (sic)
 ch schon im vorigen Jahre heraus: *Ἡροδιανῆς ἱστοριῶν* (sic)
βλῖα οκτω. Herodiani Historiarum l. VIII. recogniti et no-
 illuſtrati. 477 S. in 8. i Rthlr. Eben zu einer Zeit,
 uns von mehrern Orten her zu einer neuen Bearbei-
 ng des Herodian Hoffnung gemacht wurde, erhalten wir
 ele Ausgabe, die nichts geringers als die Berichtigung
 s äufserſt fehlerhaften Textes, und zugleich auch An-
 erkungen verſpricht. Schon ſeit, wer weiſs wie vielen
 hren hat — Hr. Irmisch — ſich zu dieſer Arbeit gerü-
 t. — Nach der Zeit hat auch Hr. Rector Wolf eine Aus-
 be des Herodian verſprochen, wo der Text in einer
 uen Geſtalt erſcheinen, und bloß mit kurzen Anmerkun-
 n zum Beweiſe der geänderten Leſearten, neßſt dem
 ronologiſchen Datum am Rande, begleitet ſein (ſic)
 llte. Und, iſt Rec. anders recht unterrichtet, ſo iſt dieſe
 uſgabe, bey der auch Handſchriften gebraucht ſind, be-
 its unter der Preſſe, und ſoll in der nächſten Meſſe fer-
 g werden. Ungeachtet dieſer Arbeiten liefert man uns
 er einen Abdruck des Herodian, mit Politians lateiniſcher
 eberſetzung, wovon wir itzt dem Leſer Nachricht geben
 ollen. In der kurzen Vorrede, bey der ſich ſo wenig als
 f dem Tittelblatt Iemand zum Herausgeber bekennt,
 ird geſagt, daß man den Stephaniſchen Text gewählt
 be, doch wären häufig auch die Emendationen dieſes
 elehrten, die er nur auf den Rand ſtellte, in den Text
 rückt; damit, dachte der Recenſent, vielleicht der Au-
 r einigermäßen korrekter der Jugend in die Hände gege-
 en werden könnte. Aber was ſagt der Herr, warum er
 e Marginalkonjekturen des Stephanus aufgenommen?
 t, heiſt es, *editio haec ultra juſtam molem ne margine*
idem excreſceret. — *Eodem conſilio*, fährt er fort, *la-*
nam versionem Ang. Politiani elegimus etc. Recenſent
 öchte wohl wiſſen, was hier *eodem conſilio* heiſſen ſolle,
 d worauf das *eodem* gehe. Wir wollten, dieſe Verſion
 äre nicht beygefügt, ſo wäre dann die Ausgabe weniger
 euer, und der Jüngling bräuchte ſich etwas nicht zu kau-
 n, was er doch nicht nützen kann. Denn ſo vielen
 erth für den Verbalſkritiker dieſe Verſion immer hat, ſo
 ſie doch zu paraphraſtiſch; als daß ſie der Anfänger als

Hülfsmittel zum Verstehen gebrauchen könnte. In den unterm Text stehenden Noten, die weder ganz kritisch, noch ganz exegetisch, noch auch eigentlich historisch sind, sondern mehr eine Art von occasional remarks, finden sich auch aus den Sylburgischen Anmerkungen Excerpten und kurze Stellen aus den gleichzeitigen Geschichtschreibern dem Dio Cassius, Zonaras, den sogenannten Scriptoribus hist. aug., besonders wo diese vom Herodian abweichend Boeclers Noten sind, wie es scheint, fast gar nicht gebraucht: was aber weit mehr zu verwundern ist, so scheint der H. von den Hülfsmitteln, die man neuerlich zur Berichtigung des Textes bekommen hat, gar nichts zu wissen. Daher kommt es, daß man allenthalben noch die alten widersinnlichen (sic!) Fehler wiederholt antrifft, (sic) wie gleich in der Vorrede des Autors K. 1. ἐγών (sic, hoc est sane widersinnisch) τε πάλαι für ἔργων, und am Ende dieses Kap. οὕτω (sic) γὰρ οἱ μὲν τὴν ἡλικ. πρ. für τούτων γάρ. Weit eher läßt sich ἐπιμενεσέρον (sic) ἔσχον τὴν ἀρχὴν ertragen, und Stephans Verbesserung, ἐπιμενεσέραν, ist unnöthig, wenn man nur ἔχαν τὴν ἀρχ. für ἀρχαν nimmt. Ausser dieser Stephanschen Conjectur, der der H. beytritt, ist bey dem ganzen Proömium nichts angemerkt, als daß zu den Worten ἐν τῇ ἡμεδαυῇ zu verstehen sey γῆ. Das wußte nun wohl jeder Anfänger. In den folgenden Worten: καὶ πολλοῖς βαρβάρους liegt vielleicht (?) noch ein Fehler, wie wohl hier keine Varianten sind. S. 10, K. 2. ist richtig (?) μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας statt μ. τῆς ἄλλης επ., (sic) wie bisher gelesen wurde, in den Text gesetzt, aber ohne alle Anzeige in der Note. Auf eben derselben Seite steht πέπρακται für πέπρακται, und dergleichen Druckfehler giebt es in großer Anzahl. Im 3. Kap. wird die Meynung des Steph. gebilligt, der δεδιώς entweder in ἐδεδία verwandelt oder vor das Particip. ein Wort einschieben wollte. Bey dem scheint dem Rec. gleich grundlos: man muß nur die Periode, ἐπ' αὐτῇ τὰς bis μετοχετεύονται, nicht vor sich bestehend, sondern als den Voratz ansehen, wovon οἱ ἄνδρες u. s. w. der Nachsatz ist. Die Partikel δὲ behält dann ihre eigene Kraft, ergo dico, nach der sie in einer längeren Wortfolge den Nachsatz ankündigt. Von ἔγωγε aber bis μετοχ. muß in einer Parenthese eingeschlossen werden. S. 11 giebt, nach unserm Gefühl, das Ganze einen guten Sinn und bedarf keines Emendirens. Etliche Zeilen weiter hätte, statt der dürftigen Erklärung von πανσία, etwas über den Antigonus, der hier gemeint wird, gesagt werden

ollen. Das ist aber der pessimus morbus interpretum, ut multa ex obscurioribus taciti transiliant, wie Bacon sagte. Im 5. Kap. steht noch τὴν ἀναφορὰν ἔχον, (sic) wo es offenbar ἔχα (sic) heissen muß. Kap. 6. steht auch noch ἀπέχε τὴν ἐπιθυμίαν, (sic) für ἐπέχε, wie schon Steph. vermuthet hatte. Weiterhin lesen wir ἔπαχε (sic) τὸν νεανίσκον. S. 48. muß συντήριον wahrscheinlich (?) in σωτήριον verwandelt werden. Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken (?) Schotts Konjekture, καὶ ταῖς — ἡδέαις σκιάς (sic) aufgenommen werden sollen. Denn wer hat je ἐνώδια (sic) τῆς σκιάς gesagt? S. 56. oben lese man ἀποταμῶν für ἀποτεμῶν. S. 62, ἐφείεν (sic) für φείεν. S. 72, ἐκείθεν für ἐκασε; (sic) was die bloße Grammatik verlangt. (?) Dieß sind Proben von des Herausg. Behandlungsart im ersten Buche: und nicht besser sieht es in den übrigen Büchern aus. Mit Erwartung schlug Rec. die Stelle im 1. K. 2. B. nach, wo das Ἀγισαῖον den Gelehrten so viel zu thun gemacht hat. Unser H. läßt jenes Wort im Texte stehen, und sagt in der Note mit einer ruhigen lakonischen Kürze: Legunt alii, nescio qua fide, προυσῆον. Wie viel weiß der Leser nun mehr, als vorher? — Den Gebrauch dieser Edition, die doch, so lange es noch keine bessere giebt, immer ihre Käufer finden muß, (?) würde es sehr befördert haben; wenn man die Boeclerische Kapitelabtheilung beybehalten hätte; nach der der Schriftsteller gewöhnlich citirt wird; und die sich auch in dem kleinen Hallischen Abdruck findet. Anstatt dieser hat es dem H. beliebt; die alte wieder hervorzufuchen, die in einigen Ausgaben des vorigen Jahrhunderts üblich war; und die alles in kleinere Abschnitte theilt. Uebrigens wird Jeder, der diesen Herodian mit kritischen Augen betrachtet, bemerken, daß wir dadurch weder in Ansehung der Lektion, noch der Erläuterungen des Textes, um ein Großes weiter gebracht sind, und daß Herodian immer noch der Autor ist, der; wie Appian — doch freylich ist dieser noch weit verderbter — die Hand eins oder mehrerer erfahrenen Kritiker erwartet, eh er zum Gebrauch der Schulen passend seyn kann, wozu er sich sonst durch vielerley Eigenschaften qualificirt. I. I.“

Cum de editione praedicata Wolfii V. Cl. nihil in literariis notassem: nihil inde potui hic proferre. Transeo ad illam

1791. 8. Lipf. cuius inscriptio

„*Ηρωδιανς ιστοριων βιβλια οκτω* (sub quibus secans linea)
 Herodians Lebensbeschreibung der römischen Kaiser, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern, in acht Büchern. Herausgegeben für Schulen, nebst einem vollständigen Wortregister. (subter alia linea terminans) Leipzig, 1791. bey Iohann Ambrosius Barth.“

Auerſa vacua excipit in vacuo paginae nouae medians vocabulum „Vorrede. — Schon vor mehr als acht Jahren faſte ich als Lehrer der griechiſchen Sprache auf dem Waiſenhanſe zu Halle die Idee auf, den Herodian, welcher daſelbſt in den Klaffen eingeführt war, ſo, wie er jetzt erſcheint — einige kleine Aenderungen abgerechnet — für die daſige Schule zu bearbeiten. Dieſe Idee ward Entſchluß, als das von dem Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike für Schulen herausgegebene griechiſche Leſebuch erſchien. — Den Herodian auf eine ähnliche Art für Schulen zu bearbeiten, ſchien mir keinen geringen Nutzen zu verſprechen. —

Ich theilte meinen Wuſch der daſigen Buchhandlung mit, und der Vorſteher derſelben, dem dieſer Vorſchlag gefiel; war ſogleich bereit, nach Abſetzung der noch vorhandenen Exemplare von der alten Edition, eine zweckmäßigere Ausgabe für Schulen zu veranſtalten. Die Beſorgung derſelben wurde mir übertragen. Vorzüglich war ich nun darauf bedacht, das weſentlichſte Stück eines ſolchen Buchs — einen zweckmäßigen Index auszuarbeiten, und ſodann einige kritiſche Noten da, wo es der Text erfordern würde, hinzuzufügen. —

Für den Lehrer hat, wie ich glaube, Herr Irmich hinlänglich geforgt, und dieſes Buch mag daher — für Lernende beſtimmt ſeyn. —

Das Wortregister —, ſo wie auch die Noten unter dem Texte, iſt in unſerer Muttersprache ausgearbeitet worden. — Es iſt dabei die möglichſte Kürze beobachtet worden, ohne jedoch etwas Weſentliches zu übergehen. — Die Seiten, wo jedes Wort zu finden iſt, habe ich nicht anführen wollen, um dadurch einigen Raum zu erſparen. Dagegen habe ich es mir zur Pflicht gemacht, bei der Ausarbeitung deſſelben die Bedeutungen der Wörter, ſo viel als möglich war, ſo zu ordnen, wie eine aus der andern mir zu folgen ſchien. Fleiß iſt nicht dabei geſpart worden; aber gleichwohl kann es möglich ſeyn, daß hie und

da noch ein bestimmterer Ausdruck hätte gewählt werden können. —

Die Abschnitte sind mit einer kurzen Anzeige des Inhalts versehen worden. — *Auch* — ist zugleich das Jahr, in welchem diese oder jene Begebenheit sich ereignete, oder ein Kaiser regiert hat, mit angemerkt worden.

Auf Kritik des Textes ist ebenfalls mit Rücksicht genommen worden, aber freylich nur da, wo der Text es nothwendig erforderte. Alles anzuführen, was Sylburg, Stephanus, Reiske, Stroth u. erst neuerlich Herr Irmisch von Varianten, Vorschlägen u. Verbesserungen mitgetheilt haben, würde bei einem solchen Buche sehr unzumuthig gewesen seyn. — Für mich war es hinreichend, das Nützlichere und Zweckmäßigere, was die Sprachkenntniß befördern kann, hier mitzutheilen. Besonders habe ich die Conjecturen des Herrn Oberconsistorialrath Gedike — dabei zu Rathe gezogen; und von der großen Ausgabe des Herrn Rector Irmisch die vier ersten Bücher dankbar mit zu benutzen gesucht. —

Auch ist in den Noten mancher historische und geographische Umstand mit berührt; zu bekannte Oerter aber und was im Texte selbst hinlänglich erklärt wird, übergangen worden. Dagegen habe ich zuweilen von einer schweren Form, wo sich das Zeitwort nicht leicht errathen läßt, unter dem Texte einen Wink gegeben, aber sie nicht erklärt, um dadurch den Lüngling zu veranlassen, das Wort selbst in dem Index aufzufuchen, und seine Selbstthätigkeit dadurch in Spannung zu erhalten. In Rücksicht der Sprachregeln ist dieses auch zuweilen mit der Grammatik des Herrn Trendelenburgs geschehen. —

Für Korrektheit des Textes ist, so viel mir bei der Entfernung des Druckorts möglich war, gesorgt worden. Auslassungen von ganzen Wörtern, die den Sinn entstellen könnten, wird man, so viel ich beim Durchlesen habe bemerken können, gar keine finden, und Buchstaben habe ich nur ein paar angetroffen, nämlich Seite 1, Zeile 9, wo statt $\epsilon\upsilon$: $\mu\epsilon\upsilon$, und S. 11, Z. 25. für $\acute{\sigma}\delta\alpha$: $\acute{\sigma}\delta\alpha\varsigma$ muß gelesen werden. — Die übrigen sind größtentheils Accentfehler. — Dessau den 18ten Mai 1791.

Die einmal gewählte Muttersprache mag auch von mir hier bey fernerer Anzeige und Beurtheilung dieser Ausgabe folgen, die ich desto sorgfältiger und lieber anstellen werde. Je mehr Unbefangenheit der bis ietzt ungenannte und

unbekannte Herr Herausgeber gegen mich und meine Ausgabe geäußert hat.

Die vorher im Auszuge gelieferte, zweckmäßige und zur Einsicht der Beschaffenheit des Buches und der Bearbeitung desselben wohl abgefaßte Vorrede hat auf der ersten Seite keine Seitenzahl, erstreckt sich aber dann mit Römischer von IV — X, beynahe zu Ende, vor dem in einem leeren Raume eine Queerlinie liegt von ungleicher Breite.

Dann oben herein auf einer neuen Seite in der Mitte einer kleinen Leere eine schmale Figur, eine schief liegendes Viereck mit einem Parallelogramm zu beyden Seiten, woran in gerader Richtung angehängt Figuren, die einem zusammen gelegten Regenschirme ähnlich sind, eine kurze Spitze, einen länglich runden und ungleich breiten Streif oder Baufsch und einen dünnen Stiel haben.

Hierauf der bloße Gr. Text „*Ἡρωδianoῦ τῆς μ. Μ. βασιλέως ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον Πρωτον. Ι. Προοίμιον.*“ unter ihm aber Anmerkungen. Erst auf der folgenden Seite fangen Zahlen an, die von 2 — (mit der Ueberschrift *Ἡρωδianoῦ ἱστοριῶν* zur linken, zur rechten aber *Βιβλίον Α. Β. Γ. u. f. w.* nach dem Gr. Alphab.) bis 314. fortgehen, wo, nach 8 Zeilen, in der Mitte des übrigen leeren Raumes eine einzelne gerade Linie gezogen liegt.

Nun auf einer neuen Seite „Wortregister“ wovon, auch erst auf dem Rücken, die Ziffern 2 — 142 laufen, nach der Mitte aber im leeren Raume wieder eine gerade, doch kürzere, Linie gezogen ist.

Endlich auf der folgenden Seite „Druckfehler. (mit) Seite — Zeile.“ worunter auch die beyden, schon in der Vorrede angezeigten, mit stehen.

Ohne kleinere Theile und vorgeleszte Zahlen für Paragraphen geht im Texte alles fort, das *Προοίμιον* bis S. 4. zwei Zeilen. Dann kommen jedes Buches grössere Abschnitte, die sonstigen Boeclerischen Kapitel, mit Römischen Zahlen an der Stirne, und einem kurzen Deutschen Inhalte, der jedem Abschnitte angemessen, z. B. „II. Lob der Regierung des Marcus Antoninus Philosophus, welcher nach Christi Geburt von 161 — 180. den römischen Staat beherrschte. (wo also die Jahrrechnung mit angegeben, wie) V. Commodus übernimmt 180. n. Chr. Geb. die Regierung; Anrede an das versammelte Heer. (und im ersten Buche noch ein Mal) XVII. Commodus wird durch Gift aus dem Wege geräumt. N. Chr. Geb. 193.“ Die

ste Jahrzahl hatten wir in unserer Ausgabe nicht, aber die zweyte auch S. 57. an der Spitze des 3ten Kap., und über dem 17ten Kap. vielmehr 192. Das zweyete Buch fiengen wir mit 193. an, welche Jahrzahl in dieser Leipz. Ausgabe S. 58. vorkömmt bey „II. Pertinax wird vom Volke und endlich auch von den Soldaten als Kaiser anerkannt. N. Chr. Geb. 193.“ bey welchem Kapitel sie auch bey uns noch fortgeführt ist, und durch das ganze zweyete Buch, da es in der neuen Ausgabe nur noch S. 72. steht „VI. die Soldaten bieten das Reich feil; Iulian kauft es auf eine schändliche Art an sich. N. Chr. Geb. 193.“ u. S. 86. folgt schon „X. Severus versucht in einer Rede die Soldaten in sein Interesse zu ziehen. Sie rufen ihn zum Kaiser aus. N. Chr. Geb. 194.“ welche Zahl wieder S. 93. „XII. Iulian wird auf Befehl des Senats 194. n. Chr. Geb. ermordet, und Severus zum Alleinherrscher erklärt.“ Bey uns stand diese bey Anfange des 3ten Buchs bis zum 4ten Kap., das in der Leipz. A. S. 112. also bezeichnet wird „IV. Niger wird in einer entscheidenden Schlacht, n. Chr. Geb. 196. überwunden, u. s. w.“ Diese war bey uns S. 585. über dem 6ten Kap. bis S. 608. über dem 7ten Kap., wo in der neuen A. S. 121. „VII. Das Heer des Albinus wird von den Truppen des Severus völlig geschlagen, und ersterer n. Chr. Geb. 198. ermordet“ (bey welchem Tode wir S. 615. nur 197. hatten, und 198. erst S. 622. über dem 8ten Kap.) worauf erst S. 144. wieder eine Zahl folgt „XIV. Severus rüstet sich n. Chr. Geb. 210. zum Kriege gegen die Britannier, n. s. w. (wo bey uns S. 750. nur 207., doch auch S. 770. wie in der L. A.) S. 147. XV. Severus stirbt 211. nach Chr. Geb. u. s. w.“ Eben diese wurde fortgesetzt im 4ten B. bis S. 851. über dem 4ten Kap., und S. 986. über dem 12ten Kap. schon 217, da in der neuen A. S. 182. steht „XIII. Antoninus wird — ermordet. N. Chr. Gab. 217.“ die auch bey uns noch über diesem Kap. und ferner im 5ten B. bis zu Ende des 2ten K. Mit dem 5ten S. 57. fängt 218. an, wie in der L. A. S. 197. wo S. 217. der Abschnitt VIII. — 224. (bey uns S. 239. nur 222. bis im 6ten B. 1. K. S. 300.) S. 224. II. — 237. (bey uns S. 308. nur 229.) S. 246. IX. — 238. (bey uns S. 511. nur 235., auch im 7ten B. 1. K.) S. 260. V. — 239. (bey uns S. 664. nur 238. bis im 8ten B. durchaus, dagegen) S. 301. V. Maximinus — nebst seinem Sohn 240. n. Chr. Geb. — ermordet, — S. 311. VIII. Die römischen Soldaten — ermorden 238. n. Chr. Geb. die beyden Kaiser, u. s. w.“ bey welches

Rückkehr von der vorher gehenden Zahl 240 zu den
unfrigen nichts in den Anmerkungen, auch nirgends, wo
her diese Zeitfolge entlehnt worden, die auch von jenen
in der Allgemeinen Geschichte des H. Hofr. Heyne 4
Th. abgeht, wenigstens zum Theile.

Wir kehren zurück, und zwar zu dem Aeußern des
Textes, der von kleinen guten Lettern und ohne alle
Abkürzungen ist. Nur die Bücher haben einen großen
Anfangsbuchstaben, die Kap. aber einen etwas kleinern.
Selbst die Sätze, die in unrer Ausgabe, als kleinere Ab-
theilungen, durch besondre Zahlen angezeigt worden sind,
haben einen etwas größern Anfangsbuchstaben, auch an-
dre Sätze, die bey uns nicht beziffert sind, z. B. S. 41.
Z. 3. v. E. (1, 14, 4. p. 595.) u. f. w.

Die Reden, mit dem Texte in gleicher Reihe, ohne
Absätze fortlaufend, sind durch zwey Häkchen, oder so
genannte Gänsefüßchen bemerkt, und zwar durch („)
im Anfange und am Rande, aber am Ende durch umge-
kehrte (“), die auch etwas über der Zeile hängen. Doch
und ohne sie die in den Text vom Geschichtschreiber
eingewebten kleinen Reden, z. B. S. 214. VII. Z. 8. ff.
(5, 7, 2. — 4.) S. 245. Z. 9. (6, 8, 14. sq.) u. f. w.

Die Anmerkungen weisen durch gemeine Zahlen in
den Text, so, daß sie durch jedes Kapitel nach ihrer
Folge gehen, von 1 — 12, u. f. w.

Außer den zu Ende verzeichneten Druckfehlern sind
uns nur folgende Kleinigkeiten aufgestossen, S. 3. Z. 3.
v. E. *ῥαθυμότερον* (im Index richtig *ῥαθυμ*.) — S. 10. N.
3. Z. 1. *τι* st. *τε*, — S. 16. N. 3. *τά* — S. 52. Z. 9. *αὐτον*
— S. 41. XIV. Z. 1. ff. durch die üble Lage des Papyrs
getrennte Wörter, ingl. S. 48. — S. 174. N. 4. Z. 2.
Alexanders, st. Antonins od. Caracalla, — S. 195. II. Z.
10. ein Komma, st. Punkt, wenigstens nach Steph. — S.
222. N. 6. Z. 1. wo das Gr. *ἀναίματον* vor Imperium ent-
wischt scheint, — S. 227. N. 4. wo *σ* vor *ἀνακτ.* ent-
fallen, wie auch S. 283. N. 9. Steph. vor *ῥσα*, — S. 295.
Z. 15. auch der Buchstabe *ο* aus dem *ἐυπροσφ.* — S. 259.
N. 4. Z. 2. *οἰκετάς* st. *οἰκίτας*.

Die Schreibart ist meist mit Steph. übereinstimmend,
und daher in manchen Stellen ungleich, als in Theilung
der Wörter, *ἐπὶ πολὺ* S. 32. Z. 5. u. folg. S. Z. 12. *ἐπι-*
πολὺ, etc. — *ἃ* *τι* S. 1. Z. 3. v. E. (mit uns getheilt,)
S. 2. Z. 1. *ἔπειρ*, — folg. S. Z. 1. *περὶ πρ*, — eb. Z. 5.
πῶν τε, S. 17, Z. 10. f. *οἱ τε* u. *ἡ τε* — S. 33. Z. 15.

tis, — S. 34. XII. Z. 5. τέ τις, — S. 310. Z. 4. u. 3.
 E. ὅ τε u. ἦτε, — S. 309. Z. 3. u. 2. v. E. ἄτε u. ἄ
 — S. 276. Z. 12. u. S. 303. Z. 9. οἴτε, vergl. S. 301.
 3. S. 217. Z. 3. — S. 288. Z. 12. αἱ τε — S. 302.
 17. αἴτε etc. — S. 17. Z. 19. S. 19. Z. 6. οἶος τε (1,
 21. i. 1, 7, 4. p. 241.) — S. 30. Z. 3. τοῖόν δέ τι (an-
 ders, als Stp. 1, 10, 10. p. 401.) — τοιάδε S. 13. Z. 1.
 so auch in der *Accentart*, z. B. S. 2. Z. 2. τε blofs,
 auch mit uns S. 8. Z. 7. 1, 3, 9. p. 77.) — σύν σοι S.
 7. Z. 11. (mit uns 1, 6, 18. p. 217.) — ἔν τινός (mit
 Stp.) S. 20. VIII. Z. 1. S. 21, Z. 10. S. 34. XII. Z. 5.
 1, 8, 1. i. 5. i.) — πολλή τέ τις S. 34. XII. Z. 5. (an-
 ders wir 1, 12, 2. i.) — συσρατιώτην μέ S. 13. Z. 8. —
 b. Z. 1. πειραζέντα με (1, 5, 8. i. 14. p. 158.) — S. 4.
 L. Z. 9. ἰόν. — S. 16. Z. 17. ἀπός. — S. 14. Z. 1. πορ-
 ρυρίς. — τρώσαι S. 23. Z. 3. für Stp. τρώσ. (1, 8, 12. p.
 315.)

Eben so in den *Unterscheidungszeichen*, die wir hier
 sogleich mit bemerken, insofern sie zur Kritik des Tex-
 tes gehören. Und von diesen *Distinctionen* nun weichen
 einige von den Stp. ab, oder nicht. So ist z. B. vor
 dem Anfange der Reden stets ein Colon genommen wor-
 den für Stp. Comma, S. 9. IV. Z. 6. S. 13. Z. 2. etc.,
 aber auch in andern Fällen, S. 1. Z. 3. v. E. (1, 1, 2.
 p. 7.) S. 3. Z. 6., (1, 1, 5. p. 21.) anders, als wir,
 aber doch auch bisweilen mit uns, als S. 1. Z. 3. v. E.
 ein Comma nach ὡς. Als Belege davon, dafs entweder
 die *vorigen* Zeichen der Art sind beybehalten, oder *neue*
 dafür gewählt worden, mögen noch folgende Stellen
 nachgesehen werden, S. 52. Z. 21. (1, 17, 26. e.) S. 195.
 Z. 3. v. E. (5, 2, 1. p. 37.) S. 197. N. 10. (5, 2, 14.
 p. 55.) mit Anmerk., nach Gedike, wo aber, zur Si-
 cherheit und Deutlichkeit, wir mit Bergl. ein Comma
 nach ἤδη geliefert, wie Stroth auch wollte. — S. 235. Z.
 16. (6, 5, 16. p. 395.) S. 247. Z. 15. (6, 9, 11. i.) S.
 271. Z. 3. (7, 8, 8. p. 753.) S. 288. Z. 18. (8, 1, 6. p.
 909.) — S. 211. Z. 3. v. E. (wie bey uns 5, 6, 12. p.
 191.) S. 226. Z. 1. (6, 2, 9. i. nach γράμμ.) S. 227. Z.
 9. (6, 2, 20. p. 337.) ohne Anmerk., nach Stroth, —
 S. 231. Z. 20. (6, 4, 8. i.) S. 239. Z. 1. (6, 7, 4. c.) S.
 262. Z. 6. (7, 5, 10. e.) mit dem Ms. Ba.

Endlich das *Iota* am Ende nach unsrer Art, als κομίδῃ
 S. 3. Z. 3. v. E. S. 4. II. Z. 3., auch im Anfange, z. B.
 πρῶτον, etc. — ἔα, doch nicht stets, wie im Index, bey

ἐκδομῆς S. 29. Z. 7. — ἐκδομ. S. 83. Z. 12. S. 89. Z. 18. S. 94. Z. 12. S. 106. II. Z. 2. S. 192. Z. 14. S. 206. V. Z. 13. — oder in der Mitte, ἀναδράς S. 80. Z. 7. — S. 94. Z. 11. ἀναδράς, ingl. S. 161. Z. 18. (20. ἀνδράς) S. 180. Z. 13.

Nun die *Lesarten*, mehr nach der Kritik und zur Berichtigung des Textus, als nach der Auslegung und Erklärung, in welcher letztern ich bey dem Herausgeber offenbare Uebereinstimmung mit mir angetroffen, (ohne oder mit meinem Namen, S. I. N. I. S. 13. N. 5. S. 14. N. 8. S. 16. N. 3. 4. S. 19. N. 6. S. 21. N. 3. S. 24. N. 3. S. 32. N. 6. e. S. 36. N. 6. S. 39. N. 7. 8. S. 40. N. 10. etc. S. 46. N. 5. S. 84. N. 4. S. 88. N. 5. S. 132. N. 2. S. 149. N. 5. S. 170. N. 7. S. 178. N. 5. — auch im 3ten Bande, den der H. doch nicht zu besitzen schien, S. 275. N. 1. zu 7, 9, 9. i.)

so wie ich bey dessen Kritik mich freute die Bescheidenheit und Vorsichtigkeit zu finden, die *andre* bisher an mir mit Tadel belohnen, da nämlich der H. nicht so hitzig gleich das *Alte* verwirft, und das *Neue* aufhascht, was etwa Muthmassungen oder Handschriften anbiethen, bey welchen letzten der H. beynahe zu schüchtern gewesen.

Aber beyde Ähnlichkeiten mit meinen Gesinnungen, Grundfätzen und Verfahren müssen in mir die Begierde regemachen, den so gründlichen Gelehrten auch namentlich zu kennen; und ich stehe nicht an, ihn hierdurch um seine nähere Bekanntschaft zu ersuchen.

Hier schon wird er mich ganz, als seinen Freund, erkennen, wenn ich seine Kritiken nach einander kurz bemerke, und zwar über die *alten* Lesarten sowohl, als über die *neuen*.

Die *alten* sind auf verschiedne Art beybehalten worden,

1) ohne alle Anmerkung, die aber bey gewissen Stellen doch nöthig schien, S. I. Z. 2. das strittige ἐνὶ (1, I, I. p. 2.) — S. 2. Z. 4. (1, I, 3. p. 12. wegen der Mss.) — S. 3. Z. 6. (1, I, 5. p. 21.) das ἐν πολλοῖς βαρβάρους, das in der Erfurt. Recens. oben *grundlos* bezweifelt, aber vom H. im Ind. unter ἐν unstrittig durch „bei — unter“ mit mir erklärt worden, — S. 3. Z. 9. (1, I, 6.) wider die Veränderungen des ἐπιμημέτερον, — S. 5. Z. 15. (1, I, 9. i.) wegen des ἔγω, das in der Erf. Rec. so mißfiel, freylich, weil die Mss. anders lasen! — S. 3. Z. 16. (1, I, 9. p. 29.) wo aber freylich der H. die Glosse der Mss. so lichtvoll mag gefunden haben, dafs er hier, wie an andern derglei-

en glossirten Stellen, sich ganz still verhält, z. B. S. 4. Z.
 (1, 1, 11. i.) eb. 4. III. Z. 4. (1, 3, 1. e.) u. f. w. —
 7. Z. 2. (1, 3, 3. i.) über das Particip. *δεδιώς*, zumal ohne
 Parenthese, welche der Erf. Rec. beliebte, nach altem Fu-
 ge, — S. 7. Z. 11. (1, 3, 5. p. 68.) über das Stp. *καινᾶς*,
 — S. 10. Z. 19. (1, 4, 11. p. 113. sq.) über die Stp. Praep.
 — S. 11. Z. 16. (1, 4, 18. e. p. 129.) wegen der feh-
 lenden copula *τε*, etc. — S. 16. Z. 19. (1, 16, 13. e. p.
 108.) über das *ἀπείχα*, das freylich der Ind. zu unterstützen
 meint, — S. 17. Z. 5. (1, 6, 16. p. 214.) über die zusam-
 men stoßenden verschiedenen Casus der participp., des acc.
 und dat. — S. 17. Z. 21. (1, 6, 21. e. p. 224.) über den
 af. fut. des Stp., wo wenigstens nützlich von dem Gebraue-
 che und Verstande des aor. 1. konnte erwähnt seyn, — S.
 2. Z. 1. (1, 8, 12. p. 310.) über die unschädliche Kürze
 und Ellipse, — S. 26. Z. 4. (1, 9, 10. e.) über *λήσας* und
αυθάναν, welche temp. verbb. es bey sich habe, — S. 27.
 16. (1, 9, 21. i.) über das fehlende und von mir schon
 aufgenommene pron. *τι*, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 9. e. p. 496.)
 über die neue Lesart des Ms. Ba. — S. 36. Z. 18. (1, 12,
 15. i.) über Rsk. Vermuthung, — S. 38. Z. 8. (1, 13, 3.
 p. 531. sq.) über das verb. *καθίσ.*, mit und ohne *ἐν*, zumal,
 da doch der Ind., augenscheinlich hieher zielend, hat
καθ. — *ἐν ἐσχ. κινδ.* — S. 39. Z. vorl. (1, 13, 11. p.
 558.) über die Lesart des Ms. Vc. wenigstens zum Gebraue-
 che des neutr. und masc. — S. 43. Z. 15. (1, 14, 16. p.
 624.) von *ὑπεσπῶνν.* und der Bedeutung der pr. *ὑπό*, wohin
 wieder der Ind. in dem V. *ὑποσφ.* offenbar zielt, — S. 50. Z.
 15. (1, 17, 4. p. 708.) über das *ἐκᾶθεν*, worüber die Erf.
 Rec. sich auch ereiferte, der Ind. aber wiederum sich rich-
 tig ausdrückte, — S. 53. Z. 13. (1, 17, 24. p. 743.) über
ἐκᾶθεν, — S. 65. Z. 23. (2, 3, 25. p. 99.) über *ἐνφημ.*,
 zumal, da der Ind. eine ganz andere Lesart hat „*ἐνφημιδαίς*“
 ohne *s*, wenn das nicht etwa vom Setzer weglieb, — S.
 71. Z. 18. (2, 5, 13. p. 151.) von *τῶν* mit dem adv. *ἐνπρεπ.*
 — S. 76. VII. Z. 9. (2, 7, 3. p. 208.) über die nicht unbe-
 deutende Lesart des Ms. Ba. — S. 96. Z. 26. (2, 13, 8. p.
 391.) wo das alte *διὰβολίας* im Texte und Ind., nur das von
 mir aufgenommene, wenigstens, als Var. Lect. oder Con-
 jectur, in einer N. Statt fand, — so wie auch schon S. 88.
 Z. 9. (2, 10, 9. p. 314.) andrer Muthmassung *ἐνανδρ.*, da
 im Ind. v. *προεχ.* auch nur „*ἀνδράει*“ ohne pr. *ἐν*, hieher
 ganz gewiß gehörig, — S. 108. Z. vorl. (3, 2, 13. e.) wo
 zwar Stp. Zusatz unnöthig, doch aber nicht eine beliebige

Erinnerung von der Bedeutung des Gr. ablat., weil auch der Ind. nur die gemeine im W. καὶ αὐτοῖς. angiebt, — S. 110. Z. 15. (5, 3, 3. p. 526.) wo wider Sb. und Str. etwas zu erinnern, auch mit guten Auslegungsregeln, — S. 115. Z. 4. (5, 4, 18. e.) wo zu ὑπ' ἐκείνου füglich die Var. Lect. ἐπ' ἐκ. sich anschmiegen konnte, weil der Ind. von allen diesen schwieg, — S. 181. Z. 18. (4, 12, 11. e.) wo, wider die Zufätze andrer, gute Gelegenheit war von Auflösung des genit. durch eine schickliche praep., weil auch im Ind. von γοαμῶν nichts stand, — S. 207. Z. 11. (5, 5, 7. i.) wo wenigstens von Str. Σήρων zu erwähnen, — S. 213. Z. 15. (5, 6, 20. p. 208.) wo, wider Stp., wenigstens zu τίμιον von zween adi. mit einem Subst. ohne copula etwas zu sagen, — S. 225. Z. 21. (6, 2, 6. p. 319.) wo πᾶσαν mit δολιχῆς, ohne copula zu unterfuchen, — S. 226. Z. 1. (6, 2, 18. p. 335.) wo vom angefochtnen καὶ zu reden, — S. 234. Z. 3. (6, 5, 5. e.) wo, wider Stp., das praef. μάχεσθαι, mit dem vorbergehenden fut. ἔσσεθαι, zu retten, — ingl. eb. Z. 10. (6, 5, 8. p. 334.) der plur. ὅσα nach dem sing. τοσούτον, — ingl. S. 235. Z. 8. (6, 5, 15. i.) der plur. ἐκείνα, — ingl. eb. Z. 20. (6, 5, 17. p. 397.) die Zusammenfügung von ὡς ὃν καὶ ὅπερ, — ingl. S. 239. Z. 2. (6, 6, 12. p. 439.) das καὶ αὐτὸς, mit dem zunächst vorherstehenden nomine propr. — S. 242. Z. 5. (6, 7, 18. p. 478.) zu zeigen, daß κατὰ σκοπὸν stehe durch eine Weglassung des Vergleichungswörtchens ὡς oder ὥσπερ, da im Ind. davon nichts ist, — S. 244. Z. 18. (6, 8, 10. p. 501.) von αὐτόν, wider die Aenderungen andrer, — S. 246. Z. 16. (6, 9, 4. p. 517.) bey πρόσαι, daß andre dafür πρόσαι beliebten, wie auch eb. Z. 3. v. E. (6, 9, 6. p. 520.) προναλ. für προσναλ., verglichen mit 1. 4, 4. — S. 249. Z. 10. (7, 1, 5. p. 548.) bey αὐτήν, daß dieses pron. für das pron. solus stehe, und für bloß, wovon der Ind. nichts erwähnt, — S. 254. Z. 13. (7, 2, 13. i.) wie ἐπὶ — τινὶ ἔλα mit dem folg. εἰς τὸ ἔλος bestehen könne, — S. 261. Z. 14. (7, 5, 6. p. 673. sq.) daß nicht nur αὐλαος, sondern auch αὐλιος richtig, welches der Ind. nicht kennt, — S. 262. Z. 10. (7, 5, 11. p. 683.) ob ἡ entfallen, und vor dem zweyten ἡ höchst nothwendig. — S. 270. Z. 7. (7, 8, 3. p. 745.) ob wiederum die zwey adi. τηλικ. — εὐτολμ. mit einem subst. bestehen, — S. 270. Z. 14. (7, 8, 5. p. 748.) bey προσελθ. wenigstens das προσελθ. zu berühren, auch — S. 272. Z. 11. (7, 8, 18. p. 768.) das ἐκτεηρίους für ἐκτεηρίας, — auch S. 279. Z. 14. (7, 10, 8. i.) bey ἐκείνης das ἐκείνους, — S. 284. Z. 1. (7, 11, 17. i.)

wenigstens, was das pass. ὀπλίζ. mit dem acc. bedeuten könne, wovon der Ind. schweigt, — eb. Z. 6. (7, 11, 18. 365) mit anzuzeigen die nicht unrechte Var. ἀπετραμυ. — S. 291. Z. 20. (8, 2, 8. p. 932. sq.) wie mit dem plur. ωργ. der sing. παραῖχε ohne Aenderung zu vereinen, — auch S. 296. Z. 1. (8, 5, 21. i.) das ἐφάντ. mit dem folg. βελ., wenn ja vorher S. 295. Z. 4. v. E. (8, 3, 19. p. 1.) zu βελω nichts angeführt werden sollte, — S. 298. 6. (8, 4, 12. p. 990.) wenigstens, daß μὲν für μὲν ἔν gelte, — und S. 299. Z. 10. (8, 4, 20. e.) ἐπαύξων von ἀποκχ. abhängen könne, wie der H. sonst den casus von der aep im Zeitworte auch mit mir herleitet, z. B. S. 85. N. S. 192. N. 3. S. 210. N. 1. S. 219. N. 5. — daß S. 302. 3. (8, 5, 8. i.) nach einer Ellipse richtig sey, — auch S. 307. Z. 3. (8, 6, 12. e.) ἐκκλησ, χωρίω, — ib. VII. Z. (8, 7, 1. p. 1073.) nichts zu versetzen, sondern nur ἄτε trennen, wie es der H. sonst getrennt liefert, (obgleich ey ihm eb. Z. 9. auch wieder folgt αἶτε,) verglichen was bey der Schreibart angeführt worden, — S. 307. II. Z. 6. (8, 7, 2.) daß τῇ φωνῇ auch ohne Zusatz zu dulden, wovon im Ind. nichts enthalten, — S. 310. Z. 10. (8, 7, 20. e.) bey ἀρχὴν wenigstens die Var. αὐλὴν zu beharren,

2) ohne alle Anmerkung, selbst unrichtige, oder doch höchst zweifelhafte, wo doch Muthmassungen anzuhängen, wenn gleich nichts entschieden werden kann, als S. 14. Z. 19. (1, 5, 23. e.) wo ich statt ἔχων schon ἔχα aufnahm, — auch eb. Z. 20. (1, 5, 24. Exc. p. 880. wegen ἔτων,) — ingl. S. 17. Z. 15. (1, 6, 19. e.) st. ἀρχόντων schon ἀρχομένων, — auch S. 23. Z. 16. (1, 8, 16. p. 323.) κωλύειν schon κολέειν, das der Ind. ganz verschweigt, — auch S. 43. Z. 13. (1, 14, 15. e.) st. κελεύσας schon κελεύσαι, — eb. Z. 16. (1, 14, 16. p. 625.) bey θέραν, — eb. Z. 7. (p. 627.) bey καί, — S. 45. Z. 10. (1, 15, 7. p. 649.) wegen der Zusammenstellung von τε — ἦ, — S. 59. Z. 24. (2, 2, 13. p. 46.) bey οἷς μὴ, — S. 64. Z. 21. (2, 3, 19.) wo ich st. ἔχων auch schon lieferte ἔχα, — S. 72. Kap. I. Z. 7. (2, 6, 3. p. 160.) wo ich schon verkündigt, daß ἐθρήν st. ἐτήραν künftig von mir geliefert werde, — S. 113. 20. (3, 4, 9. p. 545.) von ὑπὲρ λοιπῆς, — S. 114. Z. 1. (3, 4, 17. e.) über ἡγάγε — S. 124. Z. 1. (3, 7, 18. p. 610.) wo ich st. αὐτῶ schon αὐτῶ abdrucken liefs, — S. 153. Z. 10. (4, 2, 12. p. 821.) zu ἐκ μόνης, wo doch der Ind. in v. με-χ. nur die Construct. mit dem bloßen gen. anführt, ἄλλος

ελ. 2d. nichts aber von der mit der pr. ἐκ — S. 160. Z. 1
 (4, 4, 19. i.) wo ich st. τοσέτων χρημάτων πλήθος auch schon
 τοσῶτον lieferte, — auch S. 162. Z. 10. (4, 5, 12. i.)
 αὐτὰς schon wiederum αὐτὰς — S. 180. Z. 2. und S. 18
 Z. 8. (4, 12, 1. i. 4, 14, 3. i.) wo st. Ἀδέντος auch schon
 bey mir geändert steht Ἀδέντος — auch S. 188. Z. 19. (S.
 15, 6. p. 1046.) st. ὀξύτάτων schon ὀξύτάτας — auch S. 19
 I. Z. 3. (5, 1, 1.) wo st. des zweyten πρὸ τέττα von mir i
 der N. schon die künftige Lesart nach Gründen angegeben
 worden, — S. 201. Z. 14. (5, 3, 25.) wo für τὴν - πο
 φύραν χλαμύδι περιβ. schlechterdings anders gelesen werden
 muss, — S. 205. Z. 24. (5, 4, 23. p. 124.) wo διώξαντες
 schon in διώξαντες von mir verwandelt worden, — S. 20
 Z. 5. (5, 5, 4. p. 135.) ὑφάσμασι sich schwerlich behaupten
 kann, — S. 208. Z. 7. (5, 5, 11. p. 146.) προσίων schon i
 προίων bey mir übergegangen ist, — auch eb. Z. 9. (p. 147
 καλλιεργῶν in καλλιεργῶν, wo der Ind. sich half durch Ange
 bung beyder thematum, — auch eb. Z. 17. (5, 5, 13. p.
 151.) ἱερουργήτας in ἱερουργῶντες, — S. 209. Z. 15. (5, 5
 20. p. 160.) das οἱ μὲν unleidlich, — S. 216. Z. 10. (5, 5
 13. p. 236.) das βασύσας eben so sehr, wozu ich in der N.
 meine Aenderung schon vorbrachte, der Ind. aber nicht
 hinlänglich seyn dürfte, — S. 218. Z. 12. (5, 8, 9. p. 251
 wo ich st. προαγορεύσειν schon προσαγ. ändern lies, —
 219. Z. 14. (5, 8, 15. p. 260.) das τὰς δὲ kaum sich erhal
 ten wird, wozu ich auch schon in der N. Vorschläge ver
 rathen, — eben so S. 223. Z. 2. (6, 1, 15. p. 295.) be
 καίτοι, wovon der Ind. nur die gewöhnlichen Bedeutungen
 führt, — S. 241. Z. 5. (6, 7, 13. i.) wo der Zusammen
 hang nicht berichtet ist, — S. 245. Z. 3. v. E. (6, 8, 16
 e.) bey ποταίαν kein Zweifel dem H. aufgestossen, — auc
 nicht S. 249. Z. 2. (7, 1, 3. p. 545.) bey δυσμένειαν, da
 ich schon mit δυσγένειαν vertauscht, — noch auch eb. Z. 2
 (7, 1, 8. e.) bey ευγενὲς, wo ich Zweifel und Hülfsmittel
 in der N. vortrug, — auch S. 250. Z. 25. (7, 1, 16. p. 565
 wegen ἐπιμέλειαν πεποιημένους, welche; an sich gute Redens
 art, der Ind. v. ποι. unbemerkt lies, — S. 251. Z. 5. (7
 1, 20. i.) wo bey der Construct. κρίσει - μεταδὲς auch di
 Schwierigkeit abzuändern, auch — eb. Z. 14. (7, 1, 21
 p. 575.) die bey πυρὶ πομπεύοντα, — ingl. S. 257. Z. 15. (7
 3, 13. p. 634.) die bey καλλωπίσματος, — ingl. eb. Z. 18
 (7, 3, 14. p. 637.) die bey ὕψις, — auch eb. Z. 19. (p.
 638.) im v. ἀνατιθ. — auch S. 262. Z. 1. (7, 5, 10. p. 678.
 bey ἀγροίας, — eb. Z. 15. (7, 5, 12. p. 685.) wo ich di

ganze Stelle nach einander schon verbessert abdrucken liefs, — S. 271. Z. 10. (7, 8, 10. i.) wo ich für *καὶ παρ'* Vorschläge gethan, — S. 273. Z. 3. (7, 8, 23. e.) von mir das *ἐν* schon in *ἐν* ungeschmolzen erscheint, — auch S. 274. Z. 11. (7, 9, 7. p. 783. sq.) *καθοσιόμενος* in *καθωσιόμενος*, — S. 278. Z. 5. f. (7, 10, 2. p. 811. sq.) mußte der Zusammenhang gerettet werden, — eb. Z. 11. (7, 10, 3. p. 815.) nach aller Wahrscheinlichkeit mit mir das *δύο* sich darstellen, — eb. Z. 15. (7, 10, 4. p. 815.) das *ἔσαν* zur Veränderung sich reif finden lassen, — auch S. 280. Z. 11. (7, 10, 13. p. 836.) das *πάλαι*, — S. 282. Z. 4. (7, 11, 5. p. 849.) ist für *βελαμένων* schon gegeben *βελευμένων*, — eb. aber Z. 18. (7, 11, 8. i.) st. *καὶ παρ* die Berichtigung aus meiner N. zu holen, — S. 291. Z. 3. v. E. (8, 2, 10. i.) wo für *δι* schon von mir *δε* geliefert wird, — S. 297. Z. 3. v. E. (8, 4, 10. p. 986.) wo für *καὶ παραπεμπ.* Vorschläge geschehen, — S. 303. Z. 11. (8, 5, 18. e.) für *πρὸς τρεφῆς* schon *ταφῆς* bey mir da steht, — auch S. 306. Z. 1. (8, 6, 10. p. 1061.) das *οἷς* in der N. von mir schon besorgt, — ingl. S. 308. Z. 3. (8, 7, 5. i.) der zweyte art. *ὁ* vor *τὴν* nach Bedürfnis schon eingeschoben, — auch S. 309. Z. 19. (8, 7, 16. e.) st. *ἀὰ τς* der richtigere Accent *ἀὰ τς* schon bedacht worden.

Wozu ich noch insbesondre anschliesse S. 35. Z. 4. (1, 12, 3. e.) das *τῆς τῶν δένδρων ἡδέαις σκιᾶς*, wovon in der Erf. Rec. zwar eines Theils es recht lautete „wer hat je *ἐνάδια* (so) *τῆς σκιᾶς* gesagt? (aber doch andern Theils unrecht.) Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken Schotts Konjekture, *καὶ ταῖς - ἡδέαις σκιᾶς* (so) aufgenommen werden sollen.“ Aber der dortige Cenfor war so eilfertig, daß er nicht einmal auf eine andere Lesart dachte. Was er nachher gethan, als meine Ausgabe hervor getreten, weis ich nicht. Doch, er lese die N., die vor der meinigen ste t, (denn diese wird er vor Leidenschaft ganz nicht eines Blicks würdigen wollen,) wo Leisn. und Reisk. gar deutlich mit Bergl. den sing. *τῇ - ἡδέᾳ σκιᾷ* vorschlagen, welcher sing. dann, wenn die Mss. nichts angeben; und nach Coniecturen entschieden werden soll, auch dort mehr wägen muß, nach der dem dortigen Cenfor doch wohl nicht fremden Regel, *daß man andre und wähle nach den von der alten Lesart noch vorhandenen Ueberbleibseln, und diejenigen Buchstaben vorziehe, welche ihr am ähnlichsten sind.* Nun, diesem Grundsatz gemäß, habe ich auch in der N. die Bergl. Muthmaßung unterstützt und mit

Vorzug empfohlen. Weil aber doch Schott und Syllb., als Kenner, in dem kritischen Fache auch einige Achtung verdienen: so edirte ich damals noch nichts, und das wieder nach einem Canon der Kritiker, welcher verbeuth, bey vielfachen möglichen Lesarten und Coniecturen zu iäh zu seyn, und lieber unterdessen die alten unangetastet stehen, und die Muthmassungen nur in den Noten vorkommen zu lassen. Wenn aber doch endlich man für die wahreste sprechen soll: so ist es allerdings die Bergl. nach dem ersten Grundsatze.

3) ohne einige Anmerkung diejenigen, die nicht so fein sind, als andre, z. B. S. 203. Z. 2. (5, 4, 4. p. 102.) wo die alte, βαλάντια χρημάτων, μέγα δέλεαρ προδοσίας, wie ich denke, der von mir schon gegebenen χρημάτων μεσά, μέγα δέλ. πρ. nachstehen muß, — auch S. 207. Z. 6. (5, 5, 4. p. 136.) die σεφάνη ἐπικείμενος der künftigen σεφάνην ἐπ. — ingl. eb. Z. 7. (p. 138.) iener λίθοις ποικίλοις τιμίσις der zukünftigen ποικίλην — und S. 312. Z. 8. (8, 8, 8. p. 1114.) die διὰ - τὸ ἐπαρχόν - γεγονέναι der auch schon von mir aufgenommenen ἐπαρχος —

Hieher möchte auch gehören S. 6. III. Z. 4. (1, 3, 2. i.) wo ich αὐτῷ finde, nicht bloß nach den Ausgaben von Ald. und andern, sondern auch selbst nach Ms. Bæ., der aber in den so genannten spiritibus sehr unbeständig ist; und es beweiset die Ald. Lesart weiter nichts, als daß sie aus einem ähnlichen Ms. abgedruckt worden sey. Doch vielleicht ist diese Lesart bey dem H. mit unter die Druckfehler zu rechnen, da Stp. mit mir αὐτ. hat.

4) ohne einige Anmerkung, nach unrichtigen Unterscheidungszeichen, oder wo doch andre vorzuziehen, als S. 165. Z. 13. (4, 6, 10. i.) wo für das Comma nach ἔργον wir ein Punkt gewählt, nach angegebenen Gründen, — S. 313. Z. 4. v. E. (8, 8, 18. i.) wo vor ἔχοντες der Zusammenhang kein Punkt zu verstaten scheint, sondern nur das von uns beliebte Comma, verglichen mit dem obigen bey der Schreibart, besonders nach S. 52. Z. 21. und S. 195. Z. 3. — Denn iene bey S. 154. Z. 3. (4, 2, 16. p. 827.) und S. 253. Z. 3. (7, 2, 2. p. 582.) mag unentschieden bleiben.

Wir wollen lieber ein neues Feld betreten von den beybehaltenen alten Lesarten

5) mit Anmerkung, wo nur Uebersetzung vorkömmt, ohne sich dabey über zweifelhafte Nebenumstände erklärt zu haben, als S. 13. N. 4. (1, 5, 7.) ohne Widerlegung

er Var. im pron. — S. 20. Z. 3. N. 10. (1, 7, 10. i.) wo von der Distinction nichts erwähnt, — S. 29. N. 7. (1, 8, i.) wo über den *spiritus* des pron. nichts enthalten, — S. 30. N. 9. (1, 10, 12. p. 407.) — S. 34. Z. 1. N. 12. (1, 11, 14. p. 462.) wo freylich im Deutschen eine praep. (von) nöthig war, aber im Ind. weder v. *isop.* noch v. *io.* etwas wegen der Ellipse steht, — S. 34. XII. Z. 3. 1. (1, 12, 1. p. 470.) wo auch im Deutsch. die praep. nöthig, — S. 38. Z. 9. N. 1. (1, 13, 3. p. 534.) wo über, ὅσον εἰπὼ die Frage war, welche tempora verb. es sich hätte, — S. 39. N. 6. (1, 13, 8. p. 547.) — eb. 8. (1, 13, 10. p. 554.) — S. 41. N. 1. (1, 14, 1. p. 585.) — S. 45. N. 2. (1, 15, 7. p. 649.) — S. 46. Z. 6. N. 5. (1, 15, 13. p. 660.) wo über das zu setzende Comma gut zweifelt wurde, — S. 80. N. 2. (2, 8, 5. i.) wegen des nicht wiederholten pron. — S. 94. Z. 15. N. 1. (2, 12, 5. p. 368.) bey ὅπως χησεται, ohne dabey über den ind. fut. zu handeln, — S. 94. Z. 1. N. 3. (2, 12, 7. e.) ohne Erwähnung der Var. — eben so S. 101. Z. 14. N. 5. (2, 14, 2. p. 451.) — auch S. 111. Z. 3. N. 3. (3, 3, 5. p. 528.) — oder der Coniecturen andrer, wie S. 150. Z. 3. v. E. N. 2. (4, 1, 4. e.) S. 194. N. 8. (5, 1, 14. p. 25.) S. 201. N. 4. (5, 3, 22. p. 89.) S. 229. N. 9. (6, 3, 11. p. 350.) S. 241. N. 5. (6, 7, 13. i.) S. 271. N. 7. (7, 8, 14. p. 764.) S. 275. N. 4. (7, 9, 9. p. 788.) S. 282. N. 3. (7, 11, 6. i.) S. 309. N. 3. (8, 7, 14. i.) S. 312. N. 4. (8, 8, 13. i.) S. 313. N. 5. (p. 1120. fq.) — — So auch überhaupt, wenn von den Mss. eine andre Lesart aufgetragen wird, z. B. S. 35. N. 5. 6. (1, 12, 11. p. 498. 500.) S. 37. N. 10. (1, 12, 16. p. 517.) S. 40. N. 10. (1, 13, 12. p. 563.) S. 42. N. 5. (1, 14, 11. i.) S. 43. N. 7. (ib. 15. i.)

6) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch eine Art von Bestimmung, als Angabe der Ellipse, S. 21. N. 2. (1, 8, 5. p. 283. fq.) S. 31. N. 2. (1, 11, 3. p. 424.) S. 43. N. 8. (1, 14, 18. p. 633.) S. 52. N. 7. (1, 17, 22. i.) S. 81. N. 5. (2, 8, 13. i.) S. 90. N. 2. (2, 11, 2. p. 337.) S. 102. N. 2. (2, 15, 3. p. 461.) S. 117. N. 5. (3, 5, 11. i. p. 570.) S. 266. N. 7. (7, 6, 18. i.)

7) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch zugleich Beurtheilung angebracht worden ist, S. 48. N. 6. (1, 16, 7. i.) S. 93. N. 8. (2, 11, 16. p. 355.) S. 212. N. 5. (5, 6, 16. p. 195.) S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. i.)

8) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, zugleich andrer Coniecturen oder Lesarten beygefügt worden, theils ohne Beurtheilung S. 29. N. 6. (1, 10, 6. p. 391.) S. 83. N. 3. (2, 9, 3. p. 268.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 433.) S. 103. N. 4. (2, 15, 13. p. 480.)

theils mit Beurtheilung S. 6. N. 5. (1, 2, 10. p. 56.) S. 13. N. 5. (1, 5, 10. p. 151.) S. 24. N. 1. (1, 9, 1. p. 331.) S. 25. N. 1. (1, 9, 4. p. 338.) S. 28. N. 1. (1, 10, 1.) S. 90. N. 1. (2, 11, 1. p. 334.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 116. N. 4. (3, 5, 9. i.) S. 153. N. 5. (4, 2, 14. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 1. i.) S. 275. N. 7. (7, 9, 12. p. 794.) S. 285. N. 3. (7, 12, 7. e.) S. 289. N. 4. (8, 1, 11.)

wobey S. 5. N. 5. (1, 2, 9. p. 52.) vom H. nicht ausdrücklich angegeben worden, daß in dem alten Text doch ein Comma nach γῆς ihm gefallen abdrucken zu lassen, vermuthlich, um mit Bergl. die so genannte *Apophition* oder nähere Bestimmung in dem folg. ἐν τῇ β. anzudeuten, welcher Nachsatz daher, wie bey Bergl., auch im Texte nach βαρβ. auch ein Comma erhalten,

überdies ist S. 166. N. 1. (4, 7, 2. p. 897.) stat meines schon im Texte aufgenommenen ἐν τῇ β. (worau Bergl. so offenbar zielte,) doch das alte beliebt worden mit dem Zusatz „ἐν τῇ β.“ wird hier als Adv. mit ἦν verbunden, wobey aber noch οἷός τε ergänzt werden muß, welches zwar Stroths Vortrag auch war, aber aus einer eben so ungewissen Stelle (3, 13, 9. p. 742. sq.) bestätigt. Mir scheint die ganze angenommene Ellipse in der gegenwärtigen Stelle deswegen unschicklich, weil da verb. ἦν doppelt dabey vorkommt, νοῆσαι τὸ κρινόμενον οἷός τε ἦν ἐν τῇ β. ἦν, auch wenn man nach der natürlichen Ordnung setzt, οἷός τε ἦν ἐν τῇ β. ἦν νοῆσαι τὸ κρ. Oben, an dem andern angezeigten Orte, war sie erträglich, weil nur οἷαν τε nöthig, und ein inf. allein dabey. Bey diesen Schwierigkeiten, und da mir keine ähnliche Stelle aus einem andern Griechen, noch auch aus Lamb. Bos. Ellips. p. 529. e. sqq., bekannt ist, würde ich doch lieber das alte Rettungsmittel Sylburgs anwenden, der ἐν τῇ β., als ein Adiect. annahm.

theils mit einer misbilligenden und widerlegenden Beurtheilung, als S. 1. N. 1. (1, 1, 2. p. 9.) S. 91. N. 3. (2, 11, 4. p. 339.)

worunter sich besonders auszeichnet S. 4. N. 2. (1, 2, 2. p. 35.) „μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, — mit derjeni

gen Sorgfalt, die er sonst in andern Fällen anzuwenden pflegte, d. i. mit der ihm eigenen, gewöhnlichen Sorgfalt. Viele erklären ἄλλης durch πάσης, πολλῆς, μεγάλης, es scheint aber, wie auch Irmisch annimmt, nicht nöthig zu seyn.“ Dazu muß ich hier nothgedrungen noch etwas beyfügen. Der H. drückt sich sehr gelind aus, wenn er sagt, Viele erklären ἄλλης durch u. s. w.; scheint auch durch meine nicht bloß angenommene, sondern weitläufig bewiesene Erklärung von der Wahrheit derselben überzeugt zu seyn, das vielleicht der Cenfor oben in der Erf. Zeitung doch noch nicht ist, der daselbst iäh entschied „S. 10. Kap. 2. ist richtig μετὰ πολλῆς ἐπ. statt μετῆς ἄλλης ἐπ. — in den Text gesetzt —“ Freylich, weil es bey niemand stand, als in den Oxf. und Ed. Ausgaben, als entlehnt aus Stp. Anmerkung, — und nicht einmal in einem Ms., da, nach kritischen Regeln zu handeln, das πάσης des Ms. Ba. vorgezogen werden mußte, wenn anders der gemeine Text fehlerhaft und widersinnig wäre, das er aber nicht ist, wie ich bewiesen habe. Nun, da der würdige H., mit dem ich mich hier so gern beschäftige, den Ton gleichsam angegeben hat zu der alten bezubehaltenden Lesart: so wird doch wohl endlich das lärmende Geschrey wider die unschuldige Alte und Matrone, und zugleich wider mich und meine bescheidene Kritik sich stillen und legen wollen!

Nunmehr zurück zur Sache, daß die alten Lesarten beybehalten sind

9) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung zwar, doch mit Beurtheilung, und zwar ohne den Urheber der Conjectur anzuführen, oder mit Benennung desselben S. 269. N. 6. (7, 7, 11. p. 739.) S. 274. N. 2. (7, 9, 5. p. 784.) S. 275. N. 5. (7, 9, 9. p. 790.) S. 278. N. 1. (7, 10. 1.) S. 31. N. 3. (1, 11, 2. p. 422. sq.) — auch bey Widerlegung S. 79. N. 10. (2, 7, 14.) S. 162. N. 6. (4, 5, 13. i.) — namentlich von mir, in beyden Fällen, S. 83. N. 5. (2, 9, 15. i.) — S. 68. N. 2. (2, 4, 16. i.) — auch S. 125. N. 2. (3, 8, 3. p. 617. sq.) mit Aufnehmung der von mir vorgeschlagenen Interpunction.

mit bescheidner Unbestimmtheit, S. 87. N. 1. (2, 10, 4. p. 306.) S. 99. N. 6. (2, 13, 21. p. 422.) S. 141. N. 1. (p. 3, 13, 1. i.) S. 146. N. 4. (3, 14, 13. e.) S. 153. N. 5. 6. (4, 2, 14. e. 15. p. 825.) S. 154. N. 8. (4, 2, 21. i.) — S. 187. N. 6. (4, 14, 16. p. 1036.) S. 191. N. 8. (4, 15, 20. p. 1061.) S. 228. N. 2. (6, 3, 3. i.) S. 259.

N. 4. (7, 4, 7. p. 658.) S. 265. N. 3. (7, 6, 12. p. 714.) S. 279. N. 2. 3. (7, 10, 6. lq. p. 821. 825. lq.) S. 290. N. 6. (8, 1, 13. p. 919. lq.) — auch im Widerlegen S. 22. N. 5. (1, 8, 10. p. 299.)

blofs durch Anzeige einer Ellipse, nach allerley Theilen der Rede, als praep. S. 31. N. 2. (1, 11, 2. p. 422.) — pron. S. 144. N. 2. (3, 13, 14. p. 747.) — S. 301. N. 2. (8, 5, 5. i.) — subst. S. 126. N. 3. (3, 8, 13. p. 627.) S. 152. N. 2. (4, 2, 8. e.) S. 298. N. 8. (8, 4, 12. i.) — S. 183. N. 1. (4, 13, 7. p. 1010.) S. 291. N. 2. (8, 2, 7. p. 931.) — verb. S. 151. N. 3. (4, 1, 9. p. 805.) S. 169. N. 3. (4, 8, 6. e.) S. 190. N. 7. (4, 15, 19. e.) — — auch bey dem Widerlegen S. 47. N. 2. (1, 16, 3. i.)

10) mit Anmerkung, namentlich wider den Politian, mit oder ohne Uebersetzung, S. 262. N. 6. (7, 5, 12.) S. 266. N. 4. (7, 6, 13. i.) S. 281. N. 2. (7, 11, 3. p. 846.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. p. 1056., welche Stelle zur Distinction gehört.) — auch nach ihm S. 255. N. 2. (7, 3, 3. i.) S. 262. N. 6. (7, 5, 12. i.) S. 283. N. 7. (7, 11, 14. p. 859.) S. 298. N. 9. (8, 4, 14. i.)

11) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung, bey einer alten, doch nicht richtigen, Lesart, durch Annahme einer Ellipse, S. 271. N. 4. (7, 8, 8. e.)

12) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung und Beurtheilung, auch mit einiger Zweydeutigkeit und Unvollständigkeit, S. 93. N. 9. „ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν.“ πρὸς. Steph.“ wo (2, 11, 16. p. 357.) der Leser, der unsre Ausgabe mit der ganzen Var. Lect. nicht vor sich hat, denken kann, Stp. wolle πρὸς statt ἐπὶ lesen, da er sie vielmehr einschieben und lesen will, ἐπὶ τὴν πρὸς μεσημβρίαν., wie die Mss. durch eine Glasse ausdrücklich aufdringen.

13) mit Anmerkung, auch ohne Uebersetzung und Beurtheilung, wo aber zu wenig Coniecturen oder Lesarten angegeben zu seyn scheinen, S. 48. N. 5. (1, 16, 5. e. bey ἔθα,) nur θῆψ, das unähnlichere, nicht auch unser ἔθα, — S. 97. N. 3. (2, 13, 10. p. 395.) — S. 121. N. 10. (3, 6, 23. i.) — S. 154. N. 9. (4, 2, 21. p. 831.) — S. 175. N. 1. (4, 10, 6. p. 964. bey νῦν) nur ἔπω, nicht auch die ähnlicheren ἐχ und μῆ, — — wohin

14) auch zum Theile noch einige von folgenden Stellen gehören, wo aber doch meistens nur eine einzige Var. oder Coniectur vorfiel, und nur ein Urheber angeführt wurde, S. 29. N. 5. (1, 10. 4. e. p. 388.) S. 41. N. 3. (1, 14, 4. e. p. 596.) S. 77. N. 5. (2, 7, 6. i.) S. 78. N. 8. (2

, 10. p. 226.) S. 80. N. 3. (2, 8, 8. p. 245.) S. 89. N. 6.
 2, 10, 13. p. 322.) S. 98. N. 5. (2, 13, 20. p. 420.) S.
 103. N. 3. (2, 15, 11. p. 476.) S. 109. N. 5. (3, 2, 15. p.
 18.) — S. 112. N. 4. (3, 3, 11. p. 534.) — S. 137. N.
 (3, 11, 17. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 3. e.) S. 173. N. 3.
 4, 9, 10. p. 951.) S. 177. N. 1. (4, 11, 1. p. 971.) S.
 78. N. 4. (4, 11, 5. p. 976.) S. 216. N. 4. (5, 7, 13. p.
 37.) S. 219. N. 7. (5, 8, 16. p. 261.) S. 222. N. 4. (6,
 11. p. 286.) S. 241. N. 6. (6, 7, 16. p. 472.) S. 250.
 1. (7, 1, 16. p. 564.) S. 251. N. 2. (7, 1, 17. e.) S. 268.
 1. (7, 7, 8. i.) S. 271. N. 6. (7, 8, 11. p. 758.) S. 272.
 10. (7, 8, 20. i.) S. 280. N. 5. (7, 10, 10. p. 832.) S.
 93. N. 7. (8, 2, 16. e.)

15) mit Anmerkung, und mit oder ohne Ueberse-
 zung, wo der H. für eine Lesart oder Coniectur *geneigter*
 ist, als für die andre, mit oder ohne Benennung des Urhe-
 bers, und mit oder ohne Anführung der Urfachen, S. 32.
 N. 7. (1, 11, 4. p. 429.) S. 35. N. 4. (1, 12, 7. i.) S. 55.
 N. 3. (2, 1, 5. e.) S. 60. N. 3. (2, 2, 17. p. 51.) S. 63.
 N. 7. (2, 3, 12. e.) S. 91. N. 4. (2, 11, 6. p. 342.) S.
 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) S. 116. N. 3. (3, 5, 8. p. 565.) S.
 143. N. 3. (3, 13, 9. p. 742. sq.) S. 211. N. 4. (5, 6, 8. p.
 185.) S. 233. N. 2. (6, 5, 3. p. 377.) S. 244. N. 5. (6, 8,
 11. p. 502.) S. 256. N. 4. (7, 3, 10. p. 607.) S. 257. N. 6.
 7, 3, 15. p. 641.) S. 298. N. 7. (8, 4, 11. p. 989.)

wozu wir noch die Stellen besonders absetzen, wo
 der H. mehr zu unsrer Coniectur sich neiget, S. 118. N. 1.
 3, 6, 3. i.) S. 120. N. 9. (3, 6, 21. p. 590.) S. 142. N. 2.
 3, 13, 3. i.)

auch noch diejenigen, wo das *besser* oder *wahrscheinli-*
cher bestritten werden kann, S. 84. N. 9. (2, 9, 7. p. 281.)
 wo selbst Gedike sich nachher ändert, — S. 199. N. 2. (5,
 3, 11. e.) — S. 213. N. 5. e. (5, 6, 16. p. 195. 198. e.) —
 S. 220. N. 1. (6, 1, 1. i.) wo Ged. eben das thut, — S.
 299. N. 12. (8, 4, 26. p. 1006. sq.) wozu die bisherige
 Note vom H. künftig, nachdem meine Note beherzigt wor-
 den, ganz wird umgeändert werden, wie ich hoffe, und
 dafür eine philologische erscheinet, die den feinern Ge-
 brauch des Gr. particip. *ἐλ.* erkläre.

Nun mögen hier einen Platz finden

16) die Anmerkungen, die zwar Var. oder Coniecturen
 angeben, aber doch nichts entscheiden, oder durch ein
besser u. s. w. eine andre vorschlagen, und zwar bey *alten*
 Lesarten, die unrichtig beybehalten wurden, S. 106. N. 4.

(3, 1, 15. e.) wo ich schon die wahre geliefert, — auch S. 108. N. 4. (3, 2, 11. e.) — auch S. 117. N. 6. (3, 5, 11. e.) — ingl. S. 119. N. 3. (3, 6, 9. e.) — ingl. S. 127. N. 4. (3, 8, 16. p. 635.) — S. 135. N. 3. (3, 11, 6. p. 691.) — S. 202. N. 1. (5, 4, 3. p. 99.) — S. 266. N. 6. (7, 6, 16. p. 721. wozu aber der Ind. v. ἵφης. eine richtige Anmerk. hat.) — S. 268. N. 1. (7, 7, 7. p. 734.) — S. 283. N. 8. (7, 11, 14. p. 861.) — S. 297. N. 6. (8, 4, 9. p. 984.) u. S. 298. N. 10. (8, 4, 14. p. 994.)

wobey ich noch einige besonders anhänge, wo ohne Ursache und Wahrheit ein *besser* u. f. w. beygefügt, S. 195. N. 2. (5, 2, 1. p. 37.) — S. 196. N. 7. (5, 2, 10. i.)

17) die Anmerkung, die ein *besser* enthielt bey einem Theile der Stelle, aber den übrigen bedenklichen Theil nicht versorgte, S. 197. N. 9. (5, 2, 12. i.)

Es folgen nunmehr die *neuen* Lesarten, die

18) mit Anmerkungen vom H. in den Text gehoben worden sind, wovon ich nachstehende Gattungen und Classen anführe,

A) wo nur ein kranker Theil geheilet worden, nicht aber auch der andre, und also nebst dem alten beybehaltenen etwas neues hervortritt, S. 82. N. 12. (2, 8, 18. p. 1260.) wo zwar αὐτοῖς gewählt, aber nicht auch gleich, wie von mir, ἐδήλξ, statt ἐδίδξ,

B) wo eine alte Lesart, nur aus den gedruckten Ausgaben, aus Ald. u. f. w., ἐνδυσσασμένος, beybehalten, mit einer, freywillig angenommenen Bedeutung begleitet, und dagegen die weit sichere Coniectur, die Reiske und Bergl. hatten, ἐνδυσσῶν, μένων λ., nur übersetzt angebracht wird, S. 70. N. 3. (2, 5, 8. p. 138.)

C) wo einige Kleinigkeiten zu berichtigen sind, S. 54. N. 1. (2, 1, 2. p. 2.) wo die neue Lesart ἀλήσαντες dem Ms. Ba. zugeschrieben wird, das doch vielmehr ἀλῆσ. mit dem *leni spiritu* angab, — S. 75. N. 8. (2, 6, 18. p. 191.) „πλέον τι, welches Steph. hat“ nicht im Texte schon, sondern nur noch in seiner Note, als Coniectur, — S. 102. N. 1. (2, 15, 3. p. 460.) „ἄρβων ἦ) Reiske hält ἦ für überflüssig und liest statt dessen: δῆ“ welches mein Vorschlag war, nicht so S. 170. N. 7. (4, 8, 11. p. 923. c.) sondern Stroths Uebersetzung.

So steht auch S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) nachdem im Texte Z. 3. v. E. geliefert worden Ἐπεκάλα „I. Ἀπεκάλα γὰρ ἀμφ.) Einige Handschriften lesen hier: ἐπεκάλα λ.“

doch, nach den verschiednen beygefügtten *casibus* das sie auch *ἔπειτα*. heissen muß.

D) nach den Quellen, woraus sie hergeleitet worden, 1) aus meiner Ausgabe allein S. 63. N. 8. (2, 3, 13. 77. sq.)

2) aus meiner Ausgabe, oder aus meinen Mss. oder aus andern Coniecturen S. 120. N. 5. (3, 6 15. p. 585.) wo als „Ven. Cod.“ werden muß „in 3 Codd.“ — S. 124. N. 6. (3, 7, 19. p. 613.) wo auch aus „in einigen Handschriften“ es richtiger wird „in dreyen H.“ — S. 136. N. 5. (3, 11, 13. p. 697.) — S. 140. N. 9. (3, 12, 21. p. 725.) — S. 141. N. 10. (3, 12, 26. e.) — S. 153. N. 3. (4, 2, 4. i.) — S. 164. N. 1. (4, 6, 2. i.)

3) nur aus unsern Mss. oder andrer Coniecturen S. 13. N. 6. (2, 3, 12. p. 76.) S. 64. N. 10. (2, 3, 17. p. 84.) S. 69. N. 2. (2, 5, 3. p. 123.) S. 92. N. 6. (2, 11, 9. p. 147.) S. 161. N. 1. (4, 5, 1. e.) S. 183. N. 3. (4, 13, 11. p. 1015.) worüber sich noch hier und da Zweifel erregen lassen, wie schon in meinen Not. geschehen; daher ich alle diese Lesarten nicht aufgenommen habe.

4) nur nach den Coniecturen andrer, — S. 184. N. 4. (4, 13, 13. i.) nach Stp. — S. 218. N. 1. (5, 8, 8. i.) wo nur stand „Nach Steph. Vorschlage“ wo nach meiner Ausgabe, (die aber im dritten Bande vom H. nicht scheint gebraucht zu seyn) außer Reisk., auch Ms. Vi. das *ἄνω* vorgelieft, — S. 264. N. 2. (7, 6, 8. i.) „nach Steph. Vorschlage“ wo nach meiner Ausg., nebst Ged. u. Stroth, auch Ms. Ba. den *dat. τοῖς ὑποκ.* statt des *accusf. τοῖς ὑποκ.* angab, und das mit Recht, wie ich ihnen auch deswegen schon lieferte, — S. 174. N. 5. (4, 9, 14. p. 955.) „so liefst Stroth nach der Ven. Handschrift“ wozu auch, schon nach meiner Angabe, Ms. Vi. trat, und doch nur auf den Wink des beständigen *Glossators*,

vorzüglich nach Gedike S. 162. N. 4. (4, 5, 11. i.) wo doch die Mss. anders *glossirten*, — S. 185. N. 1. (4, 14, 5. p. 1027.) wo auch schon Leisn. das vorschlug, — S. 186. N. 2. (4, 14, 8. p. 1028.) wo auch, nach meiner Anzeige, Ms. Ba. beystimmte, wahrscheinlich aber, als *Glossator*, — S. 194. N. 11. (5, 1, 17. p. 30.) wo auch meine Ausg., natürlicher Weise, dieselbe Interpunction besorgte, — S. 210. N. 3. (5, 6, 5. p. 176.) wo die Sache noch strittig seyn kann, — S. 281. N. 2. m. (7, 11, 3. p. 846.) wo zwar, auch nach meiner zukünftigen Lesart, der *accusf.* in den beyden *participp.* gewählt worden, doch mit Bey-

behaltung des alten γὰρ, welches dann nicht Statt findet, sondern mit Bg. sich muß verwandeln lassen, — S. 296. N. 2. (8, 4, 4. p. 977.) nicht ganz nöthig. — eben so S. 300. N. 13. (8, 4, 29. p. 1015.) — ingl. S. 308. N. 2. (8, 7, 8. p. 1082.) aber — S. 312. N. 2. (8, 8, 9. i.) mit Bg.

Noch die neuen Lesarten

19) mit Anmerkung, ohne den Urheber zu nennen, S. 312. N. 3. (8, 8, 10. i.) zu frühzeitig, und wo meine Zweifel wider den Stp. Vorschlag vielleicht nicht ganz unwichtig, — endlich

20) ohne Anmerkung, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 3. p. 476.) nach meiner Ausg. mit Mss. das ganz nothwendige σωτήριον, — S. 64. Z. 3. (2, 3, 14. p. 81.) das eben so gewisse ἔχει mit mir und den Ingolst. Ausg. — S. 311. Z. 13. (8, 8, 3. p. 1105.) das Palliativ des Stroths und Sylb. ἔκαστοι.

Als Zugabe, mag

21) stehen S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) „ χρημ. ἀφαιδώς ἔχ. — Statt ἔχεν wäre hier dem Zusammenhange gemäßer: δώσαν zu lesen, wie es auch Polit. übersetzt hat“ aber nur frey, daß also keine andre Lesart zu machen; wie auch die alte, im praef. ἔχεν, recht erhalten worden, wider den Stp., dessen Muthmaßungen

22) bisweilen ganz nicht berührt werden, und das mit Recht, auch wenn die Mss. halb zusagen, S. 98. Z. 8. (2, 13, 18. p. 413.)

wo auch Sylb. nicht gehöret wird, eben so gut, ingl. S. 308. Z. 12. (8, 7, 7. p. 1081. ἡμερ.) — — so wie

23) Steph. Parenthesen weggelassen worden S. 22. Z. 13. (1, 8, 10. p. 298.) wo, wegen einer ganz neuen Construction, sie noch bleiben konnten, — aber auch, wie von mir, S. 8. Z. 7. (1, 3, 9. i.) — — Endlich sind

24) die Lücken des Textes theils gelassen worden, mit den bey Einigen gewöhnlichen Puncten ..., wie S. 25. Z. 1. (1, 9, 4. p. 338.) mit einer Anmerk. begleitet, — auch S. 159. Z. 1. (4, 4, 6. p. 851.)

theils weggeblieben S. 61. Z. 12. (2, 2, 23. p. 59.) ohne Anmerk. — auch S. 254. Z. 22. (7, 2, 14. p. 600.)

Von den Anmerkungen über die Sachen berühre ich nur S. 113. N. 2. (3, 4, 5. i.) wo Herodian mit Grunde, auch von andern, eines historischen Irrthums beziehen wird. — Von den chronologischen Fehlern des Schriftstellers oder Textes, die der H. nicht gerügt, haben wir an seinem Orte geredet.

Und so wäre denn, in einer zwar biedern, doch freundschaftlichen Beurtheilung, ohne Milzfucht und alle, eine förmliche Recension von dieser Leipz. Ausgabe beendigt.

Sie mag zugleich zweyerley abgeben, — erst eine Antwortung des unwahren Gerüchtes, das die Recensenten von mir verbreitet, als wenn ich steif und fest nur bey dem Alten geblieben. — Eine kritische Hartnäckigkeit sollte mich dazu verleitet haben!! — dann eine vorläufige Anzeige, von welcher Art der Text seyn werde von der kleinern Ausgabe des Herodians für die Schulen, zu deren Bearbeitung ich mich in kurzem anschicken werde.

Cum re mutanda mutamus et linguam. Pergimus quippe ad aliam editionum omnium seriem, ex aetate qualem, qua prodire, iterum, at cum aliis indiciis.

1503. fol. Ven. Ald. Gr., quae est apud Fabric. bibl. Gr. T. 7. p. 12. breviori, quam supra ostendimus, titulo, it. T. 13. p. 608. c. it. ap. Hamberg. p. 540., sed multo breviori adhuc ap. Walch. l. l. p. 68. sed pleniori in recensione Grimmellii, — habetur quae adhuc hodie in biblioth. Lips. Acad. et Ciz.
1517. 8. Florent. Iunt. Gr. L., quae est longissimo titulo supra ap. Grimmell. et in catal. biblioth. Menken. P. 1. p. 139. Nr. 1469. it. ap. Hamberg. l. l. p. 540. sed breviori ap. Walch. l. l. p. 68. et brevissimo ap. Hauptmann. p. 122. et Hederic. Not. 2.
1524. 8. Ven. Ald. Gr. L., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. breviter indicata, it. ap. Walch. p. 68. Hauptm. p. 122. Hederic. Not. 2., Frank. et in Praef. Ox. sed plene ap. Hamberg. it. ap. Grimmell. e catal. bibl. Boernerii Theol. Lips. p. 100. Nr. 1462. — hodie adhuc in biblioth. Lips. Acad. et Senat.
1525. 4. Lovan. Martin. Gr., breviter nominata a Fabric. bibl. T. 7. p. 12. it. Hauptm. p. 122. et Hederic. Not. 2., plenius vero ap. Hamberg. l. l. — adhuc hodie in bibl. Lips. Senat. et Wittenb. Acad., manca illa in recensione superiori.
1530. sedec. Basil. Walder. Gr., nobis dicta Bas. I. f. Leisn., occurrens modo ap. Syll.
- +++ sedec. Bas. Gr., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. et Hauptm. p. 122., nobis vocata Bas. 2. f. Reisk. e bibl. Stieglitz. Lips. Senatoris, in cuius catalogo

- p. II. N. 287. „Herodianus gr. Bas. f. a.“ i. e. sine anno, quem vnde Fabricius nouerit, nesciens ego, tamen ex eodem, fidem habens viro, alias vero et rerum talium haud imperito, supra et hic ad priorem Bas. Walder. praefixi.
1535. 8. Bas. Gr. L., sic quidem ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. et Hauptm. p. 122. sed ap. Hamberg. nominata simul „Henr. Petri“ quae adeo sit princeps sequentium, in quarum proxima nil Praefatio habet de aliqua praegressa.
1543. 8. Bas. per Henric. Petrum, Gr. L., ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. — hodie in bibl. Dresd. Elector.
1544. 8. Paris. Robert. Steph. Gr. L., quae modo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m., non separatim, verum in Hist. Rom. scriptoribus Gr. et Lat., editis quatuor Voluminibus, sed, in quoto horum sit, non indicantibus Fabricio et Leisnero supra in recensione post Ald. 2.
1549. 8. Bas. Henr. Petri, Gr. L., breuibus ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. Hederic. Not. 2. Frank. et in Praef. Ox. — hodie in bibl. Dresd. Elect. Wittb. Acad. et Ciz.
1563. 4. Bas. Gr. L., breuiter ap. Fabr. l. l. sed in superiore recensione Scheibneri e bibl. Dresd. I. e. „ed. H. Petri 1563. klein 8.“ qua forma octauae etiam vidimus supra in bibl. Wittb. Acad., vt forte ap. Fabr. sit error typothetarum.
1568. 8. Paris. H. Steph. Gr. L., pleno titulo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m. nec separatim edita, sed inter Hist. Rom. scriptores Vol. 2., quod, cum Leisn. in calce ad Ald. 2., monuit quoque Strothus in Specim. I. p. 13. m.
1581. 4. Paris. H. Steph. Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo (cum Hederic. N. 2.) sed T. 13. p. 620. m. longiori, tum brevissimo ap. Walch. l. l. p. 68. m., pleno autem ap. Hamberg., porro sine Steph. adeo nomine ap. Hauptm. p. 122. e., denique per mirum titulum ap. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. 100. Nr. 992. „ex interpr. Aug. Pol. cum eiusd. et H. Steph. Annot.“ quales *Politiani* nullae ibidem aut vsquam extitere. — Habetur nunc in bibl. Dresd. et Wittb.
1581. 8. Paris. H. Steph. Gr. L., in catal. bibl. Woogian. Lips. a. 1771. p. 115. Nr. 1813. sic prodita „In

octauo. — Herodiani Histor. L. VIII. et Zosimi Historiae nouae Libri II. graec. lat. ex ed. H. Stephan. 1581. exc. H. Stephan.“ E forma quidem libri coniciias, merum textum Gr. et Lat. fuisse ex illa priori, sine Notis omnibus; et forte tantum est repetita illa supra 1568. separatim que.

590. fol. Francof. Sylb. Gr. L., non separatim edita, sed in Scriptor. Hist. Aug. Sylb. T. 3., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo, it. T. 13. p. 635. m., Hamberg. Hederic. l. l. Frank., sed longiori in Praef. Ox. — hodie in bibl. Ciz.
593. 8. Ingolst., exc. Dau. Sartorius, Gr. L., olim in bibl. b. Ernestii, nunc in nostra,
608. 8. Ingolst., ex typographico Adami Sartorii, Gr. L., quoque nunc in bibl. nostra, sed reperta Plauiae hic ap. nostrae disciplinae Wunderum, Virum Graece Latine que doctissimum, vt alibi iam professi sumus ac verissime, cognita eadem Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. breui titulo, it. Frankio.
611. 8. Lugd. sumtib. Petri Ravaud. Gr. L., breui tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. it. ap. Haupt. p. 122. e. et Frank. it. in Praef. Ox. sed alio in recens. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1474.
624. 8. Lugd. Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit. it. in recens. Grimmel. e bibl. Boerner. Lips. theol. p. 100. Nr. 1463., quam nos supra recensuimus.
627. 8. Francof. Dan. Parei, Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit., sed breuiori in recens. Thiem. e bibl. Lips. Senat. et Strauß. e bibl. Ciz., quam et ipsam supra tractauimus.
630. 8. Frf. Dan. Parei, Gr. L., breui titulo ap. Heder., sed pleno aliquo ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. (cui cognitam Frankius non recte negabat,) sed pleniori in Praef. Ox., — auctior illa priori et cum Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.
637. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., per hunc anni numerum ap. Reinesium quidem in fronte superioris an. 1627., ni fuerit numerus nunc sequentis
639. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., quae, nostra possessio e bibl. b. Ernestii, ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breui tit., it. ap. Thiem. e bibl. Lips. Sen. et in recens. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.

1644. 8. Argentor. Boecl., Gr.L., non plen. tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 406. e. Frank., Hederic., Strauß. e bibl. Ciz. Thiem. e bibl. Lipsf.
1661. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Reinesf. in fronte *Pa-*
rei, nisi numerus iterum vitiatum pro sq.
1662. 8. Arg. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. breui tit., it. Heder. Not. 1, et Frank., longiori autem in recens. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1476., sed pleniori ap. Hamberg., qui cum Hauptm. laudabat, pro ratione temporum, non ferentium meliorem, non item bene ap. Walch. l. l. et in recens. e bibl. Wittb. nominata *Scheidii*, cuius modo fuit Index, ut ipse Boecl. in Praef. testatus. — hodie in bibl. Dresd. et Wittb. Acad.
1672. 8. Arg. Boecl., Gr.L., quae e pr. repetita, sicut Hamberg. iudicat, ubi breuiter modo indicata, ut ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. et Hauptm.
1678. 8. mai. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. vtr. breui tit. it. Hauptm. et in recens. Grimmel. — nunc in bibl. Dresd.
1682. 8. Patau., Gr.L., modo ap. Hauptm., nisi est error anni pro sq.
1685. 8. Patau., Gr.L., sola Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. brevibus memorata, it. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1475.
1694. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. paucis nominata, it. Heder. Not. 2., Hauptm., Frank. et Grimmel.
1699. 8. Oxon., Gr.L., pleno fere tit. ap. Hamberg. et Frank., sed breui ap. Walch., Hauptm. et Heder. Not. 1. et 2. — Fuit in catal. bibl. Becker. Dresd. p. 55. Nr. 48.
1704. 8. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. breuiter, it. Hauptm. et Grimmel., cuius Praefatio plane convenit cum illa 1678. in his „secunda iam vice“ neque adeo prioris 1699. meminit. — Fuit in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1478.
1724. 8. Edinb. Patoni, Gr.L., ap. Hamberg. breui tit. it. Grimmel., sed breviori ap. Walch. et Heder. Not. vtr. — Fuit quoque in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1479.

1759. 12. Hal. Saxon., Gr. sine Not. mea illa supra, it.

1791. 8. Lips. Gr. sed cum Not. German.

Finit series editionum, quoad textum;

I. mere Graecum

1503. fol. Ven. Ald.

1525. 4. Louan.

1530. sedec. Basil. duplex.

1759. 12. Hal.

1791. 8. Lips.

II. Gr. et Lat.

fol. 1590. Fuf. Sylb.

† 4. 1563. Bas.

1581. Paris. Steph.

8. 1517. Flor. Iunt.

1524. Ven. Ald.

1535. Bas.

1543. Bas. per Henr. Petr.

1544. Paris. R. Steph.

1549. Bas. Henr. Petri.

1568. Paris. H. Steph.

1581. Paris. H. Steph.

1593. Ingolst.

1608. Ingolst.

1611. Lugd.

1624. Lugd.

1627. Frf. Parei.

1630. Frf. Parei.

† 1637. Lond. Parei.

1639. Lond. Parei.

1644. Argent. Boeck.

† 1661. — —

1662. — —

1672. — —

1678. Oxon.

† 1682. Patau.

1685. —

1694. Arg. Boeck.

1699. Oxon.

1704. —

1724. Edinb. Paton.

† 1781. Bas. cf. supra Ephemer. litter. Erfurt.

III. mere Lat.

fol. 1493. Bonon., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. i.; male
pro Graeco-Latina iactata ap. (Walch. et)

Heder. Not. 2. — adhuc in bibl. Dresd.
Lipf. Acad.

- fol. 1498. Ven., ap. Fabr. l. l.
1512. Paris., ib.
4. 1493. Bonon., in bibl. Lipf. Acad.
1513. Argent. Schurer., ap. Fabr. l. l.
8. 1523. Colmar., in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 13.
Nr. 1470.
1537. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1539. Paris., in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1471.
1544. Paris. Rob. Steph. in recens. e bibl. Dresd.
et in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1472.
1557. Cordub., ib. Nr. 1473.
1585. Patau., in recens. superiori e bibl. Dresd.
nisi error in anno pro sq.
1685. Patau., ib.
12. 1551. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1559. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1566. Antw., cuius titulus plenus „Herodiani H
storiae de Imperio post Marcum: Vel De sui
temporibus, Libri VIII. Angelo Politiano in
terprete, — (insigne typogr., figura quadrat
extra variis rebus constans, pomis, floribus
vuis s. spicis, intra quae fascia lata, circum
ducta in formam circuli, cum sententia: La
bore et Constantia. in cuius medio circinu
diuaricans, vno pede semicirculum secans.) —
Antwerpiae. Ex officina Christophori Plan
tini. CIOIO. LXVI.“ quondam possessio Grim
melii, deinde mea, producta subinde in opere
1576. Antw., ex off. Christoph. Plantini, sic pro
dita in catal. bibl. Christii Lipf. P. 2. p. 591
i., nisi est error in anno pro pr.

IV. Gallic.

- fol. 1554. Lugd. (Lion) Jaques des Contes de Vintem.
ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123
m. — in bibl. Dresd. et Wittb.
1580. Lugd. Cont. de Vint., repetita prior, ap.
Fabr. l. l.
8. 1541. Lugd. Colin., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e.
1546. — — — — — vtraque etian
ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4.
† 1675. Paris. Boisg., sic prodita in recens. e bibl.
Dresd.

1700. Parif. Mongault., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1712. Parif. par l'Abbé M...., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. e.

12. 1675. Parif. Boisg., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. (quae est forte illa antea per fignum crucis notata an. 1675.) it. ap. Hauptm. p. 123. m.

— 1700. Parif., in recens. fuperiori Grimmel., forte illa, quae ap. Hauptm. l. l. eadem forma, eod. anno tribuitur Mongolto.

V. Anglic.

4. 1652. Lond. Stapleton. fed tantum carmine Anglico, fupra ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4. e.

VI. Ital.

8. 1529. Ven., ap. Hauptm. l. l.

VII. Belgic. f. Batau.

8. 1683. Roterod., ap. Hauptm. l. l. et Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. cui aliam addemus deinde in Supplement. e Schulz.

VIII. Mofcouit. f. Mofcuenf.

8. 1774. de qua in liturariis habui tantum, nescio, vnde „in die Ruffifche Sprache überfetzt Herodians Röm. Gefchichte in 8. 1774.“

IX. German.

fol. 1530. Aug. Vindel. Boner., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. i.

† 1532. — — — in recens. fup. e bibl. Dresd.

8. † 1565. Frf. Hier. Boner., ap. Hauptm. l. l.

1569. — — — in recens. fup. e bibl. Dresd.

1660. Hamb. — — ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1719. Hal. Sax., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. m., Frank. et Hauptm. l. l. quam ipfe tenens, fic pingo. — In plagula auerfa habetur aenea tabula, formae octauae, vbi imago aedificii, in consecratione imperatorum Rom., fumantis iam. — Seq. pagina „Herodiani Römische Historie feiner Zeit zum ersten mahl aus dem Griechifchen ins Teutſche überfetzt Nebſt einer Vorrede von Menantes Mit Königl. Preuß. Allergn. Privilegio. — (Separat linea inodo) Halle im Magdeburgifchen 1719. In

Verlegung der neuen Buch-Handlung“ —
 Post Praefat. („Vorrede — Halle d. 3. Febr.
 1719. — Christian Friedrich Hunold: Jur. V.
 Doct. Sonsten Menantes“) et Praemonita
 (Vorbericht, sine die et nomine quo ad si-
 nem,) quae utraque Versionem collaudant,
 sub textu reperias modo tres omnino Notas, in
 quibus prima valde ridicula, p. 41. 63. 74.

1747. Hafn. et Lipsi. Detharding, ap. Hauptm. I. I.
 qui *optimam* iactabat, recte negante et cul-
 pante contra Strotho subinde per opus, quam
 et ipsam possidens, sic trado. — Prima pag.
 obtinet titulum: „Herodiani Röm. Historie in
 acht Büchern. — Linea dirimens — Nebst
 einer Vorbereitung Herrn Ludwig von Hol-
 berges Freyherrn der Baronie Holberg. — Li-
 nea alia separans — Uebersetzt von Georg
 Aug. Detharding. — Linea tertia similis —
 Copenhagen u. Leipzig, bey Otto Christoph
 Wentzel, 1747.“ —

Nova pag., post auersam prioris, incipit Holbergii
 egregiam bonarum quae rerum ac sententiarum plenam De-
 dicationem, in qua fatetur, antea neminem e Gr. in Dani-
 cam conuertisse linguam Herodianum, — alia Praefaticio-
 nem eiusdem, et ipsam eximiam, super Versiones vniuer-
 sas et suam Herodiani hanc praecipue. Inde, fere extrema,
 excerpo tantum haec. „Ich übergehe den Nutzen, wel-
 chen die alten Griechischen und Röm. Historien bey sich
 führen. Man lernet unter andern auch den Unterschied
 daraus, welcher unter den Geschichtschreibern der damaligen
 und gegenwärtigen Zeiten befindlich ist. Herodianus
 hat in einer kleinen Schrift die merkwürdigen Begebenheiten
 beschrieben, die in einer Zeit von 60 Jahren geschehen
 sind, und welche kaum in 20 Folianten Raum finden wür-
 den, wenn sie in der Schreibart, deren man sich gegenwärtig
 bedient, sollten abgefaßt werden. Die Ursache besteht
 darin, daß die Alten nichts anzeichneten, als was
 nöthig und wichtig war: da im Gegentheile die meisten
 von unsern heutigen Geschichtschreibern sich nur befließen,
 große Bücher zu schreiben.“

„Was aber meiner Bemühung vielleicht einigen Vor-
 theil schaffen möchte, solches ist die Vorbereitung, welche
 ich zu meinem Autor hinzugehan habe, und die zum
 bessern Verstande der Geschichte der Röm. Kaiser etwas

beyträgt. Ob es mir darin besser, als andern, gelungen, welche die rechten Ursachen des Wachsthums des Röm. Staats ausfindig zu machen gesucht haben, solches will ich dem Publico überlassen; u. s. w.“

In noua pag. „Vorbericht des Uebersetzers“ cuius haec sunt potiora, e pag. tertia. „Die Römer hatten ihren verbesserten Geschmack den Griechischen Schriftstellern zu danken; und man weiß, wie viel noch gegenwärtig die gesittetsten Völker diesem Mittel, Tugend und Artigkeit zu befördern, schuldig sind. Diesen Absichten zu folge, hatte der Herr Baron von Holberg einen Schriftsteller zu wählen, der durch einen lehrreichen Inhalt, durch eine männliche Art zu denken, und durch einen muntern und blühenden Ausdruck, auch in der Uebersetzung selbst, den Leser an sich zu ziehen fähig wäre. Ein Verfasser von dieser Art ist ohnstreitig der Herodian, welchen alle Kunst-richter als einen der vollkommensten pragmatischen Geschichtschreiber rühmen, und den sie auch zum Theil, seiner blühenden Schreibart wegen, mit dem Röm. Curtius vergleichen.“

„Um noch ein Wort von dieser Deutschen Uebersetzung zu sagen, so habe ich dieselbe auf Verlangen vieler Liebhaber übernommen, welche diesen Griechen nach derjenigen Art im Deutschen zu lesen gewünschet, nach welcher die Holbergische Feder denselben im Dänischen mit dem gewohnten Beyfalle geliefert hat. Gleichwie ich mich demnach hauptsächlich bemühet, den Herodian so viel möglich, *treu und nach der Grundsprache* (de quo dubitabat Strothus) zu übersetzen: so habe ich mich hiernächst auch verbunden gehalten, gewissermaßen auf das Muster der Dänischen Uebersetzung zu sehen. — Geschrieben Altona, den 28. März 1747. G. A. Detharding.“

Cum pag. alia, non signata illa quidem numero primo, sequitur ipsa disputatio Holbergii, inscripta „Von den Ursachen, wodurch die Stadt Rom und der Röm. Staat zu einer solchen Macht und Gröfse gelanget, (finiens p. 152. med., tum in noua pag. nouus titulus,) — Herodianī Römische Historie von dem Zustande des Kayserthums nach dem Marcus Aurelius oder Geschichte der Zeiten, die er selbst erlebt hat. In acht Büchern abgefaßet, (ornamentum typographicum, sub quo linea dirimit haec vltima) — Im Jahr 1747.“

Post auersam pag. vacuam noua sine numero primo instructa apparet alio rursus titulo, post quem libri singuli.

habentes illi sectiones quidem, sine numeris tamen, molestissimo more, cum prior *Menantis* singulis in libris tulerit non capita tantum, sed et capiti cuius praefixum aliquod argumentum (*Innhalt.*) — Sub textu autem similiter rarrae Notae, omnino quae septem, p. 174. 205. 303. 321. 352. 372. 417.

De tertia versione Germanica

8. 1784. Frf. habui in liturariis primo ista „Leipz. Polit. Zeitung den 5ten May 1784. Ostermesse — Herodians Römische Geschichte, übersetzt von Cunradi. 8. 15 gl. (et in catalogo librorum istius mercatus Lips. paschalis ipso p. 819.) — Herodians Lebensbeschreibung der röm. Kaiser von Commodus bis auf Gordian den jüngern in acht Büchern aus dem Griechischen von I. Gottl. Cunradi 8. Frankf. a. M. bey Ioh. Chr. Herman.“ denique ex epistola b. Tromleri d. 25. Ian. 1785.
- „Eben da ich Ihre letzte so werthe Zuschrift beantworten will, lese ich in den Gel. Gött. Anz. 84. S. 1424. unten am Ende, unter dem Titel *Frankfurth* folgendes: Fleiß und Kenntniß des Originals erkennt man in einer Uebersetzung des Herodianus, Lebensbeschreibung der römischen Kayser von Ioh. Glieb Cunradi, Lehrer am Pädagogium zu Kloster Bergen, bey I. C. Hermann 1784. 8. Des Uebersetzers Einsicht und Sprachkunde ist uns noch von seinem ehemaligen hiesigen Aufenthalte rühmlich bekannt: er gedachte seinen Schriftsteller mit hist. Anmerkungen zu begleiten, und diese Geschichte zu ergänzen; es war aber den Absichten des Verlegers nicht gemäß. — Ohnfehlbar ist Ihnen diese Uebersetzung schon aus dem Messcatal. bekannt, oder haben sie schon selbst.“

Ego vero tum quidem hanc versionem nondum tenens post tamen nactus sum a quodam meorum olim discipulorum. Libri titulus habet sic. „Sammlung der neuesten Uebersetzungen der griechischen profaischen Schriftsteller unter der Aufsicht des Herrn Kirchenrath Stroth. (intra duas lineas) Sechster Theil. (sub his) Herodian. (ornamentum typographi, tum sub linea dupliciter ducta) — Francfurt am Main 1784. bey Iohann Christian Hermann.“

A tergo libero in nova pag. „Herodians Lebensbeschreibung der römischen Kaiser, von Kommodus bis auf Herodian den jüngern; in acht Büchern. (linea simplex) — verdeutlicht durch Johann Gottlieb Cunradi, Lehrer am Pädagogium zu Kloster Bergen. (typographicum ornamentum aliud, dein iterum sub linea ducta dupliciter) Frankfurt am Main 1784. bey Johann Christian Herman.“

Post tergum vacuum rursus in pag. alia „Vorrede. — meiner ersten Idee nach wollte ich den *Herodian* nicht ins Deutsche übersetzen, sondern mit den andern Schriftstellern, die uns Nachrichten von der Reihe römischer Kaiser, deren Leben *Herodian* beschrieben hat, gegeben haben, vergleichen und aus ihnen ergänzen, um eine möglichst vollständige Lebensbeschreibung dieser Kaiser zu liefern. — mußte ich mein Vorhaben aufgeben und überlasse die Uebersetzung allein ihrem Schicksal.“

„*Herodian* ist zwar nicht wie *Xenophon* elegant und anregend, nicht so sachenreich, kömisch und philosophisch wie *Thucydides*, doch immer, in Original und Uebersetzung, eine angenehme, lehrreiche und nützliche Lectüre, so schlecht auch manchmal seine Sprache und so oft und rauh zuweilen seine Perioden sind.“

„Wegen der Entfernung von grossen Bibliotheken habe ich weder mehrere Ausgaben vergleichen, noch andere Hülfsmittel mich bedienen können, als der *Boeclerianen* Ausgabe.“

„Nur selten und in höchst nöthigen Fällen, habe ich eine andere Lesart, als die des gewöhnlichen Textes angenommen, und es alsdann in einer Note angezeigt.“

„Herr Hofrath *Heyne*, mein Gönner und ehemaliger Lehrer, hat mir einen neuen Beweis seiner fortdauernden guten Gesinnung gegen mich, durch die Erklärung verschiedener dunkler und korrupter Stellen, gegeben, wofür das Publikum und ich Ihm Dank schuldig sind.“

„Treu übersetzen ist meine erste Regel gewesen. Ich habe sie weniger beobachtet, aber auch das eigenwillige, obgleich etwas rauhe Kolorit verwischen wollen, so würde, wenn ich die langen Perioden öfter zerhackt und eine andere Wendung genommen hätte, die Uebersetzung weit fließender u. runder geworden seyn. Griechische Wortfügungen, denke ich, sollen mich nur selten stören können. Doch bin ich weit entfernt zu glauben, daß man nicht einige, auch wohl Fehler anderer

Art finden sollte, deren lehrreiche Verbesserung ich n. Dank erkennen werde. — der Uebersetzer.“

In noua pag sine numero primo, post ornamentu typographi „Herodians Geschichte der römischen Kaif nach dem Markus Antoninus Philosophus. In acht P chern. (sub linea simplici) — Erstes Buch, Vorrede. (p. 3. e.) Erstes Kapitel. — N. C. G. 179 - 180. K fer *Markus* (Aurelius Antoninus Philosophus) hatte me rere Töchter und zween Söhne.“

Noch ein Mal muß ich doch die Sprache änder und mich in eine Art von Recension einlassen.

Nach der Vorrede folgt, auf einer frischen Sei ohne Zahl, unter einem breiten Buchdruckerstocke, „Herodians Geschichte der römischen Kaiser, nach dem Markus Antoninus Philosophus. In acht Büchern. (un einer gezogenen Linie dann) — Erstes Buch. Vorrede die sich endigt, wo bey uns, auch nach Boeckern, d sen Kapitel, der Zahl und Bezifferung nach, verla worden sind, (weil der H. die Vorrede mit nichts zeichnete,) auch die kleinern Abtheilungen in §§.

Die größern Reden sind nicht immer im Anfa abgesetzt, und am Ende gar nicht. Vor gewissen Ka teln steht die Zeitrechnung „Erstes Kap. (1, 1, 2. bey uns noch keine Iahrszahl stand) — N. C. G. 17 180. — Viert. K. (1, 5, 1.) N. C. G. 180. — (und erst S. 47. wieder, zu Ende des) Sechz. K. — N. C. 193. (1, 17, 26. und eben jene Zahl nochmals S. 64. 2ten Buche zu Ende des 5ten Kap. bey der Ermordung des Pertin.) N. C. G. 193. nach einer dreymonatliche Regierung (2, 5, 14. hernach wieder erst S. 86. Ende des 12ten K. mit uns 2, 12, 12. bey der Ermordung Julians, nur) N. C. G. 194. (bey uns nur 193., ad in jener Zahl mit der obigen Leipz. Ausgabe, und auch im 3ten B. S. 105. m. 114. m. 134. e. 137. m., d S. 148. bey der Ermord. des Geta) N. C. G. 211.“ wir 212. hatten 4, 4, 7., jene Leipz. aber keine Zah 158., mit welcher der H. S. 172. e. (auch mit us wieder übereinkommt durch 217., welche wiederb wird S. 174. m. beym Anfange der Regierung Macris wo die Leipz. Ausg. nichts hatte S. 195., mit welc S. 197. der H. von neuem sich vereinigt S. 185. e., v derholend auch S. 192. m., ingl. S. 205. m. (Leipz. A S. 217.) S. 210. i. (L. A. S. 224. m. die beym Anfange 7ten B. und der Reg. des Maximins nichts vorsetzt,)

aber 238. S. 233., zu ihr S. 301. wieder stossend S. 4. in der Zahl 240., die auch behalten ist S. 291., wo die Leipz. Ausg. in das 238. zurück fiel.

Die Anmerkungen, die nur durch ein oder mehrere Vermerken in den Text verweisen, betreffen theils die Stellen, theils die Lesarten, theils den deutschen Ausdruck oder Worterklärungen. Die erstern sind, gegen die Leipz. A. (S. 31. Z. vorl.) zahlreicher S. 27. * 32. * 33. A. S. 37. zu Ende S. 47. z. E.) S. 42. * 86. (L. A. S. 96. Z. 1.) 91. (L. A. S. 100. N. 1. S. 149. Z. 22.) 99. 150. (L. S. 160. L. 12. S. 165. Z. 13.) 154. 158. ** S. 169. Z. 5. S. 171. Z. 1.) 159. 225. (L. S. 241. Z. 1. welche dagegen den H. in andern überwiegt S. 98. 4. S. 104. N. 3. S. 128. N. 1. f. S. 129. N. 3. S. 147. 6. S. 163. N. 8. S. 164. N. 2. S. 170. N. 9. S. 177. 2. S. 193. N. 5. S. 232. N. 5. S. 207. N. 3. S. 223. 8. S. 237. N. 4. S. 270. N. 3. S. 288. N. 2.) — — — — — er auch mit jener (S. 32. N. 5. 6.) sehr übereinkommend, S. 27. ** und ***. 29. * (L. A. S. 34. N. 2. S. 52. N. 46. * 67. (L. A. S. 75. N. 9. S. 78. N. 7.) 70. 74. (L. S. 82. N. 1. S. 98. N. 4.) 89. 100. (L. A. S. 109. N. 6. 112. N. 1.) 103. * 112. (L. A. S. 122. N. 2. S. 127. N. 118. 119. (L. A. S. 128. N. 1. S. 131. N. 8.) 122. 7. (L. S. 137. N. 8. S. 150. N. 2.) 141. 149. (L. S. 159. 5. S. 162. N. 5. 6.) 152. *. und ***. 158. *. und *** ff. S. 169. N. 4. — 6. S. 172. N. 1.) 161. 165. (L. 177. 2. — — — — — wovon einige nur so genannte *Citata* anderer Schriftsteller enthalten, und zwar in bloßen Ziffern, S. 123. 152. ****. — — — — — andere nur Bezüchtigungen der herodianischen Irrthümer oder Widersprüche mit sich selbst S. 32. (bey uns 1, 13, 2.) S. 94. (2, 15, 12. i.) S. 103. ** (3, 4, 5. i. L. A. S. 113. N. 2.) S. 152. ** (4, 5. L. S. 162. N. 6.) — — — — — eine einzige aber S. 159. (4, 12. e. L. S. 170. N. 8.) eine andre Ursache eines alten Gebrauchs oder Aberglaubens, warum nämlich bey Verrennung der Todten zu den Winden gebetet und diese göttlich verehrt worden, davon auch in unsrer Ausgabe noch andern andre Ursachen angeführt werden, deren einige sich vielleicht mit einander vereinigen lassen.

Der Anmerkungen über den deutschen Ausdruck sind folgende S. 53. (2, 2, 20. i.) S. 78. (2, 10, 1. i. für welches *hoffiren* wir aber doch noch ein feineres haben, *sehn*,) — S. 257. (7, 9, 3. p. 780. vergl. mit einer ähnlichen Erklärung von mir 1, 2, 9. p. 54. i.)

wozu ich noch diejenigen beysüge, wo der Ausdruck S. 10. Z. 9. (L. S. 13. N. 5.) S. 15. Z. 1. (L. 18. N. 5.) 158. Z. 6. und ** von dem in der Leipz. A. (S. 169. N. 4) verschieden ist,

und (welches hier vielleicht auch am rechten Orte steht) ohne Anmerkungen, im Texte selbst S. 200. Z. 4. E. (L. 214. N. 1.) S. 202. Z. 4. v. E. (216. N. 6.) S. 22 Z. 15. mehr nach Politian (6, 7, 21. e. L. A. S. 242. N. 7) — S. 246. Z. 4. (7, 5, 4. e. L. S. 261. Z. 8.) — S. 247. 8. (7, 5, 12. i. L. S. 262. N. 6.) 257. 9. K. Z. 7. (27 N. 1.) 260. Z. 4. v. E. (277. N. 9.) 266. Z. 4. u. 2. v. (285. N. 1. f.) 268. Z. 13. (286. N. 5.) 270. Z. 5. v. (289. N. 3.) 271. Z. 7. (289. N. 5.) 273. Z. 9. v. (292. N. 6.) 274. Z. 7. v. E. (293. N. 2.) 275. Z. 1 (294. N. 4.) 278. Z. 4. (297. N. 3.) 281. 5. K. Z. 4. (30 N. 1.) 291. Z. 12. v. E. (311. N. 1.)

obgleich sonst der Ausdruck mit jenem in der L. ziemlich harmonirt, nicht nur in den Anmerk. und Uebersetzung zugleich, S. 127. (L. S. 137. N. 8.) — sondern auch in der Uebersetzung ohne Anmerk., S. 8. Z. v. E. (L. 11. N. 6.) S. 13. Z. 14. (L. 16. N. 3.) S. 17. 21. (L. 21. N. 2.) S. 18. Z. 5. (L. 21. N. 3.) S. 19. Z. 24. (L. 23. N. 7. 9.) S. 28. Z. 7. (L. 33. N. 7.) u. f. ingl. S. 54. Z. 11. 17. (L. 39. N. 7. fq.) — S. 36. Z. 9. 4. N. 12.) S. 40. Z. 19. (L. 46. N. 6.) etc. S. 55. zu E. 63. N. 4. 5.) S. 57. Z. 15. (L. S. 65. N. 11.) S. 61. Z. 1. (L. 68. N. 1.) S. 80. Z. 1. (L. 88. N. 5.) S. 85. Z. 11. 17. 94. N. 2. 3.) S. 91. Z. 4. 18. (L. 100. 1. 4.) S. 101. Z. 1 (L. 111. N. 3.) S. 126. Z. 10. (L. 136. N. 4.) S. 127. 13. 16. (L. 137. N. 7. 8.) — S. 128. Z. 7. (L. 138. N. S. 137. Z. 7. v. E. (L. 148. N. 2.) S. 148. Z. 2. (L. 18 N. 1.) S. 170. Z. 5. u. 2. v. E. u. folg. S. (L. 181. fq. N. 4. 5. etc.) — S. 185. Z. 9. f. (L. 197. N. 11.) S. 188. Z. 18. (L. 201. N. 4. 5.) 190. Z. 3. v. E. (L. 204. N. 5.) 193 Z. 9. (206. N. 2.) eb. Z. 8. v. E. (207. N. 3.) 194. Z. v. E. (208. N. 7.) 204. Z. 4. f. (218. N. 2.) 206. Z. (221. N. 2.) 213. Z. 5. f. (227. N. 1.) u. eb. Z. 1. (23 N. 6.) 216. Z. 17. (231. N. 3.) 218. Z. 8. v. E. (234 N. 3.) 222. Z. 7. (237. N. 5.) eb. Z. 16. (238. N. 7.) 227 Z. 8. (L. 239. N. 9.) S. 225. Z. 7. (L. 241. N. 5.) 227 Z. 6. ff. (243. N. 2.) 228. Z. 10. ff. (244. N. 4.) 230. Z. 1 (L. 247. N. 3.) 239. Z. 6. ff. (254. N. 4.) 241. Z. 1 (256 N. 3.) 242. Z. 4. v. E. (257. N. 5.) 244. Z. 1. (S N. 1. f.) S. 245. Z. 6. (L. 260. N. 5.) — eb. 5. Kap. Z.

(L. 261. N. 3.) S. 248. 6. Kap. Z. vorl. (L. 264. N. 1.) S. 254. Z. 2. 13. (L. 270. I. 14.) 256. Z. 4. v. E. (273. N. 1.) 258. Z. 11. v. E. (275. N. 4.) 263. Z. 5. v. E. (281. N. 1.) 264. Z. 9. (282. N. 3.) 268. Z. 4. (286. N. 4.) 269. Z. 4. v. E. (288. N. 1.) 273. Z. 1. (293. N. 8.) 274. Z. 8. 1. 4. v. E. (eb. N. 1. f.) 278. Z. 8. N. 5. 281. Z. 7. (300. N. 14.) eb. Z. vorl. (301. N. 2.) 283. Z. 1. (302. N. 4.) 285. Z. 16. (305. N. 1.) 288. Z. 6. (307. N. 1.) 289. Z. 11. v. E. (309. N. 3.)

Endlich die Anmerkungen, die den Text, dessen *Lesarten* und Berichtigungen angehen. Ich wähle zu

I) die Lücken, (I, 9, 4. p. 338.) wo der H. S. 20. 14. keine Muthmassung vorbringt und nur „mit *Politian* — übersetzt“ hingegen die Leipz. A. S. 25. N. 4. mehr wagt, — eben so (4, 4, 6. p. 851.) S. 148. (L. 158. N. 4.) bey welcher letzten nur der H. im Texte die üblichen Verräther der Lücke beybehält, — aber (2, 2, 23. p. 59.) mit der L. A. S. 61. m. zwar auch im Texte so wenig, als in den Not., Zeichen davon stecken liefs, aber doch den geplünderten Satz und Gedanken selbst durch ein einziges *Zeitwort* ergänzt, — aber (7, 2, 14. p. 600.) wo die L. A. S. 254. Z. 22. mit dem H. S. 239. Z. 26. auch keine Kennzeichen der Lücke angiebt, läfst er nur *καὶ* weg, wenn er es nicht für *etiam* annahm „zwar auch viele Römer“ und setzt noch dazu dieses *adi. viele*, das schon in dem vorhergehenden mit lag, *πολύ* — *πλήθος*, wodurch er also doch heimlich eine Lücke zugestand. — — Dann nehme ich

II) die Anmerkungen vor, wo gehandelt wird a) über eine ganze Redensart, als (4, 8, 3. e.) über *ἀκρίων* — *τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον συναφίας* S. 157., wo, nach der von ihm beliebten Erklärung, die Anmerk. damit sich endigt „Die Stelle scheint aber doch corrupt zu seyn“ welche Verdorbenheit weder von ihm geheilet wird, noch auch wirklich vorhanden ist. Ich habe S. 913. m. die Schwierigkeit schon gehoben, und der Leipz. Herausgeber S. 168. N. 1. hat einen Theil meines Vorschlags gebilliget, durch Ergänzung des Wörtchens *ἐννεα*, der auch in der folg. N. die gleich darauf stehenden Worte mit Stroths Erklärung in gröfseres Licht setzte.

b) über einzelne Wörter, als (I, II, 4. p. 429.) wo S. 27. **** „*περι ὁδῶν* — giebt keinen bequemen Sinn und ist undeutlich; (nicht ganz, nach meiner Ann. daselbst) ich wollte lieber mit Kasaub. *ὁδῶν* oder *ὁρίων* lesen“ wofür

der Leipz. H. S. 32. N. 7, „wahrscheinlicher, wie auch Casaub. meint, muß hier π. ὄρων — gelesen werden“ und, wenn etwas zu ändern, (das aber die Mss. nicht angeben) freylich dieses zweysylbige ὄρων eher, als ὀρίων, das dem alten ὀδῶν nicht so ähnlich. Aber unser H. hatte gleich in dem Texte des Casaub. Vermuthung ausgedrückt S. 27. Z. 5. „entweder der Grenze — wegen“ und doch in einer andern Zahl, als der Schriftsteller gegeben hatte. Treuer dagegen der Leipz. l. l. „wegen der Gränzen.“

welcher letztere auch S. 55. N. 3. bey dem ἀριστῶν (2, 1, 5.) nach den Vorräthen meiner Ausgabe, mehr liefern konnte, als unser H. S. 48. „vielleicht ist das Wort corumpirt, u. s. w.“ Das alte Wort war freylich auch in der Uebersetzung beyzubehalten.

zuletzt S. 97. Z. 3. * „hier hat sich wohl der Abschreiber versehen und statt ἀκμῆν oder ἰσχυν noch einmal ἀρχὴν geschrieben, (nicht bloß wohl, sondern sicher u. L. A. S. 106. N. 4.) — hier ist wahrscheinlich — von den Abschreibern (dem Abschreiber) ein Fehler begangen worden, der statt ἀκμῆν oder ἄλκην zu schreiben, noch einmal ἀρχὴν gesetzt hat.“ Dafür mußte sogleich mit mir, was auch Reiske errieth, in den Text genommen werden ἄλκην, aus Gründen, die meine Ann. vorgetragen. Aber unser H. konnte wiederum in seinem Texte für „die Kräfte“ auf die eigenthümliche Zahl des Schriftstellers verfallen „die Kraft, die Stärke.“

Denn das heißt *treu* und *streng* übersetzt, nicht, wie es in alten und neuern Zeiten schon Sitte war, wenn man nur überhaupt den Sinn einer Stelle ausdrückt, sondern auch auf das nächste und ähnlichste. Aber mit unsern deutschen und auch andern Uebersetzern streite ich gar nicht wegen der *Treue* und *Strenge* im Uebersetzen. So, wie sie es gemeinlich machen, zeigen sie nicht nur, daß sie den wahren und richtigen Begriff davon nicht haben, der nicht auf *Freyheit* und *Abweichung* verleitet, sondern sie geben auch Anlaß, daß die Leser, zumal die jüngern, die die Sprache zugleich aus der Uebersetzung, wenigstens bisweilen, lernen wollen oder könnten, nur oberflächlich und flüchtig sie lernen, und, durch andrer Beyspiele gereizt, eben so *untreu* und *nachlässig* übersetzen. Aber die Sache ist die, daß man gar nicht mehr wissen mag, es sey ein Unterschied, ob man ein Uebersetzer, oder ein eigener Schriftsteller sey, welcher letztere nach Belieben und Gutdünken schreiben kann, da der erste sich an sein Urbild anschmie-

gen muß, so eng und nah, als nur möglich. Doch das nur im Vorbeygehen.

Aber nun, wo ist denn das, was der Herausgeber in der Vorrede oben versprach „H. Hofrath Heyne — Erklärung verschiedener dunkler und korrupter Stellen, — wofür das Publikum — Ihm Dank schuldig“? — — Vergessens habe ich gesucht, auch, um zu sehen, wie jener große Kenner der beyden gelehrten Sprachen diese oder jene Stelle erklären und verbessern würde.

Mehr, als was ich vorher ausgezeichnet, steht nicht unterm Texte in Anmerkungen. Hat der H. im Texte andre Erklärungen gleich angebracht, als die gewöhnlichen, und diese H. Hofr. Heynen zu danken: so würde es für den lehrbegierigen Leser eine Labung geworden seyn, in einer Anm. die Verbesserung und richtigere Erklärung zu finden.

So müßte man sich erst die Mühe auferlegen, neben meiner Ausgabe, die alles enthält, was mir von andern damals und bisher bekannt war, des H. Uebersetzung von Zeile zu Zeile durchzugehen, um jene Neuigkeiten zu finden.

Ob ich zu der ganzen Vergleichung und Prüfung für jetzt Zeit genug habe, weiß ich nicht gewiß. Um doch einigen Versuch gemacht zu haben: so will ich die Anm. der Leipz. Ausg. noch einmal zu Hülfe und zur Begleitung nehmen, und wenigstens in den zweifelhaftesten Stellen nachforschen, was der H. *verbessert* und *richtiger übersetzt* hat, und nach welchen andern und bessern Muthmaßungen er es gethan.

Also S. 3. v. E. 3. Z. bey 1, 2, 2. p. 35. *ἀλλῃς ἐπ.* fast nur, wie Polit., wo die L. A. S. 4. N. 2. richtigere Uebersetzung stand. — S. 4. zu E. bey 1, 2, 9. p. 51. läßt sich aus der freyen Uebersetz. auch nichts errathen, L. A. S. 5. N. 5. — aber S. 5. Z. 1. beynahe glauben, daß, wie L. S. 5. N. 6., auch der H. mein *ἐπ.* für *ἐπ.* beliebt habe 1, 2, 10. m.

Aber S. 5. 2. Kap. Z. 6. ist zu 1, 3, 3. i. wegen des particip. *δεδιώς* nur so viel zu sehen, daß der H. den Zusammenhang gemacht ohne Parenthese, — daß er S. 7. Z. 3. v. E. zu 1, 4, 10. p. 109. mit dem alten *ἀντασίαν* zufrieden gewesen, — S. 8. Z. 4. bey 1, 4, 11. p. 114. nur einen allgemeinen Sinn ausgedrückt, — aber S. 8. Z. 5. v. E. zu 1, 4, 18. p. 129. ein Verbindungswörtchen (*und*) eingeschaltet, — auch S. 10. Z. 15. zu 1, 5, 14. e.

Bey 1, 5, 24. p. 172. wird S. 11. Z. 12. *τάτων* durch eine freye Uebersetz. übergangen, — eb. Z. 28. bey 1, 5, 26. i. vielleicht nur das alte *καλυθέν* befolgt, — auch S. 13. Z. 15. bey 1, 6, 13. e. auch vielleicht das ehemalige *ἀπέχεα*, wenigstens nach der Aehnlichkeit mit dem Ind. der L. A. — und bey S. 14. Z. 7. eben so 1, 6, 19. e. das, obgleich unrichtige, *ἀρχόντων*, — aber bey S. 18. Z. 4. v. E. zu 1, 8, 10. p. 299. L. A. 22 N. 5. *συνεδρίας* unbestimmt gegeben, — und S. 19. Z. 8. bey 1, 8, 12. p. 311. vermuthlich nur die alte Lesart behalten, — auch so S. 20. Z. 1. bey 1, 8, 16. p. 323. das *καλύειν* wieder.

Ferner S. 20. 8. Kap. bey 1, 9, 1. p. 331. scheint die zweyte Lesart vorgezogen zu seyn, welche die L. A. mit eben der Uebersetz. 24. N. 1. angab, — S. 22. Z. vorl. würde man bey 1, 9, 20. p. 368. sq. denken, der H. hätte mit den Mss. es gehalten, wenn er nicht in der Vorrede sich das verboten hätte, — und S. 23. Z. 8. bey 1, 9, 21. i., im Zusatze des *τι*, mit dem Steph., — und mit Begl. eb. Z. 9. (eb. p. 373.) — aber sicher S. 24. Z. 2. ist das mit Stip. geschehen 1, 10, 1. i. L. 28. N. 1.

Zu 1, 10, 4. e. L. 29. N. 5. kann nichts dienen S. 24. Z. 19. — aber Z. 1. dazu, daß eb. 6. p. 391. L. eb. N. 6. das alte *ταχίας* gefallen, wiewohl in andrer Ordnung, nach Polit. — und S. 25. Z. 7. dazu, daß man glauben mag, 1, 10, 8. p. 396. sey für *ἀσήμεως* etwas anders gelesen worden, — ingl. S. 26. Z. 3. dazu, daß 1, 10, 14. p. 411. *μείως* nicht mißfallen, — auch eb. Z. 9. bey 1, 10, 15. p. 414. die alte Lesart nicht, — noch auch eb. Z. 16. bey 1, 10, 16. e.

Aus S. 30. Z. 1. 3. leuchten die richtigen Lesarten hervor bey 1, 12, 3. p. 476. 479. — nicht so eb. Z. 16. bey 1, 12, 7. i. L. S. 35. N. 4. — aber S. 31. Z. 4. als wenn 1, 12, 10. p. 497. ein Verbindungswörtchen eingeschoben worden, welches Ms. Ba. vortrug, — aber vielleicht nur nach Politian, — welchem S. 33. Z. 7. der H. bey 1, 13, 3. e. L. 38. N. 1. zu folgen scheint, — aber einer andern Lesart eb. Z. 10. bey *βαρβάρων* eb. 4. p. 536. — ohne Polit. aber eb. Z. 16. f. der alten bey 1, 13, 5. p. 538. sq. — dagegen mit ihm eb. Z. vorl. bey 1, 13, 7. p. 543. sq. in der zerrissnen Construction und Periode, — so auch mit ihm S. 34. Z. 23. bey 1, 13, 11. e. in *λελωβ.* wo er scheinen könnte, nach dem Ms. zu lesen.

Ganz nichts ist wahrzunehmen S. 36. Z. 11. bey 1, 14, 4. p. 596. von *κεκοσµ.* L. 41. N. 3. — aber S. 37. Z. 24.

dafs, nach der deutschen Construction auch, I, 14, 15. p. 622. der inf. *κελεῦσαι* richtiger, — und eb. Z. 27. bey G. 16. eb. p. 624. sq. mehr auf *ἐπιστρων.*, aber hernach gänzlich auf *ἐφ' ἑσ'ε* gezielt worden, — dagegen S. 42. Z. 5. nach der alten Scheibe gleichsam bey 1, 16, 5. e. L. 48 N. 5. — eb. aber Z. 8. bey G. 7. i. L. eb. N. 6. nach einer andern.

Und so weit eine Vergleichung mit dem ganzen ersten Buche. Die mit den übrigen Büchern mufs ich abkürzen, und nur folgendes aus dem zweyten auswählen, und, wie ich oben schon wollte, vorzüglich nach Angabe der Leipz. A. — S. 53. Z. 12. bey 2, 2, 17. p. 51. vielmehr *πράξεων* bedacht L. A. 60. N. 3. — S. 56. Z. 1. bey 2, 3, 17. p. 84. mehr mit L. S. 64. N. 10. *γεγόμενα*, — S. 62. Z. 5. bey 2, 5, 3. p. 128. mit L. S. 69. N. 2. das *καί* weg, — S. 62. Z. 3. v. E. minder nach L. S. 70. N. 3. in der alten, als in der neuen Lesart, — aber S. 64. Z. 3. v. E. bey 2, 6, 3. p. 160. das alte *ἐτήρην* ausgedrückt, — S. 67. Z. 12. mit L. S. 75. N. 8. *τε* weg bey 2, 6, 7. p. 169.

S. 69. Z. 15. mit L. 77. N. 3. nach dem alten bey 2, 7, 6. i. — aber S. 70. Z. 13. mit Stp. *φύμην* L. 78. N. 8. zu §. 10. eb. p. 226. — S. 74. Z. 6. nach L. S. 82. N. 7. im neuen *ἐδῆλς* 2, 8, 18. p. 260. — S. 75. Z. 12. sollte man glauben, es sey 2, 9, 5. i. nach meiner Muthmafsung gelesen worden L. 84. N. 5. e. — aber S. 76. Z. 1. ist zu §. 7. p. 281. sicher mit Gedike beliebig gewesen L. N. 9. eb. — S. 78. Z. 3. v. E. bey 2, 10, 4. p. 306. ungewifs, was beliebte L. 87. N. 1. — aber S. 80. Z. 10. bey G. 13. p. 322. mit Stp. *ἔτι* gewählt L. 89. N. 6. — und S. 81. Kap. XI. Z. 2. mit andern *ἐυσαλ.* L. S. 90. N. 1. — auch eb. Z. 1. zu §. 4. p. 339. *ἐντησ.* L. 91. N. 3. — ingl. S. 82. Z. 9. zu G. 6. p. 342. *ποσέτε* L. N. 4. eb. — aber S. 82. Z. 22. scheint bey 2, 11, 9. p. 347., dem Ausdrücke nach, das subst. *στρατ.* beybehalten L. 92. N. 6. wiewohl das blofse *μισθοφ.* auch so gegeben ist unten S. 95. Z. 3. v. E. zu 3, 1, 5. e. Warum nicht gleich das einfache *Söldner*? wo es auch der L. A. nicht beyfiel S. 105. N. 2. — aber S. 85. Z. 4. v. E. bey §. 16. p. 355. nichts ergänzt, und *τε καί* weg, auch darauf freylich, auf gute Art, durch Verwandlung der ganzen Redensart in ein blofses *adiect.* (mittägig,) die strittige Sache gehoben L. 93. N. 8. 9.

Bey 2, 13, 10. p. 395. wird S. 87. Z. vorl. wenigstens die alte Lesart nicht befolgt L. 97. N. 3. — diese aber S. 90. Z. 1. bey §. 21. p. 422., dem Ausdrücke nach wiederum, L. 99. N. 6. — nicht so S. 91. Z. 8. bey 2, 14. 7. p. 438.

L. 100. N. 2. — noch S. 93. Z. 3. bey 2, 15, 3. p. 460. L. 102. N. 1. wo das alte η weg, schlechtweg, — aber gleich darauf, vielleicht mehr aus Polit. übersetzt, als $\phi\eta\mu\eta$ gewählt, — S. 99. Z. 7. zu 3, 2, 11. e. gleich richtiger für $\kappa\alpha\iota$ eine *Coniunction*, aber versteckt in das synon. *um*, L. 108. N. 4. — S. 102. Z. 22. zu 3, 3, 11. p. 534. wenigstens nicht das alte behalten L. 112. N. 4. wo aber das *passivum* im Deutschen nur Statt findet, wenn nicht eine *copula* vorher noch aufgenommen wird, — S. 107. Z. 20. mit Stp. $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ zu 3, 5, 9. i. L. 116. N. 4. gelesen, — auch S. 108. Z. 9. zu §. 12. eb. p. 570. L. 117. N. 6.

Unbestimmt S. 108. Z. 4. v. E. bey 3, 6, 3. i. L. 118. N. 1. — auch S. 109. Z. 7. v. E. bey §. 9. eb. L. 119. N. 3. — aber ganz deutlich das alte $\chi\alpha\iota\sigma\iota\varsigma$ S. 110. Z. 7. v. E. bey §. 15. p. 584. L. 120. N. 5. — wieder unbestimmt S. 111. Z. 10. v. E. bey §. 21. p. 590. L. 120. N. 9., ingl. S. 112. Z. 1. eb. §. 23. i. L. 121. N. 10. — bey S. 115. Z. 5. u. 8. ist 3, 7, 19. p. 611. das erste $\kappa\alpha\iota$ weg und p. 613. das alte $\pi\acute{\alpha}\lambda\alpha\iota$ noch da, L. 124. N. 6., deren Weisung S. 125. N. 2. zu S. 115. Z. 4. v. E. nicht benutzt worden bey 3, 8, 3. p. 617., obgleich die freye Uebersetzung den Sinn nicht verfehlt, wo es genauer so heissen müßte, *damit das Volk sehen möchte, welche (eigene) Rache er (schon) bewiesen, und (auch zugleich) seinen Zorn gegen jene (Freunde des Albins.)* — S. 118. Z. 10. bey 3, 8, 16. p. 635. nur der Sinn überhaupt angegeben, L. 127. N. 4.

Bey S. 124. Z. 5. v. E. ist die sichere Verbesserung $\acute{\alpha}\pi\alpha\lambda\tilde{\alpha}\nu$ 3, 10, 15. p. 682. L. 134. N. 6. nur von weitem, durch *wollte*, gezeigt, doch dabey das adv. $\acute{\epsilon}\nu\acute{\alpha}\sigma\tau\omicron\tau\epsilon$ weggeblieben, — auch S. 126. Z. 5. v. E. die gewisse Aenderung zu 3, 11, 13. p. 697. L. 136. N. 5. wieder nur fern sichtbar, — auch S. 131. Z. 8. bey 3, 12, 21. p. 725. L. 140. N. 9. — ingl. S. 131. zu E. bey §. 26. eb. p. 730. L. 141. N. 10. — aber S. 132. Z. 5. f. bey 3, 13, 3. nur das Alte merklich, und etwa zu $\acute{\alpha}\pi\alpha\sigma\iota$ ergänzt worden $\pi\rho\acute{\omicron}\pi\omicron\iota\varsigma$ nach L. 142. N. 2. oder vielmehr $\pi\rho\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\sigma\iota$, worinn das „vor allen Dingen“ liegen möchte, doch vielleicht ohne Sprachgebrauch, und nur nach dem Freydenker Politian, — auch so S. 133. Z. 3. ff. bey 3, 13, 9., zum Theile wenigstens, im übrigen aber „und sagte, da sie so große Reichthümer bey sich hätten, (das ist beym Herod. der Nachsatz $\tau\omicron\sigma\alpha\acute{\upsilon}\tau\eta\varsigma$ — $\pi\epsilon\rho\iota\sigma\iota\alpha\varsigma$, weil der H. immer die Sätze und Glieder versetzt,) wäre es nicht nö-

thig, sich anders woher Geld und Truppen zu verschaffen“ dem ἐξωθεν ἐπιβαλεῖνσαι πλῆτον λ. ein tropischer Verstand beygelegt, und auf die Söhne des Severs dieses gezogen; welches bisher zwar niemand beygefallen, und mit dem Zusammenhange nicht streitet, aber doch zweyerley Bedenklichkeiten haben möchte, erst wegen der Bedeutung des ἐκ ἐστῆσαι, („wäre es nicht nöthig“ zumal mit dem inf. ἐπ., das nach dem Lat., *esse insidiandum*, etwa genommen worden, oder für das *compositum ἐκ ἐστῆσαι*, *non licere insidiari*, das freylich auf *non opus esse* oder *fore* hinaus läuft,) — dann aber vorzüglich wegen der tropischen Bedeutung des Zeitworts ἐπιβ., das zwar den accusat. der Sache bey sich hat, aber doch meistens auch den Nebengriff von schlechter Art, und daher trachten heist, streben nach etwas heimlich oder unrechtmässig; wovon die erste Bedeutung hier allenfalls mir mehr beliebte, als dem Herodian eine ganz neue anzuhängen, als wenn es hier bedeutete, *schlechtweg* nach etwas trachten, streben, sich zu verschaffen suchen, und so viel, als das Lat. *appetere*, *affectare*, u. f. w.

S. 135. zu E. ist bey 3, 14, 13. e. offenbar Stroths Vorschlag, L. 146. N. 4. — aber S. 138. Z. 15. bey 3, 15, 11. nur Polit. befragt, — S. 141. Z. 3. v. E. wieder Sylb. — und Steph. S. 143. Z. 10. v. E. zu 4, 2, 14. i. L. 153. N. 3. — aber S. 146. Z. 5. v. E. bey §. 21. eb. nach Sb. und L. 154. N. 8. eines von zweyen *adv.* weg, — S. 152. Z. 2. die alte Sache geschützt bey 4, 5, 11. i. L. 161. N. 4. — S. 153. Z. 10. v. E. weg πύσης, ohne Noth, bey 4, 6, 2. i. L. 164, N. 1. — Bey S. 155. Z. 8. f. zu 4, 7, 2. p. 897. L. 166. N. 1. nicht nur die alte Lesart ἐνθὺς ausgedrückt, von weitem, als ein *adiect.*, sondern auch für den Caracalla auf der unrühmlichen Seite, und so auch das folgende Glied ἐνθὺς, welches letzte wenigstens die Wörterbücher nur von der guten Seite kennen.

Bey S. 158. Z. 3. zu 4, 8, 6. p. 916. L. 169. N. 3. der Periode zer schnitten, und folglich ein ander Hülfsword (mussten) zugesetzt, — auch bey S. 160. Z. 4. zu §. 16. eb. p. 930. nach L. S. 171. N. 10. wovon aber der Wink auf ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ nicht bemerkt, — S. 162. Z. 4. v. E. bey 4, 9, 10. p. 951. das vormalige προὔπαρξ. mit Recht erhalten. L. 173. N. 2. — aber S. 163. Z. 15. bey §. 14. p. 955. weggelassen das ἐξωθεν, welches L. 174. N. 4. zum Theile nach meiner Erklärung behielt, wo aber der Sinn der Stelle

im ganzen verkannt scheint, und vielmehr dieser seyn möchte. Die Rede ist nämlich von der iungen Mannschaft der Alexandriner §. 13. τὴν ἐν μέσῳ πᾶσαν νεολαίαν, und auch von ihren Aeltern oder sonstigen Einwohnern in Alexandria, eb. καὶ ἄτινες ἄλλως παρῆσαν. Beyderley Menschen waren von den Soldaten des Antonins rings um eingeschlossen. Die letztern metzelten also von aussen nieder, wer da war, in dem äussern Kreise, die Volksmenge so gut, als die iunge Mannschaft. — Eb. Z. 16. ist das von L. 174. N. 5. beliebte πίπτοντας auch ausgedrückt, ohne Noth, da es füglich nach der alten Lesart noch bestehen kann, zogen alle vorkommende an sich and warfen sie hinein. — S. 164. Z. 7. bey 4, 10, 6. p. 964. nur die vorige Lesart mit ihrem Widerspruche nicht nach L. 175. N. 1. geändert, sondern durch eine nicht richtige Erklärung der Redensart, ἐνάλωτα ἔσεσθαι αὐτοῖς, gestützt „Die übrigen barbarischen Völker, welche jetzt unter der Herrschaft dieser beiden Reiche stünden, würden dann leicht im Gehorsam zu erhalten seyn, wenn jedes Volk und jedes Heer seinen eigenen Regenten hätte.“ Denn jene Redensart wird, nach dem Sprachgebrauche, nie gesagt von schon unteriochten oder Unterthanen, die man leicht im Zaum und Gehorsam erhalten kann, sondern von denen, welche noch nicht bezwungen, besiegt und unteriocht worden, aber leicht es werden können. Es ist also der Verstand dieser Stelle unstreitig durch eine Verneinung zu berichtigen, entweder durch das Ged. ἔπω, oder vielmehr durch das Rsk. ἐχ, oder endlich durch das von mir vorgeschlagene, dem alten ὦν eben so nahe und ähnliche, μὴ, damit der Widersinn wegfalle auf diese Art etwa: Denn die übrigen barbarischen Völker, welche bis jetzt nicht unter den Reichen derselben (der Römer und der Parther, und also unter diesen beyden Reichen) begriffen, würden von ihnen leicht zu bezwingen seyn, weil sie nach Völkerschaften und nach verbündeten (vereinigten) Staaten nur regiert würden. Denn so muß erstlich das partip. ἀρχομ. aufgelöst werden, im Begriffe der Ursache, nicht der Zeit, dann das Griech. κατὰ nicht vergessen seyn, daß es von der Art und Weise gelte, nach welcher etwas eingerichtet ist. Endlich kann bey der, auch vom Bergl. gewählten, einfachen Verneinung füglich, wie von mir geschehen, das adverb. temporis, z. B. ἔτι, das so oft fehlt, ergänzt werden, nur in Gedanken. Das ist, nach der strengsten Kritik, das leichteste und kürzeste Hülfsmittel; und so wird nur ein Wörtchen abgeändert,

ον, das man auch nicht einmal beyzubehalten gemüßiget ist. Dafs ich überdieß bey dem particip. auch ein *adverb. restringendi* eingeschoben, nur, *μόνον*, dient nur zur genauern Bestimmung, und muß ja sehr oft von außen herbey geholet werden; nicht nur bey den heidnischen Schriftstellern, sondern auch bey den heiligen im Neu. Test.

S. 166. Z. 1. bey 4. 11, 5. p. 976. ist Steph. Muthmaßung recht verwiesen L. 178. N. 4. — S. 172. Z. 5. bey 4, 13; 7. p. 1010. die Stroth. Ellipse nach L. 183. N. 1. benutzt, — aber nicht die eb. von Nr. 2. zu 9. 8. p. 1011., sondern Z. 3. gegeben „*dieser Tempel ist ziemlich weit von der Stadt entfernt, so dafs es beynahe eine kleine Reise hin ist*“ als wenn *μαργας* fehlte; und doch stand dabey *πάλιν*, welches der H. daher einschränkte, und nicht streng nahm. — Eb. Z. 8. ist zu §. 11. unstreitig L. 183. N. 3. vorgezogen, und mit Recht, und Z. vorl. eb. bey §. 13. i. freylich nach dem Deutschen ein *compos. verbum* zu nehmen gewesen, ohne dafs man das eigentlich genomimene errathen kann, — aber S. 174. Z. 3. v. E. bey 4, 14, 6. p. 1027. nichts behalten, — weder von L. 185. N., noch vom Gr. Texte das alte *ἔωθεν*, und eine Uebersetzung geliefert fast nur nach Polit. — S. 175. aber Z. 3. zu §. 8. nach L. 186. N. 2. — und eb. Z. 5. v. E. nach L. eb. N. 4. bey 9. 14. p. 1035. nicht verfahren, sondern nur kurz mit *Flüsse*, dagegen das ganze Glied *περὶ τῆ παντός δὲ* entrißen, da doch L. eb. N. 5. gute Geburtshülfe leisten konnte, — die freylich nicht so sichtbar daselbst S. 187. N. 6. zu des H. S. 176. Z. 1., der bey 9. 16. i. einem wieder etwas aufgiebt zu errathen, darüber ich für ietzt nicht nachsinnen will, weil ich noch viel anders vor mir sehe, und zwar — gleich noch in der folg. 5. Z. bey p. 1037., wo der H. das Comma nach *ἡμέτερον* und auch das particip. *ον* weggelassen, und auch den Fingerzeig der L. A. S. 187. N. 7. — eben so nicht von S. 188. N. 2. zu seiner S. 177. Z. 2. bey uns 4, 15, 3. p. 1042., das ich hier überhüpfe, weil ich mehr *Kritiker*, als *Ausleger* und *Dolmetscher* für ietzt seyn mag. So ist — eb. Z. 13. bey 9. 6. p. 1046. durch eine Verwandlung der *subst.* in *adi.* nicht zu erkennen, was H. las, — ergänzt aber S. 179. Z. 6. und 8. mit L. 190. N. 2. bey §. 19. e. — und Z. 12. f. bey §. 20. p. 1061. sq. bringt er wieder ein Räthsel vor dem, der es Lust hat aufzulösen, ohne von L. S. 191. N. 8. etwas zu genießen.

Nun kommt mein dritter Band daran, von dem ich wahrscheinlich muthmase, dafs der H. ihn nicht besessen

hat. Denn gleich im Anfange des 5ten Buch. S. 180. wird durch eine andre Wendung das zweyte *πρὸ τέττ* übergangen, das schon Stroth bezweifelte, aber mit Gewaltthätigkeit an der praep. *πρὸ*, die er wegstrich, ohne auf ein gelinderes Rettungsmittel zu denken, und weil auch er die Lesart des Ms. Ba. nicht kannte. — Ich gehe also auch hierbey vorzüglich dem Leitfaden der L. A., und nur bey strittigen Puncten, nach. — S. 184. Z. 4. ist weder die Stp. Coniectur nach L. 195. N. 3. angenommen zu 5, 2, 5. p. 38. noch Polit., der doch das Mal scharf sah, aber durch eine schiefe *Construction* den H. dahin mag verleitet haben „*Wenn auch einige verborgen blieben, durch das Mitleid derer, die sie verschwiegen, so lebte man doch das Jahr über — ohne alle Furcht u. l. w.*“ Da muß ich nun nothwendig zugleich mit in der Auslegung und Uebersetzung hülffreiche Hand anbieten; und da ich auch für den, mir sonst unbekannten, Herrn H. ein freundschaftlicher Geburtshelfer seyn will: so wird mein ohnmafsgeblicher Vorschlag vielleicht nicht ganz mißfällig werden. — Recht ist nach *ἀνεσκόλοπ.* ein Punkt angenommen, aber nicht so recht die darauf folgende Periode zerschnitten, die, von *πᾶσα* bis *ἐβασίλευσε* ausgedehnt, nebst dem Hauptsatze, *πᾶσα ἡ τε Ῥωμαίων πόλις καὶ σχεδὸν ἡ ὑπὸ Ῥωμαίους οἰκούμενη-ἐν αὐτῇ πολλῇ καὶ ἀκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν*, nur noch mit einem Nebensatze angefüllt, *καταρτῆσα πονηρῶν ἀνθρώπων*, der aber mehrere kleine Glieder hat, durch *genitiuos participiorum* ausgedrückt, welche insgesammt von dem *substant.* *ἀνθρώπων* abhängen, wovon das letzte Glied, *δε δι' ἐνλάβειαν ἡσυχάζοντων*, noch mit einer Bestimmung oder Ausnahme oder Einschränkung versehen, *ἢ τινες καὶ ἔλαθον*, die durch ein *Punct* nach *ἐξωσθέντων* nicht darf getrennt werden, sondern nur durch ein *Comma*. — Wenn man nun das so oft in die Mitte gesteckte *τε*, das hier nach dem zweyten Worte steht, in Gedanken nach *πᾶσα* setzt, oder, nach *logischer* Ordnung mit andern Sprachen, gleich an die Spitze und vor *πᾶσα* hin: so ist zuerst die Verbindung der gegenwärtigen Periode mit der vorhergehenden besorgt. — Und wenn man hierüber das Hauptglied von zweyen *Subiectis*, *πᾶσα ἡ Ῥ. πόλις καὶ σχ.* ἡ ὑ. Ῥ. οἰκούμενη, mit dem *ἐβίωσαν* verbindet, das ist, mit den ins enge gezogenen Theilen, der *Copula* und dem *Praedicato*, weil es für *ἦσαν* (die *Copula*) *βιῶντες* (das *Praedicatum*) gilt, und den *pluralis* *ἐβ.* mit dem *singulari* ἡ πόλις — ἡ οἰκ., als einem doppelten *collectiuo*, vereint: so ergiebt sich folgender Sinn, Und die ganze

Stadt Rom, und bey nahe der ganze unter den Römern liehende Weltheil (Erdstrich, das ganze Römische Reich, — denn das *adi. πᾶσα* muß freylich in der Uebersetzung wiederholt seyn, da es im Griech. vor beyden *Subiectis* sich befindet, —) von bösen Menschen (Böfewichtern) gereinigt, — deren (davon) einige hingerichtet, andre vertrieben wurden, und einige, wenn sie in verborgen blieben, aus Furcht sich ruhig hielten, — lebte in völliger (aller, in der größten) Sicherheit (Furchtlosigkeit, ohne alle Furcht) u. s. w. — Freylich hätte bey dem dritten Gliede und *particip. ἡσυχ.* der Schriftsteller eigentlich setzen sollen, τῶν δὲ, ἃ καὶ ἔλαθον. Aber er verschmifs sein *τινὲς*, das in τῶν δὲ mit lag, und zugleich diese *copula δὲ* in den einschränkenden Satz mit, und täuschte wiederum, wie 1, 17, 27., die Ausgeber, Leser und Uebersetzer, dafs sie mit ἃ δὲ einen neuen Satz, eine frische Periode ansien gen.

Bey S. 184. Z. 7. ist zu 5, 2, 6. i., selbst mit Bg., aus Polit. das μόνον, wovon ich oben erwähnte, ergänzt, und — eb. Z. 8. v. E. mit Sylb. und L. 196. N. 7. zu §. 10. p. 47. vermuthlich der *plural.* gewänt, aber das *adi. πολλὰ* weg, (wie 198. Z. 3. v. E. bey 5, 6, 16. p. 195.) oder mit in besetzt, — so auch eb. Z. 1. bey §. 12. i. das τὴν μνήμην vermuthlich mit in das einfache Zeitwort gezogen, und — S. 185. Z. 7. bey 9. 14. p. 55. L. 197. N. 10. das πρὸς ἀλλήλους weg, und also unkenntlich, wozu es gezogen würde. — aber S. 186. Z. 6. v. E. bey 5, 3, 11. e. L. 199. N. 2. das ἔτιω βλέποντες weg, — S. 189. Z. 9. v. E. bey 5, 4. 3. p. 99. das alte προθυμία wahrscheinlich behalten, wenigstens nach dem Index der L. A., vergl. S. 202. N. 1. — bey 197. Z. 5. v. E. ist zu 5, 6, 8. p. 184. ungewifs, was beliebt worden, aber sichtlich πάντα weg L. 211. N. 4. — und eben so sichtlich 198. Z. vorl. zu §. 16. p. 195. nach L. 212. N. 5. nicht nur ὁ Θεός, sondern auch αὐτός ergänzt, für die deutschen Leser freylich.

S. 202. Z. 10. v. E. ist bey 5, 7, 13. p. 236. dem βασάσας fein ausgewichen, und darauf Z. 8. p. 237. das beybehaltne ὑπόστασις mit dem Ind. der L. A. gegeben, — S. 204. Z. 2. bey 5, 8, 8. i. L. 218. N. 1. freylich, im Deutschen wieder, das ἔτιω übergangen, — aber 206. Z. 2. zu 6, 1, 1. L. 220. N. 1. δηλαθὲς auch übergangen — S. 207. Z. vorl. bey §. 11. p. 286. L. 222. N. 4. ungewifs (ob γενικῶς oder συγγεν.) — eben so 213. Z. 11. bey 6, 3, 7. i. L. 228. N. 2. — incl. 214. Z. 15. bey §. 16. p. 350, und blofs nach L. 229. N. 9. — aber 207. Z. 6. v. E. bey 6, 5, 3. i.

L. 233. N. 2. das alte ἀγυῖα, — 225. Z. 15. bey 6, 7, 16. p. 472. das Gedik. τότε L. 241. N. ohne Noth beliebt, — auch 226. Z. 16. zu §. 21. p. 483. nach L. 242. N. 7. — aber 228. Z. 7. v. E. bey 6, 8, 11. p. 502. das vormalige νοῦντα L. 244. N. 5. behalten.

S. 235. Z. 5. v. E. zu 7, 1, 16. p. 564. Stp. Wille nicht befriedigt, L. 250. N. 1. — aber dagegen des Ged. 236. Z. 4. nach L. 251. N. 2. zu §. 17. e. p. 567. weil keine Mss. an diesen Ufern und Klippen waren, — 241. Z. 2. zu 7, 3, 3. i. das καὶ eingeschoben L. 255. N. 2. — zu §. 10. p. 627. bey S. 241. Z. 3. v. E. nach L. 256. N. 4. mit Ged. — aber zu §. 14. p. 636. sq. ist S. 242. Z. 10. ff. v. E., δε, statt τε, nach πένθος, und im übrigen freye Uebersetzung (viel nach Polit.) beliebt worden, doch so, dafs ὅψις, als ein *nominativ*, und περθ., als ein *accusat.* hervorsticht, und im Ganzen ein guter Verstand und ein von dem vorhergehenden verschiedener Satz, nicht nach Bg., aber mit mir in *post obsidionem* p. 637 m. — S. 242. Z. vorl. zu §. 15. e. ist mit Recht bey dem Alten geblieben L. 257. N. 6. — auch 244. Z. 14. bey 7, 4, 7. p. 658. L. 259. N. 4. — ingl. 247. Z. 8. zu 7, 5, 12. i. L. 262. N. 6.

S. 249. Z. 8. v. E. zu 7, 6, 8. i. L. 264. N. 2. konnte im Deutschen nichts anders seyn, als der neue *dativ.* — aber 250. Z. 11. bey §. 12. p. 714. richtig nach dem Alten verfahren L. 265. N. 3. — mit Polit. aber eb. Z. 15. zu §. 13. p. 716. L. 266. N. 4. — S. 252. Z. 11. v. E. bey 7, 7, 8. i. L. 268. N. 2. gar kein Verbindungswörtchen, wie oft, wenn auch eigentlich im Texte eines vorhanden. — 253. Z. 6. zu §. 11. e. p. 739. L. 269. N. 6. räthselhaft, aufer dafs ein *adiect.* dazu gekommen „dem ganzen Senat“ — eben so 254. Z. 4. v. E. bey 7, 8, 8. e. L. 271. N. 4. — 255. Z. 3. zu §. 10. p. 757. καὶ weg, — wie τε καὶ 256. Z. 7. bey §. 20. i. L. 272. N. 10. — und wiederum καὶ 257. Z. 6. u. 4. v. E. zu 7, 9, 5. i. L. 274. N. 2. — auch 258. Z. 9. v. E. bey §. 9. p. 739. sq. L. 274. N. 5. weg vielmehr ἀξιόμαχον, als ἰσοββ. — aber unbestimmt 259. Z. 3. bey βαγίας §. 12. p. 794. L. 275. N. 7. — sehr klar mit Polit. eb. Z. 5. sq. bey καταπερ. eb., L. 276. N. 7. e.

S. 261. Z. 3. bey 7, 10, 1. m. L. 278. N. 1. das zweyte Γορδιαῖν weggebrennt, — aber eb. Z. 12. bey §. 3. e. mit uns deutlich δύο zugesetzt, — dagegen verkürzt eb. Z. 5. v. E. bey §. 6. p. 821. L. 279. N. 2. — unbestimmt eb. Z. 1. bey §. 7. p. 825. sq. L. eb. N. 3. — aber 262. Z. 11. v. E. bey §. 10. p. 832. ein ungewisser Zusatz zu σερῆρος. L.

80. N. 5. — 265. Z. E. unbestimmt zu 7, 11, 3. p. 846. L.
 81. N. 2. m. — aber 264. Z. 5. mit uns §. 5. p. 849. ohne
 ., doch mit L. 282. N. 3. eb. Z. 9. bey §. 6. i. wo im
 Deutschen eigentlich die *praeposit.* nicht kann beurtheilet
 werden, — eb. Z. 11. v. E. bey §. 8. nichts neues zu fin-
 en, — aber deutlich 265. Z. 13. dafs zu §. 14. p. 859.
 nach L. 285. N. 7. ohne Noth geändert worden, — eb. Z.
 5. f. nicht zu bestimmen bey §. 14. p. 861. L. eb. N. 8. —
 vgl. aus dem Deutschen eb. Z. 11. v. E. zu §. 15. i. L. eb.
 i. 9. — auch eb. Z. 4. v. E. zu §. 17. i. doch mit Polit.
 n v. ὥλισμ. — aber 266. Z. 3. zu 7, 11, 18. p. 865. unbe-
 stimmt, wenigstens nach L. 284. N. 10. Index, — 266. Z.
 . zu p. 867. nichts zu finden, auch des Polit. Zusatz nicht,
 — aber mit dem 267. Z. 13. zu 7, 12, 7. e. L. 285. N. 3:
 — nicht so eb. Z. 5. v. E. zu §. 11. p. 879. sondern mit
 ergl. bey δώματα, wie oben S. 32. Z. 5. zu 1, 12, 16.
 2517.

S. 270. Z. 3. v. E. zu 8; 1, 11. m. L. 289. N. 4. mehr
 nach dem alten κοινῶς, — 271. Z. 9. bey §. 13. p. 919. sq.
 . 290. N. 6. nichts bestimmendes, — aber 272. Z. 9. bey
 2, 7. p. 930. L. 291. N. 2. mehr mit Stp. und Bergl. —
 . Z. 6. v. E. ff. bey §. 3. p. 932. sq. nichts zu erkennen,
 s der alte *singular.* im παρῶς, — aber sichtlich 273. Z.
 zu §. 16. p. 944. L. 293. N. 7. das Polit. und Sylb. παρῶς.
 — 276. Z. 5. v. E. nichts, als im Deutschen die Benen-
 ang *Belis.* nach Scheid 8, 3, 19. p. 1139. i. — aber 277.
 . 6. v. E. zu 8, 4, 4. p. 977. deutlich das vormalige πολῖσι,
 ich Sylb, vorgezogen dem Gedik. L. 296. N. 2. — aber
 28. Z. 13. bey §. 9. p. 984. L. 297. N. 6. mehr das rich-
 ge Stp. ὑπεβ. — dagegen eb. Z. 7. v. E. bey §. 11. p. 989.
 . 298. N. dem Ged. gefolgt, und zwar mit Weglassung
 licher Worte. — 279. Z. 1. ff. zu §. 14. p. 994. nichts,
 s etwa der richtige *ablativ.* σεφάνοις mit uns, L. 298. N.
 sq. — 280. Z. 13. bey §. 26. p. 1007. L. 299. N. 12.
 var das ἐλόντες übergangen, doch Ged. Vorschlag, —
 er eb. Z. 20. zu §. 27. p. 1010. merklich das alte Stp. πει-
 ρωμε., auch nach dem Index der L. A. — eb. Z. 6. v. E.
 ikennlich bey §. 28. p. 1013. was bey ἐφ' ἑαυτ. beliebt,
 — aber offenbar 281. Z. 1. bey §. 29. p. 1015. nach L. 300.
 . 13. und Gedik. versetzt, — eb. Z. vorl. bey 8, 5, 5. i.
 var das subst. ὁρῶν ausgedrückt, aber vermuthlich weil es
 vorhergehenden §. im Deutschen nicht angebracht war,
 301. N. 2. — 282. Z. 6. v. E. bey §. 12. i. statt τὲ
 lenn“ wahrscheinlich beliebter Freyheit wegen, — eben

so dagegen eb. Z. 3. bey §. 13. p. 1033. *ἐπὶ* weggeblieben, — aber 283. Z. 12. v. E. ist bey §. 18. e. dem alten *πρὸς τοσοῦτος* dadurch noch die letzte Hülfe angethan, daß es in die Mitte hinauf verrückt wurde, zu *νόσω*, zu dem es sich freylich allenfalls noch schickt. Aber dahin wollte vielleicht Herodian es nicht gezogen wissen, sondern zu dem nächst vorhergesetzten Gliede, weil er es eben an dieses ankettete. — 285. Z. 15. zu 8, 6, 5. der *Steph. plur.* *θεῶν* ausgedrückt, — und eb. Z. 15. das *ἑνὸν* recht zum folg. gezogen, auch nach der Forderung der L. 305. N. 1.

S. 286. Z. 7. f. ist zu 8, 6, 10. p. 1060. sq. die Sache bey *οὗ* mit Gewalt entschieden und durch Wegschaffung nicht nur dieses *pronom.*, sondern auch mit bloßer Verwandlung des vorhergehenden *particip.* *ὀδοῦν*. in das *tempus finitum*, weil Stroth wenigstens nicht befragt wurde, — 287. Z. 22. bey §. 17. e. der strittigen Sache mit *χωρίως* ohne *praepos.* ausgewichen durch eine freye Redensart, wo dann an dem Orte doch noch Statt fand, und der Kritiker immer noch in Ungewissheit gelassen wurde, was beliebte, weil im Deutschen die *praeposit.* unerklärlich, — so wie eb. Z. 6. v. E. bey 8, 7, 1. p. 1073. das im Deutschen vermiedene *τὲ* des Stp. Versetzung unnöthig macht, — dessen Willkür aber eb. Z. 3. v. E. freylich im Deutschen bey §. 2. durch Zusatz des *pronom.* „nach ihrer Sprache“ muß befriedigt seyn, — 288. Z. 15. ist bey §. 6. p. 1080. mit Recht das Alte wider Stroths Zumuthung behalten.

S. 288. Z. 4. v. E. zu 8, 7, 8. p. 1082. sq. ist der I. 308. N. 2. Lesart nicht beygefallen worden, aber vielleicht der Stroth'schen, wiewohl wiederum weggeräumt wenigstens *καὶ ὧν*, — 289. Z. 5. v. E. ist zu §. 16. e. das *πρὸς τὴν χεῖρα* nach unsrer Interpunction zum Nachfolg. gezogen, auch sichtbar das *του* ohne *Circumflex*, aber das *πρὸς τὰ καλῶντα* unmerklich, — auch 291. Z. 14. f. bey 8, 8, 3. p. 1104. e. sq. das *ἐφεδρεῖαν αὐτοῖς* und auch *αὐ*, wofür, nach dem Deutschen nämlich, bloß Polit. geliefert wird, und *ἐπώπτεον, μή (τινὶ) δόλω ἀποκυσθῆεν*, und auch mit ihm weggelassen *ἄτε παρόντες*. — 292. Z. 8. bey §. 9. i. kann nach L. 312. N. 2. gegeben seyn: doch ist das Hintertheil des Schiffes zerstückt, — eb. Z. 12. zu §. 10. i. ist mit Recht der *plural.* *αὐτῶν* wider Polit. und L. 312. N. 3. behalten, — eb. Z. 1. bey §. 14. p. 1122. mit Polit. und Berg. nach *ἐξέλκxσι* ein Comma angenommen, auch darauf das *ἀποσκευτ. τὰς λ.* im Stp. und Bergl. Sinne gut gegeben mit „als vom Senat erwählte Kaiser“ 293. Z. 1. — w

Z. 7. v. E. bey §. 18. i. durch die freye Zerschneidung der Periode, freylich die Stp. Zugabe entbehrlich.

So wäre denn auch diese so schwerbältige Recension auf der kritischen Seite vollendet. — Weil aber der Herr I. oben in der Vorrede selbst einige Winke zur Verbesserung seiner Arbeit annehmen zu wollen schien: so will ich hier noch eine Zugabe beyfügen, die auf *Auslegung* und *Uebersetzung* gerichtet ist und Bemerkungen enthält, die ich zugleich bey kritischer Durchgehung seines Werkchens niederschrieb.

Ohne Tadel ist es, wenn in den Text gleich einige erläuternde Sachen oder Personen, mit oder ohne Einschlußzeichen, eingeschoben worden, um dem ungelehrten Leser eine Erleichterung zu verschaffen, S. 3. Z. 8. v. E., S. 5. Z. 1. (L. A. 7. N. 3.) 25. Z. 17. (L. 30. N. 8.) 6. Z. 9. v. E., S. 39. Z. 7. v. E., was ich in meiner N. zu S. 15, 9. p. 651. m. auch ergänzte.

Zu berichtigen aber möchten etwa folgende Stellen seyn, eb. S. 39. Z. 3. „eine Gallerie rings um das Amphitheater“ wenigstens „rings im Amphith. herum“ nach der Zeichnung, die ich bey I, 15, 5. p. 642. m. einrücken ließ; weil sonst der Leser sich die Sache *aufser* dem Amphith. denken möchte. — 41. Z. 13. bey I, 15, 19. p. 673. „und auf die Basis die kaiserlichen und väterlichen Titel: *her* anstatt u. s. w.“ wo im Griech. das erste geläugnet wird, $\xi\chi$ $\alpha\varsigma$ λ . und das *aber* den Mißverständnis nicht genug hebt. — 156. Z. 2. ff. „er ließ sein blondes Haar lang herabhängen und es nach Art der Germanier scheeren“ wofür es nach 4, 7, 4. e. auch schon nach Stroths N. ganz anders künftigt lauten wird, besonders mit Berogl. Beystand. — 83. Z. 2. f. bey 8, 5, 15. kann nach eben dem verändert werden.

Dafs viel gut getroffene Stellen beym H. anzutreffen, wird niemand läugnen, z. B. S. 213. Z. 3. v. E. zu 6, 3, 8. Aber mir ahndet doch, es werden einige Kenner des Griech. Textes sich des Urtheils, oder wenigstens des Gedanken, kaum erwehren können, dafs der Herr Verfasser als ein Deutscher *Politian* gerühmt werden müsse, weil er sich *durchaus* zu frey verhalten. Von der Art ist, dafs 292. Z. 1. Herodians besonders aufgetragener Gedanke 8, 7. p. 1110. in die Erzählung verwischt worden; das freylich der Geschichtschreiber bisweilen selbst thut, wie 14. §. 14. e. p. 1126. wo der H. auch willkührliche Veränderung mit $\alpha\lambda\lambda\alpha$ vornahm.

So viel, als man vom Urbilde treffen oder beybehalten kann, eine zuverlässige Anforderung! So würde ich bey 4, 7, 14. καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον ἐν μικρῷ πᾶν τὸ μέγεθος σώματος γενναίων πόνων ἀσκήσις ποσάυτη, statt des H. 157. Z. 2. ff. „Und eine solche Stärke und Erduldung der schwersten Arbeiten war auch in einem kleinen Körper etwas bewundernswürdiges“ mehr in der *Ordnung*, in der *Kürze*, und in dem *Wortspiele* und rhetorischen Oxymoron, und endlich in einzelnen *Wörtern*, mich genähert haben, etwa so, *Denn es war in einem an (von) Länge (Grösse, Statur) sehr kleinen Körper eine so grosse Erduldung (Index der L. A.) schwerer Arbeiten bewundernswürdig.*

Dafs der H. hier und da nicht so richtig trifft, als der in der Leipz. Ausg., beweise ich, der Kürze wegen, nur aus S. 33. Z. 9. L. 38. N. 2. zu 1, 13, 4. wo οἴχεται das nicht bedeutet, was der H. dachte,

Und wie der H. zu frey handle, besonders durch Weglassung einzelner oder mehrerer Worte, wird er sich selbst überzeugen, aufser S. 217. 5. K. zu Anfang gleich 6, 5, 1., auch, bisweilen in Vergleichung mit dem Leipz., als S. 6. Z. 18. (1, 3, 12. e. τοῖς ἀπλοῖς) — 7. Z. 16. (L. 10. N. 3. 1, 4. 7. e.) eb. Z. 5. v. E. (§. 9. p. 108. ἐνός,) — 8. Z. 6. (L. 10. N. 5. §. 12. p. 115. διατελῆσιν) — eb. Z. 18. (§. 14. p. 121. τῇ ἐμῇ μ. χαρ. τὰ μυσ.) — eb. Z. 23. (§. 18. i.) — 9. 4t. K. Z. 2. (L. 12. N. 1. 1, 5, 1. p. 156.) — 16. Z. 16. (L. 20. N. 10. 1, 7, 10.) — 25. Z. 4. (L. 29. N. 7. 1, 10, 8. p. 395.) — 26. 1ot. K. Z. 6. (L. 31. N. 2. 1, 11, 2. p. 421.) — 34. Z. 5. f. (L. 39. N. 6. 1, 13, 8. 547.) — 40. Z. 7. (1, 15, 11. p. 656. ὁρμῇ τῷ βέλ. etc.) eb. Z. 16. f. (L. 46. N. 5. 1, 15, 13. δι' αὐτὸ τέτο) — 45. Z. 3. (1, 17, 8. e. παῖζον) — eb. Z. 3. v. E. (1, 17, 16. i.) — 85. Z. 4. (L. 94. N. 1. 2, 12, 5. p. 368. τοῖς πραγμ.) — 94. Z. 10. (L. 103. N. 4.) — 127. Z. 10. L. 137. N. 6. — 138. Z. 9. L. 148. N. 4. — 184. Z. 7. L. 196. N. 4. — 195. Z. 5. v. E. L. 209. N. 9. — 196. Z. 4. v. E. L. 210. N. 1. — 197. Z. 7. L. 210. N. 2. — 204. e. sq. L. 219. N. 6. — 237. Z. 1. L. 252. N. 2. — 276. Z. 7. L. 295. N. 6. — 278. Z. 13. u. 6. v. E. L. 297. N. 6. 298. N. 8. — 292. Z. 5. u. v. E. Z. 7. 5. (L. 312. N. 6. 313. N. 5. 8, 8, 8. p. 1113. πρωτευ. ἀξ.) — 293. Z. 11. (8, 8, 15. ἀφικνυμ.) — eb. Z. 9. v. E. (§. 17. p. 1130. wo αὐτοὶ einen besondern Nachdruck und Empfehlung ihrer Sache hatte, — sie hätten den Gordian gewählt, — welchen die Römer selbst erzwungen.)

Mutato rursus sermone, subiicimus

Supplementa quaedam

ad res propositas, vt quaedam proferamus, vel tardius re-
perta, vel supra non ita commode dicenda. Igitur

I. ad Codices

nostros, quos supra descripsimus, in libello inscripto
„*Uebersicht der Oerter, wo die bekanntesten griechischen
Schriftsteller gelebt haben; und Grundlage zur Geschichte
der Bibliotheken, wodurch jene in Handschriften sind er-
halten worden; entworfen von Friedrich Eckard, — Gie-
ssen — 1776.*“ reperiuntur, (praeter p. 15. m. „zu Rom
— 137 — 61. — *Herodianus, aus Alexandria, — p. sq. i.
— 240. Herodianus*“) quoque p. 42. m. „Zu Venedig —
Der *Markusbibliothek* schenkte 1469. der Cardinal Bessarion
533 Handschriften, — 1740. erschien das Verzeichniß al-
ler — 657 — Griechischen Handschriften, durch Ant.
Maria Zanetti und Ant. Buongiovanni, in folio. Hierin sind
folgende weltliche Schriftsteller, — (p. 45. e.) *Herodian*
389. “ qui numerus consentit cum illo allato a nobis bis, in
fronte Excerptorum e Codd. et ad calcem Excerpti e Cod.
Ven., vbi tamen et praemittitur „*Codex CCCXC*“ quae
conciliare non possum.

II. ad Editiones

porro repetimus haec, 1) ex Oxon. Praef., vbi poneban-
tur — Lugduni 1611. in 8. — quae nulla reperta est no-
bis, sed 1624. 8. vt supra iam dedimus, — it. Parei —
Francofurti ad Moenum, 1630. in 8. — quae, e nostra
quidem recensione et e loco prodito, quo excusa, potius
habuit annum 1617.

2) e libro, qui inscribitur „*Bibliothek der griechischen
Literatur — von Ioh. Christo. Fried. Schulz — Gießen —
1772. (p. 115. e.) — Herodian: Leben: ums Jahr Chr.
238. — Schrift: Geschichte der Kaiser, von Mark Anto-
nins Tode an, bis auf den jüngern Gordian, in VIII. Bü-
chern. — Ausgabe: von I. H. Bökler, 8. 1672. — Ueber-
setzungen: Lateinisch, von Angel. Politian, Straßburg
1513. 8. Teutsch, von Holberg (?) Kopenhagen 1747.
8. Holländisch, von Coornheert, Arnheim 1614. 8.*“

3) ex epistola Trömli „d. 22. März 85. In den Erf.
gel. Z. d. I. S. 48. lese ich, daß Hr. Seliger an der großen

Schule zu Potsdam eine Bibliothecam Gr. Puerilem, und darin auch den Herodian zweckmässig bearbeitet, herausgeben will. Die gel. Welt zweifelt fast, dass Sie mit Ihrem Herodian noch ans Licht treten werden.“ Haec ne postrema, an et plura fuerint in Ephemeridibus illis, ignoro, quoniam Erfurtensem plagulam, sextam numero anni nominati, non amplius inter caeteras reperio. Sed hoc ingenue fateor, adhuc de *Seeligeri* (qua ratione scriptum nomen prodidit Index Erfurt. Ephem. illius anni) Bibliotheca mihi innotuisse nihil. — Nec

4) nouimus, qui alii particulas Graeci Herodiani separatim editas tractarint, praeter Gesnerum et Strothum in Chrestomathiis Graecis, quorum duumvirosum operas iam per opus suis adhibuimus locis. — Nec

5) scimus alios, qui Herodianum Notis illustrarint, praeter eos, quos opus continet ipsum, in cuius hoc Tomo quarto et conspiciuntur nominatim Voëtii illae in primum Nostri librum Notae, quarum de pretio facile iudicium erit lectoris. — Tum

6) excerptimus ex epistola b. Straussii „Zeiz, — d. 12 Febr. 1771. Am letzten Sonnabend bekam ich auch die beyden Bücher aus der Bibliothek unseres Stiftes. Bald hätte ich die Aufl. Basl. 1549. nicht gefunden. Es ist nur Politiani Versio. Aber den Verdacht der Undienstfertigkeit zu vermeiden, sende ich diesen *Folianten* mit. Vielleicht kann er Ihnen in anderer Absicht dienlich seyn.“ Qualem huius et anni et formae non meminimus supra memoratam, ne in ipsius Straussii recensione librorum Cizens. biblioth. superiore; vbi adeo et alia nominata „fol. Basl. 1553.“ Res non visa mihi est tanti, vt super ea scriberem ad Fratrem meum. Fuerit error, pro Bonon. 1493. etc. — Sed

7) ex alia epistola eiusdem Straussii „Reichenbach am 17. Nov. 1774. Herodian ist nur mit der Vorrede des Menantis herausgegeben worden. Der sel. Senior in Hamburg, D. Fr. Wagner, nebst zweyen andern, nachherigen geschickten Schulmännern, Hr. Zopfen, Direct. in Essen, und Hr. Fend — wo der gewesen ist? — das kann ich jetzt nicht suchen, — hat die Uebersetzung gefertiget. Es steht auf dem Titel zum erstenmal. Aber man hat eine deutsche Uebersetzung, deren Verfasser Boner heisst, wel-

he noch im 16. Jahrhunderte gefertigt ist: diese ist aus der lateinischen Uebersetzung des Herodians. Wagner hat sie aus dem Griechischen zuerst übersetzt.“ — Quae vere dicta sunt, et ipsa Menantis Praefatio p. II. sq. confirmat, in primis „ich finde alles, was ich darinnen gelesen habe, mit einem deutlichen — Stylo vorgetragen.“

III. *Leisneri Notata*

in fronte Oxon., quae sic habebant.

I. Consultum foret, Herodianum ita edere, vt, quibus Consulibus quidque gestum sit, in margine notetur.

II. Ad Herodiani varia loca cf. 1) Vignolii diss. de anno primo Imperii Severi Alex. — Io. Vignolius in diss. 2. Apolog. de anno primo Alexandri Seueri Aug. c. 10. exhibet tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos Herodianus persequitur ab anno Christi 180. ad 239. — v. Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203. per I. A. Fabric. Hamb. 1716. fol.

2) Numismatum Antiquor. Sylloge Londin. 1708.

3) Witzleben in diss. de tribus antiq. numis Plautillae, Caracallae et Gallieni Hal. 1740.

4) Raymundi Duellii Lucubratio epist. ad Io. Ant. de Boxadoras p. 27.

5) Diss. Ph. a Turre de Beleno, quae est in Monum. vet. Antii p. 282.

III. De versione Politiani v. ipse Politianus in epistola ad Andream Magnanimum et Innocentii VIII. epistolae binae, quibus et Politiano et Laurentio Medici gratias agit pro Herodiano. Leguntur inter Politiani epistolas VIII, 2, 3.

IV. Interpres Herodiani Germanicus, Menantes s. Huhnoldus, cuius certe est praefatio, Herodiano germanico praemissa, (qui tamen, vt ante e Straußio recordamur, habet alios interpretes,) in bibliotheca novissima observationum et recensionum, quae Halae Sax. latine in 4. edi a. 1718. coepit, sect. IV. p. 156. sq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuulos, nimiam quae omittendi licentiam reprehendere non dubitat. (Quae et ipsa vera sunt

adeo, vt, post Leisneri comparisonem Politiani cum Berglero, in Profectione institutam, ne verbum quidem in Politianum faciamus, nec inquiramus, vnde et quando coeperit eius versio expleri, cuius rei vestigia compluria sunt in versione ad latus posita in ed. II. Steph.)

V. Herodiani cuiusdam mentionem facit Inscriptio apud Pignorium de Seruis p. 246. et Pitiscum ad Sueton. Claud. 44. p. 721.

VI. Meminit et Herodiani Procopius Hist. Arcan. c. 5. v. Mascov. *G. d. D. T. II. A.* 19. p. 131. et *Allgem. IV. Hist. P. XII.* p. 511.

Quibus

IV. *Adiumenta quaedam*

ad Herodianum alia et locis istius certis profutura haec a me adduntur, per titulos librorum nunc quidem solos, vt aliis copia fiat introspectiendi. Sunt ergo

1. Bibliotheca Bremens. Fasc. 1. p. 93. de Aesculapio Pergami culto (ad 4, 8, 8. sq.)
2. Comparatio Iuliae cum Iocasta Act. Erud. 1699. p. 349. (ad 4, 9, 5.)
3. Walsechi de Elagabali Tribunitia Potest. v. Act. Erud. P. 3. 1712. p. 187. et
4. Helagabali anni imperii *ἔκτος* an *τέταρτος* Act. Erud. 1716. p. 123. (ad 5, 8, 19.)
5. De Elagabali imperii tempore Act. Erud. 1712. p. 187.
6. De bello ab Alexandro contra Artaxerxem moto Act. Erud. 1702. p. 489. (ad 6, 2. sqq.)

V. *Miscella quaedam*

ad certa Herodiani loca illustranda,

1. e Camerarii Operis horarum subcisiuarum, secundum quidem centuriarum ib. ordinem, — 1, 8. Minima quaeque interdum maximum auxilium contra hostes praebere, p. 65. e. de animalculis in obsidione adhibitis „Idem accidit Seuero Imperatori, vt refert Herodianus in expeditione contra Atrianos l. 3.“ (3, 9, 10.

e Vers. Pol. tantum,) — 1, 66. Subditos plerumque imitari Principum mores p. 295. sqq., non laudato quidem Nostro 1, 2, 8. at in poetarum locis etiam illo Claud. p. 297. m. nec 3, 96. p. 357. e. sqq. — 1, 77. Clamorem militarem in praeliis magnam efficaciam ad terrendos hostes habere p. 352., rursus non tacto Nostri loco 2, 10, 12. e. nec 4, 15, 2. at more tamen Parthorum p. 354. e. — 1, 80. Leuissimam occasionem saepius ad maximas res perficiendas ducem se praebere p. 369. m. „At Seueriani, vt apud Herodianum legimus“ sine numeris 3, 3, 9. — 13. e Pol. — 1, 83. de Ianienis improuisis p. 383. e. „Eodem modo teste Herodiano, Parthis improuisa clades etc.“ sine numeris iterum 4, 11, 7. sqq., re etiam narrata modo breuiter ad sententiam que. at praeterita simili Alexandrina 4, 9, 13. — 1, 93. Simultates inter amicos et consanguineos esse grauissimas p. 426. sqq., non memoratis illis inter Caracallam et Getam, it. Elagabalum et Alexandrum, quanquam perstrinxisset pessimos illos binos. — 1, 48. de Romanorum virtutibus et vitiis p. 216. e. — 2, 52. Plebeios et ex humili genere ortos, si ad dignitates et honores peruenerint, — plerumque ambitione insolenter se efferre, etc. p. 219. sqq. et 222. m. „Similis historia de Cleandro extat apud Herodianum rel.“ sine numeris 1, 12, 8. sqq. maximam partem e Pol. — 2, 32. de mira gallinaceorum natura et pugnatate, non producto Nostri exemplo 3, 10, 5.

2. ex veteri Excerpto „Historia et Commentationes Aca-
dem. Elector. Theodoro-Palatinae T. 2. P. 1. Tract. 2.
de inscriptione Romana, Moguntiae reperta, quae de-
leto Commodi imper. nomine insignis est: auctor An-
dreas Lameius. — „Dio Cassius und Lampridius er-
zählen, daß man mit den Statuen und andern Werken
dieses Kaisers, nach dessen Tod, unbarmherzig umge-
gangen sey, und der letztere setzt hinzu: et nomen
eius, alienis operibus incisum, iussu Senatus erasum
esse. Davon ist gegenwärtiger Stein ein Beweis. Der
Name Commodi ist ausgekratzt.“ Quae referantur ad
1, 14, 17. p. 631. m. et 2, 6, 15. p. 183.

- 3) e litteris Longolii, Rect. „Curiae ad X. Cal. Iunias
(1771.) Gruteri Inscriptt. excussu omnes; nec tamen
inde aliquid, quod ad Herodianum facere videatur, nisi
p. CCLXII. n. 3.

L. AVRELIO COM
 MODO. VICTORI
 IVVENES. NEPES
 INI
 DIANENSES
 AERE CONFLATO
 L. D. D. D.

An vero, quod tu forte ambis, VICTORI *μονομαχων
 χιλων*, in me haud fuscipio. “ Quaerebatur quippe de
 loco I, 15, 19. e.

- 4) e libello „Philol. Bibl. Götting. 1770. 1. B. 1. St. S.
 63. Ueber den Kasten des Cypselus. — *ἡ ἀνωτάτω
 χώρα*, die hinterste schmale Seite. So pflegen z. E.
 die Griechen den Theil eines Landes, der dem Meere
 am nächsten liegt, *τὴν κάτω*, und den, der davon am ent-
 ferntesten ist, *τὴν ἄνω χώραν* zu nennen“ quibus fir-
 mantur dicta ad 8, 2, 7. e. p. 931. m.
-

INDEX

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

Ἀβασίλευτος, pass. de pers. ὁ στρατός - ἔμειναν ἀβασίλευτοι, fuerunt sine imperatore 4, 14, 1.

ἄβατος, pass. de re, ὁ ποταμός αὐτῷ ἐγένετο 7, 1, 17. irremediabilis.

— † c. subst. fem. διὰ - ἀβάτου ὁδοπορίας, aucto itinere 1, 10, 6.

— † neutr. c. gen. subst. rei, ἑαυτοῖς - ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, quae inuisa loca 7, 2, 11.

ἀβροδίατος, per neutr. c. artic. p. subst. abs. εἰς τὸ ἀβροδίατον ἐπιδιδούς ἑαυτὸν, deliciis 2, 7, 1. delicatam vitam 2, 8, 16. luxuriam 3, 8, 10. 5, 2, 9. sed c. gen. pers. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀοὺν οἶδεν, eius luxuriam 3, 6, 15.

ἀβρός, de re. ἀβροῦ σχήματος, delicato habitu 5, 3, 14.

ἀγαγεῖν v. ἄγειν.

ἀγαθός, de pers. moraliter, ἀγαθὸν βασιλέα, bonum 1, 4, 21. — it. de re, ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, bona consc. 6, 3, 9. πίψεως ἀγ. bonae 1, 5, 24. μετ' ἀγ. τῆς ἐλπίδος, bona cum spe 4, 14, 17. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, (Latt. iisdem) 2, 13, 4. bonae spes 2, 4, 11. ἀγαθὰς ἐλπίδας, bonam spem 2, 3, 24. 7, 5, 12. ἀγ. τὰς ἐλπ. (Latt. iisd.) 3, 6, 17. Neutr. abs. ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν, is, qui prior bene fecit 2, 3, 15. forsan p. subst. sine ellipsi, aut oppresso subst. χροῖμα, qui prior aliquod beneficium tribuit. in opp. τὰ γινόμενα, ὡς φαῖλα, μισεῖται, τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, ἐλπίζεται, vt bona, 2, 3, 17.

ἄγαλμα, de deorum qualicunque effigie, a) Cybeles, αὐτὸ τὸ ἀδιοπετές λ. simulacrum 1, 11, 2. sed abs. ib. 3, 9, sq. b) c. gen. deae, τὸ τῆς Παλλάδος ἀγ. Palladium 1, 14, 7. τῆς Π. τὸ ἀ. Palladis simulacrum 5, 6, 7. c) τῆς Οὐρανίας τὸ ἀ. Vraniae sim. ib. 8, sed abs. ib. 11, sq. d) Iani, διπρὲς ὤμων αὐτοῦ ἰδρῦται τὸ ἀ. sim. 1, 16, 6. e) Elaeagabali, ἄγαλμα - οὐδὲν ἔσκης χειροποίητον, θεῶν εἰκόνα, simulacrum, quod dei habeat imaginem, 5, 3, 10. vbi in sqq. pluribus describitur. distinctum ab εἰκ., vt sit modo de materia s. corpore. † f) Solis, τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, - εἰκόνα Φέρον ἡλίου, sim. - solis effigiem gerens 1, 15, 19. g) vniuerse ἀγάλματα πάντων θεῶν, sim. 5, 6, 20. τὰ ἀ. τῶν 2. sim. 6, 1, 6. θεῶν ἀγάλματα λ. 7, 3, 13. θεῶν πατέρων ἀγ. 8, 7, 4. †† infinite. ἐλεφαντίνους ἀγάλμασι, eburneis lignis 4, 2, 13. in aedicula consecrandi imperat., diuorum, an maiorum aut rerum pretiosarum et supellectilis genera quaedam. ††† c. gen. pers. non deorum, εἰς τὸν νεῶν, ἐνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγ. τοῦ στρατοπέδου προσκυβεῖται, simulacra exercitus 4, 4, 12. vel castrorum, castris.

ἀγαν, intra artic. et subst. p. adi. ἀπὸ τῆς ἀ. ἀκρασίας, prae nimia intemperantia 1, 3, 5.

ἀγανακτεῖν, trop. de pers. absolute, ἀγανακτήσαντες, indignabundi 5, 8, 12. indignati. ἀγανακτήσασα, indignata 6, 1, 21.

† ἡγανακτοῦν, indignabantur 6, 7, 8. post 9. pr. syn. ταῦτα τοὺς - ἐλύπησε - et sq. εἶχον ἐν αἰτία. †† c. adiunctis v. syn.

ἡγ. καὶ λαοθανέντως ἡλεγον, τὸν βασιλέα καθήρημένον, indignab.

- 8, 7, 6. vbi absol. vel c. particip. acc. p. inf. vt ++ ἡγ., αἰτῶν
 ὑπὸ σκηναῖς διατρεφόμενοι, ind.; quod ipsi - degerent 5, 2, 13. c.
 nominat. particip. adeo, p. acc. et inf. c. conj. ἀγανακτοῦ-
 τα, ὅτι δὴ λ. indignantem, quod scil. 3, 2, 6. 5, 8, 10. ἀγα-
 νακτούντων, ὁ δὴ λ. moleste ferentibus, ea se pati rel. 7, 12, 6.
 — ++ post syn. αἷα v., εὖτε - ἡρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε λ. καὶ ἡγα-
 νακτοῦν, ὅτι ἄρα λ. aegre ferebant, quod 8, 8, 2. cum praep.
 ἐπὶ τοῖς - τετολημμένοις ἡγ. ob - ind. 2, 9, 13. ἐπὶ τούτῳ ἀγανα-
 κτήσαντες, (ob id) indignabundi 5, 8, 16. simul c. adu.
 ἀγανακτήσας τότε εἰκότας ἐπὶ τῇ λ. indignatus ob 3, 3, 5. + in
 orat. contracta, δεδηλώκατε, οἱ αὖ ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς αἱ - ἐπὶ λ-
 μνησαν, declarastis eo, quod indignamini ob ea, quae - 2, 10,
 3. p. διὰ τούτων, δι' αὐτῶν. διότι λ. ὅτι ἀγ. ἐπὶ τούτοις, αὐτοῖς - ἐπὶ λ.
 — ++ c. v. syn. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν, - πάντῃ ἡσυχάλῃ καὶ τοῖς ἀγα-
 τιώταις ὠργίζετο, quae aegre ferens 5, 8, 15. ἀγανακτῶν πρὸς
 τοὺς στρατηγούς iratus ducibus 8, 2, 5. post syn. αὐτὸς τε δευ-
 φόρως ἦνευγε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἡγανακτῆσε πρὸς αὐτὸν, gratulatus
 succensus ipsi 6, 6, 1. sq. it. syn. ἐχαλέπαινε λ. - πρὸς ταῦτα
 ἀγανακτῶν, ea re indignatus 7, 9, 7.
 ἀγαπᾶν; (quod iota inf. negat Vig. p. 216. i.) sensu A) vulg. de
 perf. c. acc. perf. πάντας - ἡγάπα, diligebat 1, 5, 7. p. quo Φι-
 λεῖν §. 12. + τὸν - ἄνδρα εἰδυῖα ἀγαπᾶντα τὸν Κόμμοδον, cum
 sciret, eum diligere Commodum, 1, 8, 9. p. inf. B) exqui-
 sito c. acc. rei, ἡγάπων τὴν - σωτηρίαν, boni consulebant salu-
 tem 2, 13, 20. contenti erant. c. inf. ἀγαπῶν, - ἀπελαβεῖν, con-
 tentus, si recipiat 4, 15, 20. ἀγαπήσας, - λαβεῖν, contentus,
 quod acciperet, 2, 15, 8.
 ἀγαπητὸς, pass. trop. neutr. de re, c. dat. perf. et inf. εὖεσθαι αὐ-
 τοῖς τὰ σώματα - ἀγαπητὸν ἦν, tutari ipsis corpora - optabile
 erat 6, 5, 21. satis erat iis rel. f. contenti erant rel. Sic et
 ἀγαπητῶς, c. verbis, ἐκεῖ μένοντες, boni consulentes illam man-
 sionem 2, 10, 13. p. ἀγαπῶντες ἐκεῖ μέναι, satis habentes, f. con-
 tenti, ibi manere, f. si ibi man. vel per Lat. adu. libenter. —
 ἀγ. τὰ ἐαυτοῦ Φελέων, contentum futurum, si sua defendat, 3,
 1, 4. ἀγ. εἶχειν ἐκαστον τὰ αὐτοῦ, debere contentum esse quem-
 que suis fortunis 6, 2, 10. ἀγ. εἰχοντες τὰ ἐαυτῶν, contenti, si sua
 habeant, 7, 8, 8.
 ἀγγελία; propr. res nunciata, τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας, inopinato
 nuncio 6, 9, 1. τοιαύτην ἀγγελίαν, eiusmodi nuncium 1, 4, 20.
 6, 2, 7. + res nuncianda, τινὰς ἀγγελίας ἐπιχειρούσας - πᾶρ
 ἐμοῦ Φέρων, (quendam) nuncium 3, 11, 14. sed et Lat. sic in
 plur. nuncii, de re quoque.
 ἀγγελιαφόρος, propr. de perf. c. gen. perf. οἱ τοῦ Σεβήρου ἀγγελια-
 φόροι, tabellarii 3, 5, 12.
 ἀγγέλλειν, propr. de perf. abs. ἀγγέλλει, nunciat 2, 1, 13. sc. τοῖς
 αὐτῷ, ianitor hero. + παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυθάνομενος, ex
 nunciis 2, 9, 3. c. acc. rei, τὰ - ἀγγέλλαντας, qui annuncia-
 rent 6, 4, 12. ἀγγέλλοντες τὸν Φέρον, nunciantes 8, 6, 3. + οἱ
 τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. qui res il-
 lius vrbis huc nunciant. simul c. dat. perf. ἀγγείλαι τὰ - τῷ
 λ. nunciare 1, 13, 1. + ἐπιπέμπει τοὺς ἵππους εἰς τὴν Ρώμην, ἀγγε-
 λούσας τὰ - , mittit equites illos, vt nuncient rem - populo
 Rom. 8, 6, 15. qui Bg., sine commate post Ρωμ., regit v. ἀγγ.
 c. praep. simul c. praep. ἀς δὴ ὑπὸ σωτηρίας αὐτῷ τινὰ ἀγγέλ-
 λων, nuncians 3, 12, 2. vbi Var. I. ἀγγέλλων. c. inf. ἰδοί,

praef. οἱ προφύλακες ἡγγεῖλαν, - εἶναι λ. renunciarunt 8, 1, 9.
 — simul c. dat. perf. ἐντέλλεται τινὶ λ., ἀγγεῖλαι τῷ -, ἡκεῖν λ.
 temp. nunciare ipsi, addit - 3, 12, 14. c. coni. et adiuncto
 temp. κατὰ τὸ περίορον ἀγγεῖλάντων τινῶν, ὅτι λ. nunciantibus
 6, 9, 4. sed simul c. dat. perf. ἡνὲν τινες ἀγγέλλουτες τῷ -, ὅς
 λ. nunciantes 6, 5, 14. †† in dupl. rect., c. acc. rei et simul
 c. coni. νίκην - ἀγγέλλουτες, ὅτι τε ἀρα λ. 8, 6, 13. Pass. de
 perf. τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πληθὺς, multitudini ei, quae
 nunciabatur, 6, 3, 5. At de re, εἰς περ ἀγγελλομένοις λ. 3, 11, 6.
 — † τὰ κατὰ Ρώμην ἀγγελλόμενα 7, 8, 12, quae nunciata sunt Ro-
 mae, f. Romae gesta f. Romae gesta esse. c. praep. p. adu.
 τοῦτων παρ' ἐλπίδα ἀγγελλόμενων, nunciatis 8, 6, 14. c. dat.
 perf. ἀγγέλλεσθαι τι τῶν - ἐκάλεον αὐτῷ 1, 12, 12. †† De perf. in
 nominat. c. nominat. particip. ἀγγέλλεται αὐτὸς - προσίαν, nuncia-
 tur is accedere 2, 12, 1. ἡγγέλλετο ἐπὶ αὐτὸς, nunciabatur ad-
 ventare is 4, 14, 2. † ἡγγέλλεσθαι (οἱ στρατιῶται) ἀφικόμενοι λ.
 nunciatum est, eos venisse 2, 13, 6. simul c. dat. perf. ἐπεὶ
 ἡγγέλη αὐτῷ - κατεῖχε δὲ τὴν Ρώμην ὁ Σεβήρος, ubi nunciatum
 ipsi fuit, occupasse Rom. Senecium 3, 1, 2.
 ἡγγελμα, propr. τὰ - κρυπτὰ ἀγγέλματα, mandata 7, 6, 11.
 ἡγγελες, de perf. absf. ἀγγελοι ἦσαν, nuncii 1, 7, 2. 6, 7, 4. 1, 9,
 21. † c. adiuncto ἀγγελοι καὶ κήρυκες διαφνηθῶσι διεπέμψοντο
 8, 6, 18. vbi de sint honestioris loci, v. κηρ.
 ἡγγεῖν, physf. de perf. c. acc. perf. ὅτι πάντα εἶθην - στρατὸν ἀγείρει
 colligerent 8, 5, 15. c. syn. τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας ἀδρσι-
 σας, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας, copiis coactis 3, 14, 7. Pass.
 c. praep. μαζόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias congre-
 gari aduersus se 1, 10, 6. post syn. στρατὸν ἐπ' αὐτ. ἀδρσι-
 σήσαν.
 ἡγέλη, physf. de anim., per oppressum gen., διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ
 στρατῷ, λ. greges 7, 2, 9. scil. pecudum, qui gen. aliquis latet
 in pr. λείας.
 ἡγευῖς, improp. f. moraliter, de animo, c. adiuncto, ἀναδρεν
 αὐτὸν καὶ ἀγευῖ καλῶν, ignauum 4, 13, 3. ignobilem, non ex-
 cellsum. c. acc. ellipt. νεανίσκων, τὸ σῶμα οὐκ ἀγευῖ 7, 6, 11.
 non inualidum. †† ἐκ συνειδήσεως ἀγευῖς 7, 1, 8. p. vulg.
 εὐγεν.
 ἡγεωργητος, physf. pass. de re f. loco, c. subst. affini fem., et c.
 adiuncto syn. γῆν - ἀγεωργηται καὶ παντάσιν οὖσαν ἀργὸν, in-
 cultum solum 2, 4, 12.
 ἡγιάλη, propr. ὑπὸ τὰς ἀγιάλας ἀγείσθαι αὐτοὺς, eos in amplexum
 adducens 4, 3, 20. intra vlnas.
 ἡγεύειν, moraliter, de Vestali, casta esse 5, 6, 3. sq. explic. παρ-
 θενεύεσθαι, vivere sine venere.
 ἡγροεῖν, de perf. propr. absf. ἐπισῆναι αὐτῷ ἀγροεῖν, ignaro 6, 8,
 15. sc. τί τοῦτων, ignorantī quid horum. c. adu. βιούς, ὁ
 οὐκ ἀγροεῖτε, quemadmodum non ignoratis 2, 2, 13. ἡγροεῖν
 πῶς χρήσονται τῷ πράγματι 5, 4, 16. † c. praep. ὑπὸ νηπιότη-
 τος ἀγροεῖν - παιδίου, infans 1, 17, 8. nisi ibi est absf., igno-
 rans, quid teneret in manibus. c. acc. rei, ἀγροεῖντος ταῦτα,
 ignorante haec 1, 9, 19. 1, 12, 12. 2, 12, 3. 5, 12, 18. †† ἀγρο-
 εῖντα τὸ, ignorantem 6, 8, 11. qui recte sic legit, p. vulg. καὶ
 νοεῖντα. c. neg. οὐκ ἀγροεῖντες τὰ λ. haud ignorantes 4, 11,
 14. 7, 8, 12. 16. simul c. adu. εἰδὼν ἄπὸν ὑμῶν ἀγροεῖντα μὲ

- τὰ λ. me, non minus, quam vos, ignarum 2, 5, 12. c. coni. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ἵτι λ. non sum nescius, 4, 5, 3.
- ἀγνοία, c. gen. rei, τῶν πραττομένων ἀγνοία 1, 15, 3. ignoratione. — δι' ἀγνοίαν τῶν τόπων, propter imperitiā 7, 2, 11. sq. syn. δι' ἐμπειρίαν. 11, 7, 12, 11. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει λ. metu et ignoratione nesciebat rel. 7, 5, 10.
- ἀγνός, moral. de Vestali, c. adiuncto, εἰ παρθένος εἴη καὶ ἀγνή, ca- sta 1, 11, 12.
- ἀγνώμων, moral. de pers. c. praep. μὴτ' ἀγνώμονα πρὸς τὸν φίλον, in- gratum 3, 6, 3. unerkennlich.
- ἀγνωσία, propr. c. praep. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. sc. αὐτῆς, τῆς αἰτίας, propter eius apud Graecorum quos- dam ignorationem.
- ἀγνωςτος, pass. de pers. c. adu. et adiuncto, in opp. ἵνα δέξαν ἀρη- ται, — πρότερον ἀγν. καὶ ἄσημος ὢν, ignotus 1, 9, 12. † sed abf. de re, c. subst. fem. ἱστορίαν - ἀγνωςτον, ignot. 1, 1, 4. — Neutr. c. adiuncto εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιτο, οὐκ ἀγνωςτον, εὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, ignot. 2, 10, 16. ὡς ἀπύτα καὶ ἀγνωςτα εἶναι αὐτῶν τὰ πραττόμενα, incognita 8, 5, 11. per litte- ras scriptas. sed abf. c. subst. πράγματα - ἀγνωςτα, lites ignot. 7, 3, 4.
- ἀγορά, phys. de loco Romae, vbi concio populi habita, et a magistratibus iuramentum fidelitatis praeslitum, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς λ. fori 2, 9, 7. ἐπὶ τῆς ἀ. μέτης, in medio foro ib. — εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέασι τὴν κλίην, in vetus forum 4, 2, 8. in conspectatione imperat. quatenus ibi aguntur cau- sae et iudicia exercentur, τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρους εἰς χε, rerum forensium haud imperitus erat 4, 12, 2. sc. πραγμάτων ὧντων, πραττομένων, λεγομένων, διαζομένων. Sed trop. προτιθέσθαι ὑπὲρ τῶν τοιχῶν ἀγορὰν, mercatum 8, 6, 6. sq. explic.
- ἀγοραῖος, de rebus, quae in foro aguntur et exercentur, c. subst. fem. ἐκ τίνος ἀγοραίου διαφορᾶς, forensi 7, 9, 5. c. adiuncto et opp. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγο- ραίους, — τὰς δὲ στρατιωτικὰς λ. forensia 6, 1, 8. Neutr. ἀντι- δίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in causis forensibus 7, 7, 7.
- ἀγορεύειν, phys. de pers. c. adu. et acc. pers. it. adiuncto, ὡς προΐοντα κακῶς ἀγορεύειν, — καὶ — σκώπτειν, vt convitiis inces- serent 2, 7, 4. κακῶς κακ. ἡγόρευε, καὶ δημοσίᾳ - διαβάλλων, καὶ διασκώπτων λ. viluperabat 5, 1, 5. (αὐτὸν) ἐβλασφήμουν καὶ κακ. ἡγόρευον, male dicebant 2, 6, 20. sed solo c. adu. illo, (αὐτὸν) κακ. ἡγ. maledicta in eum dicebant 1, 12, 11.
- ἀγροῖ, agri, de locis (minus qua conferuntur frugibus, quam habitantur hominibus) extra urbem, per disertum opp. πλῆθος, 2 περ ἐν τε τῶν περιουμένων πόλεων καὶ ἀγρῶν ἡθροῖς 3, 4, 11. et ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἦτοι ἀγροῖς 8, 1, 9. sed per relationem tacitam εἶναι κεκτ' οἰνοφώρα σίτου ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς 8, 4, 9. praeced. §. 2. πόλεως, it. τοὺς ἐν τῶν ἀγρῶν νεανίσκους 7, 4, 7. 13. praec. §. 5. τῆς διαρχηδονίας χώρας et §. 8. τὴν πόλιν, it. τῶν ὀχλῶν πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκίστε (εἰς τὴν πόλιν s. εἰς τὸ ἐμπόριον §. 5. sq.) συρρέοντων. 14. πολίχνας τε καὶ κώμας τὰς περιουμένας κα- ταλιπόντων, it. sq. τῆς πόλεως 8, 2, 10. sed e. alio simul opp. κώμας τὸ καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων 1, 10, 2. sq. πόλεις, it. ὅσα εἴχον ἐν κώμας ἢ ἀγροῖς τοῖς πλησίον, 5, 3, 26. ad castra et urbem, c. §. 24. τῆς πόλεως - τοῖς στρατιώταις, et ἀγροῖς καὶ κώμας ἐμπιπράσαι λ. 7, 9, 24. post pr. §. τὰς πόλεις.

βαθὺς, physf. de re, τοῦ ἀρχιβαθεὺς τῶν ἐλαῶν ἐπισφαλοῦς ἐσομέ-
ου profunditate paludum 7, 2, 11. a neutr. c. artic. τὸ ἀρχιβα-
θὺς, altitudo; profunditas.

κίνοια, c. adiuncto, ἐν ὑπολήψει ἢ παρὰ τοῖς ἔχλοις φρενῶν τε
καὶ ἀγχινόας 7, 10, 7. solertia, acumen. ὁ περ ἐγὼ προμηθεῖα
πολλὴ καὶ ἀγχινόα συνεῖς sagacitate 4, 5, 11.

κίνοος ἢ ἀγχίνους, neutr. c. art. et gen. rei, τὸ ἀγχίνου τῆς γνῶ-
σης ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζεται, acumen ingenii in illo (Seuero) 2, 14,
i. q. pr. merum subst., per abundantiam gen. τῆς γν. af-
inis.

κίσις, Anchises, Αἰνεῖαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, sc. υἱόν,
3, 9.

κῶν, physf. de hominibus, c. acc. perf. εἰς τὴν Ῥώμην ἡπείγετο,
ἄγων καὶ τοῖς παῖδας, ducens secum 3, 10, 1, 2, 2, 11. ἵππων
καὶ τοῦτων πλῆθος, adducens 4, 14, 6. δυνάμιν ducens 7, 9, 7.
— τοῦτας συμμάχους ἡγάγεον adduxit 3, 9, 4. sed c. praep.
ἄγων τὸν στρατὸν συν αὐτῷ; duc. 3, 8, 4. τὸν στρατὸν ἄγων ἐπ
αὐτὸν 3, 1, 2. †† honoris causa et in pompa, εἰς τὰ ἱερὰ αὐτὸν
ἄγουσι deducunt 2, 8, 10. εἰς τὸν νεῶν ἡγάγεον (αὐτοῦς) dedu-
cunt 5, 8, 14. †† ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγουσα αὐτοῦς; eos in
implexum adducens 4, 3, 20. vlnis includens 4, 3, 20. ††† πάν-
τας ἡγάγε; reduxit 3, 4, 17. an pro αὐγῇ. ἢ ἐπανήγ. Porro c.
dat. perf. simul ὑμῖν ἀγομένην ἀνδρά; adduc. 2, 2, 16. †† c. v.
alio, ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων πάντα, agens ferens 6, 2, 14.
diripere, pecudes abigere, sed res vtenstiles; pecunias, rel.
portare, et homines abducere. Tum de animantibus, c. acc.
rei, τὸ ἄρμα ἦγεν ἐξάπλων ἵππων 5, 6, 16. trahere. Sed im-
propr. c. acc. perf. et praep. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων; adduc. 1,
8, 4. μηδὲ τις τύχης πταίσμα νομιζέτω, ὅτι (αὐτῇ) μετ' ἐπὶ τοῦτο
ἡγάγε 5, 1, 10. evehere. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον (αὐτοῦ οἱ στρα-
τιῶται,) οὐ τι βουλόμενον; adduxerunt 7, 1, 21. c. acc. rei,
ἐνθα αὐτὸς διέτριβεν, εἰρήνην ἄγων, agitans, 3, 9, 16. agere, i. colere,
studere, fernare. c. adu. et praep. δειψάντες, ὅτι ἄρα καὶ εἰρή-
νην ἄγειν πρῶτος καὶ μετ' αἰδοῖς ἐπίσασθε 6, 3, 12. Iq. opp. καὶ τὰ
πολεμικὰ κατορροῦτε. c. dat. perf. ἱερομενίαν ἄγουσι τῷ θεῷ,
agitant 1, 16, 5. agere, i. celebrare, instituere. c. praep. et
adiuncto, ἐπὶ τέλος τὲ ἀγαγεῖν καὶ ἀνύσαι ταῦτα, ad exitum de-
ducere 2, 10, 4. c. adu. ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν; λαμβάνων
ἀκωλύτως εἰς τέλος ἄξεις, ad exit. perduces 5, 11, 13. Porro
Pall., physf. de perf. c. adu. et praep. ἐχήμασιν ἐπιτεθέντας, ἀγε-
ῖσθαι νυκτὶ καὶ μεθ' ἡμέραν ὀδεύοντας, ἐξ ανατολῶν ἀπὸ τε μεσημ-
βρίας εἰς Πάρινας, abduci 7, 3, 9. adduci. impropr., c. praep. et
dat. rei ἢ modi, οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν, ἢ μὴ βία καὶ ἔβρει
ἐπὶ τοῦτω ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. de re, πονηρὰ
τύχη ἐκώλυσε, θαυμαστὰ ἔργα εἰς τέλος ἀχθῆναι ad exit. perduci
2, 4, 11. Denique Med. de perf. c. acc. perf. dupl., ὁ Κόμ-
μοδος γυναῖκα ἡγάγετο Κρισπίαν, vxorem duxit 1, 8, 9. sibi du-
cere, proprie, it. c. acc. perf. vno ἡγάγετο γυναῖκα 5, 6, 2. it.
ἀγαγεσθαι βασιλῖδα ducere 4, 10, 4. c. adu. τρίτην πάλιν ἡγά-
γετο 5, 6, 5. c. praep. ἀγαγεσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γά-
μον, ducere in matrim. 4, 10, 3. ††† c. dat. perf., alteri
vxorem ducere, i. eligere, dare; de patre, ἡγάγετο αὐτῷ γυ-
ναῖκα, dedit 3, 10, 10. at de matre 6, 1, 19.

ὡγοί, physf. de re ἢ instrum. c. gen. rei, ὕδατος, ductus aqua-
rum 7, 12, 7. aquaeductus:

ἀγών, propr. c. gen. rei, ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων ἐπιτελοῦ
 νου cum celebrarentur ludi Capitolini 8, 8, 5. absf. ἡ
 ἀγῶνα τελοῦσι Ῥωμαῖοι Διὶ Καπετωλίῳ, ludos i, 9, 4. ἐπι
 λῆσεν ἐπινίκιον ἀγῶνα 3, 8, 16. improp. c. praep. ἐρῶ
 τὸν τυχόντα μοι ἐπηρτημένον ἀγῶνα πρὸς τὸ ἄξιον ἑμαυτὸν πα
 σχεῖν τῆς τιμῆς, certamen 2, 3, 16. sollicitudo, angor, cu
 negotium, labor; it. c. adiuncto δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν
 ποιεῖ ταῦτα, sollicitudinem ib. 13.

ἀγωνίζεσθαι, med. de perf. in bello, c. praep. μετ' ἀγαθῆς
 ἐλπίδος dimicare, 4, 14, 17: ἐκ παρατάξεως certare, 5, 4, 9. ὁ
 τοῦ Ἀντωνίου ib. 13. i. q. pr. et lqq. ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχεσθ.
 c. adu ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. προθύμως, pugnabant ib. 10. †† δι
 μις πρὸς τὸ συζᾶν καὶ ἐξ ἀντιστάσεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιοχρεως,
 conflegendum ib. 6.

ἀγωνιστής, in scena, τῶν ἐνδούκων ἀγωνιστῶν, actores 1, 9, 6. histi
 ἀδακρυτὶ, propr. c. verbis, sine lacrymis 1, 4, 20. 6, 4, 4.

ἀδείας, de re, c. adiuncto, τὸ κρυπτόν πρότερον διὰ φόβου μὴ
 ἀδεῖς καὶ αὐτεξούσιον γενόμενον, securum 7, 7, 3. — absf. ἀδει
 ραν, — τὴν ἔφοδον tutior. 6, 5, 16. †† neut. pro adu. ἀδεῖς
 ἐκότερος βιώσεσθαι προσδοκῶν, tutius 4, 1, 4. de perf. c. i
 iuncto, εὐδαιμόνερος καὶ ἀδεῖςτερος γενόμενος, liberior 6, 6, 13.

ἀδεία, in bonam partem, c. adiuncto ἐν προσχήματι ἐλευθερ
 ἀδείας τὴν εἰρηνικὴν ἔργα πολέμου ἐμθυλίῳ ἐγίνετο 7, 7, 8. secu
 ras ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε 5, 1, 16. 5, 2, 5. ἐν ἀδ.
 ἀναιμωτῇ βίωσ. secure 5, 1, 9. ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ-βίωσι 2,
 17. †† ἀδείαν τε καὶ ἀμνησίαν ὑπισχνεῖται veniam, 5, 4, 18.
 absf. ἀδείαν ὑπισχνόμενοι, impunitatem 1, 10, 4. post δεσμῶν ἐλ
 θέτους ἀφιέντες, c. carceribus sceleratos. †† ὅσα πρότερον ἔπει
 ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα, προσελθούσης ἀδείας καὶ ἐλευθερίας,
 δίως ἐλέγετο 2, 2, 7. vbi Bg. licentia, (cum aeque valeat
 securitas, ob pr. ὁ φόβος, cui opp. ἀδεία, libertas et vacui
 a metu, poena, vindicta,) it. in hoc. ἐπηγερούσης ἀδείας τὴν
 ἐξουσίαν, 6, 1, 11. vbi saltem in partem dr. malam.

ἀδελφῆ, proprie, absf. 1, 3, 8. 17. sed scia 1, 3, 6. πρεσβυτάτη 1, 8.
 — c. gen. perf. ἡ πρεσβυτάτη τῶν Κορινθίων ἀδελφῶν 1, 13, 2, 7. Sic
 ἀδελφός, 1, 11, 5. 3, 4. 13. 3, 15. 4, 4. 13, 6. † πρὸς ἀλλήλους ἐ
 σίαζον εἰ ἀδελφοὶ 3, 10, 5. an per emphasim, i. e. ii, qui fratri
 erant, et, vt tales, non debebant dissidere, at solebant,
 more fratrum; sed ἀδελφοῖς γνησίοις 3, 6, 4. c. gen. pe
 τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3, 15, 7.

ἀδενδρος, propr. de re, χῶραι ἀδενδροὶ arboribus vacua 7, 2, 1.
 post diversum τῶν πεδίων et lq. opp. ταῖς ἐλαῖς, qualia lo
 (praeter campos, planities, et agros, τῶν πεδ.) sunt et vall
 convalles, colles et montes interdum.

ἀδεῖς, c. verbis, τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, secure 2, 3, 19. licenter 7,
 20. tuto 2, 6, 7. χρησάμενος ἀδ. τοῖς κλεπτευσίαι, libere 4, 12,
 ἀδῆλος, trop. de re, c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδῆλοις ἐλπίσι, i
 certa spe 2, 9, 1.

Ἀδιαβηνός, Adiabenus, habitans Adiabenen, regionem prope A
 syriam, Ἀδιαβηνῶν χώραν 3, 9, 5.

ἀδικεῖν, absf. δοκεῖ τὴν νικῆσαν, pars victrix iniuriam intulisse put
 tur 4, 5, 4. μικρὰς προφάσεως δέσμενος εἰς τὸ ἀδικεῖν, ad i
 iurias inferendas 3, 8, 6. vbi aor. pro praesf. sed proprie in ho
 ως μὴ-δὲλφ παραποιεῖσθαι τὴν ἡδίκησται, quod non dolo vi
 lantes sedus iniuri fueritis, 4, 14, 18. vbi videtur esse c. ad

iuncto modi per particip., vt c. quodam opp. ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, υπάρχει τὸ ἐυέλπι, ex eo, quod non inferitur iniuria, sed propullatur, 6, 3, 9. Porro c. acc. pers. et nominat. modi, it. c. adu. πίσει γνώμης, ὅτι μηδένα ἐκὼν ἀδικήσῃ ποτὲ, quod neminem vltro esset laesurus, 2, 4, 5. quod ἐκ. tractabat Bg. pro adu. c. acc. rei f. modi, pr. κατὰ opprῆσθαι, Φόνες ἐγένετο καὶ μηδὲν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, etiam infantium hominum 7, 7, 6. f. etiam hominum, qui nihil deliquissent; vbi proprie deest prior acc. pers. μηδένα f. τινα, et hominum, qui nulla re f. nullo modo quenquam laesissent f. iniuria affecissent. c. vtr. acc. tali, rei ac pers., simul, γέροντος, μηδὲν αὐτοὺς ἀδικήσαντος, seni innocenti 7, 5, 9. qui nullo modo ipsos laesisset. c. praep. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ἔρκους ἀδικήσαντα βασιλέα, qui fedus et insiurandum temerauerat, 4, 15, 17. f. etiam fedus - inique fecerat, f. erga - deliquerāt, f. in fedus - peccarat. Tum Pass. c. adiuncto modi f. abl. modi, τὸ ἡττηθῆναι τοῖς τοιοῦτοις ἀδικεῖσθαι δοκεῖ, victa pars in talibus (caulis, temporibus) iniuriam accepisse (laesa esse) putatur 4, 5, 4. abl. συγκοφάνται ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, ab iis, quos laeserant (a laesis) 7, 7, 5. θεοὺς τοὺς ἀδικούμενους ἐπικαλόν, laesa numina 7, 4, 1. † ἐδυνῶν, οἱ ἀδικούμενοι ἀπέχθησαν, nationibus, quae ob acceptas iniurias (laesae, f. quia laesa erant) 8, 7, 17. per synthēsin, pro ἃ, ἀδικούμενα, απ. δικία, c. gen. rei, τὸ φιλοχρημάτων ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniuriis caedibus 3, 8, 14. pro adi. ἐξ ἀδικῶν Φον. δικος, proprio sensu ac forensi, de re, c. subst. fem. ἀδικον ἐν-πρίαν χρημάτων iniuriam 2, 3, 25. τὸ ἀρχεῖν ἀδικῶν ἔργων, prius laedere 6, 3, 9. f. iniustias res incipere, priorem facere, iniurias prius inferre, it. ἀδικον (ἐσι) τὸ ἀρχεῖν ἔργων πονηρῶν, iniustum est 3, 6, 9. δικως, c. verbis, c. adiuncto, οὗς ἀδ. καὶ παρὰ τοὺς ἔρκους ἀνη-ρῆσθαι, nefarie 4, 14, 14. abl. τοῖς ἀδ. κατακτείνεσθαι, iniuste 7, 6, 7. δίκιμος, de pers. ἀνδρῶν ἐν τε τῆς συγκλητῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. f. non ignobilis, i. nobilis, clarus, praecipuus. δεξία, dedecus, 6, 6, 4. infamia, iudicium aliorum iniquum, e bello, male gesto. δόξως, c. adiuncto, μὴ ἀσήμεως, μὴδ' ἀδ. τελευτῆσαι, inglorie I, 10, 8. Ἀδούεντος, Aduentus, praefectus praetorio, 4, 12, 2. 4, 14, 3. Ἀδρανία, c. adiuncto (et gen. pers.) οὐτε ἐμοὶ ραθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγνώσονται, ignauiam 2, 10, 17. de duce belli. Ἀδριανός, Adrianus, imperat. Rom. I, 7, 6. ἰδυνάτος, pass. de re, neutr. c. inf. εἶδας, ἀδυνάτον εἶναι, διαχειρί-ζεσθαι, se non posse - 3, 12, 2. ἢ ἐπίσκειν ἀδ. fieri non poterat, vt 4, 6, 15. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδ. latere non possunt 4, 11, 14. scil. ἐσι; sed ἢν, non poterant, potuerant. ἰ, sensu vulg., de temp. continuo nec interrupto, stans in med. post adi. κρυεράν α. καὶ συνεφῆ λ. semper 1, 6, 3. in enunc. extr. συνόντες α. 1, 2, 2. 2, 6, 22. identidem 3, 13, 8. — sed ante verb. α. φαίνεται λ. semper. 3, 14, 15. assidue 7, 1, 15. — cf. per situm alterutrum, in med. enunc. 2, 10, 10. † Φιλεῖ - α. λ. plerumque 1, 2, 3. εἰσδέσθων α. λ. alias 4, 15, 15. iden- tidem 6, 4, 3. semper. 6, 7, 22. †† sensu alio, τὸ πλεῖθος -, α. - διαιρούμενον, semper. 6, 5, 6. vbi de temp. interrupto, et de temporis parte certa, p. Lat. formula quouis tempore, vel illo

- adu. Bg. ἀνθελιομένοις α. λ. subinde ib. 16. quo et referas superiora loca quaedam cf. 2, 10, 10. 3, 13, 4. ††† c. subst., p. adi., τῶν προσκτωμένων αὖ καταφρονήσει, semper contemptu 1, 8, 4. perpetuo c. ††† sensu alio rursus, extra tempus, et potius de ordine, consecutione, successione, τρίτον τὲ καὶ τέταρτον, αὖ τοῦ ὑποκειμένου μείον κατασκευασμα, semper inferiore minus 4, 2, 14. pro continuo, deinceps.
- αἰεὶς, propr., aquila, ἀφίσταται, ἀνελκυσόμενος ἐς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22.
- ἀήδως, c. neg. οὐδὲ α. ὑπέση, haud aegre, 7, 5, 18. haud gravate, i. libenter.
- ἀήθεια, c. gen. rei, διὰ τὴν τοῦ αἵρος ἀήθειαν νοσῶν, insolentia coeli 6, 6, 1. infucentam coeli temperiem.
- ἀήθεις, pass. Masc. de pers. μὴ τὸ σχῆμα λυπήσῃ τοὺς ἰδόντας, ἀήθεις ὄντας, minime adsuetos ei, 5, 5, 9. de re, Neutr. c. gen. rei, p. subst. ἐπαράττουτο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, insolentia rei, 2, 11, 10. insolita re.
- ἀήρ, propr. οὗ τὴν εἰκόνα φανῆναι πολλάκις, ἐν αἵρι ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχομένην, in aëre 8, 5, 20. ἀσέρες, εἰς μήκος κεχασμένοι, ὡς ἐν μέσῳ αἵρι κρέμασθαι δοκεῖν, in med. aëre 1, 14, 1. vbi et valeat pro it. in sq. hoc, c. art. μένοντες ὑπὸ γυνυῖ τῷ α. sub aperto coelo, 8, 5, 9. sub dio, milites. Tum aëris certa natura et temperies, τὴν τοῦ αἵρος φύσιν, aëris, 1, 12, 5. it. 5. τὸ φυνάδες τοῦ α. sed τὸ πυρῶδες τοῦ α. coeli aestu 3, 9, 11. 6, 6, 1. sq. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀήρ ζοφώδης αὖ φαίνεται 3, 14, 15. ὑγρῷ καὶ χειμερίῳ α. ἐνεθισμένοι, 6, 6, 2. it. in plur. pro sing. αἵρων φύσιν, aëris 1, 1, 5. ἀπολύσσουσιν ἀτμίδων τὲ καὶ αἵρων, ὧν Ἰταλία μένη εὐφορός, coelo, 1, 6, 5.
- ἀθλητής, phys. athleta, 4, 6, 4. in Getae deliciis.
- ἀθλιός, de pers. c. subst. ἀθλιὸν πρεσβύτην, miserum (Iulianum) 2, 12, 11. it. πρεσβύτην ἀθλ. (Gordianum) 7, 8, 9. abs. ἡ ἀθλία ἐγὼ, ego misera, (Iulia) 4, 3, 18.
- ἀθλιότης, c. gen. rei, et alio adiuncto, μικρολογίαν καὶ ἀθλιότητα βίου δυνειδίζουσι, miseriam, 2, 3, 22.
- ἀθλοθέτης, συν τοῖς λοιποῖς ἱερεῶσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, arbiter ludorum 1, 9, 5. Commodus, quatenus praemium certaminis victori statuit.
- ἀθροίζειν, phys. c. acc. rei, τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, congestis, 2, 8, 10. speciatim, pecuniam, in vltus tum domesticos, χρήματα ἀθροίζων, colligens 1, 12, 9. tum belli στρατὸν ἀθροίζων καὶ χρήματα, collecturus 3, 2, 21. vbi et c. acc. pers., quocum solo δύναμιν ἀθροίζειν, congregare, 3, 1, 5. στρατιὰν ἀθροίσας, collecto, 3, 4, 1. στρατὸν 5, 4, 8. 7, 9, 7. μείζον τι πλῆθος κακουργῶν ἡθροίσε 1, 10, 5. †† c. adiuncto verbo, δύναμιν ἡθροίζει καὶ παρεσκευάζει, congreg. 6, 6, 7. †† ἀθροίσας τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, congregatis, sq. συναλθεῖν τε κελύσας ἐς τὸ πεδίον λ. ad orationem habendam, 6, 3, 4. simul c. praep. it. adn. ἐνταῦθα δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χρήματα ἀθροίζει 1, 9, 11. χεῖρα πολλὴν κακουργῶν ἐν εὐρίῳ χρόνῳ 1, 10, 2. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν ἐν τῶν ἐκεῖ στρατοπέδων 3, 1, 6. δύναμιν κακῶσθαι 6, 4, 5. εὐθὰ τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιθικτοὺς ἡθροίσε 3, 6, 11. †† τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας ἀθροίσας, sq. καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας 3, 14, 7. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας, sq. συγκαλίσας τὰ εἰς τὸ πεδίον, ad orat. iterum 2, 10, 2. c. abs. temporis ἐκείνης χρήματα, ὅσα ἔστιν ἐκτωκαῖδενα ἡθροίσε - ἐξ ἀλλοτρίων συμ-

Φορῶν 4, 4, 18. c. adiuncto longiori, finem s. causam indi-
cante, χρήματα ἤθρ., εἰς τὸ ἐπιδόσκειν ἀποσῆσαι τὸ στρατιωτικὸν
1, 9, 2. προσποιούμενη, ἀθροίζειν αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἵνα ἔχῃ
τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, 1q. ἰδίᾳ ἐξηταύριζε, 6, 1, 17. †† At
improp. ἱερίαν μετὰ πόσης ἀκριβείας ἤθροισα εἰς συγγραφήν, col-
legi, 1, 1, 4. Tum Pass. de re, ad belli usum maxime, πλή-
θος τῶν βαρβάρων ἤθροισο, congreg. 4, 11, 7, 4, 9. c. adu.
πάν τὸ πλήθος τῶν ἀνδρῶν, ἐστ' ὅπῃ καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται
6, 5, 7. c. praep. πλήθος ἀνθρώπων, ὃ περ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤθροι-
σο 3, 4, 11. τὰ πλήθῃ ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπὸ Ἀλε-
ξάνδρου ἤθροισο, coacta fuerat, 7, 2, 4. Sed de pers. 7, 11,
10. it. ἡ νεολαία 7, 12, 2. c. adu. τὸν στρατὸν, ὅς, ἀπαξ διαλυ-
θεῖς, οὐ γὰρ ὡς ἤθροίζετο, congregab. 6, 7, 2. c. praep. ἀθροι-
σθέντες εἰς τὸ πεδίον ὠπλισμένοι 6, 8, 10. στρατοῦ, ὑπὸ Νίγρου
ἀθροισμένου 3, 3, 7. κελεῖν, στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, ad-
unari, 1, 10, 5. (1q. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς,)
it. δύναμιν ἀνίσταντες ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆσαν, copias compara-
tas 5, 14, 8. pro inf. loci pr. it. ἐξ Ἰταλίας λογαδὲς εἰς τὴν στρα-
τὴν ἤθροίζοντο, delectus habebatur, 6, 3, 2. †† δυνάμεως,
ἰσχυρόπου ἀθροισμένης πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλήθος
6, 3, 3. Sed partim extra bellum, ὃ Ἰουλιανὸς ἀθροισθῆναι κε-
λευσας τὴν σύγκλητον, convenire iussu, 2, 12, 5. it. de re, ζύ-
λων ἀθροισθῆναι πυρὰν κελεῖν, 1q. 4, 8, 12. † οὐτε νεφῶν
ἀθροισθέντων, nubibus collectis, 1, 14, 4. c. dat. pers. τὰ παν-
ταχόθεν ζῶα ἤθροίζετο αὐτῷ, conquirebantur ipsi 1, 15, 9. —
c. praep. οὐκ ἐκ προνοίας τὰ χρειώδη τῷ στρατῷ ἤθροίζετο, collige-
bantur, 7, 8, 25. an med.? Tum χρήματα πολιτικά, εἰς εὐθη-
νίας ἀθροισόμενα 7, 3, 13. † θεάματα πάντα ἀθροίζεται ὡς εἰς
βασίλειδα πόλιν 1, 9, 4.
θυμία, c. adiuncto, ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὐθις ὑπτίαζε, ani-
mi languore, 1, 4, 16. i. q. pr. λειποθυμία, e morbo, sed ἦσαν
οἱ στρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμῇ καὶ ἀπογνώσει, anxietate, 3, 3, 8.
tristitia, moerore, Unmuth, s. Muthlosigkeit. Sic et
θύμῳ, δύναιτο ὁ στρατός, (post πταίων τῆς ἐλπίδος,) delecto ani-
mo erat, 8, 5, 1. erat anxius, tristis, sine animo.
θύρος, phys. de re ac loco, διανυκτερεύσαντες ἐν ἀθύροις οἰκίαις,
iutra domos, ianuis carentes, 8, 1, 11. cf. §. 9. ἐμπρήσαντες τὰς
θύρας οἰκιῶν.
θύρειν, phys. de pers. c. adu. παίδιον, ἄλλως ἀθύρον, ludibundus,
1, 17, 7. εὐρόντες αὐτὸ (τὸ παιδ.) ἀθύρον οἰκοί, ludentem, 7,
10, 15.
αἰγῆος, Aegaeus, ἡπειρον, διαιρουμένην Αἰγαίῳ 6, 2, 4. 6, 4, 9.
scil. πελάγει.
αἰγιαλός, propr. c. praep. τοσοῦτος ἐγένετο φόνος, ὡς ῥέιθροις αἵμα-
τος τὸν περὶ τὴν πόλιν αἰγιαλὸν πάντα φοινηχθῆναι, litus, 4, 9,
17. sed absf. 3, 4, 4. 8, 5, 11.
αἰγλή, phys. de Commodio, αἰγλήν τινα οὐράνιον περὶ τὴν κεφαλὴν
συγγενεῖσθαι αὐτῷ, iubar, 1, 7, 9. nimbum.
αἰγύπτιος, de pers. τὸ γένος ἦν, Aegyptius, 1, 17, 14.
αἰγυπτος, Aegyptus, terra, 6, 4, 13. 7, 6, 2.
δεῖν, propr. de pers. c. acc. rei et praep. ἄδουσι - ὕμνους - εἰς τὸν
λ. capiunt 4, 2, 10.
ἰδεσθαι, med. de pers. c. acc. pers. οὐτε θεοὺς αἰδεσθεῖς, reueri-
tus, 3, 6, 7. 1q. οὐς πολλάκις ὤμοσεν, Albinus, de sententia Se-
veri, violando promisso et iurciurando contemnere, non cogi-

tare ac timere dei maiestatem, conscientiam, vindictam; sed per idem Lat. ap. Bg. in his, de hominibus, ὁ Περένιος ἀποσκneυσάμενος πάντας, οὗς ὁ Κόρμμοδος ᾔδειτο, reuerebatur 1, 9, 1. magni facere, nolle laedere atque interficere; it. c. praep. ὃν (Περτίναξα) οὐκ ἀπέκτεινε, διὰ σεμνότητά αἰδούμενος, Commodus 2, 1. 10. sed de ciuibus ac militibus erga imperatorem, οὐ μόνον αὐτὸν (Σεβήρον) συμπονοῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἄρχοντα, οἱ στρατιῶται αἰδούμενοι 2, 11, 4. Tum per idem Lat. c. acc. rei σεμνοῦ βασιλέως (Περτίναξος) γῆρας αἰδούμενοι, (Praetoriani quidam) 2, 5, 14. praereuerentia erga senectutem, f. ob senectutem non ausi occidere; αἰδεσθεῖς ὁ Κόρμμοδος τὰ λεχθέντα (αὐτοῦ, Pompeiani, amici) 1, 6, 21. non improbens et refutans palam, f. vera agnoscens, ob dicta eius vera non sustinens repugnare palam. Denique c. inf. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας αἰδούμενος, veritus, 1, 6, 8. αἰδούμενος ἔχειν αἰσχυρῶν ἔργων σεμνοῦς ἐπὶ πτάς, verens 1, 17, 3. post τοὺς πατρῶους Φίλους ἀποσκneυσάσθαι ἤθελε, - tum ἐφ' ἣ Σριαμβεύσαι ᾔδεδθη, veritus est, 3, 9, 1. ὁ στρατὸς, αἰδεσθεῖς προδοῦναι βασιλέα, reueritus 7, 2, 14. it. παραδοῦναι αὐτοὺς ᾔδεδθη 3, 4, 17. post οὕτε μάχεσθαι ἤθελον †† ᾔδειτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα πράττειν τι ἀνήμερον, Caracalla, 3, 13, 6. In qua rectione c. inf. sufficit ad sensum Lat. erubescere f. nolle, vt per omnia Herodi. loca Vern. scheuen, praeter verehren ad 1, 6, 21.

αἰδέσιμος, pass. de pers. c. adiunctis, abl. modi. et adu. temporis, ὁ Κρισπίνος, φύσει μὲν καὶ ἄλλως αἰδ. ὢν, venerabilis, 3, 3, 16.

αἰδῖος, de re, χάριτος αἰδίου εἰσι χρεῶσαι, sempiternae, 5, 1, 13. it. δοῦσαν αἰδίου 4, 14, 10. οὕτω αἰδίου αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνημὴν) ποιῆσαι δυνήσεται, aeternam, 1, 4, 14. ἀρετῆς αἰδίου μνημὴν εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα 1, 4, 13. c. adiuncto, si lectio sana est, v. N. et παιδείας κλέος αἰδίου μνημὴναι 1, 1, 1.

αἰδώς, active, I) erga pers., abs. de filio erga matrem, ὑπὸ αἰδοῦς κλεινός τῇ μητρὶ ἐπίθετο, (Alexand. Seuer.) reuerentia 6, 1, 24. de imperatore erga subiectos ciues, μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, ὃ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχει 7, 1, 9. c. adiuncto αἰδῶ τε καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεισαν, τοῖς ποτε κρείττεσι 5, 1, 14. — de militibus erga imperatores f. duces αὐτῷ ἐπαρχῶν οὐκ ἐμετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ 2, 2, 1. εἰρήνην ἀγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίστασε, verecundi esse, 6, 3, 12. cum verecundia f. verecunde, pro adu. quod ei praecedit. Porro c. praep., de imperatore erga amicos, ἐπειχ-ν αὐτὸν ἢ πρὸς τοὺς Φίλους αἰδῶς, reuer. amicorum 1, 8, 5. de militibus erga imperat. f. duces, ἐδιδάχθησαν κατὰ Φρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας αἰδοῦς 2, 6, 21. 3, 8, 10. c. adiuncto μετ' αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἄρχ., pudore, 3, 7, 15. — †† πάσης τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχῶν, (imperator a senatu.) reuerentiationem, 2, 3, 25. in rel. locis Bg. per Lat. reuerentia, vt et in illo II) erga res, πάντες ἀπεσφραγίσαν καὶ ἀπήνεσαν, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, (cum Caracalla exoneraret ventrem in itinere.) 4, 13, 10.

αἰεῖ, i. q. αἰεῖ, 2, 2, 13. in oratione med.

αἰθήρ, aether, 4, 2, 22.

Αἰθίοψ, nomen gentis, ἀπὸ Αἰθιοπῶν, ab Aethiopicis 1, 15, 9 h. l. orientalibus.

αἷμα, propr., animantium, ὡς ῥεῖδρα Φέρεσθαι οἶνον τε καὶ αἷμα τος μεμῖ-μένον, sanguinis 5, 5, 16 in sacrificio, sed hominum abs. ῥεῖδρος αἵματος τὸν αἰγιαλόν. Φοινιχθῆναι 4, 9, 17. post cae

dem, it. 5, 4, 10, 4, 4, 7. 7, 2, 14. sed Φθείροντες ἀλλήλους, ἐμφυλίῳ αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 15, 5. †† τοῦ ποταμοῦ ποτὸν, αἷματι καὶ Φόνους μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de caede, τῆς Οὐλοχρηματίας - μέχρις αἵματος ἀΐξῃσις 2, 6, 22. post difertum Φόνῳ. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10, 2, 15, 16. cf. difertum Φόνῳ 2, 9, 11. — c. gen. persf. ἐκπείλειν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6. μάσσεσθαι, pass. propr. de re, δεικνύς τὴν χεῖρα ἡμαγμένην, cruentam, 7, 11, 10. cruentatam.
 ἡμιλιανός, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγουμένος 5, 2, 2. 5.
 ἡμιᾶς, Aeneas, Αἰνείου τοῦ Φρυγῆος 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγχίσου, sc. υἱόν, 2, 3, 9.
 εἶναι, physf. de persf., c. acc. rei f. loci, τὴν Ἀκυλῆϊαν, capere, 8, 5, 13. expugnare, occupare, it. εἶλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλπίζων, ῥῆτα αἰρήσων τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Pass. improp. τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἰρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c. praep. βασιλέας, τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἡρημένους, quos creasset, 8, 7, 6. †† sensu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ἡρημένους, quum voluisset, 5, 5, 2. Denique Med. de persf. physf. c. acc. rei et praep. ὅπλα εἰς ὑμᾶς αἰροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. sed trop. c. acc. persf. dupl. αἰροῦνται βασιλέα Ἀδούεντον, eligunt, 4, 14, 3. †† τὸν υἱόν αὐτοῦ στρατηγήσεντα εἶλοντο, dederunt 7, 9, 10. c. adu. ἐν οὕτως ἀρχοντα εἰλεσθε, optatis, 2, 13, 15. it. ἡροῦντο ἐκείνων μᾶλλον ἀρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei, στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἐλομένων, elegisse, 3, 4, 20. εἰ τὰ παρόντα ἔλοιο, malueris, 7, 5, 12. supplicis μᾶλλον et τὰ πράγματα, ubi tamen procedat aeque elegeris, eligas. c. inf. et adu. ἐλέσθαι σε δεῖ σημερον, cōscesθαι λ. eligendum tibi est, 7, 5, 11. — Rursus pro velle f. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ἐμέτερον γενναῖον ὑποσῆναι αἰρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c. acc. rei, οὐχ ἐλόμενοι πόλεμον μάταιον, cum nollent suscipere, 8, 8, 19. c. adu. ἐλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν παρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis f. potius, i. malens. c. inf. simul, ἐλομένη πάντα κίνδυνον ἀναρρίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν, praeeptans - potius, 5, 3, 23.
 εἶναι, physf., de persf., c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἀραντες, signis sublati, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellabant e terra, vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἰρουσι, auferunt, 3, 9, 20. hostes milites. † de animante, c. praep. et acc. persf., τὸν ἵππον εἰς ὕψος ἀραντα τὸν Σεβήρον, sublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c. praep. sola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἀρας, profectus, 8, 7, 1. Sed improp. de fortuna, c. praep., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἀραι, sc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. euehere, tribuere honores, σὺν. sq. καὶ πάλιν εἶψαι. Tum Pass., physf., de re, c. praep. οὔτε τί ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρῆναι - ἑάσας, attolli, 2, 5, 5. a militibus vexilla, vt vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrerentur cum affixa imagine. ὡς σωρούς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρῶ. vt attollerentur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθείσης, alte eleuato 4, 2, 3. — c. dat. persf. et c. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῷ σὺν οὐδέῳ, cum erectum fuisset, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ. intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος. suggestum sibi erectum, 2, 10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρῶῃ τῶν ἀρωμάτων, aggestus est, 4, 2, 18. in aedicula consecrat, imperat. Sed improp., de persf.,

- τὸν ἀρδέντα - πάλιν ῥίψαι, sublatum, 1, 15, 12. euectum fortuna, honoribus affectum. c. abl. rei, ἀρδεις ταῖς ἐλπίσιν erectus spe, 3, 12, 16. impulsus, it. 2, 6, 16. c. adu. et ac rei, κατὰ oppresso, οὕτω ἀρδεις τὴν γνώμην, sublati animis, 9, 9, 14. ἐλπίζων. c. praep. ἤρθη εἰς μερίζοντων πραγμάτων ἐλπίδι erectus fuit ad maiora speranda, 2, 13, 1. suscepit spem, maiores aggrediendi et exsequendi. †† de re, εἰς δόξαν ἤρθη ἀνὸς πραῖς αὐτοῦ, ad gloriam euasisset, 7, 3, 1. gloriam, laudem consequi, laudari, celebrari. Med., phys., de perf., c. ac rei, ἀραμένους τὰ ὅπλα, sublati armis, 6, 8, 15. cubantia, stantia alicubi, in solo, saltem ad pedes, capere ac tollere manibus in humeros; sic et τὴν κλίνην ἀράμενοι - κατακομίζουσι, lectulos portantes deferunt 4, 2, 8. γυμνὸν σκευὸς ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, ὀρωσιν, sublatam aquam, 6, 7, 16. tollere in manus. c. ac perf. ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ὄντα, tollentes, 8, 8, 1. milites in humeros, manus, clypeum. †† c. praep. et gen. loci diserto, αὐτὸ, τὸ παιδίον, ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollent humeris, 7, 10, 15. sed de equo, c. eadem praep. et dat. loci ἀράμενοι ἐπὶ τοῖς νώτοις, φέρειν, cum sustulisset in dorsum, 2, 7. improp., de perf., c. acc. rei, ἵνα δόξαν ἀρηται, auferre 1, 9, 12. βουλόμενος δόξαν ἀρασθαι, gloriam sibi parare, 3, 9, 12. δόξης κλέος ἀράμενοι, adepti, 4, 14, 18. Sed alio sensu, πάλιν ἀρασθαι, suscipere, 7, 10, 3. c. adu. φανεράν ἐνδοξὴν αὐτὸν ἐχθρὰν ἀρασθαι - παρητήτατο, cum ipso inimicitias gerere, 3, 5, 6. exercere; 14. ἐγείναι.
- αἵρεσις, trop. c. inf. σοὶ πρόκειται, optio 3, 11, 11. †† c. gen. rei εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανίεναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, conditionem 6, 1, 12. αἰσθάνεσθαι, f. αἰσδεῖσθαι, med. trop. f. phys. de perf., c. in ἑνὺν καιρὸς ἐμοί, αἰσθῆσθαι, - κατατελεῖσθαι λ. vt ego feci 1, 4, 7. cognoscere. phys. c. gen. rei ὁ δῆμος, αἰσθόμενος τῆς γνώμης τῶν στρατιωτῶν, sentiens animum, 2, 7, 4. videndo, audiendo. Simul cum formula adu. ἵν' ἐπὶ πλείον, ὥν περ σκευῶν, αἰσθόιντο, vt diutius dolorem sentirent, 8, 8, 14. pro corpore, ἢ λ., animo et corpore. c. acc. rei αἰσθόμενοι καταλειφθὸς πάθος, percepto malo, 1, 12, 16. auribus et oculis.
- αἰσθησις, sensus, actio f. perpeffio animi, c. gen. rei, ἐκ τῆς τιμῆς αἰσθῆσει ἐκπλήττει, honoris sensu, 2, 3, 13. cogitatione conscientia. †† instrumentum sensuum, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάσαι τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus sensuum, 1, 12, 5. praecipue narium et aurium, cf. §. pr.
- αἰσiosis, de re, τὰ ἱερὰ αἰσία ἀπαγγελλόντων, sacra auspicati, 8, 3, 17. fausta, felicia.
- αἰσχισος, de re, αἰσχίστη σχήματι, turpissimo habitu, 1, 15, 12. de Commodo gladiatore, physice, aut moraliter, sed post sensu in his, pro neut., pro subst., per ellips. ἔργων sublt. τῶν αἰσχίστων ὑποκρίται, turpissima imitantes mimi, 1, 15, 10. rerum oblocoenarum, it. 1, 6, 2. 3, 13, 15.
- αἰσχίστως, trop. ὑβρισθεῖν, turpi contumelia afficeretur, 5, 4, 12. foedissime.
- αἰσχροῦ, de re, moraliter, αἰσχροῦ βλασφημίας, foeda, 4, 12, 3. αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν, 2, 6, 21. 6, 1, 12. αἰσχροῖς ἡδοναῖς ob turpe 2, 7, 4. c. adiuncto αἰσχροῦ καὶ ἀπρεποῦς διαβολῆς, turpi, 2, 6, 18. Neutr. αἰσχροῦ τέλει (βίου) foedum, 5, 4, 24. αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι, foed. 1, 17, 27. αἰσchrῶν ἔργων, turp. 1, 17, 3. opp. σεμνοῦς ἐπόπτας, c. adiuncto, αἰσchrῶν καὶ ἀπρεπων βασ.

λαΐσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro subst. ἐπ' αἰσχροῦ τινι εὐδοκίμῃσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellips. subst. ἔργω f. πράγματι.
 σχρῶς, moral., ἐρριμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησαμένος 2, 10, 8. ἐλοφύρεμένος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἱ καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάσσεσθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἱ καὶ ἐφουβρίσως ἐαλωκίας (σοφίσματι, Praetoriani) ib. 20. σχύνη, pass. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut sqq.
 αἰτῶν, propr. de perf. c. acc. rei, ἤτουν τὸ ἀγαλλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppress. acc. perf. αὐτοῦς, vt in sqq. locis; ἤτῃσε γραμματεῖον, petit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἀνεστὶν αἰτήσαντες, trium dierum petito spatio, 7, 4, 6. † ὑπέσχετο ἐνάσω στρατιῶτῃ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μὴτε αἰτῆσαι, μὴτε λήψεσθαι, προσέδοκῃσαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perf. συμμαχοῦς αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ἤτουν, deposebant 1, 12, 11. τὸν ἐπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Pass. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hostibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellips. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.
 αἰτία, sensu vulg., moral. causa, c. gen. rei, αἴτῃ πρώτη καὶ μεγίστῃ αἰτ. αὐτῷ μίσους ἐγένετο 1, 8, 14. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιαύδε τις ἦν 4, 9, 3. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 3. † μηδεμίαν εὐλογίαν παρεσχημένον αἰτίαν 3, 5, 6. sc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἰ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ἐρμῆς 1, 6, 8. πυρθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ἐρμ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκείνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. absf. τοιαῦταί τινες αἰτ. εἰς ὁμότητα ἠρόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὐ τι γὰρ ἀλογοί, εἰς μίσος παράγουν 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλείονος μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκευοῦσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπίσασιν ὤρμησαν ἐξ αἰτ. τοιαύδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὤργιζετο 7, 10, 2. ††† ambigue, pro causa, an crimen f. culpa, per loca sqq. ἐν ταύτῃ τῆς αἰτ. ὑπὴργατάκτου 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυσε τὸ φιλοχρήματον ἐξ ἀδικίας φόνου, ἐν τῇς τυχοῦσης αἰτίας 3, 8, 14. τοῖς ἐφ' οἷαίς δὴ καθεύχοντες αἰτίαις causis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἡ οὐδ' ὕψισταις αἰτ. ἀνηροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν αἰτίαν ἐπαγαγῶν, ὡς δακρυδόσῃ 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν αἰτίας γελοιστάτας ἐπιφέρων, causas 3, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τινῶν μεγίσταις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. ἔχειν 1) eodem sensu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incusabāt, 6, 7, 8. sed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν (αὐτῇ, Vestalis) crimen supri sustinebat, 1, 11, 12. supri accusabatur, — 2) vulgari sensu, pro causa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἔχων 7, 1, 25. εἰ τις βραχέϊαν αἰτ. εἶχε μίσους πρὸς τινά 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἶχομεν αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppresso illo gen. rei f. formula syn. τότε δοκῶν καὶ εὐλόγοις ἔχειν αἰτίας 3, 8, 6. scil. e pr. εἰς τὸ μὴ φεῖδεσθαι αὐτῶν f. εἰς τὸ ἀδικῆσαι, f. αὐτοῦ, τοῦ μὴ φεῖδ. λ. Proprie quidem est fem. adi. illius mox αἰτίας.
 αἰτιάσθαι, phys. med. de perf. c. acc. perf. ἤτῃατο τὴν μητέρα, ὄρων λ. incusabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος, ἐφ' οἷς

- βοίζετε, accusans, 6, 1, 20. c. coni. αἰτ. (αὐτὴν,) ὅτι λ. incusans, cui d 6, 9, 12. † simul c. acc. particip. τὸν εἶδον ἡτιά-
τα, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα, incusabat, quod 3, 12, 8. τοὺς
συζητιώτας ἡτ., ὡς - ταῦτα τεταλμηκότας, culpabat, tanquam
- haec ausos, 6, 9, 2.
- αἰτίας, moral. de pers., c. gen. rei, τοῦ τοιοῦτου θανάτου οὐκ ἄλ-
λος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ, sc. ἦν ἰ. ἐγένετο, causa, 2, 2, 12. ὁλέθρου
ποῖς μὲν αἰτίων ἦδη γεγυῖα, ἡμῶν δὲ ἐσόμενον λ. qui fuit - au-
ctor, 1, 13, 6. τεθνηκέναι τὸν τῆς ἐχθρας αἰτ. 4, 15, 16. per
plur. τοὺς αἰτίους εἰσεως καὶ θροῦβου, συλλαμβανέσθαι 5, 8, 15.
(αὐτοὺς) αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι 6, 9, 8. †† oppresso
gen. rei, ἰ. pronom. d. monitr. τούτου ἰ. τούτων, in his locis,
αἰτίων οὐκ ἄλλων, ἀλλ' ἡ αὐτὸν αὐτῷ γεγενῆσθαι 5, 5, 2. οὐ γὰρ
αὐτοὺς αἰτίους γεγ., ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. e. Tum Neutr. pro
subst., de re, c. gen. rei, in bonam aequae, ac malam, partem,
οὐκ ἔδει τὸ τῆς παρουσίας τύχης αἰτίων, causam, 7, 5, 10. ὁ περ
αὐταῖς γέγονεν ἀπωλείας αἰτίων 8, 8, 9. †† c. adiuncto, ταῖτο -
ἀρχηγὸν καὶ αἰτίων ἀπρεποὺς καταστάσεως ἐγένετο 2, 6, 22. ††† sq.
inf. ὁ περ - αἰτίων ἐγεν., μαχिमώτερα - γενέσθαι λ. 3, 4, 18.
- αἰφνίδιος, phys. de re, Bg. ubique *repentinus*, et semper in fini-
tione masc. c. subst. fem., τῆς αἰφνίδιου ὁρμῆς 1, 6, 8. ὁδοῦ 7,
8, 25. τῇ αἰφνιδίῳ ἐπιδημία 3, 14, 8. τὴν αἰφνίδιου μεταβολὴν, 2,
3, 3. † c. adiuncto τὴν αἰφνίδιου καὶ παρ' ἐλπίδα νομισθεῖσαν
ἀγγελίαν 6, 2, 7. Sic et
- αἰφνίδιος, Bg. *repente aut subito*, c. verbis proxime stans, ante
ea. καλέσας τοὺς φίλους 1, 6, 7. τετελευτήκοι 2, 1, 6. θυβρων κα-
ταρραγόντων 3, 3, 9. ἐκομίσθη γράμματα 6, 2, 2. συναρπασθέντας
7, 1, 20. ἀνῆρθεν ib. 22. ἀνέβαντες τὰς πύλας 7, 11, 18. ἐξέθη-
σαν γράμην 8, 8, 5. † τοὺς αἰφ. ἐπιβουλευόντας 7, 11, 7. ἐπιτε-
σούτας 3, 7, 13. post verba ἐπέλθων αἰφ. τῷ Κομ. 1, 8, 12.
ἐπιπεσεῖν αἰφ. 3, 5, 8. †† c. adiuncto e particip. μηδενὸς προ-
φύλαττομένου, αἰφν. ἐπιπεσὼν 1, 10, 14. αἰφ., οὐ προσδοκῶντος
τοῦ δήμου, ἐπιφαίνονται ὠτλισμένοι 1, 12, 12. † προσπεσόντες
αἰφ. οὐ προσδοκῶντα παύσαντες Φουεύουσι 7, 4, 12. ubi dubium,
utrum pertineat ad pr., an ad sqq. † longius a suo verbo
distractum, αἰφ., ουδενὸς προσδοκῶντος, - ἐπεισῆλθον τοῖς βασι-
λεῖσις 2, 5, 3, 8, 5. it. per duas §§. deinceps, αἰφ. - ἔδοξε
λ. 8, 5, 19. i. et sq. §. i.
- αἰχμαλώτος, phys. pass., de pers., πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν
αἰχμαλώτους 7, 2, 18. αἰχμαλώτους βασιλεῖς ἀτάγων, captivos,
1, 9, 16. † c. v. affini, φεβηθεῖς, μὴ - αἰχμαλώτος ληφθεῖς, no-
- captivus - factus, 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμαλῶτοι, capti
bello, 7, 2, 3. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλῶτους ἔλαβον,
captivos acceperunt, 3, 9, 9. λείαν καὶ αἰχμαλῶτους ταμπληθεῖς
συλλαβάν, captivos secum auferens, 4, 11, 11. αἰχμαλῶτους πρὸς
πείνους ἀποδοῦναι, χρήματά τε λ. captivos, 4, 15, 19. τοὺς αἰχ-
καὶ τὰ χρήμ. ἀπολαβεῖν ib. 20. † παραδοῦναι αὐτοὺς ἐνδοτούς καὶ
ὥστερ αἰχμαλῶτους 5, 4, 17. †† extra bellum, σοδοματι ἐχρή-
σατο, ὡς ἂν χειρωσαίτο καὶ αἰχμαλῶτους (αὐτοὺς) λάβει, Senerus
Praetorianos, 2, 13, 2. ††† de re, si locus sanus, λείας αἰχμα-
λώτους ἀτάγειν τὴν ἐχθρὴν 7, 3, 3. vbi Bg. inserta copula „prae-
tas et captivos.“
- αἰχμή, propr., c. gen. rei ἰ. instrumenti, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος
αἰχμῇ λ. cuspide, 1, 15, 12.

μοφόρος, propr. de persf., ἀναμίξας τῷ πλήθει τῶν αἰχμοφόρων, affatorum, 1, 10, 14. i. q. pr. δορυφόρων.
 , tempus vniuerse, εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα, aeuum, 1, 4, 18.
 οὔτων ἔξωθεν ἐπὶ πλείους αἰ. ἀπολαύσεις, temp. 1, 6, 14. Sic et
 οἷος, de re, in finit. masc. c. fem. subst. ἐννοίας πῖσις αἰῶνιος,
 sempiterna, 8, 7, 18. αἰῶνιον πῖσιν, aetern., 1, 6, 19. εἰρήνης
 ἰωνίου ἐλπίδι, sempit. 4, 11, 2. αἰῶνιον ἔργον τὴν μνήμην τοῦ λε-
 οπηκτότος, aet. 2, 3, 19. †† αἰωνίους αὐτάς, τὰς δέας, ἐκάλουν,
 aeculares ludos, 3, 8, 18.
 ορεῖν, physf., de persf., c. acc. rei et praep. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὰς
 ἑστίδας καὶ τὰ δόρατα, attollere (de milit.) 2, 6, 19. pass. im-
 propr., de persf. c. abl. rei, ματαίαις ἐλπίσιν αἰωρούμενον, subla-
 tum, 6, 2, 9. spe suspensum esse, i. teneri, spem habere, fo-
 vere.
 αἰρος, propr. de re, ἀκαίρου παρρησίας, intempestius, 1, 9, 14.
 ἀλυττος, pass., de re, physf. ἀκαλυπτῷ τῇ κεφαλῇ ὠδοιπόρει,
 aperto, 3, 2, 22.
 κατασημαutos, pass., de re, propr. ἵνα (τοῦτο) μὴ ἡ ἀκατασή-
 ματον 3, 11, 19. vt ne esset sine signatis litteris.
 κερδῆς, de re, c. adu., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς ἡγούμενοι ἀκερδῆς ἤδη,
 minus lucrosus, 6, 8, 9.
 κινδύνως, ἤλασαν εἰς ἀρχῆς μῆκος, sine periculo, 1, 4, 11.
 κίς, physf., c. gen. rei f. instrum., δάδες, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ βελῶν
 ἀκίδας ἔχουσαι, cuspides, 8, 4, 30.
 κμάζειν, physf., de plantis, c. adu., πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη,
 τότε ἀκμάζοντα, vigentia, 1, 7, 4. improp. tum de persf., c.
 acc. rei, pr. κατὰ oppressa, νεανίσκον, τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντα 7,
 6, 11. aetate vigentem. c. adu. simul ἄνδρες, τὴν ἡλικίαν ἐτε
 ἀκμάζοντες 2, 15, 7. opp. sq. πρεσβύτην καὶ ὑπὸ νόσου εὐοχλούμενον.
 — tum de rebus, de hominum aetate, νεότης ἀκμάζουσα, in
 flore constituta 1, 3, 3. ἡλικία ἀκμάζουσα, vivida, 6, 1, 11.
 αὐτὸν, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ, γενομένου παιδικὰ αὐτοῦ, florente, 3,
 10, 11. † c. abl. modi f. aetatis, δυνάμιν ἄγων, γενναίων ἄν-
 δρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσιν, florentes, 7, 9, 7. tum de homi-
 num animo, ὀρέξεις ἀκμαζούσας, vigentes, 6, 1, 12. de tem-
 pore, ἡμέρας ἀκμαζούσης, meridie ipso, 2, 5, 3. νυκτὸς - in-
 tempesta nocte, 2, 1, 12. ἀκμάζοντες δέροντες, adulta 5, 6, 15. it.
 — de segete, τῶν λήτων ἀκμαζόντων, adulti, 7, 2, 7. de vr-
 be, πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμαζούσα, florens, 8, 6, 6. Aquileia.
 — c. abl. modi f. rei, πόλιν εὐδαίμονα, πλήθει τῶ ἀνδρῶν καὶ χρη-
 μάτων ἀκμαζουσιν, flor., 3, 1, 10. Byzantium. it. πόλις - πλή-
 θει ἀνδρῶν τοῖστων ἀκμαζούσα, flor. 3, 9, 7. † c. praep. τὰς
 κατ' ἡμᾶς ἀκμαζούσας, πόλεις, flor. 3, 2, 16. de morbo et pe-
 ste c. adu. οὐδὲν ἤττον ἢ νόσος ἐπὶ πλείους ἡκμασε, vixit, 1, 12,
 6. † simul c. abl. loci, per pr. ἐν oppressam, μάλιστα τὸ πάθος
 τῇ πόλει ἡκμ. ib. 1.
 ἀκμαῖος, physf. de persf. c. acc. ellipt., ἦν τὴν ἡλικίαν, integer
 aeni 5, 5, 15. (i. q. 7, 6, 11.) abl. τοὺς ἀκμαϊστάτους (αὐτῶν)
 ἐπιλεξάμενος, vegetissimos 2, 14, 10. de milit.
 ἀκμασῆς, de persf. νεανίαν τινα, γενναῖόν τε καὶ ἀκμασῆν, vegetum,
 1, 17, 24.
 ἀκμή, propr. c. gen. rei f. instrum. Φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ
 τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμήν, aciem, 1, 15, 12. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαῖ
 ἦσαν μηχανοειδῆς, cuspides, ib. 11. i. q. ἀκίς. improp., in
 opp. οἱ μὲν πρεσβύτεροι, - οἱ δὲ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vige-

- tis 6, 3, 12. c. gen. rei, nominatim temporis s. aetatis huius
 man., πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ, florem, 1, 7, 8, 5, 3, 14. *vigo*
 6, 5, 2. ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλ. γενόμενος, vigente aetate 6, 8, 2. i
 vig. aetatis constitutus.
 ἀκμῆς, physf. de persf., abf. του οὐ ἐαυτῷ στρατὸν ἀκμήτα τηρήσαι
 recentes copias, 3, 7, 10. c. adiuncto στρατῷ, ἀκμήτι τε ὄντι
 καὶ ἔξω μάχης γεγενῶσι ib. 9.
 ἀκοή, impropr., de audiendi instrum., τὸ ὄνομα, ταῖς ἀκοαῖς ἀμ
 τῷ προσπεσεῖν, ad aures 4, 5, 3.
 ἀκοινώνητος, passf., de re, c. praep. τὸ ἀκοινώνητον ἐν ταῖς ἐξο
 σίας, incommunicabilis natura potestatis 8, 8, 7.
 ἀκόλαστος, trop. de re, c. subst. masc. ἀκόλαστω βίῳ, proterua, 7
 8, 14. c. subst. fem. ἀκόλαστον τυραννίδος, prot. 2, 1, 8. ἀκό
 λατοι σώματος ἡδοναί, flagitiosae, 1, 13, 15. c. adiuncto, ἀνε
 του καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν, impunem, 2, 5, 2. de Praetorianis.
 ἀκολουθεῖν, physf. de persf. c. dat. persf., ἡκολούθησαν αὐτῷ βοηθῆ
 σοντες, secuti fuerant, 6, 7, 17. de re, c. adu., ῥαδίως, τῇ
 ζώῃς ἐξηρτημένης, ἡ κατ' ἡκολούθησεν 1, 11, 15. passa est se mo
 veri ac duci, mota est et ducta, extracta e limbo. † impropr.
 τὰ ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προὔπαρχονσαν Φήμην ἐπισώ
 σατο, quae secuta sunt, 1, 14, 12. quae post euenerunt.
 ἀκολουσία, impropr., ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουσίαν
 ἐπὶ τοῦτο ἐλθῶν, quasi continuata serie, 7, 5, 4. per gradus 8
 7, 10.
 ἀκουᾶν, impropr. de re, c. acc. rei et adu. it. praep., τοιαῦτα
 αἰτίαι ἐπὶ μᾶλλον εἰς τραχύτητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψυχὴν
 acuerunt, 7, 1, 25. impellere.
 ἀκονιτὶ, impropr., ἐνίκησαν, sine puluere, 3, 6, 14. c. adiu
 cto, εἰληθεῖ ῥαδίως καὶ ἀκονιτὶ γε ἐαλῶκατε, sine negotio, 2, 13
 10. ἀναιμωτὶ καὶ ἀκ. τσαῦτα κατορθωκότα, sine pulu. 2, 14, 2
 i. q. 2, 15, 8. ἀνευ μάχης καὶ κινδύνου.
 ἀκοντίζειν, physf. c. syn. Παρθυσίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, κα
 Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζειν ἄριστοι, in iaculando, 1, 15, 4. ἐμελει
 αὐτῷ ἀκοντίζοντι καὶ τοξεύοντι μὴ πταίειν, iaculum mittere, ib. 3
 — simul c. adu. τῶν Μαυρουσίων πόρρωθεν ἀκοντίζοντων, sq. τῶν
 τε τοξοτῶν πόρρ. τοξεύοντων iacular. 6, 7, 18. simul c. praep.
 ἀκονθῆν καὶ ἐκ ἀσφαλούς ἀκοντίζων, tela iaciens, 1, 15, 5. sq. ἐντο
 ξίας δεῖξιν λ. cf. §. 7. 8. 11. 13.
 ἀκόντιον, physf. de Commodo, οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἡλθι
 τὸ ἀκ. iaculum, 1, 15, 8. φθάσας τῷ ἀκοντίῳ λ. ib. 12. οὐδέ τι
 εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum ib. 7. ὥς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκ.
 iac. ib. 13. ἰσαριθμοῖς ἀκοντίοις πάντας (λέοντας) ἀπέκτεινεν ib.
 — in bello, c. adiuncto ot gen. persf. τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια
 τῶν πολεμίων λ. 7, 2, 11.
 ἀκοντιστής, in bello, οἱ Νομάδες ἀκοντισαὶ εὐστοχοί, iaculatores, 7,
 9, 13. Μαυρουσίους ἀκοντιστάς 3, 3, 5. c. opp. τοξεύται 7, 2, 2. 5.
 8, 1, 5. sed opp. τῶν δολιγῶν. 7, 9, 18.
 ἀκόντης, passf. trop. de re, et subst. fem. c. adiuncto, τῆς ἀκονέ
 ρου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου προφῆς, infatiabilis, 2, 1, 7. Neutr.
 pro subst., c. gen. persf. et rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκόντην τῆς
 τοῦ πλοῦτου ἐπιθυμίας, inexplebilem cupidit. 1, 12, 11. pro adi.
 et subst. αὐτοῦ τὴν ἀκόντην τοῦ πλ. ἐπιθυμίαν.
 ἀκούειν, propr., abf. οἱ ὡν ὑμᾶς ἀκούοντας εὐφραίνειν, audienti
 bus 6, 3, 5. c. con. ὡς ἀκούετε, auditis 2, 10, 8. c. acc. rei
 εὐντατα καὶ ἀσπαζά ἀκούειν, se audire 3, 11, 18. τοῦ στρατοῦ τὴν

δύναμιν καὶ τὸ πλῆθος ἀκούων 2, 11, 12. ταῦτα ἀκούσας 3, 11, 17.
 ὁ περ ἀκούσας, cum audiissent 3, 3, 21. τοσοῦτον χρημάτων
 πλῆθος - 4, 4, 19. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα,
 ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, 7, 2, 15. † in contraria oratione et c.
 nominatio particip. f. adu. οὐν ἀκούει παρῶν. ἀπομιμνήσκοντες
 illorum, quae coram audit, 1, 4, 14. p. τοῦτων. ἃ ἀκ. εἰ τι
 καινὸν οὐν ἀκούοιτε 6, 3, 6. † ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας 3, 14, 3.
 post praelectam ab aliis epistolam. aut. post lectam a se ipso,
 pro cognoscere, videre. †† διςφόρως ἤκουσαν (ταῦτα) 5, 5,
 2. †† οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες τὴν Ἰταλῶν χωρὰν
 μέλις ἀκούοισι, de Italorum regione inaudiant 6, 7, 10. ali-
 quid de Italia audiunt. in opp., c. praep. ἃ μετὰ τὴν Μάρ-
 κου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἑμαυτοῦ βίον εἶδέν τε καὶ ἤκουσα 1, 2,
 10. †† c. acc. pers. participii, pro inf., et quidem particip.
 praef. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρὲντα 2, 12, 4. 4, 12, 4. vbi tamen
 est f. particip. aor. ἀκυσσόμενον, quale est 3, 14, 8. δύναμιν
 ἀκούσαντες - ἀθροισθεῖσαν. at c. particip. fut. ἐπείτερον ἤσῃ αὐτὸν
 ἐπιστῆσόμενον ἤσῃ 2, 12, 7. ††† c. praef. f. fut. inf. diserto
 ἀκούοντες, ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) 3, 8, 18. Tum Pass.,
 de re. in opp. κσεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούει-
 σθαι 4, 4, 16. c. adu. inero φόνος, ἐνθέως ἀκουσθεῖς, μεμίσῃ-
 ται, simul atque audiatur, 4, 5, 3. statim cum audita est. —
 de pers. ἀποκρινόμενος, ὡς μὴδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, exaudiretur,
 5, 2, 7. propter submissam vocem. † cum nominatio fut.
 particip. (pro inf.) πρότερον ὡρῶν τοῖς ἐκείσε παρῶν, ἢ ἀφ' ἐξόμε-
 νος ἤκουσθῃ, quam aduenturus intelligeretur, 2, 11, 5. sic
 aor. ἵνα ὁρῶν πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν
 παραλαβάν, quam intelligeretur imperium suscepisse, 3, 11, 20.
 — Denique Med., in opp. c. acc. rei et adu. θεασόμενοι, ἃ μὴ
 πρότερον μῆτε ἐνράμεσαν, μῆτε ἠκηκόεσαν, fando audierant, 1,
 15, 7. ὁρῶν τι ἢ ἀκουσόμενος προστρέχει 4, 15, 11.
 κούσμα, phys. de pers., c. opp., πάν, ὁ περ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἔσχε
 θεάμα ἢ κούσμα, διεφείρετο, iucundum - auditu, 4, 6, 4. —
 it. forsan in his θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι 1, 6,
 3. διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείων τὸν δῆμον ἐνφραί-
 νειν acroamatis 5, 6, 14. in circo et theatri.
 ἀκρά, phys. c. gen. rei f. loci, ἣν πόλις ἐπ' ἀκρας ὕψηλοτάτης
 ὄρους, cacumine, 3, 9, 7. † ἐλπίζοντες, κατελήφθαι τὰς ἀκρας
 (αὐτῶν, τῶν Ἀλπεων) summa iuga, 8, 1, 15. haud dubie fem.
 adi. ἀκρος, per ellips. subst. μερίς, etc.
 ἀκρασία, trop. c. adu. ἀπὸ τῆς ἀγαν ἀπρασίας καινὰς ἡδονὰς ἐθρᾶτο,
 intemperantia, 1, 3, 5. c. gen. rei f. pers. οὔτε χρημάτων πλῆ-
 θος οὐδὲν αἰταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, incontinentia, 1,
 4, 10.
 ἀκράτης, pass. de re, trop. c. subst. fem. πλούτου ἀκράτῃτῳ ἐπι-
 θυμία, impotente, 1, 8, 4. immodica.
 ἀκριβεία, c. gen. rei, μετὰ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβείας ἰσχυρίαν ἡθροισα,
 religione, 1, 1, 4. diligentia, cura, accuratio.
 ἀκριβής, de re, Neutr. pro subst. c. gen. rei, τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξ-
 τάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. i. q. pr. ἢ ἀκρ. † c. praep.
 aut abs. ἢ συγκλητὸς συναθροῦσα, πρὶν τὸ ἀκρ. εἶδέναι περὶ τοῦ Μά-
 ξιμίνου, certum, 7, 7, 4. † ἀκριβὲς εἰπεῖν, εὐ ράδιον 7, 1, 19.
 — pro adi. ἀκριβεστέρας ἐξετάσεως γενομένης, accuratiore, 1, 8,
 17. tum neutr. p. adu. Θῆσας, ἀκριβεστέρον κατ' αὐτὸν ἐπισκέφε-
 σθαι τὸ πρακτέον, diligentius, 1, 6, 21.

- ἀκριβοῦν, de persf. c. acc. rei, εἰ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, peritissimi
 nis sagittariae, 1, 15, 4. accurate scire, probe callere.
 τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, qui res Romanas minus cognitas
 bent 1, 11, 14. non accurate sciunt, vel simpliciter nesciunt.
 ἀκριβοῦς ἑμαυτὸν πέπεικα, plane 1, 5, 5.
 ἀκρίτος, passf. de persf., sensu forensi, μήτε ἀκρίτον τινα φονεύσῃς
 ἢ δημεύσῃς, indicta causa 2, 14, 7. indemnatum. sed
 te, εἰ τινα ἐκπέμπουσιν ἐπὶ φόνον ἀκρίτον, ad occidendum indem-
 tum 3, 11, 19. ἀκρίτους φόνους, caedes, indicta causa pau-
 tas 1, 14, 13. sine iudicio f. iudiciali inquisitione f. cognitione
 — † φόνων καὶ ἀμάρτητος, ἀκρίτων τὲ ἔργων ἀλλότριος, inius-
 factis, 6, 9, 16. †† extra forum, c. adiuncto, ταῖς - τῆς γ
 ραννίδος ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis, 2, 3, 2
 ἀφειδέσι καὶ ἀκρ. ἀναλώμασι, immensis, 2, 7, 3.
 ἀκρίτως φονεύθῃτα, indemnatum occisum 6, 1, 16. sine iud-
 cio etc.
 ἀκρόαμα, de persf. vel re, c. opp. ἡ περὶ τὰ θεάματα ἢ τὰ ἀκρο-
 ματα σπουδὴ αὐτῶν, acroasmata, 3, 10, 6. i. q. ἀκυσμα.
 ἀκρόασις, abf. θαρρόυντες, ὡς τὸ ἡδὺ τῆς ἀκρόασεως καρπώσονται
 auscultatio, 1, 1, 2. c. gen. persf. κατελθόντες τοῦ Κομμοδῶ
 ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγωνιστῶν, ad audiendos actores (in theatr-
 1, 9, 6.
 ἀκροβολισμοί, physf. abf. γεγονόασι τινες, velitationes, 3, 7, 5. i.
 ves pugnae inter velites. c. adiuncto f. opp. συμβολαὶ καὶ
 ἐγίνοντο 3, 14, 18.
 ἀκρόπολις, propr. de vrbe Roma, Capitolii, τῆς ἀκροπόλεως κ
 τελημενής; arce, 3, 12, 15. ἐν ἀκροπόλει, arce summa, 7, 1
 5. †† trop. ὥσπερ ἐξ ἐχυρᾶς ἀκροπόλεως ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ, a
 ce, 1, 6, 8. ὥσπερ ἐξ ἀκρ. τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζο
 7, 1, 9.
 ἀκρος, physf. ἐπαφίσις τὰ βέλη κατ' ἀκρου τοῦ τραχήλου, in
 premum collum, 1, 15, 11. adi. vel p. neutr. τὸ ἀκρον, i
 subst., per ellipsf. subst. μέρος; vt δῶδες, ἐπὶ ἀκρῷ ἔχουσαι β
 λῶν ἀκίδα, in extremo, 8, 4, 30. sed adi. πρόκειται αὐτ
 (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, extrema planitie, 8, 1, 8.
 ἀκρωτηριάζεσθαι, passf. physf. de persf., c. acc. rei, κατὰ ὀρπρ
 πᾶμπλειςον πλήθος τοῦ στρατοῦ - τὸ πρόσωπον ἠκρωτηριάζεται, τὸ
 χεῖρας, καὶ εἰ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, priuabatur, 8, 4, 20
 laedi, pice calida effusa — sed modo c. praep. ἠκρωτηριάσθ
 σαν οὐκ ὀλίγοι ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, summis corporis partibu
 mutilati sunt 6, 6, 3.
 Ἀκυλῆα, Aquileia, 8, 2, 3. 6. vbi sq. descriptio amplior ciu
 vrbis; 8, 3, 2. 8, 5, 13. 8, 6, 10. 8, 7, 1. 5. 7. 19.
 Ἀκυλήσιος, Aquileiensis, 8, 4, 4. 19. e. 26. 8, 5, 3. 7. 18. 8, 6, 3
 sq. 8, 7, 3.
 ἀκύλυτος, passf. de re, c. fem. subst., c. adiuncto ῥαδίᾳ ἢ εἰσδο
 αὐτῇ καὶ ἀκύλυτος, licitus, 1, 13, 2. ἐξουσίαν αὐτοκράτορα κα
 ἀκύλυτον, liberam, 1, 3, 3. non circumscriptam; κοινὴν κα
 α. ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν πεσθαι, nec prohibitum, 4, 10
 10. non impediens, ungehindert f. unversehrt.
 ἀκύλυτως, διώκοντες, citra impedimentum, 1, 12, 15. διαβά
 τὸν Ταῦρον, nullo prohibente, 3, 3, 13. 4, 11. 3. εἰς τέλος
 ἄζει 3, 11, 13. διεήλθε λ. 3, 12, 1. 18. εἵχετο τὸ μῖσος, licen-
 ter, 7, 7, 3. † c. adiuncto, sine copula, διέβησαν ἀκ., μη-
 δένος ἐμποδῶν γενόμενος, libere, 8, 2, 1.

κων, de persf., abf. ἡδοναῖς καὶ ἀκων ἐδούλευεν; inuitus, 1, 17, 22. 3, 9, 17. ὃν αὐτὸς ἀκουτὰ κίεπεισεν, 1, 24. c. adiuncto, αὐτοὶ ἀκουτὲς τε καὶ ἀσχάλλοντες β, 1, 14. ἐπαγγέλλει ἀκων μὲν καὶ ἀσχάλλων τὴν ἑξέδον, non fronte, β, 7, 11. ταῦτα ἐπράττετο ἀκουτὲς τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, innu. β, 1, 22. † ἀκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος non fronte, ι, 8, 14. ἀκουτὰ καὶ οὐδὲν προειδόντα, innu. γ, 1, 21. †† c. opp. ἐκόντες τε καὶ ἀκοντες ὑπακούειν, velint, nolint, 3, 12, 15. †† ἀκοντες. (μὲν), ὅμως τοὺς λοιποὺς ἐμμελῶντο, quamuis inuili, γ, 4, 4. ἀκοντὲς μὲν, ἔφερον δέ, 8, 6, 2.

ἀλαβάστρεν, propr. εἰς κάλτην ἀλαβάστρου λ. alabastris, 3, 15, 16. pro adi. c. substf.

ἀλαζονεία, moral. τὸ ὑπερβαλλόν τῆς ἀλαζονείας, insolentiae, 3, 11, 6. †† βαρβάρων ἢ βαρβάρων φεζομένων ἀλαζονεία β, 3, 11. Sic et

ἀλαζονεῖσθαι, med. οἷτε ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἡλαζονεύσατο, quantas iactauerat, 2, 3, 3.

ἀλαζών, de persf. Οὔσει ὦν, gloriosus, 6, 2, 15.

Ἀλβανός, τὸ καλούμενον ὄρος Ἀλβανόν, Albannus, 8, 5, 20. prope Romam.

Ἀλβίνος, ἤρχεν αὐτῆς, (τῆς Βρετανίας) Albinus, 2, 15, 2. vbi et in lqq. rei. eius descriptio, cf. 3, 5, 3. 11. 13. 3, 6, 6. 11. 18. 3, 7, 1. 5. 7. 14. 3, 8, 8. 13.

ἀλγέιν, de persf. c. praep. ἐπὶ et dat. rei, ἐπὶ βασιλείᾳ ἀποβολῇ, dolere, 4, 14, 8. 7, 1, 10. 7, 4, 6. simul c. adu. σφοδρῶς ἐπὶ τῇ λ. 4, 15, 4. πάντῃ ἐπὶ τῇ λ. 7, 1, 21. simul c. particip. pro inf. λαϊσαμένους ἡλθεν τὸν βασιλεῖα καθυχημένον 2, 7, 6.

ἀλγῆδών, in rectione vrbis prioris, c. praep. κοινὴν εἶναι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγῆδόν, dolorem; 1, 5, 5.

ἀλεία, physf. piscatio; 3, 1, 11.

ἀλεκτριῶν, propr. ἀλεκτριῶνων συμβολάς, gallinaeorum, 3, 10, 5. in deliciis Caracalli ac Getae.

Ἀλεξάνδρεια, Alexandria, ap. illum, Ciliciae, 3, 4, 6. coll. 3, 4, 4. 3, 13. 4, 8, 16. sed alia Aegypti certius 7, 6, 2. quam 4, 3, 15.

Ἀλεξάνδρεος, Alexandrinus, incola prioris vrbis Cil. τῷ τῶν Ἀλεξάνδρεων πλῆθει 4, 8, 18.

Ἀλεξάνδρος, Alexander, ὁ Μακεδών 6, 2, 5. 1, 3, 6. † τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, Aegypti Alexandria 7, 6, 2. it. τὴν ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, ab Alexandro conditae vrbis 4, 8, 16. periphrases, pro praeced. τὴν Ἀλεξάνδρειαν, †† idem, imitatione expressus, ὁ Αὐτωλῆος, (Caracalla) ἐταί κατήλθεν εἰς Θράκην, Μακεδόνι γεγνηῶσαν, εἰς Ἀλεξάνδρου ἦν 4, 8, 1. — Sed alius, imperator Rom, cognomine Aeneas, Ma-maeae fil. μετονομάζεται ὁ Ἀλεξιάδης, καὶ Ἀλεξάνδρος καλεῖται 5, 7, 5 lqq.

Ἀλεξιανός, Alexianus; 1. 1. et 5, 3, 7. ἄλιν, propr. c. acc. rei et abl. modi ἢ instruin. οἶτον ἀλῆσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, unico mōto 4, 7, 9. Caracalla, in caltris.

ἀλήθεια, veritas, a) historica, ὁσῶν, τῆς ἀληθείας μίζου 1, 1, 3. — c. opp. ὡς πινες τῶν τότε ἐξέρχων, οἱ πρὸς χάριν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες, ad fidem, 3, 7, 8. vere, vera. — b), vniuersa, ὑμμετερον ἀμῶν ἔργον, εἰρεν τὴν ἀλ. 3, 12, 13. 4, 5, 8. † φῆμαι μίζους εἰδόντο, ἐξ ὑποφίας ἀληθείας 8, 5, 15. — c. opp. γνώση, ὅτι μὴ σιγήσις, ἀλλ' ἀλήθεια προσεσι τοῖς

- λεχθεῖσιν, 2, I, 23. † c. gen. rei, κίζει μάλιχα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλ. 4, 9, 4. †† in ludo, κρύβαι τὴν ἀλ. I, 10, 4. i. q. sq. τὸν ὄντα, veram personam, verum hominem, in larvā latentem.
- ἀληθεύειν, c. opp. εἴτε πλασμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, verum dicens, 5, 3, 18.
- ἀληθής, a) historice, de re, c. subst. fem., in opp. ἢ τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθής ὑπόρξασα, εἴτε συσκευασθεῖσα, 7, I, 18. b) moraliter, pro sincerus, abs. ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, vera I, 7, 5. c. opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦ μὲν διαθέσεως, προσηύχων δὲ εὐνοία, 8, 7, 5. ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἐπίπλεον μάλλον, ἢ ἀληθῆ 3, 15, 14. separatum, eodem sensu primo, Neutr., p. subst., line artic. μετὰ πάσης (τοῦ) ἀληθοῦς ἀκριβείας, veri, I, 1, 4. c. artic., opprēssa κατὰ praepr. p. adu. in opp. πάντας ἀνθρώπους, ὡς μὲν προσηγορεύεται, - τὸ δ' ἀληθές λ. genera, 13, 8, 13. vere. Plur., abs. πάντα τὰ λεγόμενα ἀληθῆ πιστεύσαντες εἶναι, vera 5, 4, 1. c. adiuncto, ἀ πᾶς πάντα ἀφειδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, certa, 2, 9, 4. c. artic. βασιλέως, ἢ, ἵνα τὰ ἀληθῆ λέγοιμι, εὐαγγέλιον, verum, 4, 14, 8. c. opp. ὑποπτεύων αὐτούς, ὡς οὐ τὰ ἀληθῆ αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς κολασίαν, θεσπίζοντας, veritatem, 4, 12, 7. — —
- ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισιν, vere, 8, 3, 21. sq. opp.
- ἀλίσκω, per tempora perf. et aor. sensu pass. phys. in bello, de re ac loco, c. adu. et abl. rei s. modi, τὸ Βυζάντιον, ὃ περ ἐάλυε ὑπερον λιμῆν, captum, 3, 6, 18. de perf., in opp. τὸ πλῆθος τῶν ἐκατέρωθεν ἀνηχημένων, ἢ ἀλόντων, captorum, 3, 7, 15. — c. praepr. Δαρεῖον ἀλῶναι ὑπὸ τῶν ἀρκεύων, fuisse captum, 3, 4, 5. sed extra bellum, c. adu. et adiuncto εἰληφθεὶς ῥαδίως, κακονομίῃ γε ἐάλωνάτε, estis capti, (Praetoriani, a Senero circumuenti,) 2, 13, 10. αἰσχερῶς καὶ ἐπιβρίδως ἐάλωνότες, capti ib. 20. e. c. abl. rei s. modi, ὑπέεικον, σοφίσματι ἐάλωνότε. ib. 20. i. sed abs. παρέσχεν αὐτῶν, ἀλῶναι, vt apprehendere tur, I, 8, 15. vel i. q. pr. συλληφθεῖς ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων capti, comprehendi. ††† sensu forenli, c. praepr. ἀλόντα ἐπ' ἑάσει λ. reum seditionis, 3, 10, 11. deprehensum, conuictum — Tum impropr., de affectibus, c. abl. talis generis f. rei ὁμοία ἐπιθυμία ἐάλωνάμεν, capti sumus, 1, 6, 12. ἀλόντας πόσον τοῦ λ. captos, 1, 12, 9. ἔρωτι τῆς κόρης ἐάλωνέσθαι, captum, 5, 6, 4. occupatum esse, sentire, habere. Sed †† pass. phys. in bello, de perf., c. adu. αἱ βάρβαροι - ῥᾶτα ἀλίσκονται, captiuntur, 4, 15, 9. †† de re, neutr. particip. c. artic. τῶν ἀλίσκωμένων κοινωνία, praedae, I, 10, 3. per ellips. subst. χρημάτων rerum captarum.
- ἀλκή, c. gen. perf. θαυμάζειν ἐς τὴν ἀλκὴν τῶν ὑπερον κατ' ἀρχὴν τῶν, vires, 3, I, 15. robur.
- ἀλλὰ, sensu vulg. a) solitarium, initio orationis aut responsionis, ὁ δὲ, Ἀλλ' αὐτός τε, εἶπεν, λ. atqui, 2, 3, 10. ὁ περ ἰδὼν Ἀντωνῖνος, - Ἀλλὰ πρὸς δύο, εἶπεν, λ. 3, 12, 23. † in re ditu ad priora, post parenthesis, ὁ δὲ Γουλιανός, - ἀλλ' οὐδ' - Γουλιανός λ. sed nec 2, 11, 17. † in oratione abrupta et in transitu ad alia subito, ἀλλὰ, τί λ. 2, 15, 15. † in transitu simplici, ἀλλ' οὐδ' λ. ib. 13. b) cum aliis, in relatione iacta, ἐπεβούλευε - ἀλλὰ λ. 5, 8, 7. at in relat. aperta, praeced. vel alia particula, vt εἰ καὶ - ἀλλ' at 2, 3, 4. in apodictico, p. attamen, s. tamen, - vel praesertim negativa quavis

in membris duobus, οὐ f. οὐκ - ἀλλὰ 2, 2, 12: 8, 3; 5. 7, 8: 6. οὐκ ἐτι - ἀλλὰ 1, 15, 18. - † οὐδὲ γὰρ - ἀλλ' οὐδ', immo, 1, 14, 14. - † μὴ - ἀλλὰ 4, 4, 5. - † οὐκ - ἀλ. sed potius, 2, 3, 12. - οὐ - ἀλ. pro δὲ 2, 1, 18: 2, 6, 15. 1, 15, 8. † ἐλέγγομαι ἑρατῶν οὐκ ἐλίγους, ἀλλὰ τοὺς ἐσχωτάτους 7, 1, 16. pro ἀλλὰ καί, vel, ut οὐ - δὲ, pro non tam - quam potius. Porro pro ἀλλὰ καί, quod καί male obtrudunt vel viri docti vel Mss., praeced. neg. c. adv. μὴ μόνον ὅφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάρτοις λ. 1, 3, 1. 3, 6, 22. - † ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς λ. 6, 8: 5. ubi diserte in pr. eadem §. οὐ μόνον - ἀλλὰ καί λ. conf. οὐ μόνον - ἀλλὰ λ. 3, 4, 16. 6, 5, 9. 8, 2, 9. — Tum ibidem cum aliis particulis, vel propositum, ut πλὴν ἀλλὰ, quo de v. in πλὴν, vel praepositum, ex ordine elementari sic, A) ἀλλὰ γὰρ, at enim, sed enim, verum enim, it. enimvero, per figuram ἐκ παραλλήλου, ut nostratum *aber allein*, pro una qua adversi v. c. sed, et pro mero ἀλλὰ, ab initio enunciationis, tamen μὲν praeced. §. pr. μέχρ' ἔτι οὐν - ἀλλὰ γὰρ λ. verum enim vero, 1, 8, 5. - tum praeced. negat. qualibet, μηχανέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰεῖν. ἀλλὰ γὰρ λ. sed 1, 15, 17. μηδὲ τις ἀπέσχεσαν. - ἀλ. γ. 8, 7, 18. † praeced. eadem remotius, οὐ - ἀλ. γ. 7, 8, 9. ubi οὐ §. 7. † interpositis aliis, remotius que μὲν praeced. τὸν μὲν οὐν - συντελοῦσιν ἀλλ' αὐτ' ἐκείνου γὰρ λ. verum enim, 2, 2, 16. ubi μὲν praeced. §. 14. - B) ἀλλ' ἤ, praeced. negat. at cum alia qua orationis parte, ut adv. οὐκ ἄλλως - ἐνδύμας μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος, nisi quia putaret, 4, 15, 15. † cum pron. οὐδὲν ἑτερου, ἀλλ' ἢ μεριστάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nil aliud faciens, quam partiens f. quam ut partiretur f. nisi ut rel. † αἰτίου οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, sed 5, 5, 2. - C) ἀλλὰ καί, dupliciter positum, vel solitarium, h. e. non praeced. qua particula relativa; ab initio enunciationis, in transitu ad rem aliam, non illam semper maiorem maioris momenti; ap. Bg. *quoniam etiam* 1, 12, 4. etiam 6, 4, 14. - sed intra periodum ἡρεσκέ τε τῷ δήμῳ καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. immo 6, 1, 5. *atque etiam* 6, 3, 10. † negat. οὐ μόνον oppressa in primo membro, οὐκ ἐτι ὁ δῆμος μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, ἀλλὰ καί, vtrum *quoque*, 1, 14, 13. - ὡς μή τινα προσέειπαι, ἀ. κ. τοὺς ὑπαντιωμένους ἀναστρέφειν, ut non modo non accederet quisquam, sed et rel. 3, 11, 4. - vel praemissa negat., in una enunciatione, ὡς μηχανέτι ληστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, sed 1, 10, 3. - denique praeced. negat. cum adv., οὐ μόνον - ἀλλὰ καί λ. verum etiam 1, 12, 14. sed et 2, 2, 18. 2, 10, 2. 3, 6, 6. it. μὴ μόνον - ἀλ. κ. λ. 2, 5, 10. 6, 7, 16. 6, 8, 3. D) ἀλλὰ μὴ, sed non. in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, non autem, 6, 5, 19. δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλ. μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, non vero, 8, 3, 21. E) ἀλλὰ μὲν, at vero, per figuram ἐκ παραλλήλου, pro simpl. adversi. ut supra ἀλλὰ γὰρ. initio orationis f. responsionis, Ἀλλὰ μὲν, ἔφη, λ. *atqui*, 2, 1, 23. - F) ἀλλὰ μὲν καί, i. q. supra ἀλλὰ καί, ab initio enunciationis, *quoniam et*, 2, 4, 5. 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. — in media oratione, tamen in una enunciatione, *quoniam et* 1, 14, 18. 6, 4, 13. — G) ἀλλ' ὅμως, extra periodum compositam, ab initio novae enunciationis, non praeced. relativa, *attamen*, 2, 5, 13. - H) ἀλλ' εἰ, initio enunciationis, sed *haud*, 1, 17, 10. - at media in oratione, i. q. supra ἀλλὰ μὴ,

- c. opp. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. non vero 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 4, 13, 15. 6, 2, 13. sed Bg. per merum non 6, 6, 10. e. 8, 4, 28. - I) ἀλλ' οὖν, in periodi apodofi, εἰ καὶ - ἀλλ' οὖν, attamen, 2, 10, 5.
- ἀλλάσσειν f. ἀλλάττειν, trop. de pers., c. acc. rei, ἡλλαξε τῶν μηνῶν τὰ ὀνόματα, mutavit (Commodus, sq. explic.) 1, 14, 17. alia substituit.
- ἀλλήλων, genit., cum substant. μήτε τῆς ἀλλ. φωνῆς συνεῖσιν, nec vocem altero alterius intelligente, 4, 10, 12. c. verbis, ἐν διαίτῃ διαφέρουσιν ἀλλήλων ib. e. inter se. c. praep. ὑπὸ ἀλλήλων πατοῦμενοι, invicem, 5, 6, 22. - Dat. c. verbis, de re, συνεύοισιν οἰνοφόρα, ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter se, 8, 4, 11. 8, 8, 7. 8, 6, 9. invicem ib. 17. ἀντικείμενα ἀλλ. τὰ στρατόπεδα, oppositi sibi exercitus, 4, 5, 13. - sed de pers. ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter se 3, 10, 5. e. de duobus, ut ἀλ. ἐπιβουλεύουσιν alter alteri, 4, 3, 10. - c. praep. τὰ ἐκείνων παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα 3, 2, 15. - Acc. c. subst. de re, ἐρίδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, inter se, ib. 13. - c. verbis, de pers. φθείροντες ἀλλήλους, se invicem, 1, 13, 5. 1, 16, 7. ὑπερίμνησκον ἀλ. τῶν λ. alii aliis, 6, 8, 8. c. praep. ἐπ' ἀλλήλους ἡπείγοντο, adversum utrique contendebant, 3, 4, 8. - πρὸς ἀλλήλους φασιάζοντες, inter se, 3, 2, 14. 3, 13, 12. - † ἀφ' ἡμῶν φασιάζοντες ἡδὴ, πρὸς ἀλ. αὐτὸν κακῶς ἡγόρευον, inter se, 5, 2, 14. clam secum soli. - †† de re, ναυσὶν, ὧν πρὸς ἀλλήλας συνδεθέντων, inter se, 6, 7, 13. - †† ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δεσει 8, 4, 14. pro adi. mutius. - †† ἐφασίαςαν πρὸς ἀλλ. Λαοδίκεια - Τίριοι 3, 3, 3. per synesin simul cum fem. et masc. dum i. Λαοδ. lateat masc. incolae.
- ἀλλοδαπός, phys. de re f. loco, ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, in extera regione, 8, 7, 16. sc. γῆς f. χώρας, ut et in seqq. casibus fem. opp. ἐν τῇ Ῥώμῃ λ. ut opp. ἐν τοῖς οἰκείοις ib. 14. ἐν ἀλλοδαπῇ διατρεφόμενοι, in peregrino solo, 5, 2, 15. εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ad extero 3, 4, 18. - ††† de aliis rebus, ζῶα σχήμασιν ἀλλοδαποῦ ἀπεικονίσθη, aliena figura, 1, 14, 2. monstrosa, prodigiosa, non legitima nec propria nec naturalia et solita. - c. adiuncto ἀλλοδαπὸν ἢ πανταπασὶ βάρβαρον τὸ σχῆμα, peregrinus habitus, 5, 9. Elagabali sacerdotis vestitus Syrus f. Phoenicius, opp. πρὸς τὴν Ῥωμαίων εὐχλὴν.
- ἄλλος, masc. de pers., in relatione quadam, ἀλ. μὲν οὐδεὶς λ. alius 1, 13, 1. opp. sq. ἡ δὲ ἀδελφὴ λ. - † τῶν μὲν κινδύνων αὐτὸς μεθεξέουσι, τὰ δὲ μεγαλὰ - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, 8, 3, 13. † αἴτιος οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλο ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. 5, 5, 2. - † ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον 4, 11. † ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ex alterius iussu, 8, 3, 15. opp. sq. ἐξ οἰκείας ἀνάγκης λ. - † ἄλλω μὲν αὖ τῷ θάρσος ἐνέβαλεν 3, 12. opp. sq. ἐμὲ δὲ λ., pro quo μὴδ' ἄλλω τινὶ πεισθεῖς, alter 5, 5, 10. opp. praeced. - †† πᾶν τὸ τῷ ἐτέρῳ φίλον, τῷ αὐτῷ ἑχθρὸν ἦν, alteri - alteri, 3, 10, 6. - ἐπειδὴ ἄλλον οἱ αὖρον 8, 8, 16. opp. praec. - †† per Lat. aliud sq., δορυφόροι ἀνθεσκήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατῷ, reliquo, 5, 4, 16. it. in plur. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνδρωποὶ, caeteri, 2, 4, 7. opp. sq. it. reliqui, 5, 8, 1. οἱ μὲν ἄλλοι, caeteri, 1, 6, 10. 7, 11, οἱ μὲν ἄλ. πάντες 4, 3, 16. - † τοῖς τε ἄλλοις - καὶ νεανίσκους caeteros, 7, 4, 5. - † οἱ μαχόμενοι, κωλυόμενοι τοῖς ἄλ. ἐπιέν, ad reliquos, 4, 15, 14. hostes, utrinque oppositos, pro pr. ἀλλήλοις. - ὑμῖν μὲν, τοῖς δ' ἄλλ. πᾶσιν ἀνθρώποις, caeteris, 8, 7, 1. - τοὺς μὲν πρεσβυτέρους - τοὺς δ' ἄλλους πάντας, caeteros, 2,

3. τοὺς μὲν ἄλ. πάντας αὐτοῦ στρατηγούς - τὸν δὲ λ. *caet.* 3, 7, 11.
 — Sed in plur. pro vulg. Lat. *alii*, οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σώζειν, *aliena*, 8, 3, 14. εἴ τι Σύλλα - ἢ ἄλλοις πέπρακται 3, 7, 18. οὐκ αὐτοὺς αἰτίους γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. Tum ling. masc. de re, οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχευ, *alium*, 1, 15, 8. Commodus in feriando, scil. ἢ ἐκείνου f. ἐκείνα, *quae* in pr. nominata, μέτωπον ἢ καρδίαν. it. plur. εἰς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, καὶ τοὺς ἄλλους νεῶς ἀνελθῶν, *caeteris*, 1, 7, 12.
 — Porro Fem. de re, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. *alia*, 4, 2, 12. χλαμύδιον, ἢ τινα ἄλλην ἐσθῆτα 4, 12, 4. Sed διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας, *caeteram*, 4, 8, 15. μετὰ τῆς ἄλ. ἐπιμελείας, *reliqua*, 1, 2, 2. μ. τ. ἄλ. εὐδαιμονίας, *caetera*, 2, 11, 16. - it. de perf. πεζὴν δύναμιν ἄλλην 3, 1, 2. Tum plur. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας 3, 8, 13. - sed τὰς ἄλ. ἐπιστολάς, *caeteras*, 4, 12, 14. Iq. opp. Dein Neutr. ἄλλῃ σοφίσματι, *alio*, 2, 13, 21. praeter prius. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, v. ante; οὐδ' ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ αἰόντιον 1, 15, 8. *quam* in pr. 3. memoravit; οὐδὲ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. ib. 7. — † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα, δεῖξασα, 1, 13, 2. v. οὐδέν. — †† c. gen. rei, προστίθῃσι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἡμῖς 4, 4, 17. aliud pensitato dimidium, f. *dimidium aliud*, *quam* pendebatur ante. †† τὸ ἄλλο στρατιωτικόν, *caet.* 8, 7, 20. Denique plur., de re, †† ἐρη, οἷα οὐκ ἄλλα λ. *quales nulli*, 2, 11, 16. πλείστα ἄλλα τῇ πόλεως μέρη 1, 14, 9. — †† εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, *alias*, 1, 17, 23. *alio tempore*, per ellips. χρόνων f. *καιρῶν*. Sed λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀστράκων. 7, 12, 11. *al. vel reliqu.*, v. ἄλ. ἐθνῶν, *caeteris*, 8, 7, 18. opp. praeced. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, *caeterae*, 2, 10, 15. τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα ἐπεβούλευσέ μοι, *caetera*, 4, 5, 7. †† τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, στρατιωτικὸς δὲ λ. *caeteroquin*, 4, 12, 1. τὰ ἄλλα μὴ Φαῦλος λ. *alioquin*, 3, 4, 15. p. adv., oppressa pr. κατὰ, Lat. *caetera*, it. *caeterum*.
 ἄλλοτε, *solitarium*, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε, *prius nunquam*, 2, 10, 4. non *alias*, non *unquam*.
 ἀλλότριος, propr. masc. de perf., quoad genus ac familiam, c. adiuncto et opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, Iq. ἄλλὰ τῷ ἀνεψίῳ, *alienum*, 5, 7, 4. non propinquum. sed Fem. de re, τὰ χρήματα, ὅσα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, ex *alienis calamitatibus*, 4, 4, 18. *aliorum*, - Neutr. plur. παῖσαι τοῦτον τῆς ἀλλοτρίων ἐπισθυμίας. 6, 3, 11. oppresso gen. χρημάτων, ut Lat. *aliena*, i. *alienae* f. *aliorum res*. - Sed impropr., c. gen. rei, tum de perf. χάριτος ἀπρεποῦς καὶ βίας ὠμῆς ἀλλότριος, *alienus a* - 2, 4, 5. remotus, liber, non utens, abstinens, non propensus, inimicus, perosus. - c. opp. φόνων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων, ἀλλότριος ἐγένετο 6, 9, 16. Iq. εἰς τε τὸ Φιλάνθροπον - ἐπιρρέπης. - tum de re, εἰ καὶ βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, *aliena*, 1, 15, 14. ἀπερ-σωφροσύνης στρατιωτικῆς - ἀλλότρια ἐνομιζέτο 3, 8, 9.
 ἀλλοτρίως, impropr., de animo, διάνεινται πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, *alieno animo* sunt, 7, 8, 16. *alienati* sunt ab -, *oderunt*. - it. c. adiunctis, φύσει ἄλ. καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διένειντο 7, 10, 2.
 ἄλλως, a) de *causa*, c. relato f. opp. οὐκ ἄλλως - ἀθύμως μάχεται, Iq. ἄλλ' ἢ οἰόμενος, *haud alia de causa*, nisi quia 4, 15, 15. - sed absf. εἴ τινες ἄλ. παρήσαν, *aliud agentes*, 4, 9, 13. *alia de causa*, spectandi gratia. - †† τὸ παιδίον, ἄλ. ἀθύρον, forte, 1,

- 17, 7. αὐτῷ, ἄλ. ἐξῶτι, sic forte, 2, 9, 7. de nulla certa causa, i. casu, fortuito. - b) de tempore, Lat. *alias*, vel Bg., c. verbis, abf. postpositum, μισῶν ἄλ. alioqui, 4, 13, 6. - vel praepos. cum relato f. opp. εἴτε ὁντως λ. εἴτε ἄλ. συσκευαζόμενος λ. 4, 12, 9. - it. c. adi. abf. καὶ φον ἄλ. νεανίαν, alioquin, 5, 7, 1. ἄλ. φιλόδοξος ὢν 7, 5, 18. - sed cum particula quadam, et in opp. ἄλλως μὲν μισοῦντες αὐτόν, sq. τότε δὲ καὶ ἡγεύμενοι, alioquin etiam, 5, 8, 16. - †† simul c. adv. ἄλ. μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηστὸς ὢν, sq. ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. alioqui, 3, 3, 5. it. cum alia particula praemissa, καὶ ἄλ. μὲν ὄντα χαῖνον, sq. τότε δὲ καὶ πιεῦσαντα, alioquin etiam, 2, 15, 4. - ††† sic tamen abf. γυνή καὶ ἄλ. ἐντρεχῆς, alioquin etiam, 5, 8, 7, 6, 8, 9. - ††† simul c. abl. rei f. modi, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἄλ. ὑπάρχων, alioquin etiam; 3, 14, 3, 8, 3, 16. - denique c) de modo f. conditione, c. relato, οὕτε γὰρ τις αὐτῷ - ἄλλως προσήκει, εἰ μὴ λ. temere adibat, 3, 5, 11. aliter, alio modo. - οὐδὲ γὰρ ἄλλως - ὁδὸν εὐπρεπῇ - ἐσσεσθαι, μὴ τῆς - πόλεως - καθαιρεθείσης, aliter, 8, 4, 4.
- ἄλογος, de re, masc. sexu c. subst. fem., κίνησις, infans, 2, 6, 2. prae luctu et ira, ob Pertinacem occisum, amens, magnus. — ἀλόγῳ ὀρμῇ, caeco, 2, 5, 3. yefano, 8, 8, 6. utrinque de Praetorian., prae ira. - ††† παῖσιν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὀρμῇ, caeco, 2, 5, 7. c. formula adv., nisi εἰς τ. π. pertinet ad subst. †† ἀλόγου ἐλπίδος, inani, 2, 8, 3. c. negat. αἰτίαι τοιαῦται, οὐ τι γὰρ ἄλογοι, minime improbables, 7, 4, 1. nullo modo sane improb. f. leves, i. valde probabiles, idoneae, graves.
- ἀλόγως εἰς τιμὰς προαχθέντας, temere, 6, 1, 7. sine idonea causa; inconsiderate, imprudenter, sine merito, dotibus et notitiis necessariis.
- ἀλουργῆς, physf. de re et vestitu eo que imperatorio, c. subst. tum fem. χλαμύδα, ἣν ἔφερον ἀλουργῇ, purpureum, 4, 8, 21. - c. adiuncto, ἀλουργεῖς καὶ χρυσοῦφεις ἐσθῆτας 1, 14, 16. - tum masc. χιτῶνας χρυσοῦ καὶ ἀλουργεῖς 5, 3, 12.
- αἱ Ἀλπεῖς, Alpes, 8, 1, 8. sed descriptae ib. 12, et 2, 11, 15. sq. τὸ ἄλτος, physf. τὸ χωρίον, μεγίστοις κατάσκειον θαυμάφοις ἄλσεσιν, lauretis, 1, 12, 3. laurigeris nemoribus, lucis.
- Ἀλτινον, oppid. Ital. τὰς λίμνας μεταξὺ Ἀλτινοῦ λ. Altinum, 8, 6, 11.
- ἄλως, improp. c. gen. rei f. loci, οὐκ ἂν εὖροι τοσαύτας πόλεις ἄλως, expugnationes, 1, 1, 5.
- ἄμα, c. abl. A) perf. in notione societatis f. comitatus, in univ. c. artic. Ἀττωνῖνος ἄμα τῇ μητρὶ κατέστρεψεν, simul matre, 5, 8, 19. τὸν Γορδιανὸν ἄ. τῷ υἱῷ λ. Gordianum filium quo, 7, 4, 4. - nominatim in eundo, veniendo, verbis que motus, τὸν Δαῖτον, ἄμα τῷ Ἐκλέκτῳ εἰσελθόντα, cum, 2, 1, 15. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἄμ. τοῖς παισὶ, una cum, 4, 1, 2. cum, 6, 7, 11. 8, 1, 4. - in deliberando, ὁ Δαῖτες - ἄ. τῇ Μάρτιᾳ - ἐβουλεύοντο 2, 1, 6. - † sine artic. ἄ. γενεῖσι καὶ ἀδελφοῖς, una cum, 4, 9, 10. cum, 8, 4, 20. - †† ἄμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλος, equo, 7, 2, 14. ἐπεισιπῆδῃσαντες ἄ. τοῖς ἵπποις διανήχσεσθαι, cum equis, 8, 4, 7. - B) c. abl. rei, in notione temporis et actionis eiusdem, omnino que coniunctionis, ἄμα τῇ ζῶον ὀρμῇ ἔφερε τὴν πληγὴν, simul cum, 1, 15, 7. sine artic. ἄ. ἡλίῳ ἀνίσχοντι, statim que cum solis ortu, 3, 4, 8. mox sole oriente, 4, 15, 1. cum sole oriente, 8, 1, 11. - †† τῆς τροφῆς ἄμ. ποτῶ πολλῶ

ἔωθούσης τὸ Φάρμακον, cum, 1, 17, 23. - †† sq. καί, pro Lat. etiam, et alio casu subst., ἀμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλίσσαι, simul cum vita et imperium, 5, 5, 1. - ††† τὰ χρηστὰ ἀμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τῇ περὶ αὐτῶν μετῴχῃ συναναλίσκει, simul cum, 2, 5, 18. ubi ob v., compol. c. pr. σύν, poterat ἀμα abesse. — †††† ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ εἰς τὰ τοιμάρμενα ἀμα τῷ θαρράλῳ εἶλεται, coniuncta audaciae confidentia, 2, 14, 3. ἡμῖν τὸ εὐτακτον ἀμα τῇ κοσμίᾳ ὑπάρχει, composita ordinata que, 6, 3, 15. At utr. loco, ut Lat. cum, pro copula mera et (quo et tendit Eg. que) s. praeter s. praeterquam, nosirat, nebst s. ausser. — C) infinitivi, de perf. ant re, in universum, ἀμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, simulac, 3, 2, 9. - it. in v. v. motus, ἀ. τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν 1, 5, 14. 3, 2, 10. simulatque, 7, 9, 9. 8, 4, 26. - ἀ. δὲ τῷ παραδραμεῖν τὸ περίεργον, simul autem ac, 7, 4, 10. - in v. v. sensuum, videndi, audiendi, αὐτὸν ἀ. τῷ ἐπιθανῆναι πάντες εὐφρόνησαν, simul atque, 2, 5, 6. 2, 14, 1. - ††† c. adv. simul sequente, τὸ ἔνομα ταῖς ἀκαῖς ἀμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς ὁρεῖ διαβολῇ, simulac ad aures accidit, statim afferre rel. 4, 5, 3. ἀμα γὰρ τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθείας - ἤρξατο, simul enim ac imper. suscepit, statim, 7, 1, 14. - †† simul particula καί, pro etiam, sequente, et verbo finiti temporis, ἐκπατήσας ἀμα τῷ σεσωσθαι καὶ δεῖξαν ἀνδρείας ἀτηρέγματο. cum salute etiam gloriam rel. 4, 5, 6. ἐπισκία καὶ χρηστότης ἀμα τῷ θαυμάζεσθαι καὶ ἔχει λ. clementia - simul et admirationi sunt et referunt rel. 5, 1, 12. quo utr. loco i. q. supra in ἀμα c. subst., praeterquam, quod - etiam. - Tum sive abl. A) sequente καὶ copula mera, c. verbis, intervallo, ἐχρῶν, ἀμα τὸν Κόμμοδον ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περώνιον λ. simul Commodum - et Perennium, 1, 9, 16. - in vicinia, ὁ Ἐυλεπτος ἦν - τοιμῆσαι ἀμα καὶ ὀρεῖσθαι πεφυνκας. ad audendum simul que peragendum, 1, 17, 14. ad aud. simul et perag., ut 3, 13, 13. recto Eg. ordine, σωθροῖζεν αὐτοὺς ἀ. καὶ συνάγειν λ. emendare ipsos simul et conciliare. - c. subst. ὑποζωγίῳ ἀ. καὶ ἀνθρώπων 1, 12, 2. 2, 8, 4. - †† per ambiguous lect. 2, 10, 1. - c. adi. ἀνείσθητον ἀ. κ. ἀχάριεν, sensus expers et ingratum, 2, 5, 15. 8, 8, 20. atque 2, 9, 2. - B) †††† ἀμα τὲ sequente καὶ copula mera intervallo, ὡς μὴ ἀμα τὲ τραῦσαι καὶ φονεῖσθαι, quin simul et vulneraret et occideret, 1, 15, 8. μαῖα, propr. τὰ πτώματα, ἀμάξαις ἐπιτεθέντα, plausuris, 4, 6, 2. ignominiae ergo. — μαρτάνειν, moraliter, de perf. abl. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἀμαρτάνων 5, 6, 23. in peccando s. quum peccabat. it. — μαρτεῖν, de perf. c. adv., τοσούτον ἡμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, 5, 2, 6. - c. acc. rei et praep. τιμωρίαν εἰς πρᾶπτων, ἐθ' οἷς ἡμαρτήμεσαν εἰς αὐτὸν, pro iis, quae peccassent in ipsum, 7, 9, 24. p. ἐπὶ τούτοις, ἀ λ. - Sed pass. de re, abl. συγγνώμην τῶν ἀμαρτηθέντων, delictorum, 8, 3, 5. — μαρτημα, c. adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμ. non meum id delictum, 2, 5, 12. sc. ἐγὶ, non id deliqui s. commisi. †† μὴ εἰς τι τῶν γενικῶν ἀμαρτημάτων ἐξεκείλ, vitium, 6, 1, 11. - ἀλόντα ἐπὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασι, criminum, 3, 10, 11. - sed simul c. adiuncto, παραμεινόμενος ἀσεβημά τε καὶ ἀμαρτήμα τηλικούτον, delict. 5, 6, 4. Hellogab., nubens Vestali; ἐπὶ τηλικούτοις ἀμαρτήμασι τε καὶ τοιμῆμασι μυρίων ἄξιον θανάτων, pecc. 2, 15, 14. Praetoriani ob eandem Pertinacis. - sed abl. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἀμ. τὴν ἀλήθειαν. delict. 4, 9, 4. de dicteris et scom-

- masi; tum επιτηδεύειν τὴ τῶν ἀμ. flagitium, 6, 1, 13. † εἰ τιμὰς προαχθέντας, ἐφ' οἷς εὐδοκίμηκεσαν ἀμαρτήμασι, ob ea, quibus inclamarant, scelera, ib. 7. ποτὶ c. gen. persf. κέλαρας αὐτοῦ τῶν ἀμ. vitiis, 5, 5, 10. † ὅσοι ὑπηρεταὶ τὲ καὶ συνεργοὶ εὐδοκούν εἶναι τῶν ἀμ. (αὐτοῦ) sceler. 5, 8, 16. ἀνεσιν πάντων ἐδίδου ἅ. (αὐτῶν f. αὐτοῖς) delict. 7, 12, 5. †† c. gen. rei: ὁ δὴ μοι τὰς αἰτίας τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φόνους, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀνέφερον ἀμαρτήματα, crim. 1, 14, 13.
- ἀμαρτυροῦν, trop. pass. de re, masc. sexu c. subst. fem. ἀμαρτυροῦν ἱστορίαν carentem testibus, 1, 1, 4. non firmatam testimoniis, non ductam a fide dignis viris, scriptoribus, litteris que ac monumentis publ., incertam.
- ἀμβλύνειν, improp. de persf. c. acc. rei, (αὐτῇ, ἢ μητρὶ) ἡμβλύνει αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμὰς, retundebat, 6, 5, 19. debilitabat opprimebat, cohibebat.
- ἀμείβεσθαι, trop. med. c. acc. persf. ἀμείφασθαι τοὺς εὐεργεσίας προεληφότας, remunerari, 5, 1, 13. simul c. adv. formula e adiuncto, ἀμ. σὲ κατ' ἀξίαν, καὶ τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι, 3, 11, 10. c. adv. legitimo, τοὺς ἄλλους μεγάλως ἡμείψατο 5, 7, 11. - simul c. abl. rei f. modi, δώροις αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἡμείβετο 2, 8, 14. ††† c. rei et acc. et abl. simul que adv., τὴ τοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψασθε, parentis memoriae gratiam hoc pacto dignam referetis, 1, 5, 20.
- ἀμεινον, moral. (ἐσι), παρασχεῖν, ἢ λ. praestat, 5, 1, 17. melius decentius, gloriosius.
- ἀμέλεια, moral. absf., τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν προδεδωκότε incuriam, 6, 7, 8. it.
- ἀμελέεσθον, neutr. p. adu. τῷ Ἀντωνίνῳ (Elagabalo) προσεφέροντι negligentius, 5, 8, 14. opp. pr. ὑπερφωδῶς ἡσάζοντό τε καὶ εὐφρόμουν, sine tanto honore, reverentia, favore. sed de disciplin militari, ἢ στρατιὰ τὴν πορείαν ἀμ. ἐποιεῖτο 6, 5, 16. sine agmin instructo; it. ἀπίνοντας ἀμ. securius, 7, 11, 18. ἀ. μαχομένου neglig. 8, 2, 5. in oppugnanda urbe, segnius, pigrius, sine amore magno, non pertinaciter, non crebro.
- ἀμελέω, moral. c. gen. rei, τῆς εἰς τὴν Πρώμην ἀφείδου ἡμέλει, negligebat, 2, 8, 17. ἀμελήσας τῆς πρὸς με πίσεως, neglecta fide, 6, 6, 6. non observare. Pass. c. praep. tum de re, τὰ τῶ πλουσίων πταίσματα πρὸς τῶν ὀχλῶν ἀμελεῖται, negliguntur, 7, 11. non curari, aestimari, sentiri; spectari sine dolore. tum de persf. τῷ τῶν Ἰουλιανὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀμελεῖσθαι, quod Iulianus a - negligeretur, 2, 7, 9. non coli, amari, defendi, i. e. sq. καταφρονεῖσθαι.
- ἀμελήω, moral. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμ. ἔχω 5, 2, 9. i. q. pr. v. primum ἀμελήσας, ἀμελῶν. - τοῦ κοινοῦ (κινδύνου) ἀμ. ἔχει, neglectui habet, 7, 8, 13. i. q. pr. Φεύγειν.
- ἀμέμπτως, propr. pass. τὴν βασιλείαν διώκησε, sine querela (aliorum civium), 6, 2, 1. ut diserte βασιλεύσαντα, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμ. 6, 9, 15. 7, 10, 7. sed act. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἀβεβίωκεσαν, sine ulla querela (sua ipsorum) 6, 9, 5.
- ἀμεριμνία, moral. f. physf. act. c. gen. rei, ἔδωκε γεωργῶσιν -διὰ τὰς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii securitatem, 2, 13. iuncta sic formula adv. δ. π. cum subst. (non cum γ. ἐδ.) perendiad., ubi praeterea subst. duo sunt pro adi. et subst., δεσποτεῖαν ἀμεριμνον, dominium securum, tutum, quietum, n. stratum. ungekränkter, ruhiger Besitz.

ἀμερίμνος, moral. de re, pass., c. masc. subst. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῃ, secura vita, 3, 7, 11. ab hoste externo. sed τοὺς ἄλλους - εἰς ἀμερίμνον βίον μεταχθέντας, sec. vit. 2, 4, 3. opp. pr. τυραννίδος, secura ab iniuria tyranni, - at masc. c. subst. fem. ἀμερίμνον ἔχειν τὴν Φρουρὰν οἰσμένων, securam, 3, 5, 9. ab hoste externo, de militibus intra munitionem. Tum Neutr. p. subst. τὸ ἀμερίμνον ἀνούμενος, securitatem, 1, 6, 26. †† cum gen. rei et adiuncto, παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνέχλητόν τε καὶ ἀμερίμνον 5, 7, 3.

ἀμνημονως, moral. βιοῦν, secure, 4, 5, 15. de civibus.
ἀμνημονεῖν, propr. de pers. c. praep., δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε, ostendendo, eorum, quae acceperitis, non immemores vos esse, 1, 4, 7. p. ὑπ. τούτων, ὧν λ.

ἀμνησία, propr. c. gen. rei, πάντων ἔσω, oblivio, 8, 7, 18. sed absf. ὑπισχνεῖται ἀμνησίαν, oblivionem iniuriarum, 5, 4, 18. it. δοὺς ἅ. 3, 4, 17. sed c. adiuncto, ὑπισχνεῖτο ἅ. ἀνείν τε πάντων ἐδίδου ἀμαρτημάτων 7, 12, 6. it. διδόντος ἅ. συγγνώμην τῶν ἀμαρτηθέντων 8, 3, 5.

ἀμοιβαίος, trop. de re, ἀμοιβαίαν εὐνοίαν, mutuam, 1, 4, 6.

ἀμοιβή, trop. ambigue, de re, an actione, τεύξεσθαι ἀμοιβῆς μεγαλοδωρου, praemium, 1, 9, 12. ἅ. ἐξαιρέτου τεύξ. remuneratorem, 7, 1, 24. sed magis de act. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς - ἀντιδοῦναι μείζον, in vicissitudine beneficiorum, 2, 3, 14. † ἀχαρίζους τὰς ἀμοιβὰς Ἀλβίνος ἀποδίδωσιν, remunerationes, 3, 6, 6.

ἀμπelos physf. ambig. τοῖς ἀμπelon μὴ γεωργοῖσιν, qui vitem non fererent, 8, 2, 8. an de vinea. sed ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium, 8, 4, 14. it. ἀμπέλους ἐξέκοπτον (ὁ στρατός) vites, ib. 12.

ἀμπῶτις, physf. c. gen. rei et adv. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ συνεχῶς ἀμπῶτισιν, Oceani frequentī reciprocatōne, 3, 14, 11.

ἀμυντήριος, physf. neutr. c. gen. persf. ἀμυντήρια φέροντες ἑαυτῶν 7, 11, 7. sc. ὅπλα, tela, ficas, cf. §. pr.

ἀμύνω, physf. c. dat. persf. ἡτίνγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, opitulaturi, 8, 8, 15. Sed med. c. acc. persf. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλευοντας, ulcisci, 4, 5, 12. ἡμυνάμην τὸν ἐχθρόν, ultus sum, ib. 13. it. ἡμ. (αὐτόν) ὡς πολέμιον ib. 1. it. μὴτε ἀμύνασθαι (αὐτοὺς) δυναμένων, ulcisci, 2, 6, 2. tum absf. ἀνανδρὸν τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον 3, 6, 9. opp. pr. ἀρχεῖν ἐργων πονηρῶν. †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι, ὑπάρχει τὸ εὖελπι, ex eo, quod non infertur iniuria, sed propullatur, 6, 3, 9. praec. ἀρχεῖν ἀδίκων ἐργων et τοὺς ἐνοχλοῦντας ἀποσείεσθαι. †† Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμύνονται, εἰ τῷ τείχει προσβάλλῃ ὁ δῆμος, ut reprimerent, 2, 5, 15. p. τὸν δῆμον, εἰ προσβάλ. λ. sed c. acc. rei, οἰκίαν ἐχθρὰν ἀμύνασθαι, persecutum esse, 4, 13, 15. f. ultum. †† in opp. εὐλογον (ἐξ) τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεῖνόν, ἀμύνασθαι (αὐτό) μᾶλλον, ἢ ὑπομείναι, propullare (sc. a se) 4, 5, 5.

ἀμφήριος, trop. pass., de re, masc. sex. c. subst. fem. τὴν ἀρχήν, ἐν μέσῳ ἐξορήμενῃ, καὶ ἀμφήρισον οὖσαν, principatum - ancipitem, 3, 6, 10. controversum adhuc; de quo adhuc certatur, qui nondum est occupatus et arreptus.

ἀμφιβόλος, trop. de re, masc. f. c. subst. f. ἀμφιβόλῃ τύχῃ, dubii eventus, 7, 5, 11. πολέμου ἅ. τύχῃ, belli fortuna, quae dubia et anceps est, 8, 3, 10. † αἰσχροῖς τε καὶ ἀμφιβόλοις ἡδοναῖς, ambiguas volupt. 2, 7, 4. cinaedi.

ἀμφιένυσθαι, phys. pass. cum acc. rei s. vestitus, per pr. κατὰ ὀρ-
 pressam, γυναικες, ἀμφιένυμεναι ἐσθῆτας, indutae vestes, 4, 2, 6.
 ἀμφιένυτο ἐσθῆτας, induebatur vestibus, 1, 14, 16. † ἡμφιέν-
 νυτο περιβλήματα τὰ Γερμανῶν 4, 7, 4. ii. ἡμφισμένους τὰς ἐσθῆ-
 τας λ. 4, 2, 19. ἡμφίετο τὴν ἐσθῆτα 3, 11, 3. † ἀμφιέννυται θά-
 ρακα, induitur lorica, 3, 12, 16. †† abf. ὅθεν οὐδ' ἀμφιέννυ-
 ται, induuntur, 3, 14, 14. Britanni, sc. ἐσθῆτας τινας, i. ἀμφιστρέν-
 ται, induto, 1, 10, 12. personam aliquam in ludo. Sed Med.
 c. eodem acc. ἀμφιστάμενος χλαμύδιον, amicus chlamyde, 4, 12, 4.
 τὸ ἀμφιστάτρον, propr. πεπλήρωτο, amphitheatrum, 1, 15, 5. 1, 8,
 12. in ludis scenicis. — γυμνός εἰς τὸ ἀ. εἰσῆλθεν 1, 15, 15. Com-
 modus, ut gladiator.
 ἀμφιλαφής, impr. de re, c. adiuncto, θαυμασὰ καὶ ἀμφιλαφῇ κτή-
 ματα, ampla, 7, 12, 14.
 ἀμφισβητεῖν, trop. de pers. absf. εἰ καὶ τινες ἀμφισβητοῖεν, cum ipso
 contenderent, 2, 6, 10. de imperio.
 ἀμφορεύς, propr. cum gen. rei fluidae, οἶνου πολλούς ἀμφορέας τῶν
 βωκῶν προχέων, amphoras, 5, 5, 16.
 ἀμφοτέροι, de pers. absf. ambo, 3, 10, 6. ἀμφοτέρους, utrumque, 3,
 11, 20. — sed c. pron. ἀμφοτέροις ἡμῖν, utrique nostrum, 3, 6,
 8. — it. c. subst. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας, utrumque imperato-
 rem, 3, 12, 15. (qui §. 2. δύο βασιλέας,) it. τοὺς βασιλ. α. ii. 20.
 — sed Fem. ἀμφοτέραι αἱ Μαισῆς θυγατέρες, utraque Maesae filia,
 5, 7, 6. ταῖς πόλεσιν ἀμφοτέrais, urbibus utrisque, 3, 3, 5.
 ἀμφοτέρωθεν, phys. ἐπιγυμένων, utrinque, 1, 17, 1.
 ἂν, post pron. ubi in Vs. sufficiat solus Lat. coniunctivus, ὅσα
 δ' ἂν - ἐπιτέλεισθε, 1, 5, 24. ὅ περ ἂν σχῶσι 6, 3, 14. ὅ τι δ' ἂν
 μέλλοις πράττειν 3, 11, 13. — sed c. adv. simul ὅ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς
 δοῦναι θελήσω 2, 13, 10. — it. post sola adv. ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασι-
 λεὺς ἦ 1, 6, 14. — † ἐς' ἂν αὐτοὺς τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκνικασατο
 4, 9, 11. vbi potest aor. verti per plusq. coni. solum, donec --
 circumvenisset, vel simul per Lat. particulam quidem s. tandem.
 — Porro c. verbis, nominativum c. optat., ubi redundet in Vs.,
 ἂν τις ἐπιτέλεισθαι δύναται ἂν θυγατέρα 4, 10, 15. ὑπ' Ἀλεξάν-
 δρου δ' οὐκ ἂν τις εἰπεῖν ἔχοι λ. 6, 1, 16. — Dein c. verbis, ubi
 vertatur aut per Lat. adv. forte s. fortassis, aut per Lat. illa auxilia-
 ria v. *dehere*, *posse*, *vellere*, sed et per merum Lat. coniunctiv.
 praef., impf., plusq., ut, cum fiat per modum indicat. aor. 1.,
 verbo positum, ἀπεικασεν ἂν τις τὸ μειράκιον 5, 3, 14. it. ἤρθη
 ἂν λ. 7, 3, 1. — sed praepositum, πᾶν ἂν ἡ αὐτοῦ βασιλεία εὐδο-
 κίμησεν 6, 9, 17. 8, 4, 14. e. — it. aor. 2. praepositum, οὐδ' ἂν
 νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον 2, 8, 3. it. τοῦτο δ' ἂν τις ἔσχεν ἐγκαλέσαι λ.
 6, 1, 24. — sed postpos. ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μείζον 3, 6, 8. — †† ea-
 dem periodo praepos. et postpos. ἄλλω μὲν ἂν τῷ θάρσος ἐνέβαλεν,
 ἐλπίδα τὰ ὑπέφηνεν ἂν 2, 3, 12. — tum per optat., praepositum,
 praef. εἰκότως ἂν - ἀποκαλοῖην, 1, 5, 11. — sed postpos. εὐδαιμονοί-
 ημεν δ' ἂν 1, 5, 22. — sed longius a v. suo distractum, εἰκότως
 ἂν - σέργοιτε 1, 5, 16. — sed longius ὡς ἂν - μὴ ἔχοι καιρὸν 6, 1,
 13. — tum aor. 1. ἐνταῦθεν ἂν τεκμήραιντο 2, 10, 15. ἀπεικασαί
 τις ἂν τὸ σχῆμα 4, 2, 15. — it. distractum ἂν - μερισθεῖην 4, 3, 19.
 — tum aor. 2. οὐκ ἂν εὖροι 1, 1, 5. — sed εὖροι ἂν εὖλεγον 4, 5,
 5. — at distract. ὡς ἂν -- παράσχοι 1, 8, 4. ὅπως ἂν - πάσκειν 2,
 6, 5. οὐδ' ἂν -- ἀνάσχοιντο 2, 10, 12. — ††† ἴσως ἂν -- ἐπιπλα-
 γμῆτε, fortasse - expavesceitis, 6, 3, 6. ubi ob adv. disest. red-
 datur per merum coni. *expavescat*, vel per v. auxil. *possitis* s.

possētis expavescere. — Porro per coniunctiv. praes., distractum, ὀπηρῖνα δ' ἄν - κατὰσθται 2, 3, 15. 2, 12, 7. ὡς ἄν - ποιῇ 2, 7, 16. — it. aor. 1. ὀπηρῖνα ἄν δεῖθῃ 3, 1, 5. — it. aor. 2. ὀπ. ἄν εἴσιν 2, 13, 8. — †††† c. particip., distract. ὡς ἄν - περὶ θέντων 5, 4, 13.

ἀνά, c. acc. loci, ἡσυχίαν εἶναι ἀνά τὰ βασιλεια, in palatio, 3, 12, 13. † ἡ Φύμη διέδραμεν ἀνά τὰ στραπέδα 5, 4, 1. de loco, an pers., sed utrinque Lat. *per*.

ἀναβαίνειν, physf. de persf. c. praep. alia, εἰς τὰ δωμάτια, adscend. 1, 12, 16. — sed impropr. ἐξ εὐγενείας, ὡς περ κατ' ἀκολουθίαν, ἀναβάτας ἐπὶ τοῦτο, huc evectos, 8, 7, 10. adeptos imperium.

ἀναβιβάζειν, physf. de persf. c. acc. persf. et praep. alia, καθέντες κλίμακα, τὸν Ἰουλιανὸν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβίβασαν, adscensum praebuerunt, 2, 6, 14. milites, siverunt adscendere, evexerunt, exceperunt.

ἀναβοᾶν, physf. de persf. c. praep. alia, εἰς οἰμωγὴν, exclamare, 1, 14, 17.

ἀναβολή, impropr. abf. μηδὲνα διδοὺς καιρὸν ἀναβολῆς, cunctationi, 2, 11, 1. οὐδὲ καιρὸν εἶναι ἀναβολῆς, dilationi, 1, 17, 16.

ἀναγινώσκειν, impropr. de persf. c. acc. rei f. scripti, ταῦτα ἀναγνούς, quibus lectis, 4, 15, 20. — † ὁ δὲ ἀναγνούς, cum legisset, (τοῦτο, τὸ γραμματεῖον) 1, 17, 14. — it. Passf. de re, ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, lecta, 5, 2, 1. τὸ γραμματεῖον πέμπει αὐτῷ ἀναγνωσθῆσόμενον, legendum, 1, 17, 14.

ἀναγκάζειν, trop. de persf. c. acc. persf. et sq. inf. ἡνάγκασαν αὐτὸν, ἐλέθρια συνέψασθαι, coegerunt, 4, 9, 6. — Passf. c. adiuncto ταῦτα ἐπράττετο, ἀκούτας τε καὶ ἀναγκάζομένου αὐτοῦ, coactio, 6, 1, 22. — it. c. inf. et adv. εἴθις αὐτὸς ἡναγκάζετο, μέναι οἶκοι, cogebatur, 3, 15, 1.

ἀναγκαῖος, trop. de re, ἀναγκαῖαν ἡγήσατο τὴν κινδυνάω, sc. ἐδὲν, necessitat. 4, 4, 6. — c. opp. οὐχ οὕτως εὐλόγους αἰτίας ἐχθρας, ὡς ἀναγκαῖας 3, 6, 10. — it. Neutr. εἶροι ἄν ὁμοῦ καὶ εὐλογον, καὶ ἀναγκαῖον 4, 5, 5. sq. inf. — sed abf. c. artic. μή τι τῶν ἀναγκαῖων διαφείρη, ne quid necessarium, 1, 17, 8. sc. πραγμάτων, f. γραμμάτων. † c. dat. rei, περὶ τὰ τῇ βασιλείᾳ ἀναγκαῖα 6, 1, 13. — †† τὰ ἀπὸ θαλάττης τοῖς ἡπειρώταις ἀναγκαῖα ἀνέπεμπεν, res necessarias, 8, 2, 7. vitae necessitates, sc. χρήματα.

ἀνάγκη, moral. c. verbo, sq. inf. ἐγένετο, ἀπονέμεσθαι λ. necesse fuit, 1, 8, 9. — sed eodem oppresso, ἀνάγκη (ἐστὶ f. γίνεσθαι) τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. — it. c. dat. persf. simul, ἀνάγκη ἦν ὑποκινόμενοις συνῆδασθαι τοῖς τραχυδαῖσι 8, 6, 2. — Tum gen. in oppo. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν τὴν ἐξόδον, πλὴν τῆς ἀνάγκης. αὐτὸν καλούσης, vocante necessitate, 6, 7, 11. v. καλ. — it. c. praep., εἴ τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης, necessitate coacti, 3, 4, 16. it. οὐ γὰρ οἱ ἐξ ἀνάγκης δολεροῦντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πεισθεῖς ὑπακούοντες, necessitate, 1, 4, 12. †† τῶν μὲν δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. τῶν δ' ἐξ ἄν. κατορθουμένων, rebus molestis et arduis bene gerendis, 6, 5, 8. — † τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ἔχουσιν, necessitate, 8, 3, 15. — † διὰ τὴν παρούσαν ἐξ ἄν. τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praesentem imperii statum necesse erat, 8, 7, 5. — it. εἰτε ἐκουσίως, εἰθ' ὑπὸ ἀνάγκης, αὐτῷ γνωρισθέντας, necessitate, 3, 8, 4. — Porro Dat. οὐχ ὁμοία μὲν προθυμία, τῇ δὲ ἐν τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκη, coacti necessitate, 2, 2, 22. ἀνάγκη μᾶλλον, ἢ προαιρέσει, συνεξυγμένος, necessitate, 3, 10, 14. — α.

- μάλ. ἡ γνώμη, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο, vi, 3, 15, 14. — † παρ-
λαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοία τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀν. ne-
cess. 4, 14, 5. Iq. καὶ χρεία τοῦ παρόντος καιροῦ. — †† δυσφό-
ρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀν. 5, 5, 2. — Denique Acc., c.
gen. rei, οἱ στρατιῶται, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες, neces-
sitate cognita, 4, 14, 19. it. c. inf. μηδενὸς παρόντος, ὃ νέμειν αἰδῶ
ἀνάγκην ἔχει, necesse haberet, 7, 1, 9.
- ἀναγνώσις, improp. οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, (sc. αὐ-
τῆς, τῆς χειρὸς αὐτοῦ,) cum sit tibi eius lectio consueta, 2, 1, 23.
cum eius manu f. scripturam legere consueveris, cum saepe
legeris eam. — † ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἐξ ἀναγνώσεως ἐλεξε τοι-
άδε, legendo, 7, 8, 5. per recitationem f. praelectionem.
- ἀναγορεύειν, phys. de perf. c. acc. perf. dupl., tum propr. f. appel-
lativo, tum dignitatis, τὸ πλῆθος Σεβαστῶν Γορδιανὸν ἀναγορεύει,
appellat, 7, 5, 17. οἱ στρατιῶται αὐτοκράτορα τὸν Ἰουλιανὸν ἀναγο-
ρεύουσι, declarant, 2, 6, 16. 4, 4, 19. nuncupare, 6, 8, 11. 7, 7,
4, 5, 8, 20. 8, 8, 16. † γυναῖκα, ἣν Σεβαστὴν ἀναγορεύσας, αρ-
pell., Heliogabalus, 5, 6, 2. ὁ δῆμος Σεβαστῶν ἀναγορεύει (αὐ-
τὸν) Pertinacem 2, 2, 21. †† c. nom. appellativo, ὁ στρατὸς τὸν
Ἀλβίνου πολέμιον ἀνηγόρευσεν, declar. 3, 6, 17. Tum Pass. c.
nominativo dignitatis, χειροτονίας ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύ-
θησαν, declarati sunt, (Maximus et Balbinus). 7, 10, 8. sed
simul c. nominat. proprii nominis et cum praep. ὁ Σεβῆρος,
ὑπὲρ τῆς συγκλήτου αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, appell. 3, 1, 2. it.
αὐτ. ὑπὸ πάντων ἐκείνους ἀναγορεύεται, nuncupatur, 6, 9, 11.
- ἀναγράφειν, pass. phys. de perf. σωτήρας καὶ προμάχους Ἰταλίας
πάσης ἀναγραφῆναι 8, 3, 9. scribi, nominari, celebrari vt Sol.
tanquam rel.
- ἀνάγω, phys., de perf. cum acc. perf. et praep. alia, ἀνήγαγον αὐ-
τὸν εἰς τὰ βασίλεια, deduxerunt, 2, 6, 19. milites, recens crea-
tum imperatorem, it. 5, 8, 20. † διὰ μέσου τοῦ πλῆθους ἀνάγου-
σιν (αὐτὸν) εἰς τὸ Καπετώλιον, perferunt, 7, 10, 15. c. adv.
τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ δήμου νύκτωρ ἀναγαγόντων (αὐτὸν,) deduc.
2, 3, 1. simul c. praep. διὰ τῶν ὄπλων αὐτὸν ἀδεῶς εἰς τὴν βα-
σίλειον αὐλὴν, deductum, 2, 6, 7. e. †† c. dat. perf. simul, πρὸς
γάμον εἰς τὴν βασ. αὐλ. τῷ Σεῷ ἀνήγαγε, (αὐτὸ, τῆς Παλλάδος τὸ
ἄγαλμα) adduxit, 5, 6, 7. †† ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους
ἐαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, constituere, 2, 6, 7. i.
- ἀναδείκνυμι, improp. de perf. c. acc. perf. dupl., dignitatis et propr.
f. appellativo, ὁ Ἰουλιανὸς αὐτοκράτορα ἀναδείξας (αὐτὸν,) κοινωτὸν
τῆς βασιλείας ἐποιεῖτο, declarare, (Severum per litteras) 2, 12, 5.
it. Pass. ὁ Γορδιανὸς αὐτοκράτωρ ἀνεδείχθη, declaratus est, 8, 8, 1.
†† nominativus c. inf. ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδείχθῆναι, simulac im-
perator declaratus fuit, 3, 2, 9. it. c. praep. τοὺς ὑπὸ συγκλή-
του ἀναδείχθéntας αὐτοκράτορας, qui - creati essent, 8, 6, 4.
- ἀναδέχεσθαι, med. impr. de perf. c. acc. rei f. dignitatis et mune-
ris, τὴν διοίκησιν τῆς ἀρχῆς αὐτὸς ἀνεδέξατο, suscepit, 1, 8, 3. τὴν
ἀρχὴν 8, 8, 21. - τὴν τιμὴν 6, 8, 13. † c. adv. f. nominativo
modi, αἰων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (αὐτὴν, τὴν τιμὴν) ib.
14. †† c. alio acc. rei, δεδιότες, τὴν ἐφ' οἷς ὄδρασαν τιμωρίαν
ἀναδέχασθαι, ne poenas - sustinerent, 5, 4, 10. accipere, dare,
pati.
- ἀναζώνουσθαι, phys. de perf. pass. c. acc. rei f. vestitus, ἀνεζωσμένος
χιτῶνας ποδήρεις, indutus, 5, 3, 12. ἀνεζωσμένοι χιτῶνας ποδ.
luccincti, 5, 5, 20.

- ἀναθάρσειν, trop. de pers. c. adv. ἤδη ἀνεθάρρησαν (ὁ στρατός) receperunt animos, 8, 2, 1. post timorem.
- ἀνάθημα, physf. templorum, εἰ τι πολυτελές ἀν. τίμιον, donarium, (praelatum Elagabali deo in pompa) 5, 6, 20. πέμπουσι τῷ θεῷ (ej. Elag.) ἐκείνου ἔτους πολυτελεῖ ἀναθήματα 5, 3, 9. †† σέφανοι χρυσοῦ ἐκ ἀναθημάτων, in donariis, 8, 7, 4. ††† c. gen. loci, ναῶν ἀναθημάτων ἐχωνεύετο, (a Maximino) 7, 3, 13. ††† c. gen. materiae, τὸ τέμενος, (Pacis) ἀναθήμασι κεκοσμημένον χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου 1, 14, 4. ††† in signis castrensibus, τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένα, ornamentis, 4, 7, 12.
- ἀναθορέω et ἀναθέρω, physf. de pers. c. gen. loci, ἀναθορεῖν τοῦ σκίμματος, exsilire, 2, 1, 15. † ἀναθοροῦντα τοῦ σκ. 2, 6, 10. Var. L. - ἀναθορόντα.
- ἀναθυμιάσις, physf., c. gen. rei f. loci, τῶν ἐλῶν, ἐκ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχυτήτος, quarum vaporibus crassis, (per hendiad.) 5, 14, 15. evaporatione, exhalatione.
- ἀναιμωτῆ, propr. act. βασιλεύσαντα, sine sanguine, 6, 9, 15. ἀρξεν 2, 8, 15, 6, 1, 15. sed in bello, ἀγαπῶν, τοὺς αἰχμαλῶτους καὶ τὰ χρήματα ἀν. ἀπολαβεῖν 4, 15, 20. sine nova pugna. †† c. adiuncto, ἀν. τε καὶ ἀκονιτὶ τοσαῦτα κατωρθωκότα, (Severum, Praetorianis deceptis) 2, 14, 2. ††† pass. ἐμοῦ κρατοῦντος ἐν ἀδείᾳ τε καὶ ἀν. πάντες βιάσσονται, incruente, 5, 1, 9.
- ἀναιρέσις, physf., c. gen. rei f. persf. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, sublationem, 4, 15, 16. † simul c. praep. ὥς μήτε νεκρῶν ἀναιρέσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι 7, 9, 16. sed improp., tum pass. de praeterita et facta iam re, c. gen. persf. διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀν. caedes, 2, 6, 1. interfectio, 2, 13, 1. 4, 9, 5. nece, 4, 13, 4. 4, 15, 20. 5, 3, 4. 7, 1, 10. tum act. de re adhuc futura et facienda, absf. τοὺς οἰκίους αὐτοῦ ἤτουν πρὸς ἀναιρέσιν, nec. 6, 9, 8. sed c. gen. persf. διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, caed. 3, 2, 10. †† simul c. adv. θηρίων - συζαδὼν ἀναιρέσεις, bestias interficiendo, 4, 7, 2. caedes, comminus factas.
- ἀναιρέω, improp. act. de persf. c. acc. persf. ἀναιροῦσιν αὐτὸν, interficiunt, 3, 12, 25. i. q. ὁ. pr. φονεῦσαι, it. 8, 5, 22. cf. 6, 9, 14. † τοὺς τὸν Περτινάκᾳ ἀνηρηκότας, interfectores Pertinacis, 2, 13, 2. ἀνελόντες αὐτὸν, cum occidissent, 2, 1, 1. it. c. abl. modi, τὴν νεολαίαν παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, trucidant, 4, 9, 13. at c. adv. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀφειδῶς ἀνήρουν 1, 12, 15, 4, 6, 12. †† per alios, f. finire, iubere, interfici, ἀνέλεν αὐτούς, occidit, 3, 5, 10. τοὺς ἰατροὺς ἀνελών, occidens, 3, 15, 8. it. c. praep. τούτου τὸν ἀδελφόν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνήρηκει 4, 13, 3. it. c. adv. ἀφειδῶς ἀνήρει πάντας 3, 8, 13. †† per ludum, de imperatoribus, θηρία ἀναιρῶν 4, 11, 15. it. c. abl. modi, ἐλάφους ἐβαλλε - πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν 1, 15, 6. it. c. adv. θηρίων ἱκανοτάδας ἀνέλε πολλάνκις, 3, 8, 15. Tum Pass. improp. absf. τί ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀνηρημένων, barbaros interficimur, 7, 3, 2. vel proprio sensu persf. f. imperf. si interficiebantur; quo sensu dr. et praef. τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας. peremptorum, 3, 10, 12. tum πάντες ἀνηροῦντο 4, 6, 1. ἀνηρημένον ἰδόντες 1, 13, 10. 8, 8, 19. † ὥς - εἰη ἀνηρημένος 7, 6, 21. †† aor. I. pro praef. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρεσθῆναι, occidi, 2, 12, 9. 6, 1, 21. sed et proprio sensu αὐτὸς ἀνιρέθῃ, interfectus est, 7, 8, 12. it. c. abl. modi, Φαγμαίων ἀναιρέθεις, interfectus, 4, 8, 11. interemtus, peremtus. it. c. praep. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτί-

- αις, ἐκ τῆς τυχεύσης διαβολῆς, ἀνυποῦντο 4, 6, 5. ὑπὸ τῶν ἀδικη-
θέντων — 7, 7, 5. τοῖς ἐν-σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνυημένους, caelo-
rum, 4, 14, 2. † τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι, occidi, 2, 5, 9.
† ἀναιρεθέντας πρὸ τῶν βωμῶν πετεῖν, occisi, 7, 3, 15. it. c. adv.
τὸ πλῆθος τῶν ἐκατέρωθεν ἀνυημένων ἢ ἀλόντων, caelorum (in pu-
gna) 5, 7, 15. ἀπροσδοκῆτως καὶ ἀφουλάκτως ἀνυρέθη, interiit, 4,
13, 12. it. simul c. praep. et adv. οὕς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὄρ-
κούς οἰεται ἀνυρῆσθαι, interfectos esse, 4, 14, 14. αἰφνιδίως ἀνυρέ-
θη ὑπὸ τοῦ Φίλου 7, 1, 22. Denique Med., phys., de pers.,
c. acc. rei, τὸ παιδίον, ἀνελόμενον - τὸ γραμματεῖον - πρὸς αὐτὸ
οἶκον, sustulit - et exit, 1, 17, 7.
- ἀναισθητός, trop. de re. act. τὸ μὴ κατ' ἄξιαν ἀντιδρῶν - ἀναισθη-
τον ὀνομάζεται, sensus expers, 2, 3, 15. opus f. signum eius ho-
minis, qui beneficia et beneficiorum magnitudinem non sentit,
non agnoscit, nostrat. *fühlos*.
- ἀναισθητός, phys. ἐπιεν (αὐτὸ, τὸ Φάρμακον) bibit ita, ut nihil sen-
tiret (Commodus) 1, 17, 19. itidem act. nostrat. *unbemerkt* f.
unvermerkt.
- ἀνακαλεῖν, propr., pro simpl., c. acc. pers. dupl. et c. praep. alia,
πάντες, ὥσπερ ἐν μιᾷς φωνῇ, πατέρα χρησὲν - ἀνεκάλουν (αὐτόν,)
vocitabant (Marcum) 1, 4, 21. vocab., appellab. — Pass. im-
propr., de pers., c. praep. alia, εἰς τὸ εὐτακτον - ἀνακαλούμενοι,
dum revocantur, 2, 4, 9. rediguntur, adsuessunt iterum.
- ἀναιεῖν, pass. de re, phys. f. trop. c. dat. loci et rei, χρήματα,
θεατροῖς ἢ πανηγύρεσιν ἀναιεῖν, pecuniae, quae theatri essent
dicatae, 7, 3, 13. repositae, definitae; — de pers. trop., c. dat. rei,
βαρχειαίς καὶ ὀργείοις τοῖς τε θείοις ἔργοις ἀναιεῖν, dicatum (He-
liogab.) 5, 7, 2.
- ἀνάκλασις, phys. de re ac libello, ἐπαλλήλῃ ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν
ἐπτυγμένῳ (τῶν γραμματείῳ,) plicatura, 1, 17, 1.
- ἀνακοινῶμαι, med. trop. pro simpl., de pers., c. acc. rei, dat. pers.
et praep. alia, οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, communi-
cat, 1, 8, 9. narrat, aperit.
- ἀνακομίζω, phys. de pers., c. acc. rei et praep. alia, ἐς τὸ οἶκημα
ἀνακομίσαντες τὴν κλίνην, sustollunt, 4, 2, 16. sursum portant; —
sed Pass. phys. de re, καρποὶ ἢ πόαι χυμοὶ τε ἀνακομίζονται, (ἐς τοῦ-
το, τὸ οἶκημα) inferuntur, ib. e.
- ἀνακτάωμαι, med., propr., de pers., c. dat. pers. et acc. rei, Πέρ-
ταις τὴν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο, recuperavit, 6, 2, 21. it. c. dupl.
casu rei, acc. et dat., Ἀσίαν πᾶσαν τῇ Πέρσῃ ἀρχὴν ἀνακτήσασθαι
ib. 4. sed impropr. de pers., c. acc. pers. τοὺς στρατιώτας
ἀνεκτᾶτο, recreabat, 6, 6, 5. aegrotos.
- ἀνάκτησις, impropr., c. gen. rei, εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν, ad recupe-
randam benevol. 6, 6, 6. recuperationem.
- ἀνακυκλῶσις, phys. τὸ ἵππικὸν τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετὰ τινοῦ εὐτα-
ξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, circumcurrit in orbem quodam decoro
cursu ac recurso, (per hendiad.) 4, 2, 19.
- ἀνακωχή, impropr., c. adiuncto, et praep. ἔχειν ἀνακωχὴν καὶ μέλ-
λησιν τῷ βαρβαρῷ πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν στρατόν, moram,
6, 7, 1.
- ἀναλαμβάνειν, phys. de pers., c. acc. rei, tum instrumenti, ὅπλα
ἀναλαβών, armis sumtis, 1, 15, 15. i. q. simpl. sq. ὅπλα λαμβά-
νων. Sed †† forte pro compos. resumere, iterum capere, in
his, ὁδοῖός, μὴ - τὰ ὅπλα ἀναλάβωσι, caperent, 2, 13, 21. ὅπλα
ἀναλαβόντες, armis assumtis, 7, 11, 12. ἀναλαβόντες τὰς πανο-

πλίας, assumpta armatura, 2, 6, 19. Sed ++ cum acc. rei alio, ἀναλαβάν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, si assumisset stipatorium habitum, 1, 10, 14. Maternus, vestitum et arma. simul c. adv. τῷ Ἀντωνίῳ, (Caracallae) ἤδη σκευὴν ἡνίοχου ἀνελήφότε, habitum aut. induto, 4, 12, 11. Denique c. acc. persf. τὴν στρατὸν ἀναλαβόντες, exercitu assumto, 3, 15, 17, 7, 2, 1.

καλογίζεσθαι, med. moral. de persf. c. praep. alia, καὶ ἑαυτοῖς ἀναλογίζεσθαι, reputantes, 2, 1, 8. cogitantes.

νάλαμα, physf. sine casu, πάντα προσενέκοντο τῇ Κορμίδου ἀφειδέσει καὶ ἀκριτοῖς ἀναλώμασι, sumtibus, 2, 7, 3.

ναμένειν, physf. de persf. c. inf. pro acc. rei, οὐκ ἀναμενόντων τῶν στρατιωτῶν πολιορκιθῆναι, expectantibus oppugnationem, 5, 4, 9. sed c. acc. persf. et nominativo modi, τρέμαν - ἀνέμενε τὸν Θεογεύοντα, expectabat, 6, 9, 12. sed sine casu, οὐκ ἀναμείνας, sq. ὑπῆντο αὐτῷ, haud se continens, 4, 11, 4. it. c. opp. δράσαι τι μᾶλλον θάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας ἡθέλησεν, expectando, 3, 11, 1, 4, 13, 1.

ναμίγνυμι, physf. de persf. c. dat. persf. ἀναμίγας τῷ πλήθει, si immiscuisset se, 1, 10, 14. sc. ἑαυτὸν, se conferens inter.

νανδρεία, trop. absf. ἀνανδρείας θέρει διαβολήν, timiditatis, 2, 8, 4. sed per aliam scripturam, ἀνανδρίας ψόγος, opp. ἀνδρείας, 4, 5, 6. it. 2, 12, 1. sed c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ δῆλειαν νόσον διέβαλλεν, sc. τοῦτο, 4, 12, 4.

νανδρεῖς, trop. de persf. sine subst. c. adiuncto, μάτην ὑπὲρ ἀνδρῶν καὶ Φεργάδες μάχονται, imbelli, 5, 4, 13. femineus; ignavus, timidus, haud virilis; it. ἀνδρῶν αὐτῶν καὶ ἀγενεῖ καλῶν 4, 13, 3. sed c. subst. ἀνδρῶν καὶ ἀδελφῶν προσβύτην 2, 12, 11. Neur. de re, ἀνδρῶν (ἐστὶ) τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, imbelli, 3, 6, 9. sed pro subst. c. gen. persf. αὐτοῖς τὸ ἀπίστον καὶ ἀνδρῶν τοῖς ἔπλοις ἐλέγγωμεν, imbellem animum, 3, 6, 12. imbelliam.

νανδρεῖς, trop. in bello, οὐκ ἀν. ἡττήθησαν, ut imbelles, 6, 6, 10. per ignaviam, deficiente fortitudine. c. adiuncto, ῥαθυμῶς τε καὶ ἀν. τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένοι ἐκείνου, timide, 6, 8, 7. ἀν. καὶ ῥαθ. προσφερομένους τῇ τειχεμαχίᾳ, ignaviter, 8, 5, 5. sed extra bellum, ἀν. προδιδάκτε (αὐτῶν) ignav. 2, 13, 13. de Pertinacis occisoribus, ignobili ratione, turpiter, sine vera fortitudine. ἐράντες ἐσθῆσιν ἀπαλαῖς ἀν. κοσμούμενον, haud quaquam viriliter, 5, 8, 2. mulierose!

αναεῶμαι, med., physf. de persf. c. acc. rei, τὸ τεῖχος ἀνανεῶσθαι, reparare, 8, 2, 12. restituere. simul c. dat. persf. Κορμίδου αὐτοῖς τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας ἀνανεῶσθαι, se instauratum, 2, 6, 15. opp. praec. δὲ ἡ σύγκλητος καθεῖλεν. Sed improp. c. acc. rei, ὡς ἀν. τὴν μάχην ἀνανεῶσταιτο, redintegrarent, 4, 15, 16. iterum incipere. sed simul c. dat. persf., Πέρσαις ἀνανεῶσθαι πάσαν - ἀρχὴν, instaur. 6, 2, 6. Περσ. τὴν βασιλείαν — ib. εἰ τὴν βασ. τῷ γένει ἀνανεῶσταιτο 5, 3, 22. it. de memoria, tum rei, ἐπίω (ἐργων), πάλαι γεγονότων, μνήμην ἀνανεῶσθαι, renovare, 1, 1, 1. de historicis. tum persf., simul c. adv. τὴν μνήμην αὐτοῦ παντοίως ἀνανεῶσταιτο 4, 8, 2. conf. 2, 6, 15.

αναήφειν, propr., de persf. μὴ, πᾶν ἐξέμεσας τὸ φάρμακον, ἀναήφει, sese colligeret, 1, 17, 24. post somnum aliquem, cf. §. pr. i. et 20. expergeret ac sobrius fieret iterum.

αναταγώνιστος, physf. de persf. pass. c. subst. fem., δύναμιν στρατιωτῶν ἀναταγώνιστον, invictus, 5, 15, 7. sed de re, ποιῆσαι ἀρχὴν

ἀν. 14, 10, 5. † simul c. subst. masc. et de persf. πεζὸν στρα-
 τὸν καὶ τὴν διὰ δοράτων συσάδην μάχην ἀν. ib. 7.
 ἀνάξιος, moral. de persf., c. gen. rei, τὸν Ἰουλιανὸν καταθρονεῖσθαι,
 ὡς ἀνάξιον, ἧς ἐώνητο, indignus illo, quod emerat, imperio, 2,
 7, 9. sed abf. τὰ τῆς τύχης δῶρα καὶ ἀναξίους περιπίπτει 5, 1,
 11. it. de re, τέλει ἐχρήσαντο ἀναξίῳ, 8, 8, 20. inmeritus.
 sed c. gen. rei, μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν 1, 16, 13. inde-
 corum; βασιλείας τὲ ἀνάξια καὶ τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προ-
 πεπραγμένων νομίσας 2, 5, 6. it. simul c. gen. persf. οὐ παύσῃ,
 ἀνάξια σαυτοῦ καὶ τῶν προβ. σοὶ λέγων; 2, 1, 18.
 ἀνάπαυλα, physf. in bello, μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, spatium re-
 quiescendi, 2, 11, 2. μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, nullum
 locum quieti, 3, 6, 21. † μηδὲν ῥαθυμία, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων
 (per eadem Lat. Bg.) 3, 2, 1. sed extra bellum, c. adiuncto,
 δεδωκίκα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυαν ἀργίαν τε ταῖς πράξει, data la-
 boribus pausa, 7, 5, 5. de Gordiano proconsule in provinc.
 ἀνάπαυσις, physf. abf. οὐδὲνα καιρὸν εἶχεν, εἰς ἀνάπαυσιν ὤρισμένον, re-
 quiem, (Commodus) 1, 17, 22. somnum, interdum f. noctu.
 ἀναπαύω, improp. de persf. c. acc. persf. et gen. rei, Ἰταλιώτας πό-
 νων ἀνεπαύσε, liberavit, 2, 11, 9. Sed Med. de quiete univer-
 sa, in bello, c. adiuncto tum temporis, ὁ Σεβήρος (κατὰ, διὰ, ἀνά)
 τοσοῦτον (χρόνον f. μέρος τοῦ καιροῦ) ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερεῖσθαι,
 requiescebat, 2, 11, 11. sq. εἰς δὲ τὴν Ῥώμην ἠπείγετο, it. μιᾶς
 ἡμέρας ἀναπαυσάμενοι, cum requievissent, 8, 4, 17. sq. τοῦ λοι-
 ποῦ εἶχοντο τῆς πολιορκίας, tum loci simul ὁδοπορίας εἶχετο -
 οὐδέπου ποτὲ, ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο 3, 14, 6. Sed de somno,
 diurno f. nocturno, abf. τοῖς στρατιώταις, ὧν οἱ μὲν - οἱ δὲ ἀνεπαύ-
 οντο, requiescebant, 4, 4, 13. dormire f. cubitum se conferre,
 † εἰς ὕπνον καθελιδόμενος, ἀνεπαύσατο 1, 17, 20. it. c. adv. τοῦ
 ὤματιον, ἐνθα ἀναπαύονται 3, 11, 12. it. c. praep. ἀναπαυόμε-
 νου αὐτοῦ ἐν τῇ σικνῇ 8, 5, 19. ἐπὶ τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμε-
 νον 7, 5, 6. denique de morte, abf. ἀνεπαύσατο, requievit, 1,
 4, 18. obdormiscere, nostr. *entschlafen*. c. praep. - ἐπὶ παισὶ
 διαδόχοις, filiis successoribus requievit, 3, 15, 7. mortuus est
 ita, ut relinqueret f. haberet suos filios successores, postquam re-
 liquisset rel. c. gen. rei, ἀνεπαύσατο τοῦ βίου, desinit vivere, 3,
 15, 5, 6, 1, 9. it. simul cum praep. ἐν βρόχῳ τοῦ β. ἀν. 7,
 9, 20.
 ἀναπειθεῖν, de persf. propr., verbis, c. acc. persf., εἰ παῖδες αὐτῷ τὴν
 στρατιὰν ἀναπειθουσιν, sollicitant, 1, 9, 11. 4, 1, 3. πάντας ἀνα-
 πείσαντας, omnibus impullis, 7, 4, 7. † διελέγετο καὶ ἀνέπειθε
 (αὐτοὺς,) sollicitabat, 2, 7, 10. †† ὃν αὐτὸς ἀκούτα ἀνέπεισεν,
 impulerat, 7, 1, 23. sc. ad imperium affectandum. sed c. abl.
 modi, μεγάλας πάντας ὑποσχέσεσι καὶ ἐλπίσιν ἀναπειθῶν, solici-
 tans, 2, 9, 17. sq. ῥαδίως ὑπηγάγετο, it. ὑποσχέσεσι ὤψεων καὶ
 δεήσεσι τὸν στρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες 8, 4, 25. it. c. praep.
 εἰ πᾶν τὸ ἔθνος ἀναπεισάειν εἰς ἀπίσασιν, sollicitarent, 7, 5, 1. it.
 c. inf. tum praef. πάντας ἀνέπειθεν, εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον 3, 15,
 2. ἀναπείσας λ. hortatus, 7, 9, 7. tum aor. 1. ἀνέπειθεν ἱατρούς,
 κακουργῆσά τι, sollicitabat, ut 3, 15, 4. ὅπως ἀναπείσειον τὸν στρα-
 τὸν, ἀποδείξαι λ. quo persuaderent, ut. ib. 10. tum aor. 2.
 οἰνοχόους ἀνέπειθον, ἐμβαλεῖν φάρμακα, sollicitabant, ad miscendum
 venen. 4, 4, 3. ἀναπείσαι τοὺς βαρβάρους, ἀποσῆναι Μακεδόνων,
 impulisse, ut 6, 2, 19. 7, 1, 16. † utr. simul, ἀναπείθει νεανί-
 σκον τινὰ, ἐπιπείσειν τὸ τῷ Κομμώδῳ καὶ Φονεῦσαι, perpulit, ut 1.

- 8, 11. c. adv. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανίσκον, ὀλέθρια βουλεύσασθαι, adduxit, ut, ib. 10. Sed impropr. de rebus, c. acc. persf. ἀνέπειθε - αὐτὸν ὀνείρατα, impellebant, 2, 9, 4. sed simul c. praep. et c. adiuncto, ἐνῆγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμάτων καινοτομίαν τὸ Μακρίνου μῖσος 5, 4, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς, quae impellerent, 6, 2, 16. ii. ἐτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. Tum Pass. de persf., impropr., c. praep., εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς ἀνέπειθόμεν, adduceret, 2, 8, 3. † ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνέπεισθη καὶ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, impulsus est, 1, 12, 9. it. c. adv. εὐκρίτως ἀναπεισθεῖς 2, 7, 9. it. c. abl. modi, τούτοις ἀναπεισθέντες 2, 6, 16. χρήμασι - illecti 6, 7, 17. sed propr., verbis, c. praep., αὐτὸν ἀναπεισθῆναι ὑπὸ τῶν παίδων, persuasum a, 3, 2, 7. Iq. ἐπισειλάντων καὶ δεηθέντων. c. abl. modi, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεῖς, adductus, 4, 13, 6. impulsus, 8, 3, 8.
- ἀναπέμπω, physf. de persf. c. acc. rei et praep. ἡ Ἀκυλῆία τὰ ἀπὸ θαλάττης ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, sursum mittebat, 8, 2, 7. sed Pass. c. praep. et inf. ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν εἰς τῶν χιλιάρχωντων ἀναπέμπεται, ἀποντεῖναι πρεσβύτην, mittitur, 2, 12, 11.
- ἀναπεπταμέναις, physf. de re, πύλαις, patentibus, 2, 11, 11. pass. apertis, ab ἀναπετάννυμαι, per sync., pro ἀναπεπταμέναις, potius, quam ab ἀνίπτamai.
- ἀναπηδᾶν, physf. de persf., c. praep. alia, ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, subfiliens, 7, 12, 11.
- ἀνάπλεως, de persf., impr., c. gen. rei, πλείσων ἢν χρημάτων ἀνάπλεως (αὕτη, ἡ Μαῖδά) referta, 5, 3, 5. abundans, dives.
- ἀναπνεῖν, de persf., impropr., c. praep., ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος πάντες ἀναπνεύσειαν, respirarent, 2, 1, 8. fierent tranquilli post tyrannidem s. liberati a tyranno; atque adeo de animo: sed magis de corpore, abf. μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς σφατιώτας ἀναπνεύσαντας ἔχουσθαι τῆς ὁδοῦ, respirantes, 2, 11, 2. ubi refecti essent corpore, vires corporis recepissent.
- ἀναποδίζειν, physf. de persf., c. praep. al., ἔθρε πρὸ τοῦ ἄρματος, ἀναποδίζων εἰς τοῦπίσω, currebat ante currum recessim, (Heliog.) 5, 6, 17. cedens, gradiens.
- ἀναπτὰς, impropr., de persf., cum praep. al., εἰς οὐρανὸν ὁ πατήρ, subvectus. I, 5, 17. Marcus, post mortem, cum evolasset, sursum volasset, utanimus et genius, ab ἀνιπτᾶω s. ἀναπτᾶω, ἀνίπτημα s. ἀνάπτημα.
- ἀναπτοέσμαι, pass. de persf., abf. ἀνεπτόντο πάντες, arrecti erant animis, 2, 7, 12. commoti, impleti spe, fiducia, desiderio, cupiditate.
- ἀνάπτομαι, pass. de re, physf., c. adv. et praep., πάντα ῥᾷσα ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς, accenduntur, 4, 2, 21. sed abf. δᾶδας, αἱ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, incensae, 8, 4, 31.
- ἀνάρμος, physf. de re et animanti, pass., μέρεσι σώματος ἀναρμόσις, incongruentibus, 1, 14, 2. deformis, non habens rationem s. proportionem cum rel. corpore ac rel. membris, dissimilis quoad vel formam, vel certe magnitudinem.
- ἀνάρπαστος, pass., de persf., physf., πλείστους ἀνάρπαστους ἐποίησεν, abripiendos curavit, 7, 3, 8.
- ἀναρρήξαι, physf., de persf., c. acc. rei s. loci, τὰς δημοσίας ἀπορρήξαι,

- και τῶν ὀπλων, τοὺς ἔχλους ἔπεισε, effringere, 7, 11, 14. ab ἀναρ-
 ρήγγυμι f. ἀναρρήπτω, improp., de persf., c. acc. rei, πάντα κιν-
 δυνον ἀναρρῖσαι, excitare, 5, 3, 23. c. adv. ἀπαξ ἀναρρῖσαντας
 κινδυνον, tentato periculo, 7, 10, 3. it. Passf., de re, ἀπαξ ἀναρ-
 ριφθέντος κινδυνου, tentato, 7, 7, 9. sed physf. de animanti, c.
 praep., λεόντων, ἐξ ὑπογαίων ἀναρρῖφθέντων, submissis, 1, 15, 13.
 emillis, erumpentibus, se eicientibus f. proicientibus f. praeci-
 pitantibus cum vi et rabie, f. ferociter, nostrat. hervor stürzen
 f. sich h. st.
- ἀναστάν, physf. de persf. c. acc. persf. et dat. rei, ἀνήστησεν ἑαυτὸν
 βρόχῳ, suspendit se ipsum laqueo, 7, 9, 9.
- ἀνασκολοπιζέσθαι, physf. de re, δεικνύντες τὴν κεφαλὴν - ἀνεσκολοπι-
 σμένην, infixum conto, 8, 6, 16. sed de persf. συκοφάνται ἢ δοῦλοι
 ἀνεσκολοπισθῆσαν, patibulo suffixi, 5, 2, 4.
- ἀνάσσις, physf. de re, c. gen. rei, ἀνδρῶντων ἀνασάσεις, erectione,
 2, 15, 9.
- ἀναστυρόμαι, passf. physf. de re, c. adv. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ.,
 δημοσίᾳ ἀναστυρωσθῆναι (αὐτὴν) κελύει, cruci affigi, 3, 8, 2. et 3.
- ἀναστρέφω, physf. de persf. abf. ὡς τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστρέφειν, re-
 cederent, 3, 11, 4. retroire, reverti.
- ἀνασχετός, passf. de re, trop., οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος (αὐτὰ) mini-
 me ferenda, 6, 5, 1.
- ἀνὰ τίσημι, physf. de persf., c. rei et acc. et abl., τὰ πολλὰ - δημοσίαις ἀνέ-
 σθηκεν εἰκόσι, dedicavit, 2, 9, 5. τὰς μάχας τὲ καὶ τὰς νίκας δημ.
 ἀνέσθηκε γραφαῖς, exposuit, (ausgestellt, f. aufgest.) 3, 9, 21. -- it.
 c. praep. τὴν μάχην μεγίσαις εἰκόσιν ἀν. πρὸ τοῦ βουλευτηρίου 7, 2,
 15. ††† ὡς τινὰς τῶν δημοτῶν καὶ χεῖρας ἀνατίθειναι 7, 3, 14.
 v. N. Sed Passf., de re, c. praep., ἐκέλευσεν, ἐν τῷ μεταίτα-
 τῳ τόπῳ τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ λ. collocari, 5,
 5, 12. Tum Med. de persf., c. acc. rei et praep. ταῦτα εἰς
 ὕψερρον ἀνέθετο, reiecit, 3, 5, 2. reposuit, distulit, nostr. ver-
 schieben.
- ἀνατολή, physf. de terra, σὺν παντὶ τῷ τῆς ἀνατολῆς πλήθει, Orien-
 tis, 4, 14, 12. de Parthia maxime. †† πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετά-
 ξετε 3, 6, 14. χειρῶσθαι 4, 11, 13. de incolis etiam. sed
 per praep. τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀν. 6, 7,
 17. ἐπὶ τὴν ἀν. ἡπείγετο 2, 14, 10. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀν. ἀσχολη-
 θέντος 2, 15, 3, 5, 5, 1. † c. opp. ἄγασθαι ἐξ ἀνατολῶν, ab
 Oriente, 7, 3, 9. sqq. ling. ἢ οὕτως, ἀπὸ τε μεσημβρίας. Sed
 simul c. artic. postpositivo et sublt. persf. vel rei, tum diserto,
 tum oppresso, it. praemisso, aut subiecto, τοξίται οἱ ἀπὸ τῆς ἀν.
 Orientales, 8, 1, 5 τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, orientalib. hom.
 3, 8, 13. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀν. (πράγματα) res Orientis, 3, 5,
 1. τῶν κατὰ τὴν ἀν. ἐρᾶτοπέδων, oriental. exercit. 2, 8, 18. τοῖς
 λοιποῖς κατὰ τὴν ἀν. ἀνθρώποις, per Orientem, 2, 7, 10. κατορθώ-
 σας τὰ κατὰ τὴν ἀν. rebus in Oriente, 3, 10, 1. τῆς κατὰ τὴν ἀν.
 ἀρχῆς, orientali imper. 6, 2, 3. † τὰ κατὰ τὰς ἀνατολὰς πολ-
 μωμένα, in oriente, 6, 5, 1. Tum de coeli parte, c. opp. τὰ τε
 τῇ ἀριτῳ, καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκειμένα, Orienti, 3, 1, 9.
 it. per praep. τοὺς τὰ ἀριτῳ τῆς γῆς κατοικοῦντας, - τοὺς ὑπὸ ταῖς
 ἀνατολαῖς ποιοιμένους τον βιον, sub oriente sole, 1, 2, 9. οἱ ὑπὸ
 ταῖς ἀν. κατοικοῦντες, sub Oriente, 9, 7, 10. Sed cum artic.
 ierum superioris modi, τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς καὶ ἀριτῳ νίκας, sub
 Oriente, 3, 14, 3. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἡγεμόνων, ex Oriente du-

ees, 6, 2, 7. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἐθνῶν, Oriental. ib. 18. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. πταισμάτων, in Oriente, 6, 8, 8. †† ἐθνη, τὰ τε ὑπὸ ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίας, (sub) Orientem, 8, 5, 15. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀν. res in Oriente, 6, 7, 8. ††† τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, oriental. 2, 1, 9. 3, 11, 17.

ἀνατολικοί, absf. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, Orientales, 3, 4, 10. sc. ἀνθρώπων f. ἀνδρῶν. it. 3, 2, 4. sed c. opp. τῶν ἀρκτικῶν ἀνδρῶν, τοὺς ἀνατολικούς ὑπερικήκωτων 3, 4, 5.

ἀνατρέπειν, physf. de persf. c. acc. rei, ἡ συγκλήτος - τὰς αὐτοῦ τιμὰς ἀνατρέπουσι, evertunt, 7, 7, 4. everti iubent statuas, i. q. f. pr. κατεσπῶντο. improp. ὡς περ τινὸς πονηρὰς τύχης ἀνατρεπούσης αὐτοῦ τὴν ἐτι σώφρονα (μερίδα τῆς ψυχῆς) subvertente, 1, 8, 5. corrumpente; it. ἐβάσκηκε πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, subvertit, 2, 4, 11. sed Pass. de re, ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνώσθην ἀνατραπῇ, subvertatur, 3, 12, 13. impediatur, irritum reddatur.

ἀνατρέφειν, pass. de persf., c. adv., παιδὶ, ιοσμῶς καὶ σωφρόνως ἀνατρέφόμενος, educato, 5, 8, 3. it. c. praepp. ἐκ παίδων σὺν αὐτοῖς (τέξοις τὲ καὶ ἵπποις) ἀνατρέφονται, enutriuntur (Persae) 6, 5, 9. ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ ἐκ πατέρων (παίδων) ἀνατραφεῖς, educatus, (Albinus) 2, 15, 2. ὑπὸ ταῖς μητράσι καὶ τῇ μάμμῃ ἀνετρέφοντο, educ. (Heliog. et Alex. Sev.) 5, 3, 7. †† ἀνατραφεῖς ὑπὸ αὐτοῖς, educ., 6, 4, 4. imperator Alex. Sev. a civibus, inter quos educ. Sed Med. c. acc. persf. et praepp. τὸν Κόμμοδον ὁ πατήρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνετρέψατο, educavit, 1, 2, 2. sed c. acc. hoc solo, τὸν υἱόν, ὃν αὐτοὶ ἀνετρέψασθε, educastis, 1, 4, 8. filium imperatoris amici eiusdem. †† σώζειν, ὃν ἀνετρέψαντο, educavissent, 6, 9, 5. imperatorem milites, ut 6, 4, 4. ἀτρέχειν, physf. et simul trop., ἡ ναῖς ἀνέδραμναι, navigium subvectum est, 1, 11, 1. retro vectum, in aquam e limo. sed physf. de persf., c. praepp. εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμνεν, reversus est (celeriter) 4, 5, 17. recurrit, imperator Carac. o senatu. at μὴ ἀναδράμωσιν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, recurrerent, 2, 13, 21. Praetoriani exauctorati e campo.

ἀναφέρειν, physf. pass. de re, ἀναφαίρετα κτήματα ψυχῆς, quae auferri non possent, 1, 2, 4. non auferenda, eripienda. ἀφέρειν, improp., de persf., c. acc. rei et praepp. τὰ πλείστα τῶν γινομένων οὐκ εἰς ἐκείνον ἀνεφέρωμεν, imputabamus ipsi, 2, 10, 6. attribuere, tribuere, adscribere, facta et orta ab illo putare. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκείνον ἀναφέροντες, conferentes in, 1, 12, 11. τὰς αἰτ. τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀμαργήματα ἀνέφερον ὁ δῆμος, referebat in, 1, 14, 13. derivare, quaerere in re. εἰς θεὸν ἀναφέροντες (αὐτὴν, τὴν ἐσθλὴν,) referentes ad, 1, 16, 2. ab eo ortum, institutum putare et dicere. γυναιῖνα ἀναφέρουσαν τὸ γένος εἰς Κόμμοδον, quae referebat ad 5, 6, 5. derivare, repetere, deducere, reducere. ἀνέφερον εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, refer. 2, 3, 9. Pass. de re, c. praepp., προσηγορίας, ὧν αἱ πλείσται εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο, referebantur in, 1, 14, 17. referebant Commodi cognomina ad Herculeum, desumpta erant ab eius attributis.

ἀφθεῖσαι, v. ἀνάπτωμαι.

ἀφορὰν ἔχειν, i. q. pr. privum v. pass. ἀναφύρεσθαι, absf. τὰ πρότερον ὑμῖν κατορθωθέντα εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν τὴν ἀν. ἔχει, referuntur ad, 1, 5, 23. tribuntur, tribuenda sunt, eius sapientiae. Sed c. gen. rei, χρηστέης - τῶν ἐπαινῶν τὴν ἀν. εἰς αὐτὴν τίνα ἔχει

τὸν κατορθοῦντα, laudem referunt ad, 5, 1, 12. bonitas tribuit, parit, affert laudes ei, qui rel.

ἀναχωρεῖν, physf. de persf., in bello, abf., de militibus et hostibus, πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν χώραν, πόλεσι τε ἐπιόντες, ἀνεχώρου, recedebant, 1, 10, 4. sed in pugna, προσποιούμενοι ἀναχωρεῖν, τριβόλους ἐρρίπτον, se recedere, 4, 15, 6. simul c. adv. et opp. ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, καὶ ἀναχωροῦντες ῥαδίως, recedendo, 7, 2, 5. Mauri iaculatores. it. in loca terrae suae interiora, ad vitandum conflictum, τῶν βαρβάρων ἀνανεχωρήκτων, regressis (Germanis) 7, 2, 6. it. in oppugnanda urbe, ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, reced. 8, 2, 4. Sed c. praep., in pugna, τῶν Γερμανῶν εἰς αὐτὸ (τὸ ἔλος) ἀναχωρούντων εἰς Θυγὴν, fugā recedentibus, 7, 2, 13. sed post pugnam, πολλὴ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, discesserat ad, 3, 4, 18. it. in loca iterum interiora, εἰ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνανεχωρήκησαν, recesserant, (sq. ἐν δὲ ταῖς θλαῖς ἐκρύπτοντο) 7, 2, 10. ἦσαν δὲ τινες, οἱ, διαδράντες, τρὸς τὸ παρὸν ἀνανεχωρήκησαν 1, 3, 15. sed in castris, τῶν πλείων εἰς τὰς σινηὰς καὶ τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς Φρουρᾶς χωρία ἀνανεχωρήκτων, cum recessissent, 8, 5, 19. it. in defendendo imperator a rel. exercitu, κατ' ὀλίγους ἀνεχώρου, recedebant, (sq. οὐδ' ὄπλα λαβεῖν ἐβελον) 6, 9, 7. †† cum nominat. particip. et modi, οὐκ ὀλίγοι ἀποσπασθέντες ἀνεχώρου, rec. 2, 5, 14. Praetoriani, post incursionem in Pertinacem eius que orationem. Sed post eiusdem caedem, c. praep. et abl. modi, εἰς τὸ στρατόπεδον δρέμν ἀναχωρήσαντες, se recipiunt, et ib. 15. Tum extra bellum, de vivis, abf., post salutationem matut. οἱ παρόντες ἀνεχώρησαν, recesserunt, 7, 6, 20. sed aliter, ad vespertinam, dum secretius quid alii cui imperatur, πάντων ἀνανεχωρήκτων, digressis, 3, 11, 9. it. ut arcanum quid inquiretur, ἐπιστῆναι ἀνανεχωρήκoti τῷ Βιταλιανῷ ἐν τῇ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, remoto, 7, 6, 12. regresso, f. cum discessisset, se recepisset; ubi pr. ἐν pertinet potius ad pr. v. ἐπισ. quam ad ἀν. pro εἰς τὸν οἶκ. Sed c. praep. varie, εἰς τὴν βασιλείαν αὐτὴν ἀνεχώρησε, recessit, 1, 7, 12. rediit, e templo, post sacra, imperator Commod. it. ἰναίτερος εἰς τὰ αὐτοῦ βασίλεια, reversus est, 4, 3, 21. e concilio, Caracalla et Geta. †† εἰς τὴν Λαύρεντου ἀνεχώρησεν, recessit (Commod.) 1, 12, 2. pestis causa; discessit, abiit. †† simul c. nominat. particip. et modi, κατὰ τὴν μεσσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, ἀνεχώρει σὺν ἐνὶ ὑπηρετῇ, ἀποσπείρασάμενος τὰ εὐσχυλοῦντα, recessit (Caracalla) 4, 13, 9. tum post salutem matut. οἱ μὲν - οἱ δὲ, προσεγορεύσαντες, πρὸ ἡμέρας ἀνανεχωρήκησαν, recesserant, 7, 6, 17. ††† de mortuis, Γορδιανούς ἐκείνους εἰς οὐρανὸν καὶ θεοὺς ἀνανεχωρήκηναι, concessisse, 8, 6, 5. †††† de re, τοῦ Κοιμητόδου ἐν τοῖς ἀνανεχωρήκῃσι τότε τοῖς ἡδοταῖς σχολάζοντες, in scellibus, 1, 12, 12. in locis secretioribus ab urbe, praediis.

ἀναχώρησις, physf. de persf., in pugna, c. opp. Μαυρουσίων τὰς ἀναχωρήσεις κούφως ποιούμενων, recursus, 6, 7, 18. praec. τὰς ἐπίδρομὰς, 1. q. v. privum antea ἀναχωρούντων.

ἀνδραγαθία, moral. de milit. c. gen. rei, τῇ τῶν ὑμετέρων ἔργων ἀνδραγαθία 1, 5, 25. vestrorum factorum fortitudine, f. vestris fortibus factis, facinoribus, operibus, per vestra facta fortia f. fortiter facta; rebus a vobis fortiter factis; f. cum Bg. partim rebus a vobis strenue gerendis.

ἀνδρεία, physf. de corpore, κάλλει προσώπου μετ' ἀνδρείας, c. vigor virili, 1, 7, 8. de Commodo, cum virilitate f. dignitate virili

maiestate virili, f. pulcritudo faciei virilis. Sed moraliter, maxime de animo, extra bellum, de imperatore, in pugna cum bestiis, θηρίων μάχας, - τῶν κολάνων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνοῦντων, f. virtutinis, 1, 13, 17, 1, 15, 5, 14, 1, 17, 27, de Commodō. †† de Caracallā, in caede fratris, ὁ κρατήσας δόξαν ἀνδρείας μιμητάς ἀνέγνωται 4, 5, 6. opp. pr. ἀνανδρίας. † de athletis, ἀνδρείας μιμητάς μεταπεμφάμενος 3, 8, 16. Severus in ludis pro victoria. Sed in bello, de perf., vel imperatoris ducis que, vel militum rel., c. subst. aliquo, τὴν δόξαν ἀνδρείας ἀποτίσσει 1, 5, 24. οἱ κατὰ τὴν Πάμην στρατιῶται πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας ὑπηρεταί, virtutis, 2, 10, 3. ἀνδρείας τὸ ἐνδοξισμὸν τοῖς στρατιώταις ἐργῶ διδοὺς 3, 6, 22. †† intercedente praep., ὅν ἐκ ἀνδρείαν ὑπαρχεῖ Φιδία 2, 10, 11. ἡμβλυνεν (ἡ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ἐρμίας, generosos spiritus, 6, 5, 19. Sed c. adi. καταφρονήτας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας 3, 6, 6, 4, 14, 14, 7, 8, 6. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις ἐπεδεδείκτο 2, 9, 12. it. per praep. εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλείψετε 1, 5, 9. τὴν ἀρχὴν δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκλήσαντο 2, 15, 12. τῇ συνήθει χρησόμενοι ἀνδρεία 3, 6, 16. † οἱ δοκῶντες ἀσθενέστεροι (πολλάνεις) καθεῖλον τότε ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μείζονος 8, 3, 11. At c. verbis solis, οἱ μόνου ἀνδρεία τοσαύταις μάχαις ἐνίκητε 3, 6, 14. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρεία οὐδὲν τῶν Ἰλλυριοῦν ἀπολείπονται 3, 7, 6. τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ γεγρονότα χειρωσάμενος ἀνδρεία, Severus Albinum, 3, 7, 19. it. simul per praep., τοῦ μετὰ ἀνδρείας ἄρξοντος, fortiter, 2, 10, 15. δι' ἀνδρείαν ἐπιτήδειος δοκῶν ἐς τοῦ παρόντα πόλεμον, Maximinus, 6, 8, 9. †† ἐν ἀνδρεία προυνεχτε, fortitudine, 1, 10, 9. ubi malum alii εὐανδρία. ††† cum gen. vel rei, τῶν ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων ἐνδοξος ἡ ἀνδρεία 6, 5, 8. πισεύοντες τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρείᾳ ὄτλων τὰ καὶ σωματίων, virtuti, 2, 11, 18. ὅπλα ἐξοριμμένα σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περιτρημένα, vi pugnandi, 3, 4, 28. - vel perf. οὗ τῆς ἀνδρείας - μνήμη λ. 2, 10, 7. μιμητάς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, Maximini - milites, 6, 8, 5, 7.

ἀνδρείος, moral. de perf., extra bellum, c. praep. καίτοι δοκοῦντα πρὸς πάντα ἀνδρείον, fortis (Pertinax) 2, 3, 2. plenus fiducia et hilaritate. Sed superlat., abl. Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον λ. fortiss. 1, 14, 17. at c. gen. perf. ὁ Κέκροδος ὑποσχόμενος, τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανίων μόνονμαχήσειν 1, 15, 1. Sed Nentr. de re, ἀποκτείνει (αὐτοὺς, τοὺς τρεῖς βεῖς) ἀνδρίων καὶ οὐ πάντῃ ἀνδρείων ἡγήσατο, virile, 6, 4, 12. magnum, animo dignum magno. Tum in bello, c. adiunctio, ὅτι μὴδὲν ἀνδρείον, μὴδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte nec virile lactum, 6, 8, 3. sed c. opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεία καὶ σώφρονα, sq. explic. στρατηγικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, fortia, 1, 2, 9. at c. gen. rei, τὰ ἀνδρεία καὶ σεμνὰ τῶν ἐργῶν φοβερά προσαγορεύουσι, fortia facta, 7, 8, 15. Sic et

ἀνδρείως, in bello, κατορθωθέντα, fortiter, 1, 5, 23. παραταξάμενοι 5, 1, 8. ἀντίσχεόντες 6, 5, 22. ἀνδρίας, phys. c. gen. perf. ἐξήσεν ἀνδ. ριάντας αὐτοῦ (f. αὐτοῦ) κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, flatuas, 1, 14, 18. sed oppresso hoc gen. ἀνδριάντων ἀνασάσσει (αὐτοῦ) 2, 15, 9. † τὸν ἀνδριάντα καθελοῦσα ἡ σύγκλητος 1, 14, 19. in pr. τὰς εἰκόνας λ. sed cum discrimine, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες τοῦ Μαξιμίνου κατεσπῶντο 7, 7, 3. εἰκόσι καὶ ἀνδριάνσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμου 7, 5, 19. ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀγένησεν 4, 8, 14. sed oppresso rursus gen. αὐτοῦ

- in his, τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ib. 3. εἰκόνας καὶ ἀνδρ. ἀναστῆναι λ. ib. 2.
- ἀνεδείχθῃ, v. ἀναδείκνυμι.
- ἀνέδην, trop. ταῖς δημοσίοις (εἰσόδοις) χρώμενοι, promiscue, 4, 1, 9. communiter.
- ἀνεθρέψατο, v. ἀνατρέφωμαι.
- ἀνείληφότε, v. ἀναλαμβάνω.
- ἀνειμένος, v. ἀνίημι.
- ἀνείμι, ab εἶμι, phys. de pers., c. praep. πύργοις κατασκευάσας ἀνίων τε ἐπ' αὐτοῖς, postquam adscendisset, 5, 6, 21.
- ἀνείπειν, propr. de pers. c. acc. pers. dupl. (tum propr. f. appellativo, tum dignitatis,) αὐτοκράτορα καὶ Σεβασὸν τὸν Μάξιμον, declarare (ἐβουλεύσαντο, milites) 6, 8, 10. pro quo §. sq. e. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσιν, it. οἱ περ αὐτὸν πρῶτοι ἀνείπον βασιλεῖα, appellarent, 7, 8, 26. † c. adiuncto, γνωρίζαι καὶ ἀνείπειν, εὐφημῆσαι τε τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναδείχθéntας αὐτοκράτορας, salutato, 8, 6, 4. ubi i. q. sq. ἀναδείχθ. it. simul c. adv. αἰ-θῆως τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα ἀνείπε (αὐτὸν, Nigrum) καὶ Σεβασὸν προσηγόρευσε, declaravit, 2, 8, 9. † Μάξιμον καὶ Βαλβίνον ἀνείπόντες αὐτοκράτορας ἐποίησαν, (senatus) declarant et, 7, 10, 6. †† impropr. de re, τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνειπούσης, Σεβασοὶ ἀναγορεύθησαν, declarante, 7, 10, 8.
- ἀνεκτός, trop. pass., de re, τὸ στρατιωτικὸν ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, tolerabile iter, 6, 5, 11.
- ἀνελεύθερος, de re, moral., c. adiuncto, ὁ Περτιναξ ἀπρεπῇ καὶ ἀνελεύθερα νομίσας, illiberalia, 2, 5, 6. abiecti nec magni animi, convenientia hominibus et animis conditionis non liberae, sed fervilis.
- ἀνέλικω, de pers., impropr. c. praep. et abl. modi (αὐτοῦς) ψικεῖσθαι, μεγάλας ὑποσχέσεσι πρὸς αὐτὸν ἀνέλικων (αὐτοῦς), illiciens, 4, 3, 3.
- ἀνέλπιτος, pass. de re, c. subst. fem. τύχης ῥοπή, insperatum, 1, 13, 12. sed neutr. p. subst. c. adiuncto, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἐργου καὶ ἀνελπίσῳ ταραχθέντες, re insperata, 2, 5, 4.
- ἀνεμος, propr. Φιάλῃ λαβὼν, σπένδων τε τοῖς ἀνέμοις, εὐχετο, ventis, 4, 8, 12. ut flarent secundi in rogam incensum.
- ἀνευδεῖς, trop. de re, c. gen. rei, ὅμιν πάντων ἀνευδεῖ παρέξει βίον, nullius indigentem, 8, 7, 13. omnibus abundantem, affluentem.
- ἀνενέγκω, trop. de pers. c. acc. rei et alia praep. ἀνένεγκε τὸ γένος αἴτη ἐπὶ Τραϊανόν, referebat ad, 1, 7, 7. τὴν γνώμην πρὸς λ. cum retulisset ad, 1, 16, 9. aperuisset, narravisset. †† ὁ Σεβήρος πρὸς τὴν σύγκλητον τὰ αὐτὰ ἀνενεγκῶν, cum ret. 2, 15, 9. indicasset ad deliberandum, decernendum, approbandum, ut imperator et consul simul; v. ἀναφέρειν.
- ἀνενόχλητος, trop. de re, neutr. p. subst., c. gen. rei et adiuncto, ἐκείνῳ παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον, principatum, a molestiis vacuum, 5, 7, 3.
- ἀνέντες, v. ἀνίημι.
- ἀνεξέλεγκτος, trop. pass. de re, c. subst. fem. ἔμενευ ἡ τῆς διαβολῆς Φήμη, inexplorata, 7, 1, 19. sed c. adiuncto, πράγματα καὶ ἄγρυπαι καὶ ἀνεξέλεγκται, lites - indiscussas, 7, 3, 4.
- ἀνεξικακία, trop. c. gen. rei et adiuncto, καρτερία ψυχῆς καὶ ἀνεξικακία πόνων - οὐδενός - ἀτελείετο, tolerantia, 3, 8, 14.

ἀνέπω, v. ἀνειπεῖν.

ἀντιπρόφως ἄρξας 7, 10, 7.

ἀνέργαστος, phys., pass. de re, c. subst. fem. εἰκένᾳ Ἑλλίου ἀνέργαστος εἶναι θέλουσιν, infectam, 5; 3, 11. non laboratam manu et arte hum.

ἀνέρχεσθαι, med., de pers. phys. A) in aulam, c. praep. ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασιλεία, recessit, 2, 14, 4. c. templo, post sacra facta, imperator, it. 4, 1, 8. sed ἀνελθε εἰς τὴν βασιλείου αὐλήν, abi in, 3, 11, 14. de eo, qui iussus a Plautiano occidere imperatores, it. ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, profectus, (sc. illac, ἐκεῖ, ἐπ' αὐτὴν, τὴν αὐλήν.) 5, 12, 1. sq. εἰσῆλθε μὲν διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκίας λ. B) in urbem, εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, proficisci, 5, 4, 23. de Macrino. C) in templum, de imperatore, sacrorum causa, εἰς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους θεῶς ἀνελθὼν, salutatis fanis, 1, 7, 12. ingressus, 2, 14, 4. 5, 8, 7. 4, 8, 20. D) de imperatore, ad orationem habendam, tum in solium imperatorium, in senatu, ἀνελθὼν εἰς τὸν βασιλείου θρόνον, cum conscendisset (Severus) 3, 8, 11. sed c. adiunctis aliis simul, c. nominat. particip. f. modi, it. c. adv., οὐνῶν καὶ μέλλας ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασ. θρόνον, ἐλεξε λ. conscendit dixit que (Pertinax) 2, 3, 11. tum in suggellum campesirem, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἐλεξε λ. conscenso tribunali, 6, 3, 4. sed ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, conscenso trib. 7, 8, 5. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ β. cum conscendisset trib. 2, 13, 7. βήματος, - ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, conscenso eo, 1, 5, 4. — †† oppressa hac praep. et casu alterutro, βήματος κατασκευασθέντος, ἐλεξε τοιάδε ἀνελθὼν, conscendit dixit que, 2, 8, 1. βῆμ. ἀρξέντος, ἀνελθὼν ἐλ. τ. cum conscendisset, 2, 10, 2. E) in murum, ὁ δ' ἀνελθὼν, qui ut adscendit (Iulianus, sc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ τεῖχος, ad milites in castris, ut imperator fieret) 2, 6, 15. sed in urbe obsessa, ἐνδοθεν οἱ στρατιῶται, ἀνελθόντες ἐπὶ τε τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπὸλῃεις, conscensus turribus, 5, 4, 4. F) hostili animo, simul c. adv. ἀνῆλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ βασιλεία, adierunt, (Praetoriani, occisuri imperatores binos) 8, 8, 6. †† de animanti, αἰτὸς ἀφίσταται, σὺν τῷ πρὸ ἀνελυσσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα, adscensura, 4, 2, 22.

ἀνεσις, trop. cum praep., πᾶσα δέδοτο συκοφάνταις εἰς τὸ ἐπηρεάζειν, licentia - ad, 7, 5, 4. διδοὺς ἀνεσιν εἰς τὸ ἐορτάζειν καὶ εὐφραίνεισθαι, libertatem festorum et oblectationum, 2, 7, 16. f. otium, tempus. Sed c. gen. rei, τοῖς στρατιώταις ἀνεσιν πάντων ἐδίδου ἀμνηστειῶν, remissionem, 7, 12, 5. veniam. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οἴσης, vacuo a pugna die, 8, 5, 19. remissio, libertas, vacuitas, quies; †† c. gen. temporis, τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδώσειν ὑπέσχετο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἀνεσιν, petito spatio, 7, 4, 6. tempus, nollrat. *Erist.*

ἀνετος, pass. de re, trop. c. subst. fem. ἐξουσία, libera, 1, 10, 12. sensu bono, in ludis solennibus, f. summa. sed malo, de Praetorianis, τῆς ἀνέτου ἐξουσίας, solutae licentiae, 2, 4, 9. nimia, immodica. it. c. adiuncto, ἀνετος καὶ ἀκόλαστος ἐξουσία 2, 5, 2.

ἀνεν, postpositum gen. subst., χαλινῶν ἀν. sine frenis, 7, 9, 13. — sed praepos. ἦσαν ἀν. τῶν ὀπλῶν, inermes, 2, 2, 22. 7, 11, 9. — †† πένθος δημόσιον ἐνεποίει δίχᾳ μάχης καὶ ἀνεν ὀπλῶν ὀψις πολιορκίας, sine armis, 7, 3, 14. † ἀν. ὑπηρεσίας μένους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας ἀγεσθαι λ. line ministeriis, ib. 9. ἀν. μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. sine, 2, 15, 8. ἀν. πολέμου καὶ μάχης εἶχεν, citra, 3, 6,

7. ἄν. ὑμετέρας γνώμης, sine, 5, 1, 15. sed c. inf. ἀνευ τοῦ δεινόν τε δρᾶσαι, sine laesione, 2, 5, 23. ἄν. τοῦ βιάζεσθαι, non violando, 2, 5, 13. quae Bg. offendunt modum et regulam vertendi ἄν. c. inf., aut per Lat. pr. *sine* et subst. aut mutato ἄν. in Lat. negat. et inf. in gerund.
- ἀνευθήμεν, pluv. de perf. c. acc. perf., τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν πᾶς δ' ἑρατοῖς ἀνευθήμετε, laeto clamore excepit, 6, 4, 1, collaudavit, comprobavit.
- ἀνέχεν, impropr. de perf., c. acc. rei, τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ut reprimerent, 1, 6, 23. inhibere, impedire. it. de re, cum acc. perf., δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀνεχούσης αὐτοὺς, cohibente, 7, 8, 8. detinente ab incurfibus, f. continente, retinente intra fines suos. Sed Med., de perf., c. gen. rei, ὁμβρων τὲ καὶ ἡλίου ἠνείχοντο, perpetiebantur, 8, 5, 9. de milit. sustinebant, debebant tolerare; οὐδ' ἄν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνέσχοιτο, οὐ τί γὰρ τῆς μάχης, sustinere poterunt, 2, 10, 12. at cum gen. temporis, ὕβρεως καὶ παροιρίας τῆς σῆς γῆς ἐτῶν τοσοῦτων ἠνέσχομην, tot annis a me toleratae, 1, 17, 10. quam tot annis, annos, sustinui, toleravi; sed c. gen. perf. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, toleraturum, 2, 14, 7. in regno suo, de Severo. † c. inf. ἠνέσχοντο, προσελθεῖν λ. passi sunt, 7, 10, 16. sustinuerunt, permiserunt; †† c. acc. particip. pro inf. οὓς ὑπώπτευν, οὐκ ἀνέξομενοις τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. passuros - recidere, 2, 5, 3. Tum abl., οἱ δὲ οὐκ ἠνέσχοντο, ἀλλὰ τοιοῦτον ἄνδρα Φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, nequiverunt tolerare, 2, 10, 7. τοιαῦτα λέγοντος αὐτοῦ, οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν πλήθος, Σεβαστὸν Ἰερουσαλὴν ἀναγορεύει, impraeiens, 7, 5, 17. αὐτὸν, προσελθόντα τῆς σκηπῆς, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, οὐκ ἀνασχόμενοι ἀναιροῦσι, haud ferentes, 8, 5, 22.
- ἀνεψιός, propr. de perf., c. opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψιῷ λ. consobrino, 5, 7, 4. sed c. gen. perf. τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν ib. 1. et τὸν ἄν. αὐτοῦ, patruelem, 4, 6, 7.
- ἀνεψυγίας, v. ἀνείγω.
- ἀνήκε, v. ἀνίημι.
- ἀνήκεος, pass. impropr. de re, πράξαι τι ἀνήκεον, patrare aliquod facinus atrox, 3, 13, 6. suppleto sic subst. quodam, ἔργον, πρᾶγμα, maxime impium, fratrem occidere.
- ἀνήνεγκε, v. ἀναφέρειν.
- ἀνὴρ, universe, per adi. f. epitheta et verba, ubi et Bg. per Lat. vir, praeter loca, cruce notata simplici, ὅτι ἄρα εἰς ἀνὴρ πολύτροπος τις 2, 14, 9. ἄτε ἄ. προμηθεύς τε καὶ νήφω 2, 15, 1. — † ἀνὴρ γενναῖος γένου, lis foulis (vir) 3, 11, 15. δεῖσθαι ἀνδρὸς εὐγενεὶς καὶ τοιοῦτου, τὴν τε ἡλικίαν ἐπὶ ἀκμάζοντος 2, 15, 7. μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ καὶ νήφοντι ἀνδρὶ στρατηγουμένω 3, 6, 14. προσιέναι ἀνδρὶ γένου καὶ σώφρονι 6, 9, 10. † ἐπιλέξασθαι ἄνδρα πρεσβύτην τινα, καὶ σώφρονα, (ubi Bg. omisit) 2, 1, 8. ἄνδρα, τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὴν, τὸν δὲ βίον σώφρονα, ἀρετῆς δὲ τῆς ἐν ἔργοις ἐμπειρον 2, 2, 16. τοιοῦτον ἄ. Φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. πολὺ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν 1, 2, 7. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται ib. 9. ἀνδράσι καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις 2, 1, 24. ἐπιλέκτοις καὶ λογάσι ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσι 8, 5, 11. χρὴ ἀνδρας γενναίους τε καὶ σώφρονας λ. 6, 3, 7. ἀνδρας ὑπατευκότας, viros consulares, λ. 8, 5, 11. At cum adiuncto dignitatis per gen. perf. ἀνὴρ τῶν ὑπατευκῶν (τις ἐκ) vir consularis, 6, 2, 12. ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς

ἀνδρείαι, viris senatorii ordinis, 1, 2, 3. sed c. praep. ἄνδρες δύο ἀπὸ ὑπατείας, viri consulares, 8, 2, 14. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ συγκλήτου, duorum senatorum, 7, 11, 1. ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγκλ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, viris ex senatorio ordine rel. 7, 7, 10. ††† per utr. rationem simul, τῆς συγκλήτου ἀνὴρ, ἀπὸ ὑπατείας μὲν λ. senator quidam, 7, 11, 6. Pro quo pron. τίς et alias redditur. ἀνὴρ, Φιλεσφόρου Φέρων σχῆμα, quidam philosophi gestans habitum, 1, 9, 7. †† πύλεμον ἐγγεί-
ραι πρὸς ἀνδρα μηδεμίαν εὐλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adversus eum, qui rel. 3, 5, 6. ubi variatur pro praec. disertō pron. αὐτόν. — Porro pro ἀνδρῶν a) univēse, οἷα ἀνδρα πολυῖσθρα, ut hominem rel. 1, 3, 5. 1, 8, 2. 2, 3, 3. 3, 5, 9. 7, 12, 15. 8, 7, 11. 8, 8, 19. b) in opp. πλῆθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων, 3, 1, 10. ἀνδρ. καὶ κτηνῶν 4, 15, 13. c) in contemptu, φοβεῖσθαι τὸν ἀνδρα, hominem (Plautianum) 3, 12, 24. ubi et varietur pro pron. αὐτοῦ et ἀνδρῶν §. 22. ††† c. subst. eiusdem casus, et quidem a) subst. loci, ἀνδρα, τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine quidem Italo, 1, 8, 2. † Σεβῆρος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος Λίβυς, Severus, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Ἀρταξέρξης, ἀνὴρ Πέρσης, vir Persa, 6, 3, 10. b) c. subst. appellativo, † ἀνδρῶν τοιοῦτων, sagittariorum, 3, 9, 7. † ὧ ἀνδρες συστρατιῶται, commilitones, 6, 3, 5. ††† ἀνδρῶν μαχιμωτάτων, militum pugnacissimior. 2, 15, 1. quo et referam δύναμιν ἄγωνι μεγίστην τῇ καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσιν, virorum, 7, 9, 7. †††† τὸν ἑαυτῆς ἀνδρα, marito, 1, 8, 9. quo et pertineat γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀζῖωμα λ. virorum, 4, 2, 5. †††† quoad sexum, c. opp., τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις πρέπειν, viris, 5, 5, 9. †† ἵνα καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, virilia facere videretur, 5, 6, 3. †††† alio sensu, de aetate, τὰ ἀνδρῶν διδάσκοντες, virorum officia, 5, 7, 11. τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίαις εἰσίζειν αὐτόν, virilibus gymnasiis, ib. 9.
ἀνδελφικῶν, de persf., physf. cum acc. persf., ἀνδελφόντων αὐτὸν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἑρασοῦ, dum utrinque trahunt frater rel. 1, 11, 5. sed improprie, oppresso casu persf. οἱ τε κόλακες καὶ οἱ θεράποντες - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες καὶ ἀνδελφικότες, in diversa trahentes, 3, 10, 7. ubi vel absf. vel c. praep. sc. αὐτοῦς, trahi. ad se et suam quique partem, vel ad diversa voluptates et oblectationes, quas quique subministrabant. sed c. praep. aperte, νεανίας ἑκαστοὶ τῶν κολακευόντων ἀνδελφικῶν πρὸς αὐτούς, hinc inde adulescentes in diversa trahabant, 3, 13, 14. it. c. acc. rei, ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐξῆρμμένην, ἐκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνδελφικῶν, trahebat, 3, 6, 10. ἑκαστος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἀνδελφικῶν, (item) 8, 8, 7. it. passf. et simul c. adv. καλῶνους (hostes) ἀνδελφικόμενους αἰεὶ πρὸς τὸ ἐνσχυοῦν, distractos, 6, 5, 16. conversos, coactos ire ac se vertere.
ἀνδρῆσι, physf. in bello, vel saltem hostili animo, de persf., c. dat. persf., μηδενὸς αὐτῷ ἀνδρῶτος, resistente, 4, 11, 11. 7, 2, 6. ὡς μηδὲ δύνασθαι ὑμῶν ἀντισηῖναι, obsistere, 2, 10, 11. 8, 8, 10. it. c. adv. οἱ γενναίως ἀνδρῆσησαν παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατῷ, obsistebant, 5, 4, 16. Sed sine casu tali, μήτε ἀνδρῶτος τινας, resistente, 6, 5, 16. τοὺς ἀνδρῶτας βαρβάρους, resistentes, 7, 2, 13. adversantes, 7, 4, 13. μηδενὸς ἀντισηῖναι τολμῶντος, resistit. 2, 6, 19. sed c. adiuncto, μηδένα εἶναι τὸν ἀνδρῶτα, μηδὲ κωλύοντα, qui obstat, 2, 8, 7. οὔτε ἀντισηῖναι, ἢ κωλύσαι ἐτόλμων, obsistit. 2, 11, 11. — †† τούτους εὐρίσκειν οὐκ ἀντήχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶτας, το-

sistentes, 8, 5, 2. At c. adv. tamen, γενναίως ἀνθίσταται, resistere, 7, 4, 10. †† c. praep. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντισηῖναι οἷός τε ἦν, ἀνέπλοισι πρὸς ὠπλισμένους, opponere se, 1, 12, 13. †† c. dat. rei et adv. simul, μὴ τοῖς πραττομένοις γενναίως ἀντισηῖ, resisteret, 7, 6, 11. ††† de re vel pers. πόλεως ἀντιστάσης, quae obstisset, 3, 4, 24. Tum Med., de pers., absol. εἰ τινες ἀνθίσταντο, resisterent, 6, 9, 13. sed c. praep., ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀνθίστασθαι μὴ δυναμένων, resistere, 6, 5, 21.

ἄνθος, propr., in honore imperatoris, πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀνμάζοντα, omnia florum genera, 1, 7, 4. θρασυμένοι τὸν βασιλέα, σεφάνων καὶ ἀνθῶν βολαῖς ὑπεδέχοντο ib. 11. ἀνθῶν βολαῖς ἐτίμουν τὸν βασιλέα 4, 8, 19. Caracallam in adventu Alexandrini; — sed ὁ δῆμος, σεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιτίπτουσιν 5, 6, 19. in imperatorem, qui in pompa vehebat deum suum. at τὰν τὸν πλῆθος τῶν βαρβάρων, (Parthorum) ἄνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις κατεσεμμένον 4, 11, 5. in nuptiarum futurarum solennitate. τὸν Ἀχιλλέως τάφον, σεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθεσι 4, 8, 10. Caracalla.

ἄνθραξ, propr., μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus, (Caracalla) 4, 7, 9.

ἀνθρώπιος, de re, γάμους ἀνθρωπίους ἐπαιζε, connubia humana, (Heliog.) 5, 6, 6. opp. sq. τῷ θεῷ λ. sed Neutr., abs., εἶναι ἕτερον, τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, humana, 5, 7, 3. sc. πράγματα f. ἔργα, opp. praet. θεοῖς ἔργοις et θερηκεία τοῦ θεοῦ.

ἀνθρώπινος, id. τὸ ἀγαλμα, οὐδὲ ψαυσὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης, manu hominis, 1, 11, 2. τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λ. humana natura, 1, 13, 12. tum Neutr. ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, humanum quiddam se passum, (dictitans Heliog. in amore et nuptiis Vestialis) 5, 6, 4. sed abs. φύσει τὸ ἀνθρώπινον (γένος, ἐξ) ἐλειγνόν, homines misericordes sunt, 1, 4, 3. humanum genus.

ἀνθρωπος, de pers. masc. sexus, quoad naturam, ὁμοῦ με εἶδεν ἡλῖος ἀνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 5, 15. οὐδὲν παράδοξον, ἀνθρωπον ὄντα εἰ τελευτὴ κατέλαβεν, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθεῖναι 2, 5, 9. sed c. opp. quodam, τὸ μὲν σῶμα τοῦ τελευτήσαντος (βασιλέως) καταδάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ 4, 2, 2. opp. ἐκθειάζειν et ἀποθέσθαι, it. τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι 4, 12, 5. opp. sq. τὰ θεῖα τε καὶ δαιμόνια, it. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana, 1, 5, 18. sc. ὄντων πραγμάτων, rerum, quae fiunt inter f. ap. homines; i. q. sq. τὰ ἐπὶ γῆς, opp. praec. εἰς οὐρανὸν et θεῶν λ. †† οὐδέ πω τοῦ ἄρματος ἀνθρωπος ἐπέβαινε 5, 6, 16. opp. sq. ἡνιοχοῦντι τῷ θεῷ. Ubi et valeat pro tis, ut pro αὐτὸς in τιμῇ προσποιήτῳ δελεάζει τὸν ἀνθρ. hominem, 2, 15, 4. sed in contentu magis misῶν τὸν ἀνθρ. infensus homini, 3, 12, 22. praec. αὐτῷ et sq. §. τὸν ἄνδρα. — Tum moraliter f. quoad mores, ὁ Νίγρος, τὰ ἄλλα γενόμενος μὴ φαῦλος ἀνθρωπος 3, 4, 5. ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, (gladiatoribus) 1, 16, 10. Porro restrictive A) per opp. peculiare, διὰ τε τὴν τῶν Ῥωμαίων γνῶμην, — καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium, 2, 8, 11. quasi lit τὴν σπ. τῶν ἀνθρ. περὶ αὐτ. ubi et regas pro τὴν τῶν περὶ αὐτὸν σπουδὴν ἀνθρ. propter hominum studium erga se; ubi sunt milites et exercitus, it. cives Antiochiae, aut latius Orientales, cf. §. sq. it. οὐκ οἰκείται τινες, ἢ εὐτελεῖς ἀνθρωποι ἔφερον (τὰ σπλάγχνα,) ἀλλ', οἳ τ' ἔπαρχοι τῶν στρατοπέδων, καὶ οἳ ἐν ταῖς μεγίσταις πράξεσι 5, 5, 20. ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα παρέξει βίον, (militibus,) τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, 8, 7, 13. B) per disci-

men tum locorum, ὅσοι τὴν Ῥώμην κατέκρινον ἄνθρωποι I, 7, 4. —
it. per praep. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρ. 2, 11, 6. τῶν κατὰ τὴν
Λιβύην ἄνθρ. 5, 6, 8. †† τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς κα-
τὰ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρ. 2, 7, 10. τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἄν-
θρ. 5, 6, 12. † τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἄνθρ., τοῖς δ' ἐπὶ Σάτυρα 3,
8, 13. οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἄνθρ. δορυμῆτορες λ. 3, 11, 17. † ἄν-
θρῶπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν I, 4, 20. †† per adv. οἱ
ἐκείσε δ. γενναϊότατοι 2, 9, 15. tum temporis, per praep. οἱ
καθ' ἡμᾶς ἄνθρ. I, 14, 7. I, 8, 16. I, 17, 26. I, 4, 18. —
†† per adv. (simul) πιστεύοντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἄνθρ.
I, 14, 10.

ὑπατεία, sensu Rom., κλήρω τὴν ἀνυπατεϊάν λαχών, proconsula-
tum, 7, 5, 3. Gordianus, in Africa, et de eodem sq.

ὑπατεῦειν, abs. τὴν τοῦ ἀνυπατεύοντος οἰκίαν, proconsulis, ib. 2.
pro subst.

νίημι, de pers. phys., c. acc. animantis et inf., τοὺς ἵππους - ἀνέν-
τες ἐκείνους νέμεσθαι, pastum dimissis, 4, 11, 10. sinentes. sed
impr. c. dat. pers., oppresso acc. rei, γυμνάσιον κατασιευάσας,
λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς (αὐτὸς,) pro balneo concessit, I, 12,
10. sed, c. utr. casu, τιμωρίας καὶ κηλίδας πάσας αὐτοῖς (militib.)
ἀνῆκεν, remisit (Maximin.) 6, 8, 16. condonavit; it. Pass. par-
ticip. c. praep., ἐς τὸ ἄβροδιαίτου ἀνεμμένος, solutior, (Niger) 2,
8, 16. demittens, commitens, se, se dedens, deditus, amans, at
de re, οἱ στρατιῶται ἀπηρεσκόντο αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὡς ἀνεμμένῳ μᾶλλον,
ἢ κατ' ἄνδρα στρατιωτικόν, remissiore, 5, 2, 11. molliore. † cum
dat. pers. εὐθυμότερος γενόμενος, ἀνεμμένης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολε-
μικὰ φροντίδος, laxatis curis, 6, 6, 13. ab ipso, a se reiecta, ne-
glecta, omissa. †† neutr. abs., sed per opp. τὰ μὲν ἀνδρεία καὶ
σεμνὰ φοβερά προσαγορεύουσι, (milites Carthaginieneses,) τὰ δ' ἀνεί-
μένα καὶ ἐμβεβανχυμένα, ὡς ἡμερᾶ, δι' ἡδονῆς ἔχουσι, dissoluta, 7,
8, 15. vita dissoluta, mollis, ignava, sc. ἐργα f. potius ἢ θη, f.
ἐπιτηδεύματα.

νιμάω, phys., pass. de re, πίνειν δρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμάμενον
ὑδωρ, hausit (e puteo f. fonte, a militib.) 2, 10, 10.

νίσημι, phys., de pers., c. acc. rei, ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας
ἀνέστησεν, excitavit, 4, 8, 14. erigi, statui iussit, i. q. in sq. loco,
c. praep. εἰκόνας τε καὶ ἀνδριάντας ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστήναι ἐκέ-
λευσε, poni, ib. 2.

νίσχην, phys., de re, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι, cum solis ortu, 3, 4, 8.
sole oriente, 4, 15, 1. cum sole oriente, 8, 1, 11.

νιών, v. ἀνείμι.

Ἀννίβας, Hannibal, Ἀννίβαν τὸν Λίβυν 4, 8, 14. Caracalla laudabat
maxime.

νοδος, phys., de loco, c. praep., Φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπε-
τώλιον ἀνοδόν, septo clivo, 7, 10, 9.

νοια, trop. δίκην ἀνοίας ὑπέσχευ, amentiae, 1, 8, 12. per loquen-
tiam vanam sine facto.

νοίγειν, de pers., phys., c. acc. rei f. loci, τὰς πύλας ἀνοίγειν ἤξι-
ουν, portas aperiri postulabant, 8, 6, 3. μή πως ὁ δῆμος ἀνοίξῃ
τὰς π. aperirent, 8, 6, 8. ἀνοῖξαι τ. π. ut aperirent, 8, 3, 1. τὰς
π. ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, aperiri, 8, 6, 4. ἀνοίξαντες τὰς π. portis
referatis, 5, 8, 14. 8, 7, 3. portis apertis, 7, 12, 9. ἀνοίξεν
τ. π. patefacturos, 5, 3, 20. sed c. adv. ἀνοίξαντες αἰφνιδίως
τὰς π. apertis p. 7, 11, 18. οὐ πρότερον ἀνοῖξαι τ. π. ἤσθεν, ape-

- tire, 2, 6, 14. †† εὐθὺς οὖν οἱ Ἀκυλῆες τὰς π. ἀνοίξαντες ἀπα-
 δέχοντο, statim igitur Aquileienfes, portis reſeratis, eum exci-
 piebant, 8, 7, 3. ſed de ianuā, ἐπιſτάντες τῆς οἰκίας ταῖς θύραις,
 διεγείρουσι τὸν Φυλάττοντα. ἀνοίξας δι' ἐκείνου qui ubi aperuit. 2, 1,
 13. ſc. αὐτὰς, τὰς θύρας. †† τὰ τῶν μονομάχων καταγνώγια ἀνοί-
 ξας, glad. diverforiis apertis. 7, 11, 14. per vim, praec. τὰς δη-
 μοτίας ἀποδήμας τῶν ἐπλῶν ἀναρρήξαι λ. †† Sed improp. τὸν
 τόπον ὃ χειμαρρῶν ἀνοίξας, cum aperuiſſet, 3, 3, 11. Tum
 paſſ. phyſ. de re ſ. loco, abſ. (τὸ οἰκήμα) πύλιδας ἔχον καὶ θύρας
 ἀνεφγυίας, apertas, 4, 2, 14. ſed c. dat. perf. οἷς ἐπιφαιτῶσιν
 πύλαι ἀνοίγνυντο, aperiebantur, 8, 6, 10. ἀνοίχθεις αὐτοῖς τῶν
 πύλων, reſeratis p. 5, 4, 5. †† τὰν ἀφθνη, et patefacta eſt mi-
 nutio, 3, 3, 11. ut legerit Bg. καὶ ἀνῆλθῃ ſ. ἀνεφθῇ ſ. ἡνεύ-
 χθῃ, ſc. αὐτὸ. τὸ ἔρυμα, pro quo reſpicias et pr. τὸ τεῖχος.
 ἀνοικισμός, propr. c. gen. rei ſ. loci, ἐπεμψε χρεῖματα εἰς ἀνοικισμὸν
 τῶν πόλεων, ad reſtaurandas urbes, 3, 6, 20. reſtaurationem.
 ἀνοικμῶζειν, propr. de perf., ἀνοικμῶξας, eiulatu edito, 1, 17, 9. co-
 haer. cum v. ſq. §. 11. μεταπέμπεται.
 ἀνόπλος, de perf., propr., c. opp., ἀνόπλοι πρὸς ἀπλιſμένους, ut iner-
 mes nempes, 1, 12, 13. ὁ δῆμος, ſed Praetoriani, 2, 5, 4.
 Sic et
 ἀνόπλως εἰσεῖν, inermes, 2, 13, 20. Praetoriani, ſine armis bellicis,
 non item ſine omnibus, cf. §. pr. Ξιφίδια, it. §. 8. γυμνοὶ λ. it.
 §. 5. ἐπλα λ. et §. 4.
 ἀνόσιος, moral. de re, ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον ᾗ, nefarium, 2,
 5, 10. ἀνόσιον ἡγήσατο 6, 4, 12. τέλει ἀνοσίῳ ἐχρήσαντο 8, 8, 20.
 imperatores, a Praetorianis occiſi.
 ἀνοχή, trop., c. gen. rei, μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, locum,
 3, 6, 21. tempus, occaſio, otium.
 ἀνταγωνιſτῆς, propr., de gladiatore, ὁ Κόμμοδος μονομαχῶν ῥαδίως
 τῶν ἀνταγωνιſτῶν περιεγέμετο, compares, 1, 15, 16. adverſa-
 rios.
 ἀντεπεῖν, phyſ. abſ. οὐκ ἀντεῖπεν, non eſt reſragatus, 3, 11, 17. im-
 peranti quid, recuſando, excuſando. ſed forte c. dat. perf. et
 adiuncto ſyn. ἀντεπόντι σοὶ καὶ μὴ ſυμπνεύσαντι ἡμῖν, reſraganti,
 7, 5, 13.
 ἀντέχειν, phyſ., de perf., c. acc. rei, τοὺς χαλινοὺς ἀντέχων τῶν ἵπ-
 πων, retinens, 5, 6, 17. †† c. acc. perf. oppreſſio et adv., ο.
 προαſπίζοντες ἐνατέρωθεν ἀντέχον (αὐτὸν) retinebant eum (Helioſ
 retrogradum) ib. 18. †† de re, cum acc. rei, ſed eo oppreſſo,
 ἀντεχούσης τῆς ἰλῦς (αὐτὴν, τὴν ναῦν,) retinente, 1, 11, 11. —
 Sed improp. A in bello, hoſtiliter, de perf., c. dat. perf.
 et adv., τὸ βάρβαρον (Perſae) τῷ ἀντιπίπτοντι οὐκ ἐδ' ὁμοίως ἀντέ-
 χει, reſiſtunt, 6, 3, 13. Tum ſine caſu tali, tamen per adiun-
 cta alia, praeter adv., ἀντέχειν γενναίως, obſiſtere, 8, 3, 9. et
 iam per nominativ. particip. ſ. modi, τειχομαχοῦντες ἀντέχου
 reſiſtebant, 8, 4, 19. it. per formulam temporis, ἀντιſχόντες
 εἰς ὅſον ἐνεδέχετο, ἀνδρείως, obnixi, 6, 5, 22. it. c. opp. ἐπ'
 ὀλίγον ἀντιſχόντες, εἶδαν 3, 7, 13. †† τοὺτους εἰριſκον οὐκ ἀν-
 τέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδεῶτας, durantes, 8, 5, 2. i. q. pr
 ὑπομένειν πρὸς βολὴν, ſuſtinere hoſtem irruentem et impugnantem
 manere, non loco cedere, nec ierga vertere. it. c. praep.
 τοſοῦτον ſρατὸν μὴ ἀντιſχόντα πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. reſiſtere noi
 potuiſſet, 8, 3, 21. B) citra notionem hoſtilem, de re, c. dat.
 τοῖ, μὴ δυναμένου τοῦ τεῖχους ἀντέχειν τῷ ρεύματι, ſuſtinere, 3, 3

11. τὸ ποτὲ ρεῖθρον οὕτω σεῖρόν γίνεται, ὡς ἵππων ὄπλαϊς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν, resistit, 6, 7, 16. it. c. praep., εὐψυχέσθρον τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ αἵρος ὄθορὰν ἀντέχειν ἐλέγχετο, resistere corruptioni rei. 1, 12, 3. tum de persl., cum dat. rei et adv. Σεβήρος, πόνοις ἀντέχων ῥᾶσα, sufficiens, 2, 9, 2. tolerans, perferens, perferre valens. sed c. praep. et abl. modi, ὡς μὴ μόνον αὐτοῖς (milites Severi) ὄσβεσ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, ἀλλὰ καὶ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, sufficerent ad, 3, 6, 22.

τι, in comparatione et quadam opp. A) c. gen. rei. κισσὸν μὲν περιτιθεῖς - ἀντὶ καυσίας λ. θύρσῳ δὲ ἀντὶ σιγήπτρου Θέρων, pro, 1, 3, 7, 1, 16, 3. ταύταις (ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρᾶντο, vice, 1, 11, 10. μισθοφόροις κατασηταμένος, ἀντὶ τειχέως τῆς Ρωμ. ἀρχῆς, pro, 2, 11, 9. μετὶληθεῖαν ἃ. πολέμου εἰρήνην 8, 2, 11. 8, 7, 8. εἰρήνην ἃ. πολέμου ἐλόμενος 8, 3, 8. B) c. gen. persl. γενεσθε αὐτῷ ἐμεῖς ἀνδ' ἐνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, pro, 1, 4, 9. 1, 14, 15. 1, 15, 19. 2, 10, 2. †† εἰ ἐμελλον ἀντὶ ληστοῦ δεσπότην εἶεν λ. ex latrone dominum, 1, 1, 15. φίλῳ ἃ. ἐχθρῷ χρῆσθαι, amicum se ex inimico illum habiturum, 4, 15, 19. per hanc quidem Lat. praep. ob v. adiunctum, dum ambigua sit altera horum loq. locorum, ἐχθρὸς μὲν ἃ. φίλου, πολέμιος δὲ ἃ. οἰκείου γενεσθαι, pro, 3, 6, 11. φίλον ἃ. πολέμιον δέχασθαι 8, 3, 4.

ἀντίγονος, Antigonus, Alexandri M. successor, Bacchum imitatur, hederam circa caput et thyrsum in manu gerens, 1, 3, 7.

ὑπιδίδωμι, trop. de persl., c. acc. rei, et opp., καὶ μικρὰ λαβοῦσιν ἀντιδοῖναι μείζον, redditio maioris, 2, 3, 14. v. infra v. εὐχαρισ. sed pass. de re, c. adv., τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθῆν, id, quod redditur, ib. 15. opp. pr. ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθόν.

ὑπιδίκος, de persl., propr., sensu forensi, c. praep., ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγαραίοις, adversarios, 7, 7, 7.

ὑπιδόσεις, propr. c. gen. rei, νομισμάτων ἀντιδόσεσιν εὐφραίνουσιν αὐτοὺς 1, 16, 7. mutua donatione.

ὑπικαταλλάσσεσθαι, improp. de persl., c. rei et gen. et acc., et nominativum c. gen. proci, μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀπικαταλλάσσουνται, nundinantur, (Germani) 1, 6, 25. vendunt, dant, concedunt. sed χρημάτων ἀπικαταλλάζόμενον τὴν ἀρχήν, qui comparasset (sibi, Iulianus) 2, 6, 20. emere, ut pr. §. 18. ὠνησάμενος τὴν ἀρχ.

ὑπικείμεαι, phys. med., de re vel persl., c. dat. ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, oppositi sibi isti exercitus, 4, 3, 13. cum dat. persl., vel c. dat. rei f. loci de castris, e regione f. contra iacens f. situs; — sed de re, loco f. terra, c. dat. loci, Ἀσίας, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης, oppositum, 6, 4, 8. 6, 2, 4. 2, 14, 14. adversam, 2, 8, 12. tum sine casu tali, ἀπὸ Βρεττανίας, ἐς τὴν ἀντικειμένην Γαλλίαν, oppositi. 3, 7, 2. adversi. 3, 15, 17. 4, 3, 11. cum relato opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, ἐν δὲ τῷ ἀντικείμενῳ (μέρει,) ex adverso, 4, 2, 9.

ὑπικρῦ, phys., c. gen. loci, τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione, 1, 14, 18.

ὑπικαμβάνεσθαι, med., improp., de persl., c. gen. rei, τῶν πραγμάτων, capefferent, 2, 7, 12. suscipere.

ὑπὲλεγειν, improp., de persl., c. adv., τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, φά-

- σκων, refragabatur, 4, 10, 11. per epistolam, recusare, ef. 4, 11.
 1. τὰ μὲν οὖν πρῶτα, τοιαῦτα ἐπισέλλων, παρηγείτο.
 Ἀντιόχεια, Antiochia, Cariae, ad Maeandrum fluvium, 3, 6, 10.
 nisi est eadem illa Syriae, ad Orontem fluv., qua de 2, 7, 15.
 2, 8, 10, 3, 3, 5, 4, 3, 15, 4, 8, 15, 4, 9, 17, 4, 13, 16, 4, 15.
 21, 5, 1, 2, 5, 2, 7, 5, 4, 1. a qua post. ductum est sq.
 Ἀντιοχεύς, - κατὰ Συρίαν, Ἀντιοχέων μίσει, Antiochenorum, 3, 3.
 3. sed τοῖς Ἀντιοχεύσι, Antiochiensibus, 2, 8, 16. cf. 2, 7, 15.
 ἀντίπαλος, phys. de pers., abs. pro subst., in bello, ἡ μάχη κατὰ
 τῶν ἀντιπάλων, cum hostibus, 6, 3, 14. forte per ellips. substant.
 ἀνὴρ, ἀνδρωπος, ἐχθρός. it. c. opp. πρὸς μὲν τῶν αἰκείων - πα-
 ρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων, adversariis, 8, 5, 6. it. in seditione, ἀν-
 τιπάλους ἔξεν, ἡλπιζον, sq. εἰ τι τολμῶεν, advers. 8, 8, 3. Sed
 pro adi., etiam c. subst. fem. sexus, et c. adiuncto, ὅτε ἀντίπαλα
 καὶ ἰσόρροπα ὦνθῃ εἶναι τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα, aequales, 6, 5, 1.
 μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλου, aequipa-
 tanda, 3, 13, 11. ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόρροπος ἔμενεν ἡ τύχη τῆς
 μάχης 8, 5, 1. ἡ φιλονεικία διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλον αἰετὴν
 γνῶμην, adversum sensum, 3, 13, 4.
 ἀντιπίπτειν, phys. de pers. abs. in bello, τὸ βαρβαρον τῶ ἀντιπίπτον-
 τι οὐκ ἀντέχει, repugnanti, 6, 3, 13. opp. πρ. τὰ ὑπείκοντα, καὶ
 δυνουδντά, obniti.
 ἀντίπνοια, phys., ἀντιπνοία χρήσασθαι, adverso vento, 5, 4, 22. in
 navigando.
 ἀντιποιεῖσθαι, med. improp., de pers. c. gen. rei, τῆς ἀρχῆς, affe-
 ctare, 2, 9, 14. appetere, it. τῆς ἀ. ἀντιποιήσαιο, capelleret, 7, 9,
 24. †† c. adv. πρότερον οὐδ' ἄλλοτε ἔμοι ἀντιποιησάμενυ τοιαυ-
 τῆς ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectarim eiusmodi spem,
 2, 10, 4. facere sibi, (quod pron. et nostrates addunt,) fuscipe-
 re, habere.
 ἀντιποιήσεις, improp., c. gen. rei, τῶν οὐκω παρόντων ἀπλήσῃ ἀν-
 τιποιήσει, affectatione, 1, 8, 4. i. q. πρ. ἀκρατήτῃ ἐπισυμῖα.
 ἀντιπράττειν, improp., de pers., c. dat. rei, ὁ δῆμος, ἀντιπράτταν-
 τες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, adversantes, 7, 10, 10
 propr. nostrat. *zuwider thun*, sed h. l. opponere se vi externa, c.
 praec. λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέρογτο.
 ἀντίσαςις, phys. in bello, ἐξ ἀντίσάσεως ἰσορρόπου συζηῖναι πρὸς λ. col-
 lata acie, 1, 10, 9. it. c. adiuncto, πρὸς τὸ συζάειν καὶ ἐξ ἀντ.
 ἀγωνίζεσθαι, cominus, 5, 4, 7. it. in ludicro bello, *Σηρίω*
 ἐξ ἀντ. μάχας ἐπαίδευτο, cum bestiis cominus decertando insti-
 tuebatur, 1, 13, 17. dotebatur pugnas cum bestiis, cominus in
 eundas, f. pugnare cum b. cominus. sed in seditione, c. gen.
 pers. et adiuncto, φάσκων οὐκ ἐς κωλύμην, οὐδ' ἐς ἀντίσασιν αὐτοῦ
 τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι, ad repellendum Praetorianos, 8
 8, 12.
 ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, phys. med. de pers. c. adv. dupl. ἀντιστρατοπε-
 δευσάμενοι ἐκατέρωθεν περὶ ἐσπέραν, cum castra posuissent ex ad-
 verso utrinque circa vesper. 3, 4, 8.
 ἀντιτάσσειν, phys. in bello, de pers., c. pers. et dat. et acc. sed hoc
 oppresso, Μαυρουσίους ἐξήρτυε, Γερμανοῖς ἀντιτάξων (αὐτοὺς,) Ger-
 manis oppositurus, 6, 7, 17. Sic et Med. vel Pass., simul c. adv.
 ὑμεῖς αἰεὶ βαρβάροις ἀντιταττέμενοι, oppositi, 2, 10, 10. sed magis
 Med., abs. ἐξίσιν, ὡς δὴ αὐτῷ ἀντιταξόμενοι, sese opposituri, 7
 9, 8. πάντας - ἐκέλευεν ὀπλίζεσθαι, καὶ ἐξελεθόντας ἀντιτάττεσθαι
 resistere, 6, 9, 6. se opponere, hosti acie instructa.

αντιπύς, physf. de persf., in bello, c. adiuncto, ἐπέθεν πρὸς τὴν
 εὐραδὸν μάχην ἀντιπυεῖς καὶ ἰσέγγροι, obnixi, 6, 7, 19. sed
 extra bellum, de rebus, c. adv., τὸ ποτὲ βεῖθρον ἀντιπυεῖς οὕτω
 καὶ σεῖρόν γίνεσθαι, durum, 6, 7, 16. at sine adv., ἐγνωκόσιν
 ἱεῖατα καὶ ἀντιπυτῇ τῶν τόπων, quae solida loca, 7, 2, II. scil.
 κέρη.

τῶνιος, Antonius, Augusti aemulus, 3, 7, 18. 3, 13, 8.
 τῶνιος, Antoninus Pius, 1, 7, 6. sed Severi filius, alias Cara-
 callus f. Caracalla, (quo nomine nunquam ap. Nostrium reperir-
 ur,) per totum libr. 3. et 4. it. 5, 3, 23. 5, 4, 1. sq. 4. sq. et
 dilerte Ἀντωνίου τοῦ Σεβήρου παῖδος, 5, 7, 6. denique Maesae fili-
 us, Bassianus alias et vulgo Heliogabalus, 5, 3, 7. 12. 23. 25.
 quae post. loca duo indicant causam, quare nominet Noster
 hic eum potius, it. 5, 4, 1, 4. sq. ubi §. 2. τὸν νέον Ἀντωνίον,
 §. 9. sqq. et deinceps per lib. 5. rel. cum 6, 1, 1.
 ἀντιπυεῖς, passf. de re, improp. c. subst. fem. sex., ἀντιπυεῖς
 τὸν χάριν, insuperabilem, 2, 3, 15. immensus, magnus, eximius,
 praecipuus.

ἐπέτες, passf. trop. de persf., οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες ἀνύπο-
 πτοι, suspecti non sunt, 1, 4, 12. de quibus non est suspicio,
 non suspicatur imperans odium et insidias erga se.

ὡ, physf. de persf. c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
 καὶ ἀνύσαι ταῦτα, persicere, 2, 10, 4. sed c. solo casu tali,
 καὶ ἀνύσαι (Severus) ἀνύσαι καὶ τὸ χρεῖδες λ. efficere, 2, 14, 9.
 tum, in oppugnanda urbe, τὰς Φαλαγγας, πολλὰς πρὸς βαλόν-
 τας, ἀνύειν οὐδὲν, proficere, 8, 2, 4. non expugnare, non cogere
 ad deditionem; sed praeter τὸ πλεῖστον τῆς ὁδοιπορίας ἀνύσαι, emen-
 sus, 4, 11, 4, nominatim c. acc. viae s. itineris, a) absf. ἀνύσαι τὴν
 ὁδοιπορίαν, confecto, itinere, 3, 10, 2, 7, 12, 17. b) cum adiuncto
 modum 1) modi quidem, tum nominat. particip., πᾶσαν τὴν
 ὁδὸν ἄνυε, τρέχων ἔμπροσθεν ἑαυτοῦ, conficiebat, 5, 6, 17. tum absf.,
 ἀνύσαι πολλὰ τὴν ὁδοιπορίαν τάχει 3, 8, 5. sed 2) praep. ἀνύ-
 σαι τὴν ὁδὸν ἅμα τοῖς παῖσι 3, 14, 7. ἀν. τὴν ὁδοιπορίαν μετὰ νεα-
 ρικῆς σπουδῆς, cum confecisset, 1, 7, 3. ἀν. τὴν ὁδὸν μετὰ πολλῆς
 σπουδῆς 6, 7, 12.

ὡ, physf. intra artic. et subst. pro adi., εἰς τὴν ἄνω γῆν, superio-
 ri terrae, 8, 2, 7. pro termino a quo sumpta ripa alterutra fluvii
 maris quae, unde motus sit versus interiorē continentem.

ὡ, physf., de loco, c. praep. ἀνωθεν ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκοντίζων,
 superne, 1, 15, 5. 8, 2, 2. sed absf. ἀν. κατήκοντιζεν 1, 15, 6,
 3, 3, 1. 3, 9, 9. 7, 12, 4. desuper 8, 4, 26. ††† ἀν. ἐπ' ἀλ-
 ξείων ἀπομαχόμενοι, desuper e, 8, 4, 20. ubi gen. potest pen-
 dere a praep. in v. ἀπ. †† ἀπὸ ἵππων τιτρώσκοντες αὐτοῖς, με-
 γάλως ἀν. ἐβλαπτον, ex equis vulnerando ipsos maiorem in mo-
 dum desuper affligebant, 4, 15, 4. pro ἀνωθεν ἀπὸ λ. vel in sum-
 mis corporum partibus, in capite. †† Φρυγάνων ἀν. ἐπιβλη-
 θέντων, sarmentis superiniectis, 8, 4, 11. Sed improp., de
 tempore, absf. θερπεύοντι αὐτὸν ἀν. dudum, 4, 13, 5. a multis
 annis; ἀποχρῶνται ὥς ἀν. ἰδίῳ κτήματι, inde a maioribus, 5, 1, 13.
 οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἰδίῳ κτήματι ἢ ἀρχῇ ἀλλὰ κοινὸν τοῦ Ῥωμαίων δη-
 μου ἀν. more maiorum, 8, 7, 11. antiquitas; inde ab omni tem-
 pore. †† post subst. et artic., εὐνοίας τῆς ἀν. benevolentiae pri-
 stinae, 3, 12, 21. sic per adi., ut intra artic. et subst., τῆς ἀν.
 εὐν. At c. praep., saltem sequente illa in membro sq., κατ' ἐθ-
 νοίαν, ἣν εἶχον; πρὸς αὐτὸν ἀν., ἐξ οὗ περ λ. 8, 6, 12. antiquitas,

dudum. sed c. praep. proxima, in eodem que membro, et quidem praep. vel praemissa, ἐνάρτεον ἀπὸ προγόνων αὐ. ἀρχὴν, inde a maioribus, 2, 8, 3. vel subiecta, αὐ. ἐκ τριγωνίας βασιλείας ὄντα, a tertia iam stirpe, 1, 7, 5. †† πρὸς τοῦτον ἀπεχθῆς προέειπετο αὐτῷθεν ἢ τινος ἀγνοαίου διαφοράς, erga huncce inimico animo affectus erat dudum, ex for. rel. 7, 9, 5. ubi Bg. comma hoc post adv. Lat. reiiciat hunc locum ad classem superiorem, ubi absol. stat Gr. adv.

ἡ ἀξία, v. ἀξιος.

ἀξιοθέατος, propr. pass. de persf., c. acc. rei, per ellipsf. κατὰ praep., τὴν ψὺν ἦν, ut esset specie egregia visendus, 1, 7, 8. erat dignus, qui spectaretur, quoad f. ob speciem; erat specie egregius; erat forma eximius f. pulcer; erat specie egregia f. forma; erat praestans specie f. praestanti specie f. praestantis specie.

ἀξιόμαχος, propr. de re, c. subst. fem. sex., ἑλης ἀξιόμαχου, materia, pugnae apta, 7, 11, 15. sed de persf. Neutr. absf. οὐδὲν ὄραν ἐν Διούῃ ἀξιόμαχον, nullas vires, praelio idoneas, 7, 9, 9. forte per ellipsf. substf. εἰράτευμα f. πλῆθος, cf. L. Bos. p. 268. e.

ἀξιος, moral. de persf. c. gen. rei, ἀξίου ἑμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης τιμῆς, dignum, 2, 3, 16. μηδένα εὐρίσκεσθαι, τὸν ἀξίον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον 2, 10, 15. ἀξίοις τῆς βασιλείας αὐτοκράτορσι 8, 8, 1. †† λόγου ἀξιοὶ πρεσβύται, quantitvis pretii senes, 8, 8, 20. †† μηδέ τινα προτιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, quenquam ex honestioribus, 1, 13, 14. † ἐπὶ τηλικούτοις ἀμαρτήμασι μυρίων ἀξιοὶ δαυμάτων, digni, 2, 13, 14. †† superlat., absol. ἐν σὺ νυμίζεις πάντων ἀξιώτατον, 2, 3, 10. sc. τούτου, i. e. τῆς ἀρχῆς. Sed Fem., ut adi., c. gen. rei, δίκην τὴν ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. χλευῆς ἀξίας εἰκόνας 4, 8, 4. † δίκας ἀξίας, αὐ. εἰραστε, dignas pro suis facis, 4, 15, 17. p. τούτων, ἢ λ. sed c. mero substf. τὴν ἀξίαν τιμωρίαν 2, 13, 14. χάρισιν ἀξίας 1, 5, 20. ἀξίας δίκας 1, 10, 15. Tum fem., pro substf., per ellipsf. substf. τιμῆ, absf., εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανέμειναι τῆς ἀξίας αἰρεσιν, dignitatis, 6, 1, 7. porro c. praep. et vel gen. persf. τὸ κατ' ἀξίαν ἐλάσσει πάντα νέμειν, pro dignitate, 2, 3, 23. vel absf. τὸ μὴ κατ' ἀξ. ἀντιδοθῆναι, pro merito, ib. 15. 3. 11, 10. κ. ἀξ. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, meritis suis, 8, 8, 20. †† τοῦ γενναίως ἢ κ. ἀξ. - δικαιοῦντος, ex dignitate, 2, 9, 9. ubi, iunctum c. adv., pro adv. etiam valeat. digne, decenter. †† c. art. alius sexus praemisso, ἐκείνῳ τὸ κ. ἀξ. ἀπονέμειν, quod cuique ex merito debetur, 2, 4, 5. sc. ὁφειλόμενον, - †† οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπρεπῶς καὶ κατ' ἀξ. - εὐδειῆσαι, ut que dignum est, 2, 5, 13. sc. δοσσομένων. - Neutr. c. gen. rei, εἰ τι λόγου καὶ μνήμης ἀξίου (ἐστὶ,) dignum, 2, 15, 15. - †† ἦν θαύματος ἀξίου - πένων ἀσκησις, admiratione dignum quiddam, 4, 7, 14. sc. χρεῖμα. - ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἀνεγκη καὶ θαύμ. ἀξία, adm. digna, 1, 1, 8. - λέγων, - οὐ θαύμ., ἀλλὰ χλευῆς καὶ γέλωτος ἀξία 7, 8, 6.

ἀξιοχρεως, trop. de re f. persf., c. subst. fem. sexus, et c. praep., δυναμὶς, πρὸς τὸ συσάδην ἀγωνίζεσθαι ἀξιοχρεως, copiae ad idoneae, 5, 4, 6.

ἀξίω, moral. de persf., per Bg. notiones et Vss., cum inf. praesf. οὐδὲ πλεονεκτηῖν ὑμῶν ἡξίου, postulavi, 5, 6, 8, 6, 3. sed c. inf. aor. 1. mero, ἡξίωσεν εἰσαχθῆναι, postulat, 3, 12, 2. at c. acc. et inf., ἡξίου, βασιλεία κίρεθῆναι, τὸ τε ὄνομα - μέναι, postulabant, 3, 10, 12. it. c. inf. aor. 2. τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ἱερῇ ἡξίου ἰδεῖν, postularunt, 5, 8, 12. it. c. aor. utr. simul, τοῦ

στρατιώτας ἡζίουν γυνώσκειν καὶ ἀναιπεῖν εὐΦρημῆσαι τε λ. postulabant, 8, 6, 4. Porro simul c. inf. prael. et aor. 1., ἡζίουν, διαίρεθῃναι - εἶχειν - παραδιδῆναι, p. flulab. 4, 3, 11. sed simul c. inf. prael. et perf. προτείνειν αἰῶν - γεγονέναι - εἶχειν, postulans, 8, 8, 8. ††† alia notione, c. inf. prael., et propr. c. acc. et inf. τὸν Ἰουλιανὸν - Κόμμοδον αἰσιόειν ἀποκαλεῖσθαι, Commodum censent vocandum, 2, 6, 16. discernunt. ††† rursus alia, c. inf. prael. mero, νικᾶν αἰσιόειν, victores se esse putantes, 4, 15, 10. ††† alia porro, c. acc. perf., sed sq. inf. aor. 1., αἰσιῶσαι αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι λ. rogarent (ipsum), ut - 3, 5, 8. ἡζίουν αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι, ipsum rogarunt, ut, ib. 12. †††† alia denique, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίστην ἡζίουν, succurrere (ipsum) optabant, 2, 7, 5. cupiebant.

ζῳμα, trop. munus reip. A) civium, abf., οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα ἢ ἐξαιρετοῦ αἰζῳμα, ὃ μὴ λ. dignitas, 1, 10, 12. ἦν τοῖς ὡσι κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας καὶ αἰζῳματος ἀφειδῶς ἔχων, 7, 3, 7. 7, 10, 6. † ἕτερος, στρατηγικός τὸ αἰζῳμα, dignitatis praetoriae, 7, 11, 6. sed c. gen. perf., γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν ἡ πατέρων αἰζῳμα τιμῆς μεταδίδωσιν 4, 2, 5. B) imperatoris Rom., abf., καθυβρίζοντα τὸ αἰζῳμα αἰσχίω σχήματι, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sed c. adi., παντός αἰζῳματος σχῆμα ἔφερε μόνος, (Plautianus,) summae dignitatis, 3, 11, 4. †† c. gen. perf., τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως αἰζῳμα dignitatem (Pertinax, procedens ad Praetorianos, se invadentes) 2, 5, 8. ubi pro decoro, f. pro gravitate et maiestate; nostrat. quoque Würde f. Anstand. ††† alio sensu, abf. προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῃ - μεγέθει αἰζῳματος, ampliundine auctoritatis, 2, 1, 20. cum propter sapientiam et honestatem sis in honore, et pareant verbis consiliis que tuis alii; vel de munere et magistratu inter senatores eminentiori. — †† c. gen. perf. Μάτερος, μεῖζεν τι πλήθος ἡθροισεν, ὡς μηκέτι λησῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων εἶχειν αἰζῳμα, auctoritatem, 1, 10, 3. opinionem ac speciem, qua puteris et videaris magnus, praestans, fortis, potens atque terribilis.

ζῳσις, trop. munus reip., abf. οἱ ἐν αἰζῳσει ὄντες, ii, qui alicuius dignationis essent, 3, 15, 15. sed c. adiuncto, τοῖς ἐπ' αἰζῳσεως (εὐσίῃ) ἢ πλουσίαις, in dignitate aliqua constitutis, 2, 2, 5. οἱ μὲν δημῶνται - οἱ τε ἐν αἰζῳσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. τῶν ἐν αἰζῳ. ἢ τιμῇ (ὄντων,) qui dignitate et hon. pollent, 4, 2, 17. ὅσοι ἐν αἰζῳ. ἢ τιμῇ τινι ἦσαν, qui in dignitate aut hon. aliquo constituti essent, 4, 3, 3. ††† τῶν ἐν αἰζῳ. τινι ἢ πράξει καθεστώτων, qui in dignitatis aliquo gradu aut officio publ. constituti essent, 5, 2, 3. ubi sit modo Lat. auctoritas, nostrat. Ansehen; it. in hoc. γυναῖκων, τῶν ἐν αἰζῳσει εἶναι δοκουσῶν, quae maioris dignationis existimantur, 4, 2, 9. etiam propter maritorum aut patrum munera publ. cf. §. 5. Sed τῶν ἐν αἰζῳσεσιν, honorationibus, 1, 9, 6. sc. ὄντων, καθεστώτων, λ.

οπλος, ut ἀνοπλος, propr. de perf., cum oppr., ὥπλισμένοι ἀόπλους ἀναιρούσιν, inermes, 4, 9, 13. ὁράτες, phys. pass. de re, c. adiuncto, τῆς Παλλάδος τὸ ἀγαλμα, ὃ κρυπτόν καὶ ἀόρατον εἴβουσι. Ῥωμαῖοι, nemini videndum, 5, 6, 7.

παγγέλλω, phys. de perf. c. praep. περὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, renunciat (Macrinus Caracallo praesenti, ore) 4, 12, 15. sed c. adv. et simul acc. c. inf. ἰατροὶ εἰσιόντες, χαλεπώτερον εἶχειν ἀπαγγέλλουσιν ἐκείνῳ, renunc. 4, 2, 7. at c. solo acc. et inf. οἱ

σιοποι ἀπήγγειλαν, πόλιν κελεῖσθαι, nunciarunt, 8, 2, 3. sed
 c. acc. rei, τὰ ἱερὰ αἶσια ἀπαγγελλόντων, qui nunciarent, (aru-
 spices) 8, 3, 17. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, annunciare (de ta-
 bellariis missis) 7, 6, 14. τοιαῦτα τῶν πρέσβειων ἀπαγγειλάντων,
 cum nunciassent, 6, 4, 10. at c. dat. persf. et acc. rei, simul
 c. adv., ταῦτα ἡ κόρη ἐκάστοτε ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ, renunciabat, 3,
 10, 16. sq. διηγούμενη λ. †† oppresso tali acc. rei, τοῖς στρατιώ-
 ταις κατ' ἐλίγον ἀπαγγέλλοντες (τοῦτο,) rem renunciantes, 5, 3,
 21. Sed Pass., de re, c. dat. persf. et sq. coniunctione, ἀπηγ-
 γέλλετο αὐτῷ, ὅτι λ. nunciabatur, 4, 9, 3. at abf. αὐδὲν εἰδὼτα
 τῶν ἀπηγγελημένων, quid nunciatum sit (alii, imperatori) 1, 13,
 8. nihil eorum, quae de se renunciata essent; tum per solum no-
 minativum rei, ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίου, ut nuncia-
 tum est de Maximino, 6, 9, 1. nunciata erant illa de Maximi-
 ni coeptis, s. quae ad Maximinum attinebant, sc. πράγματα. —
 c. dat. persf. simul, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλλετο, cum renuncia-
 rentur, 2, 11, 12. ὡς ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, ut nuncia-
 ta sunt, 7, 8, 1. ὡς ταῦτα ἀπηγγέλη αὐτῷ, ut renunciata sunt, 5,
 4, 1. Φατίν, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλη, nunciata fuisse, 7, 9, 20.
 — Porro cum rei nominat. particip., ἐπειδὴ ἀπηγγέλη Φρουρου-
 μένη ἡ πόλις, postquam nunciatum fuit, defendi urbem, 8, 3, 1.
 recte, pro acc. c. inf. Sic et cum persf. nominat. particip.,
 ἀπηγγέλλετο ὁ Πέρσης λύσας τὴν δύναμιν, nunciabatur rex Persa-
 rum dimisisse copias, 6, 6, 8. sed simul c. adv. vel c. adiu-
 cto s. casu abl. temporis, κατὰ γὰρ καιρὸν, (καθ') ὃν ἀπηγγέλη
 Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, quo enim tempore nunciatum
 fuit, Pertinacem suscepisse imper. 2, 9, 6. ad id tempus, quo
 nunc. †† oppresso hoc persf. uno casu appellativo, ὡς ἀπηγγέ-
 λη προσίων (αὐτός,) ut nunciatum est, illum accedere, 4, 14, 7.
 — rursus c. illo et dat. persf. simul, ὡς ἀπ. τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μελ-
 λων ὁ Σεβήρος, ut nunciatum est Albino, nihil cunctari Severum,
 5, 7, 1. ὡς ἀπ. αὐτῷ ὁ στρατός προσίων λ. ut nunciatum ipsi, ac-
 cedere exercitum, 7, 9, 8.
 ἀπαγορεύω, trop. de militib., in oppugnanda urbe, τὰς Φάλαγγας
 ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, fatiscere, 3, 2, 4. amittere animum,
 spem, fiduciam, cupiditatem pugnandi. sed c. praepp. ἀπαγο-
 ρεύοντας τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ εἰρημένα, succumbente exercitu illis,
 quae dicta sunt, 3, 9, 12. desperante ob illa ante dicta.
 ἀπάγω, physf. de persf., universe, c. acc. persf. s. rei et c. praepp., τοῦ-
 των (militum) τὸ πλεῖστον μέρος αὐτὸς σὺν αὐτῷ ἀπήγαγεν, abduxit,
 7, 12, 3. †† αὐτὸν (Caracallum, a caede fratris e palatio fu-
 gientem) ἀρπάζοντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, milites iubet se
 rapere et abducere, 4, 4, 9. sed per vim, a) c. acc. persf. ἀπά-
 γειν καὶ θυνεύειν τοὺς λ. abduc. 4, 6, 11. sq. †† c. diserto ad-
 iuncto, δεσμίους ἀπάγουσι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς, abduc. 1, 6,
 16. †† c. praepp. at oppresso tali persf. acc., διὰ μέσης τῆς πό-
 λεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀπῆγον (αὐτοὺς,) abducebant (Praetoriani
 suos imperatores) 3, 8, 14. b) cum acc. rei, λείαν ἀπαγαγεῖν,
 avertere, 3, 14, 2. λείαν ἀπήγαγεν, abegit, 6, 5, 11. c) ††† c.
 gen. persf., λείας (καὶ) αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν, praedas
 et captivos abducere ab hostibus, 7, 3, 3. c. acc. rei, vel simul
 persf. sed c. persf. acc. et gen. rei s. loci, τοὺς εἰδὺς ἀπαγαγεῖν τῆς
 Ρώμης δέλων, (Severus) abduc. 3, 14, 4. Tum impropr. cum
 acc. persf. et gen. rei, ἐκείνος (Perennis) τῆς φροντίδος καὶ τῶν βα-
 σιλείων καμάτων ἀπῆγον αὐτὸν, (Commodum) avocavit a, 1, 8, 3.

opp. praec. εἴασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, abstrahere, curare, efficere, persuadere, ut non susceperet; ἡ μήτηρ αὐτὸν ἀπήγε των αἰσχυρῶν ἔργων, (Alexandrum Sev.) abducebat a 5, 7, 9. †† τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς ἀπήγεν ἑαυτὸν, abducebat se ipsum (Commodus) 1, 13, 15. cogitationem et amorem omittere et opprimere rerum honest. sed simul c. adv. πολὺ ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων, abducens (Caracalla) se ipsum ab iis, quae dicta sunt, 4, 5, 8. non amans, sed negligens, sq. οἱ π. ἐρασῆς εἶναι. Sic Pass. quoque improp. de persf. c. gen. rei, ἀπαχθέντες τῆς ἐν Ρώμῃ τρυφῆς, abducti (Severi filii) a, 3, 14, 4. abstracti, separati, semoti, alio abducti, ut ne frui possent.

ταῖδευτος, propr. pass. de persf. c. gen. rei, πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, (οἱ Καρχηδόνιοι) imperiti, 7, 9, 11.

ταίρω, physf. de persf. c. gen. loci, ἀπᾶραι τῆς Βρετανίας, discedere ex Britannia, 3, 15, 15. sc. τὸν δρόμον ἢ τὴν ναῦν, cf. §. 17. διαβάντες τὸν Ὀκεαν. vel pron. ἑαυτὸν, se tollere, anovere. — ἀπάρας τῆς Ἰταλίας, discedens Italia, 4, 7, 2, 4, 8, 15. 7, 6, 1. † τῆς Ρώμης ἀπῆρην, Roīma proficiscitur, 6, 4, 3. † ἀπάρας τῆς Συρίας, ἐλθὼν εἰς, cum, profectus e Syria, venisset rei. 5, 5, 3. †† absf. ἀπάρας, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, inde Antiochiam venit, 4, 9, 17. sc. αὐτῆς, τῆς πόλεως, digressus, ex ea ἢ inde.

πατεῖν, improp. de re, πλείους δυνασείας, ἢ ὁ χρόνος ἀπῆτει, exigebat, 1, 1, 8. quam intra brevius tempus esse solent; sed c. adv. τῆς ἡρας τοῦ ἔτους οὕτως ἀπαιτούσης, postulante, 5, 5, 3. quia ob tempus anni ἢ hyemem non contentandam fuit, ultra progredi; ἢ τῆς χρείας ἀπαιτούσης, necessitate exigente, 6, 3, 12; si necesse est. †† simul c. dat. persf., τὰ ἐν τοῖς θῆνσι διοικήσας, ὡς ἐνάσω ἀπῆτει τὸ χρειῶδες, ut cuique necessitas postulabat, 3, 10, 2. pro cuiusque utilitate ἢ necessitatibus fieri debuit. †† de persf. c. acc. rei, et adiuncto, δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τῶν τοῖς λ. poenas exacturus, ulturus que rei. 4, 14, 2. expetiturus, sumiturus.

παλεῖσθαι, improp. de persf. c. acc. rei et praep., εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλεῖψοιτε, deleveritis, 1, 5, 19. finire, opprimere.

παλλαγῇ, trop. c. gen. persf., ὑπερήδοντο ἐπὶ τῇ Ἀντωνίνου ἀπαλλαγῇ, quod Antonino liberati essent, 5, 2, 2. liberatio a Caracalla, f. potius discessu eius e vita, decessu, morte, caede, nostrat. Hintritt.

πάλλαξις, trop. c. gen. rei, πάθους τυραννίδος ὥμης, liberatio a, 7, 5, 12.

παλλάσσειν, trop. de persf. c. acc. persf. et gen. rei, ἀπαλλάξας τὸν στρατὸν τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, exercitum soluto commoratione, 4, 15, 21. cum liberasset a commor. vel liberavit, et nostrat. erlösen. Sed Pass. de persf. c. gen. rei, ὡς ἀπαλλαγῆσθαι τῆς ἐν τῇ πολέμῳ διατριβῆς, solverentur (liberarentur) commoratione, 1, 7, 1. †† πονηρὰς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, mala spe liberabor, 2, 1, 17. med. me liberabo, vel potius p. pass. ἀπαλλαχθήσονται. sed simul c. adv., ὅπλων καὶ πόλεμον παλαι ἀπηλλάχμενοι, armis soluti (Itali) 2, 11, 6. ab Augusto, cf. §. 9. πόγων ἀνέπαυσε, καὶ τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε. it. c. gen. persf. et adv., ὡς ἂν θάπτον αὐτοῦ (τοῦ γέροντος) ἀπαλλαγείη, eo liberaretur (patre Caracallus) 3, 15, 4. †† sine casu quo tali, at post nominat. particip. c. adv., in notione alia, βαλλόμε-

- οι καὶ τιτρωσκόμενοι, καὶ αὖς ἀπὸ ἀλλήλων, discefferunt, 7, 12, 4. milites in oppugnata uibe.
- ἀπαλός, de re, improp., ἀπαλαῖς ἐσθῆσις, mollibus, 5, 8, 2. sed de animante, phys. κάμηλοι, ἔχουσαι ἀπαλὰ τὰ τέλματα, teneras plantas, 4, 15, 8.
- ἀπαξ, non de numero, sed tempore, c. variis v. ἐπεὶ περ ἀπ. ἐν ἑνὶ ὄνῳ καθεισθήκει, semel, 1, 10, 8. 6, 7, 2. 7, 5, 1. 7, 7, 9. 7, 10, 3. 7, 11, 13. 8, 6, 2.
- ἀπαξίω, trop. de pers., c. coni. μήδ' τις ἀπαξιούτω, ὅτι λ. neque quisquam indignam rem putet, 5, 1, 10. indignum putato f. iudicato, indignator, succenseat. sed c. inf., τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιούτος, ὅτ' ἐλίγων καταφρονεῖσθαι, indignum putante, 7, 12, 6.
- ἀπαρσινεύσας, propr. pass. de pers. πρόσπεσόντες ἀπαρσινεύσας τοῖς βαρβάραις, imparatos, 3, 9, 19. Sic et sq.
- ἀπαρσινεύς, c. adiuncto, ἐπισθῆναι μήδ' προσδοκίμενος ἤδελεν, ὅπως ἀπαρσινεύον αὐτὸν λάβοι 2, 14, 11. ἵνα χάσας βιάσαιντο ἀπαρσινεύς τῷ μηδὲν προσδοκῶν 6, 8, 15.
- ἀπαρσινεύσθαι, med., moral., de pers., c. dat. rei et nominativo pers., ἀπηρεσκοντο οἱ στρατιῶται τοῖς πρᾶττομένοις, aegre ferebant, 7, 3, 17. ὑποπτεύοντα, τοὺς στρατιώτας ἀπαρσινεύσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως βίῳ, displicere militibus vitam, 3, 7, 1. sed c. adiuncto, ἀπὸ ὀργῶντες οἱ στρατιῶται, οὐ πάντῃ τι ἀπεδέχοντο (ταῦτα,) ἀπηρεσκοντο τῷ αὐτοῦ τῷ βίῳ, λ. offendebantur, 5, 2, 13. — † oppresso tali nominat. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρεσκοντο, ὁμοῦς ἐπίσσετο, in iis, quae improbabat, 6, 1, 24. p. ἐν τοῦτοις, οἷς ἀπ. † denique c. solo dat. pers. φήσας, ἀπαρσινεύσθαι αὐτῇ, displicere ei illam, 5, 6, 3. † forte c. adv. simul, ὅθεν δεδιότες, ἀπηρεσκοντο αὐτῷ, quapropter metuentes, offendebantur ipso, 7, 10, 11. dum, facto commate etiam post ὅθ', id adv. pertinebit et ad v. posstr. †† abf. διαβληθέντας αὐτῷ, ὡς ἀπαρσινεζόμενους καὶ σκώπτοντας αὐτοῦ τὸν βίον, quod improbarent et irriderent eius vitam, 5, 6, 1. sc. αὐτοῦ τῷ βίῳ, e sq.
- ἀπας, Masc. de pers. c. sublt., diverso situ, ὁ στρατός ἀπ. universus, 3, 6, 17. pro quo mox πᾶσαν προθυμίαν, at ἀπαντα τὸν στρατόν, omnem, 3, 8, 4. pro quo ib. §. m. πάντας τοὺς φίλους. ium †† εἰσδραμόντες οἱ στρατιῶται ἐμεθυμαδὲν ἀπαντες, omnes, 8, 3, 13. Sed sine sublt. et restrictive a) c. superlat. ἐς πρεσβυτάτος ἢν ἀπάντων, qui aetate reliquos anteibat, 1, 6, 11. aetate maxime erat omnium, f. reliquorum omnium, sc. amicorum, φίλων, cf. §. 7. vel eorum, qui aderant tunc et ibi. b) cum verbis, ὑπεικόντων ἀπάντων, cedentibus ei omnibus, 1, 15, 16. sc. praesentibus, nominatim gladiatoribus et adversariis, cf. pr. τῶν ἀνταγωνιστῶν, e quo suppleas tantum αὐτῶν, it. ἡτίως ἀρχόντος ἀπασιν, quod praefectus omnibus, 2, 7, 14. sc. αὐτῶν, e pr. αὐτοῖς, sc. Σύροις, e §. pr. τὸ Σύρον ἔθνος, it. μεγαλοδωρὰ ἀπαντας ἐπερβαλεῖν, omnes, 2, 6, 10. sc. qui imperium afflarent et arripere possent aut vellent, propr. πᾶσαν. Sed c) c. praep., πρὸ ἀπάντων, ante omnes, 1, 17, 9. sc. qui occidendi essent et morituri, e libello Commodi, cf. mox sq. τεθυνηξ. et §. 1. e. ad 3. Porro Fein. Συρίας ἀπάτης, omnem, 6, 4, 8. Ἀσίαν ἀπᾶσαν, omn. 6, 2, 18. τὰς οἰκίσεις ἀπάσας, domicilia tota, 7, 2, 8. Neutr. ὁ Ῥωμαῖνός δῆμος, ὃ τὴν ἐσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖμαν ἔσσι, dominium in omnia, 2, 4, 6. ἄγων καὶ ὄλεον τὰ Ῥωμαῖνόν ἀπαντα, omnia, 6, 2, 13. quae in Asia Romani tenerent, cf. §. 3. sqq. πάντα λ. Sed per

praep. πρὸ πάντων, in primis, 4, 1, 10. sc. πραγμάτων, ante omnia, sc. negotia reliqua; εἰσάγοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἐπραττον, omnibus, 4, 3, 9. sq. ἔργων, quod suppleatur, aut πρῶγμασι.
 ἀσχολεύω, phys., de re, c. acc. rei et praep., τῆς συνεχείας τῶν θυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη, avocante, 7, 2, 11. trahente, recipiente, occupante. sed trop., de pers., c. acc. pers. et praep., ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπασχόλου, occupatum tenebant, 1, 5, 1. occupare in -, dare quid negotii, quod agat, curet, cogitet; facere, ut quid agat.
 ἀπατῶ, trop. de pers. c. acc. pers. et abl. modi, εὐρίσκειτο, καὶ τοὺς στρατιώτας ψευδόμενος καὶ ἀπατήσας, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ἐπέσχετο, decepit eo, quod, 2, 7, 2. sed oppresso acc. tali pers., ἀπατῆται (ἐμε) βούλεσθε, decipere, 2, 1, 22. quod pron. latet in pr. μεῦ.
 ἀπατῶν, trop. de pers., c. subst. pro adi. τυράννου ἀπαταῶνος, fraudulentum, (Maximini) 8, 3, 10. ἀνδρα ἀπαταῶνα, veteratorem, 3, 5, 9. Severum.
 ἀπάτη, trop. c. adiuncto, ὡς μὴ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἡδικοῦσας, fraude, 4, 14, 18.
 ἀπειθεῖς, v. ἀποδιδράσκω.
 ἀπειθεῖς, trop. de pers., c. dat. rei, ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρῆχον, minus dicto audientes, (milites) 2, 4, 10. non obediētes. sed de re, c. subst. fem., abf. αἰτίον ἀπειθεῖς καταστάσεως, effreni stans, 2, 6, 22. contumacis, non obsequentis; i. q. sq. nunc subst. primum.
 ἀπειθεία, abf. ἀπειθείας ὑποσχῶν τιμωρίαν, detractionis, 3, 11, 11.
 ἀπεικάζειν, trop. de pers., c. acc. pers. et dat. rei, ἀπείκασεν αὐν τις τὸ μειράκιον καλαῖς εἰκότι Διονύσου, allimulasses, 5, 3, 14. sed c. rei et acc. et dat., ἀπείκασαι τις αὐν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυγῶν, possis comparare, 4, 2, 15.
 ἀπειλῶ, propr., de pers., c. inf. et semper futuri temporis, abf. ἀπειλῶ, κολασθήσεσθαι λ. minor, 2, 13, 18. ἀποκτενεῖν ἀπειλοῦντες, minitantes necem, 6, 8, 13. ἡπείλει, ἐκκόψει λ. minabatur, 7, 2, 20. sed c. adv. ὡς ἀπειλεῖν ἐνάροτς, ἀποκτενεῖν, minitaretur, 3, 10, 15. αἰ ἀποκτενεῖν ἡπείλει, minab. 4, 12, 4. ἡπείλου, ἀποκτ. 7, 10, 11. †† improp. partim, in bello, Σύροις ἀπειλεῖ, minitari, 6, 2, 3. bello minari, invasurum videri vel profiteri, nunciate; †† c. opp. ἐργῇ πάντα πράττων, καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, (Caracallus) minitando, 4, 3, 8. poenas, damna, mala denunciāns. ††† improp., de re, cum acc. rei, ἐβούλετο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ φόβον ἀπειλεῖν, (Commodus), terrorem minari, 1, 14, 19. incutere terrorem per speciem minacem.
 πειλῆ, propr., de verbis, abf. μετὰ πάσης ἐργῆς τε καὶ ἀπειλῆς ἐπιτέλλει τοῖς ἡγούμενοις, minatum, 1, 10, 5. sed c. gen. pers., δεδιώς αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς 3, 11, 1. † improp. c. praep. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς - ὡς πρὸς παρόντας ἐργισθεῖς, manuum gestibus minabundus, 7, 8, 21. manuum motibus minacibus.
 πεινῶ, ab eimi, phys., de pers., c. adv. ἀπέναν ὡς πορρωτάτω τῆς Πρώτης, difcedatis, (Praetoriani relegati) 2, 13, 18. ὡς πορρ. ἀπῆσαν, recellerunt, 4, 13, 10. verecundiae ergo. sed c. praep., simul que c. adiuncto, πάντας ἀποσῆναι κελύσαντες, εἰς τε τὰ οἰκία ἀπέναν, abire, 1, 17, 21. † simul c. nominativo particip. εἰς τὸ στρατόπεδον βασιλεύων ἀπεισι, pergere, 2, 2, 4. pro fut. — †† τοὺς στρατιώτας (transfugas) ἐπὶ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀτιόντας πρὸς

- τοὺς βαρβάρους, abiisse, 7, 4, 17. praec. ὅσοι εὐαδεδράμισαν, et sq. 8. ἀναχάρισεν εἰς τὴν ἀλλοδαπίαν, ii. 9, 20. τὴν οὐρανὸν ἐρατώ-
 ταν, transire: † c. adiuncto modi et quidem perf. vel adii-
 τοὺς πρόσβεις ἀποκύντες ἀπέναι ἐκλήσαν, abire, 3, 3, 16. vel parti-
 cipio, et quidem praef., ἀπῆσαν αἰνουμενοι, abibant. (Praetoriani
 nō distincti,) 2, 13, 20. ii. perf. μένον τις κληθεὶς εἰς ἐκαστήριον,
 εὐθὺς ἡττημένος ἀπῆει, abibat, 7, 3, 5. ii. aor. 2. λείαν τὴν καὶ αἰ-
 χμαλωτοὺς σιλλαβάν ἀπῆει, discēdebat, 4, 11, 11. denique fut.
 βοηθήτων ἀπῆσι Ῥωμαίοις, abire, 2, 7, 11. pro fut., ut 2, 2, 4.
 — Sed c. adv. διασάμενοι αὐτοὺς ἀπύοντας ἀμελέσσαν, abire, 7,
 11, 18. a castris ad urbem retro, i. q. pr. ἀπελθεῖν.
 ἀπέμι, ab eimi, physf., de perf., absf. ἀπόντες αὐτοῖς, absente, 3, 5,
 4, 5, 5, 11. sed c. opp. βλαστῶμευόντες τὸν ἰσλ. παρῶντα,
 ἐκείνον εὐφύμοιόν ἀπόντα, absentem, 2, 7, 8.
 ἀπείργειν, physf. de perf., cum acc. perf., in bello, absf. τοὺς Ῥω-
 μαίους οὐ πάντ τὸ εὐρύατο δ Πέρσης, arcere, 6, 5, 12. τὸ ἐρατώ-
 τικόν, ἀπείργον τοὺς βαρβάρους 2, 9, 1. sed simul c. absf. in-
 strum. et c. adiuncto, ὁράσι μακροῖς ἀπείργοντες (αὐτοὺς) τοῦ τεί-
 χους ἀπεδύκον 7, 11, 17. cum improp., c. gen. dupl., loci et rei,
 simul, ἐκαστὸν δικαστήριον ἀπείργον καὶ ρας. πράξων, a iur. abstinens
 et iab - 1, 11, 15. c. se removens - negligens. c. acc. rei, ὑμᾶς,
 τοὺς ἔξωθεν κινδύους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorianos, propul-
 sare, declinare, avertere. sed c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλὰς πάσας
 ἀπείργε καὶ ἐκάλυε ἡ Μαΐα, arcebat (a filio) 5, 8, 7.
 ἀπειροκότων, improp., de perf. c. adv. ἤδη τῶν τοῦ Σεβήρου, cum
 deficerent (animo) 3, 3, 9. in oppugnanda munitione, (i. q. su-
 pra ἀπαγορεύειν) a v. ἀπερεῶ.
 ἀπειρὸς, improp. de perf., c. gen. rei, ἣν πραγμάτων καὶ παιδείας, rudis,
 5, 5, 1. expers, imperitus, ignatus. sed c. subst. fem., ἐρα-
 τίαν, ἀπειρον μάχης καὶ πόλεως, imper. 5, 4, 1. Sic et
 ἀτείους, cum gen. rei, πολιτικῶν πραγμάτων ἔχων, imperitus (qui
 erat) 4, 12, 1. post syn. τὰ ἄλλα ἰδιότης (ᾧ), † τῶν εἰ ἀγο-
 ρᾷ οὐκ ἀτείως εἶχε, καὶ μάλιζα νόμων ἐπιστήμης, laud imperitus
 erat, ib. 2. ubi ob. sq. subst. ἐπὶς. potius reddetur non hospes
 erat, f. instructus erat.
 ἀπενέκλειντο, v. ἀποκλείω.
 ἀπελαύνειν, physf., de perf., c. acc. rei f. animantis, iu bello, ὁρέμ-
 ματα ἀπελαύνων, abigens, 3, 9, 17. λείας - avertens, 7, 2, 9.
 λείας ἀτήλαιον, avertēbat, 6, 2, 14. λείαν ἀπελάσας, praedā aver-
 τῶ, 7, 2, 18.
 ἀπελευθερος, de perf., physf., de statu f. conditione, ἣν αὐτῷ τις τῶν
 ἀπελευθερῶν. libertorum, 4, 8, 11. sc. ἀνδρώπων, f. δούλων. Sed
 c. gen. perf. et opp., τοὺς δούλους αὐτοῖς ἢ ἀπελευθεροῖς τὰς ὑπα-
 τικὰς τῶν ἱδνῶν ἐξουσίας ἐνεχείρισε (Heliog.) 5, 7, 14.
 ἀπερ, v. περ.
 ἀπεραντὲς, improp., de re ac tempore, c. adiuncto et c. subst. fem.,
 χρόνιον καὶ ἀπεραντοῦ πελοποννησίου, nec terminanda, 8, 5, 21. non
 finem habente, in nimis longum tempus dilata.
 ἀπερήμενος, v. ἀπορρίπτω.
 ἀπερρωγόςας, v. ἀπορρήγνυμι.
 ἀπερρῶσαι, physf., de perf., c. praep., τοὺς ἐκείθεν ἀπερρῶσαι οὐκ τῷ
 Ἰστα, abire, 4, 3, 14. migrare, ex Europa in Asiam: διελθεῖν
 τὸν Ἀντωνῶνον, (Caracallum) ἀπερρῶσαι εἰς τὸν νεῶν τῆς Σελήνης,
 proficisci, 4, 13, 7. † ἀπερρῶντες εἰς τὸ ἐρατόπεδον, ingressi ca-
 stira (Praetoriani) 8, 8, 18. redeuntes, regressi. sed cum adv.,

καταίει. ἀπελθόντας αὐτοὺς ἦδη, ὑποδέχεσθαι λ. ire et. 3, 4, 18. abf. ὡς ὁ δῆμος ἀπελθεῖν ἠθέλησαν, abire, 7, 11, 18. redire a castris ad urbem, i. q. sq. ἀπίθτας.

πέση, v. ἀφίστημι.

πέσραμμένος, v. ἀποσρέφω.

πετμήθη, v. ἀποτέμνω.

πέχθαι, moral. c. praep. et opp., τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας - ἀπεχθαι τοῖς ἢ εὐνοίᾳ, odio, 3, 2, 13. Sic et sqq.

τῶνδε, pass. de pers., c. dat. pers. et adiuncto, ἦδη καὶ βαρὺς κακίων ἐγένετο, odiosus, 3, 11, 6.

πέχθης, pass. ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, infensi eidem, 1, 12, 11. cum infensi essent ei, inimici, non beneyoli, odissent; πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπ. ἔχων, urbanam vitam persequens, 1, 7, 1. odio habens. πάλαι ἀπ. πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum infenso in eum animo essent, 1, 9, 15. cum adv. al. simul, ἀπ. πάντῃ πρὸς αὐτὴν δίσκοιτο, infesto animo erga eam erat, 3, 10, 14. †† simul c. adiuncto, ὡς καὶ φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπ. πρὸς αὐτοὺς δίσκοιτο, καὶ (αὐτοῖς) ὠργίζετο, cum inimico in illos esset animo, 7, 10, 2. πρὸς τοῦτον ἀπ. προσέκοιτο λ. erga hunc inimico animo affectus erat, 7, 9, 5. quae phrasae omnes sunt pro v. privo ἀπεχθάνεσθαι.

πέχω, physf. de re, c. gen. loci et acc. intervalli f. modi, ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεία ἐκκαίδεκα, qui est ab urbe, 8, 4, 2. — sed c. acc. tali, at c. gen. rei, ὄχθαις, αἱ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι τῆς ἐκ Κηφισσοῦτος ἀφ᾽ ἑδου, aberant a, 5, 9, 15. Sed improp., tum de pers. c. gen. pers. et acc. modi, Μαρκίαν, ἣ οὐκ ἐν τῇ ἀπέχετο γαμετῆς γυναικὸς, distabat a, 1, 16, 9. differebat, non aliter habebatur f. tractabatur. †† de re, c. acc. rei; τὰ εὐταῦθα - ἀπέχει τὴν ἐπισυρίαν, arcant, 1, 6, 15. nisi leg. ἐπεχ. — Tum Med. improp., de pers., c. gen. rei, πάντων τῶν τοιούτων ἀπέχετο, abstinebat (se) ab, 4, 7, 10. non utebatur; sed c. adiuncto, et quidem abl. modi, ἐξορίσκει τοῖς ὄχλοις λῆα πάντα, πλὴν χοίρων. τούτων γὰρ ἀπέχετο, Φοινίκων νόμων, his abstinebat, (Heliod.) 5, 6, 21. non adhibebat, promiciebat, distribuebat; — sed c. praep. οὕτε ἀνείητος, οὕτε βίας ἐν πάσιν, οἷς ἐπράττειν, ἀπέχετο, nihil crudelitatis omittebat, 3, 10, 13. c. neg. non abstinebat se, i. adhibebat, exercebat.

ἀπῆρι, v. ἀπειμι.

ἀπηγόνατο, v. ἀποφέρω.

ἀπίσος, pass. f. act., moral. de pers., τοῦ Μαξιμίανου, ὡς ἀπίστου, κατηγόρει (Alexander Sev.) infidum, 6, 9, 1. cui non credi potest ob mendacia, f. qui non servat fidem, nec facit promissa et debita officia; διέβαλλε τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, ὡς ἀπίστους, (Severus) 2, 9, 10. Sed c. praep. μήτ' (ἐμέ τις) ἀπίστον πρὸς τὸν φίλον ἠγάσσω 3, 6, 5. ἀπίστον γενόμενον περὶ τὸν φίλον 7, 1, 24. † c. subst. fem. ἀπίστῃ ὑπερστιά χηρητάμενος, (Plautianus) 5, 12, 26. — † neutr. de re, p. subst. c. gen. pers. αὐτοῖς τὸ ἀπίστον τοῖς ὅπλοις ἐλέγχωμεν, infidum eius animum. 5, 6, 19. perfidiam; †† notionē alia, de re, c. adiuncto, ἀπίστα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων πρὸς ὑμᾶς, incredibilia, 7, 8, 6.

ἀπίσως, moral. act. προκατέλετο πάσιν, diffidenter agebat cum, 1, 15, 14. p. v. privo ἀπίσων, diffidebat, nemini fidebat f. credebatur, de omnibus male suspicabatur, nostr. war misstrauisch gegen.

ἀπλήσος, trop. pass., de re, c. subst. fem., ἀπλήσου μανίας καὶ ἐπισυρίας, inexplicibili, 6, 3, 11. ἀπλήσῳ ἐπισυρίᾳ 3, 6, 7. ἀπλή-

ποιήσει 1, 8, 4. ἀπλήσων ἐπιθυμίαν, infatiabilem, 2, 6, 21. nimius, vehemens.

ἀπλήτως, moral. ἐρμυνόμενος εἰς λ. infatiabiliter, 3, 15, 14. vehementer.

ἀπλοϊκώτερος, trop. de perf. c. acc. rei ellipt. τὴν γνώμην, simpliciore, 2, 15, 4. non acute cernens, nec fraudem videns, facile credens, unde sq. αὐτῷ πτεύσας. Sic et

ἀπλούστερος τὸ ἥθος, simplicior moribus, 7, 10, 7. opp. πρ. ἂν ἐν ὑπολήψει φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας.

ἀπὸ, in termino loci phys., c. verbis, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, κομισθέν ἀπὸ Τροίας, ex 1, 14, 7. ἤλθεν ἀπὸ Ἰλίου, ab 5, 6, 7. Μανρυσίαν ἐπαγόμενος ἀ. τῆς ἀνατολῆς, ex 6, 7, 17. ἀπὸ τῆς Ἀκυληίας ὁδοιπορήσαντες, ab A. 8, 6, 10. ἀ. τῆς Ραβέννης ἄρας, Ravenna, 8, 7, 1. εἰ ἀπὸ Γερμανίας ἐκλυθότες σύμμαχοι, ex ib. 21. — † ἀπὸ Ἰδῶν καὶ Αἰθιοπῶν - μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀριστερᾶς γῆς ζῶα πάντα - ἔδειξε, ab 1, 15, 9. ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν βλέπονταν δῆμον, a 2, 11, 16. † τὰ χρεῖσθαι, ἀ. περ ἀ. τῶν ταυχῶν θλάμβανον, a 3, 6, 8. † Μαισὰ ἦν τις ἀπὸ Ἑμέσου πόλεως, ab 5, 3, 2. ἦν - τις Μαξιμίος - ἀπὸ τινος κώμης, ex 6, 8, 1. †† οὐδέ τι θεός ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, ex 2, 15, 10. — † τὰ σκελὴ σκέπων πάντα ἀπ' οὐρύχων ἐς μηρούς, ab 5, 3, 12. — † εὐθὺς ἀφ' ἐτίας πάντας Φουεύειν ἤρξατο, a 3, 15, 8. Sed c. solis subst. vel rei, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἀφικνῶν, ex 1, 14, 7. ἐντὶς ἐκατοστῷ σημείου ἀ. τῆς Ρώμης, ab urbe (Roma) 2, 13, 18. vel persf., λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας ἀνδράσιν, ex 8, 5, 11. — Sic et intercedente artic. † πάντα τὰ ἀπὸ-σηνῆς καὶ τῶν Θεάτρων λ. a 5, 7, 12. † τοῦτοί ται εἰ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Iagitarii Orientales, 8, 1, 5. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις λ. Italiae civitates, 8, 7, 3. bene per gen., sed et per adi. iterum Italae urbes. προσέδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης, redivus maritimis, 3, 1, 11. s. reditus e mari. τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου - τὰ ἀ. τῆς θαλάττ. copiam rerum e continenti - a mari res, 8, 2, 7. Tum in termino nec physico, nec loci, sed rerum, αἱ τῶν νέων ψυχὰι ἀπὸ τῶν παιδείας καλλῶν μετοχευεσθαι, a 1, 5, 4. † ποταμοὶ, ἀφ' οὗ τὴν ἐπινυμίαν φέρουσιν, a 1, 11, 7. τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, a 1, 16, 4. † εἰς τὸ διαγινῶναι τὰς βασιλικὰς (γράβους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † εἰς τὸ διαγινῶναι τὰς βασιλικὰς (γράβους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † ὅπως ἀπὸ τῆς μικρᾶς τιρανίδος ἀναπνεύσαιαν, ab 2, 1, 8. †† nominatim dignitatis, τῆς συγκλήτου ἀνθρ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστὶ, senator quidam, depositus nuper consulatu, 7, 11, 6. a f. ex consulatu veniens, discedens nuper, sc. γενόμενος, functus consulatu nuper; ἀνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατ. μὲν λ. duo viri consulares, 8, 2, 14. τινὲ τῶν ἀπὸ ὑπατείας καὶ φίλων λ. quendam ex Consularibus et amicis, 7, 1, 21. Ubi simul terminus alius, i. e. personae, et quidem nominis appellativi, ut in his, ἡ συγκλήτος ἐψηφίσατο αὐτῷ προσηγορίαν ἀπὸ τῶν ἐξῶν τῶν νεχωρημένων, a 3, 9, 22. Ἀφρικανὸν ἐκάλεισαν ἀφ' ἐαυτῶν, a sc. 7, 5, 19. Sed nominis propr., τὴς τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, a 5, 5, 11. πάντα τῶν ἀ. τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον λ. ab 1, 1, 5. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, inde a 1, 11, 9. †† τὴν διδοσθῆναι ἀπὸ προγόνων ἀναθεῖν ἀρχὴν, inde a 2, 8, 3. ††† ἀπὸ Ἰνδοῦ - μέχοι Δασίου λ. inde a 6, 2, 5. Porro nominis dignitatis, tum universae, ἐπιτάττουσι πρεσβίαν ἀπὸ τῶν ἐκ ἐσχάτης οὔται, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. πρεσβείαν ἐπιτρεπὸν ἀπὸ τῶν πρὸ

- ταύτων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex 8, 7, 3. tum praecipuae, τῶν ἐπὶ τῆς βουλῆς ἀπαντων, senatu universo, 7, 1, 11. omnibus e senatu, f. senatorio ordine, f. senatorii ordinis viris, f. senatoribus omnibus; τῶν τῶν α. συγκλήτου, senatorii ordinis, 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν α. συγκλ. duorum senatorum, 7, 11, 2. ἀποσιώπτεσθαι τοῖς ἀπὸ συγκλ. βασιλέας, senatorios imperatores, 8, 8, 14. f. ἐπιμαχθέντας f. ἀναδειχθέντας, cf. 8, 6, 4. ††† alia in notionem, causae quidem, ἀπὸ τῆς ἀγαν ἀκρασίας, prae 1, 3, 3. α. μέθης, ex ebrietate, 2, 1, 3.
- ἀποπρῆσθαι, physf., de persf. c. gen. loci f. animantis, diserto vel oppresso, τῶν ἰππῶν ἀποπρῆντες, ab eq. descendentes, 6, 5, 9. τ. ἰ. ἀπέρυσαν 4, 11, 6. ἀποβρηνκίτες (αὐτῶν) εἰσῆκταν, relictis illis, ib. 10. ἢν ἀποβῶσιν αὐτῶν, descendant ex 4, 15, 9. Sed Med. trop. de re, neutr. particip. p. subst., τὸ ἀποβρηνκόμενον, eventus, 2, 8, 6. id. quod eventurum est, i. q. ἀπόβασις.
- ἀποβάλλειν, improp., de persf. c. acc. persf., ἐρατιώτην, ἀλλ' οἷν ἀρχντα, φόντο ἀποβληκίται, amississe, 4, 13, 15. πατέρα ἦτιον ἀποβαλόντες, amissio, 2, 6, 3. τοῦ ἐρατοῦ τὸ πλείον ἀποβαλόντι, cum amisset, 6, 6, 4. sed c. acc. rei, ἀποβαλόντας κτήματα, amissis, 7, 12, 13.
- ἀπόβασις, improp., abf., πιεῖται τὴν διαβολὴν ἢ ἀπ. eventus, 3, 7, 11. τὸ παραδοῆεν τῆς ἀποβάσεως, inopinatus ev. 8, 3, 22. α. περ ἀληθῆ τότε πιεῖται, όταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχῇ 2, 9, 4. quoad eventum. sed c. adiuncto, τὰ γεῖν ἀκλουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προπάρχοισαν φήμην ἐπιστάτο, eventu suo, 1, 14, 12. at c. gen. rei, ἢ ἀπ. καὶ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἐναγέγων γνάμιας ἔκρινεν 3, 7, 4. παραδοκίῃς τὴν ἀπ. τῆς μάχης 3, 7, 10. †† alio sensu physf., ὁ ἐρατὸς ἀπόβασιν ποιοῦμενος, elcensione facta, 3, 9, 17. quum e navibus in terram elcendisset.
- ἀποβλέπειν, physf., de persf., c. praep., ἔδεε πρὸ τοῦ ἄρματος, εἰς τὸν δεῦν ἀποβλέπων, respiciens (Heliog.) 3, 6, 17. i. q. simpl. † ὁπρῖνα ἀν εἴων, εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, adspicientes, (Praetoriani Severum) 2, 13, 8. exspectantes, quid dicturus esset et facturus, etiam exspectantes ab eo aliquid boni. sed improp. c. adv., χρήματα, εἰς α. μάλιζα ἀποβλέπουσιν, spectant, (milit. Praetor.) 5, 8, 6. exspectant, appetunt.
- ἀποβολή, improp., c. gen. persf., ἀλγεῖν ἐπὶ τοιούτου βασιλέως ἀποβολή, amissione, 4, 14, 8. iactura.
- ἀπογινώσκεισθαι, passf., improp., de re, τὴν ἀπεργασμένην, (ὁδὸν vel ἐπιβολὴν) desperatas (insidias, viam, rationem) 4, 4, 6. — sed de persf., ἀπεργασμένοις ἀνδράποισ, perditis, 1, 16, 10. desperatis, gladiatoribus.
- ἀπόγνωσις, improp., abf., ἔργον, μέζονες ἀπογνώσεως δεόμενον, de- lperatione, 7, 5, 15. sed per praep., μετ' ἀπογνώσεως ἐπιτεσόντες οἱ κλαυρούσι, desperatis similes, 3, 3, 6. cum desperatione, desperatis animis; ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in desperat. 2, 13, 21. 3, 4, 13. 7, 5, 1. 7, 9, 7, 12, 9. ἐν α. ἦσαν 8, 5, 16. — † ἀπῆτες τὸν Ἰουλιανόν - ἐν α. (ἐντά) 2, 12, 6. † ἐν ἐσχάτῃ ἀπ. ἢν 2, 11, 12. † c. adiuncto, ἦσαν οἱ ἐρατιῶται ἐν πολὺ ἄθυμια καὶ ἀπ. 3, 3, 8. †† c. gen. rei, ἐν α. πάντων γενόμενος, in desperatione omnium rerum, 7, 9, 20. i. q. ante 2, 11, 12.
- ἀπύργος, physf. de persf. masc. sexus, c. gen. persf., ἐκείνου, nepos, 8, 8, 17.
- πεδοράκτας, v. ἀποδράκ.

- ἀποδείκνυμι, f. ἀποδεικνύω, improp., de pers. c. pers. et dat. et acc. hocque possit. dupl., tum appellativo, tum dignitatis, f. utr. appell., ἡμῖν τε αἰτοῖς, καὶ πᾶσιν ἄριστον ἀποδείξετε (αὐτὸν) βασιλέα, reddetis, 1, 4, 14. facietis, fingetis, de imperantis amicis et consiliariis. Sed alio sensu, καίσα αὐτὸν ἀποδεικνύει, declarat, 2, 15, 5. designat, denominat, imperator ipse, ibi quidem per litteras, sed aliter in locis sqq. 5, 7, 1. τοῖς νόμοις αὐτοῦ νομινοῦντος τῆς βασιλείας καὶ αυτοκρατορίας ἀποδείξας, cum declarasset, 3, 9, 1. Sed de senatu, τῆς συγκλήτου καίσαρ αὐτὸ (τὸ παῖδαν) ἀποδείκνυσι, 7, 10, 16. porro de militibus, αὐτοῦ ἀποδείξαι (αὐτὸν) ἀποδείξαι, Severum, 2, 9, 16. βασιλέα καὶ νότον ἀποδείκνυσι Ἀντωνίου, 5, 3, 23. (αὐτὸν, τὸν παῖδα) cf. §. 17 sqq. et 25. Sic et Passl. cum dupl. simili nominativo, ἀποδεικνύεται καίσαρ ὁ Ἀλέξανδρος ἱππότης τε σὺν τῇ Ἀντωνίᾳ, declaratur, 5, 7, 7. ab imperante, it. ὡς καίσαρ ὁ Ἀλέξ. ἀποδείκνυται, declaratus est, ib. 8. — sed a senatu, ἡ συγκλήτος ψηφίζεται, ἀποδείκνυται μόνον αὐτοκράτορα τὸν Σεβήρον, declarari, 2, 12, 9.
- ἀποδιδναι, physf. de persf., absol. ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδιδνῶντα, formidolosum, 2, 12, 6. formidantem, formidare.
- ἀποδείξω, trop. f. rhetorice, c. adiuncto, πῶς ἀρχὴν μίσησα βούλεσθαι, ἢ ποῖαν ἀποδείξω φανερωτέραν, indicium, 3, 12, 12.
- ἀποδέχομαι, med. improp., de persf., c. acc. rei et praep. ἱστῶν οὐ παρ' ἄλλου ἀποδέχμενος ἀγνοῶν λ. acceptam - collegi, 1, 1, 4. sed alio sensu, c. adv. εἰ πάντ' ἀπεδέχοντο (αὐτὸν) probabant, 5, 2, 11. (τὴν ἀρχὴν) σώφρονα μὴ πάντ' ἀποδέσασθαι τοὺς στρατιώτας, probaturos, (leg. Bg. in fut.) 2, 2, 9.
- ἀπόδω, trop. de re, cum gen. rei, et acc. modi elipse. τῆς ἀδελφῆς, οὗ (κατὰ) πολὺ τι ἐξουσίας καὶ δυναμὸς βασιλικῆς ἀποδέσσει, quod non ita multum a - abest, 5, 1, 3. distat, differt. — sed de persf., c. gen. persf. et abl. modi, δυνάμει, γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδέουσης, exercitū - cedente, 6, 5, 23.
- ἀποδῆμι, physf., de persf., c. gen. loci, ἀποδῆσαι τῆς Πάριος ἡδέλῃ, secedere, 4, 7, 1.
- ἀποδιδράσκει, physf., de persf., extra bellum, c. praep. εἰ ἐν ἀδελφῇ ὄντες εἰς τὰ πειρώμενόν τῆς πόλεως κτήματα ἀποδιδράσκου, profugiebant, 2, 6, 5. praē metu. Sed καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀντισχεῖας ἀποδιδράσκει, aufugit, (Niger) 3, 4, 13. post pugnam: ἀπ. συνελθόντες, et fugit, (Macrinus) 5, 4, 12. e pugna. sed c. adiuncto, εἰ αὐτὸν τῷ Μανδρινῷ ἀποδιδράσκοντες, καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντωνίον, aufugientes, ib. 11.
- ἀποδοῦναι, physf., de persf., c. acc. rei et adv., τὰ γρόμματα δημοσίᾳ ἀποδοῦναι, redderent, 3, 5, 8. τ. γγ. δ. ἀποδοῦντες, redditus, ib. 12. sed c. acc. rei et dat. persf., τὰ χρήματα αὐτῷ ἀποδοῦσιν ὑπέσχετο, daturus se, 7, 4, 6. et c. acc. persf. solo, ἀρχμαλῶτους ἀποδοῦναι, redditurum, 4, 15, 19. Sed improp., cum acc. rei, ἀχαρίστους ἀμοιβὰς Ἀλέξανδρος ἀποδοῦσιν, reddit, 5, 6, 6. ὡν καὶ τὸν εὐκαίριον, ἀποδοῦναι χάριν, ut referat, 1, 4, 7. referendi, 3, 11, 10. sed simul c. dat. persf., ἀποδοῦναι ὅμιν (αὐτὰ, τὴν ἀδειαν καὶ ἐλευθερίαν) restituere, 5, 1, 16. opp. pr. ὡν ἀφαιρέσθαι. Med., c. casu tripl., acc. rei, dat. persf. et gen. praetii, τοὺς στρατιώτας, εἰ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, vendiderunt, 2, 8, 8.
- ἀπρόκλειναι, physf., de persf., c. gen. loci, sed oppresso acc. persf., et

- ε. adiuncto, εἰ ἐρατιώται, ὄντασι μακροῖς ἀπέργοντες, τοῦ τείχους ἀπεδίωκον (αὐτοὺς,) a m. repulerunt, 7, 11, 17.
- ἀποδουλοῦναι, trop., pass., de re, ἡ συνέψις ἀποδοκιμάσθη, consilium est improbatum, 4, 5, 21. reiectum.
- ἀποδίδωμι, phys., c. gen. rei, παρὰ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξιμένοι, de persolvendis pecun., 7, 4, 11. cf. §. 6.
- ἀπέρχω, phys., de persf., c. adv. et praep., αὐτὸς Ἀνταβανος, ἦτορ ἐκινεῖται, ἀπέρα μέλις μετ' ἐλπίων, effugit, 4, 11. q. e. Caracalli Ianiena. sed c. adiuncto, ἀποδρῶς ὤχετο, fugā elapsus, 5, 4, 16. Macrinus, e pugna. tum absf., συνέψις, ἀποδεδουλωτάς τοὺς Φύλακας, aufugisse, 3, 5, 13. a munitione defendenda, cf. §. pr. καταλιπότες τὴν Φρουρὰν, Φεύγουσιν.
- ἀποδύρεσθαι, med., c. coniunct. vel absol., ἀποδυρόμενος, ὅτι λ. plorans, 6, 9, 12. at c. praep. et adv., παρὰ τῆς συνεδρίας χαλεπὺς ἀποδύρετο, quæstia est, 1, 8, 10.
- ἀποδύω, phys., de persf., c. acc. rei f. vestitus, sed acc. persf. oppresso, vel c. pr. repetendo, ἀποδύσαντες (εἰμᾶς,) ἐσθήτας, exutos vestibus, 2, 13, 17. ubi exuerint. sed Mod. c. solo illo acc., ἀποδιδράμενος τὸ βασίλειον σχῆμα, deposito, 1, 14, 10. cum exuisset, sq. opp. ἀμφένυστο λ.
- ἀποζώνω, phys., de persf. c. acc. persf., Σαθέρου, ὃς τοὺς - ἀπέζωσε, exarmaverat, 8, 8, 4. Praetorianos discingi a militibus iusserat. Sed τοῖς ἐρατιώταις κελύω, ἀπεζῶσαι ὑμᾶς, ut recingant vos, 2, 13, 17. it. Pass. μετὰ τὸ ἀπέζωσθῆναι, postquam recincti fuissent, ib. 21. τόπω τῶν ἀπεζωσμένων, exauctoratorum, 2, 14, 10. sed c. abl. modi, εἰ (μὴ) τινι δόλῳ ἀπέζωσθεῖν, exarmarentur, 8, 8, 3.
- ἀποθανῶν, v. ἀποθνήσκει.
- ἀποθέτος, phys. pass. de re, ἐπιστολὰς ἀποθέτους, ὥς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν, reconditis, 3, 8, 12.
- ἀποθέωσις, trop. absf. τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, consecrationem, 4, 2, 1. relationem in numerum deorum.
- ἀποθήκη, phys. de loco, cum gen. rei, τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναρρῆξαι, armamentaria, 7, 11, 14. i. q. priv. ὅπλο-θήκη.
- ἀποθνήσκειν, propr. de persf., absf. τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, mortuo (violenter) 3, 15, 8.
- ἀποτίσσεσθαι, v. ἀποφέρειν.
- ἀποκαδίσχημι, phys., de persf., c. acc. rei, τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες, restituitis, 2, 6, 17. cum restituissem, milites.
- ἀποκαλεῖν, propr. de persf. c. acc. persf. dupl. appellativo, et c. adv., τοὺς ἡλικιώτας εἰκότως ἂν καὶ συμφοιτητὰς τῶν λ. ἀποκαλοῖην, appellaverim, 1, 5, 11. sed c. abl. modi, Τορδιανοῦ ἐκγονον λέγοντες καὶ τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες (αὐτὸ, τὸ παῖδον,) 7, 10, 15. tum Pass. c. praep. et nomine propr., τῷ Ἰουλιανῶν, - πρὸς τῷ εἰκείῳ ἐν γένους ὀνόματι, Ἰέρμμοδον ἀφῆρσιν ἀποκαλεῖσθαι, censent vocandum, 2, 6, 16.
- ἀποκαλύπτειν, phys. de persf. c. adv. et acc. rei, τότε - ὅπλα, detegere, 7, 4, 10. opp. pr. §. 3. κρύπτειντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν.
- ἀποκάνω, phys. vel trop., de persf. et milit., c. adv. et adiuncto, εὐδότην αἰὲ τῶν βασιλέων ῥᾶτα ἀποκάνειν ἐδολοκαλεῖν τε, latilicere, 4, 15, 15. opp. pr. ἐκδύμῳς τὲ μάχεται καὶ προσμένει, latilicere, animum amittere, cedere.
- ἀποκαρτερεῖν, de persf., trop., cum adiunctis modi et praep., ἐκδοὺς ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς εἴτε ἐκδοῖα λ. ἀπεκαρτερεῖν

- 4, 15, 17. sc. λιμῶ, *perseveravit in inedia*, donec moreretur; mortem sibi conscivit inedia.
- ἀποκινεῖσθαι, med., physf., de persf., c. acc. rei f. loci, τὸ γένειον ἀποκινεῖσθαι, barbā detonsā, 5, 4, 12. † sed oppresso cafa hoc. αὐ εἶχε τοιχῶν, ἀποκινεῖσθαι (τινὰς,) ex iis, quos habebat, capillis, detondit (sibi aliquos) 4, 8, 15. p. τινὰς τῶν τοιχῶν, αὐ εἶχε, ἀπ.
- ἀποκινεῖν, trop., de persf. et milite barbaro, c. acc. rei, διαλευθέντος τοῦ τοιχευ, eis τὰ ἑαυτοῦ ἐπανερχεται, τοσοῦτον ἀπνεύσας, ὅσον λ. tantum inde lucrat, 6, 5, 8 quasi dent gen. pron. αὐτοῦ f. τούτου, τοῦ πολ., p. ἀπὸ τούτου κερδ.
- ἀποκλείειν, physf. de persf., c. acc. rei f. loci, ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκίῶν εἰσόδους, occlusis, 1, 12, 16. τὰς πύλας, clausis, 5, 3, 26. νεῦς καὶ εἰκίας, clausis, 8, 4, 20. τὸ γυμνα, clausam munivit, 3, 2, 20. †† σίτου κλείειν συνουσίμους καὶ ἀποκλείειν, concludens, 1, 12, 9. locis clausis recedens f. deprensus f. reponens; τὰ χρήματα ἀποκλείουσαν, abscondentem, 6, 9, 9. — sed c. acc. persf., αὐς - εἰ ἐτίθειν, ἀποκλείειν αὐτοῦς, excluderent, 2, 15, 22. sc. αὐτοῖς, τοῖς στρατοπέδου, non ingromiterent. — it. Passf. de persf., c. adv. τέσσα τε καὶ γυνή, οἰκεῖοι τε ἐνδὸν ἀποκλείντο, conclusi erant, 8, 3, 2. intra urbem obsessam.
- ἀποκρινεῖν, physf., de persf. c. acc. rei et praep., τὴν κίνην εἰς κάλτην ἐμβαλόντες, ἀποκρίνουν (αὐτήν) εἰς τὴν ῥάμην, cinerem - referebant, 5, 15, 16. referri iusserunt filii Severi.
- ἀποκρίνεσθαι, med., imprap., de persf. c. inf., εἰ Ἀρμένιος ἀπεκρίνατο, μηδετέρῃ τιμωραχίσει, λ. respondit, 5, 1, 4. per legatos vel literas. — sed ore, c. adv. et dat. persf., θαυδύτατα καὶ μέλις τοῖς προσίοισιν ἀποκρινόμενος, respondens, (Macrianus) 5, 2, 7. — sed c. acc. rei et adv., οὐδὲν εἰς τε ὧν εἰλόγους ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet, 1, 6, 21. nihil valens respondere. at c. acc. rei et praep., πρὸς οὓς ταῦτα τί δὲ ἀποκρίνατο; responderes, 3, 12, 23. †† in iudicio, simul c. adv., οὐδένους πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι, respondere, 4, 7, 2. Caracalla.
- ἀποκτείνειν, physf. de persf., c. acc., tum animantis, τὴν μὲν (πάροδαυ) ἀπέκτεινε, occidit, 1, 15, 12. † simul c. abl. modi f. infinitum. λέοντων - ἐκατόν -, ἰσαριθμῶς ἀνόντοις πάντα ἀπέκτεινεν, ib. 13. — tum persf., ἀπέκτεινεν αὐτὸς (ἐκείνους,) ὧν λ. 7, 1, 23. Iq. τοὺς - ἀπέκτειναν, occiderunt, 7, 11, 18. ἀποκτείνειν προσβύτην, ut occidat, 2, 12, 1. τοὺς ἐκείνους πράττοντας ἀποκτείναντες, iis, qui -, occisis, 7, 5, 15. τοὺς Περτινάκας ἀποκτείναντας, Pertinacis interfectores, 8, 8, 4. ἀποκτείνω, ἀποκτείνειν αὐτὸν, occisurum, 3, 10, 15. 4, 12, 4. 6, 5, 13. ἀποκτείνον (αὐτοῖς,) occidit, 3, 11, 14. † βοῦντες, ἐτι εἶπαν ἀπεκτονότες (ἐκείνους,) οὗ λ. se interfecisse, 8, 8, 17. †† c. praep. simul, τὸ θύεισαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείαις ἀποκτείνειν (αὐτοῖς,) occidere, 8, 8, 14. — sed per alios, τὴν Κορνήλιον οὐλοφὸν ἀπέκτεινεν, occidit, (Caracalla) 4, 6, 6. occidi iulit, ii. 7, 1, 10. 7, 9, 22. οὗς συλλαβὴν ἀπ. petemii, 9, 9, 14. μετὰ τὸ Ἀρτίβουλον - ἀποκτείνειν, postquam occidisset, (Artabaxes) 6, 2, 3. ἐν ἀποκτείναις, quo interfecto, ib. 21. ἀποκτείνειν (αὐτοῖς) ἀνίσιν ἡγήσατο, occidere, 6, 4, 12.
- ἀποκτενομαι, physf. passf. de anim., c. abl. modi et adv. ζῶα παντὶσιν σχήμασι - πολλάκις ἀπεκνήσθην, edita sunt, 1, 14, 2. — sed de persf. c. dat. persf. et praep. μένος ὦν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείαις λ. ἀπεκνήσθην, natus sum, 1, 5, 14.

ἀπολαμβάνειν, physf., c. acc. et persf. et rei, it. adv. τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀναίμακτ' ἀπολαβεῖν, si recipiat, 4, 15, 20.

ἀπόλαυσις, de actu, physf. abf. τὰ χαρῆς, ἅμα τῇ ἀπολαύσει, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναυλίσσει, simul cum usu, 2, 3, 18. fruitione. † c. gen. rei, τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων ἀπόλαυσις γλυκεία (ἐστὶ) a rebus incundis suavis sensus existit, 6, 5, 8. vel eorum, s. ex iis, quae cum voluptate peraguntur s. libenter, sensus suavis est s. percipitur. † μίαν γῆν οὐσίαν καὶ μίαν ἔθουσίαν, κοινὴν καὶ ἀκάλυτον ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἀπόλαυσιν ἔσθθαι (τούτων.) una terra et uno imperio communem nec prohibitum utriusque usum futurum (istarum rerum,) 4, 16, 10. si fiat una terra et unum imperium (Romanum et Parthicum,) Romanos et Parthos communiter et libere fruendi istis rebus habituros esse occasionem; utrosque istis fruitorios esse. sed de re, τὸ ἀποβησόμενον - κοινὴν ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς τὴν ἀπόλ. παρῆται, utilitatem, 2, 3, 6. fructum, comoda, bona.

ἀπολαύω, physf. de persf. cum gen. rei, ὥς ἀπολαύσειαν τῆς ἐν 'Ρώμῃ τροφῆς, perfruerentur, 1, 7, 1. ὅλοι ἀπολαύσουσι πηγῶν τε θερμῶν καὶ ψυχρῶν ὕδατος, ἀτμίαν τε καὶ ἀέραν λ. fruuntur, 1, 6, 5. trop. †† ἡθέλει τοὺς παῖδας - διαίτης - χρῆσθαι ἀπολαύειν, gustare, 5, 13, 3. frui, usurpare, uiui, adhibere vivendi rationem. — εὐρήνης πολυμοῦς ἀπολαύσαντες, potiti, 6, 5, 6. fructi, nacti, habentes. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, potieris, 7, 5, 16. frueris, consequeris, tenebis, i. q. pr. κοινῶς γένῃ. sed cum adv., χρὴ ὑμᾶς καὶ τοῦ λαοῦ διὰ πάντας τούτους (εὐρήνης λ.) ἀπολαύειν, frui, 8, 7, 9. ὁ Ἀλέξανδρος - πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας θλασθῆναι τιμῆς, potitus, 5, 7, 20. τῶν ἐκείσε καὶ ἔσθθαι ἐπὶ πλείον αἰῶνα ἀπολαύσεις, perfrueris, 1, 6, 14. urbanis deliciis, bonis urbis.

ἀπολείπειν, improp., de re, c. tripl. casu rei, c. modi et acc. ellipt. et abl, sed gen. loci, τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ (κατὰ) πολὺ τι τῆς 'Ρώμης μεγέθει ἀπολείπουσας, cedentes, 4, 3, 15. distantes, differentes, diversas. sed c. gen. rei et acc. illo modi, τὰ Δορυμηνῶν τετολημμένα, τῆς ἐσχάτης ὠμότητος οὐδὲν ἀπολείποντα, ab - nihil distantia, 1, 3, 10. †† sed c. gen. persf. et dupl. illo casu modi, acc. ellipt. et abl., simul c. praep., σωμάτων μεγέθει, - καὶ ἐν τῇ συστάσει μάχῃ πολὺ ὑμῶν ἀπολείποντες, cum nobis (Bg. leg. ὑμῶν) sint inferiores, 2, 10, 17. ††† c. gen. eodem persf., sed cum modi diverso casu, tum acc. illo ellipt. tum gen. rei, τοῦ ἐμπεύρου καὶ γυναικῶν πολὺ τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπον, peritiiā - longe Illyricianis erant inferiores, 5, 4, 3. ubi gen. ille rei par est pr. abl. per ellipt. particul. χάριν s. ἐναντία, - Lat. quoad. Tum pass. eadem et notione et rectione, de persf., c. gen. persf. et dupl. modi casu, acc. ellipt. et abl. rei, οἱ Βρεττανὶ ἀνδρείαν οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, concedunt, 3, 7, 6. distant, differunt a. sed tantum c. abl. rei, et gen. persf., καρτερίᾳ ψυχῆς - οὐδὲν ἀπολείποντο, nemine erat inferior, 3, 8, 14. †† ὡς μὲνός - ἀπολείπεσθαι (τούτοις, τοῖς λόγοις,) nemini esset secundus, 1, 2, 4. †† c. gen. persf. et c. dupl. casu modi, primum cum illo acc. ellipt., sed praeterea, pro abl. rei, c. particula et prom., ὅσον εὐγενείας χάριν πολὺ τῶν εὐπατοῦδων ἀπολείποντο, quod ad nobilitatem attinet, multum a patriciis aberat, 2, 3, 1. quoad nobilitatem, pro nobilitate, τῇ εὐγενείᾳ. † de re et loco, c. abl. rei et gen. loci, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago) διὰ τῆς χρημάτων - μέγας 'Ρώμης ἀπολείπεται., concedit, 7, 6, 2.

- ἀπόλλυμι f. ἀπολλύω, improp. de re, c. acc. pers., ε' περ τὸν στρατὸν ἀπώλεσεν, perdidit, 6, 5, 20. Sed Med., sensu pass. † de re vel pers., c. adv., πατρίδα μέλλουσιν ἀρῶν ἀπώλυσθαι, interitum, 8, 3, 5. perditum iri, opp. sq. σώζειν. sed de pers., abf. μὴ πάντες ἀπόλωνται, perirent, 1, 17, 24. πολλῶν ἀπολωλέτων, amissis, 6, 6, 4. †† λήσεις ἀπολούμενος 1, 9, 10. impitidens peribis, f. inopinato. Porro c. praep., ὧν ἐν ὄψει οἱ φίλτατοι ἀπώλοντο, peribant, 7, 9, 19. ὑπὸ τῶν ἰκπένων πολλοὶ ἀπώλοντο, 1, 12, 14. τοὺς οἰκείους ὑπὸ Γερμανῶν ἀπολωλέτας, interementos ab, 1, 7, 7. †† sed simul c. praep. dupl. et adv., ὡς πλείονος μέρος τοῦ στρατοῦ διὰ ταύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπώλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, periret, 3, 9, 11. sed c. adv. solo, ἐνθα (in pugna) καὶ τοῖς Γορδιανῶν υἱὸς ἀπάλετο, periit, 7, 9, 16. οἱ Ρωμαῖοι - παρὰ τοῦτο ἀπολέμενοι παρ' ὅσον λ. perditum, 6, 6, 10. † ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, peribimus, 1, 13, 3. Sed c. particip. modi, μέγα τί πληθὺς ἀπάλετο ὠδοίμενον, periit, 7, 11, 18. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, perierunt, (in flumine) 8, 4, 7. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, εἰ δέοι, προαπολέσαντες, peribimus, 7, 5, 14. μέινας ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς ἐλεγεν ἀπολείσθαι, se peritum, 4, 4, 9.
- Ἀπολλων, divorum ille profanorum, Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθελοῦντες, Apollinem, 8, 3, 19. Aquileiensis Belenum.
- ἀπολογεῖσθαι, phys. med., abf. ἀπολογεῖτο, purgabat se, (Plautianus, sq. πάντα Φάσκων ψευδῆ εἶναι) 3, 12, 21. sed c. praep. ἀπολογεῖσθαι ἐβούλοντο πρὸς τὰ προσημαρτημένα, rationem reddere priorum delictorum, 3, 14, 8. se excusare ob.
- ἀπολογία, propr. abf., in foro, μήτε κρίσιν τινα μεταδίδεις, μήτε ἀπολογίαν, defensionis, 7, 1, 20.
- ἀπομάχεσθαι, med., de pers. phys., c. abl. modi, ἡ δύναμις ἦν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιρκίᾳ ἀξιοχρεως, ad propulsandam pugnationem, 5, 4, 6. † c. dat. pers., ἐπὶ τῶν τειχῶν ἰδρυμένοι, τοῖς προσιοῦσιν ἀπομάχοντο, ingruentem hostem propulabant, 8, 2, 13. c. adv., γενναίως ἀπομαχομένοι τῶν ἐφεισῶτων ταῖς ἐπαλῆσαι, depugnantibus, 3, 3, 1, 3, 9, 9. † simul c. gen. loci, ἀνέσθεν ἐπαλῆσαι ἀπομαχομένοι, desuper e propugn. urbem defendebant, 8, 4, 20. † in campo, c. praep., ἀπομάχοντο ἐν σχήματι πολιρκίας, depugnarent tanquam contra oblationem, 6, 5, 22. se defendebant.
- ἀπομένειν, phys. de pers., abf., ἰδοὺς τοὺς Εὐρωπαίους ἀπομένειν, ut Europaei remanerent, 4, 3, 14.
- ἀπόμυσθαι, propr. med. de pers., c. adv., εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἐνθα οἱ Ῥωμαῖοι ἀρχόντες ἀπέμυνται, imperium eiunt, 4, 2, 8. sc. τὰς ἀρχάς, magistratus cum iudiciando deponunt. sed ὁ Αἰτωλὸς τὰ μὲν πρῶτα ἀπόμεντο, id abiurabat, (sc. τοῦτο) 3, 12, 9. sq. μὴδ' εἶδέναι Φάσκων τὰ λεγόμενα.
- ἀπονέμειν, improp., de pers., cum acc. rei et dat. pers., ἐκίσω τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμειν, tribuens, 2, 4, 5. αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμειν τοῖς λ. tribuunt, 5, 1, 14. αὐτῷ ἀπένεμον αἰδῶ, tribuebant, 2, 2, 1. sed cum gen. temporis, χρόνου τινὸς τιμὴν ἀπένεμας τοῖς, tribuebat, 1, 8, 1. ii. Pass. τὴν προεδρίαν ἀπενέμεσθαι τῇ - γυναικί, tribui, lb. 9.
- ἀπόπειρα, trop., c. gen. rei, ἀπόπειραν ἐποίητο τῆς τῶν στρατιωτῶν γυναικί, experiebatur, 2, 9, 9. ad sensum sane p. privo v. ἐπαρῶτο. † sed c. coni. ἐπ. ἀπ., ὅπως λ. faciebat periculum, 5, 8, 11. ἀπ. ποιήσασθαι, εἰ λ. periculum facere, 3, 5, 7.
- ἀποπέμπειν, phys. de pers., c. acc. rei et praep., τὸ σῶμα τοῦ βασι-

- λέως ὀχήματι ἐπιδύοντες, εἰς τὸ ἀριστεῖον ἀπέπεμψαν, miserunt, 2, 1, 5. sed c. acc. persf., ἐκείνους εἰς τὰ ἐκείνων ἀπέπεμψεν, ablegavit, (milites) 5, 2, 6. post διέλυσε - τὰ στρατόπεδα, ut post λύσας τὴν δύναμιν, 6, 6, 8. tum τὸ στρατιωτικὸν ἀπ. εἰς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκία στρατόπεδα, dimisit, 8, 7, 20. Sed minus honorifice, οὐδὲ μὲν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπ. ablegavit, 7, 1, 7. simul cum gen. loci, τὴν στρατείαν πᾶσαν τῆς βασιλείου αὐτῆς ἀπ. ex aula ablegav. ib. 10. at cum acc. persf. dupl., uno appellat., altero modi, γυμνοῦς ἀποπέμπειν (ὕμης,) dimittere, (exaucioratos Praetor.) 2, 13, 17. τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν ἀπράκτους, dimisit, 6, 4, 7. — Tum Med., c. acc. persf., τοὺς φίλους ἀπέπεμψατο, dimisit. (Commodus) 1, 6, 21. 1, 17, 1. at c. adv. temporis, ἡγάγετο γυναικᾶ. ἢ μετ' ἐλπίον χρόνον ἀπ. repudiavit (Helio.) 5, 6, 2. dimisit, ib. 5.
- ἀποπληξία, physf., Κόμμοδος - τέθνηκεν ἀποπληξία, apoplexia, 2, 2, 12. minus icus sanguinis (Blutsturz,) quam repentina totius corporis resolutio cum stupore, Schlag i. Schlagflus, credo, ob adiunctum ὅτι αἰθινίδιος τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσούσης 2, 1, 6. cf. 2, 2, 13. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς.
- ἀποπληρῶν, improp. de persf. c. acc. rei, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, implere, 2, 7, 2. facere, dare.
- ἀποπνίγειν, physf. de persf. c. acc. persf., τινὰ πνίθουσι, ἐξελεθόντα τὸν Κόμμοδον ἀποπνίξαι, strangulare, 1, 17, 24. compressā gulā necare, i. q. §. sq. ἀποσφίγγας τὸν τράχηλον φονεῖν. sed Pass. c. praep., ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς, suffocatus, (Commodus) 2, 2, 13.
- ἀπορία, improp., c. gen. rei, ξύλων ἢ ἀπ. καὶ νεῶν, penuria, 8, 4, 9. διὰ τε νεῶν καὶ ὀχημάτων ἀπορίαν, defectum, 8, 5, 13. — it. de animo, c. adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, angustia, 8, 3, 19. πολλῇ καταλαμβαρόμενος αὐσία τὴν καὶ ἀπορίαν, ὅπως χρησεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς, desperatione, 2, 12, 5. de Iuliano. sed c. gen. rei simul, τελευτήσαντος τοῦ Ἀντωνίνου, (Caracalla,) ἐν αὐτῷ τὴν ὁ στρατὸς καὶ ἀπ. τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret, 4, 14, 1. ignorantione rerum agendum.
- ἀπορός, physf. pass. de re, c. subst. fem. sex., ἦν ἡ διάβασις (τοῦ ποταμοῦ) τῷ στρατῷ 8, 4, 4. difficilis.
- ἀπορρήγγυμι, physf. de re et loco, pass. c. praep. κρημνοῦς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρηγνύσας, praecipitia, in profunditatem - abrupta, 8, 1, 13. propr. divulsa, separata a reliquis terris s. saxis, per summam profund. s. c. summa profunditate, i. habentia summam prof. s. praecipitia, prope quae est vacuitas summae profunditatis, s. vallis profundissima.
- ἀπορρήτος, physf. pass. de re, c. subst. fem. sex., ἐπακοῦσαι ἀπορρήτων ἐντολῶν, secreta, 3, 5, 8. c. ἀπορρήτους ἐντολὰς 3, 11, 9. ἐπιτολὰς - 3, 8, 12. ἀγγελίας - 3, 11, 14. † δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορρήτων 3, 5, 3. ubi Eg. dat ipsi mandata secreto; videatur legisse in adv. ἀπορρήτων, pro quo legas adi. ἀπορρήτους. — Tum Neutr. γράμματα ἀπορρήτα, arcana, 7, 6, 13. et cum adiuncto, ἀπ. καὶ κρυπτά ἀγγέλματα, arc. ii. 11. sed abs. τὰ ἀπ. καὶ κρυπτά δοκούντα ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ βασιλέως ἡρεῖνα, arc. ib. 12. it. magis pro subst. ἐπακοῦσαι τινῶν ἀπορρήτων, secreta, 3, 5, 12. μόνῃ κοινοῦν τῶν ἀπ. secretorum, 4, 12, 7. supplendo tamen et in his illo pr. subst. ἐντολῶν.

- ἀπορρίπτειν, phys., de pers., c. acc. rei, τὴν πορφύραν ἀπορρίπτει, reiciebat, 6, 8, 12. it. c. acc. pers. et praep., τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτήσαντας εἰς τὸν ποταμὸν ἀπορρίπτου, abiciebant, 8, 5, 18. sed improrpr., c. acc. rei, ἀπορρίπτουντες εἰς τοὺς ὑπερέχοντας πολλὰ χαλκέντια, iacientes, 4, 9, 4. extrudere, loqui, uti.
- ἀπορρίπτειν, id., phys., c. acc. rei, τοὺς βαρβάρους καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα, abiic. 8, 4, 27. ἀπορρίψας τὸ χλαμύδιον, abiectâ chlam. 5, 4, 12, 3, 7, 8. sed improrpr., c. praep. simul, ὡς εἰς αὐτὸν ἀπορρίπτειν βλασθημίας, iacerent, 8, 5, 3, 7, 8, 21. Tum pass., phys., de re, τὰ σώματα, ἃ τὰς εἰς τοὺς ἔχοντες ἀπορρίθου, abiecta sunt, 5, 8, 18. sed improrpr., c. adiuncto, it. c. gen. rei, τὰ σαυθὰ καὶ ἀπερριμμένα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν μετατόμενος, abiectum cibum ac potum, 4, 12, 4. contentum, spretum ab alijs quoque. at de pers., ἡ πρεσβυτής, ἐλομένη - μᾶλλον ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπερρίθου, abiecta, 5, 3, 23. contenta, sine honore vivere et in contentu.
- ἀπόρροια, phys., c. gen. rei, μετὰ τὴν τοῦ χειμάρρου ἀπόρροϊαν, postquam torrens defluxisset, 3, 3, 12. post defluxum.
- ἀποσειν, phys., de anim., c. acc. pers. et adiuncto, τὸν ἴππον ἀποσεισαι αὐτὸν καὶ ῥίψαι, excussisse, 2, 9, 7. Pass., improrpr., vel phys., de re aut pers., ἔλασος ᾤστο, ἔλασος ἀποσεισέσθαι, τοῖς αἰχέτιν ἐταινωσόμενον, depulisse, 5, 2, 3. remotum, depulsum esse: — sed Bg. pass. formam cepit p. Med. Quod est de pers. c. acc. rei, ἔλασος, ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς αἰχ. ἐπιειμένον, depulisset, 8, 6, 18. sed phys., de anim., c. acc. pers., εἰ ἴπποι αἰ τε κἀμήλοι τοὺς ἐπιβάτας ἀποσειόντο, executiebant, 4, 15, 8. at de homin., in bello, τὸ τοὺς ἐχλοῦντας ἀποσειέσθαι, amoliri, 6, 3, 9. sed aliter, c. praep., τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεθείσαστο, a se dimovit, 7, 1, 7. †† εἰς ἐπιβουλῆς αὐτὸν ἀπ. amolitus est. (caede) 4, 5, 15.
- ἀποσημνίσθαι, med. phys., de pers. c. acc. rei, τὰ ῥόγραμμα ἀποσημνίσμενος, obsignatas, 4, 12, 10. cum obsignasset.
- ἀποσκηιάσθαι, med., improrpr., de pers., c. acc. pers., ὁ Περσένιος, ἀποσκηνασάμενος πάντα, λ. sublati e medio, 1, 9, 1. per caedem a se removens, est. 1, 8, 4, 17. amoliri, 1, 17, 3. it. 2, 5, 2, 4, 3, 2, 5, 8, 16, 6, 8, 10. † δεῖν αὐτὸν ἀποσκηνασάσθαι, e medio tolli, 4, 12, 9. sine necessitate per pass., cum modo subaudiendum post v. ἀπ. adhuc semel pron. αὐτόν. † at cum adiuncto, εἰ δύνατο ἀπ. λαθὼν καὶ ἑξαπατήσας αὐτόν, amoliri, 3, 5, 7. ἀποσκηνασάμενος τὸν Πλακτιανόν, amolitus (Caracalla) 3, 15, 5. — †† sed c. diferto abl. τοιοῦτον ἄνδρα φόνει ἀποσκηνασάντῳ, amoliti sunt, 2, 10, 7. †† ἀποσκηνασάσθαι τὸ λυποῦν, ad amolendam illam molestiam, 5, 2, 14. abstractum pro concreto, Nlacrinum impetratorem sibi molestum et odiosum. Sed de caede potius, quam leni ratione, quae valet in sqq. his, c. acc. pers. et adv. εὐθέως τοὺς φίλους - ἀποσκηνασάτο, amolitus est, 7, 1, 7. sqq. ἀπέχεσθαι et ἀποσεισάτο. sed c. acc. rei, ἀνεχόμεν, ἀποσκηνασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, exoneraturus (Caracalla) 4, 13, 9.
- ἀποσκίπτειν, propr. de pers., c. adv. ἐπὶ τὸ χαλκύντως καὶ μετὰ παροῦς ἀποσκίψαι ἐπιτήδεια Σίγγοι, ad seise et iocose dicteria iacienda, 2, 10, 14. sed c. acc. rei et praep. ἀποσκίψέ τι τὸ πλῆθος ἐν τὸν ἡτόχην, cavillatus est, 4, 6, 10. ὅτι εἶν πολλὰ εἰς αὐτόν, ἀποσκίψαντες, fuisse cavillatos, 4, 9, 3. at cum adv. quoque, εἰς τοὺς ὑμνοῦσα πολλὰν ἀποσκίπτει καὶ μέχρις αἰσχρῶς

- βλασθημίας, cavillabatur, 4, 12, 3. sed c. praep. sola, ἀπο-
σπέννυσθαι ἐκ αἰτοῦς, iocarentur, 8, 5, 3. seq. ἐκδιδόναι τὴν λ.
eis τὰ αὐτὸν ἀπερρίπτειν βλασθημίας. tum †† c. acc. perf. ἀπο-
σπέννυσθαι τοῖς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας, irridendo vocantes se-
natorios imperatores, 8, 8, 14.
- ἀποσβεῖν, de perf. phys. c. acc. perf. τοὺς ἐπιτεχνάουτας, abige-
re, 1, 2, 5. sed impr. c. gen. loci, τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ
ἀποσβεῖ τῆς βασιλείου αὐλῆς, abegit ab, 5, 7, 10.
- ποστώ, phys., de perf. c. acc. perf. et gen. loci, ἀποσπᾶσας αὐτὴν
τῆς Ἑβρίας λ. postquam avulisset (Hellog.) 5, 6, 5.
- ποσάντα, v. ἀφίστημι.
- ποσάσις, impr., c. gen. perf., ἐγένετό τις καὶ Ὀρεστιάδην τοῖς ποσάσις,
defectio, 7, 1, 21. Ἀβύθης 8, 1, 1. 7, 12, 20. cf. 5, 3, 5. ἐγένε-
νοντό τινες καὶ ἀποσάσις ἑστιάδων 6, 4, 13. sed abl. αἰτίους
τῆς ἀποσάσεως λ. 6, 9, 8. 7, 1, 22. 24, 7, 4, 1. seq. εἰ πᾶν τὸ ἐσ-
τιν eis ἀποσάσις ἀναπέδαιεν 7, 5, 1.
- ποσφύεσθαι, phys. de perf., pass. f. med., οἱ προσέοντες αὐτοῦ ἐκί-
χοντο, - ἀποσφύεσθαι (κινᾶσαι πάντας,) averterent se, 3, 11, 5.
— πάντες ἀποσφύεσθαι, καὶ ἀπήσαν, aversi sunt, 4, 13, 10. οὐκ
ὀλίγοι ἀποσφύεσθαι ἀνέχοντο, aversi, 2, 5, 14. τοιοῦτο corpore
convertentes se. † ἀποσφάμμενοι παῖσι ξιδήσιν, aversum, 4, 13,
11. δεσφάμμενοι αὐτοὺς ἀποσφάμμενους, καὶ τὰ νῦν δεδοκίμας, aver-
sos, 7, 11, 18.
- ποσφύχων, phys., de perf. c. acc. perf. ἀποσφύχας τὸν ποσφύχων
Θουεῖν, conflicto gutture, 13, 17, 25. i. q. p. pr. ἀποπνίξαι.
- ποτέμεναι, phys., de perf. c. acc. rei, τοὺς ἀνέχοντες τὴν κεφαλὴν
ἀποτέμεναι, capite deincto, 1, 15, 16. per alium, ii. τ. κεφ. δπ.
caput amputatum, 1, 13, 9. πέμψας ἀποτέμει τὴν κεφ. ἀνέσ-
κιδι, 1, 9, 19. at ipsi aliqui τοῦ Ἰουλιανοῦ τὴν κεφ. ἀποτέμεν-
ει, amputant, 5, 4, 5. τὴν κ. ἀπέτεμον, capite truncarunt, ib.
21. τ. κ. ἀποτέμεναι, caput abscissum, 7, 1, 23. et Pass. cum
nominat. perf. et acc. ellipt. αὐτὸς τὴν κεφ. ἀποτέμῃθι, capite
mulctatus est, 1, 10, 15. capite truncatus est, 5, 4, 14.
- ποτιδέναι, med., phys., de perf., c. acc. rei et adv. αὐτὸς τὰς θα-
λάσας ποτιδέναι, deponentes, 6, 5, 9. sed sine adv.
θαλ. καὶ τὰς ἀποθέμενοι, depositis, 4, 11, 6. ἀποθέμενος, εἶδος,
deposito, 3, 5, 11. cum opp. τὴν χλαμύδα, ἡμιδύνοντο τὰ
λ. 4, 7, 4. at c. praep. ἐνέειν (τὴν κλάτην) ἀποθέμενοι ἐν τῇ
κεφ. reposuerunt, 4, 1, 7. eis τὰ βασιλῆα ἀποθέμενοι μήματα
(αὐτὴν, τὴν κλῆν,) reposituri, 3, 17, 16.
- ποτίειν, trop., de perf., c. acc. rei, εἰσάγειν, solvere, 2, 11, 14.
χορήματα, ὅσα ἔχοντο ἀποτίειν, solvendum, 4, 15, 19.
- ποθέμεσθαι, med., trop., de perf. c. acc. rei, εἰσάγειν ἀνέχοντες ἀπὸ
νέγκματος, reportat, 4, 5, 6. †† c. gen. vel abl. modi, τούτων
(τούτων f. τούτοις) τὴν δόξαν πίστεως - ἀποτίεσθαι, aufereis, 1, 5,
24.
- ποφύειν, phys. c. gen. rei, ἐκείνη τῆς τῶν θαλάσων ἀποφύειν, exha-
lationis, 1, 12, 5.
- ποχρᾶσθαι, med., trop., in malam partem, de perf., c. dat. rei,
τῇ τοῦ μετάνοι ἀποχρᾶσθαι ἡλίμια, abutens, 1, 8, 2. τὴν ἀρχὴν
ἡπὶ τοῦ ἀπ. 3, 10, 15. † ἀποχρᾶσθαι (αὐτὴ τὴν ἀρχὴν) ἀπὸ τοῦ
ματι, abutuntur, 5, 1, 13. sed μετὰ τὸ ἀποχρᾶσθαι αὐτὴν
τῇ ὑπηρεσίᾳ, postquam abusus fuisset, 3, 5, 10, male uti.
- πραγνός, phys. act. de perf., univ. cum adv., ἐν παντάσῃ
πραγνός ἐπαισθῆναι (Severus) re infecta, 3, 9, 14. sed abl.

- τὸν ἑρατὸν ὁ Σερ. ἀπρακτον ἐπανήγαγε ib. 12. sed praecipue
τῶν πρέσβειν ἀπρακτῶν ἐπανελθόντων 8, 4, 1. τοὺς πρέσβεις ἀπρά-
κτους ἐπεμψεν 3, 14, 9. ἀπέπεμψεν 6, 4, 7. ἀπέναι 8, 3,
16.
- ἀπρεπής, moral. act. de re, c. subst. fem. sex., χάριτες ἀπρεπῶς,
indecenti, 2, 4, 5. καταβάσεως 2, 6, 22. τῇ ἀπρεπεί σποῇ
indecorum, 3, 14, 1. c. adiuncto, ἀπρεπῇ καὶ ἐπυνείδισον (v.
in hoc). ἀπρεπῇ τὴν ἀρχὴν, turpenti, 2, 6, 8. † c. adv. τὴν πα-
ράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῇ βούλησιν 1, 16, 10. † c. adiuncto,
μετὰ αἰσχροῦ καὶ ἀπρεπῶς διαβολῆς, indecente, 2, 6, 18. it.
Neutr. ἀπρεπῇ (ταῦτα) καὶ ἀνελέητρα βασιλείας τὰ ἀνέξια - νομί-
τας, indecora, 2, 5, 6. at c. dat. perf. simul, τῶν αἰσχροῦ καὶ
ἀπρεπῶν βασιλεῦσιν ἔργων, parum convenientibus, 5, 7, 9. ††
r. subst. μετὰ τοῦ ἀπρεπῶς καὶ ἐπισφαλές (ἐστ.) simul indecorum
et periculosum est, 1, 6, 15. praeter turpitudinem, s. infam-
iam, s. una cum indecoro. † Comparativ. p. adv., αὐτῶν
ἀπρεπέστερον κατιόντος, ἢ βασιλεῖ ἤμορζεν, indecentius, 1, 15, 17.
vehementius, 3, 13, 3. †† forte p. adi. tamen ἄλλοι ἀπρεπέ-
στερα βλασφημοῦντες, indecentius, 2, 2, 7.
- ἀπρεπῶς, moral. act. c. adv. τὴν αὐτῶς ἄ. ἐπὶ χοήμασι κηρυχθεῖσαν
καὶ παραθεῖσαν ἀρχὴν, indecore, 2, 6, 22.
- ἀπρόσπτως, phys. pass. c. adiuncto, ἀφυσλάντως καὶ ἀπρ. αὐτοῖς ἐπι-
λεύσεσθαι, de improviso, 6, 5, 5.
- ἀπρόσδοκῶς, phys. act. s. pass. ἐπαραβαίνοντες οἰκήσασιν ἀπρ. de im-
provifo, 7, 7, 7. † c. adv. πληγέντες, καὶ πῶς ἀπρ. 7, 11, 8.
— at c. adiuncto, ἀπρ. καὶ ἀφυσλάντως ἀνῆλθέη, inopinanter, 4,
15, 12.
- ἀπυρρ, phys. pass. de re, c. adiuncto et dat. perf., ὡς ἀπυρρ καὶ
ἀγνωστα εἶναι αὐτῷ τὰ λ. inaudita, 8, 5, 11.
- ἀπωθεῖσθαι, med., phys. de anim. c. acc. perf., οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβά-
τας ἀπωθεύοντο, excutiebant, 1, 12, 18. at de perf. τοὺς βαρβά-
ρους ἀπώσεσθε, repellitis, 4, 14, 18.
- ἀπώλεια, phys., ὃ περ αὐτοῖς γέγονεν ἀπωλείας αἰτίον 8, 8, 9. interit-
us, mortis. sed c. gen. rei s. loci, πολέμων σημειῶν εἶναι τὴν
τοῦ νεοῦ τῆς Εἰρήνης ἀπώλειαν, confusionem, 1, 14, 11.
- ἀπωτέρω, phys., c. gen. loci, intra artic. et subst. p. adi. ἐν τοῖς
ἀπ. τῆς πόλεως κτήμασι, remotioribus ab urbe, 1, 11, 15. sc. οὕτω
s. κειμένους, in praedius, quae sunt sita longissime s. quam ma-
xime procul ab urbe.
- ἄρα, per notionem ambiguum, post a) adversat., εἰ δὲ ἄρα, ergo,
1, 16, 1. nimirum, 5, 3, 1. b) causal. εἰ δὲ ἄ. nempe, 4,
12, 5. quibus in locis accipio pro Lat. igitur, vel pro affirmat.
utique s. sane. †† παραδόντα, ὡς δὲ ἄρα διαλέξατο αὐτοῖς 8, 5,
22. ubi sit pro forte. it. μή τι ἄ. καὶ καταγέλασον εἰπεῖν; 7, 8,
9. Sed in notionem dubitandi, post a) negat. et v. timendi, φε-
βηθέντες, μή τις ἄ. δόλος εἴη, forte, 2, 6, 13. δεδιώξ, μή ἄ. λ. 2,
13, 21. 6, 1, 11. it. post v. μαθεῖν, μή τις ἄ. ἐπιβουλεύει λ.
4, 12, 8. b) condition. εἰ δὲ ἄ. κ. κινδυνεύειν δεῖ 8, 1, 6. sed
in forte, it. διαλέξομαι, εἰ ἄ. πείσαν αὐτοῖς, fortē, 8, 5, 1. —
Rursus per aliam notionem, p. Lat. scilicet, rel., post a) v. di-
cendi et conjunct., πρὸς λέγον, ὅτι ἄ. εἴη λ. nimirum, 2, 14, 9.
εἰδέναι, ὅτι ἄ. λ. nempe, 3, 13. it. ἐλέγον, ὅτι ἄ. 8, 5, 4. et
εἰπούσα -, ὡς ἄ. 5, 7, 2. b) verba similis sensus, easdem quo
conjunct., ἀγγέλλεται, ὅτι ἄ. nimirum, 4, 9, 3. ἀγγέλλοντες, ὡς
ἄ. 6, 5, 14. ὅτι τῇ ἄ. 8, 6, 13. διασκεδάννυται - φήμη, ὡς ἄ.

7, 6, 21. ἐπιχειλάντων, ὅτι ἄ. nimir. 6, 7, 4. sq. βεβαιότες, ὅτι
 2, 3, 8, 17. ii. c) post alia verba cum eadem coniunct., δει-
 ξαντες, ὅτι ἄ. 6, 3, 12. ἡγανάντου, ὅτι ἄ. 8, 3, 2. †† d) in
 his, δεδιότες, μή πως ἄ. λ. ne forte, 2, 2, 8. 2, 15, 3. διηπό-
 ρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη, 5, 4, 16. ubi capio p. scilicet.
 Ἀραβία, Arabia, τὴν εὐδαίμονα Ἀρ. 3, 9, 5.
 ἄργια, trop. bono sensu, c. adiuncto, δεδοκτα τοῖς καμάτοις ἀνάπα-
 λαν ἄργιαν τὴ ταῖς πράξεσι, remissione, 7, 5, 5.
 ἄργος, physf. de re et loco, c. subst. fem. sex. it. adv. et adiuncto,
 ἀγέωργητόν τε καὶ παντάπασι εἶσαν ἄργον, soli vacantis, 2, 4, 12.
 scil. γῆν. f. χώραν.
 ἄργυρος, physf. de re, c. opp. ἐκπώματα χρυσῶ καὶ ἄργυρῶ, argen-
 tea, 5, 6, 21.
 ἄργυριον, physf. de metallo non cuso, in opp. ξιφίδια, τῷ ἄργυριῳ
 καὶ τῷ χρυσῷ νεοσκημένα, argento, 2, 13, 19. 5, 3, 8. sed
 cuso, τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἄργυριῳ κατηλλάσσει, pecunia, 2, 13, 12.
 τῷ πλείον ἄργυριον δάσκει, plus pecuniae, 2, 6, 7. ἐκαστῷ δάσκων
 τοσοῦτον ἄργ., ὅσον λ. tantum argenti, 2, 6, 15. it.
 ἄργυρος, de met. non cuso, in opp. ἀναδήμασι χρυσῶ τε καὶ ἄργυ-
 ρου, donariis argenteis, 1, 14, 4. sed abl. χλαμύσιν, ἄργυρου
 πεποιημέναις, argento, 4, 7, 4. tum de cuso, in opp. θησαυ-
 ροῦς, χρυσῶ καὶ ἄργυρου πεποιημένους, argenti, 2, 6, 11.
 ἄργον, physf. c. adiuncto, καὶ ἐκ Σεμλίων μέλλουσιν ἀπέλλεσθαι πα-
 τριδὰ 8, 3, 5. prorsus, penitus, plane.
 ἄρσενον, neutral, c. inf., oppresso αὐτοῖς dat. perf. pron., ἄρσενει,
 δοῦναι Θάρμακον, placet, 1, 17, 17. 2, 2, 1. ἡρσεν, λ. placebat,
 4, 3, 13. p. statuere, constituere, agnoscere pro bono, utili, ne-
 cessario, de mente et intelligentia potissimum. at de volun-
 tate praesertim in sqq. locis, c. dat. perf. diferto et nominativo
 rei, ἡρσεν τῷ δήμῳ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, placebat, 6, 1, 5. de-
 lectare, approbati, voluptatem et laetitiam excitare in animo.
 — Sic et Med., de perf. c. abl. rei, λέγων, - μήτε ἄρσενεσθαι
 τοῖς πρᾶχθεῖσι, non placere sibi facta illa, 4, 15, 19. non proba-
 re se, non probari sibi, non delectari se, non se gaudere, illis
 factis; οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δήμου ἡρσενοντο, et offende-
 bantur illis acciam. 8, 3, 2. ubi nominativus perf. praeibat εἰσπῶται,
 — qualis casus abest necessario in pr. locis per inf., it. in hoc
 — †† ἴτε - με, οἷς ἐκεῖνος ἐπράττεν, οὐκ ἄρσενοντο, me ea, quae
 ille faciebat, haud probasse, 5, 1, 4. p. τοῦτοίς, ἃ ἐν. me illis,
 quae iste faciebat, non delectatum, gavisum. †† τοῖς Σύραϊ
 ὑφάσμασι μόνις ἡρσεντο, Syrorum texturae solae ei placebant,
 5, 5, 7. ubi nominativus perf. pron. αὐτῶς repeti debet e §. 5.
 αὐτῷ, et opp. §. pr. ἐμυσάττετο, delectabatur ipse. †† c. adv.
 οἷς περ καὶ ὁ Σεβῆρος ἀγγελιομένοις οὐ πᾶν τι ἡρσεντο, nec ipse ad-
 modum probabat, 3, 11, 6., ubi per ordinem turbatum, pro
 οἷς περ ἄγγ. καὶ ὁ Σεβ. οὐ λ., comparet nominativus perf. dif-
 fertus, (quibus quidem nuntiatis nec Severus ullo valde dele-
 ctabatur facto) ut in his, οὐ π. τι τῷ πρᾶχθέντι πάντες ἡρσενον-
 το, nec factum probabant, 8, 6, 1. facto isto delectabantur; οὐ-
 δὲν ἀμφοτέροις ὁμοίως ἡρσενοντο, nulla re delectabantur, 3, 10, 6.
 sq. explicat.
 ἀρετή, moral. universe, ὅσα, - εἰρηγικήν ἢ πολιτικήν ἀρετὴν ἔχοντα,
 virtutem, 1, 2, 9. facultatem, peritiam. † cum gen. rei, λέγων.
 ἀρετῇ, virtute orationis, 1, 1, 3. artificio, pulcritudine, prae-
 stantia. †† c. praep. ἀνδρῶν, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἐμπειρον, in-

- dustria in rebus gerendis, 2, 2, 16. facultas negotiorum publ. gerendorum. Sed praecipue de voluntatis affectione, A) extra bellum, pro honestate, abf. τοῖς ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν ἀρετῆς αἰδίου μνήμην 1, 4, 18. at c. gen. rei, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἐκείνῃ δόξαν περιτίθῃσι 5, 1, 11. opp. praec. τὰ τῆς τύχης δόξα, et sq. ἐπισείκεια καὶ χρησέτης. it. c. adi. ἀρετῆς πάσης ἔμελεν αὐτῷ 1, 2, 4. πάντας ἡμᾶς πᾶσαν ἀρ. ἐπαίδευεν 1, 5, 12. B) in bello, c. opp. τὴν μὲν περηγορίαν ἡγεῖτο Οὐτέως, τὴν δ' ἀρετῆς κοινωσίαν ib. 8. † δόξης ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς τε ἀνεχομένης αὐτοῖς, fortitudine, 7, 8, 8. it. c. adi. καμάτων, οὕς μετὰ τσαύτης δόξης τε καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκόματε, virtute, 3, 6, 7. it. c. artic. et praep., μνήμη τῆς ἐν ταῖς προτέροις αὐτοῦ στρατείαις ἀρετῆς 2, 4, 5.
- Ἄρης, propr. Mars, εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, Martium campum, 4, 2, 11.
- ἄρθμιας, phys. de re, ὁφθαλμῶν ἄρθμια βολαί, concordēs, 1, 7, 9. benignae, blandae.
- ἀρθρίτις, phys. cum gen rei f. vitii, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, morbo articulari, 2, 15, 7. ὑπὸ τῆς ἀρθ. νόσου κᾶνουν 3, 14, 4. articulorum dolor cum tumore, nostrat. das Glieder-reißen f. die Gicht.
- ἀριθμῶν, propr., de pers., cum adv. et acc. rei oppresso, ὡς ἐπὶ σχολῆς πάντας (ἀνθρώπους) ἀριθμῆσαι (αὐτὰ, τὰ πτώματα καὶ τὰ ἀκύντια) ut ea numerarent, 1, 15, 15. sed Pass. partim improp. de pers. c. praep. εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι, multitudini annumerandi, 1, 1, 1. in turba numerati, relati inter rel.
- ἀριθμὸς, propr., c. gen. pers., τὸν τῶν ἐκατέρωθεν πεσόντων ἀριθμὸν στρατιωτῶν συνέταξαν, numerum, 2, 15, 11. sed improp. partim, c. eodem casu, εἶπετο αὐτῷ Γερμανῶν οὐκ ἐγκαταφρόνητος ἀρ. 7, 8, 23. multitudo; τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος 6, 7, 17. σὺν ἑαυτῷ εἰσῆγαγε ἀκουστῶν ἀριθμὸν κάμπλειςεν 7, 2, 2. it. cum gen. rei, ἀριθμῷ παρατάξεν 3, 7, 17.
- ἀριστερός, p. adi. unde adi. fem. ἀριστερά, per ellips. subst. μερίς, in bello, c. gen. pers. τὴν ἀριστείαν αὐτοῦ, sua ipsius fortia facinora, 7, 2, 15. fortitudinem. Sed neutr. †† τὸ ἀριστεῖον pro loco certo incertum 2, 1, 5.
- ἀριστεύειν, de pers., in bello, c. praep. et adv. συμβολαί, ἐν αἷς ὡς ἀριστεύων πανταχοῦ λ. fortissime pugnans, 7, 2, 14. sed abf. ἀριστεύοντος αὐτοῦ, fortissime dimicante, ib. 17.
- ἀριστοκρατία, in opp. βασιλεία, optima-tium status, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐν τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας τύπον λ. gubernationis optimat. 6, 1, 5. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, υπομενοῦντας, statum optim. 2, 3, 24. sed abf. ἀριστοκρατίας, opt. stat. 2, 14, 6.
- ἀρίστος, Masc. de pers., moral., universe, ἀρίστον βασιλεία, optimum, 1, 4, 14. sed praecipue, et de dignitate simul, c. gen. pers. f. ordinis, οἱ ἀρίστοι τῆς βουλῆς ἐνταῦθα σὺν σοι (σίσί) optimi quique, 1, 6, 18. sc. ἄνδρες; quod subst. expressum in hoc, ἀνδράσι τῆς συγκλήτου ἀρίστοις, opt. 1, 2, 3. Sed phys. et de arte, abf. οἱ Νομάδες ἱππεῖς ἀρίστοι, equitandi peritissimi, 7, 9, 15. sq. explic. — c. gen. pers. Μάγαν τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis optimis, 4, 12, 8. †† c. inf. simul, Μαυρουσίων οἱ ἀκούριζεν ἀρίστοι, Mauritanorum in iaculando praestantissimi, 1, 15, 4. Tum Fem. de re, moral. Φήμη καὶ δόξη ἀρίστη λ. opinione de se optima, 4, 3, 6. it. Neutr. abf. τὰ ἀρίστα συμβουλευόντες, optima, 1, 4,

9. f. c. adiuncto, συμβουλευούσι - ἡμῖν - τὰ ἀρ. καὶ σάτῃρια 2, 2, 13. utilissima †† p. adv. αὐτὸς, ὡς φέτο, ἀριστα βεβούλευτο, optime, 6, 5, 10. sed c. adiuncto aut in opp. διοικήσας τὰ -, ὡς φέτο, ἀρ. καὶ ἐαυτῷ λυσιτελέσας 3, 5, 1. ubi vel syn. vel prudentissime, sapientiss., decentiss.
- ἀρκεῖν, neutr. de persf. c. praep., παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπερσίαν ἀριστοὶ ῥαβδοῦχοι, satisfaciunt, 7, 3, 10. sufficiant. it. de re, c. dat. persf., σίτον ἀλήσας, ὃ ἄρκει μὲν, quantum satis erat, 4, 7, 2. sufficebat. Sed Med. de persf. c. abl. rei, τοῖς βασιλείαις ἀρκεύμενόν γράμμασι, contentum, 1, 9, 21.
- ἀρκτος, physf. improp., de coeli plaga f. regione, absf. τὴν ὑπὸ τῇ ἀρκτῷ ἀρχῇ, sub septentrione, 1, 6, 16. τῶν ὑπ' ἀρκτῶ ἐθνῶν 2, 9, 17. 6, 7, 14. de Germania. sed c. opp. ὁ Ταύρος διακρίνει τὰ τῇ ἀρκτῷ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἐθνη προσκειμένα 3, 1, 9. ἡγεῖραν πρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἀρκτῷ 3, 7, 16. 3, 14, 3. de Gallia.
- ἀρκτικός, physf. de persf. c. opp. τῶν ἀρκτικῶν ἀνδρῶν - τοὺς ἀνατολικούς, septentrionalibus, 3, 4, 5. tum Fem. de re, ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτικής γῆς 1, 15, 9. de German. † τῆς ἁ. Ἰαλλασσῆς ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν λ. 2, 11, 16. Neutr. c. gen. loci, τοὺς τὰ ἀρκτικὰ τῆς γῆς κατοικοῦντας, septentrionales terras partes, 1, 2, 9. f. q. opp. τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς λ., per ellipsf. subst., quod expressum locis his, διψῶσι τὰ ἀρκτικὰ τῆς ἀρχῆς μέρη 4, 7, 2. Pannonia, Dacia, Moesia; sed de Persia 6, 5, 2. † sed in opp. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς - τὰ ἀρκτικὰ, res septentrionales, 6, 7, 8. per ellipsf. subst. πράγματα, de German.
- ἄρμα, propr., absf. ἄρματος ἐπιβαίνων, vehiculum, 4, 7, 11. it. c. artic. τοῦ ἄρμ. ἐπιβ. currum, 4, 12, 11. 5, 6, 16. i. et e. sq. 3. †† τὸν θεὸν ἐπιθήσας ἄρματι, χρυσῷ πεποικιλμένον f. πεποικιλμένῳ, curru - variegato, 3, 6, 15. †† ἄρματα περιέρχεται 4, 2, 19. in consecratione, at in circo ἀρμάτων ἡμοχείας λ. 1, 13, 17.
- Ἀρμενία, Armenia, Asiae maj., τῆς Ἀσμ. 3, 2, 11. 3, 9, 2. ἐν Ἀρμ. ib. 3. δι' Ἀρμ. 6, 5, 11. Hinc
- Ἀρμένιος, absf. ὁ Ἀρμ. ἀπεκρίνατο, Armenius, 3, 1, 4. per ellipsf. subst. βασιλεὺς, et i. q. ib. praec. τὸν βασιλέα Ἀρμενίων, et ὁ τῶν Ἀρμ. βασιλεὺς, 3, 9, 3. sed p. adi. τοῦτοῦ Ἀρμενίων 1, 2, 2.
- ἀρμογῇ, physf., c. gen. rei, χειμαζέσθους διέσκητε - αὐτοῦ (τοῦ ἐρύματος) τὰς ἀρμογὰς, compages, 3, 5, 11.
- ἀρμόζειν, de persf., act. et physf. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες αὐτὰ (τὰ ἔϋλα) καὶ ἀρμόζοντες, 7, 2, 8. sed de persf. neutr. trop. c. dat. rei, οὗς ἡδεῖ ἀρμόζοντας τῇ ἐαυτοῦ γνώμῃ, convenire, 7, 4, 4. parem habere animum cum eo crudelem; similes esse sibi animo crudeli. it. c. dat. persf. ἀπετρέπερον, ἢ βασιλεῖ ἡρμόζεν, convn. 1, 13, 17. 3, 13, 5. it. simul cum inf. ἀρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, conveniens esse sibi, 4, 10, 4. it. de re disertius, absf. ἀρμόζοντα εἶναι γάμον ἱερέως τῆς καὶ ἱερέως, congruens esse connubium, 5, 6, 4. i. q. merus inf. ἀρμόζειν γάμον λ. congruere, ib. 11. sed simul c. adv. εἶναι, οἷς ἡ βασιλεία μᾶλλον ἀρμόζει, conveniret, 2, 3, 7. 3, 6, 15. sed sine adv. οὐχ ἀρμόζειν Ρωμαίῳ γάμον βάρβαρον 4, 10, 11.
- ἀρπαγῇ, physf., de acti. extra bellum, c. gen. persf., πόλεμον γενέσθαι περὶ τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς, rapti, 1, 11, 4. passf. sed act. τῇ. Διὸς ἀρπαγῇ, raptionem, ib. 6. at cum gen. rei, ἐφειδέτο - οὔτε χρημάτων ἀρπαγῆς, pecuniis diripiendis, 7, 9, 22. sed absf. ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντες, inter rapiendum, 5, 6,

22. †† τῆς ἀρπαγῆς ἀρχηγῶ γενόμενον, raptionis ad impetium, 7, 1, 22. †† nominativum de Praetorianis, c. adiuncto. ἀρπαγῆς καὶ βίας ἐγγεγυμνασμένους, rapinis, 2, 2, 9. at c. praep. ποθεύετε τὰς ἐπὶ τῆς προγεγενημένης περηνίδος ἀρπαγὰς τε καὶ βίας, 5, 1. Tum in bello, abf. πολλὴν ἀρπαγὴν καὶ θάνατον εἰσπρασαντες, rapinam, 3, 3, 6. sed per praep. ὁ περ' αὐτὸν σχῆσι δι' ἀρπαγῆς, per rapinas, 6, 3, 14. ὅσον αὐτὸν ἐξ ἀρπ. αὐτῷ περιγένηται, ex rapinis, 6, 3, 8. it. c. gen. perf. ei praep., ὃς αὐτῷ ἐπέχει αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιθροῦνης ἀρπαγὰς, rapinas, 7, 9, 3. ††† de re rapta, τὰ λοιπὰ ἀρπαγῆς (ἀρπαγῆν) ποιούμενοι, in praedam vertentes, 1, 10, 4.
- ἀρπάζειν, phys. de perf. A) in bello, abf. ἦδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κερμηνίστων ἐν αὐτῷ τῇ ἀρπάζειν καὶ θανάτῳ, ipsa rapina, 4, 11, 12. ἀγκυκαταμίσαντων ἑαυτοὺς πρὸς τὸ ἀρπάζειν, rapiendi causa, 7, 12, 15. it. c. acc. rei, πάντα - κερμηνία ἀρπάσαντες, supellectile direpta, 3, 9, 20. B) extra bellum, peculiari modo a) de Praetorian. c. adiuncto, καλούμενοι ἀρπάζειν καὶ ἐραίζειν, a rapinis, 2, 4, 9. τοῦ βιάζεσθαι καὶ ἀρπ. ἐξουσίαν λ. rapinae (rapiendi), 4, 6, 12. b) de aliis, per alios, c. acc. rei, de ministro imperantis, αὐτὸν ἀρπάζων τὰς οὐσίας, rapiens, 1, 8, 10. sed de ipso imperat. ὁ Θεομήν - ἀρπάζειν τὰ, rapiendi, 1, 8, 4. sed sine casu, c. adiuncto, τὸ μέγαλα χαρίζεσθαι - ἐν τῷ ἀρπ. καὶ βιάζεσθαι, ex rapiendo, 2, 3, 25. ἀνεῖ τοῦ βιάζ. μὴ ἢ ἀρπάζειν, non rapiendo, 2, 5, 15. † ἐξήρπτε: τοῖς ὄχλοις (ἀρπάζειν πᾶσιν ἐπιτρέτων) ἐκπράματα λ. rapere, 5, 6, 21. ubi acc. rei f. pron. αὐτὰ περὶ oportet e membro sq. † cum diserto acc. rei, ἐξήρπτεν τὴν ἀρχὴν ἀρπάσαι, ut arriperet, 2, 6, 10. sinderet consequi vi malis que modis, invito maxime senatu ac populo; τὴν ἀρχὴν μετῴρου Θεομένην ἀρπάσαι, ad rapiendum, 2, 9, 3. per ellips. ὡς f. πρὸς τὸ f. εἰς τὸ ἀρπ. † ἀρπάσασαι τὸ ἀγαθὸν αἰ τῆς Ἑτίας ἱερεῖαι - μετεκρίμσαν λ. abrepium, 1, 14, 8. †† cum acc. perf., ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ὃν ἥρασε, rapuerat ad imperium, 7, 1, 25. traxerat violentem. †† ἀρπάσαντες, ἀνεῖται -, στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησαν, correptum, ib. 21. †† κλεῦει, (Caracalla) αὐτὸν ἀρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὡς αὐτὸν σιωπῇ λ. rapere et abduc. 4, 4, 9. sed κλεῖναι οὐδὲν εἰς τὸν ἀρπάσαντα, ἀρπάζουσι τοὺς προσβέτας λ. corripunt, 8, 3, 12. illudendi, male trahendi ergo. Tum Pass., phys. de re, in bello, χρήματα, ὅσα ἤσπερ, ἀποτίσαι, res omnes raptas, 4, 15, 19. pecunias, quae raptae essent. sed de perf. c. adv. ὅσα τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα, raptum, 1, 11, 5. at salutis causa, c. praep. αὐτὶς Ἀρταβανος ἀρπαγῆς ἐπὶ τῶν ἐοικότερων, ἀπέδρα, raptus, 4, 11, 9.
- ἀρρήγματος, phys. pass. de re, ἔργον ἀρρήγματος, inexpugnabile, 2, 11, 16.
- ἀρρῶν, de hominib., in opp. τῷ Μάρκῳ Συγκάτερες μὲν ἐγένοντο -, ἀρρῶνες δὲ οὐ, mares, 1, 2, 1. filii. sed abf. τῶν ἀρρῶνων τοῦ τῶν marium, ib. 2. †† τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, δύο δὲ ἦσαν ἀρρῶνες αὐτοῦ, 1, 13, 11. liberos Cleandri, duo autem erant ipsi mares.
- Ἀρσακίης, Arsaces, τὸ γένος Παρθυσίος λ. 6, 2, 19. unde Ἀρσακίδαι, Arsacidae, dicti et orti 4, 10, 15.
- Ἀρτάβανος, Artabanus, ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 5, 9, 18. praec. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυσίου, regio Parthorum, et ὁ, pr. τὰς Παρθυσίων ὁχλας, ib. 2. †† τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, δύο δὲ ἦσαν ἀρρῶνες αὐτοῦ, 1, 13, 11. liberos Cleandri, duo autem erant ipsi mares.

- τὸν μέγαν βασιλέα, 6, 2, 3. at Ἀρταβάνου, τοῦ κατ' ἡμᾶς γενομένου, ib. 20. tum simpliciter Ἀρτάβατον, sine artic. 6, 3, 10. it. 4, II. 9. 4, 14, 2. 4, 15, 1. 15. at c. artic. ὁ Ἀρτ. 4, II, 4. bis, it. 4, 14, 6. 4, 15, 20. denique pro eo ὁ Παρθουάτης ib. 16, 4, 10, II.
- Ἀρταξέρξης, Artaxerxes, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, 6, 2, 3. sed Ἀρτ., αὐτὸς Πέρσης, 6, 5, 10. tum μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 6, 4, 8. sed modo Ἀρτ. 6, 2, 21. ut pro eodem ὁ βαρβαρὸς ib. 8, 12. et ὁ Πέρσης 6, 4, 6. 6, 5, 12. 14, 21, 25. 6, 6, 8.
- ἀρτάρμαι, pass. itop. de re, c. gen. rei et adv. ἀρτηται οὖν πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῆς ἐμμετάρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως, pendet a 4, 14, 14. servatur, servari potest per rel.
- ἀρτι, physf. absf. τῆς μερικίου ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, iam, 1, 4, 8.
- ἀρτος, propr., ἀρτον προσφέρειτο αὐτοσχέδιον, (Caracalla) panem, 4, 7, 9. cum sq. descript.
- ἀρτισμαί, pass. physf. de re, c. adv. et praep. ἀρτίων, πανταχόθεν ἡρπυμίων ἐν ἐορτῇ σχήματι, vitium, compositiarum, 8, 4, 14.
- ἀρυσμαι, med. physf. de re, c. acc. rei oppresso, τοὺς ἀρύσασθαι βέλοντας, haurire, 6, 7, 16. ubi acc. pron. αὐτὸ repeti debet aut e pr. τὸ βέλτον, aut e sq. εἶωρ, aut suppleri adv. ἐκείθεν, referendum vel ad pr. τὸ βέλτον, vel ad §. 14. ποταμῶν.
- ἀρχαῖα, propr., de re, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων, veterum, 3, 13, 8. veteris aevi; τοὺς ἀρχαίους ναυὺς τε καὶ σκηνοὺς, pristina, 6, 1, 6. ubi antea fuerant simulacra deorum. tum Fem. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, vetus forum, 4, 2, 8. † τὴν ἀρχ. Κιερχηδὸνα, antiquam, 5, 6, 9. † δυνάμεις, γνώμη καὶ θύμη μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδοσεως, exercitum - nulli veterum cedente, 6, 5, 23. quoad sensum de persf. Neutr. de re iterum, ἀρχαίων τοῦτο πάθος, vetus morbus, 5, 2, 14. μνηῶν τὰ ἐνέματα, ὅσα ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis, 1, 14, 17. mentium nominibus, quotquot antiqua essent, abrog. †† subst. τέλη πάντα - εἰς τὸ ἀρχαίων ἀφῆκεν, in pristinum statum, 2, 4, 14. sc. τὸ εἶδος. Sed de persf. βδὸν ἀρχαϊότητος τῆς Ἰταλίας, vetustiss. 1, 16, 2. Janum.
- ἀρχαϊότης, propr. λόγων ἀρχαϊότητος ἢ ἐρασις, (Marcus) litterarum antiquitatis, 1, 2, 4. antiquarum, i. antiquorum temporum, scriptorum, librorum.
- ἀρχή, physf. initium, c. gen. rei s. temporis, ἡρως ἀρχῇ, initio, 1, 10, 11. it. c. gen. rerum al., per praep. ἐν ἀ. νῆας ἡγεμονίας, initio, 1, 5, 26. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad init. 2, 9, 7. it. c. adiuncto, τὴν ἀρχ. παρέειν καὶ εἰσοδὸν ἀριστοκρατίας, init. 2, 14, 6. πταίσμα, ἀρχὴν καὶ πρὸς αὐτὴν λαβὴν ἐξ λ. 7, 11, 1. sed c. adi. simul, γένους ἐνδοξὸν ἀρχὴν παρασχέειν καὶ τῷ ἐξέρχ. γένει, initia, 5, 1, 17. Sed per formulas e. praep., in notione adv., ἐξ ἀρχῆς, inde a principio, 5, 1, 7. † intra artic. et subst. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀ. προαίρεσιν (iisdem Latt.) ib. 3. οὗς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἐν ἀρχῇ ἀρξαι, ab initio, 8, 8, 17. — it. c. opp. ἔσπερον βελήσας εἰς τὴν Πάμην ἀνελθεῖν, δέον ἐν ἀ. τοῦτο ποιῆσαι, a principio, 5, 4, 23. it. simul c. adv. εὐθὺς ἐν ἀ. λ. statim initio, 3, 2, 5. εὐθὺς ἐν ἀ. (iisd. Latt.) 8, 1, 10. †† oppricta pr. κατὰ, c. gen. temporis, τὴν τοῦ αἵτους ἀρχὴν 1, 16, 5. sub initium anni. sed sine casu illo, c. opp. Σαίμαζεν ἐς καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχ. κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκήν τῶν ἐσπερον καθήκοντων, qui primi exstruxerunt, 3, 1, 15. initio.
- ἀρχή, imperium, A) pro imperii administratione et modo vel tempore imperandi, (die Regierung s. das Regiment.) in utr.

partem, c. gen. persf. εὐθρανεῖ ἡ τοῦδε ἄ. ὑμᾶς, (Pertinacis,) 2, 2, 19. 8. 2, 4, 5. 1, 3, 6. principatum, 2, 4, 4. † μετὰ τὴν Μάρκου ἄ. imperium, 6, 1, 15. f. imperii tempus, i. q. μετὰ τὸν Μάρκον in titulis librr. Herodi. † διέβαλλε τοῦτο τὴν ἄ. 6, 1, 18. ubi gen. αὐτοῦ e sq. petatur, it. in illò τὴν τῆς ἄ. εὐταξίαν λ. 2, 4, 9. sed c. adi. τῆς ἡμέρου ἄ. ἡ Φήμη ib. 4. τὸ πρῶτον καὶ ἡμερον τῆς ἄ. (αὐτοῦ,) mite illud (f. eius) et placidum imperium, ib. 9. pro subst. et adi. pr. vel per ellips. subst., ἡσος, εἶδος, γένος, mitem et placidam imperii rationem ac modum. — Μαξιμίνος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ - δίκας πονηρὰς ἀρχ. ὑποσχόντες 8, 5, 26. ubi filio tribuitur etiam imperium, forte locio regni et Caesari declarato, quanquam memoratur iterum nude modo ib. 8. 4. tum πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχ., οὐσαν ἐπισρεφῇ καὶ κόσμιον, λ. 7, 8, 16. †† ὅπως ἂν μὴ τι δεινὸν ἐν τῆς ἐσομένης ἄ. παρόντες πάθαιεν 2, 6, 5. ubi et sit abstractum pro concreto, p. inipertore, ut nostr. *die Regierung* p. *die Regenten*. † c. gen. persf. τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον, ὃς ἐστὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σεμνὸν μυστήριον, Romani principatus, 8, 7, 8. B) pro potestate ac dominio, (die Herrschaft,) absol. οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος, ἡ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, imperium, 2, 11, 8. c. gen. persf. μετὰ τὴν Ῥωμαίων ἄ. post institutum apud Romanos principatum, 8, 2, 11. † c. gen. rei f. loci, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἄ. ἀνησάμενος, (Iulianus) imper. 2, 10, 8. † c. praep. Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυσάους τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀρχῆς παραλίσαι 6, 2, 3. C) pro potestate vel dignitate f. honore imperantis, (*Regierung*, Regiment, Reich, Thron, Krone) abf. ἡ ἀρχὴ σαλευούσα καὶ παρὰ μηδενὶ πω βεβαίως ἰδρυμένη, imper. 2, 8, 6. ἐπεὶ εἰς σεμνὸν πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἄ. 2, 10, 7. τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους ἐπὶ πλείους παρέμενον ἡ ἄ. regnum, 6, 2, 20. — ἐκείνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν λ. 1, 4, 11. περὶ ἐπιστάσεως τῆς ἄ. 1, 8, 9. ἐμβληθέντα τῆς ἄ. regno, 1, 16, 3. τῆς ἄ. παραλυθεῖν, imper. 5, 18, 10. 6, 2, 18. ἀξιοῦ τῆς ἄ. 2, 10, 15. ἀνάξιον, ἥς ἐώητο ἄ. 2, 7, 9. τῆς ἄ. ἀντιποιεῖσθαι 2, 9, 14. 7, 9, 24. τὴν τῆς ἄ. Ορουτίδα 2, 15, 6. τὰ λοιπὰ διοικήσουσα πολιτικά τῆς ἄ. 3, 14, 17. μὴ τις ἐπιβῇ τῇ ἀρχῇ 1, 6, 8. 1, 9, 5. ἐπεβούλευε τῇ ἄ. ib. 1, 5, 11, 7. † γενόμενον ἐν ἄ. 6, 1, 11. τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν 2, 1, 8. 3, 15, 18. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχὴν 7, 5, 4. παραλαβὰν τὴν ἄ. 2, 9, 6. 7, 1, 2, 14. τὴν ἄ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. 2, 3, 3. ἐγχειρεῖν τὴν ἄ. 2, 6, 7. 2, 9, 16. 8, 6, 1. ἀνησάμενος τὴν ἄ. 2, 6, 18. 20. 2, 8, 8. τὴν ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἄ. 2, 6, 22. μνάται τὴν ἄ. 2, 7, 11, 3, 7, 10. εἰς αὐτὸν περιαγαγεῖν τὴν ἄ. 4, 5, 2. τὴν ἄ. εἰς αὐτὸν μεταγαγεῖν 7, 1, 12. τὴν ἄ. αὐτῷ βεβαίως ὀχυρώσασθαι 2, 8, 15. τὴν ἄ. βεβαῖωσαι 7, 1, 4. μερίσμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἄ. 3, 10, 12. — it. c. adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τῆς σῆς ἄ. προασπίζει 1, 6, 18. τῆς εὐτῷ βεβαίας ἄ. 2, 10, 13. ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μεζίζονος 6, 2, 16. — † τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἄ. ὄνομα 7, 10, 12. προσκλήτω σεμνυνόμενον ἀρχῇ 1, 5, 13. οὕτε ἀπρεπὴ καὶ ἐπονεῖδισον χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἄ. ἠθέλησαν, dominatum, 2, 6, 8. ἐξέριμμένην τὴν ἄ. ἀρπάσαι ib. 10. τὴν ἐνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀρχ. μὴ περιιδεῖν ἐξῆ. 2, 8, 3. οὐ παρ' ἡμῖν προΐπάρχουσιν ἄ. ὑφ' ἀντάζων, - ἐν μέσῳ δ' ἐξῆ. καὶ ἀμφήριζον οὐσαν, ἐκάτερος ἡμῶν εἰς αὐτὸν ἀνθελικεν, principatum, 3, 6, 10. †† τοῖς δορυφόροις, οἱ τὴν βασιλείον Φρουροῦσιν ἀρχὴν, 8, 7, 20. it. c. praep. ἐπεὶ παρήλθεν εἰς τὴν ἄ. 2, 7, 1. ἐπὶ τὴν αἰ καλεῖσθαι 2, 9, 9. ἐπὶ τὴν ἄ. ἡγον (αὐτόν,) 7, 1, 21. ἐπὶ τὴν ἄ.

ἐπληθύνεσθαι 8, 8, 20. †† in periphrasi per artic. plur. neutr.,
 ὡχυρῶσθαι αὐτῶ τὰ τῆς ἀρχῆς, imperium, 2, 8, 11. sc. πράγμα-
 τα, p. τὴν ἀ. ut diserte erat c. eodem v. ib. 15. it. τὰ τῆς ἀρχ-
 ῆς ἐπεδύνατο 5, 5, 1. pro quo c. eod. v. τὴν ἀ. 7, 5, 4. it. διοικεῖν καὶ διέ-
 πειν τὰ τῆς ἀ. 8, 7, 12. †† c. adiuncto syn., οὐ γὰρ ἐνός ἀνδρός ἴδιον
 κτῆμα ἢ ἀρχὴ λ. sq. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἢ τῆς βασιλείας ἴδουται
 τύχη, principatus, 8, 7, 11. 2, 8, 6. τῇ βασιλείᾳ ἐντυφύσαντα.
 ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀ. καταλῆσαι 5, 3, 1. †† οὕτω τὰ τῆς βασι-
 λείας ἁμωότεροι διοικοῦντες ἐν ὁμοκίμῳ ἀρχῇ, imperium ambo ge-
 rentes pari honore, 3, 15, 15. ubi ἀρ. de potest. f. dignit., sed
 τὰ τ. β. pro τὴν βασ. de negotiis imperii; σοὶ τῆς ἀ. παραχωρῶ,
 sq. καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν - διδόντες λ. 2, 3, 10. 6, 1, 11. 7.
 10, 4. it. ὡν οἱ μὲν ἐπισημῆκερον ἐσχον τὴν ἀ., οἱ δὲ πρόσκαιρον
 τὴν δυναστείαν 1, 1, 6. ἐξομώσασθαι τὴν ἀ. καὶ παραχωρήσεται πάσης
 τῆς δυναστείας 2, 12, 8. Sed c. gen. persf. περὶ τῆς ἀ. τῶν Ῥω-
 μαίων διαλεγόμενος, ὡς ἔρεται, imperio Romano, 2, 9, 9. ††
 μήτε τὴν Ῥωμ. ἀρχ. καθυβρίσαι 1, 16, 10. pro quo μῆδεν ἀνάξιον
 τῆς βασιλείας ποιεῖν 9, 13. et καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα 1, 15, 15. ubi
 et praec. ἔπλη - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, et ante hoc τὸν Ῥω-
 μαίων βασιλέα syn. cf. 2, 9, 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 8, 8, 21. D)
 pro magistratu universo f. munere, abl. τὴν ὑπατον ἀρχὴν, Con-
 sulatum, 2, 3, 9. imperium consulare, it. 2, 6, 9. 4, 1, 6. ††
 τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. sq. καὶ
 τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς. it. cum gen. persf. τὴν τῶν στρατῶν
 ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, praefectum, 1, 12, 8. ἐν πολλαῖς στρατοπέδων
 ἀρχαῖς γενόμενος 7, 10, 7. praefecturis. † c. gen. rei f. loci,
 ὡς τῶν ἐθνῶν ἀρχὰς πιστευθῆναι, provinciarum praefecturae, 6, 8,
 3. † c. praep. διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχ. in Sy-
 riae praefectura, 3, 2, 6. cf. 2, 7, 7. E) pro magistratu, de
 persf., ἀρχαὶ ἐπάνυμοι τότε, magistratus, 1, 16, 7. ἀρχαὶ πᾶσαι
 καὶ σύγκλητος 8, 6, 18. F) pro rebus f. negotiis imperatoris,
 (Reich f. Reichsgeschäfte,) absol. τὴν πρόνοιαν τῆς ἀ. ἐαυτῷ ἐνεχεί-
 ρισε 1, 8, 2. τῆς ἀ. διοίκησιν 2, 3, 24. † ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀ. διοί-
 σοντα ib. 12. G) pro terra imperantis, (nostr. quoque Reich,)
 abl. Φρουρία καὶ στρατόπεδα τῆς ἀ. προυβάλετο 2, 11, 9. i. e. ††
 νεύμασθαι τὴν ἀ. 4, 3, 10. coll. 9, 17. γῆν καὶ θάλασσαν - νεύμ.
 it. 19. γῆς κ. θαλ. μερισθ. sed διαίρεθῆναι τὴν βασιλείαν ib. 11. cum
 subiectis terris ipsis; it. 6, 2, 5. (6, 3, 10.) σ. Πέρσαις τὴν ἀ. ἀνα-
 κτήσατο ib. 21. pro Πέρσαις τὴν βασιλείαν ἀνανεώσασθαι ib. 17. —
 it. c. praep. τὴν ὑπὸ τῇ ἀριτερᾷ ἀρχῇ Ὀκεανῷ ὀρίσας, imper. 1, 6,
 16. terras ad sept. f. septentrionales. it. c. adi. Συρίας ἡγεῖτο
 πάσης, - πολλὴ δὲ ἦν καὶ γῆς ἀρχὴ τότε, provincia, 2, 7, 7.
 sqq. terris ipsis, sed et ὑπ. τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσία, imperio; c
 quo capias et pro syn. et p. praefectura; cf. 6, 2, 6. it. cum
 gen. persf. μισθοφόρους καταζητάμενος, ἀντὶ ταίχους τῆς Ῥωμαίων
 ἀ. 2, 11, 9. m. † τοὺς τῆς Ῥωμ. ἀ. ὄρους 6, 2, 3. cf. ib. 14.
 (τῇ Παρσῶν ἀ. ib. 4. et οὐ τὴν ἀ. ib. 5. it. τῇ Παρσῶν ἀ. ib.
 17.) 21. 6, 5, 18. τὸ στρατιωτικόν, ὃ Φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἀ. 2, 9, 1.
 1, 5, 19. 6, 7, 5. † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμ.
 ἀ. 1, 4, 20. ὡς τὰ στρατόπεδα Φρουροῖ τὴν ἐκατέρου ἀ. 4, 3, 13. —
 † simul utr., c. gen. persf. et abl. δύο ταύτας ἀρχ. εἶναι μεγίστας,
 τὴν τε Ῥωμαίων καὶ τὴν Παρσῶν, ἃς συναχθεῖσας - μίαν ποιή-
 σαι ἀρχὴν ἀνυπατάμενους 4, 10, 5. ubi et c. adi. ut πᾶσαν τὴν ἀ.
 Ῥωμ. εἰς ἑαυτὸν μετάγ. 3, 5, 2. II) pro incolis terrae, (Reich
 f. Staat,) εἶδει - παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἀ. τυραννομένην 1, 10, 1.

ἡδὲ ἡ ἀφίξις ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμ. ἀ. 2, 1, 18.
 — I) per loca dubiae interpret. μενεῖν τὴν ἀρχ. καὶ εἰς μέγα προ-
 χωρήσειν 1, 11, 8. dominium, an terrae, praec. Ῥωμαίων τὰ
 πράγματα. c. adiuncto, † τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος
 ἐξουσίας ἡγεύμενοι, - τὸ δὲ μέλλον καὶ προσῖον - τῷ κτωμένῳ τίμιον λ.
 6, 8, 9. in prima parte imperii administratio, an imperator ipse,
 se, sed in post. honor s. dignitas, an administratio iterum; no-
 strat. *Regierung* utrinque. sed c. gen. persf. μερισθεῖσα ἡ Ῥω-
 μαίων ἀ. εἰς πλείους δυναστείας, πολλά ἡμεγμε 1, 1, 8. honor impe-
 rii Rom., quem plures inter se partiti sunt, an imperatores,
 qui partiti sunt inter se terras Rom. † συνηδόμενοι ἀπάντων
 τῇ Ῥωμ. ὑπὸ Περτινίκῳ ἀρχῇ 2, 4, 6. incolis urbis Romae tan-
 tum s. reliquis extra eam per Italiam, sub Pertinace viventibus.
 — aut de Romani imperii modo, qui sub Pertinace futurus erat.
 it. λυσitelᾶς; τῇ ἑαυτοῦ ἀ. 2, 15, 10. terris, an dignitati, aut pro
 parte, i. quiete imperii sui; it. ἡρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀ.
 τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας καὶ πίστεως 4, 14, 14. sq. 5. ἡ Φιλοκενία - πε-
 ρὶ τοῦ παντός, dominium, an terrae, vel status reip. Rom. uni-
 versus, libertas, salus civium; it. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξάν-
 δρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκεῖνον περιέκειτο, ἡ μέντοι
 διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀ. οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ
 διοικεῖτο 6, 1, 2. in primo membro honor s. potestas, sed in post.
 i. q. pri. τῶν πρ. an modus imperii.
 ἀρχηγός, c. gen. rei, de persf., τῆς ἀρχαγῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀρχη-
 γοῦ γενομένου, auctor, 7, 1, 22. it. τῆς ἀποσ. γεγονότα ἀρχηγόν
 ib. 24. sed de re, c. adiuncto, τὸ μὴ - ἐπεξιέναι τινα, ἀρχηγόν
 καὶ αἴτιον ἀπρεποῦς καταστάσεως ἐγένετο, initium, 2, 6, 22.
 ἀρχω, incipere, trop. de persf. c. gen. rei, in opp. τὸ ἀρχεῖν ἔργων
 πονηρῶν, - τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, prius laedere, 3, 6, 9. τὸ ἀ. ἀδίκων
 ἔργων, - τὸ ἀποστείεσθαι λ. 6, 3, 9. prius suscipere mala faci-
 nora; prius agere male, s. prius iniuriam inferre; τῶν καμάρ-
 των ἀρχοντα, labores inchoantem, (Caracallam) 2, 11, 4. sed
 c. adv. ἐῖδα γενναϊότατα αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς μάχης ἤρξεν, in-
 choavit (Maximinus) 7, 2, 12. Tum Med. de persf., cum eod-
 em gen. rei, τοιοῦτων λόγων ἤρξατο, orsus est, 1, 4, 1. incepit
 universe, vel quia non finit, Pertinax, in oratione media inter-
 fectus. it. simul c. adv. ἅμα τῇ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως
 πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, aggressus est, 7, 1, 14. † oppresso ca-
 su, ἀρξασθαι οὐδεὶς ἐτόλμα, incipere, 7, 4, 1. sc. ταύτης τῆς ἀπο-
 στάσεως. Sed c. inf., et quidem solo, ἐώρα τὸν παῖδα τῆς μερκανί-
 ων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, incipere ingredi, 1, 3, 2. †† c.
 nominat. adi. syn. τοὺς πατράδους φίλους πρῶτος διαβαλλεῖν ἤρξατο,
 coepit, 1, 3, 4. it. c. adv. εὐθὺς ἀφ' ἐξίας πάντας φονεῖν ἤρξ-
 3, 15, 8. At de re, in opp., c. abl. rei s. modi, γνώμη θεῶν
 καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, initium habuisse, 1,
 14, 10. sed c. praep. simul, εἰς αὐτὸν ὁ ἐναντιὸς ἀρχεται τε καὶ
 παύεται, incipit (de Iano) 1, 16, 6. †† εὐτολμοὶ ἐν ἀρχομένῃ
 μάχῃ, initio pugnae, 3, 1, 6. pass. in pugna incepta s. inchoata,
 vel med. incipiente s. ineunte.
 ἔρχω, imperare, trop. de persf. universe, c. gen. persf., it. c. adiun-
 cto et adv. ἡ Μαρμαίᾳ ὁμοίως αὐτοῦ ἀρχεῖν καὶ κρατεῖν ἐπειράτο,
 praesse, 6, 1, 10. ἤρχεν αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ, domina-
 batur, ib. 23. Sed in magistratu aliquo, A) in regno, vel
 abs. vel c. gen. persf. et abl. rei s. modi, Φόβῳ ἤρξεν ἄλλων τῶν
 ἀρχομένων, ἡ εὐνοία, imperabat, (Severus) 3, 8, 15. abl., si v. ἤρ.

sine gen. et hic cohaeret c. abl. adiunctis. † c. adv. et simul propr. et improp. c. gen. pers. ἐπιμελέσθην ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ἐπὶ ἡμῶν ἡξῆν, praefuerunt sibi et subiectis, 1, 1, 9. c. gen. rei loci ve f. pers. it. c. praep. et c. particip. nominativo f. modi, ἡρχον τῇ πόλει μετὰ πάσης εὐταξίας, - ἰδίᾳ τε εὐφημούμενοι, gubernabant, 8, 8, 1. Sed sine casu tali, αἷς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἀρξῆαι, imperare, 8, 8, 17. at c. praep. σπᾶναι τοῦ μετὰ ἀνδρείας καὶ σώφρονος διοικήσεως ἀρξέμενος, imperaturi, 2, 10, 15. — it. c. adv. εἶσαι ἀρχεῖν ἡέκτας μέχρ' Ἰωνίας λ. dominari, 6, 9, 4. it. ὅπως - ἡρξῃ, imperaverit, 5, 1, 1. ἀναιμῶς - 6, 1, 15. ἀρξέειν 2, 8, 15. sed simul c. gen. temporis, μετρίως ἀρξας τοσοῦτων ἔτων, imperans, 6, 4, 4. B) de praefide provinc., c. gen. rei loci ve f. pers., ἡρχεν αὐτῆς (τῆς Βεττανίας) πότῃ, praeerat, 2, 15, 2. it. cum adv. simul, πολλὰν πρότερον ἀρξας ἐθνῶν, rector, 7, 5, 5. † simul c. adiuncto alio, τοῦ ἐθνούς ἐπισκῶς πρότερον -, ὅτε ἰδιώτερον, qui praefuisset, 8, 7, 21. at c. praep. εἰ οὐ περ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἀρξας 8, 6, 12. †† c. dat. pers. simul, ἡπίως ἀρχοντος ἀπασί, quod praeficeret, 2, 7, 14. † sed sine casu, in opp., ὁ Νίτζος, γενόμενος μὴ Φαῖλος ἀνδρωποῦς, μήτε ἀρχων, μήτε ἰδιώτης, in publ. officio, 3, 4, 15. C) de belli duce, c. gen. pers., σὺν τῷ στρατῷ, οὗ ἡρχεν, cui praeerat, 3, 7, 9. D) de praefecto urbis, cum solo adv. ἀνεπιστρέφως ἀρξας (αὐτῆς, τῆς πόλεως), 7, 10, 7. Denique Pass. de pers., cum praep., τὸν Ἀλέξανδρον ἐπέστηπτον, ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχέμενον, quod matris imperio subiectus esset, 6, 8, 7. regeretur; τὰ βαρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ σιγήματα ἀρχέμενα, cum regantur, 4, 10, 6. †† Separatim particip. c. artic., pro subst., cives, parentes, (die Unterthanen,) et quidem A) de imperatore, abl. ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς, subiectorum, 1, 4, 11. 1, 6, 19. 3, 8, 15. τοῖς ἀρχομένοις λ. 1, 2, 5. 2, 14, 7. τοὺς ἀρχομένους 6, 9, 15. at c. adi. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν 2, 5, 12. πᾶσι τοῖς ἀρχ. ib. 24. c. sq. lyn. τοῖς ἀρχ. - τοῖς ὑπὸ ἡμῶν 2, 4, 11. ap. Bg. eodem Lat. subiectis. B) de †† praefecto Praetor., τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. de Plautiano, sed de Macrino τὸ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνδρωπον 5, 1, 5. cf. §. 3. e. τοῖς ἐπαρχοῖσι λ. C) de praefide provinc. Pertinace, εὐνοῖαν - τοῖς ἀρχ. παρέσχετο 2, 9, 12. ἀρχων, trop. de pers. part. separatim, pro subst., A) c. artic., abl. ζήλων τῆς τοῦ ἀρχοντος γνάμης, principis, 1, 2, 8. imperatoris; it. εὐεσθαι τὸν ἀρχοντα 1, 4, 10. sed c. gen. pers., Ῥωμαῖους καὶ τὸν ἀρχ. αὐτῶν 6, 4, 8. B) sine artic., abl., ἐν ἀρχοντα εὐεσσε, imperatorem, 2, 13, 13. pro βασιλέα, §. pr. 1., it. 3, 5, 5. principem, 4, 14, 1. † in opp. συστρατιῶτην, ἀλλ' οὐκ ἀρχ. ὦντο αποβεβλημένοι 4, 13, 15. it. c. adi. σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχ. ἀνεκάλουν 1, 4, 21. p. pr. ἀγαθὸν βασιλέα. †† c. opp. σεμνὸν καὶ ἡπὶον ἀρχ., καὶ πατέρα, οὗ βασιλέα, ἔειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. — C) Plur., vario sensu, a) de imperatore, abl. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως, principum, 2, 6, 22. τῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας αἰδοῦς, imperantes, ib. 21. b) de imperantibus minus dignitatis, nominatim a) magistratu, c. gen. pers. τῇν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἐνθα οἱ Ῥωμαῖον ἀρχοντες ἀτόμνυται, Romani magistratus, 4, 2, 8. Consules. sed c. adi. sin ul. πάντας τοὺς Παρ. ἀρχοντας (eod. Lat.) 5, 5, 13. †† in opp., εἴτε ἡγούμενος, ἢ ἀρχοντας εἶναι ποιεῖν, magistratus, 4, 4, 1. civiles urbani quē, vel etiam provinciales rerum civilium forensium quē. β) de praefecto.

- Praetor., † abs. vel c. adv., Φοβερώτερος τῶν πώποτε ἀρχόντων (Bg. omnis aetatis principibus,) Plantianus 3, 10, 13. c. gen. persf., πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῖ στρατοπέδου, unum ex praefectis exercituum, 5, 4, 3. qui §. sq. ar. ἐπαρχος. γ) de belli duce. μετ' αἰδοῖς πρὸς ἀρχοντας, duces, 3, 8, 10. δ) de praefide provinc., c. gen. persf., it. c. adi. πᾶντας τοὺς ἀρχ. τῶν ὑπ' αὐτῷ Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, praefectos gentibus, 2, 9, 17.
- ἀρωγός, trop. de persf., c. dat. rei f. persf., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ Νίγγου ἐτεκαλοῦντο, vindicem, 2, 7, 5.
- ἀρώματα, physf. in honore imperatoris a) consecrandi, ἐπὶ τῶν χαῖμα ἀρσῇ τῶν ἀρωμάτων, aromatum, 4, 2, 18. it. c. adiuncto, ἀρ. καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα γὰρ Θέρει ib. 16. quae diversa a sqq. εἰ τε τινες καρποὶ, ἢ πόαι χυμοὶ τε. b) mortui, τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κόλπην ἐμβαλόντες, cum odoribus, 3, 15, 16. c) excipiendi ab Alexandrinis intra urbem, ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες, arom. 4, 8, 19. d) ej. excipiendi a Parthis extra urbem per sacrificium, ἀρωμάτων καὶ θυμ. παντοίων προσφερόμενων 4, 11, 3. sed in honore dei, per sacrific. ab Hellog., παντοδαποῖς ἀρώμασι σωρεύων λ. 5, 16, it. 20. tum tanquam medicina contra pestilentiam, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐχρῶντο 1, 12, 4. post μύρου odores ex arborum corticibus et fructibus, herbis, plantis, floribus, quatenus ore manducantur, it. ad olfaciendum secum ferrent homines in marsupiiis linteis ve, sed θυμ. de iisdem, quatenus incenduntur; nostrat. *Fäuchwerk* et *Gewürze* f. *Specereyen*. denique univérse, de Arabia felici, Θέρει πᾶς εὐάδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θυμ. χρώμεθα 3, 9, 5. it. de Parthis, τὰ παρ' ἐκείνοις φυόμενα ἀρώματα 4, 10, 9.
- ἀσεβεῖν, moral. de persf. c. praep. et acc. rei, ἐς τὸν θεὸν ἀσεβήσαντας, cum sacramentum violaveritis 2, 15, 16. sed cum acc. persf. et simul particip. modi, Θεοῦς, εἰς οὓς ὑπεσκηῖντας ἡσεβήσε, in quos periurio impius fuit, 3, 6, 16. peccare f. delinquere in.
- ἀσεβημα, moral. c. adiuncto, παραμυθησάμενος καὶ ἀμάρτημα τηλικούτου, impietatem, 5, 6, 4. de Vestali, in matrimonium rapta.
- ἀσμενος, moral. de re, neutr. c. artic. p. subst. εἰς τὸ ἀσμενον ἐπιδιδούς ἑαυτὸν, foeditati, 2, 7, 1. Iulianus, res et actiones, imperatore indignas.
- ἄσημος, trop. de persf. c. adiuncto, πρότερον ἀγνωστος καὶ ἀσ. ὢν, obscurus, 1, 9, 12. praec. opp. ἵνα δόξαν ἀρῇται. sed de re, cum subst. fem. lex., γνώσις οὐκ ἄσημος, non obscura, 7, 5, 12. at per neutr., ἐξ ἀσήμου γένους, ignobili, 2, 3, 3. it. c. adiuncto, τὸ ἡμέτερον ὄνομα οὐκ ἀγνωστον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, nec obscur. 2, 10, 16.
- ἀσήμως, trop. c. adiuncto, μὴ ἀσ. μὴδ' ἀδόξως τελευτῆσαι, non obscure, 1, 10, 8.
- ἀσθενεία, physf. c. adiuncto f. opp. ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὐθις ὑπτίαζεν, infirmitate, 1, 4, 16. corporis potissimum, e morbo.
- ἀσθενής, trop. de persf., in bello, δοκούντες ἀσθενέστεροι, imbecilliores, 8, 3, 11. sq. opp. ἀνδρείας μείζονος. it. τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, αἰε - διαιρούμενον, ἀσθενέστερον εἶσεσθαι, imbec. 6, 5, 5. it. de re, τὰ κατὰ Συρίαν πράγματα, ἀσθενῆ ὄντα, imbecilles, 2, 10, 13. sed extra bellum, c. praep., μερισθεῖσαν αὐτὴν (τὴν ἐξουσίαν Praefecti Praetor.) ἀσθενέστεραν εἶσεσθαι πρὸς τὴν βασιλείον ἐπιθυμίαν, imbecilliorum, 1, 9, 24. minorem, quam, ut quis, ea praeditus, imperatoris dignitatem appetat.

σία, Asia, regio, minor, Πέργαμον τῆς Ἀσίας 4, 8, 8. it. c. adi. τῆς Ἰλίου, δια τε τῆς ἀλλῆς Ἀσ. ib. 15. tum propria, Γαλατίας τε καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. it. qua Romanis paruit, in opp. Εὐρώπην, τὴν δὲ ἀντικειμένην ἡπείρου, Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 5, 11. sed maior in his, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσ. 3, 1, 13. it. Συρίας ἀπ᾽ αὐτῆς Ἀσίας τε, τῆς Εὐρώπης ἀντικειμένης 6, 4, 8. it. c. adi. κατ' Ἀσίαν ἀπασαν 6, 2, 18. Ἀσίαν πᾶσαν ib. 4. † sine nomine ipso, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἡπείρου Εὐρώπῃ 2, 14, 14. καὶ ἐν, de persf. physf., in usum bellicum, c. acc. et persf. et rei, ὡς ἀσκήσῃ αὐτοὺς τὰ στρατιωτικά, exercebat, 6, 8, 4. it. c. adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκήων (αὐτοὺς,) instituens in 6, 4, 5. sed sine casu rei, ἀσκήων καὶ γυμν. τοὺς στρατ. instit. 7, 1, 15. sed extra bellum, improp. c. acc. personae et abl. rei, τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἡσκει μαθήμασι, excolebat, (mater filium per magistros) 5, 7, 9. †† c. acc. rei, γένειον ἀσκήων, (Macrinus) nutriendus, 5, 2, 7. barbam non lineis tonderi, sed crescere. it. Pass. de re, c. praep., κόμας, εἰς κουράν τῶν Γερμανῶν ἡσκημένας, concinnatas, 4, 7, 4. compositas; γραμματεῖον τούτων δὲ, τῶν ἐκ Φιλύρας εἰς λεπτότητα ἡσκημένων, qui perpolitii sunt, 1, 17, 1. laborati.

ἀσκήσις, physf. in bello, c. gen. rei, ἐν μικρῷ πάνυ σώματι γενναίῳ πόνων ἀσκήσις τοσαύτη, exercitatio, (in Caracallo,) 4, 7, 14. per exercitationem parata facultas, paratus habitus, tolerantia; πόνων ἀσκήσσει, laboribus tolerandis, 2, 10, 17. laborum tolerantia f. ad. etudine; ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθαι, tractatione rei bellicae, ib. 10. usurpatione f. exsecutione. sed abf., nisi c. adi., τὰ πλήρη ταῦτα τοῦ στρατοῦ - εἰς πολεμικὴν ἀσκήσιν συγκεκρότητο, usum, 7, 2, 4. †† per aliam notionem physf., c. gen. rei et adiuncto, τὰς ὁδοὺς παραφράζαντες τειχίων τε ἐγέρσει καὶ πυλίδων ἀσκήσσειν, muris portis que excitatis, 8, 5, 10. structura.

ἀσκληπιδίς, Aesculapius, χρήσασθαι βουλόμενος θεραπέαις, τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Caracalla, in Pergamo urbe, 4, 8, 8.

ἀσμένως, trop. ταῖτα ἀκούσας, libenter, 3, 14, 3. πάντα ποιήσειν αὐ. ὑπισχνείται, cupide, 4, 13, 6. αὐ. δέξασθαι ἀνδρα, (eod. Lat.) 7, 5, 4.

ἀσάζεσθαι, propr. de persf. c. acc. persf. et adv., it. c. adiuncto, αὐτὸν ὑπεφύως ἡσπάζοντό τε καὶ εὐφύμουν, salutabant (milites) 5, 8, 14. sed per religionem, c. acc. rei, ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, salutato sole, 4, 15, 2. Parthi, ante pugnam.

ἀσπας, pass. improp. de persf. cum adiuncto, καὶ ποσειδὸς πᾶσιν ὠφθῇ, gratus, 1, 7, 3. it. de re, εὐκταῖα καὶ ἀσπασὰ ἀκούειν, iucunda, 3, 11, 18.

ἀσπας, trop. τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο, libenter, 2, 15, 8.

σπίλος, propr. de anim. ἵππων λευκῶν - καὶ ἀσπίλων, sine maculis, 5, 6, 16.

σπίς, propr., c. adi., ἀσπίδα μόνην ξυὴν περιβεβλημένοι, (Britanni,) scuto, 3, 14, 14. sed abf. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ λ. clypeotum, 6, 5, 22. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας 2, 6, 19. ὠπλισμένοι - τὰς αὐ. 7, 11, 17.

ἁεῖς, improp., de re, ἑσθῆτα ἀραιοτέραν, elegantiore, 4, 12, 4.

ἁῆς, propr. ἀερεῖς ἡμέριοι - ἑτεροὶ - εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, stel-lae, 1, 14, 1.

- Ἀστρολόγῃ, Astroarche, dea, Δίβυες Οὐρανίαν καλοῦσι, Φοίνικες δὲ Ἀστρολόγῃν 5, 6, 10.
- ἄστρονμος, sensu malo, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἄστρονμούς μετεπέμπετο, (Caracalla) astrologos, 4, 12, 6.
- ἄστυ, abf. et praecipue, κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, urbem, (Romam, Commodus) 1, 15, 13. opp. προαστίῳ, cf. 1, 12, 11. πρὸ ἐν προαστείῳ καὶ τοῖς ἀπωτέρω τῆς πόλεως βασιλικοῖς κτήμασι 1, 11, 15.
- ἀσφάλεια, physf. c. gen. peil. πεμψέσθαι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως, incolumitate, 7, 6, 13. p. 8. πρ. σωτηρίας τοῦ βασιλ. sed cum gen. rei, θάνατα ἀμείνυνται, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis causa, 3, 12, 16. οἱ προασπίζοντες ἐκατέρωθεν ἀντείχον, τῆς ἀ. τοῦ τοιοῦτου δρόμου προνοούμενοι, 5, 6, 18. securitati; τοὺς παῖδας ὀμνυμένους εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξεδωκε, certitudinem, 8, 9, 4. tum abf. de loco, πλουσιωτάτων ἢ πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter firmitatem et securitatem, (Pacis templum) 1, 14, 4.
- ἀσφαλῆς, de re f. loco, c. subst. fem. sex., physf. ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς, tutas, 4, 2, 15. sed Neutr., c. artic. et gen. rei, p. subst. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλῆς, securitas. 2, 8, 7. i. q. πρ. ἀσφάλεια, †† ὡς ἀσφαλεῖς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θάσσονται, ex tuto loco, 3, 4, 11. p. adi. vel subst. sed abf., ἐξ ἀσφαλοῦς βάλλοντες αὐτοὺς, ex tuto, 1, 12, 17. sc. τοῦ τόπου, at ἐξ ἀ. ἀκουσίων, de tuto loco, 1, 15, 5. ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες, in tuto, 3, 14, 10. † c. inf. ἀσφαλίσαντες ἑαυτὴν, μὴ ἐνί πιστεύειν λ. tutius, 1, 9, 24. † p. adv. ἐξήρτυε τὰ καθ' ἑαυτὸν, - ἀσφαλίσματα, caute, 5, 1, 16.
- ἀσφαλτος, propr. κινυλῶντες δειψὸν τὸ καὶ ἀσφάλτω, πίτταν ἐλόντες, bitumine, 8, 4, 26.
- ἀσφαλῶς, physf. abf. φέρειν, tuto, (de equo) 2, 9, 7. it. παραπέμπειν τὸν οἶνον 8, 4, 10. sed σιγήσαντες τὰς φάλαγγας, caute, 4, 15, 3. at in formula † ἐπεὶ αὐτῶ τὰ πρὸς Ἀλβινον ἀσφ. εἶχεν 2, 15, 10. p. ἀσφαλῆ ἦν, res ipsi cum Alb. tutae erant f. in tuto.
- ἀσχάλλειν, moral. de persf. abf. ὁ Κόμμοδος ἀσχάλλων, (ἐπὶ τοῖς τοῖς) indignabundus, 1, 17, 1. sed c. adiuncto, ἀσχάλλων μὲν καὶ παρὰ γνώμην, ὅμως δ' λ. aegre, 6, 3, 1. ἐπαγγέλλει ἄνω μὲν καὶ ἀσχ. nec libenter, 6, 7, 11. αὐτοῖς ἀνοστής τε καὶ ἀσχαλλόντες, ipso dolente, 6, 1, 18. it. c. adv. simul, ἀ περ οὐ φερων, πάνυ ἡσχαλλε, indignabatur, 4, 12, 5. † ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν - πάνυ ἡ. καὶ τοῖς κραυγαῖς ὠρμίζετο, cruciabatur, 5, 8, 15. † it. 1q. conl., ἀσχαλλων μὲν καὶ δυσφορῶν, ἐτι δὴ - ὅμως δὲ λ. quamvis indignabundus, 1, 9, 22. † c. adv., post vel ante particip. nominat., ταῦτα ἐράσα πάνυ ἡσχαλλε, aegre ferebat, 5, 5, 9. — sed τὰ ἡ. ἐράν λ. dolere, 6, 1, 16. c. praep. ἀσχαλλόντι αὐτῶ ἐπὶ τῶ τοιοῦτω βίῳ, indignanti ob, 3, 14, 1. sed ἀσχαλλόντες ἐπὶ τοῖς παροῦσι, offensi praesenti rerum statu, 2, 5, 1. — et simul c. adv. ἐφ' οἷς πάνυ ἡσχαλλε, quibus rebus indignabatur, 5, 7, 10.
- ἀσχημονέω, trop. de persf. abf. βουλομένοις. μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον ἔσται, λ. turpiter se dare, 8, 3, 21. ἀσχημονοῦντα βασίλεια, turpiter se gerentem, 5, 8, 16. Heliog. it. 1q.
- ἀσχήμων, trop. de re, c. subst. fem. sex., βαφαῖς ἀσχήμοσιν, indecoris, 5, 6, 24.
- ἀσχημονεῖν, trop. pass. de persf. abf. ἀσχηλοκίμενον τοῦ Σβήρου, occupato, 3, 5, 4. ubi addenda mente, quae sunt in loco 1q. cum

praep. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντες, districto, 2, 15, 3. sed ἀσχολούμενος περὶ τὰ κρείττονα, occupatus circa, 6, 1, 13. 1, 1, 1, 8, 8, 5. at c. formula adv. simul; ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἡσυχάζειτο, dum in illis verbis pronuntiandis occupatur, 1, 8, 12.

σωτεία, trop. c. gen. pers. τῇ Κομμόδου ἀσωτεία, luxu, 2, 7, 3. — † per simpl. vocalem, abs. ἐν ἀσωταίαις (Praetorianorum) 2, 5, 2.

ἄτακτος, pass. phys. de pers. f. milit. οἱ Καρχηδόνιοι, ὄχλῳ πλείους ἦσαν, ἄτακτοι δέ, inordinati, 7, 9, 11. it. c. opp. et praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι τὸ τῶν βαρβάρων ἄτακτον πλήθος, - τὸ δ' ὁμότερον, ἄτακτον λ. incompedita, 4, 14, 16. tum abs. ἄτακτοί τεροι εὐρεθέντες, tumultuosiores, 3, 7, 15. in pugna, extra ordines; † τὸ πλήθος τῶν Περσῶν - ἄτακτοτέρου μάχεσθαι, minus ordinato, 6, 5, 6. p. adv. 1, 9, 14. sq.

ἄτακτως, extra bellum, de Parthorum equitibus, ἀς ἐτίχον ἄτακτως εἰσῆλθσαν, sine ordine, 4, 11, 7.

ἀταραξία, c. gen. rei, ἐν τῷ αὐτῷ αὐτὸν μένει ψυχῆς ἀταραξία, tranquillitate, 2, 1, 15.

ἄτε, cum particip. παρ' αὐτοῖς γενηθέντα, utpote natum, 1, 7, 5. quippe f. quia natus erat, 1, 12, 1. ἀντιπαταλλάζομενον, ut qui comparasset, 2, 6, 20. 2, 7, 16. 3, 5, 5. 3, 11, 12. 5, 3, 5. 5, 4, 14. 5, 8, 7. 6, 7, 2. 7, 2, 12. 7, 9, 12. 8, 2, 11. 8, 7, 21. 8, 8, 3. 14. sed c. subst. (verum oppressio particip. v. subst.) ῥαδία ἡ εἰσὸς αὐτῇ, ἄτε ἀδελφῇ (εὐσῇ) utpote sorori, 1, 13, 2. ἄτε Φύλακι (ὄντι) 1, 17, 12. 3, 2, 6. 8, 2, 6. 8, 5, 8. — Sed simul c. aliis particulis, tum pospositis, et quidem causali, c. particip., ἄτε γὰρ ἀνηστάνεμος τὴν ἀρχὴν, ἐδεῖται λ. 2, 6, 18. utpote enim f. nam, ut rel., nam, quoniam emerat rel. — c. adi. ἄτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ ἐγκρατίζο ἡ θρησκεία, ut enim 5, 3, 12. p. ἐκείνῳ γὰρ, ἄτε πρεσβυτέρῳ, sc. ὄντι, nam, quia erat rel. it. cum adverbis, et subst., ἄτε δὲ ἀνὴρ προσηλθὴς, caeterum ut vir, 2, 15, 1. sc. ὄν, sed, quoniam erat; ἄτε δὲ νεανίας, atque ut, 3, 13, 14. sc. ὄντας. tum praepositis, nominativum adverbis, c. subst., ἀλλ' ἄτε ἀνὴρ, sed, ut vir, 3, 11, 17. sc. ὄν. — it. c. particip. ἀλλ' ἄτε πολὺ ἔχων, sed, ut qui haberet, 3, 12, 7. † simul c. particula, ἄτε καὶ - πρότερον ἄρξας, utpote qui - praefuisset, 8, 7, 21.

ἀτέλεια, phys. c. gen. rei, et praep. ἔδωκε γεωργοῖσιν ἀτέλειαν πέντων εἰς δέκα ἔτη, immunitatem, 2, 4, 15.

ἀτελής, trop. de re, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλείπειν, inchoatum, 1, 6, 15. nondum finitum; ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, inconsummata, 1, 9, 22. sed alia notione, c. subst. fem. sex., ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, imperfecta, 1, 4, 8. manca, non plena, parva.

ἀτερπής, de re, οὐκ ἀτερπὴ τὴν γνώσιν τοῖς ἕτερον ἐσσεῖσθαι; non iniucundam cognitionem, 1, 1, 4. vel per ellips. praep. c. acc. rei, repetendo e pr. συγγραφεὶν vel ἱστορίαν - οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γνώσιν, non iniucundam cognitu.

ἀτίθαστος, de anim., c. opp. ὅσα ἡμέρα, ὅσα ἀτίθασσα, non cicures, 5, 6, 21. indomitae.

ἀτιμία, cum gen. pers. et adiuncto, τὸ πρῶτον τῆς ἀρχῆς ἔβριον αὐτὰν καὶ ἀτιμίαν νομίζοντες, ignominiam suam et contumeliam, 2, 4, 9.

- ἀτίμως, c. adiuncto, τὴν ἀρχὴν αἰσχυρῶς καὶ ἀτ. ἐπ' ἀργυρίῳ κατηγ-
λάσασθε, ignominiose, 2, 15, 12.
- ἀτρίς, physf. c. gen. rei, ἀρωμάτων ἀτρίδες εὐωδίαυ παρεῖχον, vapo-
res, 4, 8, 19. sed c. adiuncto, ἀτρίδων καὶ ἀέρων, ὡν Ἰταλία
εὐφορος, auris, 1, 6, 5.
- ἄτοπος, de re, impropr. οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντες, nihil mali, 4,
11, 7.
- Ἄτραι, Atræ, urbs, τὰς Ἄτρας ἐπολιόρει 3, 9, 6. Mesopotamiae
aut Arabiae, alias *Hatra*, inter Euphratem et Tigrin.
- ἀτραπὸς, physf. in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι ἐφυλάτ-
τοντο, calles, 8, 5, 12. nostrat. *Fusssteige*, it. δι' ἐτέρων ὁδῶν καὶ
ἀτραπῶν, semitas, 2, 13, 21.
- Ἀτρηνοί, Atrēni, ex Atrīs urbe, vel regione cognomine, c. subst.
τοῖσται, ex Atrēnis sagittarii, 3, 1, 6. sed abl. 3, 9, 9. 1. 3.
1, 4. τοῦ Ἀτρηνῶν βασιλέως 3, 5, 1. † ἐπὶ τὴν Ἀτρηνῶν (χω-
ραν f. γῆν) 3, 9, 3. ut diserte eis τὴν Ἀτρηνῶν χώραν ib. 6.
- ἀτρωτος, passf. de persf. physf. c. adv. πολλοὶ ἐτι ἀτρωτοὶ συνεχώσθη-
σαν, nec vulnerati, 3, 9, 15.
- Ἀττικὸς, de re, δραχμᾶς Ἀττικᾶς, Atticarum, 4, 4, 17.
- αὖ, post copulam aliam, καὶ α. 3, 7, 18. rursus, porro, sed τὲ α.
4, 5, 12. etiam pro adversat. aliqua, v. c. contra, f. pro mea
parte.
- Αὐγαρος, Augarus, ὁ Ὁστρογνῶν βασιλεὺς 3, 9, 4.
- Αὐδεντος, v. Ἀδοῦεντος.
- αὐθις, ὑπτίαζεν, recidebat supinus, 1, 4, 16. iterum.
- αὐλείος, physf. de re, c. substf. fem. sex. τῆς αὐλείου θύρας, atrii ia-
nua, 2, 1, 5. extrema ante plateam, vel aulam; τὰς αὐλείας εἰς
ὁδοὺς, atriensium ianuarium, 8, 8, 13. sed abl. per ellipf. al-
terius substf. pr., ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ad atrii ianuam, 2, 5, 4. αὐλεί-
οις χρώμενοι, atriensibus, 4, 1, 9. †† per scripturam simpl.
vocalis, τοὺς ταῖς αὐλαῖς ἐφεσῶτας, ianitoribus, 7, 5, 6.
- αὐλῇ, physf. palatium imperatoris Rom., abl. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐ-
λῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulitio, 1, 6, 2. τῆς α. ἐδιώ-
κετο, ex aula, 1, 13, 16. †† ἐφρουρεῖ τὴν αὐλὴν, aulam, 6, 1,
11. Sed c. diserto adiuncto a) substf. εἰς τὴν τοῦ βασιλέως αὐ-
λὴν, imperatoris aulam, 1, 14, 8. b) adi. ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐ-
λῆς, in regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. au-
la, 8, 8, 14. ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, imperatoria aula, 2, 12, 8. 3,
7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † τῇ β. α. sq. syn. τοῖς βασιλείοις
5, 8, 7. τὴν βασιλείου α. in aulam principalem, 1, 13, 13. in
palatinam aul. 2, 3, 25. in aul. palat. 1, 7, 12. cf. 2, 4, 18. 5,
6, 7. in imperialem α. 2, 6, 7. 3, 11, 14. 7, 10, 16. ††† εἰς
τὴν β. ἐπαυλῆσεν α. in aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pan-
nonia; it. Antiochiae τὸν Νίγρον εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καθίσ-
σιν, οὐκ ἐτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου α. νομίζοντες, pro im-
peratoria aula, 2, 8, 10 ut τὴν β. α. imperialem aul. 2, 1, 2.
non est palatium, sed domus Veculiana, vel ej. vestibulum.
- αὐλὸς, propr. προῆι ἐπὶ αὐλοῖς, ad tibias, 5, 5, 8. sed cum ad-
iuncto, ὅ. α. καὶ σύριγγι 5, 3, 15. it. πρὸς τοὺς αὐλοὺς καὶ σύ-
ριγγας ἐκίρτων 4, 11, 5.
- αὐξανόμεναι, passf. de re, physf. c. praep. f. adv. πολῖσι κατ' ὀλίγον
αὐξανόμεναι, crescentibus, 8, 4, 4.
- αὐξέειν, transitive, de persf. physf. c. acc. rei et dat. persf. τὸ σιτηρέ-
σιον αὐτοῖς πρῶτος ἠύξῃσεν. auxit, 3, 8, 9. it. c. acc. persf. et
adv. τῶν αὐτομάτων το πλῆθος ἐκάστοτε τὴν δύναμιν ἠύξῃσεν 5, 4,

7. at trop. c. abl. rei f. modi, εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήταιεν
 ἔργοις μείζονται, cumularent, 7, 5, 1. Tum Pass. de re, trop.,
 ἐπεὶ Ῥωμαίων ἤξαστο τὰ πράγματα, cum crescerent, 1, 11, 8. τὸ
 μῖσος καὶ ἡ γὰς ἤξαστο, gliscebant, 4, 4, 1. it. c. adv. τὸ δεινὸν
 ἐλάσσει - (cod. Lat.) 7, 12, 6. τῆς Φιλοχρηματίας - μέχρις αἵμα-
 τος αὐξήσεως, cum proveheretur, 2, 6, 22. sed phys. et par-
 tim de perf. εἰς τὴν ἡ δύναμις αὐξήσετα, copiae (militares) auctae,
 5, 4, 6. it. c. praep. τὰ πλήρη ταῦτα τοῦ στρατοῦ ἠξήθη ὑπὸ
 τοῦ Μαξιμίανου, aucta fuerat, 7, 2, 4.
- αὐτάρκη, trop. de perf., c. inf. ὁ δῆμος (εἰς) χορηγῆσαι λ. supple-
 rit populo facultas subministrandi, 1, 6, 9. sufficiens est ad f.
 potest subministrare, nostrat. vermögend; αὐτάρκεις ἐσμένους,
 αντιζηναί λ. 8, 8, 10. † καταλιπὼν τινὰ δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη
 ᾤετο, ῥέπειαι λ. copis, quantas sufficere putabat, 6, 5, 15. quan-
 tas satis fore arbitrabatur, 6, 7, 11. sed absf. Φρουρὰν καταλι-
 πὼν - αὐτάρκη, custodes sufficientes, 3, 2, 21. it. de re, πρό-
 φασις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, sufficiens, 1, 8, 16. αὐτάρκη τι-
 μωρίαν, satis supplicii, 4, 15, 20. γένους πλήθος αὐτάρκες, quan-
 tum satis esset, 8, 4, 9. sed c. dat. rei, τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ
 αὐτάρκη ἐσσεῖν ὑποδοχὴν λ. idoneam, 4, 3, 15. α - οὐδ' αὐτάρ-
 κη τῇ αὐτοῦ βουλήσεται ᾤετο, id quod - nec satis suae cupiditati
 putabat, 7, 3, 12. it. c. praep. χρέον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη
 πρὸς λ. sufficiens ad 1, 6, 1. † οὕτε χρημάτων πλήθος οὐδὲν αὐ-
 τάρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν. sufficit tyrannidis incontinentiae,
 1, 4, 10. sq. lynn. οὕτε ἰκανὴ λ. it. αὐτάρκη δοῦς περιουσίαν εἰς τὸ
 βιοτὴν βασιλῆος. sufficiente data copia ad 5, 13, 7. c. conl. τοῖς
 μὲν πάντα αὐτάρκη ἦν, εἰ καὶ λ. omnia adfuisse, suffectura, 8,
 6, 7.
- αὐτάρκως, trop. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, satis, 3, 14,
 17.
- αὐτεξούσιος, trop. de re, τὸ μῖσος, αὐτεξούσιόν γεγόμενον, liberum,
 7, 7, 3.
- αὐτίκα, impropr. de temp., τεθνάναι, actutum, 3, 11, 11.
- αὐτοκρατορικός, trop. de re, τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα, ab-
 soluti, 7, 10, 12. vel imperatorii.
- αὐτοκράτωρ, trop. sensu Rom. pro subst., c. adi. νέου αὐτοκράτορος,
 imperatoris, 1, 7, 2. i. q. pr. τοῦ βασιλέως. it. absf. Λουκίῳ
 Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6. it. c. verbis variis. αὐτοκράτωρ ἀνα-
 γορεύσεις 3, 1, 2. 6, 9, 11. ἀνεδείχθη 8, 8, 21. οὐ δαθέντα
 ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα 1, 5, 16. αὐτοκράτορα ἀναγο-
 ρεύουσι 2, 6, 16. 4, 4, 19. 5, 8, 20. 6, 8, 11. 8, 8, 16. —
 ἀνεῖπε 2, 8, 9. 6, 8, 10. ἀποδείξει 2, 9, 16. 2, 12, 9. 3,
 15, 10. ἀναδείξας 2, 12, 5. προσεῖπεν 3, 12, 18. it. per
 plur. αὐτοκρατορεῖν ἡμῖν 8, 7, 9. 8, 8, 1. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ αὐ-
 τοκράτορας ἀποδείξας, Caesares, 3, 9, 1, 8, 6, 4. 13. ἐποίησαν
 7, 10, 6. τοὺς νέους α. 4, 1, 7. †† Sed p. adi. c. adiuncto,
 ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀνώλυτον, imperatoriam, 1, 3, 3.
- αὐτομόλῳ, phys. de perf. c. gen. perf. εἰ τινες Παρθυσαίων αὐτομόλοι
 ἤμολούθησαν αὐτῷ, transfugae e Parthis, 6, 7, 17. absf. τῶν αὐτο-
 μόλων τὸ πλήθος 5, 4, 7. 18.

αὐτοῦ, pro I at. demonstrat. ipse s. is, per vulgaria, αὐτοῦ 2, 8, 9. ἦν ὄνομα αὐτῷ 1, 2, 2. I, 4, 9. 13. sq. 1, 6, 1. 1, 8, 9. 1, 15, 11. 1, 17, 18. etc. εἰπεν αὐτὸν 2, 3, 8. 2, 6, 10. 2, 7, 5. 2, 12, 9. 2, 14, 11. πρεσβύτας αὐτοῖς 1, 6, 23. 2, 1, 8. 7, 3, 17. ἦκειν αὐτοὺς καλεῖται 2, 1, 14. ἦρχε δ' αὐτῆς 2, 15, 2. Sed per singularia A) αὐτὸν ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις πρεσβείας ἐπεμ-
πον ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδράν, apud se, 8, 7, 3. per
synesin, p. αὐταῖς. B) in emphasi, p. etiam adeo, αὐτὸς γὰρ
ὁ τῆςδε τῆς πόλεως κτίστης, Ρωμύλος, ipse etiam, 4, 5, 12. Μάρκος
αὐτὸς, M. ipse, ib. 13. † ὥς τοὺς Σάρακας αὐτοῦ - ἀπερρί-
πτειν 8, 4, 27. si cohaeret c. subst. Σάρ, nec c. v. ἀπερρί. sed
c. artic. αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ipse imper. 7, 2, 15. ἦδη καὶ τῶν στρα-
τιωτῶν νεκρῶντων ἐν αὐτῷ ἀρπάζειν καὶ φονεῖν, defessis ipsa
rapina ac caede, 4, 11, 12. † τῆς ἐν Ρώμῃ δυνάμεως αὐτῆς, ur-
banas copiae ipsae, 3, 13, 10. † addito καὶ, in quo, pro et-
iam s. etiam adeo, proprie emphasis illa inest, καὶ αὐτὸν ἐντα λ.
et ipsum, 1, 3, 11. 1, 17, 15. καὶ αὐτὸς ἀνὴρ λ. ipse etiam, 2,
6, 12. 8, 6, 18. καὶ α. ὁ βασιλεὺς 5, 1, 3. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί,
et ipsi, 7, 5, 14. πάντων ἐν σπῆλαι, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5,
16. † καὶ αὐτὴ γὰρ λ. nam et ipsa, 1, 17, 8. nisi καὶ pertinet
ad γὰρ, pro simpl. causali. — †† ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῶν Ἀλεξαν-
δρῶν. ἦδη καὶ παρὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat autem et ipse Al.
— iam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. ἐκ τε οὖν αὐτῆς It. 6, 3, 2. ἐν
αὐτῇ τῇ τε Ρώμῃ 7, 3, 2. καὶ αὐτῇ τῇ πόλει 2, 12, 7. † ἐν
τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ πράγματα 2, 7, 15. C) quoad
ordinem situm ve, in fine enunciationis, φερόμενοι αὐτοὶ 2, 5, 3.
nisi cohaeret c. v. sq. ἐπεὶς ἀγγέλλεσθαι - ἐκάλειν αὐτῷ 1, 12,
19. sed post nomen, tum appellativ., τοὺς φερόμενους ἐπὶ τοὺς
λόφους διώκοντες, αὐτοὺς τε φονεύουσι, καὶ πόλιν πληθεύει 3, 4, 11.
— † πείσας αὐτοῦ, - ἀνείλεν αὐτούς τε καὶ παῖδας 3, 5, 10. —
tum proprium, τὸν μὲν Ἀντωνίνου αὐτὸν τε καὶ τὴν μητέρα λ.
ἀναιροῦσι 5, 8, 16. † in medio, θέοντι αὐτῷ καὶ φερόμεν λ. 4,
4, 10. οὐκ ἐς καλύμνην οὐδ' ἐς ἀντίστασιν αὐτοῦ τῶν Πρωτευόντων
ἀφίξεσθαι 8, 8, 12. † ἡ τε παρὶ τὰ θεάματα αὐτῶν ἡ τὰ ἀκροά-
ματα σπουδή, eorum circa spect. et acr. studium, 3, 10, 6. †
τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἰρῶσι, thesauros illius au-
ferunt, 3, 9, 20. † ἑλκοῖ τε αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παραταῖς ἐπι-
δου 1, 7, 10. ubi potest divellum esse a sq. subit., ut in priori-
bus, et in his, αὐτοῖ - γενέσθαι ξένον 1, 16, 3. ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ
τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, pars laudum eius, 2, 1, 11. ἐπισκάντες
δὲ αὐτοῦ νεκρευμένης τῆς οἰκίας ταῖς θύραις, ad eius fores, ib.
173. sed subit. tantum praepositum in his, αὐτοῦ τὰς θύρας
λ. 1, 6, 6. 1, 8, 5, 15. 1, 12, 11. 1, 13, 15. 1, 14, 9. 1,
15, 3. 6. 2, 2, 19. 2, 4, 13. 2, 14, 9. 2, 15, 5. 3, 5, 9.
3, 6, 17. 4, 13, 3. 8, 7, 12. it. αὐτοῦ μὲν τὸ ἀγαλμα 1, 11, 2.
— † intra artic. simul, τὰ αὐτοῦ ἐρείπια 3, 1, 15. 2, 4, 5. —
Quocum in quibusdam D) reperitur aliquoties in vicinia, aut
deinceps, bis, ter, quater, et ultra, it. eodem casu, aut diverso,
it. sensu vel eodem, vel alio, it. sim impari, ut νεκρευμένης δὲ
αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, τὸν οὖν αὐτοῦ λ. sed occulta illius morte,
filium eius rel. 7, 9, 10. ὀνειδιζόντων αὐτοῖς -, ὥς δὲ δι' αὐτοῦς
ταῦτα πράττοντος λ. 7, 3, 17. cf. 1, 7, 9. 1, 8, 2. 3, 6. sq. 1,
9, 7. 1, 11, 8. 1, 17, 17. 2, 2, 1. 2, 6, 12. 2, 10, 1. sq. 2,
15, 5. 7. 3, 4, 11. 3, 6, 15. 3, 8, 3. 5, 4, 5. 8, 7, 6. —
tum ter 5, 3, 8. 7, 2, 14. sqq. 8, 7, 20. sqq. it. quater 2, 11,

10. sq. 8, 5, 22. it. quinquies et ultra 2, 5, 6. sqq. 2, 9, 10. sqq. 3, 5, 9. sq. 4, 13, 3. sqq. E) in opp. et relatione, five manifesta, five minus, ἀναπέθει νεανίσκον τινά, - τὰ λοιπὰ Φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, 1, 8, 11. 3. 1, 4, 6. 1, 9, 2. 1, 10, 14. cf. 1, 1, 2. 4, 11, 9. 4, 13, 3. 6, 3, 2. 7, 3, 2. it. 6. particulis disiunctivis, αὐτὸς μὲν 7, 8, 24. 5, 2, 13. 5, 4, 5. 1, 9, 18. αὐτοὶ δὲ 6, 9, 11. 5, 4, 5. post εἰ δὲ λ. Quo et pertinet, ubi dr. de perf. principe, ne nominata illa quidem in praeced. 2, 8, 8. εἰ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ λ. aut post nominatam eam cum aliis et post ἐκείνος de alia perf., αὐτὸς δὲ 3, 13, 8. cf. 7, 10, 2. it. cum dr. de duce, opp. exercitu, τὰ στρατόπεδα - αὐτὸς 6, 7, 11. 6, 5, 15. 8, 7, 20. αὐτοὶ - τοὺς στρατιώτας 8, 6, 4. it. opp. parte exercitus, σκοποὺς - αὐτὸς τε 8, 1, 3. vel opp. ducibus minoribus 8, 2, 5. tum per alia relata, τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ 8, 6, 7. αὐτοὺς - πάντας δὲ 2, 13, 4. κάλην - αὐτοὶ δὲ 3, 15, 17. αὐτοῖς τε καὶ ὑποζυγίοις 8, 5, 9. † αὐτὸς δὲ 5, 6, 23. Heliog. opp. in praeced. aut deo ej. aut ludicris missilibus; † αὐτοὶ - ἄλλος 8, 3, 13. †† τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι 8, 5, 13. ubi opp. πόλις, latens in v. act. πολιορκ. — †† opp. pron. relat. c. rel. enunciationis partibus, ἀπέκτεινεν αὐτὸς, ὃν λ. 7, 1, 23. ἀποκτείναντα, ὃν αὐτὸς λ. ib. 24. nisi ibi est pro sua ipsius manu s. in propria perf., ut vulgo dr. † αὐτὸν σὺν τῷ πατρὶ 8, 5, 22. αὐτὸν καὶ τὸν πατέρα ib. 3. αὐτὸς τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 8, 4, 25. † τοῖς τε υἱοῖς αὐτοῦ αὐτὸς τε 1, 9, 2. † αὐτὸς τε - καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ λ. 1, 10, 14. F) in opp. et relat., ubi per se abesse potuit, ut post proximum nomen perf., οἱ στρατιῶται - τὰ μὲν ὅπλα - αὐτοὶ δὲ λ. 2, 13, 5. ὁ Σεβήρος - αὐτὸς δὲ 3, 13, 2. ὁ δὲ βάρβαρος - αὐτὸς δὲ 6, 4, 7. cf. 6, 9, 11. 7, 10, 13. e. it. post v. aliquod, in quo per se iam lateat, ἐπεμψε - αὐτὸς δὲ 3, 6, 21. cf. 6, 5, 15. Quo et referas G) ubi cum personis verborum, ut a) prima, αὐτὸς διὰκειμαι πρὸς ὑμᾶς 1, 4, 6. p. ἐγὼ, it. 2, 15, 12. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἰεται, - ὡς δ' αὐτὸς εὐχομαι λ. ut autem ego opto, 5, 12, 4. σὲ - καὶ αὐτοὶ - ἐαλιώναμεν 1, 6, 12. 7, 5, 14. b) secunda, οὐ καταπρόϋη αὐτὸς μεθύων - νηφεύσης γυναῖκός 1, 17, 10. † ὃν αὐτοὶ ἀνεσχεψάσθε, ipsimet, 1, 4, 8. † χρῆ - αὐτοὺς τε - καὶ πᾶσι λ. 2, 3, 24. pro ὑμᾶς, it. 1, 4, 14. c) tertia, ἀπήγεν αὐτὸν, - αὐτὸς ἀνεδέξατο 1, 8, 3. — ὁ Κόρμιδος -, ὅπλα τε αὐτὸς φέρων - τῶν λοιπῶν μονομάχων 1, 16, 8. ff. 1, 17, 1. 2, 5, 3, 4, 11, 11. 6, 7, 11. 7, 10, 15. — Ea que ratione respicit H) remotius aliquod subst. perf. f. rei, ut αὐτὸς 3, 8, 3. 3, 13, 8. αὐτοῦ 3, 1, 15. 3, 3, 11. 8, 4, 12. αὐτοῖς 2, 5, 7. αὐτοὺς 7, 10, 2. I) ponitur post subst. diversi generis, αὐτοῖς 6, 5, 9. post ἰππων et τὰς φαρέτρας, it. τὰ τόξα, it. αὐτῶν 4, 11, 10. e. K) tum de multis, αὐτοὺς 7, 11, 17. tum de paucis, atque adeo de duobus modo, αὐτῶν εὐδετέρω 4, 4, 4. 5, 8, 14. 7, 10, 11. 8, 8, 9. L) copulatur c. pronn. a) secum, in summa vicinia, ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipsorum illam ipsam, 8, 8, 2. b) c. aliis pronn. α) c. pron. perf. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν, nostram ipsorum, 2, 1, 18. sed per intervallum, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. 1, 4, 14. αὐτὸς - ἐγὼ 2, 3, 10. sed per longius, ὑμᾶς - αὐτοῖς λ. 2, 5, 10. β) c. pron. demonstr. vario, tum ὅτ' αὐτὸ καὶ τοῦ, eo (ipso) fine 1, 15, 13. ob id ipsum; tum αὐτὴν τε ἐκείνην, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, et (eam) ipsam, et fratrem eius, 3, 13, 7. γ) c. pron. relat., αὐτὸν, ὃν λ. illum ipsum, quem 2, 13, 13. sed ἐ:

αὐτὸς λ. 7, 1, 24. δ) c. pron. infinito, τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτὸν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipsum, qui-
cumque rel. 5, 1, 12. ad ipsum aliquem, qui rel. ε) c. pron.
recipr. f. possess., τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῶν - ἑαυτίον,
ipsa sibi 4, 14, 16. αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis, 8, 4, 28. —
† simul cum opp. αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῶν,
ipsemet sibi, 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῶν λ.
ipsum sibi, 5, 5, 2. M) copulatur c. adi., eodem casu, ἐν μέ-
σεσις αὐτοῖς, in medio sui, 2, 6, 19. N) ponitur per notiones
peculiares a) pro recipr. pron., ἐπεὶ εἶρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τε-
θνήσκειν, se morituram, 1, 17, 9. π. αὐτὴν f. ἑαυτὴν, it. αὐτοῦ
τὸ ὄνομα, suum nomen, 2, 4, 15. πάντας αὐτῶν παρανεχωρημέναι,
in suam ditionem concessisse, 4, 11, 13. cf. 1, 10, 8. it. παρῆ-
ναι αὐτῶν, sibi, 2, 6, 11. circa se 7, 1, 8. it. περ praep., πάσας
τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ. 6, 9, 2. a se;
ὁρίον τινα εἶναι κατ' αὐτοῦ, contra se, 8, 8, 11. †† ἦν τὴν ὄψιν
τῶν κατὰ αὐτὸν ὑπαιστάτος, eius aetatis, 5, 3, 15. vel suae; δε-
διώς, μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσαιεν, in se, 1, 13, 13. τοὺς περὶ
αὐτὸν δορυφόρους, suis satellitibus, 1, 2, 5, 2, 7, 9. θαρρῶν τῇ τοῦ
δήμου περὶ αὐτὸν σπουδῇ, erga se, 5, 4, 22. cf. 2, 8, 11. e. μή φέ-
ρουσα τὰς εἰς αὐτὸν ὕβρεις, propriarum contumeliar. 4, 13, 4. πεί-
θειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν μετάγειν 7, 1, 12. it. τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπι-
λεχθέντα βασιλέα 8, 7, 6. a se; τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην 2, 3, 18.
sui memoriam; ὕβριν αὐτῶν, suam, 2, 4, 9. ἐπ' αὐτοῖς, adver-
sus se; 1, 10, 6. 3, 14, 8. ὡς αὐτοῦς, ad se, 1, 11, 8. 14. b)
pro pron. demonstr. οὗτος f. ἐκεῖνος, in illo αὐτὸν, ἐν 2, 15, 13.
tum et ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, locuto illo, 1, 9, 12. παρὰ γνώμην
αὐτοῦ, illius, 1, 13, 10. ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius, 1, 16,
11. quod rogabat, it. αὐτοὺς, illos, 2, 2, 10. αὐτὰ, illa, 2, 4, 15.
cf. 2, 5, 14. αὐτῆς 2, 6, 22. e. it. 5, 1, 12. ἢ αὐτὸν τινα λ.
— c) pro pron. demonstr. Lat. idem, c. artic., τῷ αὐτῷ ζήλῳ,
pari, 3, 3, 3. οὐδὲ γὰρ μία οὐδ' ἡ αὐτὴ - θανάτου αἰτία, neque
enim una eadem que, 2, 2, 14. καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς, iisdem,
4, 1, 5. τὰ αὐτὰ ἀνευγενῶν, eadem, 2, 15, 9. tum per praep.
A) line artic., ὑπέσχε (ἐπ.) κατ' αὐτὸ καὶ ἑλπὴν τὴν πάλιν, eodem
tempore, 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ f. χρόνου, sed †† ὡς μὴ
παρ' αὐτὰ κλασθεῖν, illico, 3, 11, 17. sc. χωρία, ad eadem loca
f. ad ipsa illa loca, nostrat. auf der Stello. B) c. artic., κατὰ
τὸν αὐτὸν καιρὸν, eodem tempore, 2, 6, 12. κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους
7, 11, 1. ὡς δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 15, 13. sc. χωρίον, eun-
dem in locum, eodem; it. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coa-
cti, 6, 5, 22. † plene; c. subst. aliquo, συνῆλθον εἰς τὸ αὐτὸ
πεδίον, in eundem campum, 4, 15, 11. †† de pers., εἰς τὸ αὐ-
τὸ συνιόντων κάλλους σώματος λ. in unum, 5, 3, 14. ubi valeat ta-
men eadem ellips. subst. χωρίον. d) pro adi. Lat. solus, οὐκ
εἰς τὴν παρεῖσαν αὐτὴν τύχην ἀφορᾶσιν, eius fortunam, 7, 1, 5.
ubi Bg. leg. αὐτοῖ c. Mss. O) per singularia quaedam a) in
gen., c. praep. τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo, 3, 4, 2. sed
c. subst. ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις, sibi amicis, 2, 1, 24.
pro quo alibi dat., cf. 1, 13, 11. † αὐτὸ πρὸς αὐτοῦ πέπονθασι
στρατηγούμενος, quae hoc duce perpeffi sunt, 2, 2, 20. quae ab
eo passi sunt, exercitum ductante, f. cum adhuc dux esset exer-
citus. — λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ, ἢ γραφέντα, dicta ab ipso, 1, 2,
5. i. q. τῶν λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ 2, 4, 1. †† νομίσματα αὐτοῦ
κοπῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipsi percussit permittit, 2, 15, 9. qui

Bg., mutans gen. in dat. αὐτῷ, rexit ad v. ἐπ. pro nummos cum eius imagine; b) in dat., c. v. pass., tanquam dat. obiecti, συγγεγενῆσθαι αὐτῷ, ei congenitum (fuisse) 1, 7, 9. cf. 8, 6, 12. ἀνιχθισάν αὐτοῖς τῶν πυλῶν 5, 4, 5. sed tanquam dat. auctoris, ἀνάξια τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων 2, 5, 6. vita et rebus, ipsi aute actis, i. ab ipso; θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum, non prius ipsis (ab ipsis) visarum, 2, 11, 18. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ θένου, patrata ipsi (ab ipso) caede, 4, 4, 8, 5, 5, 1. sed tanquam dat. commodi s. usus, βήματος αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρθέντος, cum tribunal ipsi erectum fuisset, 1, 5, 4. aut incommodi, ὡς διαφθεύουσιν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα υἷον, corrumpent sibi, 5, 7, 11. c) in dat. c. subst., p. gen. ὅπως παιδεύουσιν αὐτῷ τὸν υἷον, ipsi, 1, 2, 2. qui Bg. cepit pro pr. dat. commodi; sed οἱ παῖδες αὐτῷ λ. filii eius, 1, 9, 11. † τοὺς παῖδας αὐτῷ λ. liberi sui, 3, 2, 9. ubi et p. αὐτ. tum ὁ βίος αὐτῷ, vita eius, 2, 3, 4. †† d) in dat. ambig. αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας Φαύλως ἔχειν, sibi spem ad salut. male comparatam, 1, 3, 2. προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάων τὰς ὀρέξεις, provocantibus adulteribus eius appetitus, 6, 1, 12. qui Bg. p. gen. cepit, trahens ad subst. remotum τὰς ὀρ. potius, quam ad proxim. τῶν κ. e) †† nominativ. c. inf., Φήσας, αὐτὸς λ. se, 1, 8, 11. 1° 10, 14. f) †† per synesin, αὐτὰ ὑμνοῦντων, haec, 1, 13, 17. post subst. duo fem. sex. ἡνιοχείας λ. it. ἀθροίζειν αὐτὰ 6, 1, 17. scil. χρήματα, quod latet in pr. adi. φιλοχρήματον. — ††† sumitur αὐτὸς de pers. pro parte eius, atque adeo a) de animo, αὐτὸν ἐλύπει et ἐτάραττον 1, 5, 8. et 12. 6, 2, 16. sed et b) de corpore, τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυροειδὲς τι, ei, 1, 7, 9. pro sq. τὴν κεφαλὴν. ††† divellitur αὐτὸν a suo v. δεῖσθαι 2, 15, 7. ut reliqua de Severo aptius cohaereant. †††† postponitur participio, prius ponendum, ὡς, τῶν κεφαλῶν ἀφρηγμένας, ἐπὶ περιθεῖν αὐτὰς 1, 15, 11. p. ὡς αὐτὰς, τῶν κ. ἀφ., ἐπ. π. — †††† in formulis per neutr. sing. acc. c. praep. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, eo progressum 2, 3, 3. e. ad id progr. 7, 5, 4. c. ἐ. τ. ἐλθόντες, eo usque evecti, 5, 1, 16. ἐ. τ. ἦγαγε, huc usque evexit, ib. 10. (eis τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt, ib. 14.) ἐπὶ τ. ἀναβάοντας, huc evectos, 8, 7, 10. p. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 7, 1, 6, 21. 8, 8, 19. τοσχεῖος, Masc. de re, αὐτοσχεδίου πολέμου ὅπλα, extemporalis, 7, 4, 8. † ἔρπον προσεφέρετο αὐτοσχεδίου, temere factum, 4, 7, 9. sq. explic. Sed c. subst. fem. sex. ἐξ αὐτοσχεδίου ὑψηροσίας, extemp. 7, 8, 25. opp. pr. ἐκ προνοίας. αὐτ. παρασκευῆς 2, 8, 10. σιγμαῖς αὐτοσχεδαίς 8, 5, 9. Neutr. ὅπλοις αὐτοσχεδαίς 7, 12, 2. in quibus omnibus valet p. subito factus. τοῦ, p. adv. loci, ibi 5, 3, 8. per ellips. pr. ἐπὶ et subst. τόπου s. χώρου. τοῦ, abs. Gen. sing. post subst., τὰ ἴδια ἅ. sua ipsius, 1, 14, 5. τὴν ἀριστείαν ἅ. sua ipsius facinora, 7, 2, 15. sed c. art. χρήματα - τὰ ἅ. opes suas, 2, 11, 15. τῇ βασιλείᾳ τῇ ἅ. suo imperio, 4, 3, 15. † ἀγαπητῶς ἔχειν ἑκαστον τὰ ἅ. suis fortunis, 6, 2, 10. sc. χρήματα s. χωρία, i. q. pr. τοῖς τῶν ἰδίων ὄροις. sed cum praep. τῶν πρὸ ἅ. γενομένων βασιλέων, ante se, 1, 17, 26. τῇ κατ' ἅ. θανατηφόρῃ, quae ipsi (sibi) erat pestifera, 4, 12, 14. sc. ἐπιστολῇ. Dat. abs. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι θέλων, sibi, 1, 2, 3. † ἐπεὶ ἅ. τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας Φαύλως ἔχειν ὑπάρπτειν, sibi, 1, 3, 2. c. pron. alio, αἷτις τοῦ θανάτου οὖν

- ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς ἁ. 2, 2, 12. Acc. c. praep. πάντας ἀνέπειθε
 εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνου, se, 3, 15, 2. 4, 3, 2. ὑποσχέσεσθαι πρὸς ἄ.
 ἀνέλκων †, 3, 3. ἀκριβέστερον καθ' ἃ. ἐπισκεψέσθαι λ. secum, 1, 6,
 21. καθ' ἃ. γενόμενος, secum solus (cum esset) 4, 12, 14. Sed
 simul c. artic. in periphrasi a) adiectivi et subst. πόθον τοῖς
 καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπών, eius (suae) aetatis hominibus
 1, 4, 18. sc. οὖσι, 1, 8, 16. b) solius adi. ἐν τῷ καθ' ἃ. βίῳ
 sua vita, 2, 9, 5. ἐπὶ τῇ κ. ε. ὀχθῇ, sua ripa, 8, 4, 8. ††† c.
 pron. alio, τὸ καθ' αὐτὸν ἕκαστος, pro se quisque, 2, 5, 21. per el-
 lipf. alterius ej. praep. et subst. et v. subst., pro κατὰ τὸ κ. ἃ.
 μέρος δὲ, secundum partem, quae in se est f. cadit, i. pro sua
 parte. † inverso ordine, et alio sensu, ἕκαστος τὸ κ. ἃ. δέδωκε
 ὑπανεχώρει, quisque sibi timens, 2, 6, 5. modo per ellipf. subst.
 μέρος, χρήμα, πρᾶγμα, pro f. de suis rebus, commodis, vita. —
 Gen. autem plur., c. subst. eodem casu et numero, ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν ἔργων συναποδρᾶν, suis functionibus, 1, 10, 2. sed diver-
 so numero, προελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας, suo territorio, 2, 10, 13
 — †† εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανίεναι τῆς ἀξίας αἰρεσιν 6, 1, 7.
 ambig. cum τῆς ἀξ. dignitatis suae, an c. αἰρεσιν, conditionem
 suam. sed c. artic., τὰ ἃ. σώζειν, sua, 8, 3, 14. sc. χρήματα 1
 χώρας, opp. pr. τὰ ἄλλων λαβεῖν. Dat. c. v. pass. τὰ τολμηθέν-
 τα αὐτοῖς, causa sua, 7, 5, 1, p. ὑφ' αὐτῶν, suscepta sibi f. a se
 per audaciam. Acc. † κοινωνία τῶν καλῶν εὐφραδίνουσιν αὐτοὺς
 sese, 1, 16, 7. i. q. pr. ἀλλήλους. †† c. praep. et adiuncto, ο
 μένοι καὶ καθ' αὐτοὺς ἐνιήσατε, soli vos, 3, 6, 14. soli et per vos
 opp. sq. συμμάχου δυνάμει. Fem. absf. σχεδὸν πᾶσα ἡ νεολαία
 τῶν Ἀντισιοχέων εἰς στρατείας - ἐπέδωκεν αὐτῇ, sese, 3, 4, 2.
 αὐτοεργός, de persf., c. gen. rei, aut absol., συμβολαί, ἐν αἷς ὡς αὐ-
 τοεργός τε καὶ αὐτόχειρ τῆς μάχης ἐπηνεῖτο, auctor, 7, 2, 17.
 Sic et
 αὐτόχειρ, proprio Marte, ib.
 αὐχὴν, in plur. tantum, c. gen. persf., ἐπικείται σου τοῖς αὐχέσι τ
 τοῦ Περσενίου ἑφρος, cervicibus, 1, 9, 9. sed absf. ἑφρος ἀποσεσεί-
 σθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαινούμενον 5, 2, 3. ὥσπερ ἀποσεισάμενος πέλι-
 νου, τοῖς αὐχέσιν ἐπικείμενον 8, 6, 18.
 αὐχμός, improp. c. adiuncto, τὸν ἐν Μεσσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμόν
 aestium, 6, 6, 5. i. q. §. 2. τὸ πυγῶδες τοῦ ἀέρος.
 ἀφαιρεῖν, physf. de persf. c. acc. persf. et gen. rei, αὐτὸν τῆς κεφαλῆς
 ἀφελόντες, cum eum capite truncassent, 3, 7, 16. it. Pass. d
 anim., τῶν κεφαλῶν ἀφηρημένας (τὰς σρουθούς) capite privati, 1
 15, 11. sed de loco, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βι-
 ζάντιον, spoliatum, 3, 6, 19. at improp. de persf., simul cui
 praep., ἀδεία καὶ ἐλευθερία, ὧν ἀφηρέσθητε ὑπὸ τῶν βασιλέων, quan-
 ademtam rel. 5, 1, 16. quibus privati estis ab imperat. Sed Med
 de persf., physf., c. acc. rei, τὸ γραμματικὸν ἀφαιρεῖται, adimi
 1, 17, 8. ἀφαιρούμενοι, ἃ περ εἶχον, eripientes, 4, 6, 12. — se
 c. acc. persf. et gen. rei, οὐσιῶν αὐτοῖς ἀφαιρέσθαι (ἐπειράτο,) pri-
 ternis bonis eos private, 7, 4, 5. 6, 1, 7. † cum acc. rei c.
 gen. persf., τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, bona auferentem
 suorum, 7, 3, 3. bona auferentem suis.
 ἀφανής, de persf. τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, dispar-
 ruisse, 1, 11, 5. non amplius conspicuum fuisse. Sed de r.
 ἀφανοὺς γενομένου τοῦ σώματος, cum disparuisset corporu
 ib. 6.

καρπάζειν, physf. de persf., c. acc. rei, τὰς ζώνας λ. ἀφ'αρκάσαντες, cum deripuissent, 2, 13, 19. i. q. pr. περιαιρέσει.

βασία, propr. αὐτὸν καταλαμβάνει, stupor, 1, 9, 12. nostrat. Betäubung. sed impropr. ὁ στρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθεισθῆκει, 8, 4, 5. in dubitatione, nostrat. Verlegenheit; ὁ στρατὸς πᾶς ἐν ἀ. ἦσαν 8, 6, 1. it. c. adiuncto, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασία καὶ ἀπορία, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, stup. 2, 12, 5. ἐν ἀφ. ἢν ὁ στρατὸς καὶ ἀπορία τοῦ πρακτείου, incertus erat, 4, 14, 1. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀ. ὁ δῆμος ἦν, angore, 7, 10, 1.

δειδῶς, de re, passf. c. adiuncto, ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεῖαι, infinitis et profusis, 2, 3, 22. ἀφ. καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασιν, largis ac immensis, 2, 7, 3. quasi quibus non parcitur.

δειδῶς, propr., contra persf., c. v. v. interficiendi, διεχρήσατο πάντας, citra delectum, 1, 8, 17. τοὺς ἐμπύπτοντας ἀνέρου, nihil parcendo, 1, 12, 15. 3, 8, 13. nemini parcentes, 4, 6, 12. Φοβεῶν, sine venia, 1, 15, 14. 7, 1, 20. † ἐνόλασε 3, 4, 16. — sed c. aliis v. v., ὑμῶν προσεφέρετο, inclementius, 5, 1, 4. Sed de rebus, c. v. ἔχειν A) cum gen. rei, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀ. ἔχων, nullam rationem habens, 7, 3, 7. ἔχων χρημάτων, nullis parces opibus, 1, 6, 26. nullis parcendo op. 2, 6, 10. χρ. ἔχειν, pecuniis dandis minime parces futurum, 6, 7, 21. † τεσσάρτης οὐσῆς οἶκοι περιουσίας, ὡς ἀφ. καὶ θαυσιλῶς τοῖς στρατιώταις χορηγεῖν (αὐτῇν.) ut affatim et largiter rel. 3, 13, 10. neuiquam parce; μὴδ' ἡμέρας ἀ. ἐκχέας πάντα, largiter, 4, 4, 18. διὰ τὰς τῶν χρημάτων ἐτιδόσεις, αἷς ἀ. προσεφέρετο αὐτοῖς, neuiquam parce, 4, 7, 6. †† ἀ. πάντα καὶ φανερώς, ᾧ ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, incaute, 5, 8, 8.

εἰσεις, c. gen. rei, ἥδη πρὸς ἀφασιν τῆς στρατείας ὄντες, qui iam etiam prope emeriti erant, 7, 11, 3. qui iam prope dimittendi erant, prope aberant a dimissione, erant propinqui dimissioni.

ἐνηγῆσι, absf. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγωρεῖν, in enarrationibus, 1, 1, 1.

ἐφηνιάζειν, impropr., de civibus erga imperantem, c. adv., οὐδ' ὅτε ἀφηνιάζουσιν, imperia detrectant, 1, 4, 12. τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφηνιάζον, ἢ ἐσασιάζον, recusabant, 2, 4, 5. sq. opp. ἐκόντες αὐτῷ προσεχώρουν. At de filiis erga patrem, cum opp. εἰ ὁ οὐ τι γὰρ ἐπειδούτο, ἀφηνιάζον δὲ, habenas excutiebant, 5, 13, 14. † de milit. erga imperator. c. praep. ἀφηνιάζοντες ἥδη πρὸς ἀλλήλους αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, iam contumaciores, inter se rel. 5, 2, 14. qui Bg. comma posuit post adv. ††† de re, c. gen. rei, δεδιώς, μὴ νεότης - μαθημάτων καλῶν - ἀφηνιάσῃ, detrectaret, 1, 3, 5.

ἐφθονία, impropr., cum gen. rei, ἦν ὑδάτος λ. abundantia, 8, 2, 16. ἀφθονία ποτοῦ παρεῖχε λ. magnam copiam, ib. 8. ὑπάρχειν ἐπιτηδεῖον ἀφθονίαν, cop. 8, 5, 7. † ὅνιον παρέχοντες πάντων τῶν ἐπιτ. ἀφθονίαν, cop. 8, 6, 6.

ἐφθονῶς, impr. χαρίζεσθαι, affatim, 6, 1, 17.

φίημι, de persf., physf. c. acc. persf., τοῖς καθειρχθέντας - ἀφιέντες 1, 10, 4. dimittere, abire sinere. † impr. c. acc. rei et praep., τέλη πάντα καταλύσας, εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἐλεύθερον ἀφῆκεν (αὐτά,) remisit, 2, 4, 14. restituit. Passf. physf. de anim. c. praep. ἐν τοῦ κατασκευάσματος, ὥς περ ἀπὸ τινος ἐπάλλεως, ἀετὸς ἀφίεται, dimittitur, 4, 2, 22.

ἀφικνεῖσθαι, med. phys. de pers., abs. μαθόντες ἀφικνουμένους (αὐτοὺς,) illos venire, 8, 8, 15. ὡς οὖν ἀφίκοντο οἱ ἀργεῖλαιθεοὶ 3, 5, 12. ὅταν ἀφίκηται 3, 12, 13. veniat, adven., οἱ δὲ ἀφικόμενοι, illi vero, ubi venerunt, 6, 9, 14. † ἀφικόμενοι δὲ οἱ πρέσβεις ἔλεγον, porro ut illuc pervenerunt leg. 8, 3, 4. ὁ δὲ ἀφίξεται, veniet, 3, 12, 12. † c. opp. πρότερον ὡφθῇ - παρὼν βασιλεὺς, ἢ ἀφισόμενος ἡγούσθῃ, adventurus, 2, 11, 5. Sed cum dat. pers., ἀφίκετο αὐτῷ καὶ Γερμανῶν συμμαχία, venerant, 3, 6, 12. at c. adv., πρεσβεῖαι παρ' αὐτοῦ ἀφικνούντο, adveniebant, 2, 4, 6. ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo postquam pervenit, 4, 8, 9. Porro c. praep. a) una tantum, τις τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, illum, qui a Sev. venient, 3, 5, 11. εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφικνεῖται, pervenit, 3, 4, 12. εἰς Ἀντ. ἀφίκετο, venit, 4, 9, 17. 6, 4, 5. ὡς δὲ ἀφίκοντο εἰς τὴν Ῥώμην, venerunt, 4, 1, 5. ἀφικόμενης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως εἰς τὴν Γαλλίαν, cum pervenissent, 3, 7, 5. — † αὐτοὶ, νικηφόροι δὲ - εἰς τὴν Ἰαλλ. ἀφίκοντο, tanquam victores pervenerunt, 3, 15, 17. † μέλλοντα εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, cum sit venturus, 5, 5, 9. † ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰσέπεσον τε εἰς τὴν πόλιν, venerunt, 8, 6, 16. † simul c. abl. rei f. modi, ὡς δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο τῷ προειρημένῳ σχήματι, venit, 5, 5, 14. † ἐπεὶ ἡγγέλθησαν ἀφικόμενοι εἰς τὸ ποδίον, eos venisse, 2, 15, 6. †† οὐκ ἐς κωλύμην αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξεσθαι, eos venturos ad prohibendum, 8, 8, 12. ἀφικνεῖσθαι ἐπ' ὁλέθρῳ λ. venire, ib. 14. ὁ δὲ ἀφικνεῖται πρὸς Μαρκίαν, venit, 1, 17, 15. 2, 1, 12. b) cum dupl. praep., οὖν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, intravit, 2, 14, 1. διὰ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, venit, 4, 3, 15. ††† ὅσον αὖ ἕκαστος ἀφικνούμενος - ἐπενέγκηται, veniens, 6, 7, 3. vel rediens, redux domum; quo sensu et valeat in illis antea 4, 9, 17. 6, 4, 5.

ἀφίξις, phys., c. gen. pers., κηρυττοντες τὴν τοῦ βασιλέως ἀφίξιν, adventum, 1, 7, 2. sed c. praep. sui v. affinis, et quidem a) una tantum, de pers. c. gen. pers., ἡ Σεβήρου εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίξις ἐν τῷ συγγράμματι δεδῆλωται, profectio, 3, 1, 1. adventus, 8, 1, 1. 7, 12, 20. οὐκ ἐπ' ὁλέθρῳ τῷ σῶ ἦδε ἡμῶν ἡ ἀφ. 2, 1, 18. sed b) c. dupl., de re, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἀφίξιν (αὐτοῦ, Palladii,) 1, 14, 7.

ἀφίστημι, phys., A) de re f. loco, c. adv., τὴν Ῥώμην, οὐ πολὺ τε ἀφεσῶσαν, distantem, 2, 15, 5. οὐ π. τι ἀφείσκει τὸ χωρίον, aberrat, 6, 8, 17. it. simul c. gen. loci, ἀφείσκει τῆς πόλεως ὁ νεὼς πολὺ, distabat, 4, 15, 8. at de pers. c. adv. dupl., οὐ τοσοῦτον ἀφεσῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, distantes, 4, 13, 13. B) alio sensu, itidem phys., de pers., c. adiuncto f. nominat. particip. modi, ἡ μὲν δακρυόουσα ἀπέστη, destituit, 1, 16, 11. abstulit, abiit; πάντας ἀποσῆναι κελεύσαντες, sq. εἰς τε τὰ οἰκεία ἀπίναί, abstinere, 1, 17, 21. de primo actu motu que e loco; 4, 13, 9. ἀποσάντι, abstulens, 4, 12, 12. 3, 5, 12. sed c. adv. ἀποσας ἐκείθεν, decedens, 8, 5, 13. ἰδιαιτέρον ἀποσάντα, abstulens, 3, 5, 8. it. c. gen. loci, τῶν χωρίων - ἀπέστησαν, deserunt, 1, 10, 6. locis abcesserunt. sed simul c. adv. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολὺ τι τοῦ στρατοπέδου ἀποσῆναι, a castris discederent, 7, 11, 19. — C) rursus alio sensu, de pers. ἐκπορεύθησιν τοὺς ἀφεσῶτας 5, 4, 3. illos, qui defecerant; † c. adiuncto f. nominat. particip. modi, ἐθνῶν, οἱ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, defecerunt, 8, 7, 17. †† c. gen. pers., ἀναπεῖσαι τοὺς ἐπένεινα βαρβάρους, ἀποσῆναι Μακεδόνα, ut deficerent a Mac. 6, 2, 19. D) alio porro sensu, c. abl. rei

f. modi, εἰς τὸ ἐπιδόσσει - ἀποσῆσαι τὸ στρατιωτικόν, ut abalienaret milites, 1, 9, 2. sc. αὐτοῦ f. ἀπ' αὐτοῦ, ad defectionem ab eo impelleret. it. c. adv. simul, τὰ ἔθνη ἀποσῆσαντες ῥαδίως μίσει τῆς Μαξιμίανου τυραννίδος, provinciis ad defectionem facile impullis, 7, 7, 15. it. c. gen. pers. diserto, πάντα ἔπραττεν εἰς τὸ ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, ad sollicitandas ad defectionem (ab eo) provincias, ib. 9. †† Med., sensu illo secundae classis et litterae, de pers., c. gen. loci, κелеύει, ἀφίστασθαι Ῥωμαίους Συρίας, ut relinquerent Romani Syriam, 6, 4, 8. discederent ex rel.

φρόνως, neutral., διαβάς τὴν γέφυραν, intrepide, 7, 2, 1.

φρόδος, phys., de actu, cum praep. et hostili animo, τῆς εἰς Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Ctesiphontis aditu, 3, 9, 15. sed sine hoc animo, tamen c. militibus, μηδὲ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι, de protectione Romam, 2, 10, 13. proficisci Romam, 2, 8, 17.

φορᾶν, phys., de pers. cum praep., ἀφορῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ, spectans, 5, 6, 17. sed cum abl. rei f. modi, πλέμματα δρμηεὶ ἀφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου φίλους, intuens, 4, 5, 17. sed impr., οὐκ εἰς τὴν παρούσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, l. respicientibus, 7, 1, 5. reputantibus, cogitant. †† τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατιωτικοῦ) ἐκέλευσε, πρὸς τὰ ἀριττὰ μέρη ἀφορῶσαν, κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, spectantem, 6, 5, 1. i. q. sq. βλέπουσαν, tendentem, proficiscentem.

φόρητος, pass. de pers., c. abl. rei f. modi, ἦν ὑπερόψια καὶ ὄβρις, intolerabilis, 1, 9, 15. sed c. adv. μάλιστα α. ἦν, ἀποσπαστέμενος λ. 3, 13, 5.

φορμῇ, impr. c. inf. ὡς ἂν - ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι, ἀρπάζειν λ. occasionem, 1, 8, 4. sed abl. ἑρᾶ τὸ βαρβαρον καὶ ἐπὶ ταῖς τοχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾶτα κινεῖσθαι, de causis, 1, 3, 15.

φοσιόμαι, med., de pers., c. acc. rei, μετὰ τὸ τὸν θεον ἀφοσιώσασθαι, cum iureiurando perfunctus fuisset, 2, 9, 6. praestitisset; ἀφοσιωσάμενους τὰ πρὸς ἐκείνον, iustis omnibus perfolutis, 4, 14, 11. defuncti sumus f. estis officiis erga illum, praestitimus, praestitistis officia.

Ἀφρικανός, Africanus, Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν, (αὐτὸν, Γορδιανόν,) 7, 5, 19.

Ἀφροδίτη, Venus, Αἰνείαν, τὸν Ἀφροδίτης (sc. υἱόν,) 2, 3, 9.

ἄφρων, de pers., ἀφρονα-νεανίαν, stolido, (Heliog.) 5, 7, 1.

ἀφολάκτως, c. adiuncto, ἀπροδοκῆτως καὶ ἀφ' ἀνγρέθῃ, incautus, 4, 13, 12. α. καὶ ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, incautos, 6, 5, 5.

ἀχαρί, de re, cum dat. pers. οὐκ ἀχαρίν ἔχοντα γυνῶσιν τοῖς λ. non iniuncundam, 1, 11, 14.

ἀχαρίτος, de pers. act. αὐτοῦ, ὡς ἀχαρίτου, κατηγόρει, ingratum, 1, 9, 1. sed de re, cum subst. fem. lex. ἀχαρίτους τὰς ἀμοιβὰς λ. inofficiosas, 3, 6, 6.

ἀχῆναι, v. ἄγω.

ἀχδομαι, pass. f. med. de pers. c. praep. ἀχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ἑρᾶ-τέ με διακείμενον, dolere, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ὃ λ. f. ὡς ἑρ. Lat. gravari. it. c. nominat. particip., p. inf. ὃ στρατός ἤχθετο, λιμοῦ περνώμενος, aegre ferebat, quod rel. 8, 1, 10. it. c. adiuncto, οἱ στρατιῶται ἤχθοντο καὶ ἔδυσφόρουν, indignabantur et aegre ferebant, 5, 8, 1.

Ἀχιλλεύς, Achilles, ἦγεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον 4, 8, 10. Caracall. it. Ἀχιλλέα ἐμίμειτο ib. et 4, 9, 5.

- ἄχρηστος, de re, ἡλικία οὕτως οὐκ ἦν τις, ὡς μὴ λ. inutilis, 8, 4, 21.
 ἀψευδής, de re, c. adiuncto, ἃ περ ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, λ. veracia et certa, 2, 9, 4.

B.

- βαδίζειν, phys. de pers. c. adv. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἡγεμαίως, incedens, (Macrinus,) 5, 2, 7.
 βάθος, phys., pro spatio f. mensurae genere, de aqua, c. opp., τὸ ῥεῖθρον εἶρε διὰ τε μεγίστου βάθους καὶ πλατύς φερόμενα, profunditate, 8, 4, 2. πλατεῖ καὶ βάθει μέγιστος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ποταμοί, - οἱ θέρους ναυσιποροῦν ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλατύς 6, 7, 15. - tum de terra f. Alpibus, absf., κρημνούς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρώγεται, profund. 8, 1, 13. it. de exercitu f. acie, c. opp. οὐκέτι τὰς Θάλαγγας εἰς βάθος συνίστασαν, εἰς μῆκος δὲ λ. 4, 15, 12. in latitudinem f. altitudinem, a fronte ad tertium ordines plures deinceps locatos. †† alio sensu, de loco, εἰ ἔδει βάθος χῶσαι, si profunditas aggre obruenda esset, 4, 7, 6. fovea, scrobs, nospirat. eine Tiefe.
 βάθρον, phys., ἐκατέρωθεν βάθρα τινα σύγκειται, ἐν κλίματος σχήματι, gradus, 4, 12, 9.
 βάθος, phys. de re, κρημνός, profundum, 3, 3, 2. sed per aliam mensuram, de acie, c. opp., Θάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, profundas, 8, 1, 3. ut in pr. sublt. - tum trop., εἰρήνης βαθείας, altissima, 4, 10, 1. profunda, i. multa, magna, diuturna, f. certa, omni belli suspicione absente; εἰρήνη βαθεία, alta, 4, 14, 13. altissimae, 7, 9, 11. εἰρήνην βαθεῖαν, altiss. 8, 2, 11. — †† βαθυτάτην εὐδαιμονίαν 2, 14, 7. ubi vulg. βαρυτ.
 βαίνειν, phys. de pers. c. adv., οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει, incederet, 5, 6, 18. it. c. praep., ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, incedentes, 4, 14, 10.
 βάκτρον, propr. ἢ αὐτῷ μετὰ χειρὸς, baculus, 1, 9, 7. de philosopho Cynico.
 βαυχεία, propr. c. adiuncto, βαυχείας καὶ ὀργίσις ἀνακείμενον, bacchationibus, 5, 7, 2. de Heliog. v. ὄργ.
 βαυχεύομαι, med. propr. de pers., οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν ἢ βαυχεύεσθαι, bacchari, 5, 7, 11. Alex. Sever.
 βαλάντιον, propr., βαλάντια, χρημάτων μεσὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, sacculus, 5, 4, 4.
 Βαλβίνος, Balbinus, imperat. 7, 10, 6. sq. 13. 8, 6, 4. 8, 7, 20. 22. 8, 8, 8. 11.
 βάλλειν, phys. de pers., c. acc. anim. ἐλάφους ἔβαλλε, percutiebat (iaculis,) 1, 15, 16. sed in bello et tumultu, cum acc. pers. οἱ ἱπτεῖς τοὺς - ἔβαλλον, iaculis petebant, 1, 12, 13. it. c. praep. ei adv. ἐξ ἀσφαλοῦς ἤδη βάλλοντος αὐτοῦς, in ipsos iaculante, ib. 17. sed cum abl. rei f. instrum. λίθοις - ἔβαλλον τοὺς - petebant, ib. 16, 7, 11, 11. τόξοις αὐτοῦς βάλλοντες ib. 17. ††† τῷ κεράμῳ β. ἀ. καὶ λίθῳ βολαῖς 7, 12, 11. sed c. adv. simul, τόξοις - ἀνωθεν βάλλοντες, sagittas - mittentes, 3, 9, 9. βαλλόντων αὐτοῦς ἀν. λίθοις, conficientibus in ipsos, 3, 5, 1. λίθοις ἔβαλλον ἀν. iaciebant, 8, 4, 26. it. Pass. absf. βαλλόμενοι - ἀηγάγησαν, icci, 7, 12, 4. sed c. praep. ὁ δῆμος, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, iaculis (petitus) 1, 12, 14. 7, 9, 18. sed cum

adv. βάλλόμενοι πανταχόθεν, iaculis infestati, 6, 5, 22. at c. abl. instrum. βάλλομενους λίθοις καὶ δόρασι, τόξων τε πλήθει, dum petuntur, 8, 2, 4.

βαρβαρος, vel ὁ βάρβαρος pro substant. f. absol. rex Parthorum 4, 11, 1, 4, 14, 12. sed rex Persar. 6, 4, 7, 6, 2, 8, 12, 6, 3, 1, 6, 7, 1. Tum plur. οἱ βάρβαροι, finite et aperte, Germani 1, 6, 23. sq. 4, 7, 5, 7, 1, 16, 8, 1, 6. opp. Romanis, 7, 2, 6, 14, 7, 3, 2, 7, 8, 23, 7, 9, 7. sed Parthi 2, 1, 9, 4, 10, 1, 4, 11, 2, 5, 11. sq. 4, 14, 18, 4, 13, 3. sq. 3, 9, 19, 3, 13, 6. at Persae 6, 6, 9. sq. 6, 5, 3, 6, 4, 14, 6, 5, 1, 4, 15, 16. at de Parth. et Pers. 6, 3, 12. tum Britanni 2, 4, 5, 3, 14, 2, 12, 17. sq. 3, 15, 12. † τῶν πρὸς τοὺς βαρβ. μετρίαις ἐφθονίζεν ib. 2., deinde Mauri, Μαυρουσίων τῶν βαρβ. 7, 9, 3. denique accolae Isiri 1, 6, 23. sq. 15. ubi opp. Roman. Sed infinite, oppositi Britannis, οἱ λοιποὶ β. 3, 14, 13. forte Germ. et Asiatici. it. Parthis, Παρδιαίων καὶ τῶν προσχωρῶν β. 6, 2, 20, 10. porro Romanis † ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβαρῶν πείσσεσθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα δρῶσιν ἡμᾶς οἱ οἰκιστὰι 1, 15, 4. † ταῦτα ὑπὲρ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ βαρβαρῶν, πάσχει 7, 12, 6, 7, 1, 26. † μὴ μόνον κατὰ Ῥωμαίων σφατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβαρῶν ἐγείρει τρόπαια 3, 9, 1. ubi in Isq. Armenii, Atreni et Parthi. † πόλεων ἀλώσει, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἐν πολλοῖς βαρβαροῖς; 1, 1, 5. † οὐκ ἐπὶ βαρβαροῦς ὅπλα λαμβανοντα 1, 15, 15. Commodum gladiator., de hostib. Roman. universis, vel tantum de German. cf. 2, 10, 10. † opp. Italis et Graecis, Ἰταλιῶται, "Ἕλλησι πολέμησαντες καὶ βαρβαροῖς 2, 11, 7, 7, 1, 26. †† τοὺς στρατιώτας, ὅσοι - διαδεδράκσαν - πρὸς τοὺς βαρβ. 3, 4, 17. opp. Rom., forte incolae trans Tigrim; ††† χορεύοντα νόμῳ βαρβαρῶν, ritu barbarico (Heliog.) 5, 3, 15. forte Phoenicium; — ὁ δὲ (Ἀρταξέρξης) βαρβαρῶν φερόμενος ἀλαζονείᾳ, barbara insolentia, 6, 3, 11. †† c. praep. πολλὰ κατὰ Γερμανῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν β. ἐγείρας τρόπαια 2, 1, 9. χειρῶσάμενος τοὺς κατὰ τὴν ἀνατ. β. 4, 10, 1. ††† c. adv. οἱ ἐπέκριναν β. ulteriores illi barbari, 4, 15, 9. Parthi, it. et de aliis 6, 2, 19. sed τοὺς ἐπ. β. ultioribus barb. 2, 9, 1. trans Rhenum et Danubium sitis. † tum μαχικώτερα ὕψον γενέσθαι - τὰ τῶν ἐπ. (ὑπ' ἐκεῖνα) β. illic barbari, 5, 4, 18. sc. ἔθλα f. γένη f. ἐθνη, p. masc. μαχικωτέρους ὕψ. γεν. τοὺς ἐπ. βαρβαροῦς, trans Tigrim f. Transigritani.

βαρβαρος, p. adi., de pers. c. abl. et acc. rei f. modi, ὥστε ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, barbarus, (Maximinus) 7, 1, 4. tum de re, c. opp. οὐχ ἀρμόζειν Ῥωμαίων γάμον βάρβαρον, barbarum, 4, 10, 11. cum Parthorum regina. Sed plur. rursus de pers. οἱ Παῖονες, καὶ ὅσοι βάρβαροι Θέρμης, barbari, 8, 6, 1. οἱ γειττωῖτες σατράται τε καὶ βασιλεῖς βάρβαροι, barb. 5, 3, 9. opp. Phoenicibus pr. τῶν ἐπιχωρίων, forte Persae et Arabes, sed et Parthi; at αἰχμαλῶτους βασιλεῖς τε καὶ σατράτας βαρβαροῦς, barb. 1, 6, 16. Germ. — Tum Fem. de re, c. subst. fem. sex., et opp. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις στρατιώταις οὐκ ἐπανουμένης, βαρβαρῶν δὲ μᾶλλον εἶναι θουόσης, luxus - barbaricus, 5, 2, 10. de Macrino, Antiochiae luxuriose vivente, at incertum, de quibus barbaris; it. Συρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς ἡμετέρας καὶ βαρβαρῶν γῆς 3, 8, 15. sed τὰ - μέγη τῆς β. γ. 6, 5, 2. et τὴν βάρβαρον γῆν, barbarorum regionem, 6, 4, 13. de Persia. †† εἴημι τῆς βαρβαρῶν, de barbaro solo, 3, 15, 12. sc. γῆς f. χώρας. Denique

- Neutr., de re, opp. Rom., c. adv. et adiuncto, ἀλλοδαπὸν, ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, barbarus habitus, 5, 5, 9. sed abl. προῆσι σχήματι βαρβάρῳ, barbarico, 5, 3, 12. Phoenicio; de eodem Hellog. at de pers. vel loco, πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, Ἰταλία τὲ πᾶσα, πάντα τὰ ἐν τῇ Ἰλλυρικῇ καὶ βάρβαρα, gentes barbarae, 8, 5, 15. †† πρὸς τοὺς τὰ ἀριττὰ τῆς γῆς ἐν τῇ βάρβαρα κατοικοῦντας 1, 2, 9. † τὰ λοιπὰ βάρβ. ἐν τῇ, barbaras nationes, 4, 10, 6. praeter Parthos, etiam Osrhoēni et Armenii, cf. §. 1. — sed τὰ β. ἑ. barbarae gentes, 8, 7, 15. Persae, aut Germ., quorum neutri proxime memorati, cf. 7, 8, 7. sed propius tamen Germ. 7, 2, 1. sqq. 10. 13. ubi et 20. dilerte τὰ μέχρι Ὀκεανοῦ Γερμανῶν ἐν τῇ βάρβαρα, nationes barb. ††† neutr. c. artic. p. sublt., ἐν τῇ τὸ βάρβαρον, solent barbari, 1, 3, 15. sc. ἐθνὸς s. γένος, de Germ. it. barbara gens, 1, 5, 26. 1, 6, 25. at ambigue 2, 2, 20. sed 6, 5, 13. Persae. tum πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, omnes vicinos barbaros, 6, 2, 3. praeter Parthos, alios, Persis vicinos.
- βαρέομαι, pass. f. med. impr. de pers., c. acc. rei, οἱ ἐρατιῶται ἐβαρέοντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipsorum illam ipsam nobilitatem gravabantur, 8, 8, 2. in pass. per ellips. pr. διὰ, p. syn. οὕτε ἠρέσκοντο et sq. ἠγανάκτεον.
- βάρης, navigii genus, βαρέας τὰς ἐμπροσθεν περιτεμόντες, navigia, 7, 9, 12. ubi potius leg. βάριας, aut contract. βάρης, vel Ion. βάρειας, aut contr. βάρεις, quod omnium maxime placet mihi.
- Βαρσήμενος, Barlémis, rex Atrenorum, 3, 1, 6. §. 9, 1.
- βαρὺς, improp., de pers. c. adiuncto et abl. rei s. modi, καὶ ἀφόρητος ἦν ὑπερφία καὶ ὕβρις, odiosus, 1, 9, 15. gravis; c. dat. pers. et adv. ἀπεχθὲς ἦδη καὶ β. κἀκείνῳ ἐγένετο, molestus, 3, 11, 6. sed sine adv. ἀποσπενδύσασθαι τὸν Περτίναξα, ὡς οὐτα αὐτοῖς βαρὺν καὶ ἐπαχθῆ, gravem, 2, 5, 2. it. τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑπηκόοις βαρύτερος ἐγενόμην καὶ φοβερώτερος, gravior, 7, 5, 1. Sed de re, c. dat. pers., τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι οὐδὲν τι μέγα ἢ βαρὺ (ἐστὶ) πνεσβύτης, grave, 2, 5, 9. ingratum, uillic. cum praep., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἠγούμενοι, grave, 6, 8, 9. †† βαρυτατὴν εὐδαιμονίαν 2, 14, 7.
- βασανίζειν, phys. de pers. c. adv., ἰδίᾳ βασανίσας (αὐτοῦς,) seorsum habita quaestione (de iis,) 3, 5, 13. cum iussisset eos torqueri, quaestionem haberi de iis, torturam exerceri in iis, ad eruendam veritatem.
- βάσανοι, propr. ἐνεστὶν ὑμῖν, καὶ διὰ βασάνων χωρήσας, μαθεῖν, etiam per tormenta, 4, 5, 7.
- Βασιλεία, vel ἡ β., sensu Rom. sub imperatoribus, A) imperandi modus, imperii gubernatio s. administratio, it. spatium, c. gen. pers., πᾶν ἂν ἡ Αλεξάνδρου β. εὐδοκίμησεν, principatus, 6, 9, 17. sed abl. τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐχαιρον, moderato et placido imperio, 2, 4, 7. παρέξοντα τῆς β. τὸ ἀνεόχλητον λ. principat. 5, 7, 3. εἰς ἑκτον ἔτος ἐλάσας τῆς β. 5, 8, 19. 6, 1, 15. συμπληρουμένης αὐτῇ τριετοῦς β. 7, 4, 2. B) imperii forma s. status, c. opp., ἀριστοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθῆσεται, status imperatorius, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασ., ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίαν τύπον μετενεχθείσης, imperii, 6, 1, 5. † ἐκ πραείας καὶ πᾶν ἡμέρῳ β. εἰς τυραννίδος ἀμώτητα μεταγενεῖν πάντα λ. 7, 1, 3. † διὰ τὴν παρούσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς β. τύχην 8, 7, 5. C) dignitas, βασιλείας τὰ πραττόμενα ἢ ἀλλότρια, ab imperatoria dignitate, 1, 15, 14. μηδὲν ἀνάξιον τῆς β.

ποιῆν, imperio, 1, 16, 15. 2, 5, 6. 8, 8, 1. D) potestas, cum
 gen. persf., τὰ ἔθνη, ὅσα νῦν ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις, imperiis,
 4, 10, 6. Rom. et Parthorum. E) utrumvis, dignitas s. pote-
 stas, εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ β. μᾶλλον ἀρμόζει, imperium, 2, 3, 7.
 περὶ βασιλείας ἡδὴ ἐβουλευέτο, de regno, 1, 10, 7. it. κοινωνῶν τῆς
 β. imperii, 1, 8, 6. principatus, 2, 12, 5. 3, 9, 1. it. τῶν τῆς
 β. συμβόλων, princip. 1, 8, 7. imperatoria insignia, 5, 4, 16.
 imperii 5, 6, 20. it. τὰς συνήσεις ἐπὶ τῇ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15.
 it. τῆς β. ἰδρυμένης 5, 12, 15. βεβαίαις β. κοινωνία, princip. 3, 6,
 4. it. βασιλείας ἐπιθυμίαν, imperii, 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11,
 2. ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. cf. 2, 1, 20. 5, 3, 22.
 3, 11, 21. 4, 14, 5. 1, 5, 2. 4, 2, 20. †† ὥσπερ ἐν πομπαῖς παί-
 ζουσι βασιλείαν 7, 8, 9. sed c. adiuncto syn., ἀρωγὸν τῇ Ῥω-
 μαίων ἀρχῇ, καὶ σεμνῆς βασιλείας προσάτην, princip. 2, 7, 3. προσ-
 ἐκήρυττον ὄνιον τὴν βασ. ὑπισχυνοῦν τὴν ἀρχ. princ. 2, 6, 7.
 — † παραλαβόντος τὴν ἀρχ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ἔννομα
 τῆς β. ἐκείνῃ περιέκειτο 6, 1, 2. ubi Bg. utr. per unum Lat. im-
 perium; sq. diserte ἡ μέντοι διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς
 ἀρχ. οἰκονομία λ. cf. 8, 7, 11. 5, 3, 1. it. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ὃ
 τὴν δεσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖμαν θεῶν καὶ τὴν βασ. ἡ τε ἀρχὴ λ.
 2, 8, 6. it. cum gen. persf., Περτίναξ παραλαβὼν τὴν ἀρχ.,
 τὸν ὑπὲρ τῆς Περτίνακος βασιλείας ὄρκιον λ. 2, 9, 6. †† de im-
 perio non Rom., τὴν βασιλείαν παραλαβόντων 1, 3, 5. βασιλείαν
 ὁ Ζεὺς, ὥσπερ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἐν διδω-
 σι 4, 5, 16. †† per paraphrasin ex artic. neutr. plur., ὁπρῆνα
 αὐτὰ τῆς β. μετέωρα ἦ, imperium, 2, 12, 7. (cf. τὴν Ῥωμαίων
 ἀρχὴν μετέωρον λ. 2, 9, 3.) sed c. adiuncto syn., Ῥωμαίους,
 ὧν ἐστὶν ἡ ἀρχή, ἑαυτῶν τὰ τῆς β. ἐγκρατεῖναι, summam rerum,
 4, 15, 18. † οὕτω τὰ τῆς β. ἀμφοτέρω διοικοῦντες ἐν ὁμοτίμῳ
 ἀρχῇ 3, 15, 15. ubi β. de dign. sed α. de potestate. F) de
 rebus negotiis que imperii, τὴν β. ἀμέμπτως διήκῃς, imperium,
 6, 2, 1. τὰ τῇ β. ἀναγκαῖα 6, 1, 13. G) de finibus s. terris
 imperii, ἡζίουσι διαιρεθῆναι τὴν β. 4, 3, 11. post νειμάσθαι τὴν ἀρ-
 χήν. † c. adv. τῆς ἐπέκεινα βασ. πάντα αὐτῷ παρακχωρηθῆναι
 4, 11, 13. c. adiuncto, τῇ Παρδυαίαν ἀρχῇ ἐπιτέσθαι, Πέρσαις
 τε τὴν β. ἀνανέώσασθαι 6, 2, 17. H) per loca ambigua, †
 προσελθεῖν τῆς β. 4, 13, 7. ubi leg. forte τῆς βασιλείου, οἰκίας s.
 αὐλῆς. † c. gen. persf. τῇ β. τῇ αὐτοῦ αὐτάρκῃ ἐκασθαι ὑποδοχὴν
 τὴν Ἀντιόχειαν λ. suo imperio, 4, 3, 15. forte p. imperii terris
 et portione; † τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii hono-
 re potieris, 7, 5, 16. qui Bg. cepit praep. cum subst. per peri-
 phrasin meri subst. vel adi. βασιλικῆς s. συστ. βασιλέως, ut tamen
 procedat p. dignitate. ††† τοὺς ἀναιματότατους ἐπιτεξάμενος ἐς
 τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς β. ad stipandum imperium, 2, 14, 10.
 forte per abstr. p. concreto, imperatoris; it. in his 1, 16, 13. it.
 βασιλείων οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς 1, 1, 5. † τῶν κατὰ Συρίαν
 καινοτομησάι τινα περὶ τὴν β. 6, 4, 13.
 βασιλείος, Masc. de persf., οἱ βασιλῆες ἵππεις, principis equites, 1,
 12, 13. sed de re, τοῦ βασιλείου θρόνου, folio imperatorio, 1,
 8, 8: 2, 3, 8. 11. 3, 8, 11. 4, 5, 2. τὸν βασιλείου οἶκον, im-
 perat. 3, 10, 9. τῶν βασιλείων καμάτων 1, 8, 3. Fem. c. subst.
 fem. sex., de vestimento, ἡ βασιλείος πορφύρε, imperat. 1, 5,
 14. τὴν βασιλείου πορφύραν 2, 8, 10. 4, 1, 6. tum de loco,
 τῆς βασιλείου οἰκίας, imperatoris aedibus, 1, 16, 8. τῆς βασ.
 σιγῆς 6, 9, 1. ἡ βασιλείος ἐξία, imperii lar familiaris, 2, 10,

18. τῇ βασιλείῳ ἐσίᾳ, imperatoria aula, 2, 3. I. τὴν βασιλείου ἐσίαν, principis domum, 1, 6, 8. I, 15, 17. τῇ β. ἔδρᾳ, imperatoria sede, 1, 9, 6. τῆς βασιλείου αὐλῆς, regia, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 3, 14. τῇ β. αὐλῇ, 2, 12, 8. 3, 7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † 5, 8, 7. sq. syn. ἐν τοῖς βασιλείοις. †† τὴν βασιλείου αὐλὴν, aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia. † τὴν β. α. aulam Palatinam, 1, 7, 12. Palat. aul. 2, 3, 25. aul. principalem, 1, 13, 13. imperialem aul. 2, 1, 2. 2, 6, 7. 2, 4, 18. †† τὴν αὐτοῦ αἰτίαν - οὐκ ἐστὶ ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου αὐλὴν νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10. † 3, 11, 14. pro quo ἐν τοῖς βασιλείοις ib. 20. et τῆς βασιλικῆς οἰκίας 3, 12, 1. 5, 6, 7. 7, 10, 16. ††† de aliis, οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσίᾳ, imperatorii ministri, 2, 5, 4. † τῆς βασιλείου μνήμης προσέως, erat imperatori a memoria, 4, 8, 11. † τὴν βασιλείου ἐπιθυμίαν, imperii appetitionem, 1, 9, 24. p. βασιλείας ἐπ. 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. † οἱ τὴν β. Φρουροῦσιν ἀρχὴν, qui principale custodiunt imperium, 8, 7, 20. tum in plur. τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πίστεων, maxima imperii munia, 5, 7, 14. τὰς βασιλείους θυσίας, imperatoria sacrificia, 1, 5, 4. 2, 6, 18. facta sub initio suscepti imperii, et ad imperium feliciter suscipiendum atque administrandum, α βασιλεία, sed α βασιλεὺς, quae imperator facit. denique Neutr. βασιλείῳ μᾶλλον τὰς δεξιὰς αἵματι, imperatorio sangu. 2, 5, 10. 2, 9, 10. ἀποδοσάμενος τὸ βασιλείον σχῆμα, imperatorio habitu, 1, 14, 16. τοῖς βασιλείοις γράμμοσι, imp. litteris, 1, 9, 21. τὰ βασιλεία μνημεῖα, imperatorum monumenta, 3, 15, 16. † Sed plur. c. artic. p. subst., per ellips. subst. δώματα, f. οἰκήματα, c. gen. perf., κτησιφῶντα, εὐδα ἢ τὰ βασιλεία τοῦ Παρθουαίου, sedes regia, 3, 9, 16. τοῖς βασιλείοις τοῦ Ἀρταβάνου, regiae Art. 4, 11, 4. sed in rel. de imperatore Rom., et quidem Romae, c. gen. loci, σπανδούσης τῆς Μαισῆς εἰς τὰ συνήδη αὐτῇ βασιλείᾳ Ῥώμης, aulam Romanam, 5, 5, 1. sed absf., προσελθόντι τῶν βασιλείων, palatio, 3, 12, 12. p. τῆς βασιλικῆς οἰκίας ib. §. 1. et §. 18. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. ἐν τῇ τῶν β. εἰσοδῷ, in regiae vestibulo, 4, 2, 3. τῶν β. ἐδίσῃ, palatio, 6, 1, 19, 21. † Φερόμενος δι' ὅλων τῶν β. per totam regiam, 4, 4, 9. † μόνος ὤμιν ἐγὼ ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπεκινῆθην, in aula, 1, 5, 14. ἐπειρήσαν τοῖς β. in imperatoris aedes, 2, 5, 3. ἐν τοῖς β. in aedibus (imperatoriiis) 4, 6, 1. in palatio 3, 11, 20. pro τὴν βασιλείου αὐλὴν ib. 14. it. 5, 3, 20. it. 5, 8, 7. post syn. τῇ βασιλείῳ αὐλῇ. † in aula, 8, 8, 14. post τῆς βασιλείου α. tum εἰς τὰ βασιλεία, in aulam, 2, 6, 19. in Palatinam aul. 5, 8, 20. in imperatoriam domum, 2, 14, 4. 4, 1, 8. regiam, 4, 3, 1. 4, 4, 9. 8, 2, 6. in palatium, 3, 8, 7. 3, 12, 12. sq. 17. in imperatoriam aulam, 4, 5, 17. †† τὰ β. διελέμενοι, regia divisa, 4, 1, 4. Caracalla et Geta, unum Romae domicilium, ibi per spatium descriptum; et de iisdem ἑκατέρος εἰς τὰ αὐτοῦ β. ἀνεχώρησε, in suam regiam, 4, 3, 21.

Βασιλεὺς, propr. de perf. masc. sex., absf. ἐπὶν κελύσῃ βασιλεὺς, rex, 6, 5, 7. Perf. 4, 10, 4. Parthor. c. gen. perf., ὁ Παρθῶν β. 6, 2, 3. τοῦ Ἀττηνῶν βασιλεὺς 3, 9, 1. ὁ τῶν Ἀρμενίων β. ib. 2. et ὁ Ὀσροηνῶν β. ib. 4. τῷ βασιλεῖ Παρθουαίου 4, 10, 2. sed c. adi., μέγας β. Ἀρταξέρξης 6, 4, 8. at Parthor. 4, 14, 14. 5, 1, 8. 6, 2, 3. it. alio ordine, βασιλεὺς μέγας, 4, 10, 4. et c. artic. ὁ μέγας β. Ἀρτάβανος 3, 9, 18. † πάντες οἱ γειτνιῶντες

σατράπαι τὲ καὶ βασιλεῖς βάρβαροι 5, 3, 9. prope Phoeniciam. — at c. adv. simul, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ β. 2, 8, 13. Tum Romanorum per Latt. alia, abf. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ β. ἦ, imperator 1, 6, 14. princeps 1, 17, 15, 2, 11, 5, 3, 2, 9. τοῦ β. 1, 9, 12, 1, 14, 8, 1, 17, 6, 4, 10, 4, 7, 6, 12. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non possunt, 4, 11, 14. sc. ἐκ, vel imperatoris, Caracallae, non poterant, 1c. ἦν. tum τὸν βασιλέα, 1, 13, 2, 2, 13, 8, 8, 7, 6. sed c. adi., αὐτὸς ὁ β. 7, 2, 12. τοιοῦτου β. 1, 3, 13, 2, 9, 14, 4, 14, 8. † τοιοῦτον - τὸν β. 1, 7, 11. χρησῶ β. 8, 3, 5. — † βασιλέα χρησῶν 2, 13, 12. ἐμοί, βασιλεῖ νεώ 1, 5, 24. κελεύσαντι τῷ νεώ β. 3, 12, 25. β. σώφρονι, 1, 13, 17. ἐπισκεῖ καὶ μέτριον β. 1, 2, 5. ἄριστον β. 1, 4, 14. ἀγαθὸν β. ib. 21. θεασόμενοι τὸν νέον καὶ ευγενή β. 1, 7, 4. † simul c. gen. pers., τὸν ευγ. καὶ Ῥωμαίων β. 1, 15, 15. β. ευγενέστατον 2, 3, 3. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον β. (Praetoriani) 2, 6, 19. προσβῆσαι - ὡς πρὸς β. ὁμολογούμενον ἐξέλλοντο 2, 8, 12. † ἔδωκε μετ' ἐκείνου ἐμὲ β. ἡ τύχη - οὐκ ἐτίθεικτόν 1, 5, 13. † ὅμοι με εἶδεν ἡλιος ἀνθρώπων καὶ β. ib. 15. de imperatoris filio. †† εἰ δὲ μέλλον αὐτὸν ἀντ' λησοῦ δεσπότην ἔξειν καὶ β. 1, 10, 15. † δίδωσι - ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χρησῶν 2, 2, 18. πατέρα, οὐ β., ἔξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. †† τὸν β., οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοούτων 1, 15, 16. † per formulas solennes, αὐτὸν βασιλέα προσηγόρευσαν 2, 3, 6. αὐτὸν προετίπε β. 5, 5, 1. αὐτὸν ἀνείπον β. 7, 8, 26. αὐτὸν αἰρουνοῦναι β. 4, 14, 3. αὐτὸν β. ἀποδείξειν 5, 3, 25. Sic et Plur. abf. ὅπερ εἰσάσει βασιλεῖς λ. 1, 17, 23. μόνος βασιλέων λ. 1, 2, 6, 1, 10, 11. τοὺς βασιλέας 2, 4, 8, 2, 6, 19, 7, 10, 3. — it. c. adi. ευγενέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ γεννημένων β. 1, 17, 26. πράξεις πολλῶν β. 2, 15, 12. δύο ὄντων β. 8, 7, 16. Porro per singularia, †† cum gen. rei, ἡξίου, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἰρεθῆναι 7, 10, 12. † c. adv. et praepr. αὐθρην ἐκ τριγωνίας βασιλέα ὄντα 1, 7, 5. † c. sola praepr. ἡγανάκτους, ὅτι ἀρα ἔχοιεν ἐκ συγκλήτου βασιλέας 8, 8, 2. ἀποσκηπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας ib. 14. sed † c. solo adv., ἔργον, ὑπὸ τῶν παλαι βασιλέων γεγεννημένον 8, 4, 4. † προσκυνήσας, ὡς ἡδὴ βασιλέα 3, 11, 13. 1c. ὄντα, cf. 3, 12, 15. οὐκ ἐσομένη βασιλεῖ, ἀλλ' ἡδὴ ὄντι. †† abf. σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, o princeps, 1, 13, 3. fororis allocutio; † c. subf. alio, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐκ γάσεως διηγούμενος, regum fratrum, 3, 13, 8. p. adi. βασιλικῶν. at τῶν εὐπατριδῶν β. τὸ ευγενές, patriciorum imperatorum, 5, 1, 14, 16. τοῖς πρεσβύταις βασιλεύσιν, senes imperatores, 8, 8, 6. — †† δεσμίους ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατράπας βαρβάρους, reges, 1, 6, 16. per contractam formam in acc. plur. p. βασιλέας in locis rel. Sed c. opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μίσος τυραννῶν, - νολανεῖαν τὲ ἢ τιμὴν βασιλέων, regum, 1, 1, 3. it. τυραννῶν καὶ β. βίους ib. 5. ubi sunt imperatores boni. † μηδὲ τὰ τῶν β. ὄνομα ταραττέτω, imperatorum, 3, 11, 12. it. 3, 12, 17. sq. 23. de duobus modo, patre ac filio, Severo et Caracallo, cf. δύο βασιλέας ib. 2. it. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας 15. εἰ τοὺς β. ἀμφ. 20. sed solum ἀμφοτέρους 3, 11, 20. † ἀπρεπέστερον. ἢ βασιλεύσιν ἡρμόζον, principibus, 3, 13, 3. duobus Severi filiis; — at de Maximo et Balbino βασιλέας, 7, 10, 3. 8, 8, 6. 15. — †† πῖναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόρρητα ἀγγέλματα τοῖς βασιλεύσιν ἐπιστέλλεται, qualibus arcana mandata principum significantur, 7, 6, 11.

dat. auctoris p. ablat. f. ὑπὸ τῶν βασιλέων, potius, quam dat. obiecti.

βασιλεύω, propr., de persf., cum gen. loci, Βασιλείου, ὃς τῶν τόπων ἐβασιλεύε, qui in illis locis regnabat, 3, 1, 6. rex Aitrenor. sed c. praep. simul, οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἔθνων κατὰ χώρας ἐβασιλεύσαν, gentibus imperitarunt, 6, 2, 18. per quam Vs. sit c. gen. persf. Sed simul c. adv., ῥαδίως αὐτοὺς ὁ ἐν διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, regnatueros per - 4, 17, 8. regem Parthor. et imperatorem Rom. Quo de praeterea abl., per particip. p. subft. persf., τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικί, principis, 1, 8, 9. αὐτὰ (κτῆματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, imperantium, 2, 4, 13. i. q. pr. βασιλέως κτῆμα. sed τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ Σερατῆρες ἐγένοντο, imperatori, 1, 2, 1. ὑπὸ Μάρκῳ βασιλεύοντι, sub Marco imperatore, 2, 9, 12. 7, 5, 9. πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας, principes, 2, 10, 4. sed ὁ Περτίναξ εἰς τὸ σφατόπεδον βασιλεύσων ἀπεισι, imperaturum, 2, 2, 4. vel ut futurus imperator f. ad imperium fulciendum. at c. adv., ὡς ἂν ὑπὸ Μακρίνου ἔτι βασιλεύοντος - πεμφθέντων, quasi Macrino adhuc imperante, 5, 4, 13. ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐβασιλεύσαν 4, 2, 19. qui gloriose imperarunt f. imperium gesserunt. tum addito calu aliquo temporis, a) gen. βασιλεύσας ἔτων λ. cum imperasset annos rel. 7, 1, 1. ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὐ μόνου ἐβασιλεύσε, illo anno, quo solo imperavit, 5, 2, 5. b) acc., βασιλεύσας ἔτη λ. cum imperasset annos rel. 1, 17, 26. — c) abl. βασιλεύσας ἔτεσι λ. cum imperasset annos rel. 3, 15, 7. — sed βασιλεύσαντι ἔτεσι λ. per annos rel. 4, 1, 1. at c. adv. simul, βασιλεύσαντα ἔτεσι -, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμέμπτως καὶ ἀναιματῶ, cum imperasset annos rel. 6, 9, 15. it. simul c. praep. ὅφ' ἣ βασιλεύοντι ἔτεσι λ. quo imperante annos rel. ib. 5. — tum per solas praep., πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ μόνος ἐβασιλεύσεν ἀνευ τοῦ πατρὸς λ. quo imperavit, 4, 13, 9. χρόνου πολυετοῦς, παρ' ὧν - ἐβασιλεύσαν, quo imperarunt, 5, 3, 3.

βασιλικός, sensu tantum Rom., Masc., de persf., οἰκῆτης γενόμενος, in imperatoria domo servus factus, 1, 12, 8. ὀφιοποιῖς καὶ οἰνοχόοις βασιλικοῖς, imperatoriis, 5, 8, 5. at de re, τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου Φύλακας, imperatoriis cubiculariis, 3, 12, 2. — † Φόνῳ τῷ βασιλικῷ, caede imperatoris, 2, 6, 22. p. Φόνῳ βασιλέως. † νόμῳ β. καλλιερήσας, more imperatorio, 2, 14, 4. — Tum Fem. πᾶσα ἡ βασιλικὴ πομπὴ εἶπετο αὐτῷ, imperat. 7, 6, 3. (οὐδαμοῦ τῷ Φόνῳ ἡ πομπὴ παρεχόμενον βασιλικὴν 2, 4, 18.) τῆς βασιλικῆς πορεύρας 1, 10, 8. (πορεύραν βασιλικὴν 6, 8, 11.) τῆς β. οἰκίας 3, 12, 1. † δεῖσθαι - βασιλικῆς ἐπιδημίας, imperatoris praesentia, 3, 14, 2. ἐξουσίας 3, 13, 14. (βασιλικὴ ἐξουσία, principalis, 5, 3, 5.) ἐξ. καὶ δυνάμεως 5, 1, 3. βασιλικὴν τρυφήν, imperator. 2, 11, 3. τὴν χλαμίδα τὴν β. 3, 7, 8. βασιλικῶν πράξεων 1, 11, 15. 5, 7, 12. τιμῶν, (Iq. explic. καὶ ἐξεθείασθη) 6, 1, 9. ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς τελευτήσαι 7, 5, 18. 7, 10, 8. — † ἐν βασ. ὑπηρεσίαις, principal. 1, 2, 10. opp. δημοσίαις. — τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, pro imperatorum adventu, 4, 1, 8. βασ. ἐστιάς - ἐκείνου εὐδμήσου, imperator. 2, 7, 8. βασιλικὰς προσηγορίας 1, 13, 19. † διαγρῆναι τὰς β. (ράβδους) 7, 6, 4. opp. τῶν ἰδιωτικῶν. Denique Neutr. εἴ τι γένος ἦν βασιλικόν, siquid generis regii, 4, 6, 7. ad sensum verum p. masc. at de clara re in his, γένους εἴτα βασιλικοῦ, imperat. 5, 3, 15. βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιάς μύλωντας 2, 13, 16. τῷ β. Φο-

ῥεῖψ 5, 8, 13. εἰ τι σχῆμα βασιλικὸν περιέκειτο, si quid aliud in-
signe imperatorium, 5, 4, 13. ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν,
pecuniae principalis, 1, 6, 19. βασιλικῶν συμβόλων, imperatoriis
insignibus, 2, 3, 5. βασιλικοῖς συμβόλοις 2, 8, 10. κτήμασι,
principal. 1, 11, 15. τοῖς β. κτήμ. imperator. 2, 4, 13. β. Φα-
λάροις, imperialibus, 2, 9, 6. προαξειοῖς, imperator. 3, 13, 2.
τὰ βασιλικά γράμματα διανομίζειν 3, 5, 8. †† p. adv. βασιλικώ-
τερον ἐντροφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu, 3,
5, 4. more imperatoris, imperatori vicinius similis que, quali
ipse imperator.

βασιλικῶς, ὑποδχθεῖς πανταχοῦ, regaliter, 1, 7, 3. ut dignum im-
peratore.

βασιλις, p. subst. de persf. ἀγαγέσθαι βασιλίδα, reginam, 4, 10, 4.
sq. explic. καὶ βασιλέως θυγατέρα. sed de re ac loco, βασιλίδα
πόλιν, urbem rerum dominam, 1, 9, 4. reginam urbem, re-
giam, imperatoriam, i. ubi imperator Rom. habitat, nostrat.
die Hauptstadt s. die Kaiserl. Residenz.

βασιλισσα, p. subst. persf. γενένητο, imperatrix, 1, 7, 6. εἶναι θέλου-
σα μόνη, Angustia (Mamaea) 6, 1, 20.

βάσις, physf. p. actu, ἡ χώρα τοῖς πεζοῖς τὴν βάσιν εὐπαγῇ παρείχεν,
gressum, 6, 5, 12. sed p. re, ac loco, c. gen. rei s. statuae,
ὑπογράφας τῇ βάσει (αὐτοῦ, τοῦ ἀγάλματος) οὐ προσηγορίας λ.
bali, 1, 15, 19. fulcimentum s. pes statuae, ubi ingreditur veluti
et nititur statuae pars superior.

βασκαίνειν, trop., quasi de persf., c. acc. rei et sq. explic., ἐβασκίνην
πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, invidit, 2, 4, 11.

βάσκιανος, p. adi. de quasi persf. c. subst. fem. sex., ὥσπερ πονηρᾶς καὶ
βασκίανου τύχης, invida, 1, 8, 5.

Βασσιανός, Severi imperatoris filius, τὸν πρεσβύτερον, ᾧ γνησίον ἦν
ὄνομα Βασσιανός, Ἀντωνίνου ἀνέμασε, Bassianus, 3, 10, 9. vulgo
Caracalla. sed alius, Soaemidis filius, Heliogabalus vulgo,
5, 5, 7. 12.

βασάζειν, physf. de persf. cum acc. rei et dat. persf. τὰ ὅπλα βασάζων
ἐαυτῷ, portans, (Caracal.) 4, 7, 11. † βασάζαντες τὴν κλίνην,
φέρουσιν λ. 4, 2, 11. sublatum in humeros ferunt, s. cum sustu-
lissent in humeros. †† c. acc. persf. et gen. rei s. loci, ἕτερον
τῆς σκηνῆς βασάσας, a cena translatum, 5, 7, 13.

βαΦή, physf. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς
διαφόροις πεποικιλμένον, coloribus, 4, 11, 5. sed πρόσωπον ὑβρί-
ζων βαφαῖς ἀσχήμοσιν, tincturis, 5, 6, 24. Heliog.

βεβαίος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. sex., Φιλίας βεβαίου, con-
stantis, 8, 7, 18. sed Fem. βεβαίας βασιλείας, stabilis, 3, 6, 4.
— at c. adv. τῆς οὐπὼ βεβαίας ἀρχῆς, stab. 2, 10, 13.

βεβαιῶ, trop. de re, cum acc. rei, ei dat. persf. cum vel sine
praep., ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιον σοι πῖσιν καὶ εὐνοίαν παρὰ τῶν
ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, tibi apud subiectos stabilivit, 1, 6, 19. —
sed de persf., c. acc. rei, βεβαιεῖν αὐτὰ, (τὰ ἐπὶ γῆς) stab. 1, 5,
19. τὴν ἀρχὴν - βεβαιῶσαι (ἐαυτῷ et αὐτοῖς) 3, 5, 2. sed cum
praep., οἱ ὑμῶντος τὴν ἀρχὴν β. 7, 1, 4. at c. abl. rei s. modi,
τὴν εἰρήνην ὀρεοῖς καὶ σπονδαῖς β. firmare, 4, 15, 19. ἐργῶ β. τὰ δό-
ξαντα, confirmare, 6, 8, 15.

βεβαίως, physf. εἶναι, firmiter, 2, 9, 7. trop. ἡ ἀρχὴ παρὰ μηδε-
νὶ πω β. ἰδρυμένη, firmiter, 2, 8, 6. τὴν ἀρχὴν αὐτῷ β. ὀχυρώ-
σασθαι ib. 15.

Βέλενος f. Βέλιος f. Βέλις, deus Aquileienfium, Βέλιον καλοῦσιν τοῦτον, - Ἀπόλλωνα λ. Belem, 8, 3, 19.

βέλος, propr., extra bellum, in bestiis per ludicrum necandis, ὄρμη τοῦ βέλους, teli, 1, 15, 11. sagittae, it. λαβών - βέλη ib. 1. ἀπαφίεις τὰ βέλη ib. m. sed in bello, δάδες, ἐπὶ τῷ ἀκρῷ βελῶν ἀκίδας ἔχουσαι, telorum, 8, 4, 30. † c. adiuncto et gen. perf., τῆς συνεχείας τῶν θυτῶν ἀπασχολοῦσης εἰς αὐτὴν τὰ β. καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων, sagittas, 7, 2, 11.

βέλτιος, neutr. de re, abl., τὰ βέλτιστα συμβουλευόντες, optima consilia suggerentes, 1, 6, 1. maxime utilia et salutaria. εὐχέσθαι, ὑπάρχειν τὰ β. optima, 6, 3, 7. felicissimam rerum conditionem, felicitatem maximam, res laetissimas; supplendo utrinque subst. πράγματα.

βῆμα, phys. de loco excellentiori, unde oratio habita ad milites, in castris, fere e cespite, castrense tribunal, in numis quadratum, et forsan e ligno etiam interdum, βήματος, αὐτῷ εἰς ὕψος ἀρξέντος ἐν μέσῳ τῷ στρατοπέδῳ, ἀνελθῶν ἐπ' αὐτὸ, tribunal, 1, 5, 4. — sed in campo peculiari, συγκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον, καὶ βήματος αὐτῷ ἀρξέντος, ἀνελθῶν (ἐπ' αὐτὸ,) suggestum, 2, 10, 2. 2, 8, 1. 8, 7, 7. συνελθεῖν πάντας εἰς τὸ σύνθηδες πεδίον, ἐπὶ βήματος ἀνελθῶν, λ. 6, 3, 4. ἀνελθέντα αὐτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 2, 13, 7. post ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, λ. † συγκαλέσας τὸν στρατὸν εἰς τὸ πρὸ τῆς πόλεως πεδίον, ἀνελθῶν τε ἐπὶ τὸ β. 7, 8, 5. †† ἐπ' ἐχυροῦ βήματος ἑδραίως ἑσώτες, in firmo solo, 3, 14, 10.

Βήριος, Verissimus, filius Marci Anton. imper. 1, 2, 2.

Βήρος, Verus, Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.

Βηρύτιος, Berytius, Beryto ex urbe Phoenices oriundus, f. ibi habitans, Βηρυτίῳν ἔχθαι, Berytiis infensi, 3, 3, 3.

βία, extra bellum, de imperatoribus, βίας ὡμῆς ἀλλότριος, violentia, 2, 4, 5. sed c. adiuncto, οὔτε ὡμότητος, οὔτε βίας ἐν πάσῃ, εἰς ἐπράττεν, ἀπείχετο 3, 10, 13. ἢν μὴ βία καὶ ἔβρει ἐπὶ τοῦτω ἔχθῳσι, vi, 1, 4, 12. at c. gen. perf. et praep., αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ἔβρεις τε καὶ βίαι, δι' οὗ τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυον, viol. 1, 3, 6. tum de militib. et Praetorian., ἀρταγαῖς τε καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους 2, 2, 9. it. c. praep., ποθούντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυρανίδος ἀρταγὰς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Sed in bello, μετὰ πολλῆς βίας τειχομαχοῦντες, vi, 8, 4, 19. †† abl. τὰ δεσποτήρια βία ἐηγνύντες, per vim, 1, 10, 14. sed c. adiuncto et c. gen. perf., βία καὶ παρα γνώμην τοῦ δήμου - ἀνησάμενος τὴν ἀρχὴν, invito populo, 2, 6, 18.

βιάζεσθαι, med., extra bellum, de imperator., c. adiuncto, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἀρπάζειν καὶ βιάζεσθαι, violando, 2, 5, 23. ἀνευ τοῦ β. με ἢ ἀρπάζειν, non violando, 2, 5, 13. sed de mil. Praetor., τοῦ β. καὶ ἄ. λαβόντες ἔξουσίαν, violentiae, 4, 6, 12. Tum in bello, c. inf., προελθεῖν τοῦ Καπετωλίου βιάζοντο, egredi Cap. vi conabantur, 7, 10, 13. ἐβιάζοντο τοῦ τείχους πᾶν μέρος τί κατελείν, omni vi conab. 3, 4, 25. † c. acc. perf., αἱ νεανίσκοι Ξιφῆρεις - βιασάμενοι τοὺς ταῖς αἰλίαις ἐφεσῆτας, proturbatis ianitoribus, 7, 5, 6. cum vi removissent; sed c. opp., περισπῶντες, ἢ βιασάμενοι, fene persuaso aut coacto, 7, 8, 9. it. simul c. adv., ἵν' ἢ πείσαιν ὁμογυμνησῶνται, ἢ ῥᾶτα βιάσαιντο ἀπαρμηνεύουσιν, vi cogant, 6, 8, 15.

βίαιος, phys. de re, γενόμενος χειμάρρους, violentus, 3, 3, 11.

βιαιώς, trop. προσεφέρετο τοῖς ἄλλοις, violententer, 7, 4, 5.

βλίον, propr. ἐπιθερόμενος τὸ βιβλίον, libellum, 7, 8, 5. non adeo densum ab oratione brevi. † c. praep. ἐν τῷ πρὸς τοῦτου βιβλίῳ, in superiore libro, 4, 1, 1.

Βιθυνία, Bithynia, Asiae minoris regio, 4, 5, 13. 3, 2, 17. sq.

ος, phys., cum vel sine artic., τέλει βίου, vitae, 1, 17, 26. μέ-

χει τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. τέρμα βίου 2, 2, 15. τὰ πλείστα τοῦ β.

διέτριβεν ἐν τοῖς προαγείοις, ut plurimum vitam degebat, 5, 13.

2. ἀνεπαύσατο τοῦ β. defuit vivere 5, 15, 5. 6, 1, 9. sed τοῦ

β. ἀνεπ. 7, 9, 20. τὸν βίον μετέλλαξε 1, 2, 2. 3, 15, 18. sed

μετ. τὸν β. 4, 4, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιούμενους τὸν

β. qui agunt vitam, 1, 2, 9. † δι' ἐπιδρομῆς τὸ χρειῶδες πρὸς

τὸν β. πορίζονται, ad vitam, 1, 6, 25. an victum; quo sensu et

valeat 2, 3, 22. 2, 9, 2. †† cum adv. τὸν ἐκεῖ βίον ἐλομένων,

cum illas vitae sedes elegissent, 3, 4, 20. Sed c. gen. persf.,

μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ β. αὐτοῦ 4, 12, 8. ἔδει τέλος λαβεῖν τὸν

Ἀντωνίου βίον ib. 5. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι

2, 5, 9. παρὰ πάντα τὸν ἑαυτοῦ β. 1, 2, 10. 5, 3, 3. Tum

moraliter et civiliter, vitae vivendi quae ratio ac genus, absol.,

ἀθλιότητα βίου 2, 3, 22. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προ-

αίρεται, cum vixisset, 2, 5, 16. vel per hendiad. p. βίου προαι-

ρέσει. †† σώφρονας τὸν β. γαμβροὺς, vitae sobriae, 1, 2, 3. —

sed ἄνδρα, — τὸν β. σώφρονα, vita sobrium, 2, 2, 16. per ellips.

pr. κατὰ, p. abl. illo βίῳ σωφρονεσάτους 6, 1, 3. sed c. adi.,

στρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ β. ἐρασιῆς 4, 3, 8. β. σώφρονος 7, 10, 7.

βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. † ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ καὶ

σώφρ. 3, 14, 4. † τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρ. διαβεβλημένων 2, 6,

10. τῶν ἐπὶ Φαύλῳ β. 8, 6, 1, 12. † σιληρῷ β. καὶ τραχεῖ ἐνε-

δισμένος 2, 9, 2. χρησάμενος τῷ προσημένῳ β. acta vitā, ut dictum

est (supra) 5, 8, 19. τίνι β. ἐχρήσατο 7, 1, 1. At c. gen. persf.,

ἀπηρεσίουτο αὐτοῦ τῷ β., ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον λ. 5, 2, 11. τὸ ὁμό-

τροπον ἐν ἀκολάσῳ β. ἐκείνου 7, 8, 13. τοὺς στρατιώτας ἀπαρέσβε-

σθαι τῷ τοιοῦτῳ τοῦ βασιλέως β. 5, 7, 1. ὡς τὸν τοῦ Περτινᾶκος

βίου ζηλοῦντος 2, 7, 8. † ἐξήλου ταῦτα ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύ-

ματα, τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) β. οὐκ ἐμικήσατο 5, 2, 8. σικιπτόν-

τας αὐτοῦ τὸν β. 5, 6, 1. οὐ τὸν διαβεβλημένον β. οὐκ ἄγνοεῖτε 7,

8, 16. † συστρατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ β. (αὐτῶν) ᾤοντο ἀποβε-

βλημένοι, (δὲ στρατὸς,) convictorem, 4, 13, 15. † τοῦ βίου μου

τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν 5, 1, 3. † τὰ τοῦ β. ἀμαρτήματα 1, 14,

13. abl. vel ἐκείνου e pr. †† τυράννων καὶ βασιλέων βίους πα-

ραδόξους 1, 1, 5. †† c. dat. persf. p. gen., ὁ βίος αὐτῷ — ἐπηνεί-

το, vita eius, 2, 3, 4. Porro vitae status f. conditio, ἐν μακά-

ρίῳ β. βιώσεσθαι, beato rerum statu, 2, 4, 17. εἶναι ἐν ἀμερίμῳ

β. 5, 7, 11. ὑμῖν εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνευδεῇ παρέξει (ταῦτα)

βίον 8, 7, 15. †† Tum vita amplissimae notionis, pro rebus

gestis etiam, c. gen. persf., ὑπόθεσιν ποιούμενοι τῆς πραγματείας τὸν

Σβήρου β. 2, 15, 11. et hinc †† vitae descriptio, biographia,

liber, c. praep., τὰ πολλὰ συγγράφας ἐν τῷ κατ' αὐτὸν βίῳ 2, 9, 5.

— ††† τοιαύτης εὐμορίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν β. vitam

humanam, 2, 5, 1. homines, in vita constitutos, f. viventes,

abstr. p. concr., homines, sc. reliquos, praeter Praetorianos.

ία, phys., de persf. αὐτάρκη δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιεῖν, ad viven-

dum, 3, 13, 7. sed c. adv. ἀμερίμῳ β. 4, 5, 15. βιώσας τὰ

πρῶτα εὐδαιμόνως, cum vixisset, 7, 9, 21. ἐνδοξότατα β., ὅσων

πρὸς τὰ πολεμικά 3, 15, 5. it. c. praep. ὅφ' ὃ βασιλεύοντι ἀμέ-

πτως βεβιώκουσιν 6, 9, 5. † ἐξ ἀδεία πολλῇ καὶ εἰκόνι ἐλευθερίας

- ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔτους 5, 2, 5. Sed moraliter, c. abl. rei f. modi, φιλεῖ πως αἰεὶ τὸ ὑπῆκουσιν ζῆλω τῆς, τοῦ ἀρχοντος γνώμης βι-
cū, vitam componere, 1, 2, 8. it. c. adv. ῥαθυμέτεροσ βι-
σαντες, viventes, 1, 1, 9. βιόυς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, vivens, 2, 2,
13. βιώσαντες, ὡς προσέζηται, cum vixissent, 4, 13, 18. Deni-
que Med., physf. c. praep., ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε, vive-
tis, 5, 1, 16. † ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιώσεσθαι προσδοκῶν, se
victuros, 2, 4, 17. †† c. dupl. praep. βιώσεσθε κατὰ γνώμην
ἐν τοῖς οἰκέλοις 8, 7, 14. sed c. adv. ἀδείερον ἐν ἀτέρως βιώσεσθαι
προσδοκῶν, victurum se, 4, 1, 4. sed simul c. praep., ἐν ἀδείᾳ
καὶ ἀναίμακτῇ πάντες βιώνονται, vivent, 5, 1, 9.
- Βιταλιανός, Vitalianus, praefectus praetori., 7, 6, 9. 12. 7, 8, 12.
βλάπτειν, physf. de perf. c. acc. rei et adv. οἱ βάρβαροι - μεγάλης
ἀνὰθεν ἐβλάπτον (αὐτοὺς), affligebant, 4, 15, 4. post τιτρώσκοντες
αὐτοὺς, nocere, etiam adeo vita privare, perimere. sed Pass.
de perf. c. opp., μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούν-
των, plus detrimenti capientibus, 3, 9, 12. magis afflictis, lac-
tis, vulneratis, occisis.
- βλασφημεῖν, physf. de perf. contra homines, cum adv. vel acc. rei,
ἀπρεπέστερα βλασφημοῦντες, indecentius maledicentes, 2, 2, 7. mor-
tuo Commodο. sed c. adiuncto, πέρρωσεν ἐσῆτες ἐβλασφημοῦν-
ται καὶ κακῶς ἡγόρευον, execrabantur, 1, 6, 20. opp. pr. εὐφημοῦν-
τος λ. it. cum acc. perf., βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόν-
τα, convicia facientes Iuliano, 2, 7, 8. opp. sq. εὐφημοῦν. at
cum acc. illo tantum τὸν Ἰουλιανὸν ἐβλ. Iuliano maledicebant,
ib. 5.
- βλασφημία, absol. eis τοῦτου ἀπέσικωπτε καὶ μέχρι αἰσχρᾶς βλασφη-
μίας, convicia, 4, 12, 3. † eis αὐτὸν ἀπερρίπτειν δυσφήμους καὶ
αἰσχρᾶς βλασφημίας, maledicta, 8, 5, 3.
- βλάσφημος, de re, βλάσφημα πολλὰ εἰς τὴν Ῥώμην - ἀπορρίψας, pro-
bra, 7, 8, 21. sc. ῥήματα, πράγματα, rel. probrofa.
- βλέμμα, physf. βλέμματι δριμύει ἀφορᾶν εἰς λ. adspeciu, 4, 5, 17.
- βλέπειν, physf., activa notione, de perf., c. acc. rei, ἵππον φήσῃ, vi-
dere, 2, 9, 6. in somnio. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀνοικεῖν τὰ
γενόμενα, ἀλλὰ καὶ βλ. ἔχῃσι 7, 2, 15. in pictura. sed cum
praep., οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μὴ εἰς αὐτὸν βλέπειν, in
ipsum intueri, 3, 11, 5. at c. adv., κάτω β. spectarent, ib. —
† τὸ μειράκιον ἡδεὺς ἐβλεπον, adolescentis adspectu delectabantur,
5, 3, 17. ὡς ἐπὶ πολὺ τὸν Μακρίνον οὐκ ἐβλεπον οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχόμε-
νοι, conspiciebant 5, 4, 16. e pugna profugum. sed † intransi-
tive, πιεθεύσαντες, Ἀντωνίνου τὰ εἶναι τέκνον καὶ ὁμοιωτάτου γε,
βλέπειν γὰρ αὐτῶς (αὐτὸν) ἤθελον, videre, 5, 4, 5. vultum f. for-
nam habere; † improp., εὐδοκᾶ Ἰλίου ἀνέργασον εἶναι θέλου-
σιν, αὐτῶ βλέποντες, intuentes, 5, 3, 11. fingentes sibi animo,
imaginantes; † c. praep., τὰντας ἀνέπεισεν εἰς αὐτὸν βλέπειν
μόνον, ut se unum intuerentur, 3, 15, 2. revereri, suspicere,
obtemperare; eis ἕνα βλέποντας, unum intuentes, 4, 5, 15. —
†† τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ σφατοῦ) ἐπεμψε, πρὸς τὰ ἀριτῆα μένη
τῆς βαρβαροῦ γῆς βλέπεισαι, spectantem, 6, 5, 3. tendentem, eun-
tem, iter dirigentem; sed de re, ἀπὸ τῆς ἀριτῆας θαλάσσης
ἐπὶ τὴν (θάλασσαν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διήμιον, ad id (mare,) quod
meridiem spectat, 2, 11, 16. vergit, directum est, situm est.
— Sed Pass., physf. de perf. c. adv. et nominativo particip. f. modi,
αὐτὸς ἐβλεπετο πολλὰν αἰς ἡμιόχῳ λ. conspiciebatur aurigans,

- 5, 6, 25. - it. de re, ἀσέβες ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, per diem perpetuo conspiciebantur, 1, 14, 1.
- βοᾶν, propr. de persf., c. nominat. particip. f. modi, ἐβόα, πάντα δάσιν, ὑπὸ τῶν ὀνόμενος, clamabat, 2, 6, 11. sed c. adiuncto per curiam, ἐπελθόντες πανδημεὶ ἐβόων, καὶ τὸν Κίλεανδρον εἰς θάνατον ἤτουν, vociferabantur, 1, 12, 11. at cum praep. et conī. βοῶντες πρὸς δῆμον, ὅτι λ. clam. 8, 8, 16. it. c. inf. persf. ἐβόα, - ἐκπεφύγεναι 4, 4, 9, 14. at c. fut. † ἐβόων καὶ ἠπέλουν, ἀποκτενεῖν αὐτοὺς 7, 10, 11. si non est, ut 1, 12, 11. sed cum acc. rei et adv. τοιαῦτα κάτω παρ᾽ ἑσῶτες ἐβόων, ὡς ἐξακουσα εἶη, talia cum clamore dicebant, ut 8, 3, 6. μέχρι τινὸς τοιαῦτα διαφθόρως βοῶντες προσέμενον, vocif. 6, 9, 10. † ἐβόων διάφορα, οἱ μὲν λέγοντες λ. οἱ δὲ βλασφημοῦντες λ. cl. diversa, 2, 2, 7. cum acc. rei f. c. adv. pro illo loci pr. Tum in bello et pugna inuenit, c. abl. rei f. modi, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίστην κλαγγὴν βοήσαντες, ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμ. maximo clamore vociferantes, 4, 15, 2. †† c. adv. et adiuncto, ἐμὲ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, καὶ, συνεχῶς βοῶντες, ἐπείγουσιν, clamantes, fatigant, ut 2, 8, 3. cf. 2, 7, 5, 8. sq.
- βοή, propr., populi in concione, c. gen. persf. et praep., διαγγελλείσης τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπαλλήλου ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, inclamatione, 2, 7, 9. sed abf. † τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ καὶ φων - καὶ μέχρι βοῆς θρασυ, audaciam, tantum clamore tenuis procedentem, 7, 8, 12. † τοῦ δήμου ἐκαστος καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλας βοαῖς, clamorib. 5, 2, 6. sed militum, post orationem ducis, πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς β. ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. † ἴππῃς imperatoris oratoris, μεγάλη βοή ἔλεξε τοιάδε, magna voce, 2, 13, 9. ταῦτα εἰπὼν μ. β. 4, 5, 17. — †† in bello, c. gen. persf. et opp., οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μάχης, clamorem vestrum, 2, 10, 12. Romanorum sub pugnam, baritum; †† ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι δὴ βοῆς ἤχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis sonum multitudinis exaudiri, 6, 9, 4.
- βοήθεια, improp., de persf., in tumultu, c. gen. persf., τῇ τοῦ δήμου βοήθειᾳ αὐτὸν ἐπιδόουαι, auxilio, 2, 5, 5. sed in bello, c. gen. loci, δεῖσθαι χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ad succurrendum regioni, 3, 14, 2. defensionem. †† εἰ δέοιτο βοήθειας ὑπισχνούντο, si indigeat, auxilia pollicebantur, 2, 8, 13. qui Bg., facto commate post v. δ., cepit β. in acc. plur. et de persf., pro militibus et copiis auxiliariis, cum posito contra commate post β., sit gen. ling. et de re.
- βοηθεῖν, physf. de persf., cum dat. persf., ἀπεισι βοηθήσω Ῥωμαίοις, abire ad auxilium ferendum Romanis, 2, 7, 11. opitulaturum; — sed εἰ τινες ἠκολούθησαν αὐτῷ βοηθήσοντες, secuti fuerant ipsum auxiliaturi, 6, 7, 17. c. eodem casu, vel minus, et abf. ut, praeter adv., in hoc, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίστην ἡξίου, succurrere (ipsum) quam primum optabant, 2, 7, 5. ubi tamen e pr. τὸ πλήθος vel Ῥωμαίων repetas dat. pron. αὐτοῖς.
- βοήθως, trop. de persf., θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus, 3, 6, 16. faventibus, secundantibus.
- βολή, physf., c. gen. rei, hostili animo, διεφθείροντο ὑπὸ τῆς τῶν λίθων συνεχῶς βολῆς, iactu, 1, 12, 18. † βάλλοντες αὐτοὺς λίθων βολαῖς, iactibus, 7, 12, 11. † c. praep. μὴ πού καὶ λίθων τῆς βολῆς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν - γένοιτο, coniectus, 2, 6, 19. nisi praep. pendet a v. γίν. Sed honoris ergo, τὸν βασιλέα σεφά-

ων καὶ ἀνδρῶν βολαῖς ὑπεδέχοντο, sparsionibus, 1, 7, 11. ἀνδρ. β. ἐπίμων τὸν βασ. 4, 8, 19. †† improp. ὀφθαλμῶν ἀρθμαι καὶ πυρῶδεις βολαί, faces, 1, 7, 9. iactus, coniectus, ictus, nosterat. *Blicke*.

βορὰ, prop. τὰ σώματα εἶσαν κυσὶ τε καὶ ὄρνισι βορὰν, escam, 8, 5, 24.

βουλευέσθαι, trop. Pass. de re, c. praep., οὐδὲν - τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος βουλευομένων, quae ab A. agitentur, 5, 8, 8. sed abs. ἐπακοῦσαι τῶν β. quid consultaretur, 7, 11, 5. τὶ τῶν βουλευομένων, quid constitutum esset, 1, 9, 21. ἀτελῇ κατέλιπε τὰ βουλευόμενα, consilia, ib. 22. † ὅς προεῖπε τὸ βουλευόμενον μάλλον, ἢ ἔδρασε, consilium, 1, 8, 13. Sed Med. de pers. c. adv. et praep. περὶ βασιλείας ἤδη - ἐβουλευέτο, deliberabat, 1, 10, 7. — †† simul c. pron. acc. μηδὲ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλευέσθαι ἐδάρεσσαν, neque quidquam de - cogitare ausi sunt, 2, 10, 13. nisi pron. pertinet ad v. ἐ9. it. c. inf. aor., ἐβουλευέτο, statuit, 1, 16, 8. ἐβουλευέτο, constituit, 6, 6, 2. ἐβουλευέσαντο, decreverunt, 2, 5, 2. 6, 8, 10. sed c. acc. rei, ἀφειδῶς πάντα καὶ Φανερώς, ἃ ἐβουλευέτο, λέγοντος, quae cogitaret, 5, 8, 8. τὸ πρακτέον ἐβουλευόντο, quid factu opus esset, consultabant, 2, 1, 6. †† ὀλέθρια βουλευέσθαι αὐτῷ λ. perniciose consulere sibi, 1, 8, 10. capere consilia noxia sibi. †† Ἀλέξανδρος, ὡς ᾤετο, ἀριστα βεβούλευτο, optime cogitaverat, 6, 5, 10. pass. p. med. — ei c. adv. ††† συνεδρίῳ βουλευόντι 7, 11.

βουλευτήριον, curia, Rom. 5, 5, 12. 7, 11, 2. 7, 2, 15.

βουλευτινὸν συνέδριον, 7, 7, 11. consulens curia.

βουλή, trop. abs. de pers., οἱ ἀριστοὶ τῆς βουλῆς, optimi ex senatu, 1, 6, 18. νεανίσκων, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς β. et ipsum senatorii ordinis, 1, 8, 11. † συνωμάτας τῆς β. λαβὼν τινὰς τῶν ἐξάρχοντων, senator, ordinis, ib. 1. † τῶν ἀπὸ τῆς β. ἀπόντων, senatu universo, 7, 1, 11. † κατήλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον τῆς β. in curiam, 2, 3, 5. Sed c. adi. σύγκλητος v. ib.

βουλήσις, trop. c. gen. pers., in bonam partem, πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει, voluntati, 6, 8, 14. sed in malam, μαθεῖσα τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπειρή βούλησιν αὐτοῦ, consilium, 1, 16, 10. i. q. pr. γνώμην. † ἃ δὴ μικρὰ καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρχη τῇ αὐτοῦ β. ᾤετο, nec satis suae cupiditati, 7, 3, 12. ut Lat. hoc, p. cupiditas pecuniae, avaritia.

βούλομαι, med. de pers., abs., παντὶ τῷ βουλομένῳ, cuivis, cui libeat, 1, 10, 12. τὰ σώματα αὐτῶν παρέδοσαν σύρειν - τοῖς βουλομένοις, iis, qui vellent, 5, 8, 17. 8, 5, 24. †† ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἤγον οὐ τι βουλόμενον, minime volentem, 7, 1, 21. i. q. pr. ἀκούτα. †† c. adiuncto, ἀκων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (τὴν τιμὴν,) nec sponte se nec volentem suscipere, 6, 8, 14. it. simul c. adv., ὡς αὐτὸς εὐχρημαί τε καὶ βούλομαι, volo, 3, 12, 4. sed c. adv. solo, εἰ καὶ αὐτὸν ἐκότερος διάγοι, ὡς βούλοιο, prout veller, 4, 1, 4. τὸ πλήθος - ἀλόντων, ὡς ἐκας ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραφάντων, ἰσάρεσεν, ut quisque voluit, 3, 7, 15. it. c. coni., ὡς μηδὲ, εἰ βουληθείη τις, δύνασθαι λ. si voluerit quis, 2, 10, 11. †† c. adv. et simul inf. praef., νοεῖσθαι μάλλον ἐβούλετο τὰ πρᾶχθέντα, ἢ ἀνοεῖσθαι, malebat, 4, 1, 16. Porro c. solo inf. a) praef., ὁ πόλεμος, εἰ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιο, velit, 7, 8, 18. † ἐβουλόμην μὲν, - ποιεῖσθαι λόγους λ. voluissim, 6, 3, 5. vellem, ἐβούλετο λ. 1, 14, 19. ἐβούλοντο λ. 3, 14, 2. Sic particip. βουλόμενος λ. cupiens, 7, 4, 5. sed et b) c

- inf. aor. I. 3, 9, I. pro quo §. Iq. ἤσέλῃσε, 3, 14, 3. Iq. §. Σέ-
λων, tum §. 9. ib. sed βουλόμενοι λ. cum vellent, 2, 1, 1. ††
αἶτε ἀληθῶς ἐφαιτάσθῃ τισὶν, ἢ βουλομένους λ. an ita voluerint vi-
disse, ne, 8, 3, 21. cf. 4, 4, 8. 4, 9, 2. † βουλόμενος κωλύσαι
2. dum conatur, 7, 7, 3. † προποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ δια-
λεχθῆναι λ. se velle, 7, 6, 14. sed per alia tempora, ὡς πρῶ-
τον ἀπατήσαι βούλεσθε, λ. ut velitis, 2, 1, 22. ἐβούλετο λ. 1, 13,
1, 8, 8, 10. † 1, 17, 3. post syn. ἤσεν. †† εὖς ὁ δῆμος
οὐκ ἐβ. ἀρξαι, noluisse, 8, 8, 17. c) c. inf. aor. 2. τὰ γραμ-
ματα ἔλεγεν, ὅτι δὴ βούλεται λ. quasi vellet, 4, 10, 3. βουλόμε-
νος λαβεῖν λ. cupiens, 3, 6, 7. 7, 11, 3. d) c. tempore utr.
in vicinia, ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰεῖν, ut nec amplius vel-
let, ἀλλὰ γὰρ μετοικισθῆναι ἐβούλετο, 1, 15, 17. ††† μένος εἶναι
βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδὲν αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, solus
esse cupiens in exerc., ac neminem circa se esse potiozem, 7, 1,
8. in dupl. rectione, primum cum nominativo et inf., deinde c.
acc. et inf. Denique c. acc. rei, ἑκαστος, ὃ βούλεται σχῆμα,
ὑποκρίνεται, quam vult personam, 1, 10, 12. ἐξουσίαν, ὃ βούλεται
αὐτός, κτήσασθαι, quod vellet, 4, 11, 11. πάντα, ἃ ἐβούλετο,
quae volebat, 3, 5, 10. ὅσα ἑκαστος ἐβ. quantum vellet, 8, 6, 8.
πάντα δάσειν, ὅσα βούλονται, quae vellent, 2, 6, 11. † τίνα
ἐλεγχεον μείζονα βούλεσθε; quodnam argumentum vultis? 3, 12,
12. † οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ἔχθρας κατηνέχθῃ, non ad quas vole-
bat, 3, 9, 14. πρόσθαι εἰς ἃ ἐβούλονται τῆς τύχης παρασχούσης,
ad ea, quae volebant, 5, 3, 1. †† de re, c. dat. perf. et no-
minativo rei, ὃ θώραξ σοὶ τί βούλεται; quid lorica sibi vult? 3,
12, 25. quid lorica tibi vult; quid lorica tua sibi vult; quid
indicat lorica, qua tu indutus es; cur tibi est lorica; cur s.
quo consilio indutus es lorica?
- βραδύνειν, de perf. phys. c. adiuncto modi, ὡς - ἐκόντα (αὐτὸν)
βραδύναντα, quasi de industria cessasset, 3, 7, 10. in adventu cum
exercitu ad pugnam; trop. c. praep., ὃ πατὴρ ἐπὶ πολὺ νοσῶν,
καὶ πρὸς θάνατον βραδύνων, ad mortem tardus, 3, 15, 3. cun-
ctans, s. mori cunctans, s. tardius mori; ἐθαύμαζον, ἐπ' ἐμοὶ
Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum cessare, 2, 1,
16. tarde me interficere.
- βραδύς, propr. neutr. p. adv., βραδυτάτα τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινό-
μενος, tardissime, 5, 2, 7.
- βραδυτής, propr., c. adiuncto, μελλήσεως καὶ βραδυτήτος δοὺς δίκας,
tarditatis, 3, 4, 15.
- βραχύς, phys. de re, ἐσχατὰς τινὰς βραχείας, exiguas, 5, 3, 11. βρα-
χυτάτου κατασκευάσματος, minima, 4, 2, 22. βραχυτάτου (οἰκη-
μα) brevissimo, ib. 14. sed trop. εἰ τις πρὸς τινὰ βραχείαν αἰ-
τίαν εἶχε μίσους, vel exiguam, 7, 7, 7. ἐπὶ βραχυτάταις οἰτίαις
ἀνθρώπου, ob minimas, 4, 6, 5. † neutr. p. subst. s. adi. ἐπὶ
τοῖς βραχυτάτοις ῥᾶα κινουμένῳ (τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,)
minimis momentis, 4, 8, 18. per ellips. subst. πράγμασι s. αἰτί-
οις etc.
- Βρεττανία, Britannia, 3, 14, 1. 4, 3, 15, 15. 2, 15, 10. 1, 3, 7,
2, 3, 8, 4.
- Βρεττανοί, Britanni, 3, 7, 6. 9, 3, 14, 8. 3, 9, 11. 7, 3, 15,
17.
- βρέχεσθαι, pass. phys. c. praep. de anim. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλος, και-
τοι ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, quamvis equus meigere-
tur, 7, 2, 13. sed de perf., αὐτοῖς, (German.) ἐς γόνυ βρεχο-

- μύοις διατρέχειν (per paludes) immerſis, ib. 11. ſed ἔθες τοῖς βαρβάροις (Britann.) διαθαῖν (per paludes) βραχόμενοις μέχοις ἱστῶν, immerſi, 3, 14, 12. madefactis, ſ. ita, ut madefiant.
- βρόχος, phyſ. Γορδιανὸς ἀνῆρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ, ſuſpēdit ſe ipſum laqueo, 7, 9, 9. ἐν β. τοῦ βίου ἀνεπαύſατο, laqueo vivere deſiſſe, ib. 20.
- Βυζάντιον, Byzantium, Conſtantinopolis, 3, 1, 10. 3, 2, 1. 3, 6, 18. ſq. 4, 3, 13. 5, 4, 22.
- βύρσα, propr. ὅτε τὴν Καρχηδὸνὰ ἐκτίσσε, βύρσαν κατατεμοῦſα, corio diſſectio, (Dido) 5, 6, 9. † τὰ ἐν βυρσῶν (ὀπλα), coriacea, 8, 4, 27. ſc. ὄντα ſ. πεποιημένα, εἰργασμένα, quae e corio erant facta.
- βωμός, propr. c. gen. quaſi perſ., τὸν ἰδρυμένον βωμὸν τῆς Νίκης, aram, 7, 11, 5. ſed abſ. de eadem, πληγέντες, πρὸ τοῦ βωμοῦ ἐκείντο ib. 8. cf. 7, 3, 15. ut in ſacris variis, extra Romani etiam, πανταχοῦ αὐτῷ βωμῶν ἐςχημένων, cum altaria (ei) coronantur, 4, 11, 3. imperatori adveniēti; οἶνον ἀμφορέας τῶν β. προχέων, ante aras, 5, 5, 16. cf. ib. in pr. et ſqq. 5, 3, 15. † θύſας ἐπὶ τῶν μεθροίων β. ad ar. 7, 12, 18. cf. 8, 6, 14. 17. 4, 8, 20, 2, 2, 6.

P.

- Γαλατία, Galatia, Aſiae minoris regio, 3, 2, 11. 3, 3, 1.
- Γαλλία, Gallia, Tranſalpina, eius que pars, Celtica ſ. Lugdunenſis, 3, 7, 2. 5, 3, 15, 17. † τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας - ἀριſτα δια-ſeis, rebus Galliae, 3, 8, 4. Cisalpinae et Tranſalpinae.
- Γαλλικανός, Gallicanus, Conſularis, 7, 11, 6. 10. ſq. 13.
- Γάλλος, Gallus, fluvius Phrygiae, ad urbem Peſſinuntē, 1, 11, 7.
- γαμβρός, propr., de iam nupto, c. gen. perſ. ſed oppreſſo, ὄντος γαμβροῦ (αὐτοῦ,) generi ſui, 4, 5, 13. 6, 1, 20. ſed impropr., ſpe tantum, de nondum nupto, καλεῖ (αὐτὸν ὁ βάρβαρος, rex Parth. Caracallam) γαμβρὸν ἐσόμενον, 4, 11, 1. ſed cum gen. perſ., δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτῇ, generum ſuum, ib. 4. tum univerſe, ἀρμόζειν αὐτῷ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέſθαι 4, 10, 4. ſed abſ. οὐ τοὺς πλοῦτου περιβελαῖς λαμπροῦς, λ. γαμβροῦς αὐτῷ γενέſθαι θέλων 1, 2, 3.
- γαμεῖν, propr. ὥς δὴ γαμοῦντων δεῶν, diis nubentibus, 5, 6, 12.
- γαμετή, p. adi. c. ſubſt. τῶν παλλακίδων -, ἣ οὐδὲν τι ἀπείχε γαμετῆς γυναικὸς, a nupta uxore, 1, 16, 9. legitime ſolenni que ritu nupta, legitima uxore.
- γάμος, propr. coniugium iam factum, c. gen. perſ. ἀρμόζοντα καὶ ſεβαςμοὶ εἶναι γάμον ἱερέως καὶ ἱερέας, connubium, 5, 6, 4. 11. ſed abſ. ib. 7. it. γάμῳ ſωφρονίſαι (αὐτὸν) θέλων, matrimonio, 3, 10, 10. οὐ πάντῃ τὴν ἡδόμενος τῷ γ. matrim. ib. 14. † τοῦ γάμου τὸ μῖſος διηγούμενη, coniugii, ib. 16. ſ. coniugis, mariti; — ſed adhuc futurum, βούλεται ἀγαγέſθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrimonium, 4, 10, 3. οὐχ ἀρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάρβαρον, matrim. ib. 11. † τὴν πρὸς τοῦ γ. ſπουδὴν, rei uxoriae ſtudium, 4, 11, 1. † univerſe, ὅπαις γάμους ἀνδρωπεῖους, connubia, 5, 6, 6. †† τί γὰρ ἐχρηζον αὐτῶν (Φαγετρῶν καὶ τέξων) πρὸς γάμους; ad nuptias, 4, 11, 10. unas, et de nuptiali feſtiuitate ſ. ſolemnitate.

Γανυμήδης, Ganymedes, fabulosus ille, 1, 11, 4. sq.
 ἀρ, notione A) causae; praeter alia vulgaria, (2, 3, 13. 2, 5, 12.
 2, 14, 14. 4, 8, 17. 4, 14, 15. 6, 2, 17. 6, 5, 19. 21. 7, 1,
 10. 7, 7, 7. 7, 8, 26. 8, 2, 16. 8, 3, 5. 8, 5, 14. 8, 7, 6.)
 in parenthesi, cum signis solitis uncis quae, nam 1, 6, 11. 1, 10,
 10. enim 1, 9, 15. 5, 4, 4. sq. sed sine his signis, remotiorem
 quam respiciens enunciationem, 2, 2, 20. 2, 14, 3. tum
 post ellipsin totius enunciationis alius 1, 13, 10. porro in
 oratione infinita, εἰδὲ γὰρ = εἶσθαι λ. neque enim rel. 8, 4, 24.
 cf. 7, 12, 15. 6, 2, 10. † cum particip. 7, 11, 3. minus po-
 nitur, quam c. sq. v. finito ἤλθον λ. sed post praep., κατὰ γὰρ
 καιρὸν, λ. quo enim tempore, 2, 9, 6. μετὰ γὰρ Δαρείου λ. post
 Darium enim, 6, 2, 18. tum post secundam ab initio vocem,
 μὴ προχωρεύσης γὰρ λ. haud procedentibus enim rel. 4, 4, 6. —
 Porro post alias particulas, a) ἀτε γὰρ 2, 6, 18. utpote enim, f.
 nam, ut rel. post punctum: at post comma et in parenthesi, ut
 maiori enim, 5, 3, 12. b) καὶ γὰρ αὐτοὶ λ. nam et ipsi 1, 6,
 12. 1, 8, 8. ubi tamen et p. privo γὰρ, ut Lat. etenim, valeat,
 it. καὶ αὐτὴ γὰρ, nam et ipsa, 1, 17, 8. ubi divellitur, una voce
 interposita, at duabus, καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι, ac omne qui-
 dem vulgus, 7, 7, 2. etenim omne quidem v., cf. in parenthesi
 iterum continuo, καὶ γὰρ μετημβρίας λ. etenim rel. 1, 17, 1. cf.
 infra in καί. c) τῇ μὲν γὰρ λ. quippe 4, 5, 6. nam calamita-
 tem quidem rel. cf. de γὰρ, post μὲν, semper in Lat. per nam ab
 initio enunciationis ponendum, ὁ μὲν γὰρ πατὴρ λ. nam pater
 quidem, 1, 5, 17. 2, 10, 14. 5, 1, 13. 7, 8, 18. 8, 4, 22. —
 Sic et d) in τὲ γὰρ, quo de in τὲ v. Tum praepositum aliis
 particulis, a) ἐβούλετο γὰρ εἶναι λ. volebat nimirum, 1, 14, 19.
 nam sane rel. b) ἐκείναις γὰρ καὶ ἐπιβουλευόντα ᾗδεσαν λ. illis
 enim et insidiari, 2, 2, 6. ubi καὶ sit p. etiam, vel γὰρ καὶ p.
 pr. καὶ γὰρ, et Lat. namque; cf. κινδύνων γ. καὶ μειζόνων λ. peri-
 cula enim et maiora, 2, 3, 2. 6, 1, 23. B) notione alia, a)
 adversativa, in ἀλλὰ γὰρ, ὥσπερ λ. verum enimvero, quasi rel. 1,
 8, 5. p. Lat. sed enim, at enim, verum enim, et p. priva aliqua
 advers. it. ἀ. γ. verum 7, 8, 9. post praeced. neg. οὐ §. 7. et 8,
 7, 18. post neg. μήδὲ §. pr. b) post pron. interrog., τίς γὰρ
 λ. quis enim 3, 12, 23. vel, ut Lat. quisnam, in affectu et com-
 moto animo, p. quis tandem. c) an pro δὲ, sensu advers.,
 ἐπεισάλει γὰρ λ. obiciebat autem 3, 5, 2. 8, 3, 18. 8, 4, 22.
 8, 7, 6. G) per Vs. Bg., ἀρχῇ. ἐσομένην γὰρ σάφρονα λ. impe-
 rio; quod sobrium futurum rel. 2, 2, 9. ubi simul in pron. de-
 derit; sed omitit 4, 12, 5. εἴη γὰρ ἄρα λ. pro nam sane rel.
 cf. 8, 6, 17.
 γαστήρ, propr. absol. de femina et matre, ἀμα τῇ τῆς γαστρός προελ-
 θεῖν, simul ac ex alvo prodii, 1, 5, 14. utero, sc. τῆς μήτρός,
 sed de anim., ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχόμενον, supra alvum, 7,
 2, 13. at improprie, ἐπειγέσθαι ὑπὸ τῆς γ. urgente alvo, 4, 13,
 9. stimulatus ab alvo f. coactus intestinis, f. iis, quae erant in
 alvo, excrementis; sq. τὰ ἐνοχλοῦντα. †† εἶσι τὸ εἶδαίμην γα-
 στρὶ μετρεῖσι, ventre, 1, 6, 2. voluptatibus ventris ac gulae, eden-
 di bibendi quae.
 γέ, sensu restringendi, definiendi magis et explicandi, Lat. qui-
 dem, solitarium, post adi. πολλοῦ γε οὗτος τοῦ ἐμέτου, certe cum
 esset rel. 1, 17, 24. saltem f. scilicet; it. post adv. ὥς γε λ.
 ut quidem, 2, 4, 15. † εὖ γε, ὦ Κόμμοδε, euge, 1, 17, 10.

- beno quidem f. praeclare scilicet f. sane; †† οὐδ' αὖ τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνέσχοιντο, οὐ τι γὰρ τῆς μάχης, nedum, 2, 10, 12. p. affirm. minime sane f. profecto f. multo minus profecto, vel ne ullo quidem pacto. † οὐ δ' οὐ τι γὰρ ἐπέθοντο, sed minime obtemperabant, 3, 13, 14. αἰτίαι τοιαῦται, οὐ τι γὰρ ἄλογοι, minime improbabiles, 7, 4, 1. Porro post copulam simul, c. artic., καὶ τὸ γὰρ πλείον μέρος λ. ac maior pars, 4, 3, 4. et plurima quidem f. saltem rel., it. c. adi. καὶ οὐκ ἐλίγοι γὰρ λ. ac non pauci, 2, 5, 14. Ἀντωνίνου τε εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιότατόν γε, et quidem simillimum, 5, 4, 5. id que f. idem que. c. praep. τὸ τε Μανδρινου μῖσος, - καὶ πρό γε πάντων ἢ λ. et ante omnia (quidem) 5, 4, 2. it. c. adv. εἰληθε ῥαδίως, καὶ ἀκουσί γε ἐαλώκατε, et sine negotio (quidem) capti, 2, 13, 10. οὐ πάντ' τι - πάντες ἤρεσκοντο, καὶ μάλιστα γὰρ οἱ Παίονες, ac praefertim, 8, 6, 1. et maxime quidem. †† καίτοι γὰρ οὐσῃς εἰρήνης, quanquam in pace, 3, 10, 1. etsi sane f. revera. †† μίᾱς γε ἡμέρας, uno die, 4, 4, 18. quippe f. scilicet, vel adeo, nostrat. *fogár*.
- γειτνιάζειν, phys. de pers. c. dat. loci et adv. ἐγειτνιάζε τῇ πόλει τότε στρατόπεδον, vicinus erat, 5, 3, 16.
- γειτνίων, id. οἱ Γερμανοὶ γειτνιώντες, vicini, 1, 3, 12. 5, 3, 9. τὰ γειτνιώντα ἔθνη, vicinas gentes, 2, 9, 17. 3, 7, 2. 6, 2, 21. — sed cum adiuncto τοὺς γειτνιώντας καὶ ὁμόρους βαρβάρους ib. 10. — at c. dat. loci, ἔθνη ὁμοροῦντα καὶ γειτνιώντα Ἰταλίᾳ, vicinas Italiae, 6, 7, 5. † sed cum dat. pers. f. loci, de loco f. pers., Θράκην, Μανεδόσι γειτνιώσαν 4, 8, 1.
- γείτων, phys. de pers. c. adiuncto, adv. et dat. pers. τὰ Ἰλλυριὰ ἔθνη ποιεῖ Γερμανοὺς παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας Ἰταλιώταις, vicinos, 6, 7, 10.
- γέλᾶσθαι, pass. propr. de pers., cum nominativo particip. f. modí, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, ἐγέλᾶτο (αὐτός,) ridebatur, 4, 8, 13.
- γελοῖος, propr. pass. de re, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, perridiculas, 5, 7, 11. sed neutr. p. adv. γελοιοτάτα ψηφισαμένων πάντων, perridicule, ib. 7.
- γέλως, in malam partem, c. adiuncto et opp. οὐ θαύματος, ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄζια, risu, 7, 8, 5.
- γελωτοποιοί, propr. εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, scurrae, 1, 13, 16. genus mimorum.
- γενεά, de temp., τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, aetatibus, 3, 8, 18. hominis; saeculo elapso, centum circiter annis; sumta γενεά f. aetate una tali pro 33 annis ac mensibus 4, certe intra 70 annos.
- γένειον, phys., γένειον ἀσινῶν, barbam, 5, 2, 7. τὸ γ. ἀποκειράμενος, barba detonsa, 5, 4, 12. γενεῶν σπαραγμοῖς ἐμπαροινούντες, barbam (duorum imperatorum) vellentes, 8, 8, 14. barbīs vellendis.
- γένεσις, propr. absf. ἀφορῶσιν εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, natalium, 7, 1, 5. ortus.
- γενικός, de re, μὴ εἰς τι τῶν γενικῶν ἀμαρτημάτων ἔξουσίῃ, cognatum vitium, 6, 1, 11. qui Bg. legerit συγγενικῶν, v. N.
- γενναῖος, de pers., A) quoad animum, c. adiuncto et praep., εἰς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἄμα καὶ θυμοειδής, alacris, 2, 9, 2. sed absf., extra bellum, ἀνὴρ γενναῖος γένου, fortis, 3, 11, 15. at in bello, de duce, μηδὲς ὑπὸ γενναίῳ ἀνδρὶ στρατηγοῦμένων 3, 6, 14. 6, 9, 10. γενναῖον στρατηγόν 1, 4, 21. it. de

praefecto exercitus minore, eis τούτων, ὡς μηδὲ στρατιωτικόν, μηδὲ γενναῖον, - ἀπέσκηπτε, strenuum, 4, 12, 3. † Ἀλέξανδρον (Macedon.) καὶ Ἀχιλλεῖα, γενναϊοτάτους καὶ μεγίστους ἥρωας, fort. 4, 9, 5. tum de militibus gregar., γενναίων στρατῶν μαχομένων, validis exercitibus, 3, 7, 7. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίας ἀκμαζούσαν, fort. 7, 9, 7. † χρή ἀνδρας γενναίους εὐχεσθαι μὲν λ. 6, 3, 7. † λογάδας, ὅσους γενναϊοτάτους ἡπίεζατο 2, 13, 21. — †† sem. αὐτοῖς ἐπιτεσούσης γενναίας δυνάμεως, valida multitudo, (manu militum,) 3, 7, 13. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, γενναϊοτάτῃ οὐσῇ καὶ μεγίστῃ, validissima, 6, 5, 16, 4. B) quoad corpus, de duce, ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, fortis, 4, 7, 13. Caracalla, quoniam in pr. de re corporea sermo; de militib. gregar., μόλις ὑπὸ τῶν γενναϊοτάτων στρατιωτῶν φερόμενα λ. validissimis, ib. 12. τοὺς Γερμανοὺς, - γενναίους ἐπιλεξάμενος, validos, ib. 3. †† c. acc. rei ellipt. (κατὰ) τὰ σώματα γενναϊοτάτοι καὶ μεγάλοι, corporibus validissimis (Illyriciani) 2, 9, 15. † universe, γενναίαν τινὰ, - γενναῖον καὶ ἀκμασίην λ. fortem, 1, 17, 24. Sed C) de anim., ὡς τῷ γενναίῳ ἐποχούμενος, generoso, 3, 4, 12. † μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον λ. 2, 9, 6. †† λέοντας καὶ παρδάλεις, ὅσα τὴ ζωᾷ γενναῖα, λ. fortia, 1, 15, 6. quae non fugiunt ac timent, sed stant, se opponunt, habent quae animum pugnandi, invadendi ac laedendi. Tum D) de rebus non animalis, γενναίων πόνων, ingentium laborum, 4, 7, 14, 2, 11, 2. Sic Neutr., vario sensu, c. subst. τέλος γενναῖον ἐπιτείνειν εὐνοία, consummationem praeclaram, 3, 11, 10. ubi tamen de re turpi ac caede alterius; ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, praeclara viatica, 2, 10, 11. † μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἐδράσεται, egregie facta, 4, 14, 10. fortia, imperat. et ducis, Caracalli; †† γενναίαις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, validis, 3, 1, 8. † γενναίῳ καὶ μεγίστῳ τείχει ib. 14. τ. μ. καὶ γενναίῳ 3, 9, 7. At cum pron. †† διέγνω, δρᾶσαι τι ἢ παθεῖν γενναῖον, διὰ ἑξίφους χωρήσας καὶ φόβου, magnum, 4, 4, 5. in malam part. iterum. cum adiuncto et praep. simul, μηδὲν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον εἰς τὸ πολέμῳ παρῆχοντος τοῦ Ἀλέξανδρου, nullam alacritatem, 6, 7, 24. †† cum artic., pro subst., c. adi. οὔτε τὸ ὑμῖν ἐπὶ γενναῖον - ὑποσχῆναι, veltram alacr. 2, 10, 17. † c. gen. rei, ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ τῶν πόνων γενναῖον, in laboribus alacritas, 2, 14, 3. fortitudo, i. animus voluntas quae et patientia in laboribus suscipiendis ac persequendis; sed † abs. nisi c. opp., τὸ μὲν πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ἐπῆρχεν αὐτῷ, (τῷ τῶν Ἀντιοχέων πλήθει,) τοῦ δὲ ἐμπεύρου καὶ γενναίου λ. fortitudine, 3, 4, 3. † p. adv. ἐνθα γενναϊοτάτα αὐτὸς τῆς μάχης ἤρξεν, fortissime, 7, 2, 12. γενναίως, de pers., οὐδενος ἑντος, τοῦ γ. αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, fortiter, 2, 9, 9. moraliter, (c. generoso contemptu rerum iniucundarum et iucundarum, laborum, voluptatum,) s. bellico sensu, ut in sqq. locis, de duce aut militibus, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γ. εὐτρέπιζεν, strenue, 2, 14, 14. γ. ἀπομαχομένων τῶν ἐφελώτων τῶν ἐπάλξεσι λ. 3, 3, 1. 3, 9, 9. ἀντέχειν γ. fortiter (e muris) 8, 3, 9. sed in pugna, γ. μάχων, strenue, 4, 15, 9. γ. ἀνδρῆκεσαν, fort. 5, 4, 14. stren. 7, 4, 10. graviter, 7, 6, 11. γ. κατορθεῖτε 6, 5, 12. †† ὡμην, τῇ συνήθει χρώμενοι περιθωμία τὴ καὶ ἀνδρεία, γενν. ἐπ' αὐτὸν, eamus, confluenta utentes alacritate et fortitudine, strenue in eum, 3, 6, 16. γενναῖος, propr. pass. de pers. in opp. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γέν-

νηθέντα αὐτοκράτορα, 1, 5, 16. sed c. praep. παρ' αὐτοῖς γ. καὶ
 τραφέντα (Βασιλέα) 1, 7, 5.
 γένος, de persf., per diversam lineam, quae dr., tum anteriorem f.
 adscendentem, τοὺς γένους μακρὰς διαδοχαῖς εὐπατριδᾶς, generis, 1,
 2, 3. de maioribus. it. τὴν τοῦ γ. διαδοχὴν 2, 3, 9. † γέ-
 νους πλῆθος, illiusre genus, 8, 8, 9. de maior. vel consanguineis
 f. affinibus; τὴν descendentem, εἰ τι γένος ἦν βασιλικόν, πᾶν εἰς
 ἐκόνειν, quidquid esset generis regii, 4, 5, 7. † δέξασθαι πᾶν
 τὸ γ. εὐδον (βασιλικόν,) totam familiam, 5, 3, 23. tum obli-
 quam f. collateralem, ἡμεῖς, τὸ σὺν γ., ἀπολ. nos, sanguis tuus,
 1, 17, 3. nos, sorores tuae. Sed de toto aliquo et plurium com-
 munionē, γένους ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, genere talis erat, 1, 7,
 7. ἀνδρα εἰς ἰδιωτικὸν καὶ ἀσκήμου γ. ex privata stirpe, 2, 3, 3.
 πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐν γένους ἐνέματι, ex familia, 2, 6, 16. † τοῖς
 εἰς ἐκείνου τοῦ γ. παρέμενεν ἡ ἀρχή, apud posteros eius perman-
 sit regnum, 6, 2, 20. p. τοῖς ἐκ τοῦ γέ. ortis e genere illius, qui
 fuerunt e familia illius. † γένους ἀνδοξὸν ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ
 τῷ ἱερέῳ γένει, generis initia clara relinquere posteris, 5, 1, 17.
 — † εἰδότες, γένους οὐτα βασιλικῷ, generis imperatorii, 5, 3, 15.
 — † ἡξίου, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἰρεθῆναι, ex Gordiani
 genere, 7, 10, 12. sq. syn. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ. Porro Σαρξῶν γένει,
 genere, 2, 15, 3. γ. ὑπερέχοντας 3, 8, 13. nobilitate, 4, 6, 5. it.
 γ. προύχων 7, 5, 10. † εἰ τὴν βασιλείαν τῷ γένει ἀναγεώσαιο,
 suae suboli, 5, 3, 22. sq. illo supra δέξασθαι πᾶν τὸ γένος λ. —
 Tum ἀνήγεγε τὸ γ. αὐτὴ ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαππον, genus, 1, 7, 7.
 † πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχων, cum cognatus ipsi foret, 3, 10, 11.
 qui, quoad f. secundum genus f. genere ei erat propinquus. —
 †† per ellipt. praep. (κατὰ) τὸ πρὸς ποτὶς αὐτῷ γένος, ἐν τῷ
 τῆς συγκλήτου ἐπισήμῳ ἦν, paternum ei genus a senatorii ordi-
 nis primoribus erat, 1, 7, 6. qui Bg. sumisit nominativum sine
 commate, genus, quod ei erat a patre f. a parte patris; sed, cum
 commate et acc. ellipt. illo, quoad genus, quod ei erat a patre
 f. a parte patris; f. quoad paternum genus, f. paterno genere,
 ex senatus primoribus ipse erat; † Ἀλβινός, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος,
 τῶν ἐν τῆς συγκλήτου εὐπατριδᾶν, vir generis quidem ex senator-
 io ordine patricii, 2, 15, 2. vir, genere quidem, unus patricio-
 rum e senat. ordine. Porro c. nomine regionis f. populi, ὁ
 χιλιάρχης - ἦν τῷ γένει Σύρος, genere Syrus, 5, 11, 17. natione,
 patria; sed per ellipt. acc., Περσένιου, ἀνδρα (κατὰ) τὸ μὲν
 γένος Ἰταλιώτην, homine quidem Italus, 1, 8, 2. ἦν ὁ Περτινάξ
 τὸ μ. γ. Ἰταλιώτης, genere Italus, 2, 1, 9. Κλέανδρός τις ἦν, τὸ
 μ. γ. Φρύξ, genere quidem Phryx, 1, 12, 8. Ὁ Ἐλευκτός - ἦν
 τὸ γ. Αἰγύπτιος, erat Aegyptius, 1, 17, 14. Σεβήρος, ἀνὴρ τὸ
 μὲν γ. Λίβυς, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Μαισά ἦν τις ὄνομα,
 τὸ γ. Φοίνισσα, gente Phoenissa, 5, 3, 2. Ἀρσάνης, τὸ γ. Παρ-
 θιαίος, natione Parthus, 6, 2, 19. † τῆς δὲ συγκλήτου ἀνὴρ
 ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεαῖς, Ἰαλλικανὸς ὄνομα, παρχηρόνιος δὲ τὸ γέ-
 νος, genere Carthaginiensis, 7, 11, 6. † ἦν δὲ τις ἐν τῷ στρατῷ
 Μαξιμίανος ὄνομα, τὸ μὲν γένος τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, erat - Ma-
 ximinus nomine, oriundus ex intimis Thracibus, 6, 8, 1. ††
 Φύτει ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, moribus perin-
 de, ut gente, barbarus, 7, 1, 4. ††† μὴ δεῖν μηδέτερον γένος
 νοθεύεσθαι, neutrum genus, 4, 10, 13. neutram gentem, Rom.
 et Parth.

γεγεῖναι, trop. de persf. c. acc. persf. et abl. rei f. modi, ὁ δῆμος

τάσας γεραιρε (αὐτὸν) εὐφημίαις, ornat, 2, 2, 21. uti, proferre de f. erga, nollrat. beehren.

Γερμανία, Germania, 8, 7, 21.

Γερμανικός, Germanicus, subst. nomen viri, Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Germanicum, Neronis fratrem, 4, 5, 13. alias Britannicus dictus, sub Claudio vivens. Sed adi. de populo, τὰ πρὸς τὸν Γερμανικὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, Germanicum bellum, 6, 7, 12. bellum contra Germanos. † Titulus imperatorum, ἀντὶ Γερμανικοῦ λ. pro Germanico, 1, 15, 19. in statua.

Γερμανοί, subst., populus, οἱ Γ. γειτνιῶντες, Germani, 1, 3, 12. 4, 7, 4. bis. † τὰ μέχρι Ὀκείαν τοῦ Γερμανῶν ἐξῆν βαρβαρα 7, 2, 20. (1. 5. 10. 13.) πάντας τοὺς ἐπείνενα Γερμανοὺς, ulteriores Germanos, 4, 7, 3. trans Danubium, cf. §. 2. † εἰς Γερμανοὺς ἤπειγτο, in Germaniam, 6, 7, 11. ad f. contra Germanos, (cf. 5. 7. 9. 14. 17. 22. 24.) εἰς Γερμανοὺς ἐλθὼν, Germaniam ingressus, 6, 8, 8. Germanos invadens, aggressus, ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσονται, adversus Germanos transitur. 7, 1, 13. 16. †† p. adi. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τι πλῆθος ἐπήγετο λ. Germanorum equites magno numero secum ducebat, 8, 1, 5. qui Bg. ceperit pro gen. dupl. cf. 8, 4, 6. Γερμανοὶ δὲ τινες, it. 8, 6, 12. 8, 8, 3. 10. sq. 15. 19.

Γέρων, de pers., ea que certa aliqua, ἀνέπειθεν ἱατροὺς καὶ ὑπηρέτας, κακοεργῆσαι τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, senis, 3, 15, 4. Severi, it. 8. sq. sed φεῖδεται γέροντος, λ. seni, 7, 5, 9. Gordiano patri.

Γέτας, Geta, 4, 4, 7. sed ὁ Γ. 4, 3, 15. sic Γέτα ib. 12. sed τῷ Γ. ib. 14. sq. at semper τὸν Γέταν ib. 4, 13. 4, 4, 19. † τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου,) τοῦ Γ. καλούμενον, qui Getas vocabatur, 3, 14, 17.

Γέφυρα, propr. τὴν Φρουρὰν τῆς γεφύρας λ. pontis, 7, 1, 16. (λύσαντας τὴν γεφύραν ib. et §. sq. cum 8, 4, 4. sq.) τὴν γ. ζεύξας ib. διαβάς τὴν γ. 7, 2, 1. γεφύραις διαλαμβάνειν τὰ ἐλώδη χωρία 3, 14, 10.

Γεφυρώω, physf. de pers., c. acc. rei f. fluenti, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, quo pacto fluvium ponte iungeret, 8, 4, 8. supra fluvium construere pontem e lignis, navigiis, cupis; γεφυρώσας τὸν ποτ. postquam pontem imposuisset flumini, 7, 1, 13. εἴτε ῥεῖθρον γεφυρᾶται (ἔρει,) sive flumen ponte iungendum, 4, 7, 6. — †† εἰλὼν ἀπορία καὶ νῶν, ἃς ἔδει ζευχθεῖσας γεφυρώσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. quae iuncta oporteret f. deberent flumen instruere ponte; per tropum; ut dicantur ligna et navigia facere pontem in flumine. †† pass. de re ac fluvio ipso, τὸν ποταμὸν ναυσι διαλαμβάνων, αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας συνδεθειῶν, γεφυρωθέντα (αὐτὸν, τὸν ποτ.) εὐμαρῇ τὴν διάβασι τοῖς στρατιώταις παρέξεν ὤρετο 6, 6, 13. fluvium navigiis occupans his inter se colligatis cum (fluvium) ponte instructum putabat facilem transitum militibus praebiturum.

Γεωργέω, physf. de pers. c. acc. rei f. loci a) eodem, unde est compositum, ἡ Λιβύη, πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, multos habebat agrorum cultores, 7, 4, 9. multos habebat, qui terram f. agrum colerent, b) c. syn. δοὺς + χώραν γεωργεῖν, concessis agris ad colendum, 6, 4, 11. dans, concedens iis agros ad col. c) c. simili, τοῖς ἀμπέλων μὴ γεωργοῦσιν, iis, qui vitem non fererent, 8, 2, 8. d) oppresso casu loci, πρὸς οἶνον μάλιστα πολὺ γόνον γεωργοῦντες, vini praesertim secundum solum colen-

tes, ib. qui Bg. supplēvisse videatur Gr. subst. τὸ πῆδον f. πηδίου; cum procedat aequē, repetere e prr. γῆν aut χώραν. † ἔδωκα γεωργοῦσιν ἀτέλειαν, agricolis, 2, 4, 13. ubi in pr. e vi. lg. lect. m. d. praecedat Ἰταλίαν, ut iterum liceat explere illorum alterutrum γ. f. χ. it. ad locum † c. syn. verbo, ἐπιμελεσάντι καὶ γεωργήσαντι (αὐτήν,) curantem id (solum) et colentem, ib. 12. γεωργία, abf. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνδρωποι - γεωργία προσείχον, agriculturae, 2, 11, 6.

γῆ, qua pars inferior mundi totius, γῆς σεισμοῦς, terrae motus, 1, 1, 5. σεισμοῦ - προγενομένου γῆς, t. m. 1, 14, 4. At c. opp. οὐδὲ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. † in tacita opp. et relat. illa, Κρόνον, κατελθόντα εἰς γῆν 1, 16, 3. † τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum, 1, 5, 13 suppl. πράγματα, post εἰς οὐρανόν et syn. τῶν ἐν ἀνθρώποις. Sed opp. mari, p. terra firma, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀρχὴν 2, 10, 8. 4, 3, 19. μακρὰ γῆ καὶ θαλάττη πολλῇ διχρημένοι, magno terrarum maris quo intervallo discreti 6, 7, 10. γῆν καὶ θάλατταν ἐκτίσαντο, terram, 2, 11, 7. † simul c. adv. τὰ ἀπὸ θαλάττης - ἀναγκαῖα ἀνέτεμπεν εἰς τὴν ἀνω γῆν, ab ipso mari res continentem incolentibus necessarias, 8, 2, 7. v. ἀνω. † c. opp. syn. partim, et c. adiuncto, τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per terram, ib. Tum, quatenus confertitur, ἀρώματα, - ὅσα γῆ φέρει 4, 2, 16. τῆς γ. ὑπ' αὐτοῦ δεδωμένης 8, 5, 8. † κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν 1, 16, 7. τὴν γῆν ἐλεηλάτει, agrum, 3, 9, 17. † γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα νεκτεμένην, territorium, 3, 1, 12. Byzantium; † τοὺς τὴν γ. γεωργοῦντας 7, 4, 9. — Porro terrae regio, τοὺς τὰ ἀκτῖνα τῆς γ. κατοικοῦντας 1, 2, 9. μεσημβρίας καὶ τῆς ἀκτῖνας γῆς ζῶα 1, 15, 9. † θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς, ἡμετέρας τὲ καὶ βαρβάρου, ex omnibus regionibus, 3, 8, 1. τῆς βαρβ. γ. barbarorum regionis, 6, 5, 2. † μιᾶς γῆς οὐσῆς καὶ μιᾶς ἐξουσίας 4, 10, 10. †† οὐ περὶ ὄρων γῆς ἢ Φιλονεικία 4, 14, 14. it. ἐρήμων γῆ καὶ δυσβάτω φράζας τὴν ἀρχὴν, desertis locis, 2, 11, 9. † πολλὴν γῆν ἐπήλθεν, multum agri obivit, 7, 2, 6. sq. ἐδόξω πᾶσαν τὴν χώραν. † c. gen. tum rei f. loci, διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν, Mesopotamiam, 3, 9, 5. nisi gen. pendet ab adi. μέσ. sed cum gen. perf. f. populi, ἐπὶ πολὺ τῆς Παρσυσίων γῆς ἐλάσας, per Parthorum regionem, 4, 11, 12. 3, 5, 1. sed c. praep. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς, usque ad Eu. regfione, 2, 7, 7. † ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς γῇ, in nostro solo, 2, 11, 16. † τὰ Ἰλλυρικά ἔθνη, γενὰ ὄντα, καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν ὑπὸ Ῥωμαίσις γῆν, nec multum agri Romanis subiecti possidentes, 6, 7, 10. Qua pars minuta, χοῖ τῆς γ. σωρευθέντος, humo superaggesta, 8, 4, 11. Denique † improp. locus supra terram, quae proprie dr., οἱ μὲν ἄλλοι συνδρωπαῖς ταῖς ὀφθαλμοῖς εἰς γῆν ἐνεύσαν, in terram, 1, 6, 10. forsan in solo pavimento quae aedium, diaetae, it. 4, 3, 16. it. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτήν, proiecta humi, 1, 13, 2. it. ῥίψας ἀπὸ τοῦ σιμίποδος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit se humi, 7, 5, 8. εἰς τὸν νεῶν -, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γ. projecit se humi, 4, 4, 12. ††† γῆ ἢ χερσαῖος παμπλείη ὑπέσρωτο, arenā aurosa, 5, 6, 18.

γηραιός, propr. de perf., γηραιὸν ἔντα Μάρκον, senem Marcum, 1, 3, 1. 3, 15, 1.

γῆρας, propr. de perf., προῖσχόμενος, senectutem, 2, 3, 7. 4, 14, 3. 7, 5, 18. † ταῦτα οἶκοι μεμενηκότες διὰ γῆρας τῇ πρεσβύτῃ Γορόδιανφ ἀπηγγέλη 7, 9, 20. sed c. adi. ἐν γῆρα ἑσχάτῃ 7, 5,

18. † πρεσβύτερον, ἐν ἐσχάτῳ γῆρας παραφρονοῦντα 7, 8, 9. † πρεσβύτερον εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι 2, 5, 9. it. c. gen. pers. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδοῦμενοι ib. 14. ῥάσκειν, trop. de re vel pers. τὰ ἐκείνων (Ἑλλήνων) γηράσαντα, illorum status senio confectus, 3, 2, 15. sc. πράγματα, res, senio confectae, resp., civitates singulae, vel vires opes que pecuniariae et militares, it. urbes. calliella, terrae, agri, vastati, debilitati, exhausti; s. decrefcere, minui, debilitari, viribus, opibus, privari, s. cum amississent vires, opes, auctoritatem. γνέσθαι, de pers., cum nominativo dupl. et praep., δεσπῆς καὶ ἀσλοθέτης σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίνεσθαι, fit, 1, 9, 5. est; - it. c. dat. pers. τοιοῦτος κρατὸς ὀχληρὸς ἐκείναις γίνεσθαι 6, 7, 12. - sed de re, Φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ Θόνος πολὺς τῶν — γίνεσθαι, oritur, 3, 2, 4. † τὰ πλεῖστα τῆς χώρας - ἐλώδη γίνεσθαι, maior pars regionis paludescit, 3, 14, 11. paludosa fit, sc. μέρος, pleraque regionis loca paludosa fiunt; † cum praep. ἵππασία περὶ τὸ κατασκευάσμα ἐκείνο γίνεσθαι, fit, 4, 2, 18. Nominationum particip., ἵνα μὴ, γιγνόμενον (τοῦτο), ἢ ἀκατασήμενον, ne, quod geritur, 3, 11, 19. si id fiat, sc. caedes; sed c. artic. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνόμενῳ νέμοντες, ei rei, 4, 13, 10. ei, quod fiebat, vel suppl. subli. πράγματι, rei, quae fiebat, honeste, p. exonerationi alvi. † βουλόμενον κωλύσαι τὰ γιγνόμενα 7, 7, 8. ea, quae fiebant, sc. πράγματα. † c. opp. ὅσα τὰ γ., ὡς Φαῖλα, μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα λ. quanto praesentia, ut mala, magis odiosa sunt, 2, 3, 17. quae in praesens fiunt. γινώσκειν et γινώσκων, de pers., phys. c. acc. rei, et adiuncto, αὐτοῖς, δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, ἐγνωκόσιν ἀβατα τῶν τόπων, ipsis — scientibus, 7, 2, 11. sed et trop., de animo, ταῦτα ὑμᾶς ἐγνωκότας λ. reputantes, 2, 3, 24. haec cum sciatis, cognoveritis, audiveritis ex me; ὡς ἐγὼ τὴν τῶν Παϊόνων γνώμην, cognovim, 2, 9, 17. † ἐγνωσαν μὲν τὰ διαγγελλόμενα, intellexerunt rem omnem, 7, 8, 3. sq. οὐδέ τις - εἰδέναι τί προσεποιεῖτο. † c. adv. simul tacito, ἀρετῆς πείρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἐγνωσαν (τότε), ὅτε λ. quas cognoverunt, quando rel. ib. 8. † c. particip. acc. pers. p. inf., ἐπεὶ τοῦ δήμον ἡσυχάζοντα ἐγνωσαν, λ. ubi populum quietum esse intellexerunt, 2, 6, 6. quiescere. Sed singulatim aliud particip., c. acc. rei, γινούς ταῦτα, cum intellexisset haec, 3, 6, 1. † c. praep., γινόντες (ταῦτα) ὑπὸ Φήκης, quod intellexissent, 7, 10, 9. †† alio sensu, c. adv. ἐντιχῶς μᾶλλον γινόντες, ἢ εὐβούλως, felici potius consilio, quam prudenti, 3, 7, 4. sc. τοῦτο s. οὕτω, feliciter magis statuentes ita, quam prudenter s. consulte, decernentes; †† rursus alio sensu, c. acc. rei et praep., ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσει χάριν γινώσκων, gratias agens, 2, 8, 14. Sed Pass. sensu primo supra, trop. de animo, de re, c. abl. rei s. modi, ἐγνώσθη ἢ ἐπιβουλή παραδόξῳ τρόπῳ, innotuere insidiae, 1, 9, 4. cognita est, detecta. †† c. rectione dupl. οὔτε τὴν ἑλὴν, οὔτε, τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, neque quoad materiam, neque artificum quis fecerit, noscitur, 1, 11, 2. primo cum acc. rei ellipt., deinde cum pron. et per ellips. pronn., pro plenis rectis quae his, οὔτε δὲ ἐγνωσμένον ἐξὶν αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) κατὰ τὴν ἑλὴν, οὔτε ἐγνωσμένον ἐξὶν τινι, ὅστις τεχνιτῶν ἐποίησεν αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα, neque ipsum simulacrum, quoad materiam, neque, quis artificum id fecerit, notum est. † de pers. c. dat. pers. et adv. οὐδεὶς τῶν καὶ μετρίως ἐκεί. νη γινωσθέντων, eorum, qui et noti fuissent, 4, 6, 3. †† Med-

de persf. c. adv. et dupl. rectione, c. pron. et conjunct., οὕτως γινώσκ, τίνα τὸ κινδυνεύει ἐφίγμεν, καὶ ὅτι μὴ σιγήσεις πύξαςσι λ. cognosces, 2, 1, 23.

γίνεσθαι, med. A) per formam pass., de re, c. dat. persf., τὰ ἐκείνων Μακεδόσιον ἐκλάτα καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγέννηται, illorum status Macedonibus expugnabilis - factus est, 3, 2, 15. it. c. praep., εἰ τοῦτο εἴ ἐπιβολῆς εἴσθε γεγενῆσθαι, factum (esse) 2, 5, 12. † τὴν γέφυραν, - ἔργον μέγα - ἐπὶ τῶν πάλαι βασιλείαι γεγενημένον ἐν τετραπέδων λίθων, factum, 8, 4, 4. Sed, alia notione, de persf. c. dupl. nominativo tum subst., Φαυστίνα ἡ μήτηρ βασίλισσα γεγένητο, fuit, 1, 7, 6. sq. sic lyn: οὐδὰ, vel Faustina mater eius et ipsa nata erat (tanquam) imperatrix: δι-συνωμότης - γεγενῆσθαι λ. fuisse, 4, 14, 4. αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι, quod auctores defect. fuissent, 6, 9, 8, 3, 5. — tum adi., ὁ μὲν - στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοῦλον, qui bonus miles fuisse existimaretur, 4, 12, 1. † it. c. praep. εἰ γὰρ καὶ ἐν τοῦ κρείττους ἰπέρτεροι ἐδοκίμην γεγενῆσθαι οἱ Βάρβαροι, superiores viderentur fuisse, 6, 6, 9. it. c. dat. persf., αἰτίαι οὐκ ἄλλοι, ἀλλ' ἡ αὐτὸν ἑαυτῇ γεγενῆσθαι, fuisse, 5, 5, 2. B) forma med. a) de re, c. nominativo uno f. subst. rei privo, τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεταί, in fugam versi sunt orientales, 3, 4, 10. fuga sit f. oritur; it. 1, 12, 13. εἰ τις γένετο μεταβολή, fiat, 2, 3, 20. ὥς μήτε νεκρῶν ἀναιρέσειν γένεσθαι, fieri, 7, 9, 16. πολλὴ θορὰ ἐγένετο ὑπορυγίων λ. fuit, 1, 12, 2, 6. τοσούτος ἐγέν. φόρος, λ. facta est, 4, 9, 17. exstitit, 7, 7, 6. ἐγέν. ἀποστάσις, oborta est, 7, 1, 21. 6, 4, 13. γεγόναι συμβολαί, fuerunt, 7, 2, 17. γενομένης συμβολῆς, orto, 3, 7, 6. μάχης καρτερᾶς γενομ. commisso, 3, 2, 19. 7, 12, 10. † ἰσορροπὸν δὲ ἐπὶ πολλῷ τῆς μάχ. γενομ. cum anceps diu esset pugna, 1, 11, 5. (ubi adv. ε. π. cohaeret c. pr. adi, is. vel c. v. γεν.) προδοσίας γενομ. proditione facta, 1, 10, 15. — sed c. adv. συμβολαί - πολλὰς ἐγένοντο τροπαί τε τῶν λ. fiebant, 3, 14, 18. † ἐκαστὴ τῇ ταίχῃ ἐγέν. προσβολαί, fieb. 7, 12, 4. † πολλὰν σχεδὸν ἐκάστας ἡμέρας γενομένων προσβολῶν, cum fiebant, 8, 4, 19. † τοῦ ἔργου ἀπαλ' γενομένου, re semel peracta, 8, 6, 2. † ἐνίων, (ἐργῶν) πάλαι γεγόνότων, quorundam olim gestorum, 1, 1, 1. † τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μὴ ποτε γεγόμενον ἐργον 4, 6, 10. haec vero fuit postrema et non unquam facta res, f. postremum autem et non unquam patratum facinus hoc fuit. — Per praep. a) μὴ περ λίσσιν τις βελὴ ἀπὸ τῶν θυμάτων ἐπὶ τῇ πομπῇ γένετο, oriretur, 2, 6, 19. b) γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περσίου, facta inquisitione, 1, 8, 17. c) † ἐν προσχίματι ἐλαδελίας - ἔργα πολέμοι - ἐγένετο, facinora edebantur, 7, 7, 8. — γενομένων φόβου ἐν τῇ Ῥώμῃ, si fiebant caedes, 7, 3, 2. — ἔργων μεγάλων ἐν ἑλλήνῃ χρόνῳ γενομένων, rerum, - gestorum, 1, 1, 4. d) μάχαι καρτεραί γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, praelia existunt, 3, 2, 5. γεγενῆσθαι ἀκροβολισμὸν κατ' ἑτέρα χωρ. exsisterunt, 3, 7, 5. σιγήρη, μὴ τὴν σφόδρην μόνον κατ' ἐκεῖνα γένεσθαι τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν τίχην ἐμείαν, fieri, 3, 4, 7. γενομένης τῆς ἡσυχίας κατὰ τὴν Ἡλίκιον, accepta clade, 3, 2, 11. facta; — † τῶν κατὰ Συρίαν γενομένων, haec dum in Syria fiebant, 3, 3, 7. † ἐγένοντο τιναί κατ' ἐκεῖνα καιροῦ καὶ διασκήμια, exsisterunt, 1, 14, 1. †† e) τὸ ἀγαλμα, γεγόμενον ἐν ταῖς - ἐκβολαῖς, delatum ad ostia, 1, 11, 10. cum venisset, f. cum esset in f. ad flum. †† f) παρὶ σίμαχον - τοῦ Φαρμάκου γεγομένου, cum ad somnolentum venenum se inlinuisset, 1, 17, 23. venisset, f. cum

esset ad; ἥ sed c. praep. et adv. simul, διό περ εὐκότως ἐν
 ἡμέραις τῇ καὶ ἑξήκοντος διαστήματι οὐχ εὐκρινέστερα τὰ ἐπιτηδεύμα-
 τα, exstiterunt, I, 1, 10. ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις
 πολέμοις, illis in Media crebris conflictibus, 6. 6. q. conflicti-
 bus in Media saepe factis, I. qui in M. saepe facti sunt. Sed
 c. dat. persf. μήποτε μέγιστον πάσι - γένετο, exstitit, 6, 3, 3. it. c.
 adv. Ἰλίου καὶ Τροίας πολέμου ἐκεῖ γένεσθαι, bellum ibi gestum
 (esse), I, 11, 4. Sed c. subst. et adi. τὸ τῆς Εἰρήνης τέλειος κα-
 τελεχθέν, μέγιστον - γένετο, quod maximum fuit, I, 14, 4. τὸ μέγιστον, ἀδελφ. - γένετο, odium, securum iam red-
 ditum, 7, 7, 3. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum disparuisset
 corpus, I, 11, 6. τῇ διαίτη, στρατιωτικῇ γενομένη, 5, 2, 12. vi-
 ctus, qui militaris erat s'esset: † αἰφνιδίῳ γενομένης τῆς ἐπ' Ἰτα-
 λίαν ὁδοῦ, cum repentinum obvenisset hoc in Italiam iter, 1, 7, 8,
 25. fuisset; πρὶν διαβόητον γένεσθαι τὸ πρᾶγξεν, priusquam di-
 vulgaretur factum, 3, 11, 20. notum fieret; εἰ καὶ ἐπιμηκετέρα
 γένοιτο πολιορκία, longior fieret, 8, 2, 15. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς
 ἔκρημη τοιαύτη ἐγένετο, talis fuit, 7, 1, 18. † τερεῖν γίνεται τὸ
 ποτε ζῆλον, durum fit, 6, 7, 16. sed simul c. adv. ἐντεῦθεν
 μετὰ τὴν ὁρμήν τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignati populo ὁρμή-
 τα (est) 7, 12, 1. sed simul c. praep. etiam, ἤδη καὶ τοῦ Θέου
 διαβόητου γενομένου ἐπὶ τῶν ὁμογενῶν, iam etiam caede divul-
 gata, 1, 4, 10. cum nota esset facia. et c. praep. sola, καὶ οὕτω
 τῆς πύλης. it. τῆς κατακλιθεὶς γενομένης, cum lethale vulnus in
 iugulo factum esset, 4, 13, 12. † At simul cum dat. persf. αὐ-
 τῇ πρώτῃ - αἰτία τῶν μειρανίῳ μέσους ἐγένετο, haec prima causa odi
 adolescenti exstitit, 1, 8, 14. † πρὶν ἔκπρητα τῶν δήμων γένεσθαι
 (ταῦτα,) antequam res innotescat populo, 3, 12, 15. nota fie-
 rent; quibus in locis duobus prom. sunt loco subst. Per du-
 plex subst., alterum in substantio, alterum in praedicato, et simul
 c. dat. rei, it. c. adv.; ἐπὶ δάκρυα κρημνὸς βαθεὺς τοῖς ὕδασι πόρος
 γίνεσθαι, fit, 3, 3, 2. † τὸ μήτε - ἐπεξίεναι τινα - ἀρχηγόν - καὶ
 εἰ; τὰ ἐπίοντα ἐγένετο ἀδ., fuit, 2, 6, 22. † εἰ περ αὐτοῖς καὶ μά-
 λιστα γένοιτο ἀταλίας αἰτίων 8, 3, 9. † πλεονεχίαν, ἢ μὴ
 πρότερόν τινα ἐγένετο; fuit, 3, 11, 2. † ἱστορίαν - ἱστορίαν ἐς
 συγγραφήν, οὐκ ἀνεπαῖ τῇ γνῶσιν καὶ τοῖς ἔργον εἶσεσθαι προσδο-
 κῆσαι, non iniucundam cognitionem etiam posteris fore spe-
 rans, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu. ††† c. coni. τῆς
 αὐτῆς ἐπεὶ αὐτῶν ἐπὶ αὐτοῖς εὐδαιμονίας, εἰ περ γένετο, tanquam apud
 alios futura felicitate victoriarum. si contingat, 8, 3, 12. si quidem
 s. si tamen ea felicitas contingat. s. id fiat: ††† ἰσ. inf. ἐπὶ -
 ἀναγκῇ ἐγένετο, τῇ προσδύαν ἀπομένεσθαι, λ. necesse fuit, 1, 8,
 9. Separatim particip. cura artic. tum praef., τὰ πλεῖστα τῶν
 γενομένων λ. pleraque eorum, quae fiebant, 2, 10, 6. it. cum
 praep. χαίρειν τοῖς γενομένοις ἐπὶ τῶν βαρβάρων προσποιεῖται, de-
 lectari se ea re barbarorum, 4, 11, 3. iis. quae fiebant a barb.
 — tum aor. 2., ἡδύται τῶ γενομένῳ, laetus eo, quod factum
 erat, 3, 3, 13. κούφαι τὸ γενομένου βουλόμενοι, cum celare fac-
 tum vellent, 2, 1, 1. id. quod s. ev. πρῶτον ἰδόντες τὸ γενο-
 μένον, conspicati facinus, 4, 13, 13. αἱ - τὰ γενομένα θεωροῦντο, ut, quae
 gererentur, spectarent, 3, 4, 11. ἢ μὴ μόνον αὐτοῖς τὰ γε-
 ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχωσι, res gestas, 7, 2, 15. αἱ ἐπύθετο τὰ γ.
 audita ea re. 3, 6, 1. ea, quae facta erant. — tum fut. δεικναι
 τοῦ γενομένου ἔργου, ultores patrandi facinoris, 7, 4, 1. —
 b) de persf. Per notionem vulg., c. subst. et adi., εἰ ἐπαῖς ἡμῶν

εὖς ἐγένετο, fiebat, 8, 5, 1. ἐπεὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἔγενετο, potitus fuit, 1, 10, 3. compos factus est; it. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐγκρ. γένηται, ubi imperio potitus fuisset, 3, 10, 15. Φοβρῶν - ἀλλότριος ἐγένετο, εἰς τὸ Φιλάνθρωπον ἐπιβρεπῆς, fuit, 6, 9, 16. † εἰ μὴ καί κεν οὖν σύμφησαι ἐγένοντο ὁ, 1, 4. assensores essent, assentirent; † ἀνὴρ γενναῖος γενοῦ, sis, 3, 11, 15. esto; Φοβερώτερος γενόμενος, 3, 10, 15. cum esset f. fuisset; εὐθυμότερος - γεν. hilarior factus, 6, 6, 13. σχεδὸν ἰσαρίθμου γενομένου τοῦ - στρατοῦ, cum fuerit, ib. 10. Ἀντωνίου - πολεμίου γεν., Antonii, hostis sui, 3, 13, 8. Ant., qui erat hostis ipsius; ἐν οὐκ ἀπέκτεινε, τῶν Μάρκου ἐπαίρων - ἐπιμέτατον γενομένου 2, 1, 10. etsi erat; ἀπιστον γεν. λ. ut qui inf. exstiteret, 7, 1, 24. † simul c. adv. ὅλῃα πλουσιωτάτος ἐγένετο, evasit, 1, 8, 16. nisi adv. cohaeret c. adi. † εὖθα καὶ τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα Ἀφάνη γενέσθαι, disparuisse, 1, 11, 5. nisi adv. cohaeret c. v. ἀρπ. † μηδενὸς ἐμποδῶν γενομένου, nemine impediēte, 8, 2, 1. cum nemo fuisset impedimento. At c. dat. pers. simul, εἰ μὴ τοῖς οἰκείοις - βαρύτερος ἐγεγόνει καὶ Φοβερώτερος, fuisset, 7, 3, 1. δεδιώς, μὴ τῇ συγκλήτῳ εὐκαταφρόνητος γένηται, fieret, 7, 1, 5. Sed c. abl. modi, τούτοις - καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι καὶ ἐνδοξοὶ γεγόνασιν. evasere, 1, 6, 17. facti sunt. Porro c. subst. duplici, uno in subiecto, altero in praedic., ὑμᾶς - αὐτοὺς γενέσθαι Φρονῆς, fieri, 2, 5, 10. † διὰ τὸ (ἐπαρχον) ἐπαρχος - γεγενέσθαι 8, 8, 8. eo, quod praefectus fuisset; ἐπαρχος - γενομένος, qui praefectus fuerat, 2, 6, 12. ἐπαρχον ἐπιστῆσαι - ἀρχιστῆν τινα γεγονότα, quendam, qui saltator fuerat, 5, 7, 12. τῆς ἀποστάσεως γεγονότα ἀρχηγόν, qui fuisset, 7, 1, 24. ἀδελφῇ ἐγεγόνει (αὐτῇ) Ἰουλίαν, fuerat, 5, 3, 2. Ἰουλίαν ἀδελφῇ γενομένην, ut quae fuisset, 5, 8, 7. ἦν - κοινῶν; τῶν κινδύνων γένῃ, fueris, 7, 5, 16. μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, fieri, 4, 10, 4. αὐτοῦ καὶ Κρόνον - γενέσθαι ἕνον, factum fuisse, 1, 16, 3. οἰκέτης βασιλικὸς γεόμενος (αὐτός,) factus, 1, 12, 8. διάδοχος αὐτοῦ γεν. cum sibi succellor fuisset, 3, 2, 6. Βαλβῖνος, γεν. εὐπατριῶν, patricii generis homo, 7, 10, 7. qui fuit patricius; οἱ γεόμενοι τινῶν κατήγοροι, qui aliquos accusassent, 7, 7, 5. qui fuissent aliquorum accusatores. † τὴν γυναῖκα γενομένην αὐτοῦ, coniugem quondam suam, 4, 5, 7. illam, quae fuerat coniux ipsius; † c. abl. temporis, ἀμαζοῖσι τῇ ἡλικίᾳ γεόμενον παιδικά, quia fuisset, 3, 10, 11. † per adi. et subst. simul, Ἀδείωντῶν, ὡς στρατιωτικόν τε καὶ ἐπαρχον οὐ Φαῦλον γεόμενον 4, 14, 3. ut qui fuisset; καίτοι τῆς ἀρπαγῆς - ἀρχηγοῦ καὶ ἐμογενέμονος - γενομένου, quamvis fuit, 7, 1, 22. † cum adv. τὰ ἄλλα - γεόμενος μὴ Φαῦλος ἀνδρωπός, cum aliquin fuisset, 3, 4, 15. nisi τὰ ἄλ. cohaeret c. adi. φ. † cum adv. et dat. pers. οἰκέτην, ὀλέθρου τοσούτου τοῖς μὲν αἰτίων ἤδη γεγονότα, λ. qui fuit, 1, 13, 6. Per notionem potissimum Lat. verbi subst., cum uno subst. pers. et dat. pers., τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἔγενοντο πλείους, ἀρρενες δὲ δύο, fuerunt, 1, 2, 1. habuit; γενέσθαι αὐτῷ ὑμῖς αὐτῷ ἐνός ἐμοῦ πατέρες πολλοί, esse, 1, 4, 9. subφρονας - γαμβροὺς αὐτῷ γενέσθαι δέλων, fieri, 1, 2, 3. esse, habere; — cum praep., ἐν Κιείσας τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα; Caesaris honore et auctoritate praeditum, 3, 7, 19. cum, qui fuit in; ἐν τῷ τῆς βασιλείας γεόμενος νόματι, imperii adeptus nomen, 7, 9, 6. ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γεν. cum saepe exercitiis praefuisset, 7, 10, 7. ὁρῶσα, ἐν ἀρχῇ τὸν νεανίαν γεόμενον, in imperio constitutionem, 6, 1, 11. ἐν βασιλικαῖς - ὑπηγεσιαῖς γεόμενος, in

principalib. officiis versatus, 1, 2, 10. †† τῶν ἐν τιμῇ γενόμε-
νων ἢ θρασύτητα τοῦ γέροντος, qui honoratiores fuissent aut cultor-
es senis, 3, 15, 9. eorum, qui essent s. fuissent in honore aut
servitio senis, i. in amore et aestimatione senis, et servi ipsius;
ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας γενόμενος, vigente aetate, 6, 3, 2. in vigore
aetatis constitutus; τὰς θυγατέρας, ἐν ᾧρα γενομένης, filias matu-
ras, 1, 2, 3. quae s. si aetate nubili erant, s. in aetate matura
constitutae erant s. versatae; γενόμενος ἐν ἀπογνώσει, redactus
ad desperat. 3, 4, 13. 7, 12, 9. in desperatione constitutus, 7,
9, 9, 20, 2, 13, 21. ἐν δέει γενόμενος, cum in metu esset, 5, 8,
13. ἐν παραχῇ γεν. in perturbatione constitutus, 6, 9, 1. †
simul c. adv. ἀπαξ ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in desp. constituti, 7,
5, 1. †† βουλόμενος, ἐν εἶδει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος εἴψεως
τὴν σύγκλητον, cupiens adflescere illius habitus spectaculo sena-
tum, 5, 5, 11. †† simul c. gen. temporis, p. adv., ἐτῶν τρι-
ῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, nec in armis
fuerunt, 6, 6, 11. †† ὡς ἐντὸς τοῦ ἐρύματος γένοντο, ut essent
intra, 3, 2, 11. † τῷ στρατῷ, - ἐξω μάχης γεγονότι, qui extra
pugnam fuerat, 3, 7, 9. †† Ἀρταβάνω, τοῦ κατ' ἡμᾶς γενομέ-
νου, qui nostra aetate fuit, 6, 2, 20. † εὐγενέστατος τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante se imperatorum, 1, 17, 26.
eorum imperatorum, qui ante se erant. Per notionem Lat.
passor, c. acc. temporis et adv., περὶ ἔτη γεγονώς λ. annos natus
circiter rel. 5, 3, 7. 8, 8, 21. 5, 7, 7. sed c. adv. alio, ἀν-
δρα, εὖ γεγονότα, virum natalibus clarum, 7, 5, 4. v. εἶ. †
sed simul c. praep., ἐκ προγόνων εὖ γεγονότα, a maioribus gene-
rosum, 3, 5, 5. † τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις εὖ γεγεννημένων, apud
ipso nobilibus, 7, 4, 5. †† Per notionem Lat. venio, non
tamen summe necessariam, c. adv., ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης,
cum prope Romam esset, 1, 7, 4. ἐκεῖ γενόμενος, quo postquam
pervenisset, 4, 11, 13. cum ibi esset, 6, 4, 5. At c. praep.
a) εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γένοιντο, ubi Romam pervenissent, 4, 1, 4. s.
Romae essent; γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ, cum venisset A. 3, 3, 5.
cum pervenisset A. 5, 1, 2. ut A. pervenit, 6, 6, 5. dum esset
A. 8, 7, 7. † ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ, cum essent ad
castra, 2, 2, 11. † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, cum pervenisset in
hostil. regionem, 7, 2, 6. γενομένων αὐτῶν ἐν τῷ πεδ.ῳ, cum per-
venissent in campum, 8, 2, 3. b) ἐπὶ ταῖς ὁχθαῖς - γενόμενος,
ubi ad rip. pervenit, 4, 7, 2. c) γενόμενοι αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰτα-
λίαν, cum venisset in Italiam, 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς
ἀγορᾶς ἐγένετο, postquam ad initium s. pervenit, 2, 6, 7. ††
ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt, 3, 15, 13. †† κατ'
αὐτὸν γενόμενος, secum solus, 4, 12, 14. cum esset secum s. so-
lus; d) εἰ γένοντο παρ' αὐτῷ, ubi pervenissent ad ipsum, 3,
5, 8. τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum apud ipsos essent, 3,
4, 20. e) ἐπεὶ ἐγένετο πρὸς τὴν ποταμῷ, ubi pervenit ad fl. 8,
4, 2. ἐπεὶ πρὸς τῷ στρατοπέδῳ ἐγένοντο, ubi ad exere. pervene-
runt, 2, 13, 6. γενόμενοι πρὸς τῷ τείχει, ubi ad mur. pervene-
runt, 5, 3, 24.

Γλαβρίων, Glabrio, viri nomen, 2, 3, 8.

γλυκύς, de re, propr. ἢ ἀπόλαυσις, suavis, 6, 5, 8.

γλώττα, physf., c. opp. διὰ γλώττης προέτετο, ὅσα μὴ ἔφαιε ἐπὶ γλώ-
μης, linguā proferebat, 2, 9, 18. ora. it. cum adiuncto, τὰ
διὰ φωνῆς καὶ γλῆ. προφερόμενα, linguā, 7, 8, 4.

γνήσιος, physf. de persf., οὐ μόνον τίς εἰς γνήσιον μεταδίδωσιν, legiti-

mum, 3, 6, 11. ἀδελφοῖς γνησίοις, germanos, ib. 4. sed trop.
 de re, ᾧ γνήσιον ἦν ὄνομα Βασσιανός, verum, 5, 10, 9.
 γνώμη, utr. facultas animi, intellig. et volunt., c. opp. διὰ γλώτ-
 της προίετο, ὅσα μὴ ἔφερον ἐπὶ γνώμης, in animo, 2, 9, 18. †
 per acc. ellipt., Φροντίσι (κατὰ) τὴν γνώμην ἐταράττετο, curis ani-
 mus eius turbabatur, 2, 3, 1. animo; ἀνδρωπον. ἄλλως ὄντα τὴν
 γν. χαυνον καὶ ἀπλοικώτερον, vanae mentis, 2, 15, 4. Sed de
 intellig. sola vel praecipue, † πίσει γνώμης, fiducia voluntatis,
 2, 4, 5. persuasione animi s. mentis. †† τὸ ἀγγίνου τῆς γν.
 acumen ingenii, 2, 14, 3. † μετέωρον τὴν γν. ἔχοντες, suspen-
 sis animis, 3, 13, 8. † per acc. ellipt. c. opp. ἐξέπλάγη μὲν
 τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γν. 3, 11, 17. percussus animo,
 non autem turbatus mente, servans facultatem cogitandi et con-
 silii capiendi et respondendi; sq. syn. φρενῶν. Tum de vol-
 untate tantum vel potissimum, τῆς ἐμῆς γ. τὸ πρᾶον λ. animi,
 2, 8, 2. ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γν. ἐκίνη-
 τον, an. 7, 7, 2. † per acc. ell. τῶ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,
 φύσει μὲν ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῃ, levissimi ingenii, 4, 8, 18.
 — Pro parte voluntatis certa, per acc. eundem, οὕτω ὁ Σεβήρος
 ἀρθεὶς τὴν γν. sublatis animis, 2, 9, 9. erectus animo, suscipiens
 cupiditatem rerum agendarum, (Muth,) vel elatus, arrogans fac-
 tus; sed † c. opp. δυνάμει, γνώμη καὶ ῥώμῃ μηδεμιᾶς - ἀπο-
 δεύσης, animis, 6, 5, 23. virtute bellica, fortitudine animi. —
 Pro parte totius aut intellig. aut volunt., s. modo cogitandi et
 cupiendi, nostrat. *Gefinnung*, c. gen. pers. φιλεῖ πως αἰετὶ τὸ ὑπὴ-
 ριον ζήλῳ τῆς τοῦ ἀρχοντος γνώμης βιοῦν, sententiam, 1, 2, 8 οὗς
 ᾔδει ἀρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, suo an. 7, 4, 4. † c. opp.
 ἔξεν τοῦ Περτινίκου οὐ μόνον τοῦνομα, ἀλλὰ καὶ τὴν γν. an. 2, 14,
 7. Etiam nominatim in notione favoris s. odii, ῥάσις καὶ διάφο-
 ρος γνώμη ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι, seditio et discordia, 3, 2, 13. di-
 versus sensus, div. sententia, div. studia, div. odia, partim in
 Nigrum, partim in Severum; sq. ἀπεχθεῖα τινα ἢ εὐνοία, i. ἐν
 διαφόρῳ καὶ ἐναντίας γνώμης - ἐν ὅλοις εἰσὶ, consilio, 1, 13, 5.
 sq. οἱ μὲν μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ ζέροντες. † ἡ περὶ ἐκείνου σπου-
 δὴ καὶ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίταλον αἰετὶ τὴν γν. τῶν
 ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς, sensum, 3, 13, 4. propensionem;
 amor et aemulatio in spectaculis habuit secum hoc, ut in diversa
 et contraria inclinarent, cf. 3, 10, 6. † παρῆλθον, πεισσομενος
 ὁμῶν, τίνα γνώμην ἔχοιτε, quid animi haberetis, 2, 8, 5. quem
 animum; τίνα τοίνυν ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae mens sit ve-
 stra, ib. 8. quae sit vobis mens; † ἣν εἶχον γν. λανθάνουσαν,
 ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, 8, 8, 5. quem habebant
 sensum occultatum; sed c. gen. pers., πείραν τῆς γν. τῶν στρα-
 τῶν λαβεῖν, experiri animos milium, 2, 2, 1. periculum fac-
 cere animi mil. s. voluntatis; † πείραν τῆς γ. (αὐτοῦ) λαμβά-
 νουσα 1, 8, 10. διαγγελλείσης τῆς τοῦ δῆμου γν., voluntate, 2,
 7, 9. ἐν τῇ τῶν καλούντων γν. ex vol. 2, 8, 7. †† τοὺς ἐκεί
 στρατιώτας ὁμογνώμονας ἔσεσθαι τῇ τε Ῥωμαίων εὐχῇ, καὶ τῇ τῶν
 κατὰ τὴν ἀνατολὴν στρατοπέδων γνώμῃ, voluntati, ib. 18. πρὶν ἢ
 μαθεῖν τὴν γν. τῆς συγκλήτου, sententiam, 2, 3, 5. ὡς ἐγνώ τὴν
 τῶν Παιόνων γν. animos, 2, 9, 17. γραμματα, τὴν Ῥωμαίων
 γν. δηλοῦντα, mentem, 7, 7, 11. διὰ τὴν τῶν Ῥώμ. γν. volunt.
 2, 8, 11. †† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμ. γνώμην τοιαῦτα ἦν, ani-
 mus talis erat, 7, 7, 15. † ἐμπερίζοντο πάντων αἱ γνώμαι, studia,
 4, 5, 3. Pro parte voluntatis, alio sensu, c. praep. εἰ μὴ κατὰ

γνώμην προχωροῖν, ex sententia, 2, 3, 21. 3, 9, 3. βιώσεις τε καὶ
 γν. ἐν τοῖς οἰκείοις, ex animi vestri sententia, 8, 7, 14. e voto. —
 Pro eadem, extra se exferente, μηδὲν τι πράττειν ἀνευ τῆς ὑμέ-
 τερας γ. sine auctoritate vestra, 5, 1, 15. volunt., consil. it.
 c. gen. pers. δικαιουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης
 γυναικός, consilio, 6, 8, 7. πάντα ἐπράττετο τῇ γν. τῶν πατρῶων
 Φίλων, consil. 1, 6, 1. † per verba adeo, in concilio. τοῦ πλεί-
 στου γνώμης, ex plurium mente, 7, 10, 6. suffragio, vulgo vo-
 to, nostrat. *Stimme*. † alio sensu, c. gen. pers., γνώμη θεῶν
 ἡρᾶτό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, volunt. 1, 14, 10. decreto, con-
 silio; it. de hominib., ἐσφηνεν αὐτοῦ τὴν γν. ἢ τύχην, consilium,
 6, 5, 10. post αἰρεῖα βεβούλευτο. † ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ
 πολέμου τὰς ἐκατέρων γν. ἐκρίνεν, consilium, 3, 7, 4 post pr. γνόν-
 τας - εὐβούλως. † ὁ δῆμος, οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθάνου-
 σαν γν. volunt. 4, 9, 1. †† ἐπεὶ τὴν γν. αὐτοῦ (αὐτ.) ταύτην
 ἀνῆνεγκε πρὸς Μαρκίαν, consilium hoc factum, 1, 16, 9. i. q. 19. §.
 τὴν βούλησιν λ. †† c. opp. οὕτω Σεβήρος τύχην μᾶλλον, ἢ γνώ-
 μην, κεκόσμητο νίκην, consil. 3, 9, 21. ὁμοῦ ἐπταίσε καὶ γνώμην καὶ
 τύχην, consil. 5, 4, 23. Ἀλέξανδρῳ, σφαλέντι καὶ γνώμην καὶ τύ-
 χην, consil. 6, 6, 4. †† ἀνάγκη μᾶλλον, ἢ γνώμην, ἐς Φιλίαν πε-
 ριηγετο, volunt. 4, 15, 14. it. per praep. τὰ δραστήοντα παρὰ
 γνώμην αὐτοῦ τετολμημέναι, contra illius sententiam, 1, 13, 10.
 — c. adiuncto, βία καὶ παρὰ γν. τοῦ δήμου ὠνησάμενος τὴν ἀρχήν.
 praeter voluntatem, 2, 6, 13. † ἀσχάλλων καὶ παρὰ γν. εἶχε
 περὶ ἐξόδου, praeter animi sui sententiam, 6, 3, 1. ††† μὲν
 γνώμην καὶ ψυχὴν ὁμοίως Μαξιμίαν μεμίστηται 8, 5, 15. una mente
 et animo; †† per acc. ell. παύσασθαι (ὑμᾶς χρὴ) ἥδη τὰς ψυ-
 χὰς καὶ τὰς γν. διηρημένους, mentibus et sententiis, 4, 5, 15. —
 †† c. adiuncto alio, τὴν δὲ μὲν ἥδη καὶ τὴν γν. περὶ τὴν ἵπποδρο-
 μίαν ἔχων, studio et animo, 4, 12, 12. cupiditatem et mentem
 f. animum, i. cogitationem; †† c. gen. pers. ἐπεὶ μήτε γνώμην
 εἶτι, μήτε δὲ μὲν ἐφ' ἑρῶν αὐτοῦ, nec animum, nec intentionem,
 4, 5, 11. mentem, sententiam, modum cogitandi, quo frater
 quis utitur, quo quis reputat, se fratrem esse, nostrat. *Gefin-*
nung, et per cognationem hanc interiorē debere se fratri offi-
 cia quaedam peculiaria.
 γνωρίζειν, de pers. phys. c. acc. rei, γνωρίζεις τὴν Κορνήλιου χεῖρα,
 nosti, 2, 1, 23. agnoscis; γνωρίσας τὴν τοῦ li. χ. cum cognov-
 isset, 1, 17, 9. agnovisset; † trop. γνωρίζοντων αὐτοῦ τὸν
 τρόπον, non ignaris eius ingenii, 2, 14, 3. nescenitiam; †† c.
 acc. pers. γνωρίσαι τοὺς ὑπὸ συγκλήτῳ ἀναδειχθέντας ἀποκρίματα,
 ut agnoscerent, 8, 6, 4. acciperent, approbarent etiam pro impe-
 rator. Sed Pass. phys. τὸ γένειον ἀποκρίματος, ὡς μὴ γνωρίζοι-
 το, agnosceretur, 5, 4, 12. deprehenderetur, quis esset; —
 †† trop. c. dat. pers., praep. et adv. it. opp., πάντας τοὺς Ἀλβί-
 ου Φίλους, εἴτε ἐκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης αὐτῷ γνωρισθέντας, ipsi
 familiares, 3, 8, 4. noti essent, fautores, benevoli; ut minus
 quid, quam pr. φ.
 γνωρίζω, trop. pass. de re, c. adv. et dat. pers. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ
 πρᾶον ἴσως ἐστὶν ὑμῖν πάσαι γνώριμοι, nota, 2, 8, 2. sed c. ad-
 iuncto, ἢ φήμην ἔκπερα καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς στρατιώταις,
 vulgaret et notificaret, 2, 7, 10. nota fac.
 γνωρίσιμος, trop. pass. c. praep., ἐν συγκλήτῳ γν. οὐκ ἄσημος, fama no-
 minis, 7, 5, 12. notitia; it. διαρρῶν γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίοις 2,
 15, 3. notit. apud f. inter Rom. Sed act. οὐκ ἀχαρὶν ἔχοντα

- γνώσει τοῖς λ. scientiam, I, 11, 14. †† ἰσορίαν - ἡθροισα ἐς συγ-
γραφήν, οὐκ ἀτερετὴ τὴν γν. καὶ τοῖς ὕστερον ἔσεσθαι προσδοκῆσας,
non iniucundam cognitionem, I, 1, 4. vel non iniucundam co-
gnitu, per ell. acc., p. οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γν. Sed c. gen. rei,
Φιλοσοφίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσιν, ἐπιστώτατο, notitia,
I, 2, 6. τῇ τῶν χωρίων γνώσει, peritia, 3, 14, 19. †† ὅπως τὴν
τῶν πραττομένων γνώσιν Θιάσωσιν, famam, I, 9, 20. qui Bg. le-
gerit Φῆμην, cum procedat et vulg. p. notitia. †† cum gen.
perf. et opp. ἐπιφέρειν τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δ' - γνώσιν Ἀλβίνου,
notitiam, 3, 8, 13. genus amicitiae minoris, favorem, benevo-
lentiam, nostrat. *Bekanntschafft*.
- γοητεία, propr. τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, praestigias,
4, 12, 6. magorum.
- γονεὺς, propr. c. tacita relat. et opp. συνηλθον (οἱ νεανίαι) ἅμα γε-
νεύσι, parentibus, 4, 9, 10.
- γόνυ, propr. de homin. ἐς γόνυ βρεχομένος, genu tenus, 7, 2, 11.
- Γορδιανός, Gordianus, triplex, 1) pater, imperator Rom. 7, 5-
3, 5, 17, 19. cognomine Ἀφρικανός ib. 19, 7, 6, 1, 5, 21, 7, 7,
4, 7, 8, 16, 7, 9, 5, 8, sq. 16, 20, sq. 7, 10, 1, 12, 14, 8, 1,
1. 2) filius eius, vulgo Gordianus secundus dictus, 7, 9, 10,
7, 10, 1, 9. †† τὸν Γορδιανὸν ἅμα τῷ υἱῷ σεβαστοῦς ἀναγορεύουσι
7, 7, 4. Γορδιανούς ἐκείνους 8, 6, 5. 3) Gordianus tertius, vul-
go, 7, 10, 14. τῆς συγκλήτου Χαίσαρα αὐτὸ ἀποδείξας ib. 15, 1.
9, 8, 6, 4, 8, 7, 22, 8, 8, 16, 21.
- γούν, notione 1) causali, εἰ γ. si enim, I, 1, 5. οὐδεὶς γούν,
certe, 3, 8, 14. κήρυκες γ. ergo, ib. 19. it. αὐτὸς γ. Ῥω-
μύλος λ. 4, 5, 12, 5, 4, 20. sane 6, 1, 15, 6, 6, 11. siquidem 7,
6, 2. 2) illativa, τότε γ. ergo I, 15, 9. igitur 2, 9, 16, 3, 4,
19, 3, 8, 15, 3, 14, 6. quocirca 4, 1, 4. sane 5, 1, 7. utique
6, 9, 17, 7, 3, 6. itaque 8, 4, 28. 3) restrictiva, τὰ γούν λ.
sane I, 14, 12. saltem, certe, it. 2, 1, 15. quae notio est e pri-
ma parte γ, ut secunda e post. οὖν. †† per loca ambiguae
notionis, ἐτι γ. sane 3, 1, 15. quae notio affirmandi et ipsa est
e γ, ubi tamen et procedit saltem; πολλάκις γ. certe 3, 6, 22.
ubi valet etiam igitur; ἤδη γ. 3, 13, 16. saltem s. igitur; πλεί-
στους γ. ergo 7, 3, 8. vel salt., εἰληφθε γ. saltem 2, 3, 10. vel
igitur.
- γράμματα, phys. universe, pro epistola, ad aliquem scripta, τὰ γρ.
ἔλεγεν, ὅτι λ. litterae 4, 10, 3, 6, 2, 9. ὑπερίμνησε τὰ γρ. τῶν
ib. 11. γρ. ἐτάραξε τὸν Ἀλ. 6, 7, 4. ἐξεπέμφθησαν γρ. πρὸς πάν-
τας, τὴν Ῥωμαίων γνώμην δηλοῦντα λ. 7, 7, 11. Θεραπεύσας διὰ
γραμμάτων πάντας, litteris, 2, 10, 1. πολλὰ διὰ γρ. ἐμάσαντι Σεβ.
per litteras, 2, 15, 4, 6, 2, 8, 7, 2, 15. † τοῖς βασιλεῦσι ἀρ-
κούμενον γραμμασι, lit. 1, 9, 21. opp. pr. ῥήμασι. † At γράμ-
μασι τῷ ὀημῷ τὴν νίκην αὐτοῦ δηλώσας, per litteras, 3, 8, 2. it.
γράμμασι καὶ πειθοῖ παῦσαι τοῦτον τῆς λ. 6, 3, 11. † ἐντυχεῖν
τοῖς γρ. 4, 12, 12. γράμματα Φιλικά ποιήσας I, 9, 20. † ἐποίη-
σε ὀημῶς γρ. πρὸς τὸν δῆμον, δι' ὧν ἐδήλου λ. publicum scri-
ptum, 7, 6, 6. ἐπισέλλει αὐτῷ Φιλικώτατα γρ. 2, 15, 6. ἐπισέλλει
λαυθάνοντα γρ. 2, 13, 3. καταπέμτει γρ. δι' ὧν ἐσπένδετο λ. 2, 12,
5. γρ. πάμπλειστα ἐπέμπει 7, 6, 5. † τῶν ἐιωθότων τὰ βασιλικὰ
γρ. διακομίζειν 3, 5, 8. τὰ γρ. δημοσίᾳ ἀποδοῦναι ib. it. ib. 12.
ἐπιδόντες τὰ γρ. 7, 6, 19. ταῦτα τὰ γρ. ἀποσημνῶμενος, δίδωσι
τοῖς λ. 4, 12, 10. † Φέρουσι γρ. πρὸς Μαξ. ἀπορήτητα 7, 6, 13.
— †† ἐρατιώτας τινας, οἷς ἔδωκε κατασεσημασμένα γρ. ἐν πυκτοῖς

- πίναξι ib. 11. At c. gen. perf. ἐν αἷς ἤν καὶ τὰ τοῦ Μακρίνου γράμματα, illae de Macrino litterae, 4, 12, 11. sed c. gen. tali alio, ἐκρίσθη γράμματα τῶν ἡγουμένων, δηλοῦντα, ὅτι λ. litterae ducum, 6, 2, 2. †† τοιούτοις αὐτοῦ γράμμασιν ἐντυχῶν, tales c. ab ipso litteras legisset, 4, 10, 11. † simul c. praep. προτιθέμεναι τὰ πρὸς τὸν δῆμον τοῦ Γορδικίου γράμματα, litteras Gordiani ad pop. 7, 6, 21. cf. ib. 6. Sed pecul. sensu, nominatim mandata imperatoris, praeter aliqua e prior. loca, ἐπέμψας γράμματα λ. emissis litteris, 1, 6, 23. codicillos, nostrat. *Befehle* f. *Ordre*; sed alius generis, ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, per litteras, 3, 11, 19. † ἐντείλατό μοι Φόνου σοῦ οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, litteris, 3, 12, 5. †† c. gen. perf. ἐπιστολὰς προκομίζων ἀπερρήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποστόλοις εὖρε γράμμασιν, litteris, 3, 8, 12. scriptis, chartis, nostrat. *Scripturen* f. *Papyrusen*.
- γραμματεῖον, phys. libelli genus, λαβὼν γρ. τούτῳ δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας λ. sumto libello, 1, 17, 1. 7. sq. 12. 14. 2, 1, 23. tum generis alius, γραμματεῖον ἤτησε, τοῦ Φόνου Φέρον τὰς ἐντολὰς, 3, 11, 18. 20. 3, 12, 5, 10. † γράψας γραμματεῖον, libellum, 1, 17, 4. scribendo implens libellum, et, pro γραφῇ, scriptura, f. materia.
- γραφῇ, phys. libellus f. res, ibi scriptae, διεξελεῖν τὴν γραφὴν, scripturam, 1, 17, 9. sed tabula pictarum rerum, παραστήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, in pictura, 3, 5, 11. 14. 1, 15, 9. † εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. τὰς μάχας δημοσίαις ἀνέθηκε γρ. 3, 9, 21. γρ. ποιήλαις 4, 2, 13. † figurae formae quo rerum singulae, c. gen. rei, τὰ σώματα εἰζονται γραφαῖς ποιήλων ζώων, notis, 3, 14, 15. τοῦ σώματος τὰς γραφὰς, picturas, ib. 14.
- γράφω, phys. de perf. vulgari not., λαβὼν γραμματεῖον, ὅσους χρὴ φρονεῖναι, scribit, 1, 17, 1. abs. vel c. acc. perf., supplendo pron. ἐκείνου. Sed cum acc. rei, γράψας γραμματεῖον, cum scripsisset libellum, ib. 4. scripsisset in libello nomina. † pecul. de historico, πράξεις βασιλέων συναΐξαντι γράφαι, ἃς αὐτὸς οἶδα, scribere, 2, 15, 2. † c. praep. οἱ κατ' ἐκείνου γράψαντες, qui scripserunt, ib. 13. Sed alia not., c. acc. rei, εἰκόνα μεγίστην γράψας, picta imagine, 5, 5, 11. curans pingi. Tum Pass. prima not., de re, ἐπιγνούς τὰ γεγραμμένα, recognita scriptura, 2, 1, 2. scripta, ea, quae scripta essent; it. c. praep. et opp. λαχθῆντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, ab ipso scripta, 1, 2, 5. τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων 2, 4, 1. Sed in not. alia, ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι κλεψύς 7, 2, 15. pingi. Sed de perf. c. particip. modi, τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, ὃ καλλιερῶν ἐγγράπτο, depictus erat, 5, 5, 11.
- γυμνάζειν, phys., sensu bellico, de perf. et duce, cum acc. perf. et adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσινῶν, exercens, 6, 4, 5. ἀσινῶν καὶ γυμν. τοὺς στρ. οὐ διέλειπεν, exerc. 7, 1, 15. † Pass. vel med. τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ἐπλίζεσθαι τε καὶ γυμνάζεσθαι, ut exercerent se, 2, 11, 17.
- γυμνάσιον, phys. de actu, sensu bell., τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ, καὶ σινώμματα λ. exercitia, 7, 8, 11. ἐπὶ τὰ συνήθη γ. προελθόντα 6, 8, 11. sed extra militiam, c. gen. perf. et adiuncto, ἢ μήτηρ αὐτὸν παλαίστραις καὶ τοῖς ἀνδράν γυμνασίοις εἰδίζε, virilibus gymnasiis, 5, 7, 9. sed abs. ἐσπούδακός περὶ παλαίστραις καὶ γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus, 4, 3, 5. Rursus ali-

- ter, c. gen. rei, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιοῦμενος ἡνιοχίας λ. exercens corpus aurigando 4, 7. 2. aurigationes faciens exercitia corporis, i. usurpans pro corporis exercitationibus, f. ad corpus exercendum movendum que. it. c. praep. μετὰ γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, post exercitationes cum feris, 1, 17, 19. Sed de loco, c. adiuncto, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, gymnasia, 2, 4, 18. in palaestra aut campo Martio. †† μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας, λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς, gymn. 1, 12, 10.
- γυμνός, phys. de pers. 1) sine veste omni, τοὺς πρεσβύτας, - περιεζήσαντες -, ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτάς, γυμνοὺς τῆς αὐλῆς ἐξέλκουσι, nudos, 8, 8, 14. † c. gen. rei, ἣν παιδίων, τούτων δὴ, τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος, vestitu nudi, 1, 17, 5. † c. acc. ell. et loci, γυμνοὶ ὄντες (κατὰ) τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ σώματος, nudi pleraque corporis, 3, 14, 12. sq. diserte §. sq. οὐδὲ γὰρ ἐσθῆτος ἴσασιν χρῆσιν. 2) cum veste aliqua, γυμνός εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, nudus, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sine vestibus imperatoriis et exterioribus; κελεύω, ἀποζῶται τε ὑμᾶς, καὶ ἀποδύλνται, εἰ τινὰς περικεῖσθαι ἐσθῆτας στρατιωτικὰς, γυμνοὺς ἀποπέμπειν 2, 13, 17, 19. 3) improp., c. opp. γυμνοὶ πρὸς ὀπλισμένους, nudi, 2, 13, 8. 20. leviter armati e §. 19., per ellips. subst. quod expressum in alio loco hoc, ubi adeo cum gen. rei, γυμνοὶ ὅπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν, nudi armis, 7, 9, 11. 7, 11, 3. Contra de re, γυμνὸν σκεῦος, ἀράμενοι τὸ ἔδωρ, sine vase, 6, 7, 16. recte p. praep. Lat. illa f. absque; — †† ὑπὸ γυμνῇ τῇ ἀέρι μένοντες, sub aperto coelo, 8, 5, 9. milites, sub dio. At phys., sine tegumento qualicunque, τῶν τοξοτῶν ἐς γυμνὰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τοξεύοντων, nuda cap. 6, 7, 18. † εἶφος παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, nudo corp. 3, 14, 14. †† Neutr. abs. per ellips., τὰς χεῖρας, καὶ εἰ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος (μέρος f. ἄστρον,) si qua pars corporis esset nuda, 8, 4, 29. ††† c. gen. pers., τὰ γυμνὰ ἑαυτῶν (μέρη) εἰς ἃ ἐτοξεύοντο, Φραττόντων τοῖς ὅπλοις, nudas corporis partes, 6, 5, 21.
- γυμνώω, phys. de pers. c., acc. rei f. infirm., γυμνώσας τὸ ξιφίδιον, nudato pugione, 1, 8, 12. γυμνωσάντων τὰ ξίφη, nudantibus gladios, 7, 4, 3. †† trop. c. adiuncto f. explic. γυμνοῦνται καὶ τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, nudantem, 7, 3, 3. spoliantem; per ellips. casuum, quales sunt expressi in alio loco hoc, c. acc. pers. et gen. rei, Ἰταλιώτας τῶν ὅπλων ἐγύμνωσε, Italos armis nudavit, 2, 11, 9. Tum Pass. phys. de re, ἡ πίσσα δυσμένη διὰ τῶν γεγεμνωμένων μερῶν τοῦ σώματος, nudas corporis partes, 8, 4, 27. γυμνωθέν ὦφθῃ τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, detectum, 1, 14, 7. sine peplo et theca, nudatum peplo, etc. Sed de pers. c. praep., ἣν ἰδεῖν γεγεμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, nudatos a se ipsis, 8, 4, 28. sc. τῶν ὅπλων, post τοὺς θώρακας ἀποξέριπται καὶ τὰ λοιπὰ ὅπλα, et sq. §. ὅπλα ἐξέριμμένα. — †† improp. c. gen. rei et adv. φοβηθεὶς, μὴ παντάπασιν γυμνωθεὶς τῆς δυνάμεως, nudatus copiis, 5, 4, 12. privatus militibus.
- γυναικίος, propr. de re, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) γυναικία δαίλια, muliebri, 6, 5, 18.
- γύναιον, propr. diminut. per contentum, μικρολόγον, mulierem, 6, 9, 10. mulierculam; γύναια ἐπιχώρια ἐχόραυε σὺν αὐτῷ, mulieres (cum Heliog. sacerdote) 5, 5, 18.
- γυνή, univ. Maῖσα, γυνή καὶ ἄλλως ἐντρεχῆς, mulier, 5, 8, 7.

— sed de certa pers. qua, ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναῖ-
ξιν διωκεῖτο, a mulieribus, 6, 1, 2. Maesa et Mamaea; † ὁρῶν-
τες τὸ μὲν πρῶτον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα
εἰσφρονῶν, muliere, 5, 8, 2. † οὐ καταπρόβῃ αὐτὸς μεθυσιν νη-
φύσεως γυναικός, mul. 1, 17, 10. de concubina. Tum de nu-
pta, c. gen. pers. τὴν προεδρίαν ἀτονέμεσθαι τῇ τοῦ βασιλεύοντος
γυναικί, uxori, 1, 8, 9. † c. adi. τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην,
ἢ οὐδὲν τι ἀπειχε γαμετῆς γυναικός, nupta uxore, 1, 16, 9. sed
absl. ὁ Κόνημοςος γυναῖκα ἠγάγετο, ux. 1, 8, 9. 3, 10, 10. 5, 6,
2. γυναῖκα ἔθετο ib. 3. τῇ θεῷ γυναῖκα ἐξήτει ib. 6. γυναῖκες
πάσαι, ὅσαι ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσι,
matronae, 4, 2, 5. † ἐπέτροσε, γυναῖξιν συνοικεῖν, mulierem,
3, 8, 9. Sed c. relato aliquo, πᾶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, εἰς
ἐπὶ καὶ τῶν γυναικῶν, ἀσφορίζεται, mul. 6, 5, 7. de Perlis, ad bel-
lum gerendum; πολλὴ οἰκωγῇ κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν καὶ παι-
δῶν, mul. 7, 9, 19. πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναῖξιν ἀνωθεν
ἐτάξιζον καὶ τέρων ἀπομαχόμενοι, uxori. 8, 4, 20. πάντας παῖ-
δας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, mul. 3, 9, 19. †† παῖ-
δας καὶ γυν. εἰσενέμισαντες, famulis et ancillis importatis (intra
castra) 5, 3, 26.

Δ.

Δαδουχία, de actu vel instrumento, phys. in pompa et honore, ὃ
ὄμιος ἐκατέρωθεν παρίδει μετὰ παντοδαποῖς δαδουχίας, cum multis
facibus, 1, 6, 19. δαδουχίαις ἐτίμων τὸν βασιλεῖα, tedarum ge-
stationibus, 4, 8, 19. *Vortragung der Fackeln.*

δαίμονος, c. sublt. fem. sex., de quasi pers., ὑπὸ τινος δαιμονίου τύ-
χῃ πειχθέντος, forte quadam divinitus, 1, 9, 12. forte qua-
dam divina; † de re, c. adiuncto, et opp., οὐ μόνον τὰ ἀν-
θρώπων πάντα εἶδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶν καὶ δαιμόνια πολυ-
πραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana, 4, 12, 5. cf. §. 9. et
v. Seios.

δαίμων, de re, κατὰ τινὰ δαίμονα συνήντηται τῇ Μαριᾷ, quadam
forte, 1, 17, 8. i. q. 1, 9, 12. divinitus, vel casu quodam s. for-
tuito, nosirat. *durch einen Glückeszufall*, s. *durch einen Zufall.*

— Sed de pers. apertius, εἰ τε ὄντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσι-
σάντων, Manibus id vaticinatis, 4, 12, 9. geniiis.

δάς, phys. in urbe oppugnanda, ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις δάδας
ἐπέβαλλον, λ. facēs, 8, 4, 30.

δακνέσθαι, med. propr. de anim. παρδάλεως -, Θράσας τῷ ἀκουτίῳ
μέλλουσαν δήξασθαι, iamiam morsuram, 1, 15, 12. laniaturam,
ab antiq. δήκω.

δάκρυ s. δακρυον, propr., μετὰ δακρύων ἰδεῖτο, lacrymabunda, 1,
16, 10. μ. δ. ταῦτα λέγουσα, cum lacrymis, 4, 3, 20.

δακρυρόεω, phys. de pers. trop. προπηθήσας τῆς σικνηῆς δακρυρόεω,
lacrymans, 6, 9, 1. i. q. 1q.

δακρύω, de pers. phys. τῆς Ῥώμης ἀτῆεν, ἐπισβεφόμενος αἰὲ καὶ δα-
κρύων, lacrymans, 6, 4, 3. τοιαῦτά τινα λέγοντες αὐτοῦ καὶ δα-
κρύοντος 3, 12, 7. δακρύουσα ἀπέστη 1, 16, 11. sed c. praep.
αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ) ὡς δακρύσασθαι παρὰ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ
παιδὸς φόνῳ, quod flevisset, 4, 6, 6.

δακτύλιος, propr. δακτυλίοις χρυσοῖς χρῆσασθαι, annulis, 3, 8, 9. —
 † c. gen. rei, modi, f. materiae, δακτυλίους, οὓς εἶχε, λίθων τι-
 μίων, περιελών λ. annulos c. gemmis pretiosis, 4, 8, 21.

δανειστής, propr. c. gen. perf. δανειστὰς ἐαυτῶν ἐφόνευσαν, creditores.
 7, 7, 7.

Δαρείος, Darius Codomannus, Δαρείου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βα-
 σιλέως 6, 2, 5, 18, 3, 4, 5.

δασύς, phys. de re, c. adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, densis, 8,
 1, 13. v. πυκν.

δάφνη, propr. arbor, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, laurorum, 1,
 12, 3. sed impror., lauri arboris pars f. ramus, εἰκόνας Γερ-
 διανοῦ, σεφάνους καὶ δάφνας κεκοσμημένας, lauro orn. 8, 6, 4.

δαφνηφορεῖν, phys. de perf., in adventu imperat. ὁ δῆμος αὐτοῦ δα-
 φνηφορῶν ὑπεδέξατο, laureatus, 3, 8, 6, 4, 1, 5. ὑπὸ τῶν δαφνη-
 φοροῦντες 2, 11, 11. sc. οἱ Ῥωμαῖοι f. Ἰταλιῶται, f. οἱ δῆμοι, —
 sed ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δαφνηφοροῦντες ὑπεδέχοντο (αὐτὸν) 2,
 14, 2. tum in adventu militum, caput Maximini occisi fe-
 rentium, δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο 8, 6, 10. —
 it. post electionem Pertinacis et sacrificium, et in deductione
 eius, ὄσαντες, δαφνηφοροῦντες πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικὸν λ.
 2, 2, 23. denique Praetoriani, e castris ad Severum accedentes,
 αὐτοὶ - δ. ἠτείγοντο 2, 13, 5. † impror. de re, αἱ ῥάβδοι ἐδα-
 φνηφόρου 7, 6, 4. fasces ramis lauri involuti erant f. ferebantur
 f. erant laureati.

δαφνηφόρος, phys. de perf. i. q. pr., in adventu ad imperat., ὁ στρα-
 τὸς - προσῆλθε καὶ αὐτὸς ἐν εἰρηνικῇ σχήματι δαφνηφόρος, laureatus,
 8, 7, 5. προσβείας ἐπεμπεύον -, οἱ δαφνηφόροι δὲ πρὸς προσεχόμενον
 ἀγᾶλματα ib. 14. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ πανδημὴ - δαφνηφόροι-
 ὑπὸ τῶν, laurigeri, 1, 7, 4. † post mortem Maximini, im-
 perium obtinente Balbino, ἐς τὰ ἔθνη ἀγγελοὶ καὶ κήρυκες δ. διε-
 πέμποντο, laureati, 8, 6, 18. †† de re et loco, τὸ χωρίον με-
 γίστοις κατὰ δόξαν δαφνηφόροις ἄλσεσιν, locus maximis umbrosus
 lauretis, 1, 12, 3. per periphr. nemoribus laurigeris f. laurum
 ferentibus, proferentibus, habentibus.

δαφνίεια, trop. c. gen. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδείων δαφνίειαν καταρτι-
 μύοντες, dapnilitatem, 1, 6, 3. abundantiam, copiam, vel lauti-
 tiam, elegantiam, pulcritudinem f. praestantiam, excellen-
 tiam.

δαφνίως, trop. αὐτάρκη δούς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δ. opipare, 3,
 13, 7. magnifice, imperatricis modo. sed c. adiuncto, τοσ-
 αυτῆς οὐσῆς οἰκοὶ περιουσίας, ὥς ἀφειδῶ; καὶ δ. τοῖς στρατιώταις χο-
 ρηγεῖν, largiter, 3, 13, 10.

δε enclit. v. δεῖ, it. ποῖός δε λ.

δε vel δ' A) solum, in transitu ad novam rem, simul fere et-
 iam in continuatione, εἰς δ', οἱ λ. etiam 1, 1, 3. ib. 7, 1, 14,
 1, 3, 15, 3, 6, 2, 11, 6, 8, 8, 6, 9, 8, 7, 6, 9, 14, 8, 5, 15,
 ubi et valeat pro Lat. aliis, ut ac 4, 1, 6. init. §. sed et in
 med. ib. 9, 4, 4, 15, 4, 8, 5, 4, 10, 12, 4, 12, 11, 5, 1,
 12, 5, 2, 12, 5, 3, 7, 5, 5, 7, 2, 9, 8, 2, 4, 8, 6, 8, 12,
 18, 8, 8, 13. it. atque 3, 12, 13, 3, 13, 14, 5, 5, 4, 5, 8, 2,
 6, 1, 24, 7, 7, 12, 8, 3, 5. it. dein 3, 12, 23, 4, 5, 2,
 4, 11, 1, 7, 6, 15, 21. it. et 2, 1, 13, 2, 5, 2, 2, 11,
 17, 4, 8, 10, 5, 3, 4, 7, 1, 24, 7, 2, 14, 8, 4, 9. it. quae
 1, 4, 21, 1, 5, 15, 1, 12, 13, 1, 13, 4, 3, 7, 9, 12, 3, 8,
 13, 3, 10, 2, 4, 4, 18, 4, 6, 8, 4, 8, 11, 5, 3, 22, 26, 5,

6, 5. 6, 2, 15. 6, 4, 5. 6, 6, 13. 6, 7, 12. 6, 8, 15. 7, 2.
 18. 7, 5, 3, 9. 7, 6, 4, 19. 7, 11, 10. 12. 8, 3, 4. 8, 4, 6.
 8, 8, 14. it. porro 4, 2, 14. 4, 8, 21. 4, 11, 10. 4, 15, 18.
 5, 1, 9. 5, 3, 22. 5, 4, 8. 5, 5, 20. 5, 6, 8, 23. 5, 8, 2.
 17. 6, 3, 4. 7, 5, 6. 7, 11, 10. 7, 12, 9. 8, 5, 4. 8, 5, 7.
 8, 6, 15. 8, 7, 7. † porro autem 8, 4, 23. it. tum 3, 10.
 9. 4, 4, 17. Sed in contraria re, per Latt. varia, primum
 aut duplex, etc. ut at vero 3, 2, 12. 4, 9, 11. 4, 12, 12.
 enim vero 6, 7, 1. 8, 4, 25. verum enim vero 6, 3, 7. cacterum
 6, 5, 8, 16. 8, 3, 22. 8, 8, 21. contra 7, 8, 16. e. 8, 5, 3, 8.
 tamen 1, 6, 3. 2, 14, 9. 6, 5, 12. m. 7, 5, 18. m. 7, 7, 14.
 — in parentheli, sine uncis, Βηρις. δ' ἦν λ. autem 1, 2, 2. τῇ
 δὲ λ. 1, 11, 3. Φαρ. δὲ λ. 4, 2, 15. Βιταλ. δὲ λ. 7, 6, 9. sed c.
 iisdem 1, 5, 4, 1, 8, 12. 1, 15, 2. 11. 3, 11, 17. 1, 17, 12.
 14. 2, 1, 23. 2, 6, 12. 4, 10, 2. 4, 1, 2. 7, 1, 21. 7, 7, 8.
 in oratione aliena, οὐ παύσῃ δὲ, ἐλεῖν, λ. 1, 6, 4. ubi in
 indignatione, non desines vero, f. non vero desines. † ὁ δὲ,
 Ἀλλ' αὐτὸς γε, ἐσθ', ἐγὼ λ. sed is rel. 2, 3, 10. † ὁ δὲ εἰς-
 ελθὼν, Ἦκω σοί, ἐσθ', λ. is autem ingressus, rel. 3, 12, 4. —
 in iudicio historici αὐτάρχεις δὲ λ. suppetit autem rel. 1, 6, 9.
 — †† in transitu ad rem ipsam et v. c. epistolae argumentum,
 κέλαι δὲ αὐτῶν, λ. iubet autem rel. 4, 12, 8. ἐλεγε δὲ τὰ γράμ-
 ματα λ. significabant autem rel. 6, 2, 9. it. in episodis 1,
 11, 1. it. in moribus alienius 2, 7, 15. in reditu ad rem,
 post parenthesin aut episodium, 1, 11, 7, 5, 3, 6. † Ἰουλιανῶν
 δὲ τινι -, δοκοῦντι δὲ -, ἐξωμένῳ δὲ 2, 6, 9. ubi post. δὲ p. igitur,
 f. inquam; it. † κἄμοι δὲ δι' εὐχῆς ἐσι, πρότερον μὲν οὐδ'
 ἄλλοτε ἀντιποιησαμένῳ, - νῦν δὲ - ἀγαγεῖν, nunc tamen 2, 10, 4.
 — B) iunctum secum in vicinia et deinceps, 1, 1, 6. sq. 1,
 2, 1. sq. 1, 4, 21. 1, 8, 12. 1, 11, 3. 4 - 11. 1, 12, 1. 8
 — 10. 13. sq. 18. sq. 1, 13, 1. - 4. 8. sq. 1, 14, 1. 3 - 6. 3, 1.
 4 - 8. 3, 9, 1. - 9. 3, 13, 14. 4, 5, 15. sq. 5, 2, 8. C) μὲν-
 δὲ vario sensu, a) aduersandi f. opponendi, τῆς μὲν ἀληθείας
 ὀλιγόωσαν, οὐχ ἦνισα δὲ λ. 1, 1, 1, 1, sq. 1, 2, 1. 1, 3, 3. 1,
 14, 15. †† καὶ πάντων μὲν τοῦτο ποιοῦντων, ἐκείνους δὲ πλείους
 Σρησκεία φησὶντο αὐτὸν, et quamvis omnes idem facerent, ipse
 tamen rel. 3, 11, 8. †† in extr. enunciat. τούτου τὸν ἀδελφὸν
 - ἀνγρῆκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, tantum delatum,
 sed minime redargutum, 4, 13, 3. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν,
 οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, sed non laud. 5, 1, 12. 8, 4, 11. †† πλὴν
 τοῦ ἔργου ἀπαξ γεγενησας, ἀκούτες μὲν, ἔφερον δὲ, quamvis inuiti,
 ferebant tamen, 8, 6, 2. †† μεταπέμπεται τὸν Κλέανδρον, οὐδὲν
 μὲν τοι εἰδὸτα τῶν ἀπηγγελλμένων, οἰόμενον δὲ, sed fulpicantem, 1,
 13, 8. ††† μὲν oppresso in pr. membro, ζητούντων τοὺς θρά-
 σαντας, μήτε δὲ εὐρεῖν, μήτε ἀμύνασθαι δυναμένων 2, 6, 2. 3, 7,
 5. e. 3, 14, 16. e. 5, 3, 19. 5, 4, 15. b) sensu distribuendi
 aut distinguendi, πολλῶν μὲν πεσσόντων, παμπλείων δὲ τετρα-
 μένων, multis caelis, plurimis vero fauciis, 6, 6, 9. it. cum
 artic. ὁ μὲν οὖν - ὁ δὲ στρατὸς λ. 5, 4, 14. ὡν οἱ μὲν - οἱ δὲ λ. 1,
 1, 6. τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. 1, 3, 12. 1, 4, 21. 1, 5, 8. 3, 8,
 12. sq. † μέρη μὲν - τὰ δὲ λοιπὰ λ. 1, 10, 4. †† oppresso
 μὲν in pr. membro, πλείους τῶν βαρβάρων ὅπλοις ἐχειρώσατο, τοὺς
 δὲ λ. 1, 6, 24. κελεῖ δὲ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Περένιος, οἷα δὲ
 μεμνηνὸς - περὶ παραβολῆς 1, 9, 14. c) sensu copulandi sim-
 pliciter, vel amplius describendi, νεανίσκον τινὰ, Κρίντιανὸν ὄνο-

μα, προπατήρ δὲ καὶ θρασύν, sed 1, 8. II. στρατιώτης μὲν πρότερον, πολλά δὲ λ. 1, 10, 2. † Φῆρος μὲν ὄνομα, τῆς δὲ βασιλείου μνήμης προεστῶς, Festus nomine, idem que erat rel. 4, 8, 11. 4-12, 2, 7, 11, 6. † μικρῶν μὲν, ἰοβόλων δὲ θηρίων, parvis quidem, sed rel. 3, 9, 10. †† ἱπποδρομίαν μὲν ἔδειτο, ἀπέσινωσε δὲ λ. 4, 6, 10. †† δαΐσιόμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρόν δὲ αὐτοῦ, excerpturus sponsum filiae suae generumque suum, 4, 11, 4. †† πείθει αὐτόν, θέσθαι υἱόν, Καίσαρά δὲ ἀποδοῖξαι τὸν αὐτοῦ μὲν ἀνεψιόν, ἐκείνης δὲ θυγονόν 5, 7, 1. †† ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, ἐν δὲ πολλαῖς - εὐδοκιμήτας πράττει, πολλά δὲ - ἐγχείρας τρέπων, erat autem Pertinax genere Italus, in multis, - et qui multa trop. rel. 2, 1, 9. D) post negat. ἐγὼ δ' ἰσορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδοξάμενος ἄγνωστον -, ὑπὸ νεαυρὰ δὲ τῇ - μνήμῃ λ. 1, 1, 4. 1, 2, 3. 6. 1, 14, 14. 1, 15, 15. 2, 2, 15. 20. 22. 2, 5, 6. 3, 6, 10. 8, 7, 5. 5, 4, 17. †† in extr. enumerat. οὐ γὰρ περὶ ὄρων γῆς, οὐδὲ ραῖθρων - ἡ Φιλονεικία, περὶ τοῦ παντός δὲ, sed de summa rerum, 4, 14, 14. - μή - δὲ 5, 2, 6. 19. - μήτε - δὲ 3, 4, 19. - μηδὲ - δὲ 2, 1, 15. 6, 7, 16. sed potius 8, 3, 9. - οὐ τι γέ - δὲ, contra vero 3, 15, 14. - οὐκ ἔτι - εἰς μήκος δ' ἔκτειν. 4, 15, 12. - οὐδὲν - δὲ 7, 12, 4. - ἀλλ' οὐδετέρους παθεῖ τὸ δὲ δευτέρῳ λ. 15, 6. quo utr. loco Bg. per im- mo. - μηδετέρῳ - δὲ 3, 1, 4. † οὐχ οὕτω - δὲ λ. 2, 3, 2. 19. — E) in periodi apodosis, ἐπεὶ δὲ - ἐβαλλόν - τοὺς ἱππεῖς - οἱ δὲ ἐπασχον λ. 1, 12, 17. ut Lat. vero et tum vero, ut Bg. ad 2, 10, 7. cl. 3, 12, 18. 5, 4, 16. m. ἐπεὶ δὲ - προσηγόρευσαν· ὁ δὲ λ. 2, 3, 7. †† ὥς δὲ - τότε δ' ἐξελτόντο, ibi tum 4, 8, 18. †† ἀσχαλλόν μὲν -, ὁμῶς δὲ, λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 5, 1. †† τοῖς τε στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι, - ὁ δὲ λ. 2, 8, 18. cf. post gen. confq. supra 3, 11, 8. F) per loca rel., quae oblineat in serie orationis et cum partibus orationis, a) in regione a principio secunda, post omnes fere orationis partes, - post artic. v. c. ὁ δὲ, μήτε λ. 1, 9, 21. 1, 10, 16. 2, 3, 10. 3, 12, 4. 7, 2, 9. 8, 6, 15. 8, 7, 7. 7, 12, 9. ὁ δ' Ἀλέξ. 6, 3, 4. ὁ δ' οὖν λ. 2, 7, 1. τὸ δ' οὖν λ. 4, 5, 10. ὁ δ', ὥς ἔγνω λ. 2, 9, 17. post verba, ἔδοξε δὲ 6, 4, 6. δοὺς δὲ τὰς λ. 5, 5, 15. 8, 3, 4. 8, 4, 23. post praep., ἐκ δὲ ταύτης λ. 2, 7, 4. 4, 2, 22. ἐν δὲ τῷ λ. 1, 11, 7. ἐπὶ δὲ τῶν λ. 2, 12, 11. 1, 17, 2. μετὰ δὲ τὸ λ. 5, 6, 21. †† etiam in med. orat. παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6. πρὸ δὲ τῆς 2, 11, 17. post coni. καὶ - δὲ v. καὶ, - ὥς δὲ λ. 5, 7, 8. - ὥς δ' οὖν λ. 3, 5, 12. τότε δ' οὖν λ. 3, 7, 12. ††† post ei, sensu tum adversf., post punctum, εἰ δὲ καὶ - quodsi etiam 2, 5, 11. εἰ δὲ τοῦτο λ. sed si ib. 12. — ii. in med. orat., post comma, εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodsi vero et 8, 1, 6. qui Bg. e vulg. lect. ante ei habuit adhuc distinct. maiorem; tum sensu lenius adversf. vel copulandi, et adeo in δὲ p. τὰ, post comma, pro vulg. puncto, εἰ δὲ τι δεῖ λ. quodsi quid 1, 17, 27. εἰ δὲ τινες λ. 5, 2, 5. b) in regione a princip. tertia, περὶ σώμαχον δὲ λ. sed cum ad 1, 17, 23. 2, 15, 2. 4, 3, 9. 7, 11, 3. c) post adv. ut εἰ δὲ λαλοῦντα λ. sed adhuc 2, 5, 14. μάλιχα δὲ, sed praecipue ib. 10. potissimum vero, 1, 4, 11. cl. in μάλ. - ἄτε δὲ v. - οἷως δὲ 1, 9, 22. tamen vero. d) post negat. statim, sine intervallo, μήτε δὲ εὐρεῖν, sed nec invenire 2, 9, 2. neque vero 2, 14, 7. † μήτε δὲ ἀρέσκεισθαι, non placere autem sibi 4, 15, 19. - οὔτε δὲ ἀντιγίγναι λ. atque nec obfisi. 2, 11, 14. sed neque 4, 2, 6. - οὐδένα δὲ, neque vero quenquam

rel. 3, 15, 9. οὐδεὶς δὲ, neque quisquam 4, 6, 3. † οὐδέτω δὲ
 5, 6, 16. - μηδέτι δὲ, neque amplius 8, 5, 21. e) post negat.
 aliter, μὴ πιστεύειν δὲ - μὴδὲ - neve crederent - nec 8, 3, 10. ubi
 p. porro, vel mod. divallum, p. sq. †† f) separatim 7, 3, 4. †† g)
 γὰρ πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις, immo potius 7, 3, 4. †† g)
 nou loco positum suo, h. e. praemissum in enūnciatione, cum
 pertineat demum ad sq. vocem et enūnciat., ἀσφάλλων μὲν - ὁμως
 δὲ, ὁσῶν λ. 1, 9, 22. p. 2αβ. δ' ε' λ. it. ἀφείδως δὲ, nullis que
 rel. 2, 9, 10. ubi pertinet ad sq. inf. ὑπερβ. it. καθέντες δὲ ve-
 rum demissis rel. ib. 14. ubi pertinet demum ad sq. acc. τὸν
 Ἰουλ. it. ὡς μὲν - ὡς δὲ, ut vero 3, 10, 11. †† quo et referun-
 tur loca (saltem de Lat. Vs. et severo ordine) ista post εἰ su-
 pra. h) stans ante voc., ut adv. ἔοσι δὲ ἀρα 1, 16, 1. 5, 3, 1.
 pro adverb. it. ante αὐτ., cf. supra, et 2, 9, 5. Sed praesertim
 in δὲ καὶ, solenni in transitu ad rem aliam, παρῆχε δ. κ. praes-
 debat autem et 1, 2, 5, 1, 8, 16. 1, 14, 9. 1, 17, 22. 2, 2, 3, 5.
 8, 6, 6, 7, 9. 7, 2, 12. 17. 7, 6, 6. autem - etiam 2, 13, 21. vero
 et 8, 2, 16. vero etiam 6, 1, 16. (sed in rel. locis Bg. negligenter
 4, 3, 6, 18. 23. 4, 6, 4. 4, 7, 4. 5, 6, 13. 7, 3, 7. 8, 7, 21. quo-
 que 3, 6, 20. 3, 6, 11. 4, 7, 3. εἰ δὲ καὶ - τις λ. quodsi quis et-
 iam 7, 8, 14. it. in med. orat. καλούντων δὲ αὐτὸν καὶ τῶν λ.
 vocantibus ipsum et 5, 3, 1. ubi diremum una voce, ut 3, 5, 9.
 4, 7, 6. 6, 1, 14. 7, 1, 21. 7, 8, 23. 8, 6, 12. 8, 7, 9. 8, 8, 3.
 sed dubius voc. εἶδομεν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ θέας λ. vidimus etiam
 sub illo 5, 8, 17. διεσκέδασε δὲ ὁ Ἀντωνίνος καὶ Φήμην, dissipavit
 vero Ant. et famam 5, 8, 11. τοὺς δὲ πλείους αὐτῶν καὶ ἀπέκτει-
 νεν, plurimos autem illorum etiam occidit, 7, 1, 10. †† ἔσσι
 δ' ἔτε καὶ τὰ λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ubi proprie comma
 post δὲ valet; †† ὑπὲρ δὲ τοῦ καὶ τὰ λ. ut autem barbarae et-
 iam rel. 8, 7, 15. ubi potius καὶ ad sq. pertineat, ut 8, 4, 19.
 — ††† ἐπιστέλλει δὲ καὶ λ. mittit ergo cum rel. 2, 13, 3. leg. Bg.
 δὴ cum Ms. ἐτι δὲ καὶ 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. et ἐτι δὲ καὶ μάλ-
 λον 1, 3, 8. 7, 1, 11. v. in ἐτι. G) Per copulata adhuc quae-
 dam, δὲ - δὲ, que - etiam 8, 5, 9. autem - tamen 7, 5, 18. au-
 tem - que 8, 1, 13. οὐτε δὲ - δὲ - atque nec - sed 2, 11, 11. μὲν
 - δὲ - δὲ - dein - que 4, 11, 1. δὲ - μὲν - δὲ 3, 12, 6. 3, 15, 2.
 5, 7, 2. 6, 4, 7. δὲ - μὲν - δὲ - δὲ 2, 6, 9. 2, 7, 6. sed de καὶ -
 δὲ v. in καὶ, ut de τὲ - δὲ in τὲ. † II) post nomen propr.,
 Μαυρουσίαν τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Nu-
 midae vocantur, 7, 9, 2. πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυληίαν δὲ
 καλουμένην, Aquileiam nomine, 8, 2, 3. quo utr. loco pro τὲ va-
 leat. †† I) Pro causali, sed per loca non omnia satis certa, 1,
 2, 5. 1, 1, 4. 11. 1, 1, 6, 9. 1, 1, 7, 7. 1, 11, 6. 1, 1, 14, 5. 1, 2,
 10, 15. 2, 15, 5. 1, τὸν δὲ τόπον λ. cum enim locum rel. 3, 3, 11.
 e. 3, 6, 5. 1, 3, 13, 14. m. ἀτε δὲ λ. 3, 15, 11. 4, 4, 15. 1, 4, 9, 4.
 1, 4, 10, 7. 1, 4, 12, 13. 4, 14, 6. 1, 4, 15, 9. 1, 19, 1. 5, 1, 6. 1.
 5, 2, 6. 1, 8. 1, 9. 1, 5, 3, 16. 1, Ῥωμαίων δὲ λ. Romanam enim
 5, 3, 6. οὐδέ πω δὲ λ. nunquam enim 5, 6, 16. 6, 2, 16. τὸ δὲ
 βάσβαρον λ. quippe barbari 6, 3, 13. ἀκριβὲς δὲ εἰπεῖν λ. certum
 enim 7, 1, 19. 7, 2, 10. 1, 8, 6, 5. K) Pro illativa Lat. igitur,
 rel. τοιαῦτα δὲ 1, 4, 14. talia igitur; αἰφνιδίως δὲ λ. repente ita-
 que 1, 6, 7. 1, 13, 1. τοῦτο δὲ λ. hoc igitur 1, 11, 3. πέμψαν-
 τες δὲ λ. missis ergo ib. 9. cf. 1, 15, 2. 1, 17, 18. 2, 13, 3. καί-
 τε αὐτὰ δὲ λ. quare Caes. 2, 15, 5. 3, 7, 5. 3, 9, 3. 8, 19, 3, 12, 8

3, 15, 8, 14. 4, 3, 9. 4, 6, 1. 4, 7, 2. 4, 8, 19. 4, 11, 11. 5, 3, 6, 5, 5, 14. 5, 7, 7. ita 8, 5, 13. 8, 6, 14. 8, 7, 9. 8, 8, 5. sed per loca ambigua 1, 5, 4. i. 1, 7, 7. i. 1, 9, 14. i. 1, 7. 1, 12, 9. m. 13. 1, 16, 7. 2, 6, 14. 3, 8, 4. 11. 4, 1, 6. 8. 4, 21. 5, 5, 15. 5, 7, 8. 6, 1, 21. 6, 2, 9. 6, 4, 6. 6, 8, 15. 7, 2, 9, 5. 6, 7, 6, 12. 8, 2, 4. e. 8, 3, 8. 8, 4, 27. 8, 6, 8. L). Ante vocales servatum sine apostropho, δὲ ἐπεμελ. 1, 1, 1. e. sed contra abieciunt τὸ δ' ἀκριβὲς ib. 2. et sic alterutro modo ib. 3, sq. 7. 11. 1, 2, 2. i. m. 5, 6. 10. 1, 3, 6. sq. 12. 1, 4, 11. 16. 21. 1, 5, 8. 11. 19. 22. 24. 1, 6, 9, 11. 24. 1, 7, 1. 6, 9, 12. 1, 8, 2. 4, 12. 17. 1, 9, 13. sq. 23. sq. 1, 10. 1, 6. 9. 1, 11. 3. 5, 10. 1, 12, 12. sq. 14. 16. sq. 18. sq. 1, 13, 2. 6. 8. sq. 11. 17. 1, 14, 4. sq. 1, 25. 10. 12. 18. 1, 16, 1, 6, 13. 1, 17. 1, 6. 9. 12. 14. 17. sq. 19. 21. 25. sic que per libros rel. etiam,

δεδιέναι et δεδιώς, v. δεῖδω.

δέησις, phys. abs. δέησεν - τὸν στρατὸν ἀνέπειθεν λιπαροῦντας, precisus, 8, 4, 25.

δεῖ, moral. c. inf. εἰ τι δεῖ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, dicendum, 1, 17. 27. et simul acc. pers. ἐλέσθαι σε δεῖ, eligendum tibi est, 3, 5. 11. opt. c. coni. ἄς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, si opus sit, 2, 6, 19. 5, 3, 26. intra alia, quasi in parenthesi; sed post enuncliat. πρὸς τὸ - διωξάι, εἰ δ. 4, 15, 9, si oporteat, 7, 5, 14. sed cum inf. μήτε ὄρνει θεοδόρμος, εἰ δ. τούτου καταφροῦνησαι, si oporteret, 2, 9, 18. si necesse sit, 7, 5, 18. † εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, periclitandum, 8, 1, 6. inf. sq. inf. ὥσθι, δεῖν μέγα τὸ δράσας καταρδῶσαι, conveniens esse 1, 10, 8. oportere 2, 9, 11. debere 4, 12, 9. δεῖν ζητεῖν λ. quaerendum 5, 7, 4. ἐπαρμόνειν δ. succurrendum 5, 8, 16. it. simul c. acc. δεῖν μένειν αὐτόν, debere 6, 2, 9. oportere ib. 13. 6, 5, 19. †† particip. δεόν cum inf., praepositum quidem in prima periodi parte, τοῖς στρατεύμασι δεόν επιστήται· ὃ δὲ λ. cum exercitus oporteret ipsum invadere, 2, 8, 18. sed postpositum, ὕστερον διέλθας εἰς τὴν Πάμφην ἀνελθεῖν, δεόν ἐν ἀρχῇ τάρτο ποιῆσαι, quod oportuerat a principio factum, 5, 4, 23. cum oporteret id facere. †† praecedente gen. consq. αὐτοῦ - τρυφαίς προσέχοντος, δεόν ἐπεξελθεῖν λ. cum oporteret 6, 7, 24. ††† particip. c. artic. abs. et p. subst. βαδίζων πλέον τοῦ δέοντος ἡγεμαίως, magis, quam decebat, 5, 2, 7. plus iusto, supra decorum s. modum; ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δέοντων ἐμπειρίας, officiorum, 1, 4, 8. ubi sumferis ellipsi. alicuius inf., v. c. ποιεῖν, eorum, quae decet facere; unde et alii τὰ δέοντα reddunt, ea, quae sunt facienda; quod tamen non liceat in loco hoc, τὰ δέοντα τραπτοντες, quae oportet, 1, 5, 22. Denique impf. c. inf. εἴτε ἀρχοντας εἶδει ποιεῖν, si magistratus essent creandi, 4, 4. 1, 4, 7, 6. sed simul c. acc. ταύτην εἶδει παρθενεῖσθαι, oportebat, 1, 11, 12. †† ἦν ἀπορία νεῶν, ἄς εἶδει ζευχθείσας γαφυρωθῆναι τὸ ρεῖθρον 8, 4, 9. v. supra v. γαφυρ. ††† per formulam de fato, εἶδει δὲ ἄρα ποτὲ κἀκείνους παύσασθαι μεμνηότα, oportebat, 1, 16, 1. εἶδει γὰρ ἄρα τέλος λαβεῖν τὸν αὐτοῦ βίον, debebat, 4, 12, 5. fatale erat.

δείγμα, trop. c. gen. τοῖ, μένει ἐτι νῦν τρόπιον καὶ δείγμα τῆς νίκης καίτης πόλις λ. documentum 3, 4, 6. †† δείγμα τοῦτο οὐ μικρὸν τῆς βαρβάρων κακώσεως. ἐτῶν γούν τριῶν ἡτύχασαν, argumentum barbarorum cladis, quod quieverunt rel. 6, 6, 11. sc. εἰδ. f. ἦν, et, puncto facto post κακ., debet γούν reddi per solennem causalem, annos enim s. nam ann.

ιδω, cuius tempora tantum e med. sunt, moral. de perf. absf. δευ δεδιότας ἀπηγέσσαντο αὐτῷ, metuentes, 7, 10, 11. prae metu, ne esset severus et in se; †† sed cum adiuncto, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τὲ καὶ ἠλπίζεν, in metu et spe erat, 1, 3, 11. timebat et sperabat, vel metuebat et suspicabatur, nostrat. *er fürchtete und erwartete nichts gutes*; sq. coni. neg. δεδιέναι προσποιεῖτο, μὴ λ. sollicitum se simulabat, ne 1, 6, 8. metuere; δ. δὲ σε αὐτῷ χρεῖ, μὴ λ. vereri, ib. 18. †† δεδιώς (ἦν) μὴ λ. anxius agebat, (erat) 1, 3, 3. sed sine ellipsi illius v. subst., δεδιώς γὰρ, μὴ λ. veritus, 2, 13, 21. in notione causae, quia enim metuebat; metuens 7, 1, 5. δεδοικώς δὲ, μὴ λ. verita, 1, 17, 8. metuens 5, 7, 1, 6, 1, 11. ††† c. dupl. rect., c. hac coni. et simul c. acc. rei, δεδιώς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, μὴ τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, veritus populi motum, ne quid rei. 1, 13, 13. credo, pro his, veritus, ne populus, per motum et tumultum aliquem, etiam contra se quid moliretur. †† simul c. adv., τοῦτο μάλιστα δεδιότες, μὴ λ. id potissimum veriti, ne 2, 2, 8. Sed c. acc. rei mero, ἑκαστός, τὸ κατ' αὐτὸν δεδιώς, ὑπανέχῳρει, quisque sibi timens, 2, 6, 5. sc. μέρος, χρημα, πῶς, de suis rebus, commodis, vita; timens vitae periculum et vulnera; δ. αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς, veritus, 3, 11, 1, 3, 12, 11. 1, 16, 4, 2, 12, 4. † c. adiuncto, ἠλπίζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, sperabant et metuebant, 8, 1, 16. Sed c. acc. persf. et adv. εἰκότως ἐδεδίει τὸν δῆμον, verebatur, 2, 6, 18. †† c. inf. δεδιότες, τὴν - τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne poenam sustinerent, 5, 4, 10. πάντας, οὓς ἤδεσαν πεπονθότας τὲ δεινόν, ἢ παθεῖν δεδοικotas, aut, ne paterentur, metuere, 7, 4, 7.

δείκνυμι, physf., de persf. c. acc. rei, δεικνύς τὸ εἶδος λ. ostentans, 7, 11, 10. τὸ γραμματεῖον δεικνύντος, ostendente, 3, 12, 10. δεικνύντες τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου ἀνσκολοπισμένην, ostentantes, 8, 6, 16. † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα δείξασα, prae se ferens, 1, 13, 2. c. adv. simul, ἃ πράττων οἶκοι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δείξαι ἐτόλμησεν, ostentare, 1, 14, 14. † c. dat. persf. simul, τῆς ἀρετῆς γῆς ζωᾷ πάντα φανεῶν, Ῥωμαίοις εἰδείε (αὐτὰ,) ostend. 1, 15, 9. εἰξάντες αὐτῷ τὰ νομίματα, cum ostendissent 1, 9, 18. ††† c. acc. persf. oppresso, δεικνύντες (αὐτὸ, τὸ παίδιον) τοῖς ὄχλοις, ostent. 7, 10, 15. †† Sed trop. c. dat. eodem et c. coni. Ῥωμαίοις - δείξατε, - ὡς λ. ostendetis, 4, 14, 18. it. c. sola coni. δείξαντες, ὅτι λ. ostend. 6, 3, 12. ὑμῖν -, δείξασιν, ὅτι λ. ostendendo, 1, 4, 7. †† simul c. praep. φιλοτιμηταμένης τῆς ἀνδρωπίνης φύσεως, ἐν ἐνὶ δείξαι, ὅτι λ. ostendere, 1, 13, 12. — tum Passf. de re, physf. c. adv. ἐν τῷ νεῷ, ὅσα τῶν βασιλέων μνήματα δεικνύνται, monstrantur, 4, 1, 7. it. c. praep. πᾶς κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δεικνύται, representatur, 4, 2, 2. sed trop. c. adv. et abl. modi, ὃ περὶ ἔργων καὶ ὑπερὸν δέδεικται, comprobatum est, 2, 14, 9.

δείκνυμι, id. de persf. physf. c. acc. rei, εἰς χάς τινας καὶ τὶ τοὺς δεικνύουσιν, ostendunt, 5, 3, 11. simul c. dat. persf. βαλάντια, χρημάτων μετὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, ostenderunt, 5, 4, 4. sed c. acc. persf. τὸν παῖδα τῷ κρατὶ ἐδείκνυσαν ib. Sed trop. †† cum acc. rei, ἵνα αὐτός, εἶδον περὶ ἐδείκνυσεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ἰδῇ, ut (is. populus) qualem (erga Albinum) ostenderit (Severus) excandescen- tiam suam, videat, 3, 8, 3. †† σημαντικός καὶ νέος, πάντα εἰδεί- κνυς χρημάτων πλήρη, demonstrabat, 3, 13, 9. sc. verbis. i. e.

- iactabat; tum de re, δεικνύσσης καὶ τῆς προσηγορίας τὴν σεργάνην indicante, 1, 17, 6.
- δείλη, abf. phys. universe, τοῦτου περὶ δείλην μεταπεμφάμενος, circa vesperam, 3, 11, 9. 4, 4, 11. sed c. subst., ἐσιώμενῳ περὶ δείλην ἐσπέραν, circa vesp. 2, 6, 9. cum iam diei serus vespere esset, 3, 12, 16. circa seram vesp., quoniam duplex ea, prior quidem, statim a prandio, sed *serior*, a solis occasu.
- δειλία, moral. extra bellum, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν,) γυναικίᾳ δειλία, ex m. pavorē, 6, 5, 13. † τὴν τοσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, timiditatem, 2, 1, 22. sed in bello, οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν Φεύζονται, prae timid. 7, 8, 19. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνάτολαῖς δι' ἀμείλιαν ἢ δειλίαν προδεδωκότα, per metum, 6, 7, 8. sed c. gen. persf. et praep. τὴν Ἀλεξάνδρου μέλλεισιν καὶ τὴν πρὸς τὰ πολεμικὰ ἔργα δειλίαν ἐλέγχειν λ. timid. 7, 1, 14.
- δεινός, neutr. p. adi. οὐ πάντῃ τὸ δεινὸν νομίζουσιν, εἰ δέ τι τελευτήσῃ λ. non adeo horrendum, 7, 5, 13. grave, malum. sed p. subst. a) abf. τὸν μέλλοντα τείσεσθαι δεινόν, ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτόν,) qui videtur pallidius malum, id propulset potius, rel. 4, 5, 5. caedem, mortem; it. δεινὰ, προσδοκώμενα ἑαυτῷ ἐκείσεσθαι, συμβήσεσθαι φάσκων, mala, 2, 1, 14. b) c. adi. μέγιστον δεινόν καὶ τὸν παρόντα καὶ ὄν ἐλύπησε λ. max. malum 1, 14, 3. incensum Pacis templum; † πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατεληφόντων τὴν πόλιν, multis malis ib. 13. † Μάτερυν, στρατιώτης μὲν πρότερον, πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ τολμήσας, sed multa nefaria 1, 10, 2. c) simul c. pron., tum praeposito, μηδὲν τι δεινὸν προσδεχόμενος, nihil mali 3, 9, 17. † ὅπως αὖ μὴ τι δεινὸν παρὸντες πάθωσιν, ne quid mali 2, 6, 5. οὐς ἤδεσαν ἢ πεποιθότας τι δεινόν λ. aliquid grave 7, 4, 7. tum postposito, ἀνευ τοῦ δεινὸν τι δράσαι, sine alicuius laesione 2, 3, 23. q. d. sine f. absque iniquo aliquo faciendo f. damno alicui inferendo, i. q. pr. ἀρπάξαι καὶ βιάζεσθαι. d) c. artic. ἐξη οὕτω τὸ δεινόν, malum 1, 13, 10. tumultus f. bellum intestinum inter populum et milites; τὸ δεινὸν ἐκείσεσθαι ἤδεσσαν 7, 12, 6. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὅψιν πεσόντα, λ. mala 1, 4, 4. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας λ. illorum malorum 1, 12, 11. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντων εἰληφέναι, ab auctore malorum 1, 13, 10. † c. gen. vel persf. τὰ ἐκατέρωθεν τοῦ πλήθους δεινὰ ἡμᾶς προσλήφεται, mala ib. 5. - vel rei, c. opp. τὰ μὲν δεινὰ ἔργων - τὰ δὲ χρεῖα λ. nefaria quidem facta 2, 3, 18. p. τὰ δεινὰ ἔργα δεινῶς, trop., ἐφ' ὅσον τὸ πεπραγμένον, indigne 2, 6, 3. graviter, cum dolore, ira et indignatione.
- δείξις, phys. c. gen. rei f. instrum., ἐν ᾧ περὶ τὴν δείξιν τοῦ ἔαφους ἡσυχάζειτο, dum occupatur in ostendendo gladio 1, 8, 12. circa ostentionem. sed trop. c. gen. rei. εὐτοχίας μᾶλλον, ἢ ἀντοχίας παρέρχεται δείξιν, specimen 1, 15, 5. † c. adiuncto, τὸ τῆς σπουδῆς ὑπεράλλου, - ἔχον δείξιν καὶ πίσιν εὐνοίας, documentum et argumentum 2, 3, 12. indicium.
- δέκα, de re, eis δ. ἐτη, decem, 2, 4, 13.
- δέκατος, de re, δεκάτου ἔτους, decimum, 5, 3, 7.
- δελεάζειν, de persf. trop. c. dat. rei, et acc. persf. τιμῇ προσποιήτω δολάζει τὸν ἀνδραπτοῦ, inescat, 2, 15, 4. conciliare sibi, vel decipere; it. c. adv. οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, inescabat 1, 12, 11. studebat ad se trahere et amicum sibi facere. it. Pass. c. abf. modi, χρηστοῖς λόγοις δελεασθέντας, inescati, 8, 3, 10.
- δέλεον, trop. c. gen. rei, μέγα πρόσβας βαλάντια, χρημάτων μετὰ illecebras, 5, 4, 4.

ἄδρου, propr. τῇ τῶν δένδρων σκιᾷ, 1, 12, 3. harum f. earundem arborum, laurorum; δένδρων εἰσὶν ἴσους 8, 4, 14. δένδρα πάν-
τα ἐξέκοπτον ib. 13. τῶν καρποφόρων δ. ἐκκειομένων 8, 5, 8.
ἔξομαι, med. phys. de pers. c. acc. pers. et adv. it. praep., de
amicis, ταύτης τῆς ἐορτῆς, ἐν ᾗ μάλιστα Ῥωμαῖοι δεξιούνται ἀλλή-
λους, benigne se excipiunt, 1, 16, 7. dexteras sibi invicem por-
rigunt; it. de imperatore, τοὺς προσιόντας δεξιούμενος, benigne
excipiens, 1, 2, 5. cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐ-
τοῦς,) eos benigne complectens, 2, 14, 5. † trop. αὐτοὺς συν-
ελεθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιούμενος, comiter excepturus (Severus
Praetorianos) 2, 13, 6. † ὑπὸντετο αὐτῷ, δεξιούμενος νυμφίον
τῆς θυγατρὸς, benigne excepturus 4, 11, 4.
ἐξὸς, phys. de re, Neutr. ἐν τῷ δεξιῷ (μέρει,) a dextra 4, 2, 5.
opp. pr. ἐν τῷ λαίῳ, it. ἐν τοῖς δεξιῇς Ἰταλίας μέρεσιν, a dextro
It. latere, 8, 1, 12. opp. sq. ἐν τοῖς λαίοις. Fem. ἔχων πρόσκω-
πον τὴν δεξιάν, dextra, 7, 5, 10. sc. τὴν χεῖρα, it. μιᾶναι τὰς δε-
ξιὰς αἵματι, dexteras 2, 5, 10. 2, 13, 16. Sed trop. de pers.
Masc. φήμη περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐπισκοῖς καὶ δεξιῷ, commodo 2, 7, 8.
obsequente, facili, humano. † Neutr. c. artic. p. subst., c.
adv. et gen. dupl., tum pers. tum rei, τὸ πάννυ δεξιὸν ὕμνον τῆς
πρὸς με τιμῆς, nimia benignitas vestra in me ornando 2,
3, 12.
ἐξὺς, trop. τοῖσιν αὐτῷ προχωρησάντων, prospere, 3, 9, 21.
ἔξομαι, med. a) p. rogare, de pers. c. gen. rei, συγγνώμης ἔδειτο
veniam postulabat, 2, 3, 7. c. praep. τῶν παίδων ἐπισκελάντων
καὶ δεηθέντων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας, liberis, per epistolas ro-
gantibus, 5, 2, 7. it. c. inf. συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας, ἔδειτο
προμαχεῖν λ. convocatos milites rogabat, ut rel. 6, 9, 5. ἐδ. παί-
σασθαι γέροντος λ. obsecrans, parcerent rel. 7, 5, 9. simul c.
gen. pers. διέπεμπε, τῶν στρατιωτῶν δέομενος, ὀπλιζέσθαι, mittebat
militibus supplicatum, ut rel. 2, 11, 17. † c. adiuncto, ἔδει-
το καὶ ἐλιπάρε, μένειν θαρράλως, rogabat, ut 8, 3, 8. † simul
c. praep. τὰ πρῶτα ἐλιπάρε, καὶ προσπίπτουσα, μετὰ δακρύων ἔδειτο,
μήτε καθυβρίσαι λ. rog., ut 1, 16, 10. c. adiunctis folis, ἐδ.
καὶ ἐλιπ. ἀπελογεῖτό τε, φάσκων, orabat, 3, 12, 20. † τὸ πρὸς
καλούμενος καὶ δεομένους δινηρὸν, implorantibus et rogantibus, 2,
8, 4. absf. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἀπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις,
rogantibus 2, 7, 11. b) p. deliderare, cum gen. rei, de pers.
δώσειν πάντα ὑπισχνεῖτο, ὡν δέονται, quae vellent, 6, 9, 2. †
πάντα ὑπισχνεῖτο παρέχειν, ὅσων δέονται, quibus indigerent, 6, 7,
21. †† deire, trop. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως
δεόμενον, maiore desper. indigens, 7, 5, 15. c) p. opus habe-
re f. indigere, (quamquam et prior notio in loca convenit sub-
iecta quaedam,) c. con. et inf. εὐτως εἰωθεν, ὀνηνία ἂν δεηθῇ,
στράτην συλλέγειν, si quando opus sit 3, 1, 5. sed c. gen. pers.
ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμαχῶν, se egere, 2, 8, 14. δ. ἀνδρὸς εὐγε-
νοῦς λ. indigere, 2, 15, 7. † c. praep. ἐρᾷτέ μοι τὸν υἱόν, δέο-
μενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζύλῃ, τῶν κυβερνησάντων, 1, 4, 8. †
simul c. gen. rei, δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ παρυσίας καὶ τοῦ στρατοῦ πάν-
τος, opus esse, 6, 7. sed c. praep. δ. χειρὸς πλείονος πρὸς
βοήθειαν τοῦ τόπου, ἢ βασιλικῆς ἐπιδημίας 3, 14, 2. †† ἦδει, εὐ
μικρᾶς δυνάμεως δέομενος πρὸς πᾶσαν τὴν ἡπειρόν, sibi opus esse, 2,
14, 14. p. inf. superiorum locor. † μικρᾶς προδόσεως δέομενος
πρὸς τὸ ἀδικῆσαι, indig. 3, 8, 6. †† sed c. gen. rei mero. μὴκέ-
τι τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων δεηθεῖσιν ἢ ταχύνῃ ἢ ὀπλύνῃ, haud am

- plius Italiae civitatibus murorum aut armorum indigentibus, 8, 2, 11. simul de re f. loco et simul de perf. f. incolis. †† παρακαμπειν τὸν οἶνον τοῖς δεομένοις, indigentibus, 8, 4, 10. vel desider. f. rogant. †† οἱ σατράπαι ἐπέζελλον συνηθόμενοι αὐτῷ, καὶ εἰ δέειτο βοηθείας ὑπισχυοῦντο, et, si indigeat, auxilia poll.cebantur 2, 8, 13. quae Bg. commata ostendunt subst. β. in acc. plur., cum, posito commate post β, hic gen. pendeat a v. d.
- δέος, c. adi. μέγα τὰς πόλεις καταλαμβάνας, metus, 2, 11, 6. μετὰ δέους πολλοῦ διῆμι ὁ στρατός 8, 1, 15. ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες 3, 8, 6. ἐν δ. πολλῷ γενόμενος 5, 8, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δ. ἦν 7, 9, 8. — c. alio subst. ἡ συγγιλτος - δέει καὶ κελαισία ψηθίζονται λ. 4, 11, 14. τοῖς βαρβάρους οὐκ ἐπανόρου πόσου, ἀλλὰ Φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι 1, 6, 15. sed c. adiuncto magis syn., ἐν Θροντισίν ἐκότεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες λ. 5, 4, 3. ἐκτλησὶν καὶ δέος - ἐνέβαλε 2, 14, 1. †† ταῦτα δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ 2, 3, 15. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγῶνος λ. metu, 7, 5, 10. Sed c. gen. vel perf. †† τὴν δορυφόρον Φρουρὰν διὰ δέος τοῦ Σεβήρου αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖν, ob metum Severi, 2, 12, 9. vel rei, πάλιν τετραννίδος ἦν δέος 2, 6, 4. δέει τῆς παρουσίας τοῦ τοῦτοῦ βασιλέως 1, 3, 13. 1, 15, 1. δ. τῆς τοῦ βατ. ἀργῆς, formidantes imperatoris iram, ib. 10. metu irae imper. †† δέει τοῦ τραυθῆναι, metu vulnere, 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. †† δ. τῶν τετολμημένων 2, 5, 15. ††† c. v. affini, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν πεπειραμένων, futura formidabit, metu rel. 1, 5, 26. cogitatione et recordatione eorum, quae experta sunt iis f. experti sunt. Porro c. praep. εἰσι - οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρετανίας, cum - neque ullus metus impenderet ex Britannia, 2, 15, 10. τοὺς στρατιώτας, διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπίοντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, metu Severi, 3, 4, 17. ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἥδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat et ipse Alexander iam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. erat verò et ipsi metus Alexandro de rel. c. coni. μήτε εἰσαγαγῶν τὸν στρατόν, μήτε εἰσελθῶν, ἢ διὰ δέος, ἵνα μὴ δῇ λ. prae metu, ne 6, 3, 18.
- δέσει, physf. c. gen. rei et praep. ἀμπελών πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium mutuo nexu, 8, 4, 14.
- δέσμιος, pass. de perf. c. subst. δεσμίους ἀπάγοντι βασιλεῖς, vinctos, 1, 6, 16.
- δεσμὸς, physf. ἃ περ - μὴ παρενεχθῆσθαι διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπ' ἀλλήλων, propter vincula crebra, 8, 4, 11. † τοὺς καθεχόμενους, δεσμῶν ἐλευθέρους ἀφαιέντες, vinculis eximentes, 1, 10, 4. vinculo- rum liberos, solutos vinculis f. carnis. sed trop. c. gen. rei. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο, vinculo benevolentiae, 1, 8, 6. affinitatem hanc secum vel cum eo fecit vinculum benev. firmissimum, effecit, studuit efficere, ut affinitas ista esset vinc. rel. affinitatem istam adhibuit pro praesidio optimo, certissimo confirmandae ac conservandae ben. f. illam cum eo affinitatem putavit vinculum, praesidium benevolentiae servandae firmissimum, optimum, certissimum.
- δεσμωντήριον, propr. de loco, c. praep. τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσιν, οὖντα) δεσμωντήρια βία ὀργυζόντες, carceres, 1, 10, 4.
- δεσποτεία, universe, de civibus, c. adiuncto e praep. et forsan etiam c. gen. rei, ἔδωκε γεωργοῦσιν - πάντων - διὰ παντὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, (omnium, possessionum, agrorum) perpetuam dominii securitatem, 2, 4, 15. securum dominium omnium in perpetuum, vel perpetui dominii in omnes agros securitatem;

dum Bg. διὰ π., pro adi., rexit ad subst. alterum ἀμ. noſtrat. *Eigenthum* ſ. *Eigenthumsrecht*. Sed nominatim et praecipue, c. gen. rei eodem et adiuncto ſyn. ſubſt., ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ὃ τὴν δεſποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖχαν θεοὶ καὶ τὴν βασιλείαν, domini-um in omnia, 2, 8, 6. noſtrat. *Herrschaft*.

δεſπότης, reſpectu a) civium, c. adiuncto ſyn., ὅτι - ἐμελλεν ἐſε-σθαι καεῖττων, ἅτε βαſιλεὺς καὶ ὁ. dominus, 3, 2, 6. futurus; ita εἰ δὴ ἐμελλον ἀντὶ λησῶν δεſπότην (αὐτὸν) ἐξεῖν καὶ βασιλέα 1, 10, 15.

ſed de iam facto imperatore, cὺ παύσῃ, ὃ δεſποτα, πίνων λ. domine, 1, 6, 4. 3, 12, 4. ††† τίνα, ὃ δεſποτα, ἐλεγ-χον μείζονα βούλεſſε, domine, ib. 12. qui Bg., pro plur. δεſπο-ται edd. quarundam, ſervat ſing., recte iunctum c. v. plur., ubi, praefectibus pluribus, ad unum tamen praecipue oratio convertitur, cf. Virg. Ae. 9, 258. 525. Sed ſine exclam. πο-τεῖν μὲν ἐε, τέκνον καὶ δεſποτα, τὴν πατρίδα, o fili et domine, 1, 6, 12.

b) muneris, a ſuperiore quo mandati, c. gen. perſ., tum de legatis, τὰ κλελευθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτῶν δεſπότης ἀγγείλαν-τας, ſui domini, 6, 4, 12. tum de praefecto provinciae ſ. ſatrapa, Ἀργαεργῆς, τὸν αὐτοῦ δεſπότην Ἀργάβαιον ἀκουſτεῖνας, ſuum dom. 6, 3, 10.

c) ſervorum, abſ. ὑπερμαχόμενοι τῶν δε-ſποτῶν, pro dominis, 7, 4, 13. in relat. tacita ad τῶν οἰκετῶν §. pr. 10. et 7. c. cf. ib. §. 8. ſed † c. opp. et relat. diſereto, δοῦλοι, ὅσοι δεſπότης κατῆγγελον, domin. 5, 2, 4. d) rei poſ-ſellae, ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθῆναι καὶ γεωργῆσαντι, δεſπότην εἶναι, do-min. 2, 4, 12. pro ὡς εἶναι δεſπ. αὐτῆς, τῆς γῆς, vel in dativ. δεſπότην cum MSS., poſſeſſorem, noſtrat. *Herr* ſ. *Eigen-thümer*.

δέσθαι, paſſ. phyſ. de re, c. abl. modi et adv., δάδας, ὁμοίως πίſσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, imbutas, 8, 4, 30. illitas, oblitas. εὐτερεῖος, neutr. ſine artic. p. ſubſt. ἡ πόλις, Φιλονεμούſα πρὸς τὴν - πέλιν περὶ δευτερείων, de ſecunda palma, 7, 6, 2. τὰ δευτερεῖα, ſc. μέρη, ſecundis partibus, loco, ordine.

εὐτερος, propr. de perſ. ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύſαſιν ἐτάκτο, in ſecundis Conſularibus, 3, 11, 3. p. ἐν τοῖς δευτέρων ὑπ. qui ſe-cundum Conſules fuerunt, ſ. habuerunt titulum, dignitatem et commoda Conſulis ſecundum ſ. eius, qui iterum Conſul fuerat. — Fem. de re, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλκυῖς, ad ſecundum con-ſulatum, 7, 10, 7. † οὐδέ τις εἶδεν ἀκύντιον δευτερον, telum ſe-cundum, 1, 15, 7. repetitum ſecunda vice, inmiſſum poſt ia-cuſium primum inane. †† p. adv. τὴν ὑπατον ἀρχὴν τελέſας δευτερον, ſecundo conſulatu functus, 2, 3, 9. ſc. κατὰ et μέρες τοῦ χρόνου, functus conſulatu ſecundum, ſecundo, iterum; it.

Φεβγθεῖς, μὴ καὶ δευτερον ταῦτα ἐπιſείλῃ, iterum, 4, 13, 1. †† alio ſenſu, c. relato, μίας καὶ δευτέρας ἡμέρας διαθρακμούſης, altero die, 2, 6, 5. τῆς μὲν πρώτης καὶ ὁ. ἡμ. ſecundo 7, 8, 2. 8, 7, 7.

δέσθαι, paſſ. phyſ. de perſ. c. praep. εἰς τὸ στρατόπεδον ἐδέχθη-ſαν, recepiſi ſunt, 5, 4, 6. Sed Med. c. acc. perſ. φίλου ἀντὶ πολέμιον δέχεſθαι, accipere, 8, 3, 4. intra urbem; † τὰς πύ-λας ἀνοίγειν, δέχεſθαι τε φίλους λ. recipi, 8, 6, 3. it. ὡς δὲ, ἀνοι-ξαντες τὰς π., ἐδέξαντο αὐτοὺς, acceperunt, 5, 8, 14. † c. abl. modi, πύλαις ἀνατεπταμέναις ἐδέχοντο (αὐτοὺς) portis patentibus excipiēbant, 2, 11, 11. † c. praep. ἀνοίξαν τὰς π., καὶ ἐδέχεſθαι τῶν τὸ γένος (βαſιλικῶν) ἔνδον, recepturos (eſſe ſe) intra caſtra, 5, 3, 23. †† in bello et pugna, ἐξάμεινοι τοὺς βαρβάρους, ἐμά-

χοῦτο, excipiebant barbaros et dimicabant, 4, 15. 3. adventum et impetum eorum sustinentes. Tum impropr. c. adv. φόντο; τὴν σύγλητον καὶ τὸν δῆμον ἀσμένως δέξασθαι ἄνδρα λ. excepturum esse 7, 5, 4. agnoscerō pro imperatore; ††† de re, c. acc. rei, τὴν εὐωδίαν κωλύειν δεχέσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ αἵρος, prohibere receptionem tabifici aëris, 1, 12, 5. prohibere, ut corpus recipiat pestilentem aërem; vel pass. prohibere, ut pestilens aër recipiatur a corpore et meatibus eius; †† c. adv. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὃς ἀδακρυτὴ τοιαύτην ἀγγελίαν ἐδέχετο, exciperet, 1, 4, 20. perciperet auribus, audiret; εἰς τὸ ἐτοίμως δέξασθαι τὰ ἐγκαχειρισμένα, ad promte accipienda delegata, 2, 3, 12. ad promte suscipienda tradita imperii negotia s. munia.

δὴ, A) p. illativa, Lat. igitur, etc., praepositum, verbis quidem, τί δὴ μέλλετε; quid ergo cunctamini? 2, 1, 17. μὴ δὴ μελλώμεν, ne ergo cunctemur, 6, 3, 12. postpositum, omnibus orationis partibus, - secunda a princip. regione stans, - post artic., τὸν δὴ Μαξ. τοῦτον, huncce Max. 6, 8, 4. τὴν δὴ Μαίσι. ταύτην 5, 3, 4. τὸ δὴ παιδίον 1, 17, 7. τὸ δὴ τελευταῖον 7, 12, 7. ἃ δὴ μὴ φέρων 3, 11, 7. 4, 9, 1. post pron. et adi. τούτῳ δὴ τῷ θεῷ 5, 3, 12. ταύτης δ. τῆς προφάσεως, hanc scilicet occas. 2, 9, 14. ταῦτα δὴ λ. haec igitur 2, 3, 24. 3, 10, 16. 4, 3, 16. 4, 10, 8. 5, 8, 7. τούτων δ. 6, 4, 13. 6, 5, 1. 7, 12, 5. τούτοις δ. 4, 7, 5. τοιοῦτον δὴ, talem nempe 1, 7, 11. 1, 3, 11. 1, 6, 6. 2, 2, 21. 4, 4, 16. 4, 7, 1. 4, 9, 17. e. δύο δὴ ταύτας ἀρχάς, duo haecce imperia 4, 10, 5. πᾶν δ. omnis ergo rel. 7, 5, 19. πολλῶν δ. multis itaque 1, 14, 13. πρῶτον δ. primum ergo 4, 3, 19. post subst. προθυμία δὴ, alacritate certe 3, 4, 9. χρήματα δ. opes ergo 2, 11, 13. post verba, ὁρῶ δὴ, video igitur 2, 3, 16. ἀρέσκει δ. pl. ig. 1, 17, 17. κελεύει δ. iub. ergo 4, 9, 9. 4, 15, 2. ἐπαγγέλλει δ. edicit itaque, 6, 7, 11. 1, 10, 13. 2, 2, 4. 2, 13, 20. m. 3^a 4, 4. 4, 14, 3. 5, 7, 5. it. post particip., γράψας δὴ λ. cum scripsisset ergo 1, 17, 4. ἀνύσας δ. confecto iam 3, 8, 5. 1, 9, 6. 5, 3, 15. 2, 13, 5. 4, 3, 11. 4, 8, 9. † δηλωθέντα δὴ ταῦτα, haecce signficata, 6, 7, 7. †† post imperat. ὁρᾶτε δὴ λ. 1, 4, 8. ἀνελθὼς δὴ λ. ubi modo 3, 11, 14. qui Bg. ceperit minus in notione temporis, p. iam, quam hortandi, fere i. q. *quaseo*; quo utr. loco procedit et igitur, rel. post praep., διὰ δὴ ταῦτα, ob haec (ergo) 4, 7, 13. † ἐν δὴ ταῖς ἀρπαγαῖς, hic inter rapiendum 5, 6, 22. qui Bg. ceperit p. adv. temp. ἥδη et p. Lat. *tum* s. *tunc*; cum et procedat, inter rapiendum igitur; ἐς δὴ τὸ οἰκημα 4, 2, 16. in illud itaque aedificium; πρὸς δὴ τοῦτον, ad hunc igitur 2, 1, 12. † πρὸς δ. ταῦτα, adversus haecce, 3, 14, 16. 7, 9, 5. post adv. οἷα δὴ λ. nimirum ut 1, 3, 5. ut igitur, s. igitur ut; ἐντεῦθεν δὴ, tunc demum 7, 3, 16. qui Bg. ceperit iterum p. adv. temp.; οὕτω δ. 3, 15, 15. 7, 5, 1. τότε δ. tunc ergo 2, 11, 19. 7, 11, 8. 8, 2, 10. in tertia a princip. regione, - post pron. s. adi. ἐπὶ τούτοις δὴ, his scilicet 2, 8, 11. 3, 12, 1. ἐπὶ τηλικούτοις δ. ob tanta nimirum, 2, 13, 14. — praecipue post adv. μὲν, in clausulis tum narrationis alicuius de re s. pers. quadam, - tum orationis alicuius, - id que ipsum per omnes orationis partes, - post artic. ὁ μὲν δὴ λ. ille itaque 1, 9, 14. igitur 3, 1, 16. 3, 13, 13. τὸ μὲν δὴ 3, 1, 1. τὰ μ. δ. scilicet 2, 14, 14. 4, 1, 1. 7, 9, 25. 8, 1, 1. post pron. s. adi. αὕτη μὲν δὴ αἰτία, haec scil. 1, 8, 14. ἐποίῳ μὲν δὴ τῷ.

qualem igitur, 6, 1, 1. τούτω μ. δ. 3, 12, 26. τοιοῦτος μὲν δὴ, talis scil. 1, 14, 17. 7, 1, 25. 1, 9, 23. e. 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. 8, 8, 20. τοιοῦτω μ. δ. huiuscemodi 4, 11, 12. 6, 2, 12. τοσαῦτα μ. δ. 1, 11, 14. post subst. Ἰσ-
 τας μὲν δὴ, ac Geta quidem 4, 4, 7. igitur G. quidem; τέλος μ. δ. finis quidem 2, 5, 16. finis nempe 6, 9, 15. 6, 7, 17. 3, 4, 15. 3, 7, 20. 5, 4, 24. 2, 13, 22. αἰτίαι μ. δ. 7, 4, 1. —
 post praep. κατὰ μὲν δὴ Καππαδοκίαν, ac in Cappadocia quidem 3, 3, 5. igitur in C. quidem; post adv. ὅπως μὲν δὴ λ. quo-
 modo igitur 3, 15, 18. 5, 1, 1. εὖτω μ. δ. ita nimirum 3, 9, 21. in quarta a princip. regione - post praep. εἰς τὸ αὐτὸ δὴ συνιόντων, in unum ergo convenientibus, 5, 3, 14. παρὰ τοσοῦτον μὲν δὴ λ. tantum scilicet 5, 4, 23. ††† post copulas - in secunda a princip. regione - παρεγγέλθη τὲ δὴ λ. 1, 5, 3. denunci-
 atum *que* est igitur f. adeo; καὶ δὴ τοῦ δωματίου προελ-
 θών, atque etiam cubiculo egressus 2, 5, 8. et igitur f. atque
 adeo. B) pro lat. *scilicet*, rel. in explicando, a) extra
 ironiam, - in med. oratione, - post omnes orationis partes, -
 fians secunda a princip. regione, - post artic. τοῦ δὴ Φοιν. ἔθνους
 λ. videlicet 2, 7, 7. post eundem pro pron. relat. θεοῦ, ᾧ δὴ
 καλλιερῶν ἐγγέγραπτο 5, 5, 3. cui quidem f. scil.; δορυφόροι, οὓς
 δὴ Περσῶν καλοῦσιν 5, 4, 14. 5, 5, 13. ἡδοναῖς, αἷς δὴ λ.
 quibus scil. 1, 17, 22. † αὐτὸ δὴ μικρὰ λ. id quod minutum 7,
 3, 12. post pron. demonstr., λαβὼν γραμματίειον τούτων δὴ
 τῶν λ. 1, 17, 1. sumens libellum unum scilicet horum, qui rel.;
 ἢν παίδιον - νήπιον τούτων δὴ τῶν λ. ex istis nimirum, qui ib. 5.
 — post subst. θεησκίας δὴ χάριν, quasi religionis causa, 5, 3, 17.
 — post particip. δεδοικία δὴ, μὴ λ. verita scil., ne 1, 17, 8.
 — † τὸν οὖν αὐτοῦ, κρατηγῆσεντα δὴ τοῦ πλήθους, εἰλοντο, filium
 eius, qui dux scil. effecit exercitus, eleg. 7, 9, 10. post con-
 i. ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut scil. 1, 17, 7. ἵνα δὴ μὴ λ. ne scil. 4, 13,
 8. 5, 6, 3. post ὅτι nominatim - in verbis - tum affectuum,
 δυσφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod scil. 1, 9, 22. 3, 2, C. 5, 8, 10. 7,
 12, 7. 5, 1, 10. 6, 6, 1. tum dicendi et simil. ἔλεγεν, ὅτι δὴ
 λ. quasi 4, 10, 3. 6, 4, 8. quasi scilicet 2, 1, 6. 3, 12, 12.
 quod nimirum 4, 9, 5. quod videlicet 6, 1, 24. 6, 9, 4. 7,
 1, 6. post ὡς praecipue, - pro tanquam - in variis verbis,
 ὡς δὴ καθευδήτων, tanquam scil. 1, 17, 1. (7, 9, 21) ib. 15,
 quasi scil. 2, 13, 6. 3, 12, 2. 4, 7, 1. 4, 13, 8. 11, 5, 4. 8,
 6, 6, 7. 6, 8, 11. 7, 4, 11. 7, 9, 8. 7, 12, 3. nominatim
 in v. v. dicendi et simil. φασὶν, ὡς δὴ λ. 7, 9, 20. 8, 3, 19.
 quasi scilicet 3, 7, 9. quasi videlicet 7, 3, 17. 7, 6, 15. in ter-
 tia a princip. regione, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut militaris scil. 4,
 12, 4. διὰ δεός, ἵνα μὴ δὴ λ. ne scil. 6, 5, 18. in quarta —
 γράμματα, δι' ὧν ἐσπένετο δὴ λ. per quas fedus inibat iam 2,
 12, 5. qui Bg. cepit iterum p. adv. temp. †† μαρτυροῦντες ὅτι
 ἀμφοτέρους ἰσους δὴ λ. ut pares 5, 15, 11. b) per ironiam,
 pro lat. eodem, - post subst. ἡσυχίαν δὴ παρῆν, quietem scil.
 1, 17, 21. πρὸς γάμον δ. tanquam ad 5, 6, 7. εἰς προῖκα δ. ib.
 11. post verb. νομισθέν τε τὸ ἀγαλμα συνήκιστο δὴ τῷ θεῷ, ma-
 ritavit scil. deo, ib. 12, 4, 7, 2. † πρέσβεις ἐπεμψε δὴ λ. tan-
 quam legatos misit, 6, 4, 7. post adv. ὡς δὴ γαμοῦντων θεῶν,
 tanquam scil. diis nub. 5, 6, 12. † ἐξήλου δὲ ταῦτα, ὡς δὴ
 Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam Marci studia, 5, 2, 8. *tertia*
 in regione, ὡς ἡνιχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti scil. deo,

5, 6, 16. ††† dubia per loca, utrum in ironia, an extra eam, post subst. νικηφόροι δὲ, tanquam victores, 3, 15, 17. οὐκ οἰεῖται δὲ τινες, non famuli scilicet aliqui, 5, 5, 20. ††† C) per notionem exquisitiores, a) in apodosis, sensu consecutivo, post subst., τῆς δὲ ἐξέδου διαγγελθείσης, κίνησις δὲ μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus sane maximus rel. 1, 7, 1. vel lat. ibi tum f. tum vero f. tum quidem. it. post verb. ὁ δὲ -; ἐπαγόμενος -, ἐξήρτους δὲ, - 6, 7, 17. e. b) sensu infinito, — pro Lat. *cunque*, - post pron. τοὺς ἐφ' οἷς δὲ ποτε διαβληθέντας υποψίαίς, cuicunque - suspicioni, 1, 8, 17. ἐφ' οἷς δὲ - αἰτίαίς, quibuscunque de causis, 1, 10, 14. † τῶν δ' τι δὲ πρᾶττόντων λ. quocunque munere fungentium 3, 2, 10. vel hic, post pron. infinitum, pro Lat. *tandem*. τὰ σώματα - ὅπως δὲ ἐρρίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. c) sensu consecutivo alio, - post coni. ἔσῃ, - ἔσῃ δὲ ὑπεφάνη λ. 3, 12, 22. iam f. tandem f. denique; it. 7, 10, 15. donec iam 6, 7, 22. D) per ambigua loca, a) post causalem, in imperat. ἐπιτρέψατε γὰρ δὲ μοι λ. 3, 12, 12. tandem f. quaesio. in v. finito, ἐβούλετο γὰρ δ. λ. volebat nimirum 1, 14, 19. vel sane; it. 6, 5, 6. 6, 7, 14. — b) post coni. εἰ δὲ ἐμελλόν λ. 1, 10, 15. si quidem, si nempe, potius, quam si iam. ὅτε δὲ - 3, 10, 9. quidem f. scilicet, potius, quam iam; it. 5, 6, 9. cum iam 6, 5, 1. c) ante adv. γίνεσθε δὲ οὖν λ. este igitur 1, 4, 9. per figuram ἐκ παραλλήλου, itaque ergo, f. ergo igitur, vel este, quaesio, igitur; ὥς δὲ ἄρα διαλέξαιτο, quasi cum ipsis collocuturus esset, 8, 5, 22. ut scilicet forte rel. μίᾱς δὲ πού f. δήπου - ἡμέρας, uno certe 2, 6, 5. aut potius igitur.

ἡθ'εν, i. q. pr., cum ironia, post subst. in tertia a princip. regione, τῷ θεῷ δ. ὀργιζῶν, deo scilicet 5, 5, 8. in med. enunciat. ὧν αἱ πλεῖσαι εἰς Ἡρακλέα δ., ὥς ἀνδρείετατον, ἀνεφύρουτο, in Herc. scilicet 1, 14, 17. in extr. enunc. ἐπιστλάει δὲ αὐτῷ φιλικώτατα γράμματα δ., litteras quasi amantissimas, 2, 15, 6. extra ironiam, - post subst. - in secunda regione, ἀμνηστία δ. Θέροντες λ. scilicet 7, 11, 7. post pron. - in extr. enunc. ὥς πολιορκήσουσιν αὐτὸ δ. ib. 16. per ambiguae notionis loca, post copulam, in secunda regione; καὶ ἡθ'εν συνήθως λαβόμενος τῆς χειρὸς, quasi 3, 12, 18. 4, 2, 7. post subst. in quarta regione, τοὺς δὲ αἰτίους δ. σάσεως λ. quasi 5, 8, 15.

ἡλητήριος, phys. adi. de re, c. subst. δηλητηρίῳ φαρμάκῳ, veneno, 4, 1, 3. 1, 17, 17. δηλητήρια φάρμακα, venena, 3, 5, 9. 4, 5, 7. venenum 4, 4, 3. †† abs. δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis, 4, 5, 14. †† διὰ τὸ προλαμβανόμενον - κώλυμα δηλητηρίων, remedium veneni, 1, 17, 23. propr. adi. nocivus, et δηλητήρια φάρμακα, venenata medicamenta. Dein abs., per ellips. subst. ἰσθις φάρμα.

ἡλονότι, p. adv., in med. orat., ἐκείνῳ δ. προσποιεῖνται ὑπακούειν, duntaxat 2, 10, 15. in ironia forsan, Lat. scilicet, sane, ut manifestum est, ut credibile est; i. q. pr. δὲ et ἡθ'εν f. εἰκότως.

ἡλώω, trop., de re, c. acc. rei, γράμματα τῆς συγλήτου γνώμης δηλοῦντα, litterae - declarantes, 7, 7, 11. †† δηλοῖ δὲ (τοῦτο ταῦτα), ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἡλθεν, argumento sunt, 1, 2, 5. it. c. coni. ἐκομίσθη γράμματα τῶν ἡγεμόνων, δηλοῦντα, ἔτι λ. indicantes, 6, 2, 2. De pers., c. acc. rei, τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπισειλάντων τῶν ἡγεμόνων, cum significassent per litteras, ib. 7. † τὴν Διβῆν ἀπέσταν λ. ἐδηλώσαμεν, exposuimus, 7, 12, 20.

de historico. simul c. dat. persf. δηλώσαντες αὐτῷ τα - significantes, 7, 6, 18. † σοὶ ταῦτα δηλώσω ἡγῶ, tibi ut indicarem, 3, 12, 6. †† ὁ δὲ εὐδὲ τῶν πραττομένων τὶ αὐτοῖς ἐδήλου, cum ip̄is communicabat, 2, 8, 18. it. † δηλώσαντες αὐτῷ (τοῦτο ἢ ταῦτα,) re indicata ei, 3, 12, 3. † simul c. coni. εἰ τι ἐπιῖγον εἶη, δηλῶσαι αὐτῷ (τοῦτο,) si quid - renunciaret sibi, 4, 12, 12. †† simul c. rei acc. et abl. modi, γραμμασι τῷ δήμῳ τὴν νίκην αὐτοῦ δηλώσας, per litteras significans, 3, 8, 2. simul c. praep., γραμματα, δι' ὧν τὴν Λιβύην ἐδήλου σύμπνοισιν, scriptum, in quo significabat, 7, 6, 6. ταύτην τὴν μάχην διὰ γραμμάτων τῇ συγκλήτῳ ἐδήλωσεν, signif. 7, 2, 15. †† τὸ πρὸς ἐμῶν δεδήλωκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, declarastis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν λ. ἢ διὰ τοῦτο, ὅτι λ. — † c. pron. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, offendite, 2, 8, 8. p. praef., indicate. † simul c. praep., τίμι βίῳ ἐχρήσατο, τέλει τὰ ὁποῖα, ἐν τοῖς προειρημένοις ἐδήλωσαμεν, in iis, quae iam dicta sunt, declaravimus, 7, 1, 1. de historico. c. coni. δηλώσαι, ὅτι λ. indicant, 7, 6, 13. it. simul c. praep. διὰ τούτων τῶν πρὶν δηλῶσαι, ὅτι λ. ut significem per aliquem, 3, 12, 12. — † c. adv. et casu temporis, ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, ut declaravit etiam aetate procedente, 6, 1, 14. — Pass. de re, abf. δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐτάραξε, significata, 6, 7, 7. c. dat. persf. ὡς ταῦτα ἐδηλώθη αὐτῷ, ut nunciata sunt, 1, 10, 5. 5, 2. ut significata sunt, 6, 6, 1. 2, 13. 1. c. adv. οὕτως ὁ μεταξὺ χρόνος ἐδηλώτο, significabatur, 3, 8, 20. cum praep. †† ὡς εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευταῖη, 7, 10, 1. in urbem Romam nunciata fuit. † τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα Φανερά ποιῶν, quae Roma (ex urbe) nunciarentur, 2, 7, 10. †† simul c. adv. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἡθὺς μάλιστα ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλώτο, factis declaratum est, 3, 5, 11. †† τὰ πραχθέντα ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ δεδήλωται, res gestae in superiore libro expressae sunt, 4, 1, 1. de historico; De persf. ††† abf. ὁ δηλωθεὶς Ἀντωνίνος, iste Antoninus, 6, 1, 1. memoratus, supra dictus ἢ tractatus, descriptus. †† cum nominativo particip. ὡς - ὁ Καπελλανὸς εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώθη, Capellianum ingressum esse Carthaginem, significatum, 7, 9, 20. p. acc. c. inf. †† de historico, c. praep. a) simul c. adv. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι τῆς ἱστορίας δεδήλωται, ut in - declaratum est, 2, 1, 1. b) de re, ἡ ἐπὶ Νίγρον ἑξοδος ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι δεδήλωται, declar. est, 3, 1, 1. c) simul c. pron. ὁποῖα τέλει ἐχρήσατο, ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, declaratum est, 6, 1, 1. d) c. adv. simul, ὅπως Σεβήρος τὸν βίον μετέλλαξε, ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ δεδήλωται, demonstratum est, 3, 15, 18. — † ὅπως ὁ Ἀντωνίνος ἤρξε -, δεδ. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, declaravimus, 5, 1, 1.

δηλώσις, improp., non de actu, sed de re ἢ libello, ἐκπέμπει (ὁ Σεβήρος) δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει, λ. declarationem, 2, 13, 4. edictum, nostrat. *Manifest.*

δημεύειν, trop. de persf. c. acc. rei, τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύσας, cum bona ipsorum publicasset (Severus,) 3, 8, 4. proseripsisset. †† Pass. de persf. μήτε ἀκριτὸν τινα φονευσήσεται ἢ δημευσήσεται, neque quenquam indicta causa capite aut bonis mulctatum iri, 2, 14, 7. publice ἢ publica auctoritate privatum iri bonis, ἢ libello publico, publice proposito; neminem indemnatum occisum aut proscriptum iri, occidendum aut proscribendum esse.

δημηγορεῖν, tropi. de imperatore oratore, c. adiuncto, ἰβουλόμην τοὺς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιῆσθαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ἐκασμούμην δημηγορῶν 6, 3, 5. *facere verba, per quas* f. quibus et ipse ornat, decoraret, dicens. †† c. acc. rei, οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἤλθον, ταῦτα δημηγορήσων, concionaturus, 2, 8, 3. haec dicturus, f. in concione dicturus.

δήμιος, impr. c. adiuncto, ἦνω σοὶ - Φονεὺς καὶ δήμιος, carnifex, 3, 12, 4. sc. δοῦλος f. ὑπηγέτης, publicus, servus, licarius; opp. σωτήρ λ.

δημοκρατία, propr. ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, in populari statu, (imperio) 2, 9, 7. ὑπὸ δημοκρατίας, in p. st. 2, 11, 7.

δῆμος, propr., A) Romanus populus, is que modo angusto sensu, de ordine Rom. urbis tertio, a) abf. αὐτάρκης ὁ δ., χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, pop. 1, 6, 9. 1, 9, 7. 1, 11, 12. 1, 12, 11. sqq. 1, 13, 9. 13. i. e. 1, 15, 15. 2, 1, 20. — † πλείστον τοῦ δήμου συνέθεσις 2, 2, 8. 2, 6, 2. sq. ταῖς τοῦ δ. συνόδοις 2, 7, 8. sq. e. † ἐνθα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ὁ δ. συνίαν ἐκκλησίαζεν 2, 9, 7. 2, 12, 4. † νομάς ἐπιδίδους τῷ δήμῳ, plebi, 2, 14, 10. 3, 8, 2, 15. 4, 4, 11. 5, 2, 6. 5, 4, 22. 5, 5, 15. 5, 6, 14. 19. 7, 6, 8. †† ὁ δῆμος - φράζαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἀνοδὸν τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, populus - multitudine hominum 7, 10, 9. 15. sq. 8, 6, 15. 8, 8, 1. — †† διεφείτῃσεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τ. β. ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. — b) c. adi. πᾶς ὁ δ. 2, 2, 5. 7, 7, 1. † ἐνδραμῶν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, in mediam multitudinem, 7, 11, 10. c) c. gen. gentis diferto, ὁ Ῥωμαίων δῆμος, populus Romanus 1, 7, 2. 1, 10, 10. 1, 14, 15. 2, 8, 6. † 3, 10, 2. sq. privo τῷ δήμῳ, it. 7, 7, 2. pr. ὁ δ. 7, 8, 12. 8, 7, 11. per formam aliam † τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, populi voluntate, 2, 7, 9. — rursus per formam al. † τῷ δήμῳ τῶν Ῥωμαίων, pop. Romano, 2, 10, 2. per formam porro al. ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. it. πᾶς ὁ δ. ὁ Ῥ. 8, 5, 15. d) opposit. militibus, nominatim Praetorianis, per relat. tacitam, (οἱ στρατιῶται) φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δ. ἐφοδὸν 2, 5, 5. 15. i. e. 7, 11, 9. 11. 15. 14. bis - sed diferte, τὸν δ. κ. τὸ στρατόπεδον, plebem atque exercitum 1, 12, 9. † τὸν δ. καὶ τὸ στρατιωτικόν, pop. 1, 13, 5. ubi et opp. ὁ δ. - πᾶν τὸ ἱππικὸν τάγμα λ. † οἴχεταί σοι ὁ τε δῆμ. Ῥωμαίων καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατιωτικοῦ ib. 4. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ στρατιωτικόν 2, 2, 23. † ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ καὶ οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατιῶται, αἰσεὶ τῶν ἱππέων 1, 12, 19. τῷ δήμῳ - οἱ στρατιῶται 1, 13, 9. sqq. 2, 2, 21. sq. 2, 7, 4. 2, 10, 8. 2, 11, 12. 8, 8, 16. sq. coll. §. 13. † οἱ 59. ἐξήνεσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δ. 7, 11, 3. sq. † τοῦ μὲν τοσούτου δ. - τῶν δὲ 59. 7, 12, 6. it. ordine alio, τῶν 59. καὶ τοῦ δ. 2, 3, 1. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν 59. πρὸς τὸν δ. διαφορά 8, 1, 1. 8, 8, 2. e) oppos. fenatui, ἐν τῇ συγκλήτῳ - καὶ πρὸς τὸν δῆμον 2, 4, 1. τῇ σ. καὶ τῷ δ. 3, 9, 21. 7, 2, 15. 7, 7, 22. ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ δ. 6, 4, 3. c. gen. diferto gentis, τῇ σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ 4, 11, 13. 5, 5, 2. 7, 5, 4. 12. † per formam al. τὴν σύγκλητον καὶ τὸν δ. Ῥωμαίων 5, 5, 11. † rursus per formam al., τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆμον 8, 3, 9. ††† per ordinem inversum, ὁ δ. καὶ ἡ σύγκλητος, pop. et sen. 2, 14, 2. 4. 4, 1, 5. 7, 10, 1. 7, 12, 1. † 8, 7, 10. sq. τοῦ Ῥωμαίων δ. † ὁ μὲν δ. - ἡ δὲ σύγκλητος 7, 7, 9. per formam iterum al. τῷ δήμῳ Ῥωμαίων καὶ τῇ σ. 5, 1, 2. per formam adhuc al. τὸν Ῥωμαίων δ. καὶ

τὴν σ. 7, 6, 6. †† τὰ πρὸς τὸν δ. τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, τοῖς τε ὑπατοῖς λ. ib. 21. ††† ἡμεῖς τε καὶ ὁ δ. ὁ Ῥωμαίων 2, 2, 16. — B) *populus aliarum urbium, Antiochiae*, τὸν λοιπὸν δ. 3, 4, 15. *Alexandriae*, ὁ δ. 4, 9, 1. *Aquileiae*, ἡ πόλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. ὁ πλεῖστος δ. τῷ ταίχει - ἐφεσῶς, *incolae plerique* 8, 3, 7. C) *plur., proprio sensu, de pluribus, plurium urbium populis Romanae ditionis*, c. gen. *diserto loci*, οὐ πᾶν τὶ τοῖς δήμοις τῶν πόλεων διέφερε, *populi* 7, 3, 10. *opp. ἢ τοῖς ἔθνεσι*, ut sit *plebs Italiae*, non *provinciae in formam reductae*; sed *abf. οἷς ἐπιφοιτῶσι τὰς λοιπὰς πόλεις πόλαι ἀνοίγνυντο*, καὶ δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο, *incolae*, 8, 6, 10. ὁ Κέρμοδος, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, δήμοις ἐορτάζουσιν ἐπιφανεῖς, *populis* 1, 7, 3. τοσοῦτον ἀνεπαύστο, ὅσον τοὺς δήμους προσεπέμν, *populos* 2, 11, 11. ὁ περ καὶ μάλιχα τοὺς δ. ἐλύτῃσε, *populis* 7, 3, 14. sq. §. 16. κατὰ τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδανον τῶν ὅκλων αἱ ψυχαί, it. ἐλπίζων, πάντας τοὺς δ. τοῦτο ποιῆσειν, *omnes civitates* 8, 9, 10. †† παρῆχε τοῖς δήμοις ἐαυτὸν καταγέλαστον Σέαμα, *populo* 1, 3, 9. Nero, *de pluribus, an de uno populo ac plebe Romae*, ut ὁ Κέρμοδος σπανίως τοῖς δήμοις ἐπεφαινετο, *in publicum prodibat*, 1, 11, 15. δημοσιακός, *de re f. loco, ὁ δημοσιακὸς, θησαυροῦ*, *publicum aerarium*, 12, 7, 3. *opp. pr. οἶκοθεν χρήματα*. δημόσιος, *de re, Masc. f. communis sexus f. abf. μύλαις ταῖς δημοσίαις χράμενοι*, *publicis* 4, 1, 9. *sc. eisέδοις*. Sed *Fem. iustiae formae*, *ling. pro adv. tis τῶν δημοσίων εἰσδότηων - πιπράσκουσθαι*, *publice*, 1, 12, 8. *per ellipf. praep. et subst., p. ἐν δ. χώρα, it. δ. θείας ἐπέτειλεν* 1, 15, 1. τὰ γράμματα δ. ἀποδόντες 3, 5, 12. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δ. ἀνασανρωθῆναι 3, 8, 3. ὅσον δ. ὁφθῆναι 4, 1, 19. † δ. ἐν τῷ Ῥωμαίων Σεάτρῳ ἐρχησάμενον 5, 7, 12. †† εἰς τοῦτον δ. πολλὰν ἀπέσιωπτε 4, 12, 3. δ. πολλὰν τὸ μέτριόν μου διαβάλλων 5, 1, 5. †† c. *opp. ἂ πράττων οἶκοι διεβάλλετο*, ταῦτα καὶ δημοσίᾳ δεῖξαι ἐτόλμησεν 1, 14, 14. τὰ μὲν γράμματα δ. ἀποδοῖναι, αἰῶσαι δὲ αὐτὸν, ἰδιαίτερον ἀποσάντα, λ. 3, 5, 8. εὐωχίας χοῆσαι δ. τὴ καὶ ἰδίᾳ 5, 6, 12. ἰδία τὴ καὶ δ. πανταχοῦ ἐπιφρονέμενοι 8, 8, 1. Sed c. *subst. fem., plur., cum adiuncto, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γενόμενος*, *publicis*, 1, 2, 10. δ. ἀνέθηκεν εἰκόσι, *publice positis*, 2, 9, 5. δ. ἀν. γραφαῖς, *publicatis*, 3, 9, 21. † εἰ τινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, *publica*, 5, 5, 13. *praeter curiam, alio in loco publico et templo*. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅκλων - ἀναρῆξαι, *publica*, 7, 11, 14. *quae publici f. communis iuris et totius populi et communis usus*. Neutr. *cum subst. λευτρὸν δημόσιον*, *publ.* 1, 12, 10. πένθος δ. ἐνεποίησε 7, 3, 14. *cum adiuncto f. adv. Ῥωμαίοις, ὡν δημόσιον ἀνῶθεν τὸ κράτος ἐστίν*, *publice* 7, 7, 12. τῶν δημοσίων Σεάτρων, *publicis* 5, 7, 12. κόσμος δημοσίων ἔργων, *publici operis, (aedificii)* 7, 3, 13. χρήματα ἐκ δ. ἱερῶν καὶ τόπων, *publ.* 2, 11, 13. c. *opp. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων* 7, 9, 22. † c. *gen. perf. et adiuncto, τὰ κτήματα - οὐκ ἰδία τοῦ βασιλεύοντος εἶναι*, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, 2, 4, 13. † ἐποίησε δημόσια γράμματα πρὸς τε τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σύγκλητον 7, 6, 6. †† c. *artic. p. subst. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος*, *reip.* 2, 7, 1. *scil. πραγμάτων, negotiorum publ.* †† c. *opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἰδία αὐτοῦ*, *publica*, 1, 14, 5. *sc. ἔργα καὶ χρήματα, aedificia et ornamenta templi cum*

pecuniis et mercibus aliorum, ibi depositis; † μεταλλεῖν πρὸς τὰ δ., καὶ εἰ τινα ἦν χρήματα πολιτικά, λ. publica, 7, 3, 12. pecunias et alias res, χρήματα scilicet vel χωρία, loca publ., templa.

δημότης, de persf. unus e populo urbis alicuius, universe, πλείους τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάστις, plurimi ex vulgo, 3, 1, 7. τινὰς τῶν δ. quidam e populo, 7, 3, 14. post pr. τοὺς δῆμους. c. opp. οἱ μὲν δημόται, - οἱ τε ἀν' αἰῶσει ἔντες, - plebei, 2, 6, 5. τοὺς μὲν ἐξέχοντας ἐφόνευσεν, τοὺς δὲ δημότας ἐφυγάδευσεν, plebeios, 7, 9, 23. † opp. militib. μηδενὸς τῶν δῆμ. populo nec - 2, 6, 19. cf. μηδ. † εἰ τινὲς ἢ στρατιωτῶν ἢ δημοτῶν, λ. si qui - ex populo, 7, 4, 10. ubi simul opp. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους §. 7. † γενομένης Φυγῆς τῶν δ. in fugam versa plebe, 7, 12, 10. pr. §. οἱ στρατιῶται, sed sq. §. 11. οἱ ὄχλοι, et §. 6. δῆμου. †† ἐγκαταμιζάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν δῆμ. facinorosi et viles homines de plebe, ib. 15. †† βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. turbæ oppidanorum, 8, 3, 21. † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕβρεως, plebeis, 2, 4, 2. †† opp. imperatoris, ex urbe abeunt, οὐδὲ τῶν δ. ἦν τις, ὃς ἀδαρυτὶ παρέπεμπεν αὐτὸν, ex popularibus, 6, 4, 4. civibus.

δημῶδης, de re, p. adi. c. adi. et opp. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος λ. plebeia multitudo, 1, 4, 19. plebs, populus, 1, 9. δῆμος, in relat. tacita imperatoris mortui. † plur. c. artic. de persf. παρὰ τοῖς δημῶδεσιν εἶχε τινα χάριν, apud plebeios, 1, 15, 14. plebem, 1, 9. τοῖς δῆμοις, per ellips. substant. πλήθεσι, ὄχλοις, ἀνθρώποις, plebeios homines.

δημωφελής, neutr. c. artic. pro subst. c. adiuncto, τοῦ δημωφελούς; καὶ κοινῇ διαφέροντος ἐλίγη τοῖς κατ' ἓνα φροντίς, eius, quod publice prodest, 2, 3, 21. eius, quod prodest populo, publici commiodi.

δῆω, physf. de persf., c. acc. rei f. loci, ἐδῆον πᾶσαν τὴν χώραν, vastabat, 7, 2, 7. Sed Passf. de re f. loco, c. praep. τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ δεδηωμένης, vastata, 8, 5, 8.

δήπου, f. potius duabus voc. δὴ που, in med. orat. μιᾶς δ. π. καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμαούσης, certe, 2, 6, 5. igitur fore f. forte, cf. δὴ supra.

διά, physf. c. gen. rerum, p. acc. εἰ ποτε Φοιτῶν δι' ἡλίου, in sole. 1, 7, 9. † διά - ἀβάτου ὁδοιπορίας λ. itinere 1, 10, 6. δι' ἐπίγειων ὁδῶν, per 2, 13, 21. † περαιωθείς διὰ τῆς Κυζ. χώρας, cum permeasset agrum 3, 2, 12. δ. τῶν - ὁρῶν, per 3, 6, 22. δ. γῆς ἢ ποταμῶν, per 8, 2, 7. δ. μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per 1, 14, 8. 2, 9, 6. 7, 6, 21. δ. μέσης τῆς πόλεως 8, 8, 14. †† διὰ - Ἀσίας, per Af. 4, 8, 15. sc. ἰῶν, λ. †† ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per 6, 8, 3. c. gen. persf. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν Φυλάκων, per 2, 1, 3. διὰ μέσου πλῆθους, per 7, 10, 15. cum gen. alia in notatione, nec physf. semper, instrumenti veluti ministerii et auxilii, cum gen. persf. γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Παρυνίου, per 1, 8, 17. δι' ἐμπόρων λ. per 4, 10, 9. † δ. τῶν παίδων, per 3, 5, 10. f. propter; c. gen. rerum, tanquam veri instrumenti, διὰ τῶν ὅπλων αὐτὸν ἀνάξεν λ. cum armis, 2, 6, 7. p. abl. τοῖς ὅπλοις. †† etiam in periphrasi, p. mero gen. τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν θάρροῦντες μάχῃ, hastis gladiis quæ pugnare audentes, 3, 4, 19. fidentes pugna illa per hastas et gla-

dios, f. quae fit hastis et gladiis; τὴν δ. δορ. συζάδην μάχην, hastis
 cominus pugnando 4, 10, 7. pugnam per hastas, comminus con-
 iectas; τὴν δ. τόξων ἐμπειρίαν, sagittariae artis peritia ib. - qua-
 liscunque instrumenti, etiam non proprii, δ. γλώττης προίετο, λ.
 lingua, 2, 9, 18. τὰ δ. Φωνῆς καὶ γλώττ. προφερόμενα, voce et l.
 7, 8, 4. † τὰ δὲ ὀφθαλμοῦ νεύματα, oculorum nutus, ib. tum
 potius in notione modi, per gen. virtutum vitiorum ve, δ. σο-
 φίας, solerter, 2, 15, 10. δι' ὁμότητος, crudelitate, 7, 1, 4. per
 alios rerum gen. δ. τῆς τῶν παίδων ἀναίρεσεως, liberorum cae-
 de, 3, 2, 10. πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, clama-
 re, 3, 6, 17. ὅσα διὰ δηλητηρίων καὶ δ. πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ
 μοι, venenis rel. 4, 5, 7, 8, 2, 2. δι' ἐπιδρομῆς λ. per incur-
 sionem 1, 6, 25. δι' ἀρπαγῆς, per 6, 3, 14. † Ὁρεῖω, ὁ περ
 δ. χρυσοῦ καὶ λίθων - πεποικίλο, auro, 5, 8, 13. τὴν εὐνοίαν δ.
 χρημάτων - οἰκισώσεται, pecuniis, ib. 6. δ. τοῦ πυρὸς - τὰς ναῦς
 χειραγωγῇ, igne, 4, 2, 15. per ignem, ignis ope; δ. πολέμου
 κινδυνεύειν, bello, 6, 7, 25. † τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων bi 3,
 8. cum voluntate, sponte, libenter, opp. sq. ἐξ ἀνάγκης, at δι'
 ἀνάγκης προσέθεντο αὐτῷ, necessitate, 3, 4, 16. opp. pr. ἐκ προαί-
 ρεσεως. † ὁ π. σφράγματος - κελύει, edicto publicato, 4, 9, 7.
 δ. δέγκματος, ex senatusconsulto, 7, 10, 8. † δ. γραμμάτων,
 litteris, 2, 10, 1. per litteras, 2, 15, 4. 7, 2, 15. †† per
 prion. relat. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν λ. quibus 1, 3, 6. γραμμα-
 τα, δι' ὧν λ. litteras, per quas, 2, 12, 5. † scriptum, in quo
 7, 6, 6. ἐκτέμπει δήλασιν, δι' ἧς κελύει λ. declarat. qua 2, 13,
 4. † τὴν καὶ ἐκτεμπεύουσιν, δι' οὗ εὐφρανοῦσι λ. aliquid, quo 3,
 13, 15. †† τὸ πρὶν ὑμῶν - δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖτε, de-
 clarastis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν f.
 διὰ τοῦτο, ὅτι λ. ††† τὸ ρεῖθρον εὖρε διὰ τς μεγίστου βάθους
 καὶ πλάτους φερόμενον, fluvium, maxima alvei profunditate et
 latitudine defluentem, 8, 4, 2. ††† magis de causa, ἀναγκαῖα,
 ὧν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὐφροος, propter hye-
 mis asperitatem, 8, 2, 7. alia notione, durationis f. conti-
 nationis, τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγεύσας χιόνας, tota hye-
 me, 8, 4, 3. † διὰ παντός, perpetuo, 8, 7, 9. 2, 4, 13. in
 omne tempus, in perpetuum, scil. χρόνου, f. αιῶνος. ††† huius
 c. v. aliquo, fere in periphrasi, p. mero v., τότε τὸ τέλος τοῦ βίου
 εἶχον δι' ἐλπίδος, sperabam, 2, 1, 16. in spe habui, expectavi; αὐ-
 τὸν αἰὲ δ. τιμῆς καὶ δαύματος ἔσχετε, in honore et admiratione
 habuistis, 2, 2, 17. δ. φροντίδος ἔσχε, curavit, ut 3, 2, 9. sq.
 acc. c. inf. ut c. praep. et inf. ὑπὲρ τοῦ - ἡσυχάζειν, δ. φρ. ἔσο-
 μεν, ut - nobis curae erit, 8, 7, 15. ὁ περ ἐκεῖνος δι' ἡδονῆς ἔσχε
 θέαμα ἢ ἀκουσμα, quidquid illi iucundum fuisset, 4, 6, 4. quod
 quidem ille in deliciis habuisset. † ὁ περ ἂν σχῶσι δι' ἀρπαγῆς,
 quae obtinent per rapinas, 6, 3, 14. qui locus post. maxime
 pertinet ad superiorem notionem modi. † οἱ τὴν πείραν αὐτοῦ
 τῶν ἔργων φέρουσι δ. μνήμης, gestant in memoria, 2, 2, 19. in
 m. tenent f. habent, i. meminere, recordantur; † καὶ μοι δι'
 εὐχῆς ἐστὶ, etiam mihi in votis est, 2, 10, 4. sq. acc. c. inf., ha-
 beo in votis, voveo, cupio. ††† δ. εἰφους χωρήσας καὶ φόνου,
 ferro grassari et caede, 4, 4, 5. procedere, agere cum gladio
 et caede, uti ferro ac caede; potius, quam per ferrum, gla-
 dium et caedem tentare viam. διὰ c. acc., in notione causas
 potius, quam modi, c. acc. pers. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλευού-
 τας ἐχθροὺς 7, 11, 7. ob; c. acc. pron. demonstr. αἰτιώμενος.

ὅτι δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχει, ob illam, 6, 9, 12. ὡς δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, propter ipsos, 7, 3, 17. c. acc. rei, et quidem c. acc. pron. dem. δι' αὐτὰ τοῦτο, eo (ipso) sine, 1, 15, 13. ob id ipsum; sc. αἰτίου, ob id ipsum consilium, ob hanc ipsam causam; διὰ τοῦτο, idcirco; 4, 5, 8. id propter; δ. ταῦτα, propterea, 1, 16, 5. c. acc. aliarum rerum et subst. diserto- rum, - pertinentium ad animi facultatem alterutram, - mentem quidem, διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνοσίαν I, 11, 1, propter; δι' ἀγνοίαν τῶν τόπων, propter 7, 2, 11. (7, 12, 11.) δι' ἐμπειρίαν τῆς λ. ib. sed δ. τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, propter voluntatem 2, 3, 4. δ. δέος, ob 2, 12, 9. δι' εὐλάβειαν, prae metu 5, 2, 5. δ. δυσθυμίαν, ex moerore 6, 6, 1. δι' ἀμέλειαν ἢ δειλίαν, per 6, 7, 8. tum ad alia hominis, τινὰ ὑπ' ἐκείνου δ. νεότητά ἐπλημμελεῖτο, propter 2, 10, 5. δ. τὴν ἡλικίαν, per aetat. 7, 10, 16. δ. γῆρας; propter 7, 9, 20. δι' ἡλικίαν λ. 7, 11, 3. δ. μέγεθος καὶ ἰσχύον σώματος λ. pr. 6, 8, 2. διὰ τὸ προλαμβανόμενον κώλυμα δηλητηρίων, propter 1, 17, 23. porro c. acc. subst. rerum promissae, πλουσιώτατον ἢν πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter 1, 14, 4. † δ. τέχνην ἐπαινούμενα, artificia 4, 10, 9. δ. πυκνότητά τῶν συνοικιῶν, propter 7, 12, 13. δ. σπάνιν χρημάτων, ob 2, 3, 22. δ. νηῶν - ἀπορίαν, propter 8, 5, 13. δ. πληθὺς πτωμάτων, prae 7, 9, 16. δ. τὴν τῶν ὀχημάτων - συγκαμίδην, ob 7, 8, 24. δι' ὀρυγῶν μάχας λ. propter 3, 10, 5. δ. τὴν οὖσαν ζάσιν λ. 7, 11, 7. δ. τὴν παρούσαν - τῆς βασιλείας τύχην, pr. 8, 7, 5. δ. τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν, insolentia 6, 6, 1. de illiis, δ. βάθος τῆς καὶ πλάτος, propter 6, 7, 15. δ. τοῦ δεισμοῦ τὸ ἐπάλληλον, pr. 8, 4, 11. ††† c. inf. verborum, fere p. subst. quodam, διὰ τὸ θανάτου - ῥαδίως καταφρονεῖν, mortis prompto contemptu, 3, 3, 6. eo, quod mortem facile contemunt; δ. τὸ τὰς ἐξόδους - προκατελιθῆναι, quod - 7, 12, 14. ††† δ. τὸ ἐπαρχος τῆς πόλεως γεγρονέναι, propter praefecturam urbis, 8, 8, 8. ubi, in exquisitiore nominativo subst. post praep. c. inf., quam vulg. acc. ἐπαρχον, manet ratio vertendae eius praep. cum inf. per causalem, vel dupl. illam nostram, vel privam Bg., eo quod I. quod praefectus urbi fuerat. ††† ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐκτίσαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, aut fortitudine - aut nobilitate generis 2, 13, 12. ubi in vicinia, quanquam in membro diverso, eadem praep., eadem in notione causae, utr. casum habet, et gen. et acc., ut διεξόδους ἐξένωται, ἢ διὰ κρημνοῦ, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρώγοτας, ἢ διὰ πετρῶν τραχύτητα, aut per praecipitia - aut per rupium asperitatem, 8, 1, 13. qui Bg. tamen legit in acc. etiam primum membrum, διὰ κρημνοὺς - ἀπερρώγοτας.

διαβαίνειν, phys. de pers., c. acc. rei f. loci, oppresso tamen, αἱ λεωφόροι - ἐφυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν (αὐτάς,) ne quisquam transiret, 8, 5, 12. † μετὰ τὸ διαβῆναι αὐτὸν (αὐτὴν, τὴν γέφυραν,) postquam transisset, 7, 1, 16. it. διαβάς ὁ στρατός, transgressus, 8, 4, 12. sed c. eodem casu diserto, Ῥῆνον διαβαίνοντας, transgredientes, 6, 7, 5. διαβῆναι τοὺς ποταμούς, ut transgredereur, 6, 4, 13. διαβάς τὰ τεύαγη, transgressus, 8, 7, 1. διαβάντες τὸν Ὀκεανὸν, transgressi, 3, 15, 17. † διαβάς τὴν - γῆν λ. transgressus, 3, 9, 5. c. adv. ὡς διέβησαν (ὁ στρατός) ἀκωλύτως (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transierunt, 8, 2, 1. διαβάς τοὺς ποταμούς ἀκωλ. transgressus, 4, 11, 3. † εὐμαρῶς καὶ ἀκ. δ. τὸν Ταύρον 3, 3, 13. δ. ἀφόβως τὴν γέφυραν 7, 2, 1. c. praep. ἐπὶ Κυζι-

κον τὸν στρατὸν ἐκέλευσε διαβαίνειν, transire, 3, 2, 1. διαβάς ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν, cum transisset ib. 12. εἰς τὴν - γῆν διαβῆναι, transire, 3, 5, 1. ††† Med. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν ἐμελλεν ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσθαι, erat transiturus, 7, 1, 13. 16. διαβάλλειν, trop. de perf. erga perf., c. acc. perf., sed oppresso, (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, criminari, 1, 9, 15. it. cum adv. ὡς ἑτεροὶ διεβάλλον, infamabant, 3, 10, 11. cum accus. eodem diserto, διαβάλλων τὸν Ἀδελφόν, obrectans germanum, 3, 15, 2. † cum nominativo adi. p. adv. τοὺς - πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, crim. 1, 8, 4. † simul c. adv. et acc. perf. alio, διεβάλλε τοὺς -, ὡς ἄπιστους, crim. 2, 9, 10. †† in rectione dupl., c. adv. et c. inf. et acc. διαβάλλουσιν αὐτόν, - ὡς παραδοκῆσαντα - τὸν δὲ - τότε ἐπιφανῆναι, criminantur ipsum, quasi exspectasset, - tunc supervenisse, 3, 7, 10. de perf. erga rem, f. c. acc. rei, διαβάλλοντες τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰσθμοῦ ὄραν, vituperantes, 1, 6, 3. — c. adv. δημοσία πολλάκις τὸ μέγιστόν μου διαβάλλων, traducens, 5, 1, 5. sq. καὶ διασκώπτων (αὐτὸ) εἰς ῥαθυμίαν. †† c. praep. εἰς ἀνανόριαν διεβάλλεν (τοῦτο f. ταῦτα,) 4, 12, 4. traduxit haec pro imbellia, f. tanquam imbelliam. † de re erga rem, f. c. acc. rei, διαβεβλήκεισαν αὐτοῦ τὸ ἥσας αἱ πράξεις, infamaverant 3, 5, 9. † c. adv. simul, διεβάλλεν ἑστ' ὅτι τοῦτο τὴν ἀρχὴν, infamabat 6, 1, 18. Pass. de perf., c. opp. αὐτόν, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἔλεγχθέντα δὲ, delatum, 4, 13, 3. c. praep. ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διεβάλλετο, ob - male audiebat, 1, 17, 12. 1, 8, 10. ἦν τῶν ἐπὶ βίῳ - διαβεβλημένων, qui ob - male audiebant, 2, 6, 10. 6, 1, 12. unus ex - infamatis; τοὺς ἐφ' οἷσιν δὴ ποτε διαβληθέντας ὑποψίας 1, 8, 17. ob - suspicionem delatos. ††† c. inf. οὗτος διεβλήθη, συναγεῖν χεῖρα λ. delatus est, quasi 7, 1, 12. — ††† c. nominativo particip. perf. sed et nominat. rei, p. inf. ἃ πράττων οἶκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat, 1, 14, 14. quae facere domi ferebatur, dicebatur, culpabatur; † c. dat. perf. et c. adv., διαβληθέντας αὐτῷ ὡς ἀπαρεσκευμένους, delatos sibi, quod 5, 6, 1. De re, absf. συνωμοσία τις διαβληθεῖσα, delata, 7, 1, 11. scil. αὐτῷ f. πρὸς αὐτόν. † c. coni. et adiuncto, τεξεύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. ib. 6. dicebatur, cum infamia quadam vulgabatur; †† c. dat. perf. et praep. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς φιλαργυρίαν, nisi male audisset ei mater ob avaritiam, 6, 9, 17. vel matris acta ei pro avaritia attributa essent cum infamia.

διάβασις, phys., per aquam, c. adi. ἀπορος ἦν ἡ ὁ. τῷ στρατῷ 8, 4, 4. τὸν ποταμὸν γεφυρωθέντα εὐμαρῇ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιωταῖς παρέξειν, transitum, 6, 7, 13. absf. ὡς - τὰ στρατόπεδα κωλύουσας διαβάσεις, traiectiones, 4, 3, 13. †† c. praep. verbi sui affinis, κωλύειν τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν, transitum, 3, 1, 13. c. gen. perf. πεφράχθαι τὰς διόδους εἰς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum (per Alpes) 8, f. 15.

διαβόω, phys. de perf. c. coni., διαπέμπουσί τινας - τοὺς διαβόησοντας, ὅτι λ. qui proclament, 2, 2, 4. divulgent.

διαβόητος, pass. de re, phys. c. praep. et adv. ἥδη τοῦ Θένου διαβόητον γενομένου ὑπὸ τῶν εὐδοθεῖν φαιγόντων, divulgatâ per - 4, 4, 19. † absf. communi sexu cum subst. fem. διαβόητον ἐποίησαν τὴν Φήμην, vulgaverunt eam fam. 5, 3, 21. Sed Neutr. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πρᾶχθαι, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20.

διαβολή, extra forum, abf. τὴν ἔργην (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας, calumniis, 5, 1, 6. ἢ τοῖς ὡς κοῦφος ἐς διαβολάς, cal. 7, 3, 7. — c. gen. rei, τὸ ὀνυρὸν ἀναδρεῖας - Φέρει διαβολήν, crimen, 2, 8, 4. c. adi. ἐν τυχοῦσιν διαβολῆς ἀνηροῦντο, delatione, 4, 6, 5. ἐν μικρᾷ καὶ εὐτελοῦς δ. ἀναρπάζουσιν ἐποίει, calumnia, 7, 3, 8. πρὶς τοῦται τὴν δ. ταύτην ἢ ἀπόβασιν, criminationem, 3, 7, 11. πρὶς κέναι δ. θανατηφόρον, calumn. 3, 12, 7. τὸ ὄνομα (αὐτοῦ, τοῦ Φόνου) Φέρει χαλεπὴν δ. criminat. 4, 5, 3. πάσαις διαβολαῖς ῥα- δίνως πρὶς τῶν, calumn. 1, 13, 14. ταῖς τυχοῦσαις δ. πρὶς. cal. 5, 1, 4. ††† μετὰ αἰσχροῦ καὶ ἀπρεποῦς δ. ἀνησάμενος τὴν ἀρχήν, cum crimine, 2, 6, 18. ἢ τῆς δ. Φήμη τοιαυτὴ ἐγένετο, crimina- tionis, 7, 1, 18.

διαγγέλλειν, phys. de pers. cum dat. pers. et acc. rei, sed oppresso, it. c. adiuncto f. nominativo modi, τοῖς οἰκείοις ἐκας χαίρων διγγέλλε (τοῦτο, vel αὐτὴν, τὴν Φήμην,) nunciabat, 2, 2, 5. — c. acc. rei diferto, εἰ τὰ τῆς ευγκλήτου τις ὑμῖν διγγέλλε, renun- ciavit, 7, 8, 14. ὀλίγοι τινες διαγγέλλαντες αὐτῷ τὴν ἐφοδον, nun- ciantes, 2, 5, 5. Sed Pass. de re, abf. τῆς ἐξόδου διαγγελλεί- σης, divulgata, 1, 7, 1. ἐγνώσαν τὰ διαγγελλέμενα, 7, 8, 3. c. dat. pers. ὡς διγγέλλε τοῦτο τοῖς στρατιώταις, nunciatum est, 4, 4, 13. † ὡς δ. τῷ πλήθει (τοῦτο f. ταῦτα,) ut nunciatum id est, 4, 8, 18. †† c. praep. simul, Ἰουλιανὸν διγγέλλε τὸ κήρυγμα πα- ρὰ μέθην λ. nunciata fuit, 2, 6, 9. †† διγγέλλετο τὰ πρᾶττό- μενα εἰς Παύλους, nunciatur omnis res apud - 2, 9, 1. ††† c. dupl. rect., c. nominativo rei, et c. conl., διγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χειρὸς τὸ εὖσυχον, καὶ ὅτι ἐμελεν αὐτῷ λ. nunciabatur, quam eius manus esset certa, et quod operam daret, ut 1, 15, 3.

διαγίνεσθαι, med. de re ac tempore, trop. χρόνον οὐ πολλοῦ διαγε- νομένου, tempore - interposito, 1, 10, 1. cum interesset, inter- cessisset, interlapsum fuisset, tempore - intercedente, f. interla- pso, nostrat. dazwischen vergehen f. verfließen.

διαγινώσκειν, phys. f. trop. de pers. c. acc. pers. et adv. ὡς μὴ ῥα- δίνως διαγινῶναι τὸν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, ut non facile sit dignoscere cum rel. 1, 10, 12. ut non facile aliquis dignoscat, f. ut non facile dignoscas f. dignoscamus; c. acc. rei et praep. διαγινῶναι τὰς βασιλικὰς ῥάβδους ἀπὸ τῶν ιδιωτικῶν, ad digno- scendas - a 7, 6, 4. †† alia notione, c. inf. ὁ Ἀντωνῖνος διέ- γνω, δοῦσαι τε λ. decrevit, 4, 4, 5.

διαγκυλῶμαι, med. pass. formae, phys. de re f. instrum. c. acc. rei f. instrum., ἀνδρίας, τόξον διγκυλημένος, statua, quae arcum contenderet, 1, 14, 18. dirigeret, teneret directum ac conten- tum adversus curiam, velut sagittam arcu iamiam emissura, sc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ συνέδριον.

διαγρηγορεῖν, phys. de pers. c. praep. et gen. temporis, ἀντιστρατο- πεδευσάμενοι, πάσης τῆς νυκτὸς ἐν φρεντίσιν ἐνάτεροι καὶ δεῖε δια- γρηγορήσαντες, pervigilantes, 3, 4, 8.

διάγω, phys. de pers., activa notione, c. acc. pers. et praep. εἰς τὴν βίεβαρον γῆν τὸν στρατὸν διαγαγεῖν, ut traduceret, 6, 4, 13. — Sed neutral., c. praep. διάγοντος ἐν προαίῳ αὐτοῦ, agente, 1, 12, 11. sc. τὸν βίον, αἰῶνα, χρόνον, peragere, traducere, transigere, degere, versari; simul c. adv. εἰ - καὶ ἐαυτὸν ἐνάτερος διάγοι, ὡς βούλοιο, degeret, 4, 1, 4.

διαγωγή, phys., de loco, ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, stationes, 4, 2, 15.

- διαγωνίζεσθαι, med. propr. de pers. c. praep. f. adv. ἐπὶ πολλῇ αὐτῶν διαγωνισαμένων, dimicantibus, 3, 4, 10. in pugna.
- διαδέχεσθαι, med. trop. de pers. c. acc. rei, τοῖς βασιλείαν διαδεχομένοις, imperio succedentibus, 1, 5, 2. suscipere imperium; ὁ τὴν βασ. διαδεξάμενος, imperii successor, 4, 2, 20. ἐπιτέξασθαι ἄνδρα, τὸν διαδεχόμενον τὴν ἀρχὴν, succellurum imperio, 2, 1, 8. † simul c. praep. τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, per successionem acceperunt, 2, 13, 12. †† cum acc. pers. σοὶ αἰρέσις, τῇδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, διαδεχάμενόν με, succedendo mihi, 3, 11, 11.
- διαδήμα, phys. in capite, διαδήματος Μακεδονικοῦ, diademate, 1, 3, 7. fascia circa frontem coloris albi plerumque; Ἀρτάβανον, (Parthorum) διὰ διημήμασι χρώμενον, duplici diademate, 6, 2, 3. ob Parthorum et Persarum imperium.
- διαδοχῇ, trop. de imperio, c. gen. pers., oppresso tamen, δεδήλωται ἡ δ. (αὐτοῦ,) successio, 5, 1, 1. sed c. tali casu deserto, ἡ Μακρινίου δ. 5, 2, 2. et simul c. adi. Ἀντωνίου ἡ πατρὶς δ. 5, 1, 12. †† c. gen. rei f. dignitatis, τὰς συνήεις νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, pro successionem imperii, 5, 5, 15. it. cum adi. βασιλείαν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, succ. 1, 1, 5. Alia in notione, † c. praep. συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, successionem, 1, 11, 9. vel seriem generis sui inde ab Aenea; demonstrantes, se ortos ab eo per seriem longam; †† c. gen. rei, ἀνέφερεν εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους δ. generis seriem, 2, 3, 9. it. c. adi. τοὺς γένους μακρὰς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, longa generis serie, 1, 2, 3. †† οὕτως εὐγενείας καὶ πολλῶν πράξεων καὶ μακρὰς διαδοχῆς, ὥστερ κατ' ἀπολογίαν, ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, longo ordine successionis, 8, 7, 10. longa serie.
- διαδόχος, trop. de pers. c. gen. et pers. et rei f. dignitatis simul, δ. αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, successor, 3, 2, 6. sed c. solo gen. pers. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, succ. 6, 2, 18. 1, 3, 6. †† διάδοχον αὐτῷ ἐπεμψε 7, 9, 6. c. dat. pers. p. gen. vel abs., ut in sqq. locis, †† nihil quod c. subst. eiusdem casus, ἐπὶ παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο, superstitibus filiis successoribus, 3, 15, 7. ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, superst. succ. fil. 4, 2, 1.
- διαδραμέω, f. διαδρέμω, phys. de pers. c. acc. rei f. loci, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, cum - curriculo pertransisset, 1, 7, 3. τὴν Παιονίαν δ. quum permeasset, 2, 11, 5. trop. de re, c. praep. ὥς ἡ Φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ στρατόπεδα, ut pervagata est exercitus, 5, 4, 1. abs. ὥς διέδραμε Φήμη τῆς νύκτος, ut divulgata est, 3, 2, 13. διαδραμούσης τῆς Φήμης, divulgatâ, 1, 15, 2. 2, 2, 5. 4, 11, 2. †† μίας καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, elapso, 2, 6, 5. τῆς νυκτὸς δ. exacta, 6, 9, 4. † τριῶν γενεῶν διαδραμούσῶν, elapsis, 5, 8, 18.
- διαδράναι, phys. de pers. et milit. absol. τοὺς στρατιώτας, ὅσοι διὰ δειδράκεσαν, qui effugerant, 3, 4, 17. dissug., sq. ἀπὸντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, it. 9, 18. πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, et 9, 20. τῶν Φιγιάδων στρατιωτῶν. † de Germanis hostibus, c. adiuncto, ἧσάν τινες, οἱ, διαδράντες πρὸς τὸ παρὸν, ἀναχωρήσαντες δέει τῆς παρουσίας τοιοῦτου βασιλέως, qui elapsi impraesens recesserunt metu rel. 1, 3, 13. ubi, facto post v. δ. comitate, sicut absol., sed, omisso eo, c. praep. ἱκανῶς, non stantes non expectantes hostem et impetum eius.

διάθεσις, trop. de animo, c. opp. ὁ στρατὸς προρῆει καὶ αὐτὸς, οὐκ ἔξ ἀληθοῦς μὲν διαδέσεως πάς, προρρηγῆται δὲ εὐνοία καὶ τιμὴ, affectu, 8, 7, 5. amore; † c. praep. εἰ τι ἐρῶν κρίσει, καὶ μὴ διαδέσει τῇ πρὸς τὸν παρόντα, τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, studio, †, 5, 5. nimio amore; † c. gen. rei, ἐπὶ θοῦν αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαδέσει, affectione, 1, 7, 5. †† simul c. opp. ἢν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐπὶ πολιορκίας, status, 8, 6, 9. interna animi conditio.

διαδύω, phys. de pers. abl. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι εὐκίως, διέδυσαν, discurrebant, 2, 2, 5. 2, 6, 1. c. adv. ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει πανταχοῦ, disc. 7, 7, 1. †† ἐλώδη, οἷς ἔστος τοῖς βαρβάρους ἐννήχασθαι τε καὶ διαθεῖν, quibus paludibus barbari solent discurrere, 3, 14, 12. absol. vel cum dat. loci. Sed trop. de re, c. acc. pers. f. loci, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φήμη διαδέουσα πάντα ἐρῶν καὶ στρατόπεδα, cum pervagaretur, omnes populos rel. 2, 4, 4. qui Bg. comma post v. δ. penens c. edd. quibusdam, cepit v. abl. ut †† διαδέουσα ἡ Φήμη, dimanana fama, 2, 7, 10.

διαίρειν, phys. de re, c. acc. rei f. loci, τὰς ἡπείρους τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαίρει, dividunt, 4, 3, 17. sed de pers. erga rem f. cum acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διερρήκσαν καὶ καταλείψαν, tuperant, 8, 4, 4. it. erga pers. f. cum acc. pers. πρῶτον ἐμὲ θονεύσατε, καὶ διελόντες ἐμὲ) λ. divisae (mei) 4, 3, 19. dividentes, ubi divisistis; †† trop. erga rem, f. cum acc. rei et praep. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἐξουσίαν, divisione, 3, 8, 4. At Palf. de re, phys. c. abl. rei f. modi, ὅσα Αἰγαίῳ - ἐρῶν διαίρεται, separantur, 6, 4, 9. ἡπείρου διαίρουμένην Αἰγαίῳ λ. quae separatur, 6, 2, 4. † simul c. alio ablat. modi, θεῖα τινα προνοία τὰς ἡπείρους διερῆσθαι τῷ Προποντίδῳ ῥεύματι, divisas esse, 4, 3, 12. trop. et abl. ἡπείρου, διαίρεσθαι καὶ τὴν βασιλείαν, dividi, 4, 3, 11. i. q. ὅ. pr. νειμασθαι τὴν ἀρχήν. Tum de pers. phys. cum abl. rei f. modi, μακρὰ γῆ καὶ θαλάττῃ πολλῇ διερῆμένοι, discreti, 6, 7, 10. c. praep. διαίρεσέντες κατὰ λόχους λ. divisi, 8, 4, 17. † simul cum adv. ἀεὶ πρὸς τοὺς ἐπιδόντας διαίρουμένων. separatim occurrentes, 6, 5, 5. multitudinem - distractam f. coactam, se dividere ad f. contra; — † trop. c. oppressa κατὰ praep. παύσασθαι ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γνώμας διερῆμένους, desinere - mentibus et sententiis separari, 4, 5, 15. p. inf. Denique Med. phys. de pers. c. acc. pers. et adv. τὴν μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; dividetis 4, 3, 18. i. q. sqq. sed trop. c. acc. rei f. loci, τὰ βασίλεια διελόμενοι, regia divisa, 4, 1, 4. ubi divisissent; διελ. αὐτὰ, cum partiti inter se, ib. 9.

δαίτια, f. διαίτη, abl. et universe, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, durum victum, 3, 8, 10. conditio alimentorum, vestium et ornamentorum, etiam forsan in abstinentia a re uxoria, it. pecuniaria, et patientia laborum; sed c. adiunctis, c. gen. pers. et adi. τῇ Ἀντωνίνου διαίτῃ, ἐπιστραφείσῃ καὶ στρατιωτικῇ γενομένη, victus, 6, 2, 12. fere i. q. ὅ. pr. αὐτοῦ τῷ βίῳ. † c. praep. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τροφῆς καὶ διαίτης τὰ ἤδη διεφθερίοντο, urbanis deliciis ac victu, 3, 10, 4. vel per hendiad. p. τροφῆς καὶ διαίτης. vivendi ratione, 3, 14, 4. †† ἀπάγειν ἤθελε τοὺς παῖδας τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, καὶ χρηστῆς ἀπολαύειν 3, 13, 3. abducere voluit filios a vivendi ratione in urbe Roma, et contra honestam, sobriam usurpare; †† sq. explic. ἐπεὶ ἤκουεν αὐτὸν διαίτῃ ἐλευθερίῳ χρωμένον, λ. victu, 4, 12, 4. cum opp. ἐν διαίτῃ καὶ σκευῇ δμ-

- Φέρουσιν ἀλλήλων, in victu et habitu, 4, 10, 4. Parth. et Roman.
- διατρώμαι, med. phys. de pers. c. nominativo particip. f. modi, θρωόντες διατρώνται, venando vitam degunt, 6, 5, 9. † cum praep. vel c. abl. νυδο, (ἐν) χλιδῇ καὶ τρυφῇ διατρώμενον, vivere, 5, 2, 14. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς διατρώτο, viciabant, 4, 4, 4. nutrimentis uti, propter suspicionem veneni accipiendi. † Alia notione forsan, τοῦ στρατοῦ περὶ αὐτὰ (τὰ τεῖχη) διατρώμενον, degente, 8, 6, 9. c. adv. simul, ἐν ὅπλοις αἰεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διατημένῃ, versatum, 6, 9, 10. †† c. dupl. praep. ἡγανάντεον, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σιγηαῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διατρώμενοι, quod degerent, 5, 2, 13.
- διακίμαι, pass. phys. de re, cum adv. πάσης μούσης ὄργανα, πανταχοῦ διακείμενα, disposita, 4, 8, 19. posita per varia loca, extra urbem, in viis, portis, iuribus, sed intra urbem diversis in plateis et aedibus, ut hodie interdum in arcubus honorificis. Sed trop. de pers., pass. aut med. †† ἀχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὁρατὲ με διακείμενον, dolere vos, cum ita videtis me affectum, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ἢ καὶ ἃ ἢ καὶ ὡς, ἢ ἐν οἷς, dolere vos ob ea, in quibus videtis me constitutum, ἢ ob eum modum, quo videtis me affectum, ἢ libere ob eam statum, in quo me videtis, ἢ videtis coniectum, nosterat. über den Zustand, in welchen ihr mich versetzt sehet; de debilitate corporis et animi. Sed de animo potissimum, c. adv. ὁ στρατὸς ἀθύμως διέκειτο, delecto animo erat, 8, 5, 1. c. praep. simul. πόλαι ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum antea intenso in eum animo essent, 1, 9, 15. inimice adversus eum animati essent; — ἀπ. πανυ πρὸς τὴν κόρην διέκειτο, infesto plane animo erga puellam erat, 3, 10, 14. † c. abl. modi simul, φύσει ἄλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, natura alieno et inimico in illos esset animo, 7, 10, 2. †† ἐκ γὰρ ὧν αὐτὸς διακίμαι πρὸς ὑμᾶς, pro meo enim affectu erga vos, 1, 4, 6. p. ἐκ γὰρ τούτων, ἃ ἢ καὶ ἃ ἢ καὶ ὡς λ. pro eo enim, ut ipse affectus sum in vos, ἢ animatus sum, ἢ ex eo enim modo, quo ego aff. sum erga vos, ἢ ex animo enim, quo affectus sum, quem habeo rel., nosterat. nach der Gesinnung, die ich gegen euch hege ἢ habe. †† de pers. erga rem, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν επισρεφῇ -, ἄλλοτρίως διακίνεται, erga nostrum imperium alieno animo sunt, 7, 8, 16.
- διακλιθεσθαι, med. de pers. c. inf. διενελεύετο διώκειν - τοὺς ἐχθροὺς, hortabatur, 7, 10, 11.
- διακομίζειν, phys. de pers. c. acc. rei, de tabellariis, τὰ βασιλικά γράμματα, perferre, 3, 5, 8. ταῦτα τὰ γρ. δίδωσι τοῖς διακομίζουσιν, tabellariis, 4, 12, 10.
- διακοσιοί, propr. de re, ἐν ἑτεσι περὶ του διακοσίοις, ducentis, 1, 1, 5.
- διακρίνειν, phys. de re, c. acc. rei ἢ loci, ὁ Ταῦρος διακρίνει τὰ τῇ ἀριστερῇ καὶ τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔθνη προσκείμενα, discriminat, 3, 1, 9. trop. c. acc. pers. et adv. κακῇ τῆς τύχης διακρινούσης τὸν βασιλέα, decernente, 3, 4, 9. dum et ibi eventus pugnae decreturus ἢ definiturus, offensurus erat imperatorem, ἢ uter, Niger, an Severus, imperator esset futurus ἢ mansurus. Tum †† Pass. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, διακριθεῖσιν λ. discretis, 7, 10, 6. — Sed Med. de pers. c. adv. et pron. οἱ στρατιῶται - οὐκ ἐστὶ διακρίνοντο, tines ἦσαν οἱ προπετίζοντες φθαρμένοι, discernabant, 4, 6, 12. discernien facieb.

διαλαμβάνειν, physf. de persf. cum rei accusf. et abl. sed diversae notionis, li. c. acc. loci, sed abl. rei simpl. f. instrum., γεούραις τὰ ἐλεύθερα χωρία, occupare, 3, 14, 10. τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνουν 6, 7, 13. c. solo acc. rei f. loci, ὡς αὖ πλείστον τοῦ πεδίου διαλάβειν, occuparent, 8, 1, 3. †† de re, c. acc. eodem, ἅπερ ὅρη ἐπιμηκέστα, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διεκλήφοντα, l. comprehendendo, 8, 1, 12. occupando.

διαλαμβάνειν, physf. de persf. in dupl. rectione. c. praep. et c. abl. nudo modi, διαλάνθανον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς πεδίοις γνώσει, fallebant in sylvis ac paludibus, locorum que peritiā, 3, 14, 19. delitēsebant, lateb.

διαλέγεσθαι, med. de persf. universe, c. dat. persf., sed oppresso, κατ' ὀλίγους εἰκασθε μεταπαμπτόμενος, διέλεγετο (αὐτοῖς) alloquebatur, 2, 7, 10. † praecipuo sensu, c. adv. et coni. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς κατωθεν διαλεξόμενους (αὐτοῖς) εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς λ. mittere -, qui ex inferiore loco agerent cum illis, si rel. 8, 3, 1. †† de legatis legitimis, c. praep., πρεσβεῖαν πέμψαι πρὸς τὸν Πέριπτον, καὶ περὶ εἰρήνης καὶ Φιλίας διαλέγεσθαι (αὐτῶν) cum eo agere, 6, 4, 6. πρεσβεῖαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ π. εἰρ. δ. (αὐτοῖς,) de pace agere, 6, 7, 20. πρεσβεῖαν ἀπεμπον, περὶ τῆς εἰρ. διέλεγοντο (αὐτῶν) de p. agebant, 5, 14, 8. — de aliis, c. alio adiuncto simul f. adv. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων διαλεξόμενος (αὐτοῖς,) ὡς παντάπασιν ἐγγίπται, de - differens, quemadmodum rel. 2, 9, 9. † προϊάσι τῶ ἐπιτρόπῳ, ὡς δὲ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι (αὐτῶν) de - cum eo acturi, 7, 4, 11. c. dat. persf. diserto, varie, διέλεγοντο ἀλλήλοις, colloquebantur inter se, 8, 6, 9. milites amici, — sed c. adv. simul, προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι αὐτῶν ἰδιαίτερον, se velle (etiam) colloqui cum eis, 7, 6, 14. tunc praefertim de imperatore, ὡς διαλεχθεὶς τοῖς στρατιώταις, ut alloqueretur milites 1, 5, 2. sub initium imperii. sed ὡς δὲ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quasi cum ipsis collocuturus esset, 8, 5, 22. cum rebellibus militib. it. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, tanquam verba facturus apud ipsos (Praetor. Pertinax) 2, 5, 7. — †† c. acc. rei modi que, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον βουλὴν, καὶ τοῖς προειρημέναις ἐμοῖα διαλεχθεῖς, in eandem sententiam locutus (Alexand. Sev.) 6, 4, 2.

διαλείπειν, trop. de persf. cum nominativo particip. ἀπὸ τῶν στρατιώτων οὐ διέλειπεν, non desinit, 7, 1, 15. non intermisi. — †† c. gen. temp. μιᾶς ἡμέρας διαλείπων, uno die interiecto, 7, 8, 22. interponens.

διαλλάγη, trop. abf. ἐπέστειλε τὸν δῆμον, εἰς διαλλάγας χωρῆσαι, in gratiam rediret cum militibus, 7, 12, 5. ad reconciliationem.

διαλύειν, physf. de persf. c. adiunctis, acc. persf. et adv. τοσοῦτον ἡμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν εὐθέως τὰ στρατόπεδα, dimisit, 5, 2, 6. 19. καὶ ἐκείνους - ἀπέπεμψεν, dissolvere. † trop. de re, c. acc. rei, οὗ ἐπελθεῖσα διέλυσε τὰς μάχας, diremit, 4, 15, 10. finit. — Sed Pass. physf. de persf. abf. διελύθη τὸ συνέδριον, diremtus est, 4, 3, 21. c. adv. et opp. τὸν στρατὸν, ὅς, ἀπαρ' διαλυθεῖς, οὐ ῥαδίως ἠθροίζετο, dissipatus, 6, 7, 2. trop. de re, abf. διαλυθέντος τοῦ πολέμου, peracto, 6, 5, 8. dissoluto, finito.

διανέμειν, physf. de persf. c. acc. rei, οὐ δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο, non gratis distribuere, 2, 11, 14. qui Bg., non acc. simpl., sed per ellips. pr. κατὰ, adv. cogitavit; simul c. dat. persf., acc.

rei oppresso, τοῖς στρατιώταις διανέμειν (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) ib. 13. — sed διανείμας αὐτοῖς χρήματα, divisus inter eos pecuniis, 7, 8.

22. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμαζε, τῆς ὀχθῆς - τὴν πρόνοιαν, distributa, in quos visum, orae cura, 1, 6, 23. p. τοῦτοις, οὗς λ. disperiens, dispersit. †† c. acc. perf. et praep. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτούς, distributi per 2, 12, 2. separantes se, separatim euntes. ††† c. dat. perf. et adv. ἐδίδου χρήματα, διανέμεσθαι τοῖς στρατιώταις κρύβδην (αὐτὰ,) pecuniis, distribuendas militibus, 5, 8, 6. pro pass. f. med. per ellips. ὥς f. εἰς τὸ, ut distribuarentur f. distribuarent.

διαγίγχεσθαι, med. phys. de perf. absf. ἐπεισηδήσαντες (εἰς τοὺς ποταμούς) ἅμα τοῖς ἵπποις, διαγίγχεσθαι εἰςθιμένοις, tranare, 8, 4, 7. sc. δι' αὐτούς.

διασφίξασθαι, phys. pass. trop. de re, c. abl. rei f. modi, σέφανος, λίθων πολυτελῶν χροῖα διηθισμένος, floride distincta, 5, 3, 12. distincta diversis locis, (et per totam coronam,) f. eleganter.

διανοεῖσθαι, med. propr. de perf. cum acc. rei et inf. ἄτερ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διανοεῖτο, cogitabat, 2, 1, 19. i. q. simpl.

διάνοια, de facultate mentis, c. acc. ellipt. et opp. ὥςπερ τὰ σώματα γενναϊότατοι - εἰσι, οὕτω καὶ τὰς διανοίας παχείς, ingenio, 2, 9, 15. f. explic. facultate cogitandi.

διανυκτερεύειν, phys. de perf. c. praep. διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ λ. cum pernoctasset, 5, 8, 15. 3, 1, 11. ὥς διανυκτερεύσων ἐν τῷ λ. ut qui esset pernoctaturus 1, 16, 12.

διατέμπειν, phys. de perf. absf. διέπεμπε, τῶν στρατιωτῶν δέσμονος, ὀπλίζεσθαι λ. mittebat, 2, 11, 17. vel in diversas partes, diversos, dimitt. c. acc. perf. διατέμπενοι τῖνας τῶν πεισῶν, τοὺς διαβόησοντας, ὅτι λ. mittunt, 2, 2, 4. c. praep. διέπεμπε κατὰ εἶδη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat, 3, 1, 3. †† διέπεμπε καὶ εἰς τὰ γειννῶντα εἶδη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν εἰδῶν λ. misit, 2, 9, 17. Pass. ἐς τὰ εἶδη ἄγγελοι καὶ κήρυκες δαφνηφόροι διετέμπενοι, mittebantur, 8, 6, 18.

διαπλεῖν, propr. de perf. c. acc. rei f. loci, ὥς διέπλευσαν τὰς τε λίμνας καὶ τεναγῇ, traiecerant (navibus,) 8, 6, 11. cum adv. simul, πάντες λέγον καὶ ἐλπίδος θάττον τὸν Ὀλεανὸν διαπλεύσας, transvectus, 3, 14, 7.

διαπόρρην, trop. de perf. c. adv. διαπόρρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἴη, haesitabant, 5, 4, 17. nesciebant, solliciti erant et anxii.

διάπτωτος, pass. de re, c. dat. perf. ἐπεὶ ταῦτα διάπτωτα τῷ δήμῳ ἐγένετο 2, 12, 4. nota, audita.

διαρπάζειν, phys. de perf. f. hostiliter, de milit. c. acc. rei, τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, diripere, 3, 3, 5. ἐν ἐπεισελθὼν ὁ στρατὸς πάντα διαρπάσῃ (ἐν τῇ πόλει,) diriperet, 8, 4, 23. † c. acc. loci, τὴν πῶλιν διαρπάζαντες, cum diripissent, 3, 7, 16. †† τὰς κώμας ἐμπιπράς, διαρπάζων (αὐτὰς) ἐδίδου τῷ στρατῷ, diripiendos, 7, 2, 7. — Sed pass. de re, ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργασηρίοις δόρατα ἢ ἕλκη, πελέκεις τε, πάντα διαρπάζετο, diripiebantur (a plebe,) 7, 11, 15. — † εὐσταίαι ὅλαι πλουσίων ἀνδρῶν διαρπάγησαν, direptae sunt (a milii.) 7, 12, 15.

διαρρέειν, f. διαρρέειν, phys., pass. forma p. med. de re, trop. cum adv. et praep. πυρὸς ποτεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαρρέουσας, emanantes, 1, 14, 4. erumpente.

διασπιδάζειν, f. διασπιδάζειν, de perf. phys. c. acc. perf. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος διασπιδάσας, κελύει παρειαδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν,

- sparsim dimittens, 2, 12, 1. dispartiens, dispartitus, (cf. supra v. διανέμειν 1, 6, 23.) trop. cum acc. rei, διεσκέδασεν αὐτὸς Φήμην, ὡς λ. dissipavit, 5, 8, 11. divulgavit.
- διασκεδάννυμαι, trop. de re, c. praep. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν Φήμη, ὡς λ. dissipatur, 7, 6, 21.
- διασκώπτειν, de pers. propr. c. adiunctis, acc. rei, adv. et praep. δημοσία πολλὰκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων καὶ διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν λ. cavillans, 5, 1, 5. derisit pro socordia, s. tanquam socordiam.
- διασημαι, v. δῖσημι.
- διασχελεῖσθαι, pass. f. med. de pers. trop. c. praep. διασχολούμενον ἐκείνων περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, occupatum, 7, 6, 15. se occupantem circa —.
- διάταγμα, abf. trop. de imperat. ὁ Βαλβίνος δ. τὶ πρὸς τοὺς, proposito edicto, 7, 12, 5.
- διαταράσσειν, phys. de pers. c. acc. anim. et abl. rei f. modi, τῶν τῶν πολεμίων ἵππων διαταράξειν ὄψει καὶ μεγέθει θηρίων, se perturbaturum esse, 2, 11, 18. territorum et ita coniurum, facturum, ut equi invertantur, ordinem deserant.
- διατάσσεσθαι, pass. de pers. trop. cum dat. pers. et adv. τῶν ἐν ἀζιώσεσιν ἑξαιρέτοις ὄραις, καὶ ὡς ἐκείνοις διατέτακτο, ἰδριμένον, ut singulis iniunctum fuerat, 1, 9, 6. praeceptum et ostensum a designatoribus f. locariis.
- διατείνεσθαι, med. phys. de pers. c. acc. rei f. instrum. τὰ ὄργανα διατεινόμενοι, intentantes, 2, 5, 3.
- διατελεῖν, de pers. trop. cum nominativo, si non adi., at particip. αὐτοῖς καὶ - ὄντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati solent, 1, 4, 12. sine suspitione et sine adulatione, tum agendo, tum patiundo, semper sunt; f. semper tum agunt, tum patiuntur sine suspic. et adul. f. suspecti non sunt, et sine adul. semper tum agunt, tum pat.; ut v. διατ. trahatur vel simul ad pr. nominat. adi. ἄν. vel tantum ad particip. sed utrinque v. διατ. mutetur in adv. Lat. temporis continui, et participia in sua tempora finita, sed v. διατ. c. adi. illo ἄν., praeter adv. istud temporis, in finitum v. subst. sunt.
- διατίθημι, trop. de pers. c. acc. rei et adv. τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριστα διαθεῖς, rebus - constitutis, 3, 8, 4. disponens, componens, ordinans.
- διατρέπειν, trop. de pers. c. acc. pers. et adv. τοιαῦτα - εἰπὼν, διέτριψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, avertit, 1, 6, 20. sc. ab eo, quod cupiebat, a cupiditate redeundi domum, nostrat. abziehen f. abziehen.
- διατρέχειν, phys. de pers. c. acc. rei f. loci et adv. ὡς ἂν - ῥαδίως αὐτὰ (τὰ ἐλάω) διατρέχειν, ut transirent, 3, 14, 10. abf. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἐλῶν αὐτοῖς διατρέχειν (sibi) ad discurrendum facili, 7, 2, 11. †† πρὸς τὸ δ. ἐνεποδίζοντο οἱ μαχόμενοι 4, 15, 14. ad incurrendum f. concurrendum.
- διατριβή, trop. de actu, c. praep. ὡς ἀπαλλαγεῖν τῆς ἐν τῇ πολέμῳ διατριβῆς, commoratione, 1, 7, 1, 4, 15, 21. † πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων, urbanam vitam perosus, 4, 7, 1. — Alia in notione, abf. nisi c. adi. οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφερον, διατριβῆς ἐγγενεμένης, graviter ferebant, moram inanem interire, 6, 7, 21. cum mora intericeretur f. interponeretur; † αὖ περ πλείονα παύσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, addiderunt moram, 3, 14, 20. bellum produxerunt. †† c. gen. tempor. διατριβας

χρόνου ζητῶν, moras (temporis) captans, ib. 9. studens consequi longius temporis intervallum, quo impediretur s. impediret.

διατρίβω, physf. de persf. c. adv. οἱκοι διατρίβοντες, commorantes, 8. 8. 14. ἐνθα διέτριβε, commorabatur, 7, 3, 9. simul cum modo aliquo particip. per nominativ. etc. ἐνθα διέτριβεν εἰρήνην ἄγων, degebat, 3, 9, 16. οἱκοι διατρίβειν ἡσυχάζοντα, λ. com. 7, 5, 5. — cum praep. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, commorans intra Sirm. 7, 2, 19. ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι, Antiochiae moranti 5, 4, 1. 5, 2, 7. Ant. commor. 6, 6, 12. 4, 13, 16. ἐν Παρέννῃ, in urbe Ravenna com. 8, 6, 11. 6, 13, 1. 8, 8, 3. ἐν Ῥώμῃ, in urbe Roma com. 7, 10, 13. διατρίβοντα ἐν ἡάρραις, qui Carris agebat, 4, 13, 7. †† δ. ἐν Παιόσι, in Pannoniis commorantem 1, 3, 1. ἐν διαφόροις οἰκίαις διατρίβοντας, in - commor. 3, 12, 2. — διέτριβεν ἐν τοῖς ἐαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. †† περὶ τὰ ἔλα διέτριβον, circa p. commorabantur, 7, 2, 10. †† simul c. temporis aliquo adiuncto et casu, ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. Romae commoratus est, 3, 10, 3. — διατρίψας ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ῥ. commoratus exiguo temp. Romae, 2, 14, 10. δ. ἱκανοὺς χρόνους ἐν τῇ Ῥ. cum commoratus satis diu fuisset Romae, 3, 9, 1. τὰ πλεῖστα (μέρη τοῦ χρόνου) ἐν πραεσίαις διατρίβων, plerumque in - commorans, 1, 11, 13. τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς πρ. ut plurimum vitam degebat in - 3, 13, 2. maiorem vitae partem deg. In quibus duob. locis praeterea suppleas ad neutr. adi. praep. κατὰ, ut et in sq. loco, † τὰ πάντα (μέρη τοῦ χρόνου s. ἐτη) σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείαις διέτριψας, ut quae habitasset, 5, 8, 7. — Et si procedit quoque supplevisse praep. aliam hanc - παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον ἐν τῇ βασιλείᾳ διέτριψεν αὐτῇ χρόνον πολυστοῖς 5, 3, 3. καὶ ὃν καιρὸν ἐν τοῖς βασιλείαις σὺν τῇ ἀδελφῇ διέτριβεν, quō tempore - habitasset, ib. 20. διέτριβε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, commorabatur, 4, 11, 15. †† αὐτὸς διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐτι, commoranti Romae adh. 4, 9, 5. — †† cum adv. loci et casu temp. ἐκεῖ διατρίψας χρόνον τινα, commoratus, 4, 8, 16. ††† οὐ πολλοῦ χρόνου διατρίψας, haud diu moratus, 5, 5, 1. scil. ἐκεῖ, quod latet in pr. κατὰ τὴν ἀνατολ. ††† extra locum, cum praep. πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διατρίβόντων; degentibus, 2, 5, 3. scil. τὸν βίον, τὴν ζωὴν, s. τοῦ χρόνον.

διατυπώω, trop. de persf. c. acc. rei, ταῦτα αὐτοῦ διατυπώοντος, imaginante; 2, 9, 1. concipere animo, cogitare; ταῦτα αὐτοῦ διατυπουντων, adumbrantibus, 4, 3, 16. non mente tantum sibi fingere, sed et extra eam proponere, nostrat. entyphen.

διαφέρειν, trop. de persf. c. gen. persf. et praep., ἐν διαίτῃ καὶ σικεῖ διαφέρουσιν ἀλλήλων, in victu - distantibus (a se invicem,) 4, 16, 1. differentibus inter se. Alia notionē, de re, c. adv. et adiuncto, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῇ διαφέροντος ὀλίγῃ τοῖς ἀφροῖς, eius, quod communiter interest, 2, 3, 21. neutr. particip. c. artic. pro subst., eius, quod communiter prodest, communis utilitatis s. commodi publici; cum dat. persf. περὶ τῶν ἐκείνων διαφερόντων σκέπτεσθαι, se, quod illius interfit, consultare, 17, 16. de iis, quae ei prorsint; † simul c. inf. ἐπεὶ μήδ' αὐτοῖς διέφερα, ταῦτ' εἰδέναι, nec ipsorum intererat, 2, 1, 4. † ipsi proderat, utile erat. † simul c. adv. et acc. rei ellipse.

ὅσον τοὺς καὶ ἵνα ταῦτα ἐπράττετο, οὐ πάνυ τὴ τοῖς δήμοις διαΐερε, non valde id populi civitatum curabant, 7, 3, 10. nullo prorsus modo populos ista attinebant, movebant, dolebant. †† de persf. c. acc. rei et adv. ἐπιτάμμενοι, ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, graviter multitudinem laturam haec facta, 2, 5, 15. pro simpl. οἶσι †† simul c. praep. ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, quasi facile esset gesturus imperium inter subiectos rel. 2, 3, 12. ††† Med. de persf. c. praep. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους διαΐερόμενων, illis inter se dissidentibus, 6, 2, 19. simul c. adiuncto temporis, ἐν ᾧ περὶ τοῦτων διαΐερόνται, dum de his altercantur, 8, 8, 13.

διαΐερεν, trop. et moral., de persf. cum persf. et acc. et dat. ὡς διαΐεροιεν αὐτῶν τὸν υἱόν, quod corrumpere sibi filium, 5, 7, 11. pravum et vitiosum redderent. † c. acc. rei, τινὲς τῶν οἰκιστῶν διαΐερεν ἐπειρῶντο νέον ἡδὲ βασιλέως, corrumpere, 1, 6, 2. — Sed physf. c. eodem acc. et nominat. particip. f. modi, μὴ τι τῶν ἀναγκαίων παῖζον διαΐερεν, ne quid - ludendo disperderet, 1, 17, 8. discinderet, deleteret, conculcasset pedibus in luto. — † c. acc. persf. ὁ Πέρσης διαΐερε τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων, profligavit, 6, 5, 21. necavit; βουλόμενος τὸ πλῆθος αὐτῶν διαΐερεν, disperdere, 4, 9, 2. Pass. de persf. abf. εἰ μὴ θάσσει, διαΐερεν, actum de te est, 1, 9, 11. perderis, peris, necari. — τὸν στρατὸν ὡς μὴ διαΐερεν πᾶς, ἐπαύλαγε, ne interiret totus, 3, 9, 12. i. q. pr. ἀπόλλυσθαι. δυνάμεις μεγίστης διαΐερεν, exercitu - peremto, 6, 5, 23. †† πᾶν, ὅπερ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἐσχέθαι ἢ ἀποσῆμα, διαΐερετο, profligabatur, 4, 6, 4. de persf. interficiebatur, sed de rebus, theatris horum que instrumentis, destruebatur. simul c. abl. modi, διαΐερόμενοι νέῳ, qui interirent, 8, 5, 18. † ἐτελεύτησεν, - ν. διαΐερεν, interemtus, 4, 8, 11. ἡμιῶ διαΐερόντο, conficiebantur, 8, 5, 9. †† cum adv. simul, λύπη τὸ πλεῖστον διαΐερεν, ἀνεπαύσατο τὸ βίον, consumptus, 3, 15, 5. †† c. aliis adiunctis, particip. modi, τὸ λοιπὸν πλῆθος, βαλλόμενον λ., διαΐερετο, interibat, 7, 9, 18. — †† simul c. adv. βαλλόμενοι -, τὸ τελευταῖον πάντες διαΐερεν, interirent, 6, 5, 22. μὴ φέροντες λ., διαΐερόντο, interibant, 5, 9, 11. οἱ, - χαλεπῶς νοσοῦντες, δ., peribant, 6, 6, 2. ὑπὸ πλῆθους ἀποπνιγείς, διαΐερεν, interiit, 2, 2, 13. † cum praep. ἐν ταῖς ἀρταγαῖς πολλοὶ διαΐερόντο, periere, 5, 6, 22. — ὁ στρατὸς πλεῖστος ἐν ταῖς ἔρεσι διαΐερεν, interiit, 6, 6, 3. † cum adv. simul, αὐτοὶ ἐν σπάνει πάντων - ἔδωκεν διαΐερεν, ἢ λ. se perituros fuisse, 8, 6, 7. πολλοὶ αὐτῶν διαΐερόντο ὑπὸ - τῆς τῶν λίθων βολῆς, peribant, 1, 12, 18. †† c. acc. rei ellipt. et adv. μὴ πως τὸ ἡδὲ διαΐερεν, ne bona indoles corrumpere-tur, 6, 1, 12. qui Bg. cepit p. nominat., suppleto pron. gen. αὐτοῦ, cum et procedat explere nominat. αὐτὸ, τὸ μειράκιον, f. αὐτὸς, κατὰ τὸ ἡδ. ut in loco sq. hoc. † simul c. praep. εἰ δὲ - ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τριβῆς - τὰ ἡδὲ διαΐερόντο 3, 10, 4. animo corrumpiebantur. ††† de re, c. adv. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλίου, εὐδὲς ἐν ἀρχῇ διαΐερεν, Nigri res - labefactatas fuisse, 5, 2, 5. consilia et iussa irrita fuisse, non prosperum habuisse eventum.

διαΐερα, physf. de Vestali, αἰτίαν διαΐερας εἶχεν, supri 1, 11, 12. incestus, pass. vitiati corporis.

διαΐεταν, physf. de persf. c. praep. κήρυκες κατὰ τε τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν διαΐεταν, per - incedebant, 3, 8, 19. de re, trop.

- Θήμη περὶ αὐτοῦ διεθοίτα, vagabatur, 2, 7, 8. divulgabatur, - ἐπει-
δὴ διεθοίτησεν ἡ φ. percrebuisse, 1, 4, 19. 1, 7, 2 cum vaga-
retur, 2, 4, 1. f. divulgatâ, 7, 5, 17. ἐπεὶ τὸ κήρυγμα δ. 2, 6,
8. ὡς διεθοίτησε ταῦτα, vulgatis istis, 7, 7, 1. † cum praep.
ἐπειδὴ διεθοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, divulga-
ta est 2, 6, 1.
- διαφορά, trop. c. gen. pers. et praep. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν στρατιωτῶν πρὸς
τὸν δῆμον δ. feditio, 8, 1, 1. Alio sensu forensi, ἐκ τινος ἀγο-
ραίου διαφορᾶς, disceptatione, 7, 5, 5. lite.
- διαφοράς, trop. de re, masc. sex. ἐν διαφόροις δικοῖς διατρίβοντας, di-
versis, 3, 12, 2. sed fem. sex. διάφορος γνώμη λ. discordia, 3,
2, 13. diversa sententia; †† c. adiuncto, ἐκ διαφορᾶς καὶ ἐναν-
τίας γνώμης λ. divers. 1, 13, 5. ἡ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα
καὶ ἀντίπαλον αἰ τὴν γνώμην, div. 3, 13, 4. † διαφοραὶ οὐσαι
(αὐταί, αἱ θανάτου αἰτίαι,) cum sint diversae, 2, 2, 15. † ἐν
ἡλικίαις καὶ ἔξουσiais διαφόροις οὐχ ὁμοία γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα,
in aetate dispari, 1, 1, 10. βαφαῖς διαφοροῖς 4, 11, 5. color.
diversis; διαφοροῖς ἐφόδοις - αὐτοῖς ἐπελεύσσεσθαι, div. 6, 5, 5.
δ. συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύει, div. 6, 6, 4. cum ad-
iuncto ἐπαλλήλοις καὶ δ. συνεχόμενος ἡδοναῖς, multiplicibus, 1, 17,
22. † Neutr. ἐβῶν διάφορα, diversa, 2, 2, 7. f. p. adv. sq.
explic. i. q. sq.
- διαφόρως - τοιαῦτα βοῶντες, multifariam, 6, 9, 10. incusando
modo praefectum praetor., modo familiares Alexandri, modo
matrem eius, cf. §. 7. fqq.
- διαφράττεσθαι, phys. pass. de re f. loco, c. abl. rei f. modi, ἐκ-
λεῖς τοῦ Ταύρου ὄρεος τὰ γενὰ καὶ κρημνώδη διαφράττεσθαι γενναί-
οις τεύχεσι καὶ ἐρύμασι, interfecire, 3, 1, 8. quali Bg. p. med.
ceperit.
- διαχειρίζεσθαι, de pers. pass. vel med. trop. c. casu pers. εἰδώς,
ἀδύνατον ὄν, δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας, se non posse interficere
3, 12, 2. quo med. sit c. acc. pers. i. q. sq.
- διαχρᾶσθαι, med. trop. de pers. c. acc. pers. τὴν ἀδελφὴν διαχρή-
σατο, interfecit, 1, 8, 18. interemit, 4, 6, 8. † c. nominat.
particip. f. modi et adv. τὸν Λαῖτον μόνον, ὡς εἰδὼς, μησησική-
σας δὲ interemit, 3, 7, 11. † γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν,
εἰς τοῦτο ἐντέταλτο, διαχρήσαντο, cum venisset in Ital., quibus
mandatum fuerat, illi eum interficiunt, 1, 9, 23. cum vero ve-
nientem in It. illi, q. m. f., interf. πάντας - διαχρήσαντο, in-
terfecerunt, 1, 13, 11. 7, 7, 14. ἐπὶν ἀμφοτέρω διαχρήσεται,
ubi - interfecisset, 3, 11, 20. †† ἡλπισε - αὐτὸν διαχρήσασθαι,
fore, ut interficiat, 1, 10, 14. †† αὐτοὺς διαχρησάμενος, illis
interficiendis, 1, 8, 4. si illos interfecisset.
- διβολία, phys. τὰς διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπιστεῖν, pila, 2, 13, 8.
genus iaculi Romani, utrinque cuspidati, ut utraque parte con-
iici posset, vel quod mucronis hamo et unco duplici vul-
nerat.
- διδασκαλεῖον, propr. de loco, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ
γυμνάσια, ludos, 2, 4, 18.
- διδασκαλός, propr. de pers. c. gen. rei, διδασκαλὸς πάσης παιδείας -
μετεπόμετο, doctores 5, 7, 9. c. adi. et gen. pers. τοὺς δ. αὐ-
τοῦ πάντας ἀπεσέβει λ. ib. 11.
- διδάσκειν, propr. de pers., c. acc. et pers. et rei, διδάσκων αὐτοὺς
τὰ ποιητέα, docendo, 6, 8, 5. de imperat. Maximino erga mil-
lit. sed de magistris legitimis, c. acc. rei solo, τὰ ἀνδρῶν δι-

δᾶσκοντες, doc. 5, 7, 11. †† improp., de re, e. eodem casu, τὸ λογισμῷ πάντα - νέμειν διδόνει Φεῖδῳ σάφρονα λ. docet, 2, 3, 23. suadet, ostendit, adluet f. impellit ad - †† de perf. cum inf. χρημάτων επιθυμῆν διδάξας, docendo, 3, 8, 10. infillare, excitare. † sensu historico, c. acc. perf. et coni. πέμψας κήρυκας, διδόνει αὐτοὺς, ὅτι λ. certiores ipsos reddit, 5, 4, 18. — c. acc. rei, διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, cum patefēcissent, 1, 9, 18. Sic Pass. de perf., propr. c. inf. ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, didicerunt, 3, 4, 20. docti sunt. improp., νικῶν αὐτοὺς αἰὲ δεδιδαγμένα, didicimus, 6, 4, 15. docti f. edocti sumus, moniti, adluet; † c. acc. rei, χρημάτων ἐδιδάχθησαν επιθυμίαν, didicerunt, 2, 6, 21. exemplo Iuliani susceperunt animo cupiditatem pecuniae accipiendae et poscendae a futuris imperatoribus, ad eam que incitati sunt. Sensu histor. cum praep. διδάχσεις ὑπὸ τῶν πρέσβων περὶ τῆς Ἀντωνίου ἀναιρέσεως, edoctus, 4, 15, 20.

Δίδω, Dido, τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9.

δίδωμι, de perf. phys. A) per mancā rectionem, c. dat. perf., oppresso acc. rei, ἐλθόντι αὐτῷ - δίδωσιν (αὐτὸ, τὰ Φάρμακον,) porrigit, 1, 17, 18. ubi et expleas inf. τίσιν. † c. dat. eodem aut rei loci que, oppresso acc. perf., Φρουρᾷ δοῦς (αὐτοὺς,) in custodiam datos, 3, 2, 10. cum eos dedisset, tradidisset. cum acc. rei, oppresso dat. perf. ὅτι - χρήματα δίδωσι (αὐτοῖς,) largiri, 5, 4, 1. it. πάντα ἐδίδον τὰ αἰτούμενα, dabat, 1, 6, 26. — εἰσδεῖ αὐτή, δίδοναι (αὐτῷ) τὴν πρώτην πόσιν, offerre, 1, 17, 17. — δοῦς περιουσίαν (αὐτῇ,) datā copia, 3, 13, 7. δοῦσα τὸ γραμματεῖον (αὐτῷ,) cum dedisset ei, 1, 17, 13. δώσειν (αὐτῷ) ἐπαύλα, ἐποσχόμενοι, se daturus, ib. 24. πάντα δώσειν (αὐτοῖς,) ὅσα βούλονται, se daturum, 2, 6, 11. δ. πάντα, ὧν δέοντο, daturum, 6, 7, 2. τῷ πλείον ἀργύριον δώσουσι (αὐτοῖς,) ei, qui daret, (daturus esset, daturus,) 2, 6, 7. † simul c. adv. ὑπέσχετο αὐτὸ (τὸ Φάρμακον) ὅσα δώσειν (αὐτῷ,) quod se facile daturam, 1, 17, 17. — B) per plenā rectionem, c. dat. perf. et acc. rei, δίδωσιν αὐτῷ τὸ γραμματεῖον, dat, 3, 11, 20. τὰ χρήματα δίδ. τοῖς διακομίζουσιν 4, 12, 10. οἷς ἔδωκε γράμμι, dedit, 7, 6, 11. † τοῖς λοιποῖς τὰ ἀπεταλμένα δίδουσι, epistolas reddunt, ib. 21. νομάς αὐτοῖς δίδους καὶ ἐφόδια, distribuens, 2, 11, 1. δοῦς τῷ δήμῳ νομάς, diviso congiario, 5, 5, 15. †† δίδους τὰς ἀγέλας τῷ στρατῷ, αἷς περιετύχχανον, permittens, 7, 2, 9. † ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ Φάρμακα, ὅπως λ. dedit, 3, 5, 9. ἀρέσκει, δοῦναι Φάρμακον αὐτῷ, dare, 1, 17, 17. ὡς ὑπάρχει ἐμοί, ὑμῖν τὰ ἐνεύων' πάντα δοῦναι, dare, 7, 3, 20. †† c. inf. et nōminat. particip. f. modi, ἐδίδον χρήματα λανθάνοντα, διανέμεσθαι (αὐτὰ) τοῖς λ. dabat pecunias latenter, distribuendas rei, 3, 8, 6. scil. ὡς f. εἰς τὸ διαν. †† c. inf. hoc modo, et oppresso acc. rei, τὰς κώμας ἐπιπύρας, διαρπάζειν ἐδ. (αὐτὰς) τῷ στρατῷ, vicis incendens, diripiendos dabat, 7, 2, 7. sed oppresso dat. perf. δοῦς (αὐτοῖς) κώμας οἰκεῖν λ. concessis vicis ad habitandum, 6, 4, 11. C) improp. cum dat. perf. et acc. rei, βασιλείαν ὁ Ζεὺς ἀνθρώπων ἐν δίδωσι, dat, 4, 5, 16. per homines, consequi finit; δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολάς, dat - mandata 3, 5; 8. ore, verbis, effatur. † παλινδιμίαν δίδους τοῖς λ. concedens, 7, 6, 7. δίδοντας αὐτοῖς ἀμνησίαν συγγραμμάτων τε λ. indulgentie, 8, 3, 5. †† simul c. abl. modi, προθυμίας - τὸ ἐνδύσμιον τοῖς στρατιώταις ἐργῶν δίδους, praebens, 3, 6, 22. †† πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφίζομένην δίδοντας, potestatem

decernimus tibi dandam, 2, 3, 10. decernimus tibi et damus
 f. tradimus tibi. † ἔδωκε γεωργοῖσιν ἀτέλειαν πάντων λ. dedit,
 2, 4, 13. ore, scripto. †† c. dat. rei, δεδωκότα τοῖς καμάτοις
 ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, data - remissione, 7, 5, 5. ††
 c. dat. perf. et inf. κώμας καὶ πόλεις ἐμπιπράν δοὺς ἐξουσίαν τοῖς
 στρατιώταις λ. vicos - incendendi data potestate, 4, 11, 11. c.
 acc. rei, sed oppresso dat. perf. ἀνεσιν πάντων ἐδίδου (αὐτοῖς) ἀ-
 μαρτημάτων, dabat, 7, 12, 6. δοὺς (αὐτοῖς) ἀμνησίαν, promissa 3,
 4, 17. εἰρήνην, data pace, 3, 15, 12. διδούς ἀνεσιν εἰς τὸ
 εὐρτάζειν, dans, 2, 7, 16. μηδὲνα δ. καιρὸν ἀναβολῆς, relinquens,
 2, 11, 1. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν λ. daturum, 2, 6, 15. —
 †† c. acc. rei solo, δίκας - δεδωκέναι, poenas - dedisse, 4, 15, 17.
 τιμωρίαν - ib. 20. δίκην ἔδοσαν οἱ λ. poen. dederunt, 2, 13,
 22. δοὺς, p. dedit, et - 2, 1, 19. ac p. dedit 3, 4, 15. †††
 θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπετραμμένους καὶ τὰ νῦτα δεδωκότας (αὐτοῖς)
 terga dedisse, 7, 11, 18. obtulisse ad feriendum. †† c. perf.
 et dat. et acc. δοὺς αὐτῷ συνέδρους, datis ei assessoribus, 3, 14,
 17. ad latus ponens f. constituens. †† oppresso casu hoc utr.
 δώσειν ὑπισχεῖται (αὐτῷ αὐτήν, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα,) daturum, 4,
 11, 1. oppresso tantum dat. perf. πέμπει δὴα τῶν ἀρχόντων
 τοῦ στρατοῦ, δύναμιν δοὺς (αὐτῷ,) ὅσην λ. copiis traditis,
 quantas 3, 4, 3. D) de re, cum perf. et dat. et acc. δίδου-
 σιν ὑμῖν ἡ τύχη βασιλέα λ. dat, 2, 2, 18. divina providentia fieri
 finit; † c. acc. perf. dupl. et praep. ἔδωκε μετ' ἐκείνου ἐμέ βα-
 σιλέα ἡ τύχη, dedit, 1, 5, 13. † c. acc. rei, et dat. perf. τοῦ-
 το αὐτῷ τοῖσιν ἐδίδου τὰ ἔργα, dabant, 4, 5, 14. imponunt, im-
 poni ei debet ob facta sua; † c. dat. rei f. loci, τὴν συμφο-
 ρὰν δοῦναι τῷ χωρίῳ, dedisse, 1, 11, 5. E) Pass. de perf.
 propr. c. dat. rei, οἱ ἐν τῷ στρατῷ θονευόμενοι ἐδίδοντο τῷ θεύματι,
 tradebantur, 8, 5, 18. coniciebantur in fl. c. dat. perf. et
 opp. εἰκότως ἂν ἐξέγοιτε οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτο-
 κρατορα, datum, 1, 5, 16. sc. a senatu, populo aut exercitu, ex-
 tra familiam, ex privato loco, populo que ac solo peregrino, et
 a nemine, nisi a fortuna §. 13. providentia et patre. de re,
 improp. χρησμοὶ τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. dabantur, 8, 3, 19. ede-
 bantur, divulgabantur; it. φήμαι ἔδ., ὅτι λ. edebantur, 8, 5, 15.
 — †† βουλόμενος, πείραν δοῦναι, πῶς λ. periculum fieri, 5, 5,
 11. documentum f. specimen dari, sc. a senatu et populo. c.
 dat. rei et adv. ἔδει τὸ δοῦναι δοῦναι τῷ χωρίῳ, inditum fuisse,
 1, 16, 4. cum dat. perf. πᾶσι δέδοται ἐξουσία παιδικῆς, datur, 1,
 10, 12. data, concessa est; ἀνεσις πᾶσα, μάλλον δὲ καὶ πρόκλη-
 σις δέδ. συκοφάνταις, obtigerat, 7, 3, 4. ††† c. nominat. rei
 dupl. et c. inf. τὸ Βιζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἔδόθη,
 Byzantium ut pagus in servitutem Perinthiis dono datum est,
 3, 6, 19. ubi ad inf. expleas ὥς f. εἰς τὸ, et ad utr. nominat.
 κώμ. et δῶρ. partici ὥς, p. tanquam f. pro. ††† ἡγάταν τὴν
 δοθῆσαν σπηρίαν, concessam, 2, 15, 20. τὴν δ. χάριν, collatam,
 2, 15, 9. tributam, concessam. ††† τοὺς εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας
 προαχθέντας τῶν δοθέντων ἀφείλοντο, iis, quae data ipsis erant,
 privarunt, 6, 1, 7. ubi, praeter suppletum dat. pron. αὐτοῖς,
 deest subst. πραγμάτων, sed, per enallagen generis, neutrum τ.
 δοθ. refertur ad pr. subst. fem. τιμ. et ἐξ., p. δοθεισῶν. †††
 τοῖν ἢ τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χρημάτων μαθεῖν 2, 6, 14.
 sc. ὑπ' αὐτοῦ, summam dandarum (ab ipso) pecun. †† συμ

- praep. εὐγένεια, καὶ πλοῦτος - οὐκ ἐπαινεῖται, ὡς παρ' ἄλλου θεδνέ-
τα, data, 5, 1, 11.
- διεγείρειν, physf. de perf. c. acc. perf. διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα,
excitant, 2, 1, 13. sc. e somno.
- δίειμι, physf. de perf. med. cum praep. μετὰ δέους πολλοῦ διχέει ὁ στρα-
τός, transibat, 8, 1, 15. sc. δι' αὐτάς, τὰς Ἀλπεῖς f. αὐτά,
τὰ ὄρη.
- διεξέρχεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν,
percurrere 1, 17, 9. sc. mente, oculis, legendo, perlegere, deinceps legere, nostr. durchgehen f. durchlaufen.
- διεξόδος, physf. absol. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐξέσονται (αὐτὰ, τὰ ὄρη)
transitus, 8, 1, 13. i. q. διόδους §. 15.
- διέπειν, trop. de perf. c. acc. rei, it. c. adiuncto, διοικεῖν καὶ διέ-
πειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγνεχειρίσμεθα, administratio, 8, 7, 12.
persequi, curare. †† c. adv. simul, οἱ τὴν ὑπατον ἀρχὴν τότε
διέποντες, (tunc temporis) Consules, 4, 1, 6. qui imperium sum-
mum f. Consulare administrabant.
- διέρχεσθαι, med. physf. de perf. c. acc. rei f. loci et praep. ὡς πᾶν
τὸ πεδίου διήλθεν ὁ στρατός μετ' εὐκοσμίας λ. transivit 8, 1, 7. —
† improp. de re, abf. ὀλίγων διελθουσῶν ἡμερῶν, elapsis, 1, 5,
I. praeteritis, praeterlapsis.
- διέσησε, v. διῆσημι.
- διηγέομαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, βασιλέων ἀδελφῶν συμ-
φορὰς ἐν χάσεως διηγούμενος, enarrans, 3, 15, 8. 3, 10, 16. enu-
merans, 6, 9, 2. † sensu histor., simul c. praep. τὰ κορυφαί-
οτατα ἐν τοῖς ἐξῆς διηγέομαι, narrabo, 2, 15, 13. † cum adv.
simul, ὡς ἔλασα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας ὁ.
enarrabo, 1, 1, 11.
- διήκω, physf. de re, c. praep. ἔρμα, ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς θαλάσσης ἐπὶ
τὴν - μεσημβρίαν βλέπουσαν - διήκον, pertingens, 2, 11, 16. se
extendens.
- διίπτασθαι, med. trop. de re, c. adiuncto, ὡς διίπταμένη ἡ Φήμη πᾶν-
τα ἐπῆλθεν ἔσση, volans, 2, 8, 12. dilatans se.
- διῆσημι, physf., notione act., de re, c. abl. rei f. modi et adv. χει-
μαρρέους διέσησε τῷ ὕδατι κατ' ὀλίγον αὐτοῦ (τοῦ τεύχους) τὰς ἀρμε-
γάς, laxavit, 3, 3, 11. dissolvit, distraxit. sed neutr. de perf.
c. adv. κελεύει, σιχηθὲν τοὺς νεανίας πάντα διασῆναι, distributos
consistere, 4, 9, 9. stare seorsum et per intervallum aliquod; διε-
σῶτας αὐτοὺς ἐπιῶν, dispositos, ib. 11.
- δικάζειν, propr. de imperatore, abf. εἰ δικάζουσι, ius dicerent, 4, 4,
I. c. adv. δικάζων σπανίως, ius dicens, 4, 7, 2. Iq. explic. —
δικάζειν συνεχίστα καὶ ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας, ius dic. 6, 1, 15. —
† c. opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικά διοικῶν 3, 10, 3. —
δικάζοντα καὶ τὰ λοιπα διοικήσοντα πολιτικά τῆς ἀρχῆς, ut ius di-
ceret, 3, 14, 17. † de praefecto praetor. c. adv. ἐπὶ δικάζοντι
καὶ ἀναγκωρηκότη ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ 7, 6, 12. †† Pass.
f. med. de perf. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν δικαζομένων, de iure disceptan-
tium 4, 4, 1. litigantium partium, eorum, qui sinunt f. volunt
sibi ius dici.
- δικαίος, propr. de re, πρόσθιν δικαίαν, iustam, 5, 8, 16. legiti-
mam. Neutr. c. adiuncto et inf. ἐπεὶ μήτε ὅσιν, μήτε δίκαιον
(ἐστὶ) ἐπὶ - δορυφορεῖν, iustum, 2, 13, 16. conveniens legibus
human. - ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλευόντας, οὐ μένον δίκαιον, ἀλλὰ
καὶ σύνηδες 4, 1, 12. c. artic. pro subst. πλέον ἢ παρ' αὐτοῖς τοῦ
δικαίου τὸ φιλόνοικον, iustitiam, 4, 4, 2. amor et studium iusti.

δικαστήριον, propr. de loco, τὴς κληθείς εἰς δικ. iudicium, 7, 3, 5. — ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, in iudiciaria cellula, 7, 6, 12. prae-
fecti praetor. sed de imperatore, ἑαυτὸν δικαστήριον ἀπείργων,
a iurisdictione, 1, 11, 15. iudiciis. ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον
ἦθος ἐπεδείκνυτο, in iure dicundo, 2, 4, 2.

δικαστής, propr. de pers. δικασαί, οἱ λ. 7, 7, 6. iudices.

δίκελλα, phys. c. adiuncto, πελέκεις καὶ δικέλλας φέρειν, bipennes,
6, 7, 16.

δίκη, de re, abf. δίκας ἀπαιτήσων, poenas, 4, 14, 2. c. adi. δίκη
δοῦς τὴν προσήκουσαν, poenas, 2, 1, 19. δ. ταύτην ἔδοσαν λ. poe-
nam 2, 13, 22. ἀξίας ὑπέσχον δίκας 1, 10, 15. c. gen. rei, δίκη
ἀνδρίας ὑπέσχευ, 1, 8, 12. δίκας πονηρὰς ἀρχῆς ὑποσχόντες 8, 5, 26.
— μελλήσεως καὶ βραδυτήτος ὁρὴς δίκας 3, 4, 15. simul c. adi.
ἀκαίρου παρήρησας τοιαυτὴν ὑπέσχε ὁ. 1, 9, 14. οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν δί-
κην τὴν ἐπιτεθεγομένην ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. †† δί-
κας ἀξίας, ὧν ἔδρασα, δεδοκέναι 4, 13, 17. ††† acc., omissa pr.
κατὰ, c. eodem gen. rei, ἃ περ (οἰνοφώρα σκευή.) ὄντα κοῖλα, δίκην
νεῶν, — ἐπινήξεσθαι ἐμελλεν λ. instar navium, 8, 4, 11. πίτταν
καταχέοντες, ὄμβρου δίκην, imbrium ritu, ib. 26. p. abl. adeo
hoc, vel syn. more, vel pro acc. c. praep. ad instar, in morem,
l. p. adv. similitud. velut s. tanquam.

δίπτυον, phys. ὡς ἐτεκμήρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὅπλων περι-
ειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quasi que cir-
cumretitos, 4, 9, 12. et quasi vermiculis s. sagena circum-
scriptos.

διό, intra periodum, post comma, in parenthesi, δ. καὶ μάλιστα λ.
quo potissimum nomine, 1, 8, 2. unde 8, 4, 7. ab init. enun-
ciat: δ. παρήλαθον, quapropter, 2, 8, 5. ex δι' δ, scil. αἰτίον, ὅ
quam causam, l. χροῖμα l. πρᾶγμα, ὅ quam rem s. quam ob
rem. διό περ λ. quapropter 1, 1, 10. 7, 8, 16. quare 6, 5, 15.
propter quod quidem.

διόδος, phys. p. actu transeundi, c. gen. pers. τοῦ κωλύεσθαι ἐνεκα
τὴν διόδον τοῦ στρατοῦ, transitus, 3, 3, 2. cum gen. rei s. loci,
ἐμπόδιον νομίζοντες πρὸς τὴν δ. τῶν ἐλῶν, transgrediendis paludi-
bus, 3, 14, 15. in transitu per paludes. † p. loco s. via, quae
transitur, c. adiuncto et opp. πεφράχθαι τὰς διόδους, ἐς κωλύμην
τῆς αὐτῶν διαβάσεως, vias, 8, 1, 15.

διοιδάινειν, trop. de re, c. adv. et praep. ἐντεῦθεν καὶ μάλιστα κατὰ
τε πέλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοιδάινον τῶν ὅχλων αἱ ψυχαί, intumuerunt,
7, 3, 16. i. q. §. sq. ἀπῆρέσκοντο, indignatione, odio et ira re-
pleri. c. dat. pers. et abl. rei s. modi, διοιδάινον πᾶσιν αἱ ψυχαί
τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομίᾳ, intumescabant, 7, 8, 3. —
†† de pers. c. acc. rei ellipt. et adiunctis, οἱ στρατιῶται διοιδάινον
(κατὰ) τὰς ψυχὰς, καὶ οὔτε — ἡρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε — καὶ ἡγα-
νᾶκτον, aestuabant animis, 8, 8, 2.

διοικεῖν, trop. de pers., de imperio civili, c. acc. rei, — cum ad-
iuncto temp. τῶν ὑπᾶτων κελυεύσαντων, οἱ τὰ τῆς Γάμης διοικεῖν
εἰώθασιν, ὁπηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ἦ, administrare, 2,
12, 7. † per ironiam, c. adiuncto ex nominat. particip. l.
modi, διοικεῖ δὴ τὰ ἀγκυρᾶ τῆς ἀρχῆς μέρη, γυμνάσια τοῦ σώματος
ποιούμενος ἡνιοχείας λ. ordinabat (Carac.) 4, 7, 2. c. opp. ὡς
χρὴ ἐκείνον μὲν τῇ ἱερwsύνῃ λ. εἶναι δὲ ἕτερον τὸν τὰ ἀνθρώπεια δι-
οικοῦντα, qui administraret, 5, 7, 3. c. aliis verbis simul, fere
syn. ἡμῖν χρὴ μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1,
5, 18. ἡμεῖς διοικεῖν καὶ φιάπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγνεχεῖ

ρίσμεθα, dispensatio principatus, 8, 7, 12. διαόζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικά διοικῶν, adm. 3, 10, 3, 3, 13, 2. διαάσονται καὶ τὰ λοιπὰ διοικησόντα πολ. λ. ut administraret, 3, 14, 17. †† διοικήσας τὰ κατὰ τὴν Βρεττανίαν, καὶ διελών - τὰ τε - διαθεῖς, ordinatis rebus Britanniae 3, 8, 4. cum adv. οὐδενὸς ὄντος, τοῦ γενναίως ἢ κατ' ἀξίαν αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, qui administraret, 2, 9, 9. † simul c. casu temp. et alio adiuncto, ἐτῶν τριζυαίδεκα οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ. τὴν βασιλείαν ἀμέμπτως διέφυγε 6, 2, 1. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, ὡς ἤθετο, ἀρίστα καὶ ἑαυτῷ λυσιστελέστα. cum administrasset, 3, 5, 1, 3, 8, 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι δ., ὡς λ. provinciis ordinatis, 3, 10, 2. τὰ ἐν ταῖς πόλεσι δ., ὡς λ. civitatibus ord. 4, 8, 8. κἀνήσειε δ. τὰ πρακτέα, ordinatis rebus ib. 15. †† de praefecto praetor. τὰ ἐξ ἔθους αὐτὸν διοικῆσαι, ὡς ἐπαρχον, ut consueta officia administraret, 4, 12, 12. †† de milit. εἰ μὲν διώκουν τὰ ἐγκυχειρίτμενα, 1, 6, 24. — ἐπὶ τὰ παρὰ τῷ Ἰσθμῷ στρατόπεδα διέφυγε, ubi rem militarem apud Danub. ordinavit (Carac.) 4, 8, 1. †† ἐξ αὐτῶν ἡγεμονεύσαντες ἐκείσε διωκήσμεν, ex illis, quae nostro ductu illic gessimus, 2, 10, 10. quae, ut praesides s. procuratores, ibi gess., de Severo. — † τὰ λοιπὰ εὐμαρῶς διοικήσομεν, expediemus, ib. 18. ἀποδημῆσαι τῆς Ῥώμης, ὡς δὴ διοικῶν τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ordinaturus rem militarem, 4, 7, 1. τὸν Ἀντωνίνον διπέμτειν, διοικησόντα τὰ στρατιωτικά, ad administrandam rem milit. 3, 15, 1. ††† διοικήσας τὰ προειρημένα, administratis his, quae iam dicta sunt. 7, 2, 1. Pass. de rebus et imperio civili, cum adv. διοικῆσθαι νομίζων πάντα λυσιστελῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, administrari, 2, 15, 10. cum adiunctis aliis, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἢ πρότερον μὲν μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικοῦμένη, λ. cum administraretur, 2, 10, 4. ἐπὶ πολὺ οὕτω τῆς ἀρχῆς διοικοῦμένης 6, 1, 9. c. praep. ὡς - διοικοῦμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γυναικὶ γυναικός, quod administrarentur, 6, 3, 7. ††† ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διωκίτο, ordinabatur, 6, 1, 2. πάντα ὑπὸ σατοράπαις Περσικοῖς διωκῆσθαι, gubernata fuisse, 6, 2, 5. †† ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας τὸ Ῥωμαίων διωκίτο, res Romana gubernabatur, 2, 11, 7. — †† simul cum dat. perf. διοικηθέντων αὐτῷ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τῶν ἀπειρόντων ὑπὸ τε τῆς μάμης καὶ τῶν ὀλίγων, ordinatis, 5, 5, 1. ab ipso - sub imperio, tutela, cura et auctoritate aviae rel. — de aliis rebus, partim bellicis, τούτων αὐτῷ διοικηθέντων, ab ipso ordinatis, 6, 5, 1. simul c. adv. τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, in administrato officio, 5, 1, 3. c. abl. rei s. modi. ἔπλοισι, ἀλλ' οὐ λόγῳσι εἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικῆσθαι, rem geri, 6, 2, 14. ††† Med. p. pass. c. adv. εὐμαρῆσερον τὰ ἐν Ῥώμῃ διοικῆσεται, res administrabuntur, 8, 7, 16. p. διοικηθήσεται, διοίκησι, propr. de imper. civili, cum adi. τοῦ μετὰ σώφρονος διοικήσεως ἀρξέντος 2, 10, 15. cum sobria cura. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων δ. reip. gerendae, 5, 1, 15. rerum administrandarum, 5, 2, 9. ἐς τὴν τῶν πρ. δ. ad res administrandas, 2, 9, 2. πᾶσαν τὴν δ. τῆς ἀρχῆς ἀνέδεξάτο, administratorem 1, 8, 3. simul c. adi. κοινὴν τῆς α. τὴν δ. νομίζοντας 2, 3, 24. c. adiuncto, ἡ δ. τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία διωκίτο 6, 1, 2. de militia, διοικήσει στρατιωτικῶν πραγμάτων οὐδενὸς ἀπελείπετο, adm. 5, 8, 14. de rebus aliis, † τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεσείατο, sub praet. rerum administrandarum 7, 1, 7. extra Romanam, in provinciis certis. †† c. adi. et adiuncto, τὰς πρᾶ-

ἐπὶ ἀπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικάς καὶ ἀγοραίους — τὰς δὲ στρατιωτικάς λ. ministeria, 6, 1, 8. vel per hendiad. negotiorum omnium administrationes. ††† οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμμετρον καὶ κεραιμένην διοίκησιν ἐνεμάζουσιν, rerum administr. 2, 3, 22. qui Bg. supplet subst. τῶν πραγμάτων, scil. δημοσίων, pro quo et procedit explere τῆς ἀρχῆς, aut potius gen. pron. αὐτῶν, c. pr. χρημάτων.

διοίσειν, v. διαφέρειν.

διολισθαίνειν, physf. de pers. c. adiuncto, πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν ἢ δ. ne titubaret aut laberetur, 5, 6, 18. nutare et incipere cadere inclinari que ob fallens vestigium, nostrat. *schwanken* l. *ausgleiten*.

διόλυσθαι, med. f. pass. trop. de pers. c. praep. et adv. ἐχρῆν τὸν Περσέων σὺν τοῖς παισὶ διαλέσθαι κακῶς, perire, 1, 9, 16. dis- perdi, disperire.

διόμνυμαι, med. propr. de pers. c. inf. κολασθήσεσθαι, iuro, 2, 13, 18. deiero.

Διονύσιος, Dionysius, Sicil. tyrann., minor 1, 3, 5.

Διόνυσος, Bacchus, cui comparatur Heliogabalus 5, 3, 14. eum imitatur Antigonus 1, 3, 7.

διόπερ v. διὸ et πέρ.

διοπετῆ, physf. de re, διοπετῆ αὐτοῦ (τὸν λίθον) εἶναι, coelitus de- lapsum 5, 3, 11. αὐτὸ τὸ ἀγαλμα διοπετῆς (ἐστὶ) 1, 11, 2.

διορίζεσθαι, pass. physf., de re, c. adv. et abl. rei, δύο ταύτας ἀρ- χὰς, μηκέτι ποταμῶ διωρίσμένας, separata, 4, 10, 5.

διορύττειν, physf. de pers. c. praep. et acc. rei, πρὸ τῆς πόλεως τάφρους, ducere, 2, 11, 17. effodere.

διοσημία, physf. ἐγένοντό τινες - διοσημίαι, prodigia, 1, 14, 1. osten- ta Iovis f. coeli, in coelo f. aëre, coelestia, fulgur, tonitru, pro- cellulosus imber, et stellae crinitae, ut lq.

διότι, in med. periodo, sed init. enunciat. post comma, ἀρμελεῖται, διότι λ. 2, 7, 9. ideo, quod f. propterea, quod f. p. simpl. quod f. quia.

διπλός, trop. de re, διπλῇ κερῆσθαι συμφορᾷ, duplici, 6, 7, 7. δι- πλῆν προαγουσαν ὑπατίαν, duplicem, 8, 8, 8.

διπρόσπος, physf. adi. de re, διπρόσπον αὐτοῦ ἴδονται τὸ ἀγαλμα, bifrons, 1, 16, 6. biceps, de Iano.

δισσός, adi. de re, δισὰ ἤγειραν τρόπαια, duo, 3, 7, 16.

δισχίλιοι, de re, δισχιλίας δραχμας, duo millia drachmarum, 4, 4, 17. ad 470 thaler. imperial.

διττός, trop. de re, διττὴν λέγουσι τῆς - προαιρέσεως τὴν αἰτίαν, du- plicem, 3, 2, 5.

δίχα, cum gen. rei et adiuncto, μάχης καὶ ἀνευ ὅπλων λ. citra 7, 5, 14.

διψᾶν, propr. de pers. abs. διψῶν, ἔπειν, sitiens, 1, 17, 19.

διώκειν, physf., extra bellum, hostiliter, de pers. cum acc. persf. ἵππεις, διώξαντες αὐτόν, consecuti, 4, 13, 13. perfec. et allecanti etiam. simul c. gen. loci, τοὺς σικεσάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, exegerat (Pertin.) 2, 4, 16. †† simul c. adv. γυναικα -, ἦν με- τὰ ταῦτα τῶν βασιλείων διώξεν, expulit, (Heliog.) 6, 1, 19. ex- ire iussit f. coegit. in tumultu, διώκειν τοὺς ἐχθροὺς σιγνή- του, persequi, 7, 11, 10. simul c. praep. et adv. μέχρι τῶν τῆς Ῥώμης πυλῶν ἀνωλύτως οἱ ἵππεις διώκοντες τοὺς λ. in persequen- do, 1, 12, 15. † ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται προύβησαν, persequendo, 7, 12, 10. cum adiuncto syn. adv. ὁ

- δῆμος, - στρατιώτας, ὡς δυνατὸς ἦν, διώκοντες, perseq. 7, II, II.
 τοσούτον διώξαντες, ὅσον λ. ib. 19. † in pugna, cum nominat.
 particip. f. modi, ἐδίωξαν αὐτοὺς Φανεύοντες, persecuti sunt, 3, 7.
 14. absf. τοὺς θεύγοντας - διώκοντες, persequendo, 3, 4, II, 14.
 εὐθα αὐτὸν εὐρόντας οἱ διώκ. persecutores, 5, 4, 21. it. τοὺς διώ-
 ξαντας ib. 23. † πρὸς τὸ θεύγειν ἢ διώξαι, ad insequendum, 4,
 15, 9. †† Pass. de perf. c. gen. loci, σάφρων πᾶς τῆς αὐλῆς
 ἐδιώκετο, ex aula pellebatur, 1, 13, 15. aula expell. i. e. exire
 inebatur f. cogebatur.
 διώξαι, physf. hostiliter. in bello, absol. εἰς διώξιν ἐπεισελεθεῖν ἐναντι-
 ὡν, ad persequendam, 7, 2, 13.
 δόγμα, moral. sensu civili, τίςαις ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἢ σύγκλη-
 τος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκίσκηπτεν, ex senatusconsulto, 7, 10, 8.
 — sensu litterario f. philosoph. c. opp. μόνοι βασιλεὺς φιλοσοφίαν
 οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσι, σημειῶ δ' ἡθεῖ λ. ἐπιστάτο, de-
 cretorum, 1, 2, 6. placitorum.
 δοκεῖν, moral. de perf. f. sensu act. p. putare, c. inf. prael. ἐδόκει, -
 νεμειν, videbatur, 3, 3, 21. sed aequè putabat; perf. διπλῇ δο-
 κοῦντας κεχοῦσθαι συμβορᾷ, putantes, se ulos 6, 7, 7. fut. δο-
 κοῦντα. - τεύξασθαι existimantem 7, 1, 24. Sensu pass. cum inf.
 τὸ νικῆσαν ἀδικεῖν δοκεῖ, putatur, 4, 5, 4. δοκεῖν ἀπερρίσθαι, videri,
 5, 3, 23. ἵνα δὴ καὶ τὰ ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, videretur, 5, 6,
 3. ἐπὶ τὴν δόξην τετελευτήκειν, ubi videtur, 4, 2, 8. †† ὡς - δο-
 κεῖν νενικημένα, ut videantur 6, 6, 10. nominatim per partici-
 cip. καίτοι χορεύειν ἀεὶ δοκῶν, λ. quamvis videretur 5, 6, 1.
 δ. ἐπιλεχέσθαι, c. videretur 7, 1, 14. τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πο-
 λιορκεῖν, qui videbatur, 8, 5, 13. † τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν
 δοκοῦντων, dum videntur sibi 4, 9, 6. nisi est hic sensu pr. act.
 ipsis putantibus. † τῶν εὐδαιμονεῖν δοκοῦντων, beatorum, 7, 5,
 11. eorum, qui putantur beati. †† τῶν κατὰ τὴν Ῥώμην πρω-
 ταίων δ. qui Romae essent viri primarii, 7, 6, 5. putarentur. —
 καίτοι δοκοῦντας ἐπὶ φόνῳ ἦκειν, quamvis viderentur 2, 1, 15. —
 † τοὺς ὑπερέχειν δ. eminentiores 3, 2, 14. † c. inf. et casu ali-
 quo adi. στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui existimaretur 4, 12,
 1. Etiam de re, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, ut viderentur
 1, 14, 1. σημεία, - δόξαντα - Φανῆναι, existimata 2, 15, 11. —
 †† Separatim c. inf. verbi subst. δοκοῦντι ἐν εὐτορία χρημάτων
 εἶναι, qui existimabatur, 2, 6, 9. γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶν.
 δοκοῦσῶν, quae existimantur, 4, 2, 6. † simul c. casu aliquo
 nominis - vel subst. vel adi. ὅσοι - ὑπηρεταί - ἐδόκουν εἶναι,
 qui videbantur 5, 8, 16. τοῦ δοκοῦντος πατρὸς ἀμφοτέρων εἶν. qui
 existimaretur pater 5, 7, 5. πιστάτω εἶναι δοκοῦντι φίλων καὶ
 μόνῳ κοινῶν λ. qui videretur 4, 12, 7. στρατιωτικὸν - εἶν. δο-
 κοῦντα, qui haberetur 1, 8, 2. ὀψοποιῖς, τοῖς πιστάτοις εἶν. δο-
 κοῦσιν, qui essent, 5, 8, 5. viderentur esse. τοὺς παῖδας, υἱοὺς
 ἐκείνου δοκοῦντας εἶν. 5, 7, 6. quia f. qui filii illius putarentur.
 — τοὺς δ. εἶν. Φιλᾶτους, qui videbantur 7, 6, 20. Etiam de
 re, τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου - εἶναι δοκούσης, cum existi-
 maretur 5, 2, 10. εἰρήνης εἶν. δοκούσης, quamvis pax esse vide-
 retur ib. 13. τὸ χαρίον - σωτήριον εἶναι δοκεῖν, videbatur, 1, 12,
 3. χάρις, ἐπιτηριεστέρα δοκοῦντα εἶν. πρὸς λ. quae viderentur
 6, 4, 14. †† Sed oppresso hoc inf. v. subst. simul c. casu
 aliquo nominis - vel subst. vel adi. οὐχ οὕτως εὐμαρές, ὡς εὐχά-
 ριστον δοκεῖ 2, 5, 14. non tam facile, quam gratum videtur esse.
 Διμηνίας, Φιλίου Ῥωμαίοις δοκούσης, quae videbatur, 6, 5, 2. —

ἐν Σιρμίῳ. - τῇ μεγίστῃ ἐκεί πόλει δοκούσῃ, quae habetur, 7, 2, 19.
 — τὰ ἀπόρρητα καὶ κρυπτὰ δοκούντα, quae haberentur 7, 6, 12.
 Etiam de persl. μαλιστα οἱ ἀκούοντες - πρὸς - ἐπιτήδαιοι δοκοῦσιν, vi-
 dentur, 7, 2, 5. εἰ τινες ἐδόκειον ἐκείνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, si qui vi-
 derentur illi esse amici rel. 6, 9, 14. ὑπὸ τοῦ - δοκούντος Φί-
 λου 7, 1, 22. amico putato. †† τὸν δοκούντα νίδν, adoptivum
 filium, 5, 7, 11. αὐτὸν - ἐς τὸν πόλεμον - ἐπιτήδειον δοκούντα
 6, 8, 10. existimatum. δοκούντες ἀσθενέστεροι, qui videbantur
 imbecilli. 8, 3, 11. ὑμᾶς, Φύλακας - δοκούντας βασιλέως, qui exi-
 stimamini 2, 5, 10. τοὺς δοκ. - ἡλικία σεμνοτάτους, qui viderentur
 6, 1, 3. †† πάντων οὕτω τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν,
 omnia, quae olim habebantur gravia 5, 8, 1. vel de persl. qui habe-
 bantur. †† εἰσέπειν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίου υἱὸς ἐστὶ τῇ Θύσει, τῇ δὲ ὑπο-
 λήφει ἄλλου δοκοῖν. sed opinione alterius si idem esse) videri, 5,
 3, 10. ††† simul c. dat. persl. de re, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέ-
 τερον σῶζον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, videtur (esse) 7, 8, 14. ἀπορ-
 ριπτοῦντες - πολλὰ, χαριέστα μὲν αὐτοῖς δοκούντα, λ. quae viden-
 tur (esse) 4, 9, 4. †† Alio sensu, p. Lat. pass. discerni s.
 censerī, vel act. placere, c. inf. ἥς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, quam
 commemorare visum est, 1, 11, 1. privatum, - sed publice, sensu
 seuat rjo, πατέρα μὲν ἐκείνου δοκεῖν, videri 5, 7, 7. ἔδοκει, πάντας
 ἀπομείναι, visum est, 4, 3, 14. ἔδοξεν - συνελθεῖν, visum est,
 7, 10, 3. †† c. dat. persl. simul et nominat. c. inf. ἔδοξε τῷ
 Μαρτύρῳ, καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, visum Materno, tempus hoc
 idoneum esse, 1, 10, 13. c. acc. et inf. ἔδ. τοῖς φίλοις, πρᾶξα-
 γασθῆναι τὸ μειράκιον λ. visum est amicis, adducere rel. 1, 5, 1. 2,
 1, 6. 3, 5, 7. 6, 4, 6. 6, 7, 20. 7, 8, 26. 8, 3, 1. 8, 4,
 16. 8, 5, 20. simul c. adv. πρῶτον δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. vi-
 sum est, 2, 1, 8. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἔδ. αὐτῷ, λ. 6, 2, 8. —
 τὸ δὲ τελευταῖον ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς, λ. 7, 12, 7. καὶ ποτε ἔδο-
 ξεν αὐτοῖς, λ. 4, 3, 10. ††† Particip. neutr. c. artic. p. subst.
 ἔργῳ βεβαιῶσαι τὰ δοῦντα, ut re ipsa confirmarent, quae pla-
 cuissent, (ipsis) 6, 8, 15. suam sententiam, decretum, propo-
 situm.
 δοκιμάζειν, trop. de persl. c. acc. persl. ἐπιλεξάμενοι, οὓς ἐδοκίμαζον,
 probabant, 7, 10, 6. pro bonis, dignis, idoneis putabant s. ha-
 bebant. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμασε, τῆς ὀχθῆς - τὴν πρόνοιαν,
 distributa, in quos visum, orae - cura, 1, 6, 23. iis, quibus
 visum esset s. placuisset, vel potius, iis, quos probasset, dignos,
 idoneos, peritos, iudicasset, explorasset, nossent ad eam rem. —
 Alia notione, τοὺς αὐτοῦ τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας ἐδοκίμαζε
 εὐνοῦς λ. existimabat, 5, 1, 6.
 δοκίμιον, trop. de re, c. gen. persl. στρατιωτῶν κάματος (ἐστὶ,) ἀλλ' οὐ
 τραφῇ, probatio 2, 10, 12. id, quo veri, boni, milites proban-
 tur, explorantur, diiudicantur, agnoscuntur, nostr. Probe s.
 Probieflein.
 δοκίμος, trop. pass. de persl. abf. τοῖς τῆς συγγλήτου δοκιμωτάτοις ἐπι-
 σκελῇ, lecuissimos, 7, 6, 5. probatissimos libi, plane speciatas
 fidei atque amicitiae; unde sq. ὅν ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι καὶ
 συγγενεῖς. c. praep. τοὺς ἐν τοῖς ἐθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους
 καλῶν παντοθεν, probatissimos 1, 2, 2.
 δόλος, m. gal. in malam partem, c. praep. φοβηθέντες, μὴ τις ἄρα δό-
 λος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι λ. dolus ad ulciscend. 2, 6, 13. simul
 c. adiuncto e subst. lyn. οἰόμενος, δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ
 ὀφισμα, dol. 8, 8, 11. sed c. solo subst. tali, εἰ τι μετὰ παν-

- ευργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, subdole 2, 9, 15. ὡς μὴ
 δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παγασπουήσαντες ἠδικήσατε, dolo, 4, 14, 18. ἀνγρέ-
 σῃ, δόλῳ καὶ ἀπ. ληΨθεῖς, per dolum, 7, 8, 12. ††† abf. ὑπώ-
 πτευον, εἰ τιμὴ δόλῳ ἀποζώσθῃεν, per fraudem, 8, 8, 3.
- Δομετιανός, Domitianus, imper. Rom., Τίτον, τὸν Δομετιανοῦ (νῦν)
 4, 5, 13. I, 3, 10.
- δονέομαι, trop. pass. de pers. c. adv. πᾶν τὸ Λιβύων θῆνος εὐθὺς
 ἐδεόνητο, in motu erat, 7, 5, 19. commota erat f. est, com-
 movebatur, ad iram et seditionem inclinabat.
- δόξαν, trop. ap. alios, f. sensu pass. abf. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἶσαι, glo-
 riam, 1, 5, 20. ἵνα δόξαν ἀρῇται, gl. 1, 9, 12. Iq. πρότερον ἀγνω-
 ρος καὶ ἀσημῶς ὢν, †† εἰς δόξαν ἤρθη ὢν ἡ προαῖς αὐτοῦ, gl. 7.
 3, 1. c. adi. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην ib. 8. καματων,
 οὗς μετὰ τοσαύτης δόξης - ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε 3, 6, 7. ἢ τῆς ψυ-
 χῆς ἀρετῇ ἰδίᾳ ἐκάμα δόξαν περιτίθῃσιν 5, 1, 11. cum ad-
 iuncto c substant. δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, laudem, 6,
 5, 12. †† ἐργοῖς τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν
 ἐπισκοῦτο, famam, 7, 1, 14. ††† Φήμη καὶ δόξη ἀρίστη πλείους
 εἰς εὐνοίαν - προυκαλεῖτο, opinione de se optima 4, 3, 6. cum
 gen. tum pers. τῆς Ῥωμαίων δ. καταφρονήσας, Romana maie-
 state 6, 3, 10. gloria f. fama e rebus, bello gestis. tum rei,
 δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο, glor. 4, 5, 6. † τούτων (τούτοις)
 τὴν δ. τίσεως τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρ. ἀποίσεσθε I, 5, 24. †† τῶν
 κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνεύοντων, in fortitudinis speciem
 I, 13, 17. per speciem, sub specie fort. quia speciem haberent
 fortitudinis, quali fortitudo quaedam cerneretur per talia, vel
 gloriam, i. per laudem f. ob gloriam fortitudinis, quia f. quasi
 haberent afferrent que laudem et famam fort. βουλέμενος δό-
 ξαν ἀρασθαι νίκης, glor. 5, 9, 1. †† ἢ ἐκείνου μνήμη - δόξαν αἰ-
 διον φέρουσα - ἐργων λ. gloriam ob facta 4, 14, 10. c. praep.
 δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gl. 7, 8, 3. ††† δόξης κλέος
 ἀράμενοι μέγα, gloriam ingentem 4, 14, 18. laudum gloriam. —
 †† εὐτελῇ καὶ μικρᾷ ἔργα, λόγων ἀρετῇ, - δόξη παρεδωκαν, τῆς ἀλη-
 θείας μεῖζον, cum specie, veritatem superante, I, 1, 3. †† c.
 adiuncto syn. αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. gloria 3, 6, 12.
 vel potius cultu et honore, ut sit δ. internum indicium, sed τ.
 externi huius iudicii boni effectus ac signa, et h. l. act.
- δοράτιον, physf. de milit. universo, παρ' οἷς οὐδὲν πλέον δοράτιον, οἷς
 πρὸς Σηρία μονομαχοῦσι, lanceas exiguas, 7, 8, 11. ἐκαστος ἐπ-
 εφέρετο - δοράτια ἐκ κνημηγασίων, venabula 7, 9, 12. ut sit c. praep.
 — nominativum de Praetorian. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια
 λ. hastilia 2, 1, 3. hastias iustas; ut sit i. q. primitiv.
- δοριάς, propr. δορκάδας - εἰβάλλε, capreas, I, 15, 6.
- δόρυ, propr. extra bellum, τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. hastiae 1, 15,
 12. i. q. pr. ἀκοντίου, de Commodo, c. adi. it. τὴν κεφαλὴν δόρατι
 ἐπιμήκει ἐγκαταπύξας, hasta, 1, 13, 9. Sed de militib. περιβε-
 βλημένοι δόρυ 3, 14, 14. Britanni. — ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαση-
 ρίοις δόρατα - διηρπάζετο 7, 11, 15. a populo Rom. in tumultu.
 † τῇ διὰ δόρατων - μάχῃ 3, 4, 19. 4, 10, 7. pugna illa per ha-
 stas. τὰ δόρατα διατεινόμενοι 2, 5, 3. αἰωροῦντες τὰ δ. 2, 6, 19.
 — †† c. adiuncto τὰς διβολίας καὶ τὰ δ. ἐπιστεῖν 2, 13, 8. cum
 adi. καταφράκτους ἀπὸ καμήλων - μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. δ. μ.
 ἀπείργοντες 7, 11, 17. c. gen. persf. τοῖς ἐπιμήκεισι δ. τῶν κατα-
 φράκτων λ. 4, 15, 4. τοῖς δ. τῶν στρατῶν περιτίπτοντες 5, 6, 22.

δουράλματος, physf. pass. de persf. ἐπὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ἔπλων δουράλματος εἶχε, captivos, 2, 13, 9. Praetorianos exauctorandos.

δουροφρεῖν, physf. de persf., c. acc. persf. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατιώτας, οἱ δουροφρεῖν εἰώθασιν τοὺς βασιλέας, si pare, 2, 4, 8. comitari cum hastis, per periphras. pro subst. τοὺς δουροφρέους. ὡς μέλλοντας τὸν Σεβήρον δουροφρήσειν, ut qui essent Severum stipaturi 2, 13, 4. † βασιλέα -, ἐν ἔχρῃ σῶζειν καὶ δουροφρεῖν, λ. tueri ib. 12. c. adv. ἐπὶ μήτε ὄσιον, - ἐπὶ βασιλέα ὑμᾶς δουροφρεῖν, stipare ib. 16. Sed sine casu persf. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δουροφρήσοντας, ut et ipsi stipatores fierent, 5, 4, 18. v. καλ. c. adv. ὑμᾶς τοὺς ἐνταυτοῖ δουροφρομένους, qui hic estis stipatores, 2, 2, 19. Pass. de persf. et imperat. c. adv. πλέον τῆς συνήθειας δουροφροῦμενος, comitatu stipatus, 2, 6, 14. comitatus.

δουροφρόρ, physf. p. adi. ὡς ἔμαθεν - τὴν δουροφρόρ φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖσαν, a stipatorum custodia 2, 12, 9. qui Bg legenti gen. δουροφρόρ. Sed plur. p. subst., abl. μόναι εἰ δουροφρόροι, praetoriani milites 2, 5, 1. οὔτε δουροφρόρων φρουρὰ ἱκανὴ ᾄσασθαι τὸν ἀρχοντα, satellitum 1, 4, 10. stipatorum 1, 10, 14. 2. ubi mox dr. τῶν αἰχμοφρόρων Praetorianorum ib. 10. cf. 3, 5, 8, 1, 4. ubi sunt et in bello et exercitu, ut c. adiunctio, οἱ σωματοφυλάκες καὶ δουροφρόροι, οἷς δὲ Πραιτωριανούς καλοῦσιν, stipator. 5, 4, 14. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προϊόντων δουρ. 7, 6, 3. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν φρορῶντων δ. custodibus corporis 8, 1, 22. σὺν ταῖς δουροφροῖς, οἱ τὴν βασιλείαν φρουροῦσιν ἀρχὴν, stip. 8, 7, 20. τοὺς φιλάσσοντας τὴν βασ. αὐτὴν δουροφρόροις, satell. 2, 1, 2. †† in quales periphrases, p. mero δουροφ., cf. 2, 2, 19. 2, 4, 8. et v. στρατιώτης. c. gen. rei, τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐπιτελέαμενος ἐς τὸ δουροφρόρ εἶναι τῆς βασιλείας, ad stipandum imperium 2, 14, 10. ad hoc, ut essent stipatores imperii. c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν δ. suis satellitib. 1, 2, 5. — †† de Parth. Ἀρτάβανος ἀρπαγῆς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν δ., a suis stipator. 4, 11, 9.

δόσις, physf. c. adiuncto, νομὰς καὶ δόσεις μεγίστας ὑπέσχετο, donativum ingens, 6, 8, 16. post σιτηρέσια, frumenta et cibaria universa, fuerint νομ. dona liquidorum, sed δόσις. dona pecuniae.

δουλεία, trop. in civitate sub imperante, cum opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, servitus, 2, 3, 19.

δουλεύειν, trop. sensu civili, de persf. c. praep. et opp. οἱ εἰ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῖς ὑπακούοντες, qui serviunt, 1, 4, 12. cum dat. persf. τῶν ὑπ' ἀρχῶν Ῥωμαίοις δουλεύοντων ἐδῶν, gentibus, quae - serviunt, 2, 9, 17. εἰ τις Παρθυαίων Ῥωμαίοις ἐδούλευον, serviebat, 7, 2, 3. † de re f. loco, abl. aut c. casu eodem, it. c. nominativo modi, τὸ Βυζάντιον κώμη δουλεύειν Περσινδίας δῶρον ἐδόθη, ut pagus, in servitutem 3, 6, 19. — sensu morali, c. dat. persf. τοὺς στρατιώτας, τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους, servire, 2, 2, 9. tyranno, Commodο; μειράκιον μητρὶ δουλεῖον, serv. 6, 9, 10. obed., obseq. c. dat. rei, θυμῷ δουλεῖσαι παιδικῶς, ad serviendum 1, 17, 14. Electus, - sed Commodus c. adiunctis, abl. temp. et nominat. particip. f. modi, ἡδοναῖς, αἷς δὲ καταλαβούσῃ ὥρᾳ καὶ ἄκων ἐδούλευον, serviebat, ib. 22. non continere, opprimere.

δουλόσθαι, trop. pass. sensu med. de re. c. acc. rei et adv. ἐδεδοῦλυντο αὐτοῦ τὴν ψυχὴν νύκτωρ - σώματος ἡδοναῖς, subiugabant 1.

13, 15. subi. sibi, faciebant, ut necessario eas usurparet nec posset resistere atque opprimere.

δοῦλος, p. subst., propr. de pers. respectu domini et heri, c. opp. δοῦλοι, ἔσοι δεσπότας κατήγγελον, ἀνεσιχοπίσθησαν. servi, 5, 2, 4. — c. gen. pers. τοῖς δούλοις αὐτοῦ, - ἡ ἀπελευθέρωσις λ. 5, 7, 14. — †† p. adi. trop. de re f. pers. c. dat. pers. τὰ ἐκείνων γηράσαντα Ρωμαίοις δοῦλα γενένηται, status illorum - Romanis servus factus est, 3, 2, 15. civitates a Rom. subiectae, subactae.

δράμα, de re, propr. et phys., in theatris, vel libris, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπεμνήνησεν ἀδ. 3, 13, 8. dramatum, tra-goediarum, per ellips. τραγημάτων. trop. c. adiunctis, πάντα φάσκων ψεῖδι εἶναι, καὶ συσκευὴν κατ' αὐτοῦ καὶ δράμα ἐσκευάσθαι, fabulam 3, 12, 21. figmentum, fictionem.

δραμεῖν, phys. de pers. c. praep. ἐπὶ τὸ τεῖχος, ut properaret ad 2, 6, 10. a them. antiquo δρέμω.

δραχμή, propr. numus, δραχμᾶς Ἀττικᾶς, drachmarum 4, 4, 17. v. supra δισχίλ., Atticam numerando pro tribus grossis aut 5 gr. 1½ Pf.

δράω, phys. et subinde moral. universe, de pers. c. opp. δρώντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere 1, 4, 12. τολμᾶσαι ἄμα καὶ δρᾶσαι περικλῶς, ad peragendum 1, 17, 14. c. praep. τί γὰρ ἐνὴν δρᾶσαι γυμνοῖς πρὸς ὀπλισμένους λ. agere 2, 15, 20. in bonam partem, finite per adi. c. acc. rei et adiunctis aliis, adv. et nominat. modi, ὀπηνίκα ἂν ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν, qui benefecit 2, 3, 15. in malam partem, infinite, absf. ζητούντων τοὺς δράσαντας, auctores 2, 6, 2. occisores Pertin. c. acc. rei, ὑμεῖς δράσατε τὸ κεκελευσμένον, facietis 2, 1, 17. occidendo. finite, per adi. φήσῃ, δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι, magno aliquo edito facinore, 1, 10, 8. Maternus, bello concitato, ubi magnum quid fecisset. ἀνευ τοῦ δεινόν τι δρᾶσαι, sine alicuius laesione, 2, 3, 23. qui Bg. assumfit acc. pers. pron. τινα. p. absque inique aliquo faciendo, i. sine damno, alicui inferendo, per vim et rapinam, i. q. pr. τοῦ ἀρπάζειν καὶ βιάζεσθαι. - τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, ab auctore malorum, 1, 15, 10. ab eo, qui ista mala patratat, seditionem urbanam. δράσαντες οὕτως ἄμυν ἐργον, perpetrato tam crudeli facinore, 2, 5, 15. cum patraissent tam crudele facinus, Praetoriani occiso Pertin. per opp. verba, - ὅς προῖπε τὸ βεβουλευμένον μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret consilium potius, quam exsequeretur, 1, 8, 13. occisurus Commodum. οἱ δὲ ἔπασχον, ἃ περ δεδράκεσαν, quae fecerant, 1, 12, 17. vulnerando, etc. δρᾶσαι τι μᾶλλον φάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἡθέλησαν, patrare, 3, 11, 1. facere 4, 13, 1. — φάσας τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, 1, 17, 16. facere. c. adi. simul, ὅπως φάσωσι τι κακὸν παθεῖν. ἢ δρᾶσωσιν αὐτὸ, prius aliquod malum paterentur, quam facerent (id.) 3, 2, 10. δρᾶσαι τί, ἢ παθεῖν, γενναῖον, facere 4, 4, 5. Carac. in aggreddiendo fratre. †† per contractam orationem, in partem utr. μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, ob ingentia et egregia facta, 4, 14, 10. ob ing. ei egr. facinora, quae edidit, p. τούτων, ἃ ἔδρ. - δίνας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι, poenas dignas pro suis factis dedisse, 4, 15, 17. poen. dign. eorum, quae fecerit f. fecisset. διδιότις, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne pro illis, quae fecerant, poenam - 5, 4, 10. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ἔδρ. ob ea, quae f. cum acc.

perf. et rei, infinite, ὃ τι περ' ἀνύμῃς δράσαι θελήτω, quidquid
 (tandem) vobis facere voluerō, 2, 13, 10. finite magis, c. opp.
 ἂ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσεται προσεδουάμεν, ταῦτα δράσει
 ἡμᾶς ο. οἰέται, ea nobis faciunt, 1, 13, 4. ἂ περ' αὐτὸς ἡμᾶς
 δράσαι διανοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμᾶν παθεῖν, quae nobis facere rei,
 2, 1, 19. Pass. de re, in maiori part., infinite, τὰ δράσθέντα,
 facinora illa, 1, 13, 10. quae parata essent, scil. sibi s. a se, ὅφ'
 εἰσὶν αὐτοῖς.

δριμύς, imperf. pr., de re, βλέμματι δριμύει, ἀφορῶν λ. truculento 4,
 5, 17. de perf. c. praep. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας, acio-
 res; 3, 11, 17: acutiores.

δριμύς, phys. de re, torrente, cum adi. χειμάρρους -, ἐμπροσθεν-
 τος αὐτοῦ τοῦ σινηθούς δρόμοι, cursu, 3, 3, 10. de anim.,
 in luacro, abs. παδάλως - ὅσους ὁρῶν τὸν - καταλαβούσης
 1, 15, 12. ὁρατὸν αὐτὸν τὸν δρόμον ib. 6. - in bello, ἡ ἵππος
 πρὸς δρόμον ἐπείχετο 6, 5, 13. c. gen. anim. ὡς καὶ χαλινῶν
 ἀνευ - τὸν δ. τῶν ἵππων κίβητιν 7, 9, 13. de perf., in pom-
 pa, c. adi. τῆς ἀσφαλείας τοῦ τοιοῦτου δρ. προδουμένον 5, 6, 18.
 — πηδίσχων δρόμον λ. 4, 2, 19. in itinere, ἐκέρπει τοὺς πο-
 ρευσμένους ὅσους δρ. 1, 9, 20. in bello, abs. οὕτω δρόμον χοή-
 σασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν 4, 11, 10. †† abs. πλεῖστον τοῦ δῆ-
 μου συνέδει δρόμον 2, 2, 8. concurrerebat curriculo, l. p. adv. cele-
 riter. εἰς τὸ στρατότεδον δρ. ἀναχέουσιν, curriculo, 2, 5, 15.
 — διὰ πύλης φερόμενον τῆς πόλεως δρ. curr. 4, 4, 11. ††† τοῦ
 στρατοῦ δρ. καὶ φερόμενοι, ex castris cursu concitato acti, 2, 5,
 3. qui Bg., addidit pr. ἐκ, sumit subli. δρ. non cum gen. perf.,
 sed per se, p. abl. illo curriculo s. adv. celeriter.

δύνασθαι, med. phys. de perf. c. inf., - simul et nominat. modi,
 εἰσέναι δύνασαι μόνος, potes, 3, 11, 12. † simul et adv. mo-
 di, μὴ ῥαδίως σκεῖναι δυνάμενοι, possunt 2, 9, 15. ubi praec. εἰσι,
 in, epithrasi, p. δυνάται. cum inf. solu. ἐπακίδσαι, δύνασθε,
 potestis, 4, 5, 9. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῆσαι, λ. eo, quod
 non posset, 2, 1, 2. χεῖσθαι (αὐτῇ, τῇ φυγῇ) οὐ δυνάμενος, cum
 non posset 8, 5, 5. μήτε εὑρεῖν - δυνάμενον, dum nec invenire
 possunt 2, 6, 2. ολίγων - ἀνδίσασθαι μὴ οὐν. 6, 5, 21. cum non
 possent s. valerent. † ἀπεργεῖν τοὺς - οὐ πάντῃ τι εἰδύνατο, non
 plane potuit, ib. 12. ubi adv. π. τί forte potius collaeret c. v.
 et inf. μήτε τὴν Ἀκὴν. ελεῖν εἰδύνατο, poterat 8, 5, 13. ὅσα
 εἰδ. παρέχειν, quidquid posset rel. 8, 6, 6. εἰδὲν κρύπτειν εἰ-
 τοὺς ἡδυνάτο. ὅσα εἰδ. εἰδ. sole potuissent, 8, 2, 2. οὐδ' αὐ-
 τὸν - σασαί ἡδυνήθητε, potuistis, 2, 13, 13. ὅσοι λαβεῖν ἡδυνή-
 θησαν, potuerunt. 7, 9, 17. ὅπως τινὰς πείσαι δυνήσεται, possent
 3, 5, 9. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι δυνήσεται, ut potuerit,
 7, 9, 16. προεβόλῃ οὐ δυνήσαντες. cum potuissent 7, 11, 8. τὰν φυ-
 γαῖν δυνήσαντες, qui potuerunt 6, 9, 14. φυγεῖν μὴ δ. qui non
 potuerunt 7, 12, 14. ποιῆσαι δυνήσεσθε, poteritis, 1, 4, 14. —
 τοὺς ἐπιστῆναι δυνήσομενοι λ. qui p. sunt 1, 9, 20. c. solo adv.
 εἰφύγον, ὡς ἕκαστος εἰδύνατο, poterat, 7, 2, 11. 7, 9, 12. τὰς πύ-
 λας, ὡς εἰδύνατο, κλείσαντες 7, 11, 12, ut poterant. †† de re,
 c. inf. ὅτι - τὸν ἀρδέντα ῥίψαι πόλιν ολίγη δύναται τέχνη ροπή,
 quod possit 1, 1, 12. ὕλης, νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης, mate-
 riae, numis sufficiendis idoneae 7, 3, 13. quas posset, μὴ δυ-
 ναμένου τοῦ τσίχους ἀντέχειν τῷ ῥέματι, non valente, 3,
 5, 11.

δύναμις, phys. de re, corpore, ὅσοι - δυνάμει μετρίως ἔχοντες λ.

virium nonnihil 4, 9, 16. nominatum de militibus, αὐχ ἔπο-
μεναι δ' ἐκείνου στρατός τὴν ὑμετέραν δύναμιν, vestras vires, 3, 6, 13.
— c. opp. ὡς - πλήθει, ἀλλ' οὐ δυνάμει, δοκεῖν νενικημέναι, non
robore, 6, 6, 10. c. gen. perf. simul, ὑμῶν καὶ σοφία κρείττους
ἐσμέν, καὶ δυνάμει στρατοῦ, καὶ συμμάχων πλήθει, robore exerci-
tus, 2, 13, 10. 2, 15, 3, 2, 11, 12. improp. c. adi. τὴν εὐ-
δίαν - κατεργάζεσθαι (αὐτὸ, τὸ φθινῶδες τοῦ αἵματος) δυνάμει κρείτ-
τονι, vi potiori, 1, 12, 5. c. gen. rei, ὅς ἦν αὐτῶν γένει καὶ
δυνάμει λόγων προύχων, eloquentia, 7, 5, 10. vi dicendi. de perf.
c. praep. ὁ Πέρσης ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, quantum potuit, 6, 5,
12. pro facultate f. viribus. Alio sensu, de perf. cum adi. τὸ
ἀγαθὸν ἐξῆσε θεῖα δύναμις τὸ σκῆφος, fuit divina virtute lem-
bus, 1, 11, 10. simulacrum divina vi sua fuit navem, i. c. cōhi-
buit. c. gen. perf. πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμεως
ἐξασθενούσης, Macedonum robore 6, 2, 19. potentia, viribus
bellicis, pecuniariis et militaribus. Σαρρῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς
ἐστὶ συνεσῶση δύναμις, potentia 1, 9, 22. γνώμη θεῶν καὶ δυ-
νάμει ἡρξάτο τε τὸ πῖρ καὶ ἐπαύσατο, virtute, 1, 14, 10. vi, po-
tentia. δεδιότες τὴν δ. τοῦ Σεβήρου, potentiam 2, 12, 4. †† Alio
sensu, in munere publ. et imperio, c. adi. et adiuncto, τὸ πρῶον
τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, οὐ πολὺ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμεως
βασιλικῆς ἀποδοούσης, potentia 5, 1, 3. †† abl. ἑκάστος πρὸς
αὐτὸν τὴν δ. ἀνδείκνυν, summam potentiam 8, 8, 7. imperatoris
unius. †† Alio sensu, c. gen. rei, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago)
καὶ δύναμις χρημάτων, καὶ πλήθει τῶν κατοικοῦντων - μόνῃς Ρώ-
μῃς ἀπολείπεται, opibus 7, 6, 2. opum vi, 1. multitudine, i. q.
sq. c. gen. perf. et adi. χρήματα αὐτοῖς καταλιπών, ὅσα λ. —
καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀναταγάντων, copias militares invictas,
3, 15, 7. multitudinem militum. ††† πλεῖστον καὶ δύναμιν
οὐκ ἐσσεσθαι ἐξουθεν ἐπιβουλεύσαι, potentiam 3, 15, 9. vel exerci-
tium. ὡς μηδεμίαν εἶναι δ. ἐξουθεν ἐχέγγυν, μηδ' ἀντίταλον
πλήθει στρατοῦ, μήτε μεγέθει σωμάτων, μήτε χρημάτων περιουσία,
potentia ib. 11. †† Pro Lat. exercitus, de perf., e notione
illa pr. pro multitudo, - manifesto quidem ex adiunctis variis,
— A) adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παρούσα πάντα, militaris manus
1, 6, 18. 7, 9, 4. B) subst. προσελευσέσης ἡμιν τσαυτῆς συμ-
μάχου (pro συμμάχων) δυνάμεως. tantae auxiliares copiae, 5, 6,
14. ††† ἐπεμψε στρατὸν δυνάμεως ib. 25. per hendiad. exerci-
tum validum; nisi potius leg. στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως, aut στρα-
τὸν τινα μέγαν. C) verbis simul aliis, πολλῇ αὐτῇ καὶ παντο-
δατῇ δυνάμει συνεσπινεύσθη, ingentes - copiae comparatae fue-
runt, 2, 14, 13. αὐτοῖς ἐπιτεσσούσης γενναίας καὶ οὐ προηγωνι-
σμένης δυνάμεως, multitudine 5, 7, 13. μετὰ πολλῆς δ. ἐλθόντα λ.
cum ingenibus copiis, 5, 1, 8. δυνάμεως ἰσορρόπου ἀφροισιζομένης
πρὸς τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος, copiis congregandis rel. 6, 3, 3.
— † Γερμανοὶ - πέλει καὶ κῆμας πολλῇ δυνάμει κατατρέχεισιν,
multis cop. 6, 7, 5. δύναμιν ἀκούσαντες παμπιλείην ἐπ' αὐτοὺς
ἀφροισθεῖσαν, copias 3, 14, 8. it. ib. 7. δύν. ἀγειρομένην ἐπ' αὐ-
τοὺς, copias 1, 10, 6. ἄγων ἐπ' αὐτὸν πεζὴν καὶ ναυτικὴν δ. ἀλ-
λῃν, copias 3, 1, 2. post syn. τὸν Ἰλλυρικὸν στρατὸν, - δύναμιν
παρασκευάζοντι ὡς πολεμήσεισαν, cop. 8, 6, 15. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν
δ. ἐμὲ χειροτονήσαντων μάθοιεν, Illv. manum 2, 10, 16. ††† δι-
ναμιν ἄγων μεγίστην τε, καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίας ἀκμάζουσιν,
copias 7, 9, 7. D) subst. alio, μετὰ πολλοῦ πλῆθους καὶ δυ-
νάμεως ἐπίαν, cum magnis copiis et viribus 4, 14, 2. 6. per

hendiad. p. magna multitudo exercitus, nostr. mit großer Heeresmacht f. Heeresmenge. δύναμιν καὶ πειρομένην συγκροτήσας, cop. 1, 6, 8. exercitum et pecuniam. συνεκρότου δύναμιν 1, 9; 3. post χρήματα ἡθροίζεν, sed δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ, χρήματα ἡθροίζει, cop. ib. 11, sq. syn. στρατιάν, E) cum gen. personae ἀφικομένης τῆς τοῦ Σεβήρου δύναμews εἰς τὴν Γαλίαν, cum pervenissent Severi copiae rel. 3, 7, 5. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δ. suas cop. 5, 4, 9. simul c. adiuncto, μέγα τὴ πλῆθος καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὴν Ῥωμαίων δ. σὺν ἑαυτῷ εἰσέγαγε, cop. 7, 2, 2. † ὁ Πέρσης σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθὼν, - οὐ προσδοκῶντος τοῦ στρατοῦ, - διέφθειρε τὴν δ. τῶν Ῥωμ. cum omnibus copiis superveniens, - nec opinante exercitu, - exercitum Rom. 6, 5, 21. / πολὺ τι πλῆθος ἐκατέρωθεν πεσεῖν, - τῶν δὲ βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε παροῦσαν δ. cop. 7, 2, 14. ἐνοῶν τὴν δ. Μαξιμί- νου, λ. vires 7, 9, 9. F) c. praep. ὑπώπτευσεν τὴν ἐν Βρετανίᾳ δ., πολλὴν τε οὖσαν καὶ μεγίστην, ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, cop. 2, 15, 1. ubi simul c. alio gen. perf. τῆς ἐν Ῥώμῃ δυν. αὐτῆς τετραπλάσιος θείσης, cop. 3, 13, 10. πολὺ τι πλῆθος ἐπαγόμενος στρατοῦ, τὴν τε ὑπὸ Ῥωμαίοις δ. 7, 8, 22. Sed G) in notione eadem e contextu toto, - abs. οὕτως ἡ δύναμις αὐξήθεισα, λ. copiae 5, 4, 6. sq. ἥδει, οὐ μικρὰς δ. δεόμενος πρὸς λ. non exiguus viribus sibi opus esse rel. 2, 14, 14. πλῆθει δυνάμews, λ. multitudo copiarum, 3, 7, 17. φοβήθει, μὴ παντάπασι γυμνω- θείς τῆς δ. λ. copiis, 5, 4, 12. δυν. μεγίστης διαφθαρείσης, λ. exercitu, 6, 5, 23. δύναμιν ἡθροίσε λ. cop. 6, 6, 7. φθάσαι τὴν λοιπὴν δ. λ. cop. 7, 8, 27. †† λύσας τὴν δ. καὶ ἐκαστος εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμφας, cop. 6, 6, 8. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην πύρ- χειν δ. ἡγεῖτο, ὡς λ. tantas vires 1, 10, 9. καταλιπὼν τινα δ., ὅσων λ. cop. 6, 5, 15. sq. syn. τῷ στρατῷ, it. 6, 7, 11. δ. δόξας, ὅσων λ. cop. 5, 4, 3. ἔχων δ. εὐνοοῦσαν λ. exercitum 7, 9, 24. δυνασεῖα, trop. modus f. genus imperandi, c. gen. perf. ἐξ οὗ πρὶν ἡ Ῥωμαίων δ. μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, potentia 1, 1, 5. f. potestas imperatoria; † δεδωῖτα τὴν τοῦ παιδὸς δυνασεῖαν, territorium dominatum filii 1, 16, 4. Iovis Saturnum. sine casu, at cum adi. παραχωρεῖσαι πάσης τῆς δυνασεῖας τῷ Σεβήρῳ, cedere omni potestate Severo (Iulianum) 2, 12, 3. post syn. pt. §. τὴν ἀρχὴν et §. 5. τῆς βασιλείας. † c. syn. in vicinia, ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέ- ερον ἔσχον τὴν ἀρχήν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δ. 1, 1, 6. quorum alii quidem longius habuerunt imperium, alii vero brevis tem- poris regimen f. principatum. †† μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ εἰς πλείους δυνασεῖας, cum participes sui habuerit Romanum im- perium plurium principatus, ib. 8. divisum Romanorum impe- rium inter plures principatus, i. imperium Rom. habuit plures principatus, f. principes; (abstract. p. concreto,) imperium R. i. e. potestatem f. dignitatem imperatoriam inter se partiti sunt plures deinceps principes f. imperatores. ὡς ἕκαστα - πέπρα- κται, κατὰ χρόνους καὶ δυνασεῖας διηγῆτομαι, secundum principa- tus, ib. 11. intervallum f. tempus imperii. δυνατός, pass. de re, neutr. ὁ δῆμος τοῖς στρατιώταις, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες. quantum poterat, 7, 11, 11. quantum possibile erat, quantum fieri poterat. Sed act. πόλιν, - οὔσαν δυνατωτάτην, potentissimam, 3, 1, 13. Byzantium, i. q. §. 10. πλῆθει ἀν- δρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, simul et §. 12. γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα νεκρημένην, haec que potius, quam valens auctoritate atque gratia apud alias urbes ac gentes.

- δύο, masc. de pers. absol. ἄρρενες δύο, duo 1, 2, 1. δ. ἄρρ. 1, 13, 11. ἐπάρχοντες δ. 4, 12, 1. δύο ἀνδρῶν 7, 11, 1. δύο μὲν γὰρ ὄντων βασιλέων 8, 7, 16. †† δυσὶν οἰκίταις τῶν πεισῶν ἐαυτοῖς, duobus, 2, 1, 2. ἐπάρχοντας δύο τῶν στρατοπέδων 3, 13, 1. †† χειροτονηθέντας δ. βασιλεῖας 7, 10, 3. † cum artic. δύο τοὺς ἐπάρχους 1, 9, 24. de re, δύο κινδύνων 7, 5, 11. Fem. de pers. θυγατέρες δύο 5, 3, 6. de re, δύο δὲ πού ἢ τριῶν ἡμερῶν παραδράμουσῶν, biduo elapso, 2, 12, 7. 8, 4, 8. εἰς δύο ἡγεμονίας 3, 8, 4. ἔψεις ἡμιτέμους δ. 4, 8, 4. †† δύο δὲ ταύτας ἀρχάς 4, 10, 5. Neutr. δύο γὰρ ταῦτα λ. 4, 8, 17. †† δυσὶ διαδήμασι 6, 2, 3.
- δύσμου, med. phys. de re, c. praep. ἡ πίσσα δυσμενὴ διὰ τῶν λ. subiens partes rel. 8, 4, 27.
- δύσβατος, pass. phys. de re, masc. sex. c. subst. fem., cum praep. δυσβάτου διὰ στενότητα καὶ τραχύτητα οὐσῃς τῆς οδοῦ, cum invia esset via 3, 3, 1. c. adiuncto, ἐρήμῃ γῇ καὶ δυσβάτῃ Θρακίας τὴν ἀρχὴν, locis imperviis 2, 11, 9. Neutr. c. praep. μεγάλου ὄντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ καὶ δυσβάτου ὑπὸ τῶν σωματικῶν σεσωρευμένῳ, quod esset agger - vix pervius 4, 15, 14. c. artic. p. subst. c. gen. rei, τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους, illa avia montis 3, 1, 8. i. q. pr. τοῦ ὄρ. τὰ στενά καὶ κρημνώδη.
- δυσγένεια, propr. δυσγένειαν ἐαυτῷ συνειδώς, ignobilitatis 7, 1, 3. Maximinus.
- δυσεξάλειπτος, pass. trop. de re, τὸ λιπήσαν δυσεξάλειπτον (ἐξί) non facile obliteratur, 2, 3, 18. i. q. pr. αἰὲ μνημονεύεται, sq. opp. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει.
- δυσέφικτος, pass. de re, trop. τὸ ἰσότημον δυσέφικτον (ἐξί,) arduum 2, 3, 14. i. q. pr. οὐκ εὐμαρές.
- δυσθυμία, propr. c. adi. et adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχοίσης, molestia 8, 7, 19. c. adi. solo, ἄς μεγίστην ἐνεγκύν (τοῖτο) δυσθυμίαν τῷ στρατῷ, moerorem 1, 6, 4. — absol. νοσοῦντι, - διὰ δυσθυμίαν, ex moerore animi ib. 1.
- δύσις, phys. de re f. loco, f. actu, abs. nisi c. opp. ἐξ ἀνατολῶν, ἢ δύσεως - ἀπὸ τῆ μεσημβρίας λ. ab occidente 7, 3, 9. per ellips. subst. ἡλίου, ab occasu solis, ex occidente sole.
- δύσμαχος, pass. propr. de pers. ἐχθρὸς δυσμάχῳ, inexpugnabili 5, 1, 8. qui difficulter in bello et pugna vincitur, ob pertinaciam Parthorum in pugnando, cf. 4, 13, 10. sq. 15. difficulter superabilis. trop. de re, c. adiuncto, ἐχθρὸς οὕτως (αὐτοῖς, τοῦ ἐρίματος) καὶ δ. καὶ πεδραγμένῳ δοεὶ τὸ καὶ νικητῇ, inexpugn. 3, 3, 8. ubi, commate p. li. πεδρ. posito, fiet quoque abl. rei f. modi.
- δυσόκνωσις, propr. c. adiuncto, δυσάποσπήςως καὶ δ. καταλιπόντων τέκνα λ. gravatim 6, 7, 3.
- δυσπόριστος, pass. de re, trop. τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντισχεῖν οὐχ αὐτῶς δυσπόριστον - ἐπιμάζεται, argre parabile 2, 3, 15. i. q. pr. οὐκ εὐμαρές, difficile.
- δυσπραγία, trop. c. gen. pers. et rei dat. affini, καταγοῖς τοῦ μὲν θαυμάσιου, τοῖ δὲ δυσπραγίᾳ τοῖς πράγμασι, minus secundum rerum successum, ubi tamen alii leg. c. pr. ἐν τοῖς πρ.
- δυστυχεῖν, trop. de pers. absol. nisi c. opp. τοῖς καὶ εὐτυχῆσασιν ἐλεος, τοῖς δὲ κρατήσασιν φθόνος παρακολοῦσῃ, eadem passio, 4, 5, 4. infelices, intersectos.
- δυσψημος, phys. de re, masc. sex. c. subst. fem. affini, et cum adiuncto, δυσψημοῖς καὶ αἰσχροῖς βλασφημίας, probroba, 8, 5, 3.

δυσφορεῖν, trop. de pers. c. acc. ellipt. modi, (κατὰ) μηδέν τι ἤττον ὑμᾶς ἐμοῦ, non minus vobis, quam mihi, aegre esse, 1, 5, 5. aegre ferre, dolere, morerere, scil. ἐπὶ τοῖς. c. adiuncto, ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρου, aegre ferebant, 5, 8, 1. — simul cum coni. ἀσχάλλων καὶ δυσφορῶν, ὅτι λ. ac. f. 1, 9, 22. c. praep. τὸν στρατὸν. δυσφοροῦντα ἐπὶ τῷ λ. ac. ferentem, quod 3, 9, 12. indignantem ob id, quod.

δυσφώρας, trop. c. affini v., τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens, 1, 8, 9. ἤνεγκε, molestissime tulit, 6, 6, 1. c. adiuncto simul, χαλεπῶς καὶ ὁ. ἤνεγκε, graviter molestie que ferebat, 4, 13, 14. — † absf. δ. ἤκουσαν, minus libenter 5, 5, 2.

δυσχειμέρος, physf. de re f. loco, masc. sex. c. fem. πᾶσα ἡ Καπαδοκία. λ. frigida 3, 3, 10. ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, algida 6, 6, 3. neutr. τῶν δυσχειμέρων ὁρῶν, alg. 3, 6, 22.

δυσχεραίνει, trop. de pers. c. praep., εἰ ἐπὶ τῇ - τελευτῇ δυσχεραίνετε, morie doletis, 2, 5, 11. i. q. §. 1. ἀσχάλλ.

δυσχωρία, physf. μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεταραχθέντων, difficultatibus locorum 8, 2, 2.

δωδεκάτος, propr. de re, τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) λ. duodecimum 5, 7, 7.

δῶμα, physf. μὴ πού λίσθων τις βοή ἀπὸ τῶν δωμάτων γένοιτο, de tectis, 2, 6, 19. ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δῶματα, tecta 7, 12, 11.

δωματίον, physf., universe, τοῦ δωματίου προσδῶν, cubiculo 2, 5, 8. Perinax interficiendus, sed, traire occiso, Caracallus προπηδᾷ τοῦ δ. e cub. 4, 4, 8. c. adiuncto, εἰσέναι μέγιστον τοῦ δ., ἐνθα ἀναπαύονται, cub. 3, 11, 12. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δ., ὡς δὴ κα- θαυδήτων, cub. 1, 17, 1. † De eodem cubiculo; sine insigni, εἰς τὸ δ. εἰσήγαγον (αὐτὸν) cub. 3, 12, 18. e contextu, (praeter 3, 11, 12.) et ex hoc c. gen. persf. ἐπιστὰς τῷ δωματίῳ αὐτοῦ, cub. ib. 2. i. q. §. 1. τοῦ βασιλικῷ θαλάμῳ. †† εἰς τὰ δωματία ἀνα- βαίντες, in tecta 1, 12, 16.

δωρεά, propr. pro subst. c. opp. ἐξέλιμα αὐτὸν ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεάν διανέμειν, non gratis 2, 11, 14. qui Bg. cepit p. adv. per elliptf. p. κατὰ δῶρ. dum p. subst. procedit aequē, donum tribue- re. c. adi. ἐντυχὸν μεγάλων δωρεῶν, munera 1, 9, 18. 1, 10, 3. — absf. 8, 4, 25. † ἐπιδούς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεάς, ma- gnificam donativum, 5, 6, 18. qui Bg. legit pro adv. potius adi. ut in loco §. 1. †† c. gen. rei, μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων οἰ- κνωσάμενος τὸ στρατιωτικόν, magnificis f. magnis donis pecuniarum, f. magnis orogationibus pecuniarum, nostr. Verehrung f. Ge- schenk am Gelde; per periphrasin, p. Lat. uno donativo et Gr. ἐπίδοσις §. 2.

δωρεῖσθαι, med. propr. de pers. c. dat. persf. et acc. rei, τοῖς στρα- τιώταις πολλὰ δωρησάμενος, dato militibus magno donativo, 2, 14, 10. cum militibus multa donasset, sc. χρήματα, ut - χρή- ματα δωρησάμενος (αὐτοῖς) pecunias largitus 1, 5, 2. quod neutr. pertinet ad pr. τὸ μαρτυρεῖν, ut Ms. masc. δωρησάμενος, per syn- esin ad pron. αὐτὸς, ibi latens, aut relatum ad pr. τὸν υἱόν, aut extrinsecus sumendum ὁ Κόμμοδος.

δώρον, absf. improp. de urbe, τὸ Βαζάντιον κώμη δουλεύειν Περσι- λείας δῶρον δέσση, dono 5, 6, 19. p. ὡς δῶρ. f. eis δῶρ., tanquam donum f. pro dono; propr. δῶροις αὐτοῦς ἡμέλιετο. λ. donis 2, 8, 14. c. adi. οὐτὰ τίς εἰν, ὅς μὴ δῶρα ταῦτα ἔστα πέμψαι λ. mu- nera 4, 2, 17. aromata. οἷς δὲ δῶρα ἐνειδίζων, πεμφθέντα ἐνεί- νω, πολυτελέερα, dona 3, 8, 12. — c. adiuncto, χρήματα αὐτῷ

καὶ δῶρα - ἱετευδῶν ἐπεμψε, dona 3, 9, 2. vel odores f. aromata, vel suppl. ἄλλα, dona alius generis, non pecuniaria. δῶροις πολλοῖς καὶ ἔρκοις λ. 4, 11, 1. δῶροις καὶ μεγάλας ὑποσχέσει λ. 3, 15, 10. ὁ καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς λ. muneribus, 6, 8, 6. — c. gen. rei, ut auctoris et quasi pers. τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δῶρον τῆς ἡμῆς Φιλανθρωπίας ἔχετε, munus 2, 13, 16. p. ἕς δ. tanquam donam. † τὰ τῆς τύχης δ. καὶ ἀναξίους περιτίπτει, munera 5, 1, 11. † c. alio gen. rei, πέμπει (αὐτῷ) δῶρα πάσης ὕλης τε πολυτελοῦς καὶ τέχνης ποικίλης, mun. 4, 10, 2. munera rerum ex pretiosa materia et laboratarum vario officio.

E.

Ἐάλωκα, v. ἁλίσκω.

ἔαρ, propr. τὰ πρὸς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ ἔαρ παρεστεινάζετο, primo vere 7, 2, 19.

ἑαυτοῦ, per sexum numerum que promiscue, A) c. adi. τὰ συνήθη ἑαυτῇ βασιλείᾳ, consuetam sibi aulam, 5, 5, 1. καὶ ἑνα ἑαυτὸν βασιλέα τετηρήσθαι, unum se 4, 4, 15. B) cum subst., recto ordine, προσφ. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, filiis suis 1, 9, 2. — † ὅσα πολίτην ἑαυτοῦ, quod esset civis eius, 3, 10, 11. † c. adi. simul, εἰκόνα μεγίστην γράφας παντὸς ἑαυτοῦ, picta imagine sui totius 5, 5, 11. ein grosses Bild von seiner ganzen Statuer. — alio ordine, intra artic. et subst. τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, suo marito, 1, 3, 9. ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίας, sui ipsius cognominibus, 1, 14, 17. τῆς ἑ. σωτηρίας, sua salute, 2, 3, 2. εἰς τὴν ἑ. οἰκίαν, aedibus suis, 2, 8, 10. τῇ ἑ. ἀρχῇ, suo principatui, 2, 15, 10. εἰς τὸν ἑ. θάλαμον, suum cubiculum, 5, 6, 7. τὸν ἑ. δεσπότην, suum dominum 6, 5, 10. τὰ ἑ. στρατεύματα, suos exercitus, 6, 5, 1. τῇ ἑ. γνώμῃ, suo animo, 7, 4, 4. τὴν ἑαυτῶν φύσιν, suam naturam, 1, 14, 2. ὑπὲρ τῆς ἑ. σωτηρίας, pro sua salute, 3, 2, 7. τοῦ ἑ. δεσπότη, sui domini, 6, 4, 12. εἰς τὸ ἑ. καταγύγιον, suum diversorium, 8, 8, 19. C) c. verbis, † simul c. pron. alio, αἰτίον οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἡ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, ipsum sibi, 5, 5, 2. per simplicem rationem, ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξε, se ipsum 1, 15, 18. ἑαυτὸν Περιτὰνα ὀνομάσας, se 2, 16, 2. τὸ πῦρ - ἑαυτοῦ προπομπεῖσαι, - sibi 2, 3, 5. — † c. v. act. pro med. τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, sibi ipsi 1, 8, 2. τὰ ὅπλα βασάζων ἑαυτῷ, ipse sibi 4, 7, 11. — παρεῖχε τοῖς - ἑαυτὸν λ. se 1, 2, 5. 1, 3, 9. κουφίσας ἑαυτὸν, se ipsum 1, 4, 1. ἑ. ἀπείργων 1, 11, 15. 1, 13, 15. ἑ. ἐπιδόνα 1, 16, 10. 2, 7, 1. 2, 8, 16. ἐπιδῶ ἑαυτὴν 1, 3, 3. — κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, inclusi 2, 6, 6. per pass., quippe par act. c. pron. recipr. ὑπομήσατε ἑ. 6, 3, 12. ἐγκαταμιζάντων ἑ. cum immiscerent sese, 7, 12, 15. † intra duo v. κρύπτειν ἑαυτοὺς καὶ σώζειν, occultare sese et conservare 8, 2, 2. cum ad utr. pertineat. † in opp. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἡδῆαν, sibi praesse 1, 1, 9. D) c. adv. τρέχων ἑμπαλὶν ἑαυτοῦ, tetrossum 5, 6, 17. E) c. praep. παρ' ἑαυτῷ διατρέτω λ. apud se 4, 3, 19. τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ κίνδυνον, pro ipso 7, 6, 11. χυήματα - εἰς ἑαυτὸν μετήγε, in se ipsum transtulit 7, 3, 13. ad se, p. εἰς τὰ ἑαυτοῦ, ei p. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον 5, 6, 7. † simul c. pron. alio, γεγυμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis

8, 4, 28. †† εἰ καὶ ἑαυτὸν ἐλάττωτος διάγοι, separatim 4, 1, 4.
 — καὶ ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, secum 2, 1, 8. καὶ ἑαυτὴν εἰ-
 ποῦσα, secum 1, 17, 9. †† F) c. artic. simul, οὕτως ἐξήρτυε
 τὰ καὶ ἑαυτὸν, suas res 3, 1, 16. τῶν καὶ ἑαυτὸν ἀνδραπῶν
 σὺν-ρεπέσας, aetatis suae, 1, 17, 26. G) c. mero artic., ἀδελ-
 φὰ καὶ ἑαυτοῦ ἔχειν, suis frui 2, 3, 19. i. q. ἴσῃ. τὰ ἴδια et τὰ οἰ-
 κεία. Sed ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιῶναι, πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς,
 domi suae -, omnia sua sibi habentem, 5, 3, 4. ἀγαθῶς τὰ
 ἑαυτοῦ φυλάττειν, sua 5, 1, 4. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, sua 7, 8,
 8. † alio sensu, de loco, διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat do-
 mi, 5, 3, 6. i. q. ἐν τοῖς οἰκείοις §. 4. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται,
 in proprias sedes, 4, 15, 20. domum 6, 5, 8. διὰς εἰς τὰ
 ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, domum 5, 2, 6. (6, 6, 8.) εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ
 ἐπανιόντες, domum ib. 13. opp. pr. ἐν ἀλλοδαπῇ. ††† τὴν κε-
 φαλήν ἀποτεμῶν, ἰδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, capite demto, suum im-
 posuit, 1, 15, 19.
 εἶω, phys. de pers. cum dat. quasi pers. et acc. rei dupl. ῥέψαντες
 τὰ σώματα τοῖς -, εἶσαν (αὐτὰ) καὶ τε καὶ ὄντι βροτῶν, relinqui-
 runt 8, 5, 24. trop. c. inf. et acc. οὕτε ποτὶν - εἰς τὸν παῖδα
 προσέειπεν, sinebat 5, 8, 4. 6, 1, 12. εἶσαι ἀρχεῖν Πέρσας
 λ. linant 6, 4, 9. οὕτε τὸ πῦρ εἶσας ἑαυτοῦ προσημαίνει, pas-
 sus 2, 5, 5. οὐδένα εἶσσε περιμένειν, sivit, 3, 15, 9. †† c. acc.
 pers. et particip. p. inf. εἶσεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, sivit
 eum deliciis vacare, 1, 8, 2.
 εβδομήκοντα, propr. de re, ἐτῶν septuaginta 2, 15, 12.
 ἐγγινεσθαι, med. trop. de re, ἐγγινομένου χρόνου, interveniente
 8, 5, 1. i. q. διαγεν. supra. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης,
 interiici, 6, 7, 24.
 ἐγγυμνάζεσθαι, pass. phys. de pers. c. abl. rei, ἀσκήσει πολεμικῶν
 ἐγγεγυμνασθε, estis exercitati 2, 10, 9. Σῆραις ib. post syn. εἰ-
 δισμένοι. στρατόπεδα, πολέμου τέχναις ἐγγεγυμνασμένα, exerci-
 tus, - exercitatos 6, 5, 6. c. praep. εἰς καὶ πρὸς τὸ νῆχεσθαι
 ἐγγεγυμνασμένοι, exercitati 7, 2, 12. † phys. aut trop. τοὺς
 στρατιώτας, - ἀρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, ex. 2, 2, 9. post
 syn. εἰδισμένους.
 ἐγείρειν, phys. de pers. c. acc. rei, τύργους καὶ ἐπάλλξεις ἐγείρειν,
 excitare 8, 2, 12. † de quasi pers. ἀπὸ ὅρου -, ὥσπερ τείχος
 Ἰταλίας, ἡ φύσις ἡγείρειν, exc. 8, 1, 12. c. adv. τὴν γῆν ἐπι-
 χέοντες, μέγιστον ἡγείρου ταχέως πολιάνδριον 4, 9, 14. τρέπαια,
 ἀ πολλάνις ἡγείρουμιν, ereximus, 3, 6, 16. simul cum praep.
 τροπαίων, ἀ μετὰ Σεβήρου ἡγείρατε πολλάνις κατὰ βαρβάρων, exci-
 tatis 6, 3, 12. c. praep. meris, - dupl. οὕτε ἐμφύλια κατ'
 ἐχθρῶν, - τοσαῦτά τις πρὸ αὐτοῦ ἡγείρε τρέπαια, flatuit, 3, 15, 6.
 — οἷσα - ἡγείρου τρέπ., τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ἐπ' ἀρκτω, erex.
 3, 7, 16. ἐγείρας σὺν αὐτοῖς κατὰ - τρέπαια, cum erexisset 2,
 9, 12. c. praep. una, κατὰ βαρβάρων ἐγείρει τρέπαια, erigere
 3, 9, 1. excitare 3, 14, 3. κατὰ Γερμανῶν - ἐγείρας τρέπαια,
 qui erexerat 2, 1, 9. trop. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, excitare
 6, 2, 9. † simul c. dat. rei s. pers. ἐμύληον πόλεμον καὶ ἐλε-
 σρον μέγαν ἡγείρε τῇ πόλει, excitavit 7, 11, 13. † simul cum
 praep. ἐν εἰρήνῃ βαλεῖ πόλεμον ἡγείραμεν, excitavimus 4, 14,
 13. trop. aliter, ἡγείρου αὐτοῦ τὰς ὀρεῖς εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυ-
 μίαν, excitabant 1, 6, 6. † simul c. abl. rei s. modi, (αὐτοῦ)
 τὴν ἐργὴν διαβολαῖς ἐγείρουσας, qui excitarent 5, 1, 6. † cum
 acc. pers. et praep. τὸν στρατὸν εἰς προθυμίαν ἐγείροντες, excit. 8,

- 4, 25. Pass. phys. de re, κόνις πόρρωθεν ἐγχειρμένη φαίνεται, excitatum 6, 9, 4.
- ἐγχευσις, phys. c. gen. rei, ὁδοὺς παραβράζαντες τειχίων ἐγέρσει, muris excitatis, 8, 5, 10.
- ἐγκυαλεῖν, trop. de pers. c. dat. pers. et acc. rei, ῥαθυμίαν ἐγκυαλῶν (αὐτοῖς,) ignaviam eorum inciperans, 1, 10, 3. exprobrans, incusans. μήτε κουφότητά τις ἡμετέραν - ἡμῖν ἐγκυαλεῖτω, neque levitatis nos infimulet (infimulato 3, 6, 3. simul cum coni. τοῦτο ἂν τις μόνον ἔσχεν ἐγκυαλεῖσθαι αὐτῷ, ὅτι λ. reprehendere in ipso, quod 6, 1, 24.
- ἐγκυαταλείπειν, phys. de pers. cum acc. pers. ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος, τὴν δορυφόρον φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκυαταλιποῦσαν 2, 12, 9. dereliquisse, deseruisse. trop. c. dat. pers. et acc. rei, ἀνεπαίστατο, - πόσον τοῖς κατ' αὐτὸν ἀνδραποῖς ἐγκυαταλιπὼν, requievit, sic, ut reliquerit 1, 4, 18.
- ἐγκυαταμύγωμι, phys. de pers. c. pers. et dat. f. abl. et acc. it. cum praep. ἐγκυαταμύζαντων ἑαυτοὺς τοῖς κρατισταῖς πρὸς τὸ ἀρπάζειν κακοῦργων, cum immiserent sese, 7, 12, 15.
- ἐγκυαταπήγωμι, phys. de pers. c. acc. rei et dat. f. abl. instrum. ὁράτι ἐγκυαταπήξας (αὐτῇ, τὴν κεφαλῇ,) hasta praefixum, 1, 13, 9. quum praefixisset id, def., inf.
- ἐγκυατασπείρειν, trop. de pers. c. acc. rei, περὶ τοῦ θανάτου φήμην ἐγκυατασπείρειν, ὅτι λ. rumore ferere, quasi 2, 1, 6. disseminare, divulgare.
- ἐγκυαίμαι, mid. f. pass. potius, trop. de re, c. praep. ἡ ἐκείνου μὴ-μη ἐν ταῖς ἡμετέροις σέρνοις ἐγκυαίεται, in - haerebit 4, 14, 10. manebit. de pers. abl. ἐγκυαίμενός αὐτοῦ, instante 3, 12, 10. instanter, ulterius affirmante. sed per lat. Bg. idem 4, 11, 1. ulterius rogante, - ἐγκυαίμενός τῶν περὶ αὐτὸν διαπόνων, instantibus 1, 6, 22. ulterius instigantibus ad reditum, suadendo, commendando, calumniando. † c. adiuncto e nominat. adi. f. modi, ὡς ἐνέκειτο ἑξήσεις, cum instarent cum gladiis 6, 8, 13. ulterius postularent, cogerent. dum illi cum gl. instabant 7, 5, 10. † c. nominat. particip. p. inf. ἐνέκειτο ἀγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων λ. infla at agens ferens rel. 6, 2, 13. pergebat agere, ferre.
- ἐγκυλήμα, univ. f. c. adi. ἑτέροις ὑποφέρειν τὸ ἐγ. culpam 2, 5, 12. sensu forensi, c. adi. τοῦ μύθου - ματαιαῖς ἐγκυλήμασι περιπίπτειν, in varias criminationes 2, 4, 16.
- ἐγκυραιπαλᾶω, phys. de pers. c. abl. rei, τρυφῇ, ἥ περ ἐκείνου ἐγκυραιπαλῶντες, crapulenti 2, 10, 12. crapula gravati, nostrarat. be-raufchte.
- ἐγκυρατής, act. de pers. trop. cum gen. rei, ἐπὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκυρατής ἐγένετο, potitus fuit 1, 10, 3. c. nominat. adi. f. modi. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐγ. γένηται μένος, ubi potius fuisset 3, 10, 15. compos.
- ἐγκυμῶν, trop. c. gen. pers. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγ. aliud in alio laudans, 4, 9, 11. aliud alius proferens encomium; aliud alius dicens praecomium; ἢν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκυμῶν, ὅτι λ. laudum 2, 1, 11.
- ἐγκυρηγεῖν, phys. de pers. abl. οἱ δὲ ἐγκυρηγεότες κἀκείνοι εἰς ὕπνου καταφέρουτο, qui evigilarent 2, 1, 3.
- ἐγκυριόειν, phys. de instrum. ferreo, λαβὼν ἐγ. ἐπὶ κόλπου, pugione 1, 8, 11. i. q. f. q. τὸ ἐκείδιν εἰ τὸ εἶδος. ii. λαβόν-τες ἐγκυριόδια ὑποκόλπια, pug. 7, 4, 11.

ἐγγχειρίζειν, trop. de pers. c. acc. rei et dat. pers. Ῥωμαίους ἐὰν τῷ τὰ τῆς βασιλείας ἐγγχειρίζεται, delegasse 4, 15, 18. ὃ τὴν πρό-
νοϊαν καὶ στρατηγίαν ἐγγχειρίζει, commiserat, 3, 2, 2. οἱ τὴν ἀρ-
χὴν αὐτῷ ἐγγχειρίσαν, tradiderant 8, 6, 1. † ἐπεὶ τὴν πρό-
νοϊαν ἐγγχειρίσας τῆς ἀρχῆς ἐν αὐτῷ, assumisit 1, 8. 2. vindicavit, in-
iunxit. ἡνιόχοις τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πείσαν ἐνεχ. deman-
davit 5, 7, 14. τοῖς δούλοις τὰς ὑπατικές τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐν.
delegabat ib. e. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις ἐνεχείρισαν τοῖς λ.
delegarunt 6, 1, 8. † τοῖς - ἐγγχειρίσαι πρόνοϊαν τῶν στρατευμά-
των πείθει, mandari 1, 9, 2. τῷ - ταῦτα (τὰ ἀνθρώπειά) ἐγγχει-
ρίσαι δεῖν, deleganda esse 5, 7, 4. τῷ - ἐγγχειρίειν ὑπὸ σκηνῶν το
τὴν ἀρχὴν, tradituros se 2, 6, 7. †† ἡμεῖς ἡγομεν σοὶ τὴν βα-
σιλείαν ἐγγχειροῦντες, nos adsumus tibi imperium tradituri 2, 1,
26. ubi v. potest c. dat. eodem pr. pers. esse, vel sine eo, ut
in hoc, ὡς - τὴν ἀρχ. ἐγγχειρίζεται (αὐτῷ) ut imper. ei mandarent.
2, 9, 16. †† c. acc. pers. et dat. rei, Θέρων μὲ πολλάνις, νήπιον
ὄντα, ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πείσει, commendavit 1, 5, 9. —
Pass. trop. etiam, sed c. nominat. pers. et acc. rei, et cum inf.
simul; ἡμεῖς διοικίμεν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς τὸν ἡμῖν ἐγγχειρισμέ-
να, nobis dispensatio et administratio principatus una vobiscum
demandata est 8, 7 12. cum acc. rei, sine diserto nominat.
pers. ἕκαστος, ἢν ἐγγχειρίσας Φρουρὰν λιπών, quisque, relicta sta-
tione sibi demandata, 2, 5, 4. quisque, quam demandatam ha-
buerat, custodiam relinquens, s. relicta custodia, quam rel. ubi
proprie rectio λιπ. Φρ., ἢν ἐγ. αὐτὸς, et ne cum ma post ἐγ. lo-
cari potest. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐγγχειριστῆνός, nocturn.
cust. demandatam habens, 3, 11, 12. cum illi nocturna custo-
dia demandata sit. ὡς τὴν - τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγγχειρισθῆναι
(αὐτῷ,) ut militum praefectura ipsi mandaretur, 1, 12, 8. ubi,
in obliqua oratione, c. acc. et inf., casus pers., pron. illius, un-
eis inclusi, in recta oratione nominativus, mutatus est in dat.
et acc. rei in nominativum; quae est regula ad vertendum. —
πλείστα ἐγγχειρισθείς (αὐτῷ,) plurima sibi commissa habens, 2, 1,
11. et si plurima demandata habens, ipsi demandata essent; —
†† c. adv. et praep., τινὲς, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις
ἐγγχειρισμένον, qui tunc summam rerum Romae ab ipso deman-
datam habebat, 4, 12, 7. cui omnes Romae res gerendae ab
ipso demandatae erant; per periphrasin Praefecti urbis. †† c.
dat. pers. et nominat. rei, ἐκεῖνον ἐγγχειρίσας ἢ δομητεία, illi de-
legata erat religio, 5, 3, 12. † ὅπως μὴ, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραι-
τησαμένον, ἀλλ' ἐγγχειρισθῇ (αὐτῷ,) alteri delegaretur (id) 5, 12,
6. †† Xentr. particip. c. artic., absol., οἱ μὲν διέκουν τὰ ἐγγχει-
ρισμένα, iniuncta, 1, 6, 24. mandata. ἐτοίμως δεῖσασθαι τὰ
ἐ. delegata 2, 3, 12. ποιούμενος τὰ ἐ. delegatum munus 6, 8,
5. † c. subst. simul, τῶν, πλείστων ἐς τὰς σκηνὰς καὶ τὰ ἐγ. τῆς
Φρουρᾶς χωρία ἀνασκευαζόμενον. cum plerique in tabern. aut in
suas quique stationes recessissent, 8, 5, 19. in demandata sibi
custodiae loca.

ἐγὼ, c. verbo primae pers. sed diremtum, ὁ περ ἐγὼ - συνεῖς, ἡμυ-
νάμην 4, 5, 11, 14. in tacita relat. et opp. cf. 3, 12, 6. sed in
manifesta, ἐγὼ δ' 1, 7, 4. post οἱ πλείστοι et εἰς δ' οἱ 9, 1, et 3. it.
ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλείστοι καὶ σχεδὸν πάντες 7, 8, 19.
λέξων πρὸς ὑμᾶς. ὡς δὲ ἐγὼ οἶμαι λ. ib. 6, 2, 13, 15. ἐγὼ
πρὸς ἐκεῖνον λ. 3, 6, 5. †† μόνος ὑμῖν ἐγὼ λ. 1, 5, 14. ὑμεῖς
τὲ - ἐγὼ τὲ 2, 1, 17. †† bis eadem in 9. et periodo, ἀλλ' αὐ-

τός τε ἐγὼ - παραχωρῶ, καὶ πᾶσαν ἐξ. ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ.
 2, 5, 10. †† item. πῶς ἢ ἀθλία ἐγὼ εἰς ἐνάτερον ἡμῶν νεμηθεῖν;
 4, 3, 18. Gen. γένεσθε δὴ οὖν αὐτῇ ὑμεῖς, ἀνθ' ἐνός ἐμοῦ πατέ-
 ρος πολλοὶ I, 4, 9. μηδὲν τι ἤπτου ἡμᾶς ἐμοῦ δυσχερεῖν I, 5, 5.
 — ἐμοῦ - ἄλλω λ. 3, 12, 6. ἐμοῦ - ὑμέτερον λ. 2, 10, 17. —
 sed in tac. relat. ἐμοῦ δὲ κρατοῦντος, λ. 5, 1, 9. Gen. al.
 praepositus subst. ἴζε μου τὸ πρὸς τοῖς βασιλευσάσας πειθήμιον,
 meam obedientiam 2, 10, 4. postpos. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρ-
 χῆς προαίρεσιν, vitae meae 5, 1, 3. τὸ μέτριόν μου λ. modera-
 tionem meam ib, 5. c. verbo, τοσαύτην μου δαίλιαν κατεργωνί-
 τες, mihi imputare 2, 1, 22. Dat. ἐμοὶ δὲ τι καὶ πλεον ὑπάρ-
 χειν λ. I, 4, 5. c. praep. ὅσῃ δ' ἂν σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδεί-
 ξησθε, mecum 1, 5, 24. ἐσαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδυ-
 νοντα, in me 2, 1, 16. in opp. ἐμοὶ τε - ὑμῖν τε I, 4, 7. ὃ
 ἐμοὶ μόνον ὑμεῖς λ. 3, 6, 5. †† ὡς ὑπάρχει ἐμοὶ τε - ὑμῖν τε λ.
 7, 8, 20. ἐμοὶ δὲ λ. 2, 15, 12. opp. pr. πολλοὶ, it. 5, 1, 7.
 opp. ἐκείνους §. 4. it. ib. 15. post §. pr. τῶν μὲν - it. οἱ δὲ λ. —
 κοινὴν ἐμοὶ τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέχει 2, 8, 6. καὶ μοὶ δὲ
 δι' εὐχῆς ἐστὶ 2, 10, 4. opp. pr. τὸ πιστὸν ὑμῶν λ. Dat. al. κοι-
 νὴν εἶναι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγυδῶνα I, 5, 5. (μοὶ - αὐτὸν λ. 3,
 6, 6. -) περιόντος μοὶ τοῦ πατρὸς ib. 6. τρεφεῖά μοι ταῦτα ὀφει-
 λόντων ib. 10. οὐ τὸν τυχόντα μοὶ ἐπιτηρῆμενον ἀγῶνα 2, 3, 10. —
 †† ὁρᾶτε δὴ μοι τὸν υἱόν, hunc filium meum I, 4, 8. qui Bg. dat.
 cepit p. gen. μου τὸν υἱ., cum procedat et copulatus c. v. ὁρ.,
 pro dat. commodi, in gratiam meam. Acc. ἐμὲ καλοῦσι λ. 2,
 8, 3. 4, 3, 19. ἔδωκε δὲ μετ' ἐκείνων ἐμὲ βασιλέα ἢ τύχη I, 5,
 13. †† ἐμὲ δὲ λ. 2, 3, 13. opp. §. pr. ἄλλω - τῷ - at τὸ μὲν
 ἔμε λ. 2, 5, 9. opp. §. pr. τὸ δὲ ὑμᾶς λ. καὶ με λ. 5, 1, 5. opp.
 §. pr. ἐκείνους. Acc. al. ἐφ' οἷς ὁρᾶτε με διακείμενον I, 4, 2. —
 πάντας ἡμᾶς - με I, 5, 8. c. praep. τῆς πρὸς με τιμῆς 2, 3, 12.
 3, 6, 6. †† c. inf. ἀνευ τοῦ βιάζεσθαι με ἢ ἀρπάζειν 2, 5, 13.
 sine vi a me et rapina f. sine vi mea et rapina; ubi in medio
 positum pertinet et ad sq. v. Plur., proprie, de pluribus, in
 opp., ἡμεῖς δὲ λ. 2, 1, 20. post ὃ τύραντος. it. ἡμεῖς αὐτὸν λ. 4,
 14, 13. ἡμεῖς τε καὶ ὁ δῆμος λ. 2, 2, 16. †† de pluribus qui-
 dem, at de uno loquente, ἡμεῖς λ. 8, 7, 12. 15. σὺ μὲν -
 ἡμεῖς δὲ I, 13, 3. cf. infra ad ἡμᾶς. Gen. de plur. ταῖς ψυ-
 χαῖς ἡμῶν, animis nostris 2, 10, 7. ἐνάτερος ἡμῶν, uterque
 nostrum, 3, 6, 10. †† ἦν ἡμῶν συνάρεθ 7, 5, 16. † bis in
 vicinia, - ἥδε ἡμῶν ἢ ἀφίξις, - ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ
 τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, hic noster adventus, - in salutem cum no-
 stram ipsorum, tum rel. 2, 1, 18. c. praep. ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς
 ὁρᾶσθαι διανοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, a nobis ib. 19. τε-
 θνᾶναι πρ. ἡμ. manibus nostris 7, 5, 11. c. θονευθεῖς ὑφ' ἡμῶν,
 a nobis ib. 15. σώζεσθαι μετ' ἡμῶν, nobiscum ib. 11. m. —
 †† de uno. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, a nobis 3,
 6, 4. ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis ib. 7. Dat. συμβουλευέουσι γὰρ
 ἡμῖν λ. nobis 2, 2, 13. † ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, ver-
 bis nostris 2, 1, 23. ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μείζον - τῆς ἀμφοτέρους
 ἡμῶν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, obtinisset - aliquid maius
 illo, qui utrique nostrum a vobis divisus erat, honore, 3, 6, 8.
 — c. pass. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, facinus ausi sumus, 7, 5, 15.
 nobis f. a nobis patratum est. in opp. κακείνοις εὐκταῖον, καὶ
 ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nobis 2, 1, 21. ἡμῖν δὲ 6, 3, 15.
 opp. §. pr. αὐτοῖς. † Ῥωμαίοις τε καὶ συγκλητῶ καὶ αὐτοκρατορ-

- σιν ἡμῖν 8, 7, 9. †† de uno, ἡμῖν δὲ χρὴ μέλειν τῶν 1, 5, 18. opp. §. pr. ὁ μὲν πατήρ λ. †† τίς ὑμετέρων - ἡμῖν 3, 6, 3. — cum praep. παρ' ἡμῖν προὔταρχουσιν ἀρχὴν, apud nos ib. 10. — † ἐκέρου τοῖς μὲν αἰτίον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ λ. 1, 13, 6. †† Ἡ ἡμῶν μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τεθυῖεν, nobis mortuus est 2, 2, 12. p. ἡμῶν ὁ β. n. fier. Acc. de pluribus. πάντας ἡμᾶς ἡγάπα 1, 5, 7, 12, 2, 1, 19. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. ad nos 1, 2, 5. in manus et aures nostras. †† στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, adversus nos 5, 6, 6. sqq. diversis perf., τῆς ὑμετέρης ἀνδρείας, de militib. sed et πρὸς με. † εἰ δὲ τὴν τε Ἰλλυρικὴν δυνάμιν ἡμᾶς χειροτονήσασιν μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιεν, nos elegisse, nostrum que nomen 2, 10, 16. † ταῦτα δοῦσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, nobis faciunt 1, 13, 4, 6. de sorore Commodi et ipso Comm., vel de una sorore vel de pluribus sororibus, cf. §. pr. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ λ. † προναλεῖται ἡμᾶς εἰς μάχην, nos 6, 3, 11. imperatore, solum, vel cum exercitu, cf. ib. init. ἐπειράθην, et §. pr. ὑμετέρων et ἡμετέρων λ. ἔδεσμα, physf. de re, c. opp. τὰ φαῖλα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν λ. vitem cibum 4, 12, 4. ἑλίνεις ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα χρώμενος σκεύεσιν, ligneis cibi - vasis 4, 7, 8. ἔδρα, physf. in theatro, τῇ βασιλείῳ ἔδρα, fede 1, 9, 6. ἐξαιρέσεις ἔδραις λ. sedibus ib. ἔδραιως, physf. ἐσῶτες, stabiliter 3, 14, 10. ἐδωδιμος, physf. neut. de re, forte p. subst. c. opp. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδωδιμόν τι - προσφέρεσθαι, esculentum ullum 5, 8, 4. i. q. pr. ^{ἐδεσμ.} ἐδεσμο. ἐδελοκακῶ, trop. de perf. et milit. c. adiuncto vel absol. εἰωθότῳ ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾶσα ἀποκάμνειν ἐδελοκακεῖν τε, tergiversari, 4, 15, 15. sponit agere male, i. in pugna non stare et pugnare, sed et se vertere in fugam. ἐδελοντῆς, propr. de perf. ἐδελονται ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχυοῦντο, 7, 8, 26. p. adv. ἐδέλω, propr. de perf. c. inf. prael. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελον, volebat 1, 14, 14. 3, 15, 3. 4, 12, 5. 5, 6, 23. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον 5, 4, 17. † βλέπειν γὰρ οὕτως ἤθελον, volebant, ib. 5. dicebant, putabant. Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, credentes 8, 3, 19. sed c. inf. aor. alterutr. ἀποσινευσάσθαι πάντας ἤθελον 1, 17, 3. ἐπιστῆναι - 2, 14, 11. οὐ - ἀνοῖξαι - ἤθελον, vol. 2, 6, 14. συναπέλθῃν ἤθελον 1, 7, 1, 6, 9, 7. τοῦτον ἠθέλησεν οἰκειώσασθαι, voluit 2, 15, 3. 3, 5, 1. 5, 8, 9. statuit 4, 7, 1. προκαταλαβεῖν ἠθέλησε, voluit 3, 1, 13. κτήσασθαι ἠθέλησαν, voluerunt, 2, 6, 8. 3, 15, 15. ἀπελθεῖν - 7, 11, 18. †† c. inf. diversi temporis, prael. et aor. 2., simul, Φεύγειν ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, noluit 2, 5, 6. †† c. adv. δοῦσαι τι μάλλον - ἢ παθεῖν - ἠθέλησεν, patrare - potius, quam pati, voluit, 3, 11, 1. facere maluit, quam pati 4, 13, 1. † c. ppon. οὐς ἠθέλησαν μερίσαι τὴν ἀρχὴν, quos voluerunt rel. 7, 10, 4. ἐθίζω, de perf. c. acc perf. et dat. rei, ἡ μήτηρ - αὐτὸν - παλαίστραις - ἐθίζε, adsueticiebat 5, 7, 9. Pass. cum inf. νικᾶν - ἐθισμένος, (ὁ στρατός,) consuetus 3, 9, 13. οἱ ἐθισμένοι λ. qui adsueti sunt 2, 3, 22. ἐθισμένους λ. suetus 2, 2, 9. sq. syn. ἐγχορυσσασμένους, ut 2, 10, 10. † de anim. ἐπεισπηδήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχασθαι ἐθισμένοις, consuet. 8, 4, 7. ἔθνος, propr. de persf. c. gen. nominis propr. φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθ. gens 2, 7, 13. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθ. ἐδεδόνητο, omnis Africa, 7,

5, 19. τοῦ Φοινίκων ἔθνος πάντος, gente 2, 7, 7. ἐκίφειν καὶ ὑποτάξαι τὰ Γεμανῶν ἔθνη Βάρβαρα, nationes 7, 2, 20. †† c. praep. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἔθων Μαυροσίους μὲν καὶ Νουάδας λ. ex habitantibus ad merid. gentibus 4, 3, 15. abf. προσβείαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἐ. ἐξέλλονται, g. nr. 2, 8, 12. c. τῶν ἐ. τῶν κεχειρωμένων, 5, 9, 22. ἡ Φήμη πάντα ἐπὶ ἡλθεν ἐ., ὅσα - κατοικεῖ 2, 8, 12. i. τὰ γειννώμενα ἐ. Βάρβαρα χειρωτάμενος 6, 2, 21. ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ β. ὑπεράγειν ἐ. 8, 7, 15. † ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις γένεσις - ἐνέπεσε τῇ πόλεσιν, nation. 3, 2, 13. †† ἐπεμφε - εἰς πάντας τὰ γειννώμενα ἐ., τοῖς τε ἡγουμένοις ἐπέσειλε, gent. 3, 7, 2. qui locus pertineat etiam ad - loca, ubi dr. improp. de loco f. terra. ubi gens f. populus habitat, ut - c. nomine propr. τὰ Ἰλλυρικά ἐ. nation 6, 7, 5. (i. c. f. pr. Ἰλλυρίδος et f. 7. τοῦ Ἰλλυρικοῦ,) gent. ib. 10. † τὰ Ἰλ. ἐ. καὶ στρατόπεδα ἐπελθόν, gent. 6, 4, 5. (cf. tamen infra 7, 3, 8.) τῶν Ἰλλ. ἐ. πάντων 8, 2, 6. 8, 5, 15. abf. διδῶν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἐ. ἔξουσιαν, gent. 3, 8, 4. τοῦ ἐ. ἐξελθεῖν (αὐτὸν) ἐκείλευσεν, provinciā 7, 9, 6. — † τὴν ταμίαν τοῦ ἐ. quæstorum provinciae, 7, 6, 11. τοῦ ἐ. ἐπιπολλῶν πρότερον ἄρχας, provinciae illi 8, 7, 21. Germaniae. — πολλῶν πρότερον ἄρχας ἐ. provinciarum 7, 5, 3. ἐπισέλλει τοῖς τῶν ἐ. ἡγουμένοις, gentium 1, 10, 5. (4, 8, 15.) ἔθνων ἡγυτάμενος, provincias, 7, 10, 11. †† τὰς ὑπατίας τῶν ἐ. ἔξουσιαν, provinc. 5, 7, 14. τῶν ἐ. ἀρχαί, provinciarum praefecturae 6, 8, 3. ἐν τοῖς ἔθν. 1, 2, 2. provinc. 3, 10, 2. τῶν εἰς τὰ ἐ. πεμπομένων ἡγουμένων, prov. 5, 2, 8. 4, 6, 8. τῶν ἔθνη καὶ στρατόπεδα πεπιστευμένων, pr. 7, 3, 8. ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἐ. pr. 7, 7, 9. 12. 6. διέπεμψε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, pr. 3, 1, 3. 5, 8, 13. ††† πρὸς τοῖς τὰ ἀριστερά τῆς γῆς ἔθνη Βάρβαρα κατοικοῦντας, septentrionales terrae partes (provincias) 1, 2, 9. — c. praep. τὸν Ἑβταν καταλιπὼν ἐν τῷ ὑπὸ Ῥωμαίους ἔθνει, in Romana prov. 3, 14, 17. cf. deinde in repetit. † c. aliis loci n. omnibus. συνέδεον ἐκ τε τῆς ὀταλίας τάσης, καὶ τῶν ὁρίων ἐ. gentibus 1, 15, 2. 2, 4, 12. † c. praep. ἐκ τε - 1. καὶ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις πάντων ἐ. λεγόμενες - ἡθροίζοντο, prov. 6, 3, 2. γενομένων θόνων ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑπηκόοις ἐ. prov. 7, 3, 2. οἰκίστην τὰ ἐν τοῖς κοιτοπέδοις, καὶ τὰ ἐ. ἐπολιόμενος, prov. 4, 7, 1. † Ἰονίας καὶ Κασίας, καὶ ὅσα Αἰγαίῳ - ἔθνη διαίρεται, omnibus gentibus, quae 6, 4, 9. et sq. tamen εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγενεὰ ὑπόματα. †† nominatim c. alio subf. siml, οὕτως ἔθνος. οὔτε πόλις τίς ἐστιν, gens 4, 2, 17. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις 2, 10, 15. τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἐ. λ. 7, 3, 10. †† κατὰ τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διδίδαιον τῶν ἔχλων αἱ ψυχὰς, prov. 7, 3, 16. κατὰ τε ἐ. καὶ κατὰ πόλεις, prov. 8, 7, 13. †† repetitum in vicinia, εἰ κοινῶν τοῦ κινδύνου τὸν ἡγούμενον τοῦ ἐ. παραλάβοιεν, πᾶν τε τὸ ἐ. ἀνατίσσειεν λ. rectorem provinciae - ac totam gentem 7, 5, 1. τὰ γὰρ λοιπὰ Βάρβαρα ἐ., ὅσα - κατὰ τὰ ἐ. καὶ κατὰ τὰ συστήματα ἀρχόμενα, nationes - gentes 4, 10, 6. ubi primum ut genus universum ei totum alienud, sed iterum ut partes. † c. praep. διέπεμψε καὶ εἰς τὰ γειννῶντα ἐ., καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀρχοντας τῶν ὑπ' ἀκτὴν Ῥωμαίοις δουλεύοντων ἐ. ad vicinas gentes, atque praefectos gentibus 2, 9, 17. †† per antiqua loca, τὸ ἔθνος στρατόπεδοις πέφρακτο, ea provincia 7, 9, 3. ἔθνων κινήσεις, gentium 1, 1, 5. ἡ Φήμη διαβόησα πάντα ἐ. καὶ πάντα στρατόπεδα, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, populos, 2, 4, 4. ††† Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων

- ἔθνη, οἱ ἀδικοῦμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae 8, 7, 17. per synesin, p. ἀ ἀδικούμενα.
- ἔθνος, trop. publice vel privatim, absf. ὁ Κόσμιος ἐβουλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείας, ὡς ἔθνος, (ἐστὶ ἰ. η.) τρεῖς θείας οἰκίας, ut mos erat, 1, 16, 8. c. dat. persf. ἀσπασίμενοι τὸν ἥλιον, ὡς ἔθνος αὐτοῖς, οἱ βάρβαροι, de more, 4, 15, 2. c. verbo simul dilecto, χεῖμα-τα θορήσμενον, ὡς ἔ. ἐστὶ τοῖς λ. ut mos est rel. 1, 5, 2. ὡς περ ἦν ἔ. αὐτῷ, ut erat mos ipsi, 3, 8, 5. simul c. inf. ἔθνος δ' ἦν αὐτῷ προσέναι, ulnatum autem ei erat accedere, 1, 17, 12. mos erat rel. 3, 2, 8. ἔθ. γὰρ ἐστὶ Ῥωμαῖοις, mos enim est rel. 1, 2, 1. † αἷς (ἐλάδεσι) ἔθνος τοῖς μὲν βάρβαροις ἐνέχεσθαι λ. quibus paludibus barbari solebat innatare, 3, 14, 12. † c. solo inf. μετὰ - τοῦ στρατοῦ, ὠπλισμένου μέλλον, ἢ ἔθνος ἐστὶ λ. quam fieri solet, 4, 5, 1. † cum inf. sed adi. folis, ἔθνος γὰρ πῶτο τυραννικόν, λ. mos enim is tyrannis, 3, 11, 19. † c. artic. et praep. τὰ ἐξ ἔθους - δικησόναι, consuetudine officia 4, 12, 12. quae moris est f. mos, res consuetas. κατὰ τὸ ἔ. de more ib. 10, 3, 12, 1. — † alio sensu, simul c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὁφείας τὴν σύγκλητον. adulescere illius habitus spectaculo 5, 5, 1. † τῷ τῆς Ἰταλίας ἔθει, Italiae deo, 1, 16, 5. qui Bg. legit θεῷ f. ἔθει.
- ἔθνη, trop. de persf., sine inf., cum accusativo rei, ὑπογράψας, οὐχ ὡς εἰώθασιν (ὑπογράφειν,) προσηγηρίας, non quos solent 1, 15, 19. ἐν χλαμυσὶν, αἷς εἰώθασιν ὀρεῖσθαι, ἐωρᾶτο, sagulis eorum 4, 7, 4. quibus solent, soliti sunt; αἰδῶ ἀπονέμουσιν, ἦν εἰώθεσαν (ἀπονέμειν,) τοῖς λ. quam solebant, 5, 1, 14. cum adv. αὐτῷ γὰρ εἰώθειν, (δυναμὶν ἀθροίζειν,) ὀπηνίκα λ. ita enim solet, 3, 1, 5. τὸ παιδίον, - εἰσδραμόν εἰς τὸν θάλαμον, ὡς περ εἰώθει (εἰσδραμεῖν ἐκεῖσε,) ut solebat, 1, 17, 7, 7, 8, 2. Sed c. inf. ὁ περ εἰώθασιν λαμβάνειν, solent 1, 17, 23. οἱ δορυφόροι εἰ. 2, 4, 8, 2, 12, 7. καὶ γὰρ μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, solebat 1, 17, 1, 17, 22. † simul c. adv. ὡς περ ἐκεῖνος εἰώθει - προϊέναι 7, 6, 10. Particip. τῶν τῶν δημοσίων εἰωθότων - πιπράσκεισθαι, ex iis, qui solent rel. 1, 12, 8, 3, 5, 8. solitum. — cum adv. simul, εἰωθόταν αἱ τῶν βαρβάρων ἀποκάρμειν, solitis 4, 15, 15. † de re f. loco, c. inf. ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς πεδίον αὐτοῦς ὑποδέχεσθαι, adesse in campum, ipsos solitum excipere, 1, 5, 3. p. εἰς τὸ πεδ., εἰωθ. ὑπ. αὐτῷ.
- εἰ, solitarium, de conditione, cum ind. εἰ - ἐτήρει σι - servasset 3, 6, 8. c. opt. εἰ - μεταγάγοιεν 1, 11, 8, 12, 1, 12, 9, 2, 8, 6, 5, 3, 22. sq. 7, 8, 18. de modo vel tempore, cum opt. εἰ - ἀπαλείψοιτε 1, 5, 19, 7, 8, 13. cf. εἰ δέοι et δέοιτο ib. εἰ τύχοι. † εἰ γένοντο παρ' αὐτῷ, ubi pervenissent ad ipsum, 3, 5, 8. εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γιν. ubi Romam pervenissent, 4, 1, 4. Cum aliis particulis, ex ordine elementari, Α εἰ γὰρ τις παραβάλαι λ. si enim 1, 1, 5. Β) c. ind. εἰ δέ - οἶσθες, sed si 2, 5, 12. si autem - tum ab init. enunciat. εἰ δὲ καὶ - διεχεράνετε λ. quodsi etiam ib. 11. simul cum pron. εἰ δὲ καὶ - τις ὅμιν διήγγειλε, quodsi quis etiam 7, 8, 11. † c. opt. in media oratione, ἐπτολμοὶ ἐν ἀρχομένη μάχῃ, εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύειν δέοι, εὐκ. παρρηνητοί, pugnae: Quodsi vero etiam rel. 3, 1, 6. p. εὐκ δέ, εἰ ῥ. λ. — † simul c. pron. in eadem orat. med., c. ind. εὐπεπέσματος, εἰ δέ τι καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, οὐδένος ἥττων εὐτοχίᾳ, formosissimus: quodsi quid de fortit. etiam dicendum, 1, 17, 27. sed f. ac, si quid rel. p. si tamen, si alias, si quidem τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωσθέντων, εἰ δέ τις καὶ ἐλάθῃ, δὲ ἐλάθειαν ἡσυχάζον.

των, expulsis, caeteris, quibus latere contigisset, - quiescentibus, 5, 2, 5. si autem quidam et latuissent, f. et, si qui etiam latuissent, per metum quiescentibus. ab init. enunciat. c. opt. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύοιεν πράγματα, quodsi qui 2, 10, 13. C) c. καὶ, in periodo, c. ind. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ ἦν ἀλλήτρια. πλὴν λ. et si - tamen, 1, 15, 14. † αἱ τε προσεῶτες -, εἰ καὶ - ἐμπεπτώκεισαν, - ἀκοντες ὁμῶς λ. et si -, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐπηνεῖτο, ἀλλ' λ. et si enim -, at - 2, 3, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐδοκουν -, πλὴν ὁμῶς λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. intra periodum et in orat. med. c. ind. ὦν, εἰ καὶ ἐμελλον -, quibus, etiam si essent - 2, 10, 9. c. opt. εἰ καὶ - εἴη, etiam si esset 2, 4, 12. εἰ καὶ - γένοιτο λ. si etiam 8, 2, 15, 8, 6, 7. divulsam εἰ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. †† c. particip. τῶν αὐτομόλων τὸ πλῆθος, εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προσίον, λ. licet paulatim accedens 5, 4, 7. c. pron., in med. orat. c. ind. εἰς Κόμην. δὲ μετ., εἰ καὶ τινα - ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὖν λ. et si nonnulla -, atiamen 2, 10, 5. c. opt. εἰ καὶ τινες ἀμφισβητοῖεν, etiam si qui 2, 6, 10. ἢ, εἰ καὶ τι προσεμπεσοί, λ. si etiam quid 1, 12, 5. divulsam, εἰ τινες καὶ ἐσώθησαν λ. si qui etiam 7, 9, 22. ὥς, εἰ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si quid etiam 1, 1, 2. † καὶ praemisso, in med. orat. cum ind. καὶ εἰ τις ἦν κόσμος, et, si quod esset ornamentum, 7, 3, 15. tum si quis 7, 7, 7. †† καὶ εἰ τινες - προσέθεντο λ. et quicumque - 3, 4, 16. et si qui 4, 9, 13, 6, 9, 13. sq. et si quae 7, 12, 12, 8, 7, 4. et si qua 7, 2, 10. †† et qui 5, 5, 13. †† tum eos, quicumque 6, 7, 17. tum si qui 7, 2, 3. καὶ εἰ τι σύμβολον ἔφερον λ. et quodcumque - 2, 13, 19. atque etiam quidquid 4, 6, 7. et quidquid 4, 8, 21. 8, 4, 22. et si quid 5, 4, 12. et si quae pars corporis 8, 4, 20. 3, 9, 10. atque si quae 2, 11, 15, 7, 3, 12. c. opt. καὶ εἰ τι - εἴη, et, si quid 4, 12, 12, 8, 7, 16. †† sine verbo diserto, καὶ εἰ τι - ἀνάθημα τίμιον (ἦν), et omne donarium, 5, 6, 20. D) c. negat. μὴ, c. ind. impf. f. aor. εἰ μὴ κατήσχυνεν, nisi - contaminasset 1, 17, 27. plusqpf. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ -, nisi male audivisset 6, 9, 17. 7, 3, 1. — fut. καὶ, εἰ μὴ φυλάξῃ λ. ac, nisi caveris 1, 9, 10. 1, 13, 6, 4, 15, 15. cum opt. εἰ μὴ προῦπάχει λ. nisi prius adfit 1, 4, 10. c. inf. οὐκ - εἰ μὴ ἐν τοῦ ἀρπάζειν λ. nisi ex rapiendo 2, 3, 23. †† cum particip. οὐτε τις αὐτῷ ἄλλως προσήει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος - ἐρευνήθεις τε, nisi prius deposito - 5, 5, 11. nisi prius deponens - exploratus que f. nisi prius deposuisset - exploratus que fuisset. †† c. adv. τὸ ἀγαλμα, μὴ κινηθῆν, εἰ μὴ, ὅτε λ. nisi cum 5, 6, 7. nisi tunc cum - †† differentium, ab init. enunc. cum ind. fut. εἰ δὲ μὴ φθάσεις, διαλευθεύς, quodsi non praeventies: actum de te est 1, 9, 11. sed f. et nisi †† sine v. diserto, εἰ τι ἀπειγόν εἴη, δηλώσαι αὐτῷ, εἰ δ' οὐ μὴ (εἴη ἐπειγόν τι,) διακτῆσαι λ. sin minus, 4, 12, 12. E) εἰ μὲν οὖν τιμωρίαν ζητεῖτε. quodsi supplicium quaeritis, 2, 15, 11. igitur si quidem εἰ τε γένοιτο, si (quidem) contingat, 8, 3, 12. — εἰ ποτε φαιτῶν λ. si quando 1, 7, 9. 2, 8, 18. † 4, 1, 9. c. 1) c. τὰ, duabus vocibus, (de unius vocis ante bis que posito v. suo loco,) in med. orat. c. pron. εἰ τε τινες λ. - καὶ λ. si qui 3, 2, 18. tum si qui - tum missos rel. v. ἐπιδεχ. †† sine v. diserto, ab init. enunciat. εἰ τε τινες κορυποὶ (εἰσι), tum etiam quicumque fructus 4, 2, 16. rursus in orat. med. εἰ τε τὰ ἦν - λείψανον λ. tum si quae 2, 14, 12. εἰ τε τὰ πρότερον - ἐπείραται, et quae antea gesta sunt 3, 7, 18. G) c. pron. solo, in

med. orat. c. opt. εἰ τις - Φανείη, si quis 2, 13, 18. πλὴν εἰ τις - λογιζοιτο 4, 5, 3. † εἰ τιμι δόλω λ. si per fraudem (quam) 8, 8, 3. εἰ τινα ἐκτέμποιεν λ. cum aliquem mittunt 3, 11, 19. εἰ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. si qui 7, 4, 10. εἰ τι - λέγοιτο λ. si quid 2, 9, 15. 6, 3, 6. εἰ τι μέμφειντο, si qua desiderarent, 6, 9, 2. εἰ τι τολμῶεν, si quod 8, 3, 3. c. ind. εἰσόδους, εἰ τινες ἦσαν λαμβάνουσαι, si qui essent rel. 2; 1, 9. εἰ τινας περικείσθης ἐσθήτας, quibuscumque amici estis vestibus, 2, 15, 17. εἰ τι - ἦν, si quid esset rel. 1, 15, 9. εἰ τι ὑποπτεύετε, si quid suspicamini, 2, 5, 12. e. sine v. deserto, εἰ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἢ λ. εἴη) si quid sit rel. 2, 15, 13. e. †† per notiones singulares, ὡς μηδὲ, εἰ βουληθεὶς τις, δύνασθαι λ. si voluerit quis, 2, 10, 11. si etiam, et si etiam, si vel maxime; c. opt. c. ind. δῆμον, εἰ τις καταλέλειπτο λ. populum, si qui relictī erant, 3, 4, 13. si quidem, si tamen, si alias; c. opt. ὁ πόλεμος, εἰ τις αὐτῶν αὐτὸν καλεῖν βούλοιτο, si quis ita id appellare velit, 7, 8, 17. ἀπέπειραν ποιήσασθαι, εἰ δύναιτο λ. an posset 3, 5, 7. διαλεχόμενοις, εἰ ἄρα πείσκειν αὐτοὺς, si forte possent persuadere (iis,) 3, 5, 1. †† p. εἶτι, Lat. quod, c. ind., post subst. φθόνος - αὐτοὺς - παρῶντων, εἰ δὲ ἐμελλεν λ. si 1, 10, 15. post adi. οὐδὲν παράδοξον, ἀνδραποῦν οὐτα εἰ τελευτῇ κατέλαβεν, nihil mirum, si 2, 5, 11. cum opt. οὐ πᾶν τι δεινὸν νομίζων, εἰ δεῖ λ. si 7, 5, 13. tursus c. ind., post verbum, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τρυχὺ αἰτῶις δοκεῖ, si 2, 8, 14.

εἰδῶν, trop. de animo. universe, cum accusativo rei, μηδὲ αἰτῶις διάφες, ταῦτ' εἰδέναι, scire, 2, 1, 4. πρὶν τὸ ἀκριβὲς εἰδ. priusquam sciret 7, 7, 4. nominativum particip. ἃ περ εἰδῶς, quod sciens, 1, 6, 26. 2, 8, 1. εἰδ. τοῦτο, hoc cum sciret, 3, 2, 9. cf. I, 9, 21. 3, 11, 17. οὐκ εἰ. τὴν λ. ignarus 4, 9, 1. τὸ - οὐκ εἰδότες, ignorantēs 4, 4, 10. τὴν - εἰ. scientes 7, 4, 4. οὐκ εἰδόσιν, ἃ φέρουσι, ignaris, quid ferrent, 4, 12, 10. †† ἐν εἰδόσι μὲν ὑμῖν - τὴν λ. apud vos gnaros rel. 5, 1, 3. †† c. dupl. rectione, tum acc. subst. rei, tum particip. p. inf. εἰδῶς τε αὐτοῦ τὸν θυμὸν -, καὶ πρόφασιν αὐτῇ εὐλογον ὑπάρχουσας, gnarus que eius furoris, atque causam ei probabilem datum iri, 4, 12, 15. †† c. particip. mero, p. inf. εἰδῶς, ἀδύνατον δὲ, intelligens, se non posse rel. 3, 12, 2. εἰ. μισομένην, sciens, eam - invisam, 7, 6, 6. — τὸν αὐτῆς ἀνδρᾶ εἰδὺα ἀγαπῶντα τὸν λ. cum sciret, eum diligere - 1, 8, 9. ἤδει γὰρ ἀλγούντας ἐπὶ τῇ λ. sciebat enim eos dolere rel. 7, 1, 10. 7, 6, 10. 8, 8, 11. ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ἤδεσαν τὸν λ. sciebant insidari 2, 2, 6. μόνῃν ἡδ. εἰ τοῖς σατηρίαν ὑπάρχουσας, norant sibi dari 7, 5, 1. ἡδ. γὰρ αὐτὸν οὕτε φεισόμενον τινος, sciebant enim, illum - parsum 7, 10, 2. †† c. pron. in orat. contracia, ἐν ἡδὲ ἐπαρχῶν οὐτα, quem sciebat praefecum esse, 2, 1, 13. 7, 4, 4. 7, 6, 1. οὓς ἤδεσαν πεπινδύτας τὸ λ. quos sciebant passos esse rel. 7, 4, 7. † ἴσους ἡδ. ἐκείνῳ φίλους, quos sciebant ei amicos, 1, 13, 11. ubi suppl. particip. οὐτα, si velis, esse c. dupl. acc. pers. et quidem in post. cum subst. pers. †† c. inf. ὁ περ ἡδ. πῆλαι μὲν εἴχεσθαι, quod sciebant optari 7, 5, 1. e. †† cum praep. ἐκείνους ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας εὖν ἡδὲ τὸ λ. nesciebat ib. 10. †† c. coni. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδῶς, ignarus 2, 12, 5. οὐκ εἰδότες, ὅτι λ. ignari 2, 3, 23. εἰδ., ὡς λ. scientes, rel. 8, 3, 15. ††† c. nominativo particip., p. inf. et acc. ἡδὲ γὰρ, οὐ μικρὰς δυνάμειως δέμενος, sciebat, - sibi opus esse rel. 2, 14, 14. †† c.

acc. rei, in opp. μετακρίπεται αὐτὸν, οὐδὲν μὲντοι εἰδὼτα τῶν -,
 οἰόμενον δ', scientem, 1, 15, 8. per notions singulares. οὐκ εἰδὼ-
 τες τῶν ποταμῶν τὰ ποσὶν ῥεύματα, οἰόμενοι δὲ λ. ignari 8, 4, 6.
 — † μὴδ' εἰδέναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec scire se dicens rei. 3,
 12, 9. intelligere, perspicere. †† de doctrina et arte, οὐ μόνον
 τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶν, scire 4, 12,
 5. ††† simul c. adv. πρότερον μὲν τοῖς εἰς μόνον ἤδεσαν, usum
 arcus norant 3, 4, 19. ubi inf. p. subst. τὴν τοξικὴν, ††† trop.
 simul c. dat. persf. θεοῖς εἰδέναι χάριν, agere gratias 4, 5, 15. αὐ-
 τῶ χ. εἰδὼτα, grat. se habere 6, 1, 23. — † χ. οὐκ ἤδεσαν (αὐ-
 τῶ) gratiam non habebant, 2, 11, 14. nostrat. Dank wiſſen. —
 Med. c. acc. rei, πράξεις βασιλέων, ἃς αὐτὸς οἶδα, ἡνὶ, 2, 15,
 12. ††† simul c. conl. et inf. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀβροδίατον οὐκ
 οἶδεν, ὥς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἀρμόζειν τὸν βίον, λ. quis eius lu-
 xuriam ignorat talem esse, ut rei. 3, 6, 15. ubi post οἶδ. me-
 lius punctum interrog., nec c. v. οἶδ. copulabitur ὥς, sed per
 se capietur, p. ita, ut. †† c. nominat. particip., p. inf. et
 acc. ἄτις μὲν οἶδα - λέγων λ. incredibilia me scio dicturum
 7, 8, 6.

εἶδεν, trop. de re, c. gen. rei, οὐδὲν παρελείπετε εἶδ. πολιορκίας, ge-
 nus 3, 9, 8. 8, 4, 18. πάντα εἶδη ἐπιβουλῆς ἐξήρτου 4, 4, 3. —
 εἶδ. εἶδ. τῶν τῶν λ. formam 5, 5, 4. species.

εἶδεν, physf. de oculis, cum acc. rei, εἶδεν τις εἶδεν ἀκούτιον δει-
 νερῶν, vidit, 1, 15, 7. οἶδεν παράδοξον εἶδον οἱ Ῥωμαῖοι, viderunt 5,
 5, 14. ὥς μὴδὲν ἰδεῖν περὶ τὸν ἀκούτιον, ut viderent, 1, 15, 15.
 σκεῖλα τῶν πατρίδων ἰδ. videre 7, 3, 15. — ὁ περ ἰδὼν, λ. qua visa
 3, 12, 22. — ὁ περ ἰδόντες, quo animadverso 3, 3, 12. τὰ
 εἰδόμενα ἰδόντι λ. intuenti 3, 1, 15. — † c. adiuncto modi e no-
 minat. adi. πρῶτοι ἰδόντες τὸ λ. conspiciat 4, 13, 13. — † it. e
 syn. dupl. θεάσασθαι, ἃ μὴτε εἶδον, μὴτε ὄφονται, quae nec vi-
 dissent, 3, 8, 19. †† simul c. praep. ei opp. ἃ μετὰ τὴν Μάρ-
 κου τελευτὴν παρὰ πάντα τὸν ἑαυτοῦ βίον εἶδον τε καὶ ἡκουσα, vi-
 δι 1, 2, 10. — simul c. adv. ὁ πρῶτος καὶ μετὰ τὴν αἰσῆν εἶδον
 οἱ ἀνθρώποι, viderunt 1, 14, 7. ἐπεὶ ἔπειτα καὶ χλευσὲς εἶδομεν ἁγίας
 εἰκόνας ἐν γραφαῖς, vidimus 4, 8, 4. — sed c. adv. solo, in orat.
 contriacta, τότε εἶδομεν (ταῦτα) ὅσα ἐν γραφαῖς εἰσαμαζόμεν 1, 15,
 9. — † simul c. alibi subst. τότε σκεδαστῶν εἶδεν ὁ δῆμος θεάματα,
 vidit ib. 13. — † it. c. syn. v. μὴ τὸ σχῆμα ἐφθέν εὐθὺς λυτῆσθ
 τοὺς ἰδόντας (αὐτοῦ) spectantes 5, 5, 9. — †† c. acc. particip. p.
 inf., cum rei, ὥς εἶδε πᾶσαν τὴν πέλιν πεπληρωμένην λ. videns -
 oppletam 4, 9, 7. — tum persf. ἰδὼν αὐτὸν μεμνημένον, videns
 eum solum 4, 15, 11. ἀγγελέων ἰδόντες, quod oculum viderant,
 1, 13, 10. — c. acc. persf. μερὸ, ἡν ὅσον ἰδεῖν γενομνημένους τοὺς
 στρατιώτας λ. cernere 8, 4, 28. — † simul c. adv. εἰ δύο ἢ τρεῖς
 ὁπλίτας ἰδοῖεν μόνον λ. conspexerint 7, 8, 13. — †† ὥς ἂν ἐπελθὼν
 ἐκαστὸν ἰδῇ, πῶς ἡλικίας ἔχοι λ. consideraret 4, 9, 9. — simul c.
 praep. αὐτὸν ἐν ἰσορῇ ἤξειον ἰδεῖν, videre 5, 8, 2. — †† trop. de
 re, cum acc. persf. dupl. et adv. ἐμοῦ με εἶδον ἡλικὸς ἀνθρώπων καὶ
 βασιλέα, 1, 5, 15. — ††† de persf., c. rectione dupl., per prōn.
 reiat. et per acc. rei. ἴνα αὐτὸς (ὁ δῆμος) εἶδῃ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ
 τὸν θυμὸν, ἰδῇ καὶ τὴν πρὸς αὐτοῦ ἐργήν, ut qualem ostenderit
 exandescientiam suam videat et - 3, 8, 3. ut ipse populus vi-
 deat, qualem suam iram ostenderit Severus erga Albinum ipsum,
 capite truncato et cruci affixo, et simul iram adversus illos, Al-
 bini fautores.

εἶδος v. εἶτα et εἶθ' v. εἶτε.

εἶδος, p. adi., trop., de re, cum inf., sine diserto v. subst. ποθεῖν μεν σε τὴν πατρίδα, εἶδος, (εἰς,) minime mirandum 1, 6, 12. verosimile est, consentaneum, par, decens. it. c. adv., in orat. med. τὸν Δαῖτον μόνον, ὡς εἶδος (εἰς,) μηδυνακῆσας διερχόμετο, ut videatur, 3, 7, 11. † neutr. plur. p. adv. ἡλπιζόν - εἶδοντα, verisimilia 8, 1, 16. verisimiliter, probabiliter, non sine causa; i. q. iam sq. adv.

εἰκότως, trop. c. variis v. 1) affectuum, ἀμοιβαίαν εὐνοίαν εἰ. ἡλπίκα, merito 1, 4, 6. ἐδεδοίκεν τὸν δῆμον, iure 2, 6, 18. ἐπαράττωντο, mer. 2, 11, 10. ἂν ἐργάζοιτε αὐτοκράτορα, mer. 1, 5, 16. ἀγανακτήσας τότε εἰ. mer. 3, 3, 3. quo loco loco positum — ἀργίζετο 7, 10, 2. 2) sensuum, εἰ. ἐπιμάτο, mer. 2, 7, 16. — τὴν δειλίαν, εἰ. κατεγνωσμένην 7, 1, 14. — 3) dicendi, ἂν καὶ συμφοιτητὰς ἀποκαλοῖν, mer. 1, 5, 11. ἀνατεσθῆις 2, 7, 9. post hoc, quanquam et referatur ad classem primam. †† εἰ. οὐχ εὐνοία γάρ γε τὰ ἐπιτηδεύματα, mer. 1, 1, 10. qui locus pertineat ad class. secundam, et ad iudicium historici.

εἶκα, phys. de pers. in pugna, c. opp. ἐπ' ὁλίγοι ἀντισχόντες, εἶξαν, cesserunt 3, 7, 13. e campo et loco.

εἰκώ, trop. de pers., med. particip., c. dat. pers. ἐ δὲ ἄνθρωποι, ἐνδοκίοντι εἰκῶς, λ. similis 2, 2, 1. ἐνδοκίοντι εἰκῶς, similes 2, 6, 1. † absf. neutr. plur. εἰκῶτα ἡλπίσαντες, verisimili spe ducti 4, 9, 10. p. adv. i. q. supra εἶδοντα.

εἰκὼν, phys. de re, in numis, c. gen. pers., νομίσματα, ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκὼν, imaginem 1, 9, 17. in statua. c. gen. rei, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ περὶ σέβουσι Ρωμαῖοι, εἰκὼν Φέρον ἡλίου, effigiem 1, 15, 19. † c. gen. pers. ἀγάλμα, σεοῦ Φέρον εἰκὼν, imag. 3, 3, 10. εἰκὼν ἡλίου ἀνέργασεν εἶναι θέλουσιν ib. 11. in picta tabula, εἰκὼν μεγίστην γραψάς παντός ἑαυτοῦ, im. 5, 5, 11. absf. ἐν τῷ μεταίτατῳ τῆς συγκλήτου τόπῳ τὴν εἰκὼν ἀνατεσθῆναι ib. 12. ταύτην τὴν μάχην - γρασθῆναι κλεῖστας μεγίσταις εἰκόσιν ἀνέθηκε λ. 7, 2, 15. † εἶθ' ὅποι καὶ χρεῖσθαι ἴδμεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 3, 4. †† c. adiuncto subst. τὴν εἰκ. ὕψερρον καθεῖλεν ὁ συγκλητὸς μετὰ τὰν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, tabulam 7, 2, 16. in vexillis, c. gen. p. τὰ σημεῖα φραγτες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες, imag. 2, 9, 17. orbiculos, in quibus imago insculpta et expressa. absf. τὰς εἰ. ἐν τῶν σημείων κατασπῶσι 8, 5, 22. in cetera, κηρὸν πλασάμενοι εἰκὼν, πάντα ὁμοίαν τῷ λ. im. 4, 2, 3. ἡ εἰ. ἐκείνη ἐν σχήματι νόσουτος πρόκειται ὡχρῶσα ib. 4. in larvis, c. gen. p. προσωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα (τοῦτων, ὅσοι λ. im. omnium, qui ib. 19. in aëre, Ἀπόλλωνα, οὗ καὶ τὴν εἰ. ἔλαττον τινας φανῆναι πολλοῖς ἐν αἰέρι, ὅπερ τῆς πόλεως μαχομένην, limbus aerem 3, 3, 20. †† in corpore, τὰ σώματα εἰσονται γραφαῖς ζώων παντοδατῶν εἰκόσιν, im. 3, 14, 13. ubi leg. γρ. ποιμίλαις, ζώων παντ. εἰ. vel ζώων τε εἰκ.

Pro statua, c. gen. rei, μένει καὶ εἰς ἡμέας ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἡ τοῦ οὐεράτος εἰκὼν μεγίστη, χαλκῷ πεποιημένη, im. 5, 2, 9. c. gen. pers. προδύντες (ὅπερ τὸν τεχνῶν) τὰς εἰ. Μαξιμου καὶ Βαλβίνου, σεφάνοις καὶ δαφναῖς κατεσκευασμέναις, im. 3, 9, 4. †† ἐβούλετο - καὶ τὰς εἰ. αὐτῷ Θόβρον ἀπειλεῖν, imagines suas 1, 14, 19. ubi dat. p. gen. αὐτοῦ et sq. τὸν ἀδελφόν - καθεῖλετο ἡ συγκλητὸς, ἐλευθερίας εἰκὼν ἰσοστάτο, im. † c. aliis subst. ἀνδράγες καὶ εἰκόνας, τιμαὶ τε πασαι αὐτοῦ κατασπῶντο, im. 7, 7, 3. τὴν Ρώμην ἐπλήρωσεν ἀνδράγαντων καὶ εἰ. 4, 8, 3. τὰς καὶ τοῦ Μαξι-

μίνου τιμὰς καθήρουν, εἰκόσι δὲ καὶ ἀνδράσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμου, im. 7, 5, 19. εἰκόνας καὶ ἀνδριάντας (αὐτοῦ) ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστήναι 4, 8, 2, 14. Κορμιόδου τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας ἀναστήσασθαι, statuas 2, 6, 15. † τὰ πολλὰ δημοσίαις ἀνέστην εἰκόσι, im. 2, 9, 5. ἀπείκασεν αὐτὸς τὸ μείρακιον Διονύσου καλαῖς εἰ. 5, 3, 14. utr. loco ambigue, statua, au pictura. † de humo, c. gen. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμεναι im. 1, 3, 11. exempla, genera. † ἐν εἰκόνι ἐλευθερίας εἰκόνου τοῦ ἔτους, in quadam im. 5, 2, 5. simulacro, specie: αἱ βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. absl. ὡς ὅψιν καὶ τύχην ἔχει πρὸς ὀλίγον, ὥσπερ ἐν εἰ., τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίαν πόλιν 7, 6, 4.

εἰλέω, physf. de perf. c. rei et acc. et abl. εἰλήσαντες σρωμνὴν τινὶ τὸ σωματίον, involutum corp. 2, 1, 2.

εἰμί, sensu vulgari, c. dupl. nominat. subst. de persf., c. adv. ὁ πατήρ ὁπαδὸς ἦδη καὶ συνεβρός ἐστι θεῶν, est 1, 5, 17. c. me nominat. isto, οἱ δὲ - γάμοις αἰδέου εἰς χρεῶσαι, sunt 5, 1, 1. — λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐξαξής, erat 1, 2, 4. πατήρ ἦν τῆς 2, 6, 12. ἦν ἐκείνη θυγάτηρ τοῦ λ. 3, 10, 10. de re, ἔθος ἐστὶ ἦν v. supra in ἐξ. - ἐξω πάντων ἀμνησία, sit 8, 7, 18. efficitur. Φοβηθέντες, μή τις ἄρα ὀδὸς εἴη, sit 2, 6, 13. εἰ τις ἦν κόσμος ἡμεσίων ἔργων, esset 7, 3, 15. εἰ τινες ἦσαν ἔσλων ἐσχαταί, essent, 7, 12, 12. οὐδὲ τις ἦν φειδῶ ἡλικίας λ. nec ulli parceretur aet. 4, 6, 1. ἔσλων ἦν ἀπορία, erat 8, 4, 9. ἀνάγκη ἦν συνδεσθαι 8, 6, 2. ἦν εἰρήνης - διάθεσις ib. 9. οὐδὲ τι δέος ἦν ἀβραπανίας, neque ullus metus impenderet 2, 15, 10. sim. c. adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος, existebat 2, 6, 4. † εἰ τινα χρήματα, essent 2, 11, 13. 7, 3, 12. c. adi. ἔτι - ὑμῶν σοφὸν κρείττους ἐσμέν, nos esse 2, 13, 10. ἐπὶ τηλικούτοις ἀμαρτήμασι μνησίων ἄξιοι θανάτων ἐστέ, elis ib. 14. τὰ σώματα οἱ ἐκείνοι σρωποὶ - μεγάλοι εἰς, sunt 2, 9, 15. 5, 14, 14. προύλεγον, ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτερος τις, esse 2, 14, 9. βαρὺς - ἦν, erat, 9, 15. 3, 13. 5. ἦν ἐκείνος εὐγενέστατος 2, 5, 9. μέτριος καὶ ἰσχυρὸς ἦν 2, 4, 18. Φοβερός - ὅ, 11, 4. 7, 1, 26. αὐτὸς ἦν νέος λ. 5, 1. ἦν - τοῖς ὡς καὶ τοῖς λ. 7, 3, 7. Δίβος καὶ κείνους ἦν 3, 1, 11. † νοῆσαι - εὐφροσύνης ἦν 4, 7, 2. † πλείων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως 5, 3, 5. ὅσοι ἦσαν πλούσιοι τε καὶ ευγενεῖς, erant 1, 4, 4. οἱ μὲν - ὅχλῳ πλείους ἦσαν. 7, 9, 11. † simul et c. subst. παρθένος εἴη καὶ ἄγνη, sit 1, 11, 12. 5, 5, 18. i. 7, 2, 3. i. it. de re, σενωποὶ εἰς χειροποίητοι 8, 1, 14. τὴν κεφαλὴν ἀσκολοπισμένην, ὡς περιόπτος εἴη, ut conficeretur 8, 6, 16. μή τινες ἐνέδραι - κρύφιοι εἶεν, occultarentur 8, 1, 2. οὐ - δία ἦν ἡ τρεπὴ 3, 7, 7. 5, 4, 6. † ἡ πόλις - πολυάνθρωπος abundabat 8, 2, 6. οὐ - ἡ - χώρα - οὐκ ἦν εὐφροσύνη, quas - non haberet, ib. 7. ἀπορος ἦν ἡ διάβασις τῷ στρατῷ, non poterat transire exercitus, 8, 4, 4. c. adv. simul, πολλὴ ἦν - ἀρχὴ τότε 2, 7, 1. ὧν αἱ ἀκμαὶ ἦσαν μνησθεῖς, erant 1, 15, 11. εἰσρόους, εἰ τις ἦσαν λαυδανέουσαι, essent 4, 1, 9. 7, 2, 10. † ἐβρών, ὡς ἐξάκτιστος εἴη, ut exaudiri possent 8, 5, 6. ὀπηνία αὐτὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ἦν, quoties imper. suspensum est, 2, 12, 7. πλοισι-στατον ἦν πάντων ἱερῶν 1, 14, 4. εἰ τι πρότερον ἀγνοῶν ἦν, ignitum esset, 1, 15, 9. 2, 1, 11. 4, 7, 14. 8, 4, 29. † εἰ καὶ ἰσχυρίας - ἦν ἀλλότρια, erant 1, 15, 14. 2, 5, 4. c. pron. rel. ὃ περ ἐστὶ σύμβολον λ. quod (quidem) est 7, 6, 4. τὸν στρατιωτικὸν ὅμιον, ἐς ἐστὶ - μετήξιον, militari sacramento, quod est λ. 3.

7, 8. †† c. v. alio indicat. simul, οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ - ὑπάρχει παῖσαι, neque est -, cuius non liceat 1, 10, 12. οὕτε - τις - ἐστίν, ὅς μὴ - πέμπει, neque - est, quin mittat 4, 2, 17. - εἰσὶ δ' οἱ - παρέδωκαν, sunt -, qui tradiderint 1, 1, 3, 7. — οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὅς - ἐδέχετο, erat, qui - exciperet 1, 4, 20, 2, 8, 12, 6, 4, 4, 8, 6, 17. ἦσαν δέ τινες, οἱ - ἀνακχωρή-
 νεσαν, erant, qui recesserant, 1, 3, 13, 2, 14, 9. † ἦν ἐν τῷ
 στρατῷ χιλιάρχος, ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυλῆϊα ἦν 8, 3, 2. † c. adv. re-
 lativ. οὐδὲ τι ἦν γῆς μέρος, ὅπου μὴ - ἐξέτειναν, quo non - pro-
 tulerint 2, 11, 8. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρήστος ἡλικία, ὥς μὴ με-
 τέχειν λ. quae non particeps, esset 8, 4, 21. †† c. artic. et
 particip. ἐτι τὰ αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμία
 ἀναπέμποντα, ac praeterea multa (etiam) erant, quae ipsum im-
 pellerent ad 3, 11, 2. ἦν δὲ αὐτὸν τὰ ἀναπέμποντα οὐ μικρὰ εἰς
 ἐπιθυμ. λ. erant autem, quae ipsum impellerent, non parva ad 6,
 2, 16. † c. pron. quantit. de persf. τοσαῦτος ἦν ὁ Μαξιμίνου
 φόβος, ὥς λ. 7, 8, 4. it. de re, τοσαύτη τις ἦν - ἡ Φίλοχορηματία 7,
 3, 6. †† c. pron. demonstr. de persf. τὰ μὲν οὖν πολεμικὰ τοι-
 οῦτος ἦν 7, 3, 1. †† de re, τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν τὴν
 καὶ γυνάμην τοιαῦτα ἦν, ac status quidem Romanae civitatis ani-
 mus que talis erat, 7, 7, 15. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην τοιαῦ-
 τα ἦν, ac Romae quidem talis status rerum erat, 7, 12, 17. ††
 c. pron. interrog. οἱ δ' οὐ πάντ' ἐκ ἐκφερόμενον, ὅ τι ποτ' εἴη,
 ἐκφυλάττομενον, quid esset, quod exportaretur, 2, 1, 4. τί
 γὰρ ἦν ὁ φόβος βαρβαρῶν ἀναιρουμένων, λ. quid enim proderat, bar-
 baros interimiri, 7, 2, 2. οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ Φεγε-
 ξάμενοι, haud iam discernēbant, qui fuissent locuti 4, 6, 12. —
 † c. adv. interrog. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἦ, ubi-
 cunque imperator fuerit 1, 6, 14. — διητόρου, ποῦ ποτε ἀρὰ εἴη,
 ubi (tandem scilicet s. igitur) esset, 5, 4, 16. sed c. adv. loci,
 de persf. Κτησιφῶντι, ἐνθ' ἦν ὁ βασιλεὺς, ubi erat 3, 9; 18. it.
 de re, τὴν Ῥώμην, ἐνθα ἡ βασιλεία ἐστὶν ἐσία, ubi est 2, 10, 18.
 Κτησιφῶντα - ἐνθα ἦν τὰ βασιλεία τοῦ λ. ubi erat sedes regia 3,
 9, 16. κάλην, ἐνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ubi erant Sev. re-
 liquiae, 4, 1, 6. ὅτε ἡνός 5, 7, 11. οἱ τινες ἦσαν ἐκεῖ, erant
 7, 6, 3. εἴ τι τῶν πολλῶν ἐξώθεν ἦν 8, 4, 22. δεῖν αὐτὸν ἐγ-
 δοῦ εἶναι 5, 12, 15. πολλῶν ἐνδοῦ ὄντων, quod multi intus essent,
 8, 5, 17. † c. adv. temp. simul, ἥδη οἱ πολέμιοι ἐνδοι ἦσαν 2,
 12, 3. † c. praep. ex ordine elementari, a) ἀνευ ὀπλῶν
 ὄντες, quia erant inermes, 7, 11, 9. †† b) c. gen. persf. ἐν τῶν
 τῆς συγκλήτου ἐπιστήμην ἦν 1, 7, 6. e senatus primoribus ipse erat;
 ubi tamen potior est ellipsis pron. εἰς f. τις; ut Lat. unus ex
 rel. sed c. gen. rei, ὄντα, μὲ ἐν τῆς ἱππᾶδος τάξεως 5, 1, 10.
 me, qui sum ex equestri ordine unus f. aliquis: iterum supplendo
 pron. εἰς f. τινά. Sic et ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐν τῆς συγκλή-
 του εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex Senatorio ordine patricii,
 2, 15, 2. unus patriciorum e senatorio ordine; f. patriciorum,
 qui sunt simul in senatu f. senatores f. inter senatores. † ὁ γὰρ
 ἦν μόνον ἐν τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ ποτὸν, λ. nam qui suppete-
 bat unice ex praeterfluyente fluvio potus, 8, 5, 17. †† εἰ τινες
 ἦσαν ἐξ ὧν χρεῖσσι εἰ ἀναδιδόσαν, si quae essent coronae au-
 reae in donatus, 8, 7, 4. ubi pr. εἰ pendeat etiam e subst. ἐξ ὧν.
 — c) c. ἐν et subst. rei, trop. f. physf., de persf. οἱ ἐν ἀκμῇ ὄντες,
 qui aetate vigetis, 6, 3, 12. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate
 pollebant, 2, 6, 5. cf. et v. ἀξ. - ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex

magistratum gerentibus, 2, 12, 10. ἐν ἀπογνώσει ἦν, in desperatione erat, 2, 11, 12. cf. v. ἀπ. - ἦσαν ἐν ἀδυναμίᾳ καὶ ἀπ. erant in anxietate et despr. 3, 3, 8. ἐν ἀφασίᾳ ἦν καὶ ἀπόρρῃ τοῦ πρακτέου, incertus erat et ignarus rel. 4, 14, 1. cf. ἀφ. - αὐτὸς ἐν δέει ἦν, in metu erat 7, 9, 8. ἐν ταραχῇ ἦν, in perturbatione erat 3, 1, 3, 2, 12, 4. cf. ταρ. - ἦν ἐν μεγάλαις θροῦνται, in m. sollicitudine erat, 7, 8, 1. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμνῳ βίῳ, cum viveret securam vitam, 3, 7, 11. ὅτι - εἴη οὐκ ἐμολίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλλυρικὰ εἶναι, esse in periculo - 6, 7, 5. ὅθεν ἐν παντων σπάνει ἦσαν, in omnium rerum penuria erant, 8, 5, 16, 8. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, qui abundare pecunia existimabatur, 2, 6, 9. τοὺς παῖδας αὐτῶ - μὴ εἶναι ἐν ἐσέου ἐξουσίᾳ, ut non essent in alterius potestate, 3, 2, 9. ἐν ὅπλοις εἶσι, in armis sunt, 1, 13, 5. habent s. tenent arma, armati sunt; — simul c. adv. temp. ὡς ὁ στρατός ἦδη ἐν ὁφείει ἦν, in conspectu fuit, 6, 9, 10. de re, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατός, τὸ εἶναι τῆς νίκης εἶναι, in - ipem victoriae iam, 7, 9, 8. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὐσης, vacuo a pugna die (isto.) 8, 5, 19. † simul c. dat. pers. οὐσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum sit tibi eius lectio consueta, 2, 1, 23. nominativum c. subst. loci, εἰ τίς ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, erant in - reliquiae, 2, 14, 12. πάντα, ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει λ. 8, 1, 9. οὐτε νεῶν οὐδὲν ἐν ταῖς - ὄχθραις, neque navibus suppetentibus in 7, 1, 17. rursus de pers. ἦν τις ἐν τῷ στρατῷ, erat in 6, 8, 1, 8, 3, 2. ὄντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, motante eo ad Il. 4, 8, 11. (simul c. adv. temp. αὐτοῦ ἐπὶ ὄντος ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ, eo adhuc manente in 2, 12, 8.) - τὸν ὄντα ἐν τῇ β. α. ipsum constitutum in 3, 7, 19. οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείαις, qui erant in 4, 6, 1. ὄντας ἐν Ῥώμῃ, qui in urbe (Romana) erant 8, 8, 10. οὐσαν ἐν Σικελίᾳ degentem in 4, 6, 7. — † c. pron. simul, cum relat., de re, τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν καὶ - γράμματα, in quibus erant 4, 12, 11. de pers. οἱ νεανίαι, ἐν αἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παίονων μάλιχα, quorum vulgus constabat ex Pannoniis - 6, 8, 7. cum demonstr. plur. neutr. abl., de pers. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his erat, 6, 7, 20, 7, 7, 9. his occupatus erat; haec agebat; it. de re, τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τ. ἦν, Africa in hoc statu erat, 7, 9, 25. τὰ μὲν οὖν κ. τὴν Ἀκυληίαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his erat, 8, 6, 10. conditio urbis haec erat. d) ἴσε ἐξω πάσης ὄντα μὲ ὑποψίας, extra omnem me esse suspicionem, 2, 5, 12. e) ἦν πόλις ἐπ' ἀκρας ὁρῶς, erat in 3, 9, 7. f) μοί, παρὰ τῇ μητρὶ ὄντι, cum apud matrem esseni, 4, 5, 10. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῖ δικαίου τὸ Φιλέναιον, superabat in ipsis iniustitiam contentio, 4, 4, 2. maior erat in ipsis aemulatio, quam iniustitia. et. 4, 10, 13. g) † simul c. adv. temp. ἦδη πρὸς ἀφ᾽ ἑσιν τῆς στρατείας ὄντες, qui iam prope emerui erant, 7, 11, 3. h) τοῖ στρατός, ὃς ἦν σὺν αὐτῷ, qui esset cum ipso, 6, 7, 6. i) de pers. Παίονων παντὶν - ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ, sub una erant ditione, 2, 9, 2. simul de re, τοῦ Φοινίκων ἐθνους παντὸς καὶ τῆς μέχρ᾽ Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσίᾳ. Nig. subiectis, 2, 7, 7. Cum gen aliquo, i) pron. Ῥωμαίους, ὧν ἔστιν ἡ ἀρχή, quorum est imp. 4, 15, 18. penes quos imp. esset 7, 7, 12. 2) numeri, τίς ἦν τῶν λ. quidam ex his, qui 1, 17, 3. ubi ellipsis esse potest pr. ἔα, ἢ. 2, 6, 1. τούτων δ' ἦν ὁ λ. horum 7, 10, 7. ὧν πρώτη μὲν ἦν λ. quorum prima erat

1, 17, 2. † ἦν παίδιον τούτων δὲ, τῶν λ. erat puerulus ex istis
 min ium, qui ib. 5. † ἃ οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παίδων 6, 8,
 7. v. supra; nisi hic est gen. modi, ut δύναμιν - πολλὴν τε εὐσαν
 - ἀδραν τε μαχημάτων, copias, quae erant militum - 2, 15,
 1. 3) dignitatis s. muneris, καρίσκον τινα, καὶ αὐτὸν δυνάτη τῆς
 βουλῆς, et ipsum senatorii ordinis 1, 8, 11. ἦν τῶν ὑπατευσάν-
 των, erat e numero consularium, 2, 7, 6. ἦν τῶν εὐπατρίδων καὶ
 ὑπατευόντων, erat patricius et consularis, 7, 1, 12. † εἰσότες,
 γένους οὕτα βασιλικῶν, eum generis esse - 5, 3, 15. † ἦν εἰς
 τῶν δ' αὐτῶν χιλιάρχωντων, erat quidam sub ipso tribunus, 3,
 11, 8. quod adi. s. pron., ut et ἡν. τίς, suppleri poterit etiam
 in pr. locis. † † οὐ πρότερον ἢ καὶς ἀνδραμε, πρὶν ἢ τὴν ἱερειαν
 ἀναρῶσαι τῆς θεοῦ. ἢ τις τῆς Ἑτίας ἦν, quae Vestalis erat 1, 11,
 11. quae quidem Vestae erat, p. τὴν ἱερειαν τῆς Ἑς. Cum dat.
 perf., de re, ἦν αὐτῷ δέος - ἦδη καὶ παρὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metue-
 bat ipse iam - de 6, 7, 9. † it. c. alio aut. πάλιν τεταρσίδες
 ἦν δέος 2, 6, 4. sc. αὐτῇ, τῇ συγκλήτῳ βουλῇ, s. αὐτοῖς, cf. su-
 pra. ὡς ἄσος ἐστὶ τοῖς λ. 1, 5, 2. v. supra v. 29. Βηρίστιμος
 ἦν ὄνομα αὐτῷ, ei erat 1, 2, 2. cf. v. δν. ὦ πατρίς ἢ Ἀκυληῖα
 ἦν, cui erat 8, 3, 2. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα λ. 5, 5, 5. cum adv.
 οὕτε οἰκοῦναι ἦν αὐτῷ τσαῖτα χρήματα, neque domi erant ei 2,
 7, 5. de perf. Δουλίλῃ ἦν τῷ Κοιμώδῳ ἀδελφῇ, Lucilla erat
 Commodo soror, 1, 8, 6. οὗς ἦσαν ἄρρενες αὐτῷ, erant (ei)
 1, 13, 11. 5, 3, 6. sq. 4, 12, 1. † ὅν ἦσαν αὐτῷ πλείοι φίλοι
 λ. quorum erant ei 7, 6, 5. at c. adi. κοινῇ εἶναι μοι πρὸς
 οὐκ τὴν λ. esse 1, 5, 5. πᾶν τὸ τῷ ἐτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν
 ἦν, quidquid alteri esset gratum, alteri odiosum erat, 5, 10, 6.
 ἦν αὐτῷ τις - φίλος, 4, 8, 11. 3, 14, 19. sq. τοῦτο κελεύειν
 ἦν τούτῳ αὐτῷ, id mandare solitus erat, 4, 12, 13. ῥέεσθαι
 τὰ σώματα -, αὐτοῖς ἀγαπητὸν ἦν, ip̄s optabile erat, 6, 5, 21.
 — simul c. praep. καὶ οἱ δὲ εὐχῆς ἐστὶ, in votis est, 2, 10, 4.
 — βίητρου ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ei erat in man. 1, 9, 7. Cum
 acc. rei ellipt. ἦν τὸ γένος Αἰγυπτίος, erat (genere, natione) Ae-
 gyptius, 1, 17, 11. conf. v. γέν. — Μαῖσα ἦν τις ὄνομα, Maesa
 erat quaedam nomine, 5, 3, 2. v. δν. τὴν ὅψιν ἦν ἀξιόθεατος,
 ut esset specie egregia visendus, 1, 7, 8. v. ἄψ. et ὁψ. ἦν
 τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος, erat integer aevi, 5, 3, 13. v. ἀκμ. —
 Cum abl. rei s. modi, ἦν τῷ γένει Σύρος, erat genere Syrus, 3,
 11, 17. οὕτοι δὲ ἀλάξαν, cum natura esset gloriosus, 6, 2, 15.
 — † εἰσέπειν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίου υἱὸς ἐστὶ τῇ φύσει, τῇ δὲ ἐπολήσει ἄλ-
 λου (υἱὸς εἶναι, δοκοῖν, illum A. filium esse natura, 5, 3, 19. Cum
 particip. pass. a) de re, per praef. cum perf. ἃ τερ ἐόν ὑμῖν κεχα-
 ρισμένα, quae sunt vobis grata, 2, 10, 4. per impf. c. praef.
 αἰ τινα ἦν χρήματα - ἀδριζόμενα -, εἴτε ἀνακείμενα λ. 7, 5, 12.
 sq. de perf., per praef. c. perf. εἰσὶ πρὸς τὸ νόησθαι ἐγγεγε-
 νασμένοι, sunt - excitati, 7, 2, 12. φήμη, ὡς ἄρα εἰς ἀκρη-
 μινος, quasi esset interfectus, 7, 6, 21. † βεβῆτες, ὅτι ἄρα εἴ-
 σαν ἀπεκτονότες, οὗς λ. se interfecisse eos, quos 8, 8, 17. per
 praef. c. aor. εἰσὶ δὲ τινες αὐτῶν καὶ ἦδη ἐξαρσέντες, sunt - exa-
 minati, 4, 5, 9. ἀτηγμένετο αὐτῷ, ὅτι ἄρα εἶεν - ἀποσιώσαν-
 ται, eos fuisse cavillatos, 4, 9, 5. per impf. c. praef. ὅς ἦν αὐ-
 τῷ γένει προύχων, qui - antea, 7, 5, 10. per impf. c. perf.
 ἦσαν - περιημμένοι, erant circumdant, 2, 2, 22. per impf. c.
 aor. τὸ βιβλίον, ὃ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαντες τινες, libellum.

quem ei composuerant, 7, 8, 5. τὰς ὁδοὺς παραφράζαντες ἦσαν, itinera obseperant, 8, 5, 10. ὅσοι ἦσαν εἰσφύοντες λ. qui penetrantant 7, 9, 17. - per interposita, ἣν αὐτῶν ἐπιμελᾶς ἔδειξας, ex quo - ipsis praevisisset, 8, 6, 12. - sed vicine, κινδύνων - ἣν καταφρονήσας, contemnerat 2, 3, 2. ὃν ἦν ποιήτας Καίσαρα, quem fecerat 5, 4, 24. † τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμηνάμενος, quas devastaverat 3, 6, 20. †† τοὺς - ἣν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν νολασθῆναι κελεύσας, exegerat et - imperaverat, 2, 4, 16. † per perf. et aor. simul, ἣν τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, εὐδοκιμήσας δὲ λ. erat proventus, sed probatus 2, 7, 3. †† per impf. posipos. ὃν ἐκτέμψας ἦν τοῦ στρατοῦ, dimiserat 7, 1, 21. † τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ἐπλοις, vicerat 1, 3, 12. post ἐνεχείρωτο plusq., pro quo plusq. aliquo valet illud v. impf. ἣν rel. c. aliquo particip. Singularia A) praesentis, c. particulis, a) ἐσθ' ὅπη καὶ ξυλίνοις χρωμένος σκεύεσιν, alicubi (et) ligneis rel. 4, 7, 8. est, ubi, i. q. adv. Bg., v. ὅπ. - τῶν ἀνδρῶν, ἐσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, virorum, interdum etiam mul. 6, 5, 7, 6, 6, 10. de tempore quidem, - at † de modo, διέβαλλεν ἐσθ' ὅπη τοῦτο τὴν ἀρχὴν (αὐτοῦ), infamabat aliquatenus ea res rel. 6, 1, 18. aliquo modo. b) ἐσθ' ὅπου εἶδομεν λ. alicubi vid. 4, 8, 4. aliquando, interdum. c) ἐσι δ' ὅτε καὶ - ἔφερεν λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ἐσθ' ὅτε - quandoque 4, 4, 1. 5, 2, 13, 7, 3, 11. 1. q. pr. B) praesentis et impf., positi c. adi. f. subst. it. c. particip., at extra periphrasin superiorem pro plusq. a) sine copula aliqua, λίθος δὲ τις ἐξὶ μέγιστος, - κάτωθεν περιφερῆς, - λήγων εἰς ἐξυτήτα, est -, - delinens 5, 3, 10. ἐκωνότατος ἦν προσκοιήσασθαι -, μήτε ὀρθοῦ Φειδόμενος, - ψευδόμενος λ. erat -, neque parcens -, mentiens 2, 9, 18. ἦν τις ἐκατοντάρχης -, ἀεὶ ταρπόμενος αὐτῷ, erat -, semper illum affectari solitus 4, 13, 2. - † Μαῖσα ἦν τις ὄνομα, τὸ γένος Φοίνισσα, ἀπὸ Ἐμέσου, Maesa erat quaedam nomine, gente Phoenissa, ab Emesa 5, 3, 2. b) c. copulis, ἦν δὲ τὸ γένος Αἰγύπτιος, - τολμῆσαι τε πεφουκώς, erat (genere) Aeg. - ad audendum - natura factus, 1, 17, 14. † ἦν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ στρατιωτικαῖς εὐδοκίμης πράξει, πολλὰ δὲ ἐγείρας τρόπαια -, μόνος δὲ περιλειφθεὶς 2, 1, 9. cf. 6, 8, 1 - 3. ἦν δὲ τοῖς ὥπ. καὶ τοῖς ἐς διαβολὰς, ἡλικίας τε - ἀφειδῶς ἔχων 7, 5, 7. cf. 7, 5, 5, 4, 12, 1, 1, 10, 2, 1, 12, 8, 2, 3, 9. C) infinitivi, 1) quoad casum, per nominat. legitimum, πεφουκῶσι - εἶναι φιλοσυνώμενος, natura sunt dicaces, 4, 9, 4. εἶναι ὑπηρεταί - ἐδόκειν εἶναι, fuisse 5, 8, 16. cf. 6, 1, 20. τὸ χωρεῖν - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, esse videbatur 1, 12, 3. † μένος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ 7, 1, 8. sc. ἀγνοῆς, ignobilis. - †† pro acc. ἐδοξεν αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδεος εἶναι, visum ei tempus hoc idoneum esse rel. 1, 10, 13. qui Bg. sine commate post αὐτ. rexit sic, καιρὸς (οὗτος) ἐδοξε αὐτῷ εἶν. ὅπ. - πολεμικοῦ βίου ἀναξή, εἶναι προσεποιεῖται, bellicae vitae amator haberi affectabat 4, 3, 3. per gen. legitimum, αὐτὸν, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐξρωμένης, quamvis videretur animi esse firmi 2, 3, 2. sed per obliquum, i. e. in gen. confq. τῆς ταιαύτης πολυτελείας βαρβαροῦ - εἶναι δοκούσης, cum eiusmodi luxus - barbaricus (esse) existimaretur, 5, 2, 10. - εἰρήνης εἶναι δοκούσης, quamvis pax esse videretur, ib. 13. - ὑπὸ τοῦ δοκούτος πατρὸς ἀμφοτέρων εἶναι, ab eo, qui existimaretur pater amborum (esse,) 5, 7, 5. per dat. legitimum, εἶναι Ῥωμαίοις περὶν στρατὸν λ. esse Romanis exercitum - 4, 10, 7. cf. 5, 3, 22. sed per obliquum, 1. e. in praeced. iam dat., ὅπ.

ἐλλείπει τινα, πιστοτάτων εἶναι δοκοῦντι φίλων, qui fidissimus vide-
tur (esse) ex amicis, 4, 12, 7. ἐχρῆτο - τοῖς - ἐπιλεχθεῖσι, πι-
στοτάτοις τὲ εἶναι δοκοῦσιν, qui essent spectatae fidei, 5, 8, 5. cf.
v. δοκ. per acc., in adi. et subst. δύο ταύτας ἀρχάς εἶναι με-
γίστας, esse 4, 10, 5. - in adi. solo, ἡρόδου ἐκείνου, ὅτε χρηστὸν
τὸ ἥδους εἶναι λεγόμενον, utpote qui esse diceretur placido inge-
nio, 5, 5, 5. in solo subst. οὐδὲ καίριον εἶναι μελλήσεως, neque
locum esse cunctationi, 1, 17, 16. - per obliquum, τοῖς παῖδας,
υἱοῦς ἐκείνου δόκοῦντας εἶναι 5, 7, 6. v. δοκ. - ἐποίεις τοῦτο - καὶ
περὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φιλότατους, qui ipsi carissimī videbantur
(esse,) 7, 6, 20. †† γῆν - ἐπέτρεψεν, - γεωργήσαντι δεσπότην
εἶναι, dominum fieri, 2, 4, 12. p. ὤζε δεσπ. εἶν. †† τῶν - εἶ-
ναι τινὰ μνήμην, ullam futuram (esse) mention. 8, 7, 17. ††
intra duo subst. δόλον τινὰ εἶναι - καὶ σόφισμα 8, 8, 11. 2) c.
artic. τοὺς ἀναιμασιότατους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δουλεύουσιν εἶναι 2, 14,
10. v. δόρ. - μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμέριμνῳ βίῳ, cum viveret secu-
ram vitam 3, 7, 11. ἐν τοῦ μὴδένα εἶναι, τὸν ἀνδραγαθῶτα, ex
eo, quod nemo sit, qui obstat - 2, 8, 7. † τὸ - μήτε τὴν -
ἀρχὴν εἶναι τὸν καλύοντα, quod nec esset qui prohiberet - 2, 6,
22. †† per subst. c. artic., Μαξιμίονος τὴν θέλυσιν εἶναι, Ma-
ximini iustionem esse, 7, 6, 20. 3) c. pron. relat. et tum in-
dic. εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ βασιλεῖα μᾶλλον ἀρμύζει, esse multos,
quibus conveniret - 2, 3, 7. tum opt. εἶναι παρὰ Ῥωμαίοις -
πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλεξασθαι δύναται ἂν θυγατέρα, esse mult. ap.
Rom., quorum alicuius deligere possit filiam, 4, 10, 13. ††
ἀρόνκεται σοὶ αἰρεσις, ἢ τοῦ εἶναι, ὃ περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, ut aut
sis, quod me nunc cernis esse, 3, 11, 11. 4) c. praep. ἐν cf.
supra 3, 7, 11. 4, 2, 9. e. cf. v. ἀξίως. it. 3, 2, 9. 2, 6, 9. 7,
1, 8. 7, 12, 19. 5) c. adv. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι, esse 3, 12,
15. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, ut nulla sit 3,
13, 11. 6) cum particip. - tum proprio, ἡδὴ αὐτοὺς εἶναι ἔν-
δον τῶν ὅπλων περιειλημμένους λ. iam eos esse - inclusos 4, 9, 12.
- tum liante p. adi. ὃ περ ἡλπιζε τοῖς - εἶναι νεχαρισμένον, quod
sperabat - gratum fore 2, 10, 2. 7) per oppressum ὡς post
v. aliquod, τοὺς - ἐτελεύτατο, συνέδρους εἶναι, ut essent - 6, 1,
3. nisi desit pr. εἰς f. ἐς, cf. 2, 14, 10. 8) per redundantiam,
οὐδὲν οὖν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil itaque eam latebat eo-
rum rel. 5, 8, 8. D) participii, p. inf., praeter ἰζε ἔξω πά-
σης ὄντα με ὑποψίας 2, 5, 12., quoque c. adv. temp. ὃ περ ἐμὲ
νῦν ὁρᾷς ὄντα 3, 11, 11. cf. 6, 1, 16. 7, 6, 1. 2, 1, 13. 3, 12, 2.
— † ἐνταῖθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. imbeciles esse 2,
10, 13. promiscue, etiam in notione praeter. f. perf. it. per
singularia Vs. Bg. ὁ στρατός, ὀλίγος ὦν καὶ νησιώτης, λ. exerci-
tus, exiguus et insularis, 3, 6, 13. quia est - χρηστὸς ὦν καὶ
φιλόδωρος λ. cum esset 4, 3, 6. sq. προεκαλεῖτο - 4, 8, 13. 4,
12, 5. † ὄντος γαμβροῦ, generi sui 4, 5, 15. 6, 1, 20. γη-
ραῖον ὄντα, senem iam 1, 3, 1. 3, 15. 1. γῆτιον ὄντα, infantem ad-
huc 1, 5, 9. συστρατιώτην ὄντα λ. commilitonem videlicet 6, 8,
10. 6, 7, 10. Φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. qui erat. γυμνοὶ ὄντες,
nudi 3, 14, 12. quia sunt. ἄτε ὄντες μέγιστοι, utpote viri proce-
ri 5, 4, 14. θυμοειδῆς ὄντες, quod animosi essent 8, 1, 6. —
Φιλόργυροι ὄντες, avidi scilicet pecuniae 6, 7, 22. ὄντος πολέ-
μου λ. cum esset 1, 13, 1. δύο ὄντων βασιλέων, cum duo sint
8, 7, 16. ἀήθεις - ὄντας, minime adsuetos ei, 5, 5, 9. νεα-
νίας οὔσι, adolescentibus adhuc, 1, 9: 2. 5, 3, 20. c. adv. si-

nul, προσθύ-τις ἤδη οὗτα, iam extremae senectutis 6, 1, 9. ἐν
 τῷ αὐτῷ οὗτα, adhuc nocte 7, 6, 16. sed abl. ἡ ἵππος, πολλῇ
 οὗτα, λ. equitatus, nimius 4, 15, 6. sq. ἐλυμαίνετο 6, 5, 12. —
 οὐκ οὗτα ἐλόγου προθάσσει, sine probabili causa 2, 8, 4. non
 praesente f. existente causa, f. si non est f. adest causa: μιᾶς γῆς
 οὗτα λ. una iam terra 4, 10, 10. si una terra sit. ἔστων οὗτα
 διτνεύας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. † οὗτα οὐκ γε-
 φύρας οὗτα, / οὗτα γεῖον, cum nec pons adesset, 8, 4, 5. πό-
 λει, ἄτε οὗτα λ. utpote populosa 1, 12, 1. cum adv. τὴν
 ἀρχὴν, ἐνδοῦν οὗτα ἀρ. imperium, semper inclvton 2, 13,
 12. sed abl. ἀρχ., οὗτα λ. imperium, quia (est) industrium
 7, 8, 16. — τὴν πόλιν, εὖσι μεγίστην λ. quae magna (est) 7, 9, 17.
 cf. 7, 11, 7. διαφασσάται οὗτα, cum sint diversae, 2, 2, 15. sq.
 συντελοῦται. — μεγίστας οὗτας, ingentes sane, 4, 9, 17. †† Rur-
 sus, τὸν πλεονόν, μέγιστον οὗτα, maximum utique 5, 1, 7. ††
 σύμβολα, ἐπιμήκη οὗτα λ. praelonga illa - 4, 7, 12. †† οὗτα
 παραδοῦν, ἀνθρώπου οὗτα εἰ τελευτῇ κατέλαβεν, si eum, qui homo
 natus fuerat, 2, 5, 11. †† μικρὸς ὢν, parvus homo, 4, 9, 5.
 — †† simul c. abl. modi, οὗτα οὗτα ἐργάζον, natura hominem
 iracundum, 4, 9, 6. cf. v. οὗτα. c. dat. perf. τῶν παίδων αὐ-
 τῶ πάντων πάνυ νητίων, cum filii sibi sint 2, 15, 7. τῶν ἐπι-
 τισμῶν αὐτοῖς τοσοῦτων οὗτων, commeatu ipsis illo tantum sup-
 petente 6, 7, 3. † c. artic. p. pron. relat. οὗτος οὗτος, τοῦ-
 διοικούντος, nullo existente, qui administraret 2, 9, 9. cf. 2, 6,
 22. 2, 8, 7. † μικρὸν οὗτα τοῦ καλῶντος, cum nihil amplius
 esset, quo arguerentur, 3, 3, 12. † c. praep. (praeterquam, in-
 pra) μεγάλου οὗτος τοῦ χαματός ἐν μέσῳ, quod magnus esset ag-
 ger 4, 15, 14. αὐτὸς ἐν ὅπλοις ὢν, ipse que in armis erat, et-
 7, 1, 15. † ταραχῆς οὗτα τοῦ λ. tumultu orto 1, 12, 12.
 c. adv. ἄλλως μὲν τὸ ἦθος πρότερον χορηγῶν, quamvis homo
 alioqui ingenio prius placido, 3, 3, 5. cf. v. ἄλλ. — πολέμου οὗ-
 του οὗτος, durante 3, 13, 12. πρεσβυτής ἤδη ὢν, senex iam, 3,
 14, 4. τοσαύτης οὗτα οὗτοι περιουσίας, cum sit 3, 13, 9. ††† Su-
 per particip. adhuc quaedam, a) expressum ubi sit, est aequae
 abesse queat 1, 5, 1. 1. b) per Vs. Bg, ubi ab eo expletum
 1, 2, 3. p. 4. 1. sq. 1, 13, 16. 1. sed ubi reddit per lat. subst.
 homo 4, 9, 5. 8, 2, 16. 1. Singularia E) rectionis, 1) c. dupl.
 casu, gen. subst. et acc. f. nominat. adi., αὐτὸν, δοκῶντα ψυχῆς
 εἶναι ἐρρωμένης καὶ ἀνδρείου 2, 3, 2. οὐραμιν, πολλὴν τε οὗτα,
 ἀνδρῶν τε μαχηματώτων, copiae, quae multae erant militum que
 pugn. 2, 15, 1. 2) c. casu quidem eodem, at diversi generis,
 ut c. nominat. et subst. et particip. ἦν δὲ ὁ Περτίναξ - τὸ μὲν
 γένος Ἰταλικῶτης, - ἐν δὲ - εὐδοκίμης λ. 2, 1, 9, 1. it. c. nomi-
 nat. adi. et particip. ἦν δὲ ἐκείνους - εὐγενέστερος μὲν -, ἐτι δὲ καὶ
 - τελέας λ. 2, 3, 9. 3) cum casu quidem eodem, at substan-
 tivi nudi et c. praep. οἱ ἐν ἀξιώσει οὗτα καὶ συνέδροι, ii, qui
 alicuius dignationis essent (ei afflores rel.) 3, 15, 13. it.
 adi. et c. praep. ἦσαν - ὀλίγοι τε καὶ ἄνευ τῶν ὅπλων, - erant
 pauci que et inermes 2, 2, 22. σκυθρωπὸς τε ἦν καὶ ἐν μεγά-
 λαις θροῦταις, tristis et in - erat 7, 8, 1. †† τὸν πόλεμον, μέ-
 γιστον τε οὗτα, καὶ ἐφ' ᾧ λ. bellum, maximum utique, et in quo
 tel. 5, 1, 7. F) notionis, a) pro esse velle f. imitari, simul
 c. adv. (αὐτὸς, Caiac.) εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν, continuo Alexander
 erat, 2, 8, 1. pro quo diserte Ἀχιλλεῖα ἐμμεῖτο ib. §. 10. b)
 pro vere esse, cum opp. ὥς μὴ ῥαδίως διαγινῶναι τὸν τε οὗτα
 καὶ τὸν μιμνόμενον, eum, qui revera est, 1, 10, 12. c) c. pr. ἐν,

ut Lat. esse, pro inesse, i. consistere, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου -
 τὸ εὐέλπει τῆς νίκης εἶναι 7, 9, 8. cf. supra c. praep. d) cum inf.
 pro compos. Gr. ἔξει et Lat. esse, p. licere, vel syn. Bg.
 οὐδ' ἔξιν εὑρεῖν δίκην λ. nec inveniri potest poena 2, 13, 11.
 — †† simul c. particip. nuda et sine artic. ἐνα δὲ ἀνδρα (τὸν)
 τρεῖς καθελόντα βασιλέας, - οὐκ ἔξιν ἄλλον ῥαδίως εἰπεῖν, non pos-
 sumus - commemorare 3, 7, 19. † ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο - οὐδ'
 εἰπεῖν ἐσι λόγῳ - τὴν ἐροτὴν, exprimi verbis non potest - festiva
 laetitia, 8, 6, 16. ἢν ἰδεῖν τοὺς λ. cernere erat 7, 3, 6, 8, 4,
 23. c) p. posse, c. adi. εἰδώς, ἀδύνατον ἐν, intelligens, se non
 posse rel. 3, 12, 2. videns, impossibile esse, sed per meliorem
 Lat., fieri non posse, ut - vel non licere, licitum esse, fas esse,
 ἢν εὐρίσκειν ἀδύνατον, fieri non poterat, ut invenirentur, (ut in-
 venirent illos,) 4, 6, 12. ὁ δῆμος τοὺς στρατιώτας, ὡς δυνατὸν
 ἦν, διώκοντες, quantum poterat, 7, 11, 11. ut licebat, fieri pote-
 rat. †† nominatim c. οἴεστε, et quidem absf., nisi c. conl. et
 c. nominat. persf. f. adi. et pron. ὡς ἕκαστος οἴεστε ἦν, ut quisque
 poterat, 1, 7, 4. † c. oppresso isto casu, sed e pr. membro re-
 petendo, τοὺς ὄχλους ἔπειτα, τὸ σῶμα ἕκαστον φράττεσθαι, ὡς οἴε-
 τε ἦν, quemque -, ut posset, 7, 11, 14. sed cum nominat.
 subst. persf. et inf. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἴεστε ἦν, populus ne qui-
 dem opponere se valebat, 1, 12, 13. poterat. ἐπειδὴ - οὐχ οἴε-
 τε ἦν προΐσασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. οὐδὲν
 οἴεστε ὦν εἰλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet
 1, 6, 21. De v. ἐξί c. adv. ὅτε v. in hoc. G) per loca du-
 biae lectionis ἐξί δ' ὦν λ. nonnulla etiam, quorum 1, 2, 10. e
 qua lect. si parenthesis sumatur, ad verbum est, sunt vero f.
 praeterea quaedam, quorum rel., sed p. privo pron. τινῶν f. ἐνίων
 δε, (in quod pron. resolvitur alias formula illa e v. subst. et
 pron. relat.) non procedit ob pr. relat. ἀ λ. Itaque melius for-
 san leg. ἐτι δ' ὦν λ. quae vero vidi et audiui, praeterea quae
 illa, quorum et experimento particeps fui, ea conscripsi. ἐξί
 δε ἐμοὶ 2, 13, 10. erat vulgo, pro quo rectius ἐξί δε ἐμοὶ, estis
 autem mei, i. in mea estis potestate; f. libere in mea est pote-
 state arbitrio quae. ὡς εἶεν σύνηθες 4, 12, 13. ubi leg. ὡς δὴ ἦν
 σύν. f. ὡς αἰὲν σύν. τούτεσι θανάτου τοῦ αὐτοῦ λ. 4, 15, 20. ubi leg.
 τοῦ τε στρατοῦ αὐτοῦ λ. †† ὅσα τε ἦν οἰκίαις - cum, quaecun-
 que essent in domibus 7, 11, 5. qui Bg. leg. c. pr. ἦν ἐν οἴκῳ. —
 Med. A) c. casu legitimo et nominat. - tum persf. ὅτι - ἐμελλεν
 ἔσσεσθαι κρείττων, quod futurus esset superior, 3, 2, 6. cum
 adv. οἱ δὲ, (ἤδη μεράκις ἦσιν,) erant 3, 10, 4. - in orat. obli-
 qua, ἐλπίζων, τοὺς στρατιώτας ἐμογενέμενος ἔσσεσθαι λ. consensu-
 ros rel. 2, 8, 18. e. τῷ μηδένα εὐρίσκεισθαι τὸν αἰῶνα τῆς ἀρχῆς
 ἐσόμενον, eo, quod nemo inveniat, dignus imperio futurus,
 2, 10, 15. τοὺς Ἑρμανοὺς αὐτάρχους ἐσμενους ἀντιστῆναι 8, 8, 10.
 sufficientes fore f. suffecturos f. idoneos fore ad resistendum; —
 tum rei, ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τις ἐλέγχετο ἔσσεσθαι, talis diceba-
 tur futurus (esse,) 7, 1, 13. in orat. obliqua, ἔξουσίαν - μερι-
 σθεῖσαν - ἀσθενεσέσαν ἔσσεσθαι, ἡλπίσε, imbecilliolem futuram spe-
 ravit 1, 9, 24. 4, 3, 15. 4, 10, 6. 6, 5; 5. 8, 4, 24. ἐσα-
 μένην (αὐτῇ, τὴν ἀρχὴν) σώζοντα, quod sobrium futurum 2, 2,
 9. †† c. praep. τίνα γὰρ ἔσσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς; quam
 enim fore concordiam rel. 4, 10, 12. †† c. adv. δύναμιν οὐκ
 ἔσσεσθαι ἐξωθεν ἐπιβουλεύσαι, potentiam ullam fore externam,
 quae insidiari possit, 3, 13, 9. ubi ante inf. positr. ἐπ. dicitur ὅς
 f. eis τὸ, potentiam f. exercitum non fore extra ad insidiandum.

- B) c. dat. perf., de re, τὸ ὑμέτερον πλήθος ὑμῶν τα ἔσται σωτήριον, λ. erit 4, 14, 16. 7, 2, 11. it. in orat. obl. οὐκ ἀτερπὴ τὴν γυνῶσιν καὶ τοῖς ὑπερὸν ἔσεσθαι λ. fore 1, 7, 4. 4, 10, 10. 6, 2, 11. c. adv. et in opp. ἐλέσθην τοσούτου τοῖς μὲν αἵτιον ἦδη γεγονότα, ἡμῶν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω, futurus est 1, 13, 6. — C) c. subst. aliquo, vel perf., καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσόμενον, futur. 4, 11, 5. in opp. οὐκ ἐσόμενός βασιλεὺς, ἀλλ' ἦδη ὄντι, non futuro, sed iam facio, 3, 12, 15. vel rei, τῆς ἐσόμενης ἀρχῆς, fut. 2, 6, 5. †† c. praep. τῆς παρ' ἐτέρων ἐσόμενης εὐδαιμονίας, fut. 8, 3, 12.
- εἶμι, phys. de perf., hostiliter in bello, c. praep. πρὸς τοὺς βαρβάρους ἰδὼν, proficiscens 7, 8, 25. simul c. adv. modi, ἰωμεν γενναίως ἐπ' αὐτὸν, eamus 5, 6, 16. extra bellum, amice, c. adv. et alio adiuncto, οἱ στρατιῶται, εἰς τὸν νεῶν ἰόντες θορυφθείας δὴ χάσθω, templum ingredientiς, 5, 3, 17. †† πάλιν ἰούσαν ἐξουσίαν 7, 10, 4. v. N.
- εἶπερ, v. εἰ. et εἰπαῖν v. ἔπω.
- εἰρήνη, de re, sensu bellico, f. de vitae statu quieto, qui opp. bellō, c. subst. et opp. ἤν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐπὶ πολιορκίας, pacis 8, 6, 9. c. adi. simul, ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι 4, 11, 2. c. verbo aliquo, per casus deinceps, εἰρήνης εἶναι δοκούσης 5, 2, 15. περὶ εἰρήνης διελέγοντο 3, 14, 8. 6, 7, 20. †† π. εἰρ. καὶ φιλίας διαλεγ. 6, 4, 6. π. εἰρ. ἐκείστοτε ἱκετεύοντες 7, 8, 7. c. opp. ὅπλων καὶ πολέμου - ἀπὸ ἀπληχόμενοι, - εἰρήνην προσεῖχον 2, 11, 6. εἰρήνη ἐκ παίδων ἐντραφεῖς 1, 2, 7. — τιμωρήσων τοῖς ἐν - εἰρ. ἀνιηρημένοις 4, 14, 2. ὅπλα καταθέσθαι ἐν εἰ. 8, 3, 4. †† τὰ ἐν Πέρσις ἐν εἰ. μὲν συγκείμενα ἰσχυρίζειν, pace 6, 7, 1. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσσουνται 1, 6, 25. εἰρήνην ἄγων 3, 9, 16. 6, 3, 12. δοὺς εἰ. 3, 15, 12. τὴν εἰ. ὅρκοις - βεβαιῶται 4, 15, 19. σπείσάμενος εἰ. πρὸς λ. 1b. 20. εἰρ. ἀντὶ πολέμου ἐλόμενος 8, 3, 8. ταῦτα παρέξει - εἰ. 8, 7, 13. simul c. adi. εἰρήνης πολυετοὺς ἀπολαύσαντες 6, 3, 6. καίτοιγε οὐσης εἰρ. βαθείας 4, 10, 1. ἐν εἰρ. βαθεῖς πόλεμον ἡγείραμεν 4, 14, 13. ἐν εἰ. β. τετραμμένοι 7, 9, 11. μετεληφέντων ἀντὶ πολέμου εἰρ. βαθεῖαν 8, 2, 11. † τὴν εἰ. ἀεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσίου κατηλεύοντες 6, 7, 22. ubi praep. perineat ad subst. εἰρ. sed et ad v. κατ. ††† de persona et dea, πᾶν τὸ τῆς Εἰ. τέμενος λ. Pacis 1, 14, 4. II.
- εἰρηνικός, de re, ἐν προσχήματι - ἀδείας εἰρηνικῆς 7, 7, 8. εἰρηνικῶς σχήματι, pacifico 2, 13, 4. pacatorum habitu, 8, 6, 3. pacato 8, 7, 5.
- εἶπω f. εἶρα, de perf., c. praep. et coni. ὡς ἐν τοῖς ἔξῃς ἐροῦμεν, dicemus 1, 14, 12. 4, 14, 4. 5, 3, 16. cum acc. rei, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, dicturi essent 7, 6, 15. Pass. c. coni. ὡς εἰρηται, dictum est, 5, 4, 14. Particip. absf, τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, quae dixi, 4, 2, 7. quae dicta sunt, 3, 9, 12.
- εἷς, p. τῆς f. Lat. aliquis, de perf. c. gen. perf. εἷς τῶν λ. unus ex - 2, 12, 11. 7, 5, 10. per ellips. pr. ἐκ. †† εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων, quidam sub ipso tribunus 3, 11, 8. Pro Lat. unicus, absf. ἐν εἰ. δεῖξαι, in uno 1, 13, 12. sed in opp. γένεσθε αὐτῷ ὡς ἐν εἰ. ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, pro me uno 1, 4, 9. ἐνὶ πηγῶν τοσαύτην ἐξουσίαν, uni 1, 9, 24. opp. pr. δύο τοὺς πάρχους. πάντας ἡμᾶς, ὡς ἐν x, ἡγάπα, unum 1, 5, 7. 12. — εἷς ἑνα βλέποντας 4, 5, 15. cum praep. et artic. τοῖς κατ' ἑνα, singuli 2, 3, 21. sc. ἄνδρα et ἀριζμουνμένους, iis, qui numerantur

secundum unum modo; τοὺς κ. ἕνα, aliquos privatim 7, 3, 10. singulos. †† cum pron. simul et in opp. ὧν καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἑκάστου ἐν ἀνδρείᾳ πρέιχετε, singuli 2, 10, 9. unusquisque, s. quisque pro se. Fem. de re, cum relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραματίσης, uno ac altero die 2, 6, 5. — ἐνὸς σώματος ὑπὸ τριδεκαίᾳ νεφελῇ: μιᾶς ὄψεως ἡμιτόμους δύο, (unius corporis) in gl. bo capitis unius facies duas 4, 8, 4. — c. opp. diferto, μιᾶς ἡμέρας - ἔτεσιν ἐπιτοκαίδεα, uno die 4, 4, 18. c. adiuncto syn. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θανάτου αἰτία, neque una eadem que 2, 2, 14. abl. νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβύσας μιᾶς, noctem et diem unum 1, 4, 18. μ. ἡμέρας διαλιπὼν, uno die 7, 2, 22. †† c. praep. πάντες, ὥσπερ ἐν μιᾶς Φωνῆς - ἀνενίλειν, una voce 1, 4, 21. ἡγήτο - πάντων (ὑπὸ μιᾷ γλῶσσῃ ἦσαν ἑξουσίᾳ) Σεβήρος 2, 9, 2. ὅτι - μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως μεμίστηται, summo animorum consensu 8, 5, 15. una mente. in opp. δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσετε ἀρχὴν, unum 4, 10, 5. †† ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, unam 5, 5, 20. Neutr. (praeiter illud antea 4, 8, 4.) cum praep. et opp., ὅφ' ἐν σχήματι θηλείῳ πολιτέλειαν καὶ ἡρώων ἰσχύον μιμούμενος, uno habitu 1, 14, 16. abl. aut in relat. πάντες ὅφ' ἐν συνδήματι, signo dato (uno) 2, 13, 7. † τότε ὅφ' ἐν σημείῳ κλεῖσει λ. signo dato 4, 11, 8. † per difertum opp. διάφορος εἶσαι (θανάτου αἰτίαι), eis ἐν τέρμα βίου συντελοῦσιν, unum, 2, 2, 15.

eis et ἐς, sensu vulgari, p. ad, c. v. et subst. rei, maxime p. Lat. ad, universe, eis ἀρχῆς μῆκος ἤλασαν 1, 4, 11. eis μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, in 2, 5, 9. eis ἐκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας 5, 8, 19. 7, 5, 3. eis δευτέραν ὑπατείαν ἐληλαπὼς 7, 10, 7. πάντας eis εὐνοίαν ψευδίσαστο 2, 4, 3. eis τέλος ἀχθῆναι 2, 4, 11. ἐς τέλος ἄξει 3, 11, 15. ἡρῶν eis - ἐλπίδα 2, 13, 1. eis δόξαν ἡρῶν ἂν ἡ πράξις αὐτοῦ 7, 3, 1. νεανίας, eis - ὀρεῖς ὁρμωμένους 3, 15, 14. ἐς ἀπέσασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. ἡγείον αὐτοῦ τὰς ὀρεῖς eis λ. 1, 6, 6. 8, 4, 25. eis ὑπηρεσίαν ἀρνοῦσι λ. 7, 8, 10. λογάδες ἐς τὴν στρατίαν ἡθροίζοντο 6, 3, 2. Pro Lat. in, eis τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμοῦμενοι 1, 1, 1. μερισθεῖσα - eis δυνατεῖας ib. 8. ἀσέβες, eis μῆκος νεχλασμένοι 1, 14, 1. eis τὸ ἐκείνου - ἐμιόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. μηδ' eis αὐτὸν βλέπειν, ἀλλ' - κάτω λ. 3, 11, 5. eis αὐτὸν βλέπειν μόνου 3, 15, 2. cf. v. βλ. - ὀρῶν, ἐς ἔσσην ἡναι κινδύνου 3, 12, 11. τρίτον - ἐς τελευταῖον - περαιόυται 4, 2, 14. λίθος, λήγων eis ὀξύτητα 5, 3, 10. ζυλόνις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκίεσιν 4, 7, 8. † Per formulas peculiare, partim in periphrasi, πισεύεται, ὅταν eis τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ 2, 9, 4. cum, quoad eventum, feliciter cedunt. eis ἡλιμίαν ἐφῆβων ἥδη τελοῦντες 5, 10, 1. ad f. in aetatem - pervenientes. — ἐς Φιγὴν ἐτραπῆσαν, in fugam versi sunt 1, 12, 17. venterunt se, ut fugerent. ἀναχωρούντων eis Φ. fugā recedentibus 7, 2, 13. — eis διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam redire, 7, 12, 5. eis τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη, Romae innotuit 7, 10, 1. † Nominatim cum substant. loci, ἐλθεῖν eis τὸ - πεδίον λ. in campum 1, 5, 3. ἐλθεῖν eis τὸ - μῆρα, ad 4, 8, 21. eis τὴν Ῥώμην ἐλθ. Romam 3, 5, 4. 5, 5, 3. ἐλθεῖν eis τὴν - χώραν, ingressus regionem 3, 9, 6. †† eis Γερμανοὺς ἐλθεῖν, Germaniam ingressus, 6, 8, 8. eis γῆν ἐνέεισαν, in terram 1, 6, 10. 4, 3, 10. εἰσάσας eis τὴν γ. αὐτήν, humi, 1, 13, 2. 4, 4, 12. 7, 5, 8. Σεισμάτα - ἀθροίζεται ὡς eis βασιλῖδα πόλιν, ut in urbem rel. 1, 9, 4. ἀθροῖς

σθέντες εἰς τὸ πεδίον, in campo 6, 8. II. εἴθουγον εἰς τὴν πόλιν 1, 12, 13. 6, 1, 20. εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔρριψαν 1, 13, 11. 7, 3, 6. 3, 12, 20. εἰς τὴν Ῥώμην ἤπειγαντο, Romam versus 2, 11, 11. v. ἐπ. 3, 2, 21. in 3, 12, 17. ad 9, 5, 15. c. ii. πρὸς εἰς τὴν Ῥώμην. Romam versus 3, 4, 22. ad 5, 5, 1. εἰς - διαγωγὰς - χειραγωγῶν, in 4, 2, 15 εἰς τὰ ἱερὰ τέμπλων, in 4, 6, 8. 3, 5. II. 8, 5, 25. 6, 1, 6. πρὸς βασιλέα - εἰς Ἀντιόχειαν, Antiochiam 2, 8, 12. † διέπεμψε καὶ εἰς τὰ ἱερὰ, καὶ πρὸς τοὺς λ. ad 2, 9, 17. † πέμψαντες πρὸς βασιλέα Φρύγας, in Phrygiam 1, 11. 9. ἦκεν εἰς Ἰλίον, ad 4, 3, 9. — τίς εἰς ἐξίστιν - ἔρχεται, ad 3, 12, 23. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, in 5, 4, 20. εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπέχθυσαν ib. 5. — τὴν κόβην εἰς Λιβύην ἐφωγάδουσιν 6, 1, 21. τίς ἀληθείας εἰς δικαστήριον 7, 3, 6. εἰς τὴν πόλιν πάντων σπαραγμύμενον 8, 5, 7. — εἰς ἄποξύνοντο 6, 5, 21. εἰς ὕψος ἀρδέντος 1, 5, 4. cf. ὕψ. — Praefertim c. subst. de sine f. confilio, τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν εἰπάων, hortandi causa 1, 6, 21. τέλη, εἰς ἐπιτομὴν χρημάτων ἐπινοήσαντα, ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14. εἰς πομπὴν κεκοσμημένα, ad pomp. 2, 13, 19. εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad restaurandas urbes 5, 6, 20. εἰς ἀσφάλειαν τίξεως, ad certitudinem fidei 3, 9, 4. εἰς τιμὴν τοῦ βασιλέως, in honorem principis, 4, 2, 17. 4, 9, 8. εἰς προῖκα δῆ, dotis scil. nomine 5, 4, 11. εἰς ἐκδωσιν, ad persequendum 7, 2, 13. χρήματα, εἰς εὐθυμίας ἀφροζόμενα, ad annonam 7, 3, 12. εἰς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum, 8, 1, 15. εἰς ἀντίστασιν, ad repellendum 8, 3, 12. cf. supra εἰς Φυγὴν 1, 12, 17. e. ad fugiendum. ii. εἰς ἀνάπαυσιν, ad req. 1, 17, 22. cf. εἰς ζῆλον in hoc subst. Eadem notione per inf. c. articl. a) post verbum, χρήματα ἡθροίζεν, εἰς τὸ - ἀποξῆσαι λ. ut abalienaret 1, 9, 2. εἰς τὸ ἐτοιμῶς οὐκ εἶσθαι τὰ - ad prompto accipiendam 2, 5, 12. ὅς οὐχ ἔκων εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἐπείγεται, ad obedientiam ipsi 2, 8, 12. εἰς τὸ δοριθόρευσ εἶναι λ. ad stipandum imperium 2, 14, 10. πείσσειν ἢ φοβῆσαι εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βαρβαρον, ad quiescendum 6, 2, 12. τοξοίς - εἰς τὸ πολυμύνειν χροῦνται, in bello 6, 5, 9. εἰς τὸ ἀποξῆσαι αὐτοῦ τὰ ἱερὰ 7, 7, 9. ut abalienaret ab eo. b) post subst. μή τις ἀγαθὸς οὐκ εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι τὸν - ὄνον ad ultionem caedem 2, 6, 13. διδοὺς ἀνέστιν εἰς τὸ ἐορτάζειν, dans libertatem festurum 2, 7, 16. 7, 3, 4. μὴ ἄς προφάσεως δέοντος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 5, 8, 6. 5, 2, 14. ἄς ἂν μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτήδευσιν τι λ. tempus, quo operam daret 6, 1, 13. προθυμίαν πάσαν εἰς τὸ πολυμύνειν λ. ad bellandum 6, 4, 1. c) post adi. ἔδοξε καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, idoneum esse insidiis celandis 1, 10, 13. ad insidias celandas, f. ut insidiae laterent; ἀπ' ἀρχῇ δοὺς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν θαφιλῶς, ad vivendum 3, 13, 7. Porro c subst. modi f. formae, πάντα πράττειν εἰς ζῆλον τῆς Μάρκου ἀρχῆς, ad aemulandum 2, 14, 7. 3, 8, 17. εἰς εἶδος τιάρας, ad formam 5, 5, 4. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei speciem 2, 6, 19. † τῶν - εἰς λεπτότητα ἡσυχμάνων, subtiliter 1, 17, 1. cum subtilitate, nollat ins Feine, in das Feine, f. auf das Feine f. Feinsie. εἰς κουράν λ. ad tussuram 4, 7, 4. ad modum tussuriae Germ. λίθου, εἰς τετράγωνον εἰσγασμένον, lapide quadrato 3, 1, 14. ad quadratum, f. in quadrum, f. ad quadrangulam speciem, f. in speciem quadratam. εἰς τετράγωνον - σχήματα, quadrato agmine, 8, 1, 3. Tum in notione termini et temporis, as c.

pron. pers. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ad nos 1, 2, 5. in manus et aures nostras nunc vivendum; μένει καὶ εἰς ἡμᾶς - εἰδὼν λ. ad nos usque 2, 9, 8. usque ad nostra tempora, nostram aetatem. b) c. diferto vocabulo temporis, εἰς τὰ ἐπόμενα, in posterum 2, 6, 22. εἰς τὸ παρόν, in praesens 1, 5, 20. 2, 5, 7. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad 2, 3, 1. εἰς δέκα ἔτη 2, 4, 13. usque ad, f. per, nostr. auf. εἰς τὸ παρ. primo vere τ, 2, 19. Porro cum verbis laudis vel vituperii, εἰς ἀνδρείαν δόξαν α. τὰ ὑμνουμένων, in fortitudinis speciem 1, 13, 17. εἰς ἀναδρείαν διεβάλλε (τοῦτο,) 4, 13, 4. ob imbelliam, sub praetextu imbelliae: εἰς φαρμίαν, in focordiam 5, 1, 5. — εἰς Φιλαργυρίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. Praeterea c. adi., p. adv. diversa notione, a) temporis, ταῦτα εἰς ὕστερον ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 2. in posterum. cf. 1, 4, 18. † simul praemisso artic. pers. τοῖς εἰς ὕστερον, ad posteritatem 4, 14, 10. — εἰς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας λ. quamdiu 2, 11, 7. εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. quod et referas, ad notionem. b) modi f. intervalli, οὐ τοσοῦτον ἀφεσάται, εἰς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13, 13. εἰς τοῦπίσω τοξενούντες, retrorsum 3, 4, 19. 5, 6, 17. τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, ad summum 1, 11, 8. εἰς τὸ δολόκληρον, in solidum 6, 9, 17. †† ἡ πίσσα - εἰς πᾶν ἔχευτο, undiquaque 8, 4, 27. † Tum c. subst. rei, post adi. c. artic. positum p. subst. τὸ ὑμῶν τῆς σπονδῆς ἐπὶλεοντο εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - ευγενείας, studium vestrum eximium in (me) antelerendo 2, 3, 12. Porro c. adi. proprio, εἰ τις εἰς τὸ κοινὸν χρῆσιν γίνεται μεταβολή, in commune 2, 3, 20. ἡθες, εἰς τὸ Φιλανθρωπικόν - πάντῃ ἐπιρρέπες, ad humanitat. 6, 1, 14. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) εἰς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὐελπι, ob lucra 6, 8, 9. — Item c. subst. rei, τὸ Σύρων ἔθνος εἰς καινοτερίαν τῶν καθεστώτων ἐπιτήδειον, ad 2, 7, 15. 4, 9, 9. cf. v. ἐπιτ. εἰς - γενναῖος, ad 2, 9, 2. ἦν τοῖς ἀσὶ κοῦθος εἰς διαβολὰς, ad 7, 3, 7. νεανίσκος, πρόσθετον εἰς τὸν λ. 7, 6, 11. Porro cum subst., quae habent partim praep. sui verbi affinis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἀφίξι, in Ital. 1, 14, 7. v. ἀφ. - τὴν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν - διάβασιν, in Af. 3, 1, 13. τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον μεταβολὴν, ad frugalitat. 2, 3, 22. τῆς εἰς Ῥώμην ἀφίξι, Romam proficisci 2, 8, 17. in urbem Romam, cf. v. ἀφ. - τὴν εἰς τὴν Ῥώμην ἐξόδον, Romam versus 2, 11, 1. τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἀνοδὸν, in 7, 10, 9. τὰς εἰς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους 7, 12, 8. τὴν εἰς Ῥώμην ἐπάνοδον, in urbem Romam 8, 7, 19. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, in ipsos 1, 11, 9. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, praefagiendis futuris ligna 2, 9, 4. — †† ὃ περ ἐπὶ σύμβολον εἰς τὸ διαγινώσκειν, ad dignoscendas virgas 7, 6, 4. — ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπαρχει γενναῖα κούδια, ad 2, 10, 11, 7, 5, 12. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, ad 2, 15, 3. τοῦτο μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάγκησιν στρατιωτῶν ἐνέμμεζε φάρμακον, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. τὸ εἰς τὰ τοιμώμενα εὐελπι, in aggrediendo 2, 14, 3. †† μικρὰν - πρόσφατι τοῖς στρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχέουσης, ad ea, quae 5, 3, 1. Sed c. verbis, quae ex pr. εἰς eadem sunt composita, εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθεν, Romam ingressus 1, 7, 12. v. ἐλαύν. — εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amph. ingressus est 1, 15, 15. v. εἰσέρχ. — εἰς Ῥώμην - εἰσῆλσαν, Romam ingressi sunt 2, 12, 2. εἰσαχθῆναι εἰς αὐτὸν, introducti ad 5, 12, 2. εἰς τὸ δωμάτιον εἰσῆγαγεν, in cubiculum introduxit ib. 18. εἰσπρέντες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarunt intra C. 7, 9, 17. τοὺς εἰσῆλόν.

τας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγούς ὕδατος, in castra fluent. 7, 12, 7.
 — εἰσέπεσον εἰς τὴν πόλιν, intrant urbem 8, 6, 16. † εἰσέπε-
 σεν εἰς τὸ στρατόπεδον, irrupit in castra 4, 4, 12. εἰσὶν - εἰς
 τὴν Ῥώμ. ingredienti Romam 8, 7, 22. † εἰς τὴν πόλιν ἐξέβα-
 λον, in urbem intrarunt 3, 7, 14. † παρσιδύεσθαι εἰς τὴν πόλ.
 penetrare in urb. 2, 12, 1. Dein c. verbis, quae ex alia praep.
 composita, εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάντες, cum in tecta adscendissent,
 1, 12, 16. εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, in imp. aulam adduce-
 ret 2, 4, 18. v. ἀναγ. - εἰς τὰ βασίλεια ἀνέδραμεν, in aul. imp.
 reverfus est 4, 5, 17. εἰς τὸ εὐτακτον ἀνακαλούμενον, dum - ad -
 revocantur 2, 4, 9. ἐνήγευ αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς λ. inducebat
 eos et impellēbat ad 5, 4, 2. v. ἀναπειθ. - ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώ-
 μητα, subūliens in tecta 7, 12, 11. τὰ - ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἀνω
 γῆν, fursum mittebat superiori terrae 8, 2, 7. ἀναποδίζων εἰς τοῦ-
 πῖσω 3, 6, 17. εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, in coelum subvectus, 1,
 5, 17. ταῦτα εἰς ὕψερν ἀνέθετο, in 3, 5, 2. τὰς αἰτίας εἰς
 ἐκείνον ἀναφέροντες, in 1, 12, 11. εἰς θεὸν ἀναφέρ. ad 1, 16, 2.
 5, 6, 5. v. ἀναφ. - εἰς τὴν β. αὐλ. ἀνεχώρησε, in 1, 7, 12. v.
 ἀναχωρ. - ἀνελθὼν εἰς τὸ - τέμενος, ingressus templum 2, 14, 4.
 v. ἀνέρχ. - εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, ad se 3, 6, 10. εἰς τὸ - ἀνακο-
 μίσαντες, in 4, 2, 10. εἰς τὸ ἀβροδίατον ἀνέμμενος, ad 2, 8, 16.
 ἀπάγειν εἰς λ. in 4, 4, 9. ἀπασχολοῖσθαι εἰς ἑαυτὴν, in se 7, 2,
 11. ἀπελθεῖν εἰς, in 4, 13, 7. εἰς τὰ οἰκία ἀπέναι, domum
 abire 1, 17, 21. εἰς τὸ στρατόπεδον - in 2, 2, 4. εἰς τὸν βασι-
 λέα ἀποβλέποντες, principem adspicientes 2, 15, 8. ad - respi-
 ciens 3, 6, 17. 5, 8, 6. εἰς τὰ - ἀπεδίδρασκον, in 2, 6, 5. —
 ἀπεκόμεζον εἰς τὴν Ῥώμην, Romam 3, 15, 16. εἰς τὸ - ἀπέτεμ-
 ψαν, in 2, 1, 5. v. ἀποτ. - ἀπορρίπτοντες εἰς τοὺς λ. in 4, 9,
 4. ἀπέσκηψε - εἰς τὸν λ. in 4, 6, 10. v. ἀποσκ. - εἰς τὰ - ἀπο-
 θνήσκοντες λ. in 3, 15, 16. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφείκε 2, 4, 14. —
 ἀφικόμενοι εἰς τὸ πείδιον 2, 13, 6. v. ἀφ. - ἀφορῶν εἰς τὸ - λ. ad
 5, 6, 17. v. ἀφορ. - εἰς τὴν - διαβῆναι, in 3, 5, 1. † διηγέ-
 λετο τὰ - εἰς Παύσαν, apud Pannonios, 2, 9, 1. εἰς τὴν - γῆν
 - διαγαγεῖν, in 6, 4, 13. διελὼν εἰς δύο λ. in 3, 8, 4. διέ-
 πεμφε - εἰς λ. ad 2, 9, 17. in 8, 6, 18. διεφύττειν εἰς τοῦ δή-
 μων ἢ τοῦ βασιλέως ἀναίσεις, in populo 2, 6, 1. ἐκδραμῶν - εἰς
 τὸν δῆμον, in multitudinem 7, 11, 10. †† ἐκδραμῶναι τὸ -
 εἰς μῦθον, abisse in fabulam 1, 11, 6. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μά-
 χην ἐξέπεμφε, ad 3, 7, 5. v. ἐκπ. - εἰς ὑπεροφίαν ἐκίπτει, in 5,
 1, 14. εἰς ὕψος ἐξάιρων, in sublime 2, 15, 13. εἰς ἡδονὰς ἐξο-
 λισθαίνουσαι, ad 1, 3, 4. εἰς τὴν - θάλασσαν ἐξωθοῦσι, in 3,
 4, 11. ἃ εἰς θάλατταν ἐκχεῖται 3, 7, 1. †† εἰς τοσοῦτον ἐξώ-
 κειλε παρανοίας, eo - vecordine 5, 7, 12. v. ἐξοκ. - ἐμβαλοῦσα εἰς κύλινα
 λ. in 1, 17, 18. ὁ στρατὸς - ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingressus Capp.
 3, 5, 1. v. ἐμβ. τὸ σὺν αὐτῷ πληθεῖς εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε,
 Antiochiam 6, 6, 4. εἰς τὰς πατρίδας - in 7, 6, 7. εἰς τὴν β. ἐπανήλ-
 θεν αὐλὴν, in 1, 5, 27. v. ἐπανέρχ. εἰς τὰς σκηνὰς ἐπανήσαν, in
 4, 13, 16. v. ἐπανειμι. † εἰς τὸ ἀβροδίατον ἐπιδούς ἑαυτὸν,
 deliciis 2, 7, 1. v. ἐπιδ. - τῆς ὥρας - τὰς ὥφεις εἰς ἑαυτὴν ἐπισρε-
 φοῖσθαι, in se 5, 3, 15. τοὺς δὲ εἰς Θιλίαν ἐπηγάγουτο, in 1,
 6, 24, 7, 8, 23. εἰς ὕπνον καθελκόμενος 1, 17, 20. καθήκειν
 εἰς τὸ - πέλαιρος, ad 8, 1, 12. εἰς τὴν - οἰκίαν καθίστασιν, in
 aedibus 2, 8, 10. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. —
 κατὰγειν εἰς θάλασσαν, in 3, 4, 10. v. καταγ. - ζῶλα κατατρίσαν-
 ται εἰς - σχήματα, in 7, 9, 12. εἰς τοὺς στρατιώτας καταταγείς,

inter 6, 8, 2. τὰς εἰς ἐκείνου εὐεργεσίας καταπεθείσας λ. in 6, 9, 2. εἰς οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἰς - χάστρον 1, 11, 3. καταφερ. - εἰς τὸ - καταφιγόντες, in 7, 11, 12. τῇ - εἰς τὰς μηχανὰς κατε-
 νίχοντο, ad 8, 4, 22. κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, in 1, 13, 13. v. κατέρχ. εἰς τὸ κόσμῳ μεταγίνειν λ. ad 2, 4, 2. v. μ. - εἰς τὴν
 - αὐλὴν μετακόμισαν, in 1, 14, 8. ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας
 τύπον μετενεχθείσης λ. ad 6, 1, 5. † τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς
 Πέρσας μετασῆσαντος, ad 6, 2, 5. v. μεδισ. - ἡ δυναστεία μετέ-
 πτευσεν εἰς μοναρχίαν, ad 1, 1, 5. v. μετ. - τὸ πάθος - μετῴληθεν
 εἰς τὰς πόλεις, ad 3, 2, 16. μετοικισθῆναι εἰς λ. in 1, 15, 17.
 — εἰς τὴν Ἰταλ. παρεδύνοντο, 1, 10, 6. παρεδάσκειν - εἰς λ. ad
 3, 12, 10. †† παρέχειν εἰς χρῆσιν λ. ufui 8, 6, 6. παρα-
 χθέντος - οὐδίατος εἰς λ. in 5, 7, 5. παρήλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, in-
 gressus imperium 2, 7, 1. Θρόνος αὐτοῖς εἰς τοῦτο παρῴξυνεν,
 ad 1, 10, 15. ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad 4, 5, 10. τοὺς -
 ἐς πενίαν περιήσας, ad 7, 3, 12. ἐς Φιλίαν περιήγετο, ad 3,
 15, 14. εἰς αὐτὸν - περιαναγίνει τὴν ἀρχὴν, in 4, 3, 2. εἰς
 πρεσβύτην περιήλθεν ἡ ἀρχή, ad 2, 10, 7. 2, 11, 9. προσελθεῖν εἰς
 τὴν β. αὐλὴν, in 7, 10, 16. εἰς τὰ - προσέοντα 2, 4, 18. εἰς
 εὐνοίαν προκαλεῖτο, ad 4, 3, 6. προκατελθόντων εἰς τὴν πόλιν,
 urbem ingressis 1, 10, 15. εἰς Φαῦλα - προσαραχθῆ, ad 1, 4, 8.
 — τὴν κλίην εἰς τὴν - ἀγορὰν προσιδέασιν, in 4, 2, 8. πρού-
 τρεπεν (αὐτὸν) εἰς τοὺς ἐλέγχους, ad 3, 12, 10. v. προτρ. ἐς τὴν
 συμμαχίαν προήγοντο, in 1, 10, 4. v. προάγ. ἐς συμμ. προσηγα-
 γετο 1, 3, 12. συνάγειν - εἰς Φιλίαν, in 3, 13, 8. συνέρχεται -
 εἰς 3, 4, 4. v. συν. - συνιόντες εἰς 5, 5, 12. v. σ. συγκαλέσας
 - εἰς 7, 8, 5. † τὰ πλήρη - εἰς πολεμικὴν ἀσκήσιν συγκεκρότη-
 το, ad 7, 2, 4. εἰς ἐν τέμα βίου συντελοῦσιν, ad 2, 2, 15. —
 ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθύντες, in 6, 5, 22. ἐς τὸν ἵππόδρομον συν-
 δέοντες 8, 6, 17. ὑπηγάγετο - εἰς εὐνοίαν, ad 2, 14, 8. v. ὑπ.
 — Porro, ubi c. verbis eadem pr. eis repetita, 1) his quidem,
 in eadem §. ἐπαυελθὼν εἰς - εἰς λεπτότητα ἡσυχίᾳ. 1, 17, 1. 2, 3,
 25. 2, 4, 18. 2, 7, 1. 6, 5, 15. sed vicinius εἰς τε - καὶ εἰς
 2, 8, 10. 4, 8, 20. 8, 5, 7. at in summa vicinia, εἰς τὴν
 Ῥώμην εἰσῆλθαι, εἰς τε λ. 1, 7, 12. 3, 13, 8. 5, 5, 9. 5, 8, 18.
 — † c. eodem v., ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος, - ἀνῆλθεν
 εἰς τὰ βασίλεια 2, 14, 4. c. v. simili, εἰς τὸ τοῦ Δ. τέμ. ἀνελ-
 θὼν, - ἐπαυῆλθεν εἰς τὰ β. 3, 8, 7. κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον,
 ἀνελθὼν τε εἰς λ. ib. 11. Οὐτιῶντες - εἰς τὴν πόλιν, εἰς τε τὸν
 νεῶν ἰόντες 5, 3, 17. †† c. uno tantum v., at duobus subfi.
 οὐκ εἰς τὴν - τύχην ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ - σπάργανα 7, 1, 5. —
 †† καταγαγὰν εἰς -, ἐς τετράγωνα ἑταῖε λ. 8, 1, 5. ἐς βάθος -
 εἰς μῆκος 4, 15, 12. cf. 1, 13, 13. 4, 8, 9. 6, 5, 22. 8, 5, 3. —
 2) ter, εἰς τὴν Ῥώμ. - εἰς τε - εἰς τὴν λ. 1, 7, 12. 3, 5, 16. 5, 6,
 17. †† ἐς Ῥώμ. - εἰς τε - εἰς τὴν Ῥώμ. 8, 12, 19. 19. 19. †† c.
 uno v., at duob. subfi. ἐς κωλ. - ἐς ἀντισ. - ἀλλ' ἐς 8, 8, 12. —
 †† ὡς ἐπέπευσεν εἰς τὸ -, ἐς τε - εἰς γῆν 4, 4, 12. 3) quater, ἐς
 αὐτὸ - εἰς Φυγῆν. εἰς δίωξιν δε - ἐπεισελθεῖν -, εἰς τὸ 7, 2, 15. —
 Tum eis c. aliis praepp. in opp. a) ἀπὸ - εἰς 1, 6, 4. 7, 5, 8. —
 † ἀπὸ - ἐς - εἰς 3, 7, 2. b) ἐκ - εἰς 1, 11, 5. 1, 13, 12. 3,
 10, 12. 5, 1, 14. 6, 1, 5. †† ἐκ - εἰς -, ἐξ - εἰς 7, 1, 3. c)
 ἐκ - ἀπὸ - εἰς -, ἀπὸ - ἐς 4, 2, 22. ἐξ - ἀπὸ - εἰς 7, 3, 9. ἀπὸ -
 ἐκ - εἰς 6, 2, 4. 19. Per loca dubiae tum lectionis, τοὺς ἐλέ-
 Φαντας - εἰς πομπὰν λ. pompae 2, 11, 13. tum classis, quoad
 portionem, ἱεροῦ ἡ θροῖσα ἐς συγγραφὴν, ad conscribendum 1, 1,

4. αὐτὸν εἰς θάνατον ἤτουν, ad necem 1, 12, 11. ἄφρουσι ἔμμενος εἰς τὸν τετελευτηκότα, in 4, 2, 10. ἢ οὐδ' ἂν εἰς ὑμᾶς ἦλθεν, ad vos 2, 8, 3. διὰ κρημνοῦς εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρώγεται, in profunditatem 8, 1, 15. si iungitur εἰς βί. c. v. ἀπ., sed, per se sumtum, p. per prof.; de modo et mensura, it. in periphrasi gen., p. βάθος μέγιστον. Per notiones singulares, partim in supplementum ad priora, a) τὰς οὐσίας μαρτυρεῖ εἰς τοὺς στρατιώτας, militibus 1, 17, 3. ut Lat. in p. inter. πᾶς ἐγὼ εἰς ἐνότερον ὕμῶν νημηθεῖν λ. inter 4, 3, 18. b) ut Lat. in p. adversus, sensu inimico, post subst. αἱ τῶν - διαδοχῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους ἔβρεις τε καὶ βίαι, erga 1, 5, 6. 4, 13, 4. post v. ὑβρίζοντα εἰς τὰ 4, 5, 12. ἐς τὸν ὄριον ἀσεβήσαντας 2, 15, 16. εἰς οὓς - ἠρέβητε, in quos 5, 6, 16. τιμωρίαν - ἐφ' οἷς εἰς αὐτὸν ἡμαρτήκεσαν, in 7, 9, 21. εἰς Γερμανοὺς, in Germaniam 6, 7, 11. contra Germanos, cf. 6, 8, 18. 7, 8, 21. sed, sensu amico, post subst. τὴν στρατὸν τὴν εἰς τὸν παῖδα, erga 1, 17, 6. διὰ τὴν - ἐς τὴν πόλιν τιμὴν 4, 9, 10. in oppidum; τὴν Λιβύαν εἰς αὐτὸν σύμπτοισιν, erga se 7, 6, 6. c) ἀπ' οὐχῶν ἐς μυροῦς, ad 5, 3, 12. neque ad; ἐς γόνυ βραχυμένοις, genu tenuis 7, 2, 11. c. praep. alia, in opp., ἐξ ἐωθινοῦ εἰς ἑσπέραν λ. ad 4, 15, 10. †† d) εἰς οὐρανὸν ἀναβῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17. per - εἰς ὕβριν καὶ παροῦσαν λ. in dedecus 5, 8, 1. e) ἐς τὸν ἱππόδρομον - ἐβλασφήμουν, in circo 2, 7, 5. apud - f) σκωφάτων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, ob 4, 9, 5. g) ὡς εἰς πᾶν χωρῆται (αὐτὴν, τὴν Θήμην,) τὸ στρατιωτικόν, per 5, 3, 21. h) χοῦ - ἐς αὐτὰ σῶρευ-σέντος, humo superaggesta 8, 4, 11. super - †† dupl. sensu c. dupl. v. εἰς αὐτὸν ὁ ἐναυτὸς ἀρχεται τε καὶ παύεται, in ipso 1, 16, 6. cum quo, per quem.

εἰσάγειν, phys. de pers. c. acc. pers. amice, τὸν - εἰσάγαγον, intro-duxerunt 5, 12, 3. c. praep. eadem, εἰς τὸ δωματίον εἰσάγαγον (αὐτὸν,) introduxit ib. 18. sed hostiliter, μήτε εἰσάγαγον τὸν στρατόν, adduxit 6, 5, 13. c. praep. μέχρι τὴν πληθὺς - τὸν αὐ-τῷ εἰσάγαγε, add. 7, 2, 2. Pass. de pers. phys. et amice, cum praep. eadem, εἰσάχθησαν εἰς αὐτόν, introduci ad 3, 12, 2.

εἰσβολή, phys. de actu, hostiliter, cum praep. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰς-βολῆς εἰσέρχεται. Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. irruptio. † trop. de re s. loco, c. gen. loci. Εἰσέρχοντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολάς, aditus, 3, 6, 23. i. q. εἰσόδους.

εἰσδέχεσθαι, phys. de pers. pass. c. adv. ῥαδίως εἰσδέχθησαν, intro-recepti sunt 7, 6, 18.

εἰσδραμεῖν, phys. de pers. c. praep. εἰσδραμοῦσα πρὸς τὸν βασ. cum accurrisset ad 1, 13, 2. v. εἰστρέχειν.

εἰσείμι, ab εἶμι, phys. de pers. c. praep. εἰσεῖναι μέχρι τοῦ δ. intra-re 3, 11, 12. c. praep. eadem, εἰσίνοντι ἐς τὴν Ῥώμ. ingredienti Romam 8, 7, 22. c. adv. ἰατροί, εἰσίνοντες ἀνάσσει, ingredien-tes 4, 2, 7. ad egrotum. Med. c. praep. eadem aliis que ad-iunctis ex adv. et particip. modi, εἰς Ῥώμην νόσῳ λαμβάνοντες εἰσῆσαν, ingressi sunt 2, 12, 2. trop. de re, c. acc. pers. τὸ Σεβήρου ἐπιχειρῶντα εἰσεῖν αὐτοῖς, succurrebat ipsis 8, 3, 4. subire, in mentem et memoriam venire s. redire, recordabantur exempli.

εἰσελάθειν, phys. de pers. c. praep. eadem, hostiliter, εἰσελάσας εἰς τὴν Παρθυσίων γῆν, ingressus regionem 4, 11, 3. † εἰσε-λάθειν εἰς τὴν Καρχηδόνα εἰσέλθον, ingressum Carthaginem 7, 9,

20. p. inf. sed amice, εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθεν, Romam intravit 3, 8, 5. simul c. alia praep. ὡς εἰς, εἰς τὴν πόλιν σὺν τῷ στρατῷ, postquam intraverat urbem 4, 8, 20.

εἰσέρχασθαι, phys. de perf., universe, c. praep. eadem, ab antiquo act. εἰσελεύθω f. εἰσελθῶ, εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, amphitheatrum ingressus est 1, 15, 15. εἰς τὸ συνέδριον εἰσῆλθον, intrarunt 7, 11, 5. † simul c. nominat. modi, εἰσελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκτικόν, ingressum in 7, 9, 20. cum praep. al. εἰσῆλθας διὰ πάσης τῆς - οἰκίας, ivit 3, 12, 1. τὸν Λαῖτον, ὅμα τῷ Ἐκλέκτωρ εἰσελθόντα, ingressum 2, 1, 15. cum adv. ἀνωλύτως εἰσῆλθεν, intravit 3, 12, 18. cum adiuncto modi e particip. εἰσῆλθον, ὄγοντες τὸν λ. ingressi sunt 2, 2, 11. sed absf. ὁ δὲ, εἰσελθὼν, λ. ingressus 3, 12, 4, 4, 5, 2, 1, 1, 17, 24. Sed hostiliter, μήτε εἰσελθὼν, qui nec ingressus est 6, 5, 18. in hospitium. ὁ εἰς. στρατός. ib. 20. qui intraverat exerc. 6, 6, 1. c. praep. εἰς Καρχηδόνα εἰς. Carthaginem ingressus 7, 9, 22. Med. ab antiquo act. εἰσελεύθω, amico, εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, curiam ingressurus 5, 5, 9. c. adv. μηδένα ἐκείθεν εἰς. introitum esse 1, 17, 4.

εἰσνομίζειν, phys. de perf. c. acc. et rei et perf. πάντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας - εἰσνομίζαντες, importantes 5, 3, 26. in castra. Pass. de re, cum dat. perf. μηδὲ ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς - εἰσνομιζομένης, quod nec alimenta ipsis importarentur 8, 5, 9. Med. de perf. c. acc. rei et praep. μετὰ πολλῆς προνοίας τὰ ἐπιτήδεια εἰσενεμίσαντο, importaverant 8, 2, 15.

εἰσόδος, phys., p. actu, de perf., amico sensu, c. adi. utr. sexus, ῥαδία ἢ εἰς. αὐτῇ καὶ ἀνάλωτος, aditus 1, 13, 2. ἐπιτελέσαντες τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς βασιλικαῖς εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. sed inimico, c. praep. f. adiuncto temporis, τὰ πρὸς τὴν εἰσόδου εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, irruptionem 7, 2, 19. Sed p. re f. loco, c. praep. et gen. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους αὐτοῦ, (ταῦ ὕδατος,) eius in castra meatum 7, 12, 8. at c. solo gen. rei f. loci, ἦλθον μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς συγκλήτου, aditum 7, 11, 3, 1, 8, 12. ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰσόδῳ, in regiae vestibulo 4, 2, 5. ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰσόδοις, ad portas urbis 2, 14, 4. ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκῶν εἰσόδους, aedium fores 1, 12, 16. c. folis adi. ἐπὶ τῇ αὐλῇ, ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰσόδοις, aditus 2, 5, 4, 4, 1, 9. ianuarum 8, 8, 13. † urbium, ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις, in portis 4, 8, 19. † regionum, τὰς εἰς. πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι, aditus 3, 1, 5. trop. c. gen. rei et adiuncto, τὴν ἀρχὴν παρέξιν καὶ εἰσόδον ἀριστοκρατίας 2, 14, 6. aditum, introitum, i. occasionem.

εἰσπηδᾶν, phys. de perf. absf. εἰσπηδήσαντες, irrumpentes 7, 5, 6. in aedes f. diaetam.

εἰστίπτειν, phys. de perf. c. praep. eadem, εἰσέπετον εἰς τὴν πόλιν, subito intrarunt urbem 8, 6, 16.

εἰσπραΐς, trop. c. gen. rei, ἐποιεῖτο χρημάτων εἰσπράξεις, exactiores 7, 4, 3.

εἰσπράττειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὰ χρήματα, exigere 7, 4, 5. τιμωρίαν 7, 9, 24.

εἰσρεύω, phys. de re, c. praep. eadem, τοὺς εἰσρέοντας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγούς ὕδατος, in castra fluentium 7, 12, 7.

εἰστέλλω, phys. de perf. c. praep. eadem, ὅσοι ἦσαν εἰστέλλοντες εἰς τὴν ἀντιπαρθένα, peneitabant intra C. 7, 9, 17.

εἰσπρέχει, phys. de pers., sensu hostili, abf. ὁ δὲ, εἰσδραμῶν, int
se conciliens 1, 17, 25. εἰσδραμόντες οἱ στρατιῶται, irrumpunt
8, 13. sed amice, εἰσδραμῶν, curriculo ingressus, 1, 9, 7.
scenam. c. praep. eadem, τὸ παιδίον, εἰσδραμόν εἰς τὸν θάλαμον,
cum se coniecisset in 1, 17, 7.

εἰσφάσσειν, med. phys. de pers. c. acc. rei et adv. τροφὰς πλείον
συνήθως εἰσφάσσομενοι, cibum capientes 6, 6, 2. ingerere s. po
rigere sibi.

εἰσφράττειν, phys. de pers. c. acc. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰσόδους ο
τοῦ, (τοῦ ὕδατος,) obstruentes 7, 12, 8.

εἴτα, adv. ordinis, in relat. tacita, dein 1, 6, 8. sed in disen
6, 8, 3. post πρότερον μὲν et ἐν ἀκμῇ δὲ λ. it. cum alio ad
simul, ὡς πρότερον ἀπατῆσαι βούλεσσε, εἴθ' οὕτω φανείσαι, dein
sic 2, 1, 22.

εἴτε, una voce, in relat. varia, semel positum in med. orat. Χο
ματα, εἰς εὐθ. ἀδριοιζ., εἴτε θεάτροις ἢ παν. ἀ. sive 7, 3, 13. ε
- ἢ καὶ λ. utrum - an 8, 3, 21. sed repetitum, ab init. ε
γάρ - εἴτε, sive - sive 4, 4, 1. c. diverso modo verb., cum ind
δοει et simul c. opt. prael. δικαζ. at in med. orat. εἴτε, ἐκ
σίως, εἴθ' ὑπὸ λ. 3, 8, 4, 4, 12, 9, 4, 13, 17, 7, 10, 9. ser
sen 7, 1, 18. c. al. syn. εἴτε - εἴτε - ἢ λ. sive - sive - aut
7, 6. aut - aut - aut - 8, 7, 17. εἴτε - εἴτε καὶ λ. sive - si
etiam 1, 14, 4, 5, 3, 18. †† εἴτε - εἴτε καὶ - εἴτε καὶ λ. si
- sive - sive etiam 1, 9, 12. †† εἴτε καὶ - εἴτε καὶ λ. sive - si
etiam 6, 8, 11. †† εἴτε τινὲς - καί, si qui - sive qui mittere
tur 3, 2, 18. ubi leg. dividendo εἴ τε λ. et copulam mer
praemittas, et ad sq. καὶ referas.

εἰωθα, caet. v. εἴω.

ἐκ et ἐξ, A) de materia, τῶν ἐκ Φιλύρας ἡσχημένων, de tilia
17, 1. ἔργον - γεγεννημένον ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadra
8, 4, 4. τὰ ἐκ βυσσῶν καὶ ξύλων (ὄπλα), coriacea et lignea
4, 27. B) de causa, ἐξ αἰτίας τοιαύτης, de causa 1, 11, 1.
12, 7. v. αἶτ. - ἐκ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, ex 2, 7.
— ἐκ διαφόρου - γνώμης, diverso consilio 1, 13, 5. ἐκ - π
αιρέσεως - καὶ - ἐλπίδος - ἀνεπειθόμην, consilio et spe 2, 8, 3.
ἐκ προαιρ. fronte 3, 4, 16. ἐξ ἰσοτιμίου φιλοτιμίας, ambitio
3, 6, 10. ἐκ - διαβολῆς, ex 4, 6, 5, 7, 3, 8. ἐκ - προφ
σεως, ex 7, 4, 2. ἐξ ὑποψίας λ. propter 8, 5, 14. ἐκ τοῦ σ
μοῦ, ex 1, 14, 4. propter. C) de ortu s. origine, τὸν ἐκείνης
γονον ἐκ τῆς θυγατρὸς, nepotem ex 5, 7, 1. συμφορὰς ἐκ σ
σεως, ex dissidiis ortas 3, 13, 8. D) de tempore, ἀνωθεν
τριγώνιας βασιλείας, a tertia iam stirpe 1, 7, 5. †† ἀνωθεν
τινος - διαφορὰς, dudum, ex 7, 9, 5. quo Bg. cominate addi
tatur in classem pr. de causa. †† ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρ
ἀνατραφεῖς, inde a maioribus 2, 14, 2. ἐκ προγόνων εὐ γεγ
νότα, inde a maioribus 3, 5, 5. iam antiquitus 7, 7, 12.
ρήνη ἐκ παίδων ἐντραφεῖς, inde a pueris 6, 2, 7. v. π. it. cu
pron. relat. ἐξ οὗ λ. ex quo 2, 11, 9. ἐξ οὗ περ λ. ex q
1, 1, 5, 3, 6, 7, 8, 12. ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23, 4.
2. E) de loco, συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλ. ex 1, 15, 2, 6, 3, 2.
12, 2. τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα, Romā 2, 7, 10. ex ur
B. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ στρατιώτας, Illyricos milites 6, 7.
— ὥσπερ ἐξ ἀκροπόλεως λ. ex 1, 6, 8, 7, 1, 9. ἐξ ἀσφαλ
λ. ex tuto 1, 12, 17. de tuto loco 1, 15, 5. ἐκ τῶν - πόλεω
ex 2, 14, 12, 3, 2, 19, 3, 4, 11. ἐξ ἀγρῶν 7, 4, 12, 8, 2, 1

— τῶν δὲ ἀνατολῆς ἀνέγεται, et orientibus locum 3, 8, 15, 7, 9.
9. ἐκ τῆς Ὀσσορην γάρρας, ex 6, 7, 17. Τῷ δὲ flatu f. con-
ditione, ὡς πολλοὺς - ἐκ πλουσίων ποιῆσαι πένητας, ex 7, 12, 13.
of. 2, 14, 5. G) de multis, 4, 4, 17. ἐκ πολλῶν ἀποκα-
ταίνω, e multis 6, 6, 5. (ex mult. 7, 9, 17.) πολλῶν καὶ ἐξ ἀκείνης
τῆς φύσεως, ἀπὸ αὐτῆς αὐτῆς, 4, 17. τῶν ἐκ τῶν πενήτων λ. 3,
2, 18. — τινες δὲ αὐτῶν λ. ex iis 5, 3, 18. — † τοῦ μὲν γένους ἐκ
τῶν τῆς γενεᾶς τοῦ ἐπιφανοῦς ἢ a facie et ordinis p. 1, 1, 1, 1, 1, 1,
7, 6. ex facie s. p. 1,
τοῦ γένους, apud posterus eius 6, 2, 20. sc. οὗτοι, ap. eos, qui
erant ex - H) de dignitate, ἀλλὰ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγ-
γενήσεως ἀπαγορεύει, g. n. ex 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1,
— οὕτω μὲ ἐκ τῆς ὑπερόχου τάξεως, ex 3, 1, 10, 7, 7, 10. — † ἐκ
τοῦ ἱστοροῦ ταύματος τοῦ νεανίας, senatorii ordinis inventum
7, 15, 13. — † ὅτι ἔχει ἐκ περιλήψεως βασιλέας, ex 8, 8, 2. I)
de modo, ἐξ ἀντιστάσεως - σφραῖλαι, collata acie 1, 10, q. 5, 4, 6.
v. dnt. in acie f. solo abl. d. — ἐκ παρὰ τῆς ἀριστερῆς ἀγωνίζεσθαι, acie
ib. 9. — ἐξ ἐπιβουλῆς - γεγενημένη, mul. li de 2, 5, 12, 2, 7, 11.
per insidias 4, 5, 13. — ἐξ ἐπιβουλῆς ἢ θυμῶν, incutendo - fu-
gimur 6, 5, 14. — ἐξ ἀπαρχῆς, ex parte 6, 1, 8. — ἐξ ἐπη-
μέλει, per inuriam 6, 1, 13. — † ὥστε ἐκ μιᾶς συνῆς - ἀνι-
στάντες, una voce 1, 4, 11. — † opp. syn. ubi om̄s ἐξ ἀλλήλων
μὴ διαφέρουσιν, προστίθημι δὲ εἰς αὐτὰ λ. affertur - beneven. huius 3,
7, 5. — † c. verbum inhi. ἐκ τοῦ ἀρπάζειν λ. ex rapiendo 2, 3,
27. — ἐκ τοῦ μέρεος εἶναι λ. ex eo, quod nemo sit 2, 8, 7. —
ἐκ τοῦ μὴ ἀδιδόναι, ex eo, quod 6, 3, 9. Sed c. verbis promi-
ssis, συνεβήθησαν - ἐκ τῶν λ. ex 1, 11, 11. — ἐκ τῆς ἀπερίστατης
ἐπιστάσεως, eventus ib. 12. τὸ στρατιωτικὸν ἤθος ἐκ τῶν ἐκεί
ερασιπόων, de 3, 1, 6. (ἔτα ἡμεῖς καὶ κατέμαρτον ἐξ - συμφορῶν, ex
4, 4, 18.) ἐξ ἐκέρων τῶν φαυλῶν - ἐκέρδαμεν, ex ib. 12. τὸ
αὐτοῦ ἧθος ἐκ τῶν ἑργῶν βούλοιο, factis 3, 5, 11. — † ἐκαστος
ἐπαφόρητο δοράτια ἐκ κορυφαίων, verabula 7, 9, 12. qui Bg. inn-
kicti dor. ἐκ κν. — † ἐκ γὰρ ὡν διέκριται - ἡλίτια, pro meo af-
fectu 1, 4, 6. pro eo, ut sum affectus. f. ex eo modo f. animo,
quo affecti sum. Nominalim c. v. ἔχον 5, 3, 9, 8, 3, 15. v.
ἔχ. it. c. v. εἰλι, ubi v. Sed cum verbis, c. imp. f. e praep.
alia, λέοντων ἐξ υπογαίου ἀναρχίης εἶναι, ex 1, 15, 13. — † ἐκ
τῆς Αντιοχείας ἀποδοράσκειν, ex hui. 3, 4, 13. — ὑποδέχεσθαι ἐκ
τῶν ναῶν - τὰ χρέματα, ex 4, 4, 18. — οἳ ἐκ τῶν ἀγγρῶν καταελ-
λυθέντες, ex 7, 4, 12, 2, 14, 12, 6, 7, 17, 1, 14, 11. — c. ver-
bis item, sed opp. alia praep. — ἐξ οὐρανοῦ κατ. eis λ. coelitus 1,
11, 3. ex 1, 15, 12, 3, 10, 12, 5, 1, 14, 2, 4, 3, 6, 1, 5, 7, 1,
3. — † c. alia praep. simul syn. — ἐξ ἀνατολῶν - ἀπὸ τε μεσημβρίας
eis Πάρινας, ab 7, 3, 9. — † ἐξ ἐλθόντος εἰς ἑσπέραν λ. a mane 4,
15, 10. — ἐξ - παραγωγῶν πρὸ λ. ex 5, 1, 16. ἐκ πολλῶν ἡρμο-
νιών, ὥστε κατ' ἀκολουσίαν ἐπὶ λ. per 7, 5, 4. — ἐξ εὐγενείας -
ἐπὶ λ. a 8, 7, 10. — fi. per f. alia dubiae classis, φόρον ἐξ
ὀμότητος - νέσαζαν, ex crudel. 1, 4, 11. per f. propter. — τυ-
ρός ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαφρούετος, terrie motu 1, 14, 4 per f. pro-
pter. — † τὸ πῦρ ἐκ τῆς νύκτος πολλοὺς ἐκ πλουσίων ποιεῖν πέ-
νητας, de nocte ib. 5. nocte, per noctem, noctu, f. ob; — † τῇ
ἐκ τοῦ παρόντος πλήθει ἀνάγκη, coacti, propter 2, 2, 22. sc. οὗ-
τοι, per necessitatem, quae imponitur a p. vel. mult. τῶν εἰδών,
ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμίασεως λ. quantum vaporibus 5, 7, 15. a f. ob
quatum vapor.

Μακρίνου, nihil suspicabantur de insidiis 4, 13, 15. insidias a M. i. e. inf. Macrinii. †† διπλῇ κερήσθαι συμφορᾷ, ἐν τε ὧν πατόνθεσαν -, ἐν τε ὧν ἐπυνθάνοντο, cum ex eo, quod - tum ex eo, quod 6, 7, 7. secundum - f. ob. †† ὑπάρχειν - ἀφθονίαν ἐν - πλεονεξίᾳ, ut adesset copia magno apparatu 8, 5, 7. a f. ob. †† ὃ ἦν μόνον ἐν τοῦ παραβρέοντος ποταμοῦ ποτὸν, ex, ib. 17. †† εἰ τινες ἦσαν γέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀνασημάτων, in donariis 8, 7, 4. e numero donariorum. †† διὰ τὴν παρούσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praesentem imperii statum necesse erat ib. 5. propter praesentem imperii formam, quae per necessitatem tunc erat f. obtinebat. I.) repetitum in vicina, partim et diversa notione, τὴν προσηγορίαν λαβεῖν - ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, a delapso coelestis simulacro 1, 11, 3. οὐκ ἐκ τῆς - οἰκίας, ἀλλ' ἐκ λ. ex 1, 16, 8. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ - ὑπηρεσίας, λ. non consulto, - sed ministerio 7, 8, 25. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλὰ ἐξ - ἀνάγκης λ. ex 8, 3, 15. τὸ - ἀσφαλὲς ἐν τε τῆς - γνώμης, καὶ ἐν τῷ μὲν εἶναι λ. ex voluntate - ex eo, quod 2, 8, 7. 6, 3, 9. †† ἐν αὐτῷ - τῷ φιλοχρημάτων ἐξ ἀδικίας φόνων ἐν τῆς τυχεύσεως αἰτίας, ex iniustis caedibus et qualibet de causa 3, 8, 14. cupiditas pecuniae, quam satiabat per iniustas caedes, patratas f. quas patrabat ex quavis causa; - οὐ γὰρ ὁμοῖον - τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, quod a Peris impenderet periculum, quale quod a G. 4, 7, 9. cf. ib. 7, 8, 7, 5. 1, 14, 5. ἐν μικρᾷ προφάσει - ἐξ αἰτίας τοιαύτης, exigua occasione - ex causa 7, 4, 2. M) positum in periphrasi, a) p. adv. c. praep. alia syn. opp. εἰ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - μετὰ πειθοῦς λ. necessitate - obsequio - 1, 4, 12. necessario; τῶν δ' ἡδονῆς λ. τῶν δ' ἐξ αὐ. λ. 6, 3, 8. † τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγὰς, incurfus et rapinas, 7, 9, 3. † ἐκ τοῦ ἀγρίου ὑπερτεροῦ λ. divinitus 6, 6, 9. a superiore, praestantiore, potentiore natura; ἐκ τοῦ πλείου μέρους λ. maxima ex parte 8, 2, 11. † πατρίδα, μέλλουσιν ἀρθῆναι καὶ ἐκ Σεραλίων ἀπόλλυσθαι 8, 3, 5. funditus. †† ἐκ τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ††† θηρίων ἐξ ἀντιπάσεως μάχης ἐπαίδευστο, cum bestiis cominus decertando instituebatur 1, 13, 17. pugnas cum besti. cominus instit. f. quae cum besti. fiunt f. ineuntur cominus, sc. γινόμενας. — b) p. adi. τὴν ἐκ συστάσεως μάχην, statariam pugnam 4, 15, 9. ††† τὰ ἐξ εἰθους διοικήσαι, consueta officia 4, 12, 12. c) p. gen. subst. ὡς δὲ τι σκευὲς τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, aliquid ex cubiculi supellectile supervacaneum 2, 1, 2. aliquam supellectilem cubiculi supervacaneam, p. τῶν τοῦ θαλ. - πρὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκ γένους ὀνόματι λ. ex familia 2, 6, 16. familiae, it. genile; ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου ἐπατριδῶν 2, 15, 2. e patriciis senatoriis, cf. supra de dignit. †† διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος λ. metu Severi 3, 4, 17. d) p. verbo, ἐξ ἀναγνώσεως ἐλθὲς τοιαύτης, legendo 7, 8, 5. legens, recitans. N) per significaciones exquilitiores, a) ὅπως αὐτὸν μὴ τι δεινὸν ἐκ τῆς - ἀρχῆς - πάθοιεν, ex - 2, 6, 5. a - it. in sqq. locis, ἀρχὴν - λαβὼν ἐξ λ. orta de - 7, 11, 1. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, a principio 5, 1, 3. 7. b) τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de 8, 5, 22. c) οὗς ἐκ περιόδου χρόνου λ. redeunte tempore 1, 9, 5. ἐκ περιόδου, redeunte vice 3, 11, 12. secundum f. per f. post quosdam temporis ambitus.

ἐκαστος, Masc. de pers. abl. nat' ἀξίαν ἐκόςου, cuiusque 2, 3, 23. — eodem casu c. nomine, vel subst. ἐκόςῳ σφατῶντι λ. unicuique

2, 6, 15. vel adi. f. particip. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηρομένον, unumq. 7, 11, 14. e. - c. verbo, per casus deinceps singulos, partim divulsos a verbis suis, ἕκαστος - ὑποκρίνεται, quisque 1, 10, 12, 2, 3, 21. 2, 6, 5. unusquisque 8, 6, 18. — †† repetitum in vicinia, ἕκαστος, φθᾶσαι θέλων, - ὡς ἕκαστος οἶός το ἦν, - ὑπὴντων, quisque - quisque 1, 7, 4. ubi et simul per synthesin sing. c. v. plur., ut 2, 5, 4. cf. 2, 6, 15. ἕκαστον - ἀπονέμων, cuique 2, 4, 5. † ἐπεῖσε - τὸ σῶμα - ἕκαστον φράττεσθαι, λ. quemque 7, 11, 14. m. †† ἐκ τε ὧν ἐπυρδάνοντο τοῖς οἰκείοις ἕκαστος - ἀπολωλότας 6, 7, 7. libero ordine, pro ἐκ τε ὧν ἐκ. ἐπυρδ. suos quisque domesticos. †† c. pron. relat. eodem casu, οἱ λευχεῖ-μονοῦντες - δεῶν πατρίων ἕκαστοι προσεκόμιζον ἀγάλαματ' 8, 7, 4. — ὡς ἕκαστοι διετέτακτο, singulis 1, 9, 6. cuique 1, 10, 11. 8, 4, 17. — ἕκαστος - ἀπέπειψεν, unumq. 5, 2, 6. quemque 6, 6, 8. — Per singularia quaedam, in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque 1, 14, 5. τοιαῦτα - λέγων καὶ πρὸς ἕκαστους καὶ κοινῇ, singulis 8, 3, 16. †† c. pron. simul alio, καὶ πληθεὶ σύμπαντες καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον λ. et universi et singuli 2, 10, 9. cum gen. persf. ἕκαστός τε ᾤετο μάλιχα τῶν λ. quisque 5, 2, 3. πρὸς ἕκαστον τῶν λ. unumquemque 7, 6, 5. †† do duobus tantum, ἕκαστος - ἀνδείκνεν, uterque 8, 8, 7. pro ἐκάτερος. † simul c. gen. persf. ἕκαστοι τῶν κολακισούντων λ. hinc inde adlatores 5, 13, 14. Sed de re, tum Fem., c. subst. eodem casu, ἕκαστης ἡμέρας, quotidie 7, 5, 6. 8, 4, 19. τὰ καθ' ἑκάστην πόλιν αὐτῶν λεχθέντα, apud quamque civitat. 2, 15, 11. tum Neutr. ἦρος ἀρχῇ ἕκαστον ἔτους, quotannis 1, 10, 11. 5, 3, 9. 5, 6, 13. χωρὶς ἕκαστα λ. singula 2, 15, 11. † c. gen. rei, ὡς ἕκαστα τοῦτων πέπρακται, singula 1, 1, 11. †† ἐμπιπρᾶν δοῦς ἔξουσίαν τοῖς στρατιώταις, ἀρπάζειν τὲ ἕκαστον, ὃ δύναται, λ. quod quisque vellet 4, 11, 11. qui Bg. sumserit pro masc. acc., post dat. τοῖς στ. simul copulato, dum procedit et p. neutr. ἕκαστος, c. variis v., semper 1, 17, 23. 3, 10, 6. quotidie ib. 15. 5, 2, 9. 5, 5, 16. 7, 12, 4. identidem 3, 10, 16. 4, 2, 7. subinde ib. et 5, 4, 7. assidue 2, 1, 14. 5, 2, 6. indies 7, 12, 6. † repetitum in vicinia 3, 10, 15. sq. sed bis 4, 2, 7. ἐκάτερος, masc. de persf., c. gen. persf. ἡμῶν, uterque 5, 6, 10. 4, 3, 18. sed absf. τὴν ἐκατέρου ἀρχὴν, utriusque 4, 3, 13. ἐκάτεροι λ. utrique 2, 4, 8. † ἄδουσι δὲ ἐκάτεροι, utrinque 4, 2, 10. it. c. explicat. 1, 13, 10. sq. οἱ μὲν στρατιῶται - ὃ δὲ δήμος. Sed de re Neutr. c. subst. rei, eodem casu, ἐκατέρου τοῦ πληθους, utriusque 1, 13, 6. ἐξ ἐκατέρων τῶν χοιχείων, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua. ἐκατέρωθεν, proprie, de loco, cum gen. rei f. loci, τῆς κλίνης ἐ. καθ' ἑξῆς, circa lectum utrinque 4, 2, 5. sq. explic. ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει λ. sed absf. ἐν. τοὺς ἵππεῖς παρατάξαντες, utrinque 4, 15, 3. 5, 6, 18. sq. 8, 1, 5. sed improp., de persf. ἐκ. πεσεῖν ἰκνοῦς, utrinque 1, 11, 5. 1, 12, 19. 2, 15, 11. 6, 6, 10. † πολὺ δὲ τι πληθος ἐκ. πεσεῖν, sq. καὶ Ῥωμαίων μὲν -, τῶν δὲ βαρβάρων λ. 7, 2, 14. 3, 7, 15. 5, 4, 14. ὡς συνέβαλεν ἐκ. τὰ στρατεύματα 3, 2, 3. †† sq. praep. ἐκ. ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὁρμῶμενοι, ex utrisque urbibus ib. 19. utrinque ex urbibus, i. ab utraque parte f. utrinque illi exercitus, intra urbes istas ex-cepit. ἀντιστρατοπεδευσάμενοι ἐκ. 3, 4, 8. παρορμίωντων ἐ. τῶν στρατηγῶν ib. 3, 10, 7. †† ἐκ. γένους πληθος - ἐπειδὴ, utrumque 8, 8, 9. †† συνέρχεται ἐ. ὁ στρατός, utrinque 3, 4, 4. a parte

- Nigri et Severi, f. ex iis locis, urbibus, castris, ubi exercitus erat. — c. dat. v. diserto, c. dat. a. solo, αὶ Καίσαρος πρὸς Πομπήν, f. exarctatus Ρωμαϊκῶν μάχαι, utrinque 3, 7, 18.
- ἐκατόμβη, c. dat. ἐκατόμβας κτελεῖν παρασκευασθῆναι, hecatombas 4, 8, 17. facit de a plurimum animantium. ἔθνε, hec. 8, 6, 18. ubi fuerint ipsa animantia; πολλὰς κατέβυσε, victimas multas ib.
20. † c. gen. animant. ταύρων καὶ πρὸ βατῶν πολὺ πλῆθος κατέβυστε, hec. 5, 5, 16. ubi explic. fit in πολ. πλ.
- ἐκατόν, propr. λέοντων λ. centum 1, 15, 13.
- ἐκατοντάρχης, c. gen. perf. τῶν σωματοφουλῶν, centurio 4, 15, 2. — abi. σὺν ἐλίγοις ἐκατοντάρχαις 5, 4, 12. 8, 3, 3. ἐκατοντάρχας τινὰς 7, 6, 11. sed in relat. diserta, χιλιάρχην ἐκατοντάρχας τὴν 6, 9, 13.
- ἐκατοντάρχος, i. q. pr. abf. τῶν ἐκατοντάρχων 5, 4, 15. 7, 1, 11. — cum relat. diserta, τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἐκατοντάρχοις 2, 13, 5.
- ἐκατοντάς, c. gen. anim. θηρῶν ἐκατοντάδας ἀνείλε, centurias 3, 8, 15.
- ἐκατοστός, de re, ἐντὸς ἐκατοστοῦ σημείου, centesimum 2, 13, 18.
- ἐμβαλκεσθαι, med. trop. de perf. πᾶς ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι εὐκῶς, ἐμβαλκεσθαι, ebacchabatur. 2, 2, 5. exultare gaudio, vehementer lacuari, f. χαρᾶ. c. adv. (ὁ Ἀντωνῖνος, Heliog.) ἐνθῶς ἐμβαλκεσθαι 5, 5, 4. agere cum furore, indecenter, nimio cum gaudio et fervore, in sua re sacra; sq. explic. †† de re potius, quam perf. c. praepr. et adv. πάντων δὲ αἰτῶ τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν εἰς ὕβριν - ἐμβαλκεσθῶντων, cum omnia in dedecus debacchando vertenterentur 5, 8, 1. per furem contenta, violata, polluta; † pass. at c. adiuncto et opp. τὰ μὲν ἀνδρείᾳ καὶ τεμνὰ τῶν ἔργων φοβερά, - τὰ δ' ἀνείμένα καὶ ἐμβαλκεσθῶντων, ὥς ἡμεῖς, οἱ ἡδονῆς ἔχουσι, ebacchantia 7, 8, 15. Bg. p. med.
- ἐμβάλλεσθαι, pass. phys. vel trop. de perf. cum gen. loci, τὴν κέρην ἐμβληθεῖσαν τῶν βασιλείων, eiectam palatio 6, 1, 21. exportatam vi; c. praepr. simul, Κρόνου, ὑπὸ Διὸς ἐμβληθέντα τῆς ἀρχῆς, pulsus regno, 1, 16, 3.
- ἐμβιάζεσθαι, med. phys. de perf. c. acc. perf. ὃν ἐξεβιάσαντο, quem cogissent imperare 8, 8, 17. πάντων αὐτὸν ἐμβιασμένων, cogentibus 2, 3, 11. verbis. cum inf. simul, ἵν' αὐτοὺς ἐμβιάσονται ὑπακούσαι, cog. 2, 2, 10. † in bello, abi. vel cum acc. perf. ἐμβιασάμενοι αὐτοὺς - εἰς τὴν θάλασσαν ἐξωθοῦσι, urgendo 3, 4, 11. e loco, quo starent, vi depeilendo.
- ἐμβολή, phys. c. gen. rei f. fluminis, ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς, ad ostia 1, 11, 10. λαμβάνειν ποταμῶν - τὰς ἐμβολὰς, exitus 6, 5, 3. c. adiuncto alio, τὰς ἀ. τοῦ Νείλου, μεγίστας εὐσας, Φοινιχθῆναι, fauces 4, 9, 17.
- ἐγκονος, phys. de perf. c. gen. perf. Γορδιανοῦ, nepotem 7, 10, 15. † simul c. praepr. ἐκείνης ἐγκονου ἐν τῇ ἐτέρας θυγατρὸς 5, 7, 1. — † fem. Φαυσίνα, Ἀδριανοῦ ἐγκονος κατὰ θηλυγονίαν, nepotis 1, 7, 6.
- ἐνδέχεσθαι, med. de perf. trop. cum accus. rei, ἵν' ἐνδέχωνται τῶν πολέμιων τὰς ἐμβολὰς, exciperent 8, 1, 6. sustinerent.
- ἐνδίδωμι, phys. de perf. c. acc. perf., inf. et praepr. τοὺς παῖδας ὁμηγεῖν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξιδώσει, dedit 3, 9, 4. † c. al. praepr. et adv. εἰ μὴ τὴν ταχίστην πρὸς θάνατον ἐνδώσεις οἰκίτην neci dedideris 1, 15, 6. prodere, tradere, ad - Sed improprie dat. et acc. perf. ἐνδους αὐτῷ τὴν θυγατέρα, cum nuptium de

- diffet ei 1, 8, 6. collocasset. Med. τὰς θυγατέρας ἐξέδοτο ἀν-
 δράσαι, nuptum dedit 1, 2, 3. 1, 8, 7.
 ἐνδικέομαι, trop. de pers. pass. c. casu rei, εἰς τὸ ἐνδικησθῆναι τὸν ἐκεί-
 νου Φόνον, ad ulciscendam caedem 2, 6, 13.
 ἐνδικος, trop. de pers. c. gen. rei, ἡμεῖν τοῦ Φόνου, ultorem 2, 14.
 6. ἐνδικοί τοῦ ἔργου 7, 4; 10.
 ἐκδότης, pass. de pers. phys. c. adiuncto et v. affini, παραδοῦναι αὐ-
 τοὺς ἐκδότης καὶ ὥσπερ αἰχμαλώτους, tradere se, ut dedititios, 5,
 4; 17.
 ἐκεῖ, propr., a) in loco, abs. μή τις ἐκεῖ λ. illic 1, 6, 18. 1, 11, 4.
 2, 10, 13. 4, 8, 16. in opp. et relat. ἐκ. ἡ Ῥώμη, ὅπου λ. ibi,
 1, 6, 14. intra artic. et subst., tum pers. τοὺς ἐ. στρατιώτας, illis
 milites 2, 8, 18. 2, 10, 8. τοὺς ἐ. βαρβάρους, illic barbaros 3,
 14, 2. τῶν ἐ. στρατιωτῶν, exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. in
 Syria, cf. 3, 7, 7. tum rei, τὸν ἐ. βίον ἐλομένῃν, cum illas
 vitae sedes elegerint, 3, 4, 20. vitam ibi deleg. † intra adi.
 et subst. rei s. loci, τῇ μεγίστῃ ἐκεῖ πόλει δοκῶσῃ, illic 7, 2, 19.
 post εἰς Παίονας. †† in contract. κακεῖ λ. ibi etiam 3, 4, 9. —
 b) impr., in locum, ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo postquam pervenit, 4,
 8, 9. eo - ἐκεῖ γενόμενος, quo postquam pervenisset, 4, 11, 13. —
 †† ἐκ. γεν. cum iam ibi esset, 6, 4, 5. †† τῶν ἐ. συνελθόντων,
 hominibus, ibi congregatis, 4, 9, 7. †† intra duo v. ὡς ἀν-
 σωσῇ ἐκ. φυλαχθεῖς, ibi 4, 4, 9.
 ἐκεῖθεν, propr. a) ex loco, abs. κακεῖθεν ὁρμώμενοι, atque inde 2,
 10, 18. inde etiam 3, 2; 20. 6, 4, 5. - in opp. κακί. - ἐπὶ λ. at-
 que inde 1, 16, 12. ἐκεῖθεν τε - ἐπὶ λ. atque inde 3, 3, 6, 8, 5, 13.
 — ἐκ. - eis λ. illinc 4, 6, 21. † c. artic., sed sine subst. τοὺς
 ἐκεῖθεν, illinc oriundi 4, 3, 14. sc. γενομένους, istos, qui essent
 illinc, ex Asia. † b) impr. οἱ τὰ ἐκ. ἀγγέλλοντες, illarum re-
 rum nuntii 2, 8, 8. res, Romae gestas, illinc nuntiantes, vel, res,
 ibi gestas, nuntiantes huc. † intra artic. et subst. πάντα
 τὸν ἐκ. χρυσόν, omne indidem aurum 5, 6, 11. omne aurum in-
 de, e templo, arceffebat, vel omne aurum, ibi depositum, arcess.
 — †† μηδένα ἐκ. εἰς ἐλευθεύσαι, illuc 1, 17, 4.
 ἐκεῖνος, Masc. de pers. a) ab init. enunciat., abs. ille 1, 5, 7. †
 ἐκεῖνος μὲν οὖν, λ. qui quidem 7, 1, 22. ἐκεῖνός τε γὰρ λ. nam
 et ipse 7, 4, 4. in opp. πάντων μὲν λ. ἐκεῖνος δὲ, ipse 3, 11, 8.
 οἱ μὲν λ. ἐκ. δὲ λ. ipse 7, 5, 10. b) in med. orat. συνωμέτας γὰρ
 ἐκεῖνος λ. ille 1, 8, 11. 2, 3, 9. 3, 6, 16. ipse 3, 8, 10. 3, 10, 13.
 3, 13, 8. 4, 6, 1. e. 4, 10. 7, 9, 2, 4, 14, 14. 5, 1, 4. 5, 8, 15.
 6, 1, 6. 23. 6, 9, 11. 7, 6, 16. 8, 5, 4. c) in enunciat. extr.
 ἀποχρώμενος ἡλικία ἐκεῖνος, iste 1, 8, 2. 1, 13, 8. ἀνοΐας δὲ ἐκεῖ-
 νος, qui ubi aperuit 2, 1, 13, is 2, 12, 1. 7, 5, 18. † in con-
 tract. κακεῖνος λ. ipse etiam 3, 6, 8. et ille 3, 10, 11. c. subst.
 ἐκεῖνος μὲν ὁ στρατός, qui quidem ex. 6, 6, 3. Genit. a) ab
 init. enunc. ἐκεῖνου - ἀσχοληθέντος, se districto 2, 15, 3. 7, 6,
 19. b) in med. or. τὶ ἐκ. παθόντος, si illi quid accidisset 5,
 7, 1, 6, 5, 8, 4. in opp. αὐτ' ἐκ. ἡμεῖς καὶ ὁ δῆμος, pro illo
 2, 2, 16. c) in orat. extr. αὐν εἶχον ἐπ' ἐκ. 2, 6, 15. 2, 8, 8.
 — †† in §. extr. 6, 8, 7. in opp. s. relat. τῇ θυγατρὶ μὲν
 ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ. 3, 13, 6. †† in contract. τελευτήσαν-
 τος κακεῖνου, mortuo etiam illo, 2, 5, 13. d) cum subst. alius
 casus, ὡς ἐκ. φίλοι, 4, 6, 5. 8. ἐκ. ἀπέγονου, Gordiani illius
 8, 8, 17. †† distractum a suo subst. τὸ ἐμπόρεον - ἐκ. 7, 8, 14.
 ἢ non pertinet ad subst. proximum σίγῃ, ut lg. in proterva il-

lius *vita*. e) intra artic. et subst. τὴν ἐ ἀρχὴν, illius imper. 1, 3, 6, 1, 5, 23. 1, 9, 1, 17. μετὰ τὴν ἐ. - τελευτῇ, eius 1, 14, 19, 2, 2, 23, 2, 6, 13, 17, 2, 10, 2, 3, 6, 13, 3, 8, 5, 3, 9, 13, 3, 12, 7, 4, 5, 12, 17, 4, 6, 1. τῶν ἐ, στρατηγῶν, ducum illius 4, 8, 6, 21, 4, 14, 4, 10, 7, 4, 7, 6, 11. † simul c. subst. alio, ἡ τῶν ἐκείνου καιρῶν Φορὰ 1, 2, 7. it. adi. interposito, τοὺς ἐκ. ἀκρίτους Φόνους 1, 14, 13, 2, 1, 7. it. verbo simul, ὅς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὔρε γραμμασίην 3, 8, 12. f) c. artic. sine subst. τὰ ἐκείνου Φρονεῖν, illi studere 2, 12, 4. illius rebus, commodis, partibus. † τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπερήταις, illius ministris 4, 5, 8. illos illius, qui sunt s. erant in servis s. inter servos. g) per ordinem inversum, τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους - παρέμενεν ἡ ἀρχή, apud posteros eius 6, 2, 20. p. τοῦ γέν. ἐκ. iis, qui erant e genere s. familia eius. h) sine artic. ἀλγοῦντας ἐπὶ ἐκείνου ἀναιρέσει, illius nece 7, 1, 10. Dat. in med. or. a) c. verbis, ὅσα - ἐκείνῳ πέπραται 1, 2, 9. illi gesta, ab illo. τῶν - ἐκ. γνωσθέντων, eorum, qui ei noti fuissent, 4, 6, 3. τῶν ἐ διαφερόντων, quod illius intersit, 1, 17, 16, 2, 19, 15, 5, 4, 8. ipse 5, 7, 3, 6, 8, 15. in opp. αὐτῷ μὲν -, ἐκείνῳ δὲ - 1, 8, 13. ἐκ. - ταῖς γυναῖξιν 6, 1, 2. - per ordinem inversum, ἄτε γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκ. λ. ut maiori illi rel. 5, 3, 12, 7, 6, 15. b) c. subst. ὅσους ἤδεσαν ἐκ. φίλους, ei amicos 1, 13, 11. illi 6, 9, 14, 8, 5, 23. † in contract. βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, illi (etiam) 3, 11, 6. — †† de re, ante subst. c. art. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐράτι, in illa familia illo que nomine 7, 10, 12. Acc. a) ab init. enunc., c. verbis, ἐκείνον μὲν - ἀπέκτεινεν, illum 7, 1, 24. - in opp. τὸν Ἰουδ. -, ἐκ. 2, 7, 8, 4, 9, 5. b) in med. or., absf. ἤρουντο - ἐκ. - ἀρχοντα 3, 5, 5. - in opp. πατέρα μὲν ἐκ. - τὸν Ἀλ. δὲ υἱὸν λ. 5, 7, 7. - per praep. εἰς ἐκ. 2, 10, 6, 1, 12, 11, 6, 9, 2. πρὸς ἐκ. 3, 2, 10, 7, 7, 14. μετ' ἐκ. 1, 5, 13, 4, 14, 4, 1. — ††† οἱ κατ' ἐκείνων γράψαντες, qui illius res scripserunt, 2, 15, 13. illius aetate. † in opp. et contract. κἀκείνου - καὶ τὴν Ἑ. ἀρχὴν λ. et illum - et 1, 16, 1. Plur. Nominat. a) in med. or., per relat. disertam, μάλιστα δὲ ἐκείνοι -. ὅσοι λ. illi 1, 4, 11. absf. ὃν ἐ. λ. 4, 8, 16, 4, 12, 11, 5, 3, 21. †† per contemptum, ἡ περ ἐκ. λ. 2, 10, 12. Praetor. b) in extr. enunc. μαθόντες δὲ ἐκ., λ. illi autem, cognito, rel. 1, 10, 6. † in contract. οἱ δὲ ἐγγεγορῶτες κἀκείνοι λ. et ipsi 2, 1, 3. et illi 6, 1, 4. Gen. A) de persf. a) init. ἐκείνων δὲ - διαφερομένων, sed illis 6, 2, 19. b) med. πολλά - ἐκ. σιωπ. 4, 9, 5. c) intra artic. et subst. τὰ ἐκτῆματα, illorum bona 1, 8, 4, 6, 8, 14. d) c. artic. sine subst. τὰ ἐκείνων γηράσαντα, illorum status 3, 2, 15. — τὰ ἐ. πάντα δοῦναι, illorum bona 7, 8, 20. B) de re, ποταμῶν ἐκ. 6, 5, 4. Dat. de persf. a) init. ἐκείνοις - ἐπιβουλεύοντα, illis 2, 2, 6, 7, 8, 26. b) med. ὁχληρὸς ἐ. γίγνεται, eos 3, 7, 18. c. praep. τὰ παρ' ἐ. φούμενα, apud ipsos 4, 10, 9, 7, 4, 5. ἡ παρ' ἐ. χώρα, illorum regio, 3, 2, 7. † in opp. et contract. ὅθεν κἀκείνοις ευκταῖον, καὶ ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nob. 2, 1, 21, 4, 14, 16. c. Acc. a) init. ἐκείνους γὰρ λ. hos 8, 1, 6. b) med. ἀνέντες ἐκ. νέμεσθαι 4, 11, 10. equos †† Γορδιανούς - ἐκ. λ. Gord. illos superiores 3, 6, 5. † τὴν πρὸς ἐ. ἐργὴν, adversus illos iracundiam 3, 8, 3. † in contract. κἀκείνους, atque illos 6, 5, 16. † συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ ὀμνεῖν, ut ne ipsi quidem rel. 8, 8, 7. Fem. Nominat. a) init. ἐκείνῃ δὲ λ. illa vero 4, 13, 17. at illa 6, 1, 21. b) med. absf. πρὸς οὓς ἐκ. λ.

5, 3, 18. c. subst. ἡ δ' εἰκὼν ἐ. λ. 4, 2, 4, 7, 6, 2. Gen. a) med. sine subst. in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὑβρίν νομίζουσα, illius honorem sui contumeliam 1, 8, 9. τὸν ἑαυτοῦ λ. ἐκείνης δὲ ἐγγονον, ipsius 5, 7, 1. c. subst. τῆς οὖν χειροτονίας ἐκ. λ. electione illa 2, 10, 8. τῆς νίκης ἐ. vict. illius 3, 4, 6. τῆς νυκτός ἐ. nocte illa 4, 5, 1. τῆς ἡμέρας ἐκ. 8, 5, 19, 8, 6, 16. — †† ante subst. c. artic. ἐ. τῆς ἡμέρας, illo quidem die 6, 9, 3. sq. opp. τῆς νυκτός λ. 7, 5, 5. † πολλῶν καὶ ἐξ ἐκ. τῆς μαίρας ἀπολαύσεων, multis de illa etiam parte amissis 6, 6, 4. b) in exit. enunc. ὕφαρπαστάς ἐκ. quod illa rapuisset 6, 1, 18. Dat. c. subst. τῇ πόλει ἐκείνῃ, urbi illi 5, 3, 16. alio ordine, ἐν ἡ. τῇ π. in illa urbe 8, 7, 11. Acc. a) init. ἐκείνῃ μὲν λ. illam 4, 1, 7. ἐ. δὲ λ. eam que 5, 3, 22. b) med. c. praep. μετ' ἐκ. post illam 5, 6, 3. δι' ἐ. ob ill. 6, 9, 12. † ante subst. cum artic. κατ' ἐ. τὴν χάραν, in illa reg. 3, 14, 15. †† c. alio prop. demonstr. simul, αὐτὴν ἐ. ipsam 3, 13, 7. ips. illam f. illam ips. — c) in exit. enunc. τὴν λίμνην ἐ. illam palud. 8, 7, 2. Neutr. Gen. ἐκείνου τοῦ ἔτους, illo anno 5, 2, 5. — Dat. ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, in illo loco, 2, 9, 8. abl. ἐπ' ἐκείνῳ λ. supra illud 4, 2, 14. Acc. κατ' ἐκεῖνα τὸ χωρίον, in eodem loco 3, 4, 7. — †† per elliptic. rationem, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. †† πειθενόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. f. μέρος. Plur. Nominat. μέγιστα ἐκεῖνα ὄρη - περίκειται λ. illi max. mont. 2, 11, 16. Gen. ἀπ' ἐκείνων τῶν ἔθνων, ab illis gentibus 2, 8, 12. — Dat. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις λ. in omn. nation. illis 3, 2, 13. Acc. κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis ib. 3. περὶ ἐ. οὖν μάλιστα τὰ χωρ. in illis - locis 7, 2, 12. †† Per loca dubia, φοβηθεὶς ἐκεῖνα, μὴ, λ. metuens, ne 6, 5, 15. ubi, Bg. nil dante, aut neutrum plur. est p. sing. τοῦτο, aut leg. nominat. sing. ἐκεῖνος. †† ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. ex illo tempore 4, 3, 2. sc. masc. subst. τοῦ χρόνου f. καιροῦ, f. neutr. μέρους τοῦ χρ. f. καιρ. De ἐπέκεινα v. loco suo. ἐκείσε, propr. in loco, abl. μὴ τις ἐκ. προκατάλαβει, illic 1, 6, 8. ibi 1, 11, 3, 2, 10, 16, 7, 7, 13. † in contract. κακείσε διοικήσας, ibi (etiam) 4, 8, 15. intra artic. et subst. οἱ ἐκ. ἀνθρώποι, illic homines 2, 9, 15. τὸ ἐ. στρατιωτικὸν ib. 1. militarem ibi manum; τῶν ἐ. ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. sed sine subst., c. artic. τοῖς ἐκ. 2, 11, 5. illic hominibus f. eius loci incolis. in opp. τὰ ἐνταῦθα - τῶν ἐκ. - ἀπολαύσεις, illis 1, 6, 14. rebus eius loci, bonis patriae, urbis Rom. deliciis. — Impropr., in locum, τῶν στρατηγῶν ἐκ. καταφυγόντων, eo 3, 6, 18. in opp. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐ. συρρέοντων, illuc 8, 2, 10. †† ἐκασος, ἡ εἶχεν, ἐ. ἐθησαυρίζετο, illic thesaurum condebat 1, 14, 5. vel eo condebat. ἐκδειάζειν, de pers. c. acc. rei f. pers. ὡς τοὺς δὲ ἐνθ. ut pro divinitate haberent 1, 7, 9. sc. αὐτὲ, sc. τὸ πυροειδὲς, ut haberent id pro re divina quadam, pro indicio divinitatis; vel αὐτόν, ut Commodum pro divina pers. haberent, et pro ea, quacum communicatum quid divini. c. acc. pers. disertu, εἶδος Πωμαίοις, ἐνθ. βασιλέων τοὺς λ. divinitate donare 4, 2, 1. inter deos ex tollere, consecrare; simul c. acc. rei ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τιμὴν - ἐκδειάζαντες οἱ παῖδες τὸν πατέρα 4, 3, 1. cum consecrassent hoc honore. trop. de re, c. acc. rei, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ φήμη - ἐνθ. αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἐπεισεν, divinitate donare 2, 4, 4.

- pro divino aliquo dono ac beneficio habere ac praedicare. — Pass. de perf. et femina, ἐξεθιάσθη (αὐτὴ, ἡ Μαρία,) inter divos relata est 6, 1, 9. de re, τὸ πᾶν ἔργον ἐξ. tota res (incendium) divinitate donata est 1, 14, 10. sq. explic., pro divina habita est, diis adscripta. simul c. praep. ἐκθιασθῆναι τὸ πάθος - ἐς μύ-
 θον, divinitate donatum casum abiisse in fabulam 1, 11, 6. pro divino aliquo habitum esse et mutatum in fabulam, diis adscri-
 ptum.
- ἐκθρόμω, propr. πράττων πάντα, furiose 5, 6, 1. Severus sq. ἐρ-
 γῆς ἤττων ὢν, nostrat. hitzig, in partem deteriore; μάχεται
 Αὐτάβανος, desperate 4, 15, 15. animose, acriter, sq. καὶ προσ-
 μένει.
- ἐκκαίδεια, propr. de re, ἐπὶ, sedecim 5, 7, 7. σημεῖα, ad decimum
 sextum lapidem 8, 4, 2. sedecim lapides.
- ἐκκαλεῖσθαι, physf. pass. de perf. absf. παρόδωτος - δρόμῳ τὸν ἐκκα-
 λούμενον καταλαβούσης, eum, qui in arenam evocatus fuerat, 1,
 15, 12. sceleratum aliquem, qui, poenae loco, pugnare debuit
 cum bestiis, bestiarium, vel p. subst. evocatum, i. latellitem et
 cubicularium Imperatoris.
- ἐκκλέπτεσθαι, pass. physf. de perf. cum gen. loci, τοῖς τοῖδας αὐτῷ
 (p. αὐτοῦ s. αὐτοῦ) τῆς Ῥώμης ἐκκλεπέντας, liberi sui, ex urbe
 (Roma) subducti 3, 2, 9. clam extracti et abire iussi.
- ἐκκλησιάζειν, physf. de perf. c. adv. et adiuncto c. particip. εἰς τὸν
 ἱππόδρομον, ἔπου μέλιστα τὸ πλῆθος συνὶὸν ἐκκλησιάζει, consistit in
 concionem 2, 7, 5. concionem habet. κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγο-
 γῆς, ἐνθα ὁ δῆμος συνὶὸν ἐκκλησιάζειν, conveniebat in concionem,
 2, 9, 7. simul c. abl. loci vel c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συν-
 δέοντες, ὥσπερ ἐκκλησιάζοντες (ἐν) τῷ χωρίῳ, veluti concione fu-
 tura eo in loco, 8, 6, 17. concionem habituri.
- ἐκκομίζεσθαι, pass. physf. de re, c. gen. loci et adv. τὸ σῶμα, ἐκ-
 κομισθὲν τῆς θύρας νύκτωρ, exportatum per ianuam 2, 1, 5.
- ἐκκόπτειν, physf. de perf. c. acc. rei, ii. loci, ἐκκόπτουτες - τὰ ὕδαρ,
 caelam aquam (congeiatam,) 6, 7, 16. ἐκκόπτουτες τὰς εἰσόδους
 αὐτοῦ, (τῷ ὕδατος,) abscindentes 7, 12, 8. ἐκκόψαι τοὺς ἀγωγούς
 ὕδατος, abscindere ib. 7. ἀμπέλους καὶ δένδρα - ἐξέκοπτον, ex-
 cidebant 8, 4, 12. simul c. adv. ἃ περ πάντα ῥιζοῦν ἐκκόψας ὁ
 στρατός, quibus - excisis, exercitus rel. ib. 15. trop. de perf.
 c. acc. perf. εἰ τι γένος ἦν βασιλικόν, τὰν ἐξέκοψεν, excidit 4, 6,
 7. c. adiuncto v. al. ἐκκόπτειν καὶ κολοῦν τοὺς ὑπεγέχοντας, ex-
 cidere 1, 8, 16. ἐκκόψειν καὶ ὑποτάζειν τὰ ἔθνη βάρβαρα, exci-
 surum 7, 2, 20. Pass. physf. de re, τῶν δένδρων ἐκκομμένων,
 excisis, 8, 5, 8.
- ἐκκραταλᾶν, physf. de perf. c. abl. rei s. modi, τρυφῇ, ἢ περ ἐκκρα-
 τάλωντες, crapulenti 2, 10, 12.
- ἐκκρεμῆς, physf. de re, c. dat. perf. αὐτῷ πῆρα, dependula ipsi 1,
 9, 7.
- ἐκκρεμπεῖν, physf. de re, c. dat. perf. αὐτῷ πυροειδές τι, ut enicaret
 ipsi 1, 7, 9.
- Ἐκλεκτός, Electus, cubiculi custos sub Commodο 1, 16, 12. 1, 17,
 2, 9. p. 718. 11. e. 14. 21. 2, 1, 6. 12, 15. p. 21. ib. 23. 2,
 2, 11.
- ἐκλιπαρεῖν, impr., sine casu, c. inf. ἐκλιπαροῦντες, λ. enixe conten-
 dentes, ut 2, 7, 12. † c. adiuncto v. πάντων αὐτὸν ἐμβιασα-
 μένων ἐκλιπαροῦντων τε, omnibus ipsum cogentibus et instan-
 ter rogantibus, 2, 5, 11. efflagitare.

ἐκασίως, in opp. εἴτε ἑ., εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης λ. voluntate sua 3, 8. 4.

ἐκτέμπειν, phys. de pers. c. acc. pers. a) particip. fut. ἐκτέμπε τοὺς πο-
ρεισκόμενους, emitit. qui proficiscantur 1, 9, 20. ἡ συγκαταστή-
σας ἐκτέμπε τοὺς στρατηγῆσοντας, emittebat duces 2, 11, 7. sed ana-
tic. ἐκτέμπειν αὐτὸν, διακίησόντα λ. mittere ad administrand. 1,
15, 1. simul cum coni. ἀνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψε ἡ σύγκλ.
σὺν ἐπιλέκτοις, ἢ λ. misit 8, 5, 11. c. aliis praep. εἰ τινα ἐκ-
πέμποιεν ἐπὶ Φόνον, mittant 3, 11, 19. sq. † ἐκτέμπε τοὺς ἵπ-
ποις εἰς τὴν Ῥώμην, simul c. fut. ἀγγελοῦντας λ. misit equos
illos, ut nuncienti - populo Romano 8, 6, 13. cui Eg. cum ma-
post ἵππ. ponit. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέτεμπε, mittere (ex
urbe.) 3, 7, 5. πρεσβείαν πρὸς αὐτὸν ἐκτέμποιουσιν, emitunt 2, 12,
10. it. c. acc. rei, γράμματα ἐκτέμπε πρὸς ἑαυτὸν, mittit 7,
6, 5. sed c. acc. tali solo, ἐκτέμψας γράμμ. emissis litteris 1,
6, 23. ἐκτέμπε δὴλωσιν, emitit 2, 13, 4. τὰς τριήρεις ὀπλι-
τῶν πληρώσας, ἐξέτεμπε (αὐτάς,) emittebat 2, 14, 13. τὴν κε-
φαλὴν ἀποτεμάν, ἐκτέμπε (αὐτήν,) mittit 1, 13, 9. † τὸ σώ-
ματιον κατασχέσαντες, ἐκτέμποιουσιν, exportari curant 2, 1, 2. ††
Alio sensu, non honorifico, c. acc. pers. et c. acc. alio tali modi,
γυμνοὺς ἐξέτεμπον (αὐτοὺς,) nudos ipsos dimittebant 2, 13,
19. 1. q. 17. γυμν. ἀποτέμπειν. † simul c. gen. pers. f. loci,
ὃν ἐκτέμψας ἢ τοῦ στρατοῦ, dimiserat ab exercitu 7, 1, 21. † simul
c. praep. αὐτὴν εἰς Σικελίαν ἐξέτεμψεν, relegavit 3, 13, 7. εἰς
Φρυγίαν ἐξ. (αὐτοὺς,) eos misit 6, 4, 11. Pass. de pers. c. adv.
et praep. πρεσβεῖαι πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένας ἐκτέμψθη-
σαν, mittebantur 7, 7, 10.

ἐκπεριέρχεσθαι, phys. de pers. in bello, c. acc. pers. et praep. σὺν
πᾶσιν τῇ δυνάμει ἐκπεριέρχων (αὐτὸν, τὸν στρατὸν,) circumdatas 6,
5, 21. - simul c. syn. v., μὴ κυλιωθεῖεν, ἐκπεριέρχόντων αὐτοὺς
τῶν πολέμιων, circumvenientibus ipsos host. 3, 3, 12.

ἐκπίπτειν, de pers. phys. c. gen. loci f. anim. τοῦ ἵππου ἐκτεσεῖν,
ut ab equo deciderit 3, 7, 8. - sed trop. c. praep. τῶν εὐπατρι-
δῶν βασιλέων τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, in superb. prola-
bitur 5, 1, 14. superbum fieri f. esse, superbe agere.

ἐκπλεος, de re, absf. τοῖς Ἀικλησίοις πάντα ὑπάρχειν ἐκπλεα, ut Aequi-
leientibus omnia adessent assluenter 8, 5, 7. sq. syn. καὶ ἐπιτη-
δείων ἀφθονίαν, p. adv., propr. copiosa.

ἐκπλήξαι, trop. c. adiuncto syn. ὁ Σεβήρος - ἐκπλήξεν καὶ θεός -
τοῖς - ἐνέβαλε, stuporem 2, 14, 1.

ἐκπλήττειν, trop. de re, c. acc. pers. et abl. modi, ἐμὲ ταῦτα - τι-
μῆς αὐτῶν ἐκπλήττει, obstupesciunt 2, 3, 13. sq. syn. δέος τῷ
λ. μηδὲ σα τοῦ ἔργου τὸ μέγεθος ἐκπλήττειν, terreat 3, 11, 12.
terreto, sq. syn. μηδὲ - ταρστέτω λ. - μηδὲ τινα ὑμῶν ἐκπλ. τὰ -
terreant 7, 8, 12. terrento. de pers. c. acc. pers. et adv. οὕ-
τως ἐκπλήξεν τοὺς λ. se terrefaciunt 2, 11, 18. sq. syn. καὶ δια-
ταράξεν λ. at sine adv. ἐκπλήξαντες τοὺς λ. terrefaciendo eos
rel. 6, 8, 15. Pass. de pers. trop., absf. ἐκπλαγείς ἐκεῖνος, terri-
tus, 1, 13, 8. sq. syn. τὸν κίνδυνον φοβηθεῖς λ. - expavescit 1,
17, 14. - ἐκπλαγέντες, exterriti 4, 4, 13. 7, 6, 20. † cum
adiuncto e v. syn. ἐκπλαγείς καὶ ταραχθεῖς, expavescit 2, 1, 13.
sed c. coni. et adv. et particip. modi, εἶδεν καὶ μᾶλλον ἐξετλάγη ὁ
στρατὴς, συνείδ, ὅτι λ. obstupescit 8, 6, 7. - c. abl. rei, μηδ' ἐκπλήττε-
σθαι τῷ πλήθει τοῦ στρατοῦ, neque percellerentur 8, 3, 12. τῷ παραδόξῳ

- τῆς ἀγγελίας ἐκπλαγείς, exterritus 6, 9, I. 7, 5, 8. τῷ πράγματι, obstupefactus 3, 12, 20. ἐκπλαγύντες τῷ πρ. territi, 4, 11, 9. τῇ - ἐπιδημία, percussi 3, 14, 8. τῷ πάθει λ. expavefacti 7, 11, 9. †† c. acc. rei ellipt. et particip. modi, in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην, 3, 11, 17. percussus quidem fuit animo. †† Med. de pers. c. acc. rei, τὸ - πάντες ἐξεπλήττοντο, obstupecebant I, 15, 10. summa cum admiratione cogitabant et videbant; vehementer admirabantur; nisi, servata notione pass., sumatur elliptis praep. διὰ s. κατὰ, ut loco pr.
- ἐκπλους, physf. abf. ἵνα μὴδενί εἰ. συγχωρῆται, enavigandi potestas, 8, 5, 11. discessus e portu.
- ἐκπορθεῖν, impropr. de pers. c. acc. persf. ἐκπορθήσκειν τοὺς ἀφισώτας, expugnaturas illos, qui defecerant, 5, 4, 3.
- ἐκπτοεῖσθαι, pass. trop. de pers. c. adv. et particip. modi. τότε ἐκπτόντο, - πυνθανόμενοι, extra se erant 4, 8, 18. prae gaudio, vehementer gaudebant; i. q. supra ἀνεπτόντο. c. acc. ellipt. τὰς ψυχὰς εἰ. animis erecti erant 5, 4, I. animos adrecti erant.
- ἐκπυκος, pass. de re, physf. c. dat. persf. et adiuncto, ὡς ἂν - ἡ Φήμη ἐκπυσα καὶ γνώριμα ποιῇ (ταῦτα) τοῖς λ. ut vulgaret ac notificaret 2, 7, 10. quatenus auribus accipiuntur et audientur. — sine illo adi. πρὶν ἐκπ. τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα,) antequam res innotescat populo 3, 12, 14.
- ἐκπωμα, physf. c. adi. ἐρρίπτεται τοῖς ὄχλοις - ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, pocula 5, 6, 21.
- ἐκτείνειν, de persf. physf. cum acc. rei et praep. τὰς Φάλαγγας - εἰς μῆκος ἐκτείνοντες, extendentes 4, 15, 12. trop. simul cum adv. ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non protulerint 2, 11, 8. Pass. physf. de re, c. praep. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, protenditur 3, 4, 4.
- ἐκτένεια, impropr. c. gen. rei, ξύλων οὗσης ἐκτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. lignorum suppetente copia; sed abf. ὡς ἐκτένεια εἶναι (αὐτῶν, τῶν ἐπιτηδείων,) ita, ut magna copia adesset, 8, 2, 15.
- ἐκτος, propr. de re, ἔκτον ἔτος, sextum 5, 8, 19.
- ἐκτρέχειν, physf. de persf. in bello, c. adv. τῶν κούφως καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν δυναμένων, excurrere 4, 15, 3. sed extra bellum, cum gen. loci et praep., ἐκδραμὴν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, proripiens se e - 7, 11, 10.
- ἐκτυποῦσθαι, pass. de re, physf. c. acc. rei ellipt. νομίσματα, ἐκτυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, numos, expressam habentes illius imaginem I, 9, 17. numos, impressos illius imaginem, i. cui impressa erat illius imago; it. numos, expressos illius imaginem, s. quoad s. secundum imaginem illius, i. in quibus erat expressa imago illius, s. numos, illius imagine percussos s. signatos.
- ἐκφάινειν, trop. de persf. c. acc. rei et adv. in opp. αἰφνιδίως, ἣν εἶχον γνώμην λανθάνουσαν, ἐξέφηναν, repente sensum, quem occultaverant, indicarunt 8, 3, 5. p. αἰφ. εἰ. γνώμην λανθ., ἣν εἶχ. s. γν., ἣν εἶχ. λανθ.
- ἐκφέρειν, physf. de persf. c. acc. rei et praep. it. c. particip. modi, οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐκφέρουσι (αὐτὸ) τῶν φυλάκων, per medios id efferunt custodes 2, 1, 3. Pass. de re, cum gen. loci,

τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, quod ex cubiculo exportaretur, ib. 4.

ἐκφυγεῖν, de perf. phys. c. adv. et acc. perf. παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγς τοὺς διώξαντας, tantum absuit, quin effugeret persecutores, 5, 4, 23. tantum non effugit persecutos, i. prope, s. in tantum Macrinus non effugit, i. hactenus, scil. quatenus, vento usus advero, reductus est reiectus que Chalcedonem, s. ad tantillum, per tantillum, Macrinus non eff. - trop. c. acc. rei, κίνδυνον ἐκφευγάναι, se effugisse 4, 4, 9. τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, effugere 1, 9, 16. ἐκφυγὼν τὴν ἐπ. evitatis insidiis 1, 11, 15.

ἐκφορεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, λ. 8, 1, 9. partim exportando, ex illa urbe et agris, aliorsum.

ἐκχεῖν, trop. de perf. c. acc. rei et adv., it. cum casu temporis, μίας ἡμέρας ἀφειδῶς ἐκχεῖας πάντα (τὰ χρήματα,) effundens 4, 4, 18. profundens, absumens. Pass. de re, phys. cum praep. et abl. rei s. modi s. instrum. τὰ τεύχεα, ἃ ἐπὶ τὰς μάχαις ἐκχεῖται, effunduntur 8, 7, 1. se effundunt. sed trop. c. adv. τὸ κρηττόν πρότερον μῖσος ἀκωλύτως ἐκχεῖτο, effundebatur 7, 7, 3. se exferebat s. ostendebat, prorumpibat, declarabatur.

ἐκῶν, de perf. abl. μηδὲν ἐκῶν ἀδικήσει, ultro 2, 4, 5, 2, 8, 12. — αὐτὸν, ἐκόντα βραδύνοντα, de industria 3, 7, 10. ἐκόντες αὐτῷ προσεχώρου, sponte 2, 4, 5. e. † περιθιόμενος τὸ διάδημα ἐκόντων Παρθυαίων, volentibus Parthis 6, 2, 20. cum voluntate s. consensu Parthorum. - in opp. ἐκόντες τὰ κατὰ ἄκουσας - ὑπακούουσιν λ. velint, nolint, 3, 12, 15. volentes. ἐκείνη, εἴτε ἐκούσα, εἴτε κελυσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, sponte 4, 13, 17. Ἐλαιαγάβαλος, Elaeagabalus 5, 3, 8. deus Phoenicum, ut diserte θεὸν Ἐλαιαγάβαλον 5, 5, 13.

ἐλάττω, de perf. c. adv. s. quoad locum et conditionem, κατὰ φρονήσει τῶν ὑπηρετῶν, ὡς πολὺ ἐλάττω, inferioribus 5, 1, 14. it. quoad numerum s. copiam, in opp. τοσοῦτον στρατὸν, πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττω λ. multo minori 8, 3, 21. sed c. solo abl. rei, πλήθει ἐλάττους εὐρέθησαν, pauciores (numero) 6, 6, 10. Sed de re, c. subst. fem. et gen. perf. in opp. πλείεα πάντων ἐγγχειρισθεῖς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττω, omnibus facultates habebat minores 2, 1, 11.

ἐλαύνειν, de perf. phys. c. praep. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, per regionem - progressus 4, 11, 12. - trop. c. praep. tum de aetate, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, progressus ad 5, 8, 19. provectus ad 6, 1, 15. simul c. adv. temp. εἰς ἑπτά ἡδὴ - ἐληλακώς, provect. ad 7, 5, 3. sed c. adv. modi, εἰς μακρὸν γῆρας ἐνδόξως ἐλάσαντι, provect. in 2, 5, 9. tum de dignitate, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακώς, provect. ad 7, 10, 7. cum praep. alia simul, et nominat. modi, ὅτι πρῶτος ἐξ εὐτελείας - εἰς τοσαύτην τύχην ἤλασε, quod - ad - evectus esset, 7, 1, 3. at cum adv. dupl. μέλιστα ἐκείνοι εἰς ἀρχῆς μῆκος ἀνιδύνας ἤλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. Pass. trop. de perf. cum praep. ὑπο τῆς - ἐπισυμίας ἐλαυνόμενος, cupiditate agitatus 4, 4, 5. - ὑπὸ τῆς - συνέσεως ἔλ. 4, 7, 1. stimulatus a re.

ἐλαφός, propr. ἐλάφοις καταδιώκων ἐρῶντες, cervos 1, 15, 6.

ἐλέγχειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὴν αὐτοῦ μέλλησιν καὶ τὴν δειλίαν, coarguere 7, 1, 14. arguere, ostendere - simul c. adv. et abl. modi s. instrum. οὕτῳ αὐτὸς τὸ ἀπίστον καὶ ἀναιδρὲν τοῖς ἑπαιτοῖς

- ἐλεγχάμεν, cōrgnamus 3, 6, 12. indicemus. †† de re, σκώματα -, ὅσα ἐλεγχει τῶν ἀμαρτημάτων τὴν ἀλήθειαν, arguunt 4, 9, 1. ostend. f. cū oant. it. pass. τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐπιστάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται, inquiratur 1, 1, 2. in opp. εἰ λάθοι ἡ ἐπιβουλὴ καὶ μὴ ἐλεγχθεῖ, cōargueretur 3, 12, 11. demonstratur. sed de pass. αὐτὸν ἀντὶ τῆς διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, redarguunt 4, 13, 3. convictum.
- ἐλεεινός, act. de pers. propr. c. praep. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς συμφοραῖς, homines misericordes sunt in 1, 4, 3.
- ἐλεεινῶσαι, pass. de re, c. praep. πλείον ἢ ἐν αὐτῷ τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐ-ὀύλλετο. 2, 10, 5. p. subst., maior erat in ipsum miseratione ob ea, quibus peccabat, f. eum magis miserabantur alii, f. nos miserabamur, si quid delinquebat.
- ἐλεος, neut. παρακαλοῦσθαι τοῖς λ. misericordia 4, 5, 4. sed masc. c. adiunctio syn. πάντας εἰς οὗτον καὶ ἔλεον προσκαλούμενος, miseratione. 6, 9, 6.
- ἐλευθερία, propr. in opp. δουλεία, libertas 2, 3, 19. sed cum adiuncto ὁ subst. ἀδείας καὶ ἐλευθερίας 2, 2, 7. 7, 7, 8. 3, 2, 5. 5, 1, 16. Sed impr. de persona et dea, ἐλευθερίας εἰκόνα λ. 1, 14, 19.
- ἐλευθερίως, trop. de re, διαίτη ἐλευθερίας, liberaliore 4, 12, 4. de milite, p. delicatus, exquisitus.
- ἐλεύθερος, phys. de pers. c. gen. rei, δεσμῶν ἐλευθέρως ἀφαιέτες 1, 10, 4. vinculorum liberos, vinculis liberatos; sed de re, neutr. c. artic. p. subst. τέλη -, εἰς τὸ ἐλεύθερον ἀφικνῶν, in libertatem 2, 4, 14. †† trop. c. subst. γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus ingenuis 4, 3, 5. liberalibus, homines liberos et ingenuos decentibus.
- ἐλεφαντίνος, propr. de re, c. subst. ἐλεφαντίνης κλίβης, eburneo lecto 4, 2, 3. ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι ib. 13.
- ἐλέφας, propr. τοὺς ἐλέφαντας λ. elephantos 2, 11, 18.
- ἐλκυσθεῖσαι, pass. phys. de pers. cum nominal. modi, πολλοὶ καὶ ἡμιδύητες ἐλκυσθησαν, pertracti sunt 4, 9, 15. scil. in foveas.
- ἐλκω, phys. de pers. ἐλκοντες τοὺς - trahentes 4, 9, 14. violentier, at blande in hoc εἰ καὶ αὐτὸν, pertrahēbat 2, 3, 8.
- Ἑλλάς, propr. p. subst. τὴν Ἑλλάδα λ. Graeciam 3, 2, 14. — sed impr. p. adi. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωγῆς λ. a Graeca voce 1, 16, 4.
- Ἑλληνες, propr. abs. ἀρχαῖον τοῦτο πᾶθος Ἑλλήνων, Graecorum 3, 2, 14. † διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. p. gen. τὴν Ἑλλήνων τινῶν. in opp. μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλ. 1, 2, 4. 5, 7, 9. 5, 3, 10. Μακεδόνων καὶ Ἑλλ. 1, 3, 6. — μήτε Ἑλλ. μήτε βαρβάρων 7, 1, 26. 2, 11, 7.
- Ἑλληνικός, in opp. Ῥωμαϊκὴν ἢ Ἑλληνικὴν ἐσθῆτα, Graecanicam 5, 1, 6.
- ἐλος, propr. ἐπὶ τινι θαλ. μεγίστῳ, apud paludem 7, 2, 13. εἰς τὸ ἐλος ib. 14. τὴν ἐλὼν ib. 11. 10, 8, 7, 1. 3, 14, 15. ἔλεσι ib. 9. ἐλῃ 6, 5, 3.
- ἐλπίζων, de pers. sensu vulg. c. adv. οὐχ, ὡς ἠλπίζεσαν, τὰ πράγματα προεχώραι, ut speraverant, 7, 9, 1. c. acc. rei, ei quidem adi. neutr., μεγάλα ἐλπίζων, quamvis magna sperans 7, 1, 24. † ἐπιτότα ἐλπίζοντες, verisimili spe ducti 4, 9, 10. conf. supra v. εἶναι 7, in orat. contraria, μέζονα κατεργάσας, ὧν ἠλπισε, maiora exsecutus, quam speraverat, 3, 9, 14. p. τούτων,

ἢ ἡλπ. maiora iis, quae sperav. †† sed cum acc. subst. rei et adv. ἀμοιβαίαν εὐνοίαν εἰκίτως ἡλπινα. spero 1, 4, 6. c. inf. a) prael. ὁ περ ἡλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον. sperabat gratum fore 2, 10, 2. b) perf. ἡλπιζε, αὐτὸν ἐμβεβλημένον λ. 6, 5, 16. — c) aor. I. ἡλπισε, αὐτὸν διαγράψασθαι, speravit, fore, ut - 1, 10, 14. ἡλπιζε, προσέξασθαι τὸν οἶμον λ. sperabai, se adiungendum sibi plebem 1, 12, 9. d) fut. ἐλπίζων, τοῦς - ἐμογενέμενος ἔσεσθαι λ. sperans, - confensuros, 2, 8, 18. 8, 1, 10. 8, 2, 5. 2, 4, 1. ἡλπιζεν, λ. 6, 4, 6. † οὕτω γὰρ ῥᾶσ' ἡλπιζε πάντας αὐτῷ προσιχωρήσειν, ita enim facillime sperabat futurum, ut omnes sibi adiungantur 2, 7, 11. qui Bg. adv. ῥ. copulat c. v. ἡλπ., at, si pertineat ad sq. v. πρ., per ordinem e laevitate perversum, p. nam sperabat, futurum, ut ita facill. rel. Sic et διὸ περ καὶ ῥᾶσ' πάσης εὐνοίας μετέξειν - ἡλπινα, spero 1, 5, 10. ubi v. ἡλπ. praeterea est c. coni. f. adv. causali. † in. med. orat. c. pron. relat. casu acc. εὖς γὰρ ἡλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολήν, τούτους λ. quos enim speraverant ne unam quidem toleraturos inval. 8, 5, 2. p. nam eos, de quibus speraverant, eos non esse tolerat. rel. ἡλπισε λ. 1, 8, 12. 1, 9, 24. 1, 10, 10. ἐλπίδας λ. sperans 2, 5, 7. 8, 3, 1, 9, 12. — Sensu exquisito, A) in bonam partem, c. inf. prael. ἐλπίζων, σεῖς προνοῶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, sperans, se vocari - 2, 9, 9. cogitans, putans, ratus. †† c. praep. εἰς ὃν ἡλπίκεσαν, in quem spes omnes suas collocaverant 7, 10, 1. B) in partem deteriorem, a) e verbo syn. et particip. modi, τοιαύτας - ὑποτιμωμένους ἐδεδόκεν τὰ καὶ ἡλπιζεν, in metu et spe erat 1, 3, 11. so fürchtete und hoffte er zugleich; vel, pro syn., metuebat et suspicabatur, i. exspectabat nil boni, cogitabat mala, tristitia exsp. et cogitabat, fürchtete und erwartete nichts gutes; ut prius verbum posteriore magis definitur, et iungatur proprium et improprium, it. vulgare et exquisitum. it. simul c. acc. rei f. neutr. adi. ἡλπιζον καὶ ἐδεδόκεισαν εἰκότα, sperabant et metuebant verisimilia 8, 1, 16. b) post subst. affine, c. inf. prael. πάλιν τὲ τυραννίδος ἦν δέος. ἐταὶ τοῦτω χαίρειν τοὺς στρατιώτας ἡλπιζον, quoniam ea re delectari milites intelligebant, 2, 6, 4. putabant f. metuebant. - ii. c. inf. perf. μετὰ οἷς οὖν πολλοῦ διῆναι ὁ στρατός, ἐλπίζοντες. τὰς ἀνὰ κατελήφθη, sperans, 8, 1, 15. putans. c) abs. cum inf. fut. ἀντιπάλους ἔξεν, ἡλπιζον, credebant 8, 8, 5. — Pass. sensu vulg. de re, c. adv. τοσούτῃ τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, μεγάλως ἐλπίζεται, maiori spe exspectantur 2, 3, 17. vehementer, vehementius sperantur, f. tanto certius f. confidentius exspectantur.

ἐλπίς, sensu vulg. c. gen. rei, ἡ τῶν χρημάτων ἐ. spes 5, 4, 2. τῇ τῆς βασιλείας ἐλπί 2, 7, 9. ἐχαιρεν εὐχῆς αἰώνου ἐ. 4, 11, 2. ἡρῶν εἰς μεζόνων πραγμάτων ἐλπίς, ad maiora speranda 2, 13, 1. ad spem maiorum rer. 6, 5, 24. c. gen. perf. εὐδίας αὐτῶ τῇ ἐλπί 2, 15, 5. τῶν μὲν ἀνατολικῶν - θραῦσαι τὴν ἐλπ. λ. 3, 2, 4. κωλύσαι τὴν ἐ. τοῦ βαρβάρου 6, 2, 8. συνηδόμεναις αὐτῶν τῆς ἐλπίς, spet 4, 9, 10. cum verbis solis, ὁ στρατός, πταίων τῆς ἐ. 8, 5, 1. σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, spe 2, 7, 4. ἀφθεις ταῖς ἐλ. spe 3, 12, 16. sed simul c. adi. πάσης ἐλ. μεζόν ἦν προχωρ. 1, 10, 8. † πάντῃ λόγῳ καὶ ἐλτ. πάντων λ. omni spe 3, 14, 7. repetendo adeo e pr. male. παντ. lexum sem. πάσης. εἰ ἐξ ἀλόγου ἐλ. ἡ μεζόνος ἐλπί. ἐπιθυμίας ἀνεπιθόμην, inani spe ac sperante spem cupiditate 2, 8, 3. ἀντιποιησάμεν τοιαύτης ἐλ. 2.

- 10, 4. πειθεῖσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, ἢ λ. 7, 5, 11. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα λ. 2, 9, 4. † ὁ περ' αὐτῶν τὴν ἐ. πᾶσαν ὑπέφαινον ib. 5. οὐ φαῖλαι, οὐδὲ κοῦθαι καλοῦσιν ἐλπίδες 2, 8, 6. — μείζονσι καλεῖν ἐλ. αὐτὸν, ad maiorem spem 1, 9, 20. κόουσι καὶ ἀδῆλοις ἐπαιωρομένου ἐ. spe 2, 9, 1. μηδὲ ματαίαις ἐ. αἰωρομένου, spe 6, 2, 9. μεγάλαις - ἐ. ἀνατείθων, spe 2, 9, 17. ἐφ' ἐτέραις ἐξελθὼν ἐ. spe 3, 12, 20. ἐλπίδων ἀγαθῶν - ὑποφανομένων, cum spes bonae affulgerent 2, 4, 11. μετ' ἀγαθῶν ἐ. λ. bona c. spe 2, 13, 4. ἀγαθὰς εἶχεν ἐλπίδας, bonam spem 2, 3, 24. πολλὰ τὰ ἐφ' ὧς εἰς ἀγαθὰς ἐ. 7, 5, 12. μετ' ἀγαθῆς ἐ. λ. bona c. spe 4, 14, 17. λόγους, χρηστῶν ἐ. μετὸς λ. bonae spei 2, 14, 5. χρηστὰς εἶχεν ἐ. bonam spem 1, 7, 2. †† cum artic. ταύταις ἐπαιρούμενος ταῖς ἐ. in has erectus spes 2, 8, 15. τὰ - πράγματα, φαύλας ἔχοντα τὰς ἐ. esse tenuis spei 2, 10, 13. ἀγαθὰς ὑπέφηναν τὰς ἐ. bonam sp. 3, 6, 17. †† per praepp., tum praeced. τὴν παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν, inopinato 6, 2, 7. praeter spem 6, 3, 6, 8, 6, 4. †† tais παρ' ἐλπίδας εὐπραγλαίς λ. inopinato rerum successu 6, 2, 15. tum seq. τοῖς - (εἰσι) καὶ παρὰ θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi et a diis meliora sperare possunt 8, 3, 14. ἐπεὶ αὐτῶ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας φαύλως εἶχεν ὑπέπτευν, cum sibi spem ad salutem male comparatam suspicaretur 1, 3, 2. cum intelligeret, sibi s. suas spes salutis esseennes; pro gen. τὰς τῆς σωτηρίας ἐλπ. - εἶχον ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδί, λ. spem meliorem in puero 3, 3, 3. †† c. gen. rei et simul c. coni. et particip. ἐλπίδα ῥασιώης ὑπέφηνεν αὐ., ὥς - διαίτουντα λ. spem facultatis ostendisset, quasi facile esset gesturus rei. 2, 3, 12. †† Sensu exquisitiori, in partem malam, πῶλαι τὸδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδας, hunc finem vitae suae habebant 2, 1, 16. in spe habebam, exspectabam, meuebam. ††† cum adi. disertis et c. syn. πονηρὰς ἐλπίδας καὶ φόβου συνεχοῦ ἀπαλλέξομαι, mala spe ib. 17. tristi expectatione et cogitatione.
- ἐλῶδης, phys. de re, τὰ ἐλῶδη χαρῖα, palustria 3, 14, 10. τὰ πλεῖστα (μέρη) τῆς - χώρας ἐλῶδη γίνεσθαι, maior pars - regionis paludescit ib. 11. fit palustris, paludosa.
- ἐμαυτοῦ, c. verbis, οὐ τι ἐμαυτῶ σόνοῖδα λυπήσαντι ὑμᾶς, mihi 2, 5, 10. ἐμαυτὸν - πέπεικα 1, 5, 5. mihi persuasum habeo. πρὸς τὸ ἄξιον ἐμ. παρασχέιν τῆς τιμῆς, ad dignum me praestandum 2, 3, 16. †† intra artic. et subit. p. adi. possess. παρὰ πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον, per omn. vitam meam 1, 2, 10.
- ἐβάλλειν, phys. de pers. c. acc. pers. τοῦς - ἐνέβαλλον, iniiciebant 4, 9, 14. sc. εἰς αὐτὰ, τὰ ἐρύγματα, in foveas, s. αὐτοῖς, τοῖς ἐρύγμασι. c. acc. rei, ἐμβαλεῖν - Φύμαξα, ad miscendum venenum 4, 4, 3. sc. εἰς τὰ σιτία καὶ ποτὰ s. τῶς σιτίοις καὶ ποτοῖς. — simul c. praep. τὴν κόην σὺν ἀρώματι εἰς κάλπην - ἐμβαλόντες, cinerem - coniectum in - 3, 15, 16. †† ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ σαρκίνου (τὴν) iniectum venenum, 1, 17, 18. iniiciens - veneni quid. c. acc. rei et dat. loci, (p. praep. cum acc.) τὴν κόην κάλπῃ τινὶ ἐμβαλόν, cineres in urnam - coniectos 4, 13, 16. πίπταν ἐλόντες, σικεύειν ἐμβαλόντες, vasis imponentes 8, 4, 26. - † Alio sensu de pers. c. praep. ἀμα τῶ ἱππῶ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἕλος, equo ingressus paludem 7, 2, 13. sc. αὐτοῦ, s. coniciens in pal. αὐτὸν σὺν ταύτῃ μίτρᾳ εἰς μέτους ἐμβεβλημέναι τοῦς βαρβάρους, impetum fecisse in - 6, 5, 16. μὴ - εἰ Πέρσας ἐμβαλῶσι, in Persas impetum facerent ib. 15. ὁ στρατὸς ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingressus Cappadociam 3, 3, 1. τ

σφατιωτικὸν -, ἐμβαλὲν εἰς τὴν - χώραν, impetu facto in 6, 5, 11.
 — improp. de persf., c. acc. rei et dat. persf. αὐτῷ ταραχὴν ἐνέ-
 βαλε, iniicit 3, 7, 1. intillare, excitare in - ἐμπλήξιν καὶ δέος-
 τοῖς - ἐνέβαλε, incussit 2, 14, 1. Σάσος ἐμβαλοῦμεν τοῖς λ.
 iniciemus 1, 6, 15. de re, τὸ - ἄλλω ἂν - Σάσος καὶ προ-
 θυμίαν ἐνέβαλεν, addidisset 2, 3, 12. †† de persf. et re simul,
 c. acc. persf. et praep. ἀγγελοι καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν -, καὶ
 εἰς - Φροντίδα ἐνέβαλεν, coniecerunt in 6, 7, 4.
 ἐμβολή, physf. in bello, c. gen. persf. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν
 ἐμβολήν, impetum 7, 9, 14. ἢ ἐκδέχονται τῶν πολεμίων τὰς πρῶ-
 τας ἐμβόλας, imp. 8, 1, 6.
 ἐμβριθεῖς, trop. de persf., in malam partem, c. adiuncto, ἐμβριθεῖ
 καὶ θρασὺν νεανίαν, ferocem 3, 11, 1. de re, Neutr. c. artic.,
 p. subst., et c. praep. τὸ ὑμέτερον - πρὸς τὰς μάχας ἐμβριθεῖς λ.
 vestram in pugnando vim 2, 10, 17.
 Ἐμεσος, Emefus f. Emefa, ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίῃ, 5,
 3, 2.
 ἔμετος, propr. πολὺς ἐπιγίγνεται, vomitus 1, 17, 23. πολ-
 λοὶ ἔντος τοῦ ἔμετου, cum nimia esset vomitio ib. 24.
 ἐμός, c. subst. τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, meo patre 6, 3, 12. τῆς ἐμῆς
 γνώμης τὸ πρῶτον, animi mei 2, 8, 2. † οὐκ ἐμὸν (εἰς) τὸ ἀμαρ-
 τήμα, non meum id delictum 2, 5, 12. †† c. verbo ἐξ ἐμοί,
 estis mei 2, 13, 10. sq. explic. in mea potestate.
 ἐμπαγ., v. ἐμπήγν.
 ἐμπαλιν, physf. c. gen. persf. τὴν ὁδὸν ἦνυσ, τρέχων ἔ. ἑαυτοῦ, cur-
 rens retrorsum 5, 6, 17.
 ἐμπαροινεῖν, improp. de persf., c. abl. rei f. modi, oppresso dat.
 persf. πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λῦβαις ἐμπαροινούσας (αὐτοῖς,) in-
 sultantes 8, 8, 14. per insaniam veluti et contemtum adversus
 eos adhibentes.
 ἐμπειρία, physf. partim, c. gen. rei, et per adi. ὅπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν
 δεινῶν ἐμπειρίας, prae - peritia 1, 4, 8. τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν πραγ-
 μάτων, experientia rerum 1, 1, 9, 8, 8, 8. δι' ἐμπειρίαν τῆς
 χώρας, propter usum 7, 11, 11. opp. pr. δι' ἀγνοίαν λ. sine
 subst. μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 11, 11. μ. πολλῆς ἔ. λ.
 utpote pugnandi peritissimi 7, 11, 17. cum multa peritia. ἐμ-
 πειρία πολεμικῇ λ. ob peritiam bellic. 7, 9, 7. διὰ ἐμπειρίαν πο-
 λεμικὴν 7, 1, 14. διὰ τὴν σφατιωτικὴν ἐμπ., ob rei militaris expe-
 rientiam 6, 8, 4. †† quod simpliciter δι' ἐμπειρίαν, propter
 exper. ib. 10. ††† c. praep. εἶναι Παρθεναίους τὴν διὰ τόξων εὐ-
 σοχον ἐμπ. sagittariae artis (certam) peritiam 4, 10, 7. peritiam
 in sagittis certo iaculandis.
 ἐμπειρός, partim physf. de persf. c. gen. rei, τοῖς νόμοις ἐμπειροῖς,
 legum peritis 6, 1, 8. †† εὐδία, ἀρετῆς τῆς ἐν ἐργοῖς ἐμπειροῦ,
 industria in rebus gerendis peritum, 2, 2, 16. industria in
 agendo praeditum. †† c. praep. περὶ θυτικῇ ἐμπειρίᾳ, aru-
 spicinae periti 8, 3, 17. †† Neutr. absf. c. artic., p. subst.
 τοῦ ἐμπειροῦ, (gen. pro consueto magis abl. τῷ ἐμπειρῷ) - ἀτέ-
 λειπον, peritia 3, 4, 3. per ellipt. partic. εὐεκα f. χάριν, i. q. pr.
 τῆς ἐμπειρίας f. τῇ ἐμπειρίᾳ.
 ἐμπειρώς, trop. in opp. προπετῶς μᾶλλον, ἢ ἔ. τοῦτο ποιοῦντες, sciē-
 ter 3, 1, 7. prudenter.
 ἐμπήγνυσθαι, physf. de re, pass. c. dat. f. abl. rei, δαδὰς, αἷ', ἐμ-
 παγεῖσθαι ταῖς μηχαναῖς, λ. insinare machinis 8, 4, 31. iniectae.
 Forte Lat. impingi.

- ἐμπιμπλάω f. ἐμπιμπλήμι, physf. de re, c. acc. rei f. loci, τὴν εὐω-
δίαν ἐμπιμπλάναι τοὺς πόρους λ. implere 1, 12, 5. de persf., c.
gen. rei f. materiae et acc. rei f. loci, μύρου - τὰς - ὀσφρήσεις -
ἐνεπίμπλασαν, opplebant ib. 4. Pass. de persf. trop., c. gen.
rei et adv. ἐργῆς μάλ्लου ἐνεπίμπλατο, iracundiā implebatur 8,
5, 1. adhuc magis irascebatur, iratior fiebat. προθυμίας ἐνε-
πίμπλαντο, alacritate animi implebantur ib. 3. i. q. sq. θάρσος
προσλαμβάνοντες, accipere, fuscipere, fieri animosum et cupidum
rugnandi.
- ἐμπιπράω f. ἐμπιπρήμι, c. acc. rei f. loci, κώμας - ἐμπιπρᾶν δούς
ἐξουσίαν, incendendi 4, 11, 11. αὐτὰς ἐμπιπράναι, incendere
3, 3, 5. ἀγρούς λ. 7, 9, 24. κώμας ἐμπιπρᾶς, incendens 3,
9, 17. 7, 2, 7. † μέρη (αὐτῶν, τῶν πόλεων) ἐμπιπράντες, ac-
cendentes 1, 10, 4.
- ἐμπίπτειν, physf. de anim. c. dat. rei f. loci, τὰ δὲ, (θῆρία) ἐμπί-
πτουτα ταῖς ὄψεσι, bestiolae - incidentes oculis 3, 9, 10. de
persf. et milit. f. exercitu, c. abl. modi, προθυμία πάσῃ ἐνέπιπτον,
irruerant 3, 4, 9. †† quasi physf. abl. de persf. πάντα τὸν ἐμ-
πίπτουτα ἐφόνεον, quemvis obvium 3, 9, 19. nostr. der ihnen
in die Hände fiel. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνέχρουν, oblatos 1, 12, 15.
4, 9, 14. it. de re f. loco, κώμας ἐμπιπρᾶς τὰς ἐμπιπτούσας, pa-
γος oblatos 3, 9, 17. it. de re, ut materia, πᾶν τὸ ἐμπίπτειν
ἄλλῃ ἀξιομάχου ἐργαλεῖαν, quodlibet obvium 7, 11, 15. πάντα
τὰ ἐμπίπτοντα χειρουμένους, omnibus obviis 6, 5, 17. †† βάρ-
εας τὰς ἐμπεσούσας περιτεμέντες, oblata 7, 9, 12. it. de anim.
θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, incidentia 3, 9, 17. Tum
impropr. de persf. c. adv. et nominat. adi. modi, οἱ προεσῶτες τοῖ
ταμίσου -, εἰ καὶ σπανίως χρησοὶ ἐμπεπτώκεισαν, obvenissent 7, 4
4. reperiri, esse. † de re, c. praep., adv. et dat. f. ablat. loci
εὐδύς ἐν πᾶσι τοῖς ἐθνεσιν ἐκείνοις γάσις - ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι, inva-
sit civitates 3, 2, 13. oboriri.
- ἐμπιστευεσθαι, pass. trop. de persf. c. acc. rei ellipt. τῶν ἐμπεπιστευ-
μένων τὴν - ἡγεμονίαν, iis, quibus concedita erat praefectura
6, 7, 4.
- ἐμπνέω, physf. de persf. c. adv. ὅσοι, ὅτι ἐμπνέοντες, spirantes 4, 9
16. viventes.
- ἐμποδίζειν, physf. de re, c. acc. persf. ἐμποδίζούσης αὐτοὺς τῆς - ἐστῆ-
τος, impediēte 4, 11, 10. de persf. c. acc. rei et adv. it. no-
minat. particip. modi, τὰς Φάλαγγας - ἐκτείνοντες, αἰὶ τὸ κυκλοι-
μενον ἐνεπὶδίδον, impediēbant 4, 15, 12. trop. de re cum sol
acc. rei, ὅσα - ἐμελλε - ἐμποδίσιν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν, quid
quid impediret 3, 14, 16. Pass. physf. de persf. c. praep. dup.
πρὸς τὸ φυγεῖν ὑπὸ τῆς - ἐστῆτος ἐμποδίζονται, praepediuntur,
15, 9. sed c. una tantum, πρὸς τὸ διατρέχειν ἐνεπὶδίδοντο il-
14. impediēbantur. †† it. de re, cum dat. rei, ἐμποδισθῆ-
τος αὐτῷ (τῷ χειμαρρῷ) τοῦ - δρόμου, impedito ei cursu
3, 10.
- ἐμπέδιον, physf. de re, c. praep. νομίζοντες πρὸς τὴν λ. impediē-
tum 3, 14, 15.
- ἐμποδῶν, physf. adv. abl. μηδενὸς ἢ γενομένου, nemine impediē-
8, 2, 1. cum nemo impedimentō fuisset.
- ἐμποιεῖν, trop. de re, cum dat. persf. ταῦτα - δέος - ἐμποιεῖ, ini-
ciunt 2, 5, 13. ††† πένθος - ἐνποιεῖ ὄψις πολιορκίας, indux-
7, 3, 14. i. q. simpl. faciebat, excitav. de persf. c. acc. r
et dat. persf. πόθον - τῷ πλήθει ἐμπόποιήκει, incussierat 6, 4, 4.

ἐμπορεύεσθαι, physf. de persf. abf. ἡ Ἀνυληῖα τὰ - παρείχεν ἐμπορεύε-
σθαι τοῖς πλείουσι, ad mercandum 8, 2, 7. p. παρείχ. τοῖς πλείουσι;
ὥς ἐμπ. f. εἰς τὸ ἐμπ. ad ea emenda et iterum diven-
denda.

ἐμπόριον, propr. de loco, c. gen. loci, ἡ Ἀνυληῖα, ὥσπερ τὸ ἐ. Ἰτα-
λίας, emporium 8, 2, 6.

ἐμπόρος, propr. de persf. abf. τὰ ἀρώματα δι' ἐμπόρων κομισθῆσθαι,
per mercatores 4, 10, 9. in opp. οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων
τὲ καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

ἐμπρῆθαι, physf. cum acc. rei f. loti, ἐνέπρησε κώμας, incendit 6, 5.
† II. τὴν Τύρον πάσαν ἐνέπρησαν, incenderunt 3, 3, 6. τὴν πό-
λιν ἐμπρῆσαντες, cum incendissent 3, 7, 16. sed c. acc. rei me-
rae. ἐμπρῆσαντας τὰς θύρας ἱερῶν λ. postquam incendissent 8,
1, 9.

ἐμφαίνειν, trop. de persf. c. acc. rei et adv. τοιαῦτα πλαγίως ἐμφαί-
νουν, indicans 4, 4, 16. verbis, innuens.

ἐνφορεῖσθαι, physf. de persf. c. gen. rei, ἐπὶ οἶνου πλείονος ἐνφορη-
θῶσιν, cum se temeto largius invitavunt 4, 11, 5. passf. vel med.
largiore vino se repleverunt, f. ubi sint. trop. χρησθῆναι πάν-
των ἐνφορεῖτο, oraculis omn. inhiabat 4, 12, 6. indulgebāt, ad-
hibebat, consulebat. τῶν ὀνειράτων ἐνφορηθεῖς, postquam so-
mniis captandis se explevit 4, 8, 9. somnia plura f. saepe ad-
hibuit et consuluit.

ἐμφύλιος, propr. de re, Masc. οὗτος πολέμου ἐμφυλίου, bell. civile.
1, 13, 1. 7, 7, 8. ἐμφύλιον πόλεμον, civ. 7, 12, 20. intestinum
1, 11, 13. in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων, civilium 1, 1,
5. c. subst. fem. et c. adiuncto et opp. νίκης καὶ μόνον ἐμφυλίου τὰ
καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βα. βαρῶν λ. victo-
riae civilis 3, 9, 1. victoria in bello civili. sed c. mero ad-
iuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις, civil. 3, 7, 18. pu-
gnis in bello civ. Neutr., de plur. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώ-
μην ἐπλήρωσαν, civili sangu. 1, 13, 5. civium. sed de uno tan-
tum, unius que Pertinacis, μὴ μόνον ἐμφυλίου, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ
- αἱματί, civ. 2, 5, 10. καὶ βασιλείῳ, καὶ ἐμφ. αἱμ. 2, 9, 10. —
καὶ ἐμφ. καὶ βασιλικῷ αἱμ. 2, 13, 16. † in opp. οὔτε ἐμφύλια
κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβαρῶν - τρόπαια, civ. 3, 15, 6.
tropaea in bello civ.

ἐν, A) de tempore, c. subst. vel nudo, vel instructo adi. ἔργων -,
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, exiguo tempore 1, 1, 4. v. χρόν. ubi
et valeat p. Lat. intra, ut in his, ἐν ἑτσί διακοσίῳς λ. annis
ducentis ib. 5. v. ἔτ. it. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1.
— ἐν ὥρᾳ γενομέναις 1, 1, 3. v. ὥρ. — ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας,
initio ib. 26. εὐθὺς ἐν ἀρχῇ, statim initio 3, 2, 5. v. ἀρχ. —
ἐν ἀρχομένη μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. ἐν ἱερομηνίᾳ λ. die
festo 2, 2, 22. †† τοῖς ἐν σπουδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνηρημένοις, inter
foedera et pacem 4, 14, 2. ἐν εἰρ. βαθεῖα πόλεμον ἡγεύμενος, in
alta pace ib. 13. ἐν εἰρ. tempore pacis 8, 3, 4. Nominativum
de aetate, ἐν νεότητι, in adolescentia 1, 3, 5. ἐν ἐσχάτῳ γῆ α.,
in extr. senectute 7, 8, 9. † ἐν χειμῶνι καὶ ζῆλῳ, in tempe-
state et furore 1, 4, 8. — †† Praecipuae c. pron. solo, ἐν ᾧ, dum
1, 8, 12. ἐν οἷς, dum 5, 1, 4. 8, 8, 13. B) de modo, condi-
tione, fortuna, ἐν ὀρφανίᾳ, in orphate 1, 3, 3. τὸ ἀνθρώ-
πινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, in calamitatibus 1,
4, 5. ἐν σχήματι νοσοῦντος, in forma 4, 2, 1. v. σχ. Φρά-
ζαντες ἐν κύκλῳ, circumseptos 2, 13, 8. ἐν ὅποις εἰσὶ, in ar-

mis 1, 13, 5. v. ὅτι. τοῖς τετολμημένοις ἐν φόβῳ λ. in caede 2, 6, 22. ubi et procedat lat. quoad, respectu; cf. et deinde in classe c. verbis. ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλῆθει μεγίστῃ λ. in multitudine 7, 7, 2. cf. infra in hac praep. repetita - nominatim c. pron. vel relat. καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς - λ. cum in eo, quod - tum in eo, quod rel. 5, 1, 8. sc. τρόποις f. πράγμασι. - ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσας, λ. 3, 6, 8. in iis rebus, quas gessistis, f. earum regum, quas g. p. ἐν τούτοις, α. κ. ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, λ. in iis, quae rel. 6, 1, 24. vel demonstr. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἤν, Africa in hoc statu erat 7, 9, 25. v. εἰμὶ et οὗτ. cum subit. αἰν, ὥσπερ ἐν εἰκόνι, in imag. 7, 6, 4. v. εἰν. et infra in hac praep. repet. - Nominatim c. subit. vestitus, ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. v. σχ. - ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in vestitu 2, 13, 5. ἐν χλαμύσιν - ἑωρᾶτο, in rel. 4, 7, 4. 7, 11, 3. C) c. verbis privis f. simpl., maxime de loco, βήματος - ἀρσέντος ἐν - τῷ στρατοπέδῳ, in castris 1, 5, 4. 2, 6, 18. 2, 4, 12. - ἦς ἐν - τῇ σιγῇ, in se. 1, 9, 7. ἐν τοῖς - τόποις λ. in 1, 12, 12. ἐν τῇ πόλει, in ib. 16. 2, 11, 17. 8, 7, 11. ἐν μέσῳ αἰέρι λ. 1, 14, 1. 8, 3, 20. ἐν τοῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. ἐν τινὶ προαίεῳ 3, 4, 14. cf. 2, 1, 1. et v. δηλ. ib. 9. et v. εὐδοκίμ. 2, 4, 1. 4, 9, 12. 5, 5, 20. 5, 8, 17. 3, 11, 20. 5, 6, 21. 8, 7, 11. 3, 7, 12. 5, 5, 14. 7, 1, 6. 7, 6, 12. †† c. nominib. loci propr. ἐν τῷ Περσικῷ, in Persin. 1, 11, 7. ἐν τῇ Ῥώμῃ, Romae 3, 2, 7. ἐν τῷ Καπετωλίῳ, in C. 4, 8, 3. v. Καπ. et Ῥωμ. D) c. verbis simpl. extra locum, ἐν ἡλικίαις καὶ ἐν οὐσiais διαφόροις λ. in 1, 1, 10. v. γίν. - τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. v. εἰμ. - ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν, in 1, 15, 9. v. γρ. - ἐν ψυχῇ ἀταραξίᾳ μέναι 2, 1, 15. v. μέν. - ἐν ἀδείᾳ βιώσασθαι 2, 4, 17. v. β. - αὐτὸν εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemptum hab. 2, 7, 4. v. ἔχ. - ἐν - μάχαις λ. 3, 7, 18. v. μ. ὡς ἀν-μαζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ λ. 3, 14, 4. v. β. τασίζοντες ἐν ἀπασιν, in 4, 3, 9. ὧν ἐν ὀφθαλμοῖς λ. quorum ante oculos 7, 9, 19. v. ὀφ. μετρίζουσιν ἐν τῷ πρεσβύτῳ λ. 8, 3, 12. v. μ. E) cum verbis, c. ἐν composit. de loco, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν - ῥάσις - ἐνέπεσε τὰ λ. in 3, 2, 13. ἡ ἐνείνου μνήμη ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐγνεύσεται 4, 14, 10. ἐνδιατρίψας ἐν τῇ Ἀνυλ. commoratus Aquileiae 8, 7, 19. F) c. verb., composit. ex alia praep., de loco, ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπενήθην, in 1, 5, 14. ὑποστάς ἐν τῇ - εἰσόδῳ 1, 8, 12. cf. 1, 11, 15. et v. διατρ. 1, 16, 12. et v. διανυντ. - 2, 13, 4. et v. καταλείπ. 3, 4, 13. 4, 2, 12. et v. κατασκευάζ. 4, 5, 1. 4, 8, 2. † παραλαμβάνοντα ἐν ταῖς φάμμοις, sub arena 4, 15, 7. † ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιβᾶναι, domi suae 5, 3, 4. - 7, 1, 22. 8, 6, 7. 8, 8, 14. c. cf. 2, 9, 5. 5, 5, 12. 6, 1, 8. c. nom. loci propr. διατρίβοντα ἐν Παῖσι, in Pannoniis 1, 3, 1. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι λ. Romae 1, 7, 12. ἐν τῇ Καρχηδόνι - προ-χάρει, Carthagini - succedebant 7, 9, 1. Carthagine. G) c. verb. talibus extra locum, ἐν κισθῶν καθεῖσκη, in 1, 10, 8. v. καθίς. cf. 2, 5, 3. 2, 10, 17. c. 2, 15, 2. 3, 10, 13. v. πρᾶτ. 4, 15, 15. 8, 7, 5. ††† H) c. verbis, per plurimum peculiatem, ἐν χάριτος μοίρᾳ τίθεται, pro beneficio reputat. 2, 3, 19. in loco beneficii ponit. τὰ τῆς βασιλείας διακοῦντες ἐν ἐμοτικῇ ἀρχῇ, imperium gerentes pari honore 3, 15, 15. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, laqueo 7, 9, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προ-χέντων, aetate 7, 10, 6. v. πρᾶχ. ††† I) c. verb., de loco, ubi abl. p. acc. sit, ἐν σπάνει - κατασχέσας αὐτόν, ad penuriam 1,

12, 9. ἐκείνην ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ, in templo 4, 1, 7. in templum, cf. εἰς τὰ βασιλεῖα ἀποθησόμενα - μνήματα, in monumenta 3, 15, 16. ἐπιθεῖς αὐτὸν ἐν μέσῳ, in medium 4, 8, 12. ἰδρύσαι ἐν τῷ νεῷ, in templo 5, 6, 21. κατακλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, inclusi (le includentes) castris 5, 8, 12 συγκλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῇ σπηΐᾷ λ. cum inclusissent se ipsos in facellam 7, 10, 6. ††† K) ubi desit v. subst. vel syn., ὁρῶντες τὸν - ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει (δυντα) in desperatione 2, 12, 6. cf. 3, 8, 6. ὁ στρατός, πάντων ἐν σπάνει (ὦν) 8, 5, 8. πολλά τὰ ὀρύγματα ἐν τῇ πόλει (ἦν,) 8, 2, 16. †† L) etiam post artic., et in periphrasi subst. aut adi. οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ ὑπηρεσίᾳ (δντες) ταραχθέντες, imperatorii ministri 2, 5, 4. οἱ ἐν ταῖς - πράξεσιν (δντες,) qui in officiis versarentur, 5, 5, 20. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν (δντων,) honoratioribus 1, 9, 6. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας λ. (δντας) 8, 3, 11. v. ὑπ. ††† τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρεταῖς (δντας,) illius ministros 4, 5, 8. illos eius, qui erant in servis f. inter servos. τὴν ἐν μέσῳ (οὖσαν) νεολαίαν ἀναίρεῦσιν, quae in medio erat, 4, 9, 13. διαδραμῶν, τὰς ἐν μ. (οὖσας) πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. τὰ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει (δντα) οὕτω παρεσκευάσθαι, in urbe res 8, 3, 1. — ††† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana 1, 5, 18. sc. δντων πραγμάτων, quae sunt f. sunt inter f. apud homines, res humanas. †† τῶν ἐν ἀγορᾷ (δντων, πραττομένων λ.) οἰκ ἀπείρους εἶχε, rerum forensium 4, 12, 2. eorum, quae in foro aguntur. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν (δντα,) omnia in urbibus 3, 3, 5. sc. χρήματα, bona, facultates, merces, quae erant in urb. ii. 3, 9, 19. † πάντα τὰ ἐμπύπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (δντα) χειρουμένους, quae in medio posita essent, 6, 5, 17. f. κείμενα. † τὰ ἐν Πάρθοις (δντα) λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15. sc. χρήματα f. κτήματα, vastantes, diripientes, res, agros, homines, pecora, quae in Parthia erant. εὐμαγέστερον τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ (δντα) διοικησεται, urbanae res 8, 7, 10. cf. 3, 10, 2. 4, 7, 1. e. it. μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, post res, ad Cyzicum gestas, 3, 2, 17. sc. πράγματα. ††† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις, industria in rebus gerendis 2, 2, 16. v. ἀρ. M) c. subst. aliquo, a quo pendeat, f. post subst. a) abs. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγώρησαν, in enarratt. i. i. i. p. ἀλ., τῆς οὐσῆς ἐν ταῖς ἀφ., quae in narrationibus adhiberi potest et debet; i. q. apud; nisi cohaeret c. v. ὠλ. - ἐν τε συγκλήτῳ λ. γνώσις καὶ τιμῇ, in senatu 7, 5, 12. ἐδόκει γράμματα ἐν πικτοῖς τίνασθαι, in plicatis libellis 7, 6, 11. litteras, quae scriptae erant non in apertis papyris, sed in complicatis. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγοραίοις, in 7, 7, 7. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, in 7, 8, 8. gloria, quae parva per arma et fortitudinem in bello. nominativum de loco, τότε πάσας ὑπ' αὐτῷ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγνεχειρισμένῳ, summam rerum Romae 4, 12, 7. cui tunc omnes res, Romae curandae ab eo, demandatae erant; periphrasis Praefecti urbis; qui tunc Praefectus urbi constitutus erat ab ipso. ἀτὸ Ἑμέσου - πόλεως ἐν Φοινίκη, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. quae sita in Phoenicia; sc. οὖσης, κειμένης. - τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάτης, urbe illa, quae prima in It. ipsi obstitisset, 8, 4, 24. v. ἀνδρ. b) intra artic. et subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἄρμας, condiscipulos armorum 1, 5, 11. bellicorum studiorum, negotiorum, operum, nostrat. *Kriegskünste*, *Kriegsdienste*,

Kriegsgeschäfte, it. *bellicarum rerum*, nostrat. *Kriegsachen*; p. τῶν πολεμικῶν ἔργων, et τῶν ἐν δ. γινομένων ἔργ. operum, quae in armis, sub armis, cum armis, fiunt, cum homines sunt induti armis; quae a militibus fiunt, operum *militarium*; it. rerum *militarium*: it. rei *militaris*; operum, quae in bello fiunt, operum *bellicorum*. conf. supra διαδραμῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλεως 1, 7, 3. ἐλογίζετο τὴν ἐν τῇ συγλήτῳ τινῶν εὐγένειαν. in senatorio ordine 2, 3, 3. nobilitatem quorundam eorum, qui in senatu erant, quorundam senatorum. τῆς ἐν ταῖς συνόδοις βροῆς, in coetibus inclamatione 2, 7, 9. quae fiebat in coet., sc. οὐσης, γινομένης. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. honore, qui tribuitur in dignitate imperatoria. nominatim de loco, τῆς ἐν τῇ πολεμικῇ διατριβῆς, commemoratione in 1, 7, 1. sc. οὐσης, γινομένης, v. δ. - τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσι) δεσμωτήρια (δυνά,) in iis carceres 1, 10, 4. † πρόσβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν, viarum in orientem 3, 1, 8. obstructionem contra vias, in oriente quae sunt, et in orientem ducunt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis deliciarum 1, 6, 2. Romae deliciarum, nostrat. die *Annehmlichkeiten in Rom*; sc. οὐσης, v. τρ. - τοὺς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. Romae militibus, mil., qui Romae, ad Romam degunt, v. στρατ. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. exercitum, Romae, ad Romam, versantem. τὸν ἐν Μηδίᾳ στρατόν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. sc. δυνά. - διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥ. (οὐσης) ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam Romae sacram v. 2, 9, 6. ἢ ἐν Ῥ. τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον διαφορά, Romae militum rel. 8, 1, 1. v. δ. - τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. in praefectura, quam in Syria obtinebat. τὰ ἐν Μυσοῖ καὶ Παίοις στρατόπεδα (δυνά,) Myforum et Pannoniorum exercit. 5, 10, 2. - τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, comm. in M. 4, 15, 21. μετὰ τὸν ἐν Μεσ. αὐχμὸν, post Mesopotamiae aestum 6, 6, 5. cf. ib. 9. - πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, cum Aegypti Alexandria 7, 6, 2. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. - τὰ ἐν Ἰτ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. ††† N) c. adi. f. post adi., a quo pendeat, cf. supra τὸ ἀνθρώπ. ἔλεεινὸν ἐν λ. 1, 4, 3. it. 8, 3, 16. εὐπρόσφ ἐν λ. deinde in repetit. it. de loco, τοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόφοις δοκιμωτάτοις 1, 2, 2. in provinciis. - ††† p. subst. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάτῃ βίῳ ἐκείνου, quod affine est ipsorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. τὸ ἀνοικνύμενον ἐν ταῖς ἐξουσίαις 8, 8, 7. v. ἀν. - τὸ ἐν ἡμῖν νέον, quod in nobis iuvenile est 1, 5, 25. nostram, meam iuventutem, sc. δυν. †† O) c. adi. f. pron. demonstr. perf. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τοὶ ἴδιον βασιλείᾳ, in medio sui 2, 6, 19. πάντα - ἐν αὐτῷ θαυμάζετο, in illo 2, 14, 5. ὑπερβαλλούσης ἐν α. φιλοχρηματίας 3, 8, 13. abundante f. excedente in eo avaritia. ἐν α. ἐπλήθους τὸ φιλοχρήματον, in ipso ib. 14. †† P) c. subst. perf. vero, προύχοντα ἐν τῇ συγλήτῳ, in senatorio ordine 2, 1, 20. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἔχοντας, in exercitiis 2, 9, 9. ἢ ἐύρισκεν ἀδύνατον ἐν δῆμῳ τοσούτῳ, in 4, 6, 12. ††† Q) per singularia quaedam, a) c. subst. diversis, et loci et non loci, simul, ἐν τοῖς πρόσδοις καὶ τοῖς ὑπαστήρσις πρᾶτον - ἡδὲ ἐπεδύνωτο, in prodeundo et iure dicundo 2, 4, 2. in processibus f. progressibus et tribunalibus f. iudiciis. b) c. aliis praep. simul syn. τέλη, ἐπὶ τῇ δαχτυλίσκῳ ποταμῶν - ἐν τε ὁδῶν πορείαις, ad rip. - in - 2, 4, 14. ἐν τῇ μέν θαλάσσῃ μέρους - ἐν δὲ τῇ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου, in altera qui

dem parte - ex aduerso autem 4, 2, 9. ἐορτάζουσιν ἐν τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάσια, cum in urbe ipsa, tum in suburb. 2, 7, 1. ἐτερούχωντο ταῖς τε κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς, τῇ τε ἐν Παρθία μάχῃ, cum illis in Media conflictibus, tum Parthico praelio 6, 6, 9. διττὰ ἡγειραν τρόπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἀριστερῶν, alterum in oriente, alterum sub sept. 3, 7, 16. ἡγανάντου, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ δεγνόμενοι, quod ipsi quidem in tabernaculis et peregrino solo degerent 5, 2, 13. c) per repetitam praep. eandem in viciniā, tum bis, οὐ γὰρ ἐν τῇ καθεστῶσιν ἡ προεδρία, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in - 2, 3, 17. cf. 4, 13, 19. 1, 5. 1, 7, 1. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 3, 2, 7. 3, 10, 2. 3, 14, 4. 4, 1, 4. 4, 2, 5. 4, 7, 1. 4, 8, 3. 5, 1, 8. 5, 5, 11. 20. 5, 8, 9. 12. sq. 6, 6, 3. 6, 7, 1. 7, 8, 9. 7, 9, 9. 7, 10, 5. sqq. 7, 12, 13. 8, 1, 12. 8, 5, 18. †† in quibus locis partim et diversa fuit notione, ut in his quoque 2, 11, 16. συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς -, ἐν τε διαίτῃ - διαφερ. inter ipsos - in victu 4, 10, 12. 7, 5, 18. tum ter 7, 9, 8. 8, 1, 10. sq. 8, 3, 1. sq. diversa etiam notione ib. 16. tum quater 5, 5, 19. tum quinquies 3, 7, 18. sq. d) quoad notiones, ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει λ. 7, 7, 2. propter - it. κτήματα, ἐν τε προσόδοις - τίμια, proventu 7, 12, 13. ἐν προσχήματι ἐλευθερίας, sub specie 7, 7, 8. ἐν σχήματι πρεσβείας, sub spec. 8, 3, 1. τοῖς - τετολημμένοις ἐν φόβῳ λ. 2, 6, 22. per caedem - ἐν ἀσώτiais - ἐβουλεύσαντο, in luxu 2, 5, 2. inter luxuriosas computationes. ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς λ. inter rapiendum 5, 6, 22. † ἐπιστολάς, αἷς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποστέτοις εὔρε γραμμασι 3, 8, 12. inter - it. 4, 12, 11. ††† εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις λ. inter subiectos 2, 3, 12. † πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, apud ipsos 3, 4, 20. cf. 3, 11, 3. 4, 10, 12. † ἐν εἰδόσιν ὑμῶν - μακρηγορεῖν, apud vos 5, 1, 3. οἱ νεανῖαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος λ. quorum vulgus 6, 8, 7. Nominatim cum nominibus loci, et e Bg. Vs. ἐντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Ilium 4, 8, 11. ἐν Σιρμίου διατρίβων, intra urbem Sirmium commorans 7, 2, 19. διατρίβοντι ἐν Ραβέννῃ, in urbe Ravenna 8, 6, 11. e) ubi et periphrasis valeat, pro gen. cf. supra Nr. m) ex 2, 3, 3. et Nr. n) ex 7, 8, 14. 8, 8, 7. et Nr. l) ex 4, 12, 2. f) per alia loca dubiae classis, ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς λ. in 2, 3, 14. nostrat. bey. it. 1, 4, 3. 4, 4, 2. 4, 7, 14. g) per loca dubiae lect., ubi videatur pr. ἐν excidisse, ἐσχάτῳ καθεστῶσιν (ἐν) κινδύνῳ 1, 13, 3. ἀρωμάτων ἀπμιδες εὐωδίαν παρῆχον (ἐν) ταῖς εἰσόδαις 4, 8, 19. ὅσα τε ἦν (ἐν) οἰκίαις δόματα 7, 11, 15. 8, 6, 17. e. 6, 3, 3. 5, 2, 14. 4, 5, 4. 2, 9, 3. 8. 2, 7, 8. 6. 1, 12, 1. 1, 9, 6. e. De καὶ p. καὶ ἐν v. infra in καὶ. ἀναγισμός, phys. παρασκευασθῆναι ἀναγισμούς παντόδακτους, inferias 4, 8, 17. post ἐνατόμβας, in sacrificio in honorem herois Alexandri, quae inferiae constiterint vel partibus victimarum, quae manibus secabantur, vel sic dictis incruentis, libaminibus et suffitu. ἐνάγειν, trop. de re, c. acc. pers. et praep. it. c. adiuncto syn. ἐν- ἡγε δ' αὐτοὺς καὶ ἀνέπειδεν εἰς πρᾶγμ. καινοτομίαν τὸ Μ. μέτρος, in- ducedbat 5, 4, 2. impelleb., incitab. ἐναντιοῦσθαι, trop. med. de pers. cum dat. pers. et praep. πάντων αἰ- τῶν, πρὸς αὐτὸν ἐβούλετο, ἐναντιούμενων, cum omnes eius libidini re- fragarentur 3, 15, 14. omnibus ei aduersantibus, repugnantibus.

- in iis, quae volebat, p. περ. ταῦτα, & λ. sed abl. ἐδεδίει τὸν δῆμον ὡς ἀντιπρόσμενον, ut adversaturum 2, 6, 18.
- ἐναντίος, Masc. phys. in bello, de pers. c. artic. p. subst., in opp. τῶν ἐναντίων - οἰομένων λ. cum adversarii existimarent 3, 3, 9. i. q. sq. §. 12. τῶν πολεμίων, sc. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατιωτῶν. — Fem. trop. de re, c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, contrario consil. 1, 13, 5. Neutr. phys. de pers. f. re, c. dat. pers. τὸ τῶν βαρβάρων ἀτακτοῦ πλήθος αὐτὸ αὐτῷ ἴσως γένοιτ' ἐν ἐναντίον, multitudo - adversa 4, 14, 16. impedimento erit. Sed de re, c. artic., p. adv., in opp. μηδενὸς ἐνφροσύντος· τοῦναντίον δὲ - ἐβλασθήμουν, sed contra 2, 6, 20. per ellips. praep. et subst., p. κατὰ τὸ ἐναντ. μέρος f. χωρίον, e contraria parte, e contrario loco, f. altera ex parte, e contrario. †† Plur. p. adi. c. dat. pers. ἃ περ - Ῥωμαίοις ὄντα ἐναντία, adversa 3, 14, 20. dum Romanis erant adversa f. adversabantur, nocebant, impedimento erant, sylvae cum paludibus et locorum ignoratio. — †† c. artic. αὐτοὶ τὰναντία ἐθρόνον, ipsorum contraria erant studia 3, 2, 18. contrariis partibus favebant f. studebant, sc. πρὸς γ-ματα f. μέρη, alii favere homini. † εἴτε δικάζοιεν, τὰ ἐναντία ἐθρόν, contraria sentiebant 4, 4, 1. faveb. aliis rebus aut hominib. † ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐν. ἐσπούδαζον, contrariis favebant ib. 2. personis et actoribus aliis.
- ἐναργής, trop. de re, neutr. cum artic. (p. subst.) et gen. pers. τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ λ. manifestum numen deae 1, 11, 13. praesentiam deae, f. praesens numen, f. praesentem deam, f. efficaciam, potentiam deae, f. efficacem, potentem deam; agnoverunt, deam esse praesentem atque efficacem, deam manifestasse se suamque praesentiam, efficaciam, potentiam et benevolentiam.
- ἐναρτέος, moral. de re, cum subst. fem. δι' ἀνδρείας ἐναρτέου, fortitud. eximia 2, 13, 12. sed c. adiuncto, τὴν ἐνδοξον καὶ ἐναρτέον ἀπὸ προγόνων - ἀρχὴν, praeclarum imper. 2, 8, 3.
- ἐναυξέσθαι, f. potius ἐναυξέσθαι, trop. vel phys. pass. de pers. c. abl. rei, τρυφῇ, ἥ περ ἐναυξήθέντες, innutriti 2, 10, 12. educati, adhaerecti, f. obefati, obesi facti, saginati, obesi.
- ἐναύσμα, improp. de re, c. praep. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασίλειαν ἐπιθυμίαν, fomites 2, 15, 3. incitamenta. — sed c. gen. rei, ἥ - σπουδὴ ἐναύσματα ἐρίδος - παρῆχε, facies 3, 13, 4. incit., irritamenta, causas, ansas, occasiones.
- ἐνδεια, phys. de re, cum gen. rei, ἐνδεία ψείθρων λ. indigentia 7, 12, 7.
- ἐνδεῖν, trop. de re, neutr. c. dat. pers. οὐδὲν ὑμῖν ἐνδεῖται, deerit 2, 5, 15.
- ἐνδείκνυμαι, trop. med., de re, c. adv. ὡς τὰ - ἐνδείκνυτο, declarabat 2, 4, 15. indicab. — sed de pers. c. acc. rei, ἐνδείκνυντο προσμύαν λ. prae se ferebant 2, 10, 19. οὐδὲν τι - σχῆμα ἐνδείκνυντες, prae se ferens 2, 5, 8. simul c. adv. οὐδαμοῦ τρυφὴν ἐνδείκνυτο λ. ostentabat 2, 11, 3.
- ἐνδέχεσθαι, trop. med., de re, ἐνδεχόμενον πρὶν εἶναι φέροντο, facile fidem inventurum arbitrabantur hunc rumorem 2, 1, 7. facilem fidem, forte nolit, allen möglichen Glauben. τὰ λεγόμενα πιστεύουσιν καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ εἶναι, quae dicebantur, ei fieri posse et vera credentes esse, 5, 4, 1. possibilia; c. adv. τὰ - διενήκεται, ὡς ἐνδέχετο, ut licebat, 4, 8, 8. ut possibile erat, ut fieri poterat. ἀντισχόντες, εἰς ὅσον ἐνεδ., ἀνδρείως, quantum licebat, 6, 5, 22. qu. fieri poterat, f. quoad,

ἐνδιατᾶσθαι, phys. med. de perf. c. abl. loci et gen. temp. τῇ β, αὐτῇ πολλῶν ἐτῶν ἐνδιατῆθαισα, in aula commemorata 5, 8, 7. i. q. nunc sq.

ἐνδιατρῆσθαι, phys. de perf. c. abl. loci et gen. temp. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. ἡμερῶν λ. immoratus Thyfiro 7, 6, 1. c. praep eadem eodemque gen. ὀλίγων ἡμερ. ἐνδ. τῇ Ἀκ. commemoratus Aquileiae 8, 7, 10.

ἐνδοῦμαι, trop. de perf. c. acc. rei, τοσοῦτον ἐνδοῦντες χρόνον, ὅσον indulgentes 1, 6, 1. dantes, concedentes.

ἐνδοθεν, phys. propr. p. adv. e loco, intra artic. et subst. perf. f. particip. ὑπὸ τῶν ἐνδ. Φευγόντων, per eos, qui ex aedibus profugerant, 4, 4, 19. improp. p. adv. in loco, c. opp. ἐνδοθεν μὲν - ἔξωθεν δὲ λ. interiorius 4, 2, 13. intus. abl. ἐνδ. ἀνελθόντες λ. intus 5, 4, 4. post τοῖς τείχεσιν, intra muros.

ἐνδον, phys. propr. adv. in loco, abl. ἥσαν, intus 2, 12, 3. in urbe, it. 8, 3, 17. it. ἔ. ἀπεκύνειντο ib. 2. sed, in domo, - ἔ. εἶναι, intus 3, 12, 15. in palatio, cf. §. 13. ἀνὰ τὰ βασίλεια. it. τὸ πεπραγμένον ἔ. 4, 4, 10. †† sed ἔ. ἔμεινεν, domi 7, 8, 2. ubi respicitur praetorium s. domus aliqua ducis et imperat. Maximini, in urbe Thyfiro 7, 3, 9. e. 7, 2, 18. sq. sed opp. sq. 7, 8, 5. πρὸ τῆς πόλεως πεδίου. †† τοῦ πολέμου ἔ. ὄντος, bello intestino durante 3, 13, 12. inter fratres, Caracall. et Get., vel in Roma urbe, (cf. 1, 13, 1.) vel saltem in Italia, opp. δύναμιν ἔξωθεν λ. §. 9. et 11. †† ὅσοι ἔ. κατελήφθησαν, intus 5, 8, 16. in castris, post τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας, Elagab., et post nominata diserte castra §. 12. - 13. ubi διανυκτερεύσας ἐν τῇ ἱερῇ τοῦ στρατοπέδου, ubi nisi interfectus a militibus, sumatur, illum inde aliqua diei parte prodiisse in praetorium et tentorium ducis inferioris, aut suum, quo ἐνδον referas. Sic - αὐτὸν εἶχον ἔ. tenebant intus 5, 3, 25. manifesto innuitur tentorium tale, post nominata castra §. pr. † improp. δέξασθαι πᾶν τὸ γένος ἔ. intra castra ib. 23. p. intro. ††† c. gen. rei s. loci, ὡς ἐπεμύηρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἐνδον τῶν ὁπλῶν περιελημμένους, iam eos esse militum suorum domi, inclusos, 4, 9, 12. eos esse intra arma inclusos, i. q. ἐντὸς 2, 13, 9. ††† Superl. ἦν τις, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, oriundus ex intimis Thracibus 6, 8, 1. ubi Var. 1. τῶν ἐνδοτάτων s. c. iota ἐνδοτάτω redeat eodem, per ellips. subst. et particip. μέγαι, τόπων, χωρίῳ τῆς γῆς ὧντων, κατοικοῦντων, natione illorum in intima regione habitantium Thracum.

ἐνδοξος, trop. Masc. de perf. abl. τῶν μονομαχοῦντων ἐνδόξου τινὸς λ. celebris 1, 15, 18. c. adv. τοῦ Μακεδόνης (Ἀλεξάνδρου,) ὡς πᾶν ἐνδ. illustis 5, 7, 5. c. aliis adiunctis, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ρωμαῖοι μεγάλοι τὲ καὶ ἐνδοξοὶ γενένασι, ill. 1, 6, 18. τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, nobiliores actores 1, 9, 6. † πλείους ἀπέκτανε τῶν ἐνδόξων τὲ καὶ πλουσίων, plurimos ex illustribus hominibus 5, 6, 1. sed de re, πλείους τῶν ἐνδ. ὀρίων λ. plerisque illustrium virorum familiis rel. 7, 3, 12. i. q. §. pr. τῶν κροίττων. at c. subst. fem. ἐνδοξὸς ἢ ἀνδρεία, gloria fortitudinis 6, 3, 8. gloriosa est fortitudo. †† τιμὴ ἐνδοξος, honores insignes 7, 5, 12. 4, 2, 5. insignem s. illustrem honorem. — †† τὴν ἐνδοξὴν πορφυράν, inclutam illam purp. 1, 16, 7. quam Consules induunt, celebrem s. notabilem, ob magnificentiam et praestantiam, et hinc magnificam, praestantem, excellentem, praecelaram, s. nōstrat. herrlich s. prächtig. γένους ἐνδοξον ἀρχήν, generis initia clara, 5, 1, 17. τὴν Ρωμαίων ἀρχήν, ἐνδ. οὗ

- σαν αὐτῷ, imperium semper inclutum 2, 13, 12. cum adiuncto, τὴν ἐνδ. καὶ ἐνάρτετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχ. illud gloriosum et praeclarum imper. 2, 8, 3. οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν αὐπρεπῇ καὶ ἐνδ. ἔσσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. — † superl. τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, - τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους λ. illustriores 5, 7, 11. quosdam eorum valde illustres s. illustrissimos, i. q. supra πάντων ἐνδόξ. †† Neutr. plur. p. adv. c. gen. perf. et adiuncto, ἐνδοξοτάτα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά, τῶν πώποτε βασιλέων, praeciarissime omnium unquam imperat. 3, 15, 5.
- ἐνδόξως, trop. εἰς μακρὸν γῆρας ἐ. ἐλάσαντι, gloriose 2, 5, 9. ὅσοι Ῥωμαῖοι ἐ. ἐξατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν, qui apud Romanos inclityi fuerunt belli duces aut principes, 4, 2, 19. qui Romanorum s. inter Romanos gloriose belligerantur aut regnarunt.
- ἐνδύσιμον, improp. p. subst. c. gen. rei, προθυμίας καὶ ἀνδρείας τὸ ἑ. τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδούς, invitamentum ad - 3, 6, 22. incitamentum; propr. cantilena incentiva et hortatoria ad aliquod opus. - abs. τῷ θυμῷ τὸ ἐ. αὐτοῦ διδόντας, qui furori eius alimenta ministrarent 5, 1, 6. sq. lyn. formula, τὴν τε θυγῆν - ἐγείροντας.
- ἐνδοτάτος v. ἐνδον.
- ἐνέγκω, s. ἐνεγκέω et ἐνεγκάω, trop. de re, c. acc. rei, πολὺ πληθεύων ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἢ τῶν ἐκείνου καιρῶν φερά, tulit, 1, 2, 7. protulit, produxit. simul c. praep. s. casu temp. ἢ Ῥωμ. ἀρχὴ ἐν ἔτεσιν - πολλὰ ἤνεγκε, protulit 1, 1, 8. ὡς μεγίστην ἐνεγκεῖν δυσθυμίαν τῷ στρατῷ λ. (τοῦτο s. τοῦτο πράγμα,) καὶ - ἀδοξίαν, ita, ut (haec res et calamitas) attulerit 6, 6, 4. excitarit, - paritarit, contraxerit. sed de perf. c. acc. rei, Δουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, non tulit 4, 5, 13. simul c. adv. affini, χαλεπῶς καὶ δυσφέρως ἤνεγκε τὸ πραχθεῖν, graviter moleste que ferebat 4, 14, 14. † c. adiuncto al. lyn. αὐτὸς τε δυσφ. ἦ. (ταῦτα,) καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς λ. et ipse tulit (ista, nunciata) molestissime 6, 6, 1. c. acc. perf. vel c. acc. particip. perf. p. acc. et inf. αὐτὸς ὁ Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὕβρισαντα λ. non pertulit fratrem, illudentem rel. 4, 5, 12. vel non toleravit, fratrem illudere rel. Pass. de perf., phys. abs. τρεῖς ἢ τὴν ἰέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, quam adduceretur 1, 11, 11. lectica, curru; arcessi, iuberi venire.
- ἐνέδρα, phys., in bello, de loco vel actu, δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεύσαι, insidias struere 8, 2, 2. per latebras s. in latebris. - de loco vel perf. ἐρευνήσοντας, μὴ τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὄρων - κρύφιοι εἶεν, an aliquae insidiae - occultarentur 8, 1, 2. improp. extra bellum, ὅσα - διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσε, quae omni genere insidiarum intendit 4, 5, 7. † c. adiuncto lyn. et forte etiam c. praep. ἐνέδραν καὶ συσκεῖν ἐξ ἐπιβουλῆς κατ' αὐτοῦ νομίζων, insidias et dolum in se compositum putans 7, 5, 8.
- ἐνέδρευειν, trop., extra bellum, de perf., abs. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα, decipiens 3, 12, 18. insidiando, insidiosae, dolose.
- ἐνεθίζεσθαι, trop. pass. de perf. c. dat. s. abl. rei, σκληρῷ βίῳ - ἐνεθισμένος, vitae insuetus 2, 9, 2. adfuetus 2, 9, 2. adfuetus. — τῇ γραφῇ ἐνεθισμένοι, picturae iam insueti 5, 5, 14. ὕψω - ἀερί ἐν. coelo inf. 6, 6, 2.
- ἐν-τι, trop. de re, c. dat. s. abl. perf. ἐνῆν δὲ τις αὐτοῖς καὶ πόθος - τῷ Νίχτρου, inerat ipsis 2, 7, 14. erat in - erat iis, habebant, amabant. — † alio sensu, c. dat. perf. et inf. τὰ ἄλλα - ἐνεσώ

ῥαῖν - μαθῖν, facile est 4, 5, 7. p. simpl. ἐσὶν f. ἔξουσιν, licet, potestis. τί γὰρ ἐνῆν δρᾶσαι γυμνοῖς λ. quid possent 2, 15, 20. licebat, poterant. † Particip. nominatim, per eandem rectionem, ἐνὸν αὐτοῖς τε σῶζεσθαι λ. cum liceat ipsis 8, 3, 5. †† line casu, c. solo inf. ἐνὸν (αὐτοῖς) πιστεύσαι λ. cum liceat ib. 10. — ††† Separatim praef. contractae formae, c. adv. f. coni., συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἐνὶ μάλις εὐτελέστατα ἐκέλευσε, vasa colligere eis quam expeditissime iubet 2, 11, 1. ὡς ἐνὶ μάλις σὺν τῇ στρατιᾷ ἡπείγετο, quantum maxime poterat cum rel. 3, 2, 1. qui Bg. in posttr. loco c. ὡς ἔ. iungit adv. μάλ., ut comma post μάλ. fiat, quanquam, tracto adv. ad sq. v., stabit comma et post ἐνὶ. Quo facto, in primo loco adv. μάλ. iungetur adeo c. superl. Sed in his praef. est p. impf. ἐνῆν.

νεκα, cum gen. inf. τοῦ κωλύεσθαι ἔ. τὴν δίοδον λ. ut impediretur transitus 3, 3, 2.

ἐνεσὼς v. ἐνίστημι.

ἐνεχθῆναι v. ἐνέγκω.

ἐνθᾶ et ἐνθ', phys. de loco, post punctum, ubi 1, 11, 5, 4, 2, 12, 5, 4, 21. 7, 2, 12. 8, 1, 9. † ibi que 7, 9, 16. post colon, ubi 3, 9, 16. it. post comma, ubi 2, 9, 7. 2, 10, 18. 3, 9, 18. 5, 12, 18. 7, 3, 9. 7, 6, 1. 12. 8, 2, 2. 8, 5, 20. 8, 6, 11. †† illuc, ubi 6, 5, 3.

ἐνθεν, improp., de causa, post punctum, quapropter 8, 2, 9. unde 8, 7, 2.

ἐνθουσιᾶν, trop. de perf., πείθειν ἐπεχειρεῖ, μὴ ἐνθουσιᾶν, ne furerent (Praetoriani, caedem intentantes,) 2, 5, 8. prae ira; it. — ὁ δῆμος ἐνθουσιᾶν, furibundus 7, 11, 15. — sed prae dolore et ira, τοῦ δῆμου -, διέθειν ἐνθουσιᾶσιν εἰσικότες, lymphathis 2, 6, 1. — cum prae laetitia, ὁ δῆμος, ὥσπερ ἐνθουσιᾶν, διέθει λ. furibundus 7, 7, 1. it. ὁ δῆμ., ἐνθουσιᾶντι εἰσικός, ἐξεβαλκχεύστο, lymphathico 2, 2, 5. it. †† ὥσπερ ἐνθουσιᾶντες, ἐφῆρνοντο, lymphathi 8, 6, 17. sq. συνηδόμενοι ἀλλήλοις. Sed de imperat. prae anxietate et timore, προσηδῆσας τῆς σκηνῆς, ὥσπερ ἐνθουσιᾶν, furibundus 6, 9, 1. †† de re, τὸν θυμὸν ὀρῶν ἐνθουσιᾶντα τοῦ κελεύοντος, furorem insanum 3, 11, 17.

ἐνὶ, v. ἐνείμι.

ἐνιαυσιαῖος, phys. de re, τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν, mensium anni, 1, 14, 17. i. q. sq.

ἐνιαύσιος, de re, c. subst. fem. τὴν ἐνιαύσιον πορφύραν, annuam, 1, 16, 7.

ἐνιαυτός, phys. abs. εἰς αὐτὸν (Iannum) ὁ ἐν. ἀρχεται καὶ παύεται, annus 1, 16, 6. c. adi. ἐνιαυτοῦ μένου λ. per annum unum duntaxat 5, 3, 1. σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἐορτάζουσιν, per tot. an. 2, 7, 15.

ἐνίαι, Nentr. de re, ἐνίων, πάλαι γεγονότων, quorundam 1, 1, 1. scil. ἔργων, quod ipsum substant. pro illo adiectivo ferunt Mss..

ἐνίστημι, trop. de re, τῆς ἐορτῆς ἐνστάσης, instante 2, 2, 3. appropinquante.

ἐννήχομαι, phys. med. de perf. c. dat. f. abl. rei f. loci, ἐλάδῃ, οἷς ἔσος τοῖς βαρβάροις ἐννήχεται, quibus innatare 3, 14, 12. in quibus f. per quas paludes.

ἐννοεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, ἐννοῶν τὴν δύναμιν λ. reputans 7, 9, 9. cogit., perpend. it. c. acc. perf. τὸν βασιλέα, οὗ τοῖς κρονομάχου, ἐννοούτων, agnoscantibus 1, 15, 16. reputantibus,

esse imperatorem, qui secum pugnet, non gladiatorem proprie.

ἐννοια, moral. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. quantum ad ingenia, acumen, facultatem consilii capiendi; celeriter cogitantes et intelligentes prae caeteris, quid agendum.

ἐνὸν, v. ἐνείμι.

ἐνοπλος, physf., de perf. ὡς Ῥωμαίοις ἐν. ὀφθείη, armatus 1, 16, 12. Commodus, ut gladiator. †† ἐνόπλω - θεῶ, armatam 5, 6, 8. p. vulg. ἐν ὀπλοῖς.

ἐνὸρκως, propr. ἄδειαν - ὑπισχνεῖται, iureiurando 5, 4, 18. iurato, interpolito iureiurando.

ἐνοχλεῖν, physf. absf. de re, ἀποσκευασόμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, urgentia 4, 13, 9. sibi molesta, ventris onus. - it. de perf. in bello, εἰ ἐνοχλοῖεν, si molesti sint 6, 6, 7. †† ἀνθελιομένους - πρὸς τὸ ἐνοχλεῖν, adversus infestam partem (hostium, irruentem, infestantem, populantem,) 6, 5, 16. sc. μέγος τῶν πολεμίων, i. q. πρὸς τοὺς ἐτιόντας. it. Passf. sed extra bellam, cum praep. συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, a morbo infestatum 2, 15, 7. — simul c. adv. ὁρῶν - αὐτὸν - συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλοῦμ. morbo infestari 3, 11, 1. dolore affici.

ἐνώω, trop. de perf. c. acc. rei f. perf. τοῦτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἥνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. domum f. familiam suam cum illius domo et familia coniunxit.

ἐνσάζειν, trop. de perf. c. rei et acc. et dat. f. abl. it. simul cum praep. φόβον ἐξ ὠμότητος - ταῖς - ψυχαῖς ἐνέσαζαν, instillant 1, 4, 11. excitantur in an. - it. Passf. de re, c. adv. οὐ τῆς ἀνδρείας ἐτι ταῖς ψυχ. ἡμῶν μνήμη ἐνέσονται, inhaeret 2, 10, 7. est in.

ἐνστάσις, trop. c. gen. rei, τῇ ἐνστάσει τοῦ πολέμου ἐμμεμενημέναι, ut-gendo instanter bellum 8, 3, 17.

ἐνταῦθα, propr. in loco, absf. οἱ - ἐντ. σὺν σοὶ (εἰσί,) hic 1, 6, 18. sq. opp. pr. ἐκεῖ. c. artic. τὰ ἐντ. quae hic expedienda sunt ib. 13. sc. πρακτέα f. πραττόμενα πράγματα, res, quae hic agendae sunt.

ἐνταυθοί, id. ὑμᾶς, τοὺς ἐ. δορυφοροῦντας, qui hic estis supatores 2, 2, 19. sc. ὄντας.

ἐντεθραμμ., v. ἐντρέφω.

ἐντέλλεσθαι, physf. Passf. de re, absf. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, quae sibi mandata essent 7, 6, 14. sed c. dat. perf. οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, quibus (hoc) mandatum fuerat 1, 9, 25. at Med. de perf. c. dat. perf. et sq. inf. ἐντέλλεταιί τινι, - ἀγγεῖλαι λ. mandat 3, 12, 14. Sed c. eodem casu perf., at c. acc. rei et abl. modi, ἐντετελάτο μοι φέουν - καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, mandavit ib. 5. ††† per formam passf. ταῦτα καὶ τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, mandasse 1, 9, 21. c. acc. rei et praep. ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, iniungere 3, 11, 19. — cum solo inf. ἐντετελάμενος, πέμψαι λ. mandans ib. 20.

ἐντίθεν, trop. de causa f. modo, in med. orat. post comma, τεκ-
νισθαι, hinc 2, 10, 13. ex q. re. post punctum, μείζων
αἰσῆ - ἐγένετο, h. 7, 12, 1. - διοιδάινον, λ. tunc 7, 3, 16.

ἐντυγχάν., v. ἐντυγχάν.

ἐτιμός, moral. de perf. τῶν Μάρκου ἐταίρων - ἐντιμότατον γενόμε-
νον 2, 1, 10. honoratissimum, carissimum.

ἐπακούειν, physf. absf. ἐπακούσαι ἀπορρήτων ἐντολῶν, mandata 3, 5, 8.

†† δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορήτους ib. i. 3, 11, 9. sed cum
 gen. rei, γραμματεῖον, τοῦ Φένου Φέρον τὰς ἐντ. ib. 18.
 τὸς, phys. c. gen. loci, τείχους ἔμμενον, intra 2, 5, 15. 2, 6, 6.
 7, 11, 19. 3, 2, 11. 6, 2, 3. † ἐκ. σημείου λ. intra centes. ab
 urbe lapidem 2, 13, 18. †† c. gen. rei, f. quasi loci, αὐτοῦς,
 ὡς περ σαγηνεύσας, ἐντὸς τῶν ὀπλῶν - εἶχε, intra arma ib. 9.
 ἐντρέφισθαι, trop. pass. de pers. c. dat. f. abl. rei, ἱερωσύνην, ἥ ἐν-
 τέτραπτο, cui innutritus fuerat 5, 5, 4. - c. adiuncto temporis
 ex abl. μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντετραμμένη, longo temp.
 in - potest. innutriti 5, 3, 5. - sed e praep. εἰρήνῃ ἐκ παίδων
 ἐντραφεῖς, cum in pace - fuisset educatus 6, 2, 7.
 τρεχῆς, trop. de pers. c. adv. γυνὴ καὶ ἄλλως ε. agilis 5, 8, 7.
 nostrat. *thätig*, vel versuta, sollers, nostrat. *gewandt*, callida,
 velocis ingenii, vel experiens; omnino *velox*.
 τρυφᾶν, phys. de pers. c. dat. f. abl. rei, ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς,
 profusis largitionibus ad luxuriam abuti 2, 3, 22. de militib.
 Praetor. p. uno Lat. *luxuriari*. c. adiuncto e casu temp. Μα-
 κρῖνον, ἐνιαυτοῦ μόνου τῇ βασιλείᾳ ἐντυφῆσαντα, imperio in de-
 liciis acto 5, 3, 1. sed ex adv. ἡκουεν βασιλικώτερον ἐντυφῶν-
 τα (Albinum) τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu usur-
 pare Caesaris appellationem 3, 5, 4. more imperatorio usurpare
 Caesaris dignitate, ob eam que et in ea splendidius vivere, vel
 superbius agere. ††. cum dat. f. abl. loci, Νίγρου, τῇ Ἀντιο-
 χείᾳ ἐντροφῶντος, Antiochiae deliciis vacante 2, 14, 11. luxu-
 riose et in luxu deliciis quæ vivente, i. q. τρυφαῖς σχολάζειν ἐν τῇ
 Ἀντ. cf. 1, 8, 2: e.
 τυγχάνειν, de pers. phys. abs. Φονεύειν τὸν ἐντυγχάνοντα, obvium
 quemque 3, 3, 5. ἀποσσεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας, accedentes 1, 2,
 5. obvius 1, 12, 13. obvium quemque 4, 6, 12. trop. c. dat. f.
 abl. rei, ἐντυχεῖν τοῖς γράμμασι, ut inspiciat litteras 4, 12, 12. —
 Med., oppresso tali casu, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ,
 eorum, qui ad haec accedent 1, 1, 4. sc. ταύτῃ, τῇ ἱστορίᾳ, le-
 cturorum eam, f. eorum, qui legent eam, qui in eam in-
 cident.
 ἐνυβρίζειν, de pers. trop. c. dat. f. abl. rei, ἀποχρώνται τε καὶ ἐνυ-
 βρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ f. βασιλείᾳ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, abutun-
 tur per contumeliam - possessione 5, 1, 13. per hendiad. impe-
 rium male usurpant et cum contumelia, iniuria et contemptu
 aliorum, f. imperium male usurpant et illudunt ei, i. parvi id
 pendunt et nihili prae superbia. - phys. abs. τὰ σώματα (αὐτῶν)
 παρέδοσαν σύρειν τε καὶ ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς,) trahenda per contume-
 liam 5, 8, 17. ut traherent ea et illuderent f. insultarent iis; ubi
 deest ὡς f. eis τό. ῥίψαντες τὰ σώμ. τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίζειν
 (αὐτοῖς) καὶ πατεῖν, illudere 8, 5, 24. † c. adiuncto ex affini
 substant. σύρυντες τὰ σώμ. καὶ πᾶσαν ὕβριν ἐνυβρίζαντες (αὐτοῖς) omni
 contumelia afflicientes 1, 13, 11. omnem f. summam contume-
 liam in iis exercentes f. adhibentes. c. casu pers. eodem, op-
 presso quidem, et c. adiuncto, ἐνυβρίζουσα (αὐτῇ, τῇ γυναικί.)
 αἰς τοσοῦτον προσχώρησεν ὕβριος λ. contumeliis afficiens 6, 1, 20.
 i. - c. diserto eo casu, ἐνυβρίζουσαν αὐτῇ λ. ib. m. illudentem,
 illudere. Ζᾷσιν ἐνυβρίσαι, illudere 8, 3, 14. c. adiuncto mo-
 δι, αὐτῷ ἐνυβρίσειν, ἀνδρὸν αὐτὸν καλῶν λ. ipsum per contume-
 liam appellaverat imbellem 4, 13, 3. contumelia affecerat, vo-
 cans f. vocando eum, f. verbis contumeliosis invaserat f. infest-

- ctatus erat. ὡς ἐπιβρίζων αὐτῷ, εἰς τὰ αὐτὸν ἀπορρίπτειν - βλασ-
Φημίας. ut illuderent ipsi 8, 5, 3.
- ἄνδρος, physf. de re, neur. c. artic., c. gen. loci, ἐπερρώσθη τῇ
ἄνδρϊ τῆς πόλεως, humido aëre 6, 6, 5. humida aëris temperie;
per urbem illam vagante, vel irriguo et aquoso, aquis f. fon-
tibus abundante, solo f. fundo, agro, per ellipsf. χωρὶς f.
πεδίου.
- ἄρ, propr. de re, ἔσται λ. lex 4, 15, 19.
- ἄρ, v. ἐκ.
- ἄραγειν, physf. de persf., belli duce, c. acc. persf. ἔαγει τὴν αὐτοῦ
δυναμιν, eduxit 5, 4, 9. sc. in aciem, ex urbe. it. ἔξαγαγειν τὸ
στρατιωτικόν, ut educeret 2, 11, 15. c. adiuncto modi, ἔξηγα-
γε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕνασον ἐξηρτυμένον, eduxit 7, 11, 14. ††
c. praep. ἐπὶ τὴν πορείαν (πειραν) ἔξηγαγεν (αὐτοῦς,) eduxit 6,
8, 15. de re, c. acc. persf. et adv. ἐπὶ πλείους - αὐτὸν ἔξαγα-
γόντος τοῦ ρεύματος, cum abduxisset 3, 9, 11. provexisset.
- ἔχαιρετος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἀμοιβῆς ἔχαιρέτου, exi-
miam 7, 1, 24. ἔχαιρετοι ἔδραις, exim. 1, 9, 6. Neutr. cum
adiuncto, οὔτω μέγα ἢ ἔχαιρετον ἀζήλωμα, eminens 1, 10, 12. —
ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἔχαιρετα, egregia 2, 3, 13.
- ἔχαιρέτως, trop. c. verb. δυσχείμερος (ἐσι) ὁ Ταῖρος, praecipue 3,
3, 10. σέβουσιν λ. egregie 4, 8, 16.
- ἔχαιρέω, physf. de persf. c. acc. loci, τὴν πόλιν ἔξελεῖν, capere 3, 9,
8. occupare, expugnare, i. q. simpl.
- ἔχαιρῶ, trop. de persf. c. acc. rei et praep. οὐδὲν πρὸς χάριν εἰς ὕψος
ἔχαιρῶν, tollens 2, 15, 13. de historico, laudans.
- ἔχαιρούσθαι, physf. passf. de re, βοῆς ἡχος - ἔχαιρούεται, exaudiri 6,
9, 4. Sic et
- ἔχαιρούσος, de re, τοιαῦτα ἐβόων, ὡς ἔχαιρούσα εἴη, ut exaudiri sin-
gula possent 8, 3, 6.
- ἔξαπατᾶν, trop. de persf. c. acc. persf. ἔξαπατήσας αὐτὸν, decipiendo
3, 5, 7. passf. abf. συνέσαν, ἐξηπατήσθαι, intelligebant, se de-
ceptos fuisse; 1, 15, 10.
- ἔξάπλωος, physf. de re, cum gen. anim. τὸ ἄρμα ἦγεν ἔξάπλων ἱπ-
πων λευκῶν, sciuges equi candidi 5, 6, 16. sc. ζεύγος, currum,
qui habebat iunctos sex equos candidos, nostrat. ein sechsspan-
niger Wagen.
- ἔξαρτᾶν, physf. de persf. c. rei et gen. et acc. ἔξαρτήσας, ἥς ἐπεθέρετο
ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam secum ferebat,
7, 9, 20. p. ἐξ ζώνης, ἢ λ. Passf. de re, abf. τῆς ζώνης ἐξηρ-
τημένης, ἢ καὶς ἠκολούθησεν, applicatâ zonâ 1, 11, 13.
- ἔξαρτῆειν, physf. de persf. cum acc. rei, ἐξήρτισε σόλον ναυτικόν, in-
struebat 2, 14, 13. sq. expl. καὶ τὰς τριήρεις ὀπλιτῶν πληρώσας.
— τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξήρτισε, omnia ad bell. parabat 6, 4, 5.
c. sq. adiuncto modi, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας λ. - πάντα εἰδὴ
ἐπιβουλῆς ἐξήρτισεν, instruebat 4, 4, 3. simul c. adv. ὁ Νί-
γρος οὕτως ἐξήρτισε τὰ κατ' αὐτὸν, προμηθέατα - ὡς ᾤετο, parabat
res suas 3, 1, 16. ii. simul c. praep. πρὸς ταῦτα ἐξήρτισεν - ἔα λ.
instruebat 3, 14, 16. - c. acc. persf. et adiuncto modi, ἐξήρτισε (αὐ-
τοῦς,) Γερμανοῖς ἀντιτάξαν, instructum 6, 7, 16. - Passf. de persf. c.
abl., τοῖς οἰκείοις ἕνασον ἐξηρτυμένον, instructum 7, 11, 14. δύνα-
μιν, παντοδατῇ ὅπλων παρασκευῇ ἐξηρτυμένην, instructi 7, 9, 7.
- ἐσθενεῖν, trop. de re, cum abl. rei, καλέμοις συνεχέσι τῆς Μα-
κεδόνων δυνάμεως ἐσασθενούσης, robore elanguescente 6, 2, 19. de-
bilitato, diminuto:

ἔξιμι, (ab εἶμι) physf. de perf. c. coni. et adiuncto, πανδημεὶ πάντες ἔξιασιν, ὡς δὴ τῷ - ἀντιταξέμενοι, exeunt 7, 9, 8. ex urbe — Med. cum gen. loci, ἔξῃ τῆς βαρβάγου (γῆς,) decedebat de barbaro solo 3, 15, 12.

ἔξελκειν, physf. de perf., c. acc. perf., gen. loci et praep. αὐτοὺς - τῆς β. αὐλῆς ἔξέλκουσι μετὰ λ. ex aula protrahunt 8, 8, 14. qui Bg., commate facto, μετὰ λ. trahit ad sqq.

ἔξεμεῖν, propr. de perf. c. acc. rei, πᾶν ἔξεμέσας τὸ Θάρμακον, ubi evomisset 1, 17, 24.

ἔξῆπεν f. ἔξειπεῖν, physf. de perf. c. praep. et coni. πρὸς οὓς - ἔξῆπεν, ὅτι λ. quibus enunciavit 5, 13, 18.

ἔξέρχεται, physf. de perf. in bello, abl. ἐκέλευεν, ἔξελθόντας ἀντιτάττεσθαι, egressos 6, 9, 6. e castris. c. adiuncto e praep. μετὰ πάσης προθυμίας ἔξελθεῖν, egredi 5, 4, 9. ex urbe sq. καὶ ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι. extra bellum, c. abl. modi, πάντας ἔξελθεῖν εἰρηνικῶ στήματι, egredi 2, 13, 4. e castris, Praetorianos exauctorandos. c. gen. loci, τοῦ ἔθνους ἔξελθεῖν ἐκέλευσεν, provinciā abscedere 7, 9, 6.

ἔξετάζειν, trop. de perf. c. acc. rei, εἴ τις τὴν αἰτίαν - ἔξετάζοι, examinet 4, 5, 5. inquirat, i. q. pr. λογιζοίτο, cogitet de - c. adiunctis, e nominat. adi. modi et syn. v. it. adv. loci, ἐν τῷ - οἰκίῳ, ἔνθα μένος τὰ - ἡγεύνα τὲ καὶ ἔξηταξ, inquirebat 7, 6, 12. — Passf. de perf. physf. c. adv. εἰςί τινες αὐτῶν καὶ ἡδὴ ἔξετασθέντες, examinati 4, 5, 9. - trop. c. praep. ἐν πράξεσι - ἔξετασθεῖς, in - versatus 7, 5, 3. τοῖς ἔξετασθεῖσι - ἐν - πράξεσιν, spectatis in - 6, 1, 8. probatis, exploratis.

ἔξετασις, physf. sensu iudiciali f. iuridico, γενομένης ἔξετάσεως ἀκριβεσέρας, inquisitione 1, 8, 17. τῆς ἑξ. επακοῦσαι, consellionem 4, 5, 9. examinationem per tormenta. - trop. de historiarum scriptorum iudicio in explorando vero et falso, θαρρόντες, ὡς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἑξ. οὐκ ἐλεγχθήσεται, quam accurate verum examinatum sit 1, 1, 2. diligentia veri examinandi, inquirendi reperiendi que.

ἔξευρίσκειν, trop. de perf. c. acc. rei et adv. αἰεί τι καινὸν ἔξευρίσκοντες, excogitantes 3, 13, 15. inven., reper.

ἔξῆχειν, trop. de perf. abl. συνωμότας τῆς βουλῆς λαβάν τινες τῶν ἔξεχόντων, quosdam primarios 1, 8, 11. eminentes, ubi et de med. p. 305. m. τοὺς ἔξῆχοντας ἐθένευε, eminentiores 7, 9, 23. opp. sq. τοὺς δημότας. c. gen. perf. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἑξ. ex militibus eminentiores 2, 7, 10. τοὺς ἑξ. τῆς συγκλήτου, primores Senatus 3, 5, 4. simul c. adv. τοὺς ἑξ. τῆς συγκλ. qui emerent in senatu 3, 8, 13. - c. praep. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἑξ. in exercitiis eminentiores 2, 9, 9.

ἑξήκοντα, propr. de re, ἑτεςιν, sexaginta, 1, 1, 8.

ἑξῆς, physf. c. praep. et artic., p. adv. τὰ - ἐν τοῖς ἑξ. διηγῆσθαι, deinceps 2, 15, 13. ὡς ἐν τοῖς ἑ. ἐροῦμεν, d. 1, 14, 12. in sequentibus 4, 14, 4. 5, 3, 16. - c. adiuncto, τὰ ἐπόμενα ἐν τ. ἑ. λεχθήσεται, sequentia deinceps dicentur 7, 12, 20.

ἑξιστῆσαι, trop. passf. de perf. c. dat. perf. et adv. ὡς μὴ ῥαδίως αὐτῷ τινὰ ἑξιστῆσαι, ut laud facile ei quisquam aequiparandus esset 7, 1, 26. exaequandus, exaequetur - de re, c. dat. rei, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὁλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἑξιστῆσαι, ut nulla ex maximis urb. integra posset illi parti aequiparari 7, 12, 16.

- ἐξίστημι, physf. de persf. c. dat. persf. ἐκστάντων αὐτοῖς τῶν φυλακτῶ-
των, cedenibus custodibus 8, 8, 13.
- ἐξόδος, ph. de actu, universe, ποιεῖται τὴν ἐξόδον, projectionem 1, 9,
22. ἐπαγγέλλει τὴν ἐ. 1, 6, 23. 1, 7, 1. - sensu bellico et inimico, ἐπὶ γ-
γεῖλε τὴν ἐ. expeditionem 6, 4, 2. e. (6, 3, 1.) iter ib. 1, 2, 14, 12. pro-
fectionem 6, 7, 11. 3, 5 1. - c. praep. τὴν εἰς Ῥώμην ἐξ. Romam ver-
sus iter 2, 11, 1. expeditionem 3, 14, 4. τὴν εἰς Ἰταλίαν ἐξ. pro-
fectionem 7, 8, 21. †† de loco, διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ
πυρὸς προκατεῖληθῆαι, quod, qua exirent, omnia ab igne occupa-
ta essent, 7, 12, 14. qui Bg. videatur cepisse de actu, cum et
procedat, ut Lat. exitus, p. ianuas, cf. 3, 12. ταῖς θύραις.
- ἐξοκεῖλσιν, trop. de persf. c. praep. ἐς τοσοῦτον ἐξοκέειλε παρανοίας,
eo proventus est vecordiae 5, 7, 12. de re, c. praep. συν. δεδει-
κνύα, μὴ ἄρα ἡλικία ἀκμάζουσα - eis - ἐξοκέειλε, proveheretur in - 1,
1, 11. †† simul c. adv. - ὡς μὴ πάλιν ἰοῖσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα
πάλιν ἐξ. 7, 10, 4.
- ἐξολισθαίνειν, trop. de re, c. praep. ῥᾶτα αἱ τῶν νέων ψυχαί, εἰς
ἡδονὰς ἐξολισθαίνουσιν. λ. ad vol. prolabentes 1, 3, 4.
- ἐξομνύσθαι, vel potius ἐξομνύσθαι, propr. med. de persf. c. acc. rei,
ἐξομνύσασθαι τὴν ἀρχήν, eiurare 2, 12, 8.
- ἐξορχεῖσθαι, trop. med. de persf. c. acc. rei et adv. τὴν ἱερουσίαν
περιεργότερον ἐξορχήτο, sacerdotium supervacuis sedulationibus
obibat 5, 5, 4. se sacerdotem esse inepta sedulitate praebat 1.
poteſtaciebat, f. sacerdotium curiosius exultabat, ciferabat,
evulgabat, propalabat, i. cum imperator esset: tamen sacer-
dotii ceremonias nimis imitabatur et exercebat.
- ἐξουσία, moral. A) facultas agendi, in malam partem, absf. τοῦ
πατρὸς ἀποθανόντος, λαβόμενος ἐξουσίας, potestatem 3, 15, 3. -
sed c. adi. τῆς ἀνετοῦ ἐξουσίας, licentiae illius 1, 4, 9. τὸν τέ-
λιν αὐτοῖς ἀνετοῦ καὶ ἀκόλαστον παρέξοντα ἐξουσίαν, 1 c. 2, 1, 2. -
c. gen. rei, in partem utr. πάντων δασειν ἐξουσίαν, ᾧ εἶχον λ. 1 c.
2, 6, 15. - c. adi. simul, ἀνετος πᾶσι οὐδοται ἐξουσία παντοδατῆς
παίδας, facultas 1, 10, 12. 1 q. explic. - nominativum c. illi,
praeposito artic. τοῦ βιάζεσθαι - λαβόντες ἐξουσίαν, lic. 4, 6, 12. -
sed c. inf. nudo, κώμας - ἐμπιπρᾶν δοῦς ἐξουσίαν τοῖς στρατιώταις,
vicos incendendi data potestate 4, 11, 11. - c. adiuncto, ὡς ἐν
ἀφορμῇ αὐτῇ παράσχει καὶ ἐξουσίαν ἀπαΐζειν τὴν λ. potestatem capi-
endi 1, 8, 4. B) potentia f. potestas universe, ὑπερηγούσης ἐξ.
lic. 1, 4, 13. 6, 1, 11. c. adi. πρόκεισθε - νόματα τῆς ἡμετέρας
ἐξ. potestatis 2, 13, 10. - c. gen. persf. τοὺς παῖδας αὐτῇ μὴ εἶ-
ναι ἐν ἐτέρου ἐξουσίᾳ, potest. 3, 2, 9. διοικουμένων τῶν πραγμά-
των ὑπ' ἐξουσίας - γυναικὸς λ. auctoritate 6, 8, 7. C) poten-
tia f. potestas, cum munere aliquo coniuncta, c. adi. μὴ εἰ τι-
εὔειν τοσαύτην ἐξ. λ. potent. 1, 9, 21. it. eis μεγάλῃν προήγαγεν
(αὐτὸν) ἐξ. 3, 10, 12. τῇδε τὴν ἐξ. παραλαβεῖν 3, 11, 11. εἰς
τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξ. προήχθη, auctoritatis 1, 12, 8. εἰς τι-
μὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντες, dignitates 6, 1, 7. - c. gen. vario,
tum persf. δέει τῆς Ἡλεάνδρου ἐξ. potent. 1, 13, 1. περιελθὲν τινα
αὐτοῦ τῆς ἐξ. auctor. 3, 11, 6. τὴν ἐξ. (αὐτοῦ) εἶδεν, potent.
ib. 17. τοῦ ἐθνους παντὸς καὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῇ Νίγγροι ὄντων ἐξου-
σίᾳ, imperio 2, 7, 7. - simul cum adi. ὑπὸ μιᾷ ἡσαν ἐξ. (αὐτοῦ),
ditione 2, 9, 2. † ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ε. γεγονότα, auctor. 3,
7, 19. tum rei, universe, τὴν τοῦ θαλάμου ἐξ. cubiculi cura
1, 12, 8. sed nominativum loci, διελθὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ
ἔθνους λ. gentis ditione 3, 8, 4. vel potius per Lat. hoc, τὰς ὑπα-

- τινάς τῶν ἐθνῶν ἐ. ἐνχειρίσει, provinciarum 5, 7, 14. D) potentia, potestas Rom. imperatoris, abf. μὴ πάλιν ἰούσα ἐξουσία sis τυραννίδα πάλιν ἐξουσίῃ, potent. 7, 10, 4. τῇ τῆς ἐ. κεινωία, potest. 2, 15, 5. c. adi. μετὰ σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐ. lic. 2, 9, 12. μιᾶς γῆς οὐτῆς καὶ μιᾶς ἐ. uno imperio 4, 10, 10. c. adiuncto syn. τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἡγοῦμενοι, potent. 6, 8, 9. παραλαβὴν τὴν ἀρχὴν - τῇ ἐ. χρώμενος, potest. 7, 1, 2. οὐχ οὕτω τῆς ἀρχ. ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἐ. μιᾶσθαι, potent. 2, 9, 14. οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, καὶ τὸ ἀκονῶν ητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, potest. 8, 8, 7. c. adi. simul, σοὶ τε τῆς ἀρχ. παραχώρῳ, καὶ πᾶσαν τὴν ἐ. ψηφίζομέν σοι διδόντες, potest. 2, 3, 10. cum adi. solo, ὑπὸ βασιλικῆς ἐ. lic. 5, 13, 14. βασιλικῇ ἐ. ἐνθεταμμένη, in potest. 5, 3, 5. † simul c. adiuncto e subst. ἐξουσίας καὶ δυνάμεις βασ. auctoritate et potentia 5, 1, 3. †† dub. class. ποιησάμενος αὐτὸν (αὐτὸν) ἐπ' ἐξουσίαν, potest. 1, 9, 1. — c. adi. νεότης -, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον προσλαβοῦσα, potest. 1, 3, 13. ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις 1, 1, 10.
- ἐξοχή, phys. c. gen. rei, εἰ τινες ἦσαν ἑὸν ἐξοχῶν, proiectione 7, 12, 12. partes f. structurae eminentes. cum meo adi. τεχνάσματα σιδήρων, ἐξοχάτας ἐξοχὰς περιεκύματα, angulis 4, 15, 6. eminentias, nostr. Ecken, Zacken, Spitzen. ἐξοχὰς τινὰς βραχείας δεικνύουσιν, eminentias 5, 3, 11. eminentes e lapide structuras f. partes.
- ἐξοχος, trop. de perf. c. gen. perf. pro subst., c. artic. τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς, eminentioribus in senatu 2, 12, 10. sc. ἀνδρῶν, it. στρατιωτῶν τοὺς ἐξοχωτάτους, praestantissimos quosque 7, 1, 16.
- ἐξω, phys. de loco, c. gen. loci, τῆς πόλεως, extra urbem 4, 2, 11. 4, c. 2. it. phys. sed sine notione loci, c. gen. rei simplicis, μέναιαντες ἐ. τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. τῷ στρατῷ, - ἐ. μάχης γεγονότι, ex. pugnam 5, 7, 9. sed trop. ἀνὴρ, οὐκ ἐξω φρενῶν καθεστῶς, vir, mentis compos. 3, 11, 17. extra mentem, extra se. ἐ. κολακείας - λ. citra adulationem 1, 4, 12. sine ad. ἴσε, ἐ. πάσης οὐκὰς μετ' ὑποψίας, extra 2, 7, 12.
- ἐξωθεν, ph. de loco, abf. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) ἐξομήσαντες λ. extra 2, 8, 16. in fastigio, aut in alia domus externa parte. - μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἐ. ἐχέγγουον, ut nulla sit externa potentia 3, 13, 11. extra urbem Romam vel Italiam. - τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἐφ' ὀνόθεν ἐ. 4, 9, 14. extra, i. in extrema parte et acie, in serie ultima et circulo extremo. †† καταφράκτους ἀπὸ καμήλων ἐξωθεν μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. - in opp. ἐνδοθεν - ἐξωθεν - κενόσμηται, exterius 4, 2, 13; foris 5, 4, 4. extra urbem. - οἰκοί - ἐξ. 3, 13, 9; ubi lg. ut ante §. 11. - intra artic. et subst., p. adi. τοὺς ἐ. κινδύνους, externa pericula 2, 5, 10. - † c. gen. loci, εἰ τι τῶν πυλῶν ἐ. ἦν; extra portas 8, 4, 22.
- ἐξωθεῖν, phys. de perf. c. acc. perf. et praep. it. adiuncto modi e particip. nominat. τοὺς μὲν εἰς τὴν - Σάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωθοῦσι, protrudunt 3, 4, 11. - de re, c. acc. rei, τῆς τροφῆς ἐξωθούσης τὸ φάρμακον, expellente 1, 17, 23. - Pass. de perf. abf. πονηρῶν ἀνθρώπων ἐξωθούτων, expulsis 5, 2, 5.
- ἐξοκότα, v. εἰκότα.
- ἐορτάζειν, phys. de perf. abf. κλεύσας, πάντας - ἐορτάζειν, festum celebrare 5, 6, 12. in nuptiis, ut et ἐώρταζε, festum agitabat 4, 11, 5. ἐορτάζοντες βασιλεῖς, fest. cel. 2, 13, 4. πάντων ἐορτα-

- ζόντων, festum celebrantibus 1, 16, 8. Cal. Ianuar. δῆμοις ἑορτά-
 ζουσιν λ. festum diem agentibus 1, 7, 3. c. adiuncto, διδούς
 ἀνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans libertatem festorum
 2, 7, 16. feriandi, ὁ δῆμος, ὑπερέχαιρε παννυχίζων καὶ ἑορτάζων,
 festum celebrans 4, 9, 1. c. praep. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοι-
 κοῦντες σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἑορτάζουσιν ἐν τῇ πόλει
 αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάγεια, dies festos agunt 2, 7, 15. - πανόρμει
 ὑπερῆδοντο καὶ ἑορτάζον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀπαλλαγῇ, festam laetitiaam
 agitabant 5, 2, 2.
- ἑορτῇ, phys. c. adi. ταύτης τῆς ἑορτῆς προσιούσης (προϊούσ.) festo 1,
 16, 7. abl. τῆς ἑ. ἐνεσώσης 2, 2, 3. † δένδρων σοίχοις ἴσοις
 παιταχόθεν ἡρτυμένων ἐν ἑορτῆς σχήματι, festae celebritatis 8, 4,
 14. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, ac Ro-
 mae quidem sic festiva erat laetitia 8, 7, 1. μεμνημένον τὴν πέν-
 θος ἑορτῇ, festae celebritati 4, 2, 2. πρὶν ἄλθειν τὴν ἑορτὴν, fe-
 stus dies 1, 10, 15. Cybeles, cf. §. II. it. μετὰ τῆς ἑ. λ. festo
 ib. 16. at σέβουσι τὴν ἑ. λ. festum 1, 16, 2. Cal. Ian. - † δρα,
 ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑ. festum 1, 17, 13. de iisd. Cal. - c.
 adiuncto, ἑορταῖς καὶ τραφαῖς σχολάζοντες, festis 7, 9, 11. Cartha-
 ginienfes. † μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδούς μήτε ἑορταῖς, μήτε
 ναυατοῖς, in diebus festis 3, 6, 21. Severus. οὐ πανηγυρίζειν σοὶ
 καιρὸς νῦν, οὐδὲ θείαις καὶ ἑ. σχολάζειν, festis 1, 9, 8. ludis Capi-
 tolinis, cf. §. 4. ἑ. καὶ θείαις ἐπιδιδούς ἑαυτὸν, solennitatibus
 2, 8, 16. Niger Antiochiae. † θυσίας καὶ ἑορτάς, θείας τε καὶ
 πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, festos dies 3, 10, 3. Severus. † c.
 gen. tum perf. ὡς τὴν ἐκείνου ἑ. πολλοῖς Θέρειν συμφορὰν, illius
 festum 5, 6, 22. Heliogabali, dei, quod imperator instituit in
 eius honorem. - tum rei f. temporis, οὐδ' εἰπεῖν ἐστὶ λόγῳ τῆς ἡμέ-
 ρας ἐκείνης τὴν ἑ. festiva laetitia 8, 6, 16.
- ἐπαγγέλλειν, phys. de perf. c. acc. rei, ἐπαγγέλλει τὴν ἐξοδον, edi-
 cit 1, 6, 23. 3, 14, 4. 6, 7, 11. 7, 8, 21. τὴν - ἕ. ἐπήγγειλε,
 edicit 2, 11, 1. edixit 6, 4, 2. sed simul c. dat. perf. τῷ δή-
 μῳ νομάς ἐπ. promittebat 7, 6, 8. et praeterea c. adv. νομάς -
 μεγαλοφρόνως αὐτοῖς ἐπαγγέλλας, pollicitus 8, 7, 19.
- ἐπάγειν, de perf. phys. c. acc. perf. et adv. in bello, πρὸς τὸ πάλιν
 ἐπάγειν τὸν στρατὸν, in adducendo rursus exercitu 6, 7, 1. † si-
 mul c. dat. perf. et praep. f. adiuncto e praep. αὐτὴν (τὴν μοῖ-
 ραν τοῦ στρατοῦ) ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσσην τὴν πορείαν, ad-
 ducturum (se) adversus barbaros 6, 5, 4. † ὡς πάλιν ἐπάξων
 Πέρσαις (αὐτὴν, τὴν δύναμιν,) quasi iterum duciturus in Persas 6,
 6, 7. trop. c. acc. rei, sed dat. perf. αἰτίαν ἐπαγαγὼν (αὐτῇ)
 ὡς δακρυσάσῃ λ. causatus, quod flevisset 4, 6, 6. criminatus,
 quod f. crimen inferens ei f. in eam, conferens. Med. c. acc.
 perf. et praep. et adiuncto ex alia praep. modi, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγά-
 λαις συντύξεσιν ἐς Φιλίαν ἐπηγάγοντο, allegerunt 1, 6, 24. sed
 c. alio adiuncto modi e nominat. particip. οὓς πείσας ἐς Φιλίαν
 ἐπήκτο, adduxerat 7, 8, 23. phys. in bello, cum acc. perf. et
 praep. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκ τε τῆς - χῶ-
 ρας, secum ducens 6, 7, 17. c. solo acc. perf. πολὺ τι πληθὺς
 ἐπ. στρατοῦ 7, 8, 22. Γερμανῶν ἱππέων μέγα τι πλ. ἐπήγετο συμ-
 μάχους, secum ducebat 8, 1, 6. extra bellum, ὑπὴνυετο, ἐπα-
 γόμενος αὐτὸν, ducens secum 8, 7, 22. ἀφικνουῦνται -, ολίγους -
 ἐπαγόμενοι, secum adducentes 2, 1, 12.
- ἐπαθλον, trop. μεγάλα δώσειν ἐπαθλα, praemia 1, 17, 24.
- ἐπαινεῖν, phys. de perf. c. acc. perf. et adv. ἐπῆνε στρατηγῶν μά-

- λίσσας Σύλλαν, laudabat 4, 8, 14. Pass. de rē, in opp. εὐγέ-
νεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινείται δέ, laudatur, 5, 1, 12. - τὸ
ἔργον ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κτελεσθήσεται laudabitur 7, 5, 16. - c.
praep. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, cum
minime in laude esset 5, 2, 10. τὰ παρ' ἐκείνοις διὰ τέχην
ἐπαινούμενα, quae commendantur 4, 10, 9. ὁ βίος αὐτῶ διὰ
σωφροσύνην ἐπηνείτο, laudabatur 2, 3, 4. - de perf. οὐδένος τῶν
ἐπαινουμένων ἀτελείετο, laudabilium 3, 8, 14. celebratorum, no-
bilitatorum, celebrium in hoc genere virorum. cum praep.
τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, celebres 4, 3, 5. † simul cum
nominat. modi vario, συμβολαί, ἐν αἷς ὡς αὐτοῦργος - ἐπηνείτο,
laud. 7, 2, 17.
- ἐπαινέειν, phys. ἐπαινεῖν καὶ χρηστότης τῶν ἐπαινῶν τὴν ἀναφορὰν -
ἐγὼ λ. laudem referunt 5, 1, 12. laudum relationem habent, f.
ad laudem referuntur.
- ἐπαίρεσθαι, trop. de perf. pass. c. abl. rei, ταύταις ἐπαίρομενος ταῖς
ἐλπίσιν, in has crectus spes 2, 8, 16. per has spes incitatus f.
inflatus. c. adiuncto; φύσει ὦν ἀλαζών; καὶ ταῖς - εὐπραγίαις
ἐπὶ: elatus 6, 2, 15.
- ἐπαυροῖσθαι, pass. trop. de rē, c. dat. rei f. loci, ἔσθρος, τοῖς αὐ-
χέτιν ἐπαιωρούμενον, impendentem 5, 2, 3. c. dat. perf. op-
presso, ἔσθρους ἐπαιωρούμενον ἐμοί, gladio (mihi) impendente 4,
5, 14. sine casu, in opp. ἡνδυνου, οὐκ ἐπαιωρούμενον, ἀλλ' ἡδὴ
παρόντα, impend. 1, 9, 10. de perf. c. abl. rei, κούφους ἐπαιω-
ρούμενον (αὐτοῖ) ἐλπίσι, spe - subnixo 2, 9, 1. commotus, habens,
sublatus; elatus.
- ἐπακολουθεῖν, trop. de perf. c. dat. perf. cum dat. oppresso, εὐρεῖν
αὐτοὺς ἐπακολουθήσοντας (αὐτῇ;) 1, 17, 9. infecuturos, subsecutur-
os, seq̃ui, in libello, scriptos post se.
- ἐπακοῦειν, de perf. phys. c. gen. rei, τῆς ἐξετάσεως ἐπακοῦσαι, ex-
audire 4, 5, 9. c. adiuncto modi e particip. αὐτῶν - ἀποσάντά
ἐπ. τινῶν ἀπορρήτων, ut audiret 3, 5, 12, 8. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν
ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, auscultabat 8, 3, 7. c. adv. περιε-
γότερον ἐπακοῦσαι τῶν βουλευμένων Σελήσαντες, exaudire 7, 11, 5.
— cum gen. tali mero, at in opp. ὃν ἐπακοῦειν τῶν λεγομέ-
νων, καὶ τὰ πραττόμενα ἐφορᾶν, exaud. 1, 5, 21. trop. c. dat.
rei et adv. δεδιότες, μὴ πως - δινηρότερον ἐπακοῦσῃ τῇ Περτίνα-
νος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. p. quo tamen ὑπαι. rectius Strp.
- ἐπάλληλος, phys. Masc. de perf. ἐπάλληλοι πίπτοντες, alii super alios
cadentes 1, 12, 14. c. subst. fem. de re, τῆς ἐπαλλήλου - βοῆς,
crebra inclamatione 2, 7, 9. ἐπαλλήλου ἀνακλάσει, ierata plica-
tura 1, 17, 1. ἐπάλληλοι - ἡδοναί, continuae 1, 13, 15, 1, 17;
22. πῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν, contin. 1, 14, 13. † c. adv.
ὁστῶς ἐπαλλήλους διαδοχάς, crebras 1, 1, 5. † de anim. τῶν
καμήλων ἐπαλλήλων πιπτούσων, aliis super alias cadentibus 4, 15,
13. Neutr. διὰ πλεονείας πληθος ἐπάλληλον, multitudinem cumu-
latam 7, 12, 13. cum artic. p. subst. διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλ-
ληλον, propter vincula crebra 8, 4, 11. vinculorum frequen-
tiam.
- ἐπαλῆς, phys. abs. τὰς ἐπαλῆς, pinnas 7, 11, 17. c. adiuncto;
ἐπαλῆων καὶ πύργων, propugnaculis 8, 4, 20. 8, 2, 12. pin. 5,
4, 4. cum gen. loci, ταῖς ἐπαλῆσι τοῦ τείχους, pin. 3, 3, 1:
— trop. ἐκ τοῦ τελευταίου κατασκευάσματος, ὥσπερ ἀπὸ τινος ἐπάλ-
ξεως, λ. pin. 4, 2, 22.
- ἐπαμένειν, phys. de perf. c. dat. perf. τοῖς - ἐπ. δεῖν ἡγούμενοι, suc-

- currendum 5, 8, 16. sum praep. sola, ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, succurrit 6, 5, 12. locis ac terris, contra hostes irruentes, tentando hos arcere et repellere; unde sq. ἀπείργειν λ. - trop. cum adiuncto et dat. rei, δεῖν ἐπαμύναι καὶ ἐπέξελθεῖν τῷ - Φόνῳ, ulcisci 2, 9, 11.
- ἐπὶ, c. coni. verbi, post comma, ubi 3, 10, 15. cum 4, 11, 5. quando 6, 5, 7. - post punctum, ubi 4, 2, 8, 18.
- ἐπαναβαίνειν, physf. de persf. c. dat. loci, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεσιν, conscensus domibus 7, 7, 7. ἐπαναβῆναι αὐτοῖς, (τοῖς δώμασι,) adscendere (in ea) 7, 12, 11.
- ἐπανάγειν, physf. de persf. c. acc. persf. τὸν στρατὸν ἀπράκτου ἐπανήγαγε, reduxit 3, 9, 12. - simul c. praep. τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, restituens 7, 6, 7. revocans, reduci s. redire iubens. τὸ σὺν αὐτῷ πλήθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε, redux. 6, 6, 4. † de re, partim trop. ἐπανάγοντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν τιμωρίαν, reducente 5, 4, 22.
- ἐπαναπαύεσθαι, med. physf. de persf. c. dat. s. abl. rei, εἰς ὕπνου κατεφέροντο, κατεχούσαις τὰ ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεπαύοντο, quiescebant 2, 1, 3. quiescebant super manibus, innixi s. incumbentes manibus, stantes inclinabant et demittebant caput in manus.
- ἐπανατρέπειν, trop. de persf. c. acc. rei, et c. nominat. persf. modi, πρῶτος - τὸ - ἐρρώμενον - ἐπανέτρεψε, subvertit 3, 8, 10. sustulit, ademit, in culpa et auctor fuit, ut perderetur et amitteretur, negligerebatur.
- ἐπανέμιμι, (ab εἶμι,) physf. de persf. abf. αὐτοὶ - ἐπανίασιν, regrediuntur 3, 9, 20. ὁ στρατὸς ἐπανιών, revertens 6, 6, 3. - cum praep. εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, quod non reverterentur 5, 2, 13. - trop. ἐκείνους - εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, redire 6, 1, 7. priorem vitae rationem et statum suscipere, et fieri rursus, qui ante fuerant. Med. physf. de persf. c. praep. ἐκείνους εἰς τὰς σιγὰς ἐπανῆσαν, revertebantur 4, 13, 16; p. ἐπανῆσαν s. ἐπανῆσαν.
- ἐπανερχεσθαι, physf. de persf. abf. ἐπανῆλθον - οἱ σύμμαχοι, reversi sunt 8, 7, 21. τὸν - στρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, reverti 6, 6, 2. c. ὡς ὀλίγους - ἐπ. ita ut - sint reversi ib. 3. ἐπανελθοῦσα ἡ πρεσβύτις, reversa 5, 3, 6. c. adiuncto modi e nominat. adi. οὐ - παντάπασιν ἀπράκτος ἐπανῆλθεν, rediit 5, 9, 14. sqq. etiam particip. modi, ut c. tali solo particip. ὡς - θύσας - ἐπανελθοί, ut reverteretur 4, 13, 8. c. adv. ὡς οἰκιάδε μὴ ἐπανελθεῖν, ut non reverterentur 6, 4, 11. sed simul c. adiuncto modi e particip. in his, ἐρίσαντα - ἐπ. οἶκ. redire 1, 6, 16. διώξαντες - πάλιν ἐπανῆλθον, abierunt 7, 11, 19. praeter adiunctum modi, c. praep. τῶν πρέσβειων ἀπράκτων πρὸς αὐτὸν ἐπανελθόντων, reversi 8, 4, 1. nominatim c. pr. εἰς et subst. loci a) propr. nom. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μεσοπ. reversus est in M. 4, 11, 12. 7, 2, 13. 8, 7, 20. ἐπανελθεῖν εἰς τὴν Ἀντ., adire Ant. 6, 6, 2. — b) nom. appell. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανερχεται, revertitur 4, 15, 20. 6, 5, 8. † simul c. adv. μόλις εἰς τὴν σιγὴν ἐπ. 6, 9, 12. — αἰς τὴν βασιλείαν ἐπανῆλθεν αὐλήν, reversus est 1, 5, 27. rediit 1, 13, 13. 2, 3, 25. recessit 3, 8, 7. ἐπανῆλθον λ. 4, 3, 1. 4, 15, 10. 14. 8, 8, 19. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωματίον, reversus 1, 17, 14. 2, 9, 6. προσέταξεν, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσαν, καταβιῶναι λ. reverti et - 5, 5, 4.
- ἐπανθῆναι, trop. de re, abf. vel c. dat. s. abl. loci, ἰουδαί τε αὐτοῦ

κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπὶ ἡνδουν, lanugo eius demissa genis eas quasi floribus vestiebat 1, 7, 10. lanugo, per genas ipsius serpens, efflorescebat ibi, suppleto adv. ἐκεῖ s. αὐταῖς, vel lanugo eius proserpens, proveniens, in genis efflorescebat, p. ἐπὶ ταῖς παρ. ἡνδουν, commate figendo aut post ἰουλοι, et post παρ., et αὐτοῦ trahendo ad sq. ταῖς παρ., vel commate faciendo post κατ., aut post τὰ, et post παρ. lanugo florebat in genis, erat in genis, eminebat, conspiciebatur, tanquam flos et ornatus quidam.

ἐπάνοδος, physf. de actu, absf. ἐπάνοδου πόθον λ. remeandi 1, 6, 15. reditus. - εὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπ. non relicto ipsi reditu 7, 1, 16. non suppetente ipsi reditu, s. quod non esset ei reditus, quod non data ei esset facultas redeundi, quod non posset redire. c. praep. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνοδον συγκροτῶ, reditum in urbem Romanam 8, 7, 19.

ἐπανορθοῦσθαι, med. trop. de persf. absf. ὑπισχνεῖτο, ἐπανορθώσεσθαι, εἰ τι μέμφοιντο, emendaturum (se esse,) 6, 9, 2.

ἐπαρτᾶσθαι, passf. tropi. de re, c. dat. persf., ἐπιστάμενος, ὡς - ὁλεθρος αὐτῷ - ἐπήρτηται, sibi impendere 3, 12, 11. ὁρῶ, οὐ τὸν τυχεύοντα μοι ἐπήρτημένον ἀγῶνα, mihi impendere 2, 3, 16.

ἐπαρχος, moral. c. gen. loci, τῆς πόλεως γενόμενος, qui praefectus urbi fuerat 2, 6, 12. τῆς Ῥωμαίων πόλεως καταστὰς, in urbis praefectura constitutus 7, 10, 7. † διὰ τὸ ἐπαρχος (ἐπαρχον) τῆς πόλ. γεγενῆσθαι, propter praefecturam urbis 8, 8, 8. c. gen. persf. αὐτὸν ἐπαρχον ἐποίησε τῶν στρατοπέδων, praefesse voluit exercitibus 1, 8, 2. fecit Praefectum exercitibus, militibus, Praetorianis, s. Praefectum Praetorio s. Praetorii. τὸν ἐπ. τῶν στρατοπέδων exercitibus 1, 16, 12. οἱ ἐπαρχοὶ τῶν στρατοπέδων ἐπιστῆσαι ὁρχησθῆναι τινα λ. ut exercitibus praeficeret quendam - 5, 7, 12. τὸν ἐπ. τοῦ στρατοῦ, praefectum praetorii 6, 9, 8. 8, 5, 25. - Et talis quoque intelligi debet in his, ubi ponitur absf. per ellipsf. alterutrius gen. pr., αὐτῷ ἐπαρχῶ ὄντι, tanquam praefecto 2, 2, 1. cf. 1, 16, 12. τοῦτο ἦν ὄνομα τῷ ἐπ. praef. 5, 4, 4. cf. §. pr. - καίτοι ἐπαρχον ὄντα, quanquam Praefectus erat 1, 9, 18. cf. 1, 8, 2. Δαῖτον, ὃν ἤδει ἐπ. ὄντα, quem sciebat praefectum esse 2, 1, 13. cf. 1, 16, 12. ὡς ἐπαρχον, ut Praefectum 4, 12, 12. cf. §. 1. ἐπαρχον οὐ φαῦλον γενόμενον, praef. 4, 14, 3. cf. 4, 12, 1. δύο τοὺς ἐπαρχοὺς καταστήσας, Praefectos 1, 9, 24. cf. 1, 8, 2.

ἐπαρχῶ, moral. de persf. c. gen. loci, τὸν τῆς πόλεως ἐπαρχοντα, praefectus urbi 7, 7, 8. simul c. casu s. formula temp., τῆς πόλεως ἐπαρχοντα τοσούτων ἐτῶν, urbi praefectum 2, 2, 17. particip. p. subst. praeced. - c. gen. persf. τοῦ ἐπαρχοντος τῶν στρατοπέδων, praefecti cohortibus urbanis (Praetoriis) 3, 10, 10. — τοῖς ἐπαρχοῦσι τῶν στρατοπέδων exercitibus 5, 1, 3. ἦσαν αὐτῷ ἐπαρχόντες τοῦ στρατοπέδου δύο, praefecti exercituum 4, 12, 1.

ἐπαφίημι, physf. de persf. c. acc. rei s. instrum. et praep. ἐπαφίεις τὰ βέλη κατ' ἀκροῦ τοῦ τραχήλου, intorquens 1, 15, 11. iaciens, — sed, oppresso acc. rei, c. dat. rei s. loci, ἐπαφίης (αὐτὴν, τὴν ζώνην) τῇ περὶ τῆς νεώς, immisit 1, 11, 12. applicavit, alligavit.

ἐπαχθῆς, moral. de persf. c. dat. persf. et adiuncto, αὐτῷ καὶ ὀχλη-

ρός ὀφείλετο, gravis 3, 15, 3.

ὡς οὐτα αὐτοῖς βαρὺν καὶ ἔπα-

χρή, molestum 2, 5, 2.

ἐπιδραμ. v. ἐπιδραμ.

ἐπεὶ, notione A) temporis, f. consecutionis, c. verbo aliquo finiti temporis, stans in orationis periodicae protasi sic, ut sequatur a) relativa particula in apodosis, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομαχεί, τότε λ. postquam - tunc 1, 15, 15. b) finetali particula, modo verbum aliud finiti temporis, id quae in eadem §., ante aor. ἐπεὶ τοῖνυν λ. igitur ubi 2, 6, 11. postquam igitur 2, 14, 4. ἐπεὶ δὲ nominativum, ante impf., sed cum 1, 16, 11. 8, 8, 15. sed ubi 4, 15, 6. - ante aor., postquam verò 1, 8, 2. postea vero quam ib. 9. 1, 10, 3. cum autem 1, 11, 8. 1, 15, 5. 2, 2, 11. 2, 4, 1. sed postq. 2, 9, 7. ubi autem 2, 12, 4. 8, 4, 2. postq. autem 2, 13, 1. sed ubi ib. 6, 4, 8, 1. † sq., in apodosis, composita neg., ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐστὶ λ. ubi autem -, exprimi verbis non potest rel. 8, 6, 16. † ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα διαφωτίσεν, λ. qua promulgatione divulgata 2, 6, 8. tota enunciatione e particula c. v. finito mutanda in abl. consq., cf. 2, 2, 5. et adversf. δὲ in pron. relat. innectenda. † ante verbi tempus ambiguum, impf., an aor. ἐπεὶ δὲ - εἶχε λ. ubi autem habuit 2, 13, 9. ἐπεὶ δὲ - προσεῖπε, postea vero quam - salutavit 5, 5, 1. sq. aor. ὑπεδέξατο λ. † per longam parenthesis, ib. et ε. δὲ - cum autem 2, 13, 40. sed ubi 7, 12, 11. cf. 1, 8, 2. 2, 14, 4. †† per parenthesis talem, sed ut apodosis sequendum in §. sq., dum autem 7, 3, 10. †† per apodosis dubiam, ε. δὲ - δεδιώς λ. cum autem 1, 5, 2. † ε. δ. - cum aut. 1, 16, 9. sq. particip. c. pron. ἡ μαθοῦσα λ. ἐλπίζει λ. † ε. δ. at ubi 1, 17, 9. †† sequente adversf. priva in apodosis, ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. postquam vero - isti vero 1, 12, 16. qui Bg. demum §. 17. in τῇ. τοῖνυν apodosis fecerit. ἐπεὶ δὲ - ὁ δὲ λ. postquam vero - ipse autem 2, 3, 6. qui Bg. apodosis fecit (facilis diserte parenthesis uncis) §. 11. in τότε δὲ λ. †† ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. postq. autem - tum vero illi rel. 2, 10, 7. ††† ἐπεὶ δὲ λ. postquam autem 7, 3, 12. sqq. ubi demum §. 16. in ἐντεῦθεν δὴ, tunc demum, Bg. sumserit apodosis. † stans intra periodum, in media orat., non in fronte §., ἀλλ' ἐπεὶ συνέβη λ. sed postq. 1, 8, 7. sed extra periodum, οἱ δὲ φρατῖώται, ἐπεὶ λ. mil. autem ubi 2, 6, 6. οἱ δ', ἐπ. at illi ubi 5, 8, 12. †† ὁ δ' οὖν τοι λ., ε. enimvero Iul., ingressus imperium 2, 7, 1. qui Bg. iterum enunciat, mutat in particip. merum. B) notione causae a) post punctum, Lat. nam, c. indic., praef. ἐπεὶ μὴ λ. quia 2, 3, 19. ε. τοῦ λ. quoniam ib. 21. 6, 3, 14. impf. ε. μηδὲ 2, 1, 4. nam nec rel. ε. καὶ, nam et 2, 4, 16. ε. τὰ, quandoquidem 2, 10, 6. ε. μήτε, quoniam 4, 5, 11. †† oppresso v. finiti temp. ἐπεὶ δὲ μήτε ὄσιον, μήτε δύναιον (ἐστ.) sed quoniam nec fas est nec iustum 2, 13, 16. b) in med. orat., post comma, Lat. quia, Ἀλλὰ - ἐπεὶ - Atqui - quando 2, 1, 23. πάλιν - δέος, ἐπεὶ, - quon. 2, 6, 4. quia 2, 11, 12. 7, 1, 19. quandoquidem 8, 3, 15. siquidem 8, 5, 13. C) ambigui notionis, ἐπεὶ γάρ, nam quandoquidem 1, 10, 8. - (cum enim 4, 12, 4.) ἐπεὶ δὲ, sed quoniam ib. 9. et, quia 8, 4, 9. ὁ δὲ Ἀντ., ἐπεὶ λ. Antoninus autem, quon. 3, 15, 12. † ἐπεὶ μὴ λ. nam neque 3, 11, 13. ubi et valeat p. Lat. sed f. alioqui.

ἐπιγινώσκω, de persf. physf. c. acc. rei f. instrum. et abl. rei f. modi, ἐν ἐπαγρυπνιάρχων μεγάλη σπουδῇ τὰ ὀχήματα ἐπειγόντων, urgen-

sibus 5, 4, 13. impellentibus. quasi ipsi suis manibus agitarint currus, sed ut hortati sint aurigas, quo agitarerent currus; vel accelerantibus, suis manibus, vel per aurigas et magistros publicorum curruum. - trop. τὸν θάνατον ἐπείξει τοῦ γεροντος, maturare 3, 15, 8. simul c. adv. τὴν ὁδοιπορίαν ἐτι μᾶλλον ἡπειγον, accelerabant 4, 1, 4. - c. acc. perf. et sq. inf. it. simul cum adv., saltem c. adiunctio modi e particip. ἐμὲ καλοῦσι - καὶ συναχῶς βοῶντες ἐπείγουσιν, ὁρέξαι λ. et assidue clamantes fatigant 2, 8, 3. qui Bg. nulla commata adiecerat post καὶ et β. cogunt, instigant. de re, c. praep. εἴ τι ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπείγοι, urgeret 8, 7, 16. - in opp. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑπηρεσίας, λ. festinato ministerio 7, 8, 25. c. adv. καὶ ἐνταῦθα, - προουργιάτερα ὄντα καὶ μᾶλλον ἐπείγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. - simul sq. inf. τότε ἡ χρεία ἡπείξε, λ. exegit 8, 2, 12. - abs. τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας λ. nuncium urgentem 3, 11, 14. εἴ τι ἐπείγουν εἴη, si quid, quod urgeat, sit 4, 12, 12. ἔχασθαι τῶν ἐπείγοντων, iis, quae urgent, 4, 14, 11. διοικηθέντων - τῶν ἐπ. ordinatis rebus -, quae maxime urgebant, 5, 5, 1. διὰ τινὰ ἐπείξαντα, propter quaedam urgentia 3, 12, 17. † Pass. trop. de perf. c. adv. et praep. ὥς ἂν μὴ πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπείγοιτο, ne rursus Romam adigeretur 3, 14, 9. cogeretur ire s. venire. † c. praep. sola, aut etiam c. formula adv. κατὰ τὴν μέσσην ὁδὸν ἐπείχθεις ὑπὸ τῆς γαστρὸς, in medio itinere urgente alvo 4, 13, 9. stimulus ab alvo, coactus alvum exonerare. αὐτοῦ, ὑπὸ τίνος δαιμονίου τύχης ἐπείχθεντος, illo compulso 1, 9, 12. - Med. et Pass. forma, sensu med. de perf. abs. ὁ στρατὸς - ἡπείγετο, pergebat 3, 2, 12. c. adiuncto vario, e particip. ὥς - ἡπείγοντο, ὥς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, cum properarent 8, 8, 15. - simul c. praep. ἐν - ἐσθῆσι δαφνηφοροῦντες ἡπ. pergebant 2, 13, 5. - simul c. adv. ὁργῇ χρωμένους πλείονι μᾶλλον ἡπείγετο, festinabat 8, 4, 1. it. c. praep. et formula adv. ὥς ἐνι μάλιστα, σὺν τῇ στρατιᾷ ἡπ. festi. 3, 2, 1. - sed c. mera praep. σὺν τῷ στρατῷ ἡπ. accelerabat 8, 2, 5. ἡλικία, ἡ μὴ πρὸς τοὺς βωμούς - ἡπ. festinaret 8, 6, 17. - (simul c. adv. πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἦδη - ἡπ. properabat 3, 15, 12.) - ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἡπ. prop. 2, 14, 10. 3, 9, 3. 2, 2, 2. 3, 2, 20. - sed c. acc. perf. properabat 2, 15, 10. pergebat 3, 14, 17. - c. alia praep. simul, ἄμα ἡλίω ἀνίσχ. ἐπ' ἀλλήλους ἡπείγοντο, contendebant 3, 4, 8. exercitus duo. †† εἰς Γερμανοὺς ἡπείγετο ἄμα τῷ πλήθει, contendebat 6, 7, 11. - sed c. acc. loci, σὺν τῷ στρατῷ εἰς τὰ - ἡπ. cont. 6, 5, 15. - sed cum una tantum praep. εἰς τὴν Ῥώμην ἡπ. properabat 2, 11, 11, 3, 8, 4. εἰς τ. Ῥ. ἡπ. contendebat 3, 10, 1. εἰς τ. Ῥ. ἡπείγοντο, contendebant 3, 15, 15. festinabant 4, 1, 2. εἰς τὴν Ἀντ. contendebat 3, 2, 21. 4, 15, 21. εἰς τὰ βασίλεια ἡπ. properabat 3, 12, 17. 1. ἡπείχθη εἰς Πέργαμον, perrexit Perg. 4, 8, 8. petiit 5, 2, 6. contendit 7, 6, 1. ὦν χάριν ἡπείγοντο, properarent 8, 8, 19. †† c. acc. rei alio s. cum inf. et adiuncto e nominat. adi. s. adv. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἐκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἡπείγετο, festinaret 2, 8, 12. ἐπειδὴ, notione a) temporis, in protasi periodi, c. aor. ind. ἐ δὲ διεφοίτησεν λ. postquam 1, 7, 2, 6, 1. it. in med. orat., τῷ δὲ Μαξ., ἐπ. ἀπηγγέλη λ. postq. nunciatum fuit 3, 3, 1. post particip. ἐ. πάντες συνῆλθον, postq. o. convenissent 1, 4, 1. — it. post. gen. confq. ἐ. διεφοίτησεν λ. postq. percubisset 1, 4, 19. — † ἐ. διεφ., λ. fama divulgata 7, 5, 17. qui Bg. enuntiatio

- nem plenam. pervertit in abl. consq. sed b) *causae*, in med. orat. c. ind. praef., *quia* 1, 16, 6. *quoniam* 8, 3, 14. - impf. *quon.* 3, 15, 8, 4, 4. *quandoquidem* 7, 12, 7. - it. post gen. consq. *quon.* 7, 10, 16. c. ambig. temp., impf. an aor., a. - οὐχ εὔρον λ. *quon.* non inveniebant 8, 8, 16.
- ἐπιεῖμι, ab εἶμι, phys. de perf., universe, c. acc. perf. αὐτοὺς ἐπιῶν, perlustrans 4, 9, 11. i. q. ἐπελθὼν ib. §. 9, - sed hostiliter, c. praep. σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἐπιάσιν ἐπὶ τὴν - οἰκίαν, accedunt ad 7, 5, 2. ἡγγέλλετο μετὰ πολλοῦ πλήθους - ἐπιῶν, adventare 4, 14, 2. c. dat. perf. ὅθ' οὐ κωλυόμενοι τοῖς ἄλλοις ἐπιέναι 4, 15, 14. invadere reliquos, hostes, in pugna. εἰ τινες - αὐτοῖς ἐπίοιεν, ipsos aggredierentur 7, 4, 10. - c. loci vel dat. πόλεσι - ἐπιόντες invadentes 1, 10, 4. - simul c. particip. modi et praep. f. formula temp. πολήσαντες - ἐπιάσι τῇ σιγῇ περὶ μέσσην ἡμέραν, aggreduuntur 8, 5, 22. - vel acc. ἐπιῶν τὰς - πόλεις, obiens 7, 9, 23. - abl. εἰ ἐπίοιεν, accederent 2, 13, 21. μαθὼν ἐπιόντα τὸν - στρατὸν λ. accedere 3, 2, 2. πρὸς τοὺς ἐπιόντας, ingruentibus 6, 5, 5. ἡ ἵππος - ἐπιέναι ἐκωλύετο ib. 13. invadere. de re, c. acc. rei saltem, ni et c. casu temp. ἱκανῶν ἡμερῶν πάντα ἐπιδὼν τὸ πῦρ ἐπεβόσκειτο, omnia pervagatus ignis 1, 14, 9. † νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, secunda die 1, 16, 1. † c. opp. ἐχθρὸς - τῆς ἐπ. postridie 7, 3, 6. † τῇ ἐπιούσῃ, post. 2, 14, 5. †† Neutr. c. artic. εἰς τὰ ἐπιόντα, in posterum 2, 6, 22. sc. μέρη τοῦ χρόνου. Med. de perf. hostil. c. particip. modi, ἀφροίσας πάντα στρατὸν, ἀπῆει, ὡς δὴ πολιορκήσων λ. accedebat 5, 4, 8.
- ἐπειζῆς, phys. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπειζῆως, summa festinatione - 8, 6, 10.
- ἐπεὶ περ, potius sic, quam una voce, in notione temporis, in protasi periodi, cum ind. aor., postquam 2, 3, 1. in med. orat. cum ind. plusq., postq. 1, 10, 8. - in not. *causae*, in med. orat. c. ind. impf. *quandoquidem* 1, 12, 12. 2, 2, 1. 2, 12, 7. 3, 13, 3.
- ἐπεισάκτος, pass. phys. de perf. c. opp. βασιλέα οὐκ ἐπείσαιντο, λ. adscititium 1, 5, 13. petitum, adductum ex alia domo, terra, populo, peregrinum, externum. - de re, cum fem. subst. et affini v. ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς εἰσκομιζομένης, adscititia alimenta 8, 5, 9.
- ἐπεισερχοσθαι, phys. de perf. universe, abl. ἐπεισελθεῖν ὀκνοῦντων 7, 2, 13. ingredi paludem, ubi desit casus alteruter loci sq., αὐτῷ, τῷ ἔλει, aut αὐτὸ, τὸ ἔλος, i. q. sq. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλος. c. loci vel dat. ἔλεσιν ἐπ. paludem ingredi ib. 14. - vel acc., et simul c. particip. modi. ὡς λαθόντες τὸ στρατόπεδον ἐπεισελθοῖεν, in castra penetrarent 2, 13, 21. - sed hostil. c. dat. loci, et variis adiunctis, ἐπεισελθόν τοῖς βασιλείοις, penetrant in 2, 5, 3. † ἐπεισελθὼν ὁ στρατός, ingressus 8, 4, 23. ubi, post praeced. πόλιν §. 12., deest casus iterum loci, dat. αὐτῇ f. acc. αὐτῇ, c. dat. perf. ἐπ. αὐτοῖς, ingressus ad eos 3, 11, 14.
- ἐπειστηδᾶν, phys. de perf. sine casu, at c. praep. ἐπειστηδῆσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, cum insilissent 8, 4, 7. ubi, post pr. ρευματος et ρευματα, deest casus loci, dat. vel acc. αὐτῷ, αὐτοῖς f. αὐτὸ, αὐτά.
- ἐπίκεινα, phys., p. adv., f. praep. Lat. *trans*, intra artic. a) Mase. c. subst. perf. solo, οἱ ἐπ. ἀνθρωποι, ulterioris regionis homines 7, 8, 3. Pacones f. Pannonii, cf. 7, 2, 18. οἱ ε. β. ultiores illi barbari 4, 15, 9. Parthi maxime, cf. ib. §. 1. et 6, 2, 19.

propr. quidem populi trans Tigridem et Euphratem; sed 2, 9, 1. populi trans Rhenum et Istrum, it. τοὺς ἐπ. Γερμανοὺς, ultior. Germ. 4, 7, 3. † τὰ τῶν ἐπ. βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. sc. γένη f. Ὀὔλα, nationes ulteriorum barb., trans Tigridem, cf. §. pr. †† simul c. gen. loci, οἱ ἐπ. Τίγριδες καὶ Εὐφράτου σατράπαι, trans Tigrim - habitantes satrapae, 2, 8, 13. — b) Fem. c. subst. loci, ταῖς ἐπ. ὄχθαις, ad eas ripas 3, 9, 17. ulterioribus ripis, Parthorum, Romanis oppositis, trans Tigrim, cf. §. 15. ταῖς Παρθ. ὄχθ. - τῆς ἐπ. βασιλείας πάντας λ. in ulteriores regione cunctos 4, 11, 13. ulterioris regni, trans Tigr. et Euphr., de Parthiae, sed et aliis Asiae regibus. c) Neutr. sine subst. τὰ ἐπ. μέχρις ἀνατολῆς, ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. Libyam exteriorem et Aegyptum.

ἀπενέγκεσθαι, med. physf. de persf. c. acc. rei et praep. it. modī particip. ὅσον ἂν ἑκαστος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρεῖῳδες ἐπενέγκηται, attulerit 6, 7, 3.

ἐπέξιμι, (ab εἰμι,) trop. de persf. c. dat. rei, τὸ μήτε τοῖς τετολμημένοις ἐπεξιέναι τινά, quod nec ulcisceretur quisquam 2, 6, 22.

ἐπέσχεσθαι, de persf. physf. hostil. abf. οἱ στρατιῶται, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ἐπέσχεον, erumpunt 7, 12, 9. c. dat. persf. ἐπέσχεον ὀλίγους πλήθει τοσούτων, ἀνοίξ. τὰς πύλ. eruptionem facere 7, 11, 18. quibus in locis potest suppleri gen. loci αὐτοῦ, τοῦ στρατοῦ. Alio sensu, c. dat. rei, ἐπ. τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, persequi 2, 6, 6. ulcisci - ultum ire 2, 9, 14. τῷ Περτίανος Φόνω, persequi ib. 16. τῷ Φόνω, ultum ire 7, 4, 13. - simul c. adiuncto, δεῖν ἐπαμῆναι καὶ ἐπ. τῷ Περτ. Φόνω, ulcisci et persequi 2, 9, 11. - † sine casu, at c. praep. forte, δέον ἐπ. καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς λ. persequi et ulcisci 6, 7, 24.

ἐπέρχεσθαι, de re, trop. abf. οὐχ ἐπελθοῦσα λ. superveniens 4, 15, 10. adveniens. - c. acc. loci f. persf. ὡς διῆπταμένη ἡ Φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔσση, pervenit ad 2, 8, 12. audita est, percepta. - de persf. physf., universe f. amice, c. acc. loci f. persf. τὰ στρατόπεδα ἐπελθόν, exercitiis perlustratis 3, 10, 2. de duce belli, it. cum lustrasset exercitus 6, 4, 5. ἐπ. ἕκαστον, perlustrans 4, 9, 12. i. q. ἐπὶν ib. 11. c. acc. rei f. loci aperto, ἐπ. πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, perlustratis reliquiis 4, 8, 10. c. praep. τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) δι' Ἀρμενίας ἐπελθοῦσαν, internā peragratā 6, 5, 2. - sed hostil. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθόν, superveniens ib. 21. cum loci vel dat. ἐπῆλθεν τῷ στρατοπέδῳ, ad castra contenderunt 7, 11, 16. - vel acc. πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit 7, 2, 6. - c. dat. persf. ἐπῆλθέ μοι, aggressus est me 4, 5, 10. - simul c. adv. ἐπελθόν αἰφνιδίως τῷ Κ. aggressus Commodum 1, 8, 12. i. q. ἐπιπεσεῖν §. pr. - abf. μή τις ἐπελθοῖεν, ne qui supervenirent 8, 4, 8. ἐπελθόντες πανδημί, aggressi 1, 12, 11. — Med. host. c. dat. persf. et adv. ἀπρὸς ὅπως αὐτοῖς ἐπελεύσεται, ipsos oppressurum (se esse) 6, 5, 5. invasur. aggressur.

ἐπεσθαι, v. ἐπομ.

ἐπέση, v. ἐφίσημι.

ἐπεσραμμένος, v. ἐπισρέφω.

ἐπέχειν, trop. de persf. c. acc. rei, στρατοπέδοις λ., ὡς ἂν ἐπέχει αὐτῶν τὰς ἀρπαγὰς, ut coliberent 7, 9, 3. impedir. - cum acc. persf. oppresso, sed c. abl. modī, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) δειλίᾳ λ. retinente 6, 5, 18. suadendo, monendo, dictis, absterrendo. - de re, c. acc. persf., nudo quidem, μεγίστη αὐτῇ συμφερεῖ Ῥωμαίους ἐπέσχε, occupavit 6, 5, 23. invasit, tenuit, ne-

frat. *betreffen* f. *befallen*. - sed c. adiuncis et formulis temporis, μέχρι τινὸς ἐπέχεα αὐτὸν ἢ τοῦ πατρὸς μνήμη, λ. colibuit 1, 8, 5. a vitiiis. †† ἐπέσχε κατ' αὐτὸ λιμὸς τὴν πόλιν, opprēbat 1, 12, 7. vulg. ὑπέσχε. c. acc. rei et adv. ὅσα πρότερον ἐπέειχεν ὁ φόβος ῥήματα, represserat 2, 2, 7. non siverat eloqui. κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) τὴν ὁρμήν, inhibuerunt 1, 14, 9. ignem exstinxerunt; † physl. τοῦ ἐρύματος ἐπισχόντος τὸ ῥεῖθρον, inhibente 3, 3, 10. faciente, ut non progredetur. Pass. trop. de persl. cum praep. ἢ ἵππος ὑπὸ τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητος πρὸς δρόμον ἐπέχετο, cohibebatur 6, 5, 13. i. q. sq. ἐκωλύετο.

ἐπῆντο, v. ἐπάγω.

ἐπὴν, (i. q. ἐπὶν et ἐπεῖ,) not. temporis, in med. orat. c. conl. ἀμφοτέρους διαχρῆσται, ubi interfecisset 3, 11, 20.

ἐπηρεάζειν, sensu forensi, de persl. abl. προλήσις δέδοτο συνοφάνταις, ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, ad calumniandum 7, 3, 4. deferre falsa delicta. †† extra forum fortassis in tumultu, ἐπηρεάζοντας, vexantes 7, 7, 7. male tractare. Pass. primo sensu, c. casu persl. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι 2, 4, 16. ut ne quisquam iniuste et malitiose deferretur, sq. explic.

ἐπῆρεια, sensu for. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. falsam delationem.

ἐπὶ, c. Gen. A) in loco, post artic. τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum 1, 5, 18. in terris f. terra procurandas, terrestres, terrena negotia, terrena. διοικήσας τὰ ἐ. τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. in oriente gerendas. τὰ ἐ. τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. quae Romae, in urbe Roma facta essent. † τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκητῶν, nonnulli ex aulico famulatio 1, 6, 2. sc. ἐντῶν, in aula versantium; † οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος Φύλακες, munitionis custodes 3, 3, 12. in munitione, f. ad munitionem collocati, sc. ὄντες. † πόλιν τῶν ἐ. Θράκης μεγίστην, urbem Thraciae 3, 1, 10. sc. οὐσῶν, urbem earum, quae in Thracia conditae erant, max. - sine artic. † πόλιν ἐ. τοῦ λόφου, urbs in colle 3, 4, 6. sc. οὐσα f. κειμένη. c. verbis discretis, ἢν πόλιν ἐκ' ἀκρας λ. in cacumine 3, 9, 7. ἐ. τοῦ βασ. θρόνου καθῆσο, sedebat (in) folio 1, 8, 8. πρὶν τι λέγεσθαι - ἐ. τῆς σκηνῆς, in scena 1, 9, 7. κομισθῆν ἐ. νεῶς τὸ ἀγ. vectum navi 1, 11, 10. deportatum in n. σῆναι ἐ. τῆς ἀγορᾶς λ. in foro 2, 9, 7. μέινας ἐ. τῆς βασ. αὐλῆς, in regia 4, 4, 9. διατρίβοντι ἐ. τῆς Ῥώμης, Romae 4, 9, 3. ἐ. τῶν τειχῶν - ἰδρυμένοι, in moenibus 8, 2, 13. † opp. syn. ἐπὶ - κλίνης προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ, in lecto 4, 2, 3. ἐπὶ μὲν πατέρου μέρους χορὸς ἔσκηκε -, ἐν δὲ λ. in altera parte ib. 9. †† in vicinia, ἐκ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες - καὶ ἐκ' ὀχυροῦ - ἐσῶτες, in tuto - firmo in solo 3, 14, 10. ††† diverso casu, προσελθόντος ἐπὶ τὰ σ. λουτρά, τὸ γραμματεῖον ἐ. τοῦ σιμῖποδος κείμενον, λ. ad balnea - in lecto 1, 17, 7. 7, 5, 6. ἐ. νώτων φέρειν, in dorso 2, 11, 18. — ††† ambig. not. αἰγιαλὸς ἐ. θαλάσσης μεγίςτος ἐκτείνεται, litus ad mare protenditur 3, 4, 4. coram mari, in fronte maris, f. iuxta mare, f. secus mare, i. secundum, nostrat. an f. neben dem Meere hin. †† in loco alius generis, ἐκ' ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus 4, 7, 9. τῆς πληγῆς ἐ. τῆς κατακλιθεῖδος γενόμενης, in ingulo 4, 13, 12. - In quibus omnibus locis est gen. p. dat. f. abl., per enallag. casus. B) in locum c. artic. τὴν ἐ. Γαλατίας, versus Galatiam 3, 2, 11. scil. κατὰ et ὁδόν, cf. 3, 2. τὴν ἐ. Κιζιῶν. - sine artic. αὐτὸ τίθησιν ἐπὶ τοῦ σιμῖποδος, in lecto 1, 17, 4.

vel in lectum. ἐ. βήματος ἀνελθών, conscenso tribunali 6, 3, 4. scandens in tribunal, conscendens tribunal; p. ἐπὶ τὸ βῆμα, cf. 1, 5, 4. ἀράμενοι ἐ. τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. in humeros; ἐρριμμένα ἐ. τῆς λεωφόρου, in platea abiectis 8, 8, 16. per enallag. casus, gen. pro acc. C) in not. temporis, c. subst. rei, ἐπὶ τῆς πυραυνίδος, sub 2, 4, 14. 2, 5, 1. ἐ. τῆς δημοκρατίας, in populari statu 2, 9, 7. c. pron. demonstr. ἐπ' ἐκεῖνοι, sub illo 2, 6, 15. ἐπ' αὐτοῦ, f. il. 3, 8, 17. †† c. adi. per ellips. ambigui subst. εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alius 1, 17, 22. sc. καιρῶν f. πραγμάτων. D) per formulas extra notiones pr., c. artic. solo, τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως, in aliqua dignitate constitutis 2, 2, 5. i. q. ἐν ἀξιώσει, v. ἀξ., sc. οὔσι f. καθεστῶσι, iis, qui sunt f. constituti sunt in dign., per periphras. adi. lat. honoratis f. honoratoribus, nobilibus; ut sq. adi. ἢ κλεισίσαις. cum verb. μέναι ἐπὶ τοῦ σχήματος, in eodem statu 2, 1, 17. mentis et corporis, situ, cubitu, f. vultu, fronte et oculis placidis. — † μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, in benevolentia 3, 2, 10. — †† διὰ γλώττης προέτετο, ὅσα μὴ ἔφερευ ἐ. γνώμης, in animo 2, 9, 18. †† diverso et casu et sensu in vicinia, ἐπὶ πολὺ κειμένων — ἐ. σχολῆς λ. per otium 1, 15, 13. in otio. ††† γεγυμνωμένους - αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis 8, 4, 28. ni leg. ἀφ' ἑαυτ. — c. Dat. A) in loco, sine v., post artic. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ὤραν, in ripis 1, 6, 3. sc. οὔσαν. - τῶν ἐ. τ. ὁ στρατοπέδων (ὄντων) 7, 8, 8. τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐσθῆτος (δύσης,) super ea 3, 12, 22. — c. diserto v., κειμένη ἐ. τῷ - πορθμῷ, apud fretum 3, 1, 11. — πρόκειται ἐπ' - πεδίῳ, in planitie 8, 1, 8. ἐ. Σαλαττῇ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. ἔμεινεν ἐ. τῇ - ὄχθῃ, in ripa 8, 4, 8. ἐ. τῷ ἄκρῳ, in extremo ib. 30. repetit. in vicinia, ἢ ἐ. τῇ - ἢ ἐ. ταῖς λ. ad - ad 2, 5, 4. τοὺς ἐ. ταῖς - τοὺς ἐ. τοῖς λ. in ripis et terminis 2, 2, 19. c. praep. al. syn. ἐπὶ τὰς ὄχθαις - ἐν τε - πορείαις, ad ripas - in transitu 2, 4, 14. τὸν μὲν - ἐ. τῷ - τὸν δὲ - ἐν K. ad - in 4, 3, 13. †† ἐπ' ἐκεῖνω - ἐπικείται, supra illud 4, 2, 14. † ἐ. τέλει - προσέθηκε, in fine (litterarum) 3, 8, 2. † εἶποντο Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ ταύτοις λ. post hos 1, 17, 2. quod referas iam ad aliam classem p. acc. - B) in locum, ἀράμενον ἐ. τοῖς νύτοις 2, 9, 7. sublatum in dorsum; ubi simul per not. alias, in pr. ἐ. τῆς δημοκρατ. et in sq. ἐ. τῆς ἀγορ. - ἀνίων ἐπ' αὐτοῖς, in eas 5, 6, 21. ἐπ' αὐτῷ φέρειν, ad eam rem 6, 7, 16. — in locum alium, ἣν μὴ βία - ἐ. τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. — In quibus locis pro acc. per enallag. casus, ut et in hoc, δύναμιν ἐπὶ σοι - ἀδριάζει, adversus te 1, 9, 11. p. quo ἐπὶ σε 1, 13, 5. — C) in not. temporis, ἐ. τῇ πομπῇ, in deductione 2, 6, 19. τὰς ἐ. ταῖς ἐξόδαις νενομ. ἱεροργίας, in expeditionibus suscipiendis 6, 4, 3. † τὰς νυν. ἱερ. ἐ. ταῖς - εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. qui Bg. ceperit in not. causae, p. ob. D) de conditione vel modo, c. subst. ἐ. τηλικούτοις ἀμαρτήμασι λ. ob 2, 13, 14. †† repet. in vicinia, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐ. λόγοις δοκιμ. ἐπὶ συντάξεσιν - καλῶν, in litteris - conditionibus 1, 2, 2. ob litteras - sub f. per condit. cf. 1, 6, 24. et τοῖς ἐ. λόγ. ἐνδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine 6, 1, 6, 42. c. pron. ἐφ' οἷς, ἣν λ. quapropter 7, 5, 16. sc. αἰτίαις f. πράγμασι. c. verbis, ἐ. μεγίστοις μισθοῖς λ. maxima mercede 1, 3, 5. sub f. per. ἐ. ταύταις ταῖς συνθήκαις λ. sub hac pactione 3, 12, 1. ἐφ' ἐτέραις ἐρελθῶν ἐλπίσιν, alia spe ib. 20. cum - ἐ. προφάσει, sub praetextu 7, 1, 7, 7, 3, 6. ἐ. χρήμασι λ. pecu-

nia 2, 6, 22. ἐπ' ἀργυρίῳ λ. pec. 2, 13, 12. ἐ. ῥήτοῖς σιτηροσέ-
 οῖς, certis auctor. 2, 11, 9. ἐ. ταῖς τυχούσαις ἀφορμαῖς λ. quib-
 busvis de causis 1, 3, 15. † ἐ. τοῖς βραχυτάτοις, minimis mo-
 mentis 4, 8, 18. levissimis de causis, 10. αἰτίαις λ. πραγμ. - ἐ.
 βραχ. αἰτίαις λ. ob minimas caus. 4, 6, 5. ἐφ' οἷς δὴ αἰτ. λ.
 quib. de causis 1, 10, 4. 1, 8, 17. ἄλόντα ἐ. γάστρι λ. reum
 seditionis 5, 10, 11. † nominatim c. v. vituper. et laud. ἐφ'
 οὗ συνουσίᾳ διεβάλλ. cuius consuetudine 1, 8, 10. ob - (ut ipse
 Bg. ad) 1, 17, 12. v. διαβ. it. 5, 6, 3. τοὺς ἐ. παιδείᾳ ἐπαινουμέ-
 νους, eruditione celebres 4, 3, 5, 5, 7, 14. † ἐφ' οἷς εὐδοκίμη-
 κσαν, λ. ob ea, quibus claruerunt 6, 1, 7. ob ea scelera, ob
 quae f. per quae. ἐφ' αἷς (βλασφημίαις) κινούμενος, quibus 8,
 5, 4. ob - δόξαν, ἐ. τροπαιοῖς προεργασμένην, λ. tropaeis 7, 3, 8.
 per trop. E) magis de causa et fine, repetit. ἐπ' ὁλέσῃ - ἐ.
 σωτηρίᾳ λ. in perniciem - in salutem 2, 1, 13. 4, 4, 1. ad no-
 cem 3, 8, 10. † c. subst. ἐ. ταῖς νίκαις νομάς λ. victoriae no-
 mine 3, 8, 3. ob. τὸν θυμὸν - ἐ. γράμμασι λ. ob 4, 12, 15. —
 clarius c. v. v. ἐ. φόνω ἦσαν, ad caedem 2, 1, 15. F) de af-
 fectu, in utr. partem, ἐ. τοῦτοις, - ἡσυχάζοντο, his rebus, 2, 8,
 11. ob. ἐσθλαζον ἐ. τῇ Ἀντ. ἀπαλλαγῇ, quod Antonino libe-
 ratī essent 5, 2, 2. ob liberationem ob Ant. f. ob Antonini deces-
 sum f. mortem. ἀχθεσθαι ἐφ' οἷς ὄρατο λ. 1, 4, 2. v. ἀχθ.
 ob ea, in quibus videtis me constitutum. ἐ. τῇ - δυσχεραίν.
 morte 2, 5, 11. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις, ob caus. 7, 10, 2. ἐφ' οἷς
 - ἡσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. ἐ. τοῖς τετολμημένοις ἡγα-
 νάντοισι, ausa indignabantur 2, 9, 13. †† c. inf. ματερίγνωσκου
 ἐ. τῷ ἀνόπλως ἔλθῃν, quod ivissent 2, 13, 20. eo quod - δακρυ-
 σάσῃ ἐ. τῷ λ. ob 4, 6, 6. c. subst. τὴν ἐ. τοῖς καταλαβούσιν ἀλ-
 γηδόνα, dolorem super 1, 5, 5. repetit. ἀσχέλλοντες - ἐ. τοῖς
 παροῦσι, - ἐ. τῆς τυραννίδος, praesenti rerum statu 2, 5, 1. —
 G) c. aliis verbis et dat. persf. ἐπ' ἐμοί - βραδύναντα, in me 2, 1,
 16. nostr. an f. bey. †† ἐ. πατρὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο 3, 15, 7.
 4, 2, 1. vivis f. vivis filiis succ. v. διάδ. et αναπ. τὴν ἐπ' Ἀλε-
 ξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam ab Alex. 4, 8, 16. in honorem
 Alex. f. ea conditione, ut Alexandri nomen ferret - it. c. dat. rei,
 non loci, μένων ἐ. ἡσυχίᾳ, in otio 1, 13, 3. ἐ. τῇ σπουδῇ - χῆριν
 γιγνώσκων, pro studio 2, 8, 14. ob - c. Acc. A) in loco, ἐπὶ θά-
 τερα, ex altera parte 3, 3, 2. ad alter. p. - τοῖς ἐ. 2. citerioribus
 3, 8, 13. iis, qui ab altera parte erant. καυσίαν ἐ. τὴν κεφαλὴν
 φέρων, in capite 4, 8, 5. per enallag. casus, p. dat. f. abl. B)
 in locum, c. subst. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς λ. 7, 12, 18. in Ita-
 liam, v. εἰςβ. - τὴν ἐπ' Ἰτ. ἔξοδον, profectionem in It. 7, 8, 21.
 τῆς ἐπ' Ἰτ. ὁδοῦ, in It. iter ib. 25. c. verbis, ἀνελθὼν ἐπ' αὐ-
 τὸ 1, 5, 4. v. ἀν. ἀν. ἐ. τὸν β. θρόνον, conscendit solium 2, 3,
 11. ἐ. τὸ τεῖχος ἀναβίβασαν 2, 6, 14. sustulerunt in murum. —
 ἐπ' ἄλλο μέρος λ. in aliam part. 1, 15, 8. ἐ. τὴν ἀνατολὴν ἡπεί-
 γετο, in Orientem 2, 14, 10. v. ἐπείγ. ἐ. τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐξέλ-
 λετο, Alexandriam 4, 8, 16. ἐ. τὴν Ῥώμην χωρῆσαι, Romam 8,
 5, 13. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, longe late que per regionem
 4, 11, 12. 7, 2, 9. ἐ. π. τῆς πόλεως λ. longe in urbem 7, 12,
 10. †† τὴν ἀρχὴν -, ἐξ ἰδιωτικῷ γένους ἐ. τοῦτο ἐλθόντα, eo
 progressum 2, 3, 3. eo usque evecti 5, 1, 16. (cf. ib. εἰς τοῦτο
 ἔλθ. ad imper. 5, 14. ad id progress. 7, 5, 4.) ἐ. τ. ἡγαγε, huc
 usque ib. 10. ἐ. τ. ἀναβάντας, huc 8, 7, 10. † pro quibus
 τὴν ἀρχὴν ἐλάλυσότες, ad imper. 8, 8, 20. ἐ. τ. ἀρχ. ἡγου (αὐ-

πὺν,) ad imp. 7. 1, 21. ε. τ. ἀρχ. καλεῖσθαι, ad imp. 2, 9, 9. — C) not. temporis, c. adi. et verbis, ἱσχυρότερον ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 3, 15, 3. 5, 4, 16. ε. πλείστον διῶνα ἀπολαύσεις λ. longissimo tempore 1, 6, 14. ad f. in plurimum tempus. †† ἡ νέσος ε. πλείστον ἡμᾶς, plurimum 1, 12, 6. †† ε. πλ. ἡμέρας, magnam partem diei 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, aliquantisper 1, 17, 23. paulisper 3, 7, 13. paulum, ad breve tempus. εἰ καὶ ε. πλεον πολιορκιοῦντο, diutius 8, 6, 7. — D) not. causae f. finis, it. modi, f. obiecti, extra locum physicum, c. adi. et inf. ἐπὶ τὸ ἀποσπᾶν ἐπιτήδεοι Σύροι, ad 2, 10, 14. c. acc. rei et verbis, εἰ τινα ἐκτέμποιεν ε. ὄνον λ. ad 3, 11, 19. sq. ὡς ἂν - ἐπὶ τινα σπουδαία πεμφθέντων, magnis de rebus 3, 4, 13. ε. τοῦτο πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. ob. κατελάδοντος ε. τὴν ἀκρόασιν λ. ad 1, 9, 6. προελεισόμενος ε. τὰς θυσιᾶς, ad 1, 16, 12. †† προελθ. ε. τὰ λουτρά καὶ κραιπάλας, ad 1, 17, 7. mox sq. alio casu et sensu, ἐπὶ τῷ σίμπτ. κειμ. αὐτοῖς, εἴθ' ἂν ἐβούλετο, ὅπως ἄγαστο, quo vellet 2, 9, 14. ε. τέλος ἀγαγεῖν, ad exitum 2, 10, 4. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, se in potestatem constituto 1, 9, 1. qui Bg. legit pron. asper. αὐτὸν, p. vulg. ipsum, Commodum, redigens in potestatem suam. — E) nominatim cum acc. pers. subst., f. pron. in bonam partem, ἀνῆνεγκε τὸ γένος ἐπὶ Τραϊανόν, ad 1, 7, 7. in malam, sensu que inimico f. hostili, ε. τὸν Νίγηρον ἡττίετο, ad 2, 15, 10. ἐπ' ἀλλήλους ἡττίεοντο, adversum utrique contendebant 3, 4, 8. adversus se invicem, in pugna exercitus. ε. Περμανοὺς διαβήσεσθαι, adversus 7, 1, 13. 16. στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀδραιοσθῆναι, adv. 1, 10, 5. sq. ἐπὶ σε τὸν δῆμον - ὥπλισέν, adv. 1, 13, 5. ε. βαρβάρους ὅπλα λαμβάν. adv. 1, 15, 15. ††† separatim, εἴθ' οἷς λ. ab init. 5, 7, 10. 5, 8, 15. 7, 5, 16. sed in med. 1, 4, 2. 2, 10, 3. 5, 4, 10. 6, 1, 7. 6, 6, 5.

ἐπὶ αἰσ, v. ἐπείμι.

ἐπιβαίνειν, de pers. phys., c. gen. loci, varie quidem, ut rei, ἐπιβάς ὀχήματος, conscenso curru 3, 12, 17. θρόνου λ. 4, 5, 2. τοῦ ἄρματος ἐπιβαίνοντι, currum conscendenti 4, 12, 11. - simul c. adv. οὐδέ πω τοῦ ἄρμ. ἀνδρώπος ἐτέβαινεν, currum conscendebat 5, 6, 16. - it. c. gen. anim. σπανίως ἄρματος ἡ ἵππου ἐπιβαίνων, vehiculum - conscendens 4, 7, 11. c. gen. urbium et regionum, εἰ μόνον Ἰταλίας ἐπιβαίημεν. tigerimus 7, 8, 18. ingrediamur, nostr. betreten. ἅμα τῷ ἡς Ρώμης ἐπιβῆναι, simulac Romam ingressus est 3, 2, 10. intravit, nostr. eintreten f. einziehen. it. ἅμα τῷ τῆς Καρχηδόνης ἐπ. simul atque Carthaginem attigit 7, 9, 9. per enallag. casus, p. acc. †† c. dat. f. ablat. loci, ut rei, οἱ ἵπποι, - τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per lapides - incedentes 1, 12, 18. einher f. daher gehen auf - f. treten auf. — trop. c. gen. rei, non loci, τὸν παῖδα τῆς μεριανίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, ingredi 1, 3, 2. treten in - τοῦ δωδεκ. (ἔτους) ἐπιβαίνοντα, qui duodecimum ingrederetur 5, 7, 7. δεκάτου ἔτους ἐπιβέβηώς, dec. annum ingressus 5, 3, 7.

ἐπιβάλλειν, phys. de pers. c. rei et dat. et acc. ἐκείνου ταῖς σφραγίσαι τὰς ὀψεις ἐπιβάλλοντος, illo signis oculis intendente 7, 6, 19. ταῖς μηχαναῖς δάδας ἐτέβαλλον, machinis faces iniiciebant 8, 4, 30. in machinas iaciebant. c. dat. pers. et acc. rei, σκευὴ ἐπιβάλλον αὐτοῖς, coniecerunt in ipsos 3, 9, 10. † πορφύραν ἐπιβάλλοντες (αὐτῶν) purpurā (ipsi) iniecti 6, 8, 11. purpuram ipsi in-

- iicientes f. cum inieciissent. Pass. pass. de re, c. adv.; Φαρυγγῶν ἀνωθεν ἐπιβληθέντων, sarmentis superiniectis 8, 4, 11.
- ἐπιβάτης, phys. de pers. absf. οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθούτω, seffores, 1, 12, 18: equites. † οἱ ἵπ. αἱ τε κόμηλοι τοὺς ἐπ., οὗς ἔφερον, ἀπεσείοντο, seff. 4, 15, 8.
- ἐπιβιβάζειν, phys. de pers. c. acc. pers. et gen. anim. αὐτὸν τοῦ ἵππου ἐπεβίβασαν, equo imposuerunt 3, 7, 12.
- ἐπιβιοῦν, trop. de pers. c. gen. rei f. temp. νυκτός - ἐπιβιώσας μιάς, cum noctem - supervixisset 1, 4, 18. v. ἡμέρα.
- ἐπιβλέπειν, phys. de pers. c. acc. pers. et adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπύθετον, inspectabant 5, 3, 15. it. c. alia formula adv. e praep. οὐκίτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπύθετον, adspiciebat 1, 14, 15.
- ἐπιβοήθειν, phys. de pers. c. dat. pers. ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ οἱ - ἑσπαισῶται, suppetias ferebant 1, 12, 19: succurteb.
- ἐπιβουλεύειν, trop. med. de re, c. acc. rei, si non et c. gen. temp. ἵκανον ἡμερῶν πάντα ἐπὶ τὸ πῦρ ἐπεβούλευετο, depascebatur 1, 14, 9. absumere, perdere.
- ἐπιβουλεύειν, moral. de pers. c. dat. rei, μή τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ, insidiatur imperio 4, 12, 8. sq. 3, 12, 5. 1, 9, 1. 3, 11, 7. — simul c. adv. ῥαδίως ἤδη καὶ τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ἐπεβούλευσε, insidiari coepit 6, 2, 21. — c. dat. pers. ἵνα μή ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσιν, quo minus alter alteri insidiaretur 4, 3, 10. † forsan simul c. adiuncto temp. e praep. ἔξ ἐκείνου - ἐπεβούλευον (ἀλλήλοις) ib. 3. - c. adiuncto e particip. modi, φθονοῦντα αὐτῷ ἐπιβουλεύσαι, insidiatum 3, 2, 6. πείθει, καιρὸν - παραφιλιάζοντα ἐ. αὐτῷ, ut insidiaretur 4, 13, 5. — simul c. abl. modi, παντὶ τρόπῳ ἐπεβούλευεν αὐτῷ, insidiabatur 5, 8, 7. †† per praep. et simul c. acc. rei et subst. syn. ὅσα διὰ - Φαργάκων καὶ διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, quae venenis et omni genere insidiarum intendit (mihi,) 4, 5, 7. ubi fortassis ad acc. desit pr. καὶ — †† oppresso dat. pers. πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἐπιστάει ἔχειν (εἰς τὸ f. ὡς) ἐπιβουλεύεται (αὐτοῖς,) nec potentiam ullam fore externam, quae insidiari possit, 3, 13, 9. ad insidiandum ipsis. — Per particip. nominativum, c. dat. pers., ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ἤδεσαν, insidiari 2, 2, 6. sed oppresso casu hoc, ἀντισηταί τοῖς ἐπιβουλεύουσιν (αὐτῷ,) 8, 8, 10. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας (ἐαυτῷ) insidiatores 4, 5, 12. insidiantes sibi. - πάντας ὑπώπτευσεν, ὡς ἐ. (αὐτῷ,) tanquam insidiantes (sibi,) 4, 12, 6. ἀνελόντες τὸν Κόμμοδον οἱ ἐπιβουλεύσαντες (αὐτῷ,) eius insidiatores 2, 1, 1. cum occidissent Com. ii, qui insidiati erant ipsi. — c. adiuncto aliquo, adv. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλεύοντας (αὐτοῖς) ἐχθρούς 7, 11, 7. †† per praep. et subst. syn. δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεύσαι (αὐτῷ,) insidias struere (sibi,) 8, 2, 2. Pass. de pers. c. praep. et forte c. adv. ἐφθόρευεν τὲ αὐτὸν παντοίως ὄρωντες ἐπιβουλεύόμενον ὑπὸ τοῦ λ. custodiebant que, omnifariam eum videntes insidiis impetī ab 5, 8, 3. qui Bg., commate post τὲ facto, adv. retulit ad sq. v. — c. adv. solo, ἐπιβουλεύεις νύκτωρ αἰφνιδίως ἀνῆρεθῇ λ. insidiis exceptus noctu subito interfectus est 7, 1, 22. qui Bg.; nullo commate facto, incertum reliquit, utrum et adv. αἰφν. ad pr. v. pertineret, an utr. adv. ad sq., sumto ἐπ. absf. et p. Lat. per insidias.
- ἐπιβουλῇ, moral., de actu, absf., nisi quod partim c. adi., ἐγνώσθῃ ἢ ἐ. insidiae 1, 9, 4. ἑτέρα τις ἐ. τοιαύτη συν. 1, 10, 1. εἰ λάθοι ἢ 8, 3, 12, 11. † διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, insi-

- dias latentes 1, 9, 18. i. q. μὴ προχωρούσης τῆς λαθαιούσης ἐπ. 4, 4, 6. cf. ib. 3. εἰ τοῦτο ἐξ ἐ. οἶσθε γεγενῆσθαι, infidiose 2, 5, 12. 2, 7, 11. per infidias 4, 5, 13. †† ὡς τὰ τῆς ἐ. αὐτῷ οὐ προεχώρει, ut infidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. i. q. ante 4, 4, 5. †† c. adiunctis, ἐνέδραι καὶ συσκευὴν ἐξ ἐ. κατ' αὐτοῦ νομίζων, infidias et dolum in se compositum iutans 7, 5, 8. — τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, infidias 1, 9, 16. εἰς τὸ τ. ἐ. λαθεῖν, infidias celandis 1, 10, 13. cf. ib. 15. πᾶσαν μαρτυρεῖ τὴν ἐ. 3, 5, 13. cf. ib. 9. δι' ἐπιβουλὴν, ob inf. 4, 4, 6. τὰς ἐπιβουλὰς πάσας ἀπεῖργε λ. 5, 8, 7. cf. 7, 1, 10. † cum praep. δεδῆλται - ἡ πρὸς τοῦτον ἐπ. 5, 1, 1. infidias contra ipsum; sed Bg. *antecedentes* infid. e vulg. lect. ἡ πρὸς τοῦτον ἐπ. † οὐδεμίαν πῶ ἐπ. ὑπάπτειον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de infidiis Macrini suspic. 4, 13, 15. qui Bg. iunxit ἐπ. c. praep., mutando hanc formulam in gen., etsi potest pendere praep. etiam a v. ὑπ., nullas dum infidias suspic. a *Macr.* †† cum gen. pers., tum auctoris, ἐκφυγὼν τὴν Ματέρου ἐ. Materni inf. 1, 11, 13. cf. 4, 4, 14. † tum obiecti, οἱ καὶ τῆς ἐ. τοῦ Ἀντωνίου συνωμόται, infidiarum adversus Anton. 4, 14, 4.
- ἐπίβουλος, de pers., p. subst. σώφρων πᾶς τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος, ἐδιώκετο, infidiator 1, 13, 16. p. adi., de re, ὁλέσθαι καὶ ἐπὶ βουλα λ. infidias 4, 9, 6.
- ἐπιγαμία, phys. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate; 1, 6, 11, per affinit. 4, 10, 5. cum praep. τὴν πρὸς αὐτὸν ἐ. 1, 8, 6. affinitatem cum eo.
- ἐπιγίγνεσθαι, phys. de re; ἐμέτες ἐπιγίγνεται, subsequitur 1, 17, 23. inseq., seq.
- ἐπιγινώσκειν, phys. et moral. simul, de pers. c. acc. rei, ἐπιγινούς τὰ γεγραμμένα, cognita scripturā 2, 1, 24. inspicendo legendo que scripta, agnoscens,prehendens, esse manum Commodi.
- ἐπιγνώσις, phys. et moral. simul, de actu, c. gen. rei, διασχολοῦμένω ἐκείνῳ περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπιγνώσιν, signis agnoscendis 7, 6, 15.
- ἐπιγράφομαι, pass. phys. de re, c. dat. f. ablat. rei, τοῖς βασ. κτήματι ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, inscribi 2, 4, 13.
- ἐπιδείκνυσθαι, Pass. sed sensu med. de pers. trop., cum acc. rei et praep., ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις - ἐπέδεικτο, ostendit 2, 9, 12. i. q. simpl. Med. ἐν ταῖς προόδοις - πρᾶον ἦθος ἐπέδεικνυτο, ostendebat 2, 4, 2. εὐνοία, ἣν πρὸς με ἐπέδειξω, ostendisti 3, 11, 10. † ἐπιδειξαμένου ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ σώφρονα - ἔργα, cum specimina multa moderationis dedisset 2, 4, 11. specimina multa sapientum operum dedisset, f. edidisset. cum dat. pers. simul, ὅσοι πατρώαν αὐτῷ εὐνοίαν ἐπέδεικνυτο, erga illum prae se ferebant 1, 9, 1. c. acc. rei merito, Φάντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπέδεικνυτο, ostentabai 4, 3, 4. †† simul c. praep. et adv. ὅσα σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξατε, feceritis 1, 5, 24. de militib.
- ἐπιδημεῖν, phys. de pers. abs. πολύ τι πλήθος ἐπέδημει οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἑμπορῶν, ibi erat 8, 2, 9. sc. ἐκεῖ f. ἐν αὐτῇ, τῇ πόλει, commemorabatur, habitabat.
- ἐπιδημία, phys. de actu, cum gen. pers. αὐτοκράτορος ἐπιδημία λ. praesentia 1, 7, 2. c. adi. τῇ τοῦ βασιλέως - αἰφνιδίῳ ἐπ. adventu 3, 14, 8. †† abs. δεῖσθαι βασιλικῆς ἐπιδημίας, praesentia ib. 2.

- ἐπιδιατρίβειν, physf. de persf. c. adv. loci, μήτε τοῦ ἐπιδιατρίβειν, commorans 2, 11, 2. immor.
- ἐπιδίδωμι, de persf. physf. c. acc. rei, ἐπιδόντες τὰ γράμματα, porrectis 7, 6, 19. redditus, tradit. νομάς ἐπιδούς, congiario dato 3, 10, 3. simul c. adv. νομ. μεγαλοφρόνως ἐπιδίδου, dedit 3, 8, 15. it. c. praep. χρήματα πάμπλειστα τὴν θεόν, εἰς προίκα δὴ, ἐπιδόουαι ἐκέλευσε, dare 5, 6, 11. c. dat. persf. νομάς ἐπιδιδούς τῷ δήμῳ, congiario dato 2, 14, 10, 3, 8, 8. simul cum adv. ἐπιδούς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωσάς, cum dedisset 3, 6, 18, 6, 4, 2. †† λαθεῖν καὶ ἐπιδόουαι αὐτῷ (αὐτὰ, τὰ φάρμακα,) ut latenter porrigerent 3, 5, 9. Trop. c. pron. persf. recipr. et praep. ἡ νοσολαία εἰς στρατείαν ἐπέδωκεν αὐτὴν, ad militandum sese dederat 3, 4, 2. ναυαῖα ἐπέδωσαν αὐτοὺς ἐς στρατ. dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ἐπιδούς αὐτὸν εἰς - στρατ. postquam tradidisset se ipsum in militiam 7, 1, 6. sed c. dat. rei, τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ αὐτὸν ἐπιδόουαι, se committeret 2, 5, 5. at c. dat. persf. μὴ αὐτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις, se ipsum committendo 1, 16, 10. † ἐπιδίδωσιν αὐτὸν, dedit se ipsum 2, 1, 24. sc. αὐτοῖς, obsequitur, paret, non amplius resistit et recusat. it. ἐπέδωκεν αὐτὴν, dedit se ipsam 5, 3, 23. ἐπέδωσαν αὐτοὺς, dederunt sese 2, 9, 16. sc. αὐτῷ, permiserunt se voluntati Severi, ut cum eo militarent contra Nigrum et Iulianum. Trop. aliter, c. dat. rei, ἐπιδίδωσιν αὐτὸν τῇ τῆς βασιλείας, ἐλπίδι, tradit se ipsum imperii spei 2, 7, 9. δειδώς, μὴ νεότης μέλαις - ἐπιδῶ αὐτὴν, ne adolescentia (adolescens) ebrietati dederet se 1, 3, 3. indulgeret, amaret. στρατῖς - ἐπιδιδούς αὐτὸν, dedens se ipsum 2, 8, 16. — it. c. praep. et acc. rei, εἰς τὸ ἀβροδιαίτον ἐπιδούς αὐτὸν, dedens se ipsum 2, 7, 1. † c. adv. ἐπιδίδου ἐκαστε σὺς τὸ ἀβρ. proficiebat quot. in luxuria 5, 2, 9. sc. αὐτὸν. Sic et sine adv. ἐπιδίδωσαν εἰς τὸ χεῖρον, vergebant in peius 3, 13, 14. peiores, vitiosiores fiebant. † ἐπιδόουαι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντίδα, ut daret se ipsum imp. curae 2, 15, 6. susciperet.
- ἐπιδιπλασιάζειν, physf. de persf. c. acc. rei, τὰ σιτηρέσια ἐπιδιπλασίασε, duplicavit 6, 8, 16.
- ἐπίδοσις, physf. de actu, absf. sed et c. adi. μεγαλόφρονι ἐπιδόσει, donativo 1, 5, 2. pecuniae dono. ἐπιδόσει λαμπραῖς, largitionibus 1, 9, 2, 1, 12, 9. ubi maxime de dono frumenti. ταῖς εὐοικειωσάμενος, largiendo 4, 5, 1. τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ἐκνηρόν, in dando tarditatem 6, 9, 9. † c. gen. rei, χρημάτων ἐπιδόσει, pecuniae largitione 1, 8, 11, 4, 7, 6. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, λ. τῷ τε δήμῳ νομάς, donativum 7, 6, 8.
- ἐπιδραμῶ f. ἐπιδρέμω, physf. de persf. hostil. absf. κелеύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ φονεῦναι λ. invadere 4, 11, 8. μεμνημένος αἰετὸς τῆς τοῦ ἐπιδραμύντος φωνῆς, aggressoris 1, 8, 15. † c. acc. loci, ἐπιδραμὲς τὴν Ἀραβίαν, excurrit in Ar. 3, 9, 5. † cum dat. persf. ἐπιδραμον τῷ δήμῳ, impetum fecerunt in populum 7, 11, 18. — sed simul c. particip. modi, ἐπ. τοῖς Ῥωμα. τοξεύοντες καὶ καθιπκεύοντες, ingruunt Romanis 4, 15, 2.
- ἐπιδρομή, physf., in bello, absf. ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἀπαγὰς, incursus et rapinas 7, 9, 3. rapinas, per incursum facias. c. adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφέδου τὸ χρεῖωδες - πορίζονται, per incursionem 1, 6, 25. in opp. ἐξ ἐπ. ἡ φυγῆς κερδαίνειν λ. incurfando 6, 3, 14. τὰς ἐπιδρομὰς τὰς τε ἀναχωρήσεις

λ. incurfus 6, 7, 18. c. gen. perf. ἀνέχειν τὰς τῶν βαρβάρων
 ε. 1, 6, 23; incurfiones 6, 4, 14.
 ἐπιεικεία, moral. Φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας λ., bonitatis 4, 3, 4. Geta,
 sed Marcus Ant. ἐπιεικείαν προεποιουμ. mansuetudinem, 4, 5, 13.
 — c. adiuncto, ἐπ. καὶ χρηστότης λ. clementia 5, 1, 12.
 ἐπιεικῆς, mor. de perf. περὶ αὐτοῦ, - ὡς ἐπιεικῆς, mansueto 2, 7, 8.
 Nigro, sed Marc. Ant. c. adiuncto, ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλέα,
 clementem 1, 2, 5. - de re, c. subst. fem. σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς
 εἰσετίας, modesta licentia 2, 9, 12. c. adv. λόγους ἐπιεικεις πάνυ,
 modestis sermon. 2, 14, 5.
 ἐπιεικῶς, mor. αὐτῷ περὶ αὐτοῦ, mitem erga ipsos se ducem prae-
 bens 8, 3, 16. τοῦ εἰθινοῦς ἀρχῆς, moderate 8, 7, 21.
 ἐπιζητεῖν, phys. f. moral. de perf. c. acc. perf. οἱ στρατιῶται ἐπεζή-
 τουν αὐτόν, requirebant 5, 8, 10.
 ἐπιθῆσις, trop. de actu, c. gen. rei, περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀρχῆς, de oc-
 cupando imperio 1, 8, 9.
 ἐπιθῶ, phys. de perf. c. praep. ἐπέθειον πρὸς τὴν μάχην, ingruiebant
 adversus pugna. 6, 7, 19.
 ἐπιθυμεῖν, mor. de perf. c. gen. rei, χρημάτων διδάζας, opum cupi-
 ditatem 5, 8, 10. i. c. subst. 2, 6, 21. δόξης ἐπιθυμήσατε,
 concupiscite 6, 3, 12. c. inf. ἐπιθυμήσας, Παρθενὸς κληθῆναι,
 c. coepisset velle P. vocati 4, 10, 1.
 ἐπιθυμία, mor., c. gen. perf. Φθάνων αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, cupidi-
 tatem potestatis 2, 15, 5. cup. regnandi f. imperandi. ὑπερ-
 ρατουμένη ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, cupidinibus eorum 3, 13, 15.
 sc. αἰσχυραῖς, cf. sq. ib. αἰσχρῆς. †† αὐτοῦ τὸ ἀκόρετον τῆς τοῦ
 πλούτου ἐπιθυμίας, eius inexplebilem divitiarum cupiditatem 1,
 12, 11. c. gen. rei, οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, ut est regnan-
 di inexhausta aviditas 8, 8, 7. eis ἐπιθυμίαν μοναρχ. ἐπειθεν,
 ad concupiscendum absolutum imper. ib. 9. πρὸς βασιλείας
 ἐπιθυμίαν, ad imperii cupidinem 1, 12, 9. ad imperii cupidita-
 tem 3, 11, 2. eis βασ. ἐπ. ad imperium concupiscendum 2, 15,
 3. eis δ. ἀρχῆς, ad conc. imp. 6, 2, 16. πλούτου ἀνιγατήτων ἐπι-
 θυμία, opum cupiditate 1, 8, 4. χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἐπιθυ-
 ρον καὶ αἰσχυρὰν ε. 2, 6, 21. τοῦτον παῦσαι τῆς ἀλλοτριῶν ε. 6,
 3, 11. ἀπλήρως ζήσας πάντων ε. 3, 12, 26. τῶν οἶκοι ὁμοία ε.
 ἐλαύναμεν, desiderio 1, 6, 12. †† τὰ ἐνταῦθα ἀτέχει τὴν ε.
 cupidit. ib. 13. sc. αὐτῶν, τῶν οἶκοι f. ἡμῶν f. ἡμετέραν. †† si-
 mul c. adiuncto affini, ἡγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ε.
 excitabant eius appetitus ad voluptatum concupiscentiam ib. 6.
 — sed abs. aut c. adi. solo, προκαλεσαμένων αὐτῷ τῶν κολάκων
 τὰς ὀρέξεις εἰς αἰσχυρὰς ἐπιθυμίας, provocantibus adulatoribus eius
 appetitus ad foedas cupidit. 6, 1, 12. εἰ ἐν μείζονος ἐλπίδος ἐπι-
 θυμίας ἀσπειρόμενη, superante spem cupiditate 2, 8, 3. †† c.
 affini verbo simul, ἀπλήρως ε. βουλόμενος λαβεῖν λ. inexplebili am-
 bitione cupiens sumere 3, 6, 7. τιφλώττων τῇ ε. cupiditate 3,
 11, 20. sc. regnandi; quam notionem fumsim per loca tria
 haec. †† πρὸς τὴν βασιλείον ἐπ. ad imperii appetitionem 1, 9,
 24. recte p. superiori gen. βασιλείας. †† ὅσον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμί-
 ας, cupidit. 1, 4, 13. sc. αἰσχυραῖς. †† c. praep. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν
 μοναρχίαν ἐπ. ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate agitatius 4,
 4, 5; per periph. superioris gen. μοναρχίας.
 ἐπικαλεῖν, de perf. phys. c. acc. perf. θεοῦ τοὺς ἀδικουμένους ἐπικα-
 λουν, invocabant 7, 4, 1. †† trop. c. acc. perf. et abl. rei;
 ἐπικαλεῖ ἀμφοτέρους Φιλία Νίγρον, obiciebat utrique crimen (crī-

- mini) amicitiam Nigri 3, 5, 2. pro ἐπ. f. ἐνεν. ἀμφοτέρους Φιλίαν λ. c. dat. perf. et acc. rei. - Pass. phys. abs. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati, 1, 7, 6. — Med. phys. c. acc. perf. dupl. ἀρωγὸν - Νίγηρον ἐπικαλοῦντο, invocabant 2, 7, 5.
- ἐπικείμεαι, de perf. phys. c. dat. f. abl. loci, τὸ στρατιωτικὸν, δ, ταῖς ὀχθαῖς ἐπικείμενον, militarem manum, quae, ripis imposita 2, 9, 1. 6, 2, 14. † simul cum eadem praep. τὰ ἐπὶ ταῖς ὀχ. στρατοπέδα ἐπικείμενα, ripis impositos exercitus 6, 7, 5. it. de re, ἐπ' ἐκείνῳ - ἕτερον - ἐπικείται, supra illud - impositum est 4, 2, 14. sed c. illo casu loci, Φρυγίωρίοις, ἃ, τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, speculis, quae, portubus imminentes, ib. 15. adiacentes, stantes, exstructae. at trop. ἐπικείται σου ταῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περσενίου ἕϊφος, imminet tuis cervicib. 1, 9, 9. prope est, certe non nimis procul, ob sqq. πέλειν, ταῖς αὐχ. ἐπικείμενον, imminētem 8, 6, 18. † c. dat. perf. et adv. ἀντειπύοντί σοι τήμερον τέλος ἐπικίσεται, aderit 7, 5, 13. sine casu, et c. adiuncto et in opp. τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ παρόντα ἤδη, Φοβηθεῖς, peric. impendens, non ut futurum, sed ut praesens iam, formidans 1, 13, 8. abs. ὁρᾷ προϋπτου κίνδυνον ἐπικείμενον, imminere 4, 12, 14. ††† Pass. phys. de perf., per nominat. c. casu rei aliquo, abl. quidem e vulg. lect., σεφάνῃ ἐπικείμενος, coronam impositam habens 5, 5, 4. qui Bg. legerit c. acc. σεφάνην, magis consuetum illum aequae in hoc v. ipso, ac in syn. περικείμεαι, περιτίθεμαι, περιβάλλομαι.
- ἐπικινδύνος, mor. de re, abs. nisi fortassis cum dat. perf. ὁρᾶτε, μὴ ὕστερον ὑμῖν ἐπικινδύνον ἢ, periculosum 2, 5, 10.
- ἐπικλυθεσθαι, phys. pass. de re f. loco, c. abl. rei, τὰ πλεῖστα (μέρη) τῆς Βρ. χώρας, ἐπικλυζόμενα ταῖς τοῦ Ὀκεανοῦ ἀμπώτισιν, maior pars Br. regionis, dum inundatur 3, 14, 11.
- ἐπικρίνειν, mor. de perf. c. acc. rei, εἰ μὴ ἐκείνοι, αὐτὸ ἐπικρίναντες, σύμφησαι ἐγένοντο, id suo iudicio et calculo comprobassent 6, 1, 4. si non et illi diiudicassent f. insuper diiud. id et assensu essent.
- ἐπικρύπτειν, phys. de perf. c. acc. rei, τὰ ὄπλα ἐπικρύπτοντες, occultantes 2, 12, 2.
- ἐπιλέγεσθαι, phys. vel mor. de perf. Pass. c. perf. διὰ σώματος μέγεθος λ. δοκῶν ἐπιλέεσθαι, cum videretur electus (esse) 7, 1, 14. — τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα, quem ipsi elegerant imperatorem 8, 7, 6. electum a se imp. συνέδροι ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεχθέντες, assessores a senatu ei delecti 7, 1, 7. ἄνδρες δύο - ἐπ. ὁ. τ. σ. lecti a sen. 8, 2, 14. ὀψοποιόις - τοῖς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπιλεχθεῖσι, a m. delectis 5, 8, 5. †† πρεσβεῖαι ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγκλήτου, electis viris ex senatorio ordine 7, 7, 10. ubi praep. potest etiam pendere a prox. subst. ἀνδρ. Med. c. acc. perf. οὓς ᾗδαι ἀρμύζοντας λ., ἐπελέγετο, deligebat 7, 4, 4. †† c. adiuncto e particip. modi, οὓς κρίναντες ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, elegerunt 8, 7, 10. βωῶντες -, ὅτι - Γορδιανὸν ἐπελέξαντο, elegerit 8, 17. ἔδοξεν αὐτοῖς, ἐπιλέεσθαι αὐδρα λ. deligere 2, 1, 8, 4, 10, 15. γενναίους - ἐπιτεξάμενος, eligens 4, 7, 3. 6, 4, 7. †† ἐπιτεξάμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ - προυχόντων, οὓς ἐδοκίμαζον, selectis aetate - eminentibus viris, quos probabant, 7, 10, 6. †† ἐπιτεξάμενος νεανίας καὶ στρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactos, 4, 8, 6. † sq. simul inf. τοὺς - ἐπελέξαντο, συνέδρους εἰ-

- ναι λ. delegerunt, ut essent 6, 1, 3. †† sed praemissa praep. τοὺς - ἐπιλεξάμενος, ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι, cum delegisset ad stiprandum imperium 2, 14, 10. ††† c. acc. perf. dupl. ἐξήτουν, ὃν ἐπιλέξονται ἀρχοντα, quem eligerent principem 4, 14, 1.
- ἐπιλέκτος, pass. de perf. phys. τῆς συγκλήτου ἐπὶ λέντοι νεανίαι, lectissimi 4, 2, 8. - de militib. δορυφόροι, οἱ γυν. ἀνδραγήσαν. ἀταῦτες - ἐπὶ λέντοι, delecti 5, 4, 14. αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανίων, delector. 1, 6, 9. † c. adiuncto, σὺν ἐπιλέκτοις καὶ λογάσι ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσι, c. lectissimis 8, 5, 11. †† c. praep. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἡσθρῖζεν, delectos ex urbe (Roma) et Italia colligebat 8, 6, 11. ††† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, praemisit delectos 2, 15, 21. ubi sit alterutrum glossa ex aliis locis, aut copula καὶ s. τε interponenda. †† Neutr. p. subst. cum gen. rei et subst. i. c. praep., trop. τὸ τῆς σπουδῆς ὁμῶν ὑπερβάλλον ἐπιλέκτῳ τε εἰς πρόκρισιν λ. vestrum studium excellens ac eximium in anteferendo rel. 2, 3, 12.
- ἐπιλοιπος, phys. de perf. τὸ ἐπὶ λοιπὸν πᾶν πλῆθος - ἡγωνίζοντο, caetera omnis mult. 5, 4, 15. i. q. simpl.
- ἐπιλύεσθαι, phys. de perf. med. c. acc. rei. τὰς ἄλλας ἐπιλύεται ἐπισολὰς, solvit 4, 12, 14. aperit, resignat. ut legat.
- ἐπιμέλεια, moral. c. adiuncto, αὐτὸν μετὰ τῆς ἀλλῆς ἐπιμελείας ἀνδραγάτο, diligentia 1, 2, 2. μ. πάσης ἐπ. λ. cura 6, 8, 5. c. adiuncto, μ. πολλῆς ε. καὶ θορυγᾶς λ. dilig. 4, 4, 4. in opp. solum, διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπ. λ. nec accurate 3, 3, 11. c. gen. rei, τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ λ. reip. cura 2, 7, 1. πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν λ. in rebus curandis 2, 8, 16. simul c. adi. πρὸς σώφρονα τοῦ σώματος ε. λ. cur. 1, 6, 1. †† c. adiuncto, τὴν θορυγὰν τῆς γεφυρας καὶ τὴν ε. πεπιτευμένους (πεποιημένους) quibus pontis cura concredita fuerat 7, 1, 16. c. gen. perf. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν πεισεύθηναι, ut exercituum ei curae concrediderentur 6, 8, 3.
- ἐπιμελείσθαι, mor. formae pass. sed sensu med. de perf., in opp. c. gen. rei et adv. τῆς μὲν ἀληθείας - ὠλιγόρησαν, οὐχ ἡκιστα δὲ ἐπεμελήθησαν φράσεως λ. habuerunt curam 1, 1, 1. curarunt. — † c. adiuncto, ἐπιμεληθέντι (αὐτῆς, τῆς γῆς) τε καὶ γεωργήσαντι, curantem id (solum terrae) 2, 4, 12.
- ἐπιμελής, moral. p. adv. ἐπιμελέστερον - ἡρῶαν, diligentius 1, 1, 9: sqq. opp. ῥάθυμοι. - τειχίτας 6, 7, 11.
- ἐπιμελῶς, mor. ἡρῶας, diligenter 8, 6, 12.
- ἐπιμένειν, phys. de perf. c. praep. et casu temp. ἐπιμένοντας τῆς νυκτὸς ἐκείνης ἐν τῷ νεφ' λ. cum mansisset in 4, 5, 1. permansi, positi. verbleiben. i. q. simpl.
- ἐπιμήκης, phys. Masc. de re, c. subst. fem. in opp. τὰς Θάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, longas 8, 1, 3. in longam lineam porrectas in fronte. Sed cum mero subst. λαβὰς ἐπιμήκεις, oblongas 8, 4, 26. Neutr. δόρατι ἐπιμήκει, obl. 1, 13, 9. ἐπιμήκεισι δόρασι, praelongis 4, 15, 4. 4, 7, 12. σώματα ἐπιμήκη, longa 6, 7, 18. Compar. de perf. ἐπιμηκεστέων νεανίσκων, procerioribus 7, 6, 3. - de re, trop. νόσος ἐπιμηκεστέρα, longior 3, 15, 1. πολιουρία 8, 2, 15. - in opp. ἐπιμηκεστέραν τὴν ἀρχὴν, - πρόκαιρον λ. longius imper. 1, 1, 6. - Superl. πεδίον - ἐπιμηκέστατον, longissimum 3, 4, 4. ὄρη - ἐπιμηκέστατα, longos 8, 1, 12.
- ἐπιμνᾶσθαι s. ἐπιμνησθῆναι, mor. vel phys. formae pass. sed sensu

- su med. de pers. cum gen. rei, αἰτίας, ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, commemorare 1, 11, 1. mente vel scripto.
- ἐπινέμεσθαι, physf. med. de re, c. acc. rei, et c. adv. εὐμαρέσαστα τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὰς λ. depascitur 7, 2, 8. sed passf. formae, c. acc. isto solum et c. adiuncto, καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεῦν, ἐπενεμήθη καὶ τὰ λ. depastus est 1, 14, 6.
- ἐπινήχασθαι, physf. de re, c. dat. f. ablat. loci, et c. adv. ποταμῶν τὰ ῥεύματα, - οἰόμενοι, σχολαίτερα ἐπινήχασθαι τοῖς πεδίοις, influere campos, 8, 4, 6. fluere per camp. ἃ περ ἐπινήχασθαι ἐμελλεν, ὥσπερ σκάφη, innatatura essent ib. 11.
- ἐπινίκιος, propr. de re, Masc. ἐπινίκιον ἀγῶνα, ludos pro victoria 3, 8, 16. ob vict. i. q. ἐπὶ ταῖς νίκαις ib. 8. - cum subst. fem. θέας - ἐπινικίους, lud. pro vict. 3, 10, 3. τιμὰς ἐ. victoriae honor. 4, 11, 14.
- ἐπινοεῖσθαι, passf. mor. de re, c. praep. et adv. τέλη, πρότερον ἐπὶ τῆς τυραννίδος εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπινοήσεντα, excogitata 2, 4, 14.
- ἐπιορκεῖν, mor. de persf. absf. θεοῦς, εἰς οὓς ἐπιορκήσας ἠτέβησε, periurio 3, 6, 16. peierando.
- ἐπιόρκος, mor. de persf. τυράννου ἐπιόρκου, periuri 8, 3, 10.
- ἐπιόρκως, mor. ταῦτα τετελμηκότας, neglecto sacramento 6, 9, 2. perfide.
- ἐπιούσης, v. ἐπειμι.
- ἐπιπασσεσθαι, physf. passf. de re, c. dat. f. ablat. persf. ῥίνημα χρυσοῦ προϊόντι, prodeunti inspergi 1, 7, 9.
- ἐπιπέμπειν, physf. de persf. hostil. c. acc. persf. et dat. loci, ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι - ἀκοντίζας, immittit 3, 3, 5. mittit in f. ad f. adversus. † Passf. c. dat. persf. et praep. ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτῷ ἐπιπεπέμφθαι, a Senatu se ei immissum (esse) 1, 8, 12. qui Bg. supplevit acc. persf. pron. ἑαυτὸν, cum procedat et acc. rei pron. αὐτὸ, τὸ ξιφίδιον, qui gladiolus dr. immissus alii, dum aliquis homo mittitur cum pugione, ut eo utatur contra alium.
- ἐπιπηδᾶν, physf. de persf. hostil. c. dat. loci, ἐπιπηδήσαντες τῇ σκηνῇ, insilierunt in tabernaculum 6, 9, 14.
- ἐπιπίπτειν, physf. de persf. hostil. extra bellum, absf. τὸν πρεσβύτερον ἐπιπεσόντες φονεύουσι, adorti, 2, 5, 14. c. adv. αἰφνιδίως ἐπιπεσῶν, αὐτὸν διαχρήσασθαι, impetu facto 1, 10, 14. - c. dat. persf. ἐπιπεσεῖν αὐτῷ καὶ φονεῖσαι, invaderet eum 1, 8, 11. simul c. adv. αὐτῷ ἐπ. αἰφνιδίως καὶ φον. impetu repentino occiderent 3, 5, 8. † in bello, c. praep. f. per formulam adv. μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες τοῖς - οὐ προσδοκῶσι, invadunt eos 3, 3, 6. † in pugna, αἰφνιδ. αὐτοῖς ἐπιπεσοῦσης δυνάμεως, in ipsos impetum faciente 3, 7, 13. trop. de re, absf. ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία, superveniens 1, 4, 15. invadens, nostr. besallen f. überfallen. — † ὅτι αἰφνιδ. τετελευτήκει, ἀποπληξίας ἐπιπεσοῦσης, cum eum apoplexia invasisset 2, 1, 6. simul c. dat. persf. et adv. εὐθέως κάρως ἐπέπεσεν αὐτῷ, invasit eum 1, 17, 20.
- ἐπίπλασος, passf. de re, trop. in opp. Masc. c. subst. fem. Φιλίαν ἐπίπλασος μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, fictam 3, 15, 14.
- ἐπιπλήττειν, trop. de persf. c. adv. in opp. ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, increpando 3, 13, 13. verbis castigans, culpans, minitans.
- ἐπιρρέπης, trop. de persf. c. praep. ἐγένετο εἰς τὸ -, propensus 6, 9, 16. amans. - de re, c. adv. ἡθὺς, εἰς τὸ - πάνν ἐπιρρέπης, ani-

- mus - prop. 6, 1, 14. † Neutr. c. artic. p. subst. cum gen. rei, τοῦ τρόπου τὸ πρὸς χρηστέτητα ἐ. propensio 5, 1, 3. ἐπιρρεπείρας τὰς γυνάμας πρὸς τὸν Ἀλέξ. propensiores in 5, 8, 3.
- ἐπιρρίπτειν, physf. de persf. c. acc. rei, ὁ δῆμος σεφάνους καὶ ἀνδρὶ ἐπιρρίπτουντες, iniiciens 5, 6, 19.
- ἐπιρρώννυμι, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (ταῦτα ἴ. τοῖτο) τῶν - εὐθὺς θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, τῶν - δὲ - ἐπιρρώσαι, ut confirmaret 3, 2, 4. maiorem faceret. - Passf. de persf. absf. οἱ Ἀκυλῆσιοι ἐπερρώννυντο, confirmabantur 8, 5, 3. sq. expl. καὶ προθυμίας ἐνεπύμπλαυτο, et opp. pr. ὁ στρατὸς - ἀθύμως διέεικτο. - cum adiuncto, e particip. modi, λαίτου ἐπιφανέντος σὺν νεαρῷ τῷ στρατῷ, οἱ - ἐπερρώσθησαν, invaluerunt, 5, 7, 12. †† c. acc. rei ellipt. ὁ στρατὸς (κατὰ) τὰς ψυχὰς ἐπιρρώσθεις, animis confirmatus 3, 3, 13. † c. adv. et absf. rei, αὐτὸς ῥαδίως ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχῇ λ. convaluit 6, 6, 5.
- ἐπιστεῖν, physf. de persf. c. acc. rei, τὰ δόγματα, intentantes et vibrantes 2, 13, 8.
- ἐπιστημος, trop. de persf. c. gen. persf. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, ei genus a senatorii ordinis primoribus erat 1, 7, 6. ex senatus primoribus ipse erat.
- ἐπισιτισμός, physf. de re, et milit. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσοῦτον ὄντων, commeatu ipsis illo tantum suppetente 6, 7, 3.
- ἐπισιόπτεσθαι, med. physf. de persf. c. acc. rei, λαβὼν τοῦτ' ἡ γραμμ., ἐπίσκειναι (αὐτὸ) lege 2, 1, 23. inspicere, ut legas. cum acc. persf. et adv. ἰατροὶ - καὶ ὅθεν ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα, quasi vilitavissent 4, 2, 7. - trop. c. acc. rei et praep. it. adv. Φήσας, ἀκριβέστερον καὶ αὐτὸν ἐπισιόψεσθαι τὸ πρακτέον, consideraturum (se esse) 1, 6, 21.
- ἐπισκιάζεσθαι, passf. trop. de re, c. abl. rei ἴ. modi, τῇ εὐγενείᾳ - ἐπισκιάζετο (αὐτὰ ἴ. ταῦτα) obumbrabantur 2, 10, 5. tegebantur, occultabantur, non animadvertabantur, non vulgabantur.
- ἐπίσκοπος, physf. de persf. c. gen. rei, ὑπὸ - τῷ Διῖ - ἐπισκόπῳ τῶν λ. inspectore 7, 10, 6.
- ἐπισκώπτειν, physf. de persf., in rect. var. simul, cum acc. persf. sed et c. coni. et acc. particip. et cum gen. confq. αὐτὸν ἐπεσκώπτων, ὡς - ἀρχόμενον, καὶ διοικουμένων τῶν πραγμ. λ. cavillabantur, quod 6, 8, 7.
- ἐπισκοπεῖν, med. mor. de persf. c. inf. et acc. rei pron. ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίσκατο, sciebat 2, 11, 3. - † c. acc. persf. particip. p. inf. τοῦτον ἐπισκάμενος ἀλγοῦντα, sciens 4, 13, 4. - cum acc. persf. mero, eo que dupl. ὅσους γενναϊοτάτους ἠπίσκατο 2, 13, 21. - c. coni. ἐπισκάμενος, ὡς λ. gnatus 3, 12, 11. ἐπισκάμενοι, ὅτι λ. scientes, 2, 5, 15.
- ἐπισέλλειν, physf. de persf. A) c. casu persf., dat. ἐπισέλλει τῷ λ. dat litteras ad 4, 10, 2. 4, 12, 7. ubi sq. κελεύει δὲ αὐτῷ λ. † eadem post γράμματα ἐκπέμπει πρὸς λ. 7, 6, 5. ob quae Bg. omiserit. - simul c. adv. πολλοὺς ἰδίᾳ καὶ κρύβδην ἐπισέλλοντας αὐτῷ, epistolas mittere ipsi 3, 5, 4. - c. particip. modi, sive c. praep. μετὰ πάσης ὁργῆς - ἐπισέλλει τοῖς -, ἐγκαλῶν λ. epistolas mittit 1, 10, 5. simul sq. καὶ κελεύει λ. sive nudo, litteras misit ad 3, 9, 21. † ἐπ. τῷ -, λέγων, mittit epistolam 4, 15, 16. mittit litteras 5, 1, 2. ἐπισέλλας - Φήσας, per epistolam significans 5, 6, 4. - c. inf. ἐπισέλλει τῇ λ. per epist. significat 4, 11, 13. 4, 12, 9. per ep. iussit 3, 7, 2. ἐπισελεῖν ἔφη τοῖς λ. se per episto.

- las imperaturum 3, 1, 5. † c. coni. ἐπισειλάντων αὐτῶ, ὅτι κ. per epistolas ei significatibus 6, 7, 4. †† c. coni. et particip. modi, αὐτοῖς ἐπισεῖλαι, ὡς χειρωσόμενος λ. ad Romanos litteras dare, quasi rel. 4, 10, 1. † c. acc. rei f. scripti, simul c. particip. modi, ἐπισέλλει αὐτῶ γράμματα, ἵκετεύων λ. mittit 2, 15, 6. — it. simul c. adv. ἐπ. ἰδία γράμ. τοῖς λ. - ὑπισχυόμενος, mittit litteras 2, 13, 3. B) line casu persf., c. acc. rei, in opp. ταῦτα τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, μηδὲν δὲ ἐπεσαλκίναί, eadem patrem mandasse verbis, nihil autem per epistolam 1, 9, 21. — † sed c. acc. rei nudo, τοιαῦτα ἐπισέλλων, talia scribens 4, 11, 1. — τοι. ἐπισείλας, huiuscemodi epistolā missā 6, 2, 12. †† τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπισειλάντων αὐτῶν, haec cum significassent per epistolas ib. 7. - simul c. adv. Κοβηθεῖς, μὴ καὶ δευτερον ταῦτα ἐπισείλῃ, scriberet 4, 13, 1. C) line casu omni, at c. particip. ἐπισέλλει, φάσκων λ. litteras mittit 3, 14, 2. ἐπέσελλον συνηδόμενοι αὐτῶ, gratulatum ei mittebant 2, 8, 13. - simul c. adv. ἰδία ἐπέσελλε λαοφάνων, mittebat litteras 4, 3, 3. †† ἐπισειλάντων καὶ δεησάντων, per epistolas rogantibus 3, 2, 7. - Pass. de re, c. praep. et casu persf., πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπορρήτα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπισέλλεται, qualibus arcana mandata principum significantur 7, 6, 11. qui Bg. dedit c. abl. persf. p. a principibus, dum alii volunt esse c. dat. persf. - Nominatim particip. Neutr. c. artic., abf. αὐδὲν τι φροντίζων τῶν ἐπεσαλμμένων, nihil curans epistolam 6, 2, 13. πεισεύσαντες τοῖς ἐπεσαλμένοις, his scriptis 2, 13, 5. τοῖς ὑπάτοις τὰ ἐπεσαλμένα διδόναι, epistolas ab eo reddunt 7, 6, 21.
- ἐπισήμη, mor. c. gen. rei, νόμων ἐπισήμης, scientiae 4, 12, 2.
- ἐπισήμαι v. ἐπίσημι.
- ἐπισολή, physf. abf. vel c. adi. ἀναγνωσθείσης τῆς τοιαύτης ἐπισολῆς, epistola 5, 2, 1. τὴν ἐπισολὴν λ. 4, 12, 15. post syn. γράμμασι. - πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπισολῶν ib. 11. 14. - c. adiuncto, ταῦτα τὰ γράμματα μετὰ καὶ ἐτέγων ἐπ. δίδωσι λ. ib. 1. ὧν μὲν ἐπισολὰς προκηρίζων ἀπορρήτους, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὗρε γράμμασιν 3, 8, 12.
- ἐπισρεφής, trop. de re c. subst. fem. τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὕσαν ἐπισρεφῇ, industrium, 7, 8, 16. - Neutr. c. artic., nisi et c. praep. πολὺ τὸ ἐπισρεφές ἔσχε πρὸς τοὺς Φαύλους, multum severitatis 7, 10, 10.
- ἐπιστρέφω, trop. de re, c. acc. rei et praep. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὀφείας εἰς αὐτὴν ἐπιστρεφούσης, cum in se converteret 5, 3, 15. ita insignis esset et conspicua, ut omnes illam contemplerentur, s. ut ab omnibus animadverteretur. - Pass. vel med. c. adv. et praep. ἐπιστρεφόμενος ἀεὶ πρὸς τὴν πόλιν, convertens se 6, 4, 3. retro spectans, respiciens. - † abf. θρασυμένοι αὐτοὺς ἐπεσραμμένους, aversos 7, 11, 18. qui Bg. leg. ἀπεστ. † διαίτη - ἐπιστραφείση, adstricti 5, 2, 12. severi, non molles, in cibo potu que et vestitu vili nec sumptuoso; nisi legendum ἐπιστρεφείδη, λ.
- ἐπισφαλής, trop. de re, Neutr. abf. aut cum inf. τὸν πόλεμον ἀτελεῖ καταλιπεῖν, ἐπισφαλές (ἐστὶ) periculosum est 1, 6, 15. - c. subst. et dat. persf. it. praep. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἐλῶν Ῥωμαίοις δι' ἄγνοιαν τῶν τόπων ἐπισφαλοῦς ἐσομένου, peric. 7, 2, 11.
- ἐπιταχύνω, v. ἐπέχω.
- ἐπιταχύνειν, physf. de persf. cum rei et acc. et abl. modi, συντόνῳ ἐπυροῇ - τὴν ὁδὸν ἐπιτάχυνε, accelerabat 2, 11, 2.

ἐπιτελεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, τὸ νοηθῆν ἐπιτελέσαι ταχὺς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. simul c. praep. ἐπετέλεσαν πρὸ πάντων τὴν - τιμὴν, peregerunt 4, 1, 10. c. acc. solis reum, maxime religiosarum, τὰς θυσίας καὶ πανηγυρεῖς ἐπέτελει, celebrabat 5, 6, 21. 7, 5, 4. εἰ - θυσ. ἐπιτελοῖσι, celebrarent 5, 5, 15. ἐπιτελέσαντες τὰς - ἱερουργίας, celebratis 4, 1, 8. (i. q. simpl. τελέσ. ἱερ. 3, 8, 7. peractis.) — τὴν ἑορτὴν - 1, 10, 16. - simul c. adv. θῆας συνεχῶς ἐπέτελει, edebat ib. 15. † ἐπιτέλεσας - 9. exhibitis 5, 5, 15. - †† peractō 2, 14, 10. ubi θῆας exciderit. - † simul cum dat. perf. 9. αὐτοῖς συνεχ. ἐπιτελῶν, edens 2, 7, 16. - ††† δημοσίᾳ θῆας ἐπέτελεσεν, nunciavit, 1, 15, 1. qui Bg. legerit ἐπέτελεν s. ἐπέτελλεν. Pass. de reb. iisdem, absf. ἐπιτελουμένου ἀγῶνος λ. cum celebrarentur ludī 8, 8, 5. - c. praep. ἱερουργίας καὶ παννυχίδας ἐπιτελεσθεῖσας εἰς μεσηρίων ζῆλον, celebrata 3, 8, 17. - c. adiuncto temp. τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θῆας) λ. celebrari ib. 18. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τὰ εἰρημέγῃ ἐπιτελεῖται, aguntur 4, 2, 7.

ἐπιτήδειος, Masc. de re, phys. et trop. absf. κειρὸν καὶ τόπον ἐπιτήδειον, idoneum 1, 8, 11. 4, 13, 5. κειρ. ε. occasionem commodam ib. 6. - c. praep. καιρὸς εἶ, εἶναι εἰς τὸ λ. temp. idoneum celandis insidiis 1, 10, 13. - de perf. trop. c. adv. οὐδένα οὕτως ἐπ. αὔρισκον, ὡς λ. idoneum 2, 1, 8. sc. εἰς τοῦτο, εἰς τὸ διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, rel. ad imperium. - c. praep. et abl. modi, ὅσοι σώματος ευεξία - εἰς μάχην ἐπιτήδαιοι ἐνομίζοντο, idonei ad 6, 3, 2. - cum solis praep. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον δι' ἐμπειρίαν - ἐπιτήδειον δοκοῦντα, praefenti bello, propter - idoneum 6, 8, 10. ὡς (αὐτοῖς) ὅς τὸ πολεμεῖν ἐπιτήδειους παρασκευάζοι, ad bellandum id. ib. 4. — οἱ ἐκείσε ἀνθρώποι (εἰσὶ) πρὸς μάχας ἐπ. praeliis apti 2, 9, 15. ad praelia id. 7, 2, 5. † simul c. adv. ὄντες καὶ ἄλλως πρὸς τὸ καινοτομεῖν ἐπ. cum essent ad res novandas proni 6, 8, 9. ἐπὶ τὸ χαριέντως - ἐπισιῶσθαι ἐπι. Σύροι, ad id. 2, 10, 14. † de re, c. fem. subst. ευεξίας, εἰς σφρατεῖαν ἐπιτήδειον 4, 9, 9. quoad reliquum bonum habitum, ad militiam aptum. τὰς δημοσίας ἀπεσῆκας τῶν ὀπλῶν, εἰ τινες ἦσαν πρὸς πομπήν - ἐπιτήδειοι, pompae comparata 7, 11, 14. - Neutr. de perf. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν ἐπιτήδειον, gens ad novandas res prona 2, 7, 13. - de re, ὅσα ἦν ἀνθρώποις - εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ - ἐπιτήδεια, ad idoneum 8, 5, 7. - † simul praefixo artic. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ πρὸς ταφὰς ἐπ., quod carerent iis, quae ad sepulcrum requiruntur ib. 18. - †† c. eodem artic. p. subst. c. adi. πάντα τὰ εἰς ἐκνομίσαντες, omnibus necessariis rebus 5, 3, 26. sc. χρήματα, sed ut expleri liceat etiam illa εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ supra, sicut - †† subiiciuntur in hoc, πάντων τῶν ἐπιτηδείων, τροφῶν τε παντοδαπῶν καὶ ποτῶν, ἀφθονίαν λ. omnium rer. necess. 8, 6, 6. — ἐν σπάνει πάντων τ. εἰ. ib. 7. τὰ εἰς πᾶμπλεισιν εἰς ἐκνομίσαντο, necessaria quaeque 8, 2, 15. - † sine adi. ἐν σπάνει τῶν εἰ. λ. ad penuriam copiarum 1, 12, 9. ubi modo de fragmento. τὴν πέναν εἰς δαψίλειαν, cop. 1, 6, 3. res necessar. 7, 8, 24. 5, 2, 13. — ††† sine artic. ἐπιτηδείων, ἀφθονίαν, rer. nec. 8, 5, 7. — † Compar. phys. c. praep. χωρία, ἐπιτηδείωτερα - πρὸς λ. magis idonea 6, 4, 14.

ἐπιτηδεύμα, mor. c. gen. perf. Μάχου ἐπιτηδεύματα, studia 5, 2, 8, 5, 7, 8. - absf. nisi c. adi. οὐχ ὁμοῖα τὰ εἰ. 1, 1, 10. † μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδεύματων, stud. 1, 3, 3. ubi adi., in med. flans, pertinet quoque ad subst. post., sq. opp. μέσαις λ. - αἰ.

- σχροῖς ἐπιτηδεύμασι λ. stud. 1, 17, 27. ἔ. σπουδαιότεροις λ. 4, 8, 5. Φαῦλά ἔ. malas artes 1, 4, 8.
- ἐπιτηδεύω, moral. de perf. c. acc. rei, eis τὸ ἐπιτηδεύειν τι τῶν ἀμαρτημάτων, ne tempus haberet, quo operam daret flagitio 6, 1, 13. alicui flagitiorum, f. ad studendum, vacandum alicui vitiorum, f. vitio, meditandum, cogitandum, sectandum, committendum.
- ἐπιτίθαι, de perf. phys. cum rei et acc. et dat. f. loci, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 15. volens imponere, vel deest ὥς f. eis τὸ, aut gen. τοῦ, p. gerund. ut imponeret. † oppresso isto acc., τοῖς βωμοῖς ἐπιτίθει (αὐτάς, τὰς ἐκατόμβ. λ.) aris imponebat 5, 5, 16. ἐπέθηκε τῇ σοφῇ (αὐτὰ f. αὐτὸ,) imposuit tumulo 4, 8, 21. ἐπιθεῖς τοῖς ὤμοις (αὐτὰ,) 4, 7, 12. cum imposuisset, imponens, f. imposita. ὀχήματι ἐπιθέντες (αὐτὸ,) cum vehiculo imposuissent 2, 1, 5. — c. dat. perf. ἐπιθέντες οἰκέταις (αὐτὸ,) impositum famulis ib. 2. — † c. acc. rei f. perf. et praep. ἐπιθεῖς αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ (αὐτῆς, τῆς πυρᾶς,) imposito (eo, mortuo f. corpore, cadavere) in medium 4, 8, 12. ††† πλήθους Θρυγάνων ἐπιθέντος, cremiorum copia referta 4, 2, 21. qui Bg. saltem pass. cogitatit ἐπιτεθέντος, ubi reddendum crem. copiam impositā; ni leg. ἐπινηθέντος, accumulata f. aggesta. — trop. c. rei et dat. et acc. ὄρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, ponere 1, 4, 13. imponere, moderari, continere, opprimere. τέλος ἔ. εὐνοία, σοὶ καιρὸς, consummationem addendi 3, 11, 10. colophonem, coronidem addendi, consummare, absolvere benevolentiam. — c. acc. rei, sed dat. perf. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεῖς τιμωρίαν, iniungens 6, 4, 11. irrogans, imponens, sumens. — Pass. phys. de perf. cum dat. loci, tum anim. ἵππῳ ἐπιθεῖς, equo impositus 4, 11, 9. — tum rei, et c. adiuncto perf. μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, impositos 7, 3, 9. — de re, τὰ πτώματα, ἀράξαις ἐπιτεθέντα, imposita 4, 6, 2. — trop. c. dat. rei, παντὶ ἀνθρώπῳ βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθεῖναι, imponi 2, 5, 9. finire. — abs. δίκην τὴν ἐπιτεθετομένην, poena, quae imponatur, 2, 13, 11. imponendam. — †† Med. sensu hostil. de perf. c. dat. loci et adv. πόλεσιν ἤδη — ἐπετίθεντο, urbes invadebant 1, 10, 4. i. q. sq. ἐπώντες. phys. aliter, c. acc. rei et dat. loci, κίμας τῇ νεφελῇ ἐπετίθετο, imponebat 4, 7, 4. trop. c. dat. rei, ὥς ἂν ἐπιθεῖντο τῇ ἀρχῇ, invaderent imperium 1, 9, 3. μή τις — ἐπιθῆται τ. ἄ. invaderet 1, 6, 8. †† τῇ ἄ. ἐπιθέσθαι, aggredi 6, 2, 17. ubi possit et valere de dat. loci, i. terris. — μή τις ἐκεῖ τοῖς πράγμασιν ἐπιθῆται, invadat 1, 6, 18. ubi et fuerit c. adv. — c. dat. perf. μὴ ἐπιθῶνται αὐτῷ, eum aggredierentur 1, 3, 14.
- ἐπιτολᾶν, mor. de perf. cum dat. rei, τοῖς τηλικούτοις, aggredi 2, 8, 4.
- ἐπιτρέπειν, trop. de perf. cum inf. tum prael. οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν, non permittentes 5, 7, 11. — tum aor. 1. p. prael. νομίματα — νοτῆναι ἐπέτρεψε, permisit 2, 15, 9. τὰς πύλας ἀνοίξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, haud permiserunt 8, 6, 4. c. utr. temp. simul 3, 8, 9. simul c. dat. perf. c. prael. ἀρκάζειν (αὐτὰ) πᾶσιν ἐπιτρέπων, permittens 5, 6, 21. c. aor. 1. τοῖς — ἐπέτρεπε, permittēbat 7, 9, 24. ἐπιτρέφατέ μοι λ. permittite 3, 12, 12. — † sed c. acc. rei simul f. loci, τὴν γῆν ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι λ. permisit 2, 4, 12. — † c. mero acc. rei alius, ἐπιτρέφαι τῇ θυνῇ τὸν κρίον, ut committerent 1, 11, 12. permitt.

ἐπιτρέχειν, ph. de perf. hostil. abf. πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν ἐπιτρέχόντων βαρβάρων πλῆθος, ei, quae nunciabatur incurfare, barbarorum multitudini, 6, 3, 3. nunciatae multitudini incurfantium barb. f. ad nunciatam incurfantium barb. multitudinem. - c. loci dat. κόμῃς - ἐπιτρέχων, in pagos incurfans 1, 10, 2. - c. dat. perf. et adv. in pugna, ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κοῦφως, excursando in eos 7, 2, 5. f. q. opp. καὶ ἀναχώρουντες λ.

ἐπιτροπέειν, trop. de perf. c. gen. loci et adv. ἐπετρόπευέ τις τῆς χώρας τραχύτατα, administrabat procurator quidam regionem 7, 4, 3. erat aliquis procurator regionis.

ἐπιτροπος, trop. de perf. c. praep. ὁ κατὰ τὴν Λιβύην ἐπ. ille Africae procurator 7, 4, 5. - προσίῃσι τῷ ἐπιτροπῷ, procuratorem ib. 11. - c. adiuncto ἐπιτροποι, καὶ δικασαὶ 7, 7, 6. † ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους, proc. 4, 6, 8.

ἐπιφαίνεσθαι, physf. de perf., universe et amice, abf. ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, simulatque in conspectum venit 2, 3, 6. in curia Pertinax. - c. dat. perf. et adiuncto ex adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπιφαίνεται, raro in publicum prodibat 1, 11, 15. prae timore, Commodus, - sed de eodem, c. adiuncto alio v. syn. δήμοις ἐπιφανείς, ἀσταςὸς - πᾶσιν ὤφθη, populis oblatus, gratus omnibus in conspectum venit 1, 7, 3. adveniēns, rediit in patriam. - hostil. c. adv. αἰφνιδίως - ἐπιφαίνονται ὠλισμένοι, repente erumpunt 1, 12, 12. - τότε ἐπιφανῆναι. ὅτε λ. supervenisse 3, 7, 10. - c. praep. - σὺν τῷ στρατῷ, sup. ib. 9. ἐπιφανέντος σὺν λ. superveniente ib. 12.

ἐπιφέρειν, trop. de perf. c. acc. rei et dat. perf. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας, obliiciens 3, 8, 13. inferens. † ἐτέροις ἐπ. τὸ ἐγκλημα 2, 5, 12. e. v. ὑποφέρ. sed c. coni. αἰτίας ἐ., ὡς διαφθεύροιεν λ. causas allegans, quod 5, 7, 11. - Med. physf. cum acc. rei f. instrum. ἔχοντα - ἐπιφέρουσιν, secum ferre 7, 4, 7. 8, 5, 23. 1, 7, 4. 7, 10, 10. †† c. praep. et particip. modi, ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφιννούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρεῖωδες ἐπενεργηται, secum attulerit 6, 7, 3. - c. adv. ἕκαστος ἐπέφερετο οἶκοθεν ἐπιφίδιον λ. ferebat secum 7, 9, 12. †† in orat. contracta, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπέφ. ζώνης, τὸν τραχήλου, applicato collo zonae, quam secum ferebat ib. 20. p. τῆς ζών., ἣν ἐπ. - παῖονσι ἔιφειν, οἷς ἐπέφεροντο, ὑποκολπίοις, pugionibus, quos secum tulerant sub sinu 7, 11, 6. p. ἔιφ. ὑπ., ἃ ἐπ.

ἐπιφθονος, mor. pass. de re, neutr. c. artic. c. gen. rei, παρηγεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπιφθονον, imperii invidiam 2, 3, 7. imperium, quod invidiam habet comitem, invidiae expositum, excitans aliorum invidiam, nostr. Neid f. *Misgunst*.

ἐπιφθονως, mor. invidiζόντων αὐτοῖς, ὡς λ. invidiose 7, 3, 17. ut apud alios excitarent odium adversus ipsos.

ἐπιφοιτᾶν, physf. de perf. c. dat. perf. et adv. τοῖς - στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτᾶν τὴν ταχίστην, exercitus invadere 2, 8, 18. † ἐ. αὐτὸν τοῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, itasse ad fil. suas 5, 3, 20. ††† c. acc. loci, ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς τὰς - πόλεις, ingredientibus urbes 8, 6, 10.

ἐπιχειρεῖν, trop. de perf. c. inf. praef. πείθειν ἐπείχει, inceptabat 2, 5, 8. instituebat, conabatur, studebat. - aor. 1. p. praef. τῶν - ἐπιχειρησάντων, audentium 6, 4, 13.

ἐπιχειρήσεις, trop. de actu, abf. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλές, aggradiendi securitas 2, 8, 7. incoepi, instituti.

- ἐπιχέω, phys. de pers. c. acc. rei, τὴν γῆν ἐπιχέοντες; terrā agger-
fā 4, 9, 14. ingerentes, nostr. *darauf schütten*.
- ἐπιχώριος, phys. de pers. Plur. c. artic. p. subst. abf. οἱ ἐπιχώριοι λ.
incolae 4, 13, 7. per ellips. ἀνθρωποι, it. 8, 1, 7. indigenae 5, 3,
8, 8, 7, 2. - in opp. οὐ μόνον πρός τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ οἱ
γειτνιάοντες λ. ab indigenis 5, 3, 9. - Sing. p. adi. cum subst.
pers. τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, dei patrii 5, 5, 4, 8, 3, 19. † c. gen.
loci, aut abf. eis θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχωρίου λ. deum
vetustissimum, Italiae patrium, 1, 16, 2. qui Bg., commate post
ἀρχ. facto, c. gen. cepirit, unde h. l. Lat. sit *proprius*; quanquam
et ad pr. subst. 9. referas, cui dentur duo adi. sine copula. c.
subst. fem. rei, in opp. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Θωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον
παράχθεν, in vernaculam ib. 4. Italiam, Latinam. ἐπιχωρίου
στρατείας, eius regionis militiam 7, 1, 6. - Neutr. c. adiuncto,
τὸ Θωνικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio instituto ac verna-
culo ib. 4. - † solum, at c. artic. post subst. ἀνθεσι τοῖς ἐπιχω-
ρίοις λ. floribus indigenis 4, 11, 5.
- ἐπομαι, med. phys. de pers. c. dat. pers. ἔπειθαι αὐτοῖς, pone (se)
sequi 7, 4, 10. εἰμιτο αὐτῷ Γερμανῶν - ἀριθμός, sequebatur eum
7, 8, 23. - † simul de rebus 7, 6, 3. †† c. adv. et in opp.
ἡγοῦντο αὐτοὶ μὲν λ. εἶποντο δ' ὀπισθεν αὐτοῖς οἱ λ. sequebantur
pone (eos) 4, 1, 6. - † c. praep. et particip. modi, αὐτὸς ἀμα
τοῖς δορυφόροις ἐπισθοθουλαίων εἶπ. 8, 1, 4. post opp. varia. -
†† trop. in libello, post opp. et forsan c. praep. ὦν πρώτη μὲν
ἦν Μαρκία· εἶποντο δὲ Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις πληθὺς λ. 1, 17, 2,
- †† de re, τὰ ἐπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, sequentia, 7,
12, 20.
- ἐπονείδιστος, pass. de re, mor. c. subst. fem. et adiuncto, ἀπρεπὴ καὶ
ἐπονείδιστον - τὴν ἀρχὴν λ. probrosum 2, 6, 8. ubi απρ. quod per
se indecenti modo paratur, sed ἐπ. quatenus dictis et verbis in-
decorum indicatur, s. quoad prius opinionem turpitudinis ha-
bet ac commovet, sed posterius dicta contumeliosa; infamiam
afferens.
- ἐπόπτης, phys. de pers. c. gen. rei, ἔχειν αἰσχυρῶν ἔργων σεμνοῦς
ἐπόπτας, inspectores 1, 17, 3.
- ἐπόπτομαι, med. phys. de pers. c. acc. loci s. pers. τὰ ἔθνη ἐποψό-
μενος, provincias inspecturus 4, 7, 1. invisitur.
- ἐποχέισθαι, med. phys. de pers. c. dat. s. abl. anim. et adv. ἐς ὅσον
ἐποχοῦνται ἵπποις λ. invehuntur equis 4, 15, 9. - cum solo casu
hoc, ἵπ. ἐποχούμενοι, eq. invecti 8, 4, 25, 3, 4, 12. - † τοξεύειν,
ἵπ. ε. ex equis ib. 19. - †† oppresso hoc casu, ἵππον, φέροντα
ἐποχούμενον (αὐτῷ) τὸν Περσίν. invehentem (se, ipso) 2, 9, 6.
- ἐπτὰ, propr. ἡμερῶν, septem 4, 2, 7. σόμασι 8, 7, 1. πελάγη
ib. 2.
- ἔπω, phys. de pers., partim scripto, partim ore, abf. εἰπεῖν οὐκ
ἔχω, dicere 8, 3, 21. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλασον εἰπεῖν; an
non etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. c. adv. ὥς ἂν τις εἰποι,
ut ita dicam 1, 13, 12. ut quis dicat, sicut s. quo modo quis
dicere s. loqui possit. - c. inf. τῶν ἀγγέλων εἰπόντων, ταῦτα ἐν-
τετάλλαι λ. c. nuncii dicerent, 1, 9, 21. - c. acc. rei, ἀκριβὲς εἰ-
πεῖν, οὐ ῥᾶδιον, dicere 7, 1, 19. - nominatim c. pron. τοσαῦτα
ἔπων, haec locutus 1, 5, 27, 1, 4, 15. τοιαῦτα εἰ. talia loc. 2,
3, 25. 8, 7, 19. 2, 8, 9. 2, 10, 19. τ. εἰπούσα, talia cum lo-
cuta esset 1, 13, 7. ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, haec locuto illo 1, 9,
12. τ. εἰπούσα, h. locuta 1, 17, 11. - †† simul c. affinis subst.

abl. modi, εὐδ' εἰπεῖν ἐπὶ λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης τὴν ἐρετὴν, ex-
primi verbis non potest diei illius festiva laetitia 8, 6, 16. non
dicere licet rel. - †† c. praep. εἴ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν,
si quid de fort. etiam dicendum 1, 17, 27. τοιαῦτα - εἰς προ-
σροπὴν - εἰπών, tal. locutus 1, 6, 20. καὶ εἰατὴν - εἰποῖσα·
Εὐ γε λ. locuta 1, 17, 9. - † c. coni. simul, εἰπὼν πρὸς τοὺς
στρατιώτας, ὅτι λ. testatus milites, se rel. 6, 8, 15. sq. - ††† in
rect. tripl., c. acc. rei et sq. tum coni. tum inf. εἰποῖσα αὐτῶν
κεχαρισμένα, ὡς ἄρα χρὴ λ. - εἶναι δὲ - μὴ δεῖν τοῖνυν λ. ita lo-
cuta ad gratiam, oportere rel. 5, 7, 1. sqq. - †† sensu magis
histor., c. acc. persf. οὐδὲ τις εἰπεῖν ἔχει ὑπ' ἐκείνου Θουκυδέοντα, no-
minare potest 6, 1, 15. dicere, memorare. - in opp. εἰπ. ἡ μνη-
μονεῖσθαι λ. ib. 16. - simul c. adv. οὐκ ἔστιν ἄλλου ῥαδίως εἰπεῖν,
non possumus alterum facile commemorare, 5, 7, 19. ††† Θου-
κυδεῖν τοὺς κακῶς αὐτὸν εἰπόντας, occidere, quicunque obirectasset
ipsi 4, 6, 11. i. q. pr. ὁ ἀπέσιωψε - εἰς τὸν λ.

ἐπωνυμία, physf. abf. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν, nomen 1, 11,
7. cognomen.

ἐπώνυμος, physf. de persf. abf. c. subst. fem. ἀρχαὶ ἐπώνυμοι, magi-
stratus, quorum nominibus annus signatur 1, 16, 17. consules,
nostri. die regierenden Bürgermeister. - † c. gen. persf. Γάλαγ-
γα -, τοῦ ἥρωος ἐπώνυμος (ἐπώνυμον,) heroi illi cognominem 4,
9, 8.

ἐπωφελής, physf. de re, c. dat. persf. ἐπωφελῇ τοῖς λ. ἔργα, utiles 2,
4, 11. i. q. simpl. et i. q. pr. χρῆσθαι ἔργα.

ἐρᾶν, mor. de persf., c. gen. persf. παρθένου, se amore captum vir-
ginis 5, 6, 3. amare. - trop. c. inf. ἐρᾶ τὸ βάρβαρον κινεῖσθαι
λ. solent barbari 1, 5, 15. ut φιλεῖ 1, 2, 8. - Pass. mor. de
persf. abf. particip. p. subst. ὡς ἡδίου πῖσι παρ' ἐρωμένης, ab ami-
ca 1, 17, 17. amata, amafia.

ἐραστής, de persf. abf. τοῦ ἐραστοῦ, amator 1, 11, 5. amafius. - trop.
cum gen. rei, λόγων - ἦν, amans 1, 2, 4. studiosus, deditus.
στρατιωτικοῦ - βίου εἶναι, amator 4, 3, 8.

ἐργάζεσθαι, Pass. de re, physf. c. gen. mater. ἐσθῆτα - ἐρίου - εἰργά-
σθαι, e lana confectam (esse) 5, 5, 6. - c. mera praep. sed post
syn. τείχει, πεποιημένῳ λίθου, εἰς τετράγωνον εἰργασμένον, muro,
structo ex lapide quadrato 3, 1, 14. ex lap., in quadratum la-
borato. † simul c. dat. persf. χειροποιῶν - χειροποίητοι, μετὰ πολ-
λοῦ καμάτου τοῖς - Ἰταλιώταις εἰργασμένοι, semitae sunt manufa-
ctae magno labore veterum Italorum 3, 1, 14. manufactae, ma-
gno labore veteribus Italis (a vet. It.) confectae s. structae. —
†† trop. abf. πολλοῦ ἐργασθέντος Θόνου, edita strage 3, 4, 10.
caede facta. - Med. de persf. physf. c. acc. rei, ἐργάζεσθαι ὄπλα,
fabricari 3, 4, 20. 2, 11, 19. † cum nominat. modi et affini
subst. in vicinia, πᾶν, ὃ χειρῶν ἔργον, πρῶτος ἐργάζετο, faciebat
4, 7, 7. Caracalla in castris. - trop. de re, c. acc. rei, ἡ τοῦ
ἄτους ὥρα - χειροῦ ἔργον, efficiebat 8, 4, 3. ὥστερ' τῆς φύ-
σεως ἐργασαμένης γὰρ λ. naturā fabricatā 3, 4, 4. †† πάσης
μοῦσης ὄργανα περικύβον ἔργον εἰργάζετο, sonum edebant 4, 8, 19.
facieb. - de persf. ἀρπαγὴν καὶ Θόνον εἰργάζαντο, fecerunt 3, 6,
1. q. pr. priva v. ἀρπάζειν et φονεῖν. - ἐργασάμενος Θόν. facta
caede 4, 11, 11. - ††† c. dupl. acc. et rei et persf. τοιαῦτα ἐρ-
γασάμενος τὴν πόλιν, hisce perpetratis adversus illam urbem 4,
9, 17. talia cum fecisset illi urbi, eius que incolis.

ἐργαλείου, phys. c. gen. rei, πᾶν τὸ ἐμπίπτον ὕλης ἀξιωμαχοῦ ἐργ.
λ. 7, 11, 15. instrumentum.

ἐργαστήριον, phys. de loco, in opp. οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις, officinis 7,
11, 15. tabernae 7, 12, 12.

ἐργον, in utr. partem, c. var. adi. τολμήσας ἔ. τηλικούτου, facinus
7, 11, 15. - † c. verbo simul affini magis, δρασαντες οἷτως ὤμων
ἔ. facin. 2, 5, 15. - αἰσχρῶν ἐργῶν λ. facin. 1, 17, 5. τῶν αἰ.
καὶ ἀπρεπῶν - ἔ. actionibus 5, 7, 9. †† οὐ πρεπόντων ἔ. συμ-
βούλους, ad indecentia facienda 2, 10, 6. †† τὸ ἀρχειν ἐργῶν πο-
νηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. it. τὸ ἀ. ἀδίκων ἔ. 6, 3, 9. v. ἀρχ. -
ἀκρίτων ἔ. factis 6, 9, 16. † εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήσαιεν
ἐργοῖς μείζουσι, facinor. 7, 5, 1. ἐπιδειξαμένου - πολλὰ σώφρονα καὶ
χρησὰ ἔργα 2, 4, 11. v. ἐπ. - † θανματὰ καὶ ἐπωδεῖα ἔ. conatus
ib. e. opera, instituta, Pertin. - ††† c. adi. per casum diver-
sum, τὰ δεινὰ τῶν ἐργῶν, nefaria facta 2, 5, 18. p. τὰ δ. ἐργα.
it. τὰ ἀνδρεῖα - τῶν ἔ. fortia facta 7, 8, 15. - † per solum
subst. τοῦτο αὐτῷ τῷνομα ἐδίδου τὰ ἔ. sua opera 4, 5, 14. post
pt. ἐχθρῶν. - † ὑπὸ τῆς τῶν ἔ. συνέσεως ἐλαυνόμενος, facinorum
4, 7, 1. - †† in opp. οὐκ ἐν τῇ καθεδρᾷ ἢ προεδρίᾳ, ἀλλ' ἐν τοῖς
ἐργοῖς, in rebus gerendis 2, 3, 17. factis, scientia et facultate
agendi administrandi que res, maxime publ. c. gen. rei, ἔργα
πολέμου - ἐγίνετο, facinora 7, 7, 8. τοῖς τυραννίδος ἔ. operibus
7, 1, 9. †† τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μῆποτε γενόμενον ἔ. 4, 6, 10.
scil. τοῦτο ἦν, vel τὸ p. τοῦτο, sc. ἦν, ultimum vero et nunquam
factum opus erat hoc, f. hoc autem ultimum - opus illius erat
f. facinus. †† ἐργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμε-
νον, facinus 7, 5, 15. τὸ ἡμῖν προκειμένον ἔ. ἐπαινεθῆσεται λ. fa-
ctum, ib. 16. †† τοῦ ἔ. τὸ μέγεθος λ. facinoris 3, 11, 12. ἐν-
δικοί τοῦ γεννησομένου ἔ. ultores patrandi facin. 7, 4, 10. ἡσθη
ἐπὶ τῷ ἔ. eo facin. 7, 1, 24. ††† sensu pecul. A) de re sacra,
in opp. ὁργίοις τοῖς τε θείοις ἔ. div. officiis 5, 7, 2. aliis f. rel.
actibus religiosis. τῆς ἱερωσύνης κειμένων καὶ σχήμασι καὶ ἔ.
ὁμοίοις, functionibus ib. 8. B) de re bell., ducib. vel milit.,
c. gen. persf. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, facta 4, 11, 14. —
εἰ τὴν πειρὰν αὐτοῦ τῶν ἔ. φέρουσι διὰ μνήμης, factorum eius 2, 2,
10. rerum bello gestarum. - per adi. meta, τῇ τῶν ὑμετέρων ἔ.
ἀνδραγαθία 1, 5, 25. v. ἀνδρ. - †† μεγάλων καὶ γενναίων ἔ., ὧν
ἐδρασε, facta, (quae edidit, suscepit,) 4, 14, 10. - †† c. dupl.
affini subst., αὐτὸν εἰς ἐλπίδα μειζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικού-
των ἔ. εὐπραγία, rerum 6, 5, 23. †† τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ
εὐτυχηθεῖσιν ἔ. 3, 14, 1. factis. †† per solum subst. ἐργοῖς τὴν
δέξαν ἐπισοῦτο, re ipsa 7, 1, 14. †† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔ. ἐμπειρον
2, 2, 16. v. ἀρ. et ἐμπ. ††† πολεμικῶν ἔ. ἡρξάτο, bellica ne-
gotia 7, 1, 14. bis, sed ter diversos per casus. - rerum bellica-
rum 7, 9, 11. bellicis muneribus 6, 9, 10. - †† c. praep. τῶν
ἐν ἐπλοῖς ἔ. συμμαχητάς, condiscipulos armorum 1, 5, 11. ope-
rum bellicorum f. militarium. v. ἐν. - † c. gen. rei et v. affini, πᾶν, δ
χειρῶν ἢ καμάτου σώματος ἐργον, πρῶτος ἐργάζετο, opus 4, 7,
7. labor. οὐ μόνον διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔ.
παύων προηγούμενος, laboribus 6, 8, 5. ††† πείσας ἐτέρους,
ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔ. συνάποδραῦν, a suis functionibus 1, 10, 2. C)
c. pron. persf., κατορθοῦν αὐτὰ, ὑμέτερον ἔ. (ἐστ.) vestrae operae
ἐκ 1, 5, 19. vestrum negotium, officium. - vestrum negotium
erit 3, 12, 13. - c. gen. persf. φέρειν τὰς συμφορὰς, ἀνθρώπων ἐρ-
γον σωφροσύνων (ἐστ.) officium est 4, 14, 9. D) p. Lat. res

quidquid est et fit, et factum est, quodvis eventum, etiam in malam partem, τὸ πᾶν ἐ. ἐξεθείασθῃ, tota res 1, 14, 10. incendium. - †† c. v. affini, τὸ ἐ. κατείργασθαι, iam rem confectam esse 3, 12, 12. caedem. - †† τῷ παραδόξῳ τοῦ ἐ. καὶ ἀνελπίστῳ - παραχθέντες, inopinata re et insperata 2, 5, 4. Praetor. impetu in aulam. οὕτω προχωρήσαντος τοῦ ἐ. succedente negotio 7, 5, 1. Afrorum defectio. τοῦ ἐ. ἀπαξ γέγονός τε, semel peracta 8, 6, 2. caede. ῥαθυμότερον πρὸς φέροντο τῷ ἐ. negotium 5, 4, 11. pugnam. εἰς τὸ ἐ. παραιτησάμενου, negoti. 3, 12, 6. caedem. ἔργων μεγάλων καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum 1, 1, 4. - †† c. affini v. in vicinia, στασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἐπράττων, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἐ. etiam in viliss. rebus 4, 5, 9. †† cum gen. perf. simul, βασιλέων - εὐτελῇ καὶ μικρᾷ ἐ. λ. res 1, 1, 3. - †† nominum per dat. f. abl., ὅτι μὲν ὑμῶν σοφῶς κρείττους ἐσμέν, ἔργῳ ὁράτε, re, ipsa 2, 13, 10. it. ὁ περ ἐ. καὶ ὕστερον δίδεται 2, 14, 9. it. προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον - ἐ. διδούς 3, 6, 22. it. ἐ. βεβαιῶσαι τὰ ὀψέοντα 6, 8, 15. E) p. aedificio, qualicumque, ὡς μηδὲν αἰεσθαι τὸ ἐ. σύνθετόν, opus 3, 1, 14. murum. τὴν γὰρ Φυραν, ἐ. μέγα λ. op. 8, 4, 4. - ††† c. praep. τὸ - τέμενος, μέγιστον - γενομένου τῶν ἐν τῇ πόλει (όντων) ἔργων, opus 1, 14, 4. - † ἐῖ τις ἦν κόσμος δημοσίων ἐ. publici operis 7, 3, 13. †† c. gen. vel rei f. loci, τὸ πῦρ ἐπενεμήθη τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως καὶ κάλλιστα ἐ. opera 1, 14, 6. - vel perf. ὑβρίσαντά - εἰς τὰ ἐκείνου ἐ. operibus 4, 5, 12. vallo f. muro. ἐπιπύον, phys. c. gen. rei et adiuncto, τὰ μένοντα αὐτοῦ (τοῦ τείχους) ἐρείπια καὶ λείψανα ἰδόντι, rudera 3, 1, 15. - oppresso gen. illo, τὰ ἐ. (αὐτοῦ, τοῦ τείχ.) ἀνοικοδομησάι, rud. 8, 2, 12. ἐρευνᾶν. phys. de perf. c. acc. rei et adiuncto var. ἐνθα μόνος - τὰ ἀπόρρητα ἠγρεύνα καὶ ἐξήταζε, scrutabatur 7, 6, 12. - c. coni. σκοποῦς, τοὺς ἐρευνήσοντας, μή τις λ. qui scrutarentur, an 8, 1, 2. - de perf. c. adv. et coni. οὔτε τις αὐτῷ - προσήει, εἰ μὴ πρότερον ἐρευνήσεις, μή τι λ. nisi prius perscrutatione facta, num 3, 5, 11. exploratus, excussus. ἐρημος, de perf. trop. abl. εὐρεθεὶς ἐ. desertus 2, 12, 12. solus, incustoditus, sq. explic. - c. gen. perf. δευροφόρων ἐρήμῳ ἐπιπεσεῖν, a stipatorib. nudum 3, 5, 8. - de re f. loco, Masc. ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς, desertis 8, 4, 9. - c. subst. fem. ἐρήμῳ γῆ, desertis locis 2, 11, 9. ἐρημον τὴν χώραν καταλείτη, region. desertam 8, 4, 23. - Neutr. αἰ μένος, ἐρημα τὰ βασίλεια καταλ. vacuum palatium 3, 12, 12. interiectis imperatorib. τὰ οἰκοδομήματα ἐρ. εὐρισκον, deserta 8, 4, 12. sine hominib. anim. et supellect. ἐρίζειν, trop. f. phys. de perf. c. dat. perf. et praep. ὑπὸ φιλονεικίας, δι' αὐτῶν μάχας ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter se altercantes 3, 10, 5. ἔριον, phys. abl. ἐρίου - εἰργάσθαι ἐσθῆτα, lana 5, 5, 6. ἔρις, phys. f. trop. c. adiuncto, ἐναύσματα ἐριδος καὶ ἐχθρας, altercationis 3, 13, 4. - † cum praep. ζήλῳ καὶ ἐνιδί τῇ πρὸς ἀλλήλους, contentione 3, 2, 13. studio certandi, nostrar. Streit-sucht. ῥιπμμέν. v. ῥίπτ. ῥυθμισμ. v. ῥυθμίζ. ῥύσασθ. v. ῥύω. ῥωμέν. v. ῥώννυμ. ῥυθμίζειν, phys. de perf. c. acc. rei f. loci, τὰς παρείας ῥυθμαίνων, genis purpurissatis 5, 6, 24. Heliogab.

ἔρυμα, physf., in bello, ἐντὸς τοῦ ἐρύματος, intra munitionem 3, 2, 11. murus; it. 20. sq. 3, 3, 12. 1. 7. 10. sq. 8. τοῦ τείχους, cum adiuncto, γενναίοις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - trop. de Alpi-bus, μέγιστα ἐκεῖνα ἄρη, ἐν τείχεσι σχήματι, - πρόβεβληται Ἰταλίας, - ἔρυμα ἀρρήκτον λ. ut munimentum 2, 11, 16.

ἔρχεσθαι, med. de persf. physf. c. praep. et adiuncto modi, τίς εἰς ἐξίστιν - ὠπλισμένος ἔρχεται; venit 3, 12, 23. - c. praep. solis ἐλθεῖν εἰς τὸ πεδίου, ut adessent in campum, 1, 5, 3. ἐλθάν εἰς τὴν Ἀτθηνῶν χώραν, ingressus regionem 3, 9, 6. εἰς τὴν Νικο-μήδειαν, cum venisset Nicom. 5, 5, 3. - † hostil. εἰς Γερμα-νοὺς, Germaniam ingressus 6, 8, 8. - †† c. adv. simul et ad-iuncto modi, ἐκεῖθεν ἐλθάν εἰς τὸ μῆμα, progressus ad 4, 8, 21. — †† οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθεν, ταῦτα δημηγορήσω, ad vos venissem 2, 8, 3. orator Niger. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμ-μαχοι, qui ex Germ. venerant 8, 7, 21. 6, 4, 13. †† ἐλθόντι αὐτῶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, redeunti 1; 17; 18. † ἦλθον μέχρι τῆς εἰσόδου λ. acceperunt usque ad aditum 7, 11, 3. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐλθεῖν, venire 2, 15, 4. μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐλθόν-τα βασιλεῖα, qui venerat 5, 1, 8. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶτα - καὶ ἐνέμισαν λ. venerunt 1, 9, 17. - ††† hostil. ὡς ἦλθεν Ἰου-λιανὸς (σὺν τῷ στρατῷ ἢ σὺν τῇ δυνάμει ταύτῃ) καὶ προσέβαλε τοῖς τείχεσιν, venit 5, 4, 4. - † simul c. adv. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῇ ἀνόπλως ἐλθεῖν, quod inermes ivissent 2, 13, 20. veniss. - † c. dat. persf. et c. adiuncto e nominat. modi, Ἀθηνοὶ ἦλθον αὐτοῖς τοῖσδε σύμμαχοι, venerunt ei 3, 1, 6. - †† absf. ἐλθόντα αὐτὸ λ. cum venisset, eum - 1; 13, 9. τοὺς ἐλθόντας λ. eos, qui ve-nerant 7, 7, 14. - ††† trop. c. praep. κατ' ἀξίαν ἐπὶ τὴν ἀς χὴν ἐληλυθότες, ad imper. evecti 8, 8, 20. pervenire, adipisci; consequi, nosir. kommen ἢ gelangen. † ἀνδρά, ἐξ ἰδιωτικῶν γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ex - eo progressum 2, 3, 3. ad imper. post τὴν ἀρχήν. - it. ἐν πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὥσπερ κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ad id progressum 7, 5, 4. ἐξ ἰδιωτικῶν στρα-τῶν ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque evecti 5, 1, 16. οἱ ἐν μετρίῳ πρῶξιν εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt ib. 14. - † οἱ, μέχρι προσηγορίας καὶ τιμῆς ἐφημέρου μόνως ἐλθόντες, qui ap-pellationem et honorem ad diem tantum consecuti 1, 1, 7. quum pervenissent ad solam appell. † ἐλθάν διά πάσης τάξεως στρατι-τικῆς, progressus per 6, 8, 3. - de re, physf. c. praep. οὐδὲ ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, neque in aliam perven- partem corporis iaculum 1, 15, 8. volavit, cecidit emissum. ἐξ οὗ περ ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου (αὐτὸ, τὸ ἀγαλμα,) venit 5, 6, 7. po- tatum est, delatum. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ἢ λεχθέντα, γράφοντα λ. quae (et) ad nos pervenerunt 1, 2, 5. in manus aures nostras nunc viventium, ἢ innotuerunt nobis. †† cu- adv. πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτήν, antequam festus dies adesset 1, 1 15. veniret.

ἔρω, mor. cum gen. persf. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσει usque ad amores sororis suae 1, 3, 6. ἔρωτι τῆς κόρης ἐαλωμένοι, amore 5; 6, 4.

ἐς v. εἰς.

ἐσβάλλειν, physf. de persf. c. praep. eadem, ἐς τὴν πόλιν ἐσβαλόν, urbem intrarunt 3, 7, 14. vel celeriter intrarunt, irruerunt, ἐαυτοὺς, se coniecerunt, nosir. sich in die Stadt werfen, fugie- tes, salutis ἢ perfugii causa, Albini milites.

ἐσθῆσαι, med. de persf. physf. c. praep., ἐφ' ἐτέραις ἐσελθὼν ἐλπί-
σιν, ingressus 5, 12, 20. Ic. εἰς αὐτὸ, τὸ δωματίον 5. 18.

ἐσθῆς, physf. per calus, abf. vel c. adi. et vv. τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος,
vestitu 1, 17, 5. vestimento 3, 12, 22. vestis 3, 14, 13. 4, 11,
10. 4, 15, 9. † σχήμασι - ἐσθῆτος λ. vestium 5, 5, 4. it. 8,
6, 6. † κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, caet. vesti-
bus 3, 12, 17. vestitu 4, 11, 5. † ῥηξαμένη τὴν ἐσθῆτα, vestem
1, 13, 7. τὴν πλατύσημον ἐ. veste 3, 11, 3. † χλάμυδιον, ἡ
τινα ἄλλην ἐ. λ. 4, 12, 4. ἐ. ὁδοπορικῇν, vestimento 5, 4, 12.
cf. 5, 5, 6. κουφαῖς - ἐσθῆσι, vestibus 3, 4, 19. ἐ. ἀπαλαῖς
5, 8, 2. cf. 6, 4, 7. 5, 3, 12. 7, 4, 8. ἐσθῆσιν λ. in vestitu
2, 13, 5. in veste 7, 11, 3. ἀλουργεῖς - ἐσθῆτας, vestib. 1, 14,
16. pallium, it. togam f. stolam. cf. 2, 13, 17. 19. λιτὰς ἐ. 4,
2, 6, 19. 5, 6, 21. 8, 8, 14. †† τὰς ἐ. τῶν μηρῶν καθέλκον-
τι, vestes 4, 13, 11. subligacula, feminalia, femoralia, i. falcias,
quibus femora involvebantur, fortassis et braccas, nostr. Bein-
kleider.

ἐσθίειν, physf. de persf. c. adv. πολλάκις ἐσθίων, cum cibum caperet
1, 17, 22.

ἐσθ' ὅση, ἐσθ' ὅπου, ἐσθ' ὅτε v. εἰμί.

ἐσπέρα, physf. abf. ἡκαῖς - ἐσπέρας; vespere 3, 12, 23. - c. adi. f.
v. ἐσ: καταλαβούσης, vespere 2, 9, 6. 5, 4, 12. 7, 11, 18. cum
praep. κατὰ ἐσπέραν λ. circa vespere 3, 4, 8. † π. δέλιν ἐ.
circa vesp. 2, 6, 9. ἡδὴ π. δ. ἐ. cum iam diei serus vespere esset
3, 12, 16. ἐξ ἑωθινού εἰς ἐ. λ. ad vespere 4, 15, 10.

ἐσπίπτειν, physf. de persf. c. praep. affini et simul eadem, ὡς ἐσέτε-
σιν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐς τε τὸν νεῶν, ut irrupit in castra 4, 4, 12.
celeriter intravit et cum impetu, irruit.

ἐς, p. coni. temp., ab init. enunciat., post dubiam interpunct.,
abf. c. indic. aor. ὅπλα ἐκίνησαν λ. donec - moverunt 7, 4, 2. -
cum aliis particulis, c. indic. eodem, ἐς' ἂν λ. donec 4, 9, 11.
— ἐς' ἐδὴ λ. donec 3, 12, 22: 7, 10, 13. ἐ. donec iam 6,
5, 22.

ἐσμί. v. ἐσθω.

Ἑστία, nom. propr. τῆς Ἑστίας τοῦ νεῶ λ. Vestae 1, 14, 7. - †† in usum
periphrasticum, ἱερεῖαν τῆς θεοῦ, ἡ τις τῆς Ἑ. ἡν, deae, quae Ve-
stalis erat 1, 11, 11. donec sacerdos Vestalis adduceretur, f. do-
nec sacerdos Vestae f. don. Vestalis add., p. τὴν ἱερεῖαν τῆς Ἑ.,
proprie, quae quidem Vestae erat, i. q. privum Ἑστίας. - αἱ τῆς
Ἑ. ἱερεῖαι, Vestales virgines 1, 14, 8. 4, 6, 9. - ††† cum gen.
persf. παρθένου τῆς Ῥωμαίων Ἑστίας ἱερωμένης, virginis Vestalis sa-
cerdotis 5, 6, 3. †† ἀποσπάσας αὐτὴν τῆς Ἑστίας καὶ τοῦ ἱεροῦ
παρθενῶνος, postquam avulisset eam a sacratio et virginali domo
ib. ubi minus de nom. propr. a Vestia, quanti de loco, et vel a
f. e Vestae templo, vel a foco, eiusdem Vestae, appellative qui-
dem et per elementum minusculum, ut in locis subiectis. —
† trop. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε Ἑστίας κοινωνεῖν, ut neque torum, ne-
que larem communem pateretur 3, 10, 15. nostro saeculo, sepa-
raret se a lecto et mensa; de loco iterum, saltem de diaeta totā;
— Ῥώμην, ἐνθα ἡ βασιλεία ἐστὶν Ἑστία, ubi imperii est lar familia-
ris 2, 10, 18. imperii sedes, imperatoris aula, domus. ἐπεὶ
περ ἰδούσῃ (αὐτὴς) ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἑστία, in imperatoria aula 2, 3,
1. - μὴ τις προκαταλάβοι τὴν βασιλείον Ἑστίαν, principis domum 1,
6, 8. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μὴδὲ τὴν β. ἐ. οἰκεῖν, imperatoriam aul.
1, 15, 17. ††† εὐθὺς ἀφ' Ἑστίας πάντας φονεῦν ἤρξατο, inde a

lare 3, 13, 8. de persf. domus f. familiae suae patris que, fratre, Geta, patris medicis, amicis, famulis, sui, Caracallae, fratris que nutriciis, cf. §§. sqq.

ἐστιασθαι, med. physf. de persf. c. praep. ἐπιωμένῳ περὶ δ. ἐσπέραν, epulanti 2, 6, 9.

ἐστιασίς, physf. c. adiuncto, τίς εἰς ἐστίασιν ἢ κῶμον - ἐρχεται; coenam 3, 12, 23.

ἐσχάτος, trop. de re, Masc. ἐσχάτῳ κινδύνῳ, extremo 1, 13, 3. - Fem. τῆς ἐσχάτης εὐτελείας, ultima ib. 12. εὐτελ. τῆς ε. extr. 7, 1, 3. τῆς ε. ὠμότητος, extr. 1, 3, 10. - ἐν ἐσχάτῃ ἀπογνώσει, extr. 2, 11, 12. - Neutr. ἐν γῆρά ἐσχάτῳ, extr. 7, 5, 18. ἐν ε. γ. 7, 8, 9. ἐν ε. δέει 7, 9, 8.

ἐσχῶν, v. ἔχω.

ἐταῖρος, mor. de persf. c. gen. persf. τῶν Μάρκου ἐταίρων ἐντιμότητον, sociorum 2, 1, 10. 1. q. φίλος.

ἕτερος, Lat. alter, de persf. Masc. in opp. cum gen. persf. τῶν ἀρρέων τούτων ὁ μὲν ε. - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. - absf. πᾶν τὸ ἕτερον φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri 3, 10, 6. - Fem. ἡ πρεσβυτέρα - ἡ δὲ ἕτέρα λ. altera 5, 5, 6. †† ἐκείνης ἐκγονοῦ ἐκ τῆς ἕτέρας θυγατρὸς, alt. 5, 7, 1. in relat. tacita. - de re, τὴν μὲν μίαν (μοῖσαν) - τὴν δὲ ἕτεραν λ. alter. 6, 5, 2. - Neutr. τὰ μὲν ἕτερον μέρος - ἐπὶ θάτερα δὲ λ. alteram part. 3, 3, 2. - Lat. alius, de persf. ἀνὴρ λ. - καὶ ἕτερος λ. alius que 7, 11, 6. - πάλιν - ἕτερον λ. alium 5, 7, 13. ἐκείνου μὲν - ἕτερον λ. ali. ib. 3. οἱ μὲν - οἱ δὲ - ἕτεροι - οἱ δὲ λ. alii 1, 4, 21. - τινὲς - ἕτεροί λ. alii 3, 10, 11. - μὲ - ἕτεροις λ. in alios 2, 5, 12. - †† in relat. tac. ἕτεροι δὲ λ. alii 7, 9, 20. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. πείσας ἑτέρους λ. alios 1, 10, 2. - de re, †† ἀσέρες - ἕτεροί τε λ. quaedam que 1, 14, 1. ubi in pr. membro deficit rel. τινὲς. - Fem. ἕτερα τὶς ἐπιβουλὴ λ. aliae - infidiae 1, 10, 1. in relat. tac. ut et in sqq. loc. ἕτεραι συμβολαὶ λ. alii conflictus, 7, 2, 17. δι' ἑτέρων ὁδῶν, alias 2, 13, 21. ἐπὶ ἐπιστολῶν, al. 4, 12, 10. ἐφ' ἑτέrais - ἐλπίσιν λ. alia spe 3, 12, 20. - Neutr. ††† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ μερισάμενος λ. tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nihil aliud faciens, quam ut partiretur imper. εἰς ἕτερα ρεῖθρα λ. in alia fluentia 7, 12, 8. εἰς ἕτ. χωρία, alia 6, 4, 14. sed in opp. clara, κατ' ἕτερα χωρία λ. ἡ δὲ τελευταία λ. utrobique 5, 7, 5. qui Bg. legerit ἐκότερα, p. vulg. ad alia loca. - †† ambig., per Lat. pr. alterutrum, μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἑξουσία, alterius 3, 2, 9. ἐπ' ἐκείνῳ - ἕτερον - τρίτον τε λ. aliud 4, 2, 14.

ἐτι, nozione temp., et quidem praef. c. ali. τὴν ἐτι σώφρονα λ. (μερίδα) adhuc 1, 8, 5. † ε. τὲ ἀγρωτοί, nec vulnerati 4, 9, 15. et adhuc invulnerati f. et nondum vulnerati. - c. verbis, θαρρῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ε. συνέσωσῃ δυνάμει, velut adhuc inco-lumi 1, 9, 22. ε. περιθεῖν, adh. 1, 15, 11. cf. 2, 5, 14. 3, 2, 9. 3, 8, 5. 8, 6, 9. - † simul c. adv. alio, ε. γούν καὶ νῦν λ. sane adhuc hodie (etiam) 3, 1, 15. μένει δὲ ε. νῦν, manet autem adhuc (hodie f. nunc) 3, 4, 6. temp. fut. ἐπεὶ μήτε ὅσιον -, ἐτι βασιλεὺς ὑμᾶς δορυφορεῖν, amplius 2, 13, 16. porro, adhuc porro. - † simul c. neg. (μῆκετι et οὐκέτι v. sic una voce inferius.) ἐπεὶ μὴτ' ἐμὲ ἐτι τοιαῦτα κελύσσει προδόνα, ampl. 3, 11, 13. f. adhuc, v. προσδ. - nozione alia continuandi, addendi, augendi, ab initio enunciationis quidem, sed post distinctiones diversas, maiores, punctum, semicolon, vel minimam, comma;

id. que a) c. una copula, ἔτι τὲ ἡγανίσκουν, atque etiam 5, 2, 13. praeterea que ind. f. etiam que. b) c. pluribus copul. ἔ. τὰ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 4, 7. 6, 8, 6. praeterea que etiam, f. et praeterea etiam rel. - †† interiecta voca alia, ἔ. τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. ac praeterea (etiam) multa rel. 3, 11, 12. - c. adv. copula simul, in orat. med., post comma, ἔ. δὲ καὶ λ. atque etiam 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. praeterea vero etiam. — †† simul c. adv. diserto augendi, τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον ἤ. adhuc magis 7, 1, 25. ἔ. καὶ μᾶλλον λ. adh. magis (etiam) 3, 6, 17. † ἔ. δὲ καὶ μᾶλλ. adh. autem magis (etiam) 1, 3, 8. f. adhuc vero etiam mag. f. etiam adh. mag. vel praeterea vero etiam mag. f. sed praeterea etiam mag. - sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. ταυτὴ γὰρ καὶ τὴν ὁδοποιεῖν ἔτι μᾶλλον ἡπείγου, quocirca et iter adhuc magis accelerabant 4, 1, 4. - †† c. alio comparat. ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. erat que adhuc plura 2, 4, 15. sed erat etiam adhuc pl.

μοις, mor. de perf. Fem. c. praep. δύναμιν, ἐτοίμην πρὸς μάχας, copias, paratas ad 7, 9, 7. - Neutr. de re, c. artic. et adiuncto, ἃ περ - τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταθεῖς τε καὶ ἐτοίμου ἀλλότρια λ. quae a promptitudine aliena 3, 8, 9. - †† magis physl. et p. adi. τὰ πρὸς πόλεμον ἐτοίμα ποιούντων, apparantibus bellum 2, 12, 1. res, ad bellum necessarias, parantibus, i. q. p. τὰ πρ. πόλ. παρ-εστ. et i. q. primum v. ἐτοιμαζόντων.

τοίμως, mor. δεῖξασθαι τὰ λ. promte 2, 9, 12. πρέσθαι λ. 5, 3, 22. - † in formula c. v., seq. inf. ὡς τινὰς ἔ. ἔχειν, λ. ut quidam parati essent 7, 3, 15. p. ἐτοίμους εἶναι λ.

tes, physl. c. subst. (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν λ. anni 1, 16, 5. — τῆς ὥρας τοῦ ἔ. λ. 5, 5, 3. ἡ τοῦ ἔ. ὥρα 8, 4, 3. - c. adi. it. verb. ἐκάστου ἔ. quotannis 1, 10, 11. 5, 5, 9. 5, 6, 13. — ἢ ἀδελφὰ - ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔ., οὐ μόνου - ἐβασίλευσε, illo an., quo solo 5, 2, 5. δεκάτου ἔ. ἐπιβεβηκώς, decimum an. ingre-ssus 5, 3, 7. νέου ἔ. τῆς ἐπιούσης 1, 16, 1. τῷ τεσσαρεσκαίδε-κάτῳ ἔτει ἐκομίσθη γράμματα, anno 6, 2, 2. εἰς ἔτος - ἐληλακώς 7, 5, 3. ἔτων ἐβδομήκοντα πράξεις λ. annis sept. res gelias 2, 15, 12. †† χρόνον τινὸς ὀλίγων ἔ. τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε λ. tem-pore paucorum ann. 1, 8, 1. τῇ - αὐτῇ πολλῶν ἔ. ἐνδιατηθεῖ-σα, multis an. 5, 8, 7. ἔ. οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ρώμῃ διέτριψε, an-nos non pauc. 3, 10, 3. ἔ. τριῶν ἢ τεττάρων ἡσυχασαν, trien-nio aut quadriennio 6, 6, 11. ὕβρεως, ἧς ἔ. τοσούτων ἡνεσχε-μην, tot annis 1, 17, 10. τὸς ἔ. 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. per tot an. 7, 1, 10. - βασιλεύσας - ἔτεσιν, annos 3, 15, 7. 6, 9, 5. 15. per annos 4, 1, 1. †† in opp. μιᾶς - ἡμέρας - ἔτε-σιν λ. annis 4, 4, 18. - c. praep. ἐν ἔτεσι διακοσίοις, annis 1, 1, 5. 8, 4, 13, 19. intra annos. - ἐν ἔ. τοσούτοις λ. per tot an. 6, 1, 16. - παμπλείοις ἐν ἔ. annis 6, 2, 18. ἀτέλειαν - εἰς δέκα ἔτη, ad decem annos 2, 4, 15. βασιλεύσας ἔτη λ. annos 1, 17, 26. ἔτη γεγονότας λ. annos natus 5, 3, 7. 5, 7, 7. 8, 8, 21. - † cum gen. rei, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, ad sextum annum progressus imperii 5, 8, 19. εἰς τεσσ. ἔλ. τῆς β. ἔτος, usque ad dec. q. πρόνECTUS in imperio annum 6, 1, 15.

τρώσας, ἐτρώθη, v. τρώω.

υ, mor. c. v. ἴσθ, probe 2, 10, 17. - civiliter, ἄνδρα ἔ. γεγονότα, virum natalibus clarum 7, 5, 4. i. q. εὐγενῆς et εὐπατρίδης. c. adiuncto c. praep., post syn. ἡρῶντο οἱ εὐπατρίδαι ἐκείνου λ., ἀπὸ ἐκ προγόνων εὐ γ. generosum 3, 5, 5. τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις ἔ.

- γεγονότων, quibusdam apud ipsos nobilibus 7, 4, 5. cf. de εὐγε. μοχ.
- εὐάλωτος, physf. de re f. perf., pass. c. dat. perf. τὰ βάρβαρα εὐάλωτα ἔσσεσθαι αὐτοῖς, barbaras nation. expugnabiles futuras 4, 10, 6. - c. adiuncto, τὰ ἐκείνων - Μακεδόσιν εἰ καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγονένηται, illorum status - Macedonibus expugnabilis 3, 2, 15. barbaros - Graecos - facile superari posse - facile superatos esse.
- εὐβούλως, moral. in opp. εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ εἰ. 3, 7, 4 v. γιν.
- εὖ γε f. potius dividendo εὖ γε, λ. euge I, 17, 10. bene quidem f. bene scilicet, f. bene sane, per ironiam, nostr. *vortrefflich* *freylich*, f. *schön freylich*, f. *wohl freylich*, scil. ἐποίησας. fecisti i. male f. turpiter fane.
- εὐγένεια, civil., de statu et genere, abf. et universe, μακαρίζεται λ. nobilitas 5, 1, 12, 11. - sed finite, de certa perf., ut de Pertin. ὅσον εὐγενείας χάριν λ. 2, 3, 4. - de Roman. magistratib. ἀρχὴν ἦν - οἱ πρόγονοι - δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, nobilitate generis 2, 3, 12. - de imperat. Balbino maxime, sed et oratorie de Maximo simul, εἰ εὖγ. ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a nobilitate 8, 7, 10. κατ' εὐγένειαν λ. propter nob. 8, 8, 8. ††† εὐγενεῖς εὐπατριδας λ. patricia nobilitas ib. 9. qui Bg. legerit εὐγένεια εὐπατρίδης. - cum gen. perf. τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κομμώδου εἰ. nob. 5, 1, 12. e. † τῇ εὐγενείᾳ καὶ τῇ λ. nobilitate *ipsius* et rel. 2, 10, 5. qui Bg. recte e pr. repetere videtur pron. gen. perf. ἐκείνου, de eodem Comm. ελογίζετο - τὴν ἐν τῇ συγχλήτῳ τινῶν εὐγένειαν, in senato rio ordine quorundam nobilitatem 2, 3, 3. p. τινῶν ἐν τ. σ. πολ. quor. in sen. ord. f. ex sen. o. ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εἰ. 8, 8, 2. Balb. et Max. †† de perf., abstr. p. concr., c. praep. τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας λ. tantae apud vos nobilitatis 2, 3, 12. voluntas vestra me tot nobilibus praeferendi.
- εὐγενής, civil. de perf. universe, c. adiuncto, νεαῖσικου εὐγενοῦς τινα καὶ πλουσίον, nobilis 1, 8, 10. ὅσοι πλούσιοι τε ἦσαν καὶ εὐγενεῖς ib. 4. - nominatim de imperat., δεῖσθαι ἀνδρὸς εἰ. 2, 15, 7. - εὐγενὴ βασιλέα, generosum 1, 7, 4. 1, 15, 15. πρεσβύτες εὐγενεῖς, nobiles 8, 8, 20. - Neutr. de re, c. artic., p. subst., e. gen. perf., it. c. adiuncto affini, τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τ. εὐγενές, nobilitas 5, 1, 14. †† μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνεδρήσεως εὐγενοῦς κρείττονα, ex conscientia nobilitatis 7, 1, 8. ubi potius videtur legendum ἀγενοῦς f. δυσγενοῦς. Superl. de per. abf. βασιλέα εὐγενέστατον, generosiss. 2, 3, 3. c. gen. perf. εὐγενέστατος τῶν - βασιλέων 1, 17, 26. Comm. - c. adiuncto affini εὖγ. πάντων εὐπατριδῶν, nobiliss. 2, 3, 9. Glabrio. † τοῦ ἐν πικρῷ τάγματος εὐγενέστατοι, nob. 4, 2, 8. †† τῶν εὐγενεστάτων καὶ εὐπατριδῶν χορὸς παίδων, nob. ib. 9. de equitib. iterum. - †† ἡγάγετο γυναῖκα τὴν εὐγενεστάτην Ῥωμαίων, summo loco natam apud Romanos 5, 6, 2. nobilissimam Romanorum, inter Romanos f. Romanas feminas. †† εὐγενεῖς εὐπατρίδας 8, 8, 9 ubi Ms. εὖγ. καὶ εἰπ. sed de Bg. v. in subst. εὐγένεια.
- εὐγνώμων, trop. de re, c. subst. fem. τὸ ἀρχεῖν ἀδίκων ἔργων οὐ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, prius laedere - inconsulte est laedere 6, 3, 9. non habet prudentem provocationem, contine ostendit, prodit non prud. f. imprudentem prov. f. non consultam, inconsultam, i. prius laedere est imprudens provocatio

f. si quis prior infert iniurias, hoc est alterum imprudenter provocare ad ulciscendas eas; i. q. unum v. ἀγνώμονα.

δαίμονειν, de persf., mor. c. nominat. modi particip. εὐδαιμονοίη-

μεν ἄν, τὰ δέοντα πράττοντες, felices nos, facientes rel. 1, 5, 22.

felices simus f. erimus, si facimus. - physf. c. adiuncto, τὰ τῶν

εὐδαιμονεῖν δοκεῦντων ἢ πλουσίων παύσματα, beatorum divitum

que 7, 3, 11. eorum, qui videntur beati esse; ubi copulantur

itropicum, εὐδ. δοκ., et propr., πλουσ., Lat. opulentus, et nostr.

begüttert, vel e sqq. τῶν ὀχλῶν et τῶν κρείττονων καὶ εὐτυχοῦν-

των, p. honoratus; quoniam beatorum f. fortunatorum extrin-

secus f. eorum, qui sunt in fortuna externa, proprium praeci-

pium que habentur honores et divitiae. † πόλις εὐδαιμονοῦ-

σα καὶ ἀκμάζουσα, beata 8, 6, 6. Aquileia, abundans rerum, ad

felicitatem externam pertinentium, copia, ut divitiarum, sed et

persf. ac civium, i. q. εὐδαιμών. mox.

δαίμονια, physf., quoad persf. καὶ τοῦτο μετὰ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας

παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις, felicit. 2, 11, 16. commoda

et bona fortunae externae; it. τῆς παρ' ἐτέρων ἐπομένης ε. 8, 9,

12. † βαρυτάτην ε. τοῖς ἀρχομένοις παρῆεν 2, 14, 7.

δαίμωνας, mor. βιώσας, feliciter 7, 9, 21. Gordianus pater, ante

imperium.

δαίμων, physf. de re, c. adiuncto, εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνευδεῆ

βίον, beatam 8, 7, 15. - de loco, c. subst. fem. τὴν Ἀντιόχειαν,

πόλιν - εὐδαίμονα, fortunatam 2, 7, 15. Λουγδοῦνον, πόλιν - ε.

opulentam 3, 7, 5. † τὸ Βυζάντιον, πόλιν ε. fortun. 5, 1, 10.

sq. πλήθει τῶν ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσιν, † de terra, γῆν

- ε. κερτημένη, territorium secundum ib. 12. de eod. Byz. —

τὴν ε. Ἀραβίαν, felicem 3, 9, 5. - Neutr. c. artic. p. subst., τὸ

εὐδαιμον γαστρί - μετροῦσιν, felicitatem 1, 6, 2. i. q. εὐδαιμο-

νίαν.

δενδρῆς, physf. de re ac loco, c. fem. subst. θλαὶ εὐδενδροί, sylvae

sunt densae arboribus 7, 2, 8. arboribus plenae, bene con-

stitae.

δοκιμεῖν, de persf., mor. c. praep., in partem tum bonam, ἐν στρα-

τιωτικαῖς - εὐδοκιμήσας πράξεσι, in militaribus probatus negot.

2, 1, 9. 2, 7, 8. εὐδοκιμήσασιν ἐν - πρ. claris in 6, 1, 8. -

tum malam, †† ὡς ἐτυχεν ἐκάσταις, ἐπ' αἰσχυρῇ τιμῇ εὐδοκιμήσας,

ut quisque turpitudine aliqua claruisset, 5, 7, 14. qui Bg. leg.

ὡς ἐπ. ἐκαστος - εὐδοκιμήσας, p. mero ὡς ἐκαστος εὐδοκίμησε, p.

vulg. libetis quibusque, ut casus tulit, turpitudine aliqua cla-

ris, commate post ἐπ. facto. † ἐϞ' οἱς εὐδοκίμησαν ἀμαρτήμα-

τιν, ob ea, quibus claruerant, scelera 6, 1, 7. qui Bg. sumlerit

v. c. mero abl., non bis ἐϞ' εἰς. - βουλευμένος εὐδοκιμεῖ παρὰ τῷ

Μαξιμίῳ, bene audire apud M. 7, 4, 5. esse in exultatione

bona atque adeo favore. - de re, c. adv. dupl. πάντῳ ἂν ἡ Ἀλεξάν-

δρου βασιλεία εὐδοκίμησιν, εἰς τὸ ὀλόκληρον, prorsus Alexandri prin-

cipatus probaretur in solidum 6, 9, 17.

δοκίμησις, mor. c. praep. ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν, rerum

ante abs te gestiarum gloria 7, 5, 12.

δοκίμος, physf. de persf. c. praep. τοῖς ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμωτάτοις,

doctrinae nomine probatissimis 6, 1, 8. ob doctrinam clariss. f.

celeberr. sc. ἀνδράσι.

δοκίμια, Neutr. cum artic. p. subst. abs. ἐκ τοῦ - ὑπάρχει τὸ εὐελεπ-

ήματα 6, 3, 9. i. q. pr. τὸ θαρράλειον, it. ib. 14. † cum

παρὰ. et adiuncto, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἀπὸ τῷ θαρράλειῳ εὐελεπ-

- in aggrediendo coniuncta audaciae confidentia 2, 14, 3. c. gen. rei, ἐν πλήρει ὄχλῳ - τὸ ἐ. τῆς νίκης εἶναι, spem victoriae litat (esse,) 7, 9, 8. bona f. firma spes de victoria consequenda. - † p. adi. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὐελπί (ἡγοι μανοι,) futurum (imperium) ipsis ob lucra optabile 6, 8, 9. a lucra spem faciens bonam f. spem plenum f. speciosum.
- εὐεξία, physf. ἡλικίας - καὶ μεγέθους σώματος καὶ εὐεξίας, eis στρατείας ἐπιτηδεύου, habitudo 4, 9, 9. - c. gen. rei, λογάδες, ὅσοι σώματι εὐεξία καὶ ἡλικίας ἀνμῇ λ. 6, 3, 2.
- εὐεργεσίαι, physf. c. adi. μεγάλων εὐεργεσιῶν λ. beneficiis 2, 3, 1, 3, 6, 6. - πολλὰς εὐ. 3, 12, 21. πᾶσας τὰς λ. 6, 9, 2. - abf. 10, 4, 5, 1, 13.
- εὐεργετεῖν, physf. de persf. c. acc. persf. αὐτὸν εὐεργετοῦντες, benefici 3, 6, 12. qui Bg. ceperit abf., referens acc. pron. ad sqq. vv. c. adv. simul, οὗς μάλιστα εὐεργέτησας, in quos maxima contulsi beneficia 1, 13, 4. quibus potissimum bene fecisti, quibus maxime profuisti, quos maxime iuvisti; - †† c. acc. et persf. rei, ἐμέλλησεν ἂν εἶτι καὶ πλείονα εὐεργετήσῃν τοὺς λ. erat adhuc plura indulturus subiectis 2, 4, 15. Pass. de persf. c. acc. r et praep. πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντι, multis beneficiis obstructo 4, 13, 5. affecto ab ipso f. a se, f. quia cumulatus erat a multis b.
- εὐεργέτης, physf. de persf. abf. ἤκω σοὶ - σωτήρ τα καὶ ἐ. beneficii a ctor 3, 12, 4.
- εὐεργετικός, Neutr. de re, c. artic. p. subst. εἰς τὸ εὐεργετικώτερος ἐπιζῶντος, beneficentiam 6, 9, 16.
- εὐθέως, physf. de temp., ratione et notione vulgari, c. verb. statim 1, 1, 7, 1, 17, 20. 2, 8, 9. continuo 2, 7, 1. confestim 7, 7. 7, 4, 5. - † c. neg. τὸ πρᾶχθῆναι ἐ. οὐχ λ. statim non 4, 14, 8, 4, 16. quorum in primo loco valebit p. non statim, i. q. in hoc - c. adiuncto e praep. ἐ. ἐν ἀρχῇ, statim initio 3, 5. - † c. adiuncti. al. e verbo, ἀμα τῷ λ., ἐ. πολεμικῶν ἐργῶν ἤρξατο, simulac - statim aggressus est 7, 1, 14. - † c. adiuncti e particip. μόνον τις κληθεῖς -, ἐ. ἡττ. ἀπῆλθαι, si quis tantum stat. 7, 3, 5. †† πᾶς οἰκείου φόνος ἐ. ἀκουσθεὶς μεμίσσηται, omne domesticorum caedem, simul atque audiat, odio esse 4, 5, statim, cum, si, ubi audiat.
- εὐθηνία, physf. εἰς εὐθηνίας, ad aunonam 7, 3, 12.
- εὐθιπῶς, trop. abf. vel c. praep. πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνας appolite ad rem 4, 7, 2. apte, congrue.
- εὐθυμος, mor. de persf. εὐθυμότερος γενόμενος, hilarior 6, 6, 13.
- εὐθύς, i. q. ante εὐθέως, de temp., intra periodum, in apodicticis εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθαι, - εὐθύς - ἀνεχώρησε, statim 1, 7, 3, 2, 13. - ἐπεὶ - διωρήσε, - ἐ. Ἀλέξανδρος ἦν, continuo 4, 8, extra period. in med. orat. vel ab init. enuntiat. statim 3, 5, 8, 6, 14. 8, 7, 3. - c. praep. εὐθ. μετὰ λ. 3, 2, 17. - c. forma e praep. ἐ. ἐν ἀρχῇ λ. stat. initio 8, 1, 10. c. - † intra art. et subst., p. adi. ἡσθῆ ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν ἐ. Φυγῇ, delectat est, quod Itali statim fugissent, ib. i. delectatus est subita, repentina Italorum fuga. † c. adiuncto e particip. μὴ ἀλλοδαπὸν - σχῆμα ὀφθῆναι ἐ. λυπήσῃ, ne peregrinus habitus, statim accusus esset, offenderet 5, 5, 9. si, cum, ubi visus esset, statim offensus.
- εὐκαιρος, trop. de re, c. affini subst. καιρὸς, opportunum temp. 4, 7, 1, 9, 15. 5, 8, 16.
- εὐκαταφρόνητες, mor. de persf. abf. μὴ τῇ συνηλήτῳ ἐ. γένηται, co-

semitibilior 7, 1, 5. ubi dat. pendeat potius a v. γέν. - εἰ κινδυνεύειν δέοι, εὐναταφρόνηται, facile negligendi 8, 1, 6. non magnopere timendi, nullius pretii ac fortitudinis, facile cedentes campo. - de re vel perf. c. neg. Γερμανῶν οὐκ εὖ ἀριθμὸς, haud contemnendus numerus 7, 8, 23. non cont. i. magnus. †† c. subst. fem. δύναμιν οὐκ εὐναταφρόνητον στρατιωτικὴν, manum militarem haud cont. 7, 9, 4. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐναταφρόνητοις, a. c. 1, 2, 2.

κίνητος, mor. Neutr. c. artic. p. subst. et c. gen. rei, ὁ Ῥωμαίων ἄνθρωπος πολὺ καὶ ῥαδίον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna et facili est animi mobilitate 7, 7, 2.

ἐλκὴς, phys. de re, Neutr. plur. cum artic. et praep. τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλῆς, militiae res gestae erant celebres, i. res, in mil. dign. actae, rel. sc. πράγματα f. γινόμενα.

κοσμία, phys. univ. μετὰ πάσης εὐκοσμίας, admodum decore, 1, 9, 6. cum omni f. summo decore f. ordine, in theatro collocati. - trop. c. adiuncto, ἔρχον τῆς πόλεως μ. π. εὐταξίας καὶ εὐκωμίας, summa moderatione et modestia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max.

— †† ἕτερον παιδείας τῶν νέων καὶ εὐκοσμίας προέβησεν, institutio- ni et moribus iuventutis praeposuit 5, 7, 13. qui Bg. regit c. gen. pr. perf., ubi innuitur nomen et munus censoris f. magistri praefecti que morum. - Singulatim de militib. εὐκοσμίας πί- τρι αἰώνιος, moderationis 8, 7, 18. - rursus phys. τῇ συνήθει Ῥω- μαίοις εὐκοσμία ταπνύμεθα, more Romanorum bene ordinata acie

constitamus 4, 14, 15. solito Romanis ordine nos locemus. - c. adiuncto, ὡς πᾶν τὸ πεδίου διήλθεν ὁ στρατός μετ' εὐκοσμίας καὶ εὐ- ταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. veritit per hendiad. p. decore et ordine.

εὐταξίας, pass. de re, mor. abs. vel c. dat. perf. ἐκείνοις εὐταξίαν τὸ στρατὸν ἐπέβησαν, illis optabile 2, 1, 21. qui dat. et pendeat a sq. v. εἶ. - cum adiuncto, προσποιησάμενος, εὐταξίαν καὶ ἀσπασά- μενοι, optata 3, 11, 18.

εὐλαβία, moral. δι' εὐλάβειαν ἡσυχάζοντων, prae metu 5, 2, 3. it.

εὐλαβίας, de re, Neutr. c. artic., p. pr. subst., c. praep. et forsan etiam c. gen. rei, τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρῶτον καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τε πολυμημένων εὐλαβές, in magnis aggrediendis circumsp- ectio 2, 8, 2. cautio.

εὐλογος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. οὐκ οὕτως εὐλόγου προφά- σεως, sine probabili causa 2, 8, 4. 4, 12, 15. εὐλογον αἰτίαν 3, 5, 6. - εὐλόγοις αἰτίαις 7, 10, 2. εὐλόγους αἰτίας 3, 8, 6. speciosas 3, 6, 10. - Neutr. εὐροι ἂν - εὐλογον, λ. c. inf., rationi consentaneum 4, 5, 5. iustum, aequum.

εὐλόγως, mor. ἀποκρίνασθαι, quod rationi consentaneum, 1, 6, 21. probabiliter, commode.

εὐμαρής, phys. de re, cum subst. fem. τὴν πορείαν εὐμαρῇ παρεῖχεν, transitum facilem, 6, 5, 12. εὐ τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρές - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perf. ὅσα τοῖς πενεσάτοις - εὐμαρῇ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; ni- si dat. hic pendet ab oppresso v. subst. εἶ. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικῆσεται, facilius 8, 7, 16. sq. ῥαδίως.

— Sic et Superl. εὐμαρέστατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8. - Neutr. c. gen. rei, εὐμαρῆς τῆς πορείας, transitum facilem, 6, 5, 12. εὐ τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρές - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perf. ὅσα τοῖς πενεσάτοις - εὐμαρῇ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; ni- si dat. hic pendet ab oppresso v. subst. εἶ. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικῆσεται, facilius 8, 7, 16. sq. ῥαδίως.

— Sic et Superl. εὐμαρέστατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8. - Neutr. c. gen. rei, εὐμαρῆς τῆς πορείας, transitum facilem, 6, 5, 12. εὐ τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρές - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perf. ὅσα τοῖς πενεσάτοις - εὐμαρῇ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; ni- si dat. hic pendet ab oppresso v. subst. εἶ. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικῆσεται, facilius 8, 7, 16. sq. ῥαδίως.

— Sic et Superl. εὐμαρέστατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8. - Neutr. c. gen. rei, εὐμαρῆς τῆς πορείας, transitum facilem, 6, 5, 12. εὐ τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρές - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perf. ὅσα τοῖς πενεσάτοις - εὐμαρῇ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; ni- si dat. hic pendet ab oppresso v. subst. εἶ. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικῆσεται, facilius 8, 7, 16. sq. ῥαδίως.

εὐμαρῶς, mor. τὴν ἀρχὴν διοίσοντα λ. facile 2, 3, 12. 2, 9, 14, 2, 10, 18. - phys. c. adiuncto, εὐ καὶ ἀκωλύτως διαβάς λ. 3, 3, 13.

- †† πάντα ῥᾶσα ἀνάπτεται εὐμαρῶς λ. facile 4, 2, 21. qui Bg modo alterutrum adv. refert; ubi minus fuerit figura ἐκ παραλ. λήλου, quān legendum ταῦτα, p. vulg. ῥ.
- εὐμετάβολος, mor. de re, Nentr. c. artic. p. subst. et c. gen. perf. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. 7, 8, 12. i. q. supra eὐνέητον. 7, 7, 2.
- εὐμοιρία, trop. c. adiunctio, τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporis 2, 5, 1. - c. gen. rei, τῇ τούτων εὐμοιρίαν - κατήσχυεν, quam his rebus nactus fuerat felicitatem 1, 17, 27. harum rerum prosperitatem, felicitatem in his rebus, in hoc genere; f. p. ταύτην τὴν εὐμ. illam fel., bona commoda corporis ac fortunae.
- εὐνῇ, physf., de re f. loco, μήτε εὐνῆς, μήτε ἐξίας κοινωνεῖν, torum 3, 10, 15. v. ἐξ.
- εὐνοεῖν, mor. de perf. abf. προσεποιούτο, illius se studiosos videri volebant 1, 9, 15. qui Bg. supplet dat. perf. αὐτῷ, quem et Ms diferte praebebat, favere, bene velle, bene cupere. τινὲς τῶν εὐνοούντων, quidam ex benevolis 2, 2, 5. ἔχων δύναμιν εὐνοοῦσαι exercitum benevolum 7, 9, 24. - c. adv. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, inter subiectos tam benevolos 2, 3, 12. c. dat. perf. ἔδιδε τοῖς Γερμανοῖς τῇ Μαξίμῳ εὐνοοῦντας, sciebat, Germanos Maxim. studere 8, 8, 11.
- εὐνοία, mor. abf. εὐνοία, ἣν πρὸς με ἐπεδείξω, benevol. 3, 11, 10. — κατ' εὐνοίαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν λ. 8, 6, 12. cf. c. verbis 2, 9, 18. 3, 9, 2. - 2, 4, 3. - c. subst. in regimine, δεσμὸν εὐνοία λ. 1, 8, 6. δεῖξιν καὶ πίσιν εὐνοίας 2, 3, 12. - in opp. Φόβῳ ἢ ῥᾶ μάλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοία, metu subiectorum imperabamagis, quam benevolentia 3, 8, 15. civium erga se, vel contr. erga cives, quo sensu possit. est in hoc - Φ. καὶ οὐκ εὐνοία Φίλος ἐκτάτο, metu, non b. 4, 3, 8. - c. subst. per copulam, fere syn. ταῦτα χαριστήρια εὐνοίας καὶ φορηγῆς 1, 17, 10. Φίλων κ. εὐν. 2, 14, 10. σπουδαί Φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε πίσις 8, 7, 18. εὐνοία καὶ χρηστότητα 2, 9, 12. σπουδὴν κ. εὐν. 4, 11, 1. εἰς ἐ. καὶ Φιλία προηαλ. 4, 3, 6. εἰς ἐ. καὶ προθυμίαν προηαλ. 6, 8, 16. ὑπὴρ εἰς ἐ. καὶ πίσιν 2, 14, 8. τὴν πίσιν καὶ τὴν ἐ. 7, 5, 9. - c. ad. πάσης ἐ. μεδέξιν 1, 5, 10. - † πίσεως καὶ ἐ. τῆς ἀνωθεν ὑπομιμνήσκοντος, benev. pristinae 3, 12, 21. † οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαφ. σεως, προσποιήτω δὲ εὐνοία καὶ τιμῇ 8, 7, 5. ἀμοιβαίαν ἐ. ἡλπιε 1, 4, 6. πατρώαν ἐ. λ. 1, 9, 1. ἰσὴν - ὑπηρεσίαν καὶ ἐ. λ. 3, 1, 11. - † per praep. al. et c. praep. οὐκέτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸ ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14, 13. cum benevolentia f. favore benevole. †† μ. ἐ. καὶ πλήθει - προύχε-ε, benevolo animo 10, 9. praeter benevolentiam, etiam numero rel. μένοντες ἐ. τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, man. in ben. erga illum 3, 2, 10. † πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἀπεχθεία τινί, ἢ εὐνοία, imperatorum odio al. quo aut studio ib. 15. † ἢ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰωγιὸν σοι πίσ καὶ ἐ. παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud subiectos 1, 6, 1. — ὅθεν καὶ μέζονα παρὰ τῶν συστρωτῶν εὐνοίαν ἐπισώσατο, maioris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. ἐ. πολλὴν τιμὴν τῶν στρατιωτῶν ἐκτίσατο, magnam gratiam a militibus inib. 6, 8, 5. εὐνοίαν ἑαυτῷ παρὰ τ. στρατ. μινώμενος, benevolentiam fil. a milit. ambiens 7, 9, 24. - c. gen. perf. ἢ τῶν ὑπηκόων ἐ. subiectorum ben. 1, 4, 10. erga imperator. ὁμηρα τῆς ἐ. αὐτῶν κ. πίσεως 3, 2, 8. erga se. τοῦτο - εἰς εὐνοίας ἀνάτησιν στρατιωτῶν

- Φάρμακον 6, 6, 6. εὐνοία καὶ πίττει τῶν ερ. benevolentia erga le-
mitum et fide 4, 14, 5. ἐδάρσει αὐτῶν τῇ ε. 8, 7, 21. - ὡς ἂν
κτῆσται τὴν ε. αὐτῶν 2, 11, 13. τὴν τοῦ βασιλέως σπουδὴν καὶ ε.
πυθονόμενοι 4, 8, 18. - † simul c. praep. δεδιώς τὴν πρὸς τὸν
Πλουτιανὸν τοῦ Σεβήρου εὐνοίαν, adversus Pl. Severi ben. 3, 12,
11. ὅπως αὐτῶν τὴν πρὸς τὸν Ἀλέξ. ε. - οἰκειώσεται, eorum erga
Al. ben. 5, 8, 6. - ἐλογίζετο τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων ε. Praeto-
rianorum (erga ipsum) ben. 1, 10, 10. -
εὐνοος f. εὐνοος, mor. de perf. absf. ἀνδρὸς εὐνου, hominem amicum 3,
12, 8. - c. adiuncto, εὐνοος καὶ πιστὸς - φίλους, benevolos 5, 1,
6. - Neutr. cum dat. perf. τὸ πλῆθος - εὐνοον ἔτι αὐτῷ ὑπάρχον
1, 10, 10.
εὐπαγής, physf. cum subst. fem. τὴν βάσιν παρείχεν, gressum stabi-
lem 6, 5, 12.
εὐπαρύφος, physf. de re, τῆς εὐπαρύφου - πορφύρας, texturae hōne-
stae purpureae 1, 16, 8. purpurae, praetextae limbo eleganti f.
clavo lato, purpurae laeticiaviae f. purpurae splendidae.
εὐπατριδής, pl. p. subst. ὁ Βαλβίνος, γενόμενος ε. patricii generis ho-
mo 7, 10, 7. qui fuit f. erat patricius. - † ὅσοι εὐπατρίδαι, ἡ ἔτι
πλουσίαι 2, 9, 8. τίς τῶν εὐπατριδῶν πλουσίῳ 1, 6, 8. cf. 3, 5, 5. 2, 3,
4. 9. - † εἰ τι γένος ἦν - ἐν συγκλήτῳ ἐξ εὐπατριδῶν καταβαῖνον, a
patr. 4, 6, 7. - † γυναῖκα τῶν ε. uxorem generis patricii 6, 1,
19. Μάγνος τίς θυγάτηρ ἦν τῶν ε. M. quidam nomine erat, patri-
cius 7, 1, 12. cf. 2, 3, 7, 4, 10, 13. - † c. adiuncto, τοὺς γέ-
νους μακρὰς διάδοχας εὐπατρίδας λ. qui longa generis serie patri-
cii 1, 2, 5. - c. gen. perf. εὐπατριδῶν ὄντα Ῥωμαίων, qui erat
patr. Romanorum 1, 7, 5. Commod. - † c. praep. ἀπὸ τοῦ μὲν
γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐτ. generis quidem ex senatorio or-
dine patricii 2, 15, 2. genere quidem, unus patriciorum, e sen-
ord. - p. adi. τῶν ευγενεσάτων καὶ ε. παίδων, patriciorum puero-
rum 4, 2, 9. τῶν ε. βασιλέων τὸ εὐγενές 5, 1, 14. 16. εὐπατρίδαις
αὐτοκρατορσιν, patriciis principibus 8, 8, 1. - † εὐγένεια εὐπα-
τρίδης ib. 9. p. vulg. εὐγενεῖς εὐπατρίδας et Ms. εὐγενεῖς καὶ εὐπα-
τρίδας, v. εὐγεν.
εὐπειθής, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et c. praep. τὸ εὐ-
πειθές πρὸς τοὺς πόνους λ. tolerantiam laborum 3, 8, 10. obse-
quium perferendis laboribus, f. promittendo ad suscipiendos to-
lerandos que labores; nī Bg. leg. εὐπαθής, p. εὐπάθεια.
εὐπειθής, mor. ὑπακούειν λ. ut obedirent obsequenter 2, 13, 5.
promte.
εὐπορία, trop. c. gen. rei, ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, abundare pe-
cunia 2, 6, 9. in affluentia divitiarum esse. μὴ παρέχον ἀδικοῖ
εὐτ. χρ. iniustam copiam (divitiar.) 2, 3, 23. εἰς ε. χρ. ad co-
piam pecuniae parandum 2, 4, 14.
εὐπραγία, trop. c. adiuncto affini et gen. rei, αὐτὸν εἰς ἐλπίδα με-
ζόνων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, successus
(prosper) 6, 5, 24. - absf. νίκην καὶ εὐπραγίαν ἀγγέλλοντες, victi.
et prosperum rerum success. 8, 6, 15. - c. praep. f. formula c.
praep. p. adi. ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum
successu 6, 2, 15; felici praeter spem successu rerum, nōstrat.
durch die wider Erwarten glücklichen Unternehmungen.
εὐπροπής, mor. de re, cum subst. fem. et adiuncto, οὐδὲ ἄλλως αὐ-
τῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπροπῇ καὶ εὐδοξῶν ἐσεσθαι, iter decorum
et honorificum 8, 4, 24. - de perf. Superl. c. abl. rei f. modi,
27 11 2 37

it. cum gen. perf. κάλλει τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων εὐπρεπέστατος, aetatis suae hominum formosissimus 1, 17, 26. pulcritudine valde egregius.

εὐπρεπῶς, mor. c. adiuncto, οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπ. καὶ κατ' ἀξίαν λ. decenter 2, 5, 13.

εὐπρεπός, physf. de perf. c. praep. ἐν τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ ἔ. ἐν λόγοις, Romana facundia pollens 8, 3, 16.

εὐρέω et εὐρίσκω, de perf. physf. cum praep. et acc. rei, ἐπιστολάς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποστέτοις εὔρε γράμμασιν, quas invenerat in 3, 8, 12. - c. acc. perf. oppresso, ἣν εὐρίσκειν (αὐτοὺς) ἀδύνατον ἐν δῆμῳ τοσούτῳ, fieri non poterat, ut invenirentur in 4, 6, 13. non facile s. fas erat, non licebat invenire illos in. - c. eodem casu diserto, παίδων, οὓς ἐν τῇ Ῥώμῃ εὐρῶν λ. quos Romae inventos, (inveniens) 3, 2, 7. † c. adv. loci et acc. perf. particip. simul, εὗρα αὐτὸν εὐρόντες ἐν τινι κρυπτόμενον προαεῖν, ubi cum invenissent eum, in quodam latitantem suburbano 5, 4, 21. † εὗρ. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀθύρον οἶκος, cum inv. eum ludentem domi, 7, 10, 15. ni adv. pertin. ad v. ἀρ. † impr. quodammodo, c. acc. rei dupl., τὰ οἰκοδομήματα ἔρημα εὐρίσκον, inveniebant 8, 4, 12. † c. particip. p. inf. τὸ ρεῖθρον εὔρε διὰ βάθους - φερόμενον, fluvium invenit - defluentem ib. 2. † c. acc. perf. dupl. τούτους εὐρίσκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, λ. istos inveniebant non durantes solum 8, 5, 2. † c. acc. rei privo, καιρὸν ἐπιτήδειον εὐρῶν, nactum 4, 13, 6. †† in rect. dupl., cum acc. rei f. adi. et deinde c. acc. perf. rursus que c. acc. rei, ἐπεὶ εὗρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, - αὐτὴν τε μελλοῦσαν τεθνήσκειν, - τῶν τε λοιπῶν φόνον, ubi comperit illum mortiferum et se morituram, tum caedem caeterorum 1, 17, 9. legendo deprehendit, cognovit. †† sensu historico, cum adv. ei praep. ὡς παρ' ἐτέροις εὕρομεν, ut apud alios invenimus 1, 11, 4. cognovimus, legimus. - de animo solo, c. acc. perf. καθ' ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὐρίσκον, λ. inveniebant 2, 1, 8. cognoscebam, intellig. iudicabam. - simul c. adv. ἐπειδὴ πρὶς τὸ παρὶν ἄλλον οὐχ εὔρον, inveniebant 8, 8, 16. - cum acc. rei, εἰ τις παραβάλαι -, οὐκ ἂν εὔροι - βασιλείῳ οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχάς, λ. non reperiet 1, 1, 5. 4, 5, 5. ὅπως εὕρητε τὴν ἀλήθειαν, inveniat ib. 8. εὐρεῖν τὴν ἀλ. comperire 3, 12, 13. — †† c. adv. γῆν μὲν καὶ θάλασσαν εὐρίσκετε, ὅπως νείμῃσθε, terram - invenistis, quo pacto partiremini 4, 5, 17. p. εὗρ., ὅπ. νείμ. γῆν λ. nostr. *ihr findet von dem Wasser und Lande, wie ihr sie theilen könnet.* ††† alio sensu, ἡγεῖτο, τὸν νῆόν αὐτοῦ εὕρηκεναι τινὰ τέχνην κατ' αὐτοῦ λ. commentum esse 3, 12, 7. excogitasse. εἰ μὲν τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν δίκην λ. nec inveniri potest poena 2, 13, 11. ne quidem licet invenire, excogitare, poenam. - Pass. de perf. absf. τῷ μηδένα εὐρίσκεισθαι τὸν ἄξιον τῆς ἀρχῆς λ. eo, quod nemo inveniat dignus, 2, 10, 15. - †† c. nominat. particip. εὐρίσκειτο τοὺς στρατιώτας ψευδάμενος καὶ ἀπατήσας, comperiebatur milites frustratus decepsisse 2, 7, 2. deprehendeb., cognoscebam, intelligebam. †† c. nominat. adi. et c. adv. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους εὐρέθησαν, quatenus (numero) pauciores deprehensi 6, 6, 10. sc. ab hostibus, in loco aliquo; et adeo physf., ut in lqq. his partim - absf. ἡ φήμη λ. ὅτι Ἀντωνίου νῆος εὐρέθη, repertum (esse) 5, 4, 1. agnitione mente oculis que visum, cf. 5, 3, 15 - 19. - c. nominat. adi. ὁ μὲν, εὐρέθεις ἔρημος, inventus desertus 2, 12, 12.

- ἀτακτότεροι εὐρεθέντες, inventi 3, 7, 15. - c. praep. εὐρεθεὶς ὑπὸ τῶν διωκόντων, inventus a 3, 4, 14. - de re, abf. ὡς μήτε τοῦ - σῶμα εὐρεθῆναι, inveniri potuerit 7, 9, 16.
- εὐρύθμος, physf. de re, c. subst. fem. κινήσεως εὐρύθμου, motus numeri 5, 2, 9. aequalis mensurae temporis que. it.
- εὐρύθμως ἐκίρτων, in numerum 4, 11, 5. per aequalia temporum intervalla, nostr. nach dem Tacte s. Zeitmasse.
- Εὐρωπαϊός, physf. de persf. c. gen. persf. τῆς βουλῆς τοῖς μὲν Εὐρωπαϊοῖς πάντας λ. e senatorio ordine Europaei 4, 3, 14. opp. ἰq. τοὺς δὲ ἐκείθεν λ.
- Εὐρώπη, physf. de terra, in opp. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν διάβασιν λ. ex Europa 3, 1, 13. τῇ Εὐρώπῃ 2, 8, 12. Εὐρ. 6, 4, 8. τὰ ὑπ' Εὐρώπῃν λ. in Europa 4, 3, 11.
- εὐσεβής, mor. de persf. Ἀντωνίου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati 1, 7, 6.
- εὐσεβής, mor. de persf. c. gen. persf. et al. adiuncto, οἱ σεμνότεροί τε καὶ εὐσεβεστέροι τῆς συγκλήτου, honestiores et graviores senatorii ordinis 2, 6, 8. constantiores, stabiles semper et firmiter in sententia et virtute.
- εὐσταῶς, mor. ἐς ἀπόστασιν ὥρμησαν 7, 4, 2. constanter, fortiter, intrepido animo nec mobili, perseveranter, nostr. standhaft.
- εὐσταλής, physf. Neutr. de re, c. artic. p. subst. c. praep. et adiuncto, ἡ περ τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλὴς καὶ ἐτόιμου ἀλλότρια, quae a - habilitate ac promptitudine ad bellum 5, 8, 9. celeritate. — †† abf. p. adv. συσκευάσασθαι ὡς οὐ μάλιστα εὐσταλέστατα λ. quam expeditissime 2, 11, 1. qui Bg. sic leg. p. vulg. εὐτελέστατα.
- εὐσταλῶς, physf. c. adiuncto, τῶν κούφως καὶ ἐ. ἐκτρέχειν δυναμένων, velitibus expeditis ad excurrendum 4, 15, 3. qui facile et expedito excurrere valerent; per periphr. *velitum*.
- εὐστοχία, physf. abf. εὐστοχίας εἶχε τινὰ χάριν, peritiae iaculandi (certo) 1, 15, 14. - c. adiuncto, σὺδενὸς ἤττων εὐστοχία καὶ εὐχειρία, peritia iaculandi 1, 17, 27. de Commodi dexteritate et arte in feriendo per certos ictus.
- εὐστόχος, physf. de persf. ἀκοντιστὰ εὐστοχοί, iaculatores optimi 7, 9, 13. qui Bg. ad sensum p. ἰq. ἀριστοί, p. severis, iaculatores certi ictus, nostr. gute Scharfschützen. †† de re, c. subst. fem. τὴν διὰ τόξων εὐστοχὸν ἐμπειρίαν, sagittariae artis peritia 4, 10, 7. peritia in sagittis certo iaculandis. † Neutr. c. artic. p. subst. cum gen. rei, τὸ εὐστοχὸν τῆς χειρὸς αὐτοῦ λ. certitudinem manus eius 1, 15, 10. i. q. supra εὐστοχία. - διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χ. τὸ ἐ. nunciabatur, quam eius manus esset certa ib. 3. certitudo manus s. certa manus in iaculando.
- εὐστόχως, trop. λέγειν ὑπογραφάς, ad scite describendum 4, 9, 4. apte, personae convenienter, nostr. treffend.
- εὐτακτός, mor. de re, Masc. c. subst. fem. εὐδοκίμησασιν ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πράξεσιν, in stas - muneribus 6, 1, 8. severis et iis, ubi bonus ordo, modestia et obsequium, qualia munera et officia sunt fere militaria; unde subiectum πολ. - Neutr. p. adi. de persf. τὸ ὑμέτερον (πλήθος) εὐτακτον ὄν, vos contra bene ordinati quod estis 4, 14, 16. multitudo vestra bene ordinata; opp. pr. ἀτακτον. - c. artic. p. subst. abf. τὸ εὐτακτεν λ. modestiam 3, 8, 10. - c. adiuncto, εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὐτ. μετάγειν πάντα, ad decorem ac modestiam 2, 4, 2. εἰς τὸ ἐ. καὶ κόσμ. ad decorem et modestiam ib. 9. i. q. ἰq. ib. μοχ εὐταξία. - † ἡμῖν

- τὸ εἶ. ἅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia composita ordinata que habeamus 6, 3, 15. sed tum nobis bonus ordo cum modestia adest, rel. c. gen. rei, τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, moderato et placido imperio 2, 4, 7. bene constituto et composito, i. q. εὐταξία ib. q. e. 2, 5, 1.
- εὐτάκτως, physf. συζησαντες τὰς Φάλαγγας, bene ordinata acie 4, 15, 3. decenti ordine.
- εὐταξία, mor. universe, τοιαύτης εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali decore 2, 5, 1. - c. adiuncto, ἤρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εἰ. καὶ εὐκοσμίας, summa moderatione et modestia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. - c. gen. rei, τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, imperii moderation. 2, 4, 9. Praetoriani. - nominatim de militib. πᾶν τὸ ἱππικὸν τάγμα περιθεῖ κύκλῳ μετὰ τινας εὐτ. καὶ ἀνακυκλώσεως, quodam decore cursu ac recurfu 4, 2, 9. per hendiad. cum quodam decore recurfu. ἐκέλευσε, πάντα τὸν στρατὸν μετ' εἰ. προσχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. - c. adiuncto, πᾶν τὸ πεδίου διήλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εἰ. decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. ceperit hendiad. p. cum decore et ordine bono. — μετ' εἰ. καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος, adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. - c. gen. perf. οἰόμενοι, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ τοῦ στρατοῦ τὸ εὐέλπτι τῆς νίκης εἶναι, non in decenti ordine exercitus 7, 9, 8. - †† de re f. infirmum. ἄρματα περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ, itidem decore (p. abl. f. adv.) 4, 2, 19.
- εὐτέλεια, trop. in opp. ἐν τῇ ἐσχάτῃ εὐτελείᾳ εἰς λ. ex ultima humilitate 1, 13, 12. εἰς εἰ. τῆς ἐσχ. ab humil. extrema 7, 1, 3. conditio tenuis in civitate.
- εὐτέλης, trop., civil. Masc. de perf. c. adiuncto et opp. μὴ ἰδιώτου τινὸς καὶ εὐτελοῦς (ἀνδρός) γαμβρὸν, privati alicuius et tennis 4, 10, 4. opp. sq. βασιλέως. - cum adiuncto temp. τοῦτον - τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας εὐτελεῖ, humilem 3, 10, 11. οἰκείται τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἀνδρες, viles personae 5, 5, 20. sq. opp. οἱ ἄπαρχοι λ. - εὐτελεῖν δημοτῶν, viles homines de plebe 7, 12, 15, opp. πλοισίων. † de re, itidem civ. cum subst. fem., it. opp. et adiuncto, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τύχης εἰς μεγάλην λ. ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - sed mor. aliter, ἐπιδούς αὐτὸν εἰς εὐτελεῖν στρατείαν, in vilem militiam 7, 1, 6. - †† ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς διαβολῆς λ. ex parva et levi causa 7, 3, 8. εἰ. μ. καὶ εἰ. προφάσεως 7, 4, 2. μικρὰν καὶ εὐτελεῖν πρόφασιν 5, 3, 1. - ††† physf. σκηνὴν χρωμένος εὐτελεῖ, vil. 2, 11, 3. σφωμνὴ τιμὴ εὐτ. 2, 1, 2. † πρᾶτεζαν εὐτελεῖν λ. mens. vil. 4, 7, 8. cibum ac potum. - Neutr. sensu physf. et trop. ἐρίου φάσκων εἰργάζεσθαι, πράγματός εὐτελοῦς, e lana -, re vili 5, 5, 6. - †† in opp. εὐτελεῖν καὶ μικρὰ ἔργα - δόξῃ - μείζονι, viles et parvas res 1, 1, 3. τὴν παροῦσαν - τύχην - τὰ τῆς γενέσεως εἰ. σπάργαντα, natalium humilia cunabula 7, 1, 5. - Superl. τῶν πολυτελῶν -, ὅσα δὲ εὐτελέστατα, vilissima (cib. et pot.) 4, 7, 10. † στασιάζοντας - μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔργων, in viliss. rebus 4, 3, 9. †† p. adv. συσκευασσάσθαι ὡς ἐνὶ μάλιστα εὐτελέστατα 2, 11, 1. vilissime, cum comineatu vilissimo et parvissimo; ni leg. εὐσταλέστατα, ubi v.
- εὐτόλμος, mor. de perf. c. abl. modi, νεανίσκον, φύσει εὐτόλμον, audacem 7, 6, 11. - c. adiuncto et praep. θυμοειδὲς ὄντες καὶ εὐτόλμοι ἐν ἀρχομένη μάχῃ, audaces initio pugnae 8, 1, 6. † de re, c. subst. affini, εἰς εὐτόλμου θράσους, de nimia audacia 7, 11, 1. †† τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομία, tantorum facinorum et

tam audacium novitate 7, 8, 3. qui Bg. interferit copulam, aut καί, post ἐργ., aut τὲ, post εὐτ., pro quibus Stp. leg. in abl. εὐτόλμῳ.

εὐτοξία, physf. εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, artis I, 15, 5. bene certo quæ iaculandi arcu f. sagittas.

εὐτρεπίζειν, physf. de persf. c. acc. rei et adv. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γενναίως εὐτρεπίζειν, ad bellum omnia parabat 2, 14, 14, i. q. 3, 14, 7. c. τὰ πρ. τ. π. παρῆσαναζετο. sine adv. ε. τὰ πρὸς τὴν μάχην, comparabat omnia ad praelium 3, 14, 9. - c. praep. οἱ βάρεβαροι εὐτρεπίζον πάντα εἰς τὴν ὑπόδοχὴν λ. apparabant omnia ad suscipiendum rel. 4, 11, 2. - Passf. de re, εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἐξοδὸν ἐκέλευσε, accingi ad iter iubet 6, 4, 2. parari res, ad iter necessarias, sc. χρήματα et adi. ἐπιτήδεια f. ἀναγκαῖα. - cum adv. ὡς αὐτάρκως - ὥσθι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίζσαι, ut satis visa sunt ipsi omnia ad bellum parata 3, 14, 17.

εὐτυχεῖν, trop. de persf. abf. Φθόνῳ τῶν κρείττωνων καὶ εὐτυχούτων, felicium 7, 3, 11. beatorum, divitum, opulentorum, i. q. pr. τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων καὶ πλουσίων. - †† c. acc. rei et adv. ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τιμὴν εὐτύχησε Σεβήρος, quando imperii honorem adeptus fuit Severus 3, 10, 9. f. feliciter adept. f. - Passf. sensu med. de re, abf. τὸ ἀποβησόμενον, εὐτυχηθεῖν, παρέξει λ. eventus, si prosper fuerit, 2, 8, 6. - c. adv. δέος - ἐνέβαλε τοῖς οὕτω εὐτυχηθεῖσιν ἐργοῖς, per ea, quae tali ausu et successu fecerant 2, 14, 1. rebus, ita prospere succedentibus. †† c. praep. simul, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ, cum eventum prosperum sortiuntur 2, 9, 4.

εὐτυχῶς, trop. in opp. μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως 3, 7, 4. v. γιν.

εὐφημεῖν, physf. de persf., oppresso acc. persf. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος εὐφημοῦντες (αὐτοὺς), ὡς περ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, laetis acclamationibus 8, 7, 22. - de solo senatu, c. acc. persf. ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, εὐφημεῖ ἡ σύγκλητος, faustis eum acclam. ornabat 5, 2, 1. - † c. adv. ἐπεὶ αὐτὸν, ἅμα τῷ ἐπιφανῆναι, ὁμοθυμαδὸν εὐφημήσαν, laetis accl. exceperunt 2, 3, 6. sqq. diversis σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν. de solo populo, abf. μηδενὸς τῶν δημοτῶν μήτε εὐφημοῦντος (αὐτὸν) λ. nec fausta (ei) acclamante 2, 6, 19. sq. adiuncto, ὡς περ εἰώθασι προπέμπειν τοὺς βασιλέας, et opp. τουναντίον δὲ καὶ ἐβλασφήμουν καὶ κακῶς ἡγόρευον. † c. acc. persf. disertio, ὁ δῆμος τὸν Γαλλικανόν (Consularem, post caedem quorundam Praetorianorum) εὐφῆμει, Galliano fausta acclamabat 7, 11, 11. - c. nominat. modi, ἐπεὶ ὁ δ. αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφῆμῃσεν, eum excepit faustis acclam. 2, 14, 4. - †† c. opp. et simul c. abl. rei f. modi, βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, - ἐκείνον (τὸν Νίγρον) βασιλικαῖς Φωναῖς εὐφῆμουν ἀπόντα, illum imperatoris faustis quæ acclam. prosequiebantur absentem 2, 7, 8. - de militib. abf. f. oppresso acc. rei vel persf. προθέντες τὰς εἰκόνας Μαξίμου λ. αὐτοὶ εὐφῆμουν. (αὐτὰς f. αὐτοὺς,) ipsi fausta acclamat. celebrant 8, 6, 4. - c. adv. ὡς δὲ ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα προσῆλθον, ὁμοθυμαδὸν εὐφημήσεντες (αὐτὸν,) fausta acclamaturi 2, 13, 7. - † c. disertio acc. persf. αὐτὸν ὑπερφῶς ἡσπάζοντο καὶ εὐφῆμουν, laetis clamoribus prosequabantur 5, 8, 14. τοὺς ὑπ. αὐτὸν εὐφημήσαντας, qui ipsi acclamassent ib. 15. - c. solo casu illo, εὐφημήσαι τοὺς λ. laetis exciperent vocibus 8, 6, 4. † τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν εὐφημήσαντες οἱ στρατιῶται, καλοῦντες Σεβαστὸν καὶ Περτίνακον, faustis accl. excipien-

- tes 2, 10, 19. † ὁ στρατὸς τὸν μὲν Ἀλβίνου πολέμιον ἀνηγόρευεν· εὐφημήσαντες δὲ τὸν Σεβήρ. fausta acclamantes Severo 3, 6, 17. — †† c. casu temp. οἱ στρατιῶται, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐφημήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, faustis accl. (ipsum) profecti 6, 9, 3. — †† c. acc. perf. dupl. οἱ εἶρ. - τὸν παῖδα ἐδείκνυσαν, Ἀντωνίου υἱὸν εὐφημοῦντες, Antonini filium celebrantes 5, 4, 4. - de legatis, εὐφημούν αὐτὸν, celebrabant eum 8, 7, 4. - de civitatibus, αὐτὸν εὐφημήσαν, ipsi fausta acclamarunt 3, 3, 4. - Pass. c. praep. ἀναγορῶσιν (αὐτὸ, τὸ παιδίον) εἰς τὸ Καπετώλ., εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ δήμου, populo fausta acclamante 7, 10, 15. faustis f. laetis acclam. exceptum, cultum, decoratum a populo. ††† πρὸς πάντων εὐφημηθεῖς 2, 3, 25. v. mox in εὐφημίῳ. - c. adv. ἤρχον τῆς πόλεως λ., ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ πανταχοῦ εὐφημούμενοι, bene audientes 8, 8, 1. celebrati, laudati, excepti, faustis accl.
- εὐφημία, phys. de populo, c. gen. perf., ut auctoris, μετὰ πάσης εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεῖς, laetis acclamationibus (omnibus) populi 1, 13, 13. οὗτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δ. ἡρέσκοντο (οἱ στρατιῶται,) accl. illis (populi) 8, 3, 2. - absf. ὁ δῆμος Σεβαστὸν ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, πᾶσαις τῇ γεραίρει εὐφημίαις, faustis cum accl. 2, 2, 21. - c. adiuncto, μετὰ πάσης τιμῆς καὶ εὐφ. λ. faustis accl. 3, 8, 6. 1, 7, 11.
- εὐφημίζεσθαι, phys. de perf. pass. c. praep. πρὸς πάντων εὐφημισθεῖς, ab omnibus fausta acclamatione exceptus 2, 3, 25. ubi tamen Ms. εὐφημηθεῖς.
- εὐφορος, phys. de re f. loco, c. gen. rei, ἀτρίδων -, ὣν Ἰταλία μόνῃ ἐ. (ἐστὶ) quae omnia Italia sola praebet salubria 1, 6, 5. quibus abundans est, f. quae fert, praebet. - c. adiuncto e praep. simul, τὰ ἀπὸ θαλάττης, ὣν ἡ - χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν ἐ. quas regio non ferret 8, 2, 7. †† de re f. temperie coeli, τὴν ἐπὶ ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Ἰερού ὤραν, μήτε ὀπώρας εὐφορὸν λ. pomorum feracem 1, 6, 3.
- εὐφραίνειν, phys. f. mor. de re, c. adv. in opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνειν ἔλευθερίᾳ, ὥς λυπεῖ δουλείᾳ, delectat 2, 3, 19. - c. acc. perf., abl. rei f. modi et adv. τὰ τῶν - πταίσματά τινος τῶν - ἐστ' ὅτε καὶ εὐφραίνει Φρόνῳ λ. delectant 7, 3, 11. - c. acc. perf. solo, εὐφραίνει πάντας ἡ - διαδοχῇ, exhilarabat 5, 2, 2. εὐφρανεῖ ἡ τοῦδε ἀρχῇ ὑμᾶς λ. lactificabit 2, 2, 19. - in opp. δὲ πάντας εὐφραίνει, τοῦτο ἐλύπει λ. delectabat 2, 4, 8. - de perf. c. acc. perf., abl. rei f. modi, praep. et adv. ταύτης τῆς ἐορτῆς, ἐν ᾗ μάλιχα Ῥωμαῖοι νομισμάτων ἀντιδόσεσι - εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, exhilarant 1, 16, 7. - simul c. particip. modi, τῆς - ἀρχῆς ζήλω - τοὺς πρεσβυτέρους ὑπομιμνήσκων εὐφραίνει, delectab. 2, 4, 3. - cum praep. διὰ ἡνιοχείας - τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο, populum a se oblectari arbitratur 5, 6, 14. oblectare. - simul in opp. τὴν καὶ οὐκ ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐφρανοῦσι μὲν ὅν λ. λυπῆσουσι δὲ τὸν λ. quo delectarent eum, rel. 3, 13, 15. - † Pass. f. Med. de perf. absf. αὐτοῖς διδοὺς ἀνεσιν εἰς τὸ ἐορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans (ipsis) libertatem festorum et oblectationem 2, 7, 16. ad oblectandum se, f. oblectandi se. - † cum praep. adv. et acc. rei ellipt. ἐπὶ τούτοις αὐτὸς πάνν (κατὰ) τὴν ψυχὴν ὑφραίνετο, his rebus valde laeto erat animo 2, 8, 11. his valde laetus erat animo.
- Εὐφράτης, fluv. Mesopotam., τῆς μέχρης Εὐφράτου γῆς, usque ad Euphratem 2, 7, 7. 2, 8, 13. τὸν Εὐφράτην 6, 5, 3.
- εὐφροσύνη, mor. c. adiuncto, κελύσας, πάντας ἐορτάζειν, παντοδα-

- παῖς τε εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι, ὡς δὴ γαμούντων λ. delectationibus 5, 6, 12.
- εὐφύης, trop. f. mor. de perf. c. inf. νοῆσαι τὸ - εὐφύης ἦν, ab ingenio paratus erat 4, 7, 2. solers, acutus,
- εὐφωνία, physf. ἐπεμελήθησαν φράσεως τε καὶ εὐφωνίας, disertae elocutionis 1, 1, 1. suavis compositionis, amoenitatis soni, nostrat. *Wohlklang*, vel per hendiad., elocutionem sonoram f. suavem, vel dicendi orationis que suauitatem.
- εὐφωνος, physf. de perf. c. gen. perf. ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, λ. qui vocalissimi ex ipsis essent 2, 6, 7. voce praestantissimos, fortissima praeditos voce.
- εὐχάριστος, mor. de re, ἀντιδοῦναι μείζον, - εὐχάριστον δοκεῖ, redditio maioris - grata videtur 2, 3, 14. reddere aliquid maius, non tam facile, quam gratum esse videtur, i. grati animi signum, documentum et officium.
- εὐχειρία, physf. absf. πάντας εὐχειρία ὑπερέβαλλεν, manus certitudine 1, 16, 4. - c. adiuncto, οὐδενός ἦττων εὐστοχία καὶ ε. dexteritate manus 1, 17, 27. utrobique de Comm.
- εὐχή, mor. c. gen. perf. τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσσεσθαι τῇ Ῥωμαίων εὐχῇ, consensuros Romanorum votis 2, 8, 18. voto. - per praep. καμοὶ δὲ εὐχῆς ἐσι, mihi in votis est 2, 10, 4. ego opto f. voto. τούτων αὐτῶ - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν προχωρησάντων, supra (omne) votum 3, 9, 21.
- εὐχομαι, Med. de perf. mor. c. adv. et adiuncto, ὡς αὐτὸς εὐχομαι τε καὶ βούλομαι, opto 3, 12, 4. - c. inf. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν - εὐχονται, in votis habent 8, 3, 14. vovent, optant, volunt, cupiunt. προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὐχοντο, optabant 5, 2, 14. χρῆ - εὐχεσθαι μὲν, ὑπάρχειν τὰ βέλτερα λ. optare, ut 6, 3, 7. - † al. sensu, c. particip. modi, Φιάλην λαβὼν - εὐχετο, precabatur 4, 8, 12. - †† c. adiuncto al. πάντες μὲν εὐχοντο, καὶ θεοὺς - ἐπικάλουν, precabantur 7, 4, 1. sc. αὐτοῖς, τοῖς θεοῖς, e sq., ad deos. - †† c. adv. ὃ περ ἤδεσαν πάλαι μὲν εὐχεσθαι λ. optari 7, 5, 1. qui Bg. cepit p. pass., sed ut p. med. valeat quoque, si repetas e pr. αὐτὸ, τὰ ἑθνός.
- εὐψυχῆς, physf. de re, Neutr. cum artic. p. subst. et c. gen. loci, ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχῇ τῆς πόλεως, refrigeratorio aëre 6, 6, 5. qui Bg., de re capiens, supplerit gen. τοῦ αἵρος, ut sit aëris temperies frigidior, per urbem illam vagans; propr. quidem incundum, lene et salubre frigus. - de loco, εὐψυχέστερον τὸ χωρίον, frigidior ille locus 1, 12, 3.
- εὐώδης, physf. de re; εἰνὼ εὐώδει, fragranti 1, 17, 18. - cum substf. fem. πόας εὐώδεις, herbas odoratas 3, 9, 5. fert Arabia. - Neutr. μύρου εὐώδεσάντων, fragrantiff. 1, 12, 4.
- εὐωδία, physf. c. gen. rei, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, odore 1, 12, 3. - absf. τὴν εὐωδίαν λ. ib. 5. ε. 4, 8, 19. suaveolentiam 4, 2, 16.
- εὐωχεῖσθαι, med. de perf. physf. εὐωχούμενον τὸν δῆμον, epulantem 5, 6, 14.
- εὐωχία, physf. παντοδαπαῖς - εὐωχίαις χρῆσθαι, epulis 5, 6, 12.
- εὐ v. ἐπὶ et ib. extr.
- ἐφαπτόσθαι, physf. de perf. med. c. gen. perf. ἐκάστου ἐφαπτόμενος, unumquemque contrectans 4, 9, 11. contingens, tangens, amice, demulcens.
- ἐφειδρεύειν, trop. de perf. c. dat. perf. αὐτοῖς, observatores sibi illos īminere 8, 8, 3. insidiari, exira bellum.

- ἑφέλειεν, physf. de perf. c. acc. rei et adv. ἐπὶ πολὺ πανδημεὶ τῶν Ῥωμαίων τὴν ναὺν ἐφέλειοντα, trahentibus 1, 11, 11. i. q. simpl. vel attrahi. ad se e limo.
- ἑφεστῖς, physf. πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίναις ἑφεστῖσι χροάμενοι, vestibus 4, 2, 5. in luctu, palliis. - de milit. ἤλθον ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐ. sagulis 7, 11, 3. 6. ubi videntur esse nostr. Kittel.
- ἑφηβος, physf. de perf. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐσθῆζον λ. puberum 3, 10, 1. masc. post complementum decimum quantum, f. ab a. 17 f. 18. inde, per decennium, usque ad an. 26 f. 27. aut a. 18. ad 20. modo.
- ἑφήμερος, physf. c. subst. fem. τιμῆς ἐφήμερον, honorem ad diem tantum 1, 1, 17. unius diei, i. brevissimi temporis. - ἐφήμερον τροφήν, diurnum cibum 2, 10, 13. ubi potius leg. τροφήν, breven, brevissimi temporis luxum.
- ἑφίστημι, de perf. act. physf. cum acc. perf. et dat. f. abl. loci, τὸν θεὸν ἐπιστήσας ἄρματι, collocatum (collocans) in curru 5, 6, 15. - c. adv. f. abl. Θρουράς ἐπιστήσαντες ἰδίᾳ ἐκάτερος, custodias (custodes) apponentes 4, 1, 9. - trop. c. perf. et acc. et dat. τοῦτον ἐπέστησε τῇ τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, praefecerat 9, 8, 4. ἐπιστήσας τοῖς στρατοπέδοις αὐτοῦ, praefecit eo 1, 8, 2. cum praefecisset. - † c. acc. perf. dupl., uno muneris, ὡς - τοῖς 59. ἐπαρχὸν ἐπιστήσαι ὀρχήσῃν τινα γεγονότα, ut praeficeret 5, 7, 12. - Alio sensu, physf., neutr. de perf. c. dat. f. abl. loci, ὁ δῆμος - τῷ τείχει - ἐφεστῖς, in muro stantes 8, 3, 7. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστῶτων ταῖς ἐπάλῃσσι λ. iis, qui insisterant pinnis 3, 3, 1. ἐπιστῖς τῷ δωματίῳ, consistens ad cubiculum 3, 12, 2. ἐπιστάντες αὐτοῦ ταῖς θύραις, consistentes ad eius fores 2, 1, 13. † βιασάμενοι τοὺς ταῖς ἀδλῖαις ἐφεστῶτας, proturbatis ianitoribus 7, 5, 6. † abl. ἐφεστῶτος αὐτοῦ διαβάς ὁ στρατὸς, adstantie ipso 8, 4, 12. † ὅρα τοὺς βασιλέας ἐφεστῶτας, videt utrumque imperatorem adstare 3, 12, 20. p. inf. †† ἄρματα, φέροντα τοὺς ἐφ. currus, ferentes suos aurigas 4, 2, 19. - Rursus alio sensu, cum acc. perf. et praep. ἔρατε τὸν βάρβαρον ἐφεστῶτα σὺν - πλήθει, adstare cum 4, 14, 12. infiare, venire. - c. dat. f. abl. loci, ὡς ἐπέστη τῇ βασ. αὐλῇ, pervenit ad 3, 12, 18. ἐπ. ταῖς - ὄχθαις, constitit ad 6, 7, 12. ἐπ. τοῖς τῆς Ἰταλίας ὁροῖς, adstitit in st. finibus 2, 11, 5. adstitit Italiae finibus 7, 12, 17. ὁ στρατὸς, ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, constititerunt ad 8, 1, 7. ὁ Μαξιμίλιος ἐπιστῖς τοῖς ὁροῖς, cum constitisset in fin. ib. 2. ὁ M. ἐπέστη Ἀκυληίᾳ, pervenit Aquileiam 8, 7, 1. ὁ στρατὸς ἐπ. Κτησιφῶντι, constitit ad Ct. 3, 9, 18. - † c. dat. f. abl. rei, quasi loci, ἐπιστῖς τῷ πτώματι, consistens ad cadaver 4, 13, 14. - c. dat. perf. et adv. παντὸς λόγου. Σάπρον - Βρεττανοῖς ἐπέστη, Britannis praesto fuit 3, 14, 7. - c. al. adiuncto e particip. modi, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἡδελεν (αὐτῷ,) supervenire inexpectatus volebat 2, 14, 11. - c.mero dat. perf. ἐ. τῷ λ. superv., 1, 9, 20. 6, 8, 15. 11. in quo post. tamen etiam valeat p. adstantem. 4, 13, 11. 7, 6, 16. - Med. c. praep. ἐφίσταται μετὰ - πλήθους, supervenit 4, 14, 6. - c. dat. perf. ἐφίστανται τῷ λ. praesto sunt ipsi 4, 12, 11. - c. dat. loci et adv. ἐπεὶ περ ἦδον αὐτὸν - τῇ πόλει ἐπιστησόμενον ἡκουον, ad urbem praesto futurum (esse) 2, 12, 7.
- ἐφέδῃα, physf. νομάς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐ. viatica 2, 11, 1. - trop. c. praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφέδῃα, viat. 2, 10, 11. praelidia, adiumenta, incitamenta, momenta, causae, πολλά τὰ εἰς ἀγαθὰς ἐλπιδὰς (εἰς, εἰσι, ὑπάρχει σι.) subsidia 7, 5, 12.

ἐφόδος, physf., hostil., universe, διαγαίλαντες τῷ Περτίνακι τὴν ἐφόδον, incursionem 2, 5, 5. scil. αὐτῶν, Praetorianorum. - nominativum in bello, in terras, abf. σχολαίτεραι αὐτοῖς καὶ ἀδεσέραν παρέξεν τὴν ἐ. accessum 6, 5, 16. - c. v. affini, διαφόροις ἐφόδοις ἀπρόοπτος αὐτοῖς ἐπελευσέσθαι, itineribus ib. 5. - c. adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρεῖωδες - πορίζονται, per incursionem ad involutionem 1, 6, 25. - c. gen. persf., ut auctoris, πέλεις, πυνθανομένης τσαυτὴν ἐ. στρατοῦ, incursion, 2, 11, 6. nostr. *Anzug* f. *Anmarsch* von *Kriegsheer*. - in pugna, ἐξ - Φανεῖας ἐ. σιζῆναι λ. aperto Marte 1, 10, 9. per aggression., nostr. *Angriff*. - περὶ τὰ ἔλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, incursionem 7, 2, 10. - † cum gen. persf., ut auct. Φάσαι τὴν τοῦ δήμου ἐ. impetum 2, 5, 15. †† πάντας τοὺς δῆμους - οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἐ. αὐτοῦ, adventum ipsius (Maximini) 8, 1, 10. extra pugnam saltem, aggression. et oppugnationem oppidorum.

ἐφοῶν, physf. de persf. c. acc. rei, τὰ πραττόμενα, intueri 1, 5, 21. Marcus in coelo; c. opp. ἐπακούειν.

ἐφύβριτος, mor. f. physf. de re f. persf. act. c. subst. fem. ἐφύβριτον τυραννίδος, contumeliosa tyr. 2, 4, 5. τυρ. ἐ. 6, 1, 5. - Neutr. ἐφύβριτα πάσχουσιν, cont. 2, 7, 5. sc. πράγματα.

ἐφύβριως, mor. c. adiuncto, αἰσχροῦς καὶ ἐ. ἐαλωτότες, turpiter et ignominiose 2, 13, 20. Praetoriani exauctorati.

ἐχέγγυος, mor. de re f. persf. c. subst. fem. δύναμιν ἐχέγγυον, idoneam 3, 13, 11. - Neutr. c. artic. p. subst. et c. gen. rei, it. adiuncto, τὴν πίσιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς Φρουρᾶς προσέοντας, officium 2, 13, 16. securitatem, certitudinem, nostr. *Zuverlässigkeit* f. *Pflichtmäßigkeit* f. *Gewissenhaftigkeit*, quae tenentur in illis Bg. et *Treue* und *Pflicht*.

ἐχθρὸς, physf. c. opp. τοὺς ἐ. (ἐντας) πλουσιωτάτους, - τῆς ἐπιούσης λ. qui pridie erant ditiss. 7, 3, 6.

ἐχθρὸς, mor. c. gen. persf. Τυρτοὶ λ., Βηρυτίων ἐχθρὸι, Berytiis infensi 3, 3, 3. i. q. pr. μίσει. - ἐχθρὸι τῷ Πλάντιανου, animo infenso erga Plaut. 3, 12, 7. i. q. i. q. μίσει.

ἐχθρὰ, mor. αἰτίας ἐχθρὰς, inimicitiarum 3, 6, 10. 4, 14, 12. - τὸν τῆς ἐ. αἰτίαν 4, 15, 16. οἰκείαν ἐχθρὰν 4, 13, 15. cf. 3, 6, 1. - c. adiuncto, αἰτίαν ἐχθρὰς, οὐτε μισοῦς 7, 1, 23. ἐναύσματα ἐριδος καὶ ἐχθρὰς 3, 13, 4. - c. gen. persf. ut obiecti, it. in opp. πρὸς ἐχθρὰν ἢ μῖσος τυραννῶν λ. per inimicitiam 1, 1, 3. - † c. praep. Φανεῖαν - πρὸς αὐτὸν ἐ. apertas cum ipso inim. 3, 5, 6.

ἐχθρὸς, mor. p. subst. in opp. et c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ Φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι, inimicus 3, 6, 11. 4, 15, 19. 5, 1, 8. δέχεσθαι Φίλου τοὺς χθρὸς ἐχθρὸς (ἐντας), qui pridie fuissent inimici 8, 6, 3. - c. gen. persf. Φουεύειν τοὺς δ. μὲν συγκλήτου, λ. hostes senatus 7, 11, 10. † Φύσει ὦν ἐχθρὸς χαλεπάτατος (αὐτῆς, τῆς συγκλ.) inimic. 3, 3, 6. - c. adiuncto mero, ἐπιβουλήν πολέμιου καὶ ἐχθροῦ, hostis et inim. 4, 4, 14. - abf. τὸν ἐχθρὸν λ. hostem 4, 5, 14. 3, 5, 13. - Plur. in opp. κατ' ἐχθρῶν - κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. adversus inimicos 3, 15, 6. †† οὐς - τοῦτους ἐ. ἐχθρὸς, in. 1, 13, 4. - per adi. 7, 10, 2. 7, 11, 7. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, host. 1, 8, 15. sc. αὐτοῦ f. αὐτῶν, omnes reliquos senatores esse putabat inimicos suos, f. sibi, simul f. aequae, ac illum. †† τῶν ἐ. κκατατημέναι, adversariis superiorem se factum (esse) 4, 4, 14. p. ling. pr., de Geia ano, val

de illo cum famulis, cf. 5. 5. 4. 5. 8. ††† p. adi. de re, in opp. c. dat. perf. πᾶν τῷ ἑτέρῳ Φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, odiolum 3, 10, 6.

ἔχω, sensu vulg. A) de perf., phys. f. trop. c. acc. perf. uno, ἔχειν - ἐπόπτας, habere (ante se, circa se) 1, 17, 3. nī, suppleto pron. αὐτοὺς, pertineat ad classem sq. - τῷ μὴ ἐμισθοφόροις λ. quia non habet 3, 1, 5. - † c. adiuncto, οὐ γὰρμισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις - οὐδὲ στρατόπεδα ἔχουσι λ. habent 6, 5, 6. - τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ στρατοῦ αὐτὸς ἔχων, secum habens ib. 4. - † cum alio particip. simul, ἀ. ε. δύναμιν εὐνοοῦσαν, h. exercitum benevolum 7, 9, 24. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσύχαζον λ. habentes secum 8, 8, 18. ἀκοντιστὰς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, στρατὸν, collecto universo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. † εἰ ἐμὲλλον ἀντὶ λησῶ ὁσπότην ἔξειν καὶ βασιλεία, si essent habituri dominum ipsum et regem 1, 10, 15. qui Bg. suppleto pron. αὐτὸν, retulit ad classem sq. ἡπιοὶ ἀρχόντα - ἔξειν ἀλπίζοντες, principem - se habituros (esse) 2, 4, 1. ubi, supplendo pron. eodem, redeat eadem classis secunda haec - cum acc. perf. dupl., sive illo subst. sive adi. τοῦτους ἐχθρούς ἔχεις, eos inimicos habes 1, 13, 4. † εἰσφῆρεις ἔχων τινὰς, habens secum 4, 5, 10. nī et sq. particip., ἐς τοῦτο παρεσκευασμένους, pendet ab eodem v. ἔχ. - † θεοὺς ἔχοντες βοηθοὺς, diis freti auxiliatoribus 3, 6, 16. - † ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμωτάτην, quam habebat concubinam (e concubinis, inter concubinas) castissimam 1, 16, 9. quam maximo in honore et amore habuit, maxime aestimavit et amavit. γελωτοποιοὶ ἔχον αὐτὸν ὑποχείριον, habebant ipsum subiectum 1, 13, 16. persuadebant ei omnia, efficiebant, ut sibi obediret per omnia. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν λ. vos locios habere 5, 1, 15. ἀντιπάλους ἔξειν (αὐτοὺς) ἡλιπίζον, adversarios sibi futuros 8, 8, 5. - † cum acc. perf. uno aut dupl. et c. praep. simul, ἡγανακτοῦν, ὅτι ἔχουσιν ἐκ συγλήτου βασιλείας, quod haberent ex senatu principes 8, 8, 2. a senatu electos, vel imperatores sumtos ex ordine senatorio, si praep. pendet a sq. subst. β. per ordinem inversum; - † cum adv. sed in vi praep. ἔχον (αὐτὸν) ἐνδον, tenebant intus 5, 3, 25. †† ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντός τῶν ὀπλῶν δορυαλώτους εἶχε, eos intra arma captivos habuit 2, 13, 9. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἰδίον βασιλεῖα, h. 2, 6, 19. τὸ - στρατεῦμα σὺν αὐτῷ - εἶχε, secum hab. 2, 15, 10. ††† c. adv. f. conl. modi, τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν, cum eos, qui in urbe morerentur, non possent sepelire 8, 5, 18. p. οὐκ ἔχ., ὅπως θάψ. τοὺς ἐν τ. π. τελ. cum nescirent, quomodo sepelirent in urbe defunctos, potius, facto duplici commate, uno post τελ. et altero post ἔχ. tum τοὺς - τελ. relato ad v. inferius ἀπερρίπτουν ἐς λ. denique ad v. θάψ. suppleto pron. acc. αὐτοὺς, eos, qui in urbe morerentur, cum nescirent, quomodo sepelirent ipsos, in fluvium abiiciebant. — cum acc. rei uno, αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λ. habet memoriam 2, 3, 19. ἔξειν τοῦ Περτίανος - τοῦνομα - τὴν γνώμην, habiturum (se esse) 2, 14, 7. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae sit mens vestra 2, 8, 8. quae sit vobis mens. πευσόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην, quid animi haberetis ib. 5. τὰς πόλεις, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. f. habitant. ὡς ἔχοι ὁμιρα τῆς λ. ut haberet 3, 2, 8. ὡς ἂν μὴ ἐ. καιρὸν εἰς λ. 6, 1, 13. 1, 17, 22. θυέμματα ἀπελαύνων, ἵν' ἔχη τροφάς, haberet 3, 9, 17. τὰ - πάντα ἔχειν, obtinere 4, 3, 11. ἐλπίδας, habere 2, 3, 24. 1, 7, 2. ἔχων

ἐναύσματα λ. h. 2, 15, 3. αἰτίαν ἔχθρας ἔχ. h. 7, 1, 23, 3, 8, 6, 3, 6, 10. πρόφασιν 4, 14, 12. - † cum adv. ὡς μηκέτι λησῶν - ἔχειν ἀξίωμα, ut non amplius haberent 1, 10, 3. - † cum adv. et adiuncto e nominat. modi, βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὥς περ αὐτὸς ἔχει (αὐτὴν) μόνος θεῶν, λ. possidet 4, 5, 16. - † c. praep. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις λ. quaecunque haberent in 5, 3, 26. - †† πολὺ ἔχων ἐν τοῖς σέρνοις τὸ Πλαυτιανοῦ Φιλτρον, ut qui multum haberet in pectore amatorium Plautiani 3, 12, 7. †† τὸ - πρόθυμον οὐκ ἐξ ἄλλου κελύστεως - ἔχουσιν, non ex alterius iussu - concipiunt 8, 3, 15. †† simul c. adv. τὴν ἐργὴν ἤδη καὶ τὴν γυνάμην περὶ τὴν ἱπποδρομίαν ἔχων, studio iam omni et animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώματιν ἐσθῆτας, vestibus, quas gerebant 8, 8, 14. †† εἰ τις πρὸς τινα βραχείαν αἰτίαν εἶχε μίσους, haberet 7, 7, 7. †† simul c. adv. εὖ νοικῶν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἀνωθεν, benev., quam erga ipsum fovebat 8, 9, 12. † οὐ τὸ μέρος εἶχεν ἀνευ πολέμου λ. habebat 3, 6, 7. †† c. praep. dupl. simul, ἐπιβρετέσκες τὰς γυνάμεις πρὸς αὐτὸν εἶχον καὶ ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδί λ. in eum habebant spem que - in puero 5, 8, 3. τοῖς στρατιώταις, οἱ πρὸς τῇ - πόλει στρατόπεδον εἶχον ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀλβ. h. 8, 5, 20. † τῆς - προμήθειαν εἶχον, curam habebant 1, 9, 1. - simul c. adi. f. particip. aliquo, κυμαίνουσιν ἔχων - φρουτίζῃ τὴν ψυχὴν, habens animum fluctuantem curis 1, 4, 1. † μετέωρον τὴν γυνάμην ἔχοντες, cum suspensis animis essent 2, 13, 8. ἀνέρινον ἔχειν τὴν φρουρὰν, se tenere 3, 3, 9. ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, habebat 6, 5, 11. † ὁ Ῥ. δῆμος - πολὺ - ἔχει τὸ τῆς γυνάμης εὐκίνητον, magna est animi mobilitate 7, 7, 2. ἣν εἶχον γν. λαυθάνουσιν, λ. sensum, quem occultaverant, 8, 8, 5. τὸν κίνδυνον προῦπτον ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. ἔχοντας τὰς χεῖρας ὑποκαθειμένας λ. habentes manus demissas 7, 11, 6. †† c. adv. simul, τότε καιρὸν εὐκαιρον ἔχοντες, nacti 1, 9, 15. οὐτε τοὺς ἱπποὺς ἔχόντων 4, 11, 10. ἔχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, obtinentibus etiam aliis suffragia 7, 10, 6. † οὐκ ἔχ. αὐτῶν τὰ λ. quod carerent iis, quae 8, 5, 18. † πάντα ἔχουσιν τὰ ἐαυτῆς, omnia sua sibi habentem 5, 3, 4. cf. 8, 6, 8. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἀπαλὰ τὰ πέλματα, quibus tenerae sunt plantae 4, 15, 8. — ἕκαστος, ὃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐξηστυρίζετο, quisque illic thesaurum condebat 1, 14, 5. quisque, quae haberet, ibi reponebat f. eo recondebat. πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττωσα, habebat 2, 1, 11. — † δαντυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, annulos, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 8, 21. ubi potius est comma post εἶχε, v. δαντ. - Φαρέτρας - οὐκ εἶχον, habebant 4, 11, 10. cf. 4, 6, 12. e. †† ἔσχεν ἂν τι καὶ μείζον, obtinisset 3, 6, 8. habuisset, accepturus f. adepturus fuisset. ὡν οἱ μὲν ἐπιμηκέτερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, λ. habuerunt 1, 1, 6. - † c. adv. οὐδέποτε σκόπον ἄλλου ἔσχεν λ. tenuit 1, 15, 8. ἣν πρότερον ἔσχον ἀρχὴν, quod habuissent 6, 2, 6. pro quo ἄλλα συνεχώρησεν, ἢ μὴ πρότερον εἶχον, habuerunt 3, 8, 8. - †† forsan c. praep. μηδὲ ἐμοίαν εἶσθαι μάχην -, οἷαν σχεῖν πρὸς τοὺς λ. bellum, quale habuisset adversus 6, 2, 10. in orat. obliqua, p. finito temp. ἔσχε, qui locus et pertinere potest ad classem sq. de phrasibus. †† in orat. contracta, ὡν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 15. p. ἀπὸ τούτων τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἐκείρατο τινὰς. simul c. praep. ὑπεβέβηται μεθ' ἧς εἶχε φρουρὰς περὶ αὐτὸν. subducit se cum praefectis, quod habebat circa se 4, 9, 12.

p. μετὰ Φρουρᾶς, ἣν εἶχε π. ε. - † πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὧν εἶχον ἐπ' ἐκείνου, omnium daturum licentiam, quam sub illo habuissent 2, 6, 15. qui Bg. leg. ἦν, p. vulg. omnium, commodorum, quae hab. - †† c. acc. rei dupl. τὸ Φουρικὸν πατριὸν ἔχων, caedis cupiditatem patrio instituto obtinens 7, 1, 4. ε. πρόκωπον τὴν δεξιάν, capulo dextrā admotā 7, 5, 10. habens f. tenens dextram ad capulum. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιφιδία) προκώπα, tenentes eos diffrictos 7, 6, 19. τὰς ψυχὰς - δῶρον - ἔχετε, animas - munus - habebitis 2, 13, 16. - †† per phrasas, c. acc. rei, ὧν νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, necesse haberet 7, 1, 9. ἔχειν ὑπολήψεις ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. † πολὺ τὸ ἐπιτρεφές ἔσχε πρὸς τοὺς λ. multum severitatis adhibuit adversus 7, 10, 10. ubi praep. pertinet ad subst. τὸ ε. vel ad v. † αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, crimen si pri sustinebat 1, 11, 12. accusabatur stupri. † ὁ στρατὸς πρᾶγματα εἶχεν οὐ μικρὰ, negotii habuit non parum 3, 3, 1. difficultates, molestias perpeti debuit. †† aliae phrasae c. adv. χαλεπώτερον ἔχειν (αὐτόν), deterius se habere 4, 2, 7. ὡς τινὰς ἐτοίμως ἔχειν, sq. inf. ut parati essent 7, 3, 15. † simul c. aliquo subst. casu, et quidem a) c. gen. rei, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, publicum neglectui habent 7, 8, 13. i. q. priv. v. ἀμελεῖν. - τῆς τῶν πρ. διοικήσεως α. ἔχων, rerum administrandarum negligens 5, 2, 9. χρημάτων ἀφειδῶς ἔχειν 1, 6, 26. v. ἀφ. - πολιτικῶν πραγμ. ἀπειρώς ἔχ 4, 12, 1. v. ἀπ. ὅσοι, δυνάμει μετρίως ἔχοντες, λ. 4, 9, 16. v. μετρ. - †† τῶς ἡλικίας ἔχοι, qua aetate sit ib. 9. †† γένους ὁ Κομμοδὸς οὐτως εἶχε, genere Commodus talis erat 1, 7, 7. p. γένους χάριν ὁ Κ. οὕτ. εἶχ. ἑαυτὸν, quoad genus, Commodus ita habuit se, i. q. γένος τοῦ Κομμοδου τοῦτο ἦν, nost. das war des K. Geschlecht. — b) c. acc. rei, ἀγαπητῶς ἔχειν ἑαυτὸν τὰ αὐτοῦ, debere contentum esse quemque suis fortunis 6, 2, 10. v. ἀγ. - ἀδεῶς τὰ αὐτοῦ ἔχων, secure sua possidens 2, 3, 19. †† simul c. praep. πρὸς τὴν - διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων 4, 7, 1. v. ἀπ. †† aliae phrasae c. praep. ὁ περ αὐτὸν σχῶσι δι' ἀρπαγῆς, quae obtinent per rapinas 6, 3, 14. ὁ περ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἔσχε δέσμα, quidquid illi incundum fuisset adspectu 4, 6, 4. quodcunque spectaculum aut acroama ille in deliciis habuisset, amasset, quocunque - delectatus esset. τὰ ἀνειμένα - δι' ἡδ. ἔχουσι, pro iucundis habent 7, 8, 15. in deliciis habent, dissolutis delectantur. - simul cum casu temp., πάσης νυκτὸς τόδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis nocte huncce finem vitae sperabam 2, 1, 16. in spe habebam, exspectabam, timebam. πάντα εἶχον διὰ Φροντίδος ἀνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - simul c. inf. δ. Φρ. ἔσχε, λ. curavit, ut 3, 2, 9. - † simul c. praep. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη διὰ Φρ. ἡμῖς ἔξομεν, ut barbarae quiescant gentes nobis curae erit 8, 7, 15. nos curabimus. - † simul cum adv. τῆς πόλεως ἐπάρχοντα αἰὶ διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore - habuistis 2, 2, 17. coluistis et admirati estis. † οὓς συλλαβὴν εἶχεν ἐν Φρουρᾷ, quos comprehensos habebat in custodia 3, 2, 7. — ὁ δῆμος εἶχον (αὐτόν) ἐν καταφρονήσει, contentui illum habebant 2, 7, 4. contemnebant. † αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. eum incusabant 6, 7, 8. † εἶχε περὶ ἔξοδον, intentus erat profectioni 5, 5, 1. sc. τὴν γνώμην f. τὸν νοῦν, f. σχολήν. - ἔσχε π. ἐξ. ad expeditionem se comparat 6, 3, 1. π. σπουδᾶς - εἶχον, intent. erant 4, 11, 6. - simul c. adv. ἥδη π. λευτὰ αἰ. 4, 4, 13. B) d. re, c. acc. rei simpl. et adv. ὡς ἔψιν καὶ τύχην ἔχειν πρὸς ὀλίγον

τῆς Ῥώμ. τὴν Κ. πόλιν, ut haberet 7, 6, 4. - cum solo casu rei, πάντα ἔχουσιν πόλιν, habentem 8, 6, 7. †† τὸ -, οὐκ ἔχον κο-
λακείας ὑποψίαν λ. cum nullam praebeat suspicionem 2, 3, 12.
contineat. κατασκευάσμα, - πυλίδας ἔχον λ. habens 4, 2, 14. —
σκεύεσιν, λαβὰς - ἔχουσι, h. 8, 4, 26. προσηπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα
λ. 4, 2, 19. hab. - c. casu temp. Ῥῆνος καὶ Ἰστρος, οἱ Σέρους μὲν
καισιπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, hab. 6, 7, 15. † αὐτὲ ο. δημοσια-
κοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα.) nec publicum aerarium
continebat 2, 7, 3. †† πῖσιν ἔξιν ἄοντο τὴν Φήμην, fidem in-
venturum hunc rumorem 2, 1, 7. †† οὐκ ἄχαριν ἔξοντα γυνῶ-
σιν, allatura 1, 11, 14. - †† per phrasēs, τὰ - εἰς - τὴν ἀνα-
φορὰν ἔχει, ad-referuntur 1, 5, 23. v. ἀν. - στρατηγικὴν - ἀρετὴν
ἔχοντα, prae se ferentia 1, 2, 9. continentia, declarantia. τὰ
συντέλειαν ἔ. continentia 2, 15, 13. † τὰ - ὑπόγειον ἔ. τὴν μνή-
μην, quorum recens memoria (est) 1, 3, 8. quae sunt adhuc in
recenti memoria. † τὰ - πράγματα - Φαύλας ἔ. τὰς ἐλπίδας,
esse tenuis spei 2, 10, 13. † τὸ - οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρό-
αλήσιν, inconsulte est lacerare 6, 3, 9. v. εὐγν. - simul per praep.
τὸ - ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνεδήσεως ἔχει τὸ θαρρᾶλέον, affert ib. habet,
efficit. † τὰ - ἀνδρείας παρὰ τοῖς - εἶχε τινὰ χάριν, emereban-
tur 1, 15, 14. habebant gratiam ob fort. i. excitabant volupta-
tem, placebant. †† ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἔχοντες πρὸς θεοῦς, dum
pacem habetis 8, 7, 8. δαδας, ἐπὶ τῷ ἀνρῶ - αἰδῶς ἔχουσας,
quae habent 8, 4, 30. †† ο. adv. et dat. persf. ἐπεὶ αὐτῷ τὰ -
ἐλπίδας Φαύλως ἔχουν ὑπώπτευν, cum sibi spem - male compara-
tam (esse) suspicaretur 1, 3, 2. v. εἰ.π. † simul cum praep.
ἐπεὶ αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον διὰ σοφίας ἀσφαλῶς εἶχεν, cum res -
in tuto collocata esset, 2, 15, 10. v. ἀσφ. †† cum acc. persf.
ἡ Διβὺ πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, habebat 7, 4, 9.
— per ambiguous classis loca, τὰ Ἰλλυρικά ἔθνη, - οὐ πολλὴν ἔχον-
τα τὴν - γῆν, gentes - possidentes, 6, 7, 10. vel de provinciis -
continentes. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἐορτῆς εἶχεν οὕτως
8, 7, 1. v. ἐορτ. - ἡ περὶ ἐκείνα σπονδὴ, διέφορον ἔχουσα - αἰὲ τὴν
γνώμην, habens 3, 13, 4. continens, secum habens, coniuncta
cum rel. - †† per loca dubiae lect. τὰ ἐν Πέρσαις ἔχειν ἀνακω-
χὴν τῷ βαρβάρῳ, res Persarum facturas moram barbaro 6, 7, 1.
— †† C) per notionem aliam c. inf. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere non
possum 8, 3, 21. ut Lat. non habeo. οὐδέ τις εἶπ. ἔχει λ. neque
quisquam potest 6, 1, 15. οὐκ ἂν τις εἶπ. ἔ. nemo poterit ib. 16.
— ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, ut haberet, unde do-
naret ib. 17. ut posset donare - ἵνα - βλέπειν ἔχωσι Ῥωμαῖοι, ut
posset 7, 2, 15. † τοῦτο ἂν τις μόνον ἔσχευ ἀγναλέσαι αὐτῷ, po-
tuisse 6, 1, 24. †† ἵνα δὴ παίζειν ἔχοι, ut haberet ad luden-
dum 1, 17, 7. qui Bg. cepit p. εἰς τὸ f. ἄγε, pro quo alii ut
posset ludere cum eo, suppleto σὺν αὐτῷ, vel suppl. pron. ἵνα δὴ
τι παίζ. ε., ut haberet aliquid ad ludendum. - 1) Med. trop. de
persf. c. gen. rei, ἔχισθαι τῶν ἐπειγόντων, incumbere iis, quae ur-
gent 4, 14, 11. intentum esse, persequi, continuare. τῆς ὁδοῦ,
itineri mox instarent 2, 11, 2. τῆς δ. εἶχετο, iter aggrediebatur
3, 6, 18. (7, 8, 22.) itineribus intentus erat ib. 21. τῆς ὁδοπορίας
εἶχ. iter capessit 2, 11, 1. itineri intentus 3, 14, 6. εἶχ. τοῦ
προκειμένου, intentus erat proposito 4, 12, 13. εἶχ. τῆς μάχης,
i. c. dimicationi 7, 2, 1. † τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς εἶχ. Ita-
liam ingredi coepit 7, 12, 13. - † simul c. adv. τοῦ λοιποῦ εἶ-
χοντο τῆς πολιορκίας, aggrediebantur oppugnationem 8, 4, 17.

- ἔωθεν, physf. c. alio adv. temp. προῖων ἐκασοτέ, mane 5, 5, 16.
 ἔωθινός, physf. de re, in opp. πάσης ἡμέρας, ἐξ ἔωθινού εἰς ἑσπέραν
 λ. a mane 4, 15, 10. sc. χρόνου.
 ἔωος, physf. de re, ἐν τοῖς ἑσπείροις μέρεσι Παρθυαίων, orientalibus 6,
 5, 14 τὰ ἑωα μέρη ib. 15.
 ἔως, subst. physf. πρὸ τῆς ἑω λ. ante lucem 7, 4, 8. 7, 6, 12.

Z.

- Ζάλη, physf. cum adiuncto, ἐν χειμῶνι καὶ Ζάλη, in tempestate et
 falo 1, 4, 8. nostr. *Sturm und Wetter*, ut χ. sit ventus vehe-
 mens, sed ζ. tonitru cum pluvia, maxime in mari, quatenus id
 commovetur.
 Ζάω, physf. de perf. absf. Ζῶσιν ἐνυβρίσαι, viventibus 8, 8, 14. Ζώ-
 σας κατώρυττεν, vivas 4, 6, 9. Vestial. †† ἀπλήσω ζήσας - ἐπιθυ-
 μία, cum vixisset 3, 12, 26.
 Ζευγνυμι, de perf. trop. c. perf. et dat. et acc. τούτου τὴν θυγατέρα
 Ζεύξας τῷ υἱῷ, iungens 3, 10, 14. sc. connubio s. matrimonio,
 sc. πρὸς γάμον, dans in matrimonium. - physf. c. acc. rei, τὴν γέ-
 φυραν, ponte constructo 7, 1, 16. e. navigiis pontem struens su-
 per flumine. Pass. de re, physf. absf. νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας λ.
 8, 4, 9. iunctas inter se.
 Ζεὺς, absf. ὁ Ζ. Iupiter 4, 5, 16. τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, Iovis 1, 7,
 12. 2, 14, 4. 3, 8, 7. τὸν τοῦ Δ. νεῶν. 2, 3, 25. - sed sine ar-
 tic. Διὸς ἀπαγὴν, 1, 11, 6. 1, 16, 3. Διὸς υἱὸν αὐτὸν κελεύσας
 καλεῖσθαι 1, 14, 15. Comm. - cum adiuncto, ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διὶ
 καὶ συνέδρῳ, teste Iove 7, 10, 6. - c. adiuncto s. epitheto, εἰς τὸν
 τοῦ Διὸς νεῶν Καπετωλίου ib. 5. - sed sine artic. Διὶ Καπετωλίου
 1, 9, 4.
 Ζήλος, mor., in partem malam, c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦ ζήλου καὶ
 φθόνου λ. aemulationis 3, 2, 16. inter civitates. - c. adi. simul
 ἐσασίασαν πρὸς ἀλλήλους τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει, aemulatione 3, 3
 3. - simul c. praep. ζήλῳ καὶ ἐνιδί τῇ πρὸς ἀλλήλας, φθόνῳ τὲ λ.
 3, 2, 15. - in bonam, c. adiuncto et gen. perf. μιμήσει καὶ ζήλου
 τοῦ βασιλέως, aem. 3, 6, 22. - solum, c. gen. rei, ζήλῳ τῆς τοῦ
 ἀρχόντος γνώμης βιοῦν 1, 2, 8. v. β. - πάντα πράξειν εἰς ζήλον τῇ
 Μ. ἀρχῇ, ad aemulandum Marci imperium 2, 14, 7. εἰς μυστη-
 ρίων ζ. ad aemulationem 3, 8, 17. - c. adiuncto, τῆς Μ. ἀρχῇ
 ζήλῳ καὶ μιμήσει, aemulatione 2, 4, 3.
 Ζηλοῦν, mor., in partem bonam, de perf. c. acc. rei, ὡς τὸν τοῦ
 Περτ. βίον ζηλοῦντος (αὐτοῦ,) quasi aemularetur 2, 7, 8. - † c.
 adiuncto, ἐξήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν βίον οὐκ ἐμιμήσατο, a-
 mulabatur 5, 2, 8.
 Ζηλωτής, mor., in part. bon. cum adiuncto et gen. rei, ὡς εἶναι ζ.
 λωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐνεῖνου ἀνδρείας, ut essent aemuli
 8, 5.
 Ζημιεῖν, physf. de perf. c. abl. modi, et oppresso acc. perf. Φυγα-
 ῖ ἢ θανάτοις ἐζημίῳ (αὐτοῦ,) puniebat 7, 3, 9.
 Ζητεῖν, de perf. physf. c. acc. perf. ζητούντων τοὺς δράσαντας, du-
 quaerunt 2, 6, 2. μάγων τοὺς ἀγίους ζητήσαντι, Magis opi-
 mis conquisitis 4, 12, 8. μὴ δεῖν ξένου ζητεῖν, esse quaere-
 dum 5, 7, 4. ζητῆσαι - τινά, τὸν παρέχοντα λ. quaerere 2, 5,
 — ζητῶν Πατροκλὸν τινά, qu. 4, 8, 10. - simul c. dat. perf. 1

ζῶν γυναῖκα ἐζητεῖ, quaereb. 5, 6, 6. trop. - ἐζητούν (τινὰ.) ὅν
 ἐπιζητοῦνται ἀρχόντα, quaerebant 4, 14, 1. deliberab., cogitab. -
 c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπιτιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν δι-
 κήν λ. quaeritis 2, 13, 11. inquir., cogitatis de reperiendo sup-
 plicio, excogitare vultis, f. audire. † πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ
 ἀσέλγους ἐζητεῖ, excogitabat 3, 15, 10. ubi fortassis est simul cum
 priaep., nisi haec pertinet ad subft. - διατρίβας χρόνου ζητῶν, mo-
 ras captans 3, 14, 9. quaerens, excogitans. - † c. inf. πλόκα-
 μον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζ. crinem imponendum igni quaerens 4, 8,
 13. qui Bg. cepit p. ὥστε f. eis τὸ εἶναι, quali physf., quaerens
 in capite rari capilli, cum et valere possit trop., p. volens, stu-
 dens, i. q. βουλόμενος 9, 7, e.
 ζοφώδης, physf. de re, ἀήρ, caliginosum coelum 3, 14, 15. - de
 loco, cum subft. fem. εἰσόδῳ, - ζοφώδης δὲ αἴτη, tenebricosus is
 erat 1, 8, 12.
 ζώνη, physf. de femin. τῆς ζώνης ἐξηστημένης, applicata zonā 1, 11,
 13. Vestalis, ir. λυταμένη τὴν ζώνην ib. 12. - de maribus, ἐξαρ-
 τήσας, ἥς ἐπεφέρετο, ζώνης τὸν τράχηλον, zonae 7, 9, 20. v. ἐξ.
 et ἐπιφ. - τὰς ζώνας ἀφαρπάσαντες, zon. 2, 13, 19. in Praetor.
 exauctoratis, cingulum vestis aut gladii, i. q. ζωστήρ.
 ζῶον, physf. abf. ἑμὰ τῇ τοῦ ζώου ἐρμῇ λ. ferae 1, 15, 7. - c. adi.
 et in opp. ἀνδραπῶν ζῶον - πούταν τὰ ζῶον, λ. bestiarum 1,
 12, 6. - sed c. adi. mero, †† τὰ σώματα ζίζονται γραφαῖς ποι-
 κίλων ζῶων παντοδαπῶν εἰκόσι, animalium 3, 14, 13. v. εἰκ. - ζῶα
 παντοῖα, λ. animal. 1, 14, 2. † τὰ πανταχόθεν ζ. ἡθροίζετο 1,
 15, 9. ὅσα ζ. γυνναῖα, animantia ib. 6. † ἀπὸ ἰνδῶν - ζ. πάν-
 τα λ. ib. 9. παντοδατὰ ζ. 4, 8, 12. ζ. πάντα, ὅσα ἡμέρα, ὅσα ἀτί-
 θασσα, best. 5, 6, 21.
 ζωστήρ, physf. de marib. πόρταις καὶ ζωστήρι λ. balteo 5, 2, 10. †
 ζωστήρας περιελών ἑαυτοῦ, balteum 4, 8, 21. qui Bg. recte cepit
 p. fing.

H.

H et ἡ v. ὁ et ὅς.

ἡ, notione disiunct., positum semel, - aut 1, 12, 5, 3, 7, 15, 18.
 m. 3, 15, 9. 4, 4, 5. 4, 6, 12. 4, 12, 4. 5, 5, 9. 5, 7, 11.
 6, 7, 8. 7, 3, 3. 9, 7, 5, 11. 8, 2, 7. vel 7, 3, 9. sed a Bg. per
 meram copulam, et quidem per ac 2, 8, 3. 7, 3, 13. - per que
 ib. 8. et 11. - denique per et 1, 2, 10. 1, 10, 11. 1, 15, 15. 2, 6.
 8, 2, 9, 9. 3, 7, 17. 3, 14, 15. 4, 4, 1. 4, 9, 4. - positum bis,
 πρότερον ἢ σπανίως, ἡ λ. aut - aut 1, 1, 5, 2, 13, 15. 5, 5, 9. 3,
 7, 18. e. 8, 2, 2. - sive 1, 17, 23. - positum ter, ἡ 9. ἡ -
 ἡ - λ. et - aut - quae v. 4, 10, 9. - iunctum aliis syn. εἴτε -
 εἴτε - ἡ aut 8, 7, 17. †† θάρρῶν ἡ πλούτῳ καὶ γένει, διδάμει τε
 λ. 2, 15, 3. pro quo leg. aut τε aut δὴ. Notione alia compa-
 rat., post adi. πλείους δυνατείαις, ἡ λ. plures principatus, quam 1,
 1, 8. - post adv. Φέβω μᾶλλον -, ἡ εὐνοίᾳ, metu magis, quam 3,
 8, 15. †† post verba, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἡ παθεῖν, prius ali-
 quid faciendum, quam 1, 17, 16. 3, 23. - Notione rursus
 alia exclus., post adi. neg. οὐδὲν ἄλλ' ἢ λ., nihil nisi 1, 15, 2.
 nihil aliud, quam. †† ἀλλης ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἡ λ. nulla
 alia materia constans, nisi 4, 2, 12. - it. simul c. particula ad-
 versat. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ μεριστάμενος λ. 3, 10, 12. v. ἐπ. - αἰ-

τιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. non alium, sed ipsum 5, 5, 2. non al., quam. †† it. post adv. οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως μαχεταί, ἀλλ' ἢ οἰόμενος λ. haud alia de causa -, nisi quia rel. 4, 15, 15. quam quia rel. - De ἢ cum τοῖ v. ἦτοι et de ἢ post πρὶν v. in hoc.

ἡγεμονεύειν, phys. de pers. abf. f. c. adv. ἐξ ὧν ἡγεμονεύσαντες ἐκεί-
σε διακρίσασμεν, ex illis, 2, 10, 16. v. διοίη.

ἡγεμονία, phys. de actu, univérse, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, princi-
patus 1, 5, 26. - pecul. sensu abf. ὕφ' οὗ τὴν ἡγεμονίαν πεπίσεν-
το, praefectura 7, 9, 7. provinciae. ἐν πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. per
multas praef. 7, 5, 4. †† διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ
ἔθνους ἐξουσίαν, pr. 3, 8, 4. - c. gen. pers. τῆς Περτινίκου ἢ Per-
tinacis pr. 2, 9, 12. - c. gen. rei f. loci, τὴν Ἰλλυρίδος ἢ Illyri-
ci pr. 6, 7, 4.

ἡγεμών, phys. de pers., exercitus, c. adiuncto, ἡγεμόνας καὶ χιλιάρ-
χους, duces 2, 7, 10, 2, 9, 9. - sed loci et provinciae, abf. ὅπως
οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδίδουεν, duces 3, 2, 10. m. - c. adiu-
cto, τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in pro-
vincias mitterentur praefecti ib. 8. εἰς τὰ ἐ. πέμπων, ἡγεμόνας
καὶ ἐπιτρόπους διεχρήσατο, duces 4, 6, 8. †† εἴτε ἡγεμόνας ἢ
ἀρχοντας ἔδει ποιεῖν, duc. 4, 4, 1. magistratus provinciales et
bellici. - †† c. gen. dub. simul, στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰλλυ-
ρικῶν λ. praefectus Illyrico 2, 9, 12. exercitui f. solo, et adeo c.
gen. vel pers. vel loci. - † c. praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς
ἡγ. ex oriente duces 6, 2, 7. τῶν κατὰ Συρίαν ἢ. ducum Syriae
ib. 2. †† c. adiuncto simul, τῶν ἢ. ἢ τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων
κατὰ τὴν ἀνατολὴν λ. ducum - in oriente 3, 2, 10.

ἡγέομαι, med. (Lat. *duco*, varia notione,) de pers. phys., in via
et pompa, c. opp. ἡγοῦντο αὐτοῖς μὲν, - εἰποντο δ' λ. praeibant 4,
1, 6. - in exercitu, per particip. (p. subst. ἡγεμῶν,) abf. τίνι
- στρατῷ; παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδόδ-
χοι, ducis 7, 8, 10. - cum gen. pers. ἐκόλαζε τοὺς πλείους τῶν
ἡγουμένων τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, duc. 8, 5, 5. † cum adiuncto
syn., φάλαγγα, τοὺς τε ἡγουμένους αὐτῆς φέρειν τὰ τῶν ἐκείνου
στρατηγῶν ὄργανα, ductores eius 4, 8, 6. simul c. adv. ἰδίᾳ δώ-
ροις τοὺς τῶν στρατοπέδων ἢ. ἐξεδάπτειν, duces 3, 15, 10. † ὅτε
τῶν - στρατ. γούμην, quando (quum) exercitui praefui 7, 8,
8. - in provinciis, abf. (sed oppresso gen. aliquo) ἐπεμψεν εἰς
πάντα τὰ - ἔθνη, τοῖς τε ἡγουμένοις (αὐτῶν) ἐπέσειλε, in omnes
gentes, et praelides earum 3, 7, 2. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς
ἢ. (αὐτῶν) mittebat ad singularum provinciarum praefectos 3,
1, 3. per provincias singulas ad praef. f. praef. earum, ubi adeo
desit gen. loci, si ἔθν. de loco capiat, sed gen. pers., si de
gent. Sic et, post εἰς τὸ ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, provincias, —
πρεσβείαι - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἢ. ἐξεπέμφθησαν, ad praefectos
7, 7, 10. - γράμματα - προτρέποντα τοὺς ἢ. praefectos ib. 11.
cum gen. loci deserto, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγούμενος, qui Asiae prae-
erat 3, 2, 2. ὁ τῆς Βρεττανίας ἢ. Britanniae praefectus 3, 14, 1.
— † τὸν ἡγούμενον τοῦ ἔθνους, rectorem provinciae 7, 5, 1. —
† ἐπισέλλει τοῖς τῶν ἔθνων ἡγουμένοις, gentium rectoribus 1, 10,
3. † Βαλβίνος - ἔθνων ἡγούμενος, qui administrasset provin-
cias 7, 10, 7. † ὁ Νίγρος - Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Syriae prae-
erat univérse 2, 7, 6. - c. gen. pers. ἡγεῖτο Παύλων πάντων -
Σιβήρος, praecrat Pannoniis univ. 2, 9, 2. ἢ. Μαυρουσίων, prae-
erat Mauris 7, 9, 2. ††† per loca ambigua, simul c. adv. τῶν

Ὀσροηνῶν πρότερον ἡγουμένου, Osrhoënorum antea duce 7, 1, 22.
 †† τῶν ἐκείσε ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. —
 †† abl. ταῦτα παρέξει τοῖς ἀνδράποισι κατὰ τὴν εἴδη καὶ κατὰ πόλεις
 εἰρήνην καὶ πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθῶ, erga superiores 8, 7, 13.
 — Trop. de animo et quidem intelligentia, c. inf. et adv. ἐγὼ
 μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλείους. - ὑποσχεῖσθαι λ. reor, ut - 7, 8, 18. -
 c. solo inf. ἐν ἐπακούειν - ἡγεῖσθε, quem existimate 1, 5, 21. —
 πατοῦντες τὸ μισθόντες ἡγουμένοι, arbitantes 1, 7, 2. - existiman-
 tes 5, 8, 16. ubi sq. syn. νομίζοντες. - ἐπεὶ - ἡγεῖτο, intelligebat
 1, 10, 9. arbitrabatur 2, 8, 11. opinabatur 3, 12, 7. †† cum
 acc. rei vel pers., uno aut dupl., sed inf. v. subst. oppresso, πεν-
 σόμενος ἡμῶν, τί περὶ τούτου (εἶναι) ἡγεῖσθε, quid faciendum putetis
 2, 8, 5. μήτ' ἀπίσκειν - ἡγεῖσθω (τὸ εἰς εἶναι) neque quisquam
 infidum me existimet 3, 1, 3. ducito, existimato. - τοῦτον πισ-
 τῶτον (εἶν.) ἡγεῖσθαι, hunc fidiss. putans 3, 11, 9. Ἀσίαν -
 προγονικὸν κτήμα ἢ (εἶν.) suam esse possessionem persuasus 6, 2,
 4. † οὐκ ἀνασχετὰ (αὐτὰ εἶν.) ἢ. minime id ferendum putans
 6, 3, 1. ubi sq. illud antea τῶν ἐκείσε ἡγ., per polyptoton et lu-
 sum in verbi sensu dupl. - τὸ παρὲν τῆς ἀρχῆς βαρὺ (εἶν.) ἡγοῦ-
 μένοι, cum - existimarent 6, 8, 9. ταῦτα μόνον ψυχῆς ἴδια ἡγεῖ-
 τὸ κτήματα (εἶν.) haec sola - ducebat bona 1, 2, 4. τὴν μὲν -
 προσηγορίαν ἢ (εἶν.) εὐσεως, hanc appellat. existimabat naturae
 1, 5, 8. κοινὸς ἐχθρὸς πάντας (εἶν.) ἢ. exist. 1, 8, 15. οὐ γὰρ
 ὁμοῖον ἡγοῦντο (εἶν.) τὸν ἐκ Ἱερσῶν κίνδυνον, neque - putabant
 6, 7, 9. ἀναγκαῖαν ἡγήσασθαι (εἶν.) τὴν κινδυνώδη λ. existimavit
 4, 4, 6. ††† ἀποκτείναντες γὰρ ἀνόσιον - ἡγ. occidere enim nefa-
 rium putavit 6, 4, 12. ubi videatur, iam adesse inf., sed putan-
 dus tamen is p. aliquo subst., per quem rationem ille inf. εἶναι
 adhuc semper praeedit, v. c. nam nefarium esse putavit, occide-
 re illos, s. nam eandem illorum nefariam esse put.
 ἡδέως, mor. ἐβλεπον αὐτὸν 5, 3, 17. libenter, cum voluptate, v.
 βλ. - ἢ. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, libenter 7, 5, 4.
 ἤδη, de temp. praef., in med. enunciat., interdum et intra duo
 subst. etc. ὁ μὲν πατὴρ ὁπαδὸς ἤδη καὶ σύνδεστος ἐστὶ λ. iam 1, 5, 17.
 nostr. nun f. nunmehr, it. 1, 10, 4. 7, 1, 12, 17, 2, 13, 10. †
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἢ. καὶ τὴν μητέρα ἡπείχετο, porro 3, 15, 12. 4,
 5, 15. - 5, 2, 14. 6, 7, 9. - sed per nostr. schon, κίνδυνον, οὐκ
 παυνοῦμενοι, ἀλλ' ἤδη παρόντα, iam praesens 1, 9, 10. 1, 13, 8,
 2, 12, 3. sq. 3, 10, 1. ἀπεχθῆς ἢ. καὶ βαρὺς 3, 11, 6. - 3, 12,
 15. sq. 6, 1, 9. 7, 5, 2. sq. - ab init. enunc. ἢ. μετὰ τὴν ἡσυχίαν 3,
 10, 4. 7, 11, 18. - ab init. §. et periodi, ἤδη τε 6, 1, 11. ἤδη
 γὰρ λ. 7, 11, 3. - de temp. praeter. vel proxime, vel dudum,
 ab init. enunc. ἤδη τὴν ὑπατον τετελεσμένην ἀρχὴν, cuidam consu-
 lari viro 2, 6, 9. in quo Bg. Lat. conf. latet illud adv. cf. 4, 4,
 19. - ab init. §. et periodi, ἤδη δὲ καὶ - προκεχωρήκει, iam 2, 2,
 3. †† ἢ. γοῦν λ. quandoque 3, 13, 16. - in med. enunc. ἢν -
 ἤδη μετρίως προβεβηκώς 2, 7, 8. 7, 5, 17. - †† c. opp. ὁλέσθου
 - τοῖς μὲν αἰτίων ἢ. γενοῦντα, ἡμῶν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω 1, 13,
 6. - †† de temp. proxime fut. vel saltem c. verbi fut. τὰ χρή-
 ματα - ἢ. μεταπέμψονται, iam 2, 6, 15. ἢ. - ἐπισημάνοντες ἡκούον
 2, 12, 7. ἢ. παρεσόμενος, iamiam adfuturum 3, 7, 1. †† in pe-
 riodi apodosis, ὅταν δὲ ἀφίκηται, ὑμέτερον ἢ. ἔργον λ. ibi iam 3,
 12, 13. tunc f. ibi tum. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἢ. λ.
 iam 8, 2, 1. μαζούτες - ἀφικνουμένους, φονεύουσιν ἢ. τοὺς β.
 tandem occidunt 8, 8, 13. - †† repetitum in vicinia, diverso

- que sensu, praeter illa 2, 12, 6. sq., quoque in eadem §. ἡ. νεανίαι, - ἡ. μὲν κατὰ τῆς ὁδοῦ λ. iam adolescentes, - iam tum in itinere 4, 1, 2. τοῦ μὲν ἡ. προδήλου, - τεθνάναι ἡ. πρὸς ἡμῶν, iam iamiam 7, 5, 11. - ††† per situm ambiguum, pertineat ne ad v. pr., an sq., variante cominante etiam, ἀπελθόντας αὐτοὺς ἡ. ὑποδέχασθαι, iubet ire ipsos iam tum et sumere 4, 4, 18. qui Bg., resolutio particip. per copulam positam, retulit ad v. pr. cf. 4, 9, 12, 4, 11, 3, 6, 8, 9.
- ἡδομαι, pass. de persf., mor. c. abl. rei, ἡσθησαν τῷ - ὀνόματι, delectantur 7, 8, 16. ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat 3, 3, 13. simul c. adv. οὐ πάντῃ τὶ ἡδόμενος τῷ γάμῳ, non magnopere laetus matrimonio 3, 10, 14. - c. praep. ὁ δὲ ἡσθη ἐπὶ τῷ ἔργῳ, delectatus (est) eo facinore 7, 1, 24, 8, 1, 10.
- ἡδονή, mor. vel physf., f. de animo et corpore simul, πάν, ὃ περ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θάνατα ἢ ἀκουσμα 4, 6, 4, 7, 8, 15. v. ἔχ. - †† c. opp. τῶν μὲν δι' ἡ. πραττομένων - λ. τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης λ. 6, 3, 8. v. ἀτόλαις. in malam partem, c. gen. rei, ἐδεδοῦλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐπάλληλοι - σώματος ἡδοναί, voluptat. 1, 13, 15. - † absf. ἡγείρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν 1, 6, 6, 3, 13, 14. - c. verbis et adi. ἡδοναῖς σχολάζοντος 1, 12, 12. διαφόροις ἡ. λ. 1, 17, 22. αἰσχροῖς καὶ ἀμφιβόλοις ἡ. λ. 2, 7, 4. καινὰς ἡδονὰς λ. 1, 3, 5. cf. ib. 4.
- ἡδὺς, physf. f. mor. de re, τῇ τῶν δένδρων ἡδεῖα σιῶ, iucunda umbra 1, 12, 3. non magna, non frigidissima. - Neutr. cum artic., p. subst., c. gen. rei, τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως λ. iucunditate ex auscultatione 1, 1, 2. voluptatem aurium, i. delectationem audientium, obtineant, f. aures et auditores oblectent. † πρὸς τὸ ἡ. τῆς ἡλικίας λ. pro libidine actatis 3, 10, 7. - Compar. p. adv. ὡς ἡδιον πίοι, suavius 1, 17, 17.
- ἡσος, mor. de persf., per adi. τὶ φυσικὸν ἡσος πρᾶον λ. animus 6, 1, 14. - indolem 2, 4, 2. - † c. opp. σεμνῶ ἡσθι καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. honestis moribus, animis f. cordibus, propensionibus. - c. gen. persf. τὸ ὑποῦλον αὐτοῦ ἡ. λ. ingenium 3, 5, 11-9. διαφθείρειν - νέον ἡ. βασιλέως, indol. 1, 6, 2. ὑποδιαφθάρη τὰ τῶν στρατιωτῶν ἡσθι, mores 2, 6, 1. animi, cupiditates, sq. ἐπιθυμίαν. - per acc. ellipt. τὸ ἡ. - χρηστὸς ὦν, ingenio placido 3, 3, 5, 3, 5, 5. τὸ ἡ. ἀπλούσεως, moribus 7, 10, 7. - in opp. φύσει ἦν τὸ ἡ., ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, mor. 7, 1, 4. - †† μὴ πως τὸ ἡ. διαφθαρείη, ne bona indoles corrumpere iur 6, 1, 12. qui Bg. videatur supplevisse gen. persf. αὐτοῦ, ut ἡ. sit nominat., cum esse queat acc. ellipt., expleto ad v. δ. nominat. pron. αὐτὸς f. αὐτὸ, τὸ μειράκι. - οἱ δὲ - τὰ ἡσθι διαφθείροντο, illi bonam indol. perdebant 3, 10, 4. indole, animo corrumpebantur.
- ἡκιστα, c. neg. οὐχ ἡ. 1, 1, 1. non minimum f. non minime, i. maxime, per ellips. κατὰ μέρος, non secundum minimas partes f. non ex minima parte, i. maxima ex parte.
- ἡκω, de persf. physf., absf. ἡκειν κελεύει, venire 1, 9, 20, 2, 1, 14. ut adessent 3, 8, 19. - c. adv. ἡ. τὴν ταχίστην, adit 3, 12, 14. c. nominat. modi aliquo, tum subst. ἡ. ἐκδικος τοῦ λ. se venisset ultorem 2, 14, 6. - tum verbi f. particip. ἡκε τὴν ἀρχὴν ἀνοούμενος, venit ad imperium emendum 2, 6, 12. p. supino. † ἀγχιελοι ἡκον, κηρύττοντες, venerunt 1, 7, 2, 6, 5, 14. † simul c. dat. persf. ἡκω σοὶ φονεύς, λ. venio tibi interfector 3, 12, 4. -

†† σοι ταῦτα δηλώσω ἡ. tibi ut haec indicarem, veni ib. 6. — ἡσμέν σοι τὴν βασιλείαν ἐγχειριοῦντες, nos adsumus tibi impērium tradituri 2, 1, 20. quibus duob. locis ambigue locatus est dat. pron., ut possit referri etiam tantum ad particip. - c. praep. ἡνεν εἰς Ἰλιον, venit ad 4, 8, 9. - ἐπὶ Θένω ἡνεν, venisse 2, 1, 15. - simul c. casu temp. ἡνεις πρὸς βασιλέας ἐστέρας; venisti 3, 12, 23. - † trop. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἡκει κινδύνου, in quam magnam venisset discri-men ib. 11.

ἡλικία, physf. de re, c. adi. ἀκμάζουσα, aetas 6, 1, 11. - ἐν ἡλικίαις διαφέρεις, in aetate 1, 1, 10. †† οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἡ. λ. 8, 4, 21. 8, 6, 17. quibus locis duob. p. concreto, et p. persf., constitutis in aetate quadam. - c. subst. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λ. 1, 7, 8, 5, 3, 14. 6, 3, 2. † οὐδέ τις ἦν φειδῶ ἡλικίας, οὔτε μέχει νηπίων 4, 6, 1. ubi iterum p. concr. - † in opp. πῶς ἡλικίας ἔχοι καὶ μεγέθους σώματος, qua aetate sit 4, 9, 9. ἡλικίας καὶ ἀξιωματος αἰεὶδῶς ἔχων 7, 3, 7. μεγέθει ἀξιωματος καὶ ἡλικίας σεμνότητι πρ. 2, 1, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιωματι πρηνέων 7, 10, 6. ἡλικία σεμνότητος καὶ βίῳ σωφρον. 6, 1, 3. 1. q. deinde per acc. ellipt. †† τὰ πρῶτα τῆς ἡ. 3, 10, 11. - c. solo v. τῆς ἡ. προχωρούσης 6, 1, 14. - †† c. adi. et acc. ellipt. οἱ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate proveciores 1, 1, 9. ἀνδρα, τὴν ἡ. σεμνόν 2, 2, 16. ἡν - τὴν ἡ. - προβεβηκώς 2, 7, 8. - τὴν ἡ. - ἀκμάζοντας 2, 15, 7. v. ἀκμ. - ἡν τ. ἡ. ἀκμαίος 5, 3, 13. v. ἀκμ. - ἡν νέος τ. ἡ. tenera aetate 5, 5, 1. - c. gen. persf. τὸν παῖδα τῆς μεираκίων ἡ. ἐπιβαίνειν λ. 1, 3, 2. 14. 1, 4, 8. 1, 8, 2. τοὺς παῖδας, εἰς ἡ. ἐφῆβων - τελούτας 3, 10, 1. † simul c. adi. χρόνος, πᾶσαν ἡλ. ἀνθρώπων ὑπερβαίνων 3, 8, 20. † δύναμιν, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσιν, iuvenili aetate 7, 9, 7. - Peculiari notionē, τὸ βάρβαρον, τῆς ἡ. καταφρονῆσαν, aetatem nostram 1, 5, 26. sc. τῆς ἐμῆς f. ἡμετέρας, teneram, iuvenilem aetatem; qua de et in his, - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡ. κολακευ. aet. 3, 10, 7. διὰ τὴν ἡ. λ. 7, 10, 16. - contra de senili, δι' ἡλ. per aet. 7, 11, 3. senectutem. - c. adiuncto definiente, γηραιὸν ὄντα -, καὶ ὕφ' ἡλικίας τετραχωμένον, aet. 1, 3, 1. ad quam not. referas et superiora 2, 1, 20. 7, 10, 6. 7, 3, 7. 6, 1, 3.

ἡλικιώτης, ph. de persf. in opp. τῶν πρεσβυτέρων - τοὺς ἡλικιώτας, aequales 1, 5, 11.

ἡλιος, physf. ὁμοῦ με εἶδεν ἀνθρώπων καὶ βασιλέα, sol. 1, 5, 15. simulac vidi solis lucem et editus sum in lucem, ut homo: etiam impetrator fui, f. simul homo natus sum et imp. τὸ ὑπεράλλον τοῦ ἡλίου πῦρ λ. 3, 9, 11. ἀμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι 3, 4, 8. v. ἀν. † εἰ ποτε φοιτῇ δι' ἡλίου, in sole 1, 7, 9. in solis lumine et radiis, per terram diffusis, per solis radios. † ἔμβρων καὶ ἡλίου ἡρείχοντο, solem 8, 5, 9. solis ardorem. - † trop. de persf. f. deo, Ἰθαλμα, εἰκόνα φέρων ἡλίου 1. 15, 19, 5, 3, 11. † γάμον ἡλίου καὶ σελήνης 5, 6, 11. † ἱέρωντο αὐτοῖς θεῶ ἡλίῳ 5, 5, 8. † ἀσπασάμενοι τὸν ἡλίον οἱ βάρβαροι 4, 15, 2. Parthi.

Ἡμάς, urbis nomen, Ἡμᾶν, Enam 8, 1, 7. Aliis Ἡμῶνα, Lat. Emōna f. Hemona; re f. lemona.

ἡμεδαπός, trop. de re f. lemo, in opp., ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, (sc. γῇ f. χώρα,) καὶ ἐν βαρβάροις, in postra ditione 1, 1, 5.

ἡμέρα, physf., de parte, per praep. πρὸ ἡμέρας ἀναεχωρήσσαν, priusquam lucesceret, 7, 6, 17. - simul in opp. ἐτι νυκτὸς οὐσης, - πρὸ ἡ. προΐναι, ante lucem ib. 16. 2, 2, 3. c. v. simul, ἡμέρας καὶ ταλαβούσης, die consecuta 2, 3, 5. opp. 9. 1. νύκτωρ. - ἡμέρας ἀκμ.

- μαζούσης ἢ. ipso mer. 7, 5, 2. - de toto, abf. καθίζονται ἐπὶ πλεί-
 ζον τῆς ἢ. magnam partem diei 4, 2, 5, 6, 1, 13. - per praep.
 ei c. adi. εἰς ῥῆτὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. περὶ με-
 σὴν ἢ. 8, 5, 22. circa meridiem. ἢ - πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν λ. pau-
 cis ante diebus 4, 13, 3. - simul in opp. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν,
 interdiu 1, 13, 15, 7, 3, 9, 8, 2, 13, die 5, 4, 15. †† c. adi.
 ἐκάστης ἢ. ἢν ἰδεῖν λ. quotidie 7, 3, 6, 8, 4, 19. συνέβαινε - ἐκεί-
 νης τῆς ἢ., ἥς ταῦτα ἐπράττετο. illo die 7, 5, 5. ἱκανῶν ἡμερῶν -
 τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, multis diebus 1, 14, 9. ἐπτά ἢ. λ. septem
 diebus 4, 2, 7. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. - ἢ. τινῶν, per aliquot dies
 7, 6, 1. ὀλίγων ἢ. ἐνδ. ἐν τῇ Α. paucos dies 3, 7, 19. δύο - ἢ
 τριῶν ἢ. λ. biduum aut triduum 8, 4, 8. - ἐμείναν ἡμέρας δύο
 ἀβασίλευται, biduo 4, 14, 1. - simul in opp. ἐκείνης τῆς ἢ. λ. —
 τῆς νυκτὸς δὲ διαδραμούσης. illo quidem die 6, 9, 3. - πρώτης -
 καὶ δευτέρας πάσης ἢ. - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ λ. primo ac secundo
 die toto 4, 15, 10. - †† πρώτης - κ. δευτ. ἢ. λ. - τῇ δὲ τρίτῃ
 τῶν ἢ. primo et sec. die 8, 7, 7. - πρ. κ. δ. ἢ. - τῆς τρίτης
 ἢ. λ. primo et sec. d. 7, 8, 2, 5. m. - τῶν μὲν - πρώτων ἢ. —
 χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis quidem dieb. 8, 5, 1. † μιᾶς
 ἢ. - ἐτσίον λ. uno die 4, 4, 18. † νυκτὸς καὶ ἢ. ἐπιβύσας μιᾶς,
 cum noctem et diem supervixisset unum 1, 4, 18. cum adhuc
 vixisset una nocte ac die; qui erant tres temporis ap. Gr. casus,
 gen. dat. et acc., per ellips. alicuius praep., v. c. ἐκ, ἐν, διὰ λ.
 ἀνὰ, rel. - †† c. subst. οὐδ' εἰπεῖν ἐς - τῆς ἢ. ἐκείνης τὴν ἑορ-
 τὴν, diei illius 8, 6, 16. †† simul c. adi. αἱ μὴ πολλῶν ἢ.
 ὁδὸν ἀπεῖχον λ. haud multorum die. itinere 3, 9, 15. τριῶν
 ἢ. αἰτήσαντες ἀνεσιν, trium dier. 7, 4, 6. - c. verbis, ὠρισμένης
 ἢ. statō die 1, 10, 11. καταλαβούσης τῆς ὥρ. ἢ. 6, 4, 3. - νέου
 ἔτους τῆς ἐπιούσης - ἢ. secunda die 1, 16, 1. - simul c. adi. μιᾶς
 καὶ δευτέρας ἢ. διαδραμούσης 2, 6, 5. †† τῆς ἢ. ἐκείνης ἐν ἀνέσει
 τοῦ πολέμου οὗσης 8, 5, 19. v. ἀνέστ. - ὀλίγων διελεύσων ἢ. 1, 5, 1.
 δύο ἢ τριῶν ἢ. παραδραμουσῶν, biduo aut triduo 2, 12, 7. ††
 simul in opp. μιᾶς ἢ. ἀναπαυσάμενοι, λοιποῦ λ. cum unum diem
 requievissent 8, 4, 17. †† μιᾶς ἢ. διαλιπὼν, τῆς ὁδοῦ εἶχετο, uno
 die intersecto 7, 8, 22. ††† c. gen. rei, ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς
 θεᾶς ἡμέραι, spectaculorum dies 1, 15, 5.
- ἡμέριος, phys. de re, c. subst. ἀστέρας ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, stel-
 lae per diem perpetuo conspici. 1, 14, 1. p. δι' ἡμέρας et p. adv.
 Lat. interdiu, propr. diurnae.
- ἡμερος, mor. de re, Masc. c. subst. fem. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἢ Φήμη
 λ. placidi principatus 2, 4, 4. opp. ὁ. pr. ὡμῆς τυραννίδος. cum
 adiuncto et adv. in opp. ἐκ πραείας καὶ πάνυ ἢ. βασιλείας εἰς τυ-
 ραννίδος ὡμότητα λ. ex mansuetio imperio 7, 1, 3. Neutr. cum
 adiuncto, ἡσος πρᾶον καὶ ἡμερον, mansuetus animus 6, 1, 14. πρ.
 κ. ἢ. ἡσος, placidam indolem 2, 4, 2. - c. artic. pro subst. cum
 gen. rei, τὸ πρᾶον καὶ ἡμερον τῆς ἀρχῆς, placidum imper. ib. 9.
 (i. q. ante ib. 4. pro adi. et subst.) τῷ εὐτάτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς
 βασιλείας λ. placido imper. ib. 7. i. q. ante 7, 1, 3. sed cum
 solo artic. in opp. τὰ ἀνειμένα ὡς ἡμέρα δι' ἡδονῆς ἔχουσι, tan-
 quam mitia 7, 8, 15. † de animal. ζῶα πάντα, ὅσα ἡμέρα, ὅσα
 ἀτίθασσα, bestias cicures et non cic. 5, 6, 21.
- ἡμέτερος, de re, propr. de pluribus, c. subst. Masc. τοῖς ἡμέτεροις
 ποτὶν λ. ad nostros pedes 7, 8, 18. Fem. τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς
 κτήματα, nostras provincias 6, 3, 10. nostri imperii possessiones;
 ubi fortassis improp., de uno, p. ἐμῇς, ut in locis his, δῶματα
 τῆς ἢ. ἐξουσίας, nostrae potestatis 2, 13, 10. ii. Neutr. τὸ ἡμέ-

- περὸν ὄνομα, nostrum nomen 2, 10, 16. p. ἐμόν. †† τῇ τῶν ἑμ-
τέρων ἀνδρείᾳ ὅπλων, nostrorum armorum ib. 18. ubi Bg. leg.
ἡμ. sed ἐν τοῖς ἡμετέροις σέρνοις λ. in vestris pectoribus 4, 14,
10. contra leg. ὅμ.
- ἡμίγυμνος, phys. de persf. ἡμίγυμνος αὐτῷ ἐκκερμῆς πήρα (ἦν), semi-
nudo 1, 9, 7. de Stoico, dextrum humerum et pectus et collum
habente nudum.
- ἡμιθνής, phys. de persf. πολλοὶ καὶ ἡμιθνήτες εἰλκυσθησαν, semimor-
tui 4, 9, 15.
- ἡμισυς, phys. c. gen. rei, προστίθῃσι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελου-
μένου ἡμισυ, dimidium 4, 4, 17.
- ἡμίτομος, phys. de re, c. subst. fem. ὅψις ἡμιτόμος, facies dividuas
4, 8, 4. semisectas, v. ὅψ.
- ἦν, (i. q. ὅν supra,) c. coni. ἦν δὲ λ. si 4, 15, 9. in med. orat.
ἐφ' οἷς ἦν λ. 7, 5, 16. ἦν μὴ λ. nisi 1, 4, 12. - c. optat. in med.
or. ἐπὶ - ἦν τις λ. si 2, 13, 14.
- ἡνία, phys. τὰς ἡνίας κατεῖχεν, habenas 5, 6, 16.
- ἡνιοχεία, phys. per praep. διὰ ἡνιοχείας τὸν δῆμον εὐθραίνειν, auri-
gationibus 5, 6, 14. per ludos curules. de Heliog. - absf. ὑπὸ
σπουδῆς ἡνιοχείας λ. studio aurigationis 3, 10, 4. de Severi filiis.
ἡνιοχείαις σχολάζων, aurigationibus 4, 11, 15. Caracall. προσέχον-
τος 6, 7, 24. Alexandr. Sev. - γυμνάσια τοῦ σώματος ποιοῦμενος
ἡνιοχείας 4, 7, 2. v. γυμν. †† alio sensu c. gen. rei f. instrum.
ἀρμάτων ἡνιοχείας ἐπαιδεύετο, in aurigando instituebatur (Com-
modus) 1, 13, 17. curruum agitationem, gubernationem, mode-
rationem docebatur.
- ἡνιοχεῖν, phys. de persf. absf. ἐβλέπετο πολλόνκις ἡνιοχῶν, aurigans
(Heliog.) 5, 6, 23. ὡς ἡνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti
scil. deo ib. 16.
- ἡνίοχος, phys. de persf., imperatore quidem Rom. ἤδη σκευὴν ἡνιό-
χου ἀνελήφοτι, aurigae 4, 12, 11. Caracall. - sed de persf. vul-
gari, tamen per ludos curules, ἀπέσκωψέ τι τὸ πλήθος εἰς τὸν ἡνιό-
χον, περὶ ὃν ἐκεῖνος ἐσπουδάνει, in aurigam 4, 6, 10. τοὺς καινῶς
τὸν ἡ. ἐιπόντας ib. 11. c. adiuncto, ἀθλήται καὶ ἡνίοχοι, aurigae
ib. 4. ἡνίοχοις καὶ κυρωδοῖς λ. 5, 7, 14.
- ἡπατοσκοπία, phys. c. adiuncto, πολλῶν -, περὶ θυτικήν τε καὶ ἡπα-
τοσκοπίαν ἐμπεύρων, extispicii 8, 3, 17. extispicinae; notione am-
pliori, inspectio extorum, propr. hepatis.
- ἡπειρος, phys. de re f. loco, universe, in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου -
τὰ τε ἀπὸ θαλάττης λ. copiam rerum e continenti 8, 2, 7. sc.
χρήματα et γενόμενα, res, e continenti natas. sed sensu prae-
cipuo, de Asia, in opp. εὐρωπῇ, ὅσα τὴν ἀντικειμένην ἡπειρον τῇ Εὐ-
ρώπῃ κατοικεῖ, adversam Europae continentem 2, 8, 12. 2, 14,
14. 6, 2, 4. † τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην -, τὴν δὲ ἀντικ. ἡ. Ἀσίαν
τὴν καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. †† τὰς ἡπείρους διηγεῖσθαι λ.
has continentes ib. 12. Europ. et As. - τὰς ἡ. τὸ Πόντιον ρεῖθρον
διαίρει, continentes utrasque ib. 17.
- ἡπειρώτης, phys. de persf. universe, τὰ ἀπὸ θαλάττης, τοῖς ἡπειρώ-
ταις ἀναγκαῖα, continentem incolentibus 8, 2, 7.
- ἡπιος, de persf. mor. ἡπιον ἀρχοντα, clementem 2, 4, 1. πατέρα ἡ.
parente miti 2, 6, 3.
- ἡπίως, mor. ἀρχοντος ἀπάσι, clementer 2, 7, 14.
- ἡρ, (i. q. ἑαρ) phys. ἡρος ἀρχῇ, veris 1, 10, 11.
- Ἡρακλῆς, Hercules, Ἡρακλῆα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι 1, 14, 15
Commodus, (it. 1, 15, 18.) - sed c. adi. ἀνδρείοτατον ib. 17.

ἡρέμα, trop. πῶς αὐτὸς ὑπήγετο, sensus 3, 12, 21.

ἡρεμαίως, phys. βαδίζων πλέον τοῦ δευτοῦ ἡρ. incedens magis, quam decebat, lento gradu (Macrinus) 5, 2, 7.

Ἡριδανός, fluv. Ital. ὑπὸ Ἡριδανοῦ ποταμοῦ, ab Eridano fl. 8, 7, 1. postea Pado.

ἥρως, univ. in opp. θείων - καὶ ἡρώων τιμὰς, heroum 7, 3, 13. semideorum, ut ei - ἡρώων ἰσχύον μιμούμενος (Commodus) 1, 14, 16 de Hercule potissimum. - Sed alio sensu, p. bello fortissimus, belli dux egregius, τὴν τοῦ ἡρώος μνήμην 4, 8, 17. Alexandri Maced. e §. pr. - it. 4, 9, 8. e. - cum adi. Ἀλέξανδρον καὶ Ἀχιλλεῖα, γενναϊστάτους καὶ μεγίστους ἥρώας ib. 5.

ἡσυχάζειν, neutr. de pers. de iis, qui non movent bella et arma, aut non in bellum exeunt, abf. ὑπὲρ τοῦ τὰ βαρβαρα ἡσυχάζειν εἶναι. ut quiescant 3, 7, 15. † ἡσυχάζειν, quiescebat 3, 9, 17. i. q. pr. εἰρήνην ἄγων. ἔχοντες αὐτὸν, - ἡσυχάζον, quiescebant 8, 8, 18. Praetoriani, non iterum e castris erumpébant. οἱ ἐσατιῶνται, ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, quietum esse 2, 6, 6. a tumultu; ubi sq. quoddam adiunctum et expl. μήδε λ. 7 ut in his, - ὁ Περσῶν βασιλεὺς - οὐκ ἡσυχάζει, οὐδ' - μένει, minime quiescere 6, 2, 3. πείσειν ἢ φοβήσιν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, ad quiescendum ib. 12. sq. §. ὁ δὲ - ἐνέκαιοτο λ. - εἰ ἐνοχλοῖεν καὶ μὴ ἡσυχάζειν, non quiescant 6, 6, 7. † τῆς μὲν πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἔδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, quietus 7, 8, 2. c. adiunctis al. simul, ut c. adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσοποταμίαν κατατρέχοντες. νῦν ἡσυχάζουσι, quiescant 7, 8, 8. c. calu temporis, εἰπὼν τριῶν ἡσυχάσαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, quieverunt 6, 6, 11. † c. praep. πονηρῶν ἀνθρώπων, δι' εὐλείβειαν ἡσυχάζόντων, quiescentibus 5, 2, 5. a furtis, caedibus, calumniis fortibus. — Alio sensu, extra bellum, a) nihil agere, c. adiuncto, σὶ. αὐτὸν διατρέβειν ἡσυχάζοντα, δεδωκότα λ. requiescens 7, 5, 5. b) dormire, c. adv. ἐπ' ὀλίγον ἡσίχασε, quiescit 1, 17, 23. i. q. ἀνεπαύσατο §. 20. c) ore vel corpore toto, filere, tacere, vel non motum aut strepitum facere, c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κατασιγάσας, ἡσυχάζειν τε προστάξας, quiescere 7, 5, 10. ὁ δῆμος - ἐπὶ ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, tacitus 8, 3, 7. † trop. de re, cum adiuncto, τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα ἡσυχάσας, res Persarum, pace compositas, hos in quiete contenturas 6; 7, 1. qui Bg., suppleto pron. acc. αὐτοὺς, e pr. Πέρσ., ceperit v. ἡσ. notione act., in hanc sententiam, pacem initam a Persis et Romanis effecturam esse, ut Persae quiescant, nec bellum incipiant iterum nunc statim; pro vulg. lect., resolvendo particip. per copulam, res Persarum pacatas esse et quiescere, i. ipsos Persas pacatos esse et quieturos nunc saltem.

ἡσυχῇ, phys. τοῦ σίμμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, paululum 1, 4, 1. p. adv., propr. quiete, deinde p. sensum, leniter, propr. abl. e sublt. ἡσυχῇ, i. q. sq. mox

ἡσυχία, phys. abf. ἡσυχίας οὐσης, cum esset solitudo 7, 6, 18. quies, nullus strepitus ac tumultus. - c. adi. ἡσυχίαν εἶναι πολλὴν ἀνὰ τὰ βασίλεια κλεῦσας, silentium 3, 12, 13. † ἡσυχίαν δὲ παρεσκεύαζον αὐτῷ, quietem 1, 17, 21. Commodus, post venenum datum, i. somnium, vel silentium et vacationem a strepitu. — Alio sensu, per praep. σὺ μὲν, - μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, degens in otio 1, 13, 3. vacuitate a laboribus et negotiis publ., de Comm. cf. 1, 12, 11. e. 1, 11, 15. m. Rursus alio sensu, πάντων ἐν ἡ.

διατριβόντων, in otio 2, 5, 3. tranquillitate, pace, libertate et absentia belli, seditionis, turbarum.

ἦτοι, in opp. ἐν τῇ πόλει ἢ ἀγροῖς 8, 1, 9. propr. aut vero, vulgo i. q. primum ἦ.

ἦττα, sensu milit. γενομένης τῆς ἡττης κατὰ τὴν Κυζικόν, clade 3, 2,

11. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἦτταν ἡγεῖτο (ὁ στρατός,) id cladem putabat 3, 9, 13.

ἡττᾶσθαι, pass. de perf. in bello, ab hoste, abs. εἰ ἡττηθεῖν, victi forent 5, 4, 10. c. adiuncto, ex abl. modi, οἱ ὄχλοι, ταῖς συ-

σαδὸν μάχαις ἡττώμενοι, plebs, cominus pugnando inferior 7, 12, 11. - it. ex particip. modi et formula adv. ellipt. tum ab init.

e formula modi i. praep. et pron. ἐν οἷς ἀνδρείως παραταξάμενοι, (κατ') οὐδὲν τι ἡττήμεθα, nullam cladem accepimus 5, 1, 6, 10. - it. c. adv. solo, οὐ γὰρ ἀνάνδρως ἡττήθησαν, victi sunt 6,

8, 10. † forsan c. praep. simul, ἐκεῖ Φασὶ Δαρείον - ἡττηθῆναι τε καὶ ἀλῶναι ὑπὸ τῶν λ. fuisse victum 3, 4, 5. † extra bellum,

tum ab inimico, in opp. τὸ μὲν ἡττηθέν -, τὸ δὲ νικῆσαν λ. victa pars 4, 5, 4. sc. μέρος, Neutr. c. artic., abstr. p. concr. et p. ὁ

ἡττηθείς. tum in foro, ab adversario, μόνον τις κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου, εὐθέως ἡττημένος ἀπῆε, 7, 3, 5. causa cadens, condemnatus. - tum mor., a vitio, c. adv. et gen. rei,

οὐδεὶς βασιλέων οὕτω χρημάτων ἡττήθη, ita opibus subiectus fuit 3, 3, 14. succubuit cupiditati pecuniae, victus est a pecunia,

a pecuniae cupiditate et amore, amans fuit pecuniae, amavit pecuniam, avaritiae deditus, avarus fuit.

ἦττον, c. neg. et gen. perf. μηδὲν τι ἢ ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν, 1, 5, 5. cf. v. δ. plane non minus vos, quam me, moerere, p. ἢ ἐμὲ

λ. - με οὐδὲν ἢ ὑμῶν ἀγνοοῦντα, me non minus, quam vos, ignarum esse 2, 5, 12. p. ἢ ὑμᾶς. - abs. οὐδὲν ἢ μέντοι καὶ αὐτὸς

ἐβούλαττε λ. nihilo secius tamen et rel. 1, 8, 8. πλὴν οὐδὲν ἢ ἡ νόσος - ἡμασε, attamen nihilo minus 1, 12, 6. propr. (for-
san per ellipt. pr. κατὰ) est neutr. a sq. adi.

ἡττων, de perf. impropr., in arte, cum gen. perf. et abl. rei f. modi, οὐδενός ἢ. εὐσοχία, nulli secundus (Commodus) peritia

iaculandi 1, 17, 27. nullo inferior, propr. a nemine victus f. superatus, per ellipt. pr. ὑπὸ, i. q. particip. ἡττώμενος. - mor.

cum gen. rei et ablat. modi alio, ὀργῆς ἡττων ὢν φύσει, iracundiae impotens (Severus) natura 3, 6, 1. i. q. ἡττηθείς supra e

3, 8, 14. ab ira victus, irae parens f. indulgens, iracundus.

ἦχος, phys. c. gen. rei f. instrum. βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis sonum multitudinis 6, 9, 4. - simul per praep. χορεύοντα ὑπὸ παντοδαπῶν ὀργάνων ἦχῳ, ad sonitum 5, 3, 13. πρὸς

τυμπάνων ἦχους ἐσκίρτων, ad son. 4, 11, 5. - simul c. adi. ἐχόρειεν ὑπὸ παντοδατοῖς ἦχοις ὀργάνων, ad sonitus 5, 5, 17. - c. lo-

lo adi. μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, sonum 4, 8, 19.

3^a p. tē v. in hoc.

θάλαμος, phys. de certo loco, imperatoris quidem, abs. τὴν τοῦ θαλάμου ἐξουσίαν ἐγχειρισθῆναι, cubiculi 1, 12, 8. de officio cubicularii, nostr. Kammerherren. - τὸν τοῦ θ. προσεῶτα 1, 16, 12. —

τοῦ θ. φύλακι 1, 17, 12. † ἐκπέμπουσιν, ὥς δὴ τι σκῆτος τῶν ἐν.

- τοῦ θ. περιτῶν, tanquam scil. aliquid ex cubiculi supellectile supervacaneum 2, 1, 2. tanquam scil. supellectilem cubiculi aliquam illarum supervacanearum, f. aliquam supell. cubiculi supervacaneam; ubi formula e praep ἐν τ. θ. est p. gen. meo. — τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θ. quod ex cubic. exportaretur ib. 4. εἰσδραμόν εἰς τὸν θάλαμον 1, 17, 7. - c. diserto adi. καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θ. Φίλακας, vocatis imperatoris cubiculariis 3, 12, 2. imperatorii cubiculi custodes. - sed c. gen. persf. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον, in suum cubic. 5, 6, 7.
- θάλασσα et θάλαττα, Lat. aqua, opp. terrae, τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν, terrae maris que 1, 16, 7. τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην ἀρχὴν ἀνησάμενος, t. m. que 2, 10, 8. μετὰ γῆς καὶ θαλάττης λ. cum terra et mari 4, 3, 19. † c. adi. simul, μακρὰ γῆ καὶ θαλάττη πολλῇ διηρημένοι, magno terrarum maris que intervallo discreti 6, 7, 10. Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐπηήσαντο, terram ac mare 2, 11, 7. †† γῆν καὶ θάλασσαν εὐρίσκειτε ὅπως νείμεσθε, terram et mare 4, 3, 17. Sed Lat. mare, c. adi. ἀπὸ τῆς ἀριτῶς θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν βλέπευσαν διήκον, a septentrionali mari ad id, quod meridiem spectat, pertingens 2, 11, 16. τοὺς μὲν εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐξωθεῖσι, in adiacens mare 3, 4, 11. - absf. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, ad mare ib. 4. ὡς καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλείον, ἢ ὕδατος, κατὰγειν εἰς θάλασσαν, in mare ib. 10. †† per praep. et formulas al., tum in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου -, τὰ τε ἀπὸ θαλάττης λ. ab ipso mari 8, 2, 7. - tum absf. προσέδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. ex reditibus maritimis 3, 1, 11. sc. γινομένας, reditibus, qui e mari proveniunt. Ἀκυλῆα, ὥσπερ τὶ ἐμπόριον Ἰταλίας, ἐπὶ θαλάττῃ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. τὰ τεύχη, ἃ ἐπὶ τὰ εἶμασιν ἐς θάλατταν ἐκχέεται, in mare 8, 7, 1. ††† Per haec ergo ipse Herodianus aut ej. librarius duplici scriptura, in vicinia, usus, per σσ 4, 3, 17. sed per ττ ib. 19., sine Var. L. ut per σσ 3, 4, 4. 10. i. ai per ττ 1, 16, 7. 2, 10, 8. 6, 7, 10. 8, 2, 6. sq. 2, 11, 7. sed pro σσ habent Ms. ττ ib. 16. 3, 4, 10. e. contra pro ττ iidem σσ 3, 1, 11. 8, 7, 1.
- θάλλος, physf. βλαστήσας θαλλοὺς λ. ramos 7, 8, 18.
- θάλλος, physf. in opp. κρούς καὶ θάλλους καταφρονεῖν, aestum 2, 10, 10. 3, 6, 21.
- θανατηφόρος, pli. de re, c. subst. fem. διαβολὴν θανατηφόρον, mortiferam 3, 12, 7. - c. praep. τῇ καὶ αὐτοῦ θανατηφόρον (ἐπισολῇ.) in illam, quae ipsi erat pestifera 4, 12, 14. - Neutr. οὐδέ τις εἶδος τραῦμα ἄλλο, πλὴν τοῦ θανατηφόρου, letiferum 1, 15, 7. ἐπεὶ εὗρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, mortif. 1, 17, 9.
- θάνατος, physf. absf. περὶ τοῦ θανάτου Φήμην ἐγκατασπεῖραι, morte 2, 1, 6. θανάτου αἰτία 2, 2, 14. - † θανάτου καὶ κινδύνου καταφρονεῖν 3, 3, 6. - per formulas al., etiam per praep. αὐτὸν εἰς θάνατον ἤτουν, ad necem 1, 12, 11. πρὸς θάνατον ἐκδύσας λ. neci dedideris 1, 13, 6. πρὸς θ. βραδύνων λ. mort. 3, 15, 3. θάνατον ἐμμηχανάτο, necem 3, 13, 8. - c. adi. αἴτιος τοῦ τοιοῦτου θανάτου λ. mort. 2, 2, 12. †† μυρίων ἄξιοι θανάτων, mortibus 2, 13, 14. - † in opp. Φιγαῖς ἢ θανάτοις ἐξημίον, morte 7, 3, 9. - c. gen. persf. τὸν θ. ἐπιῆαι τοῦ γέροντος 3, 15, 8. ††† τοῖς θανάτου τοῦ αὐτοῦ τετραχωμένον 4, 15, 20. pro quo legi oportet ὁρῶν f. ἰδὼν f. γνοὺς δὲ τὸν στρατὸν αὐτοῦ f. αὐτοῦ τετραχωμένον, videns que exercitum suum attritum, aut tantum τοῦ τε στρατοῦ αὐτοῦ

τετραρχωμένον, et exercitu ipsi s. ipsius attrito, i. quumque exercitus ipsius attritus esset; per gen. consq. intra membra duo e nominat. particip. cf. 6, 6, 2.

θάπτειν, phys. de pers. c. acc. rei et praep. ἐκότερος παρ' ἐαυτῶ τὸ μέρος (ἐμαυτοῦ) θάπτειν, sepeliat 4, 3, 19. sepelito. †† c. acc. pers. τοῦ ἐν τῇ πόλει τελευτῶντος οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν 8, 5, 18. v. ἔχ. Pass. c. adv. ἵν', ὡς Πάτριος, ταφῇ, quo sepeliretur 4, 8, 11.

θαρράλεος, mor. Neutr. c. artic., p. substant. cum affinis adiunctis, τὸ εἰς τὰ πολυώμενα ἅμα τῷ θαρράλῳ εὐέλπι 2, 14, 3. una cum audacia, v. εὐ. abl. τὸ τοῦς ἐχλοῦντας ἀποσεύσθαι, - ἔχεις τὸ θαρράλεον, assert audaciam 6, 3, 9. - it. θαρράλεως μένειν, audacter 8, 3, 9. de milit.

θαρρῶν, mor. de pers. c. pers. dat. s. abl. οὔτε τοῖς στρατιώταις θαρρῶν, neque militibus fidens 2, 11, 12. i. q. pr. πιεῖν. - τίνι θαρρῶντες στρατῷ, quo freti exercitu 7, 8, 10. ἐθαρρῶν αὐτῷ, confidebat in illo 4, 13, 5. - sed cum rei dat. s. abl. θαρρῶν τῇ τοῦ πατρὸς - δυνάμει, fretus patris potentia 1, 9, 22. πλούτῳ λ. 2, 15, 3. τῇ τοῦ δήμου - σπουδῇ 5, 4, 22. μήτε τῇ διὰ δοράτων - θαρρῶντες μάχῃ 3, 4, 19. v. δια, - μήτε ταῖς δυσχωρίαις τε θαρρῶντων, ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. θαρρῶντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς - λόγοις, freti sororis verbis 1, 13, 7. - c. coni. θαρρῶντες, ὡς - καρπύσσονται, freti, ut fruuntur 1, 1, 2. - c. inf. μηδὲ τι περὶ τῆς - βουλεύσασθαι ἐθαρρῶσαν, ausi sunt 2, 10, 13. i. q. pr. ἐτόλμῃσαν. - τῶν σὺν αὐτῷ στρατιωτῶν θαρρῶντων - ἐξελεῖν, audentibus 5, 4, 9. †† abl. θαρρῶντας, - εἰς τὴν σύγκλητον κατήλθῃ, fiducia sumpta, 4, 5, 1. †† trop. de re, προεπειν θαρρῶντι τῷ προσώπῳ, constanti vultu 2, 1, 15. fiduciae pleno, fidenti, confidenti, nullum timorem et tristitiam prodentis, sed et fiduciam ac tranquillitatem.

θαρσεῖν, mor. de pers. c. rei dat. s. abl. ἐθαρσεῖ αὐτῶν τῇ εὐνοίᾳ, confidebat eorum benevolentiae 8, 7, 21.

θάσος, mor. de pers. et milit. ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, audaciam 1, 6, 15. bellandi cupiditatem et fiduciam. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πείραν καὶ θ. ὁμοῦ προλαμβάνοντες, audac. 8, 5, 3. — sed univ. de Pertinace, c. adiuncto et praep. ἄλλῳ μὲν αὖ τῳ θ. καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν, εἰς τὸ - δεῖσθαι λ. fiduciam 2, 3, 12.

θαρύνεσθαι, mor. de pers. med. s. pass. c. praep. in opp. τὸ βαρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα - θαρύνεται, - οὐκ ἐφ' ὁμοίως ἀντέχει, barbari adversus cedentes fiunt audaces 6, 3, 13. propr. fiduciam s. audaciam, animum addere sibi s. sumere sibi.

θάτερος, Neutr. de re, c. subst. in opp. ἐπὶ μὲν θάτερου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ λ. in altera quidem parte 4, 2, 9. post relat. ἐκατέρωθεν. † sine subst. τὸ μὲν ἕτερον μέρος -, ἐπὶ θάτερα δὲ λ. ex altera autem parte 3, 3, 2. sc. μέρος. † c. artic. masc. ἐπιθέρων τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνδράποισι Φιλίαν, τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα γνάστιν Ἀλβίνον, citerioribus autem 3, 8, 13. sc. οἷσι s. ζῴσι s. κατοικοῦσι, iis vero, qui erant ab altera parte, s. in partibus alteris, in Europae terris, Europaeis, Septentrionalibus, Britannis, cf. 3, 7, 16. e. s. senatoribus, qui ex his terris Romae versabantur, senatoribus Europaeis, cf. 4, 3, 14. ††† οὐ θάτερων ῥαθία ἦν ἡ τροπή, neutrorum 3, 7, 7. pro quo et si Var. L. in Mss. est οὐδετέρων et οὐδ' ἐτέρων, tamen tolerabitur vulg., sumendo, quod ignorat L. Ern., non item Stip. Th., fuisse olim in usu

sexum masc. *θάτερος*, et esse adi. trium sexuum, ut apparet quodque e fem. *θατέρα*, quo de in N.

θάπτον, ph. de re f. tempore, abf. *ὡς ἂν θ. αὐτοῦ ἀπαλλαγείη*, citius 3, 15, 4. - c. gen. rei, *παντός λόγου καὶ ἐλπίδος θ. διαπλευσας* λ. omni spe et sermone celerius 3, 14, 7. - sq. particula comparat. *θ. διεφθάρησαν*, ἢ εἶλον πόλιν, prius perituros fuisse, quam cepissent urbem, 8, 6, 7.

θαύμα, propr. mor. de affectu, abf. ἡ *Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἤνευξεν καὶ θαύματος ἄξια*, admiratione digna 1, 1, 8, 4, 7, 14. - † in opp. *οὐ θαύμ.*, ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἄξια 7, 8, 6. c. adiuncto, *αὐτὸν διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε*, in hon. et admirat. habuistis 2, 2, 17. admirati estis. † itop. de re, c. gen. rei, *ὕλης ἢ τέχνης θαύματα τῆς θεοῦ προπομπεῖ*, naturae (materiae) et artibus miracula 1, 10, 11. res admirandae f. magni faciendae ob materiam et artem praestantem.

θαυμάζειν, mor. de pers. c. conī. *μὴ θαυμάζετῃ*, si λ. nolite mirari, si 7, 8, 14. p. Lat. quod. - c. acc. rei, *θαυμάζειν ἐπὶ τὴν τέχνην τῶν λ.* admirari 3, 1, 15. *τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ - ἐθαύμασαν*, admirati sunt 1, 11, 13. - simul c. praep. in opp. *τότε εἶδομεν. ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν*, mirabamur 1, 15, 9. - c. acc. pers. *θαυμάζοντας τὸν παῖδα*, admirantibus 5, 3, 18. †† c. acc. particip. p. inf. *ἐθαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα*, mirabar, in me Commodum cessare, 2, 1, 16. †† post nominat. particip. *αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα, ἐθαύμαζον*, admirabantur 2, 12, 4. -- Pass. de re, abf. *ἐπιείκεια* -, ἅμα τῷ θαυμάζεσθαι, λ. clementia - simul et admirationi sunt 5, 1, 12. p. 17. fere i. q. pr. *ἐπαινέται*. †† τὰ θαυμαζόμενα ὑφάσματα, admirandas telas 4, 10, 9. admirabiles, egregias, sq. iterum syn. *ἐπαινούμενα*. - simul cum praep. *πάντα ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο*, omnia in illo (Severo) erant admiranda 2, 14, 3. admirabilia, mirabilia; ut huius verbi pass. reddatur a) sic per v. subst. et affine adi. f. particip. fut. b) admirationi erant, per v. subst. et dat. affinis subst. c) admiratione digna erant, per v. subst. et adi. dign. c. abl. affinis subst. -- d) alibi aliter etiam, ut in admiratione esse, per v. subst. et praep. c. affini subst. - tum per breviorē formulam, *magnum fieri* f. aestimari, it. affici honore f. admiratione, tum per singula v., ut *coli*, it. *suspici*; tenentibus nostratibus quidem etiam pass. *beiwundern* werden. †† de pers. c. particula modi et nominat. adi. *ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο*, ut vir fortis admirationi erat 4, 7, 13.

θαυμαστός, pass. mor. de re, Neutr. c. neg. et inf. *ἄχθεσθαι μὲν ὑμᾶς λ.*, θαυμαστὸν οὐδὲν (ἐστὶ) mirum non est 1, 4, 2. minime mirandum 4, 14, 8. c. subst. *θαυμαστὰ ἔργα*, admirandos conatus 2, 4, 11. *κτήματα*, egregiis possessionibus 7, 12, 13.

θέα, physf., non tam spectandi actus, quam tempus et res spectandae, abf. *ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι*, spectaculorum 1, 15, 5. *θέας αὐτοῖς - ἐπιτελῶν*, sp. 2, 7, 16. †† δημοσίᾳ θέας (ἐπέταλεν f. ἐπέτειλεν.) 1, 15, 1. - c. adiuncto, *θέαις καὶ χοροῖς σχολάζειν*, sp. 1, 9, 8 2, 8, 16. *θέας καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε* 3, 10, 3. i. - c. artic. *πάντων περὶ τὴν πανηγύριν καὶ τὰς σχολ.* 8, 8, 5. praeced. *ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλ.* c. adi. *θέας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς - ἐπετέλει* 3, 8, 15. 5, 5, 15. † *θέας τελέσας ἐπινίκιους*, ludis celebratis pro victoria 3, 10, 3. (i. q. *ἐπέτελεσε* - *ἐπινίκιον ἀγῶνα*, celebrav. ludos p. vict. 3, 8, 16.) † c. gen. pers. *ὀρχησῶν θέαις σχολάζων*, saltatoribus spectandis vacanti

5, 2, 9. saltatorum spectaculis, i. spectaculis, ubi prodeunt et agunt pantomimi, per totam fabulam, aut saltatores tantum, finito dramate. †† c. gen. affinis rei s. perf. et simul c. affini v., εἶδομεν - καὶ θεάς τινῶν παντοδαπῶν θεαμάτων ἐν πᾶσι θεαῖς τοῖς ἑμοῖς, spectacula quorundam omnis generis ludorum 3, 8, 17. ubi θεάς ceperim p. toto, sed θεαμ. p. parte et rebus, ad spectandum propositis, potius, quam de perf.

θεάμα, (praeter locum praeced.) ph., extra theatrum, de re, cum adi. τῇ κεφαλῇ, δέρεσι - ἐγκαταπέψας, ἐκτέτακται τερπνὸν καὶ ποσειδὸν τῷ δήμῳ 9. Spectaculum 1, 15, 9. it. de perf. in theatro, Νέρωνι. δὲ ταρσέχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλασεν 9. 1, 3, 9. — it. de Comm. c. affini v., ἐπεὶ - γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθόν, τότε σκυθρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος 9., τὸν Ῥωμαίων βασιλέα 1, 15, 15. † de aliis perf., an rebus, ambig. abf. ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐναντία ἐστουδάζον, spect. 4, 4, 2. Severi filii, it. τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς 5, 10, 4. 3, 15, 3. 5, 14, 1. it. in opp. ἢ περὶ τὰ 9. αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδῇ 3, 10, 6. — sed c. adi. simul, θεάματα καὶ ἀκουσμάτων τερπνὰ διηγούμενοι, quae visu ac auditu iucunda ibi essent, enarrantes (Commodo servi) 1, 6, 3. — διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείων τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾤετο (Heliog.) 5, 6, 14. — † c. gen. rei, θεάματα μουσικῆς καὶ ἰσχύος πάντα ἀσφριζέται, spectacula rei musicae et roboris omnia congregantur 1, 9, 4. ††† de perf. potius, πᾶν, ὃ περ ἐκείνος (Geta) δι' ἡδονῆς ἔσχε θεάμα ἢ ἀκουσμα, δι᾽ ἐκείνου, quidquid illi iucundum fuisset sive auditu, s. adspectu, profligabatur 4, 6, 4. post al. perf. athletas, actores omnis rei musicae ac saltatores, Getae caros.

θεᾶσαι, med. de perf. phys., in theatro, c. acc. rei, ἵπποδρομίαν εἶθετο, ludos Circenses spectabat (Caracall.) 4, 8, 10. † c. v. v. affinib. simul, θεάσασθαι, ἃ μὴτε εἶδον, μὴτε ὄψονται, ut spectarent, quae nec vidissent, nec visuri essent 3, 8, 19. in lud. secularib. — extra theatrum, c. acc. perf. τοιοῦτον θεασάμενοι τὸν βασιλέα, conspicati 1, 7, 11. θεασάμενοι τὸν βασ. visuri ib. 4. — cum accus. particip. p. inf. θεασάμενος σφατιώτας ἐφεστώτας, ubi vidit milites adhaere 2, 1, 13. †† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεσφραμμένους (ἀπέρχ.) conspicati eos aversos 7, 11, 13. — cum acc. rei, τοῦτο θεασάμενοι ib. 9. — c. affini v. simul, θεασάμενοι (ταῦτα,) ἃ μὴ πρότερον μὴτε ἐώρακεσαν, μὴτε ἠκηκούσαν, spectaturi, quae prius nec viderant rel. 15, 15, 2. in ludis venatoris Commodi. — simul c. praep. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσονται, ut ex tuto loco, quae gererentur, (pugnam) spectarent 3, 4, 11.

σατῆς, phys. de perf. in ludis, ὁ βασιλεὺς γίγνεται, spectator 1, 9, 5.

εἶστρον, phys. de loco, propr. πληρωθέντος τοῦ θεάτρου, cum completum esset theatrum 1, 9, 6. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου καθῆζε ἐν τοῖς θεάτροις 1, 8, 8. 1, 12, 11. γρήματα, θεάτροις ἀνακείμενα 7, 3, 13. — c. adi. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ σκηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεατρον μεταγαγῆναι λ. 5, 7, 12. — c. adiuncto, θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρέσθαι τὸ Βουζάντιον 3, 6, 19. ἵπποδρόμους κατασκευάσας καὶ θεάτρα 5, 6, 14. — c. gen. perf. δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμαίων θεατρῷ ὀρχηστᾶμενον 5, 7, 12. — impröpr. πεδίον, ᾧ περιέκειται λόφος εἰς θεάτρον σχῆμα 3, 4, 4. περιεσκήκει πᾶσα ἡ συγκύλητος — ἐν θεάτρῳ σχήματι 5, 5, 19. in loco utr. p. amphitheatro.

ιον, subst. phys. κινῶντες θεῖψ καὶ ἀσφάλτῃ, λ. sulphure 8, 4, 26.

Θείος, adi. Fem. de re, c. subst. *Θεία δυνάμει*, divina 1, 11, 10. 5. *πρόνοιά* 2, 9, 9. divinitus 2, 15, 11. *πρ. 9.* div. pron. 5, 3, 13. — simul ante pron. 9. *τινὶ πρ.* 4, 3, 12. † *Θείαις προρρήσεσι*, deorum oraculis 2, 10, 18. Neutr. in opp. *Θείαις ἔργοις ἀνακείμνον*, divinis officiis 5, 7, 2. sq. *τὰ ἀνθρώπινα*, cultui div. — c. artic. et simul c. adiuncto, *οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἶδεναι ἤθελεν*, (Caracallus,) ἀλλὰ καὶ τὰ *Θεία* τε καὶ *δαίμονια* πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana 4, 12, 5. qui Bg. explet *μυσήρια*, p. vulgari πράγματα, ubi copulantur syn. vel τὰ 9. quae ad astra pertinent, (unde sq. §. *ἄστρον*.) sed τὰ *δαιμ.* quae ad perf. genios que.

Θέλειν, mor. de perf. sensu vulg., c. inf. mero, et quidem c. inf. prael. *Βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνη*, esse cupiens 6, 1, 20. it. aor. utr. ἦν τις ὁρίσθαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, velit, 13, 14. — *Θέλειν ἐπεξελθεῖν αἵματι* λ. velle 2, 9, 14. *ἐκαστος φθάσαι θέλων*, cupiens 1, 7, 4. 3, 10, 10. 4, 13, 6. *Θέλοντες* λ. cupientes 5, 8, 16. volentes 2, 5, 15. *Θελούντων* λ. volentibus 7, 4, 13. *τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας*, qui haurire volunt 5, 7, 14. — *ὅ τι ποτ' ἀν' ὑμᾶς δεῖσθαι θελήσω*, voluero 2, 13, 10. *συνέβη - θελήσαι αὐτὸν προσελθεῖν*, ut vellet 4, 15, 7. *ἐπακοῦσαι - θελήσαντες*, cupientes 7, 11, 5. i. q. *βουλόμενοι* §. 3. οὐ 9. οὐδ' ἀποκτείναι λ. ne occidere quidem volentes 8, 8, 14. — c. inf. et acc. σώφρονας - *γαμβροὺς αὐτῶ γενέσθαι θέλων*, cupiens 1, 2, 3. — c. inf. prael. *Μάριον θελήσας αὐτὸν προσηγορίαν φέρειν*, volens 3, 10, 9. i. q. prael. *θέλων* §. sq. †† sensu exquisito *εἰκόνα ἡλίου ἀνέργασεν εἶναι θέλουσιν*, esse affirmant 5, 3, 11. dicunt, fere i. q. *πισμυνολογοῦσιν*. — *σελήνην εἶναι θέλοντες*, esse affirmantes 5, 6, 10.

Θεμέλιον, phi. c. gen. rei, υποχωρεῦντων τῶν Θεμελίων αὐτοῦ, τὸ τεῖχος) τῷ θεῷ, fundamentis 3, 3, 11. — trop. cum adiuncto *πατρίδα, μέλλονσαν ἄρδην καὶ ἐν Θεμελίῳ ἀπόλλυσθαι*, funditus 8, 3, 5.

ἡ *Θεός*, de certo tantum numine, Cybeles, p. perf. *θύσας τῇ Θεῷ*, deae 1, 10, 16. 1, 11, 7. cf. ib. 11, 13. — c. adi. *τὴν Θεὸν τήνδ* λ. ib. 1. — c. epitheto, *τῇ Περσινουντίᾳ 9.* ib. 12, 14. — † d. simulacror. ej. τῆς Θεοῦ προπομπῆς 1, 10, 11. — *παρέπετε τὴν 9.* ib. 16. — c. epith. *τὴν Περσινουντίαν 9.* 11, 11; 8. sed *lunae* perf. *θύσας τῇ 9.* 4, 13, 8. cf. §. pr. at de simulacror. 5, 6, 11. c. §. pr. tum Minervae, c. epith. *πολεμικῇ 9.* ib. 8.

6 *Θεός*, de certo numine, Aesculap. *τὴν τοῦ Θεοῦ Ἱερησιάν* λ. de illius 4, 8, 17. §. pr. cf. §. 8. — Sol, *Ἱερησιεία τοῦ 9.* 5, 7, 2. — c. epitheto, *τοῦ ἐπιχωρίου 9.* 5, 5, 4. 11. — c. diferto nomine, *Θεὸς Ἥλιος* 5, 3, 8. cf. *Ἰβ.* 9. 12, 5, 6, 6. sq. 12, 5, 5; 8, 17. — idem, alio nomine, *Θεὸν Ἐλαιαγάβαλον* ib. 13. cf. 5, 3, 8. — † de masc. et fem. simul, *ὡς γαμούντων Θεῶν* 5, 6, 12. sol et luna. cf. §. pr. † solis simulacrum, *νεῶν, εἰς ἐν κατήγε τον 9.* deum suum (Heliogalus imper.) ib. 13, 17, 20. e. — c. adi. *τὸ 9.* αὐτὸν ib. 15. *ὡς ἡνιοχοῦντι τῷ 9.* ib. 16. tum Belinus Apollo, *τοῦ ἐπιχωρίου 9.* 8, 3, 19. cf. sqq. †† *δοκεῖν ὑπὸ Θεῷ*, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νομιεῖσθαι, a diis ib. 21. de uno illo deo — it. Saturnus, *Θεῷ τῷ λαθόντι*, deo, qui lauerat, 1, 16, 5. — denique Ianus, *Θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχωρίου* ib. 2. v. ἀρχ. Univerſe, *ἀγαλμα, Θεοῦ φέρων εἰκόνα* 8, 3, 10. — Plur. *Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖμαν Θεοί*, dii 2, 8, 6. — Gen. *ὁ πατὴρ - συνέδρός ἐστὶ Θεῶν*, deorum 1, 5, 17. *μητρὶ Θεῶν* λ. *matrī deūm* 1, 10, 11. *γνώμη 9.* καὶ *δυνάμει*, deorum

1, 14, 10. † βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὡς περ αὐτὸς ἔχει μένος θεῶν, οὐ-
τω καὶ ἀνθρώπων ἐν δίδωσι, solus inter deos 4, 5, 16. † θεῶν
ἀγάλματα, deorum 7, 3, 13. † c. artic. τὰ ἀγ. τῶν 9, 6, 1, 6.
τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις καὶ παρὰ τῶν 9. ἐλπίδες κρείττους,
et a diis 8, 3, 14. - c. adi. μετὰ τῶν λοιπῶν 9, 4, 2, 23. πρὸ τῶν
ἄλλων 9, 5, 5, 13. τὰ ἀγάλματα πάντων 9, 5, 6, 20. 9. πατρίων
ἀγ. 8, 7, 4. Dat. θεοῖς χάριτας ἐμολογοῦντες, diis 2, 2, 6. 9.
εἰδέναι χάριν 4, 5, 15. - Acc. τὸ ὑμῶν πρὸς θεοὺς σεβίσμιον, erga
deos 2, 10, 3. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεῖς, οὐς - ὥμοσεν 3, 6, 7. 9. ἔχον-
τες βοηθοὺς ib. 16. † c. adi. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκέλουν,
laesa numina 7, 4, 1. †† Γορδιανούς ἐλεγεν εἰς οὐρανὸν καὶ θεὸν
ἀναπέχωρμέναι, ad deos 8, 6, 5.

θεραπεία, c. gen. persf., tanquam obiecti, physf. et sensu act. ἀνε-
πειθεν ἰατροὺς καὶ ὑπηρετάς, κακουργῆσαι τί περὶ θεραπείαν τοῦ γέ-
ροντος, circa curationem senis 3, 15, 4. †† alio sensu forsan,
c. adiuncto, οὐδένα εἰσάεε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θε-
ράπεία τοῦ γέροντος, qui honoratiores fuissent aut cultores senis ib.
9. qui Bg. cepit sensu quidem act. at trop. et mor. p. cultu et
reverentia erga senem; cum potius sit accipiendum aut pass.
eorum, qui essent apud senem in cultu, i. qui colerentur s. culti
fuissent a senē, reverenter habiti, inagni facti et aestimati, aut eo-
rum, qui essent in servitio senis, inter servos s. servi sen. ubi
sit abstr. p. concr. †† alio sensu act. c. gen. persf., tanquam
auctoris, χρητάσθαι βουλόμενος (Caracall.) θεραπείαις τοῦ Ἀσκλη-
πιοῦ, curationibus Aesculapii 4, 8, 3. quas Aesculapius suscipie-
bat in corpore et animo aegro. †† rursus alio sensu, eo que
trop. c. gen. persf., tanquam auctoris, θεραπευτῶν θεραπείαι, mi-
litem obsequia 3, 11, 2. cultus et observantia erga Plantianum;
sq. adiuncto τιμαὶ τε αἰ παρὰ τῶν ἀρχομένων. †† alio adhuc
sensu c. adi. τὴν θεραπείαν πᾶσαν, ἢ συγγενόμεναι αὐτῷ -, τῆς β.
αὐλῆς ἀπέπεμψε, ministros omnes 7, 1, 10. famulitium, servi-
tium, abstr. p. concr.

θεραπεύειν, mor. de homin. erga homin. c. acc. persf. et adv. θερα-
πεύοντι αὐτὸν ἄνωθεν, sui dudum studioso 4, 15, 5. qui s. quia
ipsum coluerat. ὑπερβαλλέντως αὐτὸν ἐθεράπευε, observabat 3,
11, 8. - † simul c. abl. rei s. modi, ἰδίᾳ δώροις - τοὺς - ἐθερά-
πευεν, captabat 3, 15, 10. τὸ βάρβαρον οὐ χρημάτων ἐτι θεραπεύ-
σμεν, captabimus 2, 2, 20. conciliare sibi, in suas partes pelli-
cere, pacare. †† c. praep. et adiuncto, θεραπεύσας διὰ γραμ-
μάτων πάντας -, προσηγάγετο αὐτοὺς, captatos litteris cunctos -
sibi adiungebat 2, 10, 1. blanditus illis, verbis blandis hono-
rificis que compellans ac laudibus afficiens, blanditiis et pro-
missis pellicere ad se studens.

θεράπων, physf. de persf. συνέκρουον αὐτοὺς ἐνατέρωθεν οἱ θεράπωντες,
ministri 3, 10, 7. - c. praep. ἐγκειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεράπων-
των, qui circa ipsum erant, ministris 1, 6, 22.

θερμαίνεσθαι, physf. de re, pass. τὰ ὅπλα, ὧν ὁ σιδηρὸς ἐθερμαίνετο,
arma, ferro calefacto, 8, 4, 27. quorum ferrum erat calefactum,
incaluerat.

θερμός, physf. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, ca-
lidis fontibus 1, 6, 5.

θερός, ph. c. adi. ἀκμάζοντος θέρους, aestate 5, 6, 13. ἐτι 9. ὄντος,
quanquam adhuc aest. durante 6, 5, 11. †† p. calu temp. in
opp. θέρους μὲν -, τοῦ δὲ χειμῶνος, aestate 6, 7, 15.

θεσιάζειν, physf. de homin. cum var. rect., acc. rei, dat. persf. et

- praep. ὡς οὐ τάλῃθ' αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κολακείαν θεσιζούτας, quasi vaticinarentur alia 4, 12, 7. - de genitiis, c. adv. εἰς διπλῶς αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσιζάντων, sive revera ei manibus id vaticinatis ib. 9.
- ῥέω, ph. de perf. abf. προηδὲ τοῦ δωματίου ῥέων, currens 4, 4, 8. — c. adiuncto, ῥέοντι αὐτῷ καὶ ῥερόμενῳ συνεξιδύμεον πάντες, cum currente et incitato ib. 10. per hendiad. i. q. sc. ῥ. ῥερόμενον δρόμῳ, currente ipso celerrime. - a. praep. ῥέει πρὸ τοῦ ὄρους, curriebat 6, 6, 17. ῥέον περὶ τὰ ἱερὰ καὶ βωμούς, curriebant 2, 2, 6. laetitiae ergo et gratiarum actionis.
- ῥήλαια v. ῥήλεις. - ῥήλυγονία, phys. per praep. c. affini, ῥήλυνος καὶ τὰ ῥήλυγονία, feminini generis serie 1, 7, 6. a matris parie. — ῥήλυτροπής, mor. c. subf. τῆς τῆς αὐτῆς πολυτέλειαις ῥήλυτροπείῃς εἶναι δοκούσης, mulieribus congruens 5, 2, 10. feminas decens, femineis, muliebris.
- ῥήλεις, ph. p. adi. c. adiuncto, εἰς ἀναδρίαν καὶ ῥήλειαν νόσον διέβαλλε (τοῦτο,) morbo muliebri 4, 12, 5. mulierofinus, muliebritas, mollities muliebris, nimium que studium elegantiae in victu et amictu. - abf. p. subf. ῥήλειαν πολυτέλειαν, feminatum 1, 14, 16. sc. γυναικῶν. - it. in opp. τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράειν, ἀλλὰ ῥήλειαίς, πρέπειν, feminis congruere 5, 5, 9.
- ῥήρα, ph. ῥήραις ἐγγεγύμνασθε, venationibus 2, 10, 10. - ῥήραν, de perf. ph. abf. ῥήραντες διαιτῶνται, venando 6, 5, 9. - trop. c. acc. rei et praep. καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγ. μισθοῖς ῥήρατο, caprabat 1, 3, 5. lectari, quæerere, studere percipere f. frui.
- ῥήριον, quadrupes, extra sylvam, in ludis, ῥήριον εἰς ἀντιτάσας μάχας, cum bestiis 1, 13, 17. c. adi. ῥ. παντ. δαπάν. σ. σάδεν ἀναιρέσεις 4, 7, 2. συσάδην τοῖς ῥήροις μαχόμενος, cum besti. 1, 15, 5. τὰ ῥήρια πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτείνειν, feras ib. 1. ῥ. παντοδαπὰ ἀναιρᾶν, besti. 4, 11, 15. γυμνάσια τὰ πρὸς ῥήρια, cum feris 1, 17, 19. in bello et pugna, τὴν - ἵππον διαταράττειν ὁρεῖ - ῥήριον, λ. belluarum 2, 11, 18. elephantor. - in sylva. κατὰ ῥήριον, advers. feras 6, 5, 9. δορατίων, οἷς πρὸς ῥήρια μονομαχοῦσι, contra fer. 7, 8, 11. † de insectis f. avibus, c. adiuncto et adi. σικύη - πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μὲν, ἰοβίλων δὲ, ῥήριον, bestiis 5, 9, 10.
- ῥήσαιρίζειν, ph. de perf. c. adv. et acc. rei oppresso, ἰδίᾳ ῥήσαιρίζε (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) proprios thesauros sibi exstruebat 6, 1, 17. i. q. pr. ἀῤρῶρίζειν. Med. c. adv. loci et acc. rei, ἑνασος, εἰ εἶχεν, εἰσεῖσε ῥήσαιρίζετο 1, 14, 5. condebat, vel, pro vi med., condebat sibi, in suos post usus, v. εἶχ. et ἐκ.
- ῥήσαυρός, ph. de loco c. adi. οὔτε οἱ δημοσίουκοι ῥήσαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium rel. 2, 7, 3. - c. adiuncto, ὑποδέχασθαι ἐν τῶν ναῶν καὶ τῶν ῥήσαυρῶν τὰ χρήματα, ex thesauris 4, 4, 18, 3, 13, 9. abf. ῥήσαυροὺς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους 2, 6, 11. †† alio sensu, c. gen. dupl., rei et perf. τοὺς ῥ. τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἰρουσι, thesauros illius 3, 9, 20. thes. pecuniarum f. divitiarum; de re ac copia, ob v. αἶρ.
- ῥήνηκειν, phys. de perf. abf. ὅτι ὁ Κόμμ. τέθνηκε, mortuum esse 2, 2, 4. τὸν - τεθνηκέναι, esse mort. 4, 15, 17. mortuum ib. 16. ἀνδρῶν τεθνηκότων, iam mortuis 8, 8, 19. †† cum dat. perf. et abl. rei f. modi, Κόμμοδος ἡμῖν τέθνηκεν ἀποπληξία, mortuus est 2, 2, 12. † Pass. sensu Med. εἶρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξασθαι, se moriturum 1, 17, 9. διεπνέεσθαι φήμη, ὡς αὐτῷ

- τ. μέλλοντος, quasi mox moriturus esset 5, 8, 11. Med. cum adv. πρόκειται σοι αἰρεσις, ἢ - ἢ (τοῦ) τεθνάναι αὐτίκα, moriaris 5, 11, 11. - simul c. praep. ἐλίσσθαι σὺ δαί, (ἢ) - ἢ τ. ἤδη πρὸς ἡμῶν, iam iam manibus nostris intereas 7, 5, 11. a nobis intereas f. moriaris.
- ῥόρυβος, ph. cum adiuncto, τοὺς αἰτίους γάσεως καὶ ῥορύβου, tumultus 5, 8, 15. militum in castris.
- Θράκη, ph. πάλιν τῶν ἐπὶ Θράκης λ, Thraciae 3, 1, 10. κατελθὼν ἐπὶ Θράκην, in Thraciam 2, 14, 12. κατήλθε - εἰς Θρ. 4, 8, 1. — Θράκιος, c. subst. ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, in Thraciae montibus 7, 1, 6. Thraciis. - Θράξ, c. adi. ὅσοι βάυβαροι Θράκες, Thraces 8, 6, 1. †† ἦν τις - τῶν εὐδοτάτων Θρακῶν, ex iunioribus Thracibus 6, 8, 1. v. ἐνδ.
- ῥάτος, mor., c. adi. affini et gen. persf. εἰς αὐτόλμου ῥάτους δύο ἀνδρῶν, audacia 7, 11, 1. it.
- ῥαυτός, de persf. c. subst. et adiuncto, νέος ῥρ. θυμοειδής τε, audax 3, 12, 22. νεανίσκον - προπατῆ καὶ ῥαυτὸν 1, 8, 11. ἐμβριθεῖ καὶ ῥ. νεανίαν 3, 11, 1. - Neutra τὸ τοῖς τηλικούτοις ἐπιτολμᾶν, προπατὴς καὶ ῥαυτὸν (ἐστὶ) audacia est 2, 8, 4. audax. † c. artic. p. subst., it. c. gen. persf. et praep. τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ μέγρε βοῆς ῥαυτὸν, audaciam 7, 8, 12.
- ῥαυτός, mor. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (τοῦτο f. ταῦτα) τῶν - εὐθὺς ῥαυτῶν τὴν ἐλπίδα, - ἐπιρρῶσαι, ita ut frangeret spem 5, 2, 4. minueret, parvam faceret f. relinqueret.
- ῥέμμα, ph. de animal. ῥέμματα τὰ ἐκπίπτοντα ἀπελευνῶν, pecora 5, 9, 17. in bello.
- ῥηνεῖν, physf. de persf. c. adiuncto, ἐλθούρεσθαι καὶ ῥ. lamentari 4, 13, 14. - c. acc. persf. παῖδας - ῥηνούντων, lamentantium 3, 4, 13. †† cum acc. rei, συμφορὰν ἐρρήνου 2, 6, 3. deplorabant. - it.
- ῥηνώδης, de re, μέλει ῥηνώδει, lamentabili 4, 2, 10.
- ῥηστειά, erga deum, ἐκεῖνον ἐγχεχεῖρις ἢ ῥ. (αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ) religio 5, 3, 12. mor. οἱ ῥησιῶται, - εἰς τὸν νεὺν ἰόντες, ῥηστειᾶς χάριν, religionis ib. 17. μεμιγμένον τι πένθος ἐορτῇ καὶ ῥηστειᾷ, religioni 4, 2, 2. in apotheosi imper. - cum adiuncto et gen. persf. τῇ ἱερῶσιν καὶ ῥ. σχολάζειν τοῦ θεοῦ, religioni dei 5, 7, 2. 4, 8, 17. precibus div. erga homin. c. adiuncto et adi. μετὰ μεγάλης εὐφροσύνης καὶ ῥρ. ὑπεδέχθη, multis accl. et ceremoniis 3, 10, 2. cultu, observantia. πλείονι ῥηστειᾷ ψινεῖωτο αὐτὸν, cultu 3, 11, 8.
- ῥηστειῶν, erga homin. c. adv. et acc. persf. ῥηστειῶσι μάλιχα τὴν θεὸν, colunt 1, 11, 1. Pass. c. praep. εἰς ἐκεῖνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν ῥηστειῶνται, colitur 4, 2, 23. imperator consecratus. — πρὸς τῶν ἐπιχωρίων 5, 3, 9.
- ῥηστειῶν, physf. de persf. σοὶ ἐπανελθεῖν οἶκαδε ῥηστειῶνται, triumphanti 1, 6, 16. c. praep. νίκης, ἐφ' ἣ καὶ ῥηστειῶσαι ἠδέσθη, de qua triumphare 3, 9, 1. † trop. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος - ὡς ῥηστειῶντας, ὑπεδέχοντο, veluti triumphantes (imperatores duo reduces ab hoste, at non victo in pugna,) 8, 7, 22.
- ῥῆξ, ph. de homin. ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis 4, 8, 13. v. ἀποι. - λυσαμένη τὰς τρίχας, capillo passio 1, 13, 2. crinibus solutis, prae lucui.
- ῥῆνος, ph. c. adi. ἐπὶ τοῦ βασιλείου ῥῆνου καθῆτο ἐν τοῖς θεάτροις, folio 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. in curia, it. 4, 15, 2. 3, 8, 11.
- ῥυλλεῖσθαι, physf. de re, pass. ὅπως οἴσονται - τὸ ῥυλλοῦμενον, tu-

- morem 5, 8, 11. †† ἀγνοῦντος τὰ θορυλλούμενα, tumultum 1, 12, 12. qui Bg. legerit τὰ θορυβούμενα. c. praep. et coni. it. c. adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. hoc tumultore apud omnes infamabatur 7, 1, 6. qui Bg. sumsit hendiad., iactabatur, divulgabatur.
- Θύβρις, c. adiuncto, τὸν Θύβριν ποταμὸν, Tiberim 5, 8, 18.
- θυγάτηρ, propr. c. gen. perf. οὕσα Ἀντωνίνου, filia 1, 7, 6. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, quae illius quidem erat filia 3, 13, 6. τοῦτου τὴν θυγάτηρα 3, 10, 14. †† εἰδούς αὐτῇ τὴν 3. (αὐτοῦ,) 1, 8, 6. σὺν ταῖς θυγατράσι (αὐτῆς,) λ. cum filiabus 5, 3, 24. simul c. adi. ἐπιδοιτῆσαι τῆς 2. αὐτῆς, itasse ad filias suas ib. 20. — τὰς θυγάτας (αὐτοῦ,) ἐν ᾧρα γενομένας, λ. 1, 2, 3. in opp. τῇ Μάρκῳ θυγάτερες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἀρρένευς δὲ λ. ib. 1.
- θύμα, trop. de perf. c. gen. rei, πρέκεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, victimae 2, 13, 10. tanquam vict., nostrat. Schlachtopfer, i. homines, quos pro potestate mea et arbitrio possum necare.
- Θύμβρις, abf. ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς, Tiberis 1, 11, 10. i. q. supra Θύβρις.
- θυμῆρης, mor. de perf. c. subf. vel et simul c. dat. perf. τοὺς ἐκείνῳ θυμῆρεις φίλους 3, 5, 23. carissimos, intimos.
- θυμίαμα, physf. abf. πλῆθος θυμιάματων, odoramentorum 4, 2, 21. — cum adiuncto et adi. ἀρώματα καὶ θυμιάματα πάντα, λ. suffimenta ib. 16. ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιάματων ἀτμίδες 4, 8, 19. ἀρ. καὶ 2. παντοῖων λ. 4, 11, 3. — per solum adiunctum, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασι — ἐχρῶντο, suffim. 1, 12, 4. — per definit. quandam, Φέρει (Arabia) πρὸς εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ 2. χρώμεθα 3, 9, 5.
- θυμῖαν, physf. de perf. c. acc. rei, ὡς — λιβανωτὸν θυμῖωσιν ἑκαστος, adoleret quisque (senatorum, in curia) 3, 5, 12.
- θυμοειδής, mor. de perf., in bonam part. c. praep. et adiuncto, ἀνὴρ, ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἄρα καὶ 2. animosus (Severus) 2, 9, 2. θυμοειδὲς ὄντες καὶ εὐτολμοὶ ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ 8, 1, 6. Germani: — sed in malam, νέος θραυτός θυμοειδής τε, anim. 3, 12, 22. Caracall., vehemens, iracundus. — de re, cum subf. rei, θυμοειδὲς τῷ πνεύματι ἔλεγε λ. (Severus) animoso spiritu 2, 15, 9. irato, concitato.
- θυμοειδῶς, mor. c. adiuncto, in mal. part. ἐμβριθῶς τὰ πάντα καὶ 2. ἔπραττε, (Caracall.) ferociter 4, 3, 7. cf. sq. ὀργῇ πάντα πράττων, animosē, iracundē, nostrat. hitzig.
- θυμός, mor. p. parte voluntatis, abf. ταῦτα εἰπὼν μεγάλη βοή, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17. Caracalla. θυμῷ δουλεῖται πεθεκῶς, (Electus,) iracundiae 1, 17, 14. — c. adiuncto, τοῦ 2. μὴ κρατήσαντες, ἐρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, irac. 8, 8, 6. Praetoriani, it. θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὀργῇ — ἐπεισῆλθον τοῖς βασιλείοις, cum furore 2, 5, 3. 2. καὶ ὀργῇ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο, (Sever.) furor. 3, 8, 1. — c. adi. simul, ὀργῇ καὶ 2. χρώμενος πλείονι, fur. (Maximin.) 8, 4, 1. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρείᾳ καὶ 2. φονικῇ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, fur. 3, 7, 6. — c. gen. perf. τὸν θυμὸν ὀργῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furor. (Plautiani) 3, 11, 17. — simul c. adiuncto, τῷ 2. τὸ ἐνδόσιμον αὐτοῦ δίδοντας, τὴν τε ὀργὴν — ἐγείροντας, fur. 5, 1, 6. †† ἵνα αὐτὸς οἶδεν περ ἐδείκνυσεν αὐτοῦ τὸν 2. ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν, ex- scandalentiam suam 3, 8, 3. v. δεικν. † εἰδὼς τοῦ Ἀντωνίνου

(Caracall.) τὸν θ. καὶ τὸ Φονικὸν ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, furor. 4, 12, 15.

θύρα, physf. c. adi. ἐνκομισθέν τῆς αὐλείου θύρας, per atrii ianuam 2, 1, 5. simul c. adiuncto, οἰκημα. πολίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεωγυίας, ian. 4, 2, 14. c. gen. rei f. loci, ἐμπρόσθαντες τὰς θ. ἰερῶν λ. 8, 1, 9. - solum, πρὸ τῶν θυρῶν ἑμμένου, fores 7, 11, 5. - ἐπιστάντες ταῖς θύραις, ad eius for. 2, 1, 13. qui Bg. reitultit pr. pr. n. αὐτοῦ huc, pertinens aequae ad εἰκ. - †† κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ταῖς θ. - πύρ προσετίθεσαν, cum clauula essent domus et tabernae, ianuis rel. 7, 12, 12. ubi Bg., sumtis gen. confq. ac commiate post ἐργ., separat ταῖς θ., ne stet c. gen., ut supra.

θύρα, ph. θύρασαν αὐτὴν σκήπτρου Θέων, (Antigonus) thyrsum 1, 3, 7. hastulam, pampino in ensipide tectam.

θύσια, ph. p. corpore f. animal. abf. θυσίαι βωμοῖς προσήγοντο, victimae 8, 6, 14. θυσίων αὐτῶν προσάγομένων 4, 11, 3. †† c. affini v. et adi. θύσας τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους - θυσίας, sacrificia 2, 6, 18. qui Bg. cepit, secus ac alii, in notione sq. - p. actu, τὰς βασιλ. θ. ἐπετέλει, sacrificia 1, 3, 4. - εἰ τινες δημοσίας θ. ἐπετέλοισι 1, 5, 13. cum adiuncto, τὰς προειρημένας θ. καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, cum ea, quae diximus, sacrificia solennia celebrabat 5, 9, 21. qui Bg. sumit hendiad. cf. §. 14. 5, 5, 15. sqq. σπονδαῖς καὶ θύσαις σχολάζειν 8, 3, 5. - c. praep. τὰς ὑπὲρ τῆς βασιλείας θ. τελέσας 2, 3, 23. - c. gen. rei, προσευστόμενος ἐπὶ τὰς θ. τῆς ἱερομερίας, ad sacrificandum festo die 1, 16, 12. ad sacrificia imperatorum f. consulum, quae solita fieri eo festo. †† θύσας καὶ ἐορτὰς τῶν ἡμῶν παρέσχε, sacrificia 3, 10, 3. nisi sunt feriae, quibus sacra fiant, quorsum et referunt alii illa 8, 3, 5. et 2, 3, 25.

θύστρος, Africae oppid. ἀπάρας τῆς Θύστρου, Thystro 7, 6, 1. ἐνδιατρίψας τῇ Θύστρῃ ib.

θύτης, ph. c. adiunctis, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους τε καὶ θύτας μετετέμπετο, (Caracall.) aruspices 4, 12, 6. θυτικὸς, de re, abf. πολλῶν -, περὶ θυτικὴν ἐμπείρων, aruspiciinae 8, 3, 17. sc. τέχνην.

θύω, physf. de persf. c. adiuncto, θύοντος ἢ ἐορτάζοντος βασιλέως, sacrificantem 2, 13, 4. - abf. μετὰ τὸ προσελθεῖν καὶ θύσαι ὁ Σεβήρος, cum sacrificasset 2, 9, 6. ut privatus tunc. ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος καὶ θύσας, peracto que sacrificio 2, 14, 4. idem, ut imperator; sq. ἐν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς - καλλιεργήσας. εἰσελθὼν καὶ θ. ingressus (curiam,) postquam sacrificasset (Caracall.) 4, 5, 2. θύσαντες - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικόν, re divina facia 2, 2, 23. postquam iurassent in Pertinacis nomen. - cum praep. Μαξιμίνο, θύσας ἐπὶ τῶν μεσορίων βωμῶν, peracto sacrif. 7, 12, 18. - c. dat. persf. θύσας τῇ Σεφ, cum sacrificasset deae (Commod.) 1, 10, 16. ubi sacrificall. d. (Caracall.) 4, 13, 8. - cum acc. rei, ἐκατόμβας ἔδου, immolabat (Balbinus) 8, 6, 18. cum subst. affini, θύσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἑξέδοις νενομισμένας ἰερουργίας, peracto sacrific. 6, 4, 3. sed c. subst. derivato, et simul c. praep. θ. τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους ἐν τῷ κρατοπέδῳ θυσίας, cum sacrificia peregisset (Iulianus) 2, 6, 18. † ἔδου σωτήρια, sacrificabat pro salute accepta, (Caracall.) 4, 4, 12. sc. θύματα, victimas; unde v. θ. sit p. mactare.

θύραξ, ph. de Plautiano, ὁ θ. σοὶ τί βούλεται; lorica 3, 12, 23. — ὑπεφάνη τοῦ θύρακος μέρος ib. 22. θύρακα ἀμφιέννυται ib. 16.

• de militibus, Britannis, θώρακος οὐκ ἴσασι χρῆσιν 3, 14, 15. —
 † de Roman., c. adi. ὥς τοὺς θώρακας αὐτοὺς πεπρωμένους ἀπο-
 ρίπτειν 8, 4, 27. ubi de pron. x. in aut.

I.

Ἰατρός, ph. abf. ἱατροί, εἰσέυτες ἑκάστοτε, λ. medici 4, 2, 7. ἀνέ-
 πειθεν ἱατροὺς, λ. 3, 15, 4. - cum attic. τοὺς ἱ. ἀνελών λ. ib. 8.
 — κελεύοντων τῶν ἱατρῶν 1, 12, 4. - c. adi. συμβουλευσάντων αὐ-
 τῶν τινῶν ἱ. ib. 2.

Ἰβήρες, f. Ἰβήροι, popul. τὴν Ἰβήρων χώραν, Hispanorum 1,
 10, 4.

ἰδία, (propr. fem. sq. adi. et abf. per ellips. χώρα f. μερίδι) p. adv.
 abf. αὐτοὺς ἱ. βασανίσας, seorsim 3, 5, 13. separato loco, sine atq.
 bitris, f. singulos, quemque separatim. ἱ. δώροις - τοὺς -
 ἐξεραπεύειν, seorsim. 3, 15, 10. Φρουρὰς ἐπισήσαντες ἱ. ἐκά-
 τερος, separatim 4, 1, 9. pro sua parte. - c. adiuncto quodam,
 ἱ. αὐτῶν ἑκάτερος ἐπέσελλε λαυθάων, seorsim 4, 3, 3. πολλοὺς -
 τῆς συγκλήτου ἱ. καὶ κρύβδην ἐπισέλλοντας αὐτῶ, privatim 3, 5, 4.
 - in opp. obliqua, ἐπισέλλει ἱ. μὲν λαυθάωντα γράμματα λ. -
 ἐκπέρπει δὲ καὶ δήλωσιν λ. seors. 2, 13, 3. προσποιουμένη - τοῖς
 στρατιώταις λ. - ἱ. ἐψησαύριζε (v. in hoc v.) 6, 1, 17. - in opp.
 clara, οἱ - ἀνθρωποι καὶ κοινῇ καὶ ἱ. - ἔχαιρον, publice et priva-
 tim 2, 4, 7. singuli secum et in animo suo. καὶ κ. καὶ ἱ. δε-
 ζιούμενος (αὐτοὺς), p. et priv. 2, 14, 5. singulos, aut ap. se et
 domi suae. εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἱ. publ. ac priv. 5, 6,
 12. singulos domi ap. se. ἱ. καὶ δημ. πανταχοῦ εὐφηνούμενοι 8,
 8, 1. ap. singulos f. a singulis domi.

ἰδιάζειν, ph. de persf. in opp. ἐπέσησαν αὐτῶ ἰδιάζοντι, μηδὲ πολλοῦ
 πλήθους παρόντος, supervenerunt ipsi soli 7, 6, 16. - cum ad-
 iuncto, αὐτῶ, ἀποσάντι καὶ ἰδιάσαντι, absticiens solus 4, 12, 12. ἱ.
 q. §. 14. καὶ αὐτὸν γενόμενος.

ἰδιαίτερον, Neutr. p. adv. in opp. clara, τὰ μὲν γράμματα δημοσίᾳ
 ἀποδοῖναι, - ἱ. ἀποσάντα, λ. seorsim aliquantulum absticiens 3,
 5, 8. per ellips. κατ' ἰδ. χωρίον, in locum secretiorem, magis
 solitarium, remotiorem ab arbitris et testibus. διαλεχθῆναι
 αὐτῶ ἱ. privatim 7, 6, 14. secretius, in loco secretiori.

ἴδιος, ph. Masc. de persf. c. subst. ἡ Ἀκυλῆϊα ἰδίου δήμου πολυάνθρω-
 πος ἦν, proprio populo 8, 2, 6. κελεύει (Catacall.) τῷ ἰδίῳ
 στρατῷ ἐπιδραμεῖν, suum exercit. 4, 11, 8. ἐν μέτοις αὐτοῖς ἔχον-
 τες τὸν ἴδιον βασιλέα, suum imperator. 2, 6, 19. a se factum, -
 de re, τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἔπεμψαν εἰς τοὺς - ἰδίους ναοὺς καὶ
 σηκοὺς, proprii in templa 6, 1, 6. Fem. de persf. μέχρις ἀδελφῆς
 ἰδίας ἑρμῶς προχωρήσας, sororis suae 1, 3, 6. τὰ θηρία ἰδία χει-
 ρὶ κατακτενεῖν, sua manu 1, 15, 1. - simul c. adv. εἰσελάσας
 εἰς τὴν Παρθαίων γῆν, ὥς ἰδίαν ἤδη, quasi propriam iam 4, 11,
 3. ubi adv. tamen potius pertinet ad oppressum particip. οὐ-
 σαν. †† cum adiuncto pron. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἑκάστῳ δό-
 ξαν περιτίθῃσιν, propriam cuique glor. 5, 1, 11. - † Neutr.
 de re, c. adv. ἀποχρῶνται (αὐτῶ,) ὥς ἀνωθεν ἰδίῳ κτήματι, uti
 inde a maioribus propria possessione ib. 13. ubi adv. iterum
 potius respiciat oppressum particip. ὄντι. - cum mero subst.
 ἰδίῳις χρήματι ἀνηστέμενον οὕτω πονηρὸν τέλος, suismet opibus 2,
 12, 11. - † c. adiuncto, ταῦτα μόνᾳ ψυχῆς ἰδία καὶ ἀναφαίρετα

ἡγεῖτο κτήματα, propria bona 1, 2, 4. - † c. artic., p. subst., per ellipsi. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὁροῖς; manere intra suos fines 6, 2, 9. sc. χρημάτων, χωρίων, vel p. fem. χωρῶν, a χώρα, vel p. masc. χώρων, a χώρος, it. τόπων, in suarum rerum, possessionum, terrarum finibus. τὰ ἴδια καρπεῖσθαι νομίζων, suis se frui 2, 3, 19. sc. χρήματα, i. q. pr. τὰ αὐτοῦ et sq. τῶν αἰκείων. Per genus omne in opp. Φεύγων ἑκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, quisque suum pericul. 7, 8, 13. - κατὰ τῶν πολεμίων -, τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, suorum milit. 8, 5, 5. - simul c. gen. perf. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἑκάστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque aut. privatim sua ipsius 1, 14, 5. ubi Bg. libere addit adv. οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτήμα ἡ ἀρχή, ἀλλὰ κοινόν τοῦ Ῥωμ. δήμου. peculiaris possessio 8, 7, 11. — εἰπών, αὐτὰ (τὰ βασιλικά κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλευστος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς, propria imperantium esse 2, 4, 13.

ἰδιωτεύειν, ph. de perf. abf. πλούτου περιβολή, ἢ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam privato 3, 11, 2, qui non est imperator, - (αὐτὸν) εἰς τὰ συνήδη προϊόντα διδασκαλεῖα, ἰδιωτεύοντα, privatam vitam agens 2, 4, 18. de filio Pertinacis. - c. adiuncto, ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπερρίσθαι, privata vivere (Maesa) 5, 3, 23. i. κελύστας, καὶ τῶν τιμῶν παρελόμενος, privatam vitam vivere 5, 6, 2. Heliogabalus uxorem antea suam. - c. adv. ἢ Μαῖσα, θεοδικουῖα, μὴ - πάλιν ἰδιωτεύῃ, vit. priv. viveret 5, 7, 1. — τοῦ ἔθνους - ἄρχας, ὅτε ἰδιώτευεν, nondum princeps 8, 7, 21. quum privatus esset adhuc, et nondum imperator.

ἰδιώτης, de perf., physf., de statu et conditione civili, in opp. γενομένος μὴ φαῦλος ἀνθρώπος, μήτε ἀρχων, μήτε i. tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. privatus, extra officium et munus publ., de Nigro. ἀρμόζειν αὐτῷ, βασιλεῖ καὶ βασιλέως υἱῷ, μὴ ἰδιώτου τινός καὶ εὐτελοῦς γαμβρὸν γενέσθαι, privati alicuius 4, 10, 4. — πρὸς ἔχθραν - τυραννῶν, κολακείαν τε - βασιλέων, πόλεως τε καὶ ἰδιωτῶν, privatorum hominum 1, 1, 5. †† εἰς Ῥώμην - εἰσέστησαν, - ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. plebeiorum, plebis, i. ἐν ἰδιωτικῷ σχ., toga vulgari induti, opp. tacite στρατιωτῶν et sago. - urop. de animo, c. acc. rei ellipt. et adiuncto, (κατὰ) τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, καὶ - ἀπείρως ἔχων, idiota 4, 12, 1. ignarus.

ἰδιωτικὸς, de re, in opp. de statu et condit. civ. Fem. οὐκέτι αὐτὴν (Nigri aedes) ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου αὐλὴν νομίζοντες, pro pri-tatis habentes 2, 8, 10. διαγινώσκει τὰς βασιλικὰς (ράβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a vulgaribus 7, 6, 4. Consulum, Praetorum, Praefidum. Neutr. μετὰ βασιλέα εὐγενέστατον τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἀνδρα ἐξ ἰδιωτικοῦ καὶ ἀσήμου γένους λ. ex privata stirpe 2, 3, 3. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, privata cumabula 1, 5, 14. opp. in pr. ἐν τοῖς βασιλείοις λ. et in sq. ἡ βασιλείος πορφύρεϊς. - ἐξ ἰδ. σπ. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες, ex priv. incun. 5, 1, 16. † Alia notione, ἐκ - προαιρέσεως ἰδιωτικῆς λ. privato consilio 2, 8, 3. i. q. ἴδιος et εἰδὸς, proprio, mei ipsius, opp. sq. ἀλλ' ἐμὲ καλ. Ῥωμαῖοι λ. - ἐθείδετο οὕτε χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἀρταγῆς, privatis 7, 9, 22. †† ταύτην (τὴν ἀρχὴν) - ὥσπερ τὶ τῶν i. κειμηλίων, ἐκ ἀργυρέῃ κατηλλαῖ. velut aliquod ex privatorum instrumento 2, 13, 12. aliquod priorum bonorum.

ἰδρύμι f. ἰδρύω, ph. de perf. c. acc. perf. et praep. ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ ἰδρύσαι στρατιῶν, ut collocaret exercitum 4, 3, 13. μετὰ τὸ -

- ἡ αὐτὴν (τὴν θεὸν) ἐν τῇ ναῷ, postquam collocaverat 5, 6, 21. ἡ. c. acc. rei et praep. βωμοὺς - περὶ τὸν νεῶν ἰδρύσας, aris positus 5, 5, 15. Pass. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἰδρυταὶ τὸ ἀγαλμα, collocatum est 1, 16, 6. - τὸν ἰδρυμένον βωμόν λ. positam aram 7, 11, 5. - c. praep. πρόσκειται αὐτῇ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, ἰδρυμένη πρὸ τῆς ὑπώρυγος λ. sita ad radices Alpium 8, 1, 8. 2, 6. — de pers. simul c. adv. τῶν τειχῶν νότιωρ λ. ἰδρυμένοι, collocati 8, 2, 13. - † c. alio casu praep. eiusdem, τοὺς ἐπὶ τοῖς ὄροις - ἰδρυμένους, qui positi sunt 2, 2, 19. στρατοπέδου - πρὸς τῆς πόλεως ἰδρυθέντος, cum exercitus ante urbem sedeat 5, 13, 11. — ἐπεὶ περ ἰδρύθη ἐν τῇ βασιλείῳ ἐξία, collocatus fuit (Pertinax) 2, 5, 1. - †† c. abl. loci et adv. μετὰ - εὐνοσμίας τῶν ἐν ἀζιώσειν - (ἐν) ἐξαιρέτοις ἔθραις, καὶ ὡς - διετέταντο, ἰδρυμένων, in eximis sedibus - collocatis 1, 9, 6. qui Bg. supplerit saltem pr. ἐν. - trop. de re, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἰδρυταὶ τέχῃ, sita est 8, 7, 11. - simul c. adv. et adiuncto, ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα, καὶ παρὰ μηδενὶ πω βεβαίως ἰδρυμένη, imperium fundatum 2, 8, 6. haerere, tributum esse. - absf. τῆς βασιλείας ἰδρυμένης, imperio stabilito 3, 12, 15. - Med. de pers. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος εὐνοθερίας εἰκόνα ἰδρύσατο, reposuit 1, 14, 19. † τοῦ - ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν, ἰδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, suum imposuit 1, 15, 19. - Φασὶ αὐτὸ (τὸ ἀγαλμα) τὴν Διδῶ - ἰδρύσασθαι, id simulacrum posuisse 5, 6, 9.
- ἱερατεῖν, physl. de pers. c. dat. pers. τῷ θεῷ, ᾧ ἱεράτευς, cuius sacerdos erat 5, 6, 6.
- ἱερεῖα, ph. de pers. in opp. γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, sacerdotis feminae 5, 6, 4. - c. gen. pers. τὴν ἱερείαν τῆς θεοῦ, sacerdos deae 1, 11, 11. † αἱ τῆς Ἑξίας ἱερεῖαι παρθέναι, Vestales virgines 1, 14, 8. τὰς τῆς Ἑ. ἱερείας ζώσας κατάρτυται, Vestales virg. 4, 6, 9.
- ἱερεὺς, ph. de pers. in opp. ἱερέως καὶ ἱερείας, sacerdotis maris 5, 6, 4. - c. adi. θεατῆς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν - ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum rel. sacerdotibus 1, 9, 5.
- ἱερομηνία, ph. προσελυσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας τῆς ἱερομηνίας, ad sacrificandum festo die 1, 16, 12. qui erat tum mense incipiente, et quidem Ianuario; unde propr. ἡ ἱερομηνία sacrum s. festum diei primi in mense, sed deinde, c. Bg., universe festus dies, festum — οἱ στρατιῶται ἦσαν - ἀνευ τῶν ὀπλῶν, ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut die festo 2, 2, 22. - (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἱερομηνίαν ἀγούσι τῷ λ. anni initium sacrum agitant deo 1, 16, 5. qui Bg. cepit i. p. adi., c. procedat sensu vulg., sub anni initium celebrant festum diem, i. q. ἐστὶν 5. 2. 7. 1, 17, 13. 2, 2, 3.
- ἱερόμαι, ph. de pers. pass. c. dat. pers. ἱερώντο αὐτοὶ θεῷ, sacerdotes (erant) dei 5, 3, 8. - τοῦτ' αὖ τῷ θ. ἱερωμένος, huius dei sacerdos cum esset ib. 12. οἱ τῇ θ. τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae sacerdotes 1, 11, 7. propr. sacrati, consecrati. †† παρθένου, τῆς Ἑξίας ἱερωμένης, virginis Vestalis sacerdotis 5, 6, 3. per quam vulg. lect. est v. cum gen. pers., pro pr. dat.; quem modo reperi in nostro v. sed gen. quoque in syn. alius que thematis ἱερόμαι, a quo et ipso hoc particip. huius loci derivari potest.
- ἱερός, p. adi. de re, c. subst. Masc. τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, 5, 6, 3. sacro virginum domicilio. ἱερὸν ἀγῶνα, ludos solennes 1, 9, 4. lud. sacros. - τῶν ἱερῶν νόμων, sacrae leg. 5, 6, 3. Vestalium - † in opp. δημοσίου καὶ ἱερῶν τόπων, publ. ac sacris locis 2, 11, 13. vel leg. δημ. ἱερῶν τε τόπων. Fem. διὰ - τῆς ἱεράς ὁδοῦ, per sacram viam

- (Romae) 1, 14, 8. 2, 9, 6. 4, 2, 8. 7, 6, 21. † Φοινίσσης
 ἱερᾶς σολῆς, vestiem sacram 5, 5, 5. - Neutr. τὰ βασίλεια ἱερὰ μνή-
 ματα, sacra monumenta 3, 15, 16. 4, 1, 7. - Separatim Neutr.
 p. subst., per ellipsi. subst. χω.ίου, οἶκημα, δῶμα, de certo gene-
 re loci, in castris Praetor. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἡΐον ἰδεῖν, in templo
 5, 8, 12. c. gen. rei f. persf. ἐν τῷ ἱ. τοῦ στρατοπέδου, in tem-
 plo castrorum (f. exercitus) ib. 15. εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας
 λ. in templa 2, 8, 10. sed universe, ἱερῶν πολήτως, templ. 7,
 9, 22. † ἐμπρήσαντες τὰς θύρας ἱερῶν τε καὶ οἰκῶν 8, 1, 9. †
 c. adi. et adiuncto, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, πλουσιώτατον ἦν πάν-
 των ἱ. 1, 14, 4. τὸ τοῦ Διὸς τέμενος - ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς, in
 caet. sacris aedibus 2, 14, 4. τὸν τοῦ Διὸς νεών - τὰ λοιπὰ ἱερὰ
 λ. templa 2, 7, 25. - per merum adiunctum, ἔθειον περὶ τε τὰ
 ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. † ἡλικία, ἡ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς τε καὶ
 τὰ ἱ. ἡπείγεται, ad aras et sacra 8, 6, 17. ubi procedit et vulg. no-
 tio. †† Alio sensu, c. adi. τὰ ἱερὰ αἷσια ἀπαγγελλόντων, sacra
 auspiciata 8, 3, 17. exta; fortassis per ellipsi. subst. θύματα f.
 σπλάγχνα.
- ἱερουργεῖν, ph. de persf. de imperat., forsan c. adv. καίτοι χορεύειν
 αὐτὸ καὶ ἱ. δοκῶν, sacrificare 5, 6, 1. Heliog. it. in Isq. absf. οἷος
 ἱερουργῶν ἐθαίετο, in sacrificando 5, 5, 11. (cf. 5, 5, 15.) de
 senatorib. θῶν. οὓς καλοῦσιν ἱερουργοῦντες, inter sacrificandum ib.
 13. Pass. de re, τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερουργηθέντων, exta victim-
 arum ib. 20. mactatorum, caeforum, sc. pecorum, θρεμμάτων,
 θηρίων, rel.
- ἱερουργία, pli. absf. de imperat. οἷς ἀκοινώνει τῆς ἱερουργίας, illius sa-
 crificii 5, 5, 21. ἱερουργίαις ἐσχόλαζε, sacrificiis 8, 7, 7. c.
 adiuncto, ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, λ. 3, 8, 17. c. adi. τὰς
 λοιπὰς τελέτας ἱ. ib. 7, 4, 1, 8. c. v. affini, θύσας τὰς - ἱ. per-
 acto sacrificio 6, 4, 3.
- ἱερωσύνη, ph. de munere, absf. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν, sacerdotii
 5, 7, 8. c. gen. persf. et adi. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θρησκείᾳ σχολά-
 ζειν τοῦ θεοῦ 5, 7, 2. c. mero gen. tali, τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ
 λ. 5, 5, 4.
- ἱκανός, physf. de copia, de persf. ἐκατέρωθεν πιστεῖν ἱκανούς, multos
 1, 11, 5. de re, ἱκανῶν ἡμερῶν λ. multis dieb. 1, 14, 9. †
 διατρίψας ἱκανοὺς χρόνους λ. satis diu 3, 9, 1. longum tempus,
 multum temporis. † c. inf. οὔτε δορυφόρον φρουρὰ ἱκανὴ (ἐστὶ)
 ῥύεσθαι τὸν ἀρχόντα, idonea 1, 4, 10. sufficiens. † superlat.
 mor. de facultate, c. inf. de persf. ἱκανώτατος ἦν, λ. aptissimus
 2, 9, 18. 2, 14, 9.
- ἱκετεύειν, ph. de persf. absf. ὁμήρους ἱκετεύων ἐπεμψε, supplex 3, 9,
 3. οὐδὲν τι ἱκετεύοντος σχῆμα λ. supplicis 2, 5, 8. cum adv. in
 opp. ἐπεὶ, πολλὰ ἱκετεύουσα, εὖν ἐτιγγανεν αὐτοῦ, diu supplican-
 do 1, 16, 11. simul c. praep. οἱ περὶ εἰρήνης ἐκάστοτε ἱκετεύοντες,
 qui supplicat 7, 8, 7. c. inf. per epistolam, ἐπισέλλει αὐτῷ
 γράμματα, ἱκετεύων, λ. supplicans 2, 15, 6. it. verbis, αὐ-
 τοῦ - ἱκετεύοντος, λ. suppliciter rogante, ut 2, 12, 8. οἱ δ'
 ἱκέτευον, λ. supplices orabant 1, 16, 3. simul cum acc.
 acc. persf. ἱκετεῖε τὸν δῆμον, λ. supplex petit a populo, ut 1, 11,
 12. ἱκέτευε τὸν δ., λ. obsecrabat populum, ut 7, 12, 5.
- ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. supplices ramos 7, 8, 18. ubi est vel accusf.
 plur. ab adi. ἱκετήριος, vel gen. singul. a subst. primae declin.
 ἱκετηρία.
- ἱλῆ, trop. de persf. milit. c. gen. persf. ἐκατέρωθεν παρέθειον αἱ τῶν

- κατ' Ὀφείτων ἱππέων ἱλαί, alae 8, 1, 5. turmae, quarum singulae volunt fuisse agmen sexaginta quatuor equitum.
- Ἰλιγγος, phys. αὐτῶν (Commodum) καταλαμβάνει, vertigo 1, 17, 23.
- Ἰλῖος, ἡ, urbs Troadis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου ἄφικται, ex Ilio 1, 14, 7, 5, 6, 7. τῆς Ἰ. 4, 8, 15. ὄντος - ἐν Ἰλίῳ, ad Ilium ib. 11. — ἦεν εἰς Ἰλίον, ad Il. ib. 9.
- Ἰλλυρικὸς, p. adi. τοῦ Ἰλλυρικῷ στρατοῦ, Illyrici exerc. 2, 11, 12. — οἱ Ἰλλυρικοὶ στρατιῶται, Illyriciani mil. 2, 15, 19. 6, 6, 2. — Fem. τὴν Ἰλλυρικὴν στρατιάν, Illyricos exercitus 1, 9, 11. τὴν Ἰ. δύνανται, Illyricani manum 2, 10, 16. Neutr. τὸ Ἰλλυρικὸν στρατεύμα, Illyricianum exercitum 2, 15, 10. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη καὶ στρατόπεδα, Illyricas gentes et ex. 6, 4, 5. 6, 7, 5. 10, 8, 2, 16. 8, 5, 15. τῶν Ἰλλυρικῶν στρατευμάτων, Illyricorum ex. 1, 9, 2. τοῖς Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι, Illyricos ex. 2, 8, 18. † Separatim p. subst., abf. A) masc. in plur. tantum, στρατηγός - τῶν Ἰλλυρικῶν, praefectus Illyrico 2, 9, 12. ubi suppleveris δήμων, ὁχλῶν, si masc. sumatur, sed στρατευμάτων, ἔθνων, si neutr. ὁ περ ἡλπίξε τοῖς Ἰλλυρικοῖς εἶναι κεχαρισμένον, Illyricis 2, 10, 2. ἐκπλήξεν τοὺς Ἰλλυρικοὺς, Illyrios 2, 11, 18. B) neutr. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικῷ στρατιώτας, Illyricos milites 6, 7, 7. ubi suppleam πεδίου, ἔθνους, milites, oriundos ex Illyrico solo, populo. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικῷ λείψανον, in Illyrico 2, 14, 12. πάντας τοὺς κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν στρατιώτας, cunctos per Illyricum milites 2, 9, 12. 2, 10, 1.
- Ἰλλυριός, in plur. tantum, ἐκβιασάμενοι αὐτοὺς οἱ Ἰλλυριοὶ, Illyriciani 3, 4, 11. τὴν ἐλπίδα - τῶν Ἰλλυριῶν ἐπιρρ. Illyricianis 3, 2, 4. 3, 4, 3. 3, 7, 6. † διηγγέλλετο τὰ πρατόμενα εἰς τε Παίονας καὶ Ἰλλυριοὺς, apud Illyrios 2, 9, 1.
- Ἰλλυρίς, de re ac terra, fortassis per ellips. subst. γῆ f. χώρα, abf. τὴν Ἰλλυρίδος ἡγεμονίαν, Illyrici 6, 7, 4.
- Ἰλος, nomen viri propr. Ἰλῷ τῷ Φρυγί, Ilo 1, 11, 4. filius Trois.
- Ἰλὺς, phys. abf. ἀντεχούσης (αὐτῇ, τὴν ναῦν) τῆς ἰλῦος, limo 1, 11, 11. in fluvio Tiber. sed in paludibus Britann. τῆς ἰ. καταφρευοῦσι, coenum 3, 14, 12.
- ἰὺ et ἰνα, caulae, in med. orat. c. coniunctiv. ἰνα - ἀργηται λ. ut 1, 9, 12. 3, 8, 3. 8, 4, 23. 8, 5, 11. it. c. opt. ἰ. φυλάττοιεν λ. 1, 17, 3. 7. 7, 1, 9. Ab init. ἰ. c. opt. ἰν οὖν λ. 2, 2, 10. † c. neg. in med. c. coniunctiv. ἰνα μὴ ἦ λ. ne 3, 11, 19. 3, 14, 14. † divulsis voc. c. coni. ἰνα δὴ μὴ λ. ne 4, 13, 8. it. cum opt. ἰ. ὅ, μ. quo minus 4, 3, 10. ne 6, 5, 18.
- Ἰνδός, nom. gentis, in opp. ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν - μεσημβρίας καὶ τῆς ἀριτῆρας γῆς λ. ab Indis 1, 15, 9. ab Asia et oriente.
- ἰζὺς, phys. βαρβάρους, βρεχομένοις μέχρις ἰζύων, lumbis tenuis, 3, 14, 12.
- ἰοβόλος, phys. de anim. ἰοβόλων θηρίων, venenatis 3, 9, 10. venenum emittentibus.
- Ἰουάσα, nom. fem. trop. τὴν πρεσβύτιν (Iuliam Domnam) Ἰουάσῃν καλούντων, Iocastam 4, 9, 5. quod Caracallo privigno nupta dicebatur, ut Iocasta quondam Oedipo filio.
- Ἰόνιος, c. subst. τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ionium sinum 8, 1, 12.
- Ἰουλία, nom. fem. Ἰουλίης, τῆς μὲν Σεβήρου γυναικός, Ἀντωνίνου δὲ

- μητρὸς, Iuliae 5, 3, 2. cf. 4, 13, 17. fq. 4, 3, 17, 5, 8, 7, 5, 4, 1.
- Ιουλιανός, imper. Rom., Iulianus 2, 6, 18, 2, 7, 1. - 2, 12, 1, 3, - 2, 6, 9, - ib. 14. etc. etc. - sed alius 5, 4, 4. fq.
- Ιουλος, ph. Ιουλοι λ. lanugo 1, 7, 10.
- ἵππας, propr. p. adi., c. subst. ἐκ τῆς ἱππᾶδος τάξεως, ex equestri ordine 5, 1, 10. ἱππασία, physf. περί - γίγνεται, equitatio 4, 2, 18. transvectio equestris ordinis in consecratione imperat.
- ἱππεύς, physf. extra bellum, cum adi. πάντες οἱ βασιλῆιοι ἱππεῖς λ. principis equites 1, 12, 13. abf. (οἱ ἱπ. 5, 6, 20.) ὑπὸ τῶν ἱππέων ib. 14. - in opp. οἱ τῆς πόλεως περὶ στρατιῶται μίση τῶν ἱ. ib. 19. περὶ πρὸς ἱππεῖς ib. 13. Φυγόντες τοῦ βασιλέως σὺν ἀλίγοις ἱππέσι 3, 9, 20. - in bello, Γερμανοὶ ἱππεῖς 4, 13, 13, 8, 1, 5. † Νομίδας, ἱπ. ἄριστοι, equitandi peritissimi 7, 9, 13. — κί τῶν καταφρέκτων ἱππέων ἴλαι 8, 1, 5. - in opp. τῶν ἱ. ἢ τῶν καμηλιτῶν 4, 15, 7. - abf. οἱ ἱππεῖς 8, 6, 10, 13, 15.
- ἱππεύω, ph. εἰς τοὺς ἱππεύοντας στρατιώτας καταταγείς, inter equitantes milites relatus 6, 8, 2. i. q. ἱππέας, qui alibi οἱ ἱππεῖς οἱ στρατιῶται, equites, in bello merentes, (ad discrimen ab ordine equestri Rom.) et Lat. milites gregarii, nostrat. Reiterey f. Cavallerie.
- ἱππικὸς, physf. de re, f. perf. τὸ ἱππικὸν τάγμα, equitum cohors, 1, 13, 5. τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, ex equestri ordine 4, 2, 8, 19, 6, 5, 19, 5, 7, 13, 7, 7, 10, 7, 10, 13.
- ἱπποδρομία, ph. de re, ἱπποδρομίαν ἐθεῖτο, ludos Circenses 4, 6, 10. Caracall. † it. τὴν γνώμην περὶ τὴν ἱ. ἔχων, animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ubi uir. loco equeiria f. ludī equestres et curules.
- ἱπποδρόμος, ph. de loco, ἐς τὸν ἱπποδρόμον, in Circo 2, 7, 5. in Circum 8, 6, 17. † ἱπποδρόμους κατασκευάσας, curriculis equestribus exstructis 5, 6, 14. Heliog.
- ἵππος, physf. Fem. in bello, c. adi. αὐτοὺς ἢ ἵππος, πολλὴ οὖσα, - ἐλυμαίνετο, equitatus 4, 15, 6. ἵππον πολλὴν 4, 10, 7, 4, 14, 6. - c. gen. perf. ἢ ἱ. τῶν βαρβάρων 6, 5, 13. τὴν τῶν πολεμίων ἵπ. λ. 2, 11, 18.
- ἵππος, ph. Masc. v. verbis, ὡς Φυγεῖν τε αὐτὸν καὶ τοῦ ἵππου ἐκπετεῖν, ab equo 3, 7, 8. αὐτὸν τοῦ ἱ. ἐπιβίβασαν, equo imposuerunt ib. 12. ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἱ. βρεχομένου 7, 2, 13. ἅμα τῷ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλος, equo ib. τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν 2, 9, 7. οἱ ἵπποι - ὠλισθαίνου λ. 1, 12, 18. ὠλισθαζον λ. 4, 15, 8. — ὁ δῆμος, πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων 1, 12, 14. 4, 11, 6. (6, 5, 9.) οὐτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, λ. ib. 10. - c. subst. τὸν δρόμον τῶν ἱ. κυβερνᾷν 7, 9, 13. - c. verb. sine artic. ἵππου ἐπιβαίνων 4, 7, 11. ἵππῳ ἐπιτεθείς 4, 11, 9. 4, 13, 13. ἵπποις ἐποχοῦμενοι 3, 4, 19. 6, 5, 9. - c. subst. ἵππων - παρασκευῇ 6, 4, 7. ἱ. ὀπλαῖς 6, 7, 16. - c. adi. τὸ ἄρμα ἦγεν ἐξάπλων ἵππων λευκῶν λ. 5, 6, 16. simul c. verb. ἵππῳ γενναίῳ ἐποχοῦμαι. 3, 4, 12. — μέγαν - ἵππον λ. 2, 9, 6.
- ἱσχυρὸς, ph. de perf. c. adv. ὡς, σχεδὸν ἱσχυρίθμου γανομένου τοῦ ἐκατέρωθεν πεσόντος στρατοῦ, cum fore pâr fuerit numerus virinque caesorum de exercitu, 6, 6, 10. - de re, λεόντων - ἐκατόν -, ἱσχυρίθμοις ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν, totidem iaculis 1, 15, 13.
- ἵκημι, mor. de perf. c. adv. εἰ ἵς, probe scitote 2, 10, 17 vel nolitis sine consecutione et recte., quam formulam volunt esse p

- uno adv. Lat. *profecto*. - c. acc. perf. particip., p. inf., ἴς γὰρ, ἔξω πάσης ὄντα με ὑποφίας, scito, me esse extra rel. 2, 5, 12. vel scitis. ἴς γὰρ με λ. nostis 5, 1, 4. - c. acc. perf. dupl. δὲ ἴς-μεν προύχοντα ἐν λ. quem scimus eminere 2, 1, 20. - c. acc. rei, ἴς γὰρ μου τὸ - πειθύνειν, nostis 2, 10, 4. - trop. οὐδὲ - ἐσθῆ-τος ἴσασι χρῆσιν, norunt 3, 14, 13.
- ἰσόπλευρος, phys. de re, c. adi. p. subst. quasi, τετράγωνόν τι καὶ ἰσόπλευρον, quadrangulum aequilaterum 4, 2, 12. qui Bg. per hendiad. sc. χρῆμα f. κατάσειεασμα.
- ἰσόρροπος, trop. de perf. Masc. c. dat. perf. ἰσόρροποι πολλάνκις Ρω-μαίοις ἐγένοντο; (pares Germani f. Mauri) 9, 7, 19. † cum subst. fem. et c. praep. δυνάμειος ἰσόρροπου ἀθροισμένης πρὸς τὸ - πλήθος, copiis congregandis, quae pares forent ei multi. 9, 3, 3. — Neutr. c. adiuncto et dat. perf. ὅτε ἀντίπαλα καὶ ἰσόρροπα ᾤκηθῃ εἶναι τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα τῷ πλήθει λ. pares 6, 5, 1. - de re, abf. Masc. c. subst. fem. ἐπὶ πλείστον ἰσόρροπος ἔμενεν ἐκατέ-ροισ τῆς νίκης ἢ τύχης, aequalis 3, 7, 6. ἰσόρροπου. ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, anceps 1, 11, 5. aequalis, par. ἔξ ἀντιτάξεως ἰ-συστῆναι λ. 1, 10, 9. acie pari f. iusta. - c. adiuncto, τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλός πως καὶ ἰσόρροπος ἔμενεν ἡ τύχη τῆς μάχης 3, 5, 1. par. - † Neutr. οὐδὲν ὄρων ἐν Λιβύῃ ἀξίωμαχου ἰσόρροπον, nullas praelio idoneas pares que illis copias 7, 9, 9. qui Bg. non modo de perf., ad sensum, cepit, sed et adiecit post ἰσ. co- pulam τὲς, pro aliorum ante ἰσ. alia copula καί.
- ἴσος f. ἴσος, pl. de re, δένδρων εἰσχοῖς ἴσοις, ordinib. aequalibus 8, 4, 14. - simul de perf. ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους - παραδρέψειαν, ἴσῃν αὐτοῖς ὑπερσεῖαν - παρέχοντο, ut pares educassent, aequalem 3, 15, 11.
- ἰσότης, mor. Masc. de perf. c. adv. οὕτω μέτροις καὶ ἰ. ἦν, λ. ae- quabilis (Pertinax) 2, 4, 13. i. q. simpl. ἴσος, p. aliorum, gau- dens civili aequalitate in honoribus appetendis, aequalem cum civibus, non maiorem dignitatem quaerens. - de re, c. substant. fem. eo quae affini, ἐκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσότητος φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνδελφικῶν (αὐτῶν, τὴν ἀρχὴν,) pari ambitione 3, 6, 10. † Neutr. c. artic., p. subst., μεγάλων εὐεργεσιῶν προὔπαρχουσῶν, τὸ ἰσότητος δυσέφικτον (ἐξῆλ.) paria referre arduum 2, 3, 14.
- Ἰστικὸς, ab urbe Iffo, de re et loco, τὸ κατὰ τὸν Ἰστικὸν καλούμε- νον κόλπον πεδίου, ad Ifficum sinum 3, 4, 4.
- ἴσχημι, pl. de perf. neutr., in perf. aor. 2. et plusq., abf. f. c. par- ticip. nominat. modi, ἀποδεβηκότες (τῶν ἰππῶν) εἰσῆκσαν, sta- bant 4, 11, 10. ὁπηνίκα ἂν ζῶσιν εἰς αὐτὸν ἀποβλέποντες, cum starent 2, 13, 8. - c. praep. ἐπὶ μὲν πατέρου μέρους χορὸς ἐση- κε παίδων, - ἐν δὲ τῷ αὐτικ. stat' 4, 2, 9. εἰσῆκσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δήμου, constiterant 7, 11, 4. ζὰς ἐν μέσῃ τῇ σιγῇ, stans 1, 9, 7. - c. adv. αὐτῷ ἄλλως ἐστὶ (ἐκεῖ,) ubi adstanti 2, 9, 7. πῶρρυνθεν ἐστῶτες, stantes 2, 6, 20. †† ὥς ἐτιχεν ἀτάκτως εἰσῆκσαν, constiterant 4, 11, 7. - simul c. praep. ἐπ' ὄχλου βή- ματος ἐδραίως ἐστῶτες, consistentes 3, 14, 10. † ἐπὶ αἰνῶν βαβίως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, consistere 2, 9, 7. - †† de re, c. praep. ἀγαλ- μα, ὡς περ' Ἑλλήσιν -, οὐδὲν ἐσηκε χειροποιήτου, positum est 5, 3, 10. stat. - †† trop. c. adv. ἐση οὕτω τὸ δεινόν, sedatum malum fuit 1, 13, 10. constituit, substituit, cohibitum, finitum est. — At act., in praef. impf. aor. 1. et fut., de re, c. accus. et abl. rei, τὸ ἀγαλμα ἐσητε θεῖα δυνάμει τὸ σκῆφος, sinit divina virtute lembus 1, 11, 10. qui Bg. contra usum aor. 1. vertexit, pro

Æmulacrum, in navi vectum, divina vi sua, sitit navem, i. cohibuit, fecit, ut flaret, nec pergeret. - de persf. c. acc. rei et praep. ἔθηκε - ἀνδράντας αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, collocavit 1, 14, 18. statuit, statui f. poni iussit.

ἱστορεῖν, physf. de persf., ut scriptore, c. acc. rei, et alio adiuncto, τὸ πλῆθος τῶν - ἀλόντων, ὡς ἑκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἱστορήσε, numerum - illius aetatis scriptores tradidere 3, 7, 15. narravit. - c. mero adv. ὡς τινες τῶν τότε ἱστορήσαν, ut quidam historici tunc tradiderunt ib. 8. narrarunt. - Pass. de re, c. adv. †† τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσινουντίας - Φιλοτιμότερον ἱστορίσθω, haec hactenus de Pessinuntia commemorata sunt 1, 11, 14. qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen. τῆς Π. sed v. non reddiderit p. praef. sed p. persf. ἱστορήσθω. †† τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἱστορήματα αὐτὸς συγγράψας, pleraque quidem per historiam tradita ipse conscripsit (Severus) 2, 9, 5. narrata vulgo f. ab aliis etiam scriptoribus, pro vulg. lect. εἰς τὸ ἐξηγῆν λ.

ἱστορία, physf. pro actu et narratione rerum per libros, absf. ὡς ἱστορία περιηλθήμεν, ex historia 1, 11, 1. - c. adi. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἀγνώσκον - ἡθροῖσα ἐς συγγραφὴν, historiam - collegi 1, 1, 4. - c. subst. persf. ἱστορίας - συγγραφεῖς, historiarum 2, 15, 11. - c. subst. rei, οἱ πλείστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, historiae 1, 1, 1. q. in loco pr., per periphras. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱς. δεδήλωται 2, 1, 1.

ἰσχυρ., persf. per se, ἐπὶ ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Ἰστροῦ λ. Ἰστρί 1, 6, 3, 25, 4, 7, 2. c. alio fluv. et adi. μέγιστοι οὗτοι ποταμῶν - Ῥήνός τε καὶ Ἰστρος, Danubius 6, 7, 14. Ῥήνον καὶ Ἰστρον διαβαίνοντες, Istrum ib. 5. ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Ἰστροῦ καὶ Ῥήνου, Ἰστρί 2, 9, 1. ἰσχυρ., physf. c. subst. θεαμάτων ἰσχυρ., roboris 1, 9, 4. - c. gen. persf. ἡρώων ἰσχύον μιμούμενος, (Commod.) virtutem 1, 14, 16. - c. gen. rei, διὰ - ἰσχύον σώματος, robur 6, 8, 2. Maximin. it. 7, 1, 6. † c. adi. διὰ - ἰ. στρατιωτικὴν, robur militare ib. 14. de eodem, i. q. in locis pr.

ἰσως, trop. c. indicat. ἐστὶν ὅμιν - γνώριμον, fortassis 2, 8, 2. - c. optat. γένοιτ' ἂν ἐναντίον 4, 14, 16. fortasse 6, 3, 6.

Ἰταλία, propr., c. verb. γεγόμενον κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Italiam 1, 9, 23, 1, 10, 6. - sine art. προβέβληται Ἰταλίας 2, 11, 16. πορδοῖεν Ἰταλίαν 8, 5, 21. - c. adi. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης 1, 15, 2. - πᾶσαν τὴν Ἰτ. 2, 4, 12. Ἰταλία μόνη λ. 1, 6, 5. προμάχους Ἰταλίας πάσης 8, 3, 9. † δόος - ἥδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰτ. 6, 7, 9. πᾶσαν Ἰτ. 3, 1, 12. - c. subst. θεόν - τῆς Ἰ. 1, 16, 2. τῷ χώρῳ τῆς Ἰ. ib. 4. †† τῷ τῆς Ἰ. εἶθει (θεῶ Ἰ. εἶδει) ib. 5. τὰς τῆς Ἰ. οὐδὺς 8, 5, 10. πρώτη Ἰταλίας πόλις 8, 1, 7. (τείχος Ἰτ. ib. 12.) 8, 2, 3, 6. γειτνιώντα Ἰταλία 6, 7, 5. †† in periphrasi, per praep. τῆς πρώτης ἐν Ἰταλία πόλεως, urbe, quae prima in Italia 8, 4, 24. τὰ ἐν Ἰ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. τῶν ἐν Ἰ. πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. † αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις, Italiae civitates 8, 7, 3. τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰ. λογάδας, delectos ex Italia 8, 6, 11. ἀγγάστιν ἀπ' Ἰτ. πάσης ἀνδράσι λ. ex It. 8, 5, 11. οἱ κατὰ τὴν Ἰ. ἄνθρωποι, homines in It. 2, 11, 6. - ††† trop. φῆμαι ἐδίδοντο, ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπνύκοι, Italia tota 8, 5, 15.

Ἰταλιώτης, p. subst., in Italiam aliunde profectus, vel in Italia natus et habitans, c. acc. ellipt. ἦν - τὸ μὲν γένος Ἰτ. Italius 2.

1, 9. - c. adv. τοῖς πάλαι Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. - c. adi. Ἰταλιῶται πάντες λ. Itali 2, 11, 7. - abf. Ἰταλιῶται λ. Itali 1, 16, 5, 8, 3, 18. τῶν Ἰταλιωτῶν λ. 8, 1, 10. — Ἰταλιώταις λ. Italici 2, 11, 16. Ἰταλιώτας λ. Italos ib. 9. †† p. adi. Περσένιον, ἄνδρα τὸ μὲν γένος Ἰταλιωτῶν, homine Italo 1, 3, 2. hominem genere f. natione Italum, einen gebornen Italiäner f. der von Geburt ein Ital. τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν λ. Italiae flumina 8, 4, 6.
 Ἰταλιῶτις, fem. p. adi. τὰς Ἰταλιώτιδας πόλεις, Italicas civitates 2, 11, 6.
 Ἰταλὸς, v. subst. τὴν Ἰταλὴν χώραν, Italorum 6, 7, 10. Ἰ. μηδὲ - τεθαρόνκτον, Italici 8, 2, 2.
 Ἰωνία, de regione, τέσσα μέρησι Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 2, 5, 6, 4, 9. forsan per ellips. subst. γῆ f. χώρα, ut sit propr. fem. ab adi. Ἰώνιος.

K.

Κα9' v. in κατά.

καθαίρεσις, ph. c. gen. pers. Ἰουλιανοῦ κ. δεδήλωται, Iuliani caedes 3, 1, 1. † καθαίρειται τῶν εὐνοβίων, ad everfionem suorum gentilium 3, 2, 13. studio f. conatu perdendi populos secum cognatos. - trop. c. gen. rei, τὸ πρᾶν - τῆς ἀρχῆς καθαίρειν τῆς ἀνάτου ἐξουσίας νομίζοντες, destructionem 2, 4, 9. inminutionem, cohibitionem, coërcition.
 καθαίρειν, ph. de pers. c. acc. rei, τὰς τοῦ Μαξιμίμου τιμὰς καθήρου, evertebant 7, 5, 19. τὰς Μαξ. τιμ. καθυρῆκεσαν, evictissent 7, 9, 23. τὸς τιμ. καὶ τὰς εἰκόνας, ἃς ἡ σύγκλητος καθείλεν, demolitus fuerat 2, 6, 15. per alios, f. iusserat everti. - † c. adv. τὴν εἰκόνα ὕπερου κ. ἥσ. fustulit 7, 2, 16. † τὰς τιμ. ἐκείνου καθείλεν ἐπειράθησαν, evertere 3, 3, 4. - † c. praep. et in opp. τὸν ἀνδριάντα μετὰ τὴν ἐκείνου τελειτὴν καθείλεται ἡ σύγκλη., Ἐλευθερίας εἰκόνα ἰδοῦσατο, demolitus 1, 14, 9. - it. de re al. c. adv. Σαυμάζιον ἐπὶ καὶ τὴν τῶν τῆν ἀρχὴν κατασκευασάντων - καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν ὕπερου καθυρῆκτον (αὐτό, τὸ τεῖχος,) harum, qui destruxerunt 3, 1, 15. - sine adv. ἐβιάζοντο τοῦ τεύχεος καὶ μέρος τὶ καθείλεν, demoliri 8, 4, 23. de militib. oppugnantib. in loco utr. - † trop. Δαρείου, οὗ τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος καθείλε, destruxit 6, 2, 5. ademittit, finit. - it. c. acc. pers. τοὺς ὑπερέχειν δοκοῦντας καθαίρειν θέλοντες, subvertere 3, 2, 14. interficere. τὸν - καθυρῆκέναι, fustulit 3, 7, 19. per alios. it. ἐνα ἄνδρα τρεῖς καθείλοντα βασιλέας, qui deleverit ib. init. ὁ Σεβήρος, καθείλεν τὸν Νίγρον, cum deleverit 3, 4, 16. - in bello, c. adv. πολλάκις δοκοῦντες ἀσθενέστεροι καθείλεν τοὺς λ. everterunt 8, 3, 11. vicerunt, i. q. pr. περιέγινοντο - sine adv. ὁ Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυσίους καθείλεν, postquam devicisset 6, 2, 3. - Pass. de pers. καθυρῆκέναι τοῦ Νίγρου, sublato Nigro 3, 5, 3. - ἡγανάνκειν, τὸν βασιλέα καθυρῆκέναι, sublato esse 8, 7, 6. †† de re, μὴ τῆς πόλεως καθυρῆκείσης, non deleta urbe illa 8, 4, 24. everfa f. tantum expugnata.
 καθαίρομαι, pass. trop. de re f. loco, c. gen. pers. πᾶσα ἡ - πόλις - καὶ - οἰκουμένη, καθυρῆται πονηρῶν ἀνθρώπων, orbis Romanus, repurgatus ab improb. hominib. 5, 2, 5.

- καθέραι, physf. c. affini subst. οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέραι ἡ προεδρία, λ. in folio 2, 3, 17. i. q. τοῦ βασιλείου θρόνου ib. 8, 11.
- καθέραι, physf. med. de persf. c. adv. et praep. τῆς κλίνης ἐκατέρωθεν καθίζονται ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας ἐν μὲν τῷ λοιπῷ μέρει λ. sedent 4, 2, 5.
- καθέραι, physf. pass. de persf. c. praep. τοὺς ἐν οἷς δὲ καθέραι, incarceratos 1, 10, 4. inclusos publicis vinculis.
- καθέραι, physf. de persf. c. acc. rei f. vestitus et gen. loci, αὐτῶν τὰς ἐσθῆτας τῶν μυχῶν καθέραι, vestes a femoribus detrahenti 4, 13, 11. Pass. de persf. trop. c. praep. εἰς ὕπνον καθέραι, somno gratus 1, 17, 20. tractus in somnum, incitatus ad dormiendum, sentiens nifum ad somnum.
- καθέραι, v. καθέραι.
- καθέραι, physf. de persf. c. praep. ἐν τῇ σκηνῇ καθέραι, dormiens 7, 1, 22. - absf. ἐπαυλῶν εἰς τὸ δωματιον, ὡς δὲ καθέραι, dormiturus 1, 17, 1. quasi dormiturus esset 7, 9, 20.
- καθέραι, physf. de re, c. praep. ὡς καθέραι ἐν μὲν τοῖς δεξιῶς μέρεσιν εἰς τὸ - πέλαιος, ut pertingant (Alpes) 8, 1, 12.
- καθέραι, physf. de persf. med. c. praep. ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου καθέραι ἐν τοῖς θεατροῖς, sedebat 1, 8, 8.
- καθέραι, physf. de persf. m. c. praep. καθέραι ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου, sedere 3, 3, 8.
- καθέραι, physf. de persf. c. acc. rei, f. instrum. καθέραι κλίμακα, demissis scalis 2, 6, 14. - Pass. de re, trop., neutr. particip. c. artic. p. subst. c. gen. rei, διὰ τὸ καθέραι τῆς Θωνῆς, propter submissam vocem 5, 2, 7. submissionem, ob vocem non fortem nec claram, sed debilem, ex ignavia et mollitie.
- καθέραι, physf. de persf., in bello, c. adiuncto. ἡ ἵππος καθέραι ἐπέναι ἐκάλυτο, obsequitatio aut invasio impendebatur (equitatu) 6, 5, 13. equitatus impendebatur obsequitare, i. circumnecquare, circuire, cingere. - † c. acc. loci, ὁ βάρβαρος, καθέραι καὶ καθέραι Μεσοποταμίαν, peregrinans 6, 2, 14. † οἱ βάρβαροι ἐπέραι τοῖς Ῥωμαίοις τοῖς ἐπέραι καὶ καθέραι, equis incurantes 4, 15, 2. - Pass. extra bellum, de re f. loco, c. praep. οἱ (ποταμοί) - ἐν πεδίου σχήματι καθέραι, peréquitantur 6, 7, 13. equis transeuntur.
- καθέραι f. καθέραι, act. vi in praef. impf. aor. I. et fut., de persf. physf. c. acc. persf. et praep. τὸν Νίχον εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καθέραι, in aedibus suis collocant 2, 8, 10. in domum suam, deductum ibi relinquunt, ac sinunt ibi stare ac manere. Φρουράς ἐπὶ τῶν πύργων καθέραι, exenbils dispositis 2, 5, 15. - † trop. c. adv. πρῶτον ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδεῶν καθέραι (αὐτοὺς, τὸν δῆμον καὶ τὸ στρατόδον), si prius ad penuriam copiarum eos redegisset 1, 12, 9. coniecisset in. - Sed alia notione A) cum acc. persf. uno, ἐπέραι δύο τῶν στρατοπέδων καθέραι, constituit 3, 13, 1. fecit. δύο τοὺς ἐπέραι καθέραι, constituens 1, 9, 24. - it. c. acc. persf. dupl. ἀκούα (αὐτὸν) στρατηγὸν αὐτῶν καθέραι, ducem sibi constituerunt 7, 1, 21. - B) pass. subst. in persf. aor. 2. et plusq., de persf., ὁ Μάξιμος, τῆς Ῥωμ. πόλεως ἐπέραι καθέραι, in urbis praefectura constitutus 7, 10, 7. constitutus, factus urbis R. praefectus. - c. praep. ἐκείνους τῶν ἐν αὐτῶν τινι - καθέραι, qui in-constituti essent 5, 2, 3. - mor. αὐτῶν, ἐν ἐν Φρενῶν καθέραι, ut vir mentis compos 3, 11, 17. ut vir, non extra mentem positus f. extra se, f. extra se con-

stitutus, extra usum rationis et cogitationis, i. retinens adhuc facultatem cogitandi, deliberandi et consilii capiendi. οἱ πλείους ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες, cum plerique in maximo metu essent 3, 8, 6. plurimi eorum s. eius in max. metu constituti, in max. metum coniecti. ὁ στρατός ἐν ἀσασίᾳ καθεστήκει, exercitus incertus haesitabat 3, 4, 5. in dubitatione constitutus erat, versabatur. - simul cum adv. ἐπὶ περ ὅπως ἐν κινδύνῳ καθεστήκει, postquam semel in periculo constitutus esset 1, 10, 8. ††† ἐσχάτῃ καθεστῶτας κινδύνῳ, extremo constitutus es in periculo 1, 15, 3. qui Bg. supplet saitem praep. ἐν ante κινδ., quae, per se elapsa vel ibi, vel ante ἐσχ., tamen oppressa fuerit ab ipso scriptore, utpote deficiens et alias in v. v. talibus. ††† de re, in particip. neutr. c. artic. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστηκότων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. sc. πραγμάτων ad mutationem rerum, semel constitutarum, i. imperii et imperatoris constituti. περὶ τῶν καθεστῶτων, super hoc negotio 2, 8, 5. super rerum praesenti statu s. conditione. Pass. de perf. c. nominat. dupl., uno perf., sed altero perf., e genere dignitatis, (αὐτός) στρατηγός - κατακαθεῖς, cum praefectus Illyrico foret 2, 9, 12. constitutus esset s. factus dux belli et praeses provinciae. † Med. de perf. c. acc. perf. et forsan c. praep. μισθοφόρους ἐπὶ ἔργοις σιτηγεσίαις στρατιάτας καταστράμεναι, mercenarios certis auctoramentis constituens 2, 11, 9. p. act. mero, vel per vim med. sibi, in usum suum.

καθορῶν, phys. de perf. c. acc. perf. et adv. οὐκέτι οὐδὲ καθεῶν ἀλλήλοις, iam haud amplius adspiciebant inter se 4, 15, 14. ne amplius quidem adsp. s. videbant se invicem. - Pass. de re, c. praep. καὶ οὐ καθορώμενα (αὐτὰ) ὑπὸ τῶν ἵππων λ. nec conspicua ab equitibus ib. 7.

καθεσίστομαι, pass. de perf. trop. c. dat. perf. αὐτῷ καθωσιωμένως, devotus 7, 9, 7. deditus, impense favens. - c. adiuncto, φιλοτατόν τε εὐτα καὶ καθωσιωμένον αὐτῷ, devotissimum 7, 6, 10.

καθυβρίζειν, mor. de perf. c. acc. rei, μήτε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καθυβρίσκειν, ut neque contumelia afficeret 1, 16, 10. contaminaret, dignitati imperatoriae contraheret dedecus et infamiam contentiam eam redderet. - simul c. abl. modi, καθυβρίζοντο τὸ ἀξίωμα αἰσχρίσθω - σχήματι, contaminare 1, 15, 15. i. q. καταισχύνειν 1, 3, 6.

καί, vulg. sensu, Lat. et s. que, intra duas res s. enunciationes, 1, 7, 1, 3, 7. etc. †† ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μειρακίου ἐς μὲν θεὸν καὶ Διὸς ἀρπαγὴν 1, 11, 6. atque adeo s. id que, s. et quidem cf. 4, 14, 10, 5, 2, 5. - Sic et intra duo adi. cum uno substantium, πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται, multis et sap. 1, 2, 9. cf. 1, 1, 8. et v. προλ. 1, 14, 2. - διὸ καὶ μέγιστα - τρεῖς παῖς, duo maxima 3, 7, 16. τρίτην μοῖραν καὶ γενν. eam que 5, 4. - † it. c. pron. καὶ ταῦτα - διατρέβοντας, eos que 3, 12, 2. - † it. c. verb. s. intra duo v. ἤλπισε λ. καὶ μηχανάται τὸ ἐνδε τι, ac 1, 10, 10. συνέξεβέστησαν καὶ λ. et 2, 2, 22. - † τὸ κγάλα καὶ ὡς ἐτυχὲς χαρίζεσθαι, 2, 3, 23. - †† post duo membra et subst. καὶ μακρὰς διαδοχῆς 8, 7, 10. †† Ab init. §. punctum, καὶ ταῦτα εἰπών, atque 3, 12, 24. et adeo. - c. particulis, καὶ ὅλ. λ. atque etiam 2, 5, 8. atque adeo. καὶ - μέν, ac 2, 3, 18, 4, 15, 4, 6, 1, 3, 6, 9, 10, 7, 7, 9, 7, 0, 7, 11, 5, 7, 12, 17, 8, 7, 1, 20. †† Ab initio autem §. val. Interdum quoque p. Lat. praeterea, ut καὶ τῶν μὲν εὐπατριδῶν

λ. ac patriciorum quidem 5, 1, 14. †† καὶ αὖ 3, 7, 18. p. vulg. copula et. - †† in transitu ad probationem. καὶ μαρτυρεῖ λ. ac 3, 12, 5. De καὶ - μὲν - δὲ v. in μὲν, ut de καὶ per copulata nunc haec, in notione adhuc vulg. copulandi, A) de postposito δὲ καὶ in orat. med. μαθημάτων μὲν λ. μέθαις δὲ καὶ κραιπάλαις λ. et cr. 1, 3, 3. - † μὲν non praeced. προπετὴ δὲ κ. Σρατὸν 1, 8, 11. - it. in summa vicinia, Φράσεως τε καὶ εὐφωκίας, et 1, 1, 1. etc. - interiectis quibusdam, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ λ. tam - quam ib. 5. - B) de praeposito, a) in καὶ c. γὰρ, in vicinia summa, καὶ γὰρ - καὶ, nam et - et 1, 8, 8, 3, 8, 9, 15. etenim 1, 15, 3, 2, 8, 8, 4, 14, 2, 7, 6, 20. etiam in parenthesis 1, 17, 1, 2, 2, 22. - † solum καὶ γ. nam et 3, 13, 8. ubi tamen etiam fuerit Lat. etenim, et p. mero γὰρ, ut in locis pr. et aliis subiectis, καὶ γ. αὐτοὶ λ. nam et ipsi 1, 6, 12. - it. ubi divellitur, καὶ αὐτῇ γὰρ λ. 1, 17, 8. καὶ πάντες μὲν γὰρ 7, 2, v. γὰρ. - b) in καὶ - γὰρ v. γὰρ. - c) in καὶ c. δὲ per intervallum, καὶ χρησμοὶ δὲ τινες εἰδόντο, atque etiam 8, 3, 19. Lat. et - vero; nili est καὶ pr. etiam, et utr. p. δὲ καὶ, quo de post. - d) in καὶ secum posito, per relationem quandam, (non vero per repetitionem meram, cf. 2, 6, 10, 6, 2, 7, 6, 3, 12, 6, 7, 9.) in re que diversa plerumque, per subst., καὶ τὰς τιμὰς, καὶ τὰς εἰκόνας, et honores et statuas 2, 6, 15. cf. 2, 5, 3. - per adi. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, et - 2, 4, 7, 2, 14, 5, 9. e. nunc - nunc 8, 3, 16, 6, 5, 12. sq. cum - tum 6, 3, 15. in totis membris. - e) in καὶ cum neg. καὶ μηδὲν τι γενναῖον λ. nullam que alacritatem 6, 7, 24. καὶ μηδὲ μελλήσαντες λ. et nec cunctati 2, 7, 12. † ὀλίγων τὲ ὄντων, καὶ μηδὲ λ. neque 3, 6, 14. καὶ μήτε παῖν, ut que nec verberarent 2, 4, 2. - καὶ μήτε - μήτε λ. ac nec - nec 8, 1, 9. διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας λ. nec accurate 3, 3, 11, 6, 7, 10, 8, 6, 1. - φόβῳ καὶ οὐκ εὐνοίᾳ λ. metu, non benevolentia 4, 3, 8. καὶ οὐδὲν ἥττον λ. ac non minus 2, 5, 12. καὶ οὐτε - τε - καὶ λ. 8, 8, 2. καὶ οὐτε - οὐτε λ. ac neque - neque 5, 8, 9. †† post neg. ὅσον μὴ διέλυσεν - καὶ ἐνάξους λ. quod non dimisit - et unumquemque 5, 2, 6. p. μὴ - μήτε. †† intra neg. duas, μήτε - καὶ - μήτε λ. neque - neque - neque 1, 9, 21. f) in καὶ c. aliis copulis affirm., et quidem huius in membris, καὶ - τε λ. et - que 1, 6, 26. et - et 8, 3, 14. sq. † καὶ διαβήτας - εἰς τε, ut transgrederetur - et 6, 4, 13. qui Eg. legem p. καὶ potius ὡς, p. ὡς. - sed pluribus, μάγους καὶ ἀστρολόγους τε καὶ θύτας λ. magos et astrologos et aruspices 4, 12, 6. ubi Eg. τὴ ἱεροκλῆ negligit. χρεὶ συναίρεσθαι, καὶ - αὐτοὺς τε - εἶχεν - καὶ πᾶσι - ἐπισχνεῖσθαι, et - et - et 2, 3, 24. - καὶ - τε - τε, et - cum - tum 1, 9, 2, 4, 8, 2, 4, 11, 1, 5, 1, 6, 7, 11, 18. e. †† ζῶα τε - καὶ - τε καὶ - 1, 14, 2. ubi lig. c. particip. per hendiad. in adi. c. particip., „animalia omne genus, suam naturam non servantia.“ καὶ - τε - τε - τε λ. et - cum - quo - tum 1, 17, 9. καὶ - τε καὶ - τε - καὶ λ. theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore rel. 3, 6, 19. † καὶ - τε - δὲ λ. 7, 3, 9. ubi tamen p. vulg. τὴ potius γὰρ legeris. †† καὶ c. sqq. τε et καὶ aliquoties 3, 8, 10. - Alio sensu copulandi, p. Lat. etiam, it. etiam adeo, it. vel, it. praeterea, it. quoque, A) praepositum, universe, οὐκ ἀπεπῇ - καὶ τοῖς ἑσπερί, etiam 1, 1, 4. † nominatim p. illo praeterea, i: c. praeter alias vel pers. vel res, ἣν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, et id

2, 1, 11. 2, 2, 6. quorsum et pertinent alia e fqq. loca. —
† Praecipue **ante** orationis partes has, ante pron. *νεανίσκου, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς*, et ipsum 1, 8, 11. 1, 17, 15. *κ. αὐτὸς λ.* ipse etiam 2, 6, 12. 8, 6, 18. 8, 7, 5. † *καὶ οὗτος λ.* et ipse 6, 6, 12. cf. v. *αὐτ. et 2, 12, 7.* bis que in vicinia, *ἥν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ λ.* - *ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας*, et ipse - iam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. - at divulgum, *σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ*, ac propemodum etiam aquae 8, 5, 16. cf. 4, 11, 12. † *μετὰ καὶ ἐτέρων ἐπιστολῶν*, cum aliis etiam epistolis 4, 12, 10. et si referetur hoc etiam ad classē inferiorem, ubi *καὶ* stat post praep. nec suo loco. p. *etiam* cum al. ep. - †† ante praep. *καὶ μέχρις ἐξῆτος λ.* etiam usque ad 1, 3, 6. *καὶ ἐπὶ ταῖς τυχεύσαις ἀφορμαῖς λ.* 1, 3, 15. etiam, etiam adeo; quod pertineat quoque ad classē, ubi *καὶ* stat ante adi. f. verba, ut *ἡδοναῖς, αἷς - καὶ ἀκων ἀδούλευεν*, etiam invitus 1, 17, 22. *ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς, καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν λ.* etiam iis, qui *μῆτιν* acceperint, 2, 3, 14. — **ante** subst. *καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι - γεγόνασι*, et Romani 1, 6, 17. † *καὶ Κρόνον λ.* et Saturnum ipsum 1, 16, 3. cf. 2, 6, 19. et infra in repetit. 3, 4, 7. it. 3, 6, 4. 3, 8, 6. e. 4, 11, 12. 7, 5, 17. 8, 5, 22. - ante verb. *καὶ ὁ Κ. ἐφύλαττε λ.* et Comm. 1, 8, 8. 10. 2, 5, 14. 2, 8, 10. 3, 12, 3. 5, 1, 6. 7, 8, 26. - ante adv. *καὶ πάλαι μὲν λ.* et antea 1, 9, 15. *καὶ ἄλλως μὲν λ.* alioquin etiam 2, 15, 4. 5, 8, 7. 6, 8, 9. 8, 3, 16. sed divulgum, *φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἀπαρχῶν*, al. etiam 3, 14, 3. † *καὶ μάλιστα*, potissimum 1, 8, 2. *vel* maxime, ubi *redundet*, ut Lat. hoc, aut *etiam* max., ubi pertineat potius ad v. f. q. et sic quoque in fqq. locis. † *περὶ καὶ μ. αἴτιον ἐγένετο*, quae cum maxime causa fuit 3, 4, 18. 8, 8, 9. quam max. 7, 3, 13. 16. †† praesertim ὅ, 2, 7. ubi *κ.* ob f. q. aliud *καὶ* valeat *tum - tum*, vel *id que*, vel p. mera copula, (i. q. *μάλιστα τι* 2, 6, 3.) ut et in fqq. loc. *τοῖς οἰκείοις - , καὶ μ. τοῖς λ.* ac potissim. 2, 2, 5. *κ. μ. τῷ λ.* eo que maxime, quod 2, 7, 9. praesertim 4, 15, 13. *οἱ τε ἄλλοι λ. καὶ μ. λ.* tum caeteri, tum praecipue 5, 8, 1. maxime que 6, 6, 2. ac praecipue 7, 1, 16. ac in primis 7, 10, 10. ††† ab init. §. aut enunciat. *καὶ μ.* et praecipue 2, 10, 15. ac praesertim 8, 6, 1. *ταύτῃ καὶ μᾶλλον*, tanto (etiam f. adhuc) magis 1, 17, 9. *ἐτι τε καὶ μᾶλλ.* adhuc autem magis 1, 3, 8. adhuc vero etiam magis, f. sed *etiam* adhuc *magis* - sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. cf. 3, 6, 17. - †† p. copula mera, *πρὸυγ. καὶ μᾶλλ. ἐπείγοντα*, magis que 1, 6, 13. — † *ὅθεν καὶ μᾶλλ.* quapropter multo magis 8, 6, 7. † *καὶ δεύτερον ἐπιτείλῃ*, ne iterum 4, 13, 1. ne etiam secundo f. n. sec. etiam. *τι καὶ πλέον λ.* etiam aliquid amplius 1, 4, 5. — †† *καὶ πόρρωθεν λ.* 6, 7, 18. vel e longinquo, f. etiam adeo f. i. *que*, f. ac procul. *καὶ - πρότερον* 8, 7, 21. v. post. *καὶ ὕστερον λ.* vel postmodum 1, 6, 14. etiam postea 2, 14, 9. †† *καὶ τότε λ.* tunc etiam 2, 5, 8. *τότε καὶ οἱ στρατιῶται λ.* tunc et milites 2, 2, 22. ubi *κ.* pertinet ad f. q., milites etiam, praeter post plebem. - †† c. neg. *ὡς καὶ τὸν υἱὸν - μήτε λ.* ut et filium - nec 2, 4, 18. • Simul in contractis vocibus, *συνέβαινε δὲ, καὶ κείνους μὴ - ὁμολοεῖν*, ut ne ipsi quidem 8, 8, 7. ut et illi non rel. cf. *ἐν.* † *τελευτήσαντος καὶ κείνου*, mortuo etiam illo 2, 4, 13. etiam mortuo illo, etiam post mortem illius, et si mortuo illo. *καὶ κείνους λ.* atque illos 6, 5, 16. *καὶ μοι δὲ λ.* etiam mihi 2, 10, 4. *καὶ μέ μιν λ.* ac me quidem 5, 1, 5. qui Bg

ceperit pro mera copula, cum quoque, e pr. opp., procedat p. etiam. - De $\eta\kappa\epsilon\iota$, $\eta\kappa\epsilon\iota\theta\epsilon\nu$, $\eta\kappa\epsilon\iota\sigma\alpha$ v. in $\epsilon\kappa\epsilon\iota$ rel. - B) positum post orationis partes cortas, post artic. postpositiv. s. pron. relat. $\epsilon\varsigma\iota$ ($\epsilon\tau\iota$) δ' $\omega\tilde{\nu}$ καὶ πείρα μετεσχ. nonnulla etiam, quorum I, 2, IO. praeterea vero ea, quorum et rel. $\sigma\iota$ κ. qui etiam I, 6, 24. 8, 6, 1. - cf. 4, 12, 11. $\sigma\upsilon\varsigma$ καὶ λ. I, 9, 1. cf. 2, 13, 12. $\dagger\dagger$ τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ λ. partim (etiam) I, 3, 12. ubi et post artic. praepositiv. \dagger interiectis aliis, δ' περ ἔργων καὶ ὕστερον λ. 2, 14, 9. quod huc referas, si κ. spectes post δ' , ut et — δ' περ αὐτῶ καὶ λ. quod ipsi etiam 2, 9, 5. quae loca tamen pertineant quoque ad classem de κ. ante verb. it. α' δὲ - ταῦτα κ. λ. haec et I, 14, 14. $\sigma\alpha$ καὶ λ. quae I, 2, 5. sed - quae etiam 2, 11, 3. - post verb. $\upsilon\pi\acute{\epsilon}\sigma\chi\epsilon$ τὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμός λ. oppressit - et fames I, 12, 7. 19. 1, 14, 6. I, 17, 6. 2, 5, 13. 2, 6, 9. i. 4, 12, 5. 5, 4, 24. 7, 6, 14. - $\dagger\dagger\dagger$ post praep. membri prioris, metà τοῦ ἀρεποῦς καὶ ἐπισφαλῆς ($\epsilon\varsigma\iota$.) simul indecorum et periculosum est I, 6, 15. cum indecoro etiam periculosum est. — πρὸς - τῇ - ἀκμῇ - καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἀξιοθέατος I, 7, 8. praeter aetatis florem, etiam rel. \dagger ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν λ. etiam 2, 3, 18. cf. $\alpha\mu$. - Post adv. ἀλλὰ καὶ λ. quin etiam I, 2, 4. verum etiam ib. 14. v. $\alpha\lambda$. - $\alpha\tau\epsilon$ καὶ - πρότερον λ. 8, 7, 21. et s. etiam prius; ubi divulsam et quoque ante adv. steterit. $\dagger\dagger$ $\epsilon\tau\iota$ τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. 3, 11, 2. praeterea que ipsum et - ἐμέλλησες δ' $\alpha\tilde{\nu}$ $\epsilon\tau\iota$ καὶ πλείονα λ. 2, 4, 15. ubi et ante adi. stabit. $\delta\varsigma\epsilon\nu$ καὶ λ. unde et I, 12, 3. I, 14, 10. I, 16, 4. 8, 6, 7. - divulsam, $\delta\theta\epsilon\nu$ ἡμῖν καὶ λ. 2, 8, 7. $\omega\varsigma$ περ - οὕτω καὶ λ. 2, 8, 4. 2, 9, 15. 3, 6, 12. $\delta\epsilon\theta'$ $\delta\pi\eta$ καὶ λ. 4, 7, 8. $\delta\sigma\theta'$ $\delta\tau\epsilon$ καὶ λ. quandoque etiam 7, 3, 11. $\delta\tau\epsilon$ καὶ λ. quo tempore etiam 1, 14, 7. — $\epsilon\tau\epsilon$ πρῶτον καὶ λ. quando primum etiam ib. $\omega\varsigma$ περ καὶ λ. sicut et 3, 6, 19. $\dagger\dagger$ $\omega\varsigma$ - τότε καὶ λ. tunc etiam 7, 10, 2. e lect. quidem nova. - Porro per Corollarium quoddam, sed partim et per coniunctiones, ἀλλὰ μὲν καὶ λ. quin et 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. $\epsilon\pi\epsilon\iota$ καὶ λ. quandoquidem et 8, 3, 15. - Post proximum τὲ, vel init. \S . et enunciat. εὐρίσκειτό τὲ καὶ λ. comp. quo et 2, 7, 2. 4, 8, 10. 8, 7, 14. - vel in med. orat. συνεκρότει τὲ καὶ 2, 14, 12. - \dagger Nominativum post adversf., vel init. \S . et enunc. παρίσχει δὲ καὶ λ. praeb. autem et I, 2, 5. I, 8, 16. autem etiam I, 14, 9. cf. I, 15, 15. I, 17, 5. 2, 6, 20. sq. 2, 13, 3. sq. 4, 13, 14. 8, 5, 23. - diremtum, ἐνῆν δὲ τις αὐτοῖς καὶ πρόθως, etiam 2, 7, 14. - vel in med. orat. $\epsilon\varsigma\iota$ ($\epsilon\tau\iota$) δ' $\omega\tilde{\nu}$ καὶ λ. I, 2, 10., \dagger simul post coniunct. condition. ab init. εἰ δὲ καὶ λ. quodsi etiam 2, 5, 11. 7, 8, 14. - in med. simul diremtum, εἰ δὲ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δὲ τι δαῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, quodsi quid de fortit. etiam dicendum I, 17, 27. εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodsi vero etiam 8, 1, 6. - Post solam condition., vel intra periodum et in periodi init. et protasi, μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ λ. - πλὴν λ. etsi - tamen 1, 15, 14. εἰς K. δὲ μετ., εἰ καὶ τινα λ. - ἀλλ' οὖν λ. etsi - attamen 2, 10, 5. εἰ γὰρ καὶ λ. - πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. - vel in med. η , εἰ καὶ τὲ λ. aut, si etiam quid I, 12, 5. αἰ καὶ βασ. λ. etiamsi 2, 4, 12. $\omega\tilde{\nu}$, εἰ καὶ λ. quibus, etiamsi 2, 10, 9. εἰ καὶ λ. si etiam 8, 6, 7. - diremtum, εἰ τὲ καὶ μυθῶδες λέγουιν, si quid etiam I, 2, 2. αἰ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. cf. εἰ. - \dagger in secundo membro, οἱ μὲν Φανερώς, οἱ δὲ καὶ κρυβδὴν λ. 7, 11, 7. — $\epsilon\iota\tau\epsilon$ - $\epsilon\iota\tau\epsilon$ καὶ λ. siue etiam I, 14, 4. - $\dagger\dagger$ Repetitum in vici-

nia, καὶ κείνους - ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μᾶλλον, εἰ καὶ τὸ πικρὸν ἐπὶ τῇαι, ipse etiam - et aliquid maius, si etiam 3, 6, 8. cf. 2, 6, 12. 4, 5, 6. - †† Iunctum in vicinia utr. sensu, tum pro mera copula et, tum pro etiam, etc. 1, 9, 15. 1, 14, 6. 1, 15, 15. 1, 17, 22. 2, 5, 13. 2, 6, 9, 19. sq. 22. 2, 7, 2. 14. 2, 8, 10, 18. 2, 9, 5, 15. 2, 11, 3. 3, 4. 7. 3, 6, 14. 3, 8, 6. 3, 12, 5. 4, 4, 19. 4, 5, 7. 4, 7, 8. 4, 8, 10, 15. 7, 3, 14. 8, 6, 1. — †† Pro etiam non positum loco suo, quod videatur saltem, 1, 14, 1. 2, 14, 9. 4, 5, 7, 9. 4, 11, 12. 4, 12, 10. 7, 9, 5, 7, 11, 12. 8, 7, 21. - †† Per loca dubiae interpretat. 1, 8, 2. p. 272. sq. e. 3, 2, 9. 6, 7, 3. 7, 3, 16. - 4, 12, 15. 5, 4, 1. - 1, 9, 1. 1, 13, 7. p. 543. 1, 14, 2. 2, 15, 12. p. 401. - †† ab init., in interrog. et in motu animi et affectu indignantis f. mirantis, καὶ τίνα, εἶπῃ, - βούλεσθε, et 3, 12, 12. vel at f. αἰσ. — †† Per loca dubiae lect. καὶ τοῖς λ. 2, 5, 6. pro καὶ τοῖς λ. οὐ τοῖς λ. - ἐμοὶ τε καὶ λ. 7, 8, 20. ubi leg. ἐμοὶ τε νῦν ὑμῖν λ. cf. 1, 14, 16. e. et in Confus. - †† Per modum Vs. Bg. a) ubi καὶ addiderit, ἀφ' οὗ (καὶ) τὴν λ. a quo etiam 1, 11, 7. — ὅσα (καὶ), quae et 1, 16, 9. e. cf. 1, 12, 9. i. (καὶ) ἔχοντες λ. atque habentes 8, 8, 18. f. ἔχοντές τε λ. b) ubi καὶ omisit, tum per apposit. μονομαχ. καὶ ἀπ. glad., perd. hom. 1, 16, 10. 4, 7, 1. e. nominatim intra adi. πολλὸς et aliud adi., πολλὰ καὶ δεινὰ λ. multa nefaria 1, 10, 2. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. - it. in aliis adi. πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. magnifica omnis generis 3, 8, 15. - intra adi. et particip. 1, 14, 2. cf. supra in καὶ c. al. copulis, - it. in subst. καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν λ. theatris que ac lavacris 3, 6, 19 et cum theatris tum lav., - in pron. rel. εἰσίνον τε ἀπέγονον καὶ δὲ λ. nepotem, quem 8, 8, 17. e. - in adi. pluribus, χρυσὰ καὶ ἀλ. intertextas, purpureas 5, 3, 12. - in relatis secum duorum membrorum, καὶ τὴν βάσιν λ. καὶ τὴν πορ. gressum stabilem transitum que 6, 5, 12. καὶ χεῖρας - καὶ τοὺς νεῶς λ. manus templà que 7, 3, 14. - in adv. καὶ μάλα λ. praesertim 4, 15, 13. 6, 2, 7. - post copulam al. συνεκρότει τε καὶ πανταχόθεν constabat que undique 2, 14, 12. 8, 7, 14. c) in particip., ubi omisso καὶ, resolvit particip. καὶ βήματος αὐτῶ ἀρξέντος ἀνελθόν cum suggestum sibi erectum conscendisset 2, 10, 2. e. 2, 14, 10 e. 1, 8, 12. p. 313. ubi, omisso καὶ eodem, mutat particip. in abl. confq. καὶ νομᾶς ἐπιθιδεύς, congiario dato 2, 14, 10. i. 1, 10, 15. i. ubi, omisso καὶ secundo, mutat particip. secundum in inf. 2, 7, 2. - ubi, omisso καὶ, mutat particip. secundum in aliud particip. c. praep. καλούμενος καὶ βοηθήσαν ἀπεισι, vocatum abire ad auxilium ferendum 2, 7, 11. e. - † ubi κα transponit, ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, καὶ λ. atque ob tales litteras 4, 12, 15. - ubi κα non modo transponit, sed et mutat in aliam notionem, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν κατεπιόντων λ. qui et insidia indicant 1, 10, 15. καὶ πάλοι - ἀπεχθῶς - διακείμενοι, cum et antea rel. 1, 9, 15. 2, 15, 9. καὶ τὰ λοιπὰ - ἀθροίσαντες, ceteris etiam congestis 2, 8, 10. - ubi, κα per meram quidem copulam reddit, sed transponendo, καὶ βασιλείῳ καὶ ἐμφουλῶ αἷμα τι μίαννακτας λ. qui ve imperatorio ac civili sanguine polluisen 2, 9, 10. 3, 5, 5. e. 4, 6, 1. † suppleto adeo particip. καὶ c. ἂν ταῖς μεγίσταις τράξεσιν (δυντες, λ.) qui ve in maximis officiis versarentur 5, 5, 2. d) ubi in particip. prorsus liberam pro κα adhibet coniunctionem, καὶ τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, ut par

pompae crederetur 1, 10: 14. e) ubi, pro Lat. copula severa, adhibet alias syn., ut καὶ τοσοῦτον λ. ac 1, 6, 1: etc. καὶ ἔξω λ. atque 1, 4. 12. καὶ πάντες λ. omnes quae 1, 9, 13. 1, 10, 4. i. 2, 7, 16. m. 2, 8, 18. m. γῆς καὶ θαλάττης λ. terrae maris quae 2, 10, 8. καὶ τὴν τῶν πολεμίων λ. hostium, quae 2, 11, 18. καὶ θυσας, peracto quae sacrificio 2, 14, 4. καὶ τοῦτο, id quae 3, 12, 5. 4. 8, 9. 7, 1, 14. i. 8, 4, 10. ἴδια καὶ ἀναφαίρετα λ. quae ne-rel. 1, 2, 4. 2, 4, 1. 2, 8, 5. 6, 5, 17. e. 6, 9, 5. καὶ ὅσα λ. quae ve 7, 8, 25. † καὶ εἴ τι λ. atque etiam 4, 6, 7. 4, 9, 3. 6, 2, 7. e. † καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, famulis item et ancillis 5, 3. 26. ubi simul transposuit. καὶ πάντων λ. tum omnium 2, 6, 15. f) ubi, pro copula, adhibet Lat. alius notionis, καὶ τὰ μὲν ἀνδρεία καὶ σεμνὰ λ. etiam fortia et seria 7, 8, 15. † simul transponende, καὶ Γερμανῶν λ. Germanorum etiam 8, 1, 5. cf. 1, 13, 7. 5, 2, 9. 6, 7, 3. καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων, equitum quoque 1, 12, 14. g) ubi, pro copula, adhibet voculam vel discretiv. καὶ εἴ τι λ. aut 3, 9, 10. vel adversat., simul transponendo, καὶ τὸν οὐτὰ λ. ipsum autem 3, 7, 19. i. καὶ τὸν Γέταν λ. Getam vero 4, 4, 1. e. 6, 1, 21. † h) ubi, p. copula, adhibet praep. διαχίλις καὶ πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττικὰς, duo millia drachmarum Atticarum supra quingentas 4, 4, 17. †† i) ubi, suppleto pron. gen. αὐτῶν, copulam καὶ mutat simul in pron. relat. καὶ (αὐτῶν), quorum 4, 5, 9. †† k) ubi καὶ, p. copula, cum sq. vocabulo contrahit in neg., ibi latentem, καὶ ἀκώλυτον λ. nec prohibitum 4, 10, 10. καὶ μὲν λ. nec ullum 1, 15, 13. l) in copulatis simul καὶ pluribus, alternata notione 1, 3, 3. 1, 10, 5. 7, 16, 1, 15, 5. 15. sq. 1, 15, 6. 1, 16, 7. sq. 2, 1, 13. 2, 3, 25. 2, 6, 21. 2, 7, 10. 2, 8, 10. 4, 8, 2. 4, 14, 11. 5, 4, 1. 6, 1, 18. 6, 2, 7. cf. et supra in iuncto ntr.

καινός, phys. de re, c. subst. rei, καινὰς ἡδονὰς, novas 1, 3, 5. — Neutr. c. pron. αἰεὶ τι καινὸν ἐξευρίσκ. aliquid novi 3, 13, 15. 6, 3, 6.

καινοτομεῖν, trop. de perf., c. opp. δεῖν μένειν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὅροις, καὶ μὴ κ. et nihil novarum rerum moliri 6, 2, 9. novas terras appetere. πρὸς τὸ κ. ἐπιτήδειοι, ad res novandas 6, 8, 9. ad mutandum imperium et imperatorem, milites. — cum acc. rei, οἱ - νέοι - πολλὰ καινοτομήσαν, multa nova moliti sunt (imperatores) 1, 1, 9. † c. praep. et adiuncto diserto, καινοτομήσαι τινα - περὶ τὴν βασιλείαν, res novas moliri circa imperium (aust. Syri) 6, 4, 13. — Pass. de re, Neutr. particip. plur., p. subst., πάντες ὄχλοι κοῖτοι πρὸς τὰ καινοτομούμενα, ad res novandas 7, 7, 2. imperium et imperator., p. πρὸς τὴν καινοτομίαν, vel p. inf. illo 6, 8, 9.

καινοτομία, trop. c. gen. rei, τὸ Σύμῳ ἔθνος ἐς καινοτομίαν τῶν καιροποιήτων ἐπιτήδειον, ad novandas res 2, 7, 13. ἐν ἡγῶ - αὐτοὺς (milites) εἰς πραγματίων κ. ad res novas molientes 5, 4, 2. — † forsan et simul c. adi. τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων (εὐτόλμων) καινοτομία, novitate 7, 8, 3.

καιρίως, trop. de re, Masc. c. subst. fem. καιρίου τῆς πληγῆς γενεμένης, lethale vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίαις, lethalibus 1, 15, 6. — it. καιρίως - τρωθεῖς, lethaliter 4, 4, 7.

καιρός, phys. universe, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud temp. 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. † c. adiuncto, πεισυνόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10, qui

Bg. alterutram modo verterit, sed cf. N. T. Marc. 2, 20. — per prap. μέχρι καιῶν, ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν s. πολλῶν. κατὰ τὸν καιρὸν, (καθ') ἐν ἀπηγγέλη λ. quo enim tempore 2, 9, 6. s. eo enim tempore, quo s. cum. καθ' ἐν κ. λ. quo t. 2, 7, 6. 5, 3, 20. κατὰ τὸν αὐτὸν κ. eodem t. 2, 6, 12. — sed per alia adi., simul que c. relato, καιρὸν φυλάσσοντα καὶ τόπον ἐπιτήδειον, temp. 1, 8, 11. 4; 13, 5. † κ. ἐπ. εὐρίων, occasionem ib. 6. — καὶ τὸν παρόντα κ. — καὶ πρὸς τὸ μέλλον λ. in praesens 1, 14, 3. qui Bg. κατὰ suppleverit. χρεῖα τοῦ παρόντος κ. praesenti occasione 4, 14, 3. ubi potius sit de temporis rationibus s. circumstantiis. τοὺς καιροὺς πάντα παραφυλάττων, occasiones 4, 13, 11. †† c. aliam adi. καιρὸν εὐκαιρὸν ἔχοντες, occasionem opportunam 1, 9, 15. tempus opport. 5, 8, 16. — simul c. inf. νῦν καιρὸς εὐκαιρὸς (ἐστὶ) ἡμεῖς τε αἰσθέσθαι — ὑμεῖς τε λ. tempus opp. 1, 4, 7 — c. inf. merito, μήτε διδ. καιρὸν ἀναπαύλης, spatium requiescentium ib. 2. c. prap. ὡς μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν λ. 6, 1, 13. v. ἐπ. — † οὐδένα κ. εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὀφισμένον, temp. ad requiem definitum 1, 17, 22. ni prap. pendeat a v. ὥρ. — c. gen. rei, μηδένα δίδους κ. ἀναβολῆς, nullum relinquens locum cunctationi 2, 11, 1. (1, 17, 16.) οὐ πανηγυροῖζειν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) νῦν, ludos celebrandi tempus 1, 9, 8. νῦν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) τέλος — ἐπιτεῖναι λ. occasio est addendi rel. 3, 11, 1. quibus locis duobus, ut et forsitan illo 4, 13, 11., capietur κ. de tempore peculiari, h. e. opportuno. c. gen. persf. μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν λ. usque ad Marci tempora 1, 1, 5. ἡ τῶν ἡμεῶν κ. Φωγὰ, illius temporum 1, 2, 7. †† εἴδοτε — αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ λ. visum isti tempus hoc idoneum esse iusticiis celandis 1, 10, 13. qui Bg. omnia non statuerit post αὐτ. et retulerit prap. ad ἐπιτ.

Καῖσαρ, nom. propr. Iulii Caesaris, μεγάλαί αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήνιον μάχαι, Caesaris 3, 7, 18. — sed nom. appellativ. et dignitatis. p. collega et futuro successore imperii et imperatoris Rom., ἀποδύνονται Καῖσαρ ὁ Ἀλέξανδρος, Caesar 5, 7, 7. sq. 1, 2, 15, 5. ἐντροφῶντα τῷ τοῦ Κ. οὐράτι 3, 5, 4. — τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγνηότα 3, 7, 19. e. τῆς τοῦ Κ. τιμῆς 5, 8, 9. — Τοῦ διανοῦ Καίσαρος 8, 6, 4. 8, 7, 22. τῆς συγκλήτου Καίσαρα αὐτὸς τὸ παίδιον ἀποδείξας 7, 10, 16. ὁ Μακρίνος — καὶ τοῦ παιδὸς, ἐν ᾧ ποιήσας Καίσαρα 3, 4, 24. 8, 4, 25. † ἀράμενοι τὸν Γορδιανόν, Καίσαρα ὄντα, αὐτοκράτορά τε ἀναγορεύσαντες, λ. 8, 8, 16.

καίτοι, in med. orat., c. particip. λαθόντες δέ, κ. ἔπαρχον ὄντα, τὸν Περσέτιον, quanquam Praefectus erat 1, 9, 8. εἰσελθόντα, κ. δοκοῦντας λ. quamvis viderentur 2, 1, 15. αὐτὸν, κ. δοκοῦντα λ. q. videretur 2, 3, 2. οἱ δ' κ. μεγάλα λαμβάνοντες, qu. accipientes 2, 11, 14. τὸν πατέρα, κ. τιμώμενον, q. honoraretur 6, 1, 20. Φίλου, κ. — γενομένου λ. quamvis fuit 7, 1, 22. — ἡμεῖν, κ. μεγάλα ἐλπίζοντα, q. sperantem ib. 24. † ἔλος, καίτ. — τοῦ ἵππου βρεχομένου, q. mergeretur 7, 2, 13. e. πλὴν, κ. — δοκῶν, λ. q. videretur 3, 6, 1. — † c. relato, ὁ δέ, κ. συμβουλευόντων λ. q. suadentibus 2, 11, 15. ἀλλ' οὐδὲ demum §. 17. sequente, p. tamen nec rel. †† init. periodi et §. καίτοι τινῶν — ὑποπεσόντων, ἔμως λ. quanvis incurrisset, tamen 6, 1, 15. ubi c. gen. confq. et solum, sine copula alia καὶ s. γὰρ, vel p. Lat. uno sed, vel p. Lat. dupl. et sane. — simul c. alia particula, in

- med. orat. c. eodem gen. confq. βαρβάρους, καὶ τοὶ γὰρ οὗτος ἐν
ρήμῃ βαθ. quanquam in altissima pace 4, 10, 1. v. γὰρ supra.
καί κεῖ, καί κεῖθεν et καί κεῖς, v. in adv. ἐκεῖ, etc. sed καί κεῖς in pron.
ἐκεῖν. per casus singulōs.
- κακοήθης, mor. de perf. cum adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ
Φαύλων, malignos 7, 3, 11. sc. ἀνθρώπων.
- κακοπαθεῖν, phys. de perf. et militib. c. praep. βιώσεις - οὐκ ἐν
ἀλλοδαπῇ κακοπαθεῖντες, mala tolerant ad mortem accelerandam.
8, 7, 14.
- κακός, phys. de re, c. pron. ὅπως φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, ἢ δρᾶ-
σιν αὐτοῖς, aliquod malum 3, 2, 10. e. sc. χρεῖμα s. πρᾶγμα s.
ἔργον.
- κακουργεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, et praep. ἀνέπειθεν ἰατροὺς
καὶ ὑπηρέτας, κακουργησαί τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ut
maleficum aliquod admitterent circa 3, 15, 4. committerent ali-
quod scelus, i. venenum immiscerent ad mortem accelerandam.
- abs. τοὺς ἰατροὺς ἀνελών, οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κακουρ-
γῆσαι, maleficum aliquod admittere ib. 8. sq. καὶ τὸν θάνατον
ἐπέλχει τοῦ γέροντος.
- κακούργος, ph. de perf. abs. χεῖρα πολλὴν κακούργων - ἀστροίτας, (Ma-
ternus) facinorosorum 1, 10, 2. sq. † forsan c. subst. ἐγκατα-
μιζάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν - δημοτῶν,
fac. 7, 12, 15.
- κακῶς, phys. de perf. et militib. c. acc. perf. et adv. οἱ Ῥωμαῖοι,
καὶ αὐτοὶ τοῖς πολέμοις ἔσθ' ὅτῃ κακῶσαντες, affixerunt 6, 6, 10.
vicerunt c. clade illata.
- κακῶς, mor. ἡγόρευον (αὐτὸν), 1, 12, 11. v. ἀγορ. 5, 1, 5. 8, 2,
14. 2, 6, 20. 2, 7, 4. εἰπόντας τὸν λ. 4, 6, 11. - phys. διολέ-
σθαι κ. male perire 1, 9, 16. violenta morte. † οἱ δὲ, βαλλό-
μενοι καὶ τιτρωσκόμενοι, κ. ἀπηλλάγησαν, foede 7, 12, 4. cum de-
decore s. infecta re.
- κακώσεις, phys. c. gen. perf. ut obiecti, δεῖγμα τοῦτο - τῆς βαρβάρων
κακώσεως, cladis 6, 6, 11. damni, iacturae, hostibus il-
latae.
- καλεῖν, trop. de re, c. acc. perf. et praep. s. formula adv. ἱερεῦ-
σιν, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἢ τάξιν καλεῖ, postulat 1, 9, 5. qui ex
ordine ac serie sequuntur. τῆς ἀνάγκης αὐτὸν καλοῦσης, neces-
sitate ipsum vocante 6, 7, 11. rebus quibusdam, metu periculi
impendentis et exercitus indignatione ac querelis, ipsum impel-
lentibus et cogentibus necessario. † οὐ Φαῖλαι καλοῦσιν (ἐμὲ)
ἐλπίδες λ. vocant 2, 8, 6. impellunt. †† πρὸς τὴν χρεῖαν αἰεὶ
τοῦ πρὸς τὰ καλοῦντα ῥαδίως παρόντος, ad ea, quae vocabunt, 8, 7,
16. i. q. pr. εἰ τι ἐπείγοι, quae requirunt praesentiam et auxi-
lium. Sed phys. de perf., c. acc. perf. dupl. οὓς Περαιτωριανούς
καλοῦσιν, vocant 5, 4, 14. 5, 6, 10. 8, 3, 19. 4, 9, 5. † τὸν
Γέταν καλοῦσι πολέμιον, appellant (milites) 4, 4, 19. i. q. pr.
ἀναγορεύουσιν, forsan p. declarare, ut infra. † ἔχαιρεν - μᾶλλον
συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam
filium, vocabat 1, 5, 8. v. χαίρ. - † πατέρα καλεῖ (αὐτὸν) αρ-
pellat 2, 21. i. q. pr. ἀναγορεύει, populus Pertinacem; iterum
forlan p. declarare, ut loco sq. καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβασόν, αρ-
pell. 2, 10, 19. milites. Μακεδονικὴν (αὐτοῦς) ἐνάλει Φαλαγγα,
app. 4, 8, 6. Λακωνικὸν (αὐτοῦς) ἐκ λόχον, vocabat ib. 7. - cum
ablat. rei s. instrum. τῇ Φοινίκῳ Φωνῇ Ἐλαιαγάβαλον καλοῦντας
(τοῖτον,) app. 5, 3, 8. 8, 7, 2. - c. praep. Ἀφρικανὸν ἐνάλεσαν
(αὐτὸν) ἀφ' ἑαυτῶν, vocarunt a se 7, 5, 19. c. acc. rei dupl.

τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, voc. 4, 2, 1. app. ib. 15, 8, 1. 7. αἰνέτους αὐτὰς ἐκάλουν, appellabant 3, 8, 18. - simul c. adv. ὁ πᾶσις, εἰ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιο, app. 7, 8, 17. - †† Alio sensu, c. acc. pers. dupl. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφόρους, vocat eos, ut et ipsi stipatores fierent 5, 4, 18. vocat et illos stipatores se ipsum, f. declarat ipsos, ut stipatores futuros. καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσόμενον, appellabat iam ipsum generum futurum 4, 11, 1. declarat illum gen. f. - †† Alio sensu, c. acc. pers. uno, εἰς καλοῦσι Ῥωμαῖσι, vocant 2, 8, 3. sq. expl., implorant, auxilii ferendi causa. καλοῦντων αὐτὸν καὶ τῶν ἐκείσε ἡγούμενων, vocantibus 6, 3, 1. implorant. - c. adv. et abl. modi, τοῦ δήμου ἐκείσε καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλας βραῖς, vocante, 5, 2, 6. - sed c. abl. loci, ἐκάλουν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τοῦ δήμου συνεδρίαις, implorabant 2, 7, 8. - abl. ἐν τῇ τῶν καλούντων γνώμῃ, implorantium 2, 8, 7. † c. adiuncto, τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ἐννηρόν, implorant. ib. 4. †† Θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἐρουργοῦντες, invocant 5, 5, 13. ††† Alio sensu, cum acc. pers. et dat. rei, μίջοσι φήσας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ἡκὺν κελεύει, affirmans, se vocare illum ad maiorem spem 1, 9, 10. — † Alio iidem sensu partim, abl. πέμψαι τοὺς καλέσοντας αὐτὸν, mitteret, qui vocarent ipsum 3, 11, 20. arceslere, iussu venire, i. q. in pr. loco. - c. adv. et praep. πάντοθεν τοὺς - ἐπὶ συντάξεισιν - καλῶν, evocans 1, 2, 2. - sed c. solo vel adv. αἰφνιδίως καλέσας τοὺς φίλους, vocatis amicis 1, 6, 7. fere i. q. συγκαλέσας 1, 4, 1. - vel praep. καλέσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας εἰς ῥῆτὴν ἡμέραν, convocatis undique militib. 2, 8, 1. qui Bg. ad v. texerit quoque adv., i. q. συγκαλ. 2, 2, 11. †† c. inf. κήρυκες διεσκόπτει, καλοῦντες, ἡκὺν καὶ θεάσασθαι λ. vocantes, ut adessent 3, 8, 19. invitantes, f. clamantes. - Pass. phys. de pers. c. casibus duob. ὁ Ἀλεξάνδρος - Ἀλεξάνδρος καλεῖται, vocatur 5, 7, 5. — †† Ἡρακλῆα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι, vocari 1, 14, 15. — ὁ δὲ ἕτερος Μαικίνος ἐκαλεῖτο, vocabatur 4, 12, 2. 5, 3, 6. 8, 2, 14. Φιλοκρίμματος ἐκ. (αὐτὸ, τὸ παιδίον) 1, 17, 6. ἐπιθεμῆτας - Παρδικὸς κληθῆναι, vocari 4, 10, 1. - c. praep. συστρατιῶτης ὑπ' αὐτῶν ἄλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσποιεῖτο, si commilito ab ipsis potius, quam imperator, vocaretur, 4, 7, 11. †† praeter adv., in dupl. rect., c. diverso casu, et acc. pers. et abl. rei, ἑαυτὸν οὐκέτι Ἡρακλῆα, ἀλλὰ τῶν μονομαχοῦντων τινὸς ἐνόματι καλεῖσθαι προσέταξ, (Commodus) appellari 1, 15, 18. - cum adv. et abl. rei f. instrum. οὕτω Λίβιος τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ καλοῦνται, vocantur 7, 5, 19. e. - de re, Λάτιον κληθῆναι (αὐτὸν, τὸν χῶρον,) vocatum (esse) 1, 16, 4. - ††† Nominativum in rationes particip. praef., de pers., abl. ἕτερος, Μαικίννας καλούμενος, qui Maecenas vocabatur 7, 11, 6. τὸν περιόντα, Κόμμοδον καλούμενον, Commodum nomine 1, 2, 2. 5, 4, 24. - c. adv. Ἀρτάβανου, τὸν πρότερον καλ. τὸν μέγαν βασιλέα, qui prius vocabatur magnus rex 6, 2, 3. † ἀφινεῖσθαι τοὺς Πραιτωριανούς καλουμένους, Praetorianos (ita dictos) 8, 8, 10. ubi supplebitur adv. modi, quod alibi adiectum apparebit deinde. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομαδῶν δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur 7, 9, 2. qui Bg. negligit δὲ, valens p. τὲ, mera copula, ut in aliis locis diserte adest. - de re f. loco, πέλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυληῖαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine 8, 2, 3. πέλις ἐπὶ τοῦ λέξου, Ἀλεξάνδρεια καλουμένη, Alexandria nomine 3, 4, 6. ἢ dicta Al. †† c. adv. diserto, ἀπὸ Ἑμέσου καλουμένης οὗ-

- τω πόλεως, ab Emesa sic vocata urbe 5, 3, 2. † κατὰ τὸν Ἰσσι-
κὸν καλούμενον κόλπον, ad Isthmum, quem vocant, finem 3, 4, 4.
ad sic dictum III. fin. †† τὴν ἀντικειμένην ἡπειρον, Ἀσίαν τὴν κα-
λούμενην, quae Asia nuncupatur 1, 3, 11. τὴν ἀντικειμένην ἡπει-
ρον -, καὶ διαιρουμένην Αἰγαίῳ -, Ἀσίαν τὴν πᾶσαν καλούμενην, quae
separatur - atque Asia tota vocatur 6, 2, 4. et sic dicam Asiā
totam. † εἰς τὸ καλούμενον Ἰσκιὸς πεδίον, in (sic dictum) Mar-
tium campum 4, 2, II. πρὸς τὸ καλ. ὄρος Ἀλβανόν, sub mon-
te (sic dicto) Albano 8, 5, 20. †† Alio sensu, de pers. cum
praep. τὸν δὲ, ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλέα κληθέντα, a Romanis im-
peratorem appellatum 5, 7, 19. declaratum. - Sed alio sensu,
οἰόμενοι, κληθῆσθαι (αὐτὸν) ὑπὸ τῶν βασιλέων διὰ τινὰ ἐπέξαντα,
eum vocatum (esse) ab 5, 12, 17. arcessitum. †† Rursus ali-
ter, καλούμενος καὶ βεγθήσων ἔπεισι Ῥωμαίοις δεσμένοις, vocatum
2, 7, II. invitatum, imploratum. - †† Sensu forensi. c. praep.
et adv. μόνον τις κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ σινοφάντου λ. si quis
tantum vocaretur in iudicium 7, 3, 5. arcesseretur. † Aliter
et trop. simul c. abl. modī, ὡς δὴ κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νουμάτι, - προς-
τρέχει, vocatus 4, 13, II. ἐλπίζων, Δεῖα προνοία ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
καλεῖσθαι, vocari 2, 9, 9. invitari, incitari.
- καλλιερεῖν, phys. c. dat. pers. Θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν, sacrificans 5, 5,
11. c. sed c. abl. modī et simul c. praep. et adiuncto, θύσας,
ἐν τε τοῖς - ἱερεῖς νόμῳ βασιλικῷ καλλιερήσας, facta litatione 2, 14,
4. quum litasset, exa faulta obtinuisset. - abs. τοσοῦτον ἀνε-
παύετο, ὅσον καλλιερεῖσθαι λ. quoad sacra faceret 2, 11, II. ὁ δὲ,
καλλιερήσας, sacrificio peracto 8, 6, 15.
- κάλλος, phys. c. gen. rei, κάλλους σώματος, forma 5, 3, 14. κάλ-
λει προσώπου, pulcritudine 1, 7, 8. - abs. κάλλει - εὐπρεπέστατος
1, 17, 26. v. εὐπρ.
- καλλωπίζεσθαι, ph. de pers. pass. c. adv. et acc. ellipt. ὁρῶντες (αὐ-
τὸν) τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περισργότερον λ. videntes,
eum faciem componere elegantius 5, 8, 2. ornatum facie s. quoad
faciem; etli Bg. ceperit in med. c. acc. rei.
- καλλώπισμα, ph. de re, c. gen. rei s. loci, et c. adiuncto, εἰ τις
ἦν κόσμος δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος πόλεως, decoramenti
civitatis 7, 3, 15. qui Bg. bene legerit καλλώπισμα τῆς πόλ., pro quo
alii volunt καλλωπισμὰ τι πόλ. s. καλλωπίσματα πόλ. s. ἢ τι καλ-
λωπίσματος. - abs. καλλώπισμα τοῦτο νομίζοντες, decus id 3, 14,
13. - c. adi. τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν,
tales munditias 5, 5, 9. e.
- καλός, de re, mor. Neutr. c. subst. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδεύ-
μάτων, studia honesta, 1, 3, 3. scientiae et artes liberales, ho-
mini decorae. - c. inf., ni et c. dat. pers. καλὸν σοι (ἐστὶ) pul-
crum tibi fuerit 1, 6, 16. decorum, gloriosum. † plur., cum
artic., p. subst., c. gen. rei, ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μεταχρησίου-
ται, a disciplinae honestate 1, 3, 4. a disciplinis honestis, i. q.
loco primo. † abs. τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς, honestatis studiis
1, 15, 15. sc. πράγματα s. ἐπιτηδεύματα s. μαθήματα, ab amore re-
rum bonarum, honestarum, magnarum, imperatore dignarum.
- Phys. Fem. c. subst. Διονύσου καλαῖς εἰκόσιν, pulcris 5, 5, 14.
- Neutr. plur., ut ante, κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν,
bonorum 1, 16, 7. sc. χρημάτων, res bonae, salubres, fructus,
esculenta, mella, palmulas, caricas, poculenta, vinum, pisces
et ostreas. - Superl. Masc. νέων - κάλλιστον, pulcerrim. 5, 5, 15.
†† οἶνου τοῦ παλαιωτάτου καὶ κάλλιστον, vini optimi ib. 16.

Isavissimi. - Neutr. c. gen. rei s. loci, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, κάλλιστον γεγόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει ἔργων, pulcerrimum - operum 1, 14, 4. - c. subst. τὴν γέφυραν, ἔργον - κάλλιστον λ. pulc. 8, 4, 4. τῆς πόλεως κάλλιστα ἔργα, pulc. 1, 14, 6. τῆς π. μέρος κ. pulcerr. ib. 9.

κάλπη, ph. abf. τὴν κάλπην προσκύνουν, urnam 4, 1, 7. - c. adiuncto, κάλπην φέροντες, εὐθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ib. 6. - c. adi. τὴν κίον κάλπη τὴν ἐμβαλὼν, 4, 13, 16. - c. gen. rei s. mater. τὴν κίον. σύν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἀλαβαστροῦ ἐμβαλόντες 3, 15, 16. - Id. alius declin. cum adiuncto, μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ, μηδὲ κοῖλα σκευὴ φέρειν, urnas 6, 7, 16. ad aquam congelatam portandam.

Καλχηδὼν, oppid. c. gen. regionis, ἐν Καλχηδόνι τῆς Βισυνίας, in Chalcedone 4, 3, 13. 5, 4, 20.

καλῶς, mor. χρημάτων, τῶν κ. πορισθέντων, bene 2, 3, 23. honeste, honesto modo, non iniusto, vi et rapina, opp. pr. ἀδίκον εὐπορίαν χρημάτων.

κάματος, ph. de actu, de militib. c. gen. rei, ὁ χειρῶν ἢ καμάτων σῶματος ἔργον, defatigatione 4, 7, 7. labore, ad summum agitatione et motu. - in opp. δεκίμιον στρατιωτῶν κάματος, ἀλλ' οὐ τρυφῇ, labor 2, 10, 12. - abf. ἐκοινώνει τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipsis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipsis. καμάτων κοινωνίας, laborum 4, 14, 10. 2, 11, 4. † c. adi. et affini v. οὕτε τῶν ὑμετέρων κ. Φεισαμένος, οὕς ἐκάμετε, neque vestris laboribus parcens, quos tolerastis 3, 6, 7. † μηδὲ μίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοῖς μήτε ἐορταῖς, μήτε καμάτοις, neque in laboribus 3, 6, 21. sq. - extra militiam, c. adi. et affini, στρατωποὶ χειροποιήτοι, μετὰ πολλοῦ κ. ἐργασμένοι, lab. 8, 1, 14. — τῶν βασιλείων κ. ἀπήγεν αὐτὸν 1, 8, 3. - c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς κ. ἀνάπαυαν, ἀργίαν τὴν ταῖς πράξεσι 7, 5, 5. - c. opp. καμάτοις καὶ φροντίσι τετραχωμένον 1, 3, 1. - abf. καμάτων κτηθῆν 5, 1, 14. - Alio sensu, ὑπὸ καμάτων πάσχειν (τοῦτο) οἰηθεῖς, ex lassitudine 1, 17, 20. post exercitationes et pugnas c. bestiiis.

κάμει v. ἐγώ.

καμήλιος, propr. in bello, ὑπὸ τῶν καμηλιτῶν λ. a camelorum infessoribus 4, 15, 7. - it. κάμηλος, abf. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι λ. cameli, 4, 15, 8. (ἀπὸ καμήλων λ. 4, 14, 6.) τῶν κ. ib. 6, 13. — in opp. ἀπὸ ἵππων καὶ κ. ib. 4. ἵπποις ἢ καμήλοις ib. 9.

κάμνειν, phys. de pers., κενημηότι αὐτῷ (τῷ στρατῷ,) defatigato 8, 4, 16. ex itinere. καμὼν ὁ δῆμος, fessus 7, 11, 18. in tumultu et pugna. †† c. praep. et adv. ἥδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κενημηότων ἐν αὐτῷ τῷ ἀρπάζειν καὶ φονεῖν, defessus ipsa rapina ac caede 4, 11, 12. † Alio sensu, simul c. affini subst. τῶν ὑμετέρων καμάτων, οὕς μετὰ τοσαύτης δόξης καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε 3, 6, 7. v. κάματ. †† Alio rursus sensu, ὑπὸ τῆς νόσου κάμνων, laborans morbo 3, 14, 4. debilitatus a m., decumbens.

κάμοι v. ἐγώ.

Καμπανία, reg. Ital. τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, Campaniae 3, 13, 2.

καὶ, p. καὶ ἐν, p. copula mera et praep., ubi rectius sine accentu scribitur, καὶ τοῖς ὅπλοις ἦσαν, et in armis 4, 14, 19. - p. καὶ ἐν s. ἐάν, p. adv. continuandi, augendi, cum adv. καὶ μετρίως μεμνημένος παιδείας: vel mediocriter 1, 13, 16. 4, 6, 3. cisi.

- † sensu restringendi alio, c. adi. καὶ ἕνα ἑαυτὸν - τετηρησθαι λ. saltem 4, 4, 15. 4, 5, 15. 8, 4, 23.
- Καπελλιανός, nom. propr. tis τῶν ἀπὸ συγλήτου, Capellianus 7, 9, 2.
- Καπετώλιον, p. subst. loci, τοῦ Καπετωλίου, Capitolio, 7, 10, 13. τῷ Καπετωλίῳ ib. 9. (4, 8, 3.) εἰς τὸ Καπετώλιον ib. et 15., proprie quidem Neutr. e sq. adi., per ellipt. subst. χωρίου s. τέμενος. - Καπετώλιος, adi. c. subst. persf. τοῦ Διὸς - Καπετωλίου, Iovis Capitolini 7, 10, 5. - Διὶ Καπετωλίῳ, Iovi Capitolino 1, 9, 4. - p. subst. persf. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων, ludī Capitolini 8, 8, 5.
- καπηλεύειν, trop. de persf. c. rei et gen. et acc. it. simul cum adv. et praep. Γερμανοῖ, τὴν εἰρήνην αἰεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσοῦ καπηλεύοντες, cauponantes pacem Romanis auro 6, 7, 22. vendentes, dantes, concedentes pacem, cum Romanis ineundam, sc. γεννησόμενῃν, si eiq. copuletur c. pr. πρὸς Ῥ., vel si pr. Ῥ. cum v. καπ., cauponum more, i. e. lucri sordidi causa facere pacem cum Romanis.
- Καππαδοκία, Af. min. δυσχείμερος πᾶσα ἡ Κ. Cappadocia 3, 3, 10. 1, 5, 1, 9.
- καρᾶσθαι, mor. de persf. cum acc. rei, ὡς καρᾶσθαι τὴν ἀπόβασιν τῆς μάχης, quasi exspectasset 3, 7, 10.
- κατατεμεῖν, physf. de persf., oppresso acc. animal. ἐπαφίεις τὰ βέλη, ἐκαρᾶσθαι (αὐτοὺς, τοὺς σκουθούς,) capita amputabat (iis) 1, 15, 11. capitibus eos privabat, capita adimebat iis, i. q. sq. τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεῖν.
- καρδία, pl. de anim., oppresso gen. anim. κατὰ (τῆς) καρδίας (αὐτοῦ, τοῦ ζώου) ἔφερε τὴν πληγὴν, in corde 1, 15, 7.
- Καρία, Af. min. μέγας Καρίας λ. Caria tenuis 6, 2, 5. 6, 4, 9.
- κάρος, physf. ἐπέπεσεν αὐτῷ, sopor 1, 17, 20. sq. εἰς ὕπνον τὰ καθελομ.
- καρπύσθαι, trop. med. de persf. cum acc. rei, τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, suis se frui, existimans 2, 3, 19. possidere, usurpare, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων. - τὴν πλέον, maiorem fructum percipere ib. 20. κ. (αὐτὰ) περὶ 7, 8, 20. κακείνος τὸ μέρος (τούτων) ἐκαρπύετο, parte fruebatur 3, 6, 8. τὸ ἡδὺ τῆς ἀκράσεως καρπύονται, fruuntur 1, 1, 2. voluptate aurium; s. obtinere delectationem audientium, s. aures, auditores oblectare. τὰ μέγιστα - τῆς νίκης ἄλλος καρπύεται, maximos victoriae fructus alium percepturum (esse) 8, 3, 13.
- καρπός, pl. εἰ τινες καρποὶ λ. fructus 4, 2, 16. - trop. τῆς νίκης πᾶς ὁ κ. αὐτοῖς περιγίνεται, fr. 8, 3, 15. commodum, utilitas.
- καρποφόρος, pl. de re, τῶν καρποφόρων δένδρων, fructiferis arbor. 8, 5, 8.
- Κάρραι, oppid. c. gen. regionis, ἐν Κάρραις τῆς Μεσοποταμίας, Carriis in Mesopotamia 4, 13, 7.
- καρτερία, mor. c. gen. rei, καρτερία ψυχῆς, patientia animi 3, 8, 14. fortitudinis pars, quae constanter et sine dolore perfert molestias res. καρτερός, de re, trop. μάχης καρτερίας, magno praelio 3, 2, 19. (7, 12, 10.) μάχαι καρτεραί, praelia acerrima ib. 3. συμβολῆς κ. atroci prael. 3, 7, 6. πρὸς τῆς κ. fuga vehementi ib. 14.
- Καρχηδόνιος, p. adi. c. acc. ellipt. Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, Carthaginienſis 7, 11, 6. - c. subst. τῆς Καρχηδονίας χώρας, Carthaginientem regionem 7, 4, 3. - Plur. Μάλε.

abst. p. subst., Καρχηδόνιοι μετάνοι, Carthaginienſes 7, 8, 9, 5, 6, 8. †† τὴν Καρχηδονίαν πόλιν, Carthaginienſium civitas, 7, 6, 4. per periphras. p. ἰσ. mox uno subst. Carthaginem. - c. artic. οἱ Κ. 7, 9, 8, 11, 14.

Καρχηδών, oppid. abst. ἀμα τῇ τῆς Καρχηδόνος ἐπιβῆναι, Carthagineum 7, 9, 9. - ubi tamen fortassis potius legendum Καρχηδονίας, sc. γῆς ἢ χώρας, maxime ob §. 17. sqq. τῇ Καρχηδονίᾳ λ. ib. 1. τὴν Καρχηδονίαν ib. 7. - c. adiuncto, τὴν ἀρχαίαν Κ. πόλιν, Carthaginem urbem 5, 6, 9. εἰς τὴν Κ., ἢ λ. 7, 6, 1.

κατ' et κατά, cum Gen., rei quidem s. loci, per notionem motus in locum, κατὰ μετώπου - ἔφερος τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. ἐπαφθεῖς τὰ βέλη κατ' ἀκροῦ τοῦ τραχήλου, in supremum collum ib. 11. † ἔυλαρ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου 7, 7, 8. fuste percussus caput, in caput s. in capite; ubi prae. fuerit etiam in notione meri loci, l. in quiete. †† τῶν τοξοτῶν εἰς γυνὰς τὰς κεφαλὰς κ. σκοποῦ τοξευόντων, tanquam ad scopum 6, 7, 18. in quo et ipso leco, ut in rel. tum pr., tum sqq., est proprie enallage casus gen. p. acc. - c. Gen. pers., in notione adversi., et quidem post subst. rei aliquod, σπασίην κατ' αὐτοῦ λ. in se 3, 12, 21. adversus, contra. σ. κατ' αὐτοῦ λ. in se 7, 5, 8. δέλον - κατ' αὐτοῦ λ. contra se 8, 8, 11. ἢ μάχῃ κ. τῶν ἀντικάλων λ. dimicatio cum hostibus 6, 3, 14. †† περιτοχῶν τῇ κατ' αὐτοῦ θανάτηφόρῃ (ἐπιστάλῃ,) 4, 12, 14. v. Sav. ubi prae. saltem intra artic. et adi., ni et ante subst. †† ἐπιβουλὴ κατὰ τὸ αὐτὸ λ. insidiae contra ipsam 1, 10, 1. qui Bg. recte pro vulg. illa lect. voluerit κατ' αὐτοῦ s. κατ' αὐτόν. ante s. post verba, τοῖς - κατ' αὐτοῦ τετολημμένοις, in ipsam 2, 9, 15. ὡς - κατασπινάζοντά κατὰ ἀνδρὸς λ. in hominem 3, 12, 8. † αὐτοῖς χρωμένοι ἢ κ. πολεμίων ἢ κ. Σηρίων λ. adversus hostes 6, 5, 9, 8, 5, 5. † Eodem sensu, vel p. Lat. de, c. Gen. pers., intra artic. et subst. ἱπεμύνησκε τὰ γράμματα τῶν τε τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τοῦ Τραιανοῦ κατ' αὐτῶν τροπαίων, Augusti - adversus eos tropaeorum 6, 2, 11. — ante subst. πολλὰ κ. Γερμανῶν ἐγείρας τροπαία, adversum Germanos 2, 1, 9. adversus Germ. 2, 9, 12. - post subst. νίκης κ. ῥωμαίων, λ. victoriae a Romanis rel. 3, 9, 1. - intra artic. et subst. τῇ κ. Παρθεναίων νίκῃ, Parthica victoria ib. 21. προσκίησθαι τὴν κ. Βρεττανῶν νίκην, acquirere a Britannis victoriam 3, 14, 9. - post adi. νικηφόροι κ. Βρ. victores Britanniae 3, 15, 17. — Cum Acc. loci, in notione motus, p. Lat. per, aut in not. quietis, p. Lat. in, ἔστηεν ἀνδράντας κ. πᾶσαν τὴν πόλιν, per urb. 1, 14, 13. κ. πᾶσ. τὴν πόλιν. tota urbe 4, 2, 2. κ. τὴν π. in urbe 7, 9, 19. † τὰ κατ' ἐκείνην πόλιν - λεχθέντα, apud quamvis civitatem 2, 15, 11. in dicta aliqua intra urbem, aut sub dio, ante portas urbis. † c. alia prae. syn. ἐορτάζουσιν ἐν τε τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάστια, cum in urbe -, tum in suburbanis 2, 7, 15. γιγνώσκει - ἀεροβολισμοὶ κατ' ἑτερά χωρία, - περὶ Λαυδοείνου 3, 7, 5. ad alia loca. κατ' ὁ μέρος λ. qua in parte ib. 8. κατὰ πᾶσας ὁδοὺς διανέμειν αὐτοῖς, per omn. vias 2, 12, 2. κ. τὴν ὁδὸν στασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2, 4, 15, 9, 6, 5, 4. c. ἐκείνου κ. τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, per orient. 2, 15, 3. †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut conveniunt 5, 15, 13. in eundem locum, sc. χωρίον, eodem. γενομένου αὐτόν κ. τὴν Ἰταλίαν, in Italiam 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad initium 2, 9, 7. μάχαι - γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. (3, 4, 7.) - γενομένης ἡττης κ. τὴν Κύζικον, apud Cyzic. ib. 11. †† intra ar-

hic. et subst. aut post artic. nudum. οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία πραγ-
 ματεύοντες, illius regionis vates 5; 5, 21. τοῖς - κ. τὴν ἀνατο-
 λὴν ἀνθρώποις, per or. 2, 7, 10. τῶν κ. τ. ἀν. στρατοπέδων, ori-
 entalium exercituum 2, 8; 18. e. τῆς κ. τ. ἀν. ἀρχῆς λ. orien-
 tali imperio 6, 2, 3. τὰ κ. τὰς ἀνατολάς - τοιμῶμενα, in orien-
 te 6, 3, 1. τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικὸν - ἀρχοντας, per Illyricum 2;
 10, 1. τὰ κ. Συρίαν πράγματα, Syriae res ib. 15. τῶν κ. Συρ.
 ἡγεμόνων λ. ducum Syriae 6, 2, 2. τῶν κ. Λιβύην ἀνθρώπων,
 per Africam 5; 6, 8. ὁ κ. τὴν Λιβ. ἐπίτροπος λ. Africae 7, 4, 5.
 — †† τὰ κ. Λιβύην ἐν τοῖς ἡν, Africa in hoc statu erat 7, 9,
 25. v. ἐν et εἰμ. - τὰ κ. τὴν Ἀκυλῆϊαν ἐν τ. ἡν, Aquileia in his
 erat 8, 6, 9. οἱ κ. τὴν Ἰταλίαν ἀνθρώποι, homines in Italia 2;
 11, 6. τῶν κ. τ. Ἰτ. πόλεων, Italiae civitat. 2, 14, 12. τὰς κ. Ἰτ.
 τριήρεις, per It. ib. 13. † τὰ κ. τὴν Ῥωμαίων πόλιν - τὸ καὶ γινώ-
 μην τοιαῦτα ἡν, status Romanae civitatis animus que talis erat
 7, 7, 15. τὰ κ. τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἡν, Romae talis status rerum
 erat 7, 12; 17. τὸν κ. τὴν Ῥ. πόλεμον λ. Romae ib. 20. †† τὰ
 κ. τὴν Ῥ. ἐορτὴς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἐορτ. τὰ κ. Ῥώμ. ἀγ-
 γελθέντα, quae Romae facta sunt 7, 8, 12. οἱ κ. τὴν Ῥ. στρα-
 τῶται, urbani milites 2; 10, 3. Romae urbis. τῶν κ. τ. Ῥ.
 δοκούτων λ. Romae 7, 6, 5. τοὺς κ. Ῥ. καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους
 λ. per urbem (Romam) 5, 6, 12. †† bis in vicinia, τῶν κ.
 τὴν πόλιν νεανίσκων - τῶν κ. Ῥώμην - δορυφόρων, ex urbe illa -
 eorum, qui Romae sunt, stipatorum 7, 6, 3. τὰ κ. τὴν Βρετ-
 τανίαν λ. τὰ τε κ. τὰς Γαλλίας, rebus Britanniae et Galliae 5, 8; 4.
 — οἱ κ. τὴν πόλιν, in urbe homines 1, 12, 4. πάντων τῶν κ. τὴν
 π. omnis civitas 7, 5, 17. τῇ κ. τὴν π. τρυφῇ, urbanis deliciis
 6, 2, 7. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀῆρ λ. in illa regione coelum
 5, 14, 15. †† bis in vicinia, diverso et casu et sensu, τοὺς κ.
 τὸ Ἰλλυρικὸν στρατιώτας -, πολλὰ ἐγείρας - κ. Γερμανῶν πρόποια,
 per Illyricum, - adversus Germanos 2, 9, 12. - Cum Acc. rei
 f. temporis diserto, κατ' ἐν καιρὸν λ. quo tempore 2, 7, 6, 5, 3,
 20. i. q. in †† hoc loco, κατὰ γὰρ καιρὸν, ἐν ἀπ' ἀγγέλη λ. quo
 enim temp. 2, 9, 6. p. κ. καιρ., κατ' ἐν λ. secundum f. per f. ad
 tempus, secundum quod f. ad quod, f. per quod, f. eo tempore,
 quo f. cum. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρ., eodem temp. 2, 6, 12. - κ.
 τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. - κατὰ τὸ περιόρσον,
 circa diluc. 6, 9, 4. Cum Acc. pron. demonstr. Neutr. κατ'
 αὐτὸ, eodem tempore 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ f. χρόνου. —
 κατ' ἐκεῖνο (μέρος τοῦ) καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tem-
 pestate 1, 14, 1. ††† πρᾶξιν κ. ε. καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων
 ib. 10. v. ἐκεῖν. et καιρ. Cum Acc. pron. eiusdem pers. f.
 Masc., post artic. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res scri-
 pserunt 2, 15, 13. illius aetate. - intra artic. τῶν κατὰ αὐτὸν
 ᾠραϊότατος μετ' αὐτῶν πάντων, omnium eius aetatis adolescentium
 5, 5, 13. eius aetate. Cum Acc. plur. pron. pers. primae, tum
 in notione temporis eadem, οἱ κατ' ἡμᾶς ἀνθρώποι, nostri homi-
 nes 1, 14, 7. nostrae aetatis. οὐ - τοῦτο ἄλλου βασιλέως τῶν κ.
 ἡ. λ. imperator nostra aetate 6, 1, 15. Ἀρταβάνου, τοῦ κ. ἡ. γε-
 νομένου, qui nostra aet. fuit 6, 2, 20. † τὰς κ. ἡ. ἀκμαζούσας
 πόλεις, nostra aet. florentes 3, 2, 16. tum alia in notione, ἐν
 τῇ κατ' ἡμᾶς γῇ, in nostro solo 2, 11, 16. in nostra terra, i. q.
 ἐν τῇ ἡμετέρᾳ f. ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. Cum sing. Acc. pron. recipi.
 Masc., vario sensu, intra artic. et subst., εἰμὲν ἐπὶ τῇ κατ' αὐ-
 τὸν ὄχθῃ, in sua ripa 8, 4, 8. τὰ πολλὰ συγγράμματα ἐν τῇ κατ'

ἀ. βίῳ, in sua vita 2, 9, 5. in libro de sua vita, in sua biographia. τοῖς καὶ ἄ. ἀνθρώποις, eius aetatis hominibus 1, 4, 18. suae aet. Cum pron. recipr. Acc. Masc., vario et sensu et modo, a) in Acc. sing. post artic. Neutr., tum sing., τὸ καὶ αὐτὸν ἕκαστος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροῖ, λ. pro se quisque 2, 3, 21. qui Bg cogitarit ellipsin tri, l., tum praep. alterius, tum subst. tum particip., κατὰ τὸ μέρος τὸ δὲ καὶ αὐτὸν ἕκαστος, quisque secundum partem, quae in se est f. cadit, f. quisque pro sua parte; unde ad sq. v. πρ. supplerit subst. c. pron. gen., τὸ πρᾶγμα f. τὰ πρᾶγματα αὐτοῦ f. αὐτοῦ. Sed forte per hyperbaton pertinet pron. ἐκ. ad membri sequentis verbum, hoc ordine, εἰ δὲ τὸ καὶ αὐτὸν μὴ κ. γν. προχ., ἕκαστος νομίζει, οὐδὲν λ. ubi τὸ κ. αὐτ., sc. πρᾶγμα, fuerit res sua, negotium suum; ni et cum Pol. legas ἑαυτοῦ, res sua cuiusque. ἕκαστος τὸ καὶ αὐτὸν δεδιώς, υπανεχώρει, quisque sibi timens, 2, 6, 5. sc. μέρος, πρᾶγμα, χρῆμα, suae rei, suis rebus, de suis rebus, commodis, vitae; timens vitae periculum et vulnera ad castra Praetorianorum. tum plur. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτηε τὰ καὶ ἑαυτὸν, suas res 3, 1, 16. b) sine artic. in Acc. talis pron. recipr., vel sing. vel plur. καὶ αὐτὸν ἐπισκέψασθαι, secum 1, 6, 21. apud se, in mente, aut solum, in solitudine, seorsum ab aliis; opp. praec. τοὺς φίλους ἀπεπέμψατο. καὶ αὐτὴν εἰποῦσα, secum 1, 17, 9, animo, cogitatione, tacita. — καὶ αὐτοὺς ἀναλογιζόμενοι, secum reputantes 2, 1, 8. ut in pr. aut inter se. † καὶ αὐτὸν γενόμενος, secum solus (cum esset) 4, 12, 14. loco solitario, f. cum venisset domum suam. — εἰ καὶ αὐτὸν ἑκάτερος διάγει, separatim 4, 1, 4. in diversis aedibus palatii. c) sine artic. in Acc. talis pron. recipr. plur. cum adiuncto adi. in nominat. et in opp. οἱ γὰρ μόνοι καὶ καὶ αὐτοὺς ἐνικήσατε, soli vos 3, 6, 14. soli et pro se f. per se, sq. προσελθούσας ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως. In distributione f. in notione distribuendi, variam per rationem, a) c. Acc. aliquo pers. post artic. Masc. plur., in opp. τοῦ - κοινῇ διαφέροντος ἐλέγχει τοῖς καὶ ἕνα φροντίς (ἐστὶ) eius, quod communiter interest, exiguam singuli habent rationem 2, 3, 21. exigua singulis cura est. ἐς ὅσον - τοὺς καὶ ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, in aliquos privatum haec admitterebantur 7, 3, 10. in singulos, sq. τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἔθνεσι. b) in opp. at sine artic. καὶ πλήθει σύμπαυτες, καὶ καὶ ἕνα ἕκαστον - προύχετε, singuli 2, 10, 9. singuli quique, unusquisque, uniuersique. c) cum Acc. rei, ut numeri alicuius, f. pers., expressae in abstracto aut concreto, συνιστάμενοι κατὰ πλήθιν confertim 1, 12, 11. per agmina, in globos, nostr. in Menge, in Haufen, in Rotten, Haufenweise, Rottenweise. — διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ φάλαγγας, divisi in cohortes et phalanges 8, 4, 17. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγούμενους, mittebat ad singularum provinciarum praefectos 3, 1, 3. per singulas provincias ad praefectos, f. per provincias (p. in provinciis) ad praef. τοῖς κ. ἐ. - ὑπερέχοντας, in provinciis 3, 8, 13. vel in singulis prov. κατὰ πόλεις καὶ κ. ἐ. per urbes et prov. 7, 5, 16. πᾶσιν ἀνθρώποις κατὰ τε ἔθνη καὶ κ. πόλ. per prov. et urb. 8, 7, 13. †† τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη -, κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κ. τὰ συσῆματα ἀρχόμενα, cum separatim gentes et coetus in illis regantur, 4, 10, 6. quippe secundum singulas gentes et secundum singula corpora gubernatas. d) c. Acc. rei magis, loci que adeo, quam pers. οἱ Ἀλεξανδρῶν διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἔθνων καὶ κατ' Ἀσίαν

ἀπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, Alexandri successores orientalibus gentibus, Asiam omnem partiti regionatim, imperarunt 6, 2, 18. qui Bg. omisit copulam, sine necessitate summa. pro his, *gentibus illis in oriente et per Asiam totam, partiti*, scil. eam, cum partiti fuissent, partiendo, per regiones quasque suas, imperarunt. e) c. Acc. aliquo rei universae, τὰ κοινὰ καί τετατα - τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρων, rerum particulatim gestarum a Severo 2, 15, 13. eorum, quae sigillatim acta sunt Severo, f. ex singulis, quae acta sunt a Severo, f. ex singulis Severi factis. ὡς ἐκάστοις κ. μ. προστέραντο, per partes 8, 4, 17. ὡς ἐκάστα τούτων πέπραται, κατὰ χρόνους καὶ δυνάσεως διηγῆσομαι, secundum tempora et principatus 1, 1, 11. — In notione potius modi, f. de modo, c. Acc. subst. rei, κατ' ἐπιγὰμιαν προσήκων αὐτῷ, affinitate 1, 6, 11. per affin. 4, 10, 5. f. secundum, quoad - ἐκγονος κατὰ θηλογονίαν, feminini generis serie 1, 7; 6. secundum, v. θηλ. - τὸ μὴ, κατ' ἀξίαν ἀντιδοῦν, pro dignitate 2, 3, 15. v. ἀξ. - ἐπήμυνε κατὰ δυνάμιν 6, 5, 12. v. δ. - κατ' εὐνοίαν, ἣν εἶχον λ. benevolentiae nomine 8, 6; 12. secundum, pro ben., propter ben. κατ' εὐγένειαν πρωτεύειν ἀξίων, propter 8, 8, 8. - κατὰ τὸ ἔθος, de more 3, 12, 1. 4, 12, 10. — κατ' ἀπολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντά 7, 5, 4; 8, 7; 10. v. ἀν. - κατὰ ψήφοφόρίαν λ. per suffragii lationem 7, 10, 6. κατὰ τίνα δαίμονα 1; 17, 8. v. δ. - τῶν - προχωρούντων κατὰ γνώμην, ex sententia 3, 9; 3. v. γν. † Item cum adi. numeri f. quantitatis, tum Masc. plur. κατ' ὀλίγους εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύνουτο, separatim 1, 10, 6. pauci singulis vicibus, pauci simul, pauci semper, nostrat. *stets wenige*, f. *wenige auf ein Mal*, exiguo numero aliqui, nostrat. *immer einige in geringer Anzahl*. sigillatim 2, 7, 10. singulatim 2, 9, 9. paulatim 5, 4, 7; 6; 9, 7. ad classem supra de distributione referentibus aliis hanc formulam, fuppleto et subst. ἀνδρας, etc. tum Neutr. sing. κατ' ὀλίγον ἀνέπειρε τὸν νεανίσκον, paulatim 1, 8, 10. sc. διάσημα, f. μέρος τοῦ χρόνου f. καιροῦ, per breve intervallum, f. intra f. post exiguum tempus, cf. 2, 4, 10. 3; 5, 11. 5; 3; 21. 6, 8, 3. † κ. ὀλ. προΐων, paulatim 3, 9, 13. pedetentim, lente, f. per spatium viae breve. †† πολίσι, κ. ὀλ. αὐξανόμεναις, portulis, paulatim crescentibus 8, 4, 4. per brevem mensuram, ad parvum intervallum, per arcum, inflexum non subito, sed modo leviter, f. portulis, quae singulae, per seriem et undam fluvii positae, arcum referunt, magnitudine et curvitate diversam, minorem quidem, quo propius ad terram f. ripam sicut, sed maiorem, quo propius ad medium fluvii alveum. †† Post adi. comparat. gradus, in notione convenientiae, ut supra in κατ' ἀξίαν, f. in not. similitudinis f. comparationis, τὸ πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius muliere - 5, 8; 2. quam pro femina pudica. †† post syn. comparat. per adi. f. particip. et adv. τῷ βίῳ, ὡς ἀνείμενος μᾶλλον, ἢ κατ' ἄνδρα στρατιωτικόν, quam pro viro mil. 5, 2, 11. magis, quam decet virum mil., propr. secundum. ††† c. Acc. pers. μήτε τί τῶν κατὰ τοῦ πατέρα εἰδώς, cum neque quidquam de patre sciret 1, 9, 21. nec quid eorum, quae acta erant in (adversum) patrem, f. cum patre.

καταβαίνειν, phys. de pers. c. praep. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. cum descendissent in rel. - trop. γένος βασιλικόν, ex εὐ-

- πατριδῶν καταβαῖνον, a patriciis ortum ducens 4, 6, 7. descendere, oriri, nasci.
- καταβίω, ph. de perf. c. praep. ἐν τοῖς οἰκείοις καταβίωσαι, reliquum vitae traducere 5, 3, 4. vitam ad mortem usque transigere, f. simpl. vitam transigere, vivere; cf. 8, 7, 14. propr. Lat. *pervivere*.
- καταγγέλλειν, ph. et sensu forensi, de perf. c. acc. perf. δεῦλοι, ὅσοι δεσπότης κατήγγελλον, detulerant 5, 2, 4. *denunciare*, hodie barbarum.
- καταγέλασας, phys. pass. de perf. ὥς εἶναι καταγέλασεν αὐτόν, ut esset deridiculus 1, 14, 16. - de re, παρσίχες τοῖς δημοῖς αὐτὸν καταγέλασεν θάλαμα, ridiculum 1, 3, 9. c. inf. μή τι ἄρα καὶ καταγέλασεν. (ἐστὶ) εἰπεῖν; αἰνον etiam ridiculum dicta. 7, 8, 9.
- καταγινώσκειν εἰ καταγινώσκει, mor. de perf. c. gen. perf. et acc. rei, τοῦ Ἰουλιανοῦ καταγινώσκοντες ἀνανορίαν, λ. Iuliano vitio vertentes, quod imbellis esset 2, 12, 4. καταγίνωσκον τοῦ - ῥαθυμίαν λ. accusabant Macrini socordiam 5, 5, 2. κατάγνους τοῦ μὲν ῥαθ. imputans alteri ignaviam 2, 9, 3. βαρβόροις, - ὁδὸς ἡμῶν καταγνοῦσι, metum nobis - imputantibus 1, 6, 15. †† τοσαύτην μου δειλίαν καταγνῶσκότες, mihi imputare 2, 1, 22. p. inf. - †† c. solo gen. rei, καταγινώσκειν τῆς Μακρίνου πολιτείας reprehendebant Macrini luxum 5, 2, 12. - Med. cum casu illo pr. utr. οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν - καταγνῶσκονται, eos neque mihi socordiam imputaturos 2, 10, 17. - Pass. de perf. abs. vel c. adiuncto, ὑπὲρ τυράννου καταγνώσμενον καὶ μεμίσῃμενον, propter tyr. desperatum 8, 5, 21. vel reprobatum, damnatum. de re, cum adv. τὴν αὐτοῦ μέλλῃσιν - ἐλέγχειν ἐπειράτο εἰκότως καταγνώσμενην, eius cunctationem coarguere conabatur merito fuisse reprehensam 7, 1, 14. p. ἐπειρ. ἐλ., τὴν Ἀλεξ. μέλλ. εἶν. κατ. εἶναι; conabatur ostendere, Alexandri cunctationem merito reprehensam esse.
- κατάγω, ph. de re, c. acc. rei et praep. ὥς καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλεῖον - κατάγειν εἰς θάλασσαν, ut flumina devolverent 3, 4, 10. - de perf. c. acc. perf. et praep. it. casu temp. f. adv. νεῶν, εἰς ὃν ἑκάστων ἔτους κατήγε τον θῆον, deducebat 5, 6, 13. τὸν θ. ἐπιθήσας ἄρματι, κατήγε, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάγειον ib. 15. † μετὰ τὸ καταγαγεῖν αὐτόν, postquam deduxerat eum ib. 21. καταγαγὼν εἰς τὸ πεδῖον τὸν στρατόν, deducto exerc. 8, 1, 3. - sed c. solo acc. perf. καταγαγόντων αὐτοὺς τῶν στρατιωτῶν, deducantibus milit. 5, 3, 24.
- καταγωγή, phys. de loco, c. adi. οὔτε καταγωγῇ ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, diverforiis 4, 1, 3. in iunere. - καταγωγίον, ph. de loco, sed in urbe Rom., sensu que praecipuo, c. gen. perf., προσελθεῖν ἐκ τοῦ τῶν μονομάχων καταγωγίου, ex gladiatorum diverforio 1, 16, 8. (1, 17, 15.) ἐν τῷ τῶν μ. καταγωγίῳ ib. 12. εἰς τὸ τῶν μ. καταγωγίον 1, 15, 17. τὰ τῶν μ. καταγωγία ἀνοίξας 7, 11, 14. - sed de militib. Germanis, ἐπανήλθον εἰς τὸ ἐαυτῶν κ. in suum diverfor. 8, 8, 19. extra urbem Rom.
- καταδειλιᾷ, mor. de perf. οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα ἐνδεδινύμενος (Pertinax) extimescentis 2, 5, 8.
- καταδέω, phys. de perf., oppresso acc. rei, εἰλήσαντες σρωμνὴ τὸ σωματίον, καὶ καταδήσαντες (αὐτὸ,) et constrictum 2, 1, 2. colligantes.
- καταδίχη, sensu forensi, καταδίχαις περιβαλὼν (αὐτοὺς), damnatione ab ipso conventis 7, 4, 5. per calumniam malitiosos que dela-

- tores et subornatos testes falsos coniciens in damnationem et multam s. condemnationem pecuniariam, s. per calumniam damnans, multas que indicens. καταδίκας ἐποιεῖτο, damnationes faciebat ib. 3. damnabat, et multas indicabat.
- καταδύκειν, phys. de persf., oppresso acc. animal. ἐλάφους, συνδύει αὐτοῖς καὶ διώκων (αὐτοῦς,) βάλλει, insequens 1, 15, 6.
- καταδράμειν, ph. de persf. hostili, c. acc. loci, τὴν Ἀρμενίαν, in Armeniam excurrere 3, 9, 2. cum exercitu.
- καταθάπτειν, phys. de persf. c. acc. rei et abl. rei s. modi, τὸ σᾶμα πολυτελεῖ κηδεῖα καταθάπτουσιν, ἀνθρώπων νόμφ, sepeliunt 4, 2, 2. - acc. rei oppresso, τὴν κόνιν καὶ τὴν τιμὴν ἐμβαλόν, ἐπεμψε τῇ μητρὶ αὐτοῦ (εἰς τὸ) καταθάψαι (αὐτήν,) cineres - misit matri eius sepeliendos 4, 13, 16.
- καταθάρσύν, mor. de persf. c. gen. rei, τῶν ὑμετέρων ἐπλων καταθάρσυνται, postquam contra vestra arma fiduciam sumit 6, 3, 10. per audaciam s. confidentiam vestra arma non reveritas s. spernens: καταθαρσύν, mor. de persf., sine casu, at c. adv. τὸ βάριβαρον οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσύνει, barbara gens neque - praecidentem se praeebit 1, 5, 26. p. simpl. audacter facere, audacem esse, animum et spiritus sumere et ostendere, vel cum potione et vi intendendi, nimis audacem esse, contra nos, ad redeundum in terras nostras, ad bellum repetendum, ad iterum laceessendum, - neque in praesens audax s. nimis audax erit.
- καταθύειν, phys. de persf. c. acc. anim. πολλὰς ἐκατόμβας κατέθυσε, mactavit 4, 8, 20.
- καταισχύνειν, mor. de persf. c. acc. rei, εἰ τις αὐτὴν (τὴν κατέδραν) μὴ καταισχύνει, non dedecoret 2, 3, 17. folio non indignum se gerere turpibus factis. - simul c. abl. rei s. modi, εἰ μὴ τὴν τοῦτων εὐμοιρίαν αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι κατήσχυονεν, nisi - contaminasset 1, 17, 27. turpiter obsecrare, et turpibus factis committere, ut non cogitetur et reputetur magni que fiat. κλέος προγονικὸν τρόπου θαυλότητι καταισχύναι, dedecorare 5, 1, 17. post maiores claros fieri turpem. - simul et cum praep. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' αὐτὴν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυονεν, dehonestarunt 1, 3, 6. post illius imperium l. post illum turpiter imperare et se gerere. — † phys. τὴν περὶ τὸν τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὕδραν κατήσχυονεν, foedabant 8, 4, 13. corrumpere, remove, adimere.
- κατακάρδιος, phys. de re, cum subst. rei, παλοῖσι πληγαῖς κατακαρδίαις ἐκτείν, percutiunt adactis in corda pugionibus 7, 11, 6. vulneribus in corde.
- κατακλείειν, ph. καίρειν τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλείδος γενομένης, in ingulo 4, 13, 12. in, ad, supra claviculam. (Schlüsselbein,) pectoris lumbinam partem.
- κατακλείω, ph. de persf. c. acc. rei, dat. temp. et praep. χρήματα, ὅσα ἐστὶν οὐκ. - ἤθροισέ τε καὶ κατέκλεισεν ἐν ἀλλοτρίῳ συμφορῶν, recondiderat 4, 4, 18. c. acc. persf. ἐμενον ἐντὸς τοῦ τείχους, κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, manserunt intra murum inclusi 2, 6, 6. — simul c. praep. κ. αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοῦ, inclusi castris 5, 8, 12. includentes se in. πόλιν, ἐν ᾗ κατακλείσας ἑαυτὸν - ἐμεν, in qua includens se ipsum mansit 3, 7, 5.
- κατακομίζειν, ph. de persf., oppresso acc. rei, sed c. praep. τὴν κλίνην ἀράμενοι, κατακομίζουσι (αὐτήν) διὰ τῆς ἰσχυρῆς ὁδοῦ, deferunt 4, 2, 1. - Pass. de re, τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομίζόμενα, λ. deportata 8, 2, 7.
- κατακοντίζειν, ph. de persf. c. acc. animi, et forsan c. adv. λόντας

- περιβέων ἔκωσεν κατηγνόντιζεν, iaculis conficiebat 1, 15, 6. *πισ-
d-ge-niesen*. - c. acc. persf. οἱ ῥεσσο, Γερμανοὶ ἰπτεῖς, - διώξ-ντες
τὸν Μαρτιάλιον, κατηγνόντισαν, iaculis conficiunt 4, 13, 13.
κατακρίνεσθαι, pass. sensu for. de persf. c. adv. παλινδικίαν διδούς τοῖς
ἀδίκως κατακριθεῖσι, iniuste condemnatis 7, 6, 7.
κατακτείνειν, phys. de persf. c. acc. animi. et abl. modi f. instigum.
ὑποσχόμενος, τὰ θηρία - ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, se occisurum (esse)
1, 15, 1.
καταλαμβάνειν, phys. de persf. c. acc. persf. (et praepr.) καταλαμβάν-
ουσι αὐτὸν ἐπὶ τινος σκιμποδίου ἀναπαύμενον, - ascendunt 7, 5, 6.
deprehendunt. † simul c. acc. rei, καταλάβαν θεωγοντα τὸν λοι-
πὸν δῆμον; οἰμωγὴν τε - ἐν τῇ πόλει, inveniens 3, 4, 13. - Alio
sensu, c. acc. loci, ἐπεὶ ἡγγέλη - κατεῖληθώς τὴν Ῥώμην, occupasse
3, 1, 2. †† sensu amico, πᾶσαν γῆν - ἐπέστρεψε καταλαμβάνειν,
occ. 2, 4, 12. ad possidendum et colendum. Alio rursus, cum
acc. rei al. τὰ ἔπλα καταλαμβάντες, armis occupatis 2, 13, 21.
praeipientes. Alio iterum, de animi. cum acc persf. et abl. rei
f. modi, it. adv.¹ παραδύλας ποτε ἔστράτω θρόμω τὴν - καταλαβού-
σης, cum comprehendisset 1, 15, 12. immo assequi ac propè ve-
nisse. - de re, trop. c. acc. persf. Μάρκον νόκος καταλαμβάνει, oc-
cupat 1, 3, 1, 5, 15, 1. *befallen*. ἀφασία 1, 9, 12. ἱλιγγος 1,
17, 23. οἰκεῖν πάντας καταλαμβάντος, occupante 4; 3; 21. κα-
ταλαμβάνει κίνησις τὸ στρατόπεδον, incescit 1, 7, 1. c. acc. loci,
δέος - τὰς πόλεις κατέλαβαν, invasit 2; 11, 6; *einnehmen*. - si-
mul c. adv. πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατεῖληφσαν τὴν πόλιν,
occupantibus 1, 14, 13. Alio sensu, c. acc. persf. τοῖσι τὸν τέλος
εὐαίρους κατέλαβεν, hunc exitum illi habuerunt 1, 9, 13 talis
exitus iis contigit, obtigit, evenit, *betroffen* f. *traffen*. τὸν κ.
τέλ. illum oppressit 2, 2, 14. illi obtigit 2, 5, 16. illi contigit
6, 9, 15. αὐδὲν παρόδοξον, ἀνδρωτων ὄντα εἰ τελευταίῃ κατέλαβεν,
eum - mors occupavit 2; 5, 11. - Separatim particip. Persf. et
Aor. 2. c. subst. αἰσθόμενοι τὸ κατεῖληθός πάθος, perceptio prae-
senti malo 1, 12, 16. malum, quod evenerat. cladem, quae ac-
cidisset. - abl. συνεβάλλοντό τινες ἐκ τῶν κατεῖληφόντων, ex iis. quae
acciderant, 1, 14, 11. τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῖσιν ἀληθόνα; super
praesentibus malis 1, 5, 5. in quibus locis duobus dr. per ellips.
non iam pr. subst. πάθος, quam πράγματα. Porro alio sensu,
abl. ἐπεὶ κατέλαβεν αἰ τῆς θείας ἡμέραι, cum adessent 1, 15, 5. ad-
venissent, ubi f. postquam advenerunt, venerunt. - Nominatim
particip. praef. et Aor. 2. rursus, c. adv. χειμῶνος ἤδη καταλαμ-
βάνοντος. hyeme iam instante 7, 2, 18. - abl. ἐσπέρας καταλαβού-
ση, vespere insecuta 2, 9, 6. adveniente. ἡμέρας κ. die conse-
cuta 2, 5, 5. κ. τῆς ὠρισμένης ἡμ. cum advenisset statutus dies
6, 4, 3. ἡδοναῖς, αἷς δὲ καταλαβούσῃ ὥρα καὶ ἀκίων ἐδούλευεν,
voluptatibus, quibus scilicet, ut tempus terebat, etiam inventus
serviebat 1, 17, 22. adveniente, veniente tempore eo, quod cui-
que voluptati et oblectationi definitum erat. - Pass. de persf.,
trop., c. abl. rei, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασία καὶ ἀπορία, op-
pressus stupore 2, 12, 5. occupatus, correptus, impietus, consti-
tutus in, versatus. πάντων ὑπὸ κατεῖλημμένων, omnib. somno
oppressis 2, 1, 12 correptis, captis, omnibus dormientibus. —
phys. c. praep. ἐν Καλχηρόνι κατεῖληφθη, deprehensus est 5, 4, 20.
— c. adv. ἔσθαι ἐνδὲν κατεῖληφθησαν, deprehensi sunt 5, 8, 16. —
Sed de re et loco, ph. ἐλπίζοντες, τὰς ἀγῶας κατεῖληφθαι, summa
iuga occupata (esse) 8, 1, 16. ab hostibus obfessa. τῆς ἀκροπό-

λεως κατελημμένης arce occupata 3, 12, 15, per milites, eo miſſos. Med. de pers. phys., c. acc. loci, οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασίλεια καταλήψεται, vacuum se palatium occupaturum (esse) 3, 12, 12. vel deprehensurum. inventurum. εἰσευθε στρατὸν, τὸν τὰ στρατὸν - καταληψόμενον, exercitum, qui occuparet 3, 6, 23. oblideret.

καταλέγειν, phys. de pers. cum acc. rei, τὴν - διαδοχὴν καταλέγοντες, recenses 1, 1, 9 enumerantes. - Pass. de pers., sensu milit. c. praep. στρατηγοὶ καταλέγοντο ἕκ τε πίστες Ἰταλίας λογάδες, duces conscribentur, tota que Italia delectus habebantur, 7, 12, 2. deligi.

καταλείπειν, phys. de pers. c. acc. pers. Θρουράν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, λ. custodes relinquens 2, 2, 21. ibi linens esse et remanere, zurück lassen. κ. τινὰ δύσασιν λ. relictis copiis 6, 5, 15. 6, 7, 11. c. praep. τὸν ἑταρ κ. ἐν τῷ - ἔρην, relicto in provincia 3, 14, 17. †† simul c. adv. et acc. rei f. loci, δυσάποσπας - καταλιπόντων τέκνα - καὶ τὴν οἰκίαν χώραν, ipsis relinquentibus 6, 7, 3. de Persis, in bellum proficiscentibus, nostr. potius verlassen. †† ἐν ἐπεί-λθῶν ὁ στρατὸς, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπει, regionem desertam relinqueret 8, 4, 23. lassen f. hinter sich lassen. τῶν ὅχλων πάντων πολίχνας καὶ κώμας καταλιπόντων, oppidulis relictis 3, 2, 10. verlass. †† c. acc. rei universitatis, καταλιπόντες τὰ σώματα ἐρημμένα ἐπὶ τῆς λευκοῦρου, relictis cadaveribus 8, 8, 16. zurück lassen. - † nominativum c. acc. rei, ut instrum., et arma, c. praep. κελύει, τὰ ὅπλα αὐτοῖς καταλείπειν ἐν τῷ στρατοῦ, relinqueret 2, 15, 4. † oppresso adv. οἱ στρατιῶται, - τὰ δ. καταλείπου (ἐκεῖ, ἐν τῷ στρατοῦ) reliquerunt ib. 3. †† simul c. dat. pers. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. cum opes ipsis reliquisset (mortuus pater) 3, 15, 7. verlassen f. hinterlassen. †† trop. c. acc. rei solo, ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, quod inconsummata relinqueret consilia 1, 9, 22. lassen, abire cogi sic, ut consilia et deliberata nondum perfecit et ad exitum perduxerit. τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλείπειν, ἐπισφαλές, bellum inchoatum relinquere 1, 6, 15. e terra abire ita, ut bellum et reliquiae belli porro maneant. †† malo et perfido modo, de milit. c. acc. rei f. loci, καταλιπόντες τὴν Θρουράν. Θευγουσιν, deserentes custodiam 3, 3, 12. verlass. - c. acc. pers. καταλείπειν - γύναιον, ut desererent 6, 9, 10. οἱ στρατιῶται τὸν - καταλείπουσιν, Alexandro relicto ib. 11. - Pass. phys. de re, c. dat. pers. μήτε ὑποζυγίους - καταλείψεται τρεῖς, relicta esse 8, 1, 9. sc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει, ἡτοι ἀγροῖς, übrig gelassen worden. - † de pass. abs. Θευγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, εἰ τις καταλείπειτο, populum, si qui relictus erant 3, 4, 1. sc. ex eo populo, sc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει - c. praep. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλείψεσι στρατιώταις, iis, qui Romae relictus fuerant, milit. 1, 7, 12. - c. dat. pers. et nominat. modi, ἡ Μαυμυρία, μόνῃ τῷ παίδι καταλείψεῖσα, sola iam filio reliqua (relicta) 6, 1, 10. post mortem Maesae. †† malo illo sensu, c. praep. et affini, εὐρεθεὶς ἔρημος καὶ ὑπὸ πάντων καταλείψεῖς, ab omnib. derelictus (Iulianus) 2, 12, 12. - Med. ph. de pers. c. acc. pers. et praep. οἱ στρατιῶται, οὓς ἐν τῷ στρατοῦ Μαξιμίνος καταλειοῖται, reliquerat 7, 11, 3. - c. adv. ὅρος, εὐθα παῖδας - καταλειοῖσαν, reliquerant 8, 5, 20.

καταλλάττεσθαι, med. trop. de pers. c. acc. rei, adv. et praep. τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν, - ταυτὴν ἀίσχρως - ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάττεσθαι

- pecuniā vendidisti 2, 13, 12. propr. permutare, commutare, nosfr. *vertauschen*.
- καταλύειν, de persf. physf. c. acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διηρήκεσαν καὶ καταλύουσεν, resolverant 8, 4, 4. dissolv., in partes minores et singulas. - trop. τὸν πόλεμον καταλύσαμεν, finivimus 5, 1, 7. componere, dirimere. - simul cum praep. ἐχρὼν Μανρίον ἄμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαι, finire 5, 3, 1. dimittere, perdere. †† c. adiuncto, ἥλλαξε τῶν - μηνῶν τὰ ἐνόματα, ὅσα μὲν ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis 1, 14, 17. quae quidem antiqua, abrogans, s. dum, quae quidem antiqua, abrogabat, removebat, notebat, vetabat, ut amplius adhiberentur in calendario ac scriptis. τέλη - καταλύσας, vectigalia sustulit et - 2, 4, 14. ademit, non amplius exigi voluit. - Pass. trop. de persf. cum adv. εἰσὶ δ', οἱ εὐθὺς καταλύθησαν, everfi sunt 1, 1, 7. necati, imperio privati, de throno et imperio deiectioni.
- καταπέμτειν, ph. de persf. c. acc. rei, καταπέμπει γράμματα, mittit 2, 12, 5.
- καταπίμπραμαι, pass. ph. de re, c. adv. τὰ πτώματα σωρηδὸν καταπίμπρατο, cadavera comburebantur 4, 6, 2.
- καταπλεῖν, physf. de persf. c. abl. inftrum. καταπλέων ὁ στρατὸς ναυσί, cum deveheretur 3, 9, 14. navigaret.
- καταπλήσσειν s. ττειν, mor. de persf. c. acc. persf. et abl. rei s. modi, καταπλήξειν τοὺς τῇ ὀψει - τῶν λ. 6, 4, 7. se perterriturum esse, i. q. 9. pr. φοβήσιν.
- καταπρήθειν, physf. de persf. c. acc. rei, α' δὲ καταπρήσαντας 8, 1, 9. cum concremassent, i. q. pr. ἐμπρήσαντας.
- καταπρίναι, ph. de persf. c. acc. rei et praep. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ - σχήματα, terra dissecantes 6, 9, 12.
- καταπροιέσθαι, med. de persf. trop. c. gen. persf. οὐ καταπροιέη αὐτὸς γυναικὸς, haud impune illuseris in mulierem, 1, 17, 10. vel me mulierem.
- καταπτήσσειν, mor. de persf. c. adiuncto, οὐδὲν τι καταπτηχότος, οὐδὲ καταδολιῶντος σχῆμα λ. consternati 2, 5, 8. - c. adv. ὥς ἐμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλ. οὕτω καταπτηχότα, consternatum 2, 12, 9.
- καταριθμεῖν, trop. de persf. c. acc. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδεῶν δαψίλειαν καταριθμοῦντες, enumerantes 1, 6, 3.
- καταρρήγνυσθαι, ph. pass. de re, c. adiuncto, ποταμῶν τὰ σφοδρὰ καὶ καταρρήγνύμενα ρεύματα 8, 4, 6. abrupta, declivia, et hinc celerissima, cum impetu et celeritate labentia, i. rapida, nosfrat. forte *rasch*. σφοδρὸς χειμῆρος καταρραχθεὶς, erumpens 3, 5, 10. ruens, decurrens, praecipitatus, se praecipitans, *sich dalier stürzen*. - c. adv. νύκτωρ αἰθιδίως ὁμβρῶν μεγίστην καταρραγέωντων, erumpentibus 3, 3, 9. delapsis, praecipitatis, *her nieder stürzen*. - Alio sensu, καταρραχθείσης τῆς ἐπ' αὐτῷ (τῷ θώρακι) ἐσθῆτος, disrupto vestimento 3, 12, 22. rupta, *zerissen*.
- κατασημαίνεσθαι, ph. pass. de re, κατασημασμένα γράμματα, ob-signatas litter. 7, 6, 11. Med. de persf. c. acc. rei, κατασημηνύμενος τὸ γραμματεῖον, obsignatum libellum 1, 17, 14. postquam obsignasset.
- κατασιγάζειν, physf. de persf. c. acc. persf. et abl. rei, τῷ τῆς χειρὸς κατεστῆσαν ὄχλον κατασιγάζας, postquam populo silentium imperasset 1, 9, 7. † c. acc. persf. solo, s. c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κατασιγάζειν τὸ προστάξας, reliquis tacero et quiescere iussis 7, 5,

10. † trop. de re, τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον ἐπιπεσοῦσα λαι-
ποθυμία κατεσίγησεν, Marco vocem inhibuit 1, 4, 15. coëgit file-
re, fecit, ut loqui desineret.
- κατασιῶταιν, ph. de pers. c. acc. rei f. loci, ὃς ἐρ- τὸς, κατασιῶσας
τὴν πόλιν, urbem, a se dirutam, 8, 4, 24. postquam diruisset,
evacuasset. - Pass. de re f. loco, πᾶσα ἡ πόλις κατασιῶθη, diruta
(est) 3, 6, 19.
- κατασιωδύνειμι, phys. de pers. acc. rei oppresso, πίτταν ἐλόντες,
κατασιωδύνουσιν (αὐτὴν), καταχέοντες, spargebant 8, 4, 26.
disparg.
- κατασιεύαζεν, trop. de pers. c. acc. rei et praep. ὡς τοιαῦτα κατα-
σιεύαζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. quod talia strueret in hominem 3, 12,
8. excitaret mendaciter et dolose. - phys. κατασιεύας - ἐν
τῷ προαίῳ νεῶν, exstruxit 5, 6, 13. - c. dat. pers. νεῶν κατα-
σιεύσας τῷ θεῷ, templo constructo illi deo 5, 5, 15. - c. acc.
rei solo, γυμνάσιον κ. cum exstruxisset 1, 12, 10. κ. ἵπποδρόμους,
λ. exstructis rel. 5, 6, 14. 21. - c. adv. et in opp. τὴν τέχνην
τῶν τὴν ἀρχὴν κατασιεύσάντων (αὐτὸ, τὸ τεῖχος,) - καθηρηνοῦτων,
qui exstruxerunt 5, 1, 15. - Pass. phys. de re, c. adv. et praep.
πεδίου, ἐνθα κατασιεύσας ἐν τῷ - τόπῳ τετραγώνῳ τι λ. exstru-
ctum est 4, 2, 12. - simul c. dat. pers. νεῶς αὐτῷ κατασιεύσας
αὐτοῦ, templ. constructum est 5, 5, 8. αὐτῷ περιδρομος κύκλος
κ. pergula aedificata fuerat 1, 15, 5. - c. solo pers. dat. βήμα-
τος α. κατασιεύσθέντος, tribunali (ipso) exstructo 8, 7, 7. ††
cum sola praep. dupl. τῶν θεμελίων, ὅτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ'
ἐπιμελείας κατασιεύσθέντων, utpote factis 3, 3, 11.
- κατασιεύσμα, phys. de re, aedificium, aedícula, in consecrat. im-
perator. Rom. absf. τὸ σχῆμα τοῦ κατασιεύσματος λ. structurae
4, 2, 15. c. adi. ἐκ τοῦ τελευταίου. - κ. ab structura ib. 22. περὶ
τὸ κ. ἐκεῖνο, circa struct. illam ib. 18.
- κατάσκιος, phys. de re ac loco, c. abl. rei, τὸ χωρίον - κατάσκιον
- ἄλσος, locus umbrosus lauretis 1, 12, 3. habens umbras ob
arbores lauros.
- κατασπᾶν, phys. de pers. c. acc. rei et praep. τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν
σημείων, κατασπᾶσι, detrahunt de 8, 5, 22. milites rebelles. -
Pass. de re, absf. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαὶ τε τοῦ Μαξιμίνου κα-
τεσπᾶντο, convellebantur 7, 7, 3. diruere, evertere, de statuis,
vel de iisdem et pictis tabulis, detrahere, deicere, contis, fu-
nibus.
- κατάστασις, trop. absf. nisi c. adi. αἵτιον ἀπορροῦς καὶ ἀπειθοῦς κατα-
στάσεως, status, 2, 6, 22. conditio, agendi et vivendi modus.
de militib.
- καταστρέφειν, phys. pass. de pers. c. abl. rei, τὸ πλῆθος τῶν βασιβύ-
ρων, ἀνδρες κατεστρεμμένοι, coronati 4, 11, 5. ornati, in nuptiis
regis sui Parthi.
- καταστρέφω, trop. de pers. in nominat. c. adv. et praep. Ἀντωνί-
νος οὕτως ἦμα τῇ μητρὶ κατέστρεφον, vitam finivit 5, 8, 10. sc. τὸν
βίον, vitam cum morte commutare. - Pass. ph. de re et loco,
c. praep. τὰ προάγια, καὶ εἴ τι λ. ὑπὸ τοῦ - στρατοῦ κατέστρεπτο,
eversum fuerat 8, 4, 22.
- κατασφάττειν, ph. de pers. c. acc. anim. ἐκατόμβας ταύρων - κατέ-
σφαττε, mactabat (imperat. Heliog. ut sacerdos,) 5, 5, 16. - ζῶα
κατασφάξας, animalibus mactatis 4, 8, 12. postquam mactasset
per alios, mactari iussisset Caracalla.
- τασχεῖν v. κατέχευ.

κατατάσσασθαι, pass. trop. de pers. c. praep. (τῶν) εἰς τὴν σύγκλη-
τον - κατατασσομένων, qui in senatum referrentur 5, 7, 13. —
διὰ μέγεθος - εἰς τοὺς ἵππεύοντας - καταταγείς, inter equites rela-
tus 6, 8, 2.

κατατέμνειν, phys. de pers. c. acc. rei, βύρσαν κατατεμοῦσα, Διῶν,
corio dissecit 5, 6, 9: corium postquam dissecuisset.

κατατίθεσθαι, Pass. de re, trop. c. adv. et praep. μὴ μέτην πρὸς
ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν - κατατεθεῖσθαι, non frustra vobis
tamdiu honorem nie detulisse 1, 4, 7. qui Bg. et gen. temp.
τοσ. χρ. videtur sumisse non cum subst. τιμ. λ. sed per se et p. adv.
f. ut collaereat c. v. κατ., depositum esse apud vos, vobis tribu-
tum f. declaratum a me, praestitum. - simul c. dat. pers. ut
auctoris, μεγάλων μοι κατατεθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν, cum ma-
gna a me collata sint in ipsum beneficia 3, 6, 6. †† c. praep.
dupl. πᾶσας τὰς εἰς ἐμὲ εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ.
omnia beneficia in ipsum collata (a se) 6, 9, 2. - Med. c. acc.
rei, ὀπληνῆκα ἂν - καταθῆται χάριν, collocavit 2, 3, 15. - sed ph.
καταθέμενοι τὰ ὅπλα, depositis armis 8, 6, 3. κελύσι, ὅπλα αὐ-
τοὺς καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ, deponere 8, 3, 4.

κατατρέχειν, ph. de pers. hostili, c. acc. loci, Μεσοποταμίαν κατα-
τρέχει, in Mesopotamiam excurrere 6, 2, 3. 3, 14, 2. κατατρέ-
χειν τὴν Μήδων χώραν, incurfare Medor. regionem 6, 5, 2. κα-
τατρέχοντες τὴν Κελτῶν χώραν, per Gallor. excurrentes regionem
1, 10, 4. † μὲν - στρατός - τὰ πεδία κατατρέχουσι, exercitum
agros incurfare 6, 5, 14. † c. adiunctio, κατατρέχων καὶ καθιπ-
τεύων Μεσοπ. incurf. Mes. 6, 2, 14. κατατρέχειν καὶ λυμαίνεσθαι
τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, incurf. provincias 6, 3, 10. - cum adv.
Πέρσαι, οἱ παλαι Μεσ. κατατρέχοντες, qui Mes. incurfabant 7, 3,
8. †† simul c. abl. pers. ὅτι - οἱ Γερμανοὶ - τὰ - στρατόπεδα -
πόλεις τὰ - πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, exercitus urbes que
multis copiis incurfando infestare 6, 7, 5. qui Bg. in τὰ στ. su-
mit v. etiam c. acc. pers., non acc. loci, castra; ut ex h. l.
etiam ad pr. loca quaedam assumi potest similis abl., v. c. cum
exercitu.

κατατρέσθαι, pass. de pers. trop. c. praep. εἰς ἵπνον κατετρέοντο,
in somnum deferebantur 2, 1, 3. i. q. εἰς ὕ. καθέλκεισθαι 1, 17,
20. εἰς ὕ. κατηνέχθη, in f. prolapsus est) 2, 9, 6. - sed phys.
καταπλέων ὁ στρατός, οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχλας κατῆν., non ad quas
volebat ripas delatus est 2, 9, 14. - cum gen. loci f. anim. et in
opp. ἢ ἀποβῶσιν αὐτῶν (τῶν ἵππων) ἢ κατενεχθῶσι (αὐτῶν) si ve-
ro descendunt ex iis aut deiciantur 4, 15, 9. qui Bg. servavit
in medio gen. pron., proprie pertinentem potius ad positr. que-
que v., quam ad id sumendum extrinsecus. - De re, phys. c.
praep. et adv. τοῦτο (τὸ ἀγαλμα) πάλαι - ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθῆναι
εἰς τὴν - χώραν, (delatum esse) 1, 11, 5. delapsum. - c. solo adv.
σηηπτοῦ νοκτωρ κατενεχθέντες, fulmine delapso 1, 14, 4. - abl.
κατενεχθέντες ὄμβροισι, delapsi imbris ib. 9.

καταφεύγειν, ph. de pers. c. praep. et affin. τινὲς ἐκ τῶν Φυγόντων
κατεφεύγον πρὸς αὐτοὺς, se receperunt 3, 2, 18. εἰς τὸ στρατόπε-
δον καταφυγόντες, cum in castra confugissent 7, 11, 12. - c. adv.
τῶν - ἐκεῖσε καταφυγόντων, cum eo confugissent 3, 6, 18.

καταφλέγειν, ph. de re, c. acc. rei et adv. δάδας, αἱ ῥαδίως αὐτὰς
(τὰς μηχανὰς) κατέφλεγον, concremabant 8, 4, 31. - c. solo acc.
καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεῶν, cum combussisset 1, 14, 6. - Pass.
de re f. loco, abl. τὸ τέμενος κατεφλέχθη, templ. combustum est

ib. 4. - κ. πλεῖτα τῆς πόλεως μέρη, combustae sunt urbis partes
 ib. 9. c. praep. τοῦ νεῶ καταβλεχθέντες ὑπὸ τοῦ πυρός, templo
 combusto ib. 7. concremato igne. † cum adv. et abl. rei, ὅτε
 πυρὶ κατεφλέχθη ὁ νεῶς, cum conflagravit templum 5, 6, 7.
 κατάφλεξις, ph. c. gen. rei s. pers. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν κατάφλεξιν,
 post cadaverum combustionem 4, 15, 16. post pugnam.
 κατάφρακτος, ph. pass. de pers. abl. p. subst. τοῖς - δόρασι τῶν κα-
 ταφράκτων, cataphractorum 4, 15, 4. 4, 14, 6. loricati, equites,
 qui et sua corpora et equos lorica munitos habuerunt. † pro
 adi. c. subst. αἱ τῶν κ. ἱππέων ἰλαί, cataphractorum equitum alae
 8, 1, 5 e quo loco fortassis appareat, in prr. locis esse ellipsin
 subst. ἱππ.
 καταφρονεῖν, mor. de pers. c. gen. pers. καταφρονήσαντες τοῦ Ἰουλ.
 contemnentes Iulianum 2, 12, 7. καταφρονέουσι τῶν στρατιωτῶν,
 despiciebant milites 8, 5, 3. - c. gen. rei, κρύους καὶ θάλπους
 καταφρονεῖν, cont. 2, 10, 10. 7, 8, 1. γυμνοὶ ὄντες, τῆς ἰλῦος
 καταφρονέουσι 5, 14, 12. κινδύνων καταφρονήσαντες, despicientes
 1, 6, 25. non curare, non fugere. - ὧν κατεφρόνησε, quae con-
 temnit 3, 6, 16. non timere, non reputare. καταφρονήσας τῆς
 ἐμετέρας ἀνδρείας, contemnis vestra fortitudine ib. 6. sq. syn. ἀμε-
 λήσας λ. - τῆς Ῥωμαίων δεξιάς κ. Romana maiestate despecta 6, 3,
 10. † μήτε ὄρκου Φιδέμενος, εἰ δεῖ τοῦτου καταφρονῆσαι, si oport-
 teret id contemnere 2, 9, 18. violare σπουδῶν καὶ ὄρκων κατα-
 φρονήσας, foedere ac iureiurando neglecto 3, 6, 11. κ. τῶν -
 λεχθέντων, contemnens ea, quae dicerentur 5, 5, 10. non sequi,
 non parere. καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, con-
 temnens eam rem 5, 4, 3. non curans. τῆς ἡλικίας τοῦ μειρα-
 κίου καταφρονήσαντες, aetate adolescentis despecta 1, 3, 14. τῇ
 βάρβαρον τῆς ἡλ. καταφρονῆσαν, barbara gens aetatem nostram
 aspernata 1, 5, 26. sq. opp. φοβήσεται λ. simul c. adv. διὰ τὴν
 θανάτου καὶ κινδύνου ῥαδίως καταφρονεῖν πάντα τολμῶντες, mortis
 periculorum que pro tanto contentu quilibet audentes 3, 3, 6.
 Mauri milites, eo quod mortem ac pericula facile contemnant.
 - κινδύνων καὶ μειζύνων πολλὰς ἦν καταφρονήσας, contemserat
 (Pertinax) 2, 3, 2. Pass. de pers. c. praep. τῷ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ
 δήμου καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον - ἀρχῆς, quod (ipse) a populo
 contemneretur 2, 7, 9. post syn. ἀμελεῖσθαι. - τοῦ τοσούτου δήμου
 ἀπαξιοῦντος, ὑπ' ὀλίγων καταφρονεῖσθαι, a paucis se contemni 7,
 12, 6.
 καταφρονῆσις, mor. c. adi. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο παρὰ τῶν ἀντιπάλων
 πλείων ἢ κ. contemptus 8, 5, 6. †† abl. per formulam, ὁ δῆμος
 (αὐτοῦ) εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemptui illum habebant 2, 7,
 4. contemnebat. cum gen. pers., ut obiecti, τῆς τῶν ἀρχόντων
 καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξήσεως, principum contemptus
 2, 6, 22. militum erga imperatores. καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων,
 ὡς πολὺ ἐλαττέων, despectis subiectis 5, 1, 14. cum contemptu
 s. ad contemptum subiectorum, - imperatorum adversus cives. —
 sed c. gen. rei. ἐοιδέχθησαν (οἱ στρατιῶται) καταφρονῆσιν τῆς πρὸς
 τοὺς ἀρχοντας αἰδοῦς, (edocti sunt) negligentiam reverentiae er-
 ga imperantes 2, 6, 21. †† simul c. adv. τῶν προσκτωμένων
 αἰὲ καταφρονήσει, acquisitorum semper contemptu 1, 8, 4. v.
 αἰ.

καταχέω, ph. de pers., oppresso acc. rei, sed c. adv. πίτταν ἐλόντες,
 κατεσιδένονσαν, καταχέοντες (αὐτὰ, sc. πίτταν vel σιεύη) ἐμβροῦ
 δίην ὁμοθυμαδόν, perfundentes 8, 4, 26. effund., defund.

καταχρῆσθαι, ph. de perf. c. abl. rei f. mater. et praep. τῇ ξυλαίᾳ
- εἰς τὰς μηχανὰς κατεκρήνητο, lignea materia ad machinas abusi
fuerant 8, 4, 22. pass. forma p. med.

κατεῖλθε v. καταλαμβάν.

κάτεμι, ph. de re, ἰούλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπὶ ἡνδουν I,
7, 10. v. ἐπανθ.

κατεῖπων v. μοχ κατέπ.

κατελήφθησαν v. καταλαμβάν.

κατενεχθέντες v. καταφέρω. - κατεπτήχотος v. καταπήσσειν.

κατέπω, ph. de perf. c. acc. rei, τινῶν τὴν ἐπιβουλὴν κατεπόντων,
qui infidias indicarunt I, 10, 15. quibusdam indicantibus.

κατεργάζεσθαι. phys. pass. de re, ὅτι δὴ τὸ ἔργον κατεργάσθαι, iam
rem confectam esse 5, 12, 12. qui Bg. per Lat. ad dñ cepit v.
cum adv., quod aequae valeat p. Lat. scilicet, perstimens ad pr.
ὅτι. - simul c. dat. perf. κατεργασθέντος αὐτοῦ τοῦ Θόνου, patrata
(ipsi f. ab ipso) caede 4, 4, 8. - Med. trop. de re, c. rei et acc.
et abl. τὴν εὐωδίαν κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείττονι (αὐτὸ, τὸ φθι-
νῶδες τοῦ αἵματος,) id conficere I, 12, 5. opprimere, consumere,
adimere, vim que eius et noxam tollere, impedire. - sed de
perf. c. acc. perf. τοῦ Περηννίου κατεργασμένου τὸν Κόμμ. ubi
Perennis interfecisset Commodium I, 9, 3. simul c. adv. ῥα-
δίως κατεργασάμενος πρεσβίτην λ. facile interemto sene 3, 11,
15. quia-facile interimas f. interemeris f. interimas.

κατερείτεσθαι, ph. pass. de re, c. adv. et formula e praep. τείχει,
ὁ - ἐκ τοῦ πλείους μέρους πρότερον κατερήρειτο, qui - dirutus
fuerat 8, 2, 11.

κατέρχεσθαι, ph. de perf. c. praep. κατελθόντες διὰ μέσης τῆς ἀεράς
ὁδοῦ, egressi media sacra via 7, 6, 21. ingredi per viam, ire,
descendere. ἐπεὶ κατήλθε - εἰς Θράκην, discessit in Thr. 4, 8, 1.
— κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, reversus in urbem I, 13, 13. - κ. εἰς τὴν
σύγκλητον β. curiam ingressus 3, 8, 11. ingr. Senatum 5, 7, 7.
6, 4, 2. † simul c. casu temp. τῇ ἐπιούσῃ κ. εἰς τὴν σ. cum ve-
nisset in curiam 2, 14, 5. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, qui
ex agris venerant 7, 4, 15. κατελθόντος τοῦ Κομμόδου ἐπὶ τὴν
ἀκρόασιν τῶν ἀγῶν. cum ivisset ad 1, 9, 6. † simul cum casu
temp. ἡμέρας καταλαβούσης, κατήλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον λ. venit in
curiam 2, 3, 5. †† τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, κατελθὼν ἐπὶ Θρά-
κην, copiarum reliquiae, eas profectas in Thr. 2, 14, 12. cum
praep. dupl. κατήλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον σὺν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, venit
ad 5, 8, 13. εἰς τὴν σύγκλητον κ. μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ, in
curiam se contulit 4, 5, 1. αὐτοῖς, πρὸ τῆς ἐω εἰς τὴν Ῥώμην
κατελθοῦσιν, mandat ipsis, ut ante lucem Romam ingressi 7, 6,
12. c. adv. κελεύουσι, νῦντωρ κατελθεῖν τοὺς νεανίσκους, adesse
7, 4, 7. † νῦντωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες ἀνοίξιν τὰς πόλεις, no-
ctu si veniant clanculum, se patefacturos vel. 5, 3, 23. qui Bg.
etiam c. v. copulat part. λαθ. p. adv. †† Κρόνον, κατελθόντα
εἰς γῆν, cum in terram descendisset 1, 16, 3. ubi praep. habeat
vim suam propr., de loco altiori in inferiorem. †† de hoste,
κατήλθεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα, δύναμιν ἄγων λ. abiit Carthaginem
7, 9, 7.

κατασιάψω v. κατασιάπτω. - κατεσεμμένος, v. κατασέφεισθαι. - κατέ-
γραπτο v. καταγράφω.

κατέχειν, ph. de perf. c. acc. rei, τὰς ἡνίας κατέειχεν, habenas te-
nebat 5, 6, 16. sc. αὐτὸς, ὁ θεός. c. acc. perf. κατέχειν τοὺς
πλοῖας τῶν ἡγεμόνων, retinere apud se 3, 2, 8. in urbe Roma et

in sua potestate ac custodia. trop. c. gen. perf. *μη κατασχόντες αὐτῶν*, non continentes sese I, 7, 4. suum gaudium et desiderium videndi Comm. di, non valentes opprimere. simul cum adv. *ὁ Κόρμιδος, μηκέτι κατέχων ἑαυτοῦ*, non ampl. se continens I, 15, 1. suam cupiditatem palam ostentandae artis non valens opprimere. † cum acc. perf. *μη κατασχὼν ἑαυτὸν ὁ δῆμος*, non continens se ipsum 2, 2, 21. suum gaudium, planum et desiderium Pertinacis eligendi salutandi que. †† oppressio acc. perf. pron. *ὡς μὴδὲ κατασχόντας τινὰς αὐτῶν εἰς σιμωγὴν ἀναβοῆσαι*, ut neque continere se valentes quidam eorum cum simulatu exclamarent I, 4, 17. ubi rectio, *ὡς τινὰς αὐτῶν, μὴδὲ κατ. ἑαυτοῦς* s. *ἑαυτῶν, ἀναβ. εἰς σιμ.* ut quidam eorum, non valentes continere se, excl. c. ei., i. e. dolorem suum opprimere non valentes. - Sed de re, phys., c. acc. rei s. instrum. *κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπισταύουσι*, tenentibus manibus hastilia requiescebant, super manus caput inclinando, quae manus tenebant hastilia, s. quiescebant sic, ut tenerent stantes hastilia manibus et caput inclinarent in has manus. - trop. c. acc. loci, *λοιμῶδι νόσου κατασχεῖν τὴν Ἰταλίαν*, ut pestilens morbus occuparet Italiam 1, 12, 1. oriri et esse incipere in Italia, vel manere et durare ibi per tempus aliquod in Italiae oppidis ac vicis, et inter incolas Italiae. †† c. acc. alio, rei aut perf. *τοιούτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον*, tali felicitate temporum - tenente vitam humanam 2, 5, 1. in vita constitutos homines, viuentes, homines. maxime Romanos, obtinente s. versante, dominante inter homines, percepta ab hominibus, obtingente hominibus, nostr. *beherrschen*. - c. acc. perf. diserto magis, *ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης*, tenente 3, 5, 19. animum exercitus occupante, invadente, oriente, orto et diutius ibi manente et exferente se. *ταράχῃ καὶ πένθος πάντας κατέιχε*, occupavit 2, 6, 1. *κίησις ἄλογος κ. τὸν δῆμον*, incessit ib. 2. - Pass. de perf. phys. *συλληφθεὶς κατείχετο*, comprehensus tenebatur 3, 12, 20. manibus iuvenum praesentium. trop. c. adv. et abl. rei s. affectus, *πάν τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος ὁμοίως πένθει κατείχετο*, luctu distinebatur 1, 4, 19. occupabatur, tenebatur, erat in luctu, suscipiebat, sentiebat tristitiam in animo, et aliquamdiu et diu.

κατηγορεῖν, ph. de perf. extra forum, cum gen. perf. et particula, *τοῦ Μαξιμίνου, ὡς ἀπίστου, κατηγορεῖ*, Maximinum, ut infidum, accusabat 6, 9, 1. simul c. adv. *πικρῶς κατηγοροῦντες τῶν Ἀλβίνου φίλων*, accusavit amicos 3, 8, 11. - c. gen. rei, *τῆς Μαξιμίνου ἀμώτητος κατηγορεῖ*, crudelitatem acc. 7, 6, 6. *κατήγορος*, sensu for. de perf. c. gen. perf. et in opp. *συκοφάνται καὶ οἱ γεγόμενοι τιμῶν κατήγοροι λ.* qui aliquos accusassent 7, 7, 5. Lat. *accusatores*, distincti a pr. *delatoribus*, ut honestiores, et palam aliquem accusantes, et in concione, foro et iudicio.

κατηνέχθη v. *καταφέρω*. - *κατιῶν* v. *κάτεμι*. *κατοικεῖν*, ph. de perf. c. acc. loci, *ἔθνη, ὅσα τὴν ἡπειρὸν κατοικεῖ*, incolant 2, 8, 12. *οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες*, ii, qui Antiochiam inhabitant 2, 7, 15. *τοῖς τὰ ἀγρία τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας*, qui incolunt 1, 2, 9. *ὅσοι τὴν Πάριν κατοικοῦν ἀνδρες*, quotquot Romam incolebant hom. 1, 7, 4. - c. praep. *οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες*, qui sub Oriente habitant 6, 7, 10. - abs. s. oppresso adv. *οἱ κ. (ἐκτῇ)*, incolae 8, 4, 10.

- † particip. c. artio. p. subst. πλήθει τῶν κατοικοῦντων λ. incolarum 7, 6, 2.
- κατολίγον v. δλ.
- κατορθόω, phys. de perf. in bello et opp. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρεῖσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορδυνῶντων, plus detrimenti capientibus Romanis, quam emolumenti 3, 9, 12. magis afflictiis Rom., quam proficiantibus, lucrantibus, felicibus, prospere agentibus, feliciter rem gerentibus. - c. praep. in orat. contracta, ἐν οἷς κατορδύσασθε, καὶ κενὸς τὸ μένος ἐκαστοῦτο, rerum a vobis (feliciter s. fortiter) gestarum ipse etiam parte fruebatur 3, 6, 8. earum rerum, quas felic. s. fortiter gessistis, et illo rel. p. ἐν τοῖς τοῖς γὰρ, ἃ κατ. † εἰσθεσίων τῶν βελώνων - ἀποκάνειν, εἰ μὴ τι ἐν ταῖς πρώταις ἐρμῆς κατορδύσασθαι, nisi melius in primis congressibus rem gesserint 4, 13, 15. ubi pron. τι vel pro se capiendum, p. κατὰ τὴν aliquo modo, vel p. acc. rei perinet ad v., p. τι πρᾶγμα, i. e. pugnam feliciter ineant, vincant, pellant hostes. † c. acc. rei, κατορδύειν αὐτὰ, ὑμέτερον ἔργον (ἐστὶ), ut bene gerantur (ista) 1, 5, 19. feliciter exsequi, rite, decenter, strenue, prompte ea, quae mihi in imperio sunt curanda vobiscum et per vos, quae a me praestribuntur et imperantur. †† μετὰ τὸ κατορδύειν πάντα, ἃ ἐβόλετο, postquam perpetrasset omnia 3, 5, 10. perfecisset, confecisset, ut proderent Nigrum. μ. τὸ π. κ. omnibus ex sententia gessis 3, 7, 11. μείζονα κατορδύσας, ὣν ἤλπισε, maiora exsecutus, quam speraverat 3, 9, 14. κ. τὰ κατὰ τὴν ἀνατολήν, confectis rebus in oriente 3, 10, 1. rebus ad orient. prospere gessis et constitutis. † simul c. adv. πρῶτον ἀνδρώπων καὶ βασιλέων ἀναιμῶτι καὶ ἀναιμῶτι τεσσάρτα κατορδυνώσας, qui primus tanta perpetrasset, 2, 14, 2. - † in opp. cum particip. modi, εἴηθι, δεῖν, μέγα τι δράσας, κατορδύσας, ἢ - μὴ ἀσήμῳς - τελευτῆσαι, rem bene gerere 1, 10, 8. bellum. - †† c. acc. rei et adv. τὰ πολεμικά - γενναίως κατορδύετε, quod rem bellicam fortiter administratis 6, 3, 12. p. simpl. gerere, perficere. - †† sensu mor., extra bellum, abs. ἐπιεκεῖα καὶ χρηστότης τῶν ἐπαύων τὴν ἀνατολὴν εἰς αὐτὸν τινα ἔχει τὸν κατορδυνῶντα, clementia et benignitas laudem referunt ad illum ipsum, quicumque eas operatur 5, 1, 12. exercet, colit, amat, iis studet et deditus est. — Pass. de re, phys. πύτων, οἷς πόλεμος κατορδύεται, συμπνεόντων, quibus bellum administratur 4, 10, 8. geritur rite ac feliciter. — c. adv. et dat. perf. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορδυνθέντα, quae prius a vobis fortiter gesta sunt 1, 5, 25. - †† c. praep. et adiuncto, τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων, - τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης κατορδυνόμενων λ. a molestis et arduis bene gerendis rel. 6, 5, 8. - Med. de perf. c. rei et acc. et abl. s. modi, τὰ λοιπὰ Θήσας αὐτὸς κατορδύσασθαι χημάτων ἐπιδοσει, se recte curaturum 1, 8, 11. gehörig besorgen, vel feliciter exsecuturum s. simpl. confecturum, perfecturum.
- κατορδωσις, phys. abl. μεδέσεις τῶν μεγίστων τῆς κατορδύσεως τιμῶν, maximos, re confecta, honores 3, 11, 16. negotiis confecti s. feliciter confecti, s. rei, prospere gestae, i. caedis patratae.
- κατορδύττειν, ph. de perf. c. acc. perf. et adiuncto modi p. adi. s. particip. τὰς τῆς Ἐκίας ἐρμῆς ζώσας κατῴρεττειν, defodiebat 4, 6, 9. Caracalla per alios s. defodi iubebat.
- κίτω, ph., in locum, βλέπειν, deorsum 3, 11, 5. in loco, παρῳτες, infra 8, 3, 6. ad murum - κίτῳθεν, ph. λίθος, κ. περιφερῆς, ab imo 5, 3, 10. inde ab inferiore parte sursum, nostr. von un-

ten auf f. hinauf. - τοὺς κ. διαλεζομένους, inferiore loco 8, 3, 1. ex inferiore loco sursum, ad pedem muri ad eos, qui stabant supra in muro.

καυσία, ph. καυσὸν περιτιθεῖς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ καυσίας καὶ διαδήματος Μακεδονικοῦ, pro causia 1, 3, 7. de Antigono, tegumentum capitis ap. Macedonas, cui diadema circumvolvuntur erat, vestras. ein Hut f. Sonnenhut. περιτίθειν Μακεδονικῷ σχήματι, καυσίαν τὴ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, causiam 4; 8; 5. de Carac.

καίμαι, ph., potius p. pass., quam p. med., de pers. et mortuis, universe, καίται ὁ τύραννος, iacet 2, 1, 19. mortuus est, caesus, sc. ἐν τῇ γῇ f. χαμαί, humi, in solo. - καίσθαι τὸν τύραννον, λέγοντες, iacere 2, 2, 7. 3, 12, 15. † c. adiuncto, καίται - καὶ δίκας ἀνάγκης παρέσχε φονευθεὶς ὑπὸ ἡμῶν, iacet 7, 5, 15. simul c. adv. et praep. τότε οἱ στρατιῶται πληγέντες πρὸ τοῦ βωμοῦ θύνοντο, iacebant 7, 11, 8. - in pugna; abs. nisi particip. cum artic. πρότερον (εἴη) ἐν τῇ πληθὲι τῶν κειμένων, caesorum 5, 4, 16. - de re, c. praep. τὸ γυμνασίον, ἐπὶ τοῦ σκαμποδοῦ κείμενον, libellum - iacentem 1, 17, 7. positum. - c. adv. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτωμάτων, iacentibus cadaverib. 1, 15, 15. †† de loco nomination, c. praep. πόλιν - κειμένη ἐπὶ τῇ τῆς Προποντιδος πορρωῇ, iacens 3, 1, 11. sita, posita, condita.

κειμήλιον, phys. de re, c. gen. pers. κειμήλια βασιλέων, supellectilia 1, 10, 11. sq. explic. † forte c. adi. simul, (αὐτοῦ; τοῦ βασιλέως) πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἀρπάσαντες, omni ornatu et supellectile direpta 3, 9, 20. sc. πάντα plur. e pr. sing. † cum gen. rei, saltem c. adi. ὅσα τῆς βασιλείας σύμβολα ἢ πολυτελῆ κ. pretiosa supellex 5, 6, 20. τὴν ἀρχὴν, ὥστερ τι τῶν ιδιωτικῶν κειμηλίων, ἐπὶ ἀργυρίῳ κατηλλάσασθε, velut aliquid ex privatorum instrumento 2, 13, 12. aliquam privatam supellectilem, aliquid bonum pretiosum, Lat. *cimelium*.

κελεύσθαι v. κλέω. - κεκλήσθαι v. κλέω. - κειμηλιότι v. κλέω. κλέυσις, phys. de re, c. gen. pers. οἰκμεναι, Μαξιμίνου τὴν κλέυσιν εἶναι, iussionem 7, 6, 26. - simul in opp. οὐκ ἐξ ἄλλος κλεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ex alterius iussu 8, 3, 15.

κελεύω, ph. de pers. abs. τὸν Συμὸν ἐρᾶν - τοῦ κελεύοντος, iubentis 3, 11, 17. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπότηαι, iubentibus 7, 4, 8. κηλεύσαντι τῷ - βασιλεῖ πείθονται, iubenti 3, 12, 25. ἐπιφαίνονται - κηλεύσαντος τοῦ Κλεάνδρου, iussu Cleandri 1, 12, 12. iubente Cl. κ. αὐτοῦ, iubente ipso 3, 12, 3. συνάσιν εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ὑπᾶτων κηλεύσαντων, iussu consulum 3, 12, 7. ἡ κεις πρὸς βασιλέα ἐσπείρας, κῆ κηλεύσαντας; iniussu eorum 3, 12, 23. - cum adiunctione, ἐπὶ κηλεύσῃ βασιλεὺς, ἀφροίζεται, quando iusserit rex 6, 5, 7. ἢ περ πάντα προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευεν, ut iussit 7, 6, 16. - sq. inf. duplici verborum, aor. et praes., una in periodo, ὅτι - κηλεύει - ὅπλα μὲν καταδέσθαι -, φίλον δὲ δέχεσθαι, iubere 8, 3, 4. - sed singulis inf. vel aor. vel praes. κηλεύει αὐτὸν συλλήψῃναι, iubet 1, 9, 14. (αὐτὸν συλ. κ. imperat 1, 13, 9.) ἡκειν κηλεύει ib. 20. 2; 1; 14. 1, 10, 5. 2; 12, 1. 2; 13, 6. κηλεύουσι - κατελέθειν λ. iubent 7, 4, 7. ἐκέλευεν αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat 1, 10, 12. τοὺς ἐκείνου - ἐκέλευσα παρῆναι, iulli 4, 5, 8. †† in med. or. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι λ. τῆς - ὕβρεως, καὶ μὴτε παῖναι τινὰ λ. milites iussit desistere a contumelia, - ut que nec verberarent quenquam 2, 4, 2. ubi Bg. duplicem rect. insunt, p. uno inf. τοὺς στρατ. λ. militibus odixit 2, 14, 12. συσκευασθῆναι - ἐκέλευσε, iu-

bet 2, 11, 1. 6, 4; 2. iussit 5, 5; 12, 5, 6, 11. c. 7, 3; 9, 7; 9, 6, 7, 12, 19, 8, 3, 16. e. † ἡσυχίαν - εἶναι - κελεύσατε, iubete 3, 12, 13. κελεύσας πάντας - ἐορτάζειν λ. iussis omnibus 3, 6, 12. cf. 7, 2, 15. οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι κἀνδρυγῆσαι, iubenti 3, 15, 8. πάντας ἀποσῆναι κελεύσαντες, iubentes 1, 17, 21. †† in med. or. ἐκείνους κελεύσαντες - ἐπανέναι, singulis iussis 6, 1, 7. †† simul cum adiuncto, τὸ μὲν πληθὺς τῶν οἰκιστῶν κελεύουσιν αὐτοῖς ἐπεσθαι; - προστάξαντες, λ. iubent 7, 4, 10. ὡς - Ἡρακλέα - αὐτὸν κελεύσαι καλεῖσθαι, ut Herculem se iuberet vocari 1, 14, 15. †† ἐπεὶ καὶ τοὺς συνοφάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελεύσας, nam ei delatores urbe exegerat, et, ubicunque essent, puniri imperaverat 2, 4, 16. ubi, vel sublatο posstr. ἦν, tamen a pr. ἦν pendet particip. κελ., p. periphrasi plusq. - simul c. dat. pers. τοῖς στρατιώταις κελεύω, ἀποδῶσαι λ. - καὶ ἀποπέμπτειν, militibus praecipio 2; 13, 17. κελεύει τῷ χιλιάρχῳ - φονεῦσαι λ. iubet tribunum 3; 12, 24. κ. αὐτῷ λ. iubet ipsum 4, 12, 8. κ. τῷ Μακρίνῳ, λ. imperat Macrino, ut ib. 12. κ. αὐτοῖς λ. mandat ipsis, ut 7, 6, 12. ἐκέλευσεν αὐτοῖς λ. imperavit illis, ut 7, 8, 27. - simul c. praep. et adv. τότε ὕφ' ἐλὼ σήμερον κελεύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ φονεῦν, iubet 4, 11, 8. - cum praep. sola, ἐκπέμπτει ὁμήλων, δι' ἧς κελεύει τὰ ὅπλα - καταλιπεῖν, qua iubet 2, 15, 4. †† in med. or. διὰ προγράμματος τὴν νεχλαίαν - κελεύει συνελθεῖν 4, 9, 7. Cum acc. rei, ταῦτο κελεύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare 4, 12, 13. †† ἐπεὶ μὴτ' ἐμὲ ἐστὶ τοιαῦτα κελεῖσθαι προσδόντα, nam neque meum amplius circa talia iussum imaginare 3, 11, 13. ubi adv. ἐστὶ pertinet aut ad v. πρ. aut potius ad v. κελ., neque exspecta amplius, ut ego talia iubeam, s. neque exspecta, ut ego amplius talia iubeam; ut inf. aor. κελ. sit p. praef., severe, nam neque me amplius talia iubere exspecta. Vel alioqui (si putarem, putassem, te non ad finem id perduciturum,) nec tu exspecta, me tibi adhuc (hucusque) talia iussisse, ut maneat aor. vis propria, p. perf.; vel nec tu exspecta, me tibi talia amplius iussurum esse; ut aor. sit p. fut. Sed mihi probatur maxime secunda ratio. ταῦτα κελεύσαντος αὐτοῦ, haec cum praecepisset ipse, 2, 13, 19. †† in orat. contracta, συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν ἐκέλευεν ὁ βασιλεὺς, una deliberaturus cum ipsis de iis, quae princeps imperaverat. 1, 17, 15. p. περὶ τοιούτων, ἃ ἐκ. †† Sensu improp. c. inf. et in med. orat. καθίζεσθαι κελεύω ἐπὶ τοῦ β. θρόνου, iubens 2, 3, 8. leniter monens, suadens, rogans. †† nominatim medico sensu, κελευόντων τῶν ἰατρῶν, μύρου - ἐν ἐπιπλάσαν λ. iubentibus medicis 1, 12, 4. leniter item, praescribentibus, praecipientibus, consulentibus, i. q. 2. συμβούλευσάντων - ἰατρῶν. Pass. de pers. abl. ἐκελεύεσθε γὰρ, iubebamini enim 3, 7, 17. ubi tamen ellipsis videtur querundam, e pr. τῶν πεπραγμένων, v. c. ταῦτα πράττειν. - † cum acc. rei, ψηφισαμένων πάντων, ἃ ἐκ-κεύοντο, quae iubebantur 3, 7, 7. ipῶ senatores, sc. decernere; sen de re, p. decernentibus omnibus ea, quae praescribebantur ab Helioq. - Nominatim per participia, de pers. in opp. ἐκείνη, εἴτε ἐκούσα, εἴτε κελευσθεῖσα, ἀπεκατέρησε, sive alicuius imperio 4, 13, 17. iussa, coacta iussu alicuius. - Sed de re, Neutr. cum artic. πᾶν τὸ κελευόμενον ἐκείνους ἐποίησεν, omnia iussa 6, 1, 25. ἀπειθείς αὐτοῖς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον 2, 4, 10. ὕμεις δράσετε τὸ κελευόμενον, imperata 2, 1, 12. - simul c. praep. ὑπακούειν τοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβήρου κελευομένοις, ut obedirent Severi iussis 2, 13, 3.

α Severo iussis f. imperatis. χρησόμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελευσθεῖσι, executus imperatoria iussa 4, 12, 9. quae ab imperatore iussa essent. τὰ κελευσθέντα ὑπὸ τοῦ ἐαυτῶν δεσπότητος ἀγγεῖλαντας, iussa sui domini 6, 4, 12. iussa a suo domino. †† Sensu impropr. de pers. c. praep. et inf. παρθένου, ἀγνέειν πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελευσμένης, virginis, quam castam Iacrae leges iubent 6, 5, 3. quae iubebatur a legibus sacr. casta esse; quae casta debebat esse per leges.

Κέλται f. Κελτοί, pop. τὴν Κελτικὴν καὶ Ἰβήρων χώραν, Gallorum 1, 10, 4. Galliam, Celtiarum, qui Celtae, proprie tertia pars Gallorum, hic universe pro Gallis ponuntur, ut alias p. Germanis; et cum Κελτοί ap. Strabon. dicantur Κελτίβηρες, hic iidem reperiantur, si sumas hendiad.

κενός, ph. de re, Fem. c. gen. pers. κενὴν ἀνθρώπων εἶναι τὴν πόλιν, vacuum hominibus 8, 1, 9. Neutr. similiter, τὸ στρατόπεδον, ἀνδρῶν κενόν, castra, viris vacua 2, 13, 21. - c. subst. solum, κενὰ οἶνοφώρα σκεύη, inania vasa 8, 4, 9. † abs. c. artic. τὰ κενὰ πληρώσαντες, cum intervalla replevisent rel. 4, 15, 5. sc. διαζήματα, χωρία, μέση τοῦ πεδίου f. τοῦ στρατοῦ, inter singula agmina f. corpora manipulorum, intra ordines et acies, spatia vacua, scil. virorum f. militum.

κεράμεις, ph., de materia, σκεύη, κεράμου πεποιημένα, vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, ex terra figulari facta. - de materiato, f. corpore quodam et re ex materia, c. artic. τῷ κεράμῳ βάλλοντες αὐτοὺς, tegulis 7, 12, 11. plur. sq. - sine artic. κεράμοις ἐβαλλον τοὺς λ. tegulis 1, 12, 16.

κεράννυμι f. κεράω, ph. de pers. c. rei et acc. et abl. οἶνον κεράσασα (αὐτὸ, τὸ Φάρμακον) venenum, vino mistum, 1, 17, 18. quum vino id miscuisset. - Pass. de re, c. abl. rei, τὴν λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν; lacus, sanguine mistus, 7, 2, 14.

κεραςφόρος, physf., abs. εἰσφόρος καὶ δορκάδας, ὅσα τε κεραςφόρα, cornigera 1, 15, 6. scil. θηρία f. ζῷα, ut sq. §. e.

κερδαίνειν, ph. de pers. c. acc. rei et praep. εἰς ἐπιδορκῆς ἢ θυγῆς κ. νομίζουσιν, ὃ περ λ. lucrari se putant 6, 3, 14. putant pro lat magno lucro, quodcumque consequantur raptu; contenti sunt iis, quae rapuerint, celeriter incurfando et retro fugiendo; in lucro ponunt f. deputant. - de re f. loco et urbe, εἰς ἐνατέραν τῶν σοιχείων πλεῖστα κερδαίνει (αὐτὴ, ἡ πόλις, Byzantium,) lucrabatur 3, 1, 12.

κερδαλέος, ph. neutr. c. artic. p. subst. c. dat. pers. et in opp. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) εἰς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὐέλπει (ἡγούμενοι,) futurum ipsis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra f. lucrum.

κέρδος, physf. de re, c. gen. rei, ἐφήμερον τροφήν (τροφὴν) κέρδος τῆς οὕτω βεβαίας ἀρχῆς νομίζουσιν, diurnum cibum lucrum ex nondum stabili imperio existimant 2, 10, 13. quotidianam ac perpetuam luxuriam, etiam in nondum stabili et certo imperio f. imperatore, reputant pro lucro sufficienti, et in hoc dubio rerum imperii que statu satis lucrari se putant, sat commodi quae se nactos, et satis se felices, si in dies singulos et quotidie possent luxuriose vivere.

κεφαλή, ph., de hom., c. adi. ὑπὸ πέμψεσθαι κεφαλῆς μιᾶς, capitis 4, 8, 4. ὑπὸ νικητοῖς ἀναλύπων τῇ κεφαλῇ ἰδοιπέροι 3, 6, 22. c. gen. pers. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ Α. 3, 8, 2. τοῦ Ι. τὴν κ. ἀποτέμνουσι 5, 4, 5. οἱ τὴν Νιαζιμίνου κ. νομίζοντες 8, 6, 10. τὴν κ. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδὸς Φέροντες ib. 13. δεικνύντες τὴν κ. τοῦ πο-

- λεμίου ἀνσυνελπισμένην ib. 16. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδ. τας κεφα-
 λας εἰς τὴν Ῥώμην ἐπεμφαν 8, 5, 25. - abf. c. verbis et per phra-
 ses, τὸν Ἀλβίνου τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες 3, 7, 16. ὑπὲρ τῆς κ. αἰω-
 ρούντες τὰς ἀσπίδας, super caput 2, 6, 19. κισσὸν περιτιθεῖς τῇ
 κ. 1, 3, 7. κόμας τῇ κ. ἐπιτίθετο λ. 4, 7, 4. αἶγλην τινὰ οὐράνιον
 περὶ τὴν κ. συγγενεῖσθαι αὐτῷ, circa verticem 1, 7, 9. τὴν κ.
 ἐκόσμηε σέφανος 5, 3, 12. τὴν κ. αἰε σιέτων 5, 4, 12. ἀποτέμνει
 τὴν κ. 1, 9, 19. 1; 13, 9. 5, 4, 5. 21. 7, 1, 23. - αὐτὸς τὴν
 κ. ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. † de alijs reb., de statua, c.
 gen. τοῦ ἀγάλματος τὴν κ. ἀποτεμάν, ἰδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ 1, 15,
 19. - de anim., abf. τῶν κεφαλῶν ἀφῆ, ημένας, capite privati (stru-
 ctiones) ib. 11.
 κεφαλαιῶς, physf. κολασθῆσθαι, capitaliter 2, 13, 18. capite
 adempto.
 κηδεία, ph. c. adi. τὸ πῶμα πολυτελεῖ κηδεία καταθάπτουσιν, funere
 4, 2, 2. - c. gen. perf., ut obiecti, ημερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κη-
 δεῖαν τοῦ πατρὸς τὸν οἶον ἀπεργάσαν, circa curandum funus pa-
 tris 1, 5, 1. funere patris, inunctione, cura funerandi patris,
 nostr. Leichenbegängniß, f. Leichengepränge.
 κηλὶς, physf. c. ali. et in opp. de mili. τιμωρίας καὶ κηλίδας πόσας
 αὐτοῖς ἀνῆκον, ignominias 6, 8, 16. v. c. portare vallum et sar-
 cinas, ut distincti fodèrent, et, de equite, pugnare pe-
 dibus.
 κηρὸς, physf. de mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera 4, 2,
 3. ε. c.
 κήρυγμα, physf., militum, ἐπεὶ δὲ τὸ κ. διαφοίτησεν, qua promulga-
 tione divulgata 2, 6, 8. edictum de vendendo imperio, per
 praecones e muro, cf. y. pr. - c. adi. diferto, Ἰουλιανῷ διηγγέλ-
 ην τὸ στρατιωτικὸν κ. promulgatio ib. 9.
 κήρυξ, ph., de perf., rerum vendendarum, forsan in auctione,
 Κλεανδρὸς τις ἦν τῶν δημοσίων εἰσδότηων ὑπὸ κήρῳ πιπράσκεσθαι,
 per praeconem 1, 12, 8. - rerum videndarum, in ludis saecular.
 κήρυκες κατὰ τε τὴν Ῥώμην - διαφοίτουσιν, καλοῦντες λ. praecones 3,
 8, 19. - rerum bellicarum et pacis, πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ.
 missis nunciis 5, 4, 13. - c. adiuncto, ἐς τὰ ἐσθῆν ἀγγελοι καὶ
 κήρυκες δαφνηφόροι διατέμνοντο, legati 8, 6, 18. ubi ἀγγ. hone-
 stiorum sint comites et ministri, qui v. c. per vicos ac plateas
 urbium praeconio usi.
 κηρύττειν, ph. de perf. c. acc. rei, ἀγγελοι ἦκον, κηρύττοντες τὴν τοῦ
 βασιλέως ἀφῆξιν, annunciantes 1, 7, 2. - c. inf. οἱ προϊόντες αὐτοῦ
 ἐκήρυκτον, μηδένα λ. denunciabant 3, 11, 5. - Pass. de re, c.
 adv. et praep. τὴν οὕτως ἀπρεπῶς ἐπὶ χρήμασι κηρυχθεῖσαν καὶ
 πρᾶξεσαν ἀρχὴν, indicatum imperium 2, 6, 22. e muro per
 praecones, cf. 2, 6, 7. sqq.
 Κιλικία, Af. min. Κιλικίας, Ciliciam 3, 1, 9. Κιλικίαν 3, 3, 13.
 κινδυνεύειν, physf. de perf. extra bellum, abf. vel cum particip. mo-
 di, ὡς μή, συζάδην τοῖς θηρίοις μαχόμενος, κινδυνεύει, ut ne pe-
 riclitaretur 1, 15, 5. in periculum vulneris et vitae incurreret.
 — εἰδοίτο, - μὴδ', ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις -, κινδυνεύσαι, ut -
 neque periclitaretur 1, 16, 10. - in opp. κινδυνεύσαντων ἀμφοτέ-
 ρων, καὶ ἕνα ἑαυτὸν τετηρηῆσθαι λ. periclitantibus amobus 4, 4,
 15. cum ambo in periculo vitae fuissent. - in bello, abf. εἰ κιν-
 δυνεύειν δεοί, εὐκαταφρόνητοι, si etiam periclitandum sit 3, 1, 6.
 periculum subire in magna continua et longior, dimicare diu-
 tius. - c. praep. παίδουσα, δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κ. periclitari

6, 5, 19. pugnare. ὁ δ. κινδυνεύειν ὑπὸ σπινθηροῦ, periclitaturos (se esse) 7, 8, 26. †† c. diserto adiuncto, οὐκ πολέμου κ. bel-
lo periclitari 6, 7, 25. - †† simul c. abl. rei f. modi, ἵνα μὴ
αὐτὸς κινδυνεύει ψυχῇ καὶ σώματι ὑπὲρ τῆς Παρμαίων ἀρχῆς, ne pe-
riclitaretur 6, 5, 18.
κινδυνός, physf. extra vel intra bellum, per casus deinceps, Gen.
c. adiuncto, ἀγαπήσας, ἀνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα. λ.
sine periculo 2, 15, 4. - † cum adi. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἦκει κινδύ-
νου, in quā m. gnum discrimen 3, 12, 11. p. ἐς ὅς. κινδυνον. -
τοῦ παρόντος κ. τὸ μέλλον τ. κελόμενος, futurum, quam praefens,
periculum 6, 8, 13. per formulas, εἰ κοινοῦν τοῦ κ. τὸν - πα-
ραλάβοιεν 7, 5, 1. ἀπαξ ἀναρρήθειςτος κ. 7, 7, 9. - Dat. f. Abl.
c. praep. ἐπεὶ περ ἀπαξ ἐν κινδύνῳ καθίστηται 1, 10, 8. - cum
adi. εὐχαρίστη καθέστηκας κινδ. extremo constitutus es in per. 1, 13,
5. v. καθίς. - ὅτι εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κ. τὰ λ. 6, 7, 5. - Acc. εἰ μὴ
Φυλάξῃ κινδυνον, λ. 1, 9, 10. τὸν ἐπιχειρῶν κ. - Φοβήθεις 1, 15,
7. ὁδόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κ. λ. 7, 5, 18. γνώτω τίνα κ.
ἐφύγομεν 2, 1, 23. 4, 4, 14. μέγαν κ. ἐπτεφονεῖναι ib. 9. ὁρᾷ
προϋπτον κ. ἐπιχειρῶν 4, 12, 14. † τὸν κ. προϋπτον ἔχοντες 7,
4, 4. Φεύγων ἑκάστος τὸν ἴδιον κ., τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει 7, 8, 13.
πάντα κ. ἀναρρῆσαι 5, 3, 25. 7, 10, 5. ὁρῶντες τὸν κ. 7, 12, 9.
— Plur. Gen. κινδύνων καταφρονήσαντες, pericula 1, 6, 25. —
κ. μειζύνων - ἦν καταφρον. 2, 3, 2. †† διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύ-
νων καταφρονεῖν 3, 5, 6. sc. ἀλλῶν, pericula alia, quae non jat-
tingunt vitam et caput. sed corpus modo, v. c. vulnera, capti-
vitatem. πειραθεῖς τοσούτων κ. 1, 13, 14. - in opp. μετασχῶν
τὸ μέρος τῶν κ. - τῶν τιμῶν, particeps periculi factus 3, 11,
16. 8, 3, 15. † δύο κινδ. πρόκειμένον, λ. 7, 5, 11. κοινοῦς
τῶν κ. λ. periculorum ib. 16. - in opp. λαβεῖν μετὰ κινδύνων -
ἀνευ πολέμου καὶ μάχης, cum periculo 3, 6, 7. - †, cum adv.
ὕμης, τοὺς ἐξ ἑαυτὸν κινδύνους ἀπειργαίτας 2, 5, 10. Praetorian. ††
cum praep. πάντα ἡ νεοαῖα εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κ. ἐπάθειεν αὐτῶν,
ad periclitandum pro eo 3, 4, 2. 7, 6, 11. † αὐτὸ γὰρ ὁμοιον
ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κινδύνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim
tale putabant, quod a Persis impenderet, periculum, quale quod
a Germanis 6, 7, 9.

κινδυνάδης, physf. de re, cum subst. fem. ἀναγκάσιον ἡγήσατο τὴν
κινδυνάδην, periculosas 4, 4, 6. qui Bg. supplet e pr. subst. ἐπι-
βουλήν, cum et deesse possit ὁδόν.

κινεῖν, physf. de persf. c. acc. rei, τῆς Παλλάδος τὸ ὄραμα κινήσεν
οὗτος, emovit 5, 6, 7. loco suo movit. sq. ἀνέγαγε. τὰ ἀγάλ-
ματα τῶν θεῶν, ἃ περ ἔτιχεν ἐκείνος κινήσας καὶ μεταγὰγων, loco
moverat 6, 1, 6. † simul c. praep. et nominat. μοῖσιν, ἐν μι-
κρῶς προδράσεως πῶτοι ὅπλα κινήσαν, moverunt 7, 4, 2. 6. ἔς
τὴν ἀτάσσειν - ὁ μνησάν. Trop. π. ἐκλήστις ὁδόντο συνεθέσαντες, ἐς τὸ
κινεῖν πράγματα προγονικά, ad movendas lites 7, 5, 4. non tam
simpliciter excitare, intendere lites aliis, quam tutus, iterum
proferre et repetere. - Passf. de persf. trop c. praep. et adv. ἐρᾷ
ἐν βαρβαρον, καὶ ἐπὶ ταῖς συχεύταις ἀφρονείας εἰς κινεῖσθαι, im-
pelli 1, 3, 15. moveri, se movere e sedibus suis, domibus rel.
sed et commoveri ad iterum tumultum, seditionem, bellum. —
τῶ τῶν Ἀλεξανδρῶν πλήθει, ἐπὶ τοῖς βαρβαροῖς (πράγμασι f. αἰ-
τίαις) ὅα. κινουμένων, multitudinē Al. tan extendit 4, 8, 13. non
ad mutandum iterum et dominum, sed ad motandum animum
suum eiga imperatorem, quem, ante cum odissent et risissent,

- nunc colere satagunt. - c. sola praep. βλασφημίας, ἐφ' αἷς ἐκεί-
νος κινούμενος, ἐργῆς μᾶλλον ἐνέπιμπλατο, quibus agitatus 8, 5.
4. incitatus. †† phys. c. acc. ellipt. χαίρουσι τοιαύτην τινὰ δεχ-
σιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11. 5. liben-
ter tali quadam saltatione utuntur, s. talem saltat. insitunt; p.
κατὰ τοιαύτ. moveri, movere se per talem salt. s. tali saltatione,
cf. Hor. ep. 2, 2, 25. - De re, phys. c. adv. μὴ σφοδρῶς κινου-
μένου τοῦ ῥεύματος 8, 4, 7. moto, se movente. - cum formula
adv. e praep. τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, μὴ κινῆσθαι, ἐξ οὗ περ
λ. immotum 5, 6, 7.
- κίνησις, phys. cum adi. ἐρχομένων θείας, καὶ πάσης φύσεως κινήσεως τε
ἐνθούσιου ὑποκριταῖς λ. motus 5, 2, 9. saltatio propria, in thea-
tris solennis et hodie, finito dramate. †† c. gen. perf. δεδιώς
τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, motum 1, 13, 13. sq. effectu s. consequente,
μή τι - νεωτερίσειεν λ. - ἐθνῶν κινήσειν, motibus 3, 7, 17. - c.
adi. simul, οὐκ ἂν εὖροι τις οὕτως ἐπαλλήλους ἐθν. κινήσεις, motus
1, 1, 5. commotio et secessio e sedibus, cum animo bellandi.
- †† Magis trop. et sensu pass. τῆς ἐξέδου διαγγελθείσης, κίνη-
σις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus incescit exercitum
1, 7, 1. commotio, animi quidem, cupiditas cum laetitia, sed,
extra animum, et corporis quoque, discursus militum per ca-
stra, ac concursus hilaris, ut rem sibi invicem narrarent gratu-
labundi. ἐπεὶ δὲ διεφύτῃσεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, κίνησις ἀλο-
γος κατέχευε τὸν ὄχμον, motus 2, 6, 2. cursus per urbem cum
ira, vindicta. κ. μεγίστη πᾶσι τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετο, mot. 6,
3, 3. sq. δυνάμει - ἀσφρόδιζομένης λ., forsan de corpore ma-
xime.
- κινῶν, phys. de perf. cum acc. rei oppresso, sed c. abl. rei, κιν-
ῶντες θείῳ καὶ ἀσφάλτῃ, πίτταν ἐλύτες, miscentes sulphure ac
bitumine picem (sumtam) 8, 4, 26. p. ἐλ. πίτταν. κιν. (αὐτήν)
2. sed magis e syn. them. κινῶμι, cum acc. rei diserto, εἰώθη
αὐτὴ κινῶναι τε καὶ διδόναι τὴν πρώτην πέσιν, miscere 1, 17, 17.
aquā posum vini, vel infundere.
- κισσός, ph. κισσὸν περιτιθεῖς τῇ κεφᾷ, hederam 1, 3, 7. Antigo-
nus, Bacchum imitans.
- κλαγγή, phys. de hominib. in bello, οἱ βαρβαροὶ (Parthi) μεγίστη
κλαγγὴ βοήσαντες, clamore 4, 15, 2. Romanorum baritus.
- κλαπέν v. κλέπτεσθαι.
- Κλέανδρος, Commodi minister aulicus, Cleander 1, 12, 8. 12. τοῦ
Κλεάνδρου ib. e. τὸν Κλεάνδρον ib. 11. e. conf. 1, 13, 1. 5. 8.
11. sq.
- κλείειν, phys. de perf. cum acc. rei s. loci et adiuncto modi e for-
mula adv. τὰς πόλεις, ὡς ἐδύναντο, κλείσαντες, clausis 7, 11, 12. 8.
2, 15. - Pass. de re s. loco, πόλιν - κεικλείσθαι, clausam esse 8,
2, 3. κεικλεισμένης τῆς οἰκίας, occlusa domo 2, 1, 15. κεικλεισμέ-
νων τῶν οἰκιῶν, cum clausae essent domus 7, 12, 12. †† τῶν
τειχῶν κεικλεισμένων, moenibus clausis 8, 6, 9. - c. adv. ἀπηγγέ-
λη - κεικλεισμένη γενναίως ἢ πόλις, clausa 8, 3, 1. ἔμμενεν (αὐτὸ
τὸ Βυζάντιον) ἔτι κεικλεισμένον, clausum 3, 6, 18.
- κλέος, phys. cum adiuncto, δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, gloriam
concupiscite 6, 3, 12. - c. adi. κλέος προγονικὸν παραλαμβάνοντα
5, 1, 17. decus avitum accipientem. - c. gen. rei, παιδείας κλέος,
αἰδίου μνῶμενοι, gloriam 1, 1, 1. †† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα
gloriam 4, 14, 18. qui Bg. omisit gen. δόξ. ubi v.
- κλέπτειν, phys. de re, pass. c. adv. εἰ adiuncto, τὸ σῶμα τοῦ θε-

σιλέως οὕτω κλαπὶν ἐκκομισθέν τε τῆς αὐλείου δόρας, sic furtim subductum exportatum que 2, 1, 5. furtim ablatum, vel simpliciter, ce'atum, occultatum, vel per hendiad. c. sq. ἐκκ., pro furtim f. clam exportatum.

κληρονομία, propr. abs. ὥσπερ δὲ κλημα κληρονομίας εἰληθέτες (αὐτὸν, τὴν ἀρχὴν,) quasi debitam ipsi hereditatem adepti 5, 1, 13. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, tanquam rem, debitam ipsi ex iure hereditatis. κληρος, physf. κληρὸν τὴν ἀνδιπατεῖαν λαχών, forte 7, 5, 3.

κλίμα, f. κλίμα, physf. c. adi. et adiuncto, gen. rei f. loci, οὗδε τι ἢν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ λ. tractus coeli 2, 11, 8. clima, regio f. pars (i. q. pr. μέρ.) coeli, quatenus inclinatur, descendit, vergit in rotunditatem, nostr. *Himmelsstrich*.

κλίμαξ, ph. c. adiuncto, ἐκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι, in forma scalarum 4, 2, 9. scalæ. καθέντες κλίμακα, λ. demissis scalis 2, 6, 14. demissa scala.

κλίση, ph., in consecrando imperat. c. adi. ἐπὶ μεγέτης ἐκκαταστήσης κλίσης, εἰς ὅπως ἀρθείσης, in lecto 4, 2, 3. - absf. τῆς κ ἐκατέρωθεν λ. circa lectum ib. 5. ιατροὶ προσίσσι τῇ κλίση, ad lecti. ib. 7. τὴν κλίσην ἀράμενοι c. ib. 8. 11. 16.

κνίζου, mot. de re, c. adi. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιστα (παῖτα,) ὅτα λ. urunt 4, 9, 4. dolent.

Κοδράτης f. Κοδράτος, nom. propr. Κοδράτου, νεανίσκου λ. Quadrati 1, 8, 18.

κοιλίαι, physf. de re, c. gen. rei f. loci, ἐνέδραι ἐν κοιλαῖς δοῶν, in montium convallibus 8, 1, 2. cavitatibus, cavis vallibus.

κοιλία, ph. c. adiuncto, περὶ στόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ Φαριμάκου γενομένου, ad alvum 1, 17, 23. ventrem superiorem, ventriculum.

κοῖλος, physf. de re, Neutr. c. subst. ἂ περ (οἶνοφόρα σκεύη) ὄντα κοῖλα, λ. cava 3, 4, 11. de dolis f. cupis. μηδὲ κοῖλα σκεύη φέρεῖν λ. 6, 7, 16. de hydriis f. urceis. πίτταν ἐλόντες, κοίλοις σκεύεσιν ἐμβαλόντες, vasis concavis 8, 4, 26. de ollis, urceis f. potius amphoris, obf. sq. λαβ. ἐπιμ. λ.

κοινός, Masc. de persf. f. c. subst. masc. ὁ κοινὸς βασιλεὺς λ. communem imper. 8, 3, 4. utrisque, oppugnatis et oppugnantibus urbem. τοῦ κοινοῦ πατρὸς λ. comm. 1, 5, 20. filio et militibus f. exercitui. † c. adi. πᾶς nominatim, κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἡγεῖτο, comm. 1, 3, 15. de re, f. c. subst. rei, in opp. Φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, suum periculum, - publicum 7, 8, 17. quod in alios cives, intenditur. Fem. de persf. f. c. subst. persf. fem., c. gen. persf. ἡ κοινὴ μάμμη ἀμφοτέρων Μαισά, comm. 5, 8, 7. p. adv. iterum. † c. subst. rei f. loci aut c. subst. abstracti, p. concr. f. persf. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι, comm. 7, 7, 11. urbibus, vel incolis. † c. subst. rei merae, τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσίᾳ τευχάουσιν, in officio publico 5, 8, 5. in ministerio utriusque imperatoris, communi min. κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, comm. 2, 3, 24. imperatori et senatui. συμφορὰν κ. ἐσθλήν λ. comm. 2, 6, 3. senatui et populo f. omnibus Romanis. † simul c. praep. κοινὴν εἶναι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλληλόνα, comm. vobis cum 1, 5, 5. sq. explic. † c. dat. persf. τὸ ἀποβησόμενον κοινὴν ἐμοὶ τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει, com. mihi rel. 2, 8, 6. 4, 10, 10. nisi dat. pendet a v. — c. gen. persf. ἐν ἀσύροις καὶ κοιναῖς πάντων οἰκίαις, intra domos, omnibus communes 8, 1, 11. nisi leg. κοιναῖς. - Nominatim

- dat. f. abl. de re f. modo, abf., per ellips. subst. alicuius, cum adi. πᾶς et in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, communiter 1, 14, 5. scil. γνώμη, communis, pari animo ac sensu; f. ψυχῇ, it. Φωνῇ, it. μερίδι et ὁδῷ, Lat. pari ratione f. modo, pariter, simul. τοιαῦτά τινα λέγων καὶ πρὸς ἑκάστους καὶ κ. nunc singulis, nunc universis 8, 3, 16. † λόγοις ἐπεικειτὶς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ κ. καὶ ἴδια δεξιούμενος (αὐτοῦς,) publice et privatim 2, 14, 5. i. q. pr. πάντας. — † c. adiuncto simul, τοῦ μὲν δημωφελοῦς καὶ κ. διαφέροντος, eius, quod communiter interest 2, 3, 21. omnium, sq. opp. τοῖς κατ' ἓνα et τὸ κατ' αὐτὸν λ. † οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι καὶ κ. καὶ ἴδια τῷ εὐτάκτῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, publice et privatim 2, 4, 7. sc. χώρα, laetabantur publico loco, extra aedes, ad plures, inter plures, in societate et circulis. - Neutr. de re, c. subst. et c. gen. pers. in opp. οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἰδίου κτήμα ἡ ἀρχὴ, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ - δήμου, possessio comm. populi 8, 7, 11. totius pop., omnium civium. †† c. adiuncto, αὐτὰ (τὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλευμένου εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, possessiones comm. 2, 4, 13. - † sine subst. cum artic. εἰ τις εἰς τὸ κοινὸν χρῆσθ' ἔγενετο μεταβολή, in commune 2, 3, 19. sc. πρᾶγμα, resp., publice, i. aliis, f. aliis omnibus.
- κοινοῖμαι, med. de pers. phys. cum dat. pers. et praep. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ πρακτικοῦ κοινούμενος, cum amicis, quid facto opus esset, communicans 7, 8, 2. de eo, quod faciendum, deliberans cum, aperire, indicare. - cum dat. eodem, sed acc. rei, οὐκίτι τοῖς Φ. οὐδὲν ἐκοινώσατο 1, 6, 22. † ἔδοξεν αὐτῷ, κοινωσαμένῳ τοῖς Φ., πρεσβεῖαν πέμψαι, re cum am. communicata 6, 2, 8. sc. τοῦτο f. ταῦτα f. τὸ πρᾶγμα, cum rem communicasset cum am.
- κοινωνεῖν, phys. de pers. c. gen. rei, sed oppresso dat. pers. ὥς μήτε εὐνῆς, μήτε ἐξίας κοινωνεῖν (αὐτῇ, τῇ πόρῃ,) ut neque torum, neque larem communem pateretur 3, 10, 15. cum uxore communicaret, f. neque tori, neque laris participaret, f. neque toro, neque lare, i. eam participem faceret. cum rei et gen. et abl. f. modis, ἐβούλετο, αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, sacerdotii participem esse habitu - 5, 7, 8. - c. gen. rei et dat. pers. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερουργίας, quos participes faceret illius sacrificii 5, 5, 21. ἐκ. τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipsis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipsis, f. partiebatur labores c. ips.
- κοινωνία, ph. c. gen. rei et praep. καμάτων κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, laborum communione vobis cum 4, 14, 10. quod vobiscum eosdem labores suscipiebat, h. l. societas laborum bellicorum. — c. gen. rei solo, πλήθος ἡθροιστε κακούργων, κοινωνία τῶν ἀλίσκομένων, praedae communicatione 1, 10, 3. quod res captas, praedam, cum iis, partiebatur. Φθάσας αὐτοῦ τὴν ἄλπιδα - τῇ τῆς ἔξουσας κ. 2, 15, 5. quod cum ea communicabat et partiebatur potestatem imperator. βασιλείας κ. 3, 6, 4. - † cum adiuncto, νομισμάτων ἀντιδόσεσι, καὶ κ. τῶν γῆς - καλῶν λ. 1, 16, 7. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μετεληλυθῶν τῆς παρὰ Ῥωμαίους πολιτείας κοινωνίαν, adepti Romanae civitatis communionem 8, 2, 11. † τὴν μὲν προσηγορίαν (τοῖς νόμοις) ἠγείτο φύσεως, τὴν δ' (τοῖς συγγενικοῦ) ἀρετῆς κοινωνίαν (εἶναι.) hanc appellationem existimabat naturae, illam vero virtutis communionem 1, 5, 7. putabat, hanc filii appellationem esse communionem naturae, sed illam com-

militionis esse communionem virtutis, s. nomen filii significare, innuere, indicare communionem naturae generis quæ, s. alicui esse commune cum altero naturam, s. aliquem habere eandem, quam alter, naturam, i. idem genus, ortum, natales, s. indicare cum altero coniunctum esse nativitate, genere, ortu, natalibus s. sic, ut ab altero genitus sit et ortus; sed nomen commilitonis significare, innuere, indicare communionem virtutis, s. aliquem cum altero commune habere virtutem militarem, esse aliquem æque fortem militem, pari fortitudine militare ac pugnare.

κοινωνός, phys. de pers. c. gen. rei, ἢν κοιν. τῶν κινδύνων γένη, socius 7, 5, 16. 1. - c. adi. μένῃ κοινωνῶν τῶν ἀπορρήτων, qui solus esset particeps secretorum 4, 12, 7. ὃν κοινωνὸν τῆς βασιλείας ποιησάμενος, quem cum consortem imperii adscivisset 1, 8, 6. socium principatus 2, 12, 5. †† c. adiuncto, τοὺς εἰσὺς αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασιλ. καὶ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, participes imperii 3, 9, 1. † μεταγίγνωσθε θέμενος αὐτὸν κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς, poenitebat eum communicati imperii 5, 7, 10. poenitebat ipsum, fecisse illum socium imperii. συσφατιώτην καὶ κοινωνὸν τοῦ βίου, ἀλλ' οὐκ ἀρχοντα λ. convictorem 4, 13, 15. socium vitae militaris. Caracall. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὕμᾱς) ἔχειν τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως, socios 5, 1, 15. - †† c. praep. συμβούλοις ὑμῖν, καὶ κοινωνοῖς χρησάμενος περὶ τῶν καθ' ἑσώτων, socios 2, 8, 5. †† c. gen. pers. εἰ κοινωνοὶ τοῦ Μανζίνου γεγενῆσθαι λ. socios Manzini 4, 14, 4.

κολάζειν, ph. de pers. c. acc. pers. τοὺς μὲν κολάζει, supplicio afflicti 3, 5, 15. vitae. ἐκόλαξε τοὺς λ. puniebat 8, 5, 5. - c. adv. ἡδὴ - τινας ἐκόλασεν, supplicio affecit 3, 13, 16. οὐδ' αὐτὸς ἐκόλαξε, puniebat 7, 7, 14. πάντας ἀδελφῶς ἐκόλασε, punivit 3, 4, 16. - Pass. οἱ ταχέως Φωραθέντες ἐκολάσθησαν, supplicio affecti sunt 6, 4, 15. † ἦν - τοὺς - κολασθῆναι κελεύσας, puniri imperaverat 2, 4, 16. - c. adv. ὕστερον ἐκολάσθησαν, puniti sunt 3, 7, 3. ὥς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθεῖν, ne daret poenas 3, 11, 17. puniretur. κολασθῆσθαι κεφαλικῶς, punitionem iri 2, 13, 18. - † in opp. ποιηρῶν ἀνθρώπων, τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξωθέντων, improbis hom., pariter puniitis 5, 2, 5. †† de re, τὸ ἔργον τινασθῆναι, καὶ οὐ κολασθῆναι, nec punietur 7, 5, 16. †† τὸ βάρβαρον ἐν ἀρχῇ κολασθῆναι 1, 5, 26. p. vulg. κωλυθῆναι.

κολακεία, mor. c. adi. ἔγω κολακείας προστοίητον λ. citra adulationem 4, 11, 14. † κολακείαις χαίρων, assentatoribus 5, 1, 6. - in opp. et cum gen. pers. πότε ἔχθραν ἢ μῖτον τυράννου, κολακείαν τὴν ἢ τιμὴν βιβαλέων λ. per adulationem 1, 1, 3. - sed tantum in opp. οἱ τὰν ἡσὴ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κ. θεσπίζοντας, assentatorie 4, 12, 7. τὸ πένυ δεῖν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποφίαν, ἀλλὰ δεῖξιν. adulationis 2, 3, 12.

κολακεύειν, mor. de pers. c. praep. et affini, οἱ κολακεῖ καὶ οἱ θεράποντες, πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, assentantes 3, 10, 7. nominativum particip. plur. masc. c. artic. p. subst. ἕκαστοι τῶν κολακεύοντων λ. adulatores 3, 13, 14. - † c. acc. pers. ὃν ἐκολάκεινον. eum, cui adulabantur ib. 15.

κόλαξ, mor. de pers. abl. συνέκρουον αὐτοὺς οἱ κόλακες, adulatores 3, 10, 7. cf. 1, 15, 17. 6, 1, 12. - † c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν (ὄντας) κολακας, eius assentatores 2, 10, 6. qui circa ipsum erant - † c. gen. rei, ὅσοι κολακες τραπέζης, quousque mularii adulatores 1, 6, 2. adulatores s. assentatores coenae causa, assentando

- coenam appetentes, *Tischschmeichler* f. *Tafelschmeichler*. τοὺς
 κέλ. αὐτοῖ τῶν ἀμαρτημάτων, qui eius vitis assentarentur 5, 5.
 10. blandirentur, probarent, laudarent, non culparent.
 κόλλησις, physf. c. adiuncto et adi. ταῖς, τοποιημένην λίθου -, το-
 σαύτη συναφεία καὶ κόλλησις, coagmentatione 3, 1, 14.
 κολοσσιαῖος, physf. de re, c. adiuncto, τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσ-
 σιαίου, colosso 1, 15, 19.
 κολούειν, trop. de perf. c. acc. perf. et adiuncto, ἐνκόπτειν καὶ κ.
 τοῦς ὑπερέχοντας, amputare 1, 8, 16. minuire eorum divitias,
 sq. ὡν ἀρπάζων τὰς οὐσίας λ. - c. acc. rei, κ. τὸ ὑπερβάλλον τῆς
 ἀλαζυνείας, imminutionem (nimiae) insolentiae 7, 11, 6. ut ipse
 Plautianus praecideret sibi nimiam arrogantiam, vel ut Severus
 tentaret istius arrogantiam nimiam praecidere et minuire.
 κόλπος, ph. in corp. f. veste hom. λαβόντα ἀγγεῖον ὑπὸ κόλπου,
 sumto sub sinu pugio 1, 8, 11. p. ὕ. κόπον. - μή τι φέροι
 ὑπὸ κόλπου, sub sinu 3, 5, 11. contra p. ὕ. κόλπου. Sed in ter-
 tia f. aqua, f. maris, κατὰ τὸν Ἰσσην καλούμενον κόλπον, ad III.
 sinum 3, 4, 4. εἰς τὸν Ἰόνιον κ. in Ion. sin. 8, 1, 12.
 κόλπωσις, ph. c. gen. rei f. infirm., κόλπωσι περῶν, sinuandis
 alis 1, 15, 11. sinuatione alarum f. curvatione in sinum, f. in
 formam conchae, et simul agitatione et motu alarum, in istam
 formam sinuosam conchae quae similem conformatarum et ex-
 pansarum.
 κόμη, ph. hom. οὖσι ξανθῇ λ. coma 1, 7, 9. de Cammodo. κό-
 μας τῇ κεφαλῇ ἐπέσπετο ξανθὰς, λ. comas 4, 7, 4. comas appo-
 sitas f. addititias, postulat. *Haur - Touren* f. *Paruquen*, de Ca-
 racall.
 κομιδῇ, abl. subst. p. adv. c. adi. νέει, admodum adolescentuli 1,
 1, 9. 1, 2, 2. 5, 8, 20. p. σὺν κομιδῇ, cum cura, deinde p.
 adv. perfecte, it. valde.
 κομίζειν, ph. de perf. c. acc. perf. κομίζοντες τὰ τοῦ πατρὸς λείψα-
 να, ferentes 3, 15, 15. per alios, f. secum in curru, Severi filii.
 κομίσματα ἐκόμισαν, attulerunt 1, 9, 17. cum, in marsupio et
 manibus, portarunt, cum demum 3. sq. exprimaturs casus perf.
 tertius, cui attulerint. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὴν ἐκόμισεν, caput
 abscissum attulit 7, 1, 23. ubi, commate post ἀπ. faciendo, pro-
 prie ad ἐκ. deest pr. αὐτὴν e pr. † τὴν κεφ. κομίζοντας, ut ca-
 put perferant 3, 6, 15. ubi fortassis e pr. repetendum εἰς τὴν Ῥώ-
 μην, et adeo v. sit c. praep. simul. † c. praep. οἱ ἵππεις, οἱ τὴν
 Μαξιμίου κεφ. κομίζοντες ἀπὸ τῆς Ἀνυλίας λ. qui ferebant, ab
 Aquileia rel. ib. 10. qui Bg., commate post κομ. facto, retulit
 praep. ad sq. v. - c. dat. perf. κομίζαντες αὐτὴν (τὴν κεφ.) τῷ
 Σεβήρῳ, cum id tulissent Severo 3, 7, 16. - Passi. de re, cum
 adv. et casu temp. εἶτι λ. αἰθιδίως ἐκομίσθη γράμματα, allatae
 sunt litterae 6, 2, 2. † c. formula adv. e praep. πρὸς τὴν αἰ-
 θιδίον καὶ παρ' ἑλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν - ἐταγάχθη, ad repen-
 tinum et inopinato allatum nuncium ib. 7. - cum praep. κο-
 μισθέν ἐπὶ νεὼς τὸ ἄγαλμα, vectum navi simulacrum 1, 11, 10.
 deportatum, apportatum, portatum. τὸ - ἄγ., κομ. ἀπὸ Τροίας,
 vectum ex Troia 1, 14, 7. τὰ πτώματα, ἔξω τῆς πόλεως κομι-
 σθέντα, extra urbem exportata 4, 6, 2. - simul c. adv. et tum
 proprio, tum particip. pro adv. it. cum praep. τὰ - ἄρῳματα μη-
 κέτι μέλις καὶ σπανίζοντα λαμβάνοντά τε δι' ἐμπορῶν κομισθήσεσθαι,
 haud amplius vix raro quae et clanculum per mercatores impor-
 tatum iri 4, 10, 9. - abs. κομισθέν τὸ ἄγαλμα συνήνισε λ. alla-

num simul. 5, 6, 12. - de persf. κελεύουσιν τὸ παιδίον κομισθῆναι.
 jubent puerum asserri 7, 10, 14. † τοῦτον κομισθῆναι κελύει
 τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12.
 Κομμοδος, Marci imp. filius, *Commodus*, c. artic. ὁ K. 1, 5, 4.
 27. 1, 6, 21. 26. 1, 7, 3. 7. 1, 8, 8. 17. 1, 9, 1. 19. 24. 1,
 10, 16. 1, 12, 2. 1, 15, 13. 1, 15, 1. 1, 16, 8. 12. 1, 17, 1.
 6. 22. 26. - fine artic. 1, 8, 9. 2, 2, 12. τοῦ Κομμοδίου 1, 6,
 11. e. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 14. 1, 17, 7. 9. τῷ Κομμοδίῳ 1, 8,
 6. 11. 1, 9, 18. 1, 10, 5. 10. 1, 12, 8. 1, 15, 1. 1, 15, 5.
 1, 17, 17. 2, 1, 10. τὸν Κομμοδόν, 1, 2, 2. 1, 8, 9. e. 1, 9,
 2. 14. 12. 15. 14. 1, 10, 9. 14. 1, 13, 7. 1, 14, 13. 1, 17, 24.
 2, 1, 1. 2, 2, 6. - fine artic. 2, 1, 16. 2, 6, 16. 2, 10, 5, 15.
 6, 5. - Vocat. fine artic. 1, 9, 8. 1, 17, 10.
 κόνις, ph. rei f. terrae, πόρρωθεν ἐγχειρομένη φαίνεσθαι, pulverem 6,
 9, 4. - sed persf. et mortui, τὴν κόνιν - εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, λ.
 cinerem 3, 15, 16. cineres 4, 13, 16.
 κόπτεσθαι, ph. pass. de persf. τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐκόπτετο τῶν βαρβά-
 ρων, caedebatur 4, 11, 10. in bello. - de re, κομίσματα αὐτοῦ κο-
 πῆναι ἐπέτρεψε, nummos ipsi percuti permisit 2, 15, 9. qui Bg.
 gen. pron. per dat. αὐτῷ reddit, v. αὐτ. Nr. N., nummos cum
 eius imagine signari, f. cudi imagine eius.
 κορέννυμαι f. κορέομαι, pass. de persf. trop. c. nominat. particip. f.
 modi, ὁ δῆμος κενόρετο, τιμωρίαν - εἰληφώς, satiatus erat 1, 13,
 10. sedatus, placatus, (*war befriedigt werden*), dum animus po-
 puli nihil amplius desiderabat, non amplius fovebat iram, odium
 et cupiditatem ultionis et bellandi et tumultuandi.
 κόρη, ph. de persf., innupta, ἐρωτι τῆς κόρης ἐαλωμένη, puellae 5,
 6, 4. i. q. §. pr. παρθένου. sed de nupta iam, sed recens nupta,
 et adhuc iuvenula nec partum enixa, Plautiani quidem filia, at
 Caracalli coniuge infelici, ταῦτα ἡ κ. - ἀπηγγέλλε λ. puella 3,
 10, 16. 14. 14. - sed de Alexandri Severi aequae infelici con-
 iuge, τῆς κόρης λ. puellae 6, 1, 20. 14. i. q. §. pr. 19. γυ-
 ναῖκα.
 κορυφαῖος, trop. de re, Neutr. c. subst. τὴν ἀρχὴν, ὡς περ κορυφαίου
 τέλους τῶν προγεγενημένων πράξεων, supremum fastigium 7, 5, 4. —
 abl. c. artic. et adiuncto, it. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς
 νίκης ἀλλὰς καρπάζονται, extremos victoriae fructus alium perce-
 pturum (esse) 8, 3, 13. 10. μέρη, πράγματα, - τὰ κορυφαῖότατα
 καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων λ. excellentissima 2, 15,
 13. 10. μέρη.
 κοσμεῖν, phyl. de persf. cum acc. rei f. loci, it. abl. τοὺς τραχήλους
 κοσμοῦσι σιδήρῳ, ornant 3, 14, 13. εἰκόσι - τὰς πόλεις ἐκόσμου,ν,
 ornabant 7, 3, 19. - c. adv. τάφον, σεφάνοις - κοσμήσας (αὐτὸν)
 πολυτελῶς, eo ornato coronis 4, 8, 10. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κο-
 σμήσαντες ἔξωθεν βασιλικαῖς συνθέλαις, ornantes 2, 8, 10. Sed de
 re, c. acc. rei f. loci, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμησε σεφάνος, caput ei or-
 nabat corona 5, 3, 12. trop. de persf. c. acc. persf. et abl. rei,
 πλούτῳ ὑπερβαλλόντι ἐκόσμησε (αὐτὸν), ornavit 5, 10, 12. donavit.
 — ἀλεθρίοις τιμαῖς ἐκόσμησαν (αὐτὸν), condecorarunt 7, 1, 21. —
 †† c. adiuncto, αὐτὸν εὐεργετοῦντες πρότερον τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμή-
 σαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, benefici prius, honore et gloria ipsum
 cohonestavimus 3, 6, 12. qui Bg., conmate post πρότ. fecio, id
 adv. retulit ad v. pr. - c. praep. simul, ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἡ
 σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοῦς ἐκόσμησαν, honoribus ex SC. or-
 natī sunt 7, 10, 8. senatus per decretum ipso ornavit. - Pass.

phys. de perf. c. abl. rei. περιδεραίοις - κοσμούμενος, ornatus 5, 3, 4. 3, 4, 19. 4, 2, 6. i. q. perf. ζωστῆρι - κεκοσμημένος, ornatus 5, 2, 10. 6, 4, 7. ἦν παιδίου - τούτων δὲ τῶν χρυσοῦ κεκοσμημένων, ex istis nimirum, qui sunt ornati 1, 17, 5. † de anim. ἔκπυν, χρυσοῦ κεκ. 5, 6, 16. 2, 9, 6. - simul c. adv. ἐρῶντες (αὐτὸν) περιδεραίοις - ἀνάνδρως κοσμούμενον, ornari 5, 8, 2. - Sed de re, universe, τὰς εἰκόνας - σεφάνοις - κεκοσμημένας, ornatas 8, 6, 4. τὰ τῶν σερατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναδήμασι κεκοσμημένα, aureis ornamentis decorata 4, 7, 12. - sed nominativum de loco, σεφάνοις ἂν τις τὴν χώραν κεκοσμήσθαι ἐτεκμήρατο, quasi cotenis regionem ornataam putares 8, 4, 14. νέως, χρυσοῦ - κεκοσμημένος λ. templum exornatum 5, 3, 8. †† (τὸ τῆς Βιβλῆος τέμενος) πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν ἀναδήματι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. qui Bg. legit in neutro sing. κεκοσμημένον, hoc sensu, ditissimum erat omnium templorum, quippe ornatum donariis aureis vel. Sed in vulg. gen. omnium vero templorum, quae ornata essent donariis aureis et arg., hoc erat ditissimum propter securitatem. - simul c. adv. ἐκεῖνο (τὸ οἶκημα) ἐξῶθεν - σεμνναῖς - κεκοσμηται, exornatum (est) 4, 2, 13. - simul cum praep. Σιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ - eis πομπῇ κεκοσμημένα, gladiolos - ornatos 2, 13, 19. - Trop. de perf. c. praep. et nominat. particip. f. modi, ἐβουλέμην ποιῆσθαι λόγους, δι' ὃν αὐτὸς ἐκοσμούμην δημηγορῶν, voluisssem genere orationis uti, quod mihi concionanti ornamento erat 6, 3, 5. facere verba, per quae f. quibus et ipse ornarer, decorarer, dicens, f. consequeretur, parerem mihi aliquem honorem, aliquod decus, aliquam laudem et dignitatem. - ††† c. adv. et abl. rei diverso, primum modi, dein nudo rei, οὕτω Σεβήρος τύχη μᾶλλον, ἢ γνώμῃ, τῇ κατὰ Παρθιαίων νίκῃ κεκοσμητο, ita Severus fortuna magis, quam consilio. Parthica victoria insignis factus (est) 3, 9, 21. ornatus est, nobilitatus, locupletatus, auctus, f. victoria de Parthis honestatus est, i. eam adeptus est cum specie quadam honoris ac gloriae.

κόσμιος, trop. Masc. de perf. c. adiuncto, σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχοντα, moderatum 1, 4, 21. probum, honestum, † c. acc. ellipt. κοσμίους τὸν τρόπον, καὶ σώφρονας τὸν βίον, qui modesti moribus essent 1, 2, 3. probos moribus, nostr. von rechtschaffenem Herzen. - de re; c. adv. τὴν ἐν σώφρονα καὶ κόσμῳ (μερίδα τῆς ψυχῆς) quod in ipso adhuc erat moderatum 1, 8, 5. probum. - c. subst. fem. dilerto, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὗσαν ἐπισκεψῆ καὶ κόσμιον, imperium, quia (est) moderatum 7, 8, 16. - Neutr. c. artic. p. subst. ἡμῶν τὸ εὐτακτον ὅμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia composita ordinata quae habeamus 6, 3, 15. nobis ordo bonus cum moderatione adest, i. modestia in obsequio erga duces; de n. lit. ut in locis lqq. εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὐτακτον μεταγεῖν πάντα, ad decorem ac modestiam 2, 4, 2. εἰς τὸ εὐτ. καὶ κ. ἀνακαλούμενοι, ad decorem et modestiam ib. 9. i. q. deinde κόσμος.

κόσμιος, trop. c. adiuncto, ἐν παιδί, κ. καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, modestie et sobrie 5, 8, 3.

κόσμος, pl. de re, c. gen. rei f. loci, it. c. adiuncto, εἴ τις ἦν κ. δημοσίῳν ἐργῶν ἢ καλλωπίσματος λ. si quod esset ornamentum 7, 3, 13. v. καλλώπ. - c. adi. παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, omni ornatu 3, 6, 19. πάντα τὸν κόσμον καὶ κισμήλια ἀρπάσαντες 3, 9, 20. in opp. σχήματι καὶ κόσμῳ παραπλήτιον (οἶκημα,) ornatu 4, 2, 14. cf. §. pr. - Trop. de perf. cum adi.

ei adiuncto, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος λ. adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. de milit. i. q. supra τὸ κόσμιον.

Κουαρτίνος, Quartinus 7, 1, 21.

κουρά, phys. c. gen. pers. κόμας, εἰς κουράν τῶν Γερμανῶν ἡσημένας, ad tonsuram Germ. 4, 7, 4. ad modum illum Germanorum, dum, tonsis capillis, imponunt capiti capillos alienos f. capillamenta, f. ad modum illum Germ., quo tonsos capillos, iunctos que iterum secum, ferunt in capite.

κουφίζειν, phys. de pers. c. acc. pers., gen. loci et adv. ἡσυχῇ τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, e grabbato sublevans se ipsum I, 4, 1.

κούφος, trop. Masc. de pers. c. adiuncto et adv. κούφον ἄλλως καὶ ἄφρονα νεανίαν, levi 5, 7, 1. - † c. gen. pers. τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adversus levem multitudinem 7, 10, 10. i. q. sq. loco eodem casu κούφους ὄχλους. c. praep. πάντες ὄχλοι κούφοι πρὸς τὰ λ. omne vulgus levissimum 7, 7, 2. sq. expl. — †† c. abl. rei f. instrum. et praep. ἦν τοῖς ὡς κ. ἐς διαβολάς, facilis 7, 5, 7. facilis aure hauriendis calumniis, pronus. †† de re, cum subst. fem. et c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδύλοις ἐλπίσι, levi spe 2, 9, 1. - Fem. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κούφαι - ἐλπίδες, leves spes 2, 8, 6. † phys. κούφαις ἐσθῆσι κοσμούμενοι, levibus vestibus, 5, 4, 19. non ponderosis. - Neutr. c. subst. pers. et abl. rei f. modi, φύσει κούφον τὸ Σύρων ἔθνος, naturā levis est Syrorum gens 2, 7, 15. sq. expl. ἐς καιν. ἐπιτηδ. c. artic. p. subst. et c. gen. pers. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κούφον καὶ εὐμεταβολον λ. populi Rom. levitatem 7, 8, 12. - Superl. c. acc. ellipt. et abl. modi, τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, φύσει ὄντι τὰς γνώμας κούφοτάτω, Alexandrinae multitudini, suapte natura levissimi ingenii 4, 8, 18. sq. expl. καὶ - ῥ. κιν.

κουφότης, trop. ὑπὸ κουφότητος, prae levitate 3, 1, 7. de iuvenibus. κούφως, τὰς ἐπιδρομάς - ποιεῖσθαι, 6, 7, 18. de equitibus. ut sq. locis. - c. adiuncto, τῶν κ. καὶ εὐσφαλὲς ἐντρέχειν δυναμένων 4, 15, 3. † ἐντρέχ. κ. καὶ ἀναχωρ. ῥαδίως exp. 7, 2, 5.

κραιπάλην, phys. de pers. c. praep. φυλακῶν, ὧν οἱ μὲν ἀπὸ μέθης κραιπάλων, crapulā gravabantur 2, 1, 3. capite gravabantur, et hinc tenebantur sopore, torpore, ut nihil animadverterent.

κραιπάλη, phys. abl. εἰώθει τοῦτο πάσχειν ὑπὸ κραιπάλης, ex crapula 1, 17, 22. Commod., sq. expl. πολλάκις ἐσθίων, de intemperantia in cibo ac potu sumto. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino et crapula 2, 6, 9. de intemp. eadem dupl. vel in solo cibo, de Iuliano. δέδιως, μὴ νεότης μέθαις καὶ κραιπαλαῖς ἐπιδῶ ἑαυτὴν, ebrietati et crapulae 1, 3, 3. de Comm. τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κρ. deliciis et crapulae 1, 8, 2. de eod. - 2, 7, 1. de Iul. ἐν ἀσπασίαις καὶ κρ. in luxu et crapula 2, 5, 2. de Praetorian. - c. adi. προελθόντος ἐπὶ τὰ συνήθη λοιτρά τε καὶ κραιπάλας, ad consueta balnea et crapulas 1, 17, 7. de Comm. conf. §. 22.

κρανίον, ph. ξύλῳ παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, fuste capiti illiso 7, 7, 8. fuste percussus caput f. capite f. ad caput, v. κατὰ.

κράνος, phys. κράνους οὐκ ἴσασι χρῆσιν. galeae 3, 14, 15. Britannii.

κρατεῖν, ph. de pers. et quidem milit. abl. κρατεῖ τὸ Σεβήρου σράτευμα, vincit 3, 2, 3. †† c. adiuncto et praep. δι' ἐπλων νρ

- κῆσαντες ἐκράτησατε, armis superantes viceritis 4, 14, 18. - c. gen. perf. et adv. τῶν - μαχομένων ῥαδίως ἐκράτου, eos, qui pugnarent, fac. vincebant 4, 15, 5. ῥᾶτα κρατήσετε ὀλίγων τῶν λ. vincatis 3, 6, 14. vincetis. - c. gen. eod. sed et abl. rei f. instrum. τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, partim vicerat 1, 3, 12. † Nominativum de occisore singulari, c. gen. perf., adv. et praep. ἐβόα, μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μάχης τῶν ἐχθρῶν κειρατηνῆναι, adversariis superiorem se factum (esse) 4, 4, 14. - in opp. τοῦ πεσόντος -, ὁ κρατήσας λ. victor 4, 5, 6. vincens, occidens. - τοῖς μὲν δυσυχήσασιν -, τοῖς δὲ κρατήσασιν, victores ib. 4. †† τὸ μὲν ἡττηθῆν -, τὸ δὲ νικῆσαν, victrix pars ib. sc. μέγος, i. q. pr. ὁ κρ. † Alio sensu, c. gen. perf. f. rei, τὸν δὲ, τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάλαι, qui aliam, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. qui Bg. recte c. Mss. leg. πάντων, sc. ἐβρῶν, genus f. provincias, sibi suae quae potestati subiicientem, f. imperantem. - † c. solo adv. βασιλέας, ἡδὴ κρατοῦντας, principes, imperium iam possidentes ib. † in opp. ἡλγουν, τὸν μὲν - βασιλέα καθηρημένον, κρατοῦντας δὲ τοὺς λ. rerum potiri (eos,) quos rel. 8, 7, 6. - abl. ἐμοῦ κρατοῦντος, ἐν ἀδείᾳ βιάσσονται λ. me imperante 5, 1, 9. †† c. gen. perf., adv. et adiuncto, ἡ Μαμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἀρχεῖν καὶ κρατεῖν ἐπαράτε, ei dominari 6, 1, 10. †† Trop. c. gen. rei f. affectus, et in opp. τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὀργὴ δὲ ἀλόγων χρησίμευσι, iracundiae impotentes 8, 8, 6. non imperantes, vincentes, continentes; opprimentes.
- κράτος, trop. c. adi. Ῥωμαίοις, ἢ δημόσιον ἀνῶθεν τὸ κρ. ἐστίν, imperium 7, 7, 12.
- κρείττων, mor. Masc. de perf. ἀγανάκτουσα, ὅτι ἐμελλεν ἐσσεσθαι κρείττων, ἂν βασιλεὺς καὶ δεσπότης, superior 3, 2, 6. gradu et dignitate praestantior. Βουλούμενος, μὴδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, potiorē 7, 1, 8. praestantiorem genere et natalibus. - c. adiuncto, Θεόν τῶν κρείττωνων καὶ εὐτυχούντων, potentiorum 7, 3, 11. vel praestantium dignitate, opp. pr. τῶν ὀχλῶν et τινὰς τῶν Φαύλων. † c. adv. τιμὴν ἀπονεμύουσιν, - τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipsi olim erant potiores 5, 1, 14. dignitate, vel etiam genere, post pr. τὸ εὐγενὲς καὶ πολὺ ἐλαττόνων. - c. gen. perf. et abl. rei f. modi, ὅτι ὑμῶν καὶ σοφία κρείττους ἐσμεν καὶ δυνάμει στρατοῦ λ. vobis potiores 2, 13, 10. praestamus, superamus. - de re, c. subst. fem. δυνάμει κρείττοι, vi potiori 1, 12, 5. maiori. ἐλπίδι κρ. πειθεσθαι σεαυτὸν, spei meliori 7, 5, 11. - παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδες κρείττους εἶσι, a diis meliora sperare possunt 8, 3, 14. - ἐλπίδας κρείττους εἶχον ἐν πατρί λ. spem meliorem 5, 8, 3. - Neutr. c. artic. p. subst. τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ἀγμῆν, ad meliora 1, 6, 20. 6, 1, 13. ††† εἰ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι, divinitus 6, 6, 9. a praestantiore, potentiore natura f. superiore, (von einem mächtigeren, höhern Wesen,) a numine, deo, scil. γένους potius, quam μέγους.
- κρέμαμαι, ph. pass. f. med. c. praep. ὡς ἐν μέσῳ αἰρι κρέμασθαι δοκεῖν, suspenlae (esse, stellae) 1, 14, 1. pendere.
- κηρύσσας, ph. βασιλ. praecipitium 3, 3, 2. †† διὰ κηρυκούς, eis ῥάδος μέγιστον ἀπερρώγοντας, per praecipitia 8, 1, 13.
- κηρυκώδης, ph. Neutr. c. artic. p. subst., et c. gen. rei f. loci, τοῦ - ὄρους τὰ - κηρυκώδη διαφράττεσθαι τείχεσι, praecipitia 3, 1, 8. sc. χωρία. - c. subst. ὄρη, ὄντα κηρυκώδεστα, montibus, praecipitissimis 6, 5, 11.
- κηρκίς, phys. Μαιεδονικῷ σχήματι, - κηρκίδας ὑποδύμενος, erepidis

calceatus 4, 8, 5. meris soleis, superiorem pedis partem intactam relinquentibus.

κρίσις, mor.; extra forum, de re, trop. c. acc. rei, ἡ ἀπίστας καὶ ἡ τυχὴ τοῦ πολέμου τὰς ἐκατέρωθεν γνώμας ἐκρίνεν, consilium diiudicavit 3, 7, 4. definitiv, decidit, indicavit, consilia, utrum essent prudentia, an imprudentia. — τῇ de pers. αὐτοκράτορσιν, οὗς κρίσαντες ὁ ἔξωτος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπέλεξετο, suo iudicio 8, 7, 10. diiudicantes, an digni essent, decernentes, decreto suo. — Pass. extra for., trop. de re, c. adiuncto, οὗ σύμμετρον καὶ κενεργήμενον διακρίναι ἐνεαλάζουσι, definitam 2, 3, 22. cum iudicio coniunctam, consideratam, iudicio et prudenter institutam, prudentem. — † sensu for. διακρίνων μὲν σπανίως, πλὴν νοήσας τὸ κρινόμενον εὐθείας ἦν, controversiam 4, 7, 2. id, de quo iudicatur s. iudicandum, id, de quo disceptatur, quaeritur, caput s. cardo s. status controversiae, quaestio controversa, nostr. *die Streitfrage*. — de pers. ὁ; μέλλουσα κρινέσθαι, tanquam subitura iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, cum esset iudicanda, cum deberet iudicari, sc. semel, deinde, certo aliquo die, nostrat. *da sie sollte verurtheilt werden*, s. *über sie sollte das Urtheil gesprochen werden*.

κρίσις, mor., extra for., in opp. c. adi. εἰ τις ὁρῇ κρίσει, καὶ μὴ διακρίσει τῇ πρὸς τὸν περὶ τὸ πεπραγμένον λογίζετο, iudicium 1, 5, 5. — † in foro, μήτε κρίσει τινὶ μεταδοῦς, λ. neque iudicii cuiquam copia facta 7, 1, 20. ubi fortassis leg. in acc. κρίσιν, neque iudicium alicui impertiens, iudiciariam inquisitionem. — † ἰσχυρεῖ τὸν ὄχλον, ἐπιτρέψαι τῇ λαῷ τὴν κρίσιν, illud iudicium 1, 11, 12. de se.

Κρισπίνα, Commodi uxor, Κρισπίναν ἔνομα, Crispinam 1, 3, 6. — Κρισπίνος, Aquileiensium dux, Crispinus 8, 2, 14. 8, 3, 8. 16.

Κρόνιος, Neutr. c., artic. Ἰταλιῶται τὰ Κρόνια προσεορτάζουσι λ. Saturnalia 1, 16, 5. / Κρόνος, numen div. αὐτοῦ - Κρόνον - γινέσθαι ἕνον, Saturnum ipsum ib. 3.

κρυβάν, ph. abs. χεῖματα διακρύβεσθαι λ. clanculum 5, 8, 6. — c. adiuncto, ἰδίᾳ καὶ κρ. ἐπιτέλλοντας, clam 3, 5, 4. — in opp. οἱ μὲν φανερώς, οἱ δὲ καὶ κ. ἐψηφοφόρου, occulte 7, 11, 7.

κρύβει, ph. c. adv. κρύβειν, κρυεῖν λ. λ. frigidum 1, 6, 7. κρύος, ph. abs. τοῦ χειμῶνος παγέντες (ποταμοί) ὑπὸ τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. τοῦ χειμῶνος τὸ πλεῖστον ἀποβαλὼν - κρύει, frigore 6, 6, 4. — in opp. κρύους καὶ θάλλους καταφρονεῖν, frigus 2, 10, 10. de milit.

κρυπτός, phys. de re, pass. Neutr. c. adv. et praep. τὸ κρυπτόν πρότερον διὰ φόβου μύσος, occultum 7, 7, 3. — c. adiuncto, Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ κρ. καὶ ἀγλαῖον σέβεται, occultatum 3, 6, 7. vel, pro praemisso utr. adi. — Pall. simulacrum occultum et non videndum, quod volumi. τὰ ἀπόκρυφα καὶ κατὰ ἀγλῆματα, secreta 7, 6, 11. cum particip. τὰ ἀπόκρυφα καὶ κ. σκοποῦντα ib. 12.

κρύπτω, de pers. ph. c. acc. rei, et in opp. γυμνωθὲν ὤφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβεται τε καὶ κρύπτουσι, quod et colunt et occultant 1, 14, 7. vel per hendiad. quod colunt clam s. occulto modo, s. quod colunt, sed sic, ut occultum sit. nec videndum, s. sic, ut id occultum, nec conspicuum praebant, h. l. tegere velo et capsa, claudere loco aliquo, nec dare conspiciendum. — c. praep. simul, κρυπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν, &

- ἄφρον, ἔλα, celantes 7, 4, 8. - simul c. abl. rei, κρύψας αὐτὸν (τὸν θῦρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῇ, occultans 3, 12, 17. - † c. acc. persf. s. pron. recipr., et adv. ταῖς δυσχωρίαις, ἐνθα κρύπτειν αὐτοὺς ἠδύναντο, occultare sese 8, 2, 2. - Trop. c. acc. rei, τῷ ἀμφιεσθῆντι ὑπάρχει κρύψαι τὴν ἀλήθειαν, occultare 1, 10, 12. sub persona, facere ut non cognoscat. κρ. τὸ γινόμενον βουλόμενοι, celare 2, 1, 1. - simul c. adv. οὐκ ἐτι τὴν ἐχθρὰν ἐκρύπτειν, celavit 3, 6, 1. clam fovit animo. Pass. vel Med. physf. de persf. c. praep. ἐν τινι προαείῳ κρυπτόμενος, occultatus 3, 4, 14. se occultans. ἐν τ. κρυπτόμενον προας. latitantem 5, 4, 21. - ἐν ταῖς θλαῖς ἐκρύπτοντο, sese occultabant 7, 2, 10. †† simul c. adiuncto, παρ' αὐτῶ κρυπτόμενον λαθεῖν, apud ipsum in occulto latuisse, 1, 16, 4. occultatum, occultum, occultantem se, nostrat sich im Verborgenen s. sich verborgen aufhalten. - Trop. de re, abl. κρυπτομένης αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, occultata illius morte 7, 9, 10. tacita, non narrata, nec indicata.
- κρύφιος, ph. pass. de re s. persf. Masc. cum subst. fem., c. praep. vel abl., μὴ τινες ἐνέδραι ἐν θλαῖς κρύφιοι εἶναι, an aliquae insidiae in sylvis occultarentur 3, 1, 2. occultae, occultatae essent.
- κτεόμαι, Pass. physf. Trop. de re, c. abl. rei s. modi, περιέπουσιν αὐτῶ, (τὴν ἀρχὴν) ὥς καμάτω κτήσεν, partum 5, 1, 14. acquisitum. - Med. ph. de persf. c. acc. rei, Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐκτῆσαντο, acquirebant 2, 11, 7. δοὺς ἐξουσίαν, ἀρπάζειν ἔπασσον, καὶ ὁ βούλεται, κτήσασθαι, potestate sibi acquirendi 4, 11, 11. †† γῆν πολλὴν κειτημένη (αὐτῇ, ἡ πόλις, τὸ Βυζάντιον,) possidens 3, 1, 12. sibi parans, cum sibi acquisivisset. - Trop. c. eodem acc. rei, ὥς ἂν κτήσαιο τὴν εὐνοίαν αὐτῶν, ut adipisceretur 2, 11, 13. sibi pararet, conciliaret. - simul c. praep. εὐνοίαν πολλὴν παρὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτῆσας, gratiam magnam a multis inibat 6, 8, 9. conciliabat sibi benevol. a militib. s. apud milites. - simul cum adiuncto, τὴν ἀρχὴν, ἣν αἱ τρεῖς γονοὶ ἡ δὲ ἀνδρείας ἐπασέου ἐκτῆσαντο, ἡ δὲ εὐχάριαι διεδέξαντο, acquisiverunt (sibi) 2, 13, 12. - c. adv. s. formula adv. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτεόμενῳ (αὐτῷ) παρὰ προεδονίαν τίμιον ἡγοῦμενοι, adipiscuntur praeter expectat. 6, 8, 9. sibi acquirenti. - simul c. abl. rei s. modi, οὕτε χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἠθέλησαν, comparare (sibi) 2, 6, 8. - sed c. acc. persf. φέβω· φίλους ἐκτῆσας, acquirebat (sibi) 4, 3, 8.
- κτῆμα, ph. c. gen. persf. καὶ βασιλέως κ. εἰς, fundus 2, 4, 12. - simul c. adi. εἶναι αὐτὰ θεσπῶν προγονικὰ κτήματα, Perlarum propria 6, 4, 9. † προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, suam esse possessionem 6, 2, 4. qui Bg. supplevit gen. persf. pron. αὐτοῦ. - c. gen. rei, κατατρέχειν - τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, nostras provincias 6, 5, 10. nostri imperii possessiones. - c. mero adi. ἐν βασιλικαῖς κτήμασι, praediis 1, 11, 15. ἀποβαλόντας θάλασσά - κτήματα, amulis egregiis possessionibus 7, 12, 13. ubi sunt domus cum hortis ad aedes intra quae urbem. † abl. eis τὰ τετρώτατά τῆς πόλεως (κείμενα, s. ὄντα) κτήματα λ. in oededia 2, 6, 5. †† Trop. potius, c. adi. οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτῆμα (εἰς ἡ ἀρχή, λ. possessio est 8, 7, 11. ἀπεχρῶνται (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ, ὥς - ἰδίῳ κτήματι, veluti propria possessione 5, 1, 13. † Per praecipuum sensum, vel certe lat., ph. c. gen. persf. εὐνοσίαν ἀρπάζειν τὰ ἐκείνων κτ. bona 1, 8, 4. - trop. cum gen. rei et adi. ταῦτα μόνῃ ψυχῇ ἴδια - ἡγεῖτο κ. 1, 2, 4. haec animi bona ducebat solum esse propria.

ἄνος, phys. cum adi. τὰ σκευόμενα πάντα κτήνη λ. iumentis 8, 1, 4. - in opp. πλῆθος ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐθονευθεῖ, ium. 4, 15, 15. cf. §. 3. ἵπποι et κάμηλοι. - ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφάς - ἐπιθήσεια 8, 5, 7.

τησιφῶν, oppid. Ἀσyr. ἐπέση ἱ τησιφῶντι, ad Ctesiphontem 3, 9, 18. τῆς εἰς Ἡτησιφῶντα ἀφόδου, a Ctesiphontis aditu 5, 9, 15. ab aditu in Ctesiphontem f. a via, quae fert ad urbem Ctesiphontem.

ἔζαν, phys. de pers. cum acc. loci, it. adv. ὅτε τὴν πόλιν ἔκτισε, condidit 5, 6, 9. - Pass. de re f. loco, c. praep. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam urbem 4, 8, 16. κτίσης, phys. de pers. cum gen. loci, ὁ τῆςδε τῆς πόλεως κτίσης, conditor 4, 5, 12.

βαρύν, de pers., quasi propr., oppresso acc. pers. δεόμενον, ὥσπερ ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων (αὐτῶν), indigere gubernatoribus 1, 4, 8. iis, qui sint gubernaturi, gubernent eum, - i. e. suadendo, monendo, consulendo adducere ad faciendum vel omittendum, efficere, ut faciat vel omitat aliquid. trop. magis, c. rei et acc. et abl. f. instrum. et c. praep. ὡς χαλινῶν ἀνέν, ῥαῖδων μόνῃ, τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνῶν, ut cursum equorum moderentur (Numidae) 7, 9, 13. dirigant equos currentes, et indicent, quorsum sit currendum. vīga tangendo autem alternatram, et capitis colli ve latus alternatrum.

ἔζικος, oppid. Myliae, μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, post res ad Cyzicum gestas 3, 2, 17. sc. πραγματὰ γενόμενα, cf. ἐν p. εἰς f. περὶ f. lq. praep. γενομένης ἡτῆς κατὰ τὴν Κυζίκου, apud Cyzicum ib. 11. cf. ib. 1. τὴν (ὁδὸν) ἐπὶ Κυζίκον - αὐτὸς ἐτράπετο, versus Cyzicum ib. 2. viam ad Cyz. - Κυζικηνὸς, c. subst. διὰ τῆς Κυζικηνῆς χώρας, Cyziceum agrum ib. 12.

κυντιαῖος, nom. propr. νεανίσκον τινα -, Κυντιαῖον ὄνομα, Quintianum 1, 8, 11.

κύκλος, ph. abl. περιδρομος κύκλῳ κατεστειμένος, circumcirca 1, 15, 5. ubi p. adv. valere potest. τὸ ἵππινδόν τάγμα περιθεῖ κ. circumcurrit in orbem 4, 2, 19. oppressa praep. sed - cum ea, Φουργὴν φράξαντες ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumsepsit armis 2, 13, 8. custodire illos, postquam circumcirca inclusissent.

κυκλόμαι, ph. Pass. de pers. φοβηθέντες, μὴ κυκλωθῆεν, ne cingerentur 3, 3, 12. † de re, Neutr. particip. c. artic. p. subst. τὸ κυκλούμενον ἐνπεδίζου, circumventionem 4, 15, 12. die Umzingelung, f. das Umzingeln, i. q. pr. μὴ κ. Med. de pers. c. acc. pers. εἰς ἃν αὐτοὺς τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο, circumvenit 4, 9, 11. circumcirca inclusit, - simul c. abl. rei f. mod. κινώσασθαι αὐτοὺς πολεμικῶ νόμῳ, ut circumdarent 2, 13, 3. Praetorianos exauctorandos. - c. acc. pers. et adiuncto mero, ἐπειρῶντο οἱ βαρβαροὶ, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους καὶ σαγηνεῖσαι, circumvenire 4, 15, 11.

κυκλοῦσθαι, ph. de re, pass. vel med. εἰ ἵπποι κυκλοδοῦμένοις τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per devolutos lapides 1, 12, 13. sed. a pedibus, si pass., sed, p. med., se volventes, dum equi incedebant per lapides, qui, ut corpora rotunda, facile se linebant loco moveri ac seolvebant impulsi.

κύλιξ, ph. p. instrum. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα τοῦ Φαρμάκου (τὸ μέγος), in calicem 1, 17, 18. † in periphrasi, post artic. nasc. et praep. τινὰς τῶν (ὄντων) πρὸς ταῖς κύλικι, aliquibus ex pocil-

- latoribus 3, 5, 9. pincernis, quibusdam eorum, qui ipsi essent a poculis s. a cyathis, s. illorum ad calices, sc. versatorum s. stantium. † περί σπονδὰς καὶ κύλικας εἶχον, calicibus intenti erant 4, 11, 6. vinis et fundendis in aris, et bibendis inter sacra et post ea, ob fedus et amicitiam facta.
- κυμαίνεω, troq. de re, c. abl. rei, κυμαίνουσιν ἔχον τοσαύταις φρεσίν τὴν ψυχὴν, fluctuantem habens tantis curis animum 1, 4, 1. agitatedum, commotum, varie, ut varias res cogitaret, et variam tristitiam sentiret, i. haberet animum valde inquietum, cum animus ipsis tot curis valde conturbaretur, nostr. gleichsam bewegt, erregt, s. wie von Woogen bewegt, hin und her getrieben.
- κύμβαλον, ph. κύμβαλα ἢ πέματα μετὰ χειρὸς θέσθαι, cymbala 5, 5, 13. Heliog. in sacris suis, aera lata, in formam orbis, nostr. Becken, ad pulsus resonantia.
- κυνηγέριον, ph. p. subst. de actu, ἵνατος ἐπεφέρετο - δαράτια ἐν κυνηγείῳ, venabula 7, 9, 12. spicula venatoria s. venationis, s. venationi apta, propr. hastae ex venationibus, per periphrasin: nisi pr. ἐκ δολιχεῖται c. v. ἐπεφ. v. ἐκ. Proprie adiect. per ellips. subst. allicius, ἔργασιον, ἐργασιον, σιεύς, ut alibi ἔργον, it. universum χρήμα s. πρᾶγμα.
- κύριος, p. acti, c. subst. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, ad proprium eius nomen 7, 5, 19.
- Κύρος, nom. propr. ἀπὸ Κίρου, τοῦ πρώτου λ. inde a Cyro 6, 2, 5. Cyrus vulgo maior.
- κυρώω, ph. scilicet curiae s. senatorio, de pers. c. acc. rei, κατέλθων εἰς τὴν σύγκλητον, ταῦτα ἐκώλυσε, rata fecit (Heliog.) 5, 7, 7. confirmavit, comprobavit.
- κύων, ph. εἰσάγοντες τὰ σώματα, εἰσάσαν (αὐτὰ) κυδί τε καὶ ὄρνιθι βεβήσαν, canibus 3, 5, 24.
- κάλυμψ, ph. de re, c. gen. rei, δηλητηρίων, remedium veneni 1, 17, 23. impedimentum.
- κωλύω, ph. de acti, c. gen. rei, ἐς κωλύμεν τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum 8, 1, 15. - c. gen. pers. οὐκ ἐς κ. αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀρρίσσεσθαι, eos veniuros ad prohibendum et repellendum Praetorianos 8, 8, 12.
- κωλύω, phys. de re, c. inf. τὴν εὐνοίαν κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος, prohibere 1, 12, 5. πεινρὰ τέχνη ἐκώλυσε, - εἰς τέλος ἀρρῆναι, prohibuit 2, 4, 11. - de pers. c. acc. rei, ὡς τὰ σφατότερα - κωλύει τὰς διαβάσεις, quo coercerent 4, 3, 13. - κωλύειν τὴν - διάβασιν, prohibere 3, 1, 13. πρὸς τὸ κ. τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ad arcendas barbarorum incursiones 6, 4, 14. - βελόμενον κωλύσαι τὰ γινόμενα, prohibere 7, 7, 8. †† c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλάς ἀπειργᾶτε καὶ ἐκώλυεν ἡ μάχη, prohibebat 5, 8, 7. oppresso acc. rei, ἐκώλυε (τοῦτο,) prohibebat 8, 8, 11. sc. τὸ μεταπαραστῆσαι τοὺς Γερμ. †† oppresso acc. pers. οὐτε ἀντιστῆναι (αὐτῶν) ἢ κωλύσαι (αὐτοὺς, προέχοντα,) prohibere 2, 11, 11. - sed c. acc. pers. diserto et adv. βραδίως ὀλίγοι πολλοὺς ἐκώλυνον, arcebant 3, 5, 2. † nominatum in particip. praef. c. artio. τὸ μήτε τὴν πρᾶξιαν ἀρχὴν εἶναι (τινὰ) τὸν κωλύοντα, quod nec venditum imperium esset (aliquis,) qui prohiberet 2, 6, 22. ††† oppresso acc. rei, ἐκ τοῦ μὴδεῖνα εἶναι τὸν κ. (τοῦτο,) ex eo, quod nemo sit, qui impediat 2, 8, 7. † μηκέτι δυνατός τοῦ κωλύοντος (τοῦτο,) cum nihil amplius esset, quo arceretur 3, 3, 12. quod impediret id, sc. circuitionem, τὸ κωλύειν

ναι, f. quod arceret eos, sc. hostes; et sic potius de neutro, quam masc. - Alio sensu, per verba, c. inf. ἀγγέλλεσθαι τι - ἐνώλεον, prohibuerat 1, 12, 12. vetuerat. τοῖς βασιλικαῖς κτήμασιν ἐνώλεον αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, venit 2, 4, 13. † simul c. acc. persf. κωλύων τοὺς περὶ αὐτὸν δορυφόρους ἀποσοβεῖν τοὺς λ. interdicens suis satellitibus 1, 2 5. †† c. acc. rei, et praep. διὰ γραμμῶν κωλύσαι τὴν ἐρμῆν καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου, inhibere 6, 2. 8. dissuadere. Passf. physf. de re, c. adv. τοῦ πανταχόθεν κωλύεσθαι ἐνεκα τὴν διόδου τοῦ στρατοῦ, ut impeditetur 3, 3, 2. simul c. abl. rei f. modi, ὁ περ ἄεταυ Θύβη Μαξιμίνοι κωλύεσθαι, prohiberi 7, 5, 1. - de persf. c. inf. κωλύόμενοι ἀρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, dum arcuntur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. Praetoriana. - simul c. praep. ὑφ' οὗ κ. λ. 4, 15, 14. a quo prohibiti. ἢ ἴππου - ὑπὸ - ἐκωλύετο, impediēbatur 6, 5, 13. Sed c. praep. πύρα, ὑπὸ - πλήθους ἔβλων - ἐκωλύθησαν, prae multitud. cohibiti sunt 7, 10, 13. †† τὸ βαρβάρου, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας κωλύον, barbarā gens, repressa 1, 5, 26. ubi Var. L. κολασθῆν nonabilis saltem.

κῶμη, ph. abi. τὸ Βυζάντιον κῶμη δουλείῃν Περινθίαις δῶρον ἐδόθη, ut pagus 3, 6, 19. p. ἄς κ., qui locus fortasse classicus pro oppidulo line muris. nostr. Flecken f. Marktflecken. c. adi. ἢ τις, Μαξιμίνας ὄνομα, ἀπὸ τινος κῶμης, ex quodam pago 6, 8, 1. κῶμας ἐμπιπράς τὰς ἐμπιπτοῦσας, pagus 3, 9, 17. πολλὰς ἐνέπηγας κ. vicus 6, 5, 11. - c. adiuncto, δούς κῶμας τὲ οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, vic. 6, 4, 11. †† magis in opp. τὰς κ. ἐμπιπράς τὰς τε πόλεις λ. vic. 7, 2, 7. sq. κῶμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτέγχων, pag. 1, 10, 2. vic. 5, 3, 24. ἀγροὺς καὶ κῶμας ἐμπιπράναι, vic. 7, 9, 24. πολλὰς κ. καὶ πόλεις πορρήσας, pag. 3, 9, 6. vic. 4, 11, 11. πόλεις καὶ κῶμας κατατρέχευσιν 6, 7, 5. †† τῶν ὀχλῶν πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκείας σιγγρέοντων, πολίχνας τὲ καὶ κ. τὰς περικειμένας καταλιπόντων, vic. 8, 2, 10. ubi et in pr. opp. maior urbs, et πολίχναι, quamvis parva oppidula, habuerint muros tamen.

κῶμος, ph. in opp. εἰς ἐξίασιν ἢ κῶμον - ἐρχεται, comestationem 3, 12, 23.

κωμῳδός, ph. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, comoedis 5, 7, 14.

κωνοειδής, physf. de re, κωνοειδὲς αὐτῷ σχῆμα, conī figura 5, 3, 11. de lapide.

Λ.

Λαβή, ph. σκεύεσι, λαβὰς ἐπιμήκεις ἔχουσι, anfas 8, 4, 26.

λαγχάνειν, ph. c. rei et acc. et abl. f. modi, κλήρω τὴν ἀνδραγατείαν λαχὼν, adeptus 7, 5, 3.

λάσρα, ph. c. verbis, πέμψας, furtim 3, 2, 9. μετεπέμπετο, clam 5, 7, 9. τοῦτο προκατασκευάσαντα, clanculum 6, 8, 11. - † cum v. syn. τῆς πόλεως ὑπέξῃλθε, clanculum urbe exiit 5, 3, 24.

λαῖς, pu. Neutr. de re f. loco, c. subst., in opp. ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῳ, a laeva (parte) 4, 2, 5. ἐν μὲν τοῖς δεξιῶις Ἰταλίας μερσιν -, ἐν δὲ τοῖς λαίοις, a dextro Italiae latere, - a sinistro 8, 1, 12.

λαῖτος, nom. propr., Commodi tempore, Λαῖτον, τὸν ἐπαρχὸν τῶν

ερατοπέδων λ. Laetum 1, 16, 12. 1, 17, 2. 9. τῷ Λαίτῳ ib. 14. 2, 1, 6. 12. sq. 15. 18. 2, 2, 1. 11. 21. - Alius, Λαίτον, ερατηγόν ὄντα Σεβήρου, 3, 7, 9. 11. sq.

Λακωνικός, cum subst. Λακωνικὸν λόχον, Laconicam cohortem 4, 8, 7.

λαλεῖν, phys. de perf. c. adv. ἐτι λαλοῦντα τὸν - Φονεύουσι, loquentem 2, 5, 14. oratione ad Praetorianos Pertinacem.

λαμβάνειν, ph. de perf. c. acc. rei, τὰ ὅπλα λαμβάνωμεν καὶ ταπτώμεθα, capiamus 4, 14, 15. 6, 9, 7. λαβόντες ὅπλα, sumtis armis 8, 8, 15. ἐγχειρίδια, f. pugionib. 7, 4, 11. λαβὼν γραμματεῖον, sumto in manus libello 1, 17, 1. λ. τὸ γρ., ἐπίσνεψαι, cape - ac lege 2, 1, 23. λαμπάδα, προσφέρει τῷ οἰκήματι, capit facem admovet que aedif. 4, 2, 20. Φιάλην εὐχετο, phiala sumta 4, 8, 12. ἐσθῆτα ἐδοιπορικὴν, vestimento itin. sumto 5, 4, 12. - simul c. praep. οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὅπλα λαμβάνων, capere 1, 15, 15. λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, sumto sub sinum pugione 1, 8, 11. - simul c. adv. λαβὼν ποτε βέλη, sumtis totis 1, 15, 11. de Commodio venatore. † c. affini v. et adv. et praep. διὰ τὸ πρὸς λαμβανόμενον (ὃ περ εἰδῶσι βασιλεῖς ἐκάστοτε πρὸ πάσης τροφῆς λαμβάνειν,) κώλυμα ὁλητηρίων, accipere 1, 17, 23. p. edere f. bibere. †† per rectionem var. simul, χρήματα πάντα ἀσφράζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων, καὶ εἰ τινα ᾗν ἐν δημοσίῳ - τόπων λαμβάνων, opes omnes colligens cum suas tum ab amicis, atque, si quae essent, ex publicis locis accipiens 2, 11, 13. qui Bg., non comina ponens post ἀδρ. sed post Φιλ. modo, v. λαμβ. dedit tantum c. praep. una ἐκ, cum, facto post ἀδρ. comitate, flet non solum cum dupl. pr. παρὰ ἐκ, sed quoque c. acc. rei nudo τὰ αὐτ. - Alio sensu, c. acc. rei, et in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν ἰσώζειν εὐχονται, aliena accipere 8, 3, 14. rapere, v. capere. - Alio rursus sensu, καίτοι μεγάλα λαμβάνοντες, χάριν οὐκ ᾔδεσαν, accipientes 2, 11, 14. dono. - simul in opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι λ. iis, qui parva acceperint, 2, 3, 14. - simul c. adv. ὥς ὑπάρξει ἐμοὶ τε (νῦν) ὅμιν τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, ὅμιν τε ἀδελφ. λαβοῦσι καρποῦσθαι, vos que licenter nactos perfrui 7, 8, 20. c. praep. ὁ στρατός, ἔχων τὰ χρειώδη, ὃς περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a moenibus accipiebant 3, 6, 8. ἀγαπήσας, ἀνευ μάχης - λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο, contentus, quod - acciperet 2, 15, 8. βουλόμενος λ. μετὰ κινδύνων (τοῦτο,) οὐ τὸ μέρος εἶχεν ἀνευ πολέμου λ. sumere 3, 6, 7. - Alio sensu, tropico que, δοὺς εἰρήνην, τὰ τε πρὶν λαβὼν, fide accepta 3, 15, 12. acceptis fidei pignoribus, sc. iureiurando aut obfidibus. it. pecuniis, pro damno accepto per bellum. † per rect. var. et per polyptoton, οἱ μὲν, ὥς περ ὁ Πόλεμος κληρονομίας, εἰληδέτες (τοῦτο, τὴν ἀρχήν,) - οἱ δὲ παρ' ὅμων λαβόντες, quasi - adepti, - a vobis acceperunt et - 5, 1, 13. † οἱ στρατιῶται, τοῦ ἀρτάζειν λαβόντες ἐξουσίαν, adepti 4, 6, 12. nacti. - † per formulam et periphras. πείραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, peritans animum 1, 8, 10. periculum capiens f. faciens, p. privo v. πειράζουσα, tentans. explorans animum f. sententiam f. sensum ipsius. ἀρίσκει, πείρ. τῆς γνώμης τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos militum 2, 2, 1. † simul cum praep. τιμωρίαν παρὰ τοῦ - εἰληδώς, postquam poenas ab - sumferat 1, 13, 10. ultus erat, puniverat. - Cum acc. perf. duplici, πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captivos acceperunt 3, 9, 19. † c. adiuncto, ὥς ἂν χιρῶσταιτο καὶ αἶχμα.

ταῦς - λάβοι, quo - capt. acciperet 2, 13, 2. ἐπισηῖναι μὴδὲ προσ-
 δοκῶμενος ἦσθαι, ὅπως ἀπαράσκειον αὐτὸν λάβοι, ut deprehende-
 ret 2, 14, 11. vel caperet. συνωμότας λαβὼν τινάς. nactus 1, 8,
 11. Sed cum acc. tali pers. unō, at c. praep. ὡς συμμάχους
 παρ' αὐτῶν λαβεῖν, ut acciperet 4, 7, 3. †† ἤδη γὰρ τινάς καὶ
 λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις ὁ Σεβήρος, ἐνέλασεν, quandoque et-
 iam aliquos deprehensos in eiusmodi ministeriis Severus suppli-
 ciis affecit 3, 13, 16. qui Bg., nullo commate per haec facto,
 dubiam relinquit rect., dum cogitari possunt commata post γὰρ
 et post ὅτι, sed, per datam hic distinctionem, v. λαβ. quoque
 habet secum adv. ἤδη. De re, trop., c. acc. pers. οἷστος πάντας
 ἐλάμβανε λ. occupabat 1, 4, 17. capiebat, i. in animo omnium
 excitata est miseratione, orta, omnes eum miserabantur. - † cum
 acc. rei et praep. προσηγορίαν λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. nomen ac-
 cepisse a 1, 11, 3. denominatum esse a rel. †† per formulam
 et periphras. εἶδει, τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίου βίον, debebat finem
 habere Antonini vita 4, 12, 5. finem capere, (ut nostr. ein Ende
 nehmen,) i. finire, se finire. - † simul c. praep. πταῖσμα, ἀρχὴν
 καὶ πρόφασιν λαβὼν ἐξ λ. calamitas, orta de 7, 11, 1. capiens ini-
 tium et causam s. occasionem, nostr. seinen Anfang und Anlass
 nehmen s. Grund s. Veranlassung. Pass. de pers. phys. c. adv.
 et syn. v., εἰληθε ῥαδίως, καὶ ἀκονιτὶ - ἐαλώκατε, comprehensi
 estis 2, 13, 10. Praetoriani, inclusi ab exercitu. - cum abl.
 rei s. modi, ἀνγρέση, δόλω - ληφθεῖς, occupatus 7, 8, 12. ca-
 ptus. - cum nominat. modi, αἰχμάλωτος λ. captivus factus 5,
 4, 12. ληψθέντες αἰχμάλωτοι, capti bello 7, 2, 5. †† τοῖς λαμ-
 βανομένοις ἐταμύνειν, iis, qui comprehensi tenebantur, 5, 8, 16.
 — Med. de pers., trop., c. gen. rei, πρὸφασιν ὀλίγης λαβέσθαι
 εἶχοντο, causam minimam dari sibi optabant 5, 2, 14. accipere
 s. nancisci causam s. occasionem, nostr. bekommen. ταύτης τῆς
 προφ. λαβόμενος, hanc occas. accipiens 2, 9, 14. λ. ἐξουσίας,
 nactus potestatem 3, 15, 8. - phys. cum gen. rei, sed alius, et
 quasi insitum. λαβόμενος τῆς χειρὸς Γλαβρίωνος, manu con pre-
 hensum Glabrimonem 2, 3, 8. cum prehendisset manum Glabrio-
 nis. - simul c. adv. συνήθως λ. τῆς χ. (αὐτοῦ,) prehensum manu
 3, 12, 18. - c. acc. rei, in opp. ὑπέσχετο δάσειν ἐκάσῳ - τοσοῦτον
 ἀγγύριον, ὅσον μὴτε αἰτῆσαι, μὴτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, nec ac-
 cepturos se (esse) 2, 6, 15.
 ἀμπάς, ph. λαβὼν λαμπάδα, προσφέρει τῷ λ. faciem 4, 2, 20.
 ἀμπρός, trop. de pers. c. abl. rei s. modi, τοὺς πλούτου περιβολὰς
 λαμπρὸς γαμβρὸς, splendidi 1, 2, 3. insignes, conspicui, nota-
 biles prae aliis ob divitias. de re, c. subst. rei, ἐπιδόσει λαμ-
 προῖς, luculentis 1, 9, 2. magnis 1, 12, 9.
 ἀνθάνων, trop. ἡλγυν, latenter 8, 7, 6. - in opp. προεπιούμενος
 (μὲν λ. - λανθ. δὲ λ. 7, 9, 24.)
 ἀνθάνω, phys. de pers. c. nominat. pers. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἦσθαι,
 latere 1, 14, 14. sq. expl. scil. αὐτὰ, τὰ πραττόμενα, nec
 ipse sua facta voluit latere, i. ignota esse s. manere; vel nec ipse
 voluit latere, i. ignotus esse s. manere, scil. talia facienda. εἰ
 τινες καὶ λαθον, ceteris, quibus latere conigisset 3, 2, 5. si au-
 tem quidam et latuissent, vel et, si qui etiam latuissent, delitu-
 issent, non deprehensi essent. Σεφ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat
 1, 16, 5. Saturno. † c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν,
 in occulto latuisse ib. 4. v. gr. de eod. Sat. ὡς - ἀπεργήσαντα
 τὴν χαλκίδα βασ. λαθεῖν, ut latuerit 3, 7, 8. - in opp. φεύγειν
 Ggg

ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁμοσε δὲ χωρήσας -, προῆλθεν λ. latere 2, 5, 6. Pertinax. - ὅσοι τὲ ἦσαν εἰσρύνετες λ. ὅσοι τὲ λ. ἡδυνήθησαν 7, 9, 17. † simul c. adv. τῶν πρὸς ὀλίγον Οὐγεῖν ἢ λ. δυνήσεντων, qui latere potuerunt, 6, 9, 14. - c. Nominativo particip. οἱ δὲ λανθάνειν ἤθελεν ἀμαρτάνων, neque latere volebat ipse peccata sua 5, 6, 23. opp. pr. αὐτὸς ἐβλέπετο ἡνιοχῶν λ., noluit latere, i. ignotus esse, si peccabat. †† Trop. ὅπως μὴ, σωτή-
σαιτες, λάθουεν, εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι, ne laterent 1, 1, 1. ignoti manerent, et in magna turba numerarentur. ††† c. particip. fut. λήσεις ἀπολούμενος, te nec opinantem exitium p-
rimet 1, 9, 10. imprudens, inopinate, peribis. † In partici-
pii nominativo c. finito aliquo v., p. adv., λανθάνων - εἰς τέ-
λος ἄξεις, clam 3, 11, 13. ἰδία αὐτῶν ἐκότερος ἐπέτελλε λ. latenter
4, 3, 3. † παῖς Ξιφιδίω, ὃ μετὰ χεῖρας ἐφέρε λ. gladiolo, quem in
manibus tulerat occultatum 4, 13, 11. λανθάνοντες συνεκρ. του
δύναμιν, clanculum 1, 9, 3. 2, 14, 9. clam 2, 12, 2. † ἐδίδου
χρήματα λανθάνουσα, latenter 5, 8, 6. i. q. sq. κρύβδην. - ἀπορ-
ήσας τὸ χλαμύδιον, λαθὼν ἀποδιδράσκει, clam 3, 4, 12. i. q. sq.
ὡς μὴ γνωρίζοιτο. - ὡς λαθόντες - ἐπεισέλθοιεν, clanculum 2, 13,
21. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες, noctu si veniant clanculum
5, 3, 23. v. κατέρχ. et 2; 12; 2: - clam 1, 10, 6. †† In e-
dem nominat. particip. aut obliquo eiusdem casu, simul cum
alio particip. aut nominat. aut obliquo casu, et c. finito v. aut
c. inf. εἰ δύναιτο ἀποσκευάσασθαι λαθὼν καὶ ἑξατατήσας αὐτόν, an
posset amoliri latenter et decipiendo ipsum 3; 5, 7. ubi posir.
pron. accusativus ambiguus est, pertinet vel simul ad v. λαθ.
vel modo ad v. ἔξαπ. vel ad pr. v. ἀπ. - μὴ τις αὐτῶν προλαβὼν
καὶ λαθὼν δηλητηρίω χρήσεται λ. ne alteruter (eorum) prior et
fallens 4, 1, 3. clam. †† τὰ δὲ (θηρία) - λανθάνοντα καὶ παρρη-
ιόντα - αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, sensim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg. ce-
pit per hendiad. ubi et procedit clam. †† τὰ - ἀρώματα
-, μὴκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων νο-
μισθῆσθαι, haud amplius vix raro que et clanculum per
mercatores importatum iri 4, 10, 9. ††† Per inf. cum alio
inf. intercedente copula, ὅπως τινὰς πείσαι δυνήσκειν τῶν ὀφιοποιῶν,
λαθεῖν καὶ ἐπιδόῦναι αὐτῶ, ut latenter porrigerent (ipsi) 3, 5, 9.
per hendiad. †† In particip. nominat. c. finito v. sed simul
c. acc. perf. ἦλθον στρατιῶταί τινες λαθόντες τὸν τοῦ Περεννίου παῖ-
δα, venerunt milites quidam clam Perennis filio 1, 9, 17. - Per
al. rectionem, ubi v. habet secum duos casus simul, tum perf.
et nominat. et acc. οὐδεὶς αὐτόν ἐλάνθανε τῶν λ. 4, 12, 6. nemo
eum latebat eorum, qui rel. i. nemo ipsi ignotus erat. ὡς ἂν
τοὺς φυλάσσοιτας - λάθουεν, ut custodientibus latere possent 2, 1,
2. ignoti manere possent custodientibus, non agnoscerentur a cust.,
ut clam iis id facerent. - tum nominat. rei, sed acc. perf. ὡς
μηδὲν αὐτόν λανθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4. illi igno-
tum esset s. maneret. οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πρᾶττόμενα πάντας, ne-
que latebant illius facinora quenquam 1, 14, 14. neminem late-
bant s. non lat. ullum, s. non lat. quenquam facta ab eo. i. ne
cuiquam ignota erant ea, quae facta erant ab eo s. fiebant. —
†† οὐδὲν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil eam latebat eorum,
quae 5, 8, 8. qui Bg. omisit inf. v. subst., iunctum c. v. ἐλ.
pr. redundantiam. - De re, in v. finito aut inf. c. nominat.
aut acc. subst. rei, σοι ταῦτα δηλώσω ἡκω, ὡς μὴ λάθοι τὰ τολ-
μήμενα, ne lateant, quae ausus est 3, 12, 6. ubi e pr. pron. dat.

σοι suppleri potest acc. pers. σε, ut ne lateant to causa eius f. tentata f. cum audacia suscepta, i. tibi ignota sint f. manent. — † c. aduncto, εἰ λάθοι ἢ ἐπιβολή, καὶ μὴ ἐλεγχθεῖν, si latuissent insidiae ib. 11. ignotae fuissent f. mansissent; ubi e pr. τοῦ Σεβήρου expleri possit etiam acc. pers. αὐτόν. - καὶ εἰς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὴν ἐπιβολὴν λαθεῖν, tempus hoc idoneum esse insidiis celandis 1, 10, 13. ad insidias celandas, ut insidiae lateant, i. occultae manerent, ignotae esse f. manere pollent. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non possunt 4, 11, 14. suppleto quidem v. subst. praef. ἐπὶ, non fas est f. non fieri potest, ut principis f. regentis alicuius facta lateant alios, cives, i. iis ignota sint et maneant, sed, suppleto v. subst. impf. ἦν, latere facta (acta) imperatoris (Caracalli) non poterant eum, sc. senatum, sc. αὐτήν, e pr. ἡ σύγκλητος. sed simul cum adv. λέγουσι λαθάνειν ποταμῶν ἐκείνων διὰ τοῦτο τὰς ἐμβολὰς, latere 6, 5, 3. ignorari, ignotus esse, non conspici posse et reperiri. — Porro de re, in particip. c. subst., p. aliquo adi., per Fem. μὴ προχωροῦσης τῆς λαθανούσης ἐπιβουλῆς, clandestinis insidiis 4, 4, 6. εἴθ' οὐ λαθανούσῃ συνουσίᾳ διεβλάλλετο, clandest. consuetudine 1, 8, 10. οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λαθάνουσαν γνώμην, occultant voluntatem 4, 9, 1. † in opp. ἦν εἶχον γνώμην λ., ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. v. γνώμ. - εἰςόδους, εἴ τινες ἦσαν λαθάνουσai, obstruentes aditus (palatii,) si qui essent secretiores 4, 1, 9. opp. sq. δημοσίῳ καὶ αὐλείῳ, fores occultae f. ignotae aliis. - Neutr. αἰτία τοῦ λαθάνοντος μίσους, causa latentis odii 4, 9, 3. occulti, clandest. ἐπισέλλει ἰδίᾳ μὲν λαθάνοντα γράμματα, clandest. litteras 2, 13, 3. - †† Neutr. c. artic. c. subst. rei, p. subst. διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λαθάνοντα, insidias latentes 1, 9, 18. i. q. τὴν λαθάνουσαν ἐπιβουλὴν, cf. supra 4, 4, 6. sc. πράγματα f. μέρη, insidiarum rationes, περισάσεις, modum. - Med. de pers. phys. absf. ὑπόρας ἐν τῇ εἰσόδῳ, - ζοφώδης δὲ αὐτῇ, καὶ λήσσεσθαι ἤλπισε, iste occultum se fore sperabat 1, 8, 12. sc. ἐκεῖ, in loco illo, ἐν τῇ εἰσόδῳ, se latiturum esse, se latere posse.

Λαοδίαια, c. diserto adiuncto e praep., κατὰ Συρίαν, Laodicea in Syria 3, 3, 3. Λαοδιεὺς, gentil. c. artic. τοῖς Λαοδικεῖσιν λ. Laodicensibus ib. 6. - sine artic. δῶρον ἐδόθη Ἀντιόχεια Λαοδικεῖσιν, Laodicensibus 3, 6, 19.

λαπάρα, ph. homin. τὰς λαπάρας κοσμοῦσι σιδήρῳ, ilia (Britanni) 3, 14, 13. latera, latera inania, partes corporis inter costas spurias et ossa.

Λάτιον, nom. region., Latium 1, 16, 4. ubi et de causa denominationis.

Λαύρεντος, oppid. Ital. et Latii, εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, Laurentum recessit 1, 12, 2. quo de §. sq. causa denominationis.

λέγειν, sensu vulg. ph. de pers. c. adv. ὡς ἐλεγέ, ut aiebat 6, 8, 13. - c. acc. rei, βασιλέως, ἢ ἵνα τάλῃσῃ λεγοίμι, gratiῶτου, dicam 4, 14, 8. in oratione tamen. † οὐ παύσῃ, εἴθῃ, ἀνάξια σαυτοῦ λέγειν; loqui 2, 1, 18 αὐτόν, ψευδῇ λέγοντα, vaniloquum 1, 9, 14. falsa loquentem. - simul c. praep. οὐ δὲ τις πρὸς τινα ἐλεγέ τι, dicebat 7, 3, 3. † simul c. adv. et in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερώς, ἀ βουλεύτο, λέγοντος καὶ πρῶτοντος, loquente 5, 8, 8. - Cum inf., praepositum, λέγοντας, αἰγλήν - dicentes 1, 7, 9. - postpositum, γηγνησθαι, ἐλεγον, dicebant 5

5, 2. †† simul in rectione dupl., c. inf. it. c. particip. παρ-
 ναι αὐτῷ - χρήματα, καὶ θησαυροὺς - πεπληρωμένους, dicebat 2,
 6, 11. si quidem θησ. fumantur de aedificio. - in med. orat.
 ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, dicebat 1, 6, 7. οὕτω γὰρ ἔλεγον λ.
 dicebant 4, 3, 12, 8, 3, 20, 8, 6, 5, 1, 6, 4. - Nominatim de
 oratore, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα λέγων, loquens 2, 14, 8. - τοι.
 λέγοντες λ. dicente 2, 2, 21. c. dat. perf. simul, τοιαῦτά τινα λέ-
 γειν αὐτοῖς πειρώμενος, dic. 2, 5, 14. - simul c. praep. ταῖτα λέ-
 γουσα μετὰ δακρύων, dic. 4, 3, 20. - c. adv. τοιαῦτά τινα λέγων
 ἀνάσσετε 3, 13, 13. - simul c. praep. τ. τ. λέγ. καὶ πρὸς ἐνάτους
 καὶ κοινη 8, 3, 16. †† c. adiuncto et inf. simul, λέγουσ' ἐπει-
 κῆς - ἐπιστῆτο πρὸς πάντας, καὶ - δεξιούμενος, λέγων, ἦκειν λ. 2,
 14, 6. ††† In formula futurae orationis, c. acc. rei, ἔλεξε τοι-
 ἀδε, dixit 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, 11. 2, 8, 1. 2, 10, 2. 4,
 5, 2. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 8, 7, 7. - simul c. praep. ἔλ. πρὸς
 αὐτοὺς τοιαῦδε, orationem habuit huiuscemodi 3, 6, 2. dixit ad
 eos. ἔλ. πρὸς αὐτὸν τοιαῦδε, dixit ad eum 7, 5, 10. † ἔλ. ἀνα-
 γνῶσεως ἔλ. τ. 7, 8, 5. v. ἄν. simul c. abl. modi, μεγάλη βοή-
 θεια πρὸς αὐτοὺς τοιαῦδε, dixit ad eos 2, 13, 9. - De oratore por-
 ro, c. inf. ἔλεγε, δεῖν λ. dicebat 2, 9, 11. - c. acc. rei, et praep.
 ἀπὶς αὐτῶν οἶδα - λέξω πρὸς ὑμᾶς, incredibilia me scio dicurum
 (esse) coram vobis 7, 8, 6. - c. coniunctione, ἔλεγε - ἡ πρε-
 βεία, ὅτι δὴ λ. dicebat 6, 4, 8. οἱ πρέβεις ἔλεγον, ὅτι ἴδρα λ.
 indicabant 8, 3, 4. - De scribente, per epistolam, c. acc. rei,
 ἐπιστέλλει τῷ δήμῳ -, λέγων τοιαῦδε, dicitans 5, 1, 2. his verbis. -
 simul c. inf. ἐπιστέλλει τῷ - λέγων, λ. indicans 4, 15, 17. ††
 sq. neg., χάριν γινώσκων, ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, negabai,
 se egere auxil. 2, 8, 14. - De narrante, per hystoriam et ta-
 mam, c. adv. ὡς λέγουσι 1, 11, 2. ut aiunt. - in opp. simul,
 ὡς μὲν τινες ἔλεγον, ut dicebant 5, 10, 11. sq. ὡς δὲ ἔτεγον δ' ἀπαλ-
 λον λ. c. inf. τινες αὐτὸν καὶ περὶ γὰρ δεῖσθαι ἔλεγον ib. - ὑπεδέ-
 χεσθαι λέγουσι, aiunt 6, 5, 3. - c. acc. rei, εἰ τι καὶ μεθ' αὐτῶν
 ἔλεγον, si dicant 1, 1, 2. - simul post syn. φασὶ - τινες - διττῶν
 λέγουσι - τὴν αἰτίαν, afferunt 3, 2, 5. †† c. praep. ὡς δὲ τινες
 τῶν τότε ἰσόρησαν, οὐ πρὸς χάριν - λέγοντες, loquentes 3, 7, 8.
 †† Per exquiliorem sensum, c. acc. perf. τὸν ἀδελφόν λέγων,
 fratrem nominans 4, 4, 14. tecte quidem, dicens sic s. his ver-
 bis, innuens, cogitari intelligi que cupiens. - Γορδιανοὶ ἐνγο-
 νον λέγοντες, dicitantes 7, 10, 15. - † c. acc. rei, ἄλλο ἄλλου
 λέγων ἐγνώμιον, laudans 4, 9, 11. proferens. - simul cum adv.
 πεφύκασι - λέγειν εὐδόχως ὑπογράφας, natura facti (sunt) ad sci-
 te describendum 4, 9, 4. proferre. - †† absf. sed tamen in par-
 ticip. c. pron. perf. ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis no-
 stris 2, 1, 23. dictis nostris, dicentibus nobis, narrantibus. —
 † Trop. de re, in dupl. rectione, c. coniunct. τὰ γράμματα ἔλε-
 γον, ὅτι δὴ λ. litterae declarabant 4, 10, 3. sed sq. §. simul cum
 inf. ἀρμόζειν δὲ λ. c. inf. §. τὰ γρ., δεῖν λ. significabant litte-
 rae 6, 2, 9. - Pass. de re, physf. ἔτρωσεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ
 λεχθέντα, illa verba 1, 8, 15. illa dicta. - † c. affini, μὴδ' εἰδέ-
 ναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec scire se dicens, quae narrarentur 3,
 12, 9. † πάντα τὰ λ. καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ πισεύσαντες εἶ-
 ναι. omnia quae dicebantur 5, 4, 1. v. ἐνδέχ. in opp. οὐδέ
 τι ἔλέγετο ἢ ἐπράττετο, dicebatur 6, 1, 4. ἐπακούειν τῶν λεγομέ-
 νων, καὶ τὰ πράττομενα, εἰσεῖν, quae dicuntur 1, 5, 21. - cum
 praep. simul, εἰ τι μετὰ - δόλου λέγοιτο ἢ πράττετο, si dica-
 tur 2, 9, 15. πρὶν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σιγῆς.

τῶν, priusquam aliquid diceretur 1, 9, 7. + ὅσα - ἢ λεχθέντα
 παρὰ τοῖς ἡ γραφέντα, dicta ab ipso 1, 2, 5. παρὰ τοῖς τῶν ὑπὸ
 τοῦ αὐτοῦ λεγομένων, eorum, quae a Pl. dicebantur 3, 12.
 κατὰ τῆς πόλεως, τῶν ὑπὸ τῆς πρ. λεχθέντων, ea, quae ab amicis di-
 cebantur 3, 10. †† simul c. dat. persf. τὰ κατ' ἐνάσιν πόλιν
 λεχθέντα, quae apud quamque civitatem verba fecerit 2,
 15, 14. ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, i. ab ipso, i. q. ante 1, 2, 5. - De oratore,
 αὐτὸς ὁ αὐτὸς ἐπ' ἡκούειν - τῶν λεγομένων, auscultabat, quae diceren-
 τος 3, 7. αἰδουσθῆς τὰ λεχθέντα, semis dicta, 1, 6, 21. qui Bg.
 pro libere hunc gen. subst., pro prr. ὑπ' αὐτοῦ f. πρὸς αὐτοῦ,
 3, 10. - ἡπάτασεν, μὲν τὰ λ., πρὸς αὐτοῦ δὲ λ. illa dicta 1, 9, 13.
 ἐκ τῆς αὐτοῦ πρὸς τὰ λ. ἀποκρίνασθαι, ad rem 4, 7, 2. ad dicta
 ἀποκρίνασθαι, in iudicio, ab aliis. + γνώσῃ, ὅτι μὴ σιγήσῃς - πρὸς
 τοῖς λεχθείσιν, inesse nostris dictis 2, 1, 23. scil. ὑφ' ἡμῶν f.
 a nobis, quae dicta sunt nobis f. a nobis. - c. praep. εἰ τι και-
 νὸν αὐτὸν ἀκούετε, ἴσως ἂν ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι (αὐτῷ) ἐκπλαγεῖ-
 σθε, quasi praeter spem id dicatur 6, 3, 6. † c. praep. dupl.
 et in opp. Φήμῃ τῶν τε λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῃ, καὶ
 τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, eorum, quae dixisset in senatu 2,
 4, 1, quae dicta erant ab eo. - De narrante, cum praep. dupl.
 τὰ αὐτῷ πραχθέντα - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλειπται, in anteceden-
 tibus declarata sunt 3, 1, 1. dicta sunt, sc. ἐμοὶ f. ὑπ' ἐμοῦ, mihi
 f. a me. - c. praep. una, τὰ ἐπόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται, se-
 quentia deinceps dicentur 7, 12, 20. - c. adv. ὡς ἐλέγετο, ut
 ferebatur 6, 8, 1. †† simul c. subst. affini, ὅσα πρότερον ἐπεί-
 χην ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα - ῥαδίως ἐλέγετο, dicebantur 2, 2, 7.
 proferebantur. - †† c. inf. in med. orat. τῇ Μαισῇ ἐλέγετο σω-
 ρεὺς εἶναι χρημάτων, dicebatur 5, 3, 22. scil. ἐκείνοις f. ὑπ' ἐκείνων,
 ipsis f. ab ipsis, p. ἐλ. δε. εἶναι λ. †† de re, in nominat. rei,
 τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος ὁρᾶν ἀντέχειν ἐλέγετο, dicebatur 1,
 12, 3. - ἡ συσκευὴ τοιαύτη τις ἐλ. ἔσσεσθαι 7, 1, 12. - †† De
 persf. ὅτε χρηστὸν εἶναι λεγόμενον, utpote qui diceretur 3, 5, 5. -
 † per nominat. disertum, Ἀρσάνης λέγεται ἀναπεῖσαι τοὺς λ. dicit-
 ur 6, 2, 19. - sed eo nomin. oppresso, ἐλέγετο (αὐτὸς) σπαύδειν
 λ. dicebatur 5, 4, 22. 8, 3, 17.

λεηλατεῖν, physl. de pers. c. acc. loci, ἀγροὺς λ. depopulari 7, 9, 24. τὴν χώραν λεηλατήσας, depopulatus 3, 9, 6. τὴν γῆν ἐληλάτει, depopulabatur ib. 17.

λεία, physf. abl. λείαν ἀπαγαγεῖν, praedam 3, 14, 2. 6, 5, 11. —
λείας ἀπῆλανε, praedas 6, 2, 14. - c. adiuncto, λ. ἀπελαύνων.
διδούς τε τὰς ἀγέλας τῇ στρατῇ, λ. praedam 7, 2, 9. - in opp. λείαν
καὶ αἰχμαλώτους συλλαβῶν, praedam 4, 11, 11. χειρωσάμενος
αἰχμαλώτους, καὶ λείαν ἀτελάσας, praeda averla 7, 2, 18. ††
λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν, praedas et captivos 7, 3, 3. qui Bg.
interferit copulam, qua sine fuerit αἰχμ. p. adi.

2. stationis suae, deferens. † c. adiuncto, οὐκ ἔμμενον, ἀλλ' ἐκαστος, ἣν ἐγκρανεῖται Φρουρὰν λιπών, quisque relicta statione, sibi demandata 2, 5, 4. qui Bg. cogitarit comitia post ἐγν., ut cohaereat Φρ. c. v. λιπ., dum alii contra faciunt comitia tantum post Φρ., ubi ad v. λιπ. assumi oportet pron. αὐτήν.

ἀνὴρ ἀποθνήσκων, sensu medico s. phyf. αὐτὸν ἐπιτεσσάσθαι λ. κατέσιγασεν,
animi defectio I, 4, 15. i. e. sq. §. ἀθυμία, Vern. Ohnmacht,
h. inis conditio, qua eum videatur animus quasi deferere, i.
vis mentis et cogitandi, rerum que omnium conscientia, sed et

- sensus corporis s. vis sentiendi, ad tempus, simul cum corporis languore, torpore ac debilitate; unde sq. §. subiicitur.
- λειποψυχῆν, sensu med. et ph. aut trop. λειποψυχῶν - μόλις εἰς τὴν σικκὴν ἐπανέρχεται, exanimatus 6, 9, 12. animo deficiens, vel summo territus modo, id que potius ob adiunctum v. physici motus ἐπ. i. q. ἡμιθανής, post. halbtodt.
- λείψανον, ph. de pers. c. gen. pers. εἰ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λ. si quae erant reliquiae 2, 14, 12. si qui ex exercitu relicti erant. - c. gen. rei, ὅσοι πλείους, λείψανα ὀλίγα τῆς Κερμαδίου τυραννίδος, reliquiae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci s. parvo numero ex Commodi saevo imperio, s. qui pauci relicti erant nec caesi a Commodi tyranno. - De re, c. gen. pers. κάλην, εἵσα ἦν τὰ Σεβήρου λ. reliquiae 4, 1, 6, 3, 1, 15. cineres. - c. gen. loci, ἐπελθὼν πάντα τὰ τῆς πόλεως λ. perlustratis reliquiis, 4, 8, 10. rudera. - it. muri, simul c. syn. τὰ μένοντα αὐτοῦ ερείπια καὶ λείψ. 3, 1, 15.
- λεωνθημένους v. λωβάν. - λεοντήν s. λεοντῇ s. λεοντῇ, ph. λεοντῇ ὑπερβάλλοντο, leonis pellem 1, 14, 16. scil. δοράν, leoninam pell.
- λεπτότης, ph. τῶν - εἰς λεπτότητα ἡσικημένων, subtiliter 1, 17, 1. tenuiter, per tenuitatem, cum tenuitate, v. εἰς.
- λευκός, ph. c. subst. Masc. ἵππων λευκῶν, equi candidi 5, 6, 16. - Fem. ἐσθῆτας λευκάς, albis vestibus 4, 2, 6. feminarum in luctu.
- λευχαιμονεῖν, phys. de pers. λευχαιμονεῦντες λ. induti albis vestibus 8, 7, 4. legati.
- λέων, ph. λεόντων - ἀναρρίψέντων λ. leones 1, 15, 13. λέοντας κατηκόντιζεν. ib. 6.
- λεωφόρος, ph. absf. καταλιπόντες τὰ σώματα ἐρριμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, in platea 8, 8, 16. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, in plateam 3, 12, 25. i. q. λαοφ., propr. popularis via (Heerstra/ße,) per ellips. sq. subst. ὁδοῦ et ὁδόν. - c. diserto subst. s. plene, et in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι λ. viae publicae 8, 5, 12.
- λήγειν, phys. de re, c. praep. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, desinens 5, 3, 10.
- λήιον, ph. τῶν ληίων ἀκμαζόντων, segetibus adultis 7, 2, 7.
- ληγεῖν, ph. absf. de pers. κώμαις - ἐπιτρέχων, ἐλῆγευσεν, latrocinebatur 1, 10, 2.
- ληστής, ph. in opp. ἐμελλον ἀντὶ ληστοῦ δεσπότην ἔχειν λ. ex latrone 1, 10, 15. μηχανεὶ ληστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀζῖωμα, latronum ib. 3.
- λίβανες, ph. fructus, λιβάνων τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, thure 4, 8, 20. λιβανωτὸς s. λιβανωτὸν, id. λιβανωτὸν θυμῶστιν, thus 5, 5, 12.
- Λιβύη, ph. de terra, strictiori sensu, Λιβύης τὰ παρακείμενα, Libyae 4, 3, 15. pro parte vulgaris Africae. - ampliori autem et p. toto, πολυάνθρωπος οὔσα ἢ Λ. Africa 7, 4, 9. ἐν Λιβύῃ, in Afr. 7, 9, 9. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc statu erat ib. 25. ὁ κατὰ τὴν Λ. ἐπίτροπος, Africae procurator 7, 4, 5. - in opp. σεβόντων αὐτὸ - Κερχιδονίων καὶ τῶν κατὰ τὴν Λ. ἀνθρώπων, et alii per Africam homines 5, 6, 8. †† infinite, αὐτὴν - εἰς Λ. ἀφυγάδουσιν, Afr. 6, 1, 21. - Trop., p. hominib. ibi, τὴν Λιβύης ἀπόσασιν, Africae 7, 12, 20. 8, 1, 1.
- Λίβυς, ph. universe, Σεβήρος, ἀνὴρ τὸ γένος Λ. Αfer 2, 9, 2. - c. gentis. Ἀγγίβαν τὸν Λίβυν, Hannibal, Afrum 4, 8, 14. Carthagi-

niensem. - Plur. sine artic. Λίβυες αὐτὴν - καλοῦσι, Afri 5, 6, 10. 7, 4, 2. - c. adiuncto e praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' αὐτῶν οὕτω γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίᾳ τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καλοῦνται, Libyes 7, 5, 19. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος, omnis Africa ib. init. τὴν Λιβύων σύμπνοϊαν, Afrorum 7, 6, 6.

λίθος, ph., vulgaris s. rudis, abf. ἀρόμενοι τὸ ὕδωρ. Φέρωσιν (αὐτὸ,) ὡς περ λίθου, lapidem 6, 7, 19. - c. adi. λίθος τίς ἐστὶ μέγιστος, λ. 5, 3, 10. - c. verbis, βαλλόντων αὐτοὺς λίθοις 3, 3, 1. 7, 11, 11, 8, 4, 20. κυλινδουμένους τοῖς λ. ἐπιβαίνοντες 1, 12, 18. - cum subst. τῆς τῶν λίθων βολῆς ib., 2, 6, 19. - in opp. λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν σπάνις 7, 2, 8. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λ. 7, 10, 13. τῷ κερμενὶ βόλлонτες - καὶ λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὀφθαλμῶν 7, 12, 11. λίθοις καὶ κεράμοις ἐβαλλόν 1, 12, 16. ἑτέροις καὶ λ. βάλλοντες 3, 9, 9. βαλλομένους λ. καὶ δόρασι τέξων τε πλήθει 8, 2, 4. - λίθους καὶ ξύλα ἐπεφένοντο 7, 10, 10. - laboratus, univérse, cum adi. τίχει, πεποικιμένῳ κιλίτου λίθου, molari lapide 3, 1, 14. - ἐνὸς λίθου πετ. ex uno lapide ib. τὴν γέφυραν, ἔργον γεγενημένον ἐν τετραπέδῳ λίθῳ, lapide quadrato 8, 4, 4. - laboratus, eximie, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 8, 21. Φορεῖν, ὃ περ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμ. πεποικίλτο, lapidibus pretiosis 5, 8, 13. πέρεταις καὶ ζωσθήρι, χρυσῷ - καὶ λίθοις τιμίαις πεποικιμένους, lapide pretioso 5, 2, 10. † ξεφάνῳ ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίαις, coronam -, auro et lapidibus variam pretiosis 5, 5, 4. qui Bg. legerit in acc. ξεφάνῳ - ποικίλῳ. - † τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπισήσας ἄρματι, χρυσῷ καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιμένον, deum ipsum collocatum in curru, auro et lapidibus pretiosissimis variegato 5, 6, 15. quī Bg. retulit ad proximum subst. ἄρμ., legens in dat. πεποικιμένῳ. - ξεφάνος, λίθῳ πολυτελῶν χρυσῷ διηρτισμένος, corona, lapidum pretiosorum rel. 5, 3, 12. παιδίον - τούτων τῶν χρυσῷ καὶ λίθοις πολυτίμοις κεκοσμημένων, lapidibus pretiosis 1, 17, 5. † c. subst. νεὼς -, χρυσῷ - κεκοσμημένους λίθῳ τε πολυτελείᾳ, lapidum pretiosorum magnificentia 5, 3, 8.

λίμνη, phys. abf. τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς, - ταῖς αὐτῇ λιμένῳ ἐχρῶντο, vice portuum 1, 11, 10. Οὐκωπώρις, ἃ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, λ. portubus 4, 2, 15. forsan c. adi. αἰγιαλοὶ τε πάντες καὶ λιμένες Οὐκωπῶνται, portus 8, 5, 11. τὰς εἰσοδοὺς πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι 3, 1, 3. quo utr. loco et pr. adi., in medio positum, simul repetendum ad λιμ. c. gen. loci, τέλη ἐπὶ λιμέσι πόλεων, ad portus urbium 2, 4, 14.

λίμνη, ph., c. adiuncto, ὡς τὸ τε ἔλος σωματῶν πληρωθῆναι, τὴν τε λίμνην, αἵματι κερασθεῖσαν, - ναυμαχίας ὅψιν παρασχεῖν, lacus 7, 2, 14. ubi distinguitur ἔλος, generis univérse, locus cum aqua, α λίμνη, formae vocabulo, p. aqua sola. - c. adi. al. καλοῦσιν ἅπαντα πελάγη τὴν λ. ἐνεῖνην, illam paludem 8, 7, 2. ubi generaliter, locus cum aqua. - c. praep. et adiuncto al. διέπλευσαν τὰς τε λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ Ἀλτίνου λ. stagna et paludes 8, 6, 11.

λίμος, ph. ὑπέσχε τὴν πόλιν, fames 1, 12, 7. ὁ στρατὸς, λιμοῦ περιωμένος, quod famem experiretur 8, 1, 10. τὸ Βυζάντιον, ὃ περ ἑλῶν ὑπερον λιμῷ, fame 3, 6, 19. 8, 5, 9.

λίον, ph. sed pro materiato, ὑποδήμασι, λίνου πεποικιμένοις, ex lino 5, 5, 21. textum e lino.

λιπαρεῖν, ph. de perf. abf. τὸν στρατὸν ἀνέπειθον λιπαροῦντες, exortitum sollicitantes 8, 4, 25. πείθειν λιπαροῦσα ἐπιτρέφειν,

- precando 3, 5, 9. - in opp. λέγων, - ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, obsecrando 3, 13, 13. - c. adiuncto, εἰδοῖτο καὶ ἐλιπαρεῖ, obsecrabat 3, 12, 20. - simul c. inf. εἰδ. καὶ ἐλ. μένειν λ., obsecrabatur 8, 3, 8. - simul c. adv. τὰ πρῶτα ἐλ. καὶ προσπίπτουσα μετὰ δακρύων εἰδοῖτο, orabat 1, 16, 10. - † c. acc. perf. et praep. ἐπειδὴ προσέκειντο λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ἑμεοῦ, rogantes 3, 15, 8.
- λιτὸς, physf. de re, Fem. ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐφασκίζι, in simplici velle 7, 11, 3. de militib. λιτὰς ἐσθῆτας λευκὰς ἀμΟιενύμενοι, puris albis vestibus indutae 4, 2, 6. in luctu. ἀς εἶχον τερὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λ., ἀτ' οἴκοι διατρέβοντες, vestibus, quas tum viliores gerebant 8, 8, 14. imperatores duo. - Omnino, ut Lat. tenuis, de vestimentis et textis, dr. 1) in bonam partem pro subtilis, opp. crasso, 2) in partem deteriore pro vilis, vilis pretii, non multa cura et arte laboratus, non variegatus et pictus, sed simplex, unius lini ac coloris.
- λογάς, physf. de milit. absf. ἐν τε - Ἰταλίας - λογάδες ἔ. τὴν στρατίαν (στρατείαν) ἡδρΟίζοντο, ex ipsa Italia delectus habebantur cunctorum rel. 6, 3, 2. sq. expl. - στρατηγοὶ - κατελέγοντο, ἐν τε - Ἰταλ. λογάδες, duces conscribebantur, tota que Italia delectus habebantur 7, 12, 1. sq. ἡ τε νεολαία πᾶσα ἡδρΟίζετο. † c. adiuncto et praep. ἀνδρας ὑπατευκότας ἐξέπειμψεν ἡ σύγκλητος σὺν ἐπιλέτοις καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας - ἀνδράσιν, cum lectissimis et spectatissimis ex Italia viris 8, 5, 11. ἐνθα τοὺς τε ἀπὸ Πρώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἡδρΟιζεν, ubi delectos ex urbe et Italia colligebat 8, 6, 11. ubi Bg. omittit. †† προέπειμψε λογάδας ἐπιλέκτους, ὅσους γενναϊστάτους ἠπίετο, praemittit delectos, quos fortiss. scieb. 2, 13, 21. ubi, Bg. rursus omittente, alii inferunt copulam λογ. καὶ ἐπιλ., quae necessaria utique, aut syn. λογ. ἐπιλέκτους τε λ. Per se λογ. i. q. ἐπιλ., lecti, electi s. delecti, et ἐπιλ. commune et populare, sed λογ. magis proprium militiae et vocabulum artis.
- λογίζεσθαι, mor. de perf. c. acc. rei, ταῦτα λογιζόμενοι, reputantes 1, 5, 16. τὸ πλήθος - ἐλογίζετο, reputabat 1, 10, 10. 2, 3, 3. simul c. abl. modī, εἰ τις ὀρθῇ κρίσει - τὸ - λογίζετο, si quis perpendat 4, 5, 5. c. coniunct. λογιζόμενοι, ὅτι λ. reputantes 3, 8, 6. - c. inf. ἐΦλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, - ἐλογίζοντο, arbitrabantur 2, 11, 14.
- λόγιος, mor. de perf. Φίλους -, πολλοὶ καὶ λόγοιοι λ. eruditi 1, 5, 4.
- λογισμός, mor. τὸ λογισμῶ πάντα - νέμειν, cum ratione 2, 3, 23. cogitatione, deliberatione, an et quantum donare possis per fisci et arcae rationes.
- λόγος, physf. universe, absf. οὐδ' εἰπεῖν ἐστὶ λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἐρετήν, exprimi verbis non potest 8, 6, 16. - c. gen. perf. διαβήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως λόγοις, verbis 1, 13, 7. - in opp. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις -, σεμνῶ δ' ἡσεί καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιτάσσας, verbis 1, 2, 6. ἐντεταλτό μοι Φόνον σου, καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι. verb. 3, 12, 5. οὐδὲν τι φρονησάντων τῶν ἐπεσαλμένων, ὅπλοις, ἀλλ' οὐ λ., σίμνος δεῖν τὰ πράγματα διοικεῖσθαι, verb. 6, 2, 13. - De histor. c. inf. τοῦτο - ἐς οὐρανὸν κατενεχθῆναι λόγος (ἐστὶ) εἰς λ. dicitur 1, 11, 3. in med. οἶα. - sed in exil. ἀφανῆ γενέσθαι λόγος (ἐστὶ) fama est ib. 5. - absf. γινώσκον δόξῃ -, ὡς λόγος (ἐστὶ) ut fama est 1, 14, 7. - ἐντεταλ - ἐγχα λόγων ἀρετῇ δόξῃ παρέδωκαν λ. virtute orationis

1, 1, 5. De oratore, τοιούτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi orationem orsus est 1, 4, 1. δυνάμει λόγων πρoύχων, qui caeteros eloquentiā anteciret 7, 5, 10. χρησίς λόγ. δειλασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. ἐν τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις ib. 16. v. εὐπρ. - † λόγους ἐπιεικῆς - ἐποιεῖτο, - λέγων λ. sermonibus modestis allocutus est 2, 14, 5. verba fecit. ἐβουλόμην, τοὺς συνήθεις - ποιῆσαι λ. consueto illo genere orationis uti 6, 3, 5. - c. adi. μηδὲ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, nec quenquam admittens ex honestis 1, 13, 14. σεμνοὶ καὶ λ. ἀξιοὶ πρεσβύται, quantivis pretii senes 8, 8, 20. - c. adiuncto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἀξίον, mentione 2, 15, 15. quo post. loco est de externa oratione, ut in pr. duob. potest esse etiam de interna cogitatione, ratione, causa, respectu, ut λ. ἀξίος dicatur, cuius habeatur ratio, respectus, cura, quem respicias, cogites, cures, magni facias, atque adeo magni faciendus, propter qualemcunque virtutem et praestantiam, et proinde praesians. †† ἀνύσας τὴν ὁδόν, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος ὄντων τὸν Ἰουλιανὸν διαπλευσας, omni spe et sermone celerius 5, 14, 7. dicto citius, citius, quam dici potest, vel cogitatione. †† Nominatim Plur. sensu alio, c. gen. rei, λόγων ἀρχαιότητος ἢ ἑραξῆς, litterarum antiquitatis 1, 2, 4. disciplinarum, artium, praecipue philosophiae Graecae ac Stolicae, it. historiae. τοὺς ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους, in litteris probatiss. ib. 2. † c. adiuncto, τὰς πράξεις ἀπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς ἐπὶ λ. εὐδοκιμωτάτοις καὶ νόμῳ ἐμπείροις, viris doctrinae nomine probatissimis 6, 1, 8. philosophiae praesertim, quatenus politicen tractat, tum rhetoricae et dialecticae, quatenus dicendi ad populum facultatem docent, it. historiae, quatenus ad usum impetrantium prodest.

λοιμῶδης, ph. de re, c. subst. fem. λοιμῶδη νόσον, pestilens morbus 1, 12; 1. p. pestilentia.

λοιπός, ph. Masc. c. subst. in opp. tacita, σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum toto reliquo exerc. 2, 14, 1. opp. parti in castris Praetor. relictæ 2, 13, 21. † c. affini v. τὸν λοιπὸν ὄημον, εἴ τις καταλέλειπτο, reliquum popul. 3, 4, 13. opp. §. 1. sq. pars populi, in milites assumpta. Στρατὴς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum reliquis sac. 1, 9, 5. ubi opp. imperator, tanquam Pontifex Maxim. ut tanquam gladiator in hoc, αὐτὸς - τῶν λοιπῶν μονομάχων, caeteris 1, 16, 8. - in opp. manifesta, Ἰερμανὸν ἱππεῖς - ὁ λοιπὸς στρατὸς, rel. 4, 13, 14. αὐτὸς (dux) - καὶ ὁ λ. στρατ. 6, 6, 1. 7, 2, 14. τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν λ., ὡς ὅντας μέγος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, reliqui pop. 7, 4, 10. opp. §. pr. 7, 11, 4. — οἱ στρατιῶται πληγέντες -, οἱ δὲ λοιποὶ στρατιῶται λ. rel. ib. 9. - τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς - ἀνθρώποις, rel. 2, 7, 10. - τοὺς πρεσβυτέρους - καὶ λοιποὺς πατρώους φίλους λ. 1, 17, 3. sine substant. in utraque opp. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξιόμενος, - οἱ τε λοιποί, -, caeteri 4, 2, 20. οἱ μὲν πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ λ. 2, 2, 17. ἐγὼ καὶ οἱ λ. πάντες 2, 3, 10. ἢ τε σύγκλητος καὶ οἱ λ. πρ. reliqui 2, 4, 17. Ἰερμανοὶ -, ἐς ὅσον οἱ λ. caet. 4, 13, 13. οἱ πλείστοι -, οἱ δὲ λ. 7, 8; 19. reliqui 7, 12, 3. τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λ. caeteris 7, 6, 21. χρῆσαι -, τοὺς λ. 7, 4, 4. reliquis 7, 5, 10. † τὸν νῦν αὐτὸν - ἐμοίως τοῖς λ. παιδεύεσθαι, similiter cum caeteris 2, 4, 18. clam opp. πολίταις s. ἀρχομένοις. † Fem. cum subst. τὴν λοιπὴν δύναμιν, reliquas copias 7, 8, 27. reliquum exercitum, opp. §. pr. - Sed de re, κρυφὰς αὐτὸν (τὸν Σάρακα) τῇ λοιπῇ

ἑσθῆτι, caeteris vestibus 3, 12, 17. τὴν εἰκόνα - μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, rel. 7, 2, 16. ἀνδριάντων - ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς, caet. 2, 15, 9. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λ. εἰσόδοις 2, 5, 4. εἰς τοῦ Διὸς τέμενος ἀνελθάν, καὶ τὰς λοιπὰς τελέσας ἱερουργίας, reliquis 3, 8, 7. τὰς λ. πόλεις λ. 7, 9, 23. praeter Carthagin. §. pr. - caeteras 8, 6, 10. praeter Aquilei. pr. - Neutr. c. subst. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν, reliquam militarem manum 3, 1, 6. — τὸ λ. πλῆθος λ. caetera multitudo 7, 5, 17. reliqua mult. 4, 11, 10. 7, 9, 18. τοὺς - στρατιώτας λ. τοῦ τε λοιποῦ πλῆθους λ. rel. mult. 2, 8, 1. αὐτὸς - ἅμα τῷ λ. πλῆθει 6, 7, 11. † διὰ τε τῆς ἄλλης Ἀσίας - τῶν τε λοιπῶν ἑθνῶν, per caeteram Asiam - reliquas que gentes (provincias) 4, 8, 15. † πᾶσαν (γῆν) τὴν τε Ἰταλίαν καὶ ἐν τοῖς λ. ἔθνεσιν λ. in Italia et alibi gentium 2, 4, 12. εἰς τοὺς ἐκείνου - Φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀπέθερεν ἀμαρτήματα, reliqua vitae crimina 1, 14, 13. — εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεῶν καὶ τὰ λ. ἱερὰ λ. caetera 2, 5, 25: 2, 14, 4. † διὰκόντα καὶ τὰ λ. διοικήσοντα πολιτικά τῆς ἀρχῆς, caetera civilia negotia 3, 14, 17. τῷ τείχει -, τὰ λ. μέρη λ. caeteras 8, 3, 7. portas, et intra urbem aedificia, armamentaria, puteos, cisternas. τοὺς θώρακας - καὶ τὰ λ. ὅπλα, caet. 8, 4, 27. † τὴν μὲν ἐπιστολὴν ὑφαιρεῖται, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, de caeteris 4, 12, 15. scil. ἐπιστολῶν vel πραγμάτων. † Nominatim Neutr. c. artic. sine subst. tum sing., per gen. τοῦ λοιποῦ, posthac 3, 13, 1. p. adv. per ellipf. subst. τοῦ μέρους τοῦ χρόνου, sed nudi τοῦ χρόνου ἢ καιροῦ, si sumatur sexus masc. - postea 8, 4, 17. deinceps 8, 7, 9. 8, 8, 1. - tum plur. in opp. τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, reliqua 1, 8, 11. sc. πράγματα, res, post caedem eventuras, motum ap. populum et exercitum, it. susceptionem imperii, it. conspirantium salutem et securitatem. τὰ λ. εὐμαρῶς διοικήσομεν 2, 10, 18. bellum componendum per Italiam et provincias contra adversarios. † μέν μὲν ἐμπικράντες, τὰ δὲ λ. ἀρπαγῆς ποιοῦμενοι, caetera 1, 10, 4. sc. χρήματα, res in urbibus, ad bellum et victum utiles, pecunias, frumentum, merces, arma, pecora, forsan et homines iuvenesque. † c. gen. rei, τὴν βασιλείον πορϋύραν περιβαλόντες, καὶ τὰ λ. τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, caeteris omnibus congestis 2, 8, 10. † ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μάχης, tanquam reliquo illo - praelio 5, 4, 9.

Λουγδοῦνον, oppid. Galliae, μεγάλην πόλιν λ. Lugdunum 3, 7, 5. τὴν πόλιν Λ. ib. 16.

Λουκίλλα, Lucilla, τῷ Κορμόδω - ἀδελφῇ 1, 8, 6. 9. Λουκίλλης 4, 6, 6. sq. Λουκίλλη 1, 8, 7. cf. ib. 17.

Λουκίος, nom. propr. abf. Μύριος - Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, ὄντος γαμβροῦ, Lucii 4, 5, 13. 6, 2, 11. c. artic. τὸν Λουκίον 1, 8, 7. c. adiuncto, Λουκίῳ Βῆρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.

λουομαι, phys. Med. de persf. c. adv. πολλὰκις λουσάμενος, lotus in balneis 1, 17, 22. quia lavabatur.

λουτρεῖν, ph. de materia f. aqua, μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμεναι, lavacro 7, 2, 12. — de aedificio, μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας λουτρεῖν δημόσιον ἀνήκειν αὐτοῖς, pro balneo 1, 12, 10. θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, lavacris 3, 6, 19. — de actu, μετὰ πολλὰ λουτρά καὶ γυμνασία τὰ πρὸς θηρία διψῶν, post lavacra 1, 17, 19. ὧν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρά εἶχον, lavacris intenti erant 4, 4, 13. hora octava vesperi. † ἐλθόντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, a balneo 1, 17, 18. vel lotionē. προελθόντες αὐτοῦ ἐπὶ τὰ

συνήθη λουτρά καὶ κραιπάλας, ad balnea ib. 7. ob adiunctum κρ.
 potius de aciu.
 ὄφος, ph. in terra, ὦ (πεδίῳ) περιέκειται λόφος εἰς δευτέρου σχῆμα,
 collis 3, 4, 4. - πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, in colle ib. 6. Φεύγοντες
 ἐπὶ τοὺς λόφους, versius colles ib. 11.
 ὄχημα, physf. in opp. μή τινας ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὄρων, ἢ λόχμαις
 ἔλαις τε λ. fruticibus 8, 1, 2. fruticetis, dumetis.
 ὄχος, physf. de re, f. abstracto p. concreto, absf. nisi quod c. adi.
 Πιτανάτην λόχον cohortem 4, 8, 7. - in opp. διαιρεθέντες κα-
 τὰ λόχους καὶ Φάλαγγας, cohortes 8, 4, 17. v. Φ.
 Λυδός, nom. adi. Ταυτάλω τῷ Λυδῷ, Tantalō Lydo 1, 11, 4.
 λυμαίνεσθαι, ph. Med. de persf. et heste, c. acc. rei, κατατρέχειν
 καὶ λ. τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, vastare 6, 3, 10. ἀνοικισμὸν τῶν
 πόλεων, ἃς ἦν λιμηνάμενος ὁ - στρατός, quas devastaverat 5, 6, 20.
 — simul c. adv. τὰ ἐν Πάρθους ῥαδίως λιμηνάμενοι, rebus apud
 Parthos facile labefactatis 6, 5, 15. vastatis, cum vastassent ter-
 ras. - c. acc. persf. οἱ ὄχλοι, τῷ κεράμῳ βάλλοντες, - ἐλυμαίνοντο
 (αὐτοὺς,) infestabant 7, 12, 11. laedebant, noceb. - cum acc.
 persf. vel simul rei, it. c. abl. modi, ἐπιπεσόντες παντὶ τρόπῳ τὸν
 τε δῆμον καὶ τὴν πόλιν ἐλυμήναντο, populum urbem que vastant
 3, 3, 6. nocent, noxam inferunt, et quidem τὸν δῆμ. rapina ac
 caede, sed τὴν π. incendiis, i. q. §. pr. Θουεύειν καὶ διαρπάζειν
 τὰ - ἐμπιπράναι, et i. q. §q. ἐνέπρησαν - ἀρπαγὴν καὶ Φόνον εἰρ-
 γάσαντο. †† de re, et quidem animal. c. acc. persf. τὰ δὲ (9η-
 ρία ἰοβόλα) τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, fauciantes, ipsos infe-
 stabant 3, 9, 10. ubi acc. pertinet ad v. utr. fauciando laede-
 bant f. morfu. αὐτοὺς ἢ τε ἵππος καὶ τὸ τῶν καμήλων πληθός ἐλυ-
 μαίνετο, infestare coepit 4, 15, 6. nocuit, laesit conculcando. —
 Sed trop. de re inanima, c. acc. rei, τοσοῦτον μέρος τῆς πόλεως
 τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, vastavit 7, 12, 16, absumsit, perdidit.
 λυπεῖν, mor. de re, in opp. et c. adv. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθε-
 ρία, ὥς λυπεῖ δουλεία, offendit 2, 3, 19. dolet, facit dolorem;
 ubi suppleas acc. persf. τινὰ f. ἀνθρώπους. † Nominatim parti-
 cip. Neutr. c. artic., absf. ἀποσκεινύσασθαι τὸ λυπεῖν, amoliri il-
 lam molestiam 5, 2, 14. id, quod dolebat, f. eum, qui mole-
 stiam creabat, imperatorem turpem et odiosum. τὸ λυτῆσαν δυσ-
 ἐξάλειπτον, quod offendit 2, 3, 18. res molesta et noxia, iniuria.
 — c. acc. persf. et adiuncto, δηλωθέντα ταῦτα τὸν τε Ἀλέξανδρον
 ἐτάραξε, καὶ τοὺς στρατιώτας ἐλύπησε, contristarunt 6, 7, 7. - in
 opp. ὁ πάντας εὐφραίνει, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς στρατιώτας, id
 solis molestum erat militib. 2, 4, 8. sed c. adv. ἔτι δὲ καὶ μάλ-
 λον αὐτὸν ἐλύπει τὰ λ. sollicitabant 1, 3, 8. turbabant, inquietab-
 bant. ὁ περ καὶ μάλιστα τοὺς δῆμους ἐλύπησε, contristavit 7, 3, 13.
 μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθεῖν - εὐθὺς λυτῆσῃ τοὺς ἰδόντας, offenderet 5,
 5, 9. displiceret. † c. acc. rei et adiuncto, μέγιστον δεινὸν - τὸν
 παρόντα καιρὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - ἐτάραξε, maximum
 malum in praesens dolorem attulit 1, 14, 3. qui Bg. cepit per
 se acc. τὸν παρ. καιρ. p. adv. εἰς τὸ παρὸν, suppleto abquo persf.
 acc. v. c. τινὰς, f. τοὺς ἀνθρώπους, dum procedit et altera rectio,
 malum hoc reddidit triste tempus praesens, i. tempus praesens
 reddebatur triste per cogitationem mali et damni huius - in
 opp. ἐξήρτυεν, ὅσα συνοίσειν ἐμελλε τῷ Ῥωμαίων στρατῷ, λυ-
 πῆσειν δὲ καὶ ἐμποδιεῖν τὴν τῶν β. ὁρμὴν, infestaret 5, 14, 16.
 nocere, debilitare, ingratiam reddere, nofir. verleiden. - De
 persf. cum accus. persf. ἐλύπουν αὐτοὺς καὶ οἱ Ἑρμανοὶ λ. auge-

- bant 8, 8, 3. dolorem et timorem iniiciebant iis. - simul c. acc. rei ellipt. οὐ γὰρ τι ἑαυτῶν σύννοθα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi confcius sum ullius a me in vos iniuriæ 2, 5, 10. p. inf., non enim confcius mihi sum, aliqua re laesisse vos. - simul c. adv. τέξοις - βάλλουτες, οὐ μικρῶς ἐλύπουσιν τὸν στρατὸν, molesti fuerunt exercitui 3, 9, 9. - simul c. praep. et in opp. δι' οὗ εὐθρανεῖται μὲν, ἐν -, λυπήσονται δὲ τὸν ἀδελφόν, offenderunt 3, 13, 15. taedium, aegritudinem excitarent. †† ὁ τῶν οὐκ ἐκείνων στρατῶν αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λευπηθέντος, aeternam habet memoriam offensæ 2, 3, 19. iniuriæ, rapinae, damni, eius, quod dolore et noxa creavit. p. re, i. q. supra τὸ λυπήσαν, vel, ut illud etiam τὸ λυποῦν, de persf. eius, qui laesit, qui privavit, damno affectit, auctoris iniuriæ. † Med. vel Pass. de persf. absf. ἐσθλῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι, σχῆμα παρέχουσαι λυπομένων, moerentium 4, 2, 6. tristitia affectarum. - c. praep. ἐφ' οἷς ἐλελύπιντο, παρημεύετο (αὐτοὺς) λ. eorum moerentiam consolabatur 6, 6, 5. de iis, s. ob ea, quibus doluerant, s. ob ea, quibus contristati fuerant.
- λύπη, mor. λύπη - διαθραξέας, moerore 3, 15, 5. λυπηρὸς mor. de re, cum dat. persf. in opp. ἀπορρίπτοντες πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκούντα, λυπηρὰ δὲ τοῖς λ. quae molesta sunt iis rel. 4, 9, 4.
- λυσitelēs, mor. de re, Neutr. c. artic. cum dat. persf. et adiuncto, τὸ χρηῖσθαι καὶ τὸ λυσιτελεῖς αὐτῷ λ. quod, usui et emolumento ipsi sit 2, 14, 9. τ. χρ. simul c. enunciat. per adv. διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἀρίστα καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέσασα, sibi commodissime 3, 5, 1. p. adv. utilissime, v. ἄρ. - λυσιτελῶς, mor. c. dat. rei, διοικεῖσθαι νομίζων πάντα λ. τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, commode ei convenienter 2, 15, 10.
- λύτρον, ph. ἀδαιρούμενοι, ἃ περ εἶχον, ὥς περ λύτρα, tanq. redemptionis pretium 4, 6, 12. pro remissa captivitate aut uoce, tum vestimentorum genera quaedam, derepta e corpore, collo, capite, it. ornatum, armillas, inaures, monilia, tum pecunias ipsas cum peris.
- λύω, ph. de re, cum acc. rei, τῶν ὀσῶν τὰς - χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ὥρα, solvens 8, 4, 3. liquefaciens, nostr. *schmelzen*. - de persf. λυσαντας τὴν γέφυραν, soluto ponte 7, 1, 16. ubi dissolvissent, separassent ligna iuncta et removissent, pontem rescidissent. - Trop. c. acc. persf. c. adiuncto, ἀπηγγέλλετο αὐτὸς λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐνάστους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας, dimisisse copias 6, 6, 8. anteced. c. conseq., p. inf. dissolvisset et sivilisset separare se inter se et ab aliis. - Pass. ph. de re, absf. τῆς γεφύρας λυθείσης, ponte soluto 7, 1, 17. - Med. de persf. physf. cum accusf. rei, λυσάμενη τὴν ζώνην, cum solvisset zonam 1, 11, 12. ipsa sibi virgo Vest. λ. τὰς τρίχας, capillo passio 1, 13, 2. solutis crinibus, in dolore, quum sibi s. suos capillos solvisset, iunctos antea, pateretur separatos fluere ac pendere.
- λωβᾶσθαι, physf. pass. de persf. f. corpore, absf. vel c. adv. εὐρόντες τὰ σώματα, - τέλος λελωβημένους - ἔρριψαν λ. mutilata 1, 13, 11. per synchsin, p. λελωβημένα, sed supplendo αὐτοὺς c. pr. Κλέανδρον καὶ παῖδας, it. πάντας - φίλους. de persf. c. acc. rei ellipt. Φοβεύουσι πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, toto corpore foedatos 8, 8, 15. - de re f. corp. τὰ σώματα - λωβηθέντα, - ἀτερμειφθῆ, contumeliose habitā 5, 8, 18. quod Lat. potius sit pr. ἐνβριζέειν.

ῶβη, ph. c. gen. rei, πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λάβαις ἐμπαροινεῦ-
τες, omnibus corporis ludibriis insultantes 8, 8, 14. contume-
liis, iniuriis, laesionibus, amputationibus.

M.

Μάγνος, nom. propr. τῆς ὀνομα λ. Magnus 7, 1, 12. 16.
Μάγοι, sub Caracall. Μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis opti-
mis conquisitis 4, 12, 8. - c. adiuncto et adv. τοὺς πανταχόθεν
Μάγοις καὶ ἀστρονόμους καὶ Σύτας μετεπέμπετο, Magos ib. 6.
μάζα f. μᾶζα, ph. abs. σίτου ἀλῆτας, - μάζαν ποιήσας λ. massa inde
facta 4, 7, 9. post ἄστρον αὐτοσχέδιον λ. e frumenti farina, aqua
et sale, it. oleo, vino, lacte, rel.
μάθημα, mor. Plur. c. adiuncto. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδεύμα-
των ἀφηνιάσῃ λ. disciplinam et studia honesta 1, 3, 3. v. καλ. -
τοῖς σάφροσιν αὐτὸν ἥσκει μαθήμασι, παλαίστραις τε καὶ τοῖς ἀνδρῶν
γυμνασίοις εἰσις, παιδείαν τε τὴν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐπαίδευεν,
studiis. 5, 7, 9.
μαθητής, mor. de milif. in opp. ὥς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ
ζηλωτὰς - τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, discipuli 6, 8, 5.
Μαικεῖνας, nom. propr. καλούμενος λ. Maecenas 7, 11, 6.
μαίνεται, mor. Med. de perf. Καρχηδόνιοι μεμῆνασι, insanunt 7,
8, 9. fulte faciunt. εἰδει, ποτὲ ἐκείνον παυσασθαι μεμῆνότα, desi-
nere insanire 1, 16, 1. indecore agere, p. inf. - Sed propr. κε-
λεύει, αὐτὸν, οἷα μεμῆνότα, περὶ παραδοθῆναι, ut furiosum 1,
9, 14.
Μαῖσα, fem. ἢν τις ὀνομά, - ἀδελφῇ Ἰουλίας, τῆς Σεβήρου γυναικός,
Maesa 5, 3, 2. 5, 8, 7. (5, 4, 1. 5, 8, 20. 6, 1, 2.) 5, 5, 9.
5, 7, 1. 6, 1, 9. τῆς Μαΐσῃς 5, 3, 18. (5, 5, 1. 5, 7, 6) - τῇ
Μαΐσῃ ib. 22. τὴν Μαῖσαν ib. 4.
μακαρίζεσθαι, mor. Pass. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν,
οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, felicitatis nomine praedicantur 5, 1, 12. haben-
tur in felicitatis partibus, in bonis ponuntur et numerantur,
praedicantur tanquam partes felicitatis f. tanquam bona, quibus
praesentibus felicitas oritur, et aliquis pro felici putatur et prae-
dicatur, nostr. werden, als Theile der Glückseligkeit, ge-
priesen.
μακάριος, mor. de re, ἐν μακαρίῳ βίῳ - βιάσσεσθαι, beato rerum sta-
tu 2, 4, 17.
Μακεδονικός, de re, Μακεδονικὴν Φάλαγγα, Macedonicam 4, 8, 6.
— (διαδήματος Μακεδονικοῦ 1, 3, 7.) Μακεδονικῷ σχήματι ib. 5.
— Μακεδῶν, de perf. p. nomine gentil., c. subst. Ἀλεξάνδρος ὁ
M. Alex. Macedo 6, 2, 5. ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ab
A. Macedone ib. 18. - abs. ὁ Ἀλεξάνδρος - Ἀλεξάνδρος καλεῖται,
παραχθέντος - τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ M., in illud Ma-
cedonis 5, 7, 5. Μακεδόνες - ἐβασίλευσαν, Macedones 6, 2, 18.
— τῆς Μακεδόνων δυνάμεως, Macedonum ib. 19. 1, 3, 6. Θε-
κην, Μακεδόσι γσιτιῶσαν, Macedonibus 4, 8, 1. - Sed p. nom.
propr. τῶν Ὀστρονήων - ἡγουμένου, - Μακεδῶν ἦν ὀνομα αὐτοῦ.
Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22.
μακρογορεῖν, physf. de perf. scribente epistolam, c. praep. ἐν εἰδο-
την ὁμῶν λ. 5, 1, 3. multis dicere f. multa, scil. περὶ του-
των.

- Μακρίνος, Macrinus, nom. propr. c. artic. δ M. 4, 12, 2. 5. 14. 4, 13, 4. 14. 16. 4, 14, 7. 4, 15, 15. 5, 1, 2. 5, 2, 5. 5, 5, 4. 5, 4, 3. 8. 12. 24. - τοῦ Μακρίνου 4, 12, 11. 4, 13, 6. 15. 4, 14. 4, 5, 4, 14. 18. 5, 5, 2. τῷ Μακρίνῳ 4, 12, 12. 5, 4, 1. 5. 9. 11. τὸν Μακρίνον 4, 12, 9. 4, 14, 4. 15. 20. 5, 2, 14. 5. 4, 16. 19. - sine artic. 4, 14, 5. 5, 4, 23. - 4, 13, 3. 5, 2, 2. 5, 4, 2. 13. - 5, 3, 1.
- μακρός, phyl. de re, Masc. μακρῷ χρόνῳ, longo temp. 5, 3, 5. - Fem. ἐν - μακρὰς διαδοχῆς 8, 7, 10. c. adiuncto, μακρὰ γῆ καὶ θαλάττῃ πολλῇ, magno terrarum maris que intervallo 6, 7, 10. longa terra. γένους μακρὰς διαδοχαῖς λ. longa generis serie 1, 2, 3. - Neutr. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, longam senectutem 2, 5, 9. nostr. hohes Alt. μακροῖς δόρασι, longis hast. 4, 14, 6. δέξ. μ. 7, 11, 17.
- μάλις, sensu restrict. f. definiente magis, in prima enunc. una re, solum, ἐπῆναι δὲ καὶ σρατηγῶν μ. Σύλλαν λ. praecipue Sullam 4, 8, 14. † καὶ οὗς μ. εὐηργέτησας, λ. 1, 13, 4. v. εὐεργ. - Φιλέσροτοι δὲ - Σύροι. ὧν μ. οἱ τὴν Αντιόχειαν κατοικοῦντες, qu. praecip. 2, 7, 15. † ἐν ἀδείᾳ - ἢ τε σύγκλητος μάλ. καὶ οἱ - cum senatores praecip. tum - 2, 4, 17. κατοῦντες γὰρ οἱ ἵπποι, αἱ τε κάμηλοι μ., ac cameli praec. 4, 15, 8. περὶ ἐκείνῳ οὖν μ. τὰ χωρία αἱ συμβεβηλὲς ἐγίνοντο, in illis igitur praec. locis 7, 2, 12. Eodem situ c. copula qualicunque. μ. γὰρ τῇ - πιστεύουσιν λ. magnopere autem 8, 3, 13. θρησκεύουσι ο. μ. λ. c. l. aut. praecip. 1, 11, 1. † πρὸς οἷνόν τε μ. πολύγονον γεωργοῦντες, vini (que) praesertim foecundum solum colentes 8, 2, 8. † μάλις τε δεινῶς ἔθερον - οἱ λ. praecipue vero indigne ferebant 2, 6, 3. ubi non pertinet ad proximum adv. δειν., sed ad remotum nominat. οἱ λ. - Sed in med. orat., et quidem in secundo membro, solum, οἷα δὲ ἄνδρα πολυέτορα, μ. ἐτάρατε λ. maxime perturbabat 1, 3, 5. ubi, suppleto particip. ὄντα, post πρλ. procedit comma, etiam, ordine sumto logico, ἢ δὲ μν. τῶν - παρ. μάλ. ἐτάραττεν αὐτὸν οἷα ἄνδρα πολ., vel aliter locato pron. hoc, αὐτὸν δὲ, οἷα ἄνδρα πολ., μάλ. ἐτάρ. - πλείστοι δὲ καὶ τῶν δημοτῶν, τῆς Αντιόχειας μ., Antiochiae potissimum 3, 1, 7. ταύτης δὲ τῆς ἐορτῆς προΐοντος, ἐν ᾗ μ. λ. in quo pot. 1, 16, 7. † ὅθεν οἱ νεανίαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παίωνων μ., pot. 6, 8, 7. Σέας - ἐπιτελῶν ὁ Νίγρος, περὶ ᾧ μ. λ. maxime 2, 7, 16. τῆς τε - ἀφόδου, εἴ μ. ἦν μ. λ. max. 2, 8, 17. ἐς τε τὸν ἱππόδρομον, ὅπου μ. λ. praecip. 2, 7, 5. † in gen. confq. εἶχε περὶ ἔξοδον, σπενδούσης μ. τῆς Μαισῆς λ. in primis 5, 5, 1. ἐδῆον τε - τὴν χώραν, μ. τῶν ληϊῶν ἀνμαζόντων, tunc cum maxime legetibus adultis 7, 2, 7. - † ἐν - ἀφασία ὅ τε δῆμος ἦν ἢ τε σύγκλητος, μ. Ἰορδιανοῦ (νεοῦ) τετελευτηκότος, praesertim 7, 10, 1. †† simul cum alia particula, ἔχαιρον - οἱ σρατιῶται, μάλις μὲν διὰ λ. - ὅτι τὲ λ. praecip. 4, 7, 6. πολλοὺς τε μ. λ. multos que praec. 3, 5, 4. - Denique per alterutrum situm, tum init. enunciat. μάλις δὲ ἐκείνοι λ. potissimum vero illi rel. 1, 4, 11. praecipue vero 7, 2, 5. - tum in med. orat. πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, μ. δὲ λ. ac praecip. 2, 14, 3. - Nominatum c. καὶ, sed vario sensu, tum p. copula mera, init. quidem enunc. καὶ μάλ. οἱ λ. et praecip. rel. 2, 10, 15. † καὶ μάλις γὰρ οἱ Παῖονες λ. ac praesertim Ἰαννονί 8, 6, 1. - sed in med. or. διέθεν τε, καὶ τοῖς οἰκείοις ἐκας χαίρων διηγγέλλε, καὶ μ. τοῖς λ. ac potissim. 2, 2, 5. προσδοκῆτας, καὶ μ. τῷ λ. eo que maxime, quod 2, 7, 9. † c. gen. confeq.

μεγίστους σωρούς - ἀρθῆναι, καὶ μ. τῶν καμήλων - πιπτονσῶν, praesertim camel. 4, 15, 13. ubi Bg. καὶ negligit. ἐπέβλεπον οἱ τὸ ἄλλοι ἄνθρωποι, καὶ μ. οἱ στρατιῶται, cum caeteri homines, tum praecipue milites 5, 3, 15. 5, 8, 1. † αὐτὸς ἐταρχόθη, καὶ μ. εἰρήνη - ἐντραφεῖς, turbatus est, praesertim cum in pace fuisset educatus 6, 2. 7. ubi Bg. καὶ iterum negl., c. particip. — τοῦ τε στρατοῦ παντὸς νοσεύοντος, καὶ μ. τῶν Ἰλλ. maxime que Illyr. 6, 6, 2. τοὺς ἐξοχωτάτους, καὶ μ. τοὺς λ. ac praecipue 7, 1, 16. ἀντιπράττοντες τοῖς - ἐψηφισμένοις, καὶ μ. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι, ac in primis 7, 10, 10. — tum in καὶ alius, non merae copulae, sensus, init. quidem enunciat. vel in enunc. solitaria, ὁ περ καὶ μάλ. τοὺς δῆμους ἐλύπησε, quod (quidem) quam maxime populos contristavit 7, 3, 14. ἐντεῦθεν δὴ καὶ μ. — tunc demum quam max. ib. 16. ὁ περ αὐτοῖς καὶ μ. γέγονεν ἀπωλείας αἰτίου, quae (quidem) res (vel) in primis ambos perdidit 8, 8, 9. †† in med. orat. στρατιωτικὸν εἶναι δοκούντα, (διὸ καὶ μ. αὐτὸν ἐπαρχὸν ἐποίησε τῶν στρατιωτῶν.) quo potissimum nomine 1, 8, 2. quam ob rem et - s. unde et - s. quapropter vel maxime; sed potius tamen p. Lat. etiam. ††† Nominativum c. aliqua formula superlativi gradus, vel c. ipso adi. istius gradus, ἱκανάτοτος ἢ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα προσποιήσασθαι λ. erat gratissimus omnium hominum quam maxime simulandae benevol. 2, 9, 18. quod Lat. Bg. proprie aliud Gr. ὡς μάλιστα. †† συνσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἐνι μάλιστα εὐτελέστατα ἐκέλευσε; vasa colligere eos quam expeditissime iubet 2, 11, 1. quam liceret, maxime exp., ubi, commate facto post αὐτ. et ἐνι, pertinebit adv. μ. ad superl. ὁ δὲ Σεβήρος, ὡς ἐνι μάλιστα σὺν τῇ στρατιᾷ ἡτείγετο, Severus autem quantum maxime poterat cum exercitu festinabat 3, 2, 1. ubi Bg., facto quidem nullo commate, tamen praemisso adv. max. ante v. pot., separat adv. μ. a v. sq. ἡτ. et iungit potius c. pr. formula superlativi.

μᾶλλον, sensu augendi, in med. orat., solum, πλὴν -, μ. ἡτείγετο, magis 8, 4, 1. ὀργῆς μ. ἐνεπίμπλατο, adhuc magis 8, 5, 4. † c. adi. polit., p. comparat. τὰ ἐνταῦθα, προυργιαίτερα ὄντα καὶ μ. ἐπείγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. et urgentiora. τῷ βίῳ, ὡς ἀνεκμῶν μ., ἢ κατ' ἀνδρά λ. ut remissiore, quam pro viro 5, 2, 11. remissiore pro v. - c. particula alia simul, τοιαῦται - αἰτίαι ἔτι μᾶλλ. λ. adhuc magis 7, 1, 25. post aliud illud ἔτι δὲ καὶ μ. §. 11. εὐφρημήσαντες -, ἔτι καὶ μᾶλλ. παρώρμησαν αὐτόν, adhuc magis (etiam) 3, 6, 17. †† ab init. enunciat. et §. ἔτι δὲ καὶ μ. αὐτὸν ἐλύπει λ. adhuc autem magis eum sollicitabat 1, 3, 8. sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. adhuc vero etiam mag. s. sed etiam adh. m. ὅθῃ καὶ μ. quapropter multo magis 8, 6, 7. †† c. v. et subst. adeo multitudinibus, τότε δὲ μ. ἐπολεπλάτισσεν τὸ πλῆθος, tunc vero etiam aucta multitudo 8, 2, 10. magis s. in maius aucta est. init. membri in med. ἀνεσις πάντα, μάλ. δὲ καὶ πρόκλησις δέδοτο λ. immo potius et invitatio 7, 3, 4. immo vero et, propr. potius vero etiam s. magis vero adeo, nostr. vielmehr i. mehr aber auch s. sogar. †† c. particula relat. s. comparat. χαίρει, μ. συστρατιώτην μέ, ἢ εἰδὼν καλῶν, libentius comparationem me, quam suum, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. v. χαίρει. c. μάλ. contraxit in unum adv. comparat. gradus, p. gaudebat s. delectabatur vocare me potius commilitonem, quam hl. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μ., ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χα.

- ρεῖν προσεπαίετο, si commilito ab ipsis potius, quam imperator, vocaretur, delectari se simulabat 4, 7, 11. 1, 8, 13. 1, 15. 5. 6, 7, 23. *πομπῆς* μ., ἡ ἀνδρείας λ. magis, qu. 2, 10, 3. 7, 11, 14. 8, 1, 3. *ἐν* bis in vicinia 5, 15, 14. *ὑπλισμένον* μ. ἢ λ. armis instructione, q. 4, 5. 1. *†* c. verbis *volendi*, *δραῖσαι* τι μᾶλλον ἠθέλησεν, ἢ λ. facere aliquid *maluit*, quam 4, 13, 1. *νοεῖσθαι* μ. ἐβούλετο τὰ -, ἢ λ. intelligi malebat, q. 4, 4, 14. *ἐλόμενος* μ. τὸν λ. ἢ λ. eligens potius -, q. 7, 5, 18. *†* *ἐλεμένη* πάντα κίνδυνον ἀναρρῶμαι μ. ἢ λ. praecipians quodvis periculum excitare potius, q. 5, 3, 23. *††* *disfractum*, *δραῖσαι* τι μ. *Φθάσας*, ἢ *παθεῖν* ἀνομίας, ἢ *θέλησεν*, patrare aliquid *potius* praeveniendo, quam pati expectando, *voluit* 3, 11, 1. *††* c. verbo *πνερο*, *ἡρῶντο* - *ἐκείνον* μ. *ἀρχοντα*, optabant illum potius imperatorem 3, 5, 5. scil. ἢ ἄλλος, aut μᾶλλ. est pro μάλιστα, conf. ad 1, 3, 8. p. 75. m.
- Μαμαία* f. *Μαμαία*, it. *Μαμαία*, fem. αὐτῇ (τῇ *Μαισῇ*) *θυγατέρες* δύο, - ἡ δὲ ἑτέρα *Μαμμ*. *Mamaea* 5, 3, 6. 5, 7, 9. 5, 8, 4. 6, 1, 10. - 20. - 5, 7, 1. conf. 5, 8, 5, 7, 20. 6, 1, 2. 16, 23. sq. 6, 5, 18. sq. 6, 9, 9. sq. 12. - 15, 17.
- μάμμη*, de pers. c. adi. ἡ κοινὴ μ. ἀμφοτέρων, *αἰα* 5, 8, 7. - τῆς *μάμμης* 5, 5, 1. - τῇ *μάμμη* 5, 3, 7. 5, 8, 21.
- μανθάνειν*, mor. de pers., c. acc. rei, *πάσαν* *μανθάνει* τὴν ἐπιβουλὴν, cognoscit 3, 5, 13. *τὸν* ἢ *μαθεῖν* τὴν γνώμην τῆς βουλῆς, antequam cognosceret 2, 3, 5. prius - quam cognoscerent 2, 6, 14. — *τὸ* *πρατόμενον* μ. ut cognosceret ib. 10. *βουλόμενοι* τὸ πρ. μ. cognoscere 7, 11, 3, 4, 5, 7. *μαθὼν* τὰ *συμβάντα*, ut intellexit 3, 4, 1. ἢ, *μαθεῖσα* τὴν - *βούλησιν* αὐτοῦ, haec, intellecto - eius consilio 1, 16, 10. *ἀπερ* *μανθάνων*, quae intelligens 6, 6, 12. - *†* oppresso casu rei, c. adv. εἰ ποτε καὶ *μάθειν* (τοῦτο.) si quando etiam certiores fierent (eius f. de eo) 2, 8, 18. — ὁ *Πέρσης* *μαθὼν* (τοῦτο,) cognita re 6, 5, 12. *μαθόντες* δ' οἱ *στρατιῶται* (τοῦτο,) quod cum intellexissent milites 7, 11, 3. - cum pron. rel. et abl. rei f. modi, *ὅσον* ὑμᾶς ὤντες *μεταγρόντας*, *πίρα* *μεμαθήκατε*, didicistis 8, 7, 8. - c. acc. particip., μ. int. partim, id que acc. pers., ὡς *ἔμαθεν* ἡ *σύγκλητος* τὸν *Ἰουλιανόν* - *κατεπτηχότα*, ut cognovit - consternatum 2, 12, 9. *ὅτε* *ἔμαθε* τὸν *Σεβήρου* *πεπτωκότα*, cum intelligeret, Severum cecidisse 3, 7, 10. — εἰ δὲ τὴν *Ἰλλυρικὴν* *δύναμιν* (ἡμᾶς f. ἐμὲ) *χειροτονήσασαν* μάθοισιν, sed si Illyricam manum nos elegisse cognoverint 2, 10, 16. *μαθὼν* - *ἐπιόντα* τὸν - *στρατὸν*, cum intellexisset accedere exercitum 3, 2, 2. *μαθόντες* τὸν *Νίγρον* *πεφευγότα*, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. cognito, Nigrum fugisse. μ. *ἐκείνοι* *δύναμιν* *αχειρομένην*, illi, cognito, copias congregari 1, 10, 6. μ. - *ἀφινουμένους*, certiores facti, illos venire 8, 8, 15. μ. - *ἀνηρημένους*, cognito, occisos esse ib. 19. - sed et c. acc. rei, *μαθὼν*, τὸ *Βεζάντιον* *προκατειλημμένον*, cognito, praecoccupatum esse Byz. 3, 2, 1. *††* in dupl. rect., c. praep. et connect. *μαθεῖν* περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ μή τις ἄρα ἐπιβουλεύει λ. sciscitari 4, 12, 8.
- μανία*, moral. εἰς τοσαύτον προεχώρησε *μανίας*, insaniae 1, 15, 17. stultitiae insignis, de intellectu. - c. adiuncto, εἰς τοσ. *μαν.* καὶ *παροινίας* *προουχώρ.* 1, 14, 15. *†* *παῦσαι* τῆς ἀπλήρου μ. καὶ τῆς ἀλλοτριῶν ἐπιθυμίας, vecordia 6, 3, 11. de voluntate, desiderium.
- Μαξιμίνος*, imperat. sine artic., *ὄνομα* λ. Maximinus 6, 8, 1. 6, 9,

4. 7. 1. 21. 7. 2. 6. 7. 6. 21. 7. 11. 3. 8. 3. 4. 8. 5. 15. 26. -
 Μαξιμίον 7. 5. 1. 12. 7. 6. 6. 20. 7. 7. 13. (bis.) 7. 8. 4. 7.
 9. 9. 23. sq. 7. 11. 10. 8. 3. 20. 8. 4. 22. 8. 6. 10. Μαξι-
 μίον 7. 9. 7. 7. 12. 3. 20. 8. 1. 1. 8. 5. 11. Μαξιμίον 7.
 6. 13. 7. 9. 1. 24. 8. 4. 1. - sed c. artic. δ Μαξ. 6. 9. 13.
 sq. 7. 1. 2. 13. 7. 2. 9. 13. 7. 8. 5. 7. 12. 17. 8. 1. 2. 8.
 2. 2. 5. 8. 4. 8. - τοῦ Μαξ. 6. 8. 7. 6. 9. 1. sq. 10. 7. 1.
 18. 25. 7. 2. 4. 7. 3. 17. 7. 5. 19. 7. 7. 3. sq. 9. 8. 5. 1.
 19. 25. 8. 6. 3. τῷ Μαξ. 6. 9. 11. 7. 1. 23. 7. 4. 3. 7.
 6. 10. 7. 8. 1. 7. 9. 7. 8. 1. 9. 8. 3. 1. 8. 5. 3. τὸν Μαξ.
 6. 8. 4. 10. sq. 7. 1. 16. 8. 5. 20. - † una eadem que §. et c.
 artic. τῷ Μαξιμίον στρατῷ, - τὴν κεφαλὴν τοῦ M. 8. 6. 13.
 Μαξίμου, imper. line artic. Maximus 7. 10. 13. Μαξίμου, 8. 6. 4.
 Μαξιμῷ ib. 11. Μαξιμον 7. 10. 6. - sed c. artic. δ Μαξ. 7.
 10. 7. 7. 12. 3. 8. 6. 15. 8. 7. 1. 7. 19. 8. 8. 8. 10. - τῷ M.
 ib. 3. 11. sq. - τὸν M. 7. 10. 10. 8. 7. 4.
 Μάριος, nom. pr. Σύλλα ἢ Μαρίῳ, Mario 3. 7. 18.
 Μαρτία, Commodi concubina, line artic. 1. 17. 2. 21. Μαρτίαν
 ib. 15. 1. 16. 9. - c. art. ἡ M. 1. 17. 7. τῇ Μαρτίᾳ ib. 8. 2. 1. 6.
 Μάρκος, nom. pr.; c. artic. τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ, Marco 1. 2. 1.
 - τὸν Μάρκον 1. 4. 15. - line art. Μάρκος 1. 8. 6. 4. 5. 15. -
 Μάρκον 1. 1. 5. 1. 2. 10. 2. 14. 7. 5. 2. 8. Μάρκον 1. 3. 1.
 Μαρτιάλιος, cognifor Caracalli, line art. Martialis 4. 13. 2. - sed c.
 art. δ M. ib. 11. 13. - τῷ Μαρτιάλίῳ, Martiali ib. 3. τὸν Μαρ-
 τιάλιον, Martialem ib. 13. 15.
 μαρτυρῶν, trop. de perf. et Marco; ut deo, τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ
 τοῦ μαρτυροῦ, sub teste 1. 5. 22. illo praesente, vidente et au-
 dientie, i. q. pr. ἐπαινεῖν καὶ εἶδοσαν. † c. adiuncto, de Iove,
 εὐχέλθον - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεῖον Ἰαπετωλίου, - ἔσπερ ὑπὸ μ. τῷ
 Διὶ καὶ οὐδέσπερ, ἐπισκόπῳ τῇ τῶν πραγμάτων, quali (sub) teste
 7. 10. 6.
 μαρτυροῦν, trop. de re, sed acc. rei oppresso, μαρτυρεῖ (τεῖτο) τὸ
 γράμματίν, testimonio est iste libellus (huius rei) 5. 12. 5. te-
 statur id, confirmat.
 μάταιος, de re, mor. Masc. c. adiuncto, οὐχ ἐλέμενοι πόλεμον μά-
 ταιον - ὑπὲρ ἀνδρῶν τετελεσμένων, bellu irritum 3. 8. 19. inutile,
 nemini amplius profuturum. - Fem. διατριβῆς μάταιας ἐφημερο-
 μίας, m. ram inanem 6. 7. 24. ubi nil agitur interea, et qua nil
 proficitur ad bellum finiendum, sq. expl. μάταιας διατίειν αἰω-
 ρούμενον, vana spe 6. 2. 9. falsa, incerta. - Neutr. μάταιοις ἐγ-
 κλήμασι; vanas criminationes 2. 4. 16. falsi, fictas.
 ματρωνίως, nom. pr. line art. Ματρωνίῳ τιμῇ λ. Maternianum 4.
 12. 7. - c. art. δ M. ib. 9. 4. 13. 1. Μάτρινος, nom. propr.
 Maternus, 1. 10. 2. c. art. ib. 7. 15. - τῷ Μάτρινῳ, ib. 13.
 μάτην, mor. μὴ μ. - τιμὴν - κατατεθείσθαι, non frustra 1. 4. 7.
 line fructu et grati animi officiis, documentis. - † c. adiun-
 cto, μ. ὑπὲρ ἀνάνδρων καὶ Φυγάδος μάχονται, fr. 5. 4. 18. sine
 utilitate alterius.
 μαυροσίς, p. subst. de perf. Μαυροσίτοι, ὄντες Φονικάτατοι λ. Mau-
 ρι 3. 5. 6. in bello; ut iaculatores. Μαυροσίτων οἱ ἀκουτίζεῖν
 ἀρξαι, Mauritanorum 1. 15. 4. Commodi magistri in hac arte.
 - † c. adiuncto, τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐσθῶν Μαυροσίσις μὲν καὶ
 Νομάδας λ. Mauros et Numidas 4. 3. 15. Μαυροσίτων τῶν ὑπὸ
 Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλούμενων, Mauris 7. 9. 2. - in opp.
 M. τῶν βαρβαρῶν, Mauror. ib. 3. ubi sunt pars Mauroorum, non

subiectorum Romanis. τοὺς ἵππους καὶ τοὺς Μανρ. Mauris 4, 15, 3. ubi, tanquam equites leves, cum iaculis sagittis ve, distinguuntur, ab equitibus gravibus. Μαυρουσίους πλείους καὶ τοῦτων ἀριθμὸν ποῦν, Mauros 6, 7, 17. ubi, tanquam iaculatores, distingu. a τοῦ. cf. §. l. it. 3, 3, 5. - † Pro ad. αἱ τῶν κατὰ θρόνον ἵππων ἱλαί, καὶ Μαυρουσίοι ἀκοντισταί, τοῦτοι τὸ εἶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Mauri iaculatores 8, 1, 3. qui est locus ciallicus pro discrimine. Μαυρουσίων ἀκοντιστῶν ἀριθμὸν - καὶ τοῦτων Ὀστρονῶν λ. Maurorum iaculatorum 7, 2, 2. Μαυρουσίους ἀκοντισταὺς καὶ μέρος τοῦτων, Mauros iaculatores 3, 3, 5. † de animi. ταῖς Μαυρουσίαις τρουθεῖς λ. Mauritanis siruthionibus 1, 15, 11.

μάχη. ph. c. subst. σάδιον μάχης. stad. belli 3, 4, 4. τὴν ἀπόβασιν τῆς μ., pugnae 3, 7, 10. τῷ προθύμῳ τῆς μ. alacritatem in pugnando 8, 3, 12. † ὅπλα, οὐκ ἀνδρεία μάχης περισημένα, non vi pugnandi 8, 4, 28. e muro. ἡ τύχη τῆς μ. fort. pugnae 8, 5, 1. partim e muro, it. τῇ συνεχείᾳ τῆς μ. aliditate pugnandi ib. 3. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον, in pugnando alacritatem 8, 3, 15. τὸ ὑμέτερον πρὸς τὰς μ. ἐμβριθὲς in pugnando vim, 2, 10, 17. - cum adiect. ἐν ἐμφυλίοις καὶ ἰσχυαῖναις μάχαις, in praeliis 3, 7, 18. † ἐτολμοὶ ἐν ἀχαμέῃ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. v. ἀρχ. - † ὅσοι εἰς μάχην ἐπιτήδειοι, ad bellum 6, 1, 2. πρὸς μάχας ἐπιτ. praeliis apti 2, 9, 15. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὀπλῶν, εἰ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν μάλ्लου, ἡ μάχην, ἐπιτήδειοι, λ. argumentaria, quaecumque erant pompae magis, quam bello, comparata 7, 11, 14. - c. verbis et per formulas, οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μ., nedum pugnam 2, 10, 12. σὺν τῷ στρατῷ, ἔξω μάχης γιγνέσθαι, extra pugnam 3, 7, 9. ἐτι τῆς μ. συνεχέως, adhuc durante praelio 5, 4, 12. ὁ βασιλεὺς τῆς μ. ἤρξεν, praelium inchoavit 7, 2, 12. εἰ τινες καὶ ἐσώθησαν ἐκ τῆς μ. ex pugna 7, 9, 22. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μ. ἐξέπεμψε, ad pugnam 3, 7, 5. εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μ. ad praelium 3, 14, 9. ὡς ἂν τὴν μ. ἀνανεωσ. pr. 4, 15, 10. προκαλεῖται εἰς μάχην, ad bellum 6, 3, 11. † ταύτην τὴν μ. - γραῦναι λ. pugnam 7, 2, 15. † τοσαύταις μ. ἐνίκησατε, tot praeliis 3, 6, 14. †† νῦν - διέλυστε τὰς μ. praelia 4, 1, 10. diverforum dierum. - † cum adiunctione, ὡς ἐκεῖ τὰς μ. καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, pr. 7, 2, 10. ἀγαθήτας, ἀνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. line dimicatione 2, 11, 8. † βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὐ τὸ μέρος εἶχεν ἀνευ πολέμου καὶ μάχης, citra-dimicationem 3, 6, 7. † δίχα μάχης καὶ ἀνευ ὀπλῶν ὄψις πολιορκίας, citra pugnam 7, 3, 14. † γιγνόμενοι καὶ ἕτεροι συμβολαί, ἐν αἷς ὡς αὐτοῦργος καὶ αὐτόχειρ τῆς μ. ἐπηνεῖτο 7, 2, 17. v. αὐτ. † στρατὸν, ἀπειρον μάχης καὶ πόρων λ. pugnae 3, 4, 1. - simul c. adi. per verba, ἰσορρόπου - τῆς μ. γενομένης, pugna 1, 11, 5. μάχης καρτερὰς γεν. magno commisso praelio 5, 2, 19. v. γίν. 7, 12, 10. μάχαις καρτεράς γίνονται, praelia 3, 2, 3. Δαρείον, Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὑσάτην καὶ μεγίστην μ. συμβαλόντα, pugna 3, 4, 5. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μ. praelio ib. 9. - Porro c. praep. μὴ ἐκ συστάσεως αὐτοῖς ἢ μ. κατὰ τῶν ἀντιτάλων ὑπὸ σφραγίσται, dimicatio 6, 7, 14. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συσ. μ. pugnam 4, 15, 9. - εἶχετο τῆς πρὸς τοὺς Ἰερμανεὺς μ. dimicationi 7, 2, 1. †† in vicinia repetito subst. † δυνάμιν, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθεία ἐτοίμην πρὸς μάχας, copias, ob praeliorum - consuetudinem paratas ad pugnandum 7, 9, 7. † τὴν πρὸς Σεβήρον μ., ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν,) παρεσκευάζε 2, 11, 17. pugnam cum se-

vero, tanquam in urbe facturus eam, parabat. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μ. πρὸς τοὺς πολεμικοὺς ἐπέδεδεκτο, in praeliis 2, 9, 12. — μηδὲ ὁμοίαν ἔσεσθαι μ. αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, ὅαν σχεῖν πρὸς τοὺς γαιτριῶντας, nemine tale futurum bellum 6, 2, 10. v. εἰμ. et εἴχ. — μετέχειν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μ. pugnae, pro patria subeundae 8, 4, 21. e muro. † μήτε τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν διαζέοντες μ. 3, 4, 19. necne fidentes pugna ilia per hastas et gladios, v. δόρ. †† ταῖς κατὰ Μηδίαν — γενομέναις συμβολαῖς τῇ τε ἐν Παρθία μάχῃ; Parthico praelio 6, 6, 9. ubi e pr. reteri licet sing. γενομένη. †† simul c. adv. τὴν διὰ δοράτων συσάδην μ. ἀνανταγώνιστον 4, 10, 7. pugnam per hastas cum minus invictam, v. ἀν. — Sed c. solo adv. ἐν τῇ συσάδῃ μ. comminus pugnando 2, 10, 17. v. συς. — πρὸς τὴν συσάδην μ. statariam pugnam 6, 7, 19. ταῖς συς. μ. comminus pugnando 7, 12; 11: 1. †† Cum gen. persf., a) ut obiecti, εἰ τοῖσδε πρὸς Γερμανῶν μάχας ἐπιτήδεις, ad Germanorum praelia 7, 2, 5. ad pugnas contra Germ. l. cum Germ. — simul c. praep. Σηρίων ἐξ ἀντιστάσεως μάχας ἐπαίδευστο, in comminus decernendo cum beluis inflimebantur (Commmodus) 1, 13, 17. v. ἀντ. b) ut auctoris; μηδὲν τι προσήκειν νομίζων αὐτῷ τὰς πρὸς τοὺς Ἀτρήνους Σεβήρων μάχας, Severi cum Atreanis pugnas 3, 9, 16. ††† c. dupl. gen. tali, μεγάλαί αἱ καὶ καίσαρος πρὸς Πομπήιον ἐκατέρωθεν στασιόων Ῥωμαίων μάχαι, καὶ αὐτοῦ Σεβαστοῦ πρὸς Ἀντωνίου, magnae (erant) Caesaris adversus Pompeium, utrinque exercituum Romanorum pugnae, 3, 7, 18. — simul c. adv. πρὸς τὴν συσάδην μ. Ῥωμαίων, adversus Romanorum statariam pugnam 3, 4, 18. ††† μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μ. τῶν ἐχθρῶν κεντραγμέναι, post longum certamen 4, 4, 4. Casualia cum fratre aut fratris defensoribus. † μετὰ πολλῆς βίας καὶ προσθύμου μάχης τετραμαχοῦντες ἀντείχον, magna vi et alacri certamine pro muro pugnantes 8, 4, 19.

μάχιμος, physf. f. mor. de persf. c. praep. Compar. μαχιμώτερος — γενέσθαι πρὸς τὴν συσάδην μάχην Ῥωμαίων τὰ τῶν — βαρβάρων, ut bellicosiores essent — barbari 3, 4, 18. animosiores, pertinaciores. — Superl. c. adiuncto, εἰς μαχιμώτατοι καὶ Θεομωτάτοι, pugnacissimi (Britanni) 3, 14, 14. — c. subst. τὴν ἐν Βυστανίᾳ δύναμιν, πολλὴν τε οἶσαν — ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, militum pugnaciss. 2, 15, 1. βαρβάρων τῶν μ. 7, 1, 20.

μάχουμαι, Mod. de persf. physf. in bello, c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως Ἀρτίβανος ἐκθύμως μάχεται, pugnare 4, 15, 15. τῶν συσάδην μάχουμένων, eos, qui pugnarent ib. 5. ὡς ἀμειλίγερον μάχουμένους, pugnantibus 8, 2, 5. ††† φέτο, — τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν ἀσθενέστερόν τε ἔσεσθαι, καὶ ἀτακτοτέρων μάχεσθαι, copias Persarum — imbecilliores futuras (esse) et minus ordinate depugnaturas 6, 5, 5. praef. p. fut. — simul c. adiuncto al. e pron. relat. εἰ δέ τι κείνα βαρβαροί, ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις —, γενναίως μάχουται, praeliantur 4, 15, 9. — At c. f. lis adiunctis e particip. modi, τὰ πλεῖστα Θεύγοντες, εἰς τοῦτῳ τε τοῖσδε οἰστές, ἐμάχοντο, praeliabantur 3, 4, 19. — dimicabant 4, 15, 3. — cum praep. et adv. μάχεσθαι ἀναδεν ἐξ ὑπερυψωμένων χαρῶν, pugnare 8, 2, 2. ὁ στρατός ἐκατέρωθεν ἐμάχοντο. ὑπὲρ τοῦ — αἰδομένοιοι, pugnab. 3, 1, 14. ματὴν ὑπὲρ — Οὐγάδος μάχονται, pugn. ib. 18. Cum solia pra. p. ὅτι μάχεσθαι ἠέλειον ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος ib. 17. — ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pugnabant 1, 13, 10. μάχουμένων ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, pugnantem 7, 2, 14. αἱ ὁ αὐτοῦ μάχουμένοι, qui pugnabant 5, 4, 16. οἱ ὁ ἄλλου μ. qui dimicant 8, 3, 12. τοῖς

- ὁ. τῆς πατρίδος μαχομένοις, qui pugnant ib. 14. † τὴν εἰκόνα :
 ὁ. τῆς πόλεως μαχομένην. simulacrum apparuisse pugnant ib. 20.
 — τὸ ἐμάτερον πλήθος, μετὰ ἐμπειρίας μαχομένον 4, 14, 16. pu-
 gnans. - simul cum casu temporis, πρώτης - πάσης ἡμέρας, ἐξ ὧ-
 δυνού εἰς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο 4, 15. ib. pugnant. - simul c. no-
 minat. s. adi. modi et numeri, γυμνοὶ πρὸς ἀπλισμένους, καὶ ὀλί-
 γοι πρὸς πολλοὺς μὴ μάχοντο. ne pugnent 2, 13, 8. - Cum dat.
 obiecti et quidem peri, Πέρσαις μαχομένοι, adversus Perlas pu-
 gnando 6, 7, 7. - simul c. adv. οὐδενὸς αὐτοῖς συστάδην μαχο-
 μένοι, nemine cum ipsis pugnant 1, 12, 17. - † cum dativ.
 anim. τις. τοῖς θηρίοις μαχομένοι, cum bestiis pugnant 1, 15, 5.
 — Abl. † εἰόμενος, Ἀντωνίνου μάχεσθαι, Antoninum pugnare
 4, 15, 15. ut ducem cum exercitu, cf. ib. Ἀργαβ. μάχ. - ἐνετρο-
 δίζετο οἱ μαχομένοι ib. 14. pugnantes. ††† συνήλθον - μαχο-
 μένοι, pugnaturo ib. 41. prael. p. lui. cf. 7, 4, 13. e. υπερμαχ.
 e. 6, 5, 5. e. γενναίων στρατῶν μαχομένων, pugnantibus 3, 7, 7.
 ἀποκτείναι - ἀνέσιν - ἡγήατο - μητε μαχομένους, καὶ λ. occidere
 eos; qui nec pugnarent 6, 4, 12.
 μεγαληγορεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, μεγαληγορῶν τὰς πράξεις,
 res gestas magnifice praedicans 3, 9, 21. in epistola ad Senat. et
 popul., magnifice loquens de iis, nimis magnas iactans, per ar-
 rogantiam et mendacium.
 μεγαλοδωρεά, ph. cum gen. auctoris et c. adi. εὐδοκίμεται ταῖς τῆς
 προσηνύδος ἀνείτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς ἐντροφῶν, largitio-
 nibus 2, 3, 22.
 μεγαλοδωρία, ph. abl. μεγαλοδωρία ἅπαντας ὑπερβαλεῖν 2, 6, 10 mu-
 nificentia. - c. gen. rei, παρεμειθεῖτο (αὐτοῖς) μεγαλοδωρία χρη-
 μάτων, elargiendis pecuniis 6, 6, 5. magnis pecuniarum munus-
 ribus, 1, 9, 15, 27.
 μεγαλόδωρος, phys. de re, masc. c. subst. fem. ἀμοιβῆς μεγαλόδωρον,
 praemium ingens 1, 9, 12.
 μεγαλοπρεπῶς, mor. f. phys. δώροις αὐτοῖς ἡμείβετο, magnifice 2,
 8, 14.
 μεγαλόφρονως, ph. f. mor. ἐπιδόει δωρεάς, magnificum donativum
 3, 6, 13. quasi Bg. legerit adi. μεγαλόφρονας. - ἐπιδόει χρη-
 ματι μ. largitor 6, 4, 2. νομάς μ. ἐπιδόου, magnificum 3, 8, 15.
 — νομάς χρημάτων μ. ἐπαγγελίας. donativum magnificum 8, 7,
 10. qui l'g. iterum per adi. †† νομάς ἐπιδόει τῶ δήμῳ μεγα-
 λοφρόνως τε ἐπιτελέσας. congiario dato p'ebi, magnifice que per-
 acto 2, 14, 10. ubi videtur excidisse subst. Σέας, cf. 5, 5, 15.
 3, 8, 15.
 μεγαλόφρων, phys. f. mor. de re, Masc. c. subst. fem. μεγαλόφρονι
 ἐπιδόει, magnifico donativo 1, 5, 2. μεγαλόφροσι δωρεαῖς
 χρημάτων, magnificis ib. 27. †† νομάς μεγαλόφρονας ἐπιδόει,
 congiario magnifico dato 3, 10, 3.
 μέγας, ph. προσδοῖς - ὠφελίτω, ex redivis magna emolumenta
 capiebat 3, 1, 11. magnopere, valde, iuvabatur. ἐβλαπτον,
 maiorem in modum 4, 15, 4. ἡμείψατο, magnifice 3, 7, 11.
 — † c. al. adv. τοσούτω τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, μ. ἐλπίζεται,
 tanto futura, ut bona, maiori spe exspectantur 2, 3, 17. qui l'g.
 videtur vertere Gr. adv. simul, μᾶλλον. μέγας.
 μέγας. Masc. de perf., phys. in opp. ei c. acc. ellipt. τὰ σώματα
 εἰ καὶ τὰ ἀνθρώποι γενναϊότατοι τε καὶ μεγάλοι εἰσι, magni 2, 9, 15.
 — Subj. m. f. c. adiuncto, ταῖς τοῖς οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τε
 καὶ εὐδοκοὶ γεγόνασι 1, 6, 17. tum magnis multis que ingenii ei

animi dotibus ac virtutibus, tum magnis multis que bonis externae fortunae, terris, potentia, munitibus, tum ob haec et res gestas clari, nobiles, si sq. ib. per expl. subicitur. - Per titulum peculiarem, de rege tum Persarum, μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, magnus rex Ari. 6, 4, 8. - tum Parthiae, p. art. c. vel sine eo, δ μ. βασ. Ἀρτάβανος, m. r. 3, 9 18. cf. 15. sq. βασιλεὺς μεγάλου 4, 10, 4. cf. 2. Ἀρτάβανον, τὸν - καλοῦμενον τὸν μέγαν βασιλέα 6, 2, 3. πρὸς μέγαν β. 4, 14, 14. 5, 1, 8. Tum de re, phys. c. adiuncto, μέγας καὶ σφοδρὸς χειμῶν ῥέους, m. 3, 3, 10. copiosus. - in opp. μέγαν καὶ γενναίον ἵππον, magn. 2, 9, 6. - Sed mor. μέγαν κινδύνον, m. per. c. 4, 4, 9. grave, magni momenti, cum vitae iactura f. vulnere lethali. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, ingens bell. 6, 2, 9. multos sumtus et milites requirens, magna pariens damna, etc. - Fem. de re, phys. μεγάλη φωνή, magna voce 1, 8, 12, 2, 13, 9, 4, 5, 17. forti, clara. μεγάλης βοῆς, magnis clamorib. 5, 2, 6. μεγάλην πόλιν, magnam urb. 3, 7, 5. - Sed mor. μετὰ μεγάλης εὐθυμίας καὶ θορῆς ἢ multis acclamationib. 3, 10, 2. μεγάλη σπουδὴ τὰ ὀχήματα ἐπιτρέψαντων, ingenti studio 5, 4, 13. vehementi ardore. εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, m. potent. 3, 10, 12. μ. ταραχὴν ἐπέβαλες, m. perturbat. 3, 7, 1. μεγάλας θρονύσι, m. solitudine 3, 8, 1. - † ἐν πολλαῖς καὶ μ. πράξεσι 2, 7, 8. μ. δουρῶν ἐποσχίστη 1, 10, 3. † μ. ὑπέρσιν καὶ ἐπίσιν 2, 9, 17. μ. σιγῇ 2, 24. μεγάλων μισθῶν ib. 25. μ. δουρῶν 1, 9, 18. μ. ἐφεγγεῶν 2, 3, 14. μεγάλαι (ἦσαν) αἱ ἡλίσταος πρὸς Ἰορκήναι - μάχαι, m. pugnae 3, 7, 18. ob fortitudinem pugnantium ei na me om, it. caelum, etiam longitudinem durationem que certaminis. - Neutr. de re, c. subst. phys. μεγάλου ὄντος τοῦ χόματος, quod magnus esset agger 4, 15, 14. alius et latus. τὸν γὰρ ἔσαν, ἐργον μέγα καὶ κάλλιστον, opus ingens 3, 4, 4. longum, lei et altum partim. - Sed mor. partim, μέγα τὴ πλῆθος, magna multitudo 7, 4, 9, 4, 14, 6. ingentem multitudine 7, 2, 2. διος μ. νετύς magn. 2, 11, 6. † δόξης κλέος μ. gloriam ingentem 4, 14, 18. μ. δέλεαρ προδοσίας, magnas illecebras, p. 5, 4, 4. - † μεγάλα δώσαν ἐπαύλα, magna praemia 1, 17, 24. † ἐργον μεγάλων τε καὶ πολλῶν - γενομένων, regnum magn. 1, 4, 4. magni momenti, bellorum, imperiorum mutatum. † c. adv. et adiuncto, οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα ἢ ἐξαιρετικὸν ἀξίωμα, tam magna dignitas 1, 10, 12. † ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξίμετα, magna 2, 3, 13. - Cum pron. et neg. οὐδέν τι μέγα ὠθεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat ib. 21. per ellips. pr. κατὰ, iuvare secundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere. - † c. adiuncto, τὸ ἐμὲ ἀναίρεσθαι οὐδέν τι μ. ἢ βαρὺ πρὸς ἐμὲ, non adeo magnum (quid) 2, 5, 9. † c. solo pron. μέγα τι δοῦρας, magno aliquo redno facinore 1, 10, 8. sc. πράγμα, v. d. - † c. sine omni adiuncto, τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσκειν, imperium - ad summum - procellurum 1, 11, 8. sc. χεῖμα, ἔψος, βάσαν, μέγεθ. f. μέτρον. - Sed τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι, magnas laetandas largitiones 2, 3, 23. magna largiri. καὶ τοι μ. λαμβάνοντες, quamvis multa magna que accipientes 2, 11, 14. sc. χεῖματα. - ὑπισχνόμενος μ. multa 2, 13, 3. sc. πράγματα, χεῖματα, δωρήματα. - † ἐκείνον, καίτοι μ. ἐλπίζοντα, magna 7, 1, 24. sq. expl. † αἰόμενος, μ. χαρίζεσθαι τῷ Μαξιμίνῳ, magnopere se gratificatum (esse) Maximino ib. 23. sc. πράγματα, rem gratam f. gratissimam fa-

cere f. facturum esse. - † c. artic. et gen. rei, τὸ πρὸς τὰ μέγιστα τῶν τετολημμένων εὐλαβές, in magnis aggrediendis 2, 8, 2.

μέγεθος, ph. c. gen. anim. μεγέθει θηρίων, magnitudine 2, 11, 18. elephant. - de hominib. c. gen. rei, μεγέθει σωμάτων 3, 13, 11. de milit. διὰ μέγεθος - σώματος, proceritatem 6, 8, 2. vastitatem 7, 1, 6. 14. σωμάτων μεγέθει, statura 2, 10, 17. πῶς ἡλικίας ἔχει καὶ μεγέθους σώματος λ. qua statura 4, 9, 9. - †† in opp. per acc. ellipt. ἐν μικρῷ πᾶν τὸ μέγεθος σώματι, in parvo admodum staturae corpore 4, 7, 14. f. in corpore valde parvae staturae. - De aliis rebus, c. gen. rei, ποταμῶν μεγέθει, magnitudine 2, 11, 9. πικεύσαντες αὐτοὺς τῷ μ. τῆς πόλεως 8, 2, 10. - sed abf. τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολὺ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολείπουσας 4, 3, 15. v. ἀπολ. 7, 6, 2. — Mor. de re, c. gen. rei, μηδὲ σε τοῦ ἔργου τὸ μ. ἐκπληττέτω 3, 11, 12. προύχοντα - μεγέθει ἀξιώματος, amplitudine 2, 1, 20.

μέγιστος, Mafc. phys. de pers. c. acc. rei ellipt. ἦν μέγιστος τὸ σῶμα, maximo corpore 7, 1, 26. Maximinus, corpore maximus. - abf. οἱ ὄντες ἄνθρωποι, ὄντας μέγιστοι, proceri 3, 4, 14. - † cum gen. pers. ἀπικελεύμενος Περσῶν τοὺς μέγιστους, delectos ex Persis maxima staturae 6, 4, 7. - † in opp. μικρὸς ὢν, - μ. ἤρωας ἐμμεῖστο, maximus 4, 9, 5. - Sed de re, αἰγιαλὸς μ. litius ingens 3, 4, 4. λίθος μ. maximus 5, 3, 10. γῆρας μ. ib. 8, 5, 5, 15. ποταμὸς μεγίστῳ 8, 4, 2. sq. expl. † μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι 6, 7, 14. c. expl. 8, 4, 2. sq. expl. † c. abl. modi, πλάτει καὶ βάθει μ. ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ὀμβρῶν μεγίστων 3, 3, 9. † ἵππων μ. 5, 6, 16. - alt. et long. πύργους μεγίστους ib. 21. μ. σωρὸς πτωμάτων 4, 15, 13. - At mor. πόλεμον, μέγιστον ὄντα 5, 1, 7. sq. expl. ἐπὶ μεγίσταις μισθοῖς, maxima mercede 1, 3, 5. - Fem. de re, ph. τοῦ νεκρῶτος εἰκὼν μεγίστη, imago ingens 2, 9, 8. ἐπὶ μεγίστης κλίμας, maximo lecto 4, 2, 3. μεγίστη ἀλαγγῇ 4, 15, 2. † εἰκὼνα μεγίστην γράφας παντὸς αὐτοῦ 5, 5, 11. μεγίσταις εἰκόσιν 7, 2, 15. ἐμβολὰς τοῦ Νείλου, μεγίστας οὐσας, ingentes 4, 9, 17. — † Nominativum de urbibus, ἡ Ἀντιόχεια - , μεγίστη πόλις, maxima urbs 8, 2, 6. 3. ἐν Σιρμίῳ -, τῇ μεγίστῃ ἐκεί πόλει δοκούσῃ, quae maxima 7, 2, 19. † τὴν Καρχηδονά, - τὴν πόλιν, οὐσαν μεγίστην καὶ πολλήν, quae magna et ampla 7, 9, 17. 7, 6, 1. — τὴν Ἀντιόχειαν, μ. π. maximam 2, 7, 15. τὸ Βαζύτιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην τότε λ. max. 3, 1, 10. universae autem, τῶν μεγίστων πόλεων 7, 12, 16. πέλεσι μεγίσταις 1, 10, 4. † π. ταῖς μ. ib. †† δυνάμει μ. διαφθορῆς, exercitū ingenti 6, 5, 23. σὺν ταύτῃ μορῇ - μεγίστῃ, parte maxima ib. 16. δύνανται ἀγων μεγίστην, copias max. 7, 9, 7. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύνανται, πολλήν τε οὐσαν καὶ μ. copias, quae multae erant et maximae 2, 15, 1. magni momenti f. magnae staturae, procerae. †† πολλή - ἦν καὶ μ. ἀρχή, ampla et maxima provincia 2, 7, 7. π. quoad imperium est in terras varias ac plures, sed μ. quoad in physice magnas f. longas latas que, et superl. p. positivo. δύο - ταύτας ἀρχὰς εἶναι μεγίστας, imperia maxima 4, 10, 5. - Sed mor. μεγίστη αὐτῇ συμφορὰ, ingens 6, 5, 23. † αὐτῇ - πρώτη καὶ μ. αἰτία - μίσους, max. 1, 8, 14. graviss., maxime et vehementissime incipiens. μεγίστην μάχην 3, 4, 5. ἐν ταῖς μ. πράξεσι 3, 5, 20. — ἐν πρ. μ. 7, 5, 3. μ. αἰτίαις λ. in m. crimina 6, 1, 15. — μεγίστας νομὰς, magnū conglarium 3, 8, 8. νομ. καὶ δόσεις μ. doctrinā ingens 6, 8, 10. †† cum gen. rei, τὰς μ. τῶν βασιλέ-

κῶν πράξεων, maxima imperatoria munia 5, 7, 12. τὰς μ. τῶν β. πείρων, maxima imperii munia ib. 14. †† κίνησις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus maximus 1, 7, 1. de motu corporis aut animi. - motus ingens 6, 3, 3. - Sed potius de affectu, μεγίστη ταραχὴ, max. 3, 1, 3. μεγίστην δυσθυμίαν - καὶ ἄδοξιαν λ. 6, 6, 4. Φροντισί μεγίσταις 2, 3, 1. τιμὴν μ. 5, 5, 21. τῶν μεγίστων τιμῶν 3, 11, 16. Neutr. de re, ph. μέγιστον χῶμα, ingens acervus 1, 2, 18. - † cum gen. rei, μ. γενόμενον τῶν ἐργῶν, inaximum - operum 1, 14, 4. μέγιστον βάθος καὶ πλάτους 8, 4, 2. † τοῦ μ. ἀγάλματος κολοσσίου 1, 15, 10. — ἔλει μεγίστη 7, 2, 13. μ. τείχει 3, 1, 14. μέγιστον γυμνάσιον κατὰ σκευάσας 1, 12, 10. μ. πολυάνδριον 4, 9, 14. μ. μέρος τῆς πόλεως λ. 7, 12, 13. βάθος μ. 8, 1, 13. ὕλων μεγίστων, lignis ingentibus 4, 2, 12. μέγιστοι ἄλσες 1, 12, 3. μέγιστα ὄρη 2, 11, 16. — † δισὰ καὶ μ. τρόπαια, duo max. 3, 7, 16. ἐρύγματα μ. foveas ingentes 4, 9, 14. †† Mor. πλήθους μέγιστον, max. 1, 9, 7. — † c. subst. diversis flexus, μετὰ μεγίστοις πλήθους καὶ δυνάμεως, cum max. copiis et viribus 4, 14, 6. σύν μεγίστῳ πλήθει στρατοῦ, cum ingentibus copiis 4, 15, 1. μ. τάχει, max. 2, 14, 13. — †† μέγιστον στρατόπεδον, max. exercitus 5, 3, 16. ††† c. gen. rei et artic. εἰς τὸ μέγιστον ὕψους, ad sapremum fastigium 1, 13, 12. sc. μέρος, βάθρον, μέτρον. †† De affectu, ἐν μεγίστῳ δέει, max. 3, 8, 6. ††† μέγιστον δεινὸν λ. 1, 14, 3. † τὸ - μέγ. - ὄναρ, praecipuum 2, 0, 5. †† c. artic. et adiuncto et c. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης, maximos et extremos victoriae fructus 8, 3, 13. sc. μέρη. ††† cum art. at absf. τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαρίζεσθαι τὰ μ. meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 14. sc. πράγματα. f. μέρη, meae memoriae gratificabimini maxima, i. maxime, f. meae mem. favebitis et proderitis maxime, optime consuletis, prospicietis, f. facietis, ut mei memoria ap. alios existat et maneat, ea quae optima et gratissima, in animis, ore ac scriptis. Eodem redeat, ubi τὰ μ. p. adv. sumas, per ellips. praep. et superiora substant., κατὰ τὰ μέγιστα πράγματα. f. μέρη.

μέθη, ph. absf. ὑπὸ μέθης, ebrietate 1, 17, 25. † ἀπὸ μ. ἐκραιπάλων, ex ebr. 2, 1, 3. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραπάλην, in vino 2, 6, 9. μὴ - μέθαις καὶ κραπάλαις ἐπιδῶ ἑαυτῆς, ebrietati 1, 3, 3.

μεθίστημι, ph. de persf., c. acc. persf. et praep. τινὰ τῶν στρατοπέδων μετέστησεν εἰς ἕτερα χωρία, quosdam exercitus transtulit 6, 4, 14. — trop. c. acc. rei et praep. una, τὴν ἀρχὴν εἰς Πέρσας μεταστήσας, postquam transtulit 6, 3, 10. cf. 6, 2, 4. lqq. 17, 21., imperandi potestate et dignitatem, aliis ereptam, dedit. - sed c. praep. dupl. et casu modi, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχ. ἐκ Μήδων εἰς Π. μεταστήσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5.

μεθόριος, physf. adi. de re, Masc. ὄσας ἐπὶ τῶν μεθόριων βωμιῶν, ad aras terminales 7, 12, 18. quae in finibus f. terminis Italiae erectae erant, quibus claudabatur et dividebatur Italia ab aliis terris, et territorium imperatoris Rom. ab aliarum civitatum territorio. - Neutr. plur. p. subst. c. gen. loci, Φοινίκης καὶ Συρίας ἐν μεθόροις, in Phoeniciae et Syriae finibus 5, 4, 10. confiniis, confinio, sc. μέρεσι f. χωρίοις.

μεθύειν, physf. de persf. in opp. αὐτὸς μεθύων - νηϊδοῦσας γυναῖκας, temulentus 1, 17, 10. f. trop. stupidus, vecors.

μέζον, Masc. physf. de persf. c. subst. fem. Φρουρὰ μέζονι, cultor

dia maiore 5, 5, 11. pluribus custodibus. de re, c. gen. rei f. loci, it. c. adiuncto. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οἰκήσει, καὶ πάσης πόλεως μείζονι 4, 1, 4. habitatione, quae maior omni alia mabe extra Romam. - Masc. trop. f. mor. de re. cum subst. rei masc. τίνα ἐλεγχον μείζονα βούλεσθε, argumentum maius 3, 12, 12. sq. expl. gratius. maioris momenti, fortius, magis persuadens. - οἷστον προαλείται μείζονα, mai. 1, 4, 4. - sed c. subst. rei fem. ἐντεῖθεν μείζον ἡ ὀργή τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignatio 7, 12, 1. vehementer. - εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος, ad concupiscendum imperium maius 6, 2, 16. de potentate, trop. sed. de terris ἀ., physf. ἐργον, μ. ἀπογνώσεως δεόμενον, mai. 7, 5, 15. facinus, quod aliud maius posset prae desperatione. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδοσίας μ. 8, 3, 11. μείζονα εὐνοίαν 2, 11, 4. αὐτὸν εἰς μ. Φροντίδα ἐνέβαλεν, in maiores curas 6, 7, 4. † ὦμαι μείζονος εἰς ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδουτ, res maiores, propter opinionem veritatis, edebantur 8, 5, 15. qui Bg. recte commata ponit post μ. et ἀλ. - μείζονσι φήσας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ad maiorem spem 1, 9, 20. maiores spes, v. ἐλπ. - c. gen. rei, si ἐν μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀντειδέμεν, superante spem cupiditate 2, 8, 5. † μετὰ ἔργα - δεῖν παρόδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum specie, veritatem superante 1, 1, 5. v. δεῖν. - Neutr. de re, cum subst. rei, ph. vel mor. μείζον τι πλῆθος ἤσροτε κακούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. mai. multitudinem, nolite. eine noch größer Menge. ἡ δὲ εἰς μείζονων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora speranda 2, 13, 1. ad spem maiorum rerum 6, 5, 24. † cum adiuncto, περὶ βασιλείας ἡδὴ καὶ μείζονων πρ. de regno maioribus que rebus 1, 10, 7. de rebus maioris momenti, quam de prioris temporis latrocinio, et adeo de oppressione Romae urbis et totius Italiae. εἰ τὰ πολυηθέντα - αὐξήσαιεν ἔργους μείζονσι 7, 5, 1. - Neutr. sine subst. at cum pron. et c. gen. rei, ἔσχε - ἀν τ; καὶ μείζον - τῆς τιμῆς, aliquid maius illo honore 3, 6, 8. †† c. solo gen. tali, ἐπεὶ - αὐτῶ τὰ προπετραγμένα πάσης ἐλπίδος μείζον ἢν προχωρήσαντα, omni spe ulterius processerant, 1, 10, 8. p. adv. p. μᾶλλον f. πλέον, proprie per ellips. praep. et subst. κατὰ μ. μέρος, nisi leg. μείζονως. - sed solum, ἀντιδιδῶναι μείζον λ. redditio maioris 2, 3, 14. v. ἀντ. †† plur. cum gen. rei, in orat. contracta, μείζονα κατορθώσας, ὧν ἡλίπισε 3, 9, 14. v. κατ.

μείον, physf. de re, c. gen. rei et adv. τρίτον καὶ τέταρτον (κατὰ σκεῦος, α.) ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μείον, minus 4, 2, 14. μείρανιον, physf. de persf. infinitae aetatis, (vulgo ab anno 14 f. 15. f. 18 ad 21. f. 25. et ultra,) de Ganymede, τὸ πάρος τοῦ μείρανιον, adolescentis 1, 11, 6. - de Commode, τῆς ἡλικίας τοῦ μ. καταφρονήσαντες 1, 3, 14. 1, 6, 10. 1, 8, 2. † τῷ μείρανιον 1, 1, 6. p. pron. αὐτῶ, cf. 10. - 1, 8, 14. - τὸ μ. 1, 5, 1. anni cum 13. f. 19. - 1, 6, 20. 1, 7, 2. - † 1, 8, 4. sq. § τοῦ νεανίσκου. - † ἑῷ τὸν παῖδα τῆς μείρανιον ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβάνω 1, 3, 2. - de Pertinacis filio, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἡδὴ μείρανιον ἄντα, 2, 4, 18. - de Severi filiiis, οἱ δὲ, ἡδὴ μείρανια ἤσην 3, 13, 4. cf. §. 1. et v. ἔφηβ., ultra annos 14. cf. 4, 1, 2. 3, 13, 14. - Definite magis, de filiis Mammacae, Bassiano quidem f. Hellogabal., τὸ μ. 5, 3, 14. 17. 13. coll. περὶ ἐτη γεγονώς τεσσαρεσκατοικα ib. 7. sed ἐτη γεγονότα περὶ τοῦ ἐκκαίδεκα 5, 7, 7. - sed Alexiano f. Alexandro Sev. τῷ μείρ. 6, 1, 12. coll. νεανίας ἐπὶ ἡλικίᾳ ἀνμαζούσα ib. 11. sed δεικνύου ἐτους ἐπιβεβηκώς 5, 3, 7.

et τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) ἐπιβαίνοντα 5, 7, 7. ad summum 13 annorum; unde ab Herodi. nomen tributum ei τῶ μισθῷ i. l. contra rationem vulgarem, quam ab init. proposui, si sumitur annus ille 12, sed si alter 13., convenienter cum vulgari ratione et anno 14, quoniam a loco 5, 7, 7. ad illum 6, 1, 12. modo intercessit tempus unius anni. †† De eodem Alexandro, per contentum, cum epitheto, μικράκιον μικρόν, l. adolescentem pusillum 6, 9, 10. annorum 28 f. 27. f. adeo 29.

μέλας, ph. Fem. de re, μέλαινα ἡ χροία, niger color (lapidis f. statuæ div.) 5, 5, 11. - μελαίναις ἐφ' ἑστέροις, atris veitibus (indutus senatus in luctu de imperat.) 4, 2, 5.

μέλει v. μέλω. - μέλλεις, ph. f. mor. c. adiuncto, οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως ἢ ἀναβολῆς, neque locum esse cunctationi 1, 17, 16. μ. καὶ βραδυτέτος δούς δίκας 3, 4, 15. τῷ Νίγρου μέλλειν καὶ ῥαδιμίαν καταγινώσκοντες 2, 12, 4. - † simul cum praep. ἔχειν ἀναγκάην καὶ μ. - πρὸς τὸ λ. cunct. in 6, 7, 1. - cum gen. persf. διὰ μέλλειν αὐτοῦ, propter eius cunct. 6, 8, 8. τὴν αὐτοῦ μ. - ἐλέγχειν 7, 1, 14.

μέλλω, mor. de persf., in periphrasi fut. c. inf. alius v. et quidem c. inf. praef. εἶα, ποῖον μέλλον παννυχίζειν ἑορτήν, cuiusmodi sumus hac nocte celebraturi festum 1, 17, 15. ὅτι δ' αὖ μέλλεις πράττειν, quidquid es acturus 2, 11, 13. - †† c. inf. aor. f. εἰ καὶ ἐμέλλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiam si essent pro ipso dimicaturi 2, 10, 9. - c. inf. fut. ὅτι - ἐμέλλεν εἶσθαι κραιπ- των, quod futurus esset superior 3, 2, 6. εἰ ἐπὶ Γερμανοὺς δια- βήσεσθαι, erat transitorus 7, 1, 13. 16. †† ποιήσειν εἰ lacturus videbatur (erat) 7, 2, 20. εἰ δὲ ἐμέλλον - δεσπότην (αὐτόν) ἔχειν, si essent habituri 1, 10, 15. ἐμέλλετε δ' αὖ - εὐεργετήσιν τοὺς λ. erat induturus 2, 4, 15. - † simul c. adv. ἤδη πᾶς αὐτῶν καὶ πείσειν εἰ permoturus erat 2, 5, 14. - ††† oppresso inf. et re- petendo e v. pr. νέου μὲν γὰρ ἔτους ἐπιούσης ἐμέλλεν ἡμέρας, novi autem anni secunda die erat desiturus 1, 16, 1. sc. πάσασθαι f. παύσεσθαι f. παύεσθαι. Per quae loca omnia, ut et per lqq. cum inf. aliquo, procedit v. μ. etiam per Latt. illa v. auxiliaria, vel- le, debere, oportere, nec per solum v. subst. esse; quibus adeo quatuor v. Latt. licet interpreti variare in reddendo v. μ. sed liberius quoque per quintum Bg. videri. - de re, ὅσα συνέσειν ἐμέλλε - ἐπιπύσειν - καὶ ἐμποδιεῖν, quidquid conduceret - intella- ret ac impediret 3, 14, 16. quae sexta Bg. ratio fuerit per ver- bi adiuncti merum imperf. coniunct., quo tempore proprie erat v. μ. at tantum in indicat. modo. ἃ περ (οὐνοφώρα σινεῦ) ἐπι- νήσεσθαι μὲν ἐμέλλε -, μὴ παρενεχθῆσεσθαι δέ, quae innatatura essent, nec possum itura, 8, 4, 11. - Nominativum in particip. a) per eandem rect. c. inf. aliquo, et adeo cum inf. praef. de re f. persf. μηδὲ περιεργῶν πατρίδα, μέλλουσαν - ἀπώλλεσθαι, iamiam in- terituram 8, 3, 5. - c. inf. aor. i. de anim. παρῶν αὐτῶς -, μέλ- λουσαν δὴξασθαι, iamiam morsuram 1, 15, 12. quae septima sit Bg. ratio, ut v. μ. muietur in adv. temporis, e notione istius, (proximitatis dixerim,) sed inf. in merum fut., at particip. - c. inf. fut. de persf. ἔμην, ὡς αὐτοῦ τεθνήξεσθαι μέλλουσαν, quasi mox futurus esset 5, 8, 11. ex eadem ratione, sed per adv. aliud syn. τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεῖνόν, ut (is,) qui videtur passurus malum 4, 5, 5. μέλλοντά τε εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, καὶ εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, cum sit in urbem venturus et curiam ingressurus 5, 5, 9. ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut

- qui essent stipaturi 2, 13, 4. ὡς μέλλουσα κριθήσεται, tanquam subitura iudicium 1, 11, 12. cum deberet iudicari, s. quia erat iudicanda, s. cum esset iudicanda. αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήσκειν, se morituram (esse) 1, 17, 9. quae octava, si placet, ratio putabitur Bg., per oppressum v. subst., solo posito v. adiuncto, sed in particip. fut. - b) in particip. p. adi. Masc. cum subst., in opp. κινδύνου. - τοῦ μὲν παρόντος, τοῦ δὲ μέλλοντος, pericula - alterum praesens, alt. futurum 7, 5, 11. ἐλόμενος μάλλον τὸν μέλλοντα κινδύνου. ἢ τὸν παρόντα, fut. ib. 18. - † simul c. adiuncto, τὸν ἐπικείμενον κινδ. οὐ μ., ἀλλὰ παρ. ἤδη 1, 13, 8. - Fem. c. subst. in opp. ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἐσότης καὶ τῆς μελλούσης, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. - Neutr. sine subst., tum sing. in opp. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελόμενος, futurum, quam praesens, periculum praepotans 6, 8, 13. p. masc. τὸν μέλλοντα. - τὸν παρόντα καιρὸν -, πρὸς τὸ μέλλον, in futurum 1, 14, 3. - † simul c. gen. rei, et c. adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιόν, praesens imperium - futurum autem 6, 8, 9. scilicet μέρος. tum plur. in opp. τὰ γινόμενα - μισεῖται, - τὰ μέλλοντα - ἐλπίζεται, praesentia - futura 2, 3, 17. scilicet πράγματα. - εἰς τὸ παρόν -, τὰ μ. Φοβήσεται 1, 5, 26. τράγμ. s. μερὴ τοῦ χρόνου. - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μ. τιθεύσαστες 7, 7, 4. πρὸς μ. futuram electionem Gordiani et mox a se suscipiendam, it. consensum secum aliorum extra Romam. - Abl. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, caetera, praefagiendis futuris signa apparentia 2, 9, 4.
- μέλλω, de perf. phys. s. mor. abl. τί δὴ μέλλετε; cunctamini 2, 1, 17. - c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ ἐκνῶμεν, ne cunctemur 6, 3, 12. - Nominativum per particip. abl. καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκειντο, et nec cunctati 2, 7, 12. et sine cunctatione etiam. - οἱ δὲ, μὴ μ., - πεῖθονται, qui nihil cunctati 3, 12, 25. c. adiuncto, et adv. ἔτι μέλλοντος καὶ ὑπτιζοντος τοῦ Νίγρου, cunctante 2, 14, 11. μελλόντων καὶ ἐκνούντων ἔτι τῶν στρατιωτῶν, cunctantibus 2, 2, 21. - it. c. praep. πρὸς τὰ ἀρκτῶα (αὐτῶν) μέλλοντα καὶ ἐκνῶντα, qui ad res septentrionales cunctaretur 6, 7, 8. - sed in opp. tantum, ὡς ἀπηγγέλη - μὴ μέλλων ὁ Σεβήρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος, nihil cunctari Severum 3, 7, 1. - De re, trop. in opp. ὑπέσχετο, τὰ δὲ χρήματα μὴ μελλήσειν, ἀλλ' οἰκοθεν ἤδη μεταπέμψεσθαι, nec moram in pecunia futuram 2, 6, 15. pecunias non cunctaturas esse, i. non diutius defuturas et afuturas, retentum iri.
- μέλος, ph. in mus. ὕμνους -, σεμνῷ μέλει καὶ Σοφνῶδει λ. carmine 4, 2, 10. modo, s. modulo, polstr. Melodie s. Weise.
- μέλω, de perf., mor., cum dat. perf. et gen. rei, ἡμῖν χρὴ μέλει τῶν λ. curare 1, 5, 18. i. q. sq. διοικεῖν. - ἀρετῆς - ἐμελεν αὐτῷ, virtus ei curae cordi quae erat 1, 2, 4. virtuti studebat, deditus erat, eam amabat, observabat, exercebat. † simul c. alio dat. particip. et c. inf. ὅτι ἐμ. αὐτῷ ἀκούτίζοντι - μὴ πταίειν, quod operam daret (ipse,) ut iaculum mittens ne aberraret 1, 15, 3.
- μεμνημένος v. μίγνυσθαι.
- μεμνημαι, Me. de perf. mor. c. gen. perf., μεμνημένοι τοῦ Σεβήρου, memores Severi 3, 15, 11. sed fortassis simul c. coni. καὶ ὅτι λ. - c. gen. rei, ἔδει - πάντας - μεμνημένους τῆς Π. ἡγήμονας, memores esse 2, 9, 12. p. inf. - simul c. a v. μεμνημένους αἰετῆς Φωνῆς, mempr 1, 8, 15. recordans, recordatus.

καταγογνόμενος ὅ. μονοῦμαι.

ἀεμίη μένος ν. - μύεῖσθαι.

ἀεμφοῦντο, Med. de perf., mor. c. acc. rei, εἴ τι μέμφοιντο, si qua deliderarent 6, 9, 2 reprehenderent, vituperarent, non bene fieri dicerent, fere pr. αἰτιάσθαι. c. acc. perf. et conii. τὴν μητέρα ἐμέμφοιντο, ὡς φιλόργυρον, accusabant ib. 9. de matre dicebant 'cum' indignatione et dolore.

2. A) solum, init. §. et orat., post adv. τάλαι μ. dudum equi-
 dem 2, 1, 16. - post pron. υμεῖς μ. 2, 10, 10. p. μὲν γὰρ λ. —
 αὐτὸς μ. ipse quidem 7, 8, 24. p. μὲν οὖν. - †† post-adi. ἀπιστα
 γμ. οἶδα λ. equidem scio ib. 6. - post coni. ὅτι μ. - ἐσμέν λ. nos
 quid. 2, 13, 10. - † post verb. f. particip. ἐν εἰδέναι μ. ὅμην 5, 1,
 5, 4, 5, 3. In med. orat. post pron. ἐκείνων μὲν λ. illum 7, 1,
 24. - praep. ἐδοξε δὲ αὐτοῖς, περὶ μ. τοῦ θανάτου λ. de morte
 quidem 2, 1, 7. quod attinet. - post adv. ἤδη μ. 4, 1, 2. μάλι-
 στα μ. praecipue quid. 4, 7, 6. ἐπὶ πλείστον μ. diu quidem 3, 7,
 6. καὶ τάλαι μ. λ. 1, 9, 15. καὶ πρῶτον μ. λ. ac primum 6, 1,
 3. - post subst. Φῆτος μ. ὄνομα 4, 8, 11. πρόφασιν μ. ib. 16.
 - post verb. αἷς ἐχρῶντο μ. quibus scilicet utebantur 8, 4, 10. —

B) c. particularis al., in summa incipit e serie litterarum, a) vñou
 μὲν γὰρ λ. novi autem 1, 16, 1. πρῶτον μ. γὰρ λ. nam primum
 quidem 2, 4, 12. ἐπὶ μ. γ. τὸ λ. nam ad scite quid. 2, 10, 14. τὰν
 μ. γ. τοι. nam 4, 9, 4. ἐγὼ μ. γ. ἡγοῦμαι λ. equidem reor 7, 8,
 18. - Sequente simul relat. ὁ μ. γ. παῖς - ἡμῶν δὲ λ. nam pa-
 ter quidem - nos autem 1, 5, 17. λ. 1, 6, 14. λ. 1, 7, 6, 1, 17,
 3, 3, 2, 6. λ. 3, 4, 19, 21. τὰ μ. γ. παρ' ἡμῶν πάντα λ. nam
 a nobis quidem omnia 3, 6, 4. λ. 3, 7, 18. λ. 4, 2, 2, 4, 5, 4,
 6, 4, 14, 10. λ. 5, 1, 11. οἱ μὲν γ. - εἰληφ. enimvero ib. 13,
 6, 3, 8, 6, 7, 10. †† οἱ μ. γ. - οἱ δὲ - quippe alii 7, 6, 17.
 nam alii quidem. καὶ πάντες μ. γ. ὅχλοι λ. ac omne quidem
 vulgus 7, 7, 2. etenim omne quidem vulgus. 7, 9, 17. λ. ††
 Seq. simul relat. neg. δύο μ. γ. ὄντων - μῆδὲ λ. 8, 7, 16. nisi
 μὲν dicatur solitarium stare. ††† Seq. simul copula mera, pro
 relat. τὰ μὲν γὰρ προάσεια - τῇ τε Ξυλείᾳ, nam suburbana quidem
 - lignea que materia 8, 4, 22. b) αὕτη μὲν δὴ - αἰτία λ. haec
 scilicet 1, 8, 14. igitur haec quidem. ὅπως μ. δ. Σεβῆρος, quomo-
 do igitur Sev. 3, 15, 18. igitur quomodo Sev. quidem. τέλος μ.
 δ. τοιοῦτον λ. finis nempe talis 6, 9, 15. igitur fin. quidem. —
 Sed sequente simul relat. ὁ μὲν δὴ ἀναίρειν λ. - οἱ μὲντοι λ. ille
 itaque intempestivae - qui vero 1, 9, 14. λ. igitur ille quidem.
 τοιοῦτον μὲν δὴ τέλος λ. - ὁ δὲ Κόρμμοδος λ. hunc videlicet exitum
 — Κορμμόδου autem ib. 23. λ. 1, 11, 14. λ. 1, 13, 12. λ. τοι-
 οῦτος μ. δ. - ἡλλ. δὲ - ὅσα μὲν - π. δὲ λ. 1, 14, 17. τέλος λ. δ.
 τοιοῦτον λ. - ἐπειδὴ δὲ λ. finis quidem talis 2, 5, 16. λ. 2, 9, 22.
 λ. 2, 14, 14. λ. 3, 1, 1. λ. ib. 16. λ. κατὰ μ. δ. Καππαδοκ.
 αἰν in Capp. quidem 3, 3, 3. igitur in Capp. quid. c) εἰ μὲν οὖν λ.
 quodsi 2, 13, 11. igitur si quidem. πρῶτον μὲν οὖν λ. ac primum
 quidem 6, 1, 6. igitur primum quid. τὰ μ. δ. πρῶτα λ. igitur
 primum 6, 2, 8. ἐκείνος μ. δ. qui quidem 7, 1, 22. igitur is
 quidem - τὰ μ. δ. πολέμικα λ. in bellicis nempe 7, 3,
 1. igit. in bell. quid. - Seq. simul relat. μέχρι μὲν οὖν τινας λ.
 — ἀλλὰ γὰρ λ. aliquamdiu quidem - Verum enimvero 1, 8,
 5. igitur aliq. quid. τὸν μ. δ. - ἀλλ' αὐτ' ἐκείνου γὰρ λ. 2, 2, 14,
 16, 3, 4, 15. λ. 3, 9, 21. 3, 12, 26. λ. †† ὁ μὲν δὴ - πο-
 τὲ μὲν - ποτὲ δὲ λ. 3, 13, 13. λ. 4, 1, 1. λ. 4, 4, 7. λ. 4,

11, 12. 4, 13, 18. 5, 1, 1. sq. 5, 4, 24. sq. 6, 1, 1. sq. 6, 2, 12. sq. 6, 7, 17. - 7, 1, 25. sq. 7, 9, 21. sq. ib. 25. 8, 1, 1. sq. ὅτα μὲν αὖ λ. - ὁ δ' ὅ λ. quaecunque eadem - quae vero 1, 2, 9. sq. igitur quae quidem. ὁ μ. ὁ. - ille quidem 1, 4, 18. sq. igitur ille quid. - 1, 6, 1. sq. ib. 24. sq. 1, 7, 7. sq. 1, 8, 1. sq. 1, 12, 11, 15. sq. 1, 14, 19. sq. 1, 15, 6. 1, 17, 23. - 2, 1, 5. sq. 2, 4, 7. sq. 2, 12, 12. sq. 2, 15, 11. sq. 3, 1, 4. sq. 3, 2, 17. sq. τὸ μ. δ. περιουμον λ. sed promptitudo quidem 3, 4, 3. 3, 7, 15. sq. 4, 1, 7. sq. 4, 2, 7. sq. 4, 5, 7. 10. τὰ μ. δ. πρῶτα λ. primo inquam 4, 11, 1. - 4, 15, 10. sq. - 5, 3, 10. 5, 4, 19. 5, 6, 10. 5, 8, 19. 6, 2, 1. 6, 5, 1. - 7, 3, 10, 12. - 7, 5, 12. sq. 7, 7, 1. sq. 7, 8, 2. sq. 7, 9, 9. sq. 7, 12, 20. - 8, 3, 1. 6. sq. C) c. particulis velut, sed adpersis, et distractis, e serie litterarum iterum, a) τοσοῦτον μὲν σε - ἀλλὰ λ. desiderare te quidem. - Sed 1, 6, 12. τὸ μ. καὶ γινώσκεις - ἀλλ' animi quid. mei 2, 8, 2. b) ἀχθεσθαι μὲν ἐμὲ - μοι δ' ὅ λ. dolere quidem vos - in me autem 1, 4, 2, 5. - ἀπαιτῆς μ. πρότερον, πολλὰ δ' ὅ λ. miles quid. antea, sed 1, 10, 2. 1, 11, 2. 1, 12, 1. 1, 13, 1. 3. 15. sq. 17, 1, 14, 5. 1, 15, 12. 1, 17, 5. - 2, 11, 9. 2, 12, 9. 3, 5, 2. 4, 14, 8. sq. αὐτοὶ μὲν δ' ὄντες δ' - iphi quidem -, contra vero videntes 5, 2, 13. sq. ἐκεῖνος μ. ὁ στρατός - τὸ δ' ὅ λ. qui quidem exerc. - copias autem 6, 6, 3. sq. - 7, 2, 11. 8, 2, 11. †† Nominativum per Bg. Vs. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δ' ὅ λ. illis quidem - se contra 8, 6, 7. † ὡς οἱ μὲν - οἱ δ', quorum alii - alii 1, 1, 6. 1, 13, 6. 7, 1, 7. † ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπάρχειας μὲν, ἐπ. δ' ὅ λ. ὧν ὁ μὲν - ὁ δ' ὅ λ. 8, 2, 14. ubi neutri. particulam reddit, ut 1, 1, 1. 1, 7, 1. 1, 17, 2. 2, 7, 1. 3, 12, 16. 5, 3, 6. 8, 5, 21. 7, 2, 13. 7, 11, 3. καὶ τοῖς μὲν στρατοπέδοις λ. - πάλιν δ' ὅ λ. ac exercitibus quidem - porro alium 5, 7, 12. sq. ubi δ' ὅ λ. opprimit, at παλαι μὲν - τὴν δ' ἐπισημασίαν λ. olim - hoc autem nomen 1, 11, 3. ubi μὲν negligit, it. 1, 15, 5. 2, 3, 14. 21. 2, 7, 6. 2, 9, 7. 12. 2, 10, 4. 2, 11, 7. 9. 2, 15, 4. 7, 11, 11. 4, 1, 6. 5, 8, 16. 6, 2, 18. 7, 2, 14. - 8, 7, 5. ἀσχάλλοντες μὲν -, τοσοῦτοι δ' ὅ λ. offensi - ac desiderantes 2, 5, 1. 2, 15, 4. 6, 8, 10. - θυμίου μ. τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δ' ὅ λ. sponsum filiae suae generum quae suum 4, 11, 4. 4, 8, 11. 1, 14, 17. 6, 9, 10. e. - τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας -, ὅτα δ' ὅ λ. hunc initio quidem - sed quod esset civis 5, 10, 11. 6, 8, 12. sq. 6, 9, 7. τὸ μ. πρῶτον - ὁ δ' ὅ λ. e quidem a principio - at ille 6, 3, 11. ἰδίᾳ μὲν - ἐπιτέμπτει δ' ὅ λ. cum seorsim - tum etiam emittit 2, 13, 3. sq. ὑμῖν μὲν - τοῖς δ' ἄλλοις λ. cum vobis - tum caeteris 8, 7, 13. † τῶν μὲν - μετρίως ἐφροντίζεν, ἐπειράτο δ' ὅ λ. non magnopere sollicitus, conabatur 3, 15, 2. 5, 1, 16. 5, 4, 3. 6, 9, 11. - † ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνακχωρήησαν, ἐν δ' ἐταῖς ἔλαις ἐκούπτοντο, quia locis campestribus recesserant, in sylvis sese occultabant 7, 2, 10. † ἐν εἰρήνῃ μὲν - ἔχειν δ' ὅ λ. aut saltem 6, 7, 1. † καὶ τὸ μὲν ἀρχεῖν ἀδίκων ἔργων - τὸ δ' ὅ λ. ut - ita 6, 3, 9. - † καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην λ. ὁ δ' ὅ λ. Μαξ. ac Romae quidem - Max. autem 7, 12, 17. et erat quidem - sed 8, 6, 9. - atque quidem - vero 1, 13, 16. cf. 3, 6, 1. 7, 9. 7, 9, 1. †† Nominativum in comparatis persf. τῇ θυγατρὶ μ. κείνου, γυναικὶ δ' αὐτοῦ, mulieri, quae illius quidem erat filia, uxor autem sua 3, 13, 6. ἀδελφῇ - Ἰουλίας μ., τῇ Σεβήρου γυναικὸς, Ἀντωνίνου δ' μητρὸς, Iuliae - et Antonini matris 5, 3, 2. 5, 7, 2. 4, 11, 4. ††

Præsertim quoad statum, p. sup. statum verba, ὁ ἥμεμ. τέθυκε
 μὲν, ὁ Περὶ δὲ λ. C. modum in momentum esse, Perinace, au-
 tem 2, 2, 4. proxime adeo mater communia, (secus ac ibi. 12.) it. 4,
 13, 3. -, μακροχρόνιος μ., οὐκ ἐπ. δὲ, prædic. quidem, sed non
 5, 1, 12. - Simul præmissa aduers. ἐπεὶ δὲ - οἱ μὲν τεμν. - Ἰουλ.
 δὲ - honestiores quidem - sed lul. 2, 6, 3. 1q. 2, 7, 1. 6, 4, 15,
 11, 7, 2, 9. 1q. - Repetitum simul in vicinia, ἀλλὰ, τί μὲν -
 ἐγὼ δὲ Φείσομαι μὲν - ἐπεὶ δὲ λ. 2, 1, 15, 3, 2, 15, 3, 1, 15,
 4, 12, 1. 7, 1, 21. 7, 5, 5. - ††† loco suo non stans, ὡς πρῶ-
 του μὲν - ἀντὶ δὲ λ. prius quidem - pto Commodum autem 1,
 14, 15. p. πρῶτον τὴν τάξιν μὲν προσηγ. it. 1, 8, 9. - †† in
 clausulis narrationis τοιοῦτον μὲν τέλος λ. talem exitum 1, 17,
 26. at sq. libro demum relato ἀνελ. δὲ λ. - ††† cum particip.
 gen. confq. τῶν μὲν λ. - τὸ δὲ λ. 1, 5, 10. ubi Bg. μ. oppri-
 mit, it. καὶ πάντων μ. λ. ἐκείνος δὲ λ. ipse tamen 3, 11, 8. - †††
 In membro dispari, c. nominat. adi. modi ve, et v. finito uno
 tantum, ἀκούτες μὲν. ὁμοῖον δὲ, quamvis inviti, ferebant tamen
 8, 6, 2. †† c) in membro primo e particip. nominat. s. modi,
 sed c. relat. dupl. in membro positr., ἀσχάλλων μὲν - ὅπως δὲ -
 ποιεῖται τὴν ἔξοδον, quamvis indignandus -, (tamen vero) 6,
 3, 1. δεδιώς μὲν - ὅμ. δὲ λ. veritus licet - tamen 1, 13, 13. d)
 c. relat. alia, ἐπαγγέλλει - ἀκων μὲν - τὴν ἔξοδον, πλήν λ. non
 sponte quidem -, verum 6, 7, 11. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις
 ἦν, πλήν λ. ac Al. quidem - Attamen ib. 20. διὰ τὸν μ. σπα-
 νίας πλήν λ. ius quidem dicens rarius, nihilo minus tamen 4,
 7, 2. οὐκ ἀγνωστοὺς μ. - πλήν 4, 11, 14. - †† e) τὰ μὲν οἰκ.
 - ἀμπελόους μὲντοι, ac aedificia quidem, - vites vero 3, 4, 12.
 - D) Sequentē copula mera, non aduers. a) τὰ μὲν πρῶτα -,
 καὶ τὸ τελευταῖον λ. prius quidem - postremo 1, 12, 11. nisi μὲν
 dicatur solitarium stare, ut et in sq. classe. b) τοσαύτης μὲν οὐ-
 σῆς λ. - τῆς τε λ. 3, 13, 10. - μάλιστα μ. διὰ - ὅτι τε λ. 4, 7, 6,
 5, 7, 9. τὸν μ. Ἀντ. - τοὺς τε λ. cum - tum 5, 8, 16. τῶν μ.
 στρατ. - αἱ τε ῥάβδοι λ. - ὅ τε λ. 7, 6, 3, 5. - ὡς πατρὶς μὲν - πέ-
 ννα τε - οἰκιστοὶ τε 3, 3, 2. - E) Per notions præcipuas, ut μὲν
 p. μὲν οὖν (μὲν δὲ, in narrandi initio 1, 11, 2, 1, 15, 14, 6, 6,
 3, 6, 7, 20, 7, 1, 18, 7, 7, 15, 7, 8, 24, 8, 4, 12. vel etiam p.
 μὲν γάρ 4, 6, 10. vel p. solo μὲν γάρ 2, 10, 10. - F) Ubi μὲν
 oppressum; seq. δὲ 1, 6, 7, 1, 8, 11, 1, 9, 14, 1, 11, 12, 1, 12,
 17, 1, 16, 10, 13, 2, 6, 2, 2, 10, 15, 2, 14, 3, 3, 5, 10, 13,
 3, 7, 5, 4, 9, 5, 5, 5, 19, 5, 4, 14, 5, 6, 16, 6, 9, 3, 7, 4, 4, 7,
 10, 6, 8, 1, 6, 8, 5, 7. e. - ii. seq. μὲντοι 6, 1, 2. - G) Per
 loca ambigua, utrum μὲν solitarium stet, an ad δὲ aut τὲ refera-
 tur, 1, 4, 2. coll. 5, 5. it. 1, 6, 14. 1q. 1, 14, 15, 3, 10, 9, 3, 13,
 10, 4, 2, 12, 4, 7, 6, 5, 5, 20, 6, 1, 6, 8, 7, 16.
 μὲντοι 1. μὲντοι, solum, in secunda sede a princip. enunciat. f. 9.
 τῶν μ. δήμων λ. populo quidem 3, 8, 15. tamen vero f. tamen. -
 ὁ μὲν Μαξιμ. postea tamen Max. 7, 8, 5. οἱ μ. στρατιῶται λ. verum
 milites 6, 7, 24. milit. tamen 8, 8, 2. - in tertia sede a prin-
 cip. οὐδὲν ἥττον μ. nihilo secius tamen 1, 8, 8. vel vero, si pr.
 οὐδ. ἥτ. eli p. lat. tamen. † in mod. orat. et membro secun-
 do, τὸ σχῆμα - ἐκείνῳ (μὲν) τεύχετο, ἡ μὲντοι διοίκησις λ. caeto-
 rum 6, 1, 2. oppresso adeo μὲν relat. in membro pr. † αὐτόν, οὐ-
 δὲ μ. εἰδότη των -, οἰόμενον δὲ, nihil quidem scientem - sed in-
 significanter 1, 13, 8. qui Bg. cepit p. simpl. μὲν, et si potest etiam
 esse p. aduers., nostr. der aber nichts wußte, doch vermuthete.

in opp. et relat. diserto, ὁ μὲν δὴ - ἐπέτρε δίκην. οἱ μὲντοι περι-
τὸν Κόρυμ. qui vero circa Commodum erant 1, 9, 15. ubi ab
init. novae enunc. f. ἡ in secunda sede iterum. - Sed in med.
orat. et secundo membro post communia, τὰ μὲν οἰκοδομήματα - ἐρη-
μα ἐρείσκειν, ἀμπέκοις μ. - ἐξέκοπτον, ac aedificia quidem deserta
inveniebant; vires vero - excidebant 3, 4, 12.

μένω, de rei. ph. c. adv. μένει ἐτι νῦν τρόπαιον, manet 3, 4, 6. ἐτι - καὶ
νῦν τὰ μένοντα - ἐρείπια λ. durantia 3, 1, 15. - c. praepp. μένει καὶ
εἰς ἡμέας ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἢ - εἰκῶν λ. manet 2, 9, 8. ubi εἰς ἡμ.
fuerit et p. adv. prr. locorum. - Trop. absf. χρηστῶνται, μένειν τὴν
ἀρχὴν, mansurum (esse) imperium 1, 11, 8. - Sed cum adiun-
cto modi, tum adi. ἔμενεν ἀνεξέλεγκτος (ἢ - Φήμη,) manit 7, 1,
19. - simul c. casu temp. τῶν - πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλος - ἐμέ-
νεν ἢ τύχη τῆς μάχης, librata fuit 8, 5, 1. - simul cum adv. et
dat. perl. ἐπὶ πλείστον - ἰσορροπος ἐμ. ἐκατέροις τῆς νίκης, ἢ τύχη,
manit 3, 7, 6. - tum particip. c. adv. ἔμενεν ἐτι κεκλεισμένον (τὸ
Βυζάντιον,) manebat 3, 6, 18. - Sed tantum vel c. adv. dupl.
ἀρ. ὅσον - μέχρις οἰκείων ἐμ. ἢ συμφορὰ, consistebat 7, 3, 10. - vel
c. aliquo dat., eo que aut perl. μενόντων αὐτῇ τῶν - συμβέλλων, ma-
nentibus adhuc 1, 8, 7. concessis porro, non adentis, nostr. et-
iam bleiben f. verbleiben. - aut rei, τὸ - ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ -
μεῖναι, remanere 7, 10, 12. - De perf. ph. c. adv. et casu temp.
it. c. particip. modi, τῆς - πρώτης - ἡμέρας ἐνθὺν ἔμενεν ἡσυχί-
ζων, manit 7, 8, 2. - sed c. adv. et adiuncto e v. οὐχ ἡσυχάζει,
οὐδ' ἐντὸς Τίγριδος μένει, se tenere 6, 2, 3. - c. solo adv. ἐντὸς
τείχεως ἔμενον, manent 2, 5, 15. manerunt 2, 6, 6, 7, 11, 19. -
Nominativum c. adv. οἰκοί, ἀβλ. μένει (ὁ Μακρίνος,) 5, 4, 3. prae
ignavia. - 3, 15, 1. prae senectute et morbo. - μένειν οἱ. se con-
tinere 6, 3, 11. prae superbia. οἱ. μένων, qui domi remanserant
7, 12, 5. prae providentia. - † simul c. opp. οὐτε τις ἔμενεν οἱ.,
ἀλλ' - ἐφέροντο, manebat 8, 6, 17. prae laetitia. - simul cum
adiuncto e praepp. οἱ. μεμενημένοι διὰ γῆρας, manenti 7, 9, 2. -
δι' ἡλικίαν οἱ. μεμενημένοι, qui manserant 7, 11, 3. veterani mil-
lit. - Rursus c. al. adv. dupl. ἀγαπητῶς ἐκεί μενόντες 2, 10, 13.
v. ἀγ. † it. tripl. οὐδέ που ποτὲ ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο, manens
3, 14, 6. inter profectionem f. in itinere. - Porro c. praepp. ἐν
τῇ πατρίδι μένειν οἰκίᾳ, ut maneret 2, 4, 18. μενόντες ἐν τῇ Ρώ-
μῃ, degentes Romae 4, 3, 10. πόλιν, ἐν ἣ - ἔμενε, manit 3, 7,
5. οἱ ἐν τῇ πόλει μεῖναντες, qui remanserant 1, 12, 16. † οἷον
μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὄμοις, manere 6, 2, 9. μένας ἐπὶ
τῆς β. αὐλῆς, si permaneat 4, 4, 9. † c. opp. ὡς μὴδ' ἀναθερεῖν
τοῦ σκίμτοδος, μεῖναι δὲ ἐπὶ τοῦ σχήματος, sed maneret 2, 1, 15.
— ††, σὺ -, μένων ἐπὶ ἡσυχίᾳ, in otio degens 1, 13, 3. 8, 4, 8.
— μεῖναντες ἐξω τοῦ ὕψους, subsilientes ib. 17. πρὸ τῶν θυρῶν
ἔμενον, remanebant 7, 11, 4. μενόντες ὑπὸ σιγμαῖς, - ὑπὸ γυμνῶ
τῷ αἵρι, cum degerent 8, 5, 9. - Cum conit. et in opp. τοῦ-
των τὸ μὲν πλείστον μέρος - ἀτήγαγεν, - οἱ δὲ λοιποὶ ἔμεναν, ὡς τὴν
πόλιν φρουροῖεν, l. remanserunt 7, 12, 3. - Nominativum de mil-
litib. porro, c. adv. εἰδὲτο -, μένειν τὲ θαρράλως καὶ ἀντέχειν λ.
ut manerent 8, 3, 9. sc. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, loco suo, ubi erant; nec
discederent e muro. - c. praepp. et nominat. adi. modi ve, βλί-
γοι πρὸς πολλοὺς καὶ ἀνοπλοὶ πρὸς ὠπλισμένους οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἐκα-
στος - λιπὼν - ἐφευγον, non durarunt 2, 5, 4. non manserunt suo
loco et in statione sua, ut expectarent, sustinerent et excoerent
irruentes hostes. † c. adiuncto, οἱ βάρβαροι, - οὐδὲ στρατόπεδα

ἔχοντι συνεστῶτα καὶ μένοντα, exercitus statos ac perpetuos 6, 5, 6. sq. expl. - Trop. c. adi. modi et casu temp. ἐμείναν ἡμέρας δύο ἀβασιλευτοί, fuerunt sine imperatore 4, 14, 1. - sed c. praep. ἔπεισε, μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, ut manerent 8, 3, 16. bellum et defensionem urbis continuarent, i. q. §. 9. - † Nominatim de animo, it. corpore. μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκείνῳ εὐνοίας, si durassent in benevolentia 3, 2, 10. seruantes benevolentiam. — ἐν τοσαύτῃ αὐτῶν, κατὰ, μέναι διὰ τῆς ἀταξίας, mansisse in 2, 1, 15. seruare mentem non perturbatam, sed sibi constantem, et sibi consciam, et vacuam timore et angore. † simul c. adv. μένων καὶ τότε ἐν σπέρμῳ καὶ σερμῷ σχήματι, manens 2, 5, 8. sq. expl. de animo et corp. simul, v. σχ.

μερίζειν, de pers. ph. c. acc. rei. et praep. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - μερίσαι εἰς τοὺς στρατιώτας, distribuere militibus 1, 17, 3. partiri inter, dividere in, nostr. vertheilen unter. - trop. c. acc. rei, δύο βασιλέας, οὓς ἠθέλησαν μ. τὴν ἀρχὴν, partiri (inter se,) 7, 10, 4. - Pass. de re, trop. c. adv. ἡ περὶ τὰ θεώματα αὐτῶν, σποιδὴ φιλονεικίᾳ ἐκαστὸς ἐμερίζετο, studium eorum - separatim erat 3, 10, 6, diversum et contrarium, sq. expl. - abs. ἐμερίζοντο πάντων αἱ γνώμαι, dividebantur omnium studia 4, 3, 3. inuicabant, applicab. se ad diversas pers., omnes favebant partim unī, partim alteri, Caracallae aut Getae. - c. adiuncto, i. in opp. μὴ ἐν πί- τεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, μερίσσειαν δὲ αὐτὴν λ. diuisam 1, 9, 24. tributam duobus. - c. dat. pers. et praep. τῆς ἀμφοτέρωθεν ἡμῶν παρ' ὑμῶν μ. μερισμένης τιμῆς, illo, qui utrique nostram a vobis diuisus erat, honore 3, 6, 3. tributus. †† c. praep. dupl. μερίσσεια ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἐν ἑτέροις - εἰς πλείους δυνατείαις 1, 1, 8. v. α. et den., Romani imperatoris dignitas diuisa et tributa plu- ribus dominis. - De pers. ph. c. adv. et praep. dupl. οὗτοι - ἀν- μετὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθεῖν, inter vos distribueret 4, 5, 19. i. q. pr. 17. sq. - Med. de pers. trop. c. acc. rei et praep. οὐδὲν ἕτερον (ποίησας,) ἀλλ' ἡ μερισόμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus cum ipso imperium 3, 10, 12. Se- verus cum Plantiano dimidium imper. communicans.

μέρος, ph. de re, c. gen. rei f. loci, ἔτε ὑπὸ Φάνῃ τοῦ Θώρακος μέ- ρος, pars 3, 12, 22. - simul c. adi. τοῦ τεύχους καὶ μέρος τὴ κα- θελείν, partem aliq. 8, 4, 23. μέγιστον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη 7, 12, 13. τοσοῦτον μ. τῆς πόλ. τὸ π. ἐλυμήνατο, ὥς μη- δελίαν τῶν μεγίστων πόλεων ἠλοκλήρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι ib. 16. κατεπλεχθή πλεῖστα ἀλλὰ τῆς πόλ. μέρη καλλίστα. partes 1, 14, 9. οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος ἤλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, par- tem corporis 1, 15, 8. ἡ πίσσα δυσμένη διὰ τῶν γεγραμμένων με- ρῶν τοῦ σώμ. corporis partes 8, 4, 27. ζῶα μέρεσι σ.ματος ἀναγ- γιστοῖς ἀπενήθη, membris corporis 1, 14, 2. διφύκει τὰ ἀριττώα τῆς ἀρχῆς μέρη. partes 4, 7, 2. - c. adiuncto, οὐδὲ τι ἢ γῆς μέ- ρος ἡ κλῆμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. - in opp. ἐν μὲν τοῖς δεξιῇσι Ἰταλίας μέρεσιν, - ἐν δὲ τοῖς λαίσις, a dextro Italiae latere 8, 1, 12. ἐπὶ μὲν δεξιῇσι μέρεσι, - ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ, in altera quidem par- te 4, 2, 9. ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a laeva, qui- dem (parte, manu) ib. 5. τὸ μὲν ἕτερον μέρος, - ἐπὶ δεξιῇσι δὲ, al- teram eius partem 3, 3, 2. - sed in tacita opp. et relat. καὶ ὁ μέρος ἐτέραντο Σεβήρος, qua in parte 3, 7, 8. † πόλεσι - ἐπιόντες, καὶ μερὴ μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λοιπὰ λ. partes quasdam in iis 1, 1, 4. qui fig. suppletum gen. pron. demonstr. αὐτῶν muta- vit in syn. formulam e praep. et pron. syn. dem., nostr. davon.

† ὁ πλείστος δῆμος, τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ὡς πᾶσι, πλην τῶν τὰ λοιπὰ μέρη φρουρούντων, praeter eos, qui caeteras partes custodiebant 8, 3, 7. sc. τῆς πόλεως, intra urbem v. c. certa loca, aedificia, armamentaria, puteos, cisternas, aut extra urbem partes fluvii praetercurrentis, quae transiri ab hoste poterant. — † αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὰ ἑξῆς μέρη ἡπάγεται, ad Orientales partes 6, 5, 15. ubi desse videtur gen., qui adiungitur in loco sq. c. gen. pers. ὡς φαίνοιτο - στρατός - ἐν τοῖς ἑξοῖς μέρεσι Παρθυαίων, in Orientalibus partibus Parthiae ib. 14. qui fig. cepit gentis nomen p. nomine terrae s. loci. †† ἐμὲ διελόντες, ἐκείνους παρ' ἐαυτῷ τὸ μέρος διατρέτων, partem 4, 5, 1. sc. ἐμοῦ, s. τοῦ σώματος ἐμοῦ. - Trop: de pers. c. gen. pers. τῆς περὶ τῆς νομισθεῖς μέρος, pars 1, 10, 14. loci. ὡς οὗτος μέρος τοῦ λοιποῦ ὅχλου 7, 4, 10. † simul c. adi. τό γε πλείον μ. (αὐτῶν) εἰς Πέταν ἐβλεπε 4, 3, 4. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος διασπιδάσας 2, 12, 1. πλείον μ. τοῦ στρατοῦ ἀπόλλυσθαι 3, 9, 11, 7, 12, 5. ἐπιτέμπει ταῖς πόλεσι μ. τοσούτων 3, 3, 5. - de re c. gen. pers. ἣν αὐτοῦ καὶ τότου μ. τῶν ἐγκαμίνων 2, 1, 11. genus, species. c. gen. τει, οὗ τὸ μ. εἶχεν ἀνευ πολέμου 3, 6, 7. † ἐν οἷς καταπράσσετε, κακίῃνός τὸ μ. ἐκαρπούτο ib. 8. sc. τούτων, v. καρπ. † per formulas, τείχει, ὁ - ἐκ τοῦ πλείον μέρους - κατεργρεῖτο, maxima ex parte 3, 2, 11. τὰ κορυφαῖα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρων, regum particulatim gestarum 2, 15, 13. ὡς ἐκάστος κ. μ. πρὸς ἑαυτόν. per partes 3, 4, 17. singulis pro sua parte, cf. pr. κατὰ μέρος λ. — †† μετασχών - τὸ μ. τῶν κινδύνων, particeps periculi factus 3, 11, 16. ubi τ. μ. aut est acc., pendens a v. pr., aut elliptic, p. κατὰ τ. μ.

μεσάζειν, ph. de re, c. adv. ἤδη μεσαζούσης ἡμέρας, ipso meridie 7, 5, 2. i. q. μεσούσης et i. q. 8, 5, 22. περί μέσην ἡμέραν.

μεσαιτάτος, ph. de re, ἐν τῇ μεσαιτάτῃ - τότῃ λ. media curia loco altissimo 5, 5, 12.

μεσημβρία, ph. de temp. abl. μεσημβρίας εἰσθεῖ τοῦτο ποιεῖν, meridie 1, 17, 1. per ellips. praep. ἐπὶ, λ. - sed de loco. Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίαν, ad meridiem 7, 5, 19. - in opp. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν -, τὰ δὲ ἐπ' ἐκείνῃ μέχρι ἀνατολῆς, ad merid. 4, 3, 15. ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν - βλέπουσαν λ. ad id, quod meridiem spectat 2, 11, 16. ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀριστερᾶς γῆς, a meridie 1, 15, 9. † ἐννὴ βάβαρα, τὰ τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαῖς, (sub) meridiem 8, 5, 15. ἐξ ἀνατολῶν ἢ δύσεως - ἀπὸ τε μεσημβρίας, a meridie 7, 3, 9.

Μεσοποταμία, abl. ἐν Κάρραις τῆς Μεσοποταμίας, Carris in Mesopotamia 4, 13, 7. ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ 4, 11, 15. μετὰ τὸν ἐν Μ. ζηρόν αὐχμὸν, post Mesopotamiae torridum aestum 6, 6, 5. † per periphrasin, τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5.

μέσος, ph. Masc. de pers. ἐνδραμῶν - εἰς δῆμον μέσον, in mediam multitudinem 7, 11, 10. † εἰς μέσους ἐμβεβλημένοι τοῖς βάβάρους, in medios barb. 6, 5, 16. διὰ μέσων ἐμφερούσι τῶν Φιλακῶν, per medios cull. 2, 1, 3. †, ἐν μέτοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν βασιλεῖα, in medio sui 2, 6, 19. - de re, ἐν μέσῳ αἵματι, in medio aëre 1, 14, 1. † Fem. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς οᾶς, per mediam sacram viam ib. 8, 2, 9, 6. media sacra via 7, 6, 21. διὰ μ. φερόμενον τῆς πόλεως, per mediam urbem 4, 11, 8, 14. † σῆναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μ. in medio foro 2, 9, 7. εἰς ἐν μέσῃ τῇ σκηνῇ, in media loca 1, 9, 7. κατὰ δὲ τὴν μέσην οᾶν, in medio

autem itinere 4, 13, 9. τὴν τρίτην μετῶν ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μ. τὴν πορείαν, in medio inter utramque (partem exercitus) iter faciendo 6, 3, 4. per iter medium f. medio itinere, f. agmine medio, secundum medium agmen. †† τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5. †† περὶ μ. ἡμέραν 8, 5, 22. ad meridiem. - Neutr. de pers. ἀράμενοι - διὰ μέσου τοῦ πλῆθους, per mediam multitudinem 7, 10, 15. - de re, ἐν μέσῳ τῶν στρατοπέδῳ, in mediis castris 1, 5, 4. - †† sine subst. et verbo, intra artic. et subst. διαδοχικῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. sc. οὐσας f. κειμένας et τόπῳ f. χωρίῳ f. διαστήματι. - τὴν ἐν μ. πᾶσαν νεολαίαν, (οὐσαν,) omnem, quae in medio erat, iuventutem 4, 9, 13. πάντα τὰ ἐμπύκτοντα καὶ (τὰ) ἐν μ. (ὄντα f. κείμενα) χειρουμένους, quae ve in medio posita essent 6, 5, 17. - sed sine subst., at c. verbo tamen aliquo, ἀρχὴν - ἐν μ. ἐξουσιάζων, in medio 3, 6, 10. sc. χωρίῳ f. τόπῳ, ut nemini dum communium et a nemine sibi vindicatum sit, sed cuique liberum, id imperium sibi rapere; qui locus fortassis pertinet iam ad sqq. p. εἰς μέσον. - † μεγάλου ὄντος τοῦ χάματος ἐν μ. quod magnus esset agger in medio 4, 13, 14. †† ἐν μ. φέροντες μίαν πορφύραν, in medio 5, 5, 20. sc. σώματι f. χιτῶνι. f. ἐν μέσῳ τῶν χιτῶνων, in medio tunicarum. ††† ἐπιθείς τε αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ, impolito quae (eo, mortuo) f. cadavere) in medium 4, 8, 12. qui Bg. recte per enallagen, p. εἰς μέσον, sc. τόπῳ αὐτῶν, τῶν ξύλων. - τὰ σκευοφόρα - ἐν μ. ταῖς, in medio 8, 1, 4.

μερὲς, de re, cum gen. rei, Masc. trop. λόγους, χρηστῶν ἐλπίδων μερὲς, ἐποιεῖτο λ. sermonibus, bonae spei plenis 2, 14, 5. in quibus omnibus fiebat et continebatur spes bona. †† Neutr. ph. βαλάντια, χρημάτων μετὰ, sacculos cum nummis 5, 4, 4. nummorum f. nummis plenos.

μετ' et μετὰ, it. μεθ', c. gen. rei, in notione copulationis qualiscunque, quoad tempus quidem, σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἐσχάτης ἐπανηγούρις, una cum festo 1, 10, 16. - quoad alias rationes, c. subst. rei et simul adi. μ. πάσης ἀκριβείας, summa cum religione 1, 1, 4. μ. π. ἀνδρείας, summa fort. 1, 5, 19. μ. π. εὐκροσίας, admodum decore 1, 9, 6. μ. π. εὐταξίας καὶ εὐκρομ. summa moderat. 8, 8, 1. μ. π. ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς, plenus iracundiae 1, 10, 5. μ. π. εὐφροσύνης καὶ παρατομπῆς τοῦ δήμου, laetis acclamat. 1, 13, 13. μ. π. τιμῆς καὶ εὐφρομ. summo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας ἐξελεῖν, summa cum alacrit. 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας λ. summa cura 6, 8, 5. μ. π. ὀμότητος, cum summ. crudelitate 7, 4, 3. μ. π. ἐπιείκους, summa festinat. 8, 6, 10. μ. π. αἰσχύνῃ καὶ ὀργῇ, per summam ignominiam 8, 3, 14. † τὰ πτώματα φερόμενα μεθ' ὕβρεως πάσ. inter ferendum omni contumelia affecta 4, 6, 2. tracta cum contumelia o. f. summa. μ. πολλῆς ἐπιμελείας, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. πολ. μάχης, post longum certamen ib. 14. μ. πολ. σπουδῆς, magna fest. 6, 4, 5. magna cum fest. 6, 7, 12. μ. π. ἐμπειρίας, utpote pugnandi peritissimi 7, 11, 17. v. ἐμπ. - μ. πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. μ. δέους πολ. magno cum metu 8, 1, 15. μ. πολλοῦ γαμάτου, magno labore ib. 14. μ. πολλῆς προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης, magna vi 8, 4, 19. †† μ. τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, reliqua adhibita diligentia 1, 2, 2. μ. νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 5. cum magna celeritate. μ. αἰ-

αγράς - διαβολῆς, nec sine turpi crimine 2, 6, 18. μ. τοσαύτης
 δόξης καὶ ἀρετῆς, tanta cum gloria 3, 6, 7. μετὰ τινος εὐταξίας
 καὶ ἀνακρινώσεως, quodam decoro cusu rei 4, 2, 19. cum quo-
 dam decoro recurſu. μ. παντοδαποῖς δαδουχίας, cum multis fa-
 cibus 5, 6, 19. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, bona cum spe 2, 13, 4. —
 Sed c. subst. rei solo, μ. πειθεῖς ὑπακούοντες, qui obsequio obtem-
 perant 1, 14, 12. μετ' εὐνοίας - ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14,
 15. μ. δακρύων ἔδειτο, lacrymabunda 1, 16, 10. μ. δ. καὶ οἰμω-
 γῆς, cum lacrymis 4, 3, 20. μ. πανουργίας ἢ δόλου, astutiae aut
 subdole 2, 9, 15. μ. παιδιᾶς ἀποσιῶψαι, iocose 2, 10, 14. σπά-
 ρει τοῦ μετὰ ἀνδρείας - ἀρξάντος, alicuius fortiter - imperaturi ib.
 15. μ. ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 14, 16. μ. προθυμίας -
 ἐπράττον, alacriter 2, 11, 4. μ. τέχνης - arte 2, 14, 9. c. dolo
 f. astu. μ. σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιετο, accelerabat iter 3, 4, 1.
 — μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες λ. desperatis similes 3, 3, 6. de-
 speratis animis. μετὰ κινδύνων, cum per. 3, 6, 7. † c. syn. adv.
 πρῶτως καὶ μετ' αἰδοῖς 6, 5, 12. cum verecundia, verecunde. —
 μετ' εὐταξίας προχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. διῆλθεν ὁ στρα-
 τὴς μετ' εὐνομίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. — † c.
 syn. praep. in opp. διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευά-
 σάντων, festinanter nec accurate 3, 3, 11. †† Simul cohae-
 rers c. verbo aut c. subst. alio, ταῦτα δὲ, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου
 - αἰδοῖς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας, οὕτω μὲν εὐδαίμονα - παρέξει
 βίον, haecce, adhibito ordine - praestabunt 8, 7, 13. cum, una
 cum ordine, vel praeter, vel et praeterea, nostr. fere ubique
 nebst. εὐνοίαν καὶ χρηστότητα κ. σώφρονα - ἐξουσίας τοῖς - παρέ-
 σκετο, benevol. et bonitat. cum sobria licentia - praestitit 2, 9,
 12. ἢν ἀξιοδέατος - σώματός τε συμμετρία καὶ κάλλει προσώπου μετ'
 ἀνδρείας, cum vigore virili 1, 7, 8 v. ἀνδρ. - τὸ εὐπειδὲς πρὸς
 τοὺς πόρους - μετ' αἰδοῖς πρὸς ἀρχοντας, tolerantiam laborum - iux-
 ta cum reverentia erga duces 3, 8, 10. †† καὶ τοῦτο, μ. τῆς ἀλ-
 λης εὐδαιμονίας παρατχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις λ. id etiam cum
 caetera felicitate rel. 2, 11, 16. † ὧν, εἰ καὶ ἐμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ
 παρατάξασθαι μετ' εὐνοίας καὶ πλήθει - καὶ ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, qui-
 bus, etiamſi essent pro ipso dimicaturi benevolō animo, vos et
 multitudine - praestatis 2, 10, 9. qui Bg., comma cogitans post
 εὐν., divulſit a v. sq., dum procedit comma post παρ., quibus,
 etsi essent pro ipso dimicaturi, tamen vos cum benevolentia er-
 ga me et duces vestros, f. praeter benevolentiam, tum multitu-
 dine - praestatis. - †† simul adiuncto et sequente καὶ, non p.
 copula mera, sed p. continuatione, τὸν δὲ πόλεμον ἀτελῆ καταλι-
 πεῖν μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπιτοαλὲς (ἐστὶ,) sed bellum inchoatum
 relinquere, simul indecorum et periculosum est 1, 6, 15. cum
 indecoro etiam periculosum est, f. praeter indecorum etiam per.
 est, nostr. isti nebst dem Unanständigen auch gefährlich, f. ausſer
 dem Un. - † Per aliam rationem, οὕτω γὰρ ἂν μετὰ γῆς καὶ
 θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθείη, sic enim cum terra et mari inter vos
 distribuener 4, 3, 19. per notionem potius similitudinis f. aequali-
 tatis, sicut terra et mare inter vos distribuatur, f. simul cum
 terris et maribus distributis inter vos. - Cum gen. pers. et in
 notione societatis phys. ὁ Νίχρος - Φεύγει μετ' ἐλίγων, cum pau-
 cis 3, 4, 12. εἰς τὴν σ. κατήλθε μ. πάντος τοῦ στρατοῦ, cum toto
 exercitu 4, 5, 1. ἐξήνεσαν μ. τοῦ λοιποῦ δήμου, cum rel. multitu-
 dine 7, 11, 4. † εἰ ἐκείνου μ. τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκευέται, cum
 caeteris diis 4, 2, 23. simul c. caet., praeter f. post caeteros

d. - †† in orat. contracta, ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε Θρουῶς λ. subducit se cum praesidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ Θρουῶς, ἧς f. ἣν εἶχε λ. Cum acc. rei, et quidem instrum. βάκτρον ἣν αὐτῷ μετὰ χειρᾶς, in manibus 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5, 18. propr. inter manus f. manum utramque. - c. acc. rei al. et temporis, μετ' ἐλίγον χρόνον, paulo post 5, 6, 2. post exiguum, paucum, breve tempus. - sed in opp. c. adv. syn. οὐκ ἔτι καὶ μεθ' ἡμέραν, interdum 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. die 5, 4, 15. propr. inter f. intra f. per diem. †† In notione consecutionis f. temporis praeterlapse, c. acc. persf. μετὰ βασιλέα λ. post imperatorem 2, 3, 3. μ. Δαρεῖον 6, 2, 18. μετ' ἐκείνου 1, 5, 13. 4, 14, 4. - In eadem not. c. acc. rei, et quidem c. artic. et inf. p. subst. rei, μετὰ τὸ προσελθεῖν καὶ 9. cum prodisset ac sacrificasset 2, 9, 6. μ. τὸ ἀποζωσθῆναι, postquam recincti fuissent 2, 13, 21. 3, 5, 12. 5, 6, 21. 6, 2, 3. 7, 1, 16. † μ. τὸ πάντα κατορθῶσαι καὶ εἶναι ἐν ἀμερίμῳ βίῳ, omnibus ex sententia gestis, cum viveret securam vitam 3, 7, 11. postquam omnia feliciter exegisset, ac versaretur in rel. v. ἀμ. sed cum acc. rei propr. μ. τὴν αὐτοῦ τελευτήν, post obitum 1, 2, 10. 1, 14, 19. 1, 17, 26. 8, 1, 1. μ. τὸν ἐκείνου φόνον 4, 9, 3. μ. τὴν ἀπ' Ἰλίου ἀφίστην, postquam ex Ilio pervenit 1, 14, 7. μ. τὰς ταῦτα τρέψαι λ. post 1, 15, 15. μ. τὰς νύκτας 5, 14, 5. μετὰ τὴν τοῦ χειμαρρῶος ἀπορροῖαν, postquam torrens defluxisset 3, 3, 12. post defluxum. — μ. πολλὰ λουτρά λ. post 1, 17, 19. μ. τὸν ἐν Μεσσοπεταμῖα ἔχρον αὐχμὸν 6, 6, 5. μ. ὑπατείας τιμὴν λ. 7, 3, 8. μ. πράξεις πολλὰς ὑπατείας 7, 7, 8. † μ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν, post institutum apud Romanos principatum 8, 2, 11. postquam Romani acciperent f. extendissent imperium suum etiam in hanc regionem et urbem, f. postquam accessisset Romanis imperium et in hanc urbem, f. post impetratum a Romanis imperium etiam in hanc urb. - †† c. acc. rei, sed nominativum adi. neutr., ἤλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶται, non multo post 1, 9, 17. 4, 10, 1. sc. μέρος τοῦ χρόνου f. διάστημα χρόνου, post non multo, sc. tempore, it. post haud multo, nostr. nach nicht vieler f. langer Zeit, f. nicht lange (Zeit f. Zeiten) darauf. - haud multo post 4, 13, 7. 6, 9, 14. οὐ μετ' οὐ πολὺ, haud m. post 5, 6, 5. ubi duplex neg. in emphasi sit, post minime multum tempus, nostrat. nach gar nicht vieler, langer Zeit, f. post brevissimum tempus, nostr. nach sehr weniger, kurzer Zeit, vel leg. οὐ μετὰ πολὺ, vel p. prima neg. αὐ μετ' οὐ π. †† c. acc. rei, sed nominativum pron. demonstr. neutr., tum sing. μετὰ δὲ τὰς βασάσαντες τὴν κλίην λ. deinde 4, 2, 11. per ellips. pr., vel πραγμᾶ, tum plur. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. postea 4, 11, 15. 6, 1, 19. sc. τὰ μέρη τοῦ χρόνου f. πράγματα, post illa.

μεταβολή, mor. c. adi. εἰ τις εἰς τὸ κοῖνον χρησὴ γένετο μ. mutatio 2, 3, 20. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποίησατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. multam f. magnam mutationem fecit f. molitus est. - c. gen. rei, ἐλογίζετο τὴν αἰθονίδιον τῆς τυραννίδος μ. mutat. 2, 3, 3. mutati nem formae regnandi e tyrannide in iustitorem. — c. praep. τὴν εἰς τὸ σωφρονέσθαι - διὰ σπάνιον χρημάτων μ. eam, quae ad frugalitatem - sit, mut. ib. 22.

εταγινώσκειν, mor. de persf. c. praep. μετεγινώσκειν ἐπὶ τῷ - ἐλάσιν, eos poenitebat, quod ivissent 2, 13, 20. - † c. nominat. particip. p. inf. et c. adiuncto, ἡσχαλλε, καὶ μετεγινώσκεις δέμενος αὐτὸν εἶδον λ. poenitebat eum adoptionis 5, 7, 10. fecisse

- illum filium s. quod fecisset, - † abf. vel sq. expl. εἶπον ὁμοῦ ἀνέχε μεταγυρεύτας, mutasse sententiam 8, 7, 8. relipuisse.
- μετάγω, de pers. ph. c. acc. rei et praep. εἰ τινα ἦν χρήματα, εἰς ἑαυτὸν μετήγε (αὐτὰ,) eas in se ipsum transtulit 7, 3, 15. ad se, in cubiculum suum transferri iussit. τὸ ἀγαλμα - εἰς τὸν ἑαυτοῦ Σάλαμον μετήγαγε, in suum cub. transtulit 5, 6, 7. εἰ τὴν Σεῦν μεταγάραιεν ὡς αὐτοῦς, si deam transferrent ad se 1, 11, 8. imaginem deae. - c. solo acc. tali, τὰ ἀγάλματα -, ἃ περ ἐτίχεν ἐκείνος - μεταγαγῶν, quae transtulerat 6, 1, 6. e suo loco in alium. - † trop. c. acc. pers. et praep. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγάλας τῶν Β. πράξεων, ut transferret ad 5, 7, 12. - † simul c. nominat. modī, πρῶτος μεταγαγῶν (αὐτοῦς) εἰς τὸ ἀβροδιαίτον, ducendo eos ad 3, 8, 10. - ii. cum acc. rei, εἰς τὸ κόσμιον - μεταγεῖν πάντα ἐπειράτο, ad decorem - redigere 2, 4, 2. πᾶσαν τὴν ἀρχὴν - εἰς ἑαυτὸν - μεταγαγεῖν - ἐξέλιγε, transferre in se 3, 5, 2. πείθειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχ. μεταγεῖν, ut ad ipsum transferrent 7, 1, 12. ἐπὶ τὸ σωφρονέμεν - πάντα μ. ἐπειρῶντο, ad modestiam transferre 6, 1, 3. - c. praep. dupl. simul, ἐκ πράξις - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὡμότητα μ. πάντα ἐπειράτο, ex - ad - 7, 1, 3. - Pass. trop. de pers. c. praep. dupl. πάντας, εἰς - τυραννίδος εἰς σώφρονα - βίον μεταχθέντας, re-dactos 2, 4, 3.
- μεταδίδωμι, trop. de pers. c. gen. rei, et dat. pers. it. adv. πράγματος, οἱ μόλις τις καὶ ἀδελφοῖς γνησίους μεταδίδωσιν, cuius - quis fratres - participes facit 3, 6, 4. sc. μέγας, tribuit, communicat cum rel. - sine adv. τούτου, οὐ μόνον τις υἱὸς γνησίον μ. ib. 11. — †† μήτε κρίσει τινὶ μεταδοῦς μήτε ἀπολογία, neque iudicii cuiquam copia facta nec defensionis 7, 1, 20. ubi leg. in acc. κρίσιν et ἀπολογίαν, neque iudicium alicui impertiens neque defensionem, i. concedens, permittens. - it. de re, per casus pr. γυναῖκες, δόταις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς - μεταδίδωσιν 4, 2, 5. quibus auctoritatem s. honorem attribuit, tribuit, conciliat, addit, communicat, impertit, participat.
- μεταιτεῖν, ph. de pers. c. casu temp. forte, et in opp. ἐνάτης ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθρὸς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτεῖντας, quotidie cernere erat aliquos, qui pridie erant diuissimi, postridie mendicantes 7, 3, 6. p. inf.
- μετακομίζειν, phys. de pers. c. acc. rei et praep. ἀρπάσασαι τὸ ἀγαλμα, διὰ μέσης τῆς ἰσθμῆς ὁδοῦ εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν (αὐτὸ,) transtulerunt 1, 14, 8.
- μεταλαμβάνειν, trop. de re f. pers. c. acc. rei et praep., τῶν πόλεων, μετεκληθῶντων ἀντὶ πολέμων εἰρήνην, adeptis pacem 8, 2, 11. quippe - participarant, acceperant, nactae erant.
- μεταλλάσσειν, trop. de pers. c. acc. rei, τὸν βίον μετήλλαξε, vitam commutavit c. morte 1, 2, 2. vitam finivit, mortuus est, sc. τοῦ θανάτου f. τῷ θανάτῳ f. σὺν τῷ θαν. - μ. τὸν β. decessit e vita 4, 4, 7. - sed simul c. adv. ὅπως - τὸν β. μ. e vita discesserit 3, 15, 18.
- μεταλλεύεσθαι, phys. pass. de re, c. praep. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις μεταλλεύόμενα, apud Romanos metalla 4, 10, 9.
- μεταμφιέννυμαι, med. de pers. ph. c. acc. rei, μεταμφιέσασθαι τὴν - σολήν, ut indueret 5, 5, 9. vel a μεταμφιάζομαι.
- μεταξύ, p. praep., phys. c. gen. loci, ὁ Ταῦρος, μεταξύ ὧν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας, interiacens Cappadociam et Cil. 3, 1, 9. iacens s. situs intra Capp. τεράγη μ. Ἀλτίνου λ. inter 8, 6, 11. — † trop. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα μ. Φοινίσσης - σέλης καὶ λ. forma

habitus inter Phoenissam vestem rel. 5, 5, 5. - †† intra artic. et subst. simul, ὁ μ. χρόνος τῆς - εὐρυτῆς λ. intervallum temporis inter rel. 3, 8, 20. tempus inter festum praeterit. sc. ὦν, ut ante, tempus, quod est inter —

μεταπέμπεσθαι, med. de perf. ph. c. acc. perf. μεταπέμπεται τὸν —, arcellit 1, 13, 8. 1, 17, 11. p. πέμπ. μετὰ τὸν λ. nostrat. schicken nach einem. μεταπεμφάμενος λ. cum arcessivisset - 1, 16, 12. μ. τοῦς -, arcellitis fidissimis 3, 5, 7. μ. τὸν λ. arcessitum filium 3, 13, 8. ἐβούλετο μεταπέμψασθαι τοῦς λ. arcessere 8, 8, 10. † μεταπέμπεται (αὐτὸν,) 4, 13, 4. - simul c. adv. temp. περὶ δειλὴν μεταπεμφάμενος (αὐτὸν,) cum arcessivisset 3, 11, 9. †† ἡγεμόνης οὐκὰς μεταπεμπόμενος. domum arcessens 2, 7, 10. διδασκάλους - λαθρα μεταπέμπετο, arcessibat 5, 7, 9. † τοῦς πανταχέσθαι μύσῃς ὑποκρίτας μεταπεμφάμενος, undique arcellitis 5, 8, 16. — c. praep. ἐν - τῶν πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος 2, 14, 12. — ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμφάμενος νεανίας, Spartā accitos invenes 4, 8, 7. - c. acc. rei, τὸ ἀγαλμα μεταπέμψατο, iussit afferri 5, 6, 8. - † simul c. adv. τὰ χρήματα - δικοθεν ἤδη μεταπέμψασθαι, domo iam afferri curaturam (se) 2, 6, 15. †† τὸ τε ἀγαλμα μεταπέμψατο καὶ τὰν τὸν ἐκείθεν χρυσόν, simulacrum inde afferri praecepit, cum omne indidem aurum 5, 6, 11. qui Bg. rexit cum adv. ἐν. aut supplevit ad pr. v. et deinde libere addidit aliud adv. fyn.

μεταπίπτειν, trop. de re, c. praep. ἐξ οὗ περ ἡ 'Ρ. δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν. recidit ad 1, 1, 5. rediit, venit rursus, iterum data s. concessa est, vel p. simpl. venit, data est. εἰς Κόμμοδον μεταπιστοῖσα (αὐτῇ, ἡ ἀρχή,) ad C. ubi recidit 2, 10, 5. † μετὰ βασιλείᾳ εὐγενέστατον τὴν ἀρχ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἀνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ - γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, recidere 2, 3, 3. p. inf.

μεταφέρεσθαι, physf. de perf. c. adv. στρατόπεδον, ὃ ὕψερων μετηνέχθη, exercitus, qui deductus (est) inde 5, 3, 16. translatus est inde alio. - trop. de re, c. praep. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐν τυραννίδος - εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, ex tyrann. ad formam - redacti 6, 1, 5. nisi sunt utr. a v. μετενεγκεῖν.

μέτεμι, ab εἶμι, physf. de perf. c. praep. et adiuncto, ἀποδιδράσκοντες καὶ μετιόντες πρὸς τὸν 'Αντ. transeuntes ad Ant. 5, 4, 11. milites. - trop. c. adv. τοῦ δὲ ἀπρετέστερον μετιόντος, λ. ipso tractante 1, 13, 17. sc. αὐτὰ, ἀγμάτων ἡνιοχείαν καὶ θηρίων - μάχας, i. q. ἵεσθαι μετὰ, nostr. nachgehen s. nachhängen, Lat. persequi, conlectari, sectari, sequi, appetere, amare, agere, suscipere, exercere.

μετενεχθεῖς v. μεταφέρ.

μετέρχεσθαι, ph. de perf. c. praep. ὁ στρατὸς, μετελθὼν πρὸς τὸν 'Αντ., translatus est ad Ant. et 5, 1. transiens, cum transiisset; qui transierat, i. q. ante 5, 4, 11. - trop. de perf. αὐτὸς μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δημόσια, transiit ad 7, 5, 12. se convertit, aggreffus est, appetivit, rapere voluit, rapi iussit. - de re, τὸ πάθος - τοῦ φθόνου μετῆλθεν εἰς τὰς - πόλεις, transiit ad 3, 2, 16. invasit animos civium istarum urbium, i. q. oriri, esse coepit.

μετέχειν, mor. de perf. c. gen. rei, οὐδὲ τις ἦν - ἡλικία, ὥς μὴ μ. τῆς - μάχης, quae particeps non esset pugnae 8, 4, 21. † per polyptoton, in rect. dupl. μετασχὼν τὸ μέρος τῶν κινδύνων, μεδέσεις καὶ τῶν - τιμῶν, particeps periculi facius, participabis et-

- iam honores 3, 11, 16. ubi in primo membro v. est c. rei vel gen. vel acc., v. supra μέν, - in opp. εἰδότες, ὡς τῶν κινδύνων αὐτοὶ μεδέουσι, λ. periculi quidem se participes futuros (esse) 8, 3, 13. - † c. gen. rei, adv. et praep. ῥᾶσα πάσης εὐνοίας μεδέειν πρὸς ὑμῶν ἡλτικά, me consecuturum (esse) a vobis 1, 5, 10. ubi adv. potest etiam pertinere ad v. ἡλτ. c. rei et gen. et abl. ὧν πείρα μετέσχον, quorum experimento particeps fui 1, 2, 10. quae cognovi per experientiam, i. per sensus aurium et oculorum, i. q. pr. & εἰδόν τε καὶ ἤκουσα, simul cum nominat. particip. modique, γεγόμενος ἐν λ. † de re, τετράγωνόν τι, ἀλλῃ μὲν ὕλης οὐδεμίας μετέσχον, nulla alia materia constans 4, 2, 12.
- μετέωρος, trop. de re, Masc. c. subst. fem., τὴν 'Ρ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, sublime ferri 2, 9, 3. suspensum, in aëre veluti pendens, liberum, ut rapi a quovis possit, dubium, nondum alienius hominis, saltem non certo eius nec perpetuo. ματ. τὴν γνώμην ἔχοντες, cum suspensis animis essent 2, 13, 8. suspensum animum habentes, incertum, dubium, i. cum essent incerti et ignari, quid esset futurum. - Neutr. ὁπνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ἦ, quoties imperium suspensum est 2, 12, 7. i. q. primo antea loco, p. ἡ βασιλεία μετέωρος ἦ.
- μετοικίζεσθαι, med. de perf. phys. c. praep. μετοικιζέσθαι ἐβούλετο εἰς τὰ - καταγώνιον, migrare 1, 15, 17. e palatio.
- μετονομάζεσθαι, Pass. de perf. phys. μετονομάζεται (αὐτός,) transnominatur 5, 7, 5. sq. expl., nominatur aliter.
- μετοχετεύειν, ph. de perf. c. acc. rei et praep. τὸ ἴδωρ - εἰς ὕδαρ ῥεῖδρα μετωχέτευον, derivabant 7, 12, 8. e suo loco. - Pass. trop. de re c. praep. et forsan c. adv. ῥᾶσα αἱ τῶν νέων ψυχαὶ - ἀπὸ τῶν, καλῶν μετοχετεύονται, traducuntur 1, 3, 4. deducuntur, avocantur, abstrahuntur, i. doctrinas et scientias non tractare, legere, audire, meditari, amare.
- μετροῦν, mor. de perf. c. acc. rei et abl. modi, ὅσοι τὸ εὐδαιμον γασσὶ - μετροῦσιν, metiuntur 1, 6, 2. aestimant, diiudicant, credunt esse, reperiri, contineri in. † c. adiuncto, χαλεπὸν, μετρηῆσαι καὶ ὅσον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. qui Bg. rexerit c. acc. rei, sumens e sq. casum ἐπιθυμίας, cum possit et absolute stare, p. μετριάσαι, moderari sibi, opprimere aut continere saltem, ne fiant vehementiores. - Pass. de re, Neutr. c. artic. p. subst., it. c. adiuncto, τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον μεταβολὴν, ad-moderationem 2, 3, 22. mensuratum, modestiam, modum.
- μετριάζων, mor. de perf. c. praep. οἱ ὑπὲρ ἄλλου μαχόμενοι μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης, modicam adhibent alacritatem in pugnando 8, 3, 12. modici sunt nec nimii in alacritate pugnandi.
- μέτριος, mor. Masc. de perf. c. adv. et adiuncto, οὕτω μ. καὶ ἰσότητος ἦν, moderatus (Pertinax) 2, 4, 18. - sed modo c. adiuncto al. παρεῖχε τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλεία, moderat. 1, 2, 5. Marcus. μ. καὶ πρᾶον ἑαυτ. τοῖς προσιούσιν παρ. 4, 3, 4. Geta. - Fem. de re, αὐτῷ - μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ, aliquam reverentiam 2, 2, 1. immo iustam, decentem, legitimam, idoneam, magnam. † οἱ ἐκ μετρίων προξενῶν εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ex modiciori statu 5, 1, 14. ex mediocribus, inferioribus, dignitatibus et administrationibus. - Neutr. cum artic. p. subst. et v. adiuncto, ἐμοὶ - τὸ πρᾶον καὶ μέτριον προσφιλὲς (ἐστὶ) mode-

ratio 5, 1, 7. - sed simul c. gen. pers. τὸ μέτριόν μου - διαβάλλων, moderationem meam ib. 5.

μετρίως, phys. τοῦ τῆς γῆς μ. ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, pro rei modo 8, 4, 11. sufficienter, decenter, quantum satis, opus s. necesse erat. — † ὅσοι, - δυνάμεις μ. ἔχοντες, virium non nihil 4, 9, 16. — † ἢν αὐτὸς τὴν ἡλικίαν ἤδη μ. προβεβηκώς, iam aliquantum 2, 7, 8. longius, multum, satis, nostr. ziemlich, i. valde; vel non nihil. - Magis trop. s. mor. ὁ δὲ τῶν - μ. ἐξοφύτιζεν, non magnopere 3, 15, 2. parum, non multum. - † c. neg. οὐ μ. αὐτὸν ἐπαράττον οἱ λ. non mediocriter 1, 3, 12. 6, 2, 7. non parum, i. valde. - † c. al. particula, πᾶς παιδείας κἄν μ. μεμνημένος, vel mediocriter 1, 13, 16. τῶν κἄν μ. ἐκείνῳ γνωσθέντων 4, 6, 3. parum, aliquo modo. †† Φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προεπίπτοντα μ. ὑπομένειν, moderate 4, 14, 9. c. dolore mollece, non summo, vel decenter, i. aequo animo, sine dolore summo, vel sine ullo dolore. ††† μ. ἀρᾶς τοσούτων ἐτῶν, moderate 6, 4, 4. leniter, aequo iusto que modo.

μέτρον, phys. in p. ἔστι, ποιητὰ μέτρων - συνέταξαν (ταῦτα.) poëtae conscripserunt 2, 15, 11. metrorum s. versuum opifices.

μέτωπον, phys. de anim. κατὰ μετώπου ἔφερε τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. v. 2.

μέχρι et μέχρις, ph. de termino, c. gen. loci, universe, per verba quidem simul, τοῖς βαρβάροις, βριχόμενοις μέχρις ἰζύων, lumbis tenus 3, 14, 12. - sed c. alio, μέχρι τῶν - πυλῶν διώκοντες, usque ad portas 1, 12, 15. εἰσιέναι μ. τοῦ δωματίου, usque in cubiculum 3, 11, 12. ἤλθον μ. τῆς εἰσόδου τῆς συγκλήτου, usque ad 7, 11, 3. - at c. nom. propr. τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέχρις Ὀκεανοῦ προαγίνετε 1, 5, 19. εἶσαι ἀρχὴν Πέρσας μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 4, 9. - porro per subst. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγηρι αὐτῆς ἐξουσία, usque ad 2, 7, 7. - per adi. πάντα μέχρις Ἰωνίας λ. Ionia tenus 6, 2, 5. † τὰ ἐπέκεινα μέχρις ἀνατολῆς λ. ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. - †† intra arctic. et subst. ὑποτάξεν τὰ μέχρι Ὀκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη β. subacturum omnes ad Oceanum usque Germanorum nationes barb. 7, 2, 20. ubi sine sibi littera, seq. vocali. - Tum in termino temp., per subst. quidem et gen. pers. τοῖς - παρέμενεν ἡ ἀρχὴ, μέχρις Ἀρταβάνου, ad Artab. usque 6, 2, 20. simul c. relato, ἀπὸ Κύρου - μέχρι Δαρείου, ad Dar. usque ib. 5. - sed per gen. rei, ἐν ἔτεσι - διακοσίσις μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν, usque ad Marci tempora 1, 1, 5. †† τὴν Ῥ. ἀρχὴν, - ἡ πρότερον μὲν, μέχρι καιρῶν σεμνοπραπῶς διοικουμένη, λ. ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν s. πολλῶν. - παρθέου τῆς Ἑβίας - κελυνομένης - μ. τέλους τοῦ βίου παρθεν. ad finem usque vitae 5, 6, 3. - per gen. pron. tum indefin. μέχρι - τινὸς λ. aliquamdiu 1, 8, 5. 6, 9, 10. sc. χρόνου s. καιροῦ. tum demonstr. μέχρι - τούτων, hactenus 1, 15, 14. sc. χρόνων, καιρῶν s. πραγμάτων. † tum relat. ἐδίωξαν αὐτοὺς, μέχρις οὗ ἐς τὴν πόλιν ἐσέβαλον, donec in urbem intrarunt 3, 7, 14. sc. καιροῦ s. τόπου τούτου, usque eo, ubi. - per adv. καὶ μέχρι νῦν λ. usque adhuc 1, 16, 5. 2, 10, 15. - In termino tropico aut nullo, sed potius de modo, per gen. pers. c. verbis, ἐς ὅσον - μέχρις οἰκίῳ μένειν ἡ τιμωρὰ, intra eorum familiam 7, 3, 10. †† οὐδέ τις ἦν Φειδῶ ἡλικίας, οὗς μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium s. nec erga

infantes. - per gen. rei, μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες, qui, appellationem tantum consecuti, 1, 1, 7. qui, cum ad f. usque ad appell. tantum pervenissent. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἑαυτοὺς προχωρήσας, usque ad 1, 3, 6. ἐχώρησε μέχρι μητρῴου σόνου ib. 9. μ. τραυμάτων προεχῶρει, non ultra vulnera 12, 15, 16. modo usque ad vulnera, nec usque ad caedem. † τῆς τῶν ἀρχόντων καταθρονήσεως μέχρις αἵματος ἀδελφείας, usque ad sangu. 2, 6, 22. σατιζόντας - ἐν ᾗπασιν -, μέχρι τῶν εὐτελεσμάτων ἔργων, in omnibus; etiam in viliss. rebus 4, 3, 9. — εἰς τοῦτον ἀπέσιωπτε, καὶ μέχρις αἰσχρᾶς βλασφημίας, etiam usque ad f. convicia 4, 12, 3. †† per subst. τοῦ Ῥωμαίων δήμου οὐκ ἀγνοεῖτε τὸ μέχρι βλαστῶ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem 7, 8, 12. sc. μόνον προχωροῦν.

μὴ, p. neg. mera, ante verba, καὶ μὴ πειραδέντα λ. et non expect. 1, 5, 14. μ. κατασχόντες αὐτῶν 1, 7, 4. 1, 14, 2, 2, 9, 18. e, 3, 11, 7. 3, 15, 12. † μὴ μελλήσαντες, nihil cunctati 3, 12, 25. † αἶων καὶ μὴ βουλόμενος, nec sponte se nec volentem 6, 8, 14. †† ἔδειτο -, μὴ πιστεύειν δὲ λ. ne ve crederent 8, 5, 10. propr. p. non. † οὔτε - ἥλικία τις ἦν, ἢ μὴ λ. quae non 8, 6, 17. ὅσον μὴ διέλυσεν λ. quod non 5, 2, 6. - Nominativum c. inf. ἐπὶ τῷ μὴ - προέχ. quod non 3, 9, 12. τὸ μὴ περιγενέσθαι, quod superior non esset ib. 13. † distractum, τὸ μὴ κατ' αἶσαν αὐτίσθην οὐχ οὕτω δυσπρόρισον, λ. id, quod parum pro merito redditur. 2, 3, 15. † οὐδὲ - ἄλλως αὐτῷ τὴν - ὁδὸν εὐπρεπῆ - ἐσεσθαι, μὴ - καθαιρεθείσης λ. non deleta urbe rel. 8, 4, 24. nisi f. si non sit deleta. - ante pron. ὅτι μὴ αὐτὸς - μνᾶται λ. ipsum non 2, 7, 11. — †† cum neg. al. καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοσεύεσθαι, et neutrum genus debere rel. 4, 10, 13. - ante adi. ἦν - τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώθρου διαβεβλημένων, ob vitam parum sobriam 2, 6, 10. - ante adv. μὴ ῥαδίως λ. haud facile 2, 9, 15. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μὴ ποτὲ γενόμενον ἔργον, quod nunquam alias fuit factum 4, 6, 10. ultimum vero et nunquam factum opus. — ἂ μὴ πρότερον εἶχον, quae nunquam antea habuerant 3, 8, 8. haud prius 3, 11, 2. - c. relatis, et quidem neg. ἂ μὴ πρότερον, μήτε εὐράνεσαν, μήτε ἡμικόμισαν, quae prius nec - nec 1, 15, 2. γενόμενος μὴ φαῦλος ἄνθρωπος, μήτε ἀρχοῦ, μήτε ἰδιώτης, non malus homo tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι, non obscure nec - 1, 10, 8. μὴ - μηδὲ - ἀλλ' λ. nec - nec - sed 6, 7, 2. καὶ μὴ κινετομεῖν, μηδὲ λ. et nihil novatum rerum moliri, neque - 6, 2, 9. - sed aliter et c. adversf. καὶ μὴ μόνον - ἀλλὰ λ. et non solum — sed 1, 3, 1. v. μόν. et ἀλ. - τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' λ. ib. 8, 1, 8, 12. 2, 6, 15. καὶ ὅτι μὴ σιῆψις, ἀλλ' λ. nec simulatio: nem, sed 2, 1, 23. ὅσοι μὴ φόβον -, πάθον δὲ λ. 1, 4, 11. 2, 6, 6. v. δὲ extr. †† οἷς μὴ πειθόμενος, βιούς δὲ λ. his non obtemperans, sed 2, 2, 13. sed leg. οὐ μὴ π. - † τοῦτον ἐπιστάμενος - ἀλγοῦντά τε ἐπὶ -, μὴ φέροντά τε τὰς λ. hunc sciens dolere -, impatientem etiam 4, 13, 4. ubi tē et rē ad se referuntur una cum neg. , p. μήτε φέρ. nec ferentem. - Sed de μήτε et μηκέτι v. suo loco, it. de μὴ postposito in εἰ μὴ et εἰ δὲ μὴ in v. εἰ, tum ἦν μὴ in ἦν et οὐ μὴ in οὐ. †† postpositum pron. demonstr. συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ πάνυ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν, ἀλλ' forte accidit, ut ne ipsi quidem satis inter se concordarent, sed 6, 8, 7. ubi tamen et praepositum censetur, vel in relat. ad sq. ἀλλ' iterum, vel cohaerens c. πάνυ, cf. in hoc π. - postpos. verbo, ἐλαγὲ, μὴ δὲ

σθαι συμμάχων. negabat, se egere auxiliatoribus 2, 8, 16. - In alia not., ante verb. εἰ δὲ καὶ τὰ - τις ὑμῖν διηγέει, μὴ θαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari 7, 8, 14. ne miramini, s. non mir. — †† post subst. πολὺ δὲ τὸ ὑποκτον -, μὴ τις λ. multum suspitionis (erat,) ne †. 1, 3. - post verb., c. modo coniunct. ὑπάπτειν οὖν, μὴ - ἐπιθῶνται λ. verebatur -, ne 1, 3, 14. δέομενον - τῶν κυβερνησόντων, μὴ ποι φερόμενος - προσερχέσθῃ 1, 4, 8. τοῦτον ἤθελεν - εἰκνίσασθαι, μὴ πως ἄρα - ἐπιθῇται λ. 2, 15, 3. οὐδὲ τινα εἰς προσιέναι τῷ -, μὴ πως λ. 6, 1, 12. et in alia loca, ubi nega. hoc sensu distracta a verb. suis. δέδιως. μὴ λ. 1, 3, 3, 1, 6, 13. δεδιότες, μὴ πως ἄρα λ. 2, 2, 8. δεδοικῖα, μὴ ἄρα λ. 6, 1, 11. - Φοβηθεὶς μὴ πως λ. 8, 3, 8. † παιδεῖν ἐπιρῶτο, μεταμεινέσθαι τὴν Ῥ. σολήν, - μὴ - λυπήσῃ λ. 5, 5, 9. cum optat. † δεδιέναι, μὴ τις προκατάλαβοι λ. 1, 6, 8. sq. tamen simul coniunt. εἴθ' - ἐπιθῇται λ. - 1, 13, 13. Φοβηθέντες -, μὴ τις ἄρα δόλος εἴη 2, 6, 13. — † αἰσχροῦντες τὰς ἀσπίδας -, μὴ που - γένετο, si forte - oriretur 2, 6, 19. ubi tamen et ellipsis sumatur, v. c. δεδιότες. veriti, ne rel. - Pospositum aliis particul. hoc sensu ἵνα μὴ. it. ὅπως μὴ et ὡς μὴ v. in singulis. - In alia rursus not. ἐρευνήθεις, μὴ τι φέροι, num quid ferat 3, 5, 11. ubi debeat sumi ellipsis quorundam, v. c. διὰ θεός, prae metu, ut redeat pr. notio, ne quid ferat. μαθεῖν -, μὴ τις ἄρα ἐπιβουλεύει λ. num quis 4, 12, 8. ἐρευνήσοντας, μὴ τινες ἐνέδραι - εἶεν, an aliquae insidiae rel. 8, 1, 2. † ἀλλὰ γὰρ (μὴ τι ἄρα καὶ καταγέλασον εἶπειν;) Καρχηδόνιοι λ. annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. nonne quid forte rel. ubi, si pro puncto interrog. sumatur merum comma, suppleas v. φοβοῦμαι, etc. aut subst. φόβος ἐστὶ, vereor, ne quid sit ridiculum.

μηδ' et μηδὲ, solum, ab init. enunciat. μηδὲ γὰρ λ. neque enim 6, 2, 10. p. simpl. μὴ, - sed in med. orat. μ. περιορᾶν λ. neque 8, 3, 5, 12. † nominatim c. pron. indefin. μηδὲ τις λ. neque quisquam 5, 1, 10. nec vero quisquam 8, 7, 17. sed nemo. — μηδέ τινα λ. nec quenquam 1, 13, 14. et neminem. † ἐπισθῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, supervenire inexpectatus volebat 2, 14, 11. non expr. †† ἀνεπτόντο πάντες, καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκινετο, et nec cunctati 2, 7, 12. et non c. cf. 3, 12, 25. μὴ μελλ. † ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέφερε, ταῖτ' εἶδέναι, (nam) nec ipsorum intererat 2, 1, 4. ne quidem s. etiam non. ὡς μηδ' ἀκούσθαι πολλάκις, ut nec exaudiretur 5, 2, 7. Ἰταλῶν μ. ταῖς δυσχωρίαις τεταραγμένων, Italis ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. μ. ἐπισάντου τροφῆς - εἰςκομιζομένης, quod nec - alimenta importarentur 8, 5, 9. ὡς μ. κατασχόντες ἀναβοῆσαι, ut neque continere se valentes 1, 4, 17. † repetitum, et sq. relat. advers. diverso quidem sensu, ὡς μηδ' ἀναθρεῖν λ., μεῖναι δὲ -, καὶ θάρρ. μηδὲ ὥχρ. - φάναι, ut nec exsiliret -, sed - et constanti minime que pallenti rel. 2, 1, 15. † Φασὶ, μ. τοὺς στρατιώτας - πεισοῦς εἶναι λ., μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, λ. nec milites fidos esse, cum nec impleverit ipse rel. 2, 8, 8. - cum negat. al. ὡς μὴκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἐσίαν εἰκνῆν, ut nec amplius vellet imp. aulam habitare 1, 15, 17. μὴ ἀσήμεως, μηδ' ἀδόξως λ. nec 1, 10, 8. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ, neque 6, 2, 9. — μὴ πεισεῖν δὲ λ. μηδὲ λ. nec 8, 3, 10. ὡς μηδὲ στρατιωτικόν, μηδὲ γενναῖον, neque - nec 4, 12, 3. μηδὲ προσλθεῖν -, μηδὲ τι λ. nec - neque quidquam 2, 10, 15. μηδὲν ῥαθυμία, μηδ' ἀναπαύλῃ νέμων, nullum desidia aut quieti locum relinquens 3,

Μηδῖος, de re, χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 5.

5. Medicum, v. χλ.

Μῆδος, de pers. in opp. Κύρου, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχὴν ἐν Μήδων
εἰς Πέρσας μεταστήσαντος, a Medis 6, 2, 5. - abl. τὴν Μήδων
χώραν, Medorum 6, 5, 2. II.

μήδ' ὅλως v. μήτε et ὅλ.

μηκέτι, abl. κτείνων ἑαυτοῦ, non amplius I, 15, I. † οἷτος τοῖς
κωλύοντος, cum nihil amplius esset, quo arcerentur 3, 3, 12. v.
κ. - † εἰ συναχθεῖσας -, μ. καταμῶ διωρισμένας, neque amplius
flum. 4, 10, 5. qui Bg. copulam καὶ libere addit, p. non ampl.
— haud ampl. ib. 9. - † sq. particul. disunct. μ. - ἢ - ἢ λ.
3, 2, II. - c. copula aduers. id. que in vicinia summas, μ. δὲ
λ. neque amplius 8, 5, 21. - sed diverso in membro, ὡς μ.
λῆσῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἄξιωμα, non ampl. I, 10, 3. --
†† c. neg. al. ὡς μ. βούλεσθαι μὴδὲ τὴν β. ἐστὶν οἰκεῖν, ut nec
ampl. vellet I, 15, 17.

μήκος, ph. c. gen. rei et in opp. ὁδοπορίας μήκει καὶ τάχει, itine-
rum longitudine 3, 7, 17. - per praepr. ἀτέρες, εἰς μήκος κη-
χαλασμένοι, in longum I, 14, I. cometae - in opp. οὐκέτι τὰς
Φάλαγγας ἐς βάθος συνίστασαν, εἰς μ. δ' ἐκτείνοντες, in longitudine
4, 15, 12. in longitudinem, f. lineam longam, a cornu uno ad
alterum. - trop. c. gen. rei, ἐκτείνου εἰς ἀρχῆς μήκος - ἤλασαν,
in imperio longe provehuntur I, 4, 11. ad imperii longinqui-
tatem f. diuturnitatem, ad imperium longum f. diuturnum -
τὸ παρὸν τῆς ἀρχ. βαρὺ διὰ μήκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, propter diu-
turnam potentiam 6, 8, 9. v. α. et εἰ.

μηλόβοτος, ph. Masc. c. subst. fem. et forsan c. adiuncto, κατα-
σάφας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἐρημον τὴν χώραν καταλείπει, ur-
bem, a se dirutam, mox vastam ac regionem desertam relin-
queret 8, 4, 23. qui Bg. retulit ad pr. subst. πόλ. pecoribus f.
ovibus depascendam f. compascuam, et, diruta urbe, eam vastam,
eius que regionem desertam relinqueret, sed, si referas ad sq. mem-
brum, et, diruta urbe, vastam et desertam regionem eius relinq.

μὴν, particula aduers., c. al. adv., init. enunciat. post punct., in
orat. viri alicuius, Ἀλλὰ μὴν, εἴη, εἰς λ. atqui, inquit, quando
rel. 2, I, 23. at vero. - in narrat. historici ipsius, ἀλ. μ. καὶ
λ. quin et 2, 4, 5, 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. - in orat. med.
histor., post comma, ἐσητε δὲ καὶ ἀνδριάντας - κατὰ πάσαν τὴν
πόλιν, ἀλ. μ. καὶ ἀντικρὺ λ. quin et I, 14, 18. 6, 4, 13. - c. al.
neg. init. enunc. οὐ μὴν εἰπειθε λ. non tamen 3, 15, 11. in orat.
med. μηδεὶς τῶν δημοτῶν μήτε ἀντιστῆναι πολέμωντος, μήτε μὴν εὐ-
φημοῦντος, nec tamen 2, 6, 19. οὔτε γὰρ οἰκοῦν ἦν αὐτῶν - χρέ-
ματα, - οὔτε μὴν λ. immo nec 2, 7, 3. neque vero, f. sed nec.
μὴν, subst. ph. c. adi. ἡλλαξε τῶν ἐνικυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα, men-
sium I, 14, 17. οὐδ' ὅλων μ. δύο τῆς βασιλείας - προκεχωρ. 107
tos menses duos 2, 4, II.

Μηνίφιλος, nom. propr. Menepphilus 8, 2, 14.

μηνοειδής, phys. c. subst. fem. βέλη, ὧν αἱ ἀνμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, lu-
natae I, 15, 11. curvatae in formam lunae corniculatae, falcatae.

μήποτε, μήπου et μήπως v. in singulis μὴ et π.

μηρός, ph. abl. τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, vestes a femori-
bus detrah. 4, 13, 11. - in opp. τὰ σιέλη σιέπων πάντα, ἀπ' ὀνύ-
χων ἐς μηρούς, ad femora 5, 3, 12.

μήτ', μήτε et μήθ', solum, μήθ' ὅλως, omnino non I, I, 5. proflus
non f. ne omnino quidem, nostr. nicht einmal überhaupt, f. ne

- ullo quidem modo*, nosir. gar nicht einmal. † μήτε ἑρκου Θεοδόμειος, neque 2, 9, 18. ne quidem. - in relat. μήτε - μή9 λ. neque - neque 1, 16, 10. μήτε -, μήτε - neque - nec 6, 5, 18. — simul c. pron. indefin. μήτε τι - μήτε τι λ. 1, 9, 21. μήτε τινός Φαινεύου, μήτε ἀνδρεῶτος, nemine apparente aut resiliante 6, 5, 16. ὥς μὴ ῥαδίως αὐτῷ τινα μήτε Ἑλλήνων -, μήτε βαρβάρων λ. ut haud facile ei quisquam sive eorum, qui inter Graecos -, sive barbarorum 7, 1, 26. - † c. al. neg. simul; ἀ μὴ πρότερον μήτε ἐνρήσαν, μήτε ἦν. quae prius nec vid. nec 1, 15, 2. μηδενός μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων 1, 2, 4. v. μηδεὶς et μήν. — μηδεμίαν δύναμιν, - μὴδ' -, μήτε 3, 13, 11. † simul c. copula, ἐπεὶ τὸν τε δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, μήτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenkumque audere 2, 6, 6. † μήτε δὲ ἀκριτόν τινα. Φον. -, μήτε -, ἀλλὰ λ. neque vero quenkumque -, neque - sed 2, 14, 7. — Ῥωμαίους - ἑαυτῷ τε -, μήτε δὲ ἄρσεν. - αἰχμαλώτους τε λ. non placere autem sibi 4, 15, 19. † ζητούντων (μέν) τοὺς θράσαντας, μήτε δὲ εὐρεῖν, μήτε ἀμυν. δυναμένων, sed nec invenire, nec ulcisci 2; 6, 2. † ὥς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ - μήτε εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, ἀλλ' λ. ut et filium suum - nec in aulam adduceret, sed 2, 4, 18. ὥς μήτε τινὰ προσεῖναι, ἀλλὰ καὶ λ. ut non modo non accederet quisquam, sed et 3, 11, 4. ut nemo accederet, p. μηδένα. - † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς ὕβρεως, καὶ μήτε παῖναι τινὰ τῶν λ. atque nec verberarent quenkumque 2, 4, 2. † ἀποτεινῆναι - ἀνόσιον - ἡγήσατο (αὐτοὺς,) μήτε μαχημένους, καὶ - ἀγγείλαντας λ. eos, qui nec pugnarent, et annunciantes 6, 4, 12. occidere ipsos, utpote nec pugnantes, et annunciantes, f. quia nec pugnarent et annunciantes. μήτε μὲν v. in hoc supra. τὴν - ὤραν, μήτε ὀπ. εὐφορον. - κρυεράν τε λ. neque - frigidam que 1, 6, 3. † etiam in dupl. et diversa constructione membrorum e particip. nominat. et gen. confq. μήτε τὴν νόσου φέρων, - τοῦ τε στρατοῦ - νοσοῦντος 6, 6, 2. neque morbum ferens aestum ve coeli, exercitu que omni aegrotante. — ἐπεὶ μήτε - ἐβλεπον, ὑπὸ τε λ. ubi et puerum non viderunt, et - 5, 8, 12. ubi neque puerum viderent, a que fama illa rel.
- μήτηρ, propr. c. gen. perf. μητρὶ θεῶν λ. matri deum 1, 10, 11. — Ἀντωνίου μητρός 5, 3, 2. p. noverca. - sed oppresso hoc gen. pron. Φαυσίνα ἡ μ. (αὐτοῦ) λ. 1, 7, 6. αὐτόν τε καὶ τὴν μητέρα - μήτηρ 5, 8, 16. 19. sq. 6, 1, 23. - μητρὶ ib. 24. 6, 5, 18. 6, 9, 9. sq. 12. sqq. † εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρός εἰς Φιλαργυρίαν, nisi male audivisset ei mater ob avaritiam ib. 17. qui Bg. τὰ τ. μητρ. cepit in periphr. p. ἡ μήτηρ, cum etiam ellipsis valeat subst. πράγματα f. ἡθῆ, nisi matris actiones mores que cum infamia imputatae essent ipsi pro avaritia et sordibus propriis, v. διαβ. † plur. ὑπὸ ταῖς μητράσι - ἀνιτρέφοντο, sub matribus 5, 3, 7. c. sq. opp. τῇ μάμμῃ, cf. 5, 8, 20.
- μητρῶος, de re, μέχρι μητρῶου φόνου, usque ad maternam caedem 1, 3, 9. ad caedem matris.
- μηχανᾶσθαι, med. de perf., trop. c. acc. rei, μηχανᾶται τοιόνδε τι, machinatur 1, 10, 10. 4, 10, 1. τοιόνδε 3, 11, 7. - simul cum dat. perf. et abl. modi, τῇ θυγατρὶ - παντὶ τρόπῳ θάνατον ἐμηχανᾶτο, machinabatur 3, 13, 6. molieb., frueb. per dolum et insidias.
- μηχανή, trop. abs. f. c. praep. et adi. πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐξήτει, nullas non machinas 3, 13, 10. insidias. - ph. in bello, c. adi. μηχαναὶ παντοδαπαὶ προσήγοντο τῷ τεύχει, machi-

nae 3, 9, 8. μηχανὰς παντοίας προσέφερον, machinamenta 8, 4, 18. absf. machinae ib. 22, 30. 14. † c. adiuncto, f. in opp. μηχανὰ καὶ πολεμικὰ ὄργανα (εἶπετο αὐτῷ,) καὶ ὅσα λ. 7, 8, 23. machinae, i. scalae, crates, musculi, rel. sed πολ. ὄγγ. tormenta, aries, catapultae, ballistae, et καὶ ὅσα λ. tela, fundae, iacula, fudes, facēs.

μιᾶναι, ph. f. mor. de perf. c. acc. et abl. rei, βασιλείῃ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, polluere 2, 5, 10. committere caedem impiam f. cum turpitudine et impietate. ἐμὸν αἷμα - αἷμα. τὰς δ. μιᾶντας, cum pollueritis 2, 13, 16. ἐμὸν αἷμα. μ. τὸν ὄγκον, ut qui polluisent 2, 9, 10. sacramentum suum violare, turpiter, contra ius leges que civitatis atque humanitatis, occidendo imperatore. — Pass. de re, ph. ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον, potus sanguine - mixtus 8, 5, 17. — † ph. an mor. c. adiuncto, καὶ συβρίζοντα τὸ αἷμα αἰσχίστῳ καὶ μεμιασμένῳ σχήματι, turpissimo foediff. que habuit 1, 15, 15. ubi αἰσχ. de moralitate interna, i. indecorus, sed μεμ. de externa specie, oculis et animis displicente, sordidus, squalidus, sanguine pollutus.

μίγνυσθαι, pass. de re, trop., d. abl. rei, μεμιγμένον τὶ πένθος ἐορτῇ λ. missus luctus festae celebritati 4, 2, 2. iunctus, coniunctus cum rel. - ph. absf. ὡς ζεῖθερα φέρεσθαι οἶνον καὶ αἷματος μεμιγμένον, ut rivi defluerent vini sanguinis que promiscue 5, 5, 16. vini sang. que mixti inter se, f. vini, mixti cum sanguine, in sacrificio.

μικρολογία, mor. in opp. τὴν - μεταβολὴν - οὐ σύμμετρον διοίκησιν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ μικρολογίαν ὀνομάζουσιν, ut sordes infamant 2, 3, 22. nimiam parsimoniam et diligentiam in re pecuniaria, nonit. Kargheit. - cum adiuncto, εἰ μὴ διεβέβητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς Φιλαργυρίαν καὶ μ. sordes 6, 9, 17. διὰ μ. καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ἐκνηρόν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισσημένου, ob sordes ib. 9.

μικρολόγος, mor. de perf. γυναίκα μικρολόγον, mulierem fordidam 6, 9, 10. nimis parcam.

μικρὸς, Masc. de perf. ph. in opp. μικρὸς ὢν, - μεγίστους ἥρωας ἐμιμῆτο, parvus homo 4, 9, 5. etli erat parva statura, Caracall. - Fem. trop. c. neg. οὐ μικρὰς δυνάμεις δέσμενος λ. non exiguis viribus 2, 14, 14. copiis, exercitu non parvo, i. magno. - de re, μ. προβάσεως δέσμενος, parva causa indigentem 3, 8, 6. levi. — c. adiuncto, ἐκ μ. καὶ εὐτελοῦς προφ. exigua levi que occas. 7, 4, 2. - (μικρὰν καὶ εὐτελὴν πρόφασιν, parvam et levem caus. 5, 3, 1.) ἐκ μ. καὶ εὐτ. διαβολῆς, ex parva et levi calumn. 7, 3, 8. — simul in opp. ἐκ μ. καὶ εὐτ. τύχης. εἰς μεγάλην - ἐξουσίαν, ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - Neutr. † de perf. μειράκιον μικρόν, adolescentem pusillum 6, 9, 10. qui nil magni cogitat et suscipit. - de anim. μικρῶν - Σηρίων, parvis bestiis 3, 9, 10. - de re, c. neg. ἢν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ, non parva 6, 2, 16. ὁ στρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μ. negotii non parum 3, 3, 1. magnas difficultates et molestias. δειγμα τοῦτο οὐ μικρόν λ. argum. non parvum 6, 6, 11. † c. adiuncto simul, ταῦτα, μεγάλα ὄντα -, δέος - οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ, non parv. 2, 3, 13. †† in opp. non vera, c. adv. et c. acc. rei ellipt. ἐν μικρῷ πάντῳ τὸ μέγεθος σώματι λ. in parvo admodum staturae corpore 4, 7, 14. nisi leg. parvae, v. μέγ. sed in vera opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν, ἀντιδοῦναι μεῖζον λ. parva 2, 3, 14. 10. ἀγαθὰ, χρήματα etc. - c. adiuncto simul, εὐτελὴ καὶ μικρὰ ἔργα -

- ὀΐξη παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μίζουσι, viles et parvas res 1, 1, 3.
 — sed c. meo adiuncto, ἃ δὲ μ. καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρχη τῇ αὐ-
 τοῦ βουλήσει ὥσπερ, id quod minutum et parum - 7, 3, 12.
 μικρότερος, physl. de re. μικρότερον ἐτίκειται (κατασκευασμα,) mi-
 nusculum 4, 2, 14. brevius, minus.
 μικρῶς, ph. c. neg. οὐ μ. ἐλύπουσιν τὸν στρατὸν, laud parum 3, 9, 9.
 i. q. οὐ μετρίως 1, 3, 12.
 μιμεῖσθαι, med. de persl. mor. c. acc. persl. sed et rei per ellipsi.
 Διόνυσον (κατὰ) πάντα μιμούμενος, Bacchum per omnia imitans
 1, 3, 7. sq. expl. - c. acc. persl. et adv. πάλιν Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο,
 imitabatur 4, 8, 10. - simul cum nominat. adi. modi, ἀκοντες
 ὁμῶς τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, imitabantur 7, 4, 4. cum acc. persl.
 solo, ὅτι - Ἀχιλλέα ἐμιμεῖτο, quod imitaretur 4, 9, 5. μιμη-
 σάμενος τὸν Σέβασιν, imitatus 3, 13, 7. ad imitandum, ad imi-
 tationem f. exemplum. † in opp. ὡς μὴ ῥαδίως διαγινῶναι τὸν
 τε ὄντα -, καὶ τὸν μιμούμενον, et (eum) qui illum imitatur 1, 10,
 12. vestitu et persona, in ludo. - c. acc. rei et praep. ὅφ' ἐν
 σχήματι θηλείῳ πολυτέλειαν - μιμούμενος, dum imitatur 1, 14,
 16. - c. acc. rei solo, sed v. syn. ἐξήλου ταῦτά, - τὸν δὲ λοιπὸν
 (αὐτοῦ) βίον οὐκ ἐμιμήσατο, imitabatur 5, 2, 8. †† οὕτε τὰς
 ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι, imitabor 2, 13, 15. factum manuum,
 caedem, non similiter patrabo.
 μίμητις, mor. c. gen. rei et adiuncto, τῆς Μάρκου ἀρχῆς ζήλην καὶ
 μιμήσει, imitatione 2, 4, 3. - sed c. gen. persl. μιμήσει καὶ ζ.
 τοῦ βασιλέως 3, 6, 22.
 μιμητής, mor. de persl. c. adiuncto et gen. rei, it. in opp. ὡς μὴ μα-
 θητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας,
 imitatores 6, 8, 5. † c. adv. quod videatur, simul, τοὺς παν-
 ταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμ. μεταπατεμύμενος, un-
 dique rei mul. act. et fort. imitatoribus arcessitis 3, 8, 16. qui
 Bg. rexit adv. ad v. μετ.
 μῖμος, ph. de re, κυμαίνουσιν καὶ μίμων ὑποκριτῶν, mimorum 5, 7,
 14. fabularum oblectamentorum.
 μιζοβαρβάρως, de persl. Μαζιανὸς, τὸ γένος τῶν μιζοβαρβάρων, ori-
 undus ex semibarbaris 6, 8, 1.
 μισεῖν, mor. de persl. c. acc. rei, μισοῦντας αὐτοῦ τὸ ἀνέρεσον λ. per-
 offi 1, 12, 11. - c. acc. persl. et abl. modi, φύσει μισῶν τὸν
 ἀνθρώπον, infensus homini 3, 12, 22. † μισ. (αὐτὸν) ἄλλως, in-
 fensus 4, 13, 6. - in opp. ἐν διαφόρῳ - γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦν-
 τες αὐτὸν, οἱ δὲ, σέβοντες, ἐν ὅπλοις εἰσι, odio enim prosequen-
 tes 1, 15, 5. - † oppresso acc. persl. ἐμίссου (ἀλλήλους,) odia
 erant inter ipsos 4, 3, 2. odium exercebant inter f. erga se in-
 vicem. †† ὡς ἂν ὑπὸ μισούντων (αὐτὸν) ὑβριστείη, ab inimicis 3,
 12, 25. ofloribus, i. q. f. pr. πολέμιος. Pass. de re, in opp. et
 c. adi. ὅσῳ τὰ γινόμενα, ὡς φαῖλα μισεῖται, τοσούτῳ τὰ μέλλοντα -
 ἐλπίζονται, quanto magis odiosa sunt 2, 3, 17. - c. adv. πᾶς
 οἰκείου φόνος εὐθὺς ἀκουσθῆς μεμίσσηται, odio esse 4, 5, 3. v. εὐθ.
 — Nominativum particip. c. adv. τῆς αὐτοῦ ὀμότητος, - σφοδρότα-
 τα εἰδὼς μισοῦμένην (αὐτήν,) sciens eam - invisam 7, 6, 6. odio-
 sam. † Neutr. c. artic. in opp. et forsan c. praep. πλέον ἢ ἐν
 αὐτῷ τὸ ἐλσούμενον, ἐφ' οἷς ἐσώχληστο, ἢ τὸ μισούμενον, odium 2,
 10, 5. p. subst. τὸ μισος, v. ἐλ. De persl. c. praep. πρὸς δῆμον
 μεμίσσηται, populo invisus est 2, 10, 8. †† οὕτε τῇ δῆμῳ πι-
 σεύων, ἐπεὶ μεμίσσητο (πρὸς f. ὑπ' αὐτοῦ,) quia invisus ei erat 2,
 11, 12. †† simul cum nominat. particip. f. modi, οὐ γὰρ παρ'

ἡμῖν προὔπαρχουσιν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, odiosus erat 3, 6, 10. sc. nobis s. mihi, e pr. παρ' ἡμῖν supplendis ὡς ἡμῶν s. πρὸς ἡμῶν. - διὰ μικρολογίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, quod Alexander odiosus sit 6, 9, 9. - c. abl. modi et adv. μὴ γνώμη καὶ ψυχὴ ὁμοίως Μαξιμίνος μεμίσηται, invisus esset 8, 5, 15. — † Nominativum particip. abf. ὑπὲρ τυράννου - μεμισημένου, propter tyrannum invisum 8, 5, 21.

μισθός, propr. ὁς - καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγίστοις μισθοῖς ἐσηγάτο, maxima mercede 1, 3, 5. maximis praemiis. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀνταταλλάσσονται, magnis mercedibus 1, 6, 25. pecuniis.

μισθοφόρος, propr. miles, abf. p. subst. τῷ μὴ ἔχειν μισθοφόρους, mercenarius 3, 1, 5. per ellips. subst., in sqq. locis additi. οὐ μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις οἱ βάρβαροι, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους ἐπὶ ῥήτοισι συζητήσις στρατιώτας κατασητάμενος 2, 11, 9.

μισῶς, mor. c. subst. τὸ μ. καὶ ἡ εἰς αὐτὸν ἡδύς, odium 4, 4, 1. αὐτῷ περιερίετο - μ. καὶ ἀγῆ 8, 5, 6. οὐδεμίαν αἰτίαν ἐχθρας, οὐτε μίσους ἔχων 7, 1, 23. ἐξασίαςαν - τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει 3, 5, 3. εἰς μίσος καὶ ἀπόσπασιν - παρώξυναν 7, 4, 1. c. adi. τὸ κρυπτόν πρότερον μ. λ. 7, 7, 3. - ἡ αἰτία τοῦ λανθάνοντος μ. 4, 9, 3. — † c. praep. αἰτία μίσους πρὸς τὴν σύγκλητον, odii adversus 1, 8, 14. τῷ πρὸς Νικ. μ. 3, 2, 18. - c. gen. rei, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυράννου 7, 7, 13. adversus. † τοῦ γάρμου τὸ μ. διηγουμένη, coniugii odium 3, 10, 16. coniugis, mariti, an p. molestia. - pers., ut obiecti, τὸ Μακρίνου μ. Macrini odium 5, 4, 2. adversus Macrinum. μίσει τῶν ἱπ. odio equitum 1, 12, 19. Ἀπ. μ. 3, 3, 1. sq. ἴν. ἔχθρῃ - 7, 5, 1. ἔχθρῃ τῇ Ἰλλυρικοῦ καὶ μ. τῆς ἐκείνου θυγατρὸς 3, 12, 7. πρὸς ἔχθραν ἡ μ. τυράννου λ. 1, 1, 3. — † simul c. praep. τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μ. Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. omnium adversus Max.

μυᾶσθαι, mor. de pers. Med. c. acc. rei, παιδείας κλέος - μυῶμενοι, dum ambiunt, 1, 1, 1. historiarum scriptores. - simul c. praep. ἐτι μὴ - ἐξ ἐπιβουλῆς μυᾶται τὴν ἀρχήν, ambire 2, 7, 11. — † cum dat. pers. τὴν ἀρχ. ἑαυτῷ μυῶμενον, captantem 3, 7, 10. - simul c. syn. v. οὐ - τῆς ἀρχῆς ἀντιποιέσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἐξουσίαν μυῶσθαι, ambire 2, 9, 14. - c. adv. simul. et c. praep. λανθάνοντως εὐνοίαν ἑαυτῷ παρὰ τῶν στρατιωτῶν μυῶμενος, sibi a militibus ambiens 7, 9, 24. ubi sq. τῆς ἀρχ. ἀντιποιήσαιο, et Bg. clare praep. retulit ad v. - c. abl. modi, ἐμνᾶτο παντὶ τρόπῳ τὴν μοναρχίαν, ambiebat omnibus modis, ut solus imperaret 3, 15, 2.

μνῆμα, trop. de loco, cum gen. pers. ἐλθὼν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρου μ. monumentum 4, 8, 21. tumulum, sepulcrum. — simul cum adi. ἐν τῷ νεφ. ἐνθα τῶν βασιλέων ἱερὰ μνῆματα δεῖκνυνται 4, 1, 7. — cum mero adiect. εἰς τὰ βασίλεια ἀποδησόμενοι ἱ. μν. 3, 15, 16.

μνήμη, mor., p. actu, c. gen. pers. (αὐτὸν) ἐτάραττε μνήμη τῶν - βασιλείαν παραλαβόντων, memoria 1, 3, 5. recordatio. τοῦ πατρὸς μ. λ. 1, 6, 19. ἡ τοῦ π. μ. 1, 8, 5, 2, 10, 5, 2, 4, 14, 10. — τὴν Κορμέδου μνήμην αὐτοῖς ἀνανεώσασθαι ὑπέσχετο 2, 6, 15. per statuas restauratas etc. ut sq. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μ. χάρισιν - ἀμείψασθαι 1, 5, 20. v. ἀμ. - αὐτοῦ τὴν μ. τιμᾶντες 2, 9, 13. v. τιμ. - προσεποιεῖτο - τὴν τοῦ ἡρώος μ. 4, 8, 17. - cum gen.

rei, οὗ τῆς ἀνδρείας - ὅτι ταῖς ψυχαῖς - μνήμη ἐνέστανται 2, 10, 7.
 — μνήμη τῆς ἐν ταῖς τροπείαις - στρατείαις ἀρετῆς, recordatione
 2, 4, 5. ἐνίων (f. ἐργων) - μνήμην ἀνανεύσασθαι 1, 1, 1. † si-
 mul cum adiect. ἐγκαταλίπον ἀρετῆς αἰδίου μνήμην, memor.
 1, 4, 18. - cum praep. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίττει,
 memoriam amittunt (sui) 2, 3, 18. - †† in opp. aut adiun-
 cto, εἰ τι λόγου καὶ μνήμης ἀξίον, mentione memoriae que 2, 15,
 13. recordatione mentis, ut oris λόγ., cf. ib. - †† Per loca
 ambigua, ὁ τῶν οἰκείων στρατιῶν αἰώνιον ἔχει τὴν μν. τοῦ λευπημέ-
 τος, aeternam habet memoriam offensionis 2, 3, 19. qui Bg. cepit
 τοῦ λελ. de re, cum et procedat de pers., cf. ib., unde μν. fue-
 rit c. gen. vel rei, vel pers. †† τὸ Ἀντωνίου τῆς μνήμης πά-
 ρος, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. v. παθ. —
 †† παραβάλλοντες τὴν μν. τῇ Ἀντωνίου διαίτῃ, comparantes me-
 moriam Antonini vicis 5, 2, 12. v. παρ. † Per formulas pe-
 culiaries, Φῆστος, τῆς βασιλείου μνήμης προσέως, erat imperatori a
 memoria 4, 8, 11. imperatoriae memoriae praeficiens, f. impera-
 toris memoriae scribendi praeficiens f. praefectus, nostr. der dem
 Kaiserlichen Archiv vorstand, f. Kaiserlicher Archivarius f. Kais.
 Kanzler. - per praep. οἱ τὴν πείραν - φέρουσι διὰ μνήμης, ge-
 stant in memoria 2, 2, 19. tenent mem. tia, habent in memoria,
 meminere, recordantur. ἱστορίαν - ὑπὸ νεαρῇ τῇ τῶν ἐντελευτε-
 νῶν μνήμῃ - ἡθροίσαν, ex recenti - memoria 1, 1, 4. - per ver-
 ba, τοιαῦτα συμβουλευόντες αὐτῶν, - τῇ ἐμῇ μν. χάριεντες τὰ μέγιστα,
 meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 1. v. χάρις. - αὐτὸν
 ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ (γενόμενα πρὶν ἔργατα) ἀλλ' ἐπὶ γένῃ ἔχον-
 τα τὴν μνήμ. 1, 3, 8. quae recentem habent memoriam, quae
 sunt adhuc in recenti memoria. †† in malam partem, μηδὲ τις
 ὑμῶν οἰέσθω, τῶν πεπραγμένων εἶναι τινὰ μνήμην εἰς τ' ὑφ' ἡμῶν λ.
 rerum praeteritarum ullam futuram (esse) mentionem 8, 7, 17.
 qui Bg. cepit de oris commemoratione; cum procedat et p.
 mentis recordatione, sed cum affectu f. effectu, quod dicunt,
 i. ultionem, ulciscendi cupiditatem.

μνημονεύειν, mor. de pers. cum acc. pers., in opp. οὐκ ἂν τις εἰ-
 πὲν ἔχει ἢ μνημονεύσαι - φανερόντα, meminisse 6, 1, 16. - Pass.
 de re, c. adv. τὰ δεινὰ τῶν ἐργων αἰεὶ μνημονεύεται, memoria re-
 nentur 2, 3, 18. sq. opp. τὰ χρ. λ. - βίους παραδόξους, πρότερον
 ἢ σπανίως - μνημονευόμενα, memoratas 1, 1, 5. συμφορὰ, οὐ
 ῥαδίως μνημονευέσθαι, qualis nulla facile memoratur 6, 5,
 23.

μνησικακεῖν, mor. de pers. abs. αὐτὸν - μνησικακήσας - διεχρήσατο,
 succensens 3, 7, 11. memor mali et iniuriae, sibi illatae, et pro-
 ditionis.

μοῖρα, propr. de pers. et milit. c. adi. πολλὰν ἐξ ἐκείνης τῆς μοῖρας
 ἀπολωλότων, de illa parte 6, 6, 4. σὺν τρίτῃ μοῖρᾳ, λ. 6, 5, 16.
 — ἐνειμε τὸ στρατιωτικὸν εἰς τρεῖς μοῖρας, partes, ib. 1. - c. gen.
 rei f. pers. τὴν τρίτην μοῖραν - τοῦ στρατοῦ ἔχων λ. partem exer-
 citus ib. 4. τὰν τρίτων μοιῶν αὐ τοῦ στ. 6, 6, 4. - trop. c. gen.
 rei, ἐν χάριτος μοῖρᾳ τίθεται (τοῦτο,) id pro beneficio reputat 2,
 3, 19. in parte, in loco, in numero, in genere.

μοῖ v. ἐγώ.

μοιχεία, propr. de femina, c. gen. pers. τὴν Ἀντωνίου μοιχείαν -
 ἱστεινύετο, de Antonini adulterio gloriabatur 5, 7, 6. adul. cum
 Ant.

μόλις, mor., solum, c. verbis, vix 3, 6, 4. 4, 4, 9. 4, 7, 12. 6, 7,

10. vix tandem 4, 6, 12. vix aegre que 4, 11, 9. aegre 6, 9, 12. - c. al. adv. témp. μόλις ποτέ - ἀνεπαύσατο λ. vix tandem 3, 15, 5. - c. adiuncto, ὀνῶν καὶ μ. aegre 2, 3, 11. βραδύτατα καὶ μ. vix 5, 2, 7. † μ. καὶ μετὰ πολλῆς μάχης, vix tandem post longum certamen 4, 4, 15. † μηκέτι μ. καὶ στανίζοντα λανθάνοντά τε λ. haud amplius vix raro que et clanculum 4, 10, 9. † μ. καὶ χαλεπῶς λ. vix aegre que 6, 5, 11.

μοναρχία, propr. de Augusto, ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν περιῆλθεν ἡ μ. imperium 2, 11, 9. † ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δυνατεία μετέπευεν εἰς μοναρχίαν, ad unius dominatum 1, 1, 5. - de duobus, ὑπισχνέται ὑπὲρ τῆς μοναρχίας λ. pro imperio 4, 4, 17. Carac. contra Getam, it. ἐναντὶ τὴν μ. ambiebat, ut solus imperaret 3, 15, 2. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν μ. ἐπιθυμίας, totius imperii cupiditate 4, 4, 5. - de Balb. et Maxi. οἱ αὖτὸς πρὸς μοναρχίας ἐπιθυμία, regnandi cupiditas 8, 8, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας λ. ad concupiscendum absolutum imperium ib. 9. ἐς τὸ περιποιῆσαι τὴν Μαξίμου τὴν μ. ad asserendam Maximo summam rerum ib. 12.

μονομαχεῖν, phys. de perf. c. abl. instrum. ei praep. δορατίων, οἷς πρὸς ἑαυτὰ μονομαχοῖσι, depugnant 7, 8, 11. Carthaginienfes. — De Commodο, c. dat. perf. τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανίων μονομαχῆσαι, cum - singulari certamine depugnaturum se (esse) 1, 15, 1. - abl. ἐπεὶ - ὅπλα ἀναλαβὼν - ἐμονομάχει, armis sumtis, ut gladiator depugnabat ib. 15. ὁ μὲν οὖν μονομαχῶν, dimicans ib. 16. - de aliis, τῶν μονομαχοῦντων - τινὸς - ἐνόματι καλεῖσθαι πρὸς ἑταῖς, cuiusdam ex gladiatoribus nomine appellari imperavit (Commodus) ib. 18. p. subst. τῶν μονομάχων. it. τῶν πλεισίων τὰς οὐσίας - ἐβούλετο μερίσαι εἰς τοὺς μονομαχοῦντας, gladiatoribus 1, 17, 3.

μονομάχος, ph. Commodus, τὸν βασιλέα, οὗ τὸν μονομάχον, ἐννοοῦντων, gladiatorem 1, 15, 16. καλεῖσθαι τὴν μ. illum glad. 2, 2, 7. — Alio οἱ μονομάχοι λ. 7, 11, 18, 14. τὸ τῶν μονομάχων κατὰ γένειον 1, 15, 17. 1, 16, 8. bis, 12. (1, 17, 15.) μονομάχοις 10. - μονομάχους λ. 1, 15, 19.

μόνος, Masc. de perf. μ. ἐγὼ λ. solus 1, 5, 14, 3, 10, 15. † ἐνθα μ. - ἡρεῖνα λ. 7, 6, 12. solitarius, sine arbitris. † μ. εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ 7, 1, 8. sc. ἀγνῆς. - c. gen. perf. μ. βασιλέων - ἐπιστάτοιο, solus regum 1, 2, 6. μὲ τῶν - φίλων λ. solus ex amicis 2, 1, 10. 16. μ. θεῶν λ. solus inter deos 4, 5, 16. — Dat. ἐμοὶ μόνῳ λ. m. soli 3, 6, 5. † οὐ μόνῳ, τίς οὖν - μεταδίδωσιν, cuius solum quis filium participem facit ib. 11. † μ. κοινῶν τῶν ἀπορρήτων, qui solus essei particeps secretorum 4, 12, 7. † ὁ ἡρεῖαι μόνῳ, sibi soli 4, 7, 9. qui fig. recte suppl. vii pron. ἑαυτῷ. Acc. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνου, id unum 3, 15, 2. ἀποδείχθηναι (αὐτὸν) μόνου αυτοκράτορα, solum 2, 12, 9. — Plur. μόνοι οἱ δορυφόροι λ. soli 2, 5, 1. † οἱ γὰρ μόνοι καὶ κατ' αὐτοὺς. ὑπετάξατε, cum soli vos 3, 6, 14. v. αὐτ. et κ. ὁ πάντας εἶθεραν, τοῖτο μόνους ἔλυται τοὺς - στρατιώτας, solis militibus 2, 4, 8. † ἀνευ ὑπηρεσίας μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας λ. solos 7, 3, 9. — De re, λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, illorum solum 6, 5, 3. — Fem. de perf. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνῃ, sola 6, 1, 20. — De re, ἀέρων, ὡν Ἰταλία μόνῃ εὐφορος, sola 1, 6, 5. — μέχει προσηγορίας - μόνῃς ἐλθόντες, tantum 1, 1, 7. εἰ ἐκ μόνῃς προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, solummodo 2, 8, 3. † ἀλλῃς μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ ἐκ μ. τὴ σιμ-ῆως λ. nisi ex 4, 2, 12. v. μετ. et ἐκ. - μόνῃς Ῥώμῃς ἀπολείπεται, for

- luminodo 7, 6, 2. χαλινῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ, λ. virga sola 7, 9, 13. ἀσπίδα μόνῃ σινὴν λ. scuto tantum angusto 3, 14, 14. μ. ἤδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, unam norant sibi salutem hanc dari 7, 5, 1. - Plur. ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆτι, in solo pompae vestitu 2, 13, 5. κούφαις καὶ παρ. μ. ἐστ. levibus tantum ac pendulis vestibus 3, 4, 19. μ. ταῖς δημοσίαις (εἰς-δόαις) χρώμενοι, tantum publicis 4, 1, 9. - Neutr. p. adi. cum pron. τοῦτο - μόνον ἐσχεν ἐγκαλέσαι, hoc unicum 6, 1, 24. † ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου - ἐβασίλευσε, illo anno, quo solo 2, 2, 5. - c. subst. μόνῳ λουτροῦ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, unico lavacro 7, 2, 12. τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνους ἤρσκετο, Syrorum texturae solae 5, 5, 7. ταῦτα γὰρ μόνᾳ ψυχῆς ἰδία - ἠγεῖτο κτήματα, sola 1, 2, 4. † Pro adv., absf. πρότερον - τόξευεν μόνον, ἵπποισι ἀποχούμενοι, ἤδεσαν λ. solummodo 3, 4, 19. μ. τέ τις κληθεῖς - εὐθέως - ἀπῆγε, atque si quis tantum vocaretur rel. 7, 3, 5. — εἰ δύο - ὁπλίτας εἶδον μ. duntaxat 7, 8, 13. εἰ μ. Ἰταλίας ἐπιβαίημεν, si tantum ib. 13. †† ὑβρίσαντα μ. εἰς λ. tantum 4, 5, 12. c. in minuendo, p. Lat. *vel* si saltem. - In relat. cum ali. particul. et quidem c. neg. et adversf. Μάριον, μὴ μόνον ὕφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ κατόπιν τετραχωμένον, non solum - sed 1, 3, 1. — μὴ μ. ἐμφυλίου, ἀλλὰ καὶ βας. non sol. sed etiam 2, 5, 10. οὐ μ. βαλλόμενος -, οἷδε (μόνον) πατούμενος -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum iaculis -, nec solummodo concultatione, verum etiam 1, 12, 14. - in med. orat. δίδωσί τε ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλέα μόνον. ἀλ. κ. non principem solum 2, 2, 18. 2, 10, 2. καὶ τοῦτο οὐ λόγῳ μ., ἀ. κ. non verbis modo 3, 12, 5. - †† postpositum, βου- λόμενος δόξαν ἀρᾶσθαι νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου, - ἀ. κ. non solum 3, 9, 1. 5, 3, 9. non tantum 3, 6, 6. cf. ἀλλὰ supra. †† ὁ γὰρ ἦν μόνον - ποτὶν λ. unice 8, 5, 17. qui Bg. habuit p. adv., etli p. adi. aequè valere potest, qui enim erat solus - potus.
- μονεῖσθαι, physf. passf. de persf. ἰδὼν αὐτὸν μεμονωμένον, videns eum solum 4, 13, 11.
- μόνως, i. q. supra μόνον, c. al. adv. οὕτω μ. αἰδίων - ποιῆσαι δυνήσε- σθαι, hoc solo modo 1, 4, 14. ita f. sic tantum.
- μοῦσα, improp. de re, μουσῆς θεάματα, rei musicae 1, 9, 4. e Bg. lect. τοὺς πανταχόθεν μουσῆς ὑποκριτὰς μεταπεμφάμενος 3, 8, 16. — c. adi. πάσης μ. ὄργανα, omne genus musica instrumenta 4, 8, 19. - simul c. adiuncto, ὑποκρίται πάσ. μ. καὶ ὀρχήσεως, omnis rei musicae 4, 6, 4. πάσ. μ. κινήσεώς τε λ. ὑποκριταῖς λ. 3, 2, 0.
- μυεῖσθαι, trop. passf. de persf. c. adv. et rei vel gen. vel acc. παι- δεῖας καὶ μετρίως μεμυημένος, eruditione initiatus 1, 13, 16. in- fructus, praeditus.
- μῦθος, physf. de re, universe, ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μερικίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἀρπάγην, in fabulam illam de Iovis raptione 1, 11, 6. - sed praecipue, in theatro, c. adi. et in opp. aut cum adiuncto, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπερίμνησεν λ. veterum fabularum admonēbat 3, 13, 8. qui Bg., uno sic Lat. dato, p. syn. ceperit, cum distingui possint, ut vocab. universi generis et finiti magis, quatenus μ. sunt fabulae, quae sermone aut scri- pto narrantur extra scenam, sed δρ. fabulae, quae aguntur in scena, v. δρ.
- μυθώδης, moral. de re, εἴ τι καὶ μυθώδες λέγοιεν, fabulosum 1, 1, 2.
- μυλίτης, p. adi. μυλῖτου λίθου, ex molarī lapide 3, 1, 14.

μυρίος, trop. μυρίων αἴτιοι θανάτων, infinitis 2, 13, 14. innumeris, multis.

μύρον; ph. μύρου εὐωδесаίου λ. unguento 1, 12, 4.

μισαττεσθαι, med. de perf. mor. c. acc. perf. τὴν πόρην, averfaretur 3, 10, 15. ἐμισαττόντο αὐτὸν, abominabantur 5, 8, 2. — c. acc. rei, τὰ φαῖλα - μισαττόμενον, aspernari 4, 12, 4. Ῥωμαϊκὴν - ἐσθῆτα ἐμισαττέτο, abominabatur 5, 5, 6.

Μισός, nom. gent. e Myθia f. Moesia, hod. Bulgaria, Af. min., in periphr. τὰ ἐν Μισοῖς στρατόπεδα, Myſorum exercitiis 3, 10, 2. in Myθia f. Moesia; apud Myſos f. Moefos.

μυστήριον, trop. c. gen. rei, τὸν στρατιωτικὸν ὄρκιον, ὃς ἐστὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σέμειον μ. mysterium 8, 7, 8. caerimonia, arcanum. — abl. λειτουργίας παννυχίδας, ἐπιτελεσθείσας εἰς μυστηρίων ζῆλον, ad Cereris initiorum aemulationem 3, 8, 17.

N.

Νάρμα f. νάρμα, ph. in opp. aut adiuncto, πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάρματος, frigidis laticibus 1, 6, 5. fontibus.

ναός, ph. absf. μετὰ τὸ ἰδύσθαι (αὐτὸν, τὸν θεόν.) ἐν τῷ ναῷ, in templo 3, 6, 21. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ex templis 4, 4, 18. ναῶν ἀναθήματα, templorum 7, 3, 13. — in opp. τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἰδίαις ναοῖς τε καὶ σημεῖς, templa 6, 1, 6.

Νάρκισσος, nom. propr. νεανίαν τινα, ὀνόματι Νάρκισσον, λ. Narcissum 1, 17, 24.

ναυμαχία, ph. τὴν λίμνην - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, navalis pugnae 7, 2, 14.

ναῖς, ph. οὐ πρότερον ἢ ν. ἀνέδραμε, navigium 1, 11, 11. ἢ ν. ἡκολούθησεν, navis ib. 13. τὴν ναὺν ἐφελκόντων, navem ib. 11. καταπλέων ὁ στρατός ναυσὶ πολλαῖς, navibus 2, 9, 14. navigiis 6, 7, 13. πατρίς illis, ad pontem in fluvio. α - ἐς - διαγωγὰς τὰς ναὶς χειραγωγεῖ, naves ꝑ, 2, 15. — † Alius nominat. κομισθὲν ἐπὶ ναὶς τὸ ἀγάλμα, navi 1, 11, 10. τῇ πρώτῃ τῆς ν. navigiū ib. 12. οὔτε ναῶν οὐδ᾽ ἐν ταῖς ὄχλαις, neque navibus suppetentibus 7, 1, 17. nec navigia 8, 4, 5. 9. δίκην ν. inflat navium ib. 11. †† Alius rursus nominat. νηῶν - ἀπορίαν, navium 8, 5, 13.

ναυσίπορος, ph. de re et fluvio, εἰ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, navigabile 6, 7, 15.

ναυτικός, physf. de re aut perf. ἐξήρτους στόλον ναυτικόν, classem 2, 14, 15. navales copias, nauticam classem, navalem classem, navium classem. — in opp. πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, navales copias 3, 1, 2.

ναίζειν, physf. de perf. c. praep. τοὺς υἱούς, ὥς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιῳικῇ βίῃ λ. ut iuvenes militarem vitam degerent 3, 14, 4. i. e. tantum iuvenes. in iuventute, per iuventutem; iuventutem suam transigerent in vita mil.

νεανίας, physf. univerte, νεανίαν τινα γενναῖον λ. adolescentem 1, 17, 24. Narcissum. τοῖς ἀνδραγαθήτοις τῶν νεανιῶν, iuvenum 1, 15. 1. gladiatorum. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίας οὖσιν, adolescentibus adhuc 1, 9, 2. Perennis, it. πρεσβύτας ὁ ν. adolescens ib. 22. unus ex his. — Sed de Severi filio, ἐμβριθὴ καὶ θρασύν ν. adol. 3, 11, 1. Carac. οἱ υἱεῖς αὐτοῦ, ἤδη νεανία 4, 1, 2. † ἐπὶ καίσι νεανίας

- διαδόχοις ἀνεπαύσατο, iuvenibus 3, 15, 7. ἄτε νεανίας σφριγῶν-
τας 3, 15, 14. - De filiis Mammacae, αὐτὸν, καὶ ἄλλους - καὶ ἀφρο-
να v. adul. 5, 7, 1. Heliog. sed Alexand. Sev. ἡδὴ ἐράσσα ἐν ἀρ-
χῇ τοῦ v. γενόμενον, adul. 6, 1, 11. ubi p. pron. αὐτός. De mi-
litib. οἱ v. - ἔχαιρον λ. adul. 6, 8, 7. i. q. τῇ τοῖ στρατοῦ νεολαίᾳ
§. 4. πλῆθος ἐπιλέκτων νεανίων, iuv. 1, 6, 9. Roman. civium. -
ἐν τῶν - πόλεων νεανίας μεταπιμπόμενος, iuniores 2, 14, 12. iuve-
nes 4, 8, 7. - c. gen. persf. παρσιευάνει - νεανίας τῶν περὶ αὐ-
τὸν σωματοφυλάκων, iuv. 3, 12, 19. - c. subst. p. adi. τοὺς v.
συστρατίως ἡπιάτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitiones, i. q.
6, 8, 4. †† De aliis, c. gen. persf. et loci, πλείστοι - τῶν δη-
μοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιχα - νεανίαι λ. adul. 3, 1, 7. †† τοῦ
ἱππικοῦ τάγματος εὐγενέστατοι καὶ τῆς συγκλήτου ἐπὶλέκτοι v. iuv. 4,
2, 8. ††† c. praep. ἐν τοῦ ἱπ. τ. τοὺς νεανίας πάντας λ. fenato-
rii (equestris) ordinis iuventutem omnem 7, 10, 13. c. lect.
Bg.
- νεανικός, mor. de re, μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fer-
vore 1, 7, 3. cum magna celeritate, magno studio, i. q. 6, 4,
5, 6, 7, 12. c. adiuncto, ὅτι μηδὲν αἰδεῖται, μηδὲ νεανικὸν πα-
ρέχοιτο, nec virile factum 6, 8, 8.
- νεανίσκος, i. q. νεανίας et μεράκιον, univēse, νεανίσκον - εὐτολμου
λ. adolescentem 7, 6, 11. - De Commod. τὸν v. 1, 8, 5. - de
Quadrato, νεανίσκον εὐγενεῖς λ. ib. 10. - de Quintiano, νεανίσκον
Ἰραστὸν ib. 11. - De Carthaginensibus, τοῦ v. adul. 7, 5, 17.
1, 6, 10. οἱ νεανίσκοι 7, 4, 6, 10. - † c. gen. persf. forte, νε-
ανίσκους τινὰς τῶν λ. ib. 5. - c. praep. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν v. iuve-
nutem ib. 7. - it. de militib. τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐπιμημετέρων νε-
ανίσκων, adul. 7, 6, 3.
- νεαρός, ph. de persf. σὺν νεαρῷ τῷ στρατῷ. cum recenti ex. 3, 7, 12.
i. q. ακμήτι etc. §. 9. sq. - de re, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ - μνήμῃ; rec. 1,
1, 4.
- Νεῖλος, fl. τὰς ἐμβολὰς τοῦ Νεῖλου, Nili 4, 9, 17.
- νεκρός, ph. de persf. p. subst. c. artic. vel re, μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν
ἀναίρεσιν, cadaverum 4, 15, 16. - sine artic. νεκρῶν ἀναίρ. 7, 9,
16. i. q. pr. πτωμάτων.
- νεκρῶτα, trop. νεκρῶτα χρησόμενον, evocatis manibus 4, 12, 8. p. νε-
κυρομαντεία, consultatione mortuorum.
- νέκυς, i. q. νεκρός, de persf. vel re, τοῦτον κημισθῆναι κελύει τὸν νέ-
κον, hunc efferrī iubet mortuum 4, 8, 12. ubi Ms. τοῦτου, hu-
ius cadaveri.
- νέμειν, physf. de persf. c. acc. rei, s. persf., τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρα-
τοῦ, ὧν ἐνείμει, τὸ πλεῖστον ἀποβαλόντι, quod de tribus partibus
exercitus, quas fecerat, plerosque amississet 6, 6, 4. p. τούτων,
ἃς ἐν. et p. εἰς ἃς ἐνείμειν αὐτὸν, τὸν στρατὸν, in quas diviserat f.
distribuerat eum, exercitum. - simul c. praep. ἐνείμειν τὸ στρατι-
τικὸν εἰς τρεῖς μοίρας, distribuit milites in tres partes 6, 5, 1. —
Pall. de persf. ph. c. adiuncto, praep. et adv. πῶς - ἐγὼ εἰς ἐνέ-
τερον ὁμῶν νεμῆθειν ἢ τμηθεῖν; inter utrumque vestrum distri-
buar 4, 3, 18. - Med. physf. partim, de persf. absf. vel c. acc.
rei s. loci, vel cum praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν καὶ κατ'
Ἀσίαν ἅπασαν νεμῶμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, orientalibus gen-
tibus, Asiam omnem partim regionatim, imperitarunt 6, 2, 18.
qui fig. omisso καὶ, factis que commatibus suis, rexit v. c. acc.
rei et adv., dum, καὶ retento, iungas τῶν ἐθνῶν s. ἐθν. τῶν ἐπὶ
ταῖς ἀνατολαῖς καὶ κατ' Ἀσίαν ἅπασαν, tum v. νεμ. sumas aut per

se, aut cum praep. κατὰ χάρι, et si et haec κατὰ χ. possunt regi ad sq. v. εβ., gentibus illis in oriente et per Asiam totam, partiendo s. cum partiti fuissent eam, per regiones quisque suas, (vel sine commate) imperarunt. - c. acc. rei s. loci solo, γῆν καὶ θάλασσαν εὐρίσκετε, ὅπως νείμῃσθε 4, 3, 17. v. εὐρ. - ἔδοξεν αὐτοῖς. - νείμασθαι τὴν ἀρχὴν, p. m. ib. 10. i. q. sq. διαίρεσθαι τὴν βασιλείαν. Sed trop. c. praep., ὅ -, τοῦτ' ἐγὼ πρὸς ἐκείνους ἐνείμην, cum ill. partitus sum 3, 6, 5. imperium, sed non, ut in pr. loco, pro terris, verum pro potestate.

νέμω, p. de pers., c. dat. pers. et acc. rei, ὁ Παῦλ. δῆμος, ᾧ τὴν δικαιοσύνην - ἐνείμαν θεοὶ λ. tribuerunt 2, 8, 6. fecerunt, permiserunt, ut adipiscerentur. + ἔδωκε τιμὴν - νέμειν, οἷς ἐκοινώνει τῆς ἰερουργίας, tribuere iis, quos participes faceret rel. 5, 5, 21. v. κοινὸν, μηδενὸς παρόντος, ᾧ ὁ αἰδῶ ἀνάγκην ἔχει, trib. 7, 1, 9. declarare. - c. rei et dat. et acc. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιννομένῳ νέμοντας, tribuentes 4, 13, 10. declarantes in re, quae ferebat, pudorem, ut non illos, sed aliorum spectarent. μηδὲν ῥαθυμία - νέμω, nullum desidiae locum relinquens 3, 2. 1. scil. μέρος τοῦ χρόνου, non uti, adhibere, amare. - ++ c. acc. rei et abl. modi et adv. s. praep. τὸ λογισμῷ πάντα καὶ κατ' αἴτιαν ἐκείνου νέμειν, ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τι δρᾶσαι, tribuere 2, 3, 23. donare, beneficia et bona contemere; vel administrare; ut pr. notio sit partim phys. - ++ c. acc. pers. an rei, οἱ τὴν συγκλήτον βουλὴν νέμοντας, senatores 2, 6, 3. s. senatus, qui administrabant senatum, curabant vel frequentabant, versabantur in curia, inter senatores, aderant in senatu; in quam notionem inclino potissimum, quia νέμειν et alibi est p. versari et esse alicubi, et haec notio melius convenit cum accus. τὴν σ. β. p. loco senatus, s. ubi senatores conveniunt.

νέμω, p. pascere, Med. phys. de anim. τοὺς ἵππους -, ἀνέντες ἐκείνους νέμωσθαι, pastum dimittis 4, 11, 10. sinentes eos pascere s. pasci, se pascere, gramine vesci. - + Pass. forma p. Med. trop. de re, c. acc. rei, μέγιστον μέρος τῆς πύρ ἐνεμήθη, ignis depastus est 7, 12, 13. absumpsit, i. q. §. 16. ἐλήμνηντο.

νεολαία, ph. de pers. et militib., c. adi. ἢ v. πᾶσα ἡθροίζετο, iuventus 7, 12, 2. πᾶσαν τὴν νεολαίαν λ. 4, 9, 7. 13. - cum gen. pers. σχεδὸν πᾶσα ἡ v. τῶν Ἀντιοχείων, iuventus Antiochena 3, 4, 2. τοῦτον ἐπέσκησε πᾶση τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, universis exercitus tyronibus 6, 8, 4. i. q. οἱ νεανίαι §. 7.

νέος, phys. de pers. abs. ὅτε ἦν v. olim iuvenis 5, 7, 12. + αἰτῶν νέων ψυχαὶ λ. adolescentium 1, 3, 4. iuventutis 5, 7, 13. - c. adv. οἱ κομιδῇ νέοι, adolescentuli 1, 1, 9. opp. pr. οἱ πρεσβύτεροι λ. + cum adi. νέος στρατὸς, iuvenis auidax 3, 12, 22. - c. ellipt. acc. subst. rei, ἦν v. τὴν ἡλικίαν, erat tenera aetate 5, 5, 1. iuvenis aetate. - In quibus valebat maxime p. subst., ut p. adi. in his - c. subst. ἑταρος, κομιδῇ v. adolescentulus 1, 2, 2. 5, 8, 20. τοῦ νέου Γερμανοῦ, iunioris 7, 9, 16. 7, 10, 1. opp. pr. πρεσβύτου. - v. αὐτοκράτορος, iuvenis imperat. 1, 7, 2. - σὺν ἐμοί, βασιλεῖ νέῳ, mecum, imperat. iuvene 1, 5, 24. + κελεύσαντι τῷ v. βασι. iuveni imp. 3, 12, 25. ++ τὸν νέον βασιλέα, iuvenem imp. 1, 7, 4. - Fem. de pers. ταῖς θυγατράσιν -, νέαις οὖσαις, adhuc adolescentulas 5, 3, 20. - ++ Comparat. de pers. Masc. c. gen. pers. τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν, iunior re iuniorum 3, 14, 17. - Fem. in opp. τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ λ.

- iuniori 5, 3, 7. - † De re, p. adi. διαφθείρειν νέον ἡθὸς βασιλέως. teneram indolem 1, 6, 2. - †† Neutr. c. artic. et praep. p. subst. τὸ ἐν ἡμῖν νέον λ. quod in nobis iuvenile est 1, 5, 25. nostram s. mean inventutem. - †† Alio sensu, Masc. de persf. τὸν νέον δεὸν Ἑλαιαγάβ. novum d. 5, 5, 13. - Fem. de re, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, novi 1, 5, 26. - Neutr. νέου ἔτους, novi 1, 16, 1. - ††† Ambigue, τὸν νέον Ἀντωνίνον, novum 5, 4, 2. vel iuvenem, iuniozem, filium Caracalli, e §. pr. τοὺς νέους αὐτοκράτορας, novos 4, 1, 7. vel iuvenes, cf. 1, 7, 2.
- νεότης, ph. de aetate, ἀκμάζουσα λ. adolescentia 1, 3, 3. per praep. τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων ib. 5. διὰ νεότητα λ. 2, 10, 5.
- Νέρων, nom. propr. imper. Rom. Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Neronis 4, 5, 13. sc. ἀδελφεύ. - τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, Neroni 1, 3, 9. a Nerone.
- νεῦμα, ph. absf. κληθεῖς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, nutu 4, 13, 11. - cum gen. rei et adi. (τοῖς) τραχέσι προσώπου νεύμασι, truci vultus nutu 7, 8, 21. - c. praep. τὰ δι' ὀψεως νεύματα, oculorum nutus ib. 4. p. gen. μερὸ ὄψ. et i. q. pr. προσώπ. - impr. cum gen. rei, τῷ τῆς χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας, nutu manus 1, 9, 7.
- νεῦω, physf. de persf. c. abl. modi et praep. σκυθροπαῖς ταῖς ὀψεσιν εἰς γῆν ἐνευσαν, nutabant 1, 6, 10. σκυθροπόις προσώποις ἐς γῆν ἐν. 4, 3, 16.
- νεῦφος, ph. οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus 1, 14, 4.
- νεῶς, i. q. ναὸς, ph. absf. ἀφεισῆκει τῆς πόλεως ὁ ν. πολὺ, templum 4, 15, 8. 5, 6, 7. τὴν κάλπην - ἀπέθεντο ἐν τῷ νεῷ 4, 1, 7. — καταφλέξαν - τὸ πῖρ τὸν νεῶν 1, 14, 6. 4, 4, 12. 4, 8, 20. 5, 3, 17. 5, 5, 15. τοὺς νεῶς φρουρεῖν 7, 3, 15. - c. subst. θησαυροὺς καὶ νεῶς λ. 3, 13, 9. νεῶς καὶ οἰκίας λ. 8, 4, 20. - c. adi. νεῶς μέγιστος 5, 3, 8. νεῶν μέγιστον καὶ κάλλιστον λ. 5, 5, 15. ν. μ. καὶ πολυτελέστατον 5, 6, 15. - simul c. adiuncto, εἰς τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεῶς λ. ac caeteris fanis 1, 7, 12. — † c. gen. loci potius, quam persf. ἐν τῷ νεῷ τοῦ στρατοπέδου, in templo castrorum 4, 5, 1. 5, 8, 14. - c. gen. persf. τῆς Ἐφίας τοῦ νεῶ λ. 1, 14, 7. τοῦ ν. τῆς Εἰρήνης ib. 18. τὸν νεῶν τῆς Σελήνης 4, 13, 7. - simul c. adiuncto, εἰς τὸν τοῦ Διὸς ν. καὶ τὰ λοιπὰ ἱερά 2, 3, 25.
- νεῶς, physf. de temp. praeter. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατίας ν. nuper 7, 11, 6.
- νεωτερίζειν, trop. de persf. c. acc. rei et praep. δεδιώς, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) ne quid - novi moliretur 1, 13, 13. novum imperatorem pro se quaereret.
- νήπιος, ph. de persf. Masc. p. adi. με, νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. - c. adv. παίδων -, ὄντων πάνυ νηπίων, admodum pueri 2, 15, 7. - Neutr. παιδίου νηπίον, puer infans 7, 10, 14. - c. adv. παιδ. πάνυ νηπίον, puerio admodum parvulus 1, 17, 5. †† at absol. οὐδ' τις ἦν Θεῶδ' ἡλικίας, οὔτε μέχει νηπίων, ne infantibus quidem 4, 6, 1. masc. aut neutr.
- νηπιότης, ph. ἐπὶ νηπιότητος, prae infantia 1, 17, 8.
- νηπιότης, propr. de persf. cum subst. p. adi. στρατὸς ν. insularis 3, 6, 13.
- νήπιον, de persf. nom. c. adiuncto, ἀνὴρ προμηθῆς καὶ νήπιον, sollicitus et vigilans 2, 15, 1. cautus, vigilans. ὑπὸ γενναίῳ καὶ νηπιῳ ἀνδρὶ στρατηγουμένων, sobrium 3, 6, 14. Albinum - † in

opp. αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικός, sobriam mulierem I, 17, 10. potius ph.

νῆχσθαι, med. de persf. ph. abf. πρὸς τὸ ν. ἐγγεγυμνασμένοι, in natando 7, 2, 12. ad natandum, Gerinani.

Νίγρον, nom. propr. c. artic. ἦν δὲ ὁ Ν. Niger 2, 7, 6. 9. 16. ὁ μὲν δὲ Ν. 3, 1, 16. ὁ δὲ Ν. 3, 4, 1. 12. τοῦ Νίγρον λ. 2, 7, 14. 2, 14, 11. 3, 4, 7. τοῦ δὲ Ν. 2, 12, 4. τὸν Νίγρον 2, 10, 15. 2, 15, 11. - repetit. 3, 2, 2. 18. 20. sq. 3, 3, 2. 4. sq. 3, 4, 15. sq. 3, 5, 9. sq. 2, 8, 10. sq. - sine artic. ὑπὸ τῇ Νίγρον ὄντων ἐξιστία 2, 7, 7. τὰ Ν. Φρονέσαν 2, 14, 14. 3, 3, 7. πρὸς Νίγρον Φιλίαν 3, 9, 1. e. - In vicinia c. et sine artic. ἐπὶ Νίγρον - ὁ δὲ Ν. 3, 1, 1. sq. τοῦ Ν. et τὰ Ν. et τῇ Νίγρῳ 3, 2, 4. sqq. 11. sq. 3, 5, 2. sq. 3, 6, 18. 20.

Νικαεὺς, nom. gent. Νικαεῖς, 3, 2, 18. Nicaeenses, incolae Nicacae, urb. Bithyn.

νικᾶν, ph. de persf. in certamine singulari, c. acc. persf. μονομάχους - νικῆσαντος, mille gladiatorum victoris I, 15, 19. - †† abf. in Particip. Neutr. ling. c. artic. p. subst., in opp. τὸ μὲν ἡττηθέν, τὸ δὲ νικῆσαν, pars victrix 4, 5, 4. sc. μέρος, victor, occisor, 1. q. pt. τοῖς κατήσσι. In bello et pugna, abf. νικᾶν ἀξιοῦντες, victores se esse putantes 4, 15, 10. vicisse se, p. persf. deinde. - ὡς δὲ νενικηκότων, quasi scilicet vicissent 3, 7, 9. - c. adv. οἰόμενοι, ἥδη νενικημένοι, putantes, iam se vicisse ib. 13. - simul c. praep. νικᾶν πάντοτε ἐν ταῖς μάχαις εἰθισμένοι, vincere 3, 9, 13. - simul c. adiuncto, ὡς - δι' ἐπλὼν νικῆσαντες ἐκπατήσατε, iarmis superantes vicistis 4, 14, 18. - c. abl. modi, ὡς - τὸ περιλειφθέν τῶν βαρβάρων πλήθει - δοκεῖν νενικημένοι, ut reliquiae illae barbarorum multitudine - videantur vicisse 6, 6, 10. † simul c. alio abl. modi et c. nominat. et praep. οἱ γὰρ μένοι καὶ καὶ αὐτὸς προθυμία - τοσαύταις μάχαις ἐνίκησατε, cum enim solli vos alacritate - tot praeliis viceritis 3, 6, 14. - c. acc. rei et adv. νίκην ἐπαινίζον, ἣν ἀκούει ἐνίκησαν, victoriam canebant, eam que sine pulvere partam 3, 6, 14. - c. acc. persf. νικᾶν αὐτοὺς αἰεὶ δεδιδαγμένα, illos vincere 6, 3, 15. - simul c. adv. τῶν ἑρκύων ἀνδρῶν, καὶ τότε τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων, tunc etiam orientales vincentibus 3, 4, 5. οὓς πολλὰς ἐνίκησαμεν, vicimus 7, 8, 7. †† trop. de re, c. acc. rei, τῆς φύσεως νικῶσης τὴν τέχνην, natura vincente artem 3, 3, 11. impetu et vi torrentis superante munitionem, arte confectam, s. cum maior esset vis torrentis, quam firmitas munitionis artificiosae. - Pass. de persf. in bello, c. praep. τοσοῦτον στρατὸν δοκεῖν ὑπὸ θεῶν - νενικησθαι, videretur victus esse 8, 3, 21.

νίκη, ph. de re, in bello, c. gen. persf., ut auctoris, Θήμη τῆς Σεβήρου νίκης, fama Severi victoriae 3, 2, 13. τὴν νίκην αὐτοῦ δηλώσας, victoriam suam 3, 8, 2. - c. adi. δέγμα τῆς ν. ἐκείνης 3, 4, 6. τὴν προτέραν ν. 4, 14, 18. - c. subst. τῆς ν. ἡ τύχη 3, 7, 6. τὸ εἶλεται τῆς ν. 7, 9, 8. τὰ μέγιστα - τῆς ν. 8, 3, 13. τῆς ν. ὁ καρπὸς ib. 15. † προῦληκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίστος νομῆς 3, 8, 8. v. ἐπ. - per verba nominatim, τοῦ θεοῦ νίκην ἐπισχυνομένου 8, 3, 19. νίκην ἀγγέλλοντες 3, 6, 13. νίκην ἐπαινίζον ib. 14. per quae tria loca est de victoria super hostem et exercitum, qui frustra oppugnabat urbem. τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς, victorias 3, 9, 21. e. - c. praep. μετὰ τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς - ν. 3, 14, 3. τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ νεκρώμετο 3, 9, 21. 3, 14, 9. v. κατ. †† in dupl. rect. semel c. adi. semel c. praep. simul, vi-

- νης ἐμθυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαίων στρατοπέδων, victoriae civilis et a Romanis exercitiis 3, 9, 1. - †† p. perf. f. dea, τοῦ ἀγάλματος τῆς Νίκης. Victoriae 5, 5, 12. τὸν βωμὸν τῆς Νίκης 7, 11, 15.
- νικηφόρος, trop. de perf. abs. ὑπεδέχθη, triumphans 3, 10, 2. — c. praep. νικηφόροι κατὰ Βρεττανῶν, tanquam victores Britanniae 3, 15, 17. v. i.
- Νικομήδεια, opp. Bithyn. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, Nicomediam 5, 5, 3. Νικομηδεύς, inde natus, vel ibi incola, Νικομηδεῖς λ. Nicomedienfes 3, 2, 17. τῷ πρὸς Νικομηδέας μίσει ib. 18.
- νιφετός, ph. in opp. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιέσιν - ὥσει ποιεῖ, sub nimbis 5, 6, 22. pluviis.
- νοεῖν, mor. de perf. abs. νοῆσαι εἴς, in excogitando 2, 9, 2. ad res excogitandas, consilia capienda. — c. acc. rei, v. τὸ κρινόμενον εὐθύς, intelligere 4, 7, 2. — Pass. de re, Particip. Neur. c. artic. τὸ νοεῖν ἐπιτελεῖσαι ταχύς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. consilium, consilia. — in opp. τοιαῦτα - ἐμφαίνων, νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀνοεῖσθαι, intelligi 4, 4, 16. cogitari.
- νοθεύεσθαι, trop. pass. de re f. perf. μὴ δεῖν μηδέτερον γένος v. contaminari 4, 10, 13. dehonestari, misceri indecenter et copulari.
- Νομίδες, pop. Afr. οἱ Ν., ἀκοντιζαὶ τε εὐτοχοὶ καὶ ἱππεῖς ἀριστοὶ λ. Numidae 7, 9, 13. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομίδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur ib. 2. † τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Numidas 4, 3, 15.
- νομὴ f. νομαί, ph. de re vel actu, c. gen. rei, νομάς χρημάτων - ἐπαγγείλας, donativum 8, 7, 19. militib. — c. gen. perf. χρήματα, εἰς νομάς τῶν πολιτῶν ἀθροιζόμενα, pecuniae, quae civibus dividendae colligerentur 7, 3, 12. ad congiaria civium. — per verba, νομάς ἐπιδίδους τῷ δήμῳ, congiario dato plebi 2, 14, 10. 3, 10, 3. pro victoria, — congiaria 3, 8, 15. sc. αὐτῷ, τῷ δήμῳ. c. adiuncto subst. νο. δίδους καὶ ἐφέδια, dona 2, 11, 1. pecuniaria, militib. v. καὶ δόσεις μεγάλας ἐπέσχετο, donativum ingens promissit 6, 8, 16. dona liquidorum, post sitieresia, ubi v. et v. δόσ. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπιδόσιν χρημάτων, — τῷ τε δήμῳ νομάς ἐπήγγειλε, congiarium 7, 6, 8. † c. praep. τῷ δήμῳ προσέθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγάλας v., τοῖς τε στρατ. ἐπέδωκε χρήματα λ. magnum congiarium 3, 8, 8. cf. 3, 10, 3. δόσε τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ v. ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, diviso in populum congiario 5, 5, 15.
- νομίζειν, ph. de perf. c. adv. ὡς νομίζουνσι Ῥωμαῖοι, ἐξεθεύεσθαι, ut Romanis mos est 6, 1, 9. ut in more habent Romani f. solent. — mor. alio sensu, c. inf. οὐδέν τι - ὠφελεῖσθαι, νομίζει, putat 2, 3, 21. 20. νομίζων, existimans ib. 19, 2, 15, 10, 4, 15, 20. autumans 3, 9, 10. — simul c. acc. rei, περιττόν νομίζω μανηγρεῖν, arbitror 5, 1, 3. ubi oppressus est inf. alter v. subst. εἶναι, ut in his locis, — μηδέ τις τύχης πταίσμα νομίζετω, putet ib. 10. pirato. ἐνέδραν - νομίζων, putans 7, 5, 8. cf. 3, 1, 8. καίρον εὐκαιρον - νομίζοντες, putantes 5, 8, 16. ἀρεπῇ - νομίσας, arbitratus 2, 5, 6. in quibus oppressus fuerit acc. alter, qui habetur disente in his, — κοινὴν τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, existim. 2, 3, 24. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν - νομίζοντες, non amplius eas (aedes) pro privatis habentes 2, 8, 10. cf. 2, 4, 9. 5.

14, 13. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὕβριν νομίζουσα. exillimans I, 8, 9. ἐφῆμερον τοῦτον κέρδος - νομίζουσιν, exillim. 2, 10, 13. - τοῦτο μόνον ἐνόμισε Φόρμιων, putabat 6, 6, 6. † τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρέον, ὅσον ἐνομίζον αὐτῶν πρὸς λ. putabant I, 6, 1. - † c. acc. persf. dupl. ὃν εὖ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, putas 2, 3, 10. - Pass. ph., de re, abf. in Particip. θύσας - τὰς νενομισμένας - θυσίας, sacrificia usitata 2, 6, 13. more recepta. - simul c. praep. ἐπιτελέσαντες τὰς ν. ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. ἐξέδοις, celebratis consuetis sacrificiis 4, 1, 8. i. q. 5, 5, 15. - mor. alio sensu, c. nom. nat. dupl. persf. et forsan etiam c. dat. persf. ἐχληγὸς καὶ περικτὸς αὐτοῦ ὁ Ἀλβῖνος ἐνομίζετο, molestus et superv. ipsi Albinus exillimabatur 3, 3, 3. qui dat. pron. α. c. v. ἐν. fuerit p. ὑπ' αὐτοῦ, aut cohaeret cum pr. adi. ἐχλ. - c. solo nominat. tali dupl. ὅσοι - εἰς μάχην ἐπιτήδευοι ἐνομίζοντο, qui idonei viderentur 6, 3, 2. - c. nominat. uno disertō, sed altero oppresso, (αὐτὸς) τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος I, 10, 14. pompae pars creditus, putatus. † in orat. obliqua, μήτε τις (ἐμὶ) ἔπεισον - πρὸς τὸν νομισθέντα φίλον ἠγείσθω, adversus eum, qui putabatur amicus 3, 6, 3. - c. nominat. dupl. rei, α. περ - σωφροσύνης στρατιωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο, quae - aliena putabantur 3, 8, 9. † ἐμοῦ κρατοῦντος, - ἀριστοκρατ' α. μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθῆται, me imperante, optimatum status magis, quam imperatorius, instituitur 3, 1, 9. ubi, p. Bg. liberiore, supplebitur non modo inf. v. subst. εἶναι, sed et e pr. πάντες alio casu πᾶσι, aristocratiā magis, quam regnum s. monarchia, esse putabitur omnibus s. ab omnibus.

νόμισμα, ph. de re, (Lat. numisma,) abf. ἔλγς, νόμισμα ποιήσας δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae, 7, 3, 13. νομίσματα ἐνόμισαν, numos I, 9, 17. δείξαντες - τὰ ν. ib. 13. — νομισμάτων ἀντιδόσεις, numismatis 1, 16, 7. v. ἀντ. † c. gen. persf. νομίσματα αὐτοῦ νοπῆναι ἐπέτρεψε, numos, 2, 15, 9. v. νόπ.

νόμος, ph. c. adi. νόμῳ βασιλικῷ καλλιεργήσας, more imperatoris 2, 14, 4. νικησάσθαι αὐτοὺς πολεμῶν ν. hostium ritu 2, 13, 8. - c. gen. persf. τὸ σῶμα καταδάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ, hominum ritu 4, 2, 2. χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico 5, 3, 15. νόμῳ Φοινίκων, ritu Phoenicum 5, 3, 20. Φ. ν. Phoenicum more 5, 6, 21. - mor. alio sensu, et quidem litterario s. scientifico, οὐκ ἀπείρους εἶχε νόμον ἐπιστήμης, laud imperius legum scientiae 4, 12, 2. νόμον ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 3. - tum militari, ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, lege 3, 9, 22. praecceptis ac monitis ethicis, quibus fortitudinis pars illa in laborando et sustinendo fortiter labore commendatur, una cum disciplina militari ac iuramento, quo et ipso simul eo adigebantur. - denique civili, c. adi. παρθένου, ἀγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ν. κειλενομένης 5, 6, 3. a sacris legibus, Pontificum de Vestalibus, γ. κελ. - c. gen. persf. παρὰ τοὺς Μαιεδόνων - νόμους, contra leges 1, 3, 6.

νοσεῖν, ph. de persf. c. adv. ἐπὶ πολὺ νοσῶν, aegrotans 13, 15, 3. v. χαλεπώτατα 5, 4, 20. χαλεπὰ νοσοῦντες, aegrotantes 6, 9, 2. - c. praep. χαλ. νοσοῦντι, εἴτε διὰ δυσθυμίαν λ. aegrotanti 6, 6, 1. — abf. ἐν σχήματι νοσοῦντος λ. aegroti 4, 2, 4. τοῦ στρατοῦ ν. exercitu aegrotante 6, 6, 2. ἐπιτεφάμενοι τὸν νοσοῦντα, aegrotantem 4, 2, 7.

νόσος, ph. c. adi. et verb. Μάρκον νόσος χαλεπῇ καταλαμβάνει, mor-

- bus 1, 3, 1. αὐτὸν ν. ἐπιμηκετέρα ν. 3, 15, 1. *articularis* forsan, cf. deinde et 3, 14, 4. † λοιμώδη νόσον κατασχεῖν λ. *pestilens morbus* 1, 12, 1. *pestis*, p. λοιμός. c. *solis* verb. ἡ ν. - ἡμας ib. 6. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, morbo 3, 11, 1. *articulari*, et. 2, 15, 7. νόσῳ διαφθαρεῖς, morbo 4, 8, 11. δ. ν. 8, 5, 18. ἀποβαλὼν ν. 6, 6, 4. μήτε τὴν ν. φέρων ib. 2. νόσοις περιπίπτοντες 3, 9, 11. - cum gen. rei. ipsius que morbi nominis *technici*, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, a m. 2, 15, 7. † alio ordine, ὑπὸ τῆς ἀρθ. ν. κάρ. 3, 14, 4. † trop. c. adi. et adiuncto, εἰς ἀνυδρίαν καὶ σὴν ν. νόσον διέβαλλεν (αὐτὰ,) ut imbellem morbo que muliebri laborantem infamabat 4, 12, 4. v. θήλ. et διαβ.
- νυκτερινός, physf. de re, τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐγνεχειρισμένος, nocturnam custodiam 3, 11, 12.
- νύκτωρ, ph. abf. πέμψας, noctu 1, 9, 19. σινητοῦ ν. κατενεχθέντος 1, 14, 4. ἐκκομισθέν - ν. 2, 1, 5. ν. ἀναγαγόντων (αὐτὸν) 2, 3, 1. εἰς Πάμην ν. - εἰσησαν 2, 12, 2. ν. - ὀμβρων - καταβράχυντων 3, 3, 9. ν. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ 4, 2, 15. † ν. εἰ κατέλθειεν λ. noctu si veniant 5, 3, 23. ν. - ὑπεξῆλθε ib. 24. † ἐπιβολεῖς ν. λ. 7, 1, 22. quod adv., commate post ἐκ. posito, refert ad ἰσθ. ν. κατέλθειν λ. 7, 4, 7. - in relat. et opp. ν. καὶ μεθ' ἡμέραν 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. nocte die que 5, 4, 13.
- νυμφίος, ph. de persf. abf. ἰδεῖν τὸν νυμφίον, sponsum 4, 11, 7. — c. gen. persf. et relat. δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ 4, 11, 4.
- νῦν, ph. abf. καιρὸς (ἐστ.) nunc 1, 4, 7. 1, 9, 8. 4, 14, 11. ἤρτηται δὲ ν. λ. ib. 14. - in relat. et opp. πρότερον μὲν λ. νῦν δὲ λ. 2, 10, 4. - c. adv. al. μέχρι νῦν, usque adhuc 2, 10, 15. — καὶ μέχρι ν. usque adhuc 1, 16, 5. etiam usque adhuc, f. usque adhuc etiam, nostr. auch bis ietzt. ἐτι γοῦν καὶ ν. sane adhuc hodie 3, 1, 15. sane adhuc etiam nunc, f. etiam adhuc nunc, nostr. idem pr. - † post praep. et artic. et in opp. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕπερον ἐπικίνδυνον ἢ, in praesens 2, 5, 10. per ellips. subst. ad artic., sed particip. ad adv., pro plenis πρὸς τὸ νῦν παρὸν f. ὅν τοῦ χρόνου f. καιροῦ μέρος, ad nunc praesens temporis intervallum f. spatium, nostr. für den ietzt anwesenden Zeitpunkt.
- νύξ, physf. c. subst. ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προκχωρήσει, maior pars noctis 2, 2, 3. - c. adi. et verb. πᾶσα ν. ἐφερς φόνους, totae noctes caedendis mortalibus impendebantur 4, 6, 8. quaevis nox, v. φέρ. - ν. ἐπελθοῦσα διέλυσε τὰς μάχας 4, 15, 10. - c. v. solo, νυκτὶς ἀκμαζούσης, nocte 2, 1, 12. ἐτι ν. οὐσης, nocte 7, 6, 16. — τῆς ν. δὲ διαδραμούσης, nocte 6, 9, 4. - Per formulas, ubi p. casu temp. et adv., in relat. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μίας, noctem 1, 4, 18. v. ἐκ. - per se, πάσης ν. τότε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis noctu 2, 1, 16. πάσης τῆς ν. ἐν φροντίσιν - διαγρηγορήσαντες, tota nocte 3, 4, 8. ἐπιμείνας τῆς ν. ἐνείκνης ἐν τῷ νεφ' λ. nocte illa 4, 5, 1. ὅσους χρόν' τῆς ν. φονευθῆναι, illa nocte 1, 17, 1. - † c. praep. diserta, τὸ πῦρ ἐκ τῆς ν. πολ- λούς - πένητας ἐποίησεν, de nocte illa 1, 14, 5. per noctem, nocte illa, de nocte, i. noctu, potius, quam ob noctem, quia nox erat.
- νῶτον f. νῶτος, ph. πύργους ἐπὶ νῶτων φέρειν, in dorso 2, 11, 18.

— ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νύτοις. Θέρων 2, 9, 7. in dorsum, p. accus. et sing. Λεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεσραμμένους καὶ τὰ νῦτα δεδιωότες, terga 7, 11, 18.

Ξ.

Ξανθός, ph. de re, c. subst. et abl. modi, κόμη, Οὔσαι Ξανθή, com. flava 1, 7, 9. goldgelb f. blond. c. solo subst. κόμας Ξανθὰς, com. flavas 4, 7, 4.

Ξένος, ph. de pers. p. subst. c. gen. pers. Θασίν, αὐτοῦ Ξένου γιέσθαι Κρόνον, eius hospitem 1, 16, 3. — in opp. πολὺ τι πλήθος ἐπεδήμῃ (ἐκεῖ) οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ Ξένων τε καὶ ἐμπερόων, peregrinorum 8, 2, 9. — p. adi. in opp. c. adiuncto, μὴ δεῖν - Ξένον ζητεῖν μὴδ' ἁλλοτρίων, ἀλλὰ τῷ ἀνέμῳ λ. peregrinum 5, 7, 1. de terra f. patria v. ἄλλ. de re, in opp. πολέμων ἐμϋλίων καὶ Ξένων τύχας, bell. externorum 1, 1, 5. in exteris terris vel cum exteris nationibus gestum, i. q. sq. ἐν βαρβάρους. † c. adiuncto diserto, οὔτε ἐμϋλία κατ' ἐχθρῶν, οὔτε Ξένα κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. externa trop. 3, 15, 6.

Ξηρός, ph. de re, μετὰ τὸν - Ξηρόν αὐχμὲν, torridum aestum 6, 6, 5. siccum f. aridum, i. siccitatem inducens in terra ei plantis.

Ξιφῆρης, ph. (i. q. sq. Ξιφηφόρος,) de pers. ὡς ἐνέκειντο Ξιφῆραις, cum instarent cum gladiis 6, 8, 13. 7, 5, 10. gladiis instructi. — οἱ δὲ νεανίσκοι Ξιφῆρεις σὺν παντὶ τῷ πλήθει βιασάμενοι τοὺς λ. cum gladiis ib. 6. ἐπὶ ἡλθέ μοι, Ξιφῆρεις ἔχων τινὰς, gladiis instructos habens secum quosdam 4, 5, 10.

Ξιφηφορεῖν, physf. de pers. c. praep. ei adv. πάντες διὰ τὴν οἶσαν χάριν οἱ μὲν Θανατῶς, οἱ δὲ καὶ κριβδὸν Ξιφηφόρου gladios (hcas) gerebant 7, 11, 7.

Ξιφηφόρος, physf. de pers. p. adi. κρατιώτα - περιεξήσαντες αὐτοῖς Ξιφηφόρους, cum milites circumfiliere se iussissent cum gladiis 7, 10, 13.

Ξιφίδιον, ph. Ξιφιδίῳ, ὃ μετὰ χεῖρας ἔφερε λαυθάνων, gladiolo 4, 13, 11. lica. γυμνάσας τὸ Ξ. nudato pugione 1, 8, 12. pr. 8. ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου. - προβαλόντες τὰ Ξιφίδια, prolatis pugionibus 7, 6, 19. ὑποκολπιδίοις Ξίφεσι 8, 13. † τὰ Ξ. περιαιρούσιν αὐτῶν, - τῷ ἀργιγίῳ καὶ χρυσῷ εἰς κομτὴν νενοτυμημένα, gladiolos 2, 13, 19. de Praetor. exauctor. † γυμνοὶ ἔπλαν καὶ ἀργύρων πολεμικῶν - ἕκαστος δὲ ἐπεφέρετο οἶκοςθεν, ἢ Ξιφίδιον, ἢ πέλεκυν λ. gladiolum 7, 9, 12.

Ξίφος, ph. dignitatis, παρηώρητο αὐτῷ Ξίφος, enseni 3, 11, 4. de Plautiano. - hostilis animi, Ξίφους ἐπληρωμένοι, gladio 4, 5, 14. διὰ Ξίφους χωρήσας καὶ Φόνου, ferro grassari 4, 4, 5. †† ἕκαστος φέτο, Ξίφος ἀποσιεῖσθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιρουμένον, gladium 5, 2, 3. periculum capitis summum que. - simul c. gen. persf. ἐπικείται σου τοῖς αὐχέσι τὸ τοῦ Περεννίου Ξ. gladius 1, 9, 9. insidiae Perennis impendent tibi, Perennis tibi vitae que tuae insidiatur per sicam. - milium, c. adi. ἀποσείμενος, ο περ περιέκειτο Ξίφος κρατιωτικόν, gladio mil. 3, 5, 11. - abl. Ξίφος παρηρημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium 3, 14, 14. Britanni. - in opp. τῇ διὰ ὀράτων καὶ Ξιφῶν - μάχη 3, 4, 10. pugna per gladios f. cum gladiis fac. a. τὰ Ξίφη στατάμενοι gladios 2, 5, 3. σπ. τὰ Ξ. 3, 12, 24. γυμνωσάντων τὰ Ξ. 7, 1, 13. † ὅσα ἦν (ἐν) εἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις ὀράτα, ἢ Ξίφη πέλεκεις τε λ. 7, 11, 15. ††

τὴν δαΐξιν τοῦ ἑίδους, gladio 1, 8, 12. i. q. τὸ ἑιδίδιον. - δαινύς
τὸ ἑ. gladium 7, 11, 10. i. q. ἑίδεσιν - ὑποκολπίοις, pugionibus
ib. 6. οἱ εἶχον, ὑποκολπίοις ἑίδεσι φανεῖται, pug. 7, 6, 1.
ξύλεια, ph. ξυλείας πλήθος ἐπάλληλον, lignorum 7, 12, 13. materia-
tura, nostr. Holzwerk. - c. gen. rei s. loci, τῇ ξυλείᾳ τῶν οἰκο-
δομημάτων εἰς τὰς μηχανὰς κατενέχοντο, lignea materia 8,
4, 22.
ξύλινος, ph. de re, ξυλίνος - σκεῦεσι, ligneis vasis 4, 7, 8.
ξύλον, ph. materia laborata, univ. c. adi. οἰκοδόμα σκεῦη περι-
φερούς ξύλοι, vasa vinaria ex rotundo ligno 8, 4, 9. e. cupae s.
dolia. συμπλήρωσεν ξύλων μεγάλων, lignis ingentibus. 4, 2, 12 —
†† de particulis. ξύλων πολλὰν ἀφαιρῶσθαι πύραν, multa lignis
4, 8, 12. † absf. ξύλα κατατρίσαντες εἰς τὰ παρατρυχόντα σχήμα-
τα, ligna 7, 9, 12. - in opp. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ ξύλων (ὄπλα)
λ. lignea 8, 4, 27. - c. subst. ξύλων οὗσης ἐκτελείας, lignorum
7, 2, 8. ξ. ἀπορία 8, 4, 9, 1. † ξύλων ἐξοχα, ligneae aedifi-
ciorum projecturae 7, 12, 12. v. εἰ. - †† ξύλων κατεσθέντα (αὐ-
τὸν) fuisse 7, 7, 8. - in opp. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λίθων κ.
fanium 7, 10, 13. λίθους καὶ ξύλα ἐπεσφόντο, fustes ibi 10. —
ξύλα καὶ πέλεκεις ἐπιφερ. 7, 4, 7. † τὰ ξ. καὶ τοὺς κ. ib. 13.

O.

Ο, Articul. Masc. de pers. c. subst., repetitus, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων,
populus Romanus 2, 2, 16. 8, 3, 15. - Unus, post nomen
propr. c. gen. alius nom. propr. Αἰνεῖαν τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγ-
χίσου, Aeneam, Veneris et Anchisae filium 2, 3, 1. sc. παῖδα s.
υἱόν. - Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος καὶ Τίτον τὸν Δομετιανὸν, Ger-
manicum, Neronis, et Titum, Domitiani, fratres 4, 5, 13. sc.
ἀδελφεόν. Unus, sed c. solo gen. nom. propr. οἱ τοῦ Νίγρου, Ni-
gri milites 3, 2, 11. Nigriani ib. 20. sc. στρατιῶται, i. q. τὸν
στράτην τοῦ Ν. ib. 18. οἱ τοῦ Σεβήρου, Severiani ib. 19. (3, 7,
16.) i. q. ὁ τοῦ Σεβ. στρατός ib. 12. - Cum adi. et quidem ante
id, οἱ πλείους τῶν λ. plerique eorum, qui 1, 1, 1. v. πλ. - τοῖς
ἄλλοις, caeteros 7, 4, 5. - it. in relat. οἱ μὲν ἄλλοι -, Πομπ. δὲ
1, 6, 10. οἱ μὲν - πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ κ. νέοι 1, 1, 9. τοῦτων
τὸ μὲν πλεῖστον μέρος -, οἱ δὲ λοιποὶ λ. 7, 12, 3. - †† post id et
c. gen. nom. appellat. persf. συλλαβὴν πάντας τοὺς τῶν ἡγεμόνων,
omnes ducum liberos 3, 2, 10. sc. παῖδας s. υἱούς. Cum parti-
cip. persf. mero, ὡς μὲν ὁ πέμψας οἶσται, ut quidem is, qui me
misi, put. 3, 12, 4. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, imperii suc-
cessor 4, 2, 20. 1, 5, 2. v. διαδέχ. - οἱ εἰς ἀν. δουλεύοντες, - οἱ μ. π.
ὑπακούοντες 1, 4, 12. v. in suis verb. it. 1, 12, 16. 3, 6, 10. it.
τῶν ἐν ν. βασ. παραλαβόντων 1, 3, 5. ἐν τοῖς δ. ὑπατεύσασιν λ. 3,
11, 3. - 2, 2, 19. 1, 9, 20. - † simul c. subst. persf. τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante se imperatorum 1, 17, 26.
eorum, qui ante se s. ipsum fuerunt, imper. v. γίν. - †† τῶν
πώποτε ἀρχόντων 3, 10, 13. v. ἀρχ. et ib. τῶν ἀρχομένων etc. —
† πολλοὺς τοὺς ἐξέχοντας τῆς συγκλήτου 3, 5, 4. v. εἰ. - Cum
praep. et quidem ante cas, sine verb., τῶν ἀπὸ ὑπατείας 7, 1, 21.
sc. γινόμενων, v. ἀ. - τοῖς εἰς ὕψρον, ad posteritatem 4, 14, 10.
ad posteros, sc. γινόμενοις. - τῶν ἐν ἀξιώσει 1, 9, 6. v. εἰ. - οἱ
ἐν τῇ βασιλείᾳ ὑπηρεσία, imperatorii ministri 2, 5, 4. sc. ὄντες s.

γενόμενοι, cf. 5, 15, 9. - simul c. gen. pron. dem., τοὺς ἐκείνων ἐν τοῖς ὑπηρεταῖς 4, 5, 8. v. ἐν. - τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνθρώπους 8, 3, 11. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους 6, 2, 20. v. γέν. - τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως 2, 2, 5. v. ἀξ. - οἱ κατὰ τὴν πόλιν 1, 12, 4. - τοῖς κατ' ἑνα 2, 3, 21. οἱ κατ' ἐκείνων 2, 15, 13. v. κ. - οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Com. erant 1, 9, 15. sc. ὄντες, v. π. - οἱ πρὸ ἡμοῦ, qui ante me fuere 1, 5, 13. τῶν πρὸς ταῖς πόλιν 3, 5, 9. v. κ. - οἱ σὺν αὐτῷ, qui cum ipso erant 6, 8, 17. v. σ. - Cum praep., at post subst. τοξόται οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, sagittarii orientales 8, 1, 5. ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. v. ἀνθρ. - † ἄλλου βασιλέως τῶν κατ' ἡμᾶς 6, 1, 15. v. κ. - † πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν 7, 5, 17. v. κ. - Cum praep., sed intra artic. et nomen, vel adi., τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀπόντων 7, 1, 11. v. β. - vel subst. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις - τοῖς δ' ἐπὶ Σάττα 5, 8, 13. v. ἀν. Cum adv. mero, οἱ τότε 3, 8, 18. τοῖς ὕστερον 1, 1, 4. τοῖς ἐκείσε 2, 11, 5. τοὺς ἐκείθεν 4, 3, 14. τοὺς πανταχόθεν 1, 12, 1. v. in sing. adv. - Cum adv., sed subst. praemisso, συκοφάντας - τοὺς πανταχοῦ 2, 4, 16. † Φίλους τοὺς ἄλλους ἐχθρούς 8, 6, 3. - tum subst. sequente, οἱ ἐκείσε ἀνθρώποι 2, 9, 15. — τῶν πῶποτε βασιλέων 3, 15, 5. τῶν πάλαι βασιλέων 8, 4, 4. — τῶν τότε ἀνθρώπων 1, 14, 10. τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας 2, 8, 13. τοὺς ἐ. βαρβάρους 3, 14, 2. τοὺς ἐπέκεινα βαρβ. 2, 9, 1. † ἀσφαλείας τοὺς πανταχοῦ στρατιώτας 2, 10, 2. - Masc. de re, cum adv., sed subst. praemisso, ἀγροῖς τοῖς πλησίον 5, 3, 26. - aut subst. sequente, τὸν ἐκεῖ δίκην ἐλεμύνων 3, 4, 20. τοὺς ἐκείθεν κινδύνους 2, 5, 10. v. in sing. adv. - Fem. cum adi. fem. per ellipsi. ἐπὶ τῇ ἀλλοδατῇ 8, 7, 16. ἐν τῇ ἡμεδατῇ 1, 1, 5. ἐν τῇ πλεοναξίᾳ 7, 1, 6. - vel sex communis, ἔχει τῆς δουλείας 3, 15, 12. τὴν ἐπὶ σώφρονα καὶ κίττιον 1, 8, 5. τὴν κινδυνώδη καὶ ἀπεργασμένην 4, 4. - in sing. adi. † τὴν ταχέως ἡσυχίαν 1, 9, 20. p. adv. v. ταχ. † post praep. ἡσυχίαν, populorum vel regionis, et quidem gen. ἐπὶ τὴν Ἀτρεγεστο, in Atrenorum regionem proper. 5, 9, 5. πρὸς τὴν ἐπὶ τῇ Ἀτρ. χώρᾳ ib. 6. τὴν ἐπὶ Γαλατίας 3, 2, 11. sc. ὁδόν. praep. et cum casu oppidi, per acc. τὴν ἐπὶ Κύζικον 3, 2, 1. ὁδόν. Cum particip. et subst. quidem praeposito, ἡ σιταίρη μνη - τύχη 3, 9, 13. τὴν δοθεῖσαν σωτηρίαν 2, 13, 20. - sed praeposito subst. δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ib. 11. γυναικῶν τῶν — δουλοῦν 4, 2, 9. - Cum subst. mero praemisso et ante praep. ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις 2, 2, 16. κοινωρίας ἧς πρὸς ἡμᾶς 4, 14, 10. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. τιμὰ αἱ παρὰ τῶν ἀρχόντων 3, 11, 2. ἐρίδι τῇ πρὸς ἀλλήλους 3, 2, 13. † 1, 5. πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην 3, 1, 10. προσόδοις ταῖς ἀπὸ Σαλαττης ib. 11. - Cum praep. intra artic. et subst. f. c. praep., sequente subst. τῆς ἐν Ῥώμῃ τοῦθ' καὶ διαίτης 3, 10, 4. 5, 14, 4. ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς γῇ 2, 11, 16. † τὰς κατ' ἡμ. ἀκμαζούσας πόλεις 3, 2, 16. τῇ διὰ δοράτων μάχῃ 3, 4, 19. τῇ πρὸς τοὺς - ἀπεχθεῖα 3, 2, 13. τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν 4, 7, 1. τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. τῆς περὶ τὰ θεάματα σπουδῆς 3, 10, 4. v. σπ. † Repetitiu's post subst. c. subst. ante praep. τὴν στρατὸν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως 1, 17, 6. - Cum adv. sed subst. praemisso, εἰς τοὺς τῆς ἀνωθεν 3, 12, 21. - at subst. sequ. f. c. adv. intra artic. et subst. ἀπὸ τῆς ἀγαν ἀκρασίας 1, 3, 5. ἐν τῇ συστάσει μάχῃ 2, 10, 17. - † simul c. praep. τὴν διὰ δοράτων συστάσιν μάχην 4, 10, 7. ταῖς συσταδὺν μάχαϊς 7, 12, 11. 6, 7, 19. εἰς τὴν ἀνω γῆν 8, 2.

7. - Neutr. cum adiect. in periphrasi subst. τὸ ὑπὲρ, subiecti 1, 2, 8. subditi, cives. τὸ βάρβαρον 1, 3, 15. τὸ ἀνθρώπινον 1, 4, 3. - † c. gen. vel rei, εἰς τὸ μέγιστον ὕψους 1, 13, 12. v. μέγ. vel perf. τὸ πλεῖστον τοῦ σφατιστικῆς ib. 4. - Neutr. c. adi. in periphr. adv. τὸ ἀμείνως, tota 3, 8, 13. ἀπὸ τοῦ πλεῖστον διαφθαρείς, magna ex parte 3, 15, 5. - Suo loco et in ling. adi. v. τοῦ λοιποῦ, it. τὸ πρῶτον, it. τὸ τελευταῖον. Neutr. c. inf., in periphrasi vel subst. vel secund. vel alius formulae, τὸ μεγάλα χαρίζεσθαι 2, 5, 23. τὸ - νέμειν, tribuere ib. † τὸ ἐμὲ - ἀναιρεθῆναι, me occidi 2, 5, 9. τὸ ὑμᾶς - γενέσθαι θοεῖς, vos fieri ib. e. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, eo, quod non posset 2, 7, 2. 9. τῷ μὴ ἔχειν λ., quia non habet 3, 1, 5. 6, 8, 15. e. v. μηδεῖς. Per subst. simul, a quo pendeat, τοῦ βιάζεσθαι - ἐξουσίαν 4, 6, 12. αἵρεσις, - ἢ τοῦ εἶναι λ. 3, 11, 11. δέει τοῦ τραῦθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. - Per verb., a quo pendeat, προνοήσας τοῦ πρότερον ἀναιρεθῆναι 7, 6, 9. τοῦ μηδένα ἐπιτρέψασθαι - προνοούμενος 2, 4, 16. ††† ἤδη καὶ τῶν σφατιστικῶν νεκρικῶν ἐν αὐτῷ τῷ ἀρπάζειν λ. 4, 11, 12. - Per praep., a qua pendeat, ἀμα (σύν) τῷ της γαστρὸς προσελθεῖν 1, 5, 14. †† ἀμα τῷ θαυμάζεσθαι 5, 1, 12. v. α. - ἀνευ τοῦ δεινῷ τι ὁρᾶσαι 2, 5, 23. v. α. - μικρᾶς προφάσεως δεινῶς εἰς τὸ ἀδικῆσαι 3, 8, 6. c. 5, 2, 14. e. 6, 1, 13. e. 6, 4, 1. e. 7, 3, 4. m. v. εἰς. - ἐκ τοῦ - ὀφείλει 1, 11, 3. e. 2, 8, 7. e. ἐπὶ τῷ μὴ - προκεχωρημένοι 3, 9, 12. μετὰ τὸ προσελθεῖν λ. 2, 9, 6. i. v. μ. - †† ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσιχάζειν εἶναι 8, 7, 15. - Cum particip., post subst., τέλος τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. †† (ἀγαθόν) τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθῆναι λ. id, quod rel. 2, 3, 15. qui Bg. cepit abs et p. micro partic. c. artic. ut in seq. locis. - Neutr. c. particip. neutr., p. subst. vel rei, vel perf. τὸ λυπήσαν 2, 3, 8. τοῦ λελυτηκότος ib. 19. τὸ λιποῦν 5, 2, 14. τὸ ἡττηθέν 4, 5, 4. τὸ νικῆσαν ib. — τὸ ἀποβησόμενον 2, 8, 6. τὸ ἐλευόμενον 2, 10, 5. τὸ μισοῦμενον ib. τὸ βεβουλημένον 1, 8, 13. τὸ πάντῃ αὐτῷ ἐργαζόμενον 3, 8, 10. v. in ling. verb. - Post praep. εἰς τὸ παρὸν 2, 5, 7. πρὸς τὸ παρὸν 1, 5, 13. in periphr. adv. - Cum praep. per al. elipsi. subst. τὸ κατ' αὐτὸν 2, 3, 21. 2, 6, 5. v. κ. † τὸ κατ' ἀξίαν 2, 4, 5. - †† ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 15, 13. v. α. — †† Cum praep., post subst. c. artic. τὸ σφατιστικὸν πάντῃ τὸν αὐτῷ 7, 8, 3. - Cum adv. post praep. πρὸς τὸ νῦν 2, 5, 10. - it. simul cum subst. sq. f. adv. intra artic. et subst. τὸ ποτε ρεῖθρον 6, 7, 16. - †† simul c. gen. perf. f. rei, ἀφερῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ 5, 6, 17. e. Neutr. plur. c. adi. et quidem ante id, τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆξεν αὐτῷ 3, 6, 4. τὰ ἀνθρώπων πάντα 4, 12, 5. τὰ μὲν ὑπ' ἑωυτῇ π. 4, 3, 11. τὰ χρηστὰ 2, 5, 18. τὰ ἴδια ib. 19. τὰ αὐτὰ v. α. †† simul c. gen. vel rei, τὰ δεινὰ τῶν ἐργῶν 2, 3, 17. τὰ ἀνδρείᾳ καὶ σεμνὰ τῶν ἐργ. 7, 8, 15. - vel perf. τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, illorum bona omnia 7, 8, 20. - sed post, simul c. gen. perf. πάντα ἔχουσιν τὰ ἐαυτῆς 5, 3, 4. † ante adi. p. adv. τὰ πρῶτα v. πγ. Cum particip. p. subst. τὰ δέοντα 1, 5, 22. τὰ βεβουλευμένα 1, 5, 21. sq. τὰ ἀπολουθήσαντα 1, 14, 12. † τὰ Σουλκεμένα (f. Σορβομένα) 1, 12, 12. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα 1, 3, 9. τὰ Δομετιανῷ τετολμημένα ib. 10. τοῖς κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις 2, 9, 15. τὰ πρότερον ὅμιν ἀνδρείως κατορθωθέντα 1, 5, 23. τὰ πράττεμένα ib. 21. v. πρ. τὰ τότε πεπραγμένα 2, 5, 12. τὰ μὲν δὲ Μαξιμῶν πεπραγμένα 8, 1, 1. τὰ δρασθέντα 1, 13, 10. τὰ γινόμενα f. γιγνόμενα 2, 3, 17.

τὰ μέλλοντα ib. v. μ. ἐπακοίειν τῶν λεγομένων 1, 5, 21. τὰ λεχθέντα 1, 9, 13. τοῖς λεχθεῖσιν 2, 1, 23. τὰ δόξαντα 6, 8, 15. δέει τῶν πεπειραμένων 1, 5, 26. τῶν προστιωμένων ἀεὶ καταφρονήσει 1, 8, 4. τῶν ἀλίσκοιμων κοινῶν 1, 10, 3. οὐδὲν εἰδὸτα τῶν ἀπηγγελημένων 1, 15, 8. ἀπειθεῖς τοῖς κελευομένοις 2, 4, 10. 2, 13, 3. πιστεύσαντες τοῖς ἐπεσταλμένοις ib. 5. † αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπειθοντα 3, 11, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀν. οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς λ. 6, 2, 16. ἔχισθαι τῶν ἐπιγόντων 4, 14, 11. Λιβύης τὰ παρακείμενα 4, 3, 15. τὰ ἀνείμένα λ. 7, 8, 15. †† τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα 1, 9, 18. v. λ. ubi simul c. gen. rei, eo que praemisso. - Neutr. pl. c. praep., sine subst. τὰ ἀπὸ τῆς ἡττίου - , τὰ ἀπὸ θαλάττης 3, 2, 7. τὰ - ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκευάσο 3, 3, 1. τῶν ἐν ἀγροῇ οὐκ ἀπείρως εἶχε 4, 12, 2. † τὸν τῶν ἐν τῇ ἀντιολῇ κρατοῦντα πάντων 3, 7, 19. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων λ. 3, 9, 3. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις 1, 5, 8. μετὰ τὰ ἐν Κιζίκῳ 3, 2, 12. i. q. 3, 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας 3, 10, 2. διοικήτων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις 4, 7, 1. τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ διοικ. 8, 7, 16. διασπάζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν 3, 3, 5. †† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐνοία 2, 5, 4. τὰ ἐν Παύσοις λυμηνάμενοι 6, 5, 1. sc. κτήματα. - τὰ ἐξ ἔθους διοικῆται 4, 12, 12. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. sc. πράγματα. - τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι 1, 9, 20. τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν καὶ γνῶμην τοιαῦτα ἦν 7, 7, 15. τὰ μὲν δὲ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τοῦτοις ἦν 7, 9, 25. 8, 6, 10. μηδὲ τίνα ἑμὲν ἐμπληρῶνται τὰ κατὰ Ῥώμην 7, 8, 12. τὰ κατὰ τὰς Ἰαλλίας - διαφείς 3, 8, 4. κατορθώσας τὰ κ. τὴν ἀνατολὴν 4, 10, 1. † μήτε τὰ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδώς 1, 9, 21. †† οὐδὲν τῶν κατ' ἀσίαν - ἐνδείξει 2, 5, 13. sc. ὀφειλομένων etc. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτους τὰ κατ' ἑαυτὸν 3, 1, 16. ἐπεὶ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου ἐδηλώθη, decreta a senatu 2, 13, 1. sc. γενόμενα ἢ βεβουλευμένα. - ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίνου 6, 9, 1. p. τὰ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν περὶ τοῦ Μαξ. πεπραγμένα ἔργα, sc. γενόμενα, συμβεβηκέντα, ut antequam nunciata sunt illa negotia, quae a militibus de, in, cum Maximo acta essent. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. sc. γενόμενα πράγματα. † ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλειται 8, 1, 1. sc. βιβλ. οἱ ποῖνις, quam λόγους. τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. sc. χρήματα ὠφέλημα ἢ ἐπιτήδεια πρὸς λ. v. πρ. et πόλ. - εὐτρέπ.ζε τὰ πρὸς τὴν μάχην 3, 14, 9. ἔπει αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβίνον - ἀσφαλῶς εἶχεν 2, 15, 10. v. ἀσφ., cf. 4, 14, 11. τῶν πρὸς τοὺς βασιλέους λ. 3, 15, 2. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς 6, 7, 8. - Cum praep. pos. subst. γυμνάσια τὰ πρὸς Θηρία 1, 17, 19. Θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς λ. 3, 8, 15. † χρήματα πάντα ἀφρορίζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ παρὰ φίλων 2, 11, 13. v. ἀφρ. - ὅπλα -, τὰ - ἐκ βερσῶν λ. 8, 4, 27. ἔθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς λ. 8, 5, 15. - Cum praep. sed subst. seq. lo. c. praep. intra artic. et subst. τὰ ἐν Μυσταῖς - στρατοπέδοις 3, 10, 2. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χωρία 7, 8, 27. - Cum adv., sine subst. οἱ τὰ ἐκείθεν ἀγγέλλοντες 2, 8, 8. τῶν ἐκείσε λ. 1, 6, 14. τὰ ἐνταῖθα ib. 13. τὰ ἐτέκνισα 4, 3, 15. † οὐδὲν τῶν εὐπρεπῶς 2, 5, 13. τῶν οἰκοί 1, 6, 12. ἐν τοῖς ἔξῃς 1, 14, 12. — †† Per pecularia, nominativum cum gen. perf. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων 2, 3, 19. 6, 2, 10. εἰς τὰ ἑαυτοῦ v. in s. it. τὰ αὐτοῦ in a. τὰ ἄλλων - τὰ αὐτῶν λ. 8, 3, 14. διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς 3, 3, 6. — τὰ Ῥωμαίων v. in Ῥ. - τὰ ἐκείνου etc. Φρονεῖν v. in hoc v. ὅπως τὰ Νίγρος προδίδωκεν, rem Nigri 3, 2, 10. pro προδ. τὰ Ν. πράγματα, Nigri res ib. 5. instituta, iussa, mandata de fortiter pu-

quando. - † τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν 5, 6, 3. v. α. - †† τὰ τῶν ἐπικαινὰ βαρβάρων 3, 4, 16. v. β. - εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τις αὐτῶν δι-
 ἡγγειλε, quae in senatu acta sunt 7, 6, 14. - τὰ τῆς μητρὸς 6,
 9, 17. v. μ. - τὰ τῶν στρατοπέδων 5, 15, 12. - Cum gen. rei-
 τὰ τῆς Ῥώμης διοικεῖν, rem Romanam 2, 12, 7. † τὰ τῆς πολιορ-
 κίας (μὴ) προεχωρήσεια, oblidio non process. 3, 9, 12. i. q. pr. τῆς
 πολ. μὴ πρ. - τὰ τῆς προαιεσίας, propositum 2, 4, 15. τὰ τῆς ψυχῆς
 αὐτοῦ λ. 3, 14, 5. τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 5, 8, 9. τὰ τῆς ἀρχῆς 2, 8,
 11, 5, 5, 1, 8, 7, 12. v. α. - τὰ τῆς βασιλείας 2, 12, 7, 3, 15,
 15, 4, 15, 18. †† τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην ἐκ τῆς εἴχεν οὕτως 8, 7,
 1. p. τὰ τῆς κατὰ τ. Ῥώμην ἐστῆς, 10. πράγματα, et p. ἡ κατὰ
 τὴν Ῥ. ἐστῆς εἴχ. οὕτ.

δ, p. pron. demonstr., Masc., sine relat. difertia, init. enunc. ὁ δ'
 λ. ille vero 1, 8, 12. at ille 1, 17, 19. qui 2, 6, 15. ὁ δὲ, ille
 autem 1, 9, 21. 2, 5, 6. 2, 8, 14. ὁ δὲ, ipse autem 2, 3, 7. ὁ
 δὲ, iste autem 1, 15, 21. ille vero 6, 8, 5. ὁ δὲ, is 2, 1, 14. 4,
 6, 11. ὁ δὲ, ille 7, 9, 7. ὁ δὲ, qui 1, 17, 15. 2, 3, 10. †† in
 orat. med. et apodofi. τοῖς - ὅσον ἐπιφοιτῆσιν, ὁ δὲ λ. ipse 2, 8,
 18. - Sic et sine relat. manifesta, ὁ μὲν οὖν, ille quidem 1, 4,
 18. 1, 15, 16. - Sed in relat. aperta, τούτων ὁ μὲν ἕτερος - τὸν
 δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. κατὰ γούς τοῦ μὲν ῥαθυμίου, τοῦ
 δὲ λ. alteri - alteri 2, 9, 5. - † in med. orat. ψηφίζεται, τὸν
 μὲν ἀνακισθῆναι, ἀποδεχθῆναι δὲ λ. illum quidem 1, 12, 9. -
 Sic et ὁ μὲν δὴ - οἱ μὲντοι λ. ille itaque 1, 9, 14. ὁ μὲν οὖν - οἱ
 δὲ λ. ille quidem 1, 12, 11. ὁ μ. οὖν - ὁ δὲ σφάτος λ. ac ille
 quidem 5, 4, 14. ὁ μ. οὖν - ἐπεὶ δὲ, ille quidem 2, 12, 12. - τὸν
 μὲν οὖν - ἀλλ', illum quid. 2, 2, 14, 16. † πολλὰς δὲ τοῦ μὲν
 Σεβήρου ἀνεῖδοντες εὐεργεσίας λ. τοῦ δὲ - ὑπομνησκοντες, illo au-
 tem 3, 12, 21. †† τῶν μὲν κολάκων - τοῦ δὲ - μετιόντος, ipso
 autem 1, 13, 17. e. - Masc. plur. similiter, sine relat. aperta. οἱ
 δὲ, illi autem 7, 11, 19. immo 7, 12, 4. sed 3, 13, 14. illi
 vero 2, 11, 14. isti autem 2, 12, 2. at illi 2, 15, 20. qui 3,
 12, 3, 25. οἱ δ', illi vero 1, 16, 13. οἱ μὲν οὖν, illi equidem 1,
 6, 24. οἱ δὲ in apodofi, illi vero 1, 12, 17. sed rectius Bg. —
 tum vero illi 2, 10, 7. - Sed in relat. οὖν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quo-
 rum alii - alii 1, 1, 6. - quorum alii - caeteri 2, 1, 3. sq. —
 † in med. orat. οἱ μὲν - οἱ δὲ, alii - alii 1, 11, 4. 1, 13, 5, 5,
 4, 10. sq. οἱ μὲν - οἱ δ' - οἱ δὲ, alii - alii - alii 1, 4, 21.
 — οἱ δὲ τινες - οἱ δὲ, quidam - alii 6, 9, 3. † ὁ δὲ Ma-
 ξίμβρος - οἱ δὲ, illi vero ib. 14. †† οἱ μὲν - οἱ δὲ καὶ, alii
 quidem - alii vero et 7, 11, 7. ubi Bg. non opprimit partic. rel.
 lat. τοῖς μὲν - ἡμῶν δὲ, illis nobis 1, 15, 6. τοῖς μὲν - αὐτοῖς δὲ λ.
 illis quidem - se contra 8, 6, 7. τοὺς μὲν - αὐτοὺς δὲ illos
 qu. 1, 17, 1. 3, 5, 13. τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ, partim - partim
 1, 3, 12. τοὺς μὲν - τοὺς δὲ, quidam - quidam 1, 7, 9. illis —
 his 1, 17, 3. † πλείους - τοὺς δὲ, plurimos - quosdam 1, 6,
 24. - †† ante numeral. τοῖς τετρακοσίοις 6, 4, 10. illos qua-
 dringentos. - Fem. simul, ἡ μὲν ἀπέστη. ὁ δὲ Κίρμ. ἰπία 1, 16,
 11. τῆς μὲν - τοῦ δὲ, huius quidem - illius autem 4, 4, 6. τὴν
 μὲν - τὴν δ', hanc - illam vero 1, 5, 8. τὴν μὲν - τὴν δὲ, hanc
 quidem, illam autem 1, 15, 12. - in relat. iac. ἡ δὲ λ. illa ve-
 ro 1, 17, 8. - Neutr. τὸ μὲν - τὸ δ', alterum - alterum 3, 7, 16.
 — Sed sine relat. difertia, τὰ δὲ, quae 3, 9, 10.

ὀγδοηκοσὶς, pl. de re, ἑστὶ ὀγδοηκοσὶν, octogeshmum 7, 5, 3.

ὁ δὲ, Masc. absf. ἡ τοῦ δὲ ἀρχή, huius 2, 2, 19. - Fem. c. artic.

ἰσχυρῶς, et quidem praepositum. ἦδε ἡμῶν ἡ ἀφίξις, hic adventus 2, 1, 18. τῆςδε τῆς πόλεως, huius 4, 5, 12. τήνδε τὴν ἐξουσίαν, hanc potent. 3, 11, 11. sed postpos. τὴν δευτ. τήνδε, hanc 1, 11, 1. - Neutr. τόδε τὸ τέλος, hunc finem 2, 1, 16. propr. hicce etc. v. δε enclit. supra.

ἐδεύειν, ph. de pers. c. adv. νυκτῶρ - ἐδεύοντας, iter facientes 7, 5, 9. curru.

ἐδηγείσθαι, phys. pass. de pers. c. abl. modi, ὁ στρατὸς, ὡς προνοίᾳ δεῖα ἐδηγούμενος, - διαβάς τὸν Ταύρον λ. quasi duceretur 3, 3, 13. ἐδοιπόρειν, phys. de pers. c. adv. νυκτῶρ - ἔδοιπόρει, iter faciebat 5, 4, 13. curru. - c. praep. ἐδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπειξεως, iter facient. 8, 6, 10. - simul c. abl. modi, ὑπὸ νιφετοῖς - ἀναλύπτῳ τῇ καὶ ἀλῇ ἔδοιπόρει, incedebat 3, 6, 22. - abl. καὶ εἰ μὲν - ἔδοιπόρουσιν, iter facieb. 7, 9, 1.

ἐδοιπορία, ph. c. subst. τῆς ἐδοιπορίας τοὺς σταθμούς, itineris 2, 15, 11. milit. ἐδ. μήκει καὶ τάχει, itinerum 3, 7, 17. τάχει τῆς ἐδ. itineris 4, 12, 11. τὸ πλείον τῆς ἐδ. 4, 11, 4. - c. adi. διὰ ταχέας - ἐδ. itinere 1, 10, 6. - c. verbb. τῆς ἐδ. εἶχετο, iter 2, 11, 1. - † ὡς ἐδοιπορίας χρῆζεν, ut itineris apparatu opus esset 4, 13, 8. - ἀνύσας τὴν ἐδοιπορίαν, iter 1, 7, 3. 3, 8, 5. 3, 10, 2. 7, 12, 17. - † τὴν ἐδ. ποιούμενος, iter 3, 6, 22. sq. ἔδοιπόρει. - τὴν ἐδ. ἐποίειτο 4, 13, 8. τὴν ἐδ. - ἡπειγον 4, 1, 4. - c. adi. et verb. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ἐδ. συνετετριμμένους, itinere 5, 4, 20. σχολαίτε-
ραν τὴν ἐδ. ἐποίειτο, iter 7, 8, 24.

ἐδοιπορικός, phys. de re, ἐσθῆτα ἐδοιπορικὴν λαβών, itinerario 5, 4, 12.

ἐδοιοῖν, ph. de re, abl. τὸν τόπον ὁ χειμάρρους ἀνοίξας, ἀδοιοῖσεν, viam fecit 3, 3, 11.

ὁδός, ph. de loco, praecipue, c. adi. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ λ. viam 1, 14, 8. plateam. - 7, 6, 21. - διὰ τῆς ἱερᾶς ἐδ. 4, 2, 8. - † simul cum praep. διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἰ. ἐδ. 2, 9, 6. - universe, δυσβάτου οὐδης τῆς ἐδ. 3, 3, 1. τῆς ἐδ. γενῆς οὐσ. ib. 2. - † αἱ λευκοὶ ὁδοὶ καὶ ἀτραπαὶ πάσαι ἐφιλάττοντο 8, 5, 12. προὔπεμψε λογάδας δι' ἐτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν 2, 13, 21. † τέλη ἐν ὁδῶν πορείαις 2, 4, 14. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμεντες αὐτοὺς 2, 12, 2. - c. praep. πρὸ βλήμα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐδ. viarum in orientem 3, 1, 8. contra vias, quae sunt in oriente. - c. gen. loci, πανταχόθεν τὰς τῆς Ἰταλίας ὁδοὺς παραφράζαντες, Italiae itinera 8, 5, 10. vias, quae sunt in Italia, et quae partim ferunt in Italiam. - † † παρὰ πάσαν τὴν ἐδ. συμβουλευόντες, in toto itinere 2, 6, 10. - κατὰ τὴν ἐδ. στασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. - κ. τὴν μέσῃ ἐδ. λ. in medio it. 4, 13, 9. Quae tria loca pertinere possunt et ad sq. classem. - De actu eundi, quatenus sit in via aliqua, (i. q. pr. ἐδοιπορία,) - ἔχουσιν τῆς ἐδ. itineri insitare 2, 11, 2. 7, 8, 22. τῆς ἐδ. εἶχετο, itineribus 3, 6, 21. τὴν ἐδ. ἐπετάχυνε, iter 2, 11, 2. ἀνύσας τὴν ἐδ. 3, 14, 7. - simul c. praep. τῆς ἐπὶ τὸν Ἀλβινὸν ἐδ. εἶχετο, iter in Albinum 3, 6, 18. - simul c. adi. αἰφνιδίον γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ἐδ. hoc in Italiam iter 7, 8, 23. οὐδὲ ἄλλως αὐτῇ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ἐδ. εὐκρεπῇ - ἵσσεσθαι, iter Romam versus 3, 4, 24. † de itinere brevi et pompa per urbem, πᾶσαν τὴν ἐδ. ἦνσε τρέχων λ. iter 5, 6, 17. † † de tempore s. temporis intervalli ve mensura, cum gen. temp. ταῖς Παρθυσίων δ' ἡμέραις, αἱ μὴ πολλὰν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπείχον τῆς εἰς Ἐφεσίωντα ἀφ' ὁδοῦ, haud multorum dierum itinere 2, 9, 15. nolir. Tagoreise.

ὁδοὺς, ph. τὴν τῶν ὁδόντων ἀκμὴν, denarium 1, 15, 12. panthorae

- ἰδύρσθαι, physl. de perf. med. cum acc. rei, τὰς παρούσας ἰδύρ-
 μένου τύχας, complorante 2, 12, 8. - abf. ἀπῆσαν ἰδύρμενοι,
 lamentantes 2, 3, 20.
- ἰδέν, trop. (Lat. unde,) de origine, sed quatenus respicitur notio
 causae, init. enunciat. ὁ καὶ τὸ ὄνομα ἰδέναι λ. unde 1, 16, 4.
 - in med. orat. et parenthesi 1, 12, 3. - Sed de causa proprie,
 init. enunc. ὁ ὠλοφύροντο λ. unde 1, 14, 5. 10. 2. 1, 21. 2, 8.
 7. 2, 9. 13. 8. 5, 6. quocirca 2, 11, 10. 3, 14, 14. quare 3, 1.
 13. 3, 15. 1. 6, 7, 23. 7, 2, 8. 8, 5, 16. quapropter 6, 8, 7. 7.
 10, 11. 8, 6, 7. in quibus et valet Lat. igitur.
- ἰδόνη, ph. ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις - ἰδόνας παντοδαπὰς, lintea 5, 6, 21.
 brevia segmenta textorum linearum, collaria, (Halstücher,) it.
 sudaria s. mucecinia.
- οἶα v. οἶος. - οἶκός, ph. μεταπεμφόμενος, domum 2, 7, 10. ad se.
 - Aliter οἶ. ἐπανελθεῖν, in urbem (Romam) 1, 6, 16. in patriam,
 in palatium. - οἶ. μὴ ἐπ. domum 6, 4, 11. in patrias terras do-
 mus que.
- οἰκῆος, Masc. de perf. p. Lat. domesticus, s. eo, qui est ex eadem
 domo, i. familia, p. subst. πᾶς οἰκείου φόνος, domesticorum 4,
 5, 3. fratris. †† ἐπυνθάνοντο, τοὺς οἰκίους ἀπολωλότας, suos
 domesticos 6, 7, 8. patres, fratres, matres, rel. - †† c. adiun-
 ctis, τέκνα καὶ γυνή, οἰκεῖοι τε (αὐτοῦ) πάντες ἔδον, familia omnis
 8, 3, 2. - De eo, qui secundo loco pertinet ad domum alicui-
 us, s. de familiari, i. amico, p. subst. in opp. cum adiuncto,
 ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου γενέσθαι λ. pro fa-
 miliari 3, 6, 11. - † c. gen. perf. οἰκεῖοι τῆς Μαισῆς, familia-
 res 5, 3, 18. - simul c. adiuncto, οἱ ἐκείνου οἰκεῖοι τε καὶ φίλοι,
 καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείαις, ὑπέρκειται τε πάντες λ. domestici 4,
 6, 1. τινῶν Γορδιανοῦ φίλων καὶ οἰκίων, necessarii 7, 10, 9. —
 †† οἰκεῖους Ἀλεξάνδροι λ. domesticos 6, 9, 8. †† p. adi. ἀν-
 θρὸς ἐδόν καὶ οἰκείου, domesticum 3, 12, 8. per coniugium. —
 † ambigue etiam, ut p. Gr. παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἶ. amicis
 1, 15, 13. † τοῖς οἰκεῖοις - διηγγείλε χαίρων, ani. 2, 2, 5. —
 † συγγενῶν τε καὶ οἰκίων, domesticis 7, 3, 17. † τοῖς οἰκ. καὶ
 τοῖς ὑπηκόοις λ. dom. ib. 1. Romanis, non provincialibus, v. ὑπ.
 — De tertii loci domesticis, s. iis, qui remotissime pertinent
 ad domum, s. iis, qui sunt alicuius qualicumque modo, in opp.
 περιγενέτο πρὸς μὲν τῶν οἰκ. μίσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων λ. a
 suis (militibus) 8, 5, 6. i. q. 9. pr. ἰδίων στρατιωτῶν. - τῶν ἐχθρῶν
 - τῶν οἰκ. suorum 7, 3, 3. populorum, civium, i. q. 9. 1. ὑπη-
 κῶν. - Fem. p. adi. trop. de re, in opp. τὸ ἐς τὰς μάχας πρέ-
 θυμον οἶν ἐξ ἄλλου κελύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης ἔχουσιν, ex
 propria necess. 8, 5, 15. sui ipsorum animi. - abf. οἰκείαν ἐχθρὰν
 ἀμύνασθαι, proprias inimic. 4, 13, 15. καταλιπόντων τὴν οἶ. χύ-
 ραν, proprias sedes 6, 7, 3. patrias. - Neutr. p. adi. de re s.
 perf. in opp. ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους -, πρὸς τῶν πολεμίων, a sua
 turba 7, 9, 15. - c. adiuncto p. praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους
 ὀνόματι Κόμμοδον - ἀποκαλεῖσθαι, praeter proprium ex familia
 nomen (Iuliani) 2, 6, 16. - † τὸ μὲν ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπέπεμ-
 ψεν ἔς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκεῖα στρατότετα, propria castra 8, 7, 20. —
 subst. οἶ. ὅπλοις ἔκασον ἐξηρτομένον, suis 7, 11, 14. - Neutr. line
 3, 19. sc. ἀγαθῶν s. χρημάτων, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ εἰ τὰ ἴδια. —
 † nominatim de loco, ἐν τοῖς οἰκεῖοις καταβιῶναι, domi suae 5, 3,
 4. sc. χωρίοις s. κτήμασι, i. q. pr. εἰς τὴν πατρίδα εἰ 9, 6. ἐν τοῖς

δαυτης. - c. opp. βιώσασθαι - ἐν τοῖς οἰ., οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ, domi
liae 8, 7, 14. † εἰς τὰ οἰκία ἀπέναι, domum 1, 17, 21. sc.
οικήματα, non procul a palatio imperat.

οἰκιοῦσθαι, trop. de pers. Pass. forma, sed med. sensu, c. acc. pers.
et abl. rei s. modi, ἐκεῖνος πλείων φρησκεία φηκίω-το αὐτὸν, sibi con-
ciliaverat 3, 11, 8. amicum, benevolum fecerat - Med. ipsum,
c. solo acc. pers. οἰκιοῦσθαι τὰ φρατέρματα, adiungere sibi 3, 15,
2. ἡγεμόνας - οἰκιοῦμενος adi. s. 2, 9, 9. † δέον ἐπιφοιτῆται καὶ
Φθάσαι οἰκιοῦσάμενον αὐτὰ, sibi concil. 2, 8, 18. - †† c. adiun-
ctio, e phrasi syn. φηκίωσάτο πάντας, ἐς τε Φιλίαν ὑπηγάγετο, ad-
iunxit sibi 4, 7, 3. † τοῦτον ἡδύλησεν σοφίσματι προλαβὼν οἰκι-
ώσασθαι, sibi adiungere 2, 15, 3. - simul c. adv. et praep. πάντας
ῥᾶτα εἰς εὐνοίαν φηκίωσάτο, ad benevolentiam conciliavit (sibi)
2, 4, 3. simul c. abl. rei s. modi, δώροις - φη. sibi adiunxit 6, 8,
6. - ὡς-ἐπιδόσαι οἰκιοῦσθαι τὸ φρατέρμα, conciliaret sibi 1, 5, 2. -
δωρεαῖς οἰκιοῦσάμενος τὸ φρατέρμα, cum adiunxisset sibi ib. 27.
4, 5, 1. - c. adiunctio e particip. (αὐτοὺς ἑκάτερος φηκίωτο, μεγ.
ὑποσχέσασθαι πρὸς αὐτὸν ἀνέλικων, conciliabat sibi homines 4, 3, 3.
- †† c. acc. rei et praep. ὅπως αὐτῶν τὴν εὐνοίαν διὰ χρημάτων
οἰκιοῦσθαι, conciliaret (sibi) 5, 8, 6.

οἰκήτης, ph. de pers. i, aulae, vilioris generis, in opp. οὐκ οἰκέται
τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἄνθρωποι, ἀλλ' ἄ. non famuli 5, 5, 20. - c. adi.
et gen. pers. δυσὶν οἰκέταις τῶν πεισῶν ἑαυτοῖς, famulis 2, 1, 2. -
Κλεάνδρος, οἰκήτης βασιλικὸς γυνόμενος, servus 1, 12, 8 - maioris
dignitatis, πενήτην οἰκίτην, famulum 1, 13, 6. de eodem. - † si-
mul in opp. ἂ πρὸς μηδένος βαρβαρῶν πείσασθαι -, ταῖτα δεῶσιν -
οἱ οἰκέται, domestici ib. 4. de uno eodem. - † Rursus primi
generis, c. adiunctio diserto e praep. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς α' λῆς οἰ-
κιστῶν, nonnulli ex aulico famulatio 1, 6, 2. sc. ὄντων, famulo-
rum, qui in aula erant, vivebant, degebant, habitabant, f. qui-
dam famulorum, in aula versantium. - Sed extra aulam, τὸ
πλῆθος τῶν οἰ. servorum 7, 4, 10. e rare, opp. domini urbani,
cf. §. 7. 199.

οἰκέω, ph. de pers. c. acc. loci, δοῦς κώμας οἰκεῖν, ad habitandum
6, 4, 11. v. διό. - εἰ τὴν Ἀντιόχειαν οἰκοῦντες, qui Antiochiam
incolunt 2, 10, 15. - simul c. adv. μηκέτι - τὴν β. ἐξίαν οἰκεῖν,
habitare 1, 15, 17. - sed c. mero adv. loci, ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν-
σα φηκί habitaverat 4, 6, 1. † διεκόμενοι αὐτὰ, (τὰ βασίλεια,) ἑκάτερος φηκί, παραφράττοντες τε ἄ. separatim habitabant 4, 1, 9.
qui Bg. supplerit adv. ἰδίᾳ, dum v. stare possit c. dupl. partici-
p. modi, ante, διελ. et post, παρ. aut etiam tantum c. unis
particip. 199. παρ. ἄ. Nisi sup. tendum adv. ἐκεῖ, latens in pr.
pron. αὐτ. Pass. phys. de re, Particip. fem. c. adi. ὅθ' ἐν δια-
δήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, per totum terrarum orbem
4, 10, 8. sc. γῆς, regnare toti terrae, quae s. quatenus habitatur,
Europa, quae Romanis paruit, et Asia, quae sub i. his et aliis,
cf. §. 6. - † c. artic. et praep. πᾶσα ἢ ὑπὸ Ῥωμαίου οἰκουμένη,
ipse orbis Romanus 5, 2, 5. pro ut d. ut patet c. aliud οὐσα,
et iterum substant. illud, π. πᾶσα (ἢ γῆ) οἰκουμένη, ἢ (οὐσα) ὑπὸ
Ῥωμ.

οἰκήμα, phys. τετραγώνον τι, εἰς σχῆμα οἰκήματος, aedificii 4, 2, 12.
de tota aedificia in consecratione imperat. Rom. ii. λαμπρά -
προσφέρει τῷ οἰκήματι, aedificio ib. 20. - sed pro parte illius bre-
viori, c. adi. ἐς τὸ οἰκήμα τὸ δευτέρον ἄ. aedificium ib. 10.

οἰκήσις, phys. de re, et toto antiquo, c. adi. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ

- οικήσει λ. habitatione 4, 1, 4. - † τὰς οικήσεις ἀπάσας, domicilia tota 7, 2, 8. sc. αὐτῶν. - sed solum, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οικήσεσιν, domibus 7, 7, 7. † δι' ἀγνοίαν τῶν οικήσεων, aedificiorum 7, 12, 11. forte de parte tantum et aedium diaetis.
- οικία, ph. imperatoris Rom. c. adi. οὐκ ἐν τῇ βασιλείῳ προσελθεῖν οικίας, ex imperatoriis aedibus 1, 16, 8. εἰσῆλθε διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰ. per totam imperatoriam aulam 3, 12, 1. - praefidis provinciae, Nigri quidem, c. gen. perf. τὸν Νίγρον εἰς τὴν αὐτοῦ οικίαν καθίστασιν, in aedibus suis collocant 2, 8, 10. sq. οὐκ ἐστὶν αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου αὐτὴν νομίζοντες λ. - sed Gordiani patris, ἐπίαςιν ἐπὶ τὴν τοῦ ἀνδραγατεύοντος οἰ. ad domum 7, 5, 2. — privatorum, in opp. μήτε εἰς τὴν βασ. αὐλὴν ἀναγκασθῆναι, ἀλλ' ἐν τῇ πατρὶά μόνον οἰκίᾳ, in domo 2, 4, 18. κεκλεισμένης τῆς οἰ. occlusa domo 2, 1, 13. ἐπανελθὼν εἰς τὴν οἰ. reversus domum 2, 9, 6. τὰς τῶν οἰκῶν εἰσόδους λ. aedium 1, 12, 16. - cum adiuncto, κεκλεισμένων τῶν οἰ. καὶ τῶν ἐργαστηρίων, domus 7, 12, 12. 7, 11, 15. τὰς Σύρας ἱερῶν καὶ οἰ. domorum 8, 1, 9. νεῶς καὶ οἰκίας ἀποκλείσαντες 8, 4, 20. † διαυκτερεύσαντες - ἐν ἀσύροις καὶ κοιναῖς (κεναῖς) - οἰκίαις, intra domos 8, 1, 11.
- οἰκίσκος, ph. abf. εἰσέλθων μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ὡς δὴ καθεδῆσων, in cubiculum 7, 9, 20. πρὸ τοῦ οἰκίσκου, ante cellulam 7, 6, 18. sed finite magis - c. gen. loci, ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, in iudicii cellula ib. 12. sq. descript.
- οἰκοδόμημα, ph. c. gen. loci, τὰ οἰκοδομήματα τῶν προαείων ἔγγραφοισιν, aedificia 8, 4, 12. - abf. τῇ ἑστέῃ τῶν οἰκοδομημάτων λ. aedificiorum ib. 22. sed tamen praemissa post τὰ προαεία, ut etiam desit gen. pron. αὐτῶν, τῶν προαεί.
- οἰκοθεῖν, ph., e loco, τὰ χρήματα οἰ. ἢ ὅθι μεταπέμψασθαι, domo 2, 6, 15. 7, 9, 12. e domo sua. † in loco, et in opp. οὔτε οἰ. ἢν αὐτῷ - χρήματα -, οὔτε μὴν οἰ. δημοσιακοὶ θησαυροὶ λ. domi 2, 7, 3. sed in notione propr. et pr. i. q. de suo, de suis, e patrimonio suo.
- οἰκοί, ph. in loco, in opp. δημοσία, domi 1, 14, 14. in palatio. - † ἐξοθεῖν - οἰ. 3, 13, 10. i. q. sq. ἐν Πάμῃ et πρὸ τῆς πόλεως λ. Romae et extra eam in Italia. - Solum, c. verbb. διατρίβειν 7, 5, 5. in aedibus suis. - 8, 8, 14. in palatio. εὐρόντες αὐτὸ - ἀσύρον οἰ. 7, 10, 15. haud dubie in aedib. privatis. οἰ. μεμνηνότες λ. 7, 9, 20. in aed. suis, cum non simul extra urbem in pugnam exiisset. οὔτε τις ἔμενεν οἰ. 8, 6, 17. αὐτὸς μὲν ἠναγκαζέτο μένειν οἰ., τὸν δὲ - ἐπειράτο ἐκπέμπειν λ. 3, 15, 1. Severus aegrotus, in praetorio urbis eius, ubi tunc commoratus, et quidem Eboraci in Britannia, cf. ib. 7. Not. αὐτὸς μὲν οἰ. μένει, πέμπτει δὲ ἕνα τῶν ἀρχόντων λ. 5, 4, 3. Macrinus, intra Antiochiam, cf. §. 1. †† οἰ. μένων 7, 12, 5. Balbinus, Romae, non simul in bellum egressus c. Maximo. οἰ. μεμνηνότες 7, 11, 3. Veterani, intra castra Praetor. ††† οὔτε μένειν οἰ. βούλονται, neque se continere suis sedibus vult 6, 3, 11. Artaxerxes, in terris suis et regia. - Cum artic. in opp. τῶν οἰ. ὁμοία ἐπιθυμία ἐαλῶκαμεν, - τὰ ἐνταῦθα λ. rerum domesticarum 1, 6, 12. sc. ἐν τῶν πραγμάτων ἢ χρημάτων, it. ἀνθρώπων, in patria, Italia, Romae, de rebus et perf., ibi praesentibus.
- οἰκονομία, trop. c. gen. rei et adiuncto, ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰ. ὑπὸ ταῖς γυναῖξιν διακρίτο, dispensatio 6, 1, 2. modus, ordo et series, qua geritur imperium, post opp. etiam, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ἔννομα τῆς βασιλείας.

οἶκος, physf. de toto aliquo, cum adi. πρὶν εἰς τὸν βασιλείου οἶκου παρελθεῖν, domum 3, 10, 9. palatium. † πρέπει τοῦ οἴκου, exit foras 1, 17, 7. domo, aede, tota, vel de parte domus et palatii, p. diaeta, e pr. θάλαμον et §. 1. δωματίου. Aperte p. parte, εν διαφόροις οἰκίς διατρίβοντας, domibus 3, 12, 2. cubiculis, (diverlis in uno toto palatio,) ob sq. τῷ δωματίῳ εἰ θάλαμον, cf. §. 18. τὸ δωμάτιον. Trop. τὸ τῆς αυτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ μέναι, in illa familia 7, 10, 12. personis, hominibus ex ista fam., i. q. pr. τοῦ Γερμανοῦ γένους. - τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἡνώσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. - τοὺς πλείους τῶν ἐνδόξων οἰκῶν λ. plerisque illustrium virorum familiis 7, 3, 12. v. ἐδ.

οἶκτος, inor. πάντας ἐλάμβανε, miseratione 1, 4, 17. - πάντας οἴκτου καταλαβόντες, miseratione 4, 3, 21. τὰ δεινὰ - οἴκτου πρ. μείζονα 1, 4, 4. - cum adiuncto, πάντας εἰς οἴκτον καὶ ἔλεον πρ. 6, 9, 6.

οἰκωγῇ, ph. c. adi. et gen. perf. it. praep. πολλὰ οἰ. κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν λ. eiulatus 7, 9, 19. - c. adiuncto simul, καταλαβὼν οἰκωγὴν καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει παῖδας - θρηνησάντων λ. eiul. 3, 4, 13. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων καὶ οἰκωγῆς 4, 3, 20. † absf. εἰς οἰκωγὴν ἀναβῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17.

οἶνος, physf. absf. πρὸς οἶνον - πολύγους (γῆ,) vini 8, 2, 8. - cum adi. οἶνου τοῦ παλαιστάτου καὶ καλλίστου - ἀμφορέας -, ραῖθρα - οἶνου λ. 5, 5, 16. - † c. verb. οἶνον σπένδωσι, merum 3, 5, 12. sc., τὸ μέγος. - παρατέμπειν τὸν οἶ. λ. 8, 4, 10. - c. adi. et verb. ἐπὶ οἶνον πλείονος ἐμφορηθῶσιν, temeto 4, 11, 5. οἶνον κέρασασα εὐώδει, vino 1, 17, 18.

οἶνοφόρος, physf. de re, οἶνοφόρα σκεύη, vasa vinaria 8, 4, 9. cupae, dolia.

οἶνοχρος, physf. de perf. p. subst. cum adiect. οἶνοχόοις - ἐχρήτο - οὐ τοῖς βασιλικοῖς λ. pincernis 5, 8, 5. absf. οἶνοχόους ἀνέπειθον 4, 4, 3.

οἶμαι, Med. de perf. mor. Cum solo inf. a) praef. ψῆθῃ δεῖν λ. putavit 1, 10, 8. ταῦτα πάσχειν οἶηθεῖς, ratus 1, 17, 20. οἰόμενοι λ. ratī 8, 4, 6. - b) perf. οἰόμενοι, ἤδη νοσηκόμενοι, putantes 3, 7, 13. 3, 12, 17. c) fut. οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξῃ τοὺς λ. putans 2, 11, 18. ᾤετο λ. arbitrabatur 6, 2, 12. - Cum inf. et acc. clariori, a) c. praef. ἐμοὶ - τί - πλέον ὑπάρχειν - οἶμαι, arbitror 1, 4, 5. - μήτε τις - οἶεσθω, λ. neque quisquam putet 8, 7, 17. ὥς τοὺς μὲν οἶεσθαι λ. ut quidam putarent 1, 7, 9. οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, quia putaret 4, 15, 15. † οἰ., χαρίζεσθαι λ. putans, se gratificaturum (esse) 7, 1, 23. † οἰ., δόλον τινὰ εἶναι λ. suspectans dolum contra se 8, 11. οἰομένον αὐτοῦ λ. putante illo 6, 7, 1. οἰόμενοι, λ. putantes 7, 6, 20. οἰομένων λ. cum existimarent 3, 3, 9. οἰομένους, λ. putantes 5, 5, 9. b) e. perf. οὐκ οἰομένων, τρεφικένοι λ. nec suspicantibus 4, 15, 16. — ἵκασος ᾤετο λ. putabat 5, 2, 3. c) c. fut. οἰομένους, μὴ τολμήσιν λ. quod putarent 7, 11, 18. 6, 7, 13. †† 7, 5, 4. οἶηθεῖς, λ. ratus 1, 17, 4. ††† Cum inf. et nominat. οἶηθεῖς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus 4, 6, 11. - Cum inf. varie sic, ut v. fiet non ordine logico, sed interiectum aliis, οὗς ἐκεῖνος ἀδίκως οἶεται ἀνγεῆσθαι, put. 4, 14, 14. εἰ τοῦτο δὲ ἐπ. οἶσαθε γεγενῆσθαι, arbitramini 2, 5, 12. οὐ λόγοις οἰόμενος δεῖν λ. ratus 6, 2, 13. — ὅσην αὐτάρεκην ᾤετο ῥύεσθαι λ. putabat 6, 5, 15. cf. 2, 1, 7. - ὅτε - ἐῆθῃ λ. cum existimaret 6, 5, 1. καταπλήξῃ οἶηθεῖς λ. pu-

tans 6, 4, 7. †† In rect. dupl. cum acc. rei simpl. et simul c. inf. et acc. ὥς μηδένα οἶσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, ἐνὸς δὲ λίθου πᾶν πεπεῖσθαι, ut nemini videretur 3, 1, 14. - Cum acc. rei dupl. ὁ μικρὰ - ᾤετο, putabat 7, 3, 12. - Etiam v. interiecto, ὁσὴν αὐτάρκην ᾤετο εἶσθαι λ. arbitrab. 6, 7, 11. cf. 6, 5, 15. - †† Cum acc. rei uno, sed oppresso inf. v. subst. ἀσφαλέςερον (εἶναι, ᾤεσθαι), tutius putavit 1, 9, 24. qualis ellips. inf. iam sumetur in pr. locis c. acc. rei, ut et in sq. - c. acc. persf. dupl. οὐς πισοτάτους ᾤετο, putabat 3, 4, 12. - Cum adv., nominatum in med. orat. et velut in parenthesi partim, ὥς δὲ ἐγὼ οἶμαι, ut tamen ego arbitror 7, 8, 6. ὥς μὲν ὁ πένψας εἴεται, ut quidem is, qui me misit, putat 3, 12, 4. Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, ὥς ᾤετο, αὐτάρκην, ut putabat 3, 2, 21. 3, 5, 1. 4, 3, 15. 6, 5, 10, quam putaret optime 3, 8, 4, 11. - in fine enunciat. ut putabat 3, 1, 16. 7, 1, 24. - †† in opp. μεταπέμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδὸτα τῶν -, οἰόμενον δέ, sed suspicantem 1, 13, 8. nostr. vermuthen. ††† per somnum, ἵππον - ᾤεσθαι βλέπειν, equum visus est sibi videre 2, 9, 6. ὦ., τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Π. visus ei est equus excussisse Pertinacem ib. 7. putavit, nostr. es, deuchte f. dünkte ihm.

οἶος, Masc. phys. de persf., in relat. tacita, εἰδὼνα - παντὸς αὐτοῦ, οἶος προῖόν - εἴθαινον, qualis 5, 5, 11. - Mor. c. copula, una voce edendum, cum neg. et v. subst. et inf. praef. οὐχ οἶσθε ἢν προΐσθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. - c. inf. aor. οἶδεν αἶ. ὦν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet 1, 6, 21. nihil valens respondere. - c. inf. aor. οὐδὲ ἀντισηναί αἶ. ἢν. ne quidem valebat 1, 12, 13. - † sed oppresso v. subst. ἡγούμενος - τοῦτον - οἶοντε (εἶναι) φυλάξαι λ. posse 3, 11, 9. valentem f. capacem esse. - † fine inf. et neg., c. solo v. subst. et cum adv. ὥς ἑκάστος οἶσθε ἢν, πέρῳ τῆς πόλεως ὑπὸντων, ut quisque poterat 1, 7, 4. ubi tota formula haec potest haberi p. adv. aliquo augendi, v. c. pro μάλιστα, et hoc adv. c. altero πορ. pro superl. πέρῳτάτω. † ἔπεισε - τὸ σῶμα ἑκάστων φράττεσθαι, ὥς οἶσθε ἢν, ut posset 7, 11, 14. - Masc. de re, in relat. tac. simul quæ c. particula restrict., ἢν αὐτὸς οἶον περ ἐδίκινυν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἰδὼ λ. ut qualem ostenderit rel. 3, 8, 3. v. εἶδ. et δεικν. - sed in diserta relat. et orat. obliqua, οὐ γὰρ ὁμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κινδύνον, οἶον ἐκ Γερμανῶν, neque enim tale putabant, quod a Persis impenderet, periculum, quale quod a Germanis 6, 7, 9. ubi e pr. repeti iuvat tum v. ἡγ. tum artic. τὸν, et praeterea suppleri inf. v. subst. εἶναι, non enim simile f. tale esse putabant illi (Alexander et amici eius) illud e Persis periculum, quale e Germanis illud esse putabant. - Fem. de re, - † in orat. obl. et relat. aperta, μὴδὲ γὰρ ὁμοίαν εἶσθαι μάχην αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, οἶαν σχεῖν πρὸς τοὺς - βαρβάρους, neque enim tale futurum (esse) bellum ei adversus Romanos, quale habuisset ad- f. barbaros 6, 2, 10. - fine relat. manifesta, ὑπόδοχῃ -, οἶαν μηδενί πω - βασιλεῖ γενέσθαι φασί, apparatus (tantum,) quantum 4, 8, 19. - † οἶα περ μοναρχίας ἐπιθυμία (εἶσι,) 8, 8, 7. qualis quidem est f. esse solet, quod facit, quod secum fert rel. Aut ibi neutr. in plur. οἶα - sc. εἶσι f. εἶσι, qualia sunt f. esse solent, qualia faciunt, qualia secum ferunt. - c. particula, τοὺς ἐφ' οἷς δὴ ποτε διαβληθέντας ὑποψίας, cuiusque suspicioni 1, 8, 17. τοὺς ἐφ' οἷς δὴ καθ. αἰ. αἰς, qualibuscunque 1, 10, 4. - Neutr. de re, in relat. tac. μέγιστα ἐκεί-

καὶ ἄρα, καὶ (τοιαῦτα), εἰα οὐκ ἄλλα λ. quales que 2, 11, 16. οἱα τυραννίδος σφάλματα (ἐπὶ ἴ. αἰσ.) quales sunt tyrannidis lapsus 7, 4, 2. v. σφ. - Neutr. abs. †† οἶον 3, 6, 8. corruptum ex ὅσον ἴ. νῦν ἴ. οὖν. - † Neutr. Plur. ab init. enunciat. οἱα δὲ ἄνδρα πολυτέρους - ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. nimirum ut hominem - 1, 3, 5. utpote igitur hom., propr. per ellips. praep. κατὰ, p. κατ' οἱα, ἴ. q. κατ' αἴ. κατὰ et κατὰπερ, de vero ordine, δὲ αὐτῶν, οἱα ἄνδρ. π., ἐτάρα. igitur eum, tanquam hom. - in orat. med. οἱα δὲ μεμνηνότε - παραδοθῆναι λ. ut furiosum 1, 9, 14. ut vero rel. de recto ordine δὲ παραδ., οἱα καμ. sed, ut fur. -, igni tradi.

οἶσαι v. οἶω. -

οἶχεςθαι, med. de pers. ph. c. particip. nominat. πότερον - ἀπόδρας ὤχετο, fuga elapsus (eff.) 5, 4, 16. - trop. c. dat. pers. οἶχεται σοι ὁ δῆμος 1, 13, 4. perit, perit tibi populus ἴ. populus tuus, ἴ. cum damno tuo; est enim dativ. incommodi; libere, actum est de populo tuo; in quod alterum pron. possess. mutari libere poterit dat. ille pron. pers.

οἶω, trop. de re, c. acc. rei et dat. pers. ὁμῖν ταῦτα δοῖαν οἶσαι, ferret 1, 5, 20. - c. acc. rei et adv. ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅπως οἶσουσι τὸ -, quomodo laturi essent 5, 8, 11.

οἰωνίσματα, trop. de re, c. adiuncto et forsan quoque c. praep. πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ Φαῦλῃ συμβῆλῃ χρωμένους, omen 1, 14, 3. indicium.

ὀκλύζω, phys. de anim. οἱ ἴπποι - ὀκλύζον λ. lapsabant 4, 15, 8. inflexis pedibus procumbere, sq. ἐχώλεον, ubi v.

ὀκνεῖν, mor. de pers. c. adiuncto, μὴ δὲ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνοῦμεν, tergiversemur 6, 3, 12. - simul c. adv. μελλόντων καὶ ὀκνοῦντων ἔτι τῶν στρατιωτῶν, dubitantibus 2, 2, 21. simul c. praep. αὐτῶν, πρὸς τὰ ἀριστερά μελλόντα καὶ ὀκνοῦντα, qui ad - pigraretur 6, 7, 8. - † c. adiuncto ex adv. c. copula, ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν β. θρόνον, ὀλέεσθαι λ. dubitabundus 2, 3, 11. - c. inf. Ῥωμαίων ἐπαικλῆσειν ὀκνοῦντων, cunctantibus 7, 2, 15. † Particip. Neutr. Plur. c. artic. p. subst. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπεύκοντα καὶ ὀκνοῦντα θαρσύνεται, adversus tergiverfantes 6, 3, 13. sc. μέρῃ τῶν πολεμίων, ἴ. q. ling. τῷ ἀντιτίκτοντι.

ὀκνηρὸς, mor. de pers. ὁ στρατὸς ὁ. ἐγίνετο, segnior 8, 5, 1. - forte c. adiuncto, κατ' ὀλίγον ὀκνηροῦς καὶ ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κλειυομένοις παρῆχον, segnes 2, 4, 10. - Neutr. c. artic. p. subst. cum praep. τὸ πρὸς καλοῦντας - ὀκνηρὸν, implorantibus segnem esse 2, 8, 4. segnitates erga. - † simul c. gen. pers. ut auctoris, τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου, in dando tarditas 6, 9, 9. - Comparat. Neutr. p. adv. μὴ πως - οἱ στρατιῶται ὀκνηρότερον ἐπακούσῃσι, aegrius 2, 2, 8.

ὀκτωκαίδεκα, de re, ὥτεσιν λ. octodecim 3, 15, 7.

ὀλέθριος, mor. de re, Masc. c. subst. fem. ὀλέθριον τιμῆς, pernicioso hon. 3, 7, 20. ὀλέθριος τιμαῖς, funestis hon. 7, 1, 21. - Neutr. de pers. in opp. τὸ ὑμέτερον (πληθὺς) ὑμῖν τε ἔσται σωτήριον, καὶ κείνοις ὀλέθριον, pernicioso. 4, 14, 16. ubi forsan et c. dat. pers. ut in sqq. - de re, πταίσμα, ὀλέθρ. τῇ πόλει, funesta 7, 11, 1. - (αὐτὰ) - ὀλέθρια ἦν αὐτοῖς, pestifera 4, 15, 7. † sine subst. ὀλέθρια βουλευσάσθαι ἑαυτῶν, perniciose 1, 3, 10. qui Bg. forte accepit neutr. p. adv., dum procedit per adi. per ellips. subst. πράγματα, βουλευματα, συμβουλίαι. c. adiuncto, ὅλ. καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι, perniciem 4, 9, 6.

ὀλ-θρίως, mor. ἐπεμφαν (αὐτὰ) suo magno malo 3, 7, 3. perniciose, cum sua perniciē, ad suam perniciem.

ὀλέθρος, mor. de re, c. adi. et v. ἐπιτίμμενος, ὡς ὁ. αὐτῶ οὐκ ἐτυχὼν ἐπήρηται, pestem 3, 12, 11. ὀλέθρῳ προύπτῳ παραδοσέμεν. in perniciem 8, 3, 10. c. adi. solo, ὀλέθρου τοσούτου - αἵτιον λ. c. dis 1, 13, 6. - c. praepr. sinull et in opp. οὐ - ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ σω λ. - ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ λ. in perniciem 2, 1, 18. - sed c. gen. perf. ἐπ' ὁ. τῶν λ. 4, 4, 1. ἐπ' ὁ. αὐτῶν, ad necem ipsi infundendam 8, 8, 10.

ὀλίγος, quoad numerum, Masc. de perf. ὁ ἀνείκου στρατός. ὁ. ὧν, exiguus 3, 6, 13. σὺν ἱππεῦσιν ὀλίγοις, cum eq. paucis 4, 13, 8. - Sed sine subst. οὐκ ὀλίγοι - ἀνεχώρουν, non pauci 2, 5, 14, 6, 6, 3. ubi mox etiam ὀλίγους πάνυ λ. ὀλίγων - παραπαμπίντων, paucis 3, 12, 17, 3, 6, 14, 7, 6, 18. ubi gen. ἐντῶν repet. e pr. οὐσης. - μετ' ὀλίγων, cum paucis 3, 4, 12, 4, 11, 9. σὺν ὀλίγοις 3, 9, 20. 5, 4, 12. - in opp. ὀλίγοι πρὸς πολλούς 2, 5, 4, 2, 13, 8, 3, 5, 2, 6, 5, 21, 2, 13, 20. ὀλίγοι πλειόνων 8, 3, 11. ὀλίγοι ἐν πολλῶν ἐσώθησαν 7, 9, 17. πλήθους - δήμου -, ὀλίγοι 2, 2, 22. Praetoriani, relative, cum per se conficerent corpus novem aut decem millium. τοσούτου δήμου -, ὀλίγων 7, 12, 6. ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. - Per praepp. κατ' ὀλίγους παραδόντες. separatim 1, 10, 6. pauci semper, nostr. *stets wenige*, f. in *wenigen* Personen *stets*, f. in *kleinen Haufen*, sc. ἄνδρας f. ἀνδράτους. sigillatim 2, 7, 10. singulatim 2, 9, 10. † paulatim 5, 4, 7, 6, 9, 7. - † Cum pron. ὀλίγοι δέ τινας 2, 5, 5. 7, 7, 14. 7, 11, 12. - Cum gen. perf. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν ἐπαγόμενοι, paucos ex 2, 1, 12. στρατιωτῶν οὐκ ὁ. milites non paucos 7, 1, 10. - Sed de re, Θόνος οὐκ ὀλίγος ἐγένετο, caedes non parva 7, 7, 6. per quod Lat. pertineat potius ad classem notionis deinde alteram. ὀλίγου τινὸς χρόνου, ad breve tempus 1, 6, 1. nostr. *eine kurze Zeit*, quod et ipsum referatur ad classem illam alteram, non item *einige wenige Zeit*. ὀλίγον χρόνου λ. exiguu tempore 2, 14, 10. μετ' ὀλίγον χρόνου, paulo post 5, 6, 2. post pusillum temporis, post paucum tempus. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, exiguu tempore 1, 1, 4, 2, 4, 11. brevi temp. 1, 10, 2. - Fem. de perf. Ἰερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμαχία, Germanorum non pauci auxiliares 8, 6, 12. - Sed de re, ὀλίγων - ἡμερῶν, paucis diebus 1, 5, 1. paucos dies 8, 7, 19. - πρὸ ὁ. ἡ. paucis ante dieb. 4, 13, 3. - Neutr. † de re, an perf. ὅσοι - ἐτι πλείουςι, λείψανα ὀλίγα τῆς κ. τυρανίδος. reliquiae exiguae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci f. parvo numero ex rel. v. λείψ. - Sed de re †† χρόνου - τινὲς ὀλίγων ἐτῶν λ. paucorum ann. 1, 8, 1. ἐτῶν οὐκ ὁ. annos non paucos 3, 10, 3. - Alio sensu, quoad qualitatem, Masc. de re, τισιν ὀλίγου - γῆς, terrae motu exiguu 1, 14, 4. parvo, leni, non forti et vehementi, vel non continuo et diu longum que durante tempus. ἐτι - εἰν οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλ. ἔθνη, esse in periculo non parvo 6, 7, 5. - Fem. de re, ὀλίγη τύχης ῥοπή, exiguu fort. momentum 1, 13, 12. leve, non vehemens. τοῦ δημωδελούς - ὁ. τοῖς κατ' ἓνα φροντίς, exiguam rationem 2, 5, 21. parva cura, p. μικρά ὁ. - προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι, causam minimam 5, 2, 14. pro μικρᾷ προφ. 3, 8, 6. - Neutr. de re, †† c. adiuncto, & μικρὰ καὶ ὀλίγα - φέτο, id quod minutum et parum putabat 7, 9, 12. parvum, non magni momenti, peccati. - Sine subst., per praepp. ἐπ' ὀλίγον ἡσύχασε, aliquantisper 1, 17, 23. scil. μέρος τοῦ χρόνου, sed, p. masc., desit subst. χρόνου f. καιρῶν. - ἐπ' ὁ. ἀντισχόντες, paulisper 3, 7, 13. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανί-

- σκον, paulatim 1, 8, 10. scil. μέρος f. διάστημα τοῦ χρόνου, intra f. post exiguum tempus. 2, 4, 4. 3, 3, 11. 5, 3, 21. 6, 8, 3. — † κ. δ. προϊών, paulatim procedens 3, 9, 18. ut in prr. vel suppl. διάστημα τῆς ἑδοῦ f. πορείας, per parvum intervallum itineris. † πελίσσι. κ. δ. αὐξανόμεναις, paulatim crescentibus 8, 4, 4. scil. διάστημα τοῦ τόπου, f. τῆς γεφύρας f. τοῦ ποταμοῦ, per intervallum parvum loci, pontis, fluvii. † διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, parvulus I. 6, 20. sc. μέρος τοῦ χρόνου, sed, p. masc., χρόνον f. καιρόν, ad breve tempus. - 3, 7, 20. paulisper 6, 9, 14. 7, 6, 4. †† In relat. οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὅσον λ. nisi parumper, ut 4, 1, 9. ad exiguum tempus. †† μή-τε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώ-τας λ. spatium requiescendi, nisi quo milites paululum respiran-tes, 2, 11, 2. qui Bg. ceperit ὀλ. pro se et p. pr. πρὸς ὀλ. et adeo p. adv., quod pertineat ad v. sq. ἄν. dum per se, pro masc. ac-ceptum, referri queat, ut ὅσον et τος., ad pr. subst. καιρ., ac puta-ri exquisitè post pron. positum, pro καιρὸν ὀλίγον τος., ὅς. τοῦς λ. ὀλιγωρεῖν, mor. de persf. c. gen. rei, ni et c. praepr. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγόρησαν 1, 1, 1. neglexerunt, non scribere. sq. opp. ἐπεμ.
- ὀλισθαίνειν, ph. de anim. οἱ ἴπποι ὀλισθαίνουν, fallente vestigio la-
pabant 1, 12, 18. nostr. gleiten f. stürzen, ob lubricum lectum
f. corpus, lapsum minari, vacillare, aut vere labi.
- ὀλόκληρον, trop. de re, Masc. cum subst. fem. in opp. ὡς μηδεμίαν
τῶν μεγίστων πόλεων ὀλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρτι ἐξισωθῆναι, ut
nulla ex max. urb. integra 7, 12, 16. † c. adiuncto ex adiect.
πᾶσαν δ. - ἀρχὴν, totum et integrum imp. 6, 2, 6. qui Bg. in-
terferit copulam. - Neutr. c. artic. et praepr. p. adv., it. si-
mul c. adiuncto ex adv. πάνυ ἂν ἡ Ἀλ. βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς
τὸ ὀλόκληρον, prorsus probaretur in solidum 6, 9, 17. adv. cum
formula in periphrasi superlat., plenissime.
- ὄλος, ph. de re, Masc. δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος, tota hyeme 8, 4, 3.
— οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο, nec totos menses d. 2, 4, 11. - Fem.
οὐσαι ὄλαι πλουσίων, substantiae totae 7, 12, 15. - Neutr. δι'
ὅλων τῶν βασιλείων, per totam regiam 4, 4, 9.
- ὀλοθυρεῖσθαι, mod. de persf. phys. cum adiuncto, καὶ θρηνεῖν προει-
ποιετο, complorare 4, 13, 14. - c. adv. et acc. rei; ὅθεν ὠλο-
φύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, λ. deplorabant 1, 14, 5. —
† absf. vel cum adv. αἰσχυρῶς ὀλοθυρόμενος, lamentans 2, 12, 12.
- ὄλος, cum neg., in opp. σπανίως ἢ μήδ' ὄλ. λ. omnino non 1, 1, 5.
- ὄμβρος, ph. οὔτε ὄμβρου προὔπαρξαντος, imbre, 1, 14, 4. tonitru.
tempestate. κατενεχθέντες ὄμβροι, imbres ib. 9. ὄμβρων - ἡ-
νεύειχοντο 8, 5, 9. c. adi. μεγίστων καταρῥαγ. 3, 3, 9. †† πίπταν
καταχέοντες ὄμβρου δίκην 8, 4, 26.
- ὄμηρευσιν, ph. de persf. τοὺς παῖδας δ. - ἐξέδωκε, obsides dedit 3, 9,
4. dedit, ut essent obsides.
- ὄμηρος, Masc. p. subst., ph. de persf. αὐτῷ ὄμηρους ἐπεμψε, obsides
3, 9, 2. † Neutr. de re, cum gen. rei, ὡς ἔχει ὄμηρα τῆς εὐ-
νοίας αὐτῶν, obsides 3, 2, 8.
- ὄμιλος, trop. de re, εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. turbam.
- ὄμνυμι, phys. c. acc. persf. θεοὺς, οὓς ὄμνυτε, quos iuratis 2, 10,
3, 2., οὓς ὀμαμμένατε, quos iuralis 8, 7, 8. - c. adv. 2., οὓς
πολλὰκις ὤμωσεν, iuravit 3, 6, 7. - c. praepr. ὀμέσαι εἰς τὸ Σι-
βήρου ὄνομα, intrare in S. nomen 2, 15, 4. † simul c. acc. af-
fini, εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὄρκους ὀμόσαντες, in eius

- nomen iurati consuetudo more 2, 2, 25. v. ὅρκ. † trop. c. praep. et c. adiuncto ex acc. neutro adi. πολλά δια γραμμάτων ὁμοίαν-
τι, multa per litteras iuranti 2, 15, 4. scribenti multa iureiu-
rando adhibito.
- ὁμογενήσασθαι, mor. de pers. absf. ἵνα τοὺς στρατιώτας πείσασιν ὁμο-
γενήσασθαι 6, 8, 15. consentire, sc. αὐτοῖς, secum.
- ὁμογενήμων, de pers. c. dat. persf. ὁμογενήμονες τοῖς - γενομένου 7, 1,
22. i. q. pr. privum v. - c. dat. rei, ὁμογενήμονας ἔσσεσθαι τῇ
- εὐχῇ λ. consensuros (esse) votis 2, 8, 16.
- ὁμοθυμαδόν, mor., c. adiuncto ex adi. πάντες ὁ. εὐφρόνησαν, unani-
miter 2, 3, 6, 8, 8, 13. - absf. ib. 6, 2, 13, 7, 8, 4, 26.
simul.
- ὁμοιοί, Masc. mor. de re, in relat. οὐ γὰρ ὁμοίον ἡγοῦντο τὸν ἐκ
Περσῶν κίνδυνον, οἷον (τὸν) ἐκ Γερμανῶν, tale - quale 6, 7, 9. —
Fem. mor. de re, absf. f. in relat. ιακίτα, ὁμοία ἐπιθυμία, simili
1, 6, 12. οὐχ ὁ. προθυμία 2, 2, 22. † ὁ. εὐταξία, iidem deco-
re 4, 2, 19. v. εὐτ. - ταῖς τῶν παιδῶν ὁμοίαις συμφοραῖς, simil.
4, 13, 17. - in relat. manifesta, μηδὲ γὰρ ὁμοίαν ἔσσεσθαι μά-
χην -, οἷαν λ. tale - quale 6, 2, 19. - c. gen. rei, τὴν τύχην,
ὁμοίαν τῆς τύχης, sim. 3, 4, 7. † c. acc. rei ellipt. et dat. persf.
εἰκόνα, (κατὰ f. εἰς) πάντα ὁμοίαν τῷ τετελεσμένῳ, imaginem,
omnia similem defuncto 4, 2, 3. per omnia, in omnibus. —
Neutr. mor. de re, in opp. ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὁμοία γέ-
γονε τὰ ἐπιτηδεύματα, disparia 1, 1, 10. - c. dat. rei, τοῖς προη-
ρημένους ὁμοία διαλεχθεῖς, in eandem sententiam locutus 6, 4, 2.
— † c. artic., in relat. quadam, ταῦτα καὶ τὰ τοῦτοις ὁμοία, his
similia 4, 7, 13. - Superl. de persf. absf. Ἀντωνίνου τὰ εἶναι τέ-
κνον, καὶ ὁμοιοτάτῳ γῆ, filium - simillim. 5, 4, 5.
- ὁμοιοτρόπος, mor. de persf. Masc. c. artic. οὐδὲ προσέτετο, εἰ μὴ τοὺς
ὁμοιοτρόπους, moribus praeditos similibus 5, 5, 10.
- ὁμοίως, mor., in relat. tac. πένθει κατέχετο, pariter 1, 4, 19, 3,
10, 6, 8, 5, 15. aequaliter, aeque vehementer, nostr. gleich sehr
f. stark. κρύους καὶ θάλαττος ὁ. καταθροῶν, iuxta 3, 6, 21. —
τοὺς σὺν αὐτῷ ὀπλίτας ὁ. simili modo 1, 10, 14. ad quam not. re-
tetero et - τάλιν ἕτερον ὁ. λ. pariter 5, 7, 13. ὁ αὐτοῦ ἄρχειν ἐται-
ράτο, ad eundem modum 6, 1, 10. ut antea. ὁ. χρυσὴ καὶ κορ-
φύρα πεποικ. similiter 5, 5, 12. aequali portione, it. ὁ. τίτση καὶ
ῥήτινι δέδωκε. pariter 8, 4, 30. - cum dat. persf. ὁ. τοῖς λοιποῖς
παιδεύεσθαι, similiter cum caeteris 2, 4, 18. similiter, eadem ra-
tione, ut caeteri, in iisdem locis, ab iisdem magistris. - in re-
lat. f. c. particula relat. μὴ ὁ. εὐφραίνει ἐλευθερία, ὥς λύπει δουλεία,
non aeque - ac 2, 3, 19. aeque valde. - † cum al. neg. τῷ
ἀντιπίπτοντι οὐκέθ' ὁ. ἀνέχει τὸ βαρβάρον, haud perinde 6,
3, 13.
- ὁμολογεῖν, de persf., physf. cum acc. rei, τὰς αἰτίαις, fateri 1, 6, 8.
— simul c. adv. τὸ πραχθεῖν εὐθέως οὐχ ὁμολόγησαν, est confes-
sus 4, 4, 14. - absf. μηδέως ὁμολογούντος, nem. consistente 4, 6,
12. sc. αὐτοῦς, auctores dieteriorum. - Alio sensu, c. acc. rei
et dat. persf. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6.
profiteri, palam declarare. τοῖς στρατιώταις χαριστήρια ὁμολογήσας,
militibus gratias actis 1, 7, 12. † oppressio dat. isto, ὁμολόγει
χαρις. agebat grat. 4, 4, 12. sc. θεοῖς, sq. εἶπε λ. - θύσας τῇ θεῷ,
καὶ χαρις. ὁμολογήσας (αὐτῇ,) cum gratias egisset 1, 10, 16. —
Pass. in particip., de persf. πρεβεῖται ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμε-
νον ἀνέλλεοντο, ad imp. indubitatum 2, 8, 12. confessum, agni-

- tum, approbatum ab omnibus. ὡς πρὸς ὁμ. ἐχθρὸν λ. manifestum 3, 5, 13. palam declaratum. ὡς ὁμολογουμένοις ἐχθροῖς, professis 7, 10, 2.
- ὁμολογουμένως c. subst. Φανεῦσαι τὸν ἄνδρα, ὡς ὁ. πολέμιον, ut manifestarium hostem 3, 12, 24. qui Bg. cepit p. adi. per hyphen, i. q. pr. participi, v. πολ.
- ὁμονοεῖν, mor. de pers. c. adv. et dat. pers. συνέβαινε, κακείνους μὴ πάντι ἀλλήλοις ὁ. inter se concordarent 8, 8, 7. v. ἐκεῖν.
- ὁμόνοια, mor. absf. λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. cum fratre. - c. adiuncto, προτρέπαι (αὐτοὺς) εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν 3, 13, 8. inter se. - simul c. adi. ἐς ὁ. καὶ Φιλίαν ἐπίπλησον λ. περιήγατο 3, 15, 14. c. fratre.
- ὁμορεῖν, ph. de persf. vel re ac loco s. provincia, absf. vel cum adiuncto et cum dat. loci, τὰ Ἰλλ. ἔβνη, ὁμοροῦντα καὶ γεινιῶντα Ἰταλία, Ill. nationes (provincias) conterminas 6, 7, 5. v. γεινν., i. q. sq. adi.
- ὁμορος, physf. Masc. de persf. vel re ac loco, c. adv. et forsan etiam c. dat. persf. τὰ Ἰλλ. ἔβνη παρὰ τσσαῖτον ὁμόρους καὶ γείτονας ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλίταις, Ill. gentes (provinciae) ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. - cum subst. fem., de loco, τὴν Βιθυνίαν, ὁμορον οὖσαν, Bith. conterminam 3, 2, 12. - Neutr. de loco, συνέθεν ἐκ τε τῆς Ἰταλίας - καὶ τῶν ὁμόρων ἔβνων, finitimis gentibus (provinciis) I, 15, 2.
- ὁμόσε, ph. χωρήσας τῷ πράγματι, obviam 2, 5, 7. v. χωρ. cf. §. p. Φευγ. ἢ λαθ. οὐκ ἤθελ.
- ὁμότιμος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἐν ὁμοτίμῃ ἀρχῇ, parī honore 3, 15, 15. i. q. simpl. ὁμοία.
- ὁμότροπος, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et praep. it. cum gen. persf. forsan, τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκλόασῃ βίῃ ἐκείνου προτιμᾶται, quod affine est ipsorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. qui Bg. rexit gen. ἐν. cum proximo subst. ἀκ. β., dum et cohaerere potest c. remoto τὸ ὁμ., similitudo illius, Gordiani, cum flagitiosa vita Senatus Rom. praefertur, vel. e Bg., praefertur similitudo flagitiosae vitae illius, praefertur flagitiosa illius vita, vitae ratio, quae similis est, scil. vitae Senatus s. Senatorum Rom., ut sit per se i. q. ὁμοιότροπον 5, 5, 10. et i. q. simpl. ὁμοίον, et tota formula in periphrasi gen., pro τὸ ὁμ. ἐκείνου τοῦ ἀκλόασου βίου, vel in redundantia, p. τὸ ὁμ. ἐκείνου τῷ ἀκ. βίῳ.
- ὁμοῦ, de copulatione, absf., post adi. et subst. ἐν ᾧσι θεατροῖς ὁμοῦ, simul 3, 8, 17. - cum copula una, ante subst. ὁ. με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 11, 15. - post subst. πείραν καὶ θάρσος ὁ. προσλαμβάνοντες 8, 5, 3. - c. copula dupl., ante adi. εὐροι ἄν ὁ. καὶ εὐλογον καὶ ἀναγκαῖον, simul et - et 4, 5, 5. - ante verb. et subst. ὁ. ἔπαισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, sim. offendit consilio et 5, 4, 23. - ante verb. ἡ ἵππος ὁ. καὶ - ἐπ., καὶ λ. simul et - et 6, 5, 13. - c. copula al. dupl., ante subst. ὁ. συμβούλους τε καὶ ὑπηρέτας, (simul) suavor. ac minilr. 2, 10, 6. - ante verb. et subst. ποταμὸς, ὁ. παρέχων τε προβολὴν τάφρου καὶ χορ. ὑδ., simul et fossae obiectus, et cop. aq. praebens 8, 2, 16. p. ὁ. παρ. προβολὴν τε τάφρ. λ.
- ὁμόφυλος, trop. de persf. absf. c. artic. p. subst. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς τῶν ὁμοφύλων συμφοραῖς, propinquorum 1, 4, 3. aliorum hominum, aliorum, nostr. Nächsten s. Nebenmenschen. - Φθόνῳ - τῶν ὁ. suorum gentiliū 3, 2, 13. eorum, qui erant

- eiusdem gentis ac populi. - Sed p. adi., cum subst. persf. τοὺς ἐμοϋλοὺς βαρβάρους, gentiles barbaros 6, 2, 10. Parthos.
- ὀμώνυμος, physf. Masc. de persf. c. dat. persf. Σεβήρην ὀμώνυμον, Severo cognominem 4, 6, 7. - Neutr. τένον, τῷ πάππῃ ὀμώνυμον, natus, a quo cognominis 7, 10, 14.
- ὅμως, extra period., in relat. tac. in membro secundo, τῇ μητρὶ ἐν οἷς ἀπηρεστοντο, ὅ. ἐπεΐθετο, morem gereret tamen 6, 1, 24. — † ἀκοντες, ὅ. - ἐμιμοῦντο, quamvis inviti, tamen 7, 4, 4. - Cum al. particul., ab init. enunc. et §. et in membro primo, ἀλλ' ὅμως λ. attamen 2, 5, 13. - In relat., simul cum al. adverf. ἀσχάλλων μὲν -, ὅμως δὲ λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. - In periodo, in apodofi, post partic. relat. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως ἐΦείσατο, quamvis - tamen 6, 1, 15. - simul c. al. adverf. εἰ γὰρ καὶ -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen (attamen) 6, 6, 9.
- ὄναρ, physf. cum adi. p. subst. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, somnium 2, 9, 5.
- ὀνειδίζειν, physf. de persf. c. acc. rei uno, αὐτοῦ ὀνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. exprobrante 3, 12, 21. - c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν - μικρολογίαν ὀνειδίζουσι, ut sordes - infamant 2, 3, 22. - c. acc. rei uno et dat. persf. οἷς δὲ ὄωρα ὀνειδίζων, exprobrans 3, 8, 12. - simul c. adv. et sq. coniunct. ὀνειδίζοντων αὐτοῖς ἐπιΦθόνως συγγενῶν, ὡς δὴ - ταῦτα κράττοντος αὐτοῦ λ. exprobrantibus -, quasi faceret 7, 3, 17.
- ὀνειράς, obsolet., ph. (i. q. ὄναρ,) abf. ἡ τοῦ ὀνειράτος εἰκὼν, somni illius 2, 9, 8. ἀνέπεισαν αὐτὸν ὀνειράτα, somnia ib. 4. ὀνειράτων τὴν - τυχὴν προειρηκότων, insomnia 6, 8, 13. τῶν ὀν. ἐμφορηθεῖς, somnilis 4, 8, 9.
- ὄνημι, mor. de re, c. pron. acc. ellipt. et acc. persf. (κατὰ) τί ὑμᾶς ὤνησεν ἡ Κ. εὐγένεια; quid vobis profuit 5, 1, 12. quid vos iuvit. - simul c. acc. particip. persf. ὅσον ὑμᾶς ὤνησε μεταγνόντας λ. quam utile vobis fuerit, mutasse sententiam 8, 7, 8. quantum (in quantum) quidem vos iuvaret, et reipuisse, et Romanis favisse.
- ὄνομα, ph., in universum, ὅθεν τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ (ἐστὶ f. ἐδόθη,) nomen 1, 12, 3. ὅθεν καὶ τὸ ὄ. δοθῆναι τῷ χωρίῳ 1, 16, 4. — sine artic. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ 1, 11, 5. - c. adi. Ἰουλιανὸς (τοῦτο γὰρ ἦν ὄ. τῷ ἐπάρχῳ) 5, 4, 4. - † simul cum praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι 2, 6, 16. - cum verbis. et gen. persf. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. 5, 7, 5. † τῶν μονομαχούντων - τινὸς ὀνόματι καλεῖσθαι 1, 15, 18. † simul cum adiect. τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὄ. προσθέντες 7, 5, 19. — τοῖς βασιλικαῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄ. ἐπιγράφεσθαι 2, 4, 13. εἰς τὸ ἐκείνου ὄ. - ἀμέσωντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. Φέρειν τὰ τῶν - στρατηγῶν ὀνόματα 4, 8, 6. Peculiari sensu, p. titulus, Φέρων βασιλέως ὄ. καὶ σχῆμα 7, 6, 1. - it. c. gen. rei, τὸ σχ. καὶ τὸ ὄ. τῆς βασιλείας ἐκεῖνον περιέκειτο 6, 1, 2. ἐν τῷ τῆς β. γεγόμενος ὄν. 7, 9, 6. †† τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄ. ἐκεῖνον τῷ οἴκῳ καὶ ὀνόματι μέναι, absoluti imperii nomen in illa familia illo que nomine (Gordiani f. Gordianorum) remanere 7, 10, 12. ubi positt., per polyptoton et dilogiam, p. nomine propri., ut pr. pro appellativo. - † simul c. adi. ἡλλαξ - μηνῶν τὰ ὄ. λ. ὅσα - ἀρχαῖα λ. 1, 14, 17. † Per emphasin quandam, εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθονται 2, 10, 16. Severi. - τοῦτο γὰρ αὐτῷ τοῦνομα ἐδίδου βτὰ ἔργα 4, 5, 14. scil. τοῦ ἐχθροῦ. abf. τὸ ὄ. ταῖς ἀνοκταῖς ἄμα

τῷ προστεσθῆναι εὐδὲς φέρει χαλεπὴν διαβολήν, istud nomen ib. 3. sc. οὐκείου φόνος. c. gen. pers. μηδὲ σὲ τὸ τῶν βασιλέων ὁ ταρτατέτω 3, 11, 12. ἔσιν τοῦ Περτίναξ οὐ μόνον τοῦν. ἀλλὰ καὶ τὴν γνῶμην 2, 14, 7. ἤτθησαν τῷ Ἰορδιανῷ ὁ. 7, 8, 16. † βασιλικώτερον ἐντροφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fas-
su usurpare Caesaris appellationem 3, 5, 4. titulum, s. hono-
rem et dignitatem. - Per varias rationes c. nomine propr. a)
quum propr. nomen in casu nominat. praestit, seq. adverb., v.
subst., tum nom. appell. et dat. pron. demonstr., Βηρίσσιμος δ'
ἦν ὄνομα αὐτῷ, Verissimus autem ei erat nomen 1, 2, 2. Πλ. δὲ
ἦν ὁ. α. Plautianus erat nomen ipsi 3, 10, 10. Ἀρτ. δ' ἦν ὁ. α.
Artabanum nomine 4, 10, 2. † Βιταλιανὸς δὲ ἦν ὁ. α. Vitel-
liano autem erat ei nomen 7, 6, 9. Σαβίνος -, Sabino a. er. ei n.
7, 7, 8. b) sine adverb. Φαδίλλα ἦν ὄνομα αὐτῷ, Fadilla nomi-
ne 1, 13, 2. Μακεδῶν ἦν ὁ. αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7,
1, 22. c) rursus c. adverb., at sine v. subst. Πισσινούς δὲ ὄνομα
αὐτῷ, cui nomen Pessinunti 1, 11, 3. Μαρτιάλιος δὲ ὁ. αὐ. Mar-
tialis nomine 4, 13, 2. - d) sine adverb. et v. subst. Ἀδούεντος
ὄνομα αὐτῷ, Adventus erat ei nomen 4, 12, 1. - e) tantum
sine dat. pron. demonstr. Κουαρτίνος δὲ ἦν ὄνομα, ἐν λ. Quartinus
erat ei nomen; quem 7, 1, 21. † Γουδιανὸς μὲν ἦν ὄνομα, Gor-
dianus autem vocabatur 7, 5, 3. nisi hic locus pertinet ad clas-
sem inferiorem de acc. ἐν. ellipt. - f) sine adverb. sed, pro
dat. pron. demonstr., praemissus ut sit dat. pron. relat. et no-
men propr. in nominat. postpositum, τὸν δὲ πρεσβύτερον, ᾧ γνή-
σιον μὲν ἦν ὄνομα Βασσιανός, cui - nomen erat Bassianus 3, 10,
9. g) praeposito subst. per obliquum casum, et quidem per
abl. sed sequente nomine propr., νεανίαν τινα, ὀνόματι Νάρκισ-
σον, nomine Narcissum 1, 17, 24. h) per subst. in acc. ellipt.,
et quidem per subst. postpositum, sed praemissum nomen propr.,
νεανίσκου τινα, Κυντιανόν (κατ') ὄνομα, Quintianum nomine 1, 8,
11, 9. - it. praecedente v. subst. et alio subst. nominativo, ἦν αὐτῷ
τις Φίλτατος, Φῆστος μὲν ὄνομα, Festus nomine 4, 8, 11. 6, 8, 1. —
Μαισά ἦν τις ὄνομα, Maesa erat quaedam nomine 6, 3, 2. 7, 9,
2. Μάγνος τις ἐν. ἦν τῶν εὐπ. Magnus quidam nomine 7, 1,
12. παῖδες ἦσαν, τῇ μὲν πρεσβυτέρῃ Βασσιανός ἐν. Bassianus
nomine 5, 3, 7. † non praemisso v. subst. ἀνὴρ -, Γαλλικα-
νός ἐν. Gallicanus nomine 7, 11, 6.

ὀνομάζειν, ph. de pers. c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν οὐ φ. διεί-
κησιν ὀνομάζουσιν, nominant 2, 3, 22. - cum accus. et ablat.
rei, et quidem affini, πάντας (τοὺς μῆνας) ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίας
ὀνομάσας, nominans 1, 14, 17. - c. acc. pers. dupl. τὸν πρε-
σβύτερον - Ἀντωνῖνον ὀνόμασε, nominavit 3, 10, 9. † Φοίνι-
κες (αὐτὴν) Ἀγροάρχην ὀνομάζουσι, nom. 5, 6, 10. de dea. —
simul c. praep. ἀντὶ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, nuncu-
pans 2, 10, 2. † it. c. acc. pers. uno, et c. adiuncto v. syn.
πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῦσιν ἱεροῦργεῦντες, ὀνομάζειν τὸν
- θεὸν Ἐλαιαγάβαλον, nominarent 5, 5, 13. invocarent. - Παλλ.
de re, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθῆναι - ἀχαρίζον ὀνομάζεται, nomina-
tur 2, 3, 15.

ἐντως, μοι. in opp. εἴτε ὁ. - δεσπισάντων, εἴτε ἄλλως λ. revera
4, 12, 9.

ἐνὺ, ph. de hom. pedib., in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνό-
χων ἐς μηρούς, ab unguibus 5, 3, 12.

εὐδὲς, trop. de pers. c. inf. et c. adiuncto syn. νοῆται, acutus 2,

9. 2. i. 9. 19. ταχύς. Ph. Compar. de re, ὀξύτερον ὄραμα, celerrimo 3, 9, 20. - Superlat. ἐξυτάτω ὄρ. velocissimo 1, 15, 12. - Neutr. p. adv. σοι σοίς. ἐξυτάτα θεωρούμεναις. celerrime ib. 11. - Alio sensu ph. τεχνάσματα σιδηρῶν, ὀξύτατας ἐσοχὰς λ. acutissimi. 4, 15, 6.
- ὀξύτης, ph. λίθες, λήγων εἰς ὀξύτητα, in acutum 5, 3, 10. acumen, acutum apicem.
- ὀπαδός, phys. de pers. c. gen. pers. et adiuncto, ἦδη καὶ σύνεδρος ἐστὶ θεῶν, confors 1, 5, 17. afflecla, comes, socius.
- ὀπη, f. ὀτη, cum subst. in periphrasi adv., sequente particip. ὀπῶ ὀπη - χρώμενος, alicubi 4, 7, 8. propr. dat. veteris adi. ὀπος, scil. ὥρα, est, qua hora, est, quo tempore, f. lat. est, ubi rel., sc. ἐδῶ, χώρα, interdum 6, 6, 10. - c. v. finito, f. c. subst. πᾶν τὸ πλῆθος ἀνδρῶν, ἔσθ' ὁ. καὶ τῶν γυναικῶν - ἀσφορίζεται, interd. 6, 5, 7. - † c. verbo fin., sed eo praemisso, διέβαλλεν ἑ. ὁ. τοῦτο λ. aliquatenus 6, 1, 18. ubi potius suppletur subst. μεριδι, est, qua parte, i. aliqua ex parte, f. est, quo modo, i. aliquo modo.
- ὀπηνίκα, temp. c. particula restrict. et coniunctivo, ἑ. δ' ἂν - κατάρχεται λ. quando - collocavit 2, 3, 15. ὁ. ἂν - ἥ λ. quoties - est 2, 12, 7. - ὁ. ἂν σῶσιν λ. cum starent 2, 13, 8. - ὁ. ἂν δεηθῇ λ. si quando opus sit 3, 1, 5.
- ὀπισθεν, phys. cum verbo, εἰπόντο ὁ. αὐτοῖς, pone (eos) 4, 1, 6.
- ὀπισθοφυλακῆν, ph. de pers. et duce, c. praep. vel abs. αὐτὸς, ἄμα τοῖς ὀρεφύροις ὀπισθοφυλακῶν εἶπετο, a tergo agmen custodiens 8, 1, 4. agmen claudibat.
- ὀπίσω, ph. c. praep. et artic. εἰς τοῦπίσω - τοξείοντες, retrosum 3, 4, 19. ἀναποδίζων εἰς τ. 5, 6, 17. v. ἂν. pro εἰς τὰ ὀπ. οὐτα χωρία f. μέρη.
- ὀπλη, ph. de anim., in opp. c. gen. anim. ἵππων ὀπλαῖς, καὶ ποσὶν ἀνθρώπων, ungulis 6, 7, 16.
- ὀπλίξεν, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. ἐπὶ σε τὸν τε δῆμον - ὤπλισεν, armavit 1, 13, 5. facere f. iubere, ut arma capiant, f. ad arma capienda cogere, concitare. - magis exira itorum, c. eod. acc. et adv. αὐτὸς ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὀπλίσας ὁμοίως, si armasset 1, 13, 14. armis instruere, iubere, ut arma iument. - Pass. abs. τῶν στρατιωτῶν δειμένους, ὀπλίζεσθαι, ut arma capesserent 2, 11, 17. se armarent, armarentur. ἐκέλευεν, ὁ. armari 6, 9, 6. †† τίς εἰς ἐξίσιν - ὤπλισμένους ἔρχεται; armatus 3, 12, 23. instructus tantum thorace. συν παντὶ τῷ στρατῷ ὤπλισμένῳ, armis instructo 2, 14, 1. - ἐπιβάλλονται ὤπλισμένοι, armati 1, 12, 12. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδῖον ὦ. 6, 8, 11. in opp. ἀναφύσσει ὤπλισμένοι ἀσπλους 4, 9, 13. ἀσπλοι πρὸς ὤπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. γιμνοὶ πρὸς ὤ. 2, 13, 8. 20. - c. adv. τοῦ στρατοῦ, ὤπλισμένον μάλλον, ἢ ἄλλος ἐστὶ λ. armis instructione, quam †, †, †. † c. abs. allinis instrum. ἢ νεολαία ὀπλοῖς - ὤπλιζέτο, armis instruebatur 7, 12, 2. †† c. acc. instrum. ὤπλισμένοι τὰς ἐπάλξεις καὶ τὰς ἀσπίδας 7, 11, 17. muniti pinnis et clypeis.
- ὀπλίτης, phys. de pers. abs., classis, c. ad. τὰς τοιήρεις ὀπλιτῶν πληρώσας, militib. 2, 14, 13. - terrae, c. adi. εἰ δύο ἢ τρεῖς ὀπλίτας ἴσοιεν μένον. ὁ. Ρωμαίων δῆμος, armatos 7, 8, 15. - in opp. ὑπὸ τῶν ἀκουτιστῶν, ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν, ab armatis milit. 7, 9, 18. gravius

armaturae peditatu. τὰς μὲν τῶν ὁ. Φάλαγγας - τὰ δὲ σκευοφόρα — αὐτὸς ὀπισθοφυλακῶν ἔπειτό, armatorum 8, 1, 5.
 ὅπλων, ph. in usum bellie., abf. f. c. subst. ὅπλων παρασκευῇ, armorum 7, 9, 7. ἀποθήκας τῶν ὁ. armentaria 7, 11, 14. γυμνοὶ ὅπλων ib. 3, 7, 9, 11. - cum adi. τῇ τῶν ἑμετέρων ἀντοχείᾳ ὁ. 2, 10, 18. τῶν ὅμ. ὁ. καταθάρσυνσας 6, 3, 10. ἐξήγαγε τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕκαστον ἐξηγουμένον 7, 11, 14. ἡ νεολαία ὁ. αὐτοσχέδιοις καὶ τοῖς προεστουχοῦσιν ὠπλίζετο 7, 12, 2. ὅπλα λαμβάνων στρατιωτικὰ 1, 15, 15. τοὺς Πάρακας ἀπορρίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὁ. 3, 4, 27. - cum solis v. ὁ δῆμος πᾶν τὸ ἐμπικτον - εργαλείον ὅπλων ἐποίησε 7, 11, 15. v. ἐργί. - ὅπλων - ἀπὸ ἀπληθύνοντες, 2, 11, 6. Ἰταλιώτας τῶν ὁ. ἐγυμνῶσαι ib. 9. μῆκετι τῶν - πόλεων - ὁ. δευθροῦν 3, 2, 11. — αὐτοὶ τὸ ἀπίστον τοῖς ὁ. ἐλέγχωμεν 3, 6, 12. Ὁράσαντας - τοῖς ὁ. 2, 13, 8. 0, 5, 21. ubi de lolis locuti. ἡ πόλις ὅπλα εἰργάζετο 2, 11, 19. 3, 4, 20. ὁ. καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται 3, 6, 6. πρῶτοι ὁ. ἐκίνησαν 7, 4, 2. - ὁ. ἐφ' ὅμᾶς - αἰροῦνται 7, 8, 7. — ὁ. ἀναλαβὼν 1, 15, 15. 2, 13, 21. 7, 11, 12. - τὰ ὁ. λαμβάνωμεν 4, 14, 15. 6, 9, 7. 8, 8, 15. τὰ ὁ. καταλαβόντες 2, 13, 21. τὰ ὁ. βασιλῶν ἑαυτῷ 4, 7, 11. ὁ. Φέρων 1, 16, 8. 7, 8, 11. ὁ. καταλιπεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ 2, 13, 4. et τὰ ὁ. κατ. πάντα ib. 5. ex opp. §. 19. Ξιφῖδια, sunt praecipue hastia f. pilum, it. Ionium et gladius longior. ὁ. καταδέσθαι ἐν εἰρήνῃ 8, 3, 4. κατ. τὰ ὁ. 8, 0, 3. σκύλων ὁψιν ὅπλα παρέχεν ἐξοικονομεῖν λ. 8, 4, 28. ἀποκαλύπτειν, ἃ ἔφερον, ὁ. 7, 4, 11. (τὰ ὁ. ἐμπικρύνοντες 2, 12, 2.) — † simul c. gen. rei, κρύπτοντες -, ἃ ἔφερον αὐτοσχέδιον πολέμου ὅπλα ib. 8. post §. pt. Ξύλα καὶ πελέκει, cf. §. 13. - in opp. τοὺς μὲν πειθοῖ - τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὁ. 1, 3, 12. πλείστοις ὅπλοις - τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλας συντάξεις λ. 1, 6, 21. ὁ. ἀλλ' οὐ λόγοις λ. 6, 2, 13. - Cum praep. vel solis, ἀνεῖν ὅπλων ὁψις πολιορκίας 7, 3, 14. - vel c. verb. διὰ τῶν ὁ. αὐτὸν ἀνάξειν λ. cum armis 2, 6, 7. - simul in opp. μὴ δόλω - ἀλλὰ δι' ὅπλων νικήσαντες, armis 4, 14, 18. † simul c. adiuncto ex abini adi. ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὁ. δορυκακτοὺς εἶχε 2, 13, 9. v. ἐντ. — vel nominativum c. v. subst. ἡδὴ αὐτοὺς εἶναι ἐντὸς τῶν ὁ. περιλαμβανόμενος 4, 9, 12. - vel denique nominativum c. praep. ἐν, et quidem c. subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἐργῶν 1, 5, 11. v. ἐργ. et ἐν. — δέξις τῆς ἑμετέρας ἐν τοῖς ὁ. gloria in armis vestra 7, 8, 8. cum armis, bello, victoriis, paria, gloria militari f. bellica. — aut c. aliquo verbo simul, συστρατιώτῃ, ἐν ὅπλοις αἰεὶ καὶ πολεμικοῖς ἐργαῖς διητημένῳ, in armis 0, 9, 10. armis indutum, in bello. ἐτῶν τριῶν - ἡσυχάσαν, οὐδ' ἐν ὁ. ἐγένοντο, in armis fuerunt 6, 6, 11. belligerantur, bellum gesserunt. - aut nominativum c. v. subst. οἱ μὲν - ἐν ὁ. ἐστὶ, in armis sunt 1, 13, 5. per tumultum in aube. ὅτι πᾶς ὁ δῆμος ὁ. Ῥωμ. ἐν ὁ. ἀπ. 3, 5, 13. contra Maximinum belligeraturus. ἐν ὁ. Ἰταλιῶται πάντες ἦσαν 2, 11, 7. per tempora et bella certa. οἱ στρατιῶται παρετάττοντο, καὶ τοῖς ὁ. ἦσαν 4, 14, 19. pugnam deinde iniit. ἐκέλευσε, πάντα τὸν στρατὸν ἐν ὁ. εἶναι, καὶ μετ' εὐταξίας προχωρεῖν 7, 12, 19. — † ἀσκήων - τοὺς στρατιώτας οὐ διδάσκειν, αὐτοὶ τε ἐν ὁ. ὦν, λ. 7, 1, 15. Maximinus dux. †† ὡς πάντα ἐν ὁ. καὶ πολεμικῇ θεῷ, ut semper armatum 5, 6, 8. ubi formula fuerit salum p. adi. ἐκ-πλῶ, nisi sic leg. statim.
 ὁποῖος, mor. de re. Neutr. ab init. enunciat. ὁποῖω - τέλει λ. qualem 6, 1, 1. - in med. orat. et cum adiuncto, τίνι μὲν βίῳ - τέλει τε ὁ. et qualis exitus 7, 1, 1.

ὁπόσος, ph. de re, Fem. γῆν ἐπέτρεψεν, ὁπόσῃ τις βούλεται - καταλαμβάνειν, quantum 2, 4, 12.

ὅπου, phys. de quiete, f. in loco, in relat. ἐκεῖ ἢ Ῥώμῃ, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque 1, 6, 14. †† c. v. subst. ἐστ' ὅπου - εἶδομεν λ. alicubi 4, 8, 4. p. ἐπὶ τόποις f. χωρίου, ὅπου λ. est locus, ubi, vel, de temp., pro ἐπὶ χρόνος, ἐτ., id que p. ὅτε, et tempus, ubi, quo, cum, p. aliquando. †† ἐς τὸν ἱππὸς ὁμοῦ, ὅπου τὸ πλῆθος συνὸν ἐκκλησιάζει, ubi in concionem confluit 2, 7, 5. ubi ob v. συν. potest etiam habere notionem sq. - it. οὐχ ἰρῶντα, ὁ. βαίνει, ubi incederet 5, 6, 18. †† τόπος ὁρίζο, εἰς ὃν καὶ ὁ. συναλεθεῖν ἔδει, locus definitus erat, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. qui Bg., pro syn. capiens, et p. quorsum, alterutrum, aut, potius post, omiserit; cum vel sensu hoc procedat utr. secum, vel altero proprio que, per brevitatem, in quem tenderent, et ubi f. in quo congregarent se. - In not. alia, de motu in locum, οὐδὲ τι ἦν γῆς μέρος -, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξετεύξαν, quo non 2, 11, 8. quorsum. - Rursus in not. alia, de causa, ὅπου γὰρ καὶ - ὁ βασιλεὺς τοῖς - πεπίστευται, quandoquidem 5, 1, 3. - in relat. ἐντεῦθεν -, ὅπου μὴδὲ ἐτόλμησαν, quod 2, 10, 13. ut Lat. ubi, p. quia.

ὀπτᾶν, ph. μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνδρακῶν ὀπτήσας, massa - decocta 4, 7, 9.

ὀπτεσθαι, phys. de pers. pass. c. dat. pers. ἐβουλεύετο - ὀφθῆναι τοῖς λ. in conspectum se dare 1, 16, 8. conspici, se ostendere. - simul c. nominat. modi, ex adi. ὡς Ῥωμαῖοις ἐνοπλος ὀφθεῖν, se ostenderet ib. 12. - sed simul cum adiuncto e verbo, δῆμοις ἐπιφανείς, - ἀσπασὸς - πᾶσιν ὀφθῆναι, populis oblatu, - in conspectum venit 1, 7, 5. - c. adv. simul et c. particip. modi, et in opp. πρότερον ὀφθῆναι τοῖς ἐκείσε παρῶν, ἢ ἀφικόμενος ἡκούσθαι, conspectus est 2, 11, 5. - simul c. praep. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείαις, ἢ ἀκουσθῇ λ. ut conspiceretur 3, 11, 20. - c. adv. solo, ὅσον δημοσίᾳ (εἰ ποτε) ὀφθῆναι, ut conspicerentur 4, 1, 9. - abs. δέος, ἄμα τῷ ὀφθῆναι, τοῖς Ῥωμαῖοις ἐνέβαλε, simulac visus est 2, 14, 1. - De re, in opp. γυμνωθὲν ὀφθῆναι τὸ - ἄγαλμα, ὁ - κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, apparuit 1, 14, 7. - cum adiuncto e v. syn. et ex adv. μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθῆναι εὐθὺς ληψήσῃ τοὺς ἰδόντας, ne habitus statim ac visus esset, offenderet 5, 5, 9. quanquam adv. et regetur c. sq. v. λυπ., resolvendo particip., si visus esset, statim offenderet. - c. solo adv. dupl. ἐν τοῦ πρῶτον ἐκείσε ὀφθῆναι (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα) apparuisse 1, 11, 3. - Trop. f. mor. c. dat. pers. et inf. ὡς αὐτάρκως ὀφθῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτροπέσθαι, ut visa sunt 3, 14, 17. ut visum est ipsi, omnia ad bellum satis esse parata, i. ut putavit. - Med. de pers. phys. cum adiunctis e duob. v. syn. et acc. rei, θεάσασθαι, ἃ μῆτε εἶδον, μῆτε ὄφονται, quae nec visuri essent 3, 8, 19.

ὀπτᾶς, pass. de re, ph. in opp. λίθων - ἢ πλίνθων ὀπτῶν, laterum coctilium 7, 2, 8. Backsteine f. Ziegel.

ὀπτῶρα, trop. de fructibus autumnii, τοῦ Ἰγέρου ἄραν, μῆτε ὀπτῶρας εὐφορον, ut neque pomorum feracem 1, 6, 3. vel uvarum et vini.

ὀπως, in not. modi, c. indic. a) aor. ab init. enunciat. ὀπως - τὸν βίον μετέλλαξεν, - δεδήλωται λ. quomodo e vita discesserit 3, 15, 18. 5, 1, 1. b) fut. in med. or. ὁ. χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς 2, 12, 5. v. χρ. - ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὁ. οἰσουσιν λ. quomodo 5, 8, 11. † οἱ Ἀκυλῆσιοι τοὺς - τελευτῶντας, οὐκ ἔχον-

pes, ὁ. θάψωσιν, ἐς τὸν ποταμὸν ἀπερρίπτουσιν 8, 5, 18. v. ἔχ. —
 Cum coniunct. in med. or. γῆν - εὐρίσκειτε, ὁ. νείμῃσθε, quo pa-
 cio 4, 3, 17. v. εὐρ. - σκεψόμενος, ὁ. τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ 8,
 4, 8. †† simul c. particula infinitae noi. τὰ πλάσματα κατέπιμ-
 πρото, ἢ ὅπως δὴ ἐρρίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. quomodo-
 cunque, quocunque modo fieri posset, quovis modo, nec sepul-
 ta, it. quovis loco. - In noi. alia, causae s. finis consilii que,
 a) c. optat. in med. or. ὁ. - ὁωθεῖεν λ. ut 2, 1, 8. quo 2, 13, 3.
 3, 15, 10. † ὁ. πείσαι δυνήθειεν, si forte 3, 5, 9. b) c. con-
 iunct. ὁ. - Θράσσωσιν λ. ut 1, 9, 20. 4, 5; 8, 5, 8, 6. - simul c.
 neg., id que in vicinity. ὅπως μὴ - λυθίσαιεν, ne 1, 1, 3, 12,
 6. - sed divulsa, ὁ. τὸ πρ. μὴ λ. ne ib. 13. ὅπως ἂν μὴ τι δει-
 νὸν λ. ut ne quid mali 2, ὁ, 5.

ὁρᾶν, de perf. ph., c. acc. dupl. et rei et perf. eo que etiam par-
 ticip. pro inf., it. simul c. adv. ὁ περ ἐμένυν ὁρᾶς ὄντα, quod
 me nunc cernis esse 3, 11, 11. ubi adv. potest pertinere etiam
 ad alterum v. ὄν. †† in orat. contracta, c. uno acc. perf. et par-
 ticip. tali, ἀχθεσθαι ἑμὰς ἐφ' οἷς ὁρᾶτε με διακείμενον 1, 4, 2. v.
 διάν. - sed extra talem orat. ὁρᾶτε δὴ μοι τὸν υἱὸν - ἐπιβαίνοντα,
 videtis - ingredi ib. 3. qui Bg. cepit p. 2 perf. praes., ubi alii
 volunt esse 2 perf. imperat. videte. cf. 4, 14, 12. ὁρᾶ - ἐφεσώ-
 τας, videt adflare 3, 12, 20. ὁρῶν, - (αὐτὸν) φερόμενον λ. vi-
 dens. - agere se 4, 4, 11. ὁρῶντες τὸν - διατιώμενον, videntes
 Macrinum vivere 5, 2, 14. 5, 8, 2. αὐτοὺς ἑώρα - ἐσπουδακότας,
 videbat fludere 3, 13, 3. ἐπελ - ἐ. τὸν παῖδα - ἀρχόμενον λ. cum
 videret - incipere 1, 3, 2. †† in dupl. rect., cum acc. perf.
 quidem, sed adiuncto tum subst. tum particip. perf. ὁρῶν τὸν Σε-
 βήρον - πρεσβύτερον τε - καὶ ὁ. v. ἐνσυχλούμενον, cernens Severum
 senem esse et morbo infestari 3, 11, 1. ubi Bg. ad πρ. suppl. et
 particip. ὄντα. † it. cum acc. perf. sed adiuncto tum particip.
 perf. tum formulae mancae, ὁρῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδεικνύοντα καὶ
 ἐν ἀπογνώσει, videntes Iul. formidolosum et in desperatione 2,
 12, 6. ubi in formula desit particip. ὄντα, (a Ms. per glossam
 additum,) s. syn. καθεστώτα, in desperatione constitutum s. ver-
 tante. - Cum acc. rei, ἃ δὴ ὁρῶν ἐ δῆμος, cernens 4, 9, 1. ἃ
 περ ὁ. λ. videns 5, 4, 12. ἃ περ ὁρῶντες λ. videntes 5, 2, 11.
 — ἢ δὲ Μαῖσα, ταῦτα ὁρῶσα, cernens 5, 5, 9. ὁρῶσα δὲ τ. ἢ M.
 videns 5, 7, 1. c. adiuncto s. in opp. οὔτε τί ὁρῶντες, οὔτε προσ-
 δοκῶντες, videntes 4, 9, 11. †† ὁρῶν τι ἢ ἀκούσμενος, visurus
 4, 13, 11. qui Bg. sine summa necessitate cepit praes. p. fut., post
 syn. ἰδῶν. ††† οὐδὲν ὁρῶν ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, videns 7, 9, 9.
 quod neutri rei aequae capietur p. perf. et i. q. pr. τὴν δύνα-
 μιν. - Cum adv. οὐχ ὁρῶντα, ὅπου βαίνει; non videns, 3, 6,
 18. - simul c. adiuncto ο v. syn. et in opp. θεασόμενοι, ἃ μὴ
 πρότερον μήτε ἑώρακεσαν, μήτε ἠκηκόεσαν, quae prius nec vide-
 rant 1, 15, 2. - Trop. s. mor. de mente, cum acc. rei et par-
 ticip. tali, p. inf. ὁρῶ οὐ τὸν τιχόντα με ἐφηρημένον ἀγῶνα, vi-
 deo mihi impendere certamen 2, 3, 10. ὁρᾶ προπτον κίνδυνον
 επικείμενον, videt - impendere 4, 12, 14. - c. solo acc. rei, τὴν
 ἀνάγκην τοῦ πραγματος ὁρῶντες, necessitate cognita 4, 14, 19. ὁρ.
 τὸν κίνδυνον, videntes 7, 12, 9. - c. abl. rei s. modi et c. coni.
 ἔτι - κρείττους ἐσμεν -, ἔγωγε ὁρᾶτε, nos potiores esse, re ipsa vi-
 deris 2, 13, 10. - Sine casu, at c. pron. ὅρα, ποῖον μέλλουσιν
 πανουχίζειν ἐσθλὴν, vide 1, 17, 15. ὁρῶν, ἐς ὅσον ἡσὶ κίνδυνον,
 cernens 3, 12, 11. †† τί χρὴ παθεῖν ὑμᾶς. ὁρᾶτε, videtis 2, 13.

15. mente, sed et auribus percipiendo, i. auditis. - †† c. neg. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνέσιον - ἤ, videte 2, 5, 10. perpendite, cogitate, i. cavete. - Pass. ph. de persf. c. nominat. particip. modi, οὕτε χρυσόφοροῦσά τις - ὁρᾶται, aurum gestans - conspicitur 4, 2, 6. p. inf. vel quae gestet aurum. - c. praep. ὥς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ut conspiceretur 2, 9, 7. 5, 8, 2. e. † ἐν χλαμύσιν - ἐωρᾶτο, in - conspiciebatur 4, 7, 4. - †† De animi. c. adv. et dat. persf. θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἐωραμένων, belluarum visarum 2, 11, 18. elephant. p. ὑπ' αὐτῶν, ab ipsis.
- ὄργανα, ph. c. gen. rei, πάσης μούσης λ. instrumenta 3, 8, 19. cum adi. χορεύων, ὑπὸ αὐλοῖς - παντοδαπῶν τε ὀργάνων ἤχῳ 5, 3, 15. — abl. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδατοῖς ἤχοις ὀργάνων 5, 5, 17. — Alio sensu, c. adi. et adiuncto, εἶπετο αὐτῷ - μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὁ. instrumenta 7, 8, 23. v. μηχαν. - γυμνοὶ ὀπλῶν καὶ ὁ. πολεμικῶν 7, 9, 11.
- ὄργη, mor. c. verb. et adiuncto, ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο - μίσος τε καὶ ὄργη, indignatio 8, 5, 6. πάντα μὲν ἐνθύμῳ πράττων. ὄργῃς δὲ ἡπτῶν ὦν φύσει, iracundiae 3, 6, 1. † ὄργῃ πάντα πράττων καὶ ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθων, iracunde omnia agens 4, 3, 8. — simul c. adi. μετὰ πάσης ὁ. καὶ ἀπειλῆς ἐπιτέλλει τοῖς λ. iracund. 1, 10, 5. - abl. τῆς ὁ. ὁ δῆμος ἐπαύσατο, irasci desit 7, 10, 16. † βλασφημίας -, ἐφ' αἷς - κινούμενος, ὄργῃς μᾶλλον ἐναπύμπλατο, - χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν - οὐ δυνάμενος, irac. 8, 5, 4. 14. — c. gen. persf. et adi. ἐντεῦθεν μείζων ἢ ὁ. τοῦ δήμου - ἐγένετο, indignatio 7, 12, 1. — abl. δέει τῆς τοῦ βασιλέως ὁ. iram 1, 13, 10. † simul c. adiuncto, τῷ θυμῷ - τὴν τε ὁ. (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγειρόντας, irac. 5, 1, 6. - c. adi. et adiuncto subst. ὄργῃ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ira 8, 4, 1. † 2. καὶ ὁ. εὐθὺς πρὸς τοὺς - ἐχρῆτο, iracund. 3, 8, 1. ubi ad v. ἐχρ. pertinere potius praep. potest. - Sed c. praep. manifesto et c. adiuncto, αὐτὸν εἰς ὠμότητα καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ὁ. προυκαλέσατο συναρμωσία τις, et in omnes iracundiam 7, 1, 11. †† ἵνα αὐτὸς εἶδον περ εἰδείνυνεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἰδῇ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὁ. irac. 3, 8, 3. v. θυμ.
- ὄργια, c. adiunct. βακχεῖαις καὶ ὀργίαις τοῖς τε θεοῖς ἔργοις ἀνακείμενον, orgiis 5, 7, 2. de Heliog. in cultu sui dei, ubi pars et genus prioris, et lenior saltatio, quam β., quae quippe saltatio maior et vehementior; proprie quidem ὄργια omnia sacra enthusiastica et mystica, tum Bacchi, tum aliorum deorum, nominatim et Cybeles, quae et hic, ut 1, 11, 7., intelliguntur, et adeo motus et saltatio ac ritus, qualis solennis tum in sacris Bacchi, tum in sacris Cybeles.
- ὀργιάζειν, ph. de persf. c. dat. persf. προῆι ὑπὸ αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, τῷ θεῷ - ὀργιάζων, orgia celebrans 5, 5, 8. Heliog., sacra peragens, sacrificans, operans. - simul c. praep. et adv. ἐν Πασσινούτι πάλαι Φρύγας ὀργιάζον ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, orgia colebant 1, 11, 7. Cybeles sacerdotes.
- ὀργίζεσθαι, mor. Pass. sensu med., de persf. c. dat. persf. et cum adiunctis e verb. et forsan etiam ex adv. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν -, πάννυ ἡσυχάλλε, καὶ τοῖς σρατιώταις ὀργίζετο, irascebatur 5, 8, 15. — simul c. praep. τότε καὶ ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὥς - ἐχθροῖς εἰκότως ὀργ. 7, 10, 2. — † simul c. abl. rei s. modi, ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς - ὥς πρὸς παρόντας ὀργισθεῖς, irascens 7, 8, 21.
- ὀργίλος, mor. de persf. c. abl. rei s. modi, φύσει ὄντα ὀργίλον, iracundum 4, 9, 6.

ὀρέγειν, de pers. ph. c. acc. instrum. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, ut porrigam 2, 8, 3. v. χεῖρ. Med. trop. cum gen. rei et in opp. λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὀρέγετο, quae cupiebat 2, 15, 8.

ὀρέξω, inor. c. adi. et gen. rei, νεανίας, εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις - ὀρμυμένους, ad omnia voluptatum irritamenta 3, 13, 14. de rebus, extra animum, excitantibus, v. ὄρμ. † c. gen. pers. et adiuncto, ἡγείρον αὐτοῦ τὰς δ. εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, appetitus 1, 6, 6. ubi τὰς δ. latius quid, prius et totum; sed ἐπ. angustius, p. sterius et pars animi voluntatis quae, p. animum, eius f. eum incitabant ad voluptatum (rerum extra animum suaviūm) cupiditatem. - cum adi. et adiu. προκαταρκμένου αὐτῷ - τὰς δ. ἀνμαρῶσας εἰς αἰσχροῦς ἐπιθυμίας, appetitus 6, 1, 12.

ὀρθός, inor. de re, ὀρθῇ κρίσει - λογίζοιτο, recto iudicio 4, 5, 5. vero, sano, sine errore.

ὀρίζω, de pers. trop. c. acc. rei, ἢ τις ὀρίσαι δέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, statuere 2, 13, 14. definire, indicare. - sed ph. cum abl. rei simul, τὴν - ἀρχὴν, Ἰκεανῷ ὀρίζοντα, ubi imperium Oceano terminaris 1, 6, 10. definire, proferre usque ad Oc. - Pass. in partic. p. c. casu pers. τὰ στρατεύματα καὶ τὰ θροῦρια, πληρώσας τοῦ ὀρισμένου στρατοῦ, statuto numero militum 6, 7, 11. definitio. - †† simul c. adv. τὸ τῶν βαρβάρων ἀτακτοῦ πληθος καὶ προκαίρων ὀρισμένον, ex temporis inituta 4, 14, 16. coacta, conglutinata - Sed de re, τόπος ὄριος, definitus erat 6, 5, 17. - In partic. p. ὀρισμένης ἡμέρας, stat. die 1, 10, 11. καταλαβούσης δὲ τῆς ὡρῆς, cum advenisset autem statutus dies 6, 4, 3. † forsan c. praep. εὐθένα καιρὸν εἶχεν εἰς ἀνάτασιν ὀρισμένου, definitum 1, 17, 22. v. αἰ. p.

ὀρκος, ph. abs. et universe, μήτε ὄρκον φησόμενος, εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι, neque iuriurando, parcens 2, 9, 18. - c. adiuncto, σπονδῶν καὶ ὄρκων καταφρονήτας, iuriurando neglecto 3, 6, 11. † τὴν ἐφ' ἧν ὄρκους καὶ σπονδὰς βασιλεύσαι, iuriurando 4, 15, 19. ὄρκους πολλοὺς καὶ ὄρκους - πιστευμένους, iuriurando 4, 11, 15. ubi adi. πολ. forsan et pertinet ad post. subst. - Per praep. τὸν παρὰ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὄρκους ἀδικήσαντα, iuriurandum 4, 15, 19. - c. adiuncto, οὗς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς δ. εἰσται ἀντιθέσθαι, contra iuriurandum 4, 14, 14. - Sed c. praep. τὸν ὑπὲρ τῆς - βασιλείας ὄρκον ἀφοσιώσασθαι 2, 9, 6. v. α. φ. - Praeconiū de militib. τοῖς - στρατιώταις, - βασιλεὺς αἵματι μιάναντας τὸν δ. sacralementum 2, 9, 10. ἐς τὸν δ. ἀσβεβήσαντας 2, 13, 16. - cum adiuncto, τηρεῖν τὴν πίσιν καὶ τὸν δ. iusiur. 7, 9, 7. - † c. adi. φυλάσσοντες τὸν στρατιωτικὸν δ. sacram. 8, 7, 8. - †† simul c. affini v. εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήεις δ. ὁμόσαντες 2, 2, 23. v. ὄμ.

ὀρμαίνω, de pers. mor. c. praep. et adv. ἐς ἀπόβασιν εὐκαθῶς ὀρμήσαν, ruerunt 7, 4, 2. inclinarunt, susceperunt, nostr. f. hrenen zu rel. - Sed phys. ἡσέλησεν εὐθέως ὀρμήσαι ἐπὶ τὸν - βασιλέα, aggredi regem 3, 5, 1. bello, invadere. - Pass., sensu med., ἐκείνων ὀρμηκμοί, inde facto initio 2, 10, 18. quo sensu fuerit trop., sed ph. pro inde excurrentes. - c. praep. διπλ. ἐκατέρωθεν ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὄρ. aggredi 3, 2, 10. - Mor. ὑπὸ βασιλικῆς ἐξουσίας εἰς πάσας ἡδονῶν ὀρέξεις ἀπλήγως ὀρμυμένους, incitatos 3, 13, 14.

ὀρμη, phys. f. mor., person. abs. πυρδάνεσθαι τὰς αἰτίας τῆς ὀρμῆς, subiti motus 2, 5, 8. Praetorian. in Pertinacem, impetus in aulam. - c. adi. dupl., legitimo uno et altero ex formula per praep., παύσειν τῆς ἀλῆγος εἰς τὸ παρὸν δ. averfurum in praelens

- a coeco impetu ib. 7. qui Bg. ad v. retulit, p. sedare impetum nunc insanum f. impetum praesentem insanum. - simul cum adiuncto, θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὁρμῇ, impetu ib. 3. † τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλ. χρησάμενοι 8, 8, 6. - c. gen. perf. ἐμποδιοῖν τὴν τῶν βαρβάρων ὁρμὴν 3, 14, 16. - † c. adiu. διὰ γραμμάτων κωλύσαι τὴν ὁ. καὶ ἐλπίδα τοῦ βαρβάρου 6, 2, 8. - c. adi. εἰ μὴ τι ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς κατορθώσουσι, congressibus 4, 15, 15. in pugna. - Singularum perf. ἐμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς αἰφνιδίου ὁ. impetus 1, 6, 8. cupiditatis, i. q. pr. ἐπιθυμίαν. — c. praep. et adiu. τοιαῦτα - eis προστροπὴν καὶ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁ. εἰπὼν ib. 20. talia ad hortationem et in meliora f. meliorum studium locutus. - c. gen. perf. simul, ἡμελῶντε (ἡ μήτηρ) αὐτοὺς τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὁρμὰς, spiritus 6, 5, 19. cupiditatem, propensiones. - simul c. adiu. f. in opp. ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὁρμὴν ἄφεργον ἀδελφοῦ, intentionem 4, 5, 11. propensionem, amorem, cf. γν. †† c. solo adiu. vel etiam cum praep. τὴν ὁ. ἤδη καὶ γνώμην περὶ τὴν ἵπποδρομίαν ἔχων, studio 4, 12, 12. - Anim. c. gen. anim. ἅμα τῇ τοῦ ζώου ὁ. — ἔφερε τὴν πληγὴν, cum ferae primo impetu 1, 15, 7. - Al. rerum, c. gen. rei, ὁρμῇ τοῦ βέλους, impetu teli ib. 11. violento ictu et impulsu. κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρός) τὴν ὁ. impetum 1, 14, 9.
- ὄρνις, ph. in opp. τὰ σώματα εἶσαν κυσὶ τε καὶ ὄρνισι βροῶν, volucris 8, 5, 24.
- ὄρος, phys. c. adi. et v. τὸ ὕψιον μέρος - ὕψιστον ὁ. σίπει, mons 3, 3, 2. μέγιστα ἐκείνα ὄρη, λ. 2, 11, 16. de Alpib. it. ἀ περ ὁ ὑπερμήκη λ. 8, 1, 12. sq. διὰ τῶν δυσχειμέρων καὶ ὑψηλοτάτων ὄρων λ. 3, 6, 22. - c. subst. τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους 3, 1, 8. — † πόλις ἐπ' αἰκρῆς ὑψηλοτάτης ὄρους 3, 9, 7. v. ὕψ. - ὄρων προβλήμασι 2, 11, 9. τῆς τῶν ὁ. τραχύτητος 6, 5, 15. ἐν κοιλάσιν ὄρων 8, 1, 2. τῶν ὑπερκειμένων ὁ. τὰς χιόνας 8, 4, 3. τὰ τῆς χώρας ὁ., τραχύτατα τε ὄντα καὶ κρημνωδεστάτα 6, 5, 11. - c. verb. τοῦ ἐρύματος, πεφραγμένου ὄρει λ. 5, 3, 8. τοῖς ἐκ τῶν ὁ. συρρέουσιν ὕδασι ib. 2. ὁ στρατός - ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη 6, 6, 3. — c. nom. propr. per apposit. vel subst. τοῦ Ταυροῦ ὄρους τὰ γενὰ καὶ κρημνώδη 3, 1, 8. - vel adi. ὑπὸ τὸ καλούμενον ὁ. Ἀλβανὸν 8, 5, 20. ἐν τοῖς Θρακίοις ὁ. 7, 1, 6. v. Θρ.
- ὄρος, ph. c. gen. vel loci diferti, οὐ περὶ ὄρων γῆς ἢ Φιλονειμια, de limitibus 4, 14, 14. ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ρωμ. ἀρχῆς, in terminis 2, 2, 19. τοὺς τῆς Ρ. ἀ. ὄρους, fines 6, 2, 3. ἐπέση τοῖς τῆς Ἰταλίας ὁ. sin. 2, 11, 5. 7, 12, 17. † ἐπὶ τὰς τοῖς ὁ. (αὐτῆς, τῆς Ἰτ.) 8, 1, 2. - vel loci ellipt. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὁ. intra suos fines 6, 2, 9. sc. χωρίων, χωρῶν (α χωρά) f. χώρων (α χώρος) f. τόπων, potius, quam χρημάτων, manere in suarum terrarum sinibus. - Trop. per formulam c. privo v., μετρησαι καὶ ὄρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. vel regulam f. normam f. legem imponere cupiditatibus, vel terminos f. limites, i. e. imperare et moderari, ut progrediantur modo ad certam metam, et maneat intra fines legitimos.
- ὄρυξ, phys. ὀρύγων μάχας, coturnicum 3, 10, 5.
- ὄρυγμα, ph. sens. bellico, c. affini v., τὸ ὀρύττειν, fossa 4, 7, 6. ὠρυττον ὄρυγματα μέγιστα, foveas 4, 9, 14. - Sensu populari, sed in urbe, c. adi. πολλά τὰ ὁ. ἐν τῇ πόλει (ἢν f. ἦσαν,) putei 8, 2, 16. post ὕδατος φρεσιαίου, foveae f. caveae subter terram.

ὄρυττειν, physf. de persf. c. acc. rei et affini, εἰ ὄρυγμα τι ὁ. ἔδει,
 si fodienda esset 4, 7, 6. ὄρυττον λ. fodiebant 4, 9, 14. - Passf.
 de re, πηγνύμενον καὶ ὄρυττομενον πίνων ὕδωρ, effossam 1, 6, 4. -
 c. opp. ποταμούς πηγνυμένους πατεῖν, καὶ πίνειν ὄρυττομενον, ἀλλ'
 οὐκ ἀνιμώμενον ὕδ. fossilem 2, 10, 10.

ὄρϕανία, physf. δεδιώς, μὴ νεότης - ἐν ὄρϕανία ἐξουσίαν - πρὸς λαβοῦ-
 σα, in orbitate 1, 3, 3. demum adhuc futura post parentis
 mortem.

ὀρχεῖσθαι, med. ph. de persf. et quidem imperat. Rom. Heliog. in
 cultu div., c. adiuncto v., καὶ χορεύειν, saltare 5, 7, 8. leniori
 ac modestiori ratione et magis ad artis regulas, sed χορ. velie-
 mentius et motu maiori, aut ὀρχ. solum aliquem saltare, sed
 χορ. cum aliis, cf. 5, 5, 17. sq. aut ὀρχ. sine cantu, sed χορ.
 cum cantu. - c. adiu. ex adv. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάν-
 των ὀρᾷσθαι, saltare 5, 8, 2. - absf. ἐβλέπετο πολλάνιν - ὀρχού-
 μενος, saltans 5, 6, 23. - sed de scenico, c. adv. et praep. it.
 cum alibi subst. ὀρχησὴν τινα γεγονότα, καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμ.
 θεατρῷ ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος, qui - saltaverat 5, 7, 12.

ὀρχησῶ, ph. in theatro, ὑπὸ - ὀρχήσεως τὰ ἡθῆ διεφθεῖγοντο, studio
 saltationis 3, 10, 4. de Severi filiis. - forsan c. adi. ὑποκριταὶ
 πάσης μούσης καὶ ὁ. saltatores 4, 6, 4. actores saltationis s. motus,
 cf. 5, 2, 9. in sq. v. - univ. χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὀρχησιν
 κινούμενοι, eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. v. κιν. et praeced.

ὀρχηστῆς ph. de persf., in theatro, ὀρχησὴν τινα γεγονότα (sq. expl.)
 qui saltator fuerat 5, 7, 12. †† ὀρχηστῶν θείας, sq. expl. vel
 opp. καὶ πάσης μούσης κινήσεως τε συρδισμου ὑποκριταῖς λ. saltato-
 rib. 5, 2, 9. v. θε. pantomimis.

ὄς, sensu vulg., Masc. de persf. Περικλῆανδρὸς δὲ, ὄς λ. qui 1, 6, 11.
 οὐδέ τις ἦν ἀνδρώπων -, ὄς ἀδακρυτὶ - ἐδέχετο, qui exciperet, 1,
 4, 20. - † c. neg. al. οὐδεὶς - ἦν, ὄς οὐχ ἐκίων - ἠπαίετο, quin
 festinaret 2, 8, 12. οὐτε (τίς) τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐστίν, ὄς μὴ - πέμ-
 πει λ. quin mittat 4, 2, 17. - Gen. πρεσβύτην, οὗ λ. cuius 2,
 10, 7. in med. orat. - sed init. §. 8, 3, 20. ἐφ' οὗ - συνουσίᾳ
 λ. cuius 1, 3, 10. - † omisso pron. demonstr. in membro pr.
 ἀνιμώμενον ἰδόντες, ὑπὲρ οὗ ἀμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13,
 10. - Dat. Θεοῦ, ᾧ δὴ λ. cui 5, 5, 11. - Acc. ὃν ἐπακούειν λ.
 quem 1, 5, 21. - † cum particip. s. adi. ὃν ἴσμεν πρὸς οὐρανόν,
 quem 2, 1, 20. ὃν νομίζεις ἀξιώτατον 2, 5, 10. †† ἀσχροίτας
 πάντα, ὃν εἶχε, στρατὸν, collecto universo, quem habebat, exer-
 citu 5, 4, 8. ubi alias, omisso post εἶχ. commate, pron. iun-
 gunt statim cum subst. στ. ut post pron. sit positum subst., pro
 στρατ., ὃν εἶ. †† in repetit. et omisso pron. demonstr. in pr.
 membro, σάξειν, ὃν ἀνεβράβησαντο, καὶ ὑφ' οὗ - βεβιάκασαν, quem
 educavissent, quo ve vixissent 6, 9, 5. ὄς - ὃν 7, 1, 23. -
 Plur. οἱ - συνῆσαν λ. qui 1, 6, 1. - οἱ καὶ - ἐχειρώσαντο, qui 1,
 6, 24. 8, 6, 1. †† οἱ γὰρ - ἐνίκησατε λ. cum enim vos - vi-
 ceritis 3, 6, 14. †† τοὺς στρατιώτας, οἱ φρουροὺσι τὰ βασίλεια,
 milit. custodes regiae 4, 4, 9. †† εἰσὶ δ', οἱ - παρέδωκαν, sunt
 etiam, qui tradiderint 1, 1, 3, 7. - † simul c. pron. indefinito,
 ἦσαν δὲ τινες, οἱ λ. erant etiam nonnulli, qui recesserant 1, 5,
 13. - Gen. ὧν ἀρπάξων τὰς οὐσίας, quorum 1, 8, 16. 1, 17, 2.
 — ὧν οἱ μὲν λ. 1, 1, 6. 2, 2, 17. 4, 4, 13. 7, 2, 3. † in re-
 pet. οὗς - ὧν 2, 10, 9. - Dat. οἷς - χαίρουσι λ. quibus 1, 17,
 5. † in contracta orat. διανείμας, οἷς ἐδοῖμάσα, λ. distributa,
 in quos visum 1, 6, 23. p. τοῦτο, οὗς, iis, quos probasset. —

† οἷς τοῦτο ἐπέταλτο, διαχωρήσαντο, quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt I, 9, 23. p. οἱ τοι, οἷς λ. Acc. αὐτοκράτορας, οἷς λ. quos 8, 6, 13. I, 3, 12, 7, 8, 23. οὓς δὲ λ. quos 5, 5, 15. - † in repetit. οὓς δὲ - οἱ 5, 4, 14. - † oppresso pron. dem. ὅτι - εἶχαν ἀπεικονέτες (τούτους) οὓς λ. se interfecisse eos, quos 8, 8, 17. - † in-relat. οὓς - τούτοις λ. quos - istos 8, 5, 2. - † c. particip. et v. finito, οὓς ὑπαπτεῖν οὐκ ἀνεξέμενους, quos 2, 5, 3. - it. c. adi. οὓς πιστάτοις ἦτο 5, 4, 12. — Masc. de re, Dat. πόλεμον, μέγιστον τε ὄντα, καὶ (τοῦτον ἢ τοιοῦτον) ἐφ' ᾧ - ἐσάλευεν. et in quo fluctuarit 5, 1, 7. - Acc. καὶ ὃν καιρὸν λ. quo temp. 5, 3, 20. - † Pl. Gen. in repet. στρατιώτας -, οἷς ἐδωκε - ἐν τινασί, δι' ὧν λ. quibus - qualibus 7, 6, 11. - Fem. de pers. c. neg. οὔτε - ἡλικία τις ἦν, ἢ μή - ἡπεύγετο, quae non festinaret 8, 6, 17. - † in repet. Μακρίαν, ἦν - ἡ - ἡ λ. quam - cui - haec ! 16, 9, 19. δ' περ - ἡ λ. 2, 10, 4. - Gen. in or. contracta, μεθ' ἧς εἶχε θρούνας περὶ ἑαυτὸν, cum praesidio, quod habebat circa se 4, 9, 12. p. μετὰ ταύτης θρ., ἦν εἶχ. Acc. in repet. ὁμοτιαν πάσαν, ἦν - καὶ ἦν λ. De re, Gen. ὑβρῶς, ἧς ἠνεσχόμεν 1, 17, 10. propr. vel p. ἦν λ. Plur. Gen. προσηγορίαις, ὧν αἱ πλείους λ. quorum 1, 14, 17. † τῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, ὧν ἐνεῖμε 6, 6, 4. p. τούτων, ἃς ἐν. ἢ εἰς ἃς λ. v. νέμ. ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεικείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 13. v. ἀπ. Dat. ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν λ. in quibus 4, 12, 11. - Acc., simul in-repetit. μέγιστα κατορθώσας, ὧν ἡλπισε, - οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο - ὄχθας, non ad quas volebat Rom. ripas 3, 9, 14. p. εἰς ταύτας ὄχ., εἰς ἃς ἐβ. - ἃς εἶχον - ἐσθῆτας, vestibus, quas gerebant 8, 8, 14. - Neutr. de re, - c. adi. propositio, τεῖχει. ὁ παλαιότατον, λ. qui cum esset antiq. 8, 2, 11. - †† ὁ γὰρ ἦν μόνον - ποτὲν, nam qui suppetebat potus 3, 5, 17. - Gen. πράγματος, οὗ λ. cuius 3, 6, 4. † omisso pron. dem. λοβεῖν λ. (τοῦτο), οὗ τὸ μέρος ib. 7. - in relat. τούτου - τυχόν, οὗ λ. ib. 11. - c. adi. propositio simul, ἐκείνου τοῦ αἵματος, οὗ μόνου 5, 2, 5. † τὶ ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐθ' ἀνοῖσι μὲν (τοῦτον) ὃν λ. quo delectarent eum, cui 3, 13, 15. - ὅφ' οὗ καλυμένοι λ. 4, 13, 14. a quo, v. κ. † ἐξ οὗ δὲ λ. ex quo autem 2, 11, 9. sc. μέρους τοῦ χρόνου, de neutro, sed χρόνου de masc. μέχρις οὗ λ. donec 3, 7, 14. - Dat. c. praep. ἐν ᾧ λ. dum 1, 8, 12. 8, 8, 15. v. ἐν. Acc. πᾶν -, ὁ χειρῶν - ἔργον, quodcumque manibus sit opus 4, 7, 7. - καὶ ὁ μέρος λ. qua in parte 3, 7, 8. - in repetit. ἀρπάζειν (τοῦτο), ὃ δύναται, καὶ, ὃ βούλεται, λ. 4, 11, 11. - in relat. apertia, ὃ δὲ - τοῦ λ. sed quod - id 3, 6, 5. - Plur. Gen. (τούτων) ὧν ἀκούει -, ὑπομνήσκοντες, quae 1, 4, 14. 6, 9, 2. - in contr. or. πείρα δὲ, ὧν - πεπόνθασι, eorum, quae perpassi sunt 2, 2, 20. 8, 8, 14. c. p. τούτων, ἃ λ. - μέγιστα - ὧν ἡλπισε, maiora. quam sper. 3, 9, 14. v. ἐλπ. - πάντων, ὧν εἶχον 2, 6, 15. - δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. τούτων, ὃ λ. v. δρ. - πῖσιν, ὧν ὑπισχυνέτω 2, 14, 8. Per praep. ἐκ γὰρ ὧν διάκειμαι 1, 4, 6. v. δ. - ἐξ ὧν - διακήσαμεν 2, 10, 16. v. δ. ἐκ τε ὧν πεπόνθασιν, ἐκ τε ὧν ἐπυθάνοντο, ex eo quod - 6, 7, 7. ubi in primo procedit p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. sed in secundo, proprie similiter expediendo, tamen potius erit p. ἐκ τούτων, ὅτι ἐπ. - περὶ ὧν ἐκέλευσεν λ. de iis, quae imperaverat I, 17, 15. - ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτίχες, λ. eorum, quae accepistis 1, 4, 7. - Fe: solam praep. τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 3, 14, 15. ex

quarum var. ὧν λ. quibus rebus 2, 7, 8. †† In relat. manifesta, ἃ - ἐτι δ' (p. vulg. ἐσι) ὧν - ταῦτα λ. quae - nonnulla etiam, quorum ea 1, 2, 10. ubi proprie ante ὧν aut nihil sup- plendum, aut cum Bg. pron. τινὰ, aut τινὰ τούτων, ὧν λ. Dat. σκεῖν -, οἷς ἐχρῶντο λ. quibus 8, 4, 10. οἷς πιεύσας, quibus 2, 15, 8. πάντων, οἷς πόλεμος καταρθεῖται, quibus 4, 10, 8. — Per praep. ἐφ' οἷς - ἡσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. 7, 4, 6. †† ἐφ' οἷς ἦν λ. quapropter si 7, 5, 16. ob quae - In or. contr. ἀχθεσθαι - ἐφ' οἷς ὁράτε με διακείμενον 1, 4, 2. v. δ. - τὸ ἐλευμέ- νον, ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. v. ἐλ. ἐφ' οἷς εὐδοκίμησαν ἀμαρ- τήμασιν, - προαχθέντας λ. ob ea, quibus claruerant, scelera 6, 1, 7. αἰτιώμενον, ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas, quas patiebatur contu- melias ib. 20. ἐφ' οἷς ἐλελύπητο, παρεμυθεῖτο λ. 6, 6, 5. ob ea f. de iis, quibus dol. v. λυπ. - † τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν λ. 5, 4, 10. v. δρ. - τιμωρίαν εἰσπράττειν, ἐφ' οἷς - ἡμαρτήμεσαν, pro iis, quas peccassent 7, 9, 24. †† Φερόμενη ἡ πίσσα σὺν οἷς προσί- ρηται, pix illa cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. — † ἐν γὰρ οἷς καταρθώσατε, λ. 3, 6, 8. v. κ. ἐν οἷς ἀπηρεσέτο, in iis, quae improb. 6, 1, 24. †† καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς λ. in eo, quod 5, 1, 8. † καὶ, οἷς ἔπραττε, οὐκ ἀρεσινόμενον, καὶ - ἐν οἷς λ. ea, quae faciebat - dum ib. 4. ἐν πάντιν, οἷς ἔπρ. 3, 10, 13. — †† οἷς εἶχον, ὑποκολπίδιοις ἔϊφεισι φονεύσαι; illis, quos habe- rent sub sinu, pugionibus 7, 6, 15. p. ἃ εἶχ. - ἔϊφεισιν, οἷς ἐπε- φέροντο, ὑποκολπίοις, pugionib., quos 7, 11, 6. - †† In repe- tit. θεοὺς - οὓς - βασιλέας - οὓς -, δεδηλώκατε, δι' οὗν ἀγανακτεῖ- τε, ἐφ' οἷς - ἐτόλμησαν, eo quod indignamini ob ea, quae ausi sunt 2, 10, 3. - Acc. θεοὺς - εἰς οὓς - ἡτέβητε, τρώπαιά τε, ἃ - ἡγείραμεν, ὧν - κατεφρόνησε, in quos - quae - quae ve contem- nit 3, 6, 16. - oppresso pron. dem. ἕκαστος δὲ, ἃ εἶχεν, λ. 1, 14, 5. - † οὐκ εἰδότες, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ἃ ἐφε- ρον - ὅπλα 7, 4, 8. τῶν χωρίων, ἃ λ. 1, 10, 6. ἃ δὴ μὴ φέ- ρων, quae 3, 11, 7. 4, 9, 1. id quod 7, 8, 12. ἃ - ταῦτα 1, 2, 10. - Cum praep. in or. contr. πρόφασιν - εἰς ἃ ἐβούλοντο, ad ea, quae 5, 3, 1. αὐτοὺς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. πάντων αὐτῶ, πρὸς ἃ ἐβ., ἐναντιουμένων 3, 15, 14. v. ἐν. - Sensu exquisito, 1) δὲ προσέειπε λ. quippe qui 1, 8, 13. δὲ ἐχώρησε λ. qui 1, 3, 9, 5. δὲ, - διαλυθεὶς λ. qui 6, 7, 2. Ἑλλήνων, οἱ, λ. 3, 2, 14. 2) οὓς πάντας λ. quos omnes 1, 15, 4, 6, 9, 14. quos tamen omnes. 3) τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς εἶχουσι, quas habent 7, 2, 8. quales f. quales nempe f. tales nempe, quales, nostr. wie sie sie nämlich haben. 4) ἀκοντιστάς, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. quot hab., p. ὅσους. 5) πλού- του περιβολή, ἢ μὴ πρὸς ταύτας - ἐγένετο, quanta 3, 11, 2. p. ἐκόση f. οἶα, tanta, quanta, cf. 7, 6, 8. - σίτον (σίτου) ἀλήσας, ὃ ἡρ- κει μόνον, tritico molito, quantum satis erat sibi soli 4, 7, 9. p. τοσοῦτον, ὅσον, tantum, quantum. 6) p. ἐκείνος f. ἄλλος f. τις, in relat. varia, et quidem a) ut pron. hoc bis ponatur, ὧν μὲν ἐπιστολὰς προκομίζων -, ἃς - εὖρε -, οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων, quorun- dam - quibusdam 3, 8, 12. pro quibusdā mox sqq. syn. ἄλλοις - τοῖς μὲν - τοῖς δ' λ. πάντα - ἃ μὲν ἐκφρορήσαντας, ἃ δὲ λ. omni- um - quaedam - quaedam vero 8, 1, 9. † b) praeced. simul alio pron. syn., eodem que casu, τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eorum illustriores parium occidit, partim 3, 7, 11. c) ut post pron. hoc sequatur aliud syn. πάντας, οἱ συνῆσαν -, ἀπεσκευάσατο, καὶ οὓς μὲν - ἀπέπεμψε,

τινάς δὲ λ. omnes - amolitus est, partim quo - ablegavit, partim 7, 1, 7. d) ut, in tacita reat., ad prius aliud quid respiciat unum modo pron. hoc, ἀμπέλους καὶ δένδρα πάντα ἐξαισπτον· ἃ δὲ ἐν ἐπιμπρασιν, vites et arbores omnes excidebant: alia incendebant 8, 4, 12. ubi pron. refertur ad pr. πάντα. De διδὲ ex διὰ et δὲ v. suo loco, infra de ὅσπερ.

ὅσιος, neutr. de re, in opp. et sq. inf. ἐπεὶ μήτε ὅσιον, μήτε δίκαιον (ἐστὶ,) fas 2, 13, 16. conveniens legib. div.

ὅσος, Masc. de re, mor. in relat. manifesta, τοσοῦτον - χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον λ. quantum 1, 6, 1. - † simul c. inf. καιρὸν - τοσοῦτον, ὅσον - ἀργεῖναι τῆς ἐδοῦ 2, 11, 2. v. ὀλίγ. sed phys. partim, τοσοῦτον ἀργύριον. ὅσον - προσέβουκον 2, 6, 15. Masc. de persf. Plur. mor. Nom. ἐκεῖνοι - ὅσοι λ. qui 1, 4, 11. ὅσοι - τούτους λ. quotquot 1, 8, 4. in relat. tacita, πάντων - ὅσοι 4, 3, 5. quicunque 5, 8, 16. †† simul c. adiuncto tum syn. pron. πάντας - οὓς καὶ - ᾗδετο, καὶ ὅσοι λ. et quotquot 1, 9, 1. †† tum subst. postposito, πανδημεῖ, ὅσοι - ἀνδρωποί, quotqu. 1, 7, 4. † c. gen. praemisso, vel adi. τῶν λοιπῶν, ὅσοι παρήσαν, caeteris, qui 2, 2, 2. - vel subst. τῶν βαρβάρων ὅσοι, ex barbaris qui 2, 4, 5. p. ὅσοι τῶν λ. f. βάρεβαροι, ὅσοι λ. - τῆς βουλῆς ὅσοι λ. quicunque 4, 6, 5. — sed sq. gen. τοὺς φίλους, ὅσοι τε - τῶν συγγενῶν, et quotquot propinquorum 1, 4, 1. per ellipsf. praep. p. ὅσοι τε ἐκ τῶν σ. — εἰκόνας, ὅσοι Ῥωμαίων, qui 4, 2, 19. v. εἰν. Praecedente quocunque subst. οἱ τοῦ Νίγρου -, ὅσοι, qui 3, 2, 20. 3, 4, 17. 6, 3, 2. quicunque 5, 2, 4. - sed eodem sequente, τινες - ὅσοι τε κόλκεις, quotquot 1, 6, 2. qui ve 2, 6, 8. καὶ ὅσοι β. Θυᾶνες, Thraces que barbari 8, 6, 1. - c. v. tantum sq. ὅσοι - ἐμπνέοντες λ. qui 4, 9, 16. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. †† οἱ μὲν γὰρ Θεῖγοντες, ὅσοι τε - ὅσοι τε - qui enim fugientes penetrarant intra Carthaginem, qui item latere poterant 7, 9, 17. per nominat. confq. pro gen. confq. τῶν μὲν γὰρ Φευγόντων ὅσοι λ. nam fugientes quidem f. fugientium quidem tum qui erant illarum intra Carth., tum qui ibi latere potuerant. - ὅσοι δὲ λ. qui vero 5, 7, 4. - Acc. πάντας, ὅσους ᾗδεσαν ἐκεῖνω φίλους, quos 1, 13, 11. γράφει, ὅσους χρῆ λ. 1, 17, 1. λογάδας, ὅσους γενναϊοτάτους ἠτίσαστο 2, 13, 21. - Fem. de re, ἐπιδόσιν -, ὅσην λ. quantum 7, 6, 8. - sed de persf. δύναμιν δοῖς, ὅσην λ. copiis, quantas 5, 4, 3. 6, 5, 15. 6, 7, 11. - Plur. Nom. de re, f. persf. τὰς λοιπὰς πόλεις, ὅσαι λ. quae 7, 9, 23. - sed Dat. γυναικες πάσαι, ὅσαι λ. quascunque 4, 2, 5. ἡμεῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — Neutr. de re, Dat. in relat. aperta, c. v. ὅσω - μισεῖται, τοσοῦτω λ. quanto magis 2, 3, 17. - †† Acc. ἐπισιτισμῶν - τοσοῦτων ὄντων, ὅσον ἂν ἐκαστος - ἐπενέγκηται, tantum, quem 6, 7, 3. ubi transitus est a plur. ad sing. - †† Per ellipsf. praep., cum tempore v. finito, τοσοῦτον - ἡμαρτεν, (καθ') ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, quod non dimisit 5, 2, 6. sc. πρᾶγμα f. μέρος, in hac re, - quod, f. in hanc partem, quod, f. hactenus, quatenus. - †† sed c. inf. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. tamdiu, quoad (litaret) 2, 11, 11. sc. καιρὸν f. χρόνον, si pro masc. sumatur, sed, si p. neutr., et p. τοσοῦτο, sc. μέρος τοῦ χρόνου f. καιροῖ. † τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολὺ τι - ἀποζηῖναι, ita facta persequutione, ut non longe - discederent 7, 11, 19. tantum - ut, p. eis f. κατὰ τοσοῦτον διάστημα f. μέρος τῆς ἐδοῦ f. τῆς πόλεως, εἰς f. καθ' ὅσον. †† οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον (μέρος τοῦ χρόνου,) ὅσον - ἐφθῆναι, nisi parumper, ut conspi-

cerentur 4, 1, 9. p. πρὸς ὅσον, et simul per ellips. v. finiti temporis, ut ἐχρῆν, ἔδει, ἤρκεισεν, oportebat, s. sufficiebat, quae verba et supplebuntur ad illud masc. supra 2, 11, 2. ubi et procedet ἦν p. ἐξῆν, it. ad neut. pr. illud 2, 11, 11. - Sed cum praep. diserta, οὐ τοσοῦτον (διάστημα) ἀφειῶτας, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13, 3. in quant. παρὰ τοῦτο ἀπολούμενοι, παρ' ὅσον - ἐδρέσθησαν, hactenus, quatenus 6, 6, 10. - Tum in relat. tacita, de tempore, ἀντισχόντας, εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. sc. μέρος τοῦ χρόνου, p. neutro, sed, p. masc., sc. χρόνον. - ἐς ὅσ. ὑπὸ δημοκρατίας τὰ - διωκεῖτο, quamdiu 2, 11, 7. 7, 3, 10. ἐς ὅσ. ἤθελε, quantum 4, 8, 9. - Sed de modo, simpliciter, c. gen. rei, ὁρῶν, ἐς ὅσον (μέρος) ἡκει κινδύνου, in quam magnam venisset discrimen 3, 12, 11. in quantum periculi, in quantum periculum. - At in relat. tac. per ellips. iterum praep. ὅσον μὲν ὑμᾶς ὥνῃσε λ. 8, 7, 8. v. ἐν. pro εἰς s. κατ' ὅσον χρῆμα s. μέρος, in quantum, in quam partem, quatenus, p. neutro, sed, p. masc., sc. τρόπον, ad quem modum, in quem gradum, ut hodie loquuntur, i. quantopere. ὅσ. ἐπ' αὐτῷ (ἦν,) quod in ipso esset 6, 2, 1. p. κατ' ὅσ. μέρος. † ὅσ. εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. p. κατ' ὅσ. μέρος προσῆκει, quod attinet ad, quantum ad s. quoad nobilit., v. χάρις. - ὅσ. πρὸς τὰ πολεμικά, quantum ad rem bellicam 3, 15, 5. ὅσ. πρ. τοὺς ἀρχεμένους, quod ad subiectos attinet 6, 9, 15. †† c. adv. temp. neg. ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, iamiam peribimus 1, 13, 5. p. κατὰ τόσον μέρος τοῦ χρόνου, κατ' ὅσ. in tam brevi temporis intervallo, in quanto s. quo nondum, tantum (iam breve) per tempus, per quantum nondum, i. quam brevissimo tempore, mox, repente. - in opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἰτίον ἦν γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσ. οὐδ. nobis mox futurus ib. 6. - Plur. Neutr. Nominat. in relat. aperta, et in opp. πάντων μὲν - ὅσα δὲ -, τούτοις λ. contra quaecunque - his 4, 7, 10. †† τοσοῦτον ἀποικερόδησας, ὅσα αὖν - περιγένηται, tantum, quantum 6, 5, 3. ubi transitus a sing. ad plur. ob collect. pr. τοσοῦτ. sed in relat. tac., c. subst. postpositio, πάντα, ὅσα - σύμβολα (ἦν,) quae 1, 10, 11. - †† ὅσα τέ - σύμβ. omnia que 5, 6, 20. καὶ ὁ. ἔθνη, omnibus que gentibus, quae 6, 4, 9. - it. c. adi. postpos. πάντων, ὅσα ἦν - ἐπιτήδεια λ. quaecunque 8, 5, 7. - at c. verbo mero, πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ,) ὅσα (ὑπῆρχεν) Σεβασῇ, quae 1, 16, 9. †† ubi opprimitur relat. in membro poster. ὅσα μὲν - ἐκεῖν' πέπραται ἀνδρεία λ. (ταῦτα) πολλοῖς λ. quaecunque - ea 1, 2, 9. i. q. sq. §. ἃ δὲ - ταῦτα λ. † δηλοῖ δὲ (ταῦτα,) ὅσα - εἰς ἡμᾶς ἤλθεν, ἡ λεχθέντα λ. quae ib. 5. † τῶν - τοιοῦτων κινεῖ - (ταῦτα,) quae 4, 9, 4. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, quaecunque 5, 1, 12. - Gen. πάντα -, ὅσων δέονται, quibus 6, 7, 21. coll. πάντα, ὧν δέονται 6, 9, 2. 2, 6, 15. - Acc. in relat. manifesta, τσαῦτα χρέματα, ὅσα λ. tantae opes, quantas 2, 7, 3. τὰ μὲν - ὅσα δ' αὖν λ. τούτων, quaecunque 1, 5, 24. - Seq. subst. καὶ ὁ. - ῥήματα, ταῦτα, et quae - haec 2, 2, 7. - Sed in relat. tac., praepolito subst. τὰ ἐνέματα, ὅσα λ. 1, 14, 17. 4, 15, 19. πάντα ἔθνη, ὁ. quaecunque 2, 8, 12. σιτία καὶ ποτὰ λ. ὁ. cibum ac pot. quem 2, 11, 3. χρέματα (τσαῦτα,) ὁ. opes, quantas 3, 15, 7. τὰ λοιπὰ - ἔθνη, ὁ. quae 4, 10, 6. - Sine subst. s. c. verbo mero. πάντα, ὅσ. βούλονται, quae 2, 6, 11. quaecunque 4, 4, 18. εἶδομεν, ὁ. quae 1, 15, 9. 2, 9, 18. quidquid 3, 14, 16. - ὅσα τέ, et quaec. 5, 3, 26. καὶ ὁ. quae ve alia 7, 8, 23. tela,

fundae, iacula, fudes, faces. καὶ ὁ. et quidquid 8, 6, 6. ††
 ἔχων τὰ χρειώδη, ἃ περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, ὅσα ἐκαστος
 ἐβούλετο, ea quae a munitibus accipiebant, quantum quisque vel-
 ler ib. 2. p. ὦν περ ἀπὸ τ. τ. ἐλ. τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum - acci-
 piebant tantum, quantum. ††† Repetit. ὅσα τὰ κεραιφόρα, -
 ὅσα τὰ ζῶα γενναῖα, et quaevis cornigera, - et quaevis anim. for-
 tia II, 15, 6. πάντα ἔσθῃ, ὅσα τὰ - ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, omn.
 populos, qui ve - subiecti, et qui amici essent 2, 4, 4. † ζῶα
 πάντα, ὅσα ἡμεῖς, ὁ. ἀτίσασσα, bestias cicures et non cicures
 omnes 5, 6, 21.
 ὅς περ, i. potius dividendo ὅς περ, Masc. de pers. in Plur., ab init.
 enunciat. ὁ π. qui quidem 7, 9, 14. - in med. orat. - qui 7, 8,
 26. - Fem. de re, τρυφή, ἢ περ λ. luxus, quo 2, 10, 12. —
 ab init. enunc. 3, 10, 13. - Neutr. de pers. aut re, πλῆθος -
 ἀνθρώπων, ὁ περ ἡθροῖς λ. multitudinem hominum, qui 3, 4,
 11. - Sed de re, μέρες -, ὁ π. λ. quod 3, 3, 2. Φορεῖν, ὁ π.
 lectica, quae 5, 8, 13. - posposito subst. ὁ π. - ἕψος λ. quo
 3, 3, 11. ὁ π. ἐπὶ συμβολῶν λ. quod 7, 6, 4. † τὸ δ' οὖν τελευ-
 ταῖον -, ὁ π. - ὑπέφαιεν, ὅναρ λ. quod 2, 9, 5. ubi edd. quae-
 dam omittunt comina pos. ὑπ. - ὁ π. - αἰτιον ἐγένετο, quae 3, 4,
 13. quae res 8, 8, 9. - c. verb. solo, ὁ π. - δέδεικται, quod 2,
 14, 9, 7, 3, 13. e. quae res 6, 3, 20. †† ὁ π. εἶτε - λ. εἰπεῖν
 οὐκ ἔχω, quod utrum rel. 8, 3, 21. sc. χρῆμα, post pr. fem. τὴν
 εἰκόνα - Φαῖναι. Gen. per ellips. ἐξ αὐτῶν περ λ. ex quo 1, 1, 5,
 5, 6, 7. - ex quo scilicet 8, 6, 12. sc. χρόνον f. καιροῦ, si de
 masc. sed de neutr. sc. μέρους τῶν χρόνων. Acc. τὸ βιβλίον, ὁ περ
 λ. libellum, quem 7, 8, 5. † ἀγαλματος κολ., ὁ π. λ. quod 1,
 15, 19. coll. ὁ σέβουσι λ. 1, 14, 7, 5, 6, 7. μέρος -. ὁ π. ἰδὼν
 λ. qua visa 3, 12, 22. posposito subst. ὁ περ - θέαμα λ. quid-
 quid 4, 6, 4. †† διὰ τὸ προλαμβάνον (ὁ π. εἰδῶσι - λαμβά-
 νειν) κώλυμα λ. quod 1, 17, 23. quibus signis parenthesis non
 positis, nec commatibus post proλ. et λαμβ. sed uno tantum
 post proλ., poterit pron. ὁ π. post se habere subst. κώλ. - c. solo
 v. κερδαίνειν νομίζουσιν, ὁ π. quae 6, 3, 14. quod 2, 10, 2, 7,
 5, 1, 5, 3, 21. ὁ π. - συνεῖς, quo intellecto 4, 5, 11. †† ὁ
 περ ἐμὲ νῦν ὁρᾷς ὄντα, quod me cernis esse 3, 11, 11. p. ὄν,
 quem. - Plur. in relat. manifesta, ταῦτα, ἃ περ ἐστὶν λ. quae 2,
 10, 4. - c. adiuncto syn. ὅσα -, ἃ περ - ἀληθῆ πινεύεται, quae
 2, 9, 4. - 3, 8, 9. 3, 14, 20. 5, 8, 13. 7, 6, 16. 8, 4, 11.
 — Dat. οἷς περ - ἀγγελλομένοις λ. quae 3, 11, 6. - Acc. pos-
 ito subst. ἃ π. ὄρη λ. quos 8, 1, 12. - in relat. aperta, ἃ π.
 -, ταῦτα λ. quae 2, 1, 19. - sed in relat. tac. ἐπασχον (ταῦ-
 τα), ἃ π. λ. quae 1, 12, 17, 4, 6, 12. - ἃ π. - εἰδῶς, quod
 1, 6, 26. quae 2, 8, 1. 3, 5, 6. 4, 12, 5. 5, 2, 11. 5, 4, 12.
 6, 1, 6. 6, 6, 12. - †† c. adiuncto syn. ἔχων τὰ χρειώδη, ἃ
 περ - ἐλάμβανον, ὅσα λ. ea quae accipiebant 8, 6, 8. p. ὦν περ ἀπὸ -
 ἐλάμβανον τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum quidem accipiebant rel. v. ὅς.
 Ὁσρόηνοι, pop. Ass. prope Armeniam, p. subst. ὁ Ὁσρόηνων βασι-
 λεύς, Osrhoënorum 3, 9, 4. 6, 7, 17. 7, 1, 22. τοῖς Ὁσρόηνοῖς
 λ. Osrhoënis ib. - sed p. adi., c. subst. Ὁσρόηνων τοξοτῶν λ.
 Osrhoënorum sagittar. ib. 21. τοῖς Ὁσρ. 7, 2, 2.
 ὅς τις f. ὅς τις, Masc. de pers. c. gen. pers. οὔτε τεχνιτῶν ὅστις ἐποί-
 ησεν, ἐγνωσμένον, neque artificum quis fecerit 1, 11, 2. v. γι-
 γνώσκ. Plur., separatum a subst., τῶν - στρατιωτῶν, οἱ τινες
 ἦσαν ἐκεῖ, - προϊόντων λ. militibus, qui erant illic 7, 6, 3. —

Fem. de perf. τὴν ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἣτις τῆς Ἑσίας ἦν, quae I, 11, 11. v. Ἑσ. et ἱερ., pro τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑσ. cf. 1, 14, 8. - Nentr. de re, c. al. particulis, οὐ πᾶν τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, ὃ τι ποτ' εἶη, ἐπολυπραγμένουν, quid esset 2, 1, 4. quidnam f. quodcunque, v. ποτ. - ὃ τι ποτ' ἂν - θαλήσω, quidquid 2, 13, 10. - ὃ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid 3, 11, 13. τῶν ὃ τι δὴ πρᾶττόντων καὶ ἅ τὴν ἀνατολὴν, quocunque munere fungentium 3, 2, 10. v. δὴ. - προεποιήσασθαι πᾶν ὃ τι οὖν (ὀτιοῦν), quidvis 2, 14, 9.

ὄσρακον, ph. c. adi. et adiunctis f. opp. τῷ κεράμῳ βάλλοντες καὶ λίθων βολαῖς, τῶν τε ἄλλων ὄσρακων, testiarum 7, 12, 11. vaforum testaceorum, urceorum rotarum et ollarum.

ὄσφρησις, physf. de sensus instrumento, c. adiuncto, τὰς ὄσφρησεις καὶ τὰ ὅσα ἐνεπιμπλάσαν μύρου, nares I, 12, 4.

ὅταν, c. conij. modo, extra periodum, in relat. ἃ περ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, ὅταν - εὐτυχῆσῃ, tunc - cum 2, 9, 4. - sed in periodi protali, ὅτ. ἀφίηται, ὑμέτερον ἤδη ἔργον λ. 3, 12, 13. quum.

ὅτε, extra periodum, absf., ab init. enunciat. et 3. ὅτε καὶ - ὠφθῇ λ. quo tempore I, 14, 7. p. tunc; it. in sq. loco. ὅτε πρῶτον - εἶδον λ. quando ib. - in med. orat. μὴ κινηθῇν -, εἰ μὴ, ὅτε λ. cum 5, 6, 7. tunc, quum. ὀρχησάμενον, ὅτε ἦν νέος 5, 7, 12. — ὁ. ιδιώτευσιν 8, 6, 21. - c. al. particula, ἰδρύσασθαι, ὅτε δὴ λ. tunc, cum 6, 7, 9. cum 6, 5, 1. quando 3, 10, 9. - In quibus locis suppleas ante ὅτε alterum adv., quod exprimitur in sq. loco. - in relat. ἀπέρτα, τότε ἐπιφανῆναι, ὅτε ἔμαθες, cum inteligeret 3, 7, 10. - Cum v. subst., varia ratione et vario sensu, a) in fine orat. et enunciat. ἐπ' ἐλέσθω τῶν διαζομένων ἔσθ' ὅτε, quandoque 4, 4, 1. b) in med. orat. sed tamen init. enunc. f. membri, ἔσθ' ὅτε καὶ σπανίζοντες λ. qu. 5, 2, 13. - c) in med. orat. ipsa, ἀλλὰ τινὰς τῶν - Φαύλων ἔσθ' ὅτε καὶ εὐφραίνει, qu. 7, 3, 11. - d) ab init. enunc. post punctum, ἔσι δ' ὅτε καὶ, qu. 4, 7, 12.

ὅτι, in not. causae, c. f. post v. indicat. δείξασιν, 3. λ. 1, 4, 7. ostendere, quod 1, 13, 12. πιστευόντων, 3. 1, 14, 10. αἰτιώμενος, 3. inculans, quod 6, 9, 12. - simul c. al. particula, ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα λ. 5, 3, 19. δυσφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod scil. 1, 9, 22. - c. v. optat. ὑπερίμνησκον -, 3. λ. quod 6, 8, 8. - simul c. al. particula, προὔλεγον, ὅτι ἄρα 2, 14, 9. † post subst. πίσεις καὶ γνώμη, ὅτι 2, 4, 5. Φῆμαι - ἐδίδοντο, 3. quasi 8, 5, 15. — simul c. al. particula, Φήμην ἐγκατασπεῖραι, ὅτι δὴ λ. quasi scil. 2, 1, 6.

ὅτιοῦν, v. in ὅστις.

οὐ, οὐκ, οὐχ, A) per se, ante adi. οὐκ ἐμὸν τὸ ἀμάγτημα, non meum id del. 2, 5, 12. ὄρη - οὐκ ἄλλα, nulli 2, 11, 16. ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥᾶδιον, haud 7, 1, 10. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου I, 10, 1. οὐ πολ. χρόνου διατρέψας, haud diu 5, 5, 1. οὐχ οἶδστε ἦν λ. v. οἶ. - ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὅμοια - τὰ ἐπιτηδεύματα, disparia 1, 1, 10. v. ὅμ. - οὐδεὶς ἦν, ὅς οὐχ ἕκων λ. 2, 8, 12. v. ἐκ. - ἐτῶν οὐκ ἐλίγων λ. non paucos 3, 2, 3. v. ἐλ. - ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, haud contemnend. I, 2, 2. v. εὐκ. - ἀγῶνα οὐ μικρόν, non parvum 2, 5, 13. v. μ. - οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα ib. 16. † οὐ θατέρων - ἢ τροπῇ λ. neutrorum 3, 7, 7. — Cum verb. τὸ ἀκριβὲς - οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. χρόνῳ οὐκ ἥδεσαν 2, 11, 14. v. εἶδ. - οὐχ ὑπαρχούσης λ. 7, 1, 16. οὐκ ἔστιν -

εἰπεῖν 3, 7, 19. εἰπεῖν οὐκ ἔχω 8, 3, 21. v. ἔχ. c. fut. οὐ παύσῃ λ. 1, 6, 4, 2, 1, 18, 22. οὐ καταπρέσῃ λ. haud 1, 17, 10. v. κ. †† πιεῖται οὐ προσεποιούντο 1, 9, 13. v. πρ. - οὐκ οἰομένων λ. nec suspicantibus 4, 15, 16. οὐ προδοκῶντος λ. nec opinante 1, 12, 12. † divulgum, οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) 1, 9, 8. οὐ - σύνοια λ. 2, 5, 10. οὐ - μεμίσῃτο 3, 6, 10. 3, 9, 14. οὐκ ἂν τις - ἔχοι, nemo 6, 1, 16. 1, 16, 8. 3, 9, 14. οὐχ, ὡς ἡλπίναςαν, - προυχώρει 7, 9, 1. 1, 15, 19. - Cum adv. (praeter οὐ μετρίως, οὐ μικρῶς, οὐ πάνυ, οὐ πρότερον, οὐ ῥαδίως, quae v. in adv. singularis, ut οὐχ οὕτως - ὡς in οὐτ.) nominativum οὐκ ἄλλως λ. haud 4, 15, 15. οὐκ ἐτι πιεῖται, non ampl. 2, 10, 8. οὐκ εὐθὺς - ἐπίεισεν, non cont. 3, 12, 7. † προσβαλεῖν εὐθὺς οὐκ ἔδοξε, statim non placuit 8, 4, 16. εὐθ. οὐχ ὁμολόγησεν, statim non est conf. 4, 4, 14. μετ' οὐ πολὺ v. π. - παρὰ τοσούτον - οὐκ ἐξέφυγε λ. 5, 4, 23. v. τοσ. tantum non effugit. - Cum neg. a) adi. οὐ ῥαδίως αὐτῶν οὐδετέρῳ προσχώρει, neutri facile 4, 4, 4. — οὐκ ἀτερπῇ τὴν γυνῶσιν λ. non inuicund. 1, 1, 4. οὐκ ἀχαριν γυνῶσιν 1, 11, 14. ὄνομα, οὐκ ἄγνωστον λ. 2, 10, 16. v. α. - γυνῶσις οὐκ ἀσημος 7, 5, 12. v. α. - νεανίσκον - οὐκ ἀγενεῖ 7, 6, 11. v. α. - οὐκ ἀδοκίμων 7, 7, 10. b) adv. οὐχ ἦκιστα 1, 1, 1. v. ἦ. — οὐκ ἀτείρως εἶχε λ. 4, 12, 2. v. ἀτ. - οὐ γὰρ ἀνάνδρως 6, 6, 10. c) c. verb. οὐκ ἀγνοεῖτε, non ignor. 2, 2, 13. v. α. B) in relat. et opp. varie, et quidem a) per solam neg., oppressa in primo membro relativa, τὸν βασιλέα -, οὐ τὸν μενομαχόν λ. non glad. 1, 15, 16. 2, 4, 1. 8, 7, 14. † ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν λ. non autem 7, 9, 3. in quibus valere potest p. οὐδὲ et p. sqq. b) per adverb. simul, ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, non vero 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 6, 2, 13. † πλήθει, ἀλλ' οὐ λ. non 6, 6, 10. c) per copulam simul, διὰ σπουδῆς, καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας, nec accurate 3, 3, 11. Ὀβῶν καὶ οὐκ εὐνοία λ. metui, non benevol. 4, 3, 8. † in verbis. adeo, ἐπαινέθησεται καὶ οὐ καλασθήσεται, nec 7, 5, 16. 4, 15, 7. i. ῥύεσθαι - οὐ μάχεσθαι, non 6, 5, 21. d) per copulas duas simul disiuncti. εὐγένεια μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐταινείται δέ, sed non 3, 1, 12. e) per inversum ordinem, ut praecedat neg., οὐκ εἰς -, ἀλλ' εἰς λ. non quidem - sed 7, 10, 5. οὐ Γερμανοὶ, οὐ Σκυρομάται - Πέρσαι τε -, ἀλλὰ γὰρ λ. 7, 8, 7. sqq. C) in relat. per neg. al. οὐ πανηγυρίζειν -, οὐδὲ σχολάζειν λ. non neque 1, 9, 8. οὐχ οὕτω - οὐδ' - ὡς v. οὕτω, it. ad οὐχ οὕτω - δὲ - τὰ λ. - οὐκ - οὐδὲ - ἀλλὰ, non - nec - sed 2, 3, 22. 2, 8, 6. οὐχ - οὐδ' - ἀλλὰ λ. minime -, neque -, sed 6, 2, 3. οὐκ - οὐδὲ - δὲ λ. non - nec - sed 1, 2, 3. 6. οὐ γὰρ - ἀλλ', non enim - sed 1, 4, 12. 2, 10, 6. 7, 1, 16. οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς λ. nemo alius, sed 2, 12, v. ἄλλος. - ἰσορίαν οὐ - ὑπὸ νεκρῶ δὲ λ. 1, 1, 4. 1, 15, 15. 19. 8, 7, 5. — οὐ μόνον - οὐδὲ - ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec solummodo - verum etiam 1, 12, 14. οὐ μόνον - ἀλλὰ et οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ v. ἀλλὰ. †† οὐκίτι - ἀλλὰ καὶ v. οὐκίτι. - οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ λ. non nisi 2, 3, 27. † per cumulas neg. οὐκ ἂν εὐροί - οὕτε βασιλεῶν - διαδοχάς, οὕτε πολέμων τύχας - εὐδῶν τε κινήσεις λ. non reperiet aut imperiorum - aut bellorum 1, 1, 5. † οὐ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς β. ἀποκτείναι, ἀλλὰ λ. ne occideret quidem in aula volentes 8, 8, 14. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ 5, 6, 5. nisi leg. οὐ μετὰ πολ. Cum al. adv. οὐ μὴν v. μ. et c. pron. οὐ τι v. in τίς. D) Per singularia, a) c. verb. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ ἐπιτήδεια λ. quod carerent 8, 5, 18. v. ἐπ. - οὐκ ἔχοντες, ὅπως

λ. ib. v. ἔχ. Φάσκων, οὐκ - οὐδὲ - ἀλλ' λ. negans - et - sed 8, 8, 12. εἰς ὃ δῆμος οὐκ ἐβούλετο λ. quos populus noluisse ib. 17. οὐκ οὕτως εὐλόγου προσφάσεως, sine probabili causa 2, 8, 4. οὐκ ἀκριβοῦσιν λ. minus cognit. hab. 1, 11, 14. οὐ προσχάρει λ. parum 5, 8, 9. οὐ τι βουλόμενον, minime volentem 7, 1, 21. — οὐκ ἀνασχετὰ ἡγούμενος, minime id ferendum 6, 3, 1. - b) cum adi neg. οὐκ ἀδοκιμῶν, minime improbandis 7, 7, 10. c) copula, καὶ οὐ πάντῃ ἀνδρείον ἡγήσατο, minime que virile 6, 4, 12. ξενὰ οἷτα καὶ οὐ πολλὴν ἔχον. α τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. v. καί. d) c. causali, οὐ γάρ λ. neque enim 6, 6, 10. 6, 7, 9. non enim 8, 7, 11. 1, 4, 12. e) in relat. adverb. οὐ - οὐδὲ - ὥσμιους δὲ 1, 2, 3, p. non tam, quam, restrictive, ut neget tantum ex parte, it. 1, 15, 19. 2, 10, 6. it. in οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ λ. 7, 1, 16. it. 8, 7, 5. f) c. neg. syn. vel in vicinia, οὐ μὴ 2, 2, 13. p. vulg. οὐ μὴ, sed divulsa, οὐ τοῖς - μὴ πεισθεῖς 2, 5, 6. i. p. vulg. καὶ τοῖς λ.

οὐδαμοῦ, ιτορ. τίθων παρεχόμενος, nusquam 2, 4, 18. 2, 11, 3. nulla in re, in victu et amictu, supellectili et comitatu; propr. scil. τέπου f. χωρίου, ab antiquo nominat. adi. οὐδαμῶς, deinde, ut alia adv. loci, de re, et p. abl. c. praep., quali tunc desit subst. πράγματος, et praep. aliqua, v. c. διὰ πράγματος οὐδαμοῦ.

οὐδ' et οὐδὲ, sensu vulg. a) solum, ab init. §. et post distinctionem maiorem, οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα - ἀζώμα, neque 1, 10, 12. 2, 11, 8. 6, 1, 4. 12. 15. 8, 4, 21. οὐδ' εἰ λ. neque 2, 3, 19. 19. b) in relat. adverb. οὐδὲ τις ἦν - πάντες δ' 1, 4, 20. 19. — οὐδ' αὖν - ἡλθον, - ἀλλ' ἐμὲ λ. 2, 8, 3. - c) in med. orat., post comma, οὐδὲ τι δέος ἦν λ. 2, 15, 10. 4, 1, 9. 1, 17, 16. οὐδ' ἐν ὁπλοῖς ἐγένοντο, nec 6, 6, 11. 6, 9, 7. 7, 3, 12. d) c. al. particul., tum causali, ab init., οὐδὲ γάρ λ. neque enim 1, 5, 6. 1, 14, 14. 3, 6, 13. 5, 6, 23. †† οὐδὲ γάρ ἄλλως -, μὴ - neque enim -, non 8, 4, 21. ubi c. inf. † in relat. simul adverb. οὐδὲ γάρ -, ἀλλὰ λ. 3, 14, 13. - in med. or. et parenthesi, οὐδὲ γάρ λ. 5, 5, 10. - tum alia, ab init. οὐδέ ποτε λ. nunquam que 1, 4, 12. neque nunquam; etiam ibi etiam post comma erit tantum, et adeo, ut in 19. - in med. or. οὐδὲ που ποτὲ - et nunquam 3, 14, 6. e) c. al. neg. id que vel in membris duobus, καὶ οὐδέποτε -, οὐδὲ ἐπ' λ. et nunquam - neque 1, 15, 8. — οὐδὲ τις -, οὐδὲ λ. neque - nec ib. 7. - οὐδέ τις -, οὔτε μέχρι νηπίων, nec 4, 6, 1. †† οὐ δὲ τις -, οὐτ' λ. 7, 8, 3. ubi potius sic dividi oportet. οὐ -, οὐδὲ λ. non -, neque 1, 9, 8. 7, 5, 10. - non - nec 2, 10, 16. οὐδέν τι -, οὐδὲ λ. nullam - aut 2, 5, 8. - vel in tribus membris, οὐ -, οὐδὲ -, δὲ λ. non - nec - sed 1, 2, 3, 6. οὐδὲ γάρ -, οὐδ' -, δὲ λ. neque enim una eadem que causa - sed 2, 2, 14. - neque enim - neque - sed 6, 5, 6. — οὐ φαῦλαι δὲ, οὐδὲ κοῦφαί - ἑλπίδες, ἀλλ' λ. non tenues autem nec leves spes, sed 2, 8, 6. non - neque - sed 6, 2, 3. - Φάσκων, οὐκ -, οὐδ' -, ἀλλ' 8, 8, 12. v. οὐκ. †† οὐ μένον -, οὐδὲ (μόνον) -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec solummodo - 1, 12, 14. sed, non suppleto illo μέν., valebit neg. p. lat. aut f. et. — οὐχ οὕτω -, οὐδ' -, ὥς λ. neque 2, 9, 14. - Sensu exquitioniori, a) ὃ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἶόντα ἦν, ne quidem 1, 12, 13. ὃ δὲ οὐδὲ λ. ipse nec 2, 8, 18. 2, 11, 17. 4, 6, 5. † οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο λ. nec totos mens. d. 2, 4, 11. † ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν -, εἰ λ. sed nec 2, 13, 13. †† οὐδὲ γάρ - πάντας ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς -,

δὲ λ. neque en. immo nec ipse 1, 14, 14. ubi primum οὐδὲ p. οὐ simpl. - † οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μάχης, ne quidem clamorem vestrum sustinere poterim, nedum pugnam 2, 10, 12. † οὐκέτι δὲ οὐδὲ καθεώρων ἀλλήλων, et iam haud amplius adspiciebant inter se 4, 15, 14. tum vero ne amplius quidem videbant se invicem. † οὐ δολήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασίλειοις ἀποκτείναι, ne occidere quidem in aula volentes 8, 8, 14. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲ προσηλύθεσαν, οἱ δὲ λ. quippe alii neque prodierant adhuc, alii 7, 6, 17. b) οὐδὲν οὐδ' ἀμφιέννυνται, nec 3, 14, 14. etiam non. ἀλλ' οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, sed neque ex pop. 6, 4, 4. τὸ δ' οὖν τελευταῖον - ὅναρ οὐδ' ἡμῖν παραλείπτειν, nec nobis 2, 9, 5. † in apodofi periodi, εἰ μὲν - τιμωρίαν ζητῆτε οὐδ' ἐσιν εὐρεῖν λ. nec inveniri potest 2, 13, 11. ἐπεὶ δὲ ἀφύκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐστὶ λόγῳ λ. exprimi verbis non potest 8, 6, 16. in quibus locis duob. tamen et valeat sensu pr. p. ne quidem. † † καί μοι -, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιηταμένῳ τοιαύτης ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectaverim eiusmodi spem 2, 10, 4. p. simpl. οὐκ, it. in hoc, - ἐκείνος, ἄλλως δὲ φιλόδοξος ὢν, οὐδὲ ἀηδῶς ὑπέστη, haud aegre 7, 5, 18. sed de οὐδὲ πῶν. infra suo ordine.

οὐδεὶς, Masc. de perf., abf. ὑπέσχετο ἐπίδοσιν -, ὅσῳ δ. πρότερον, nemo 7, 6, 8. - in relat. πάντες -, οἱ μὲν - οἱ δὲ - καὶ ὁ. ἐφεύδατο, et nemo 1, 4, 21. οὐδεὶς τε ἦν, ὅς οὐχ' ἐκὼν λ. 2, 8, 12. — c. gen. perf. et c. adv. οὐδεὶς δὲ - τῶν λ. neque quisquam eorum 4, 6, 3. — Gen. in relat. οὐδενὸς - μαχομένου, τοῦ δὲ πλήθους λ. nemine 1, 12, 17. ὁ. προσδοκῶντες, ἀλλὰ πάντων λ. 2, 5, 3. ὁ. ὄντος, τοῦ - διοικούντος, nullo existente, qui 2, 9, 9. — Acc. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὐρίσκον, ὥς Περτ. neminem 2, 1, 8. — Sed de re, οὐδένα καιρὸν εἶχεν λ. nullum temp. 1, 7, 22. it. — Fem. ἄλλης μὲν ὕλης, οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia 4, 2, 12. καὶ οὐδεμίαν πῶν ἐπιβουλήν ὑπώπτεον λ. et nihil adhuc de insidiis suspicabantur 4, 13, 15. ei nullas dum insidias. — † simul c. neg. sq. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχοντας, οὔτε μίσους ἔχων, nullam causam inimicitiarum aut odii habens 7, 1, 23. — Neutr. Dat. in rel. καὶ οὐδενὶ ἀμώτεροι ὁμοίως ἡγέμενον ἀλλὰ πᾶν τὸ λ. et nulla re 3, 10, 6. sc. πράγματι, aut e. pr. θεάματι ἢ ἀντοάματι. Acc οὐδὲν - ἀνακοινούται, nihil 1, 8, 9. ἐπράττον δ. 7, 12, 4. δ. ἐπρ. ib. 7. ἀνύειν δ. 8, 2, 4. † οὐδέν τε οἶστε ὢν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet 1, 5, 21. qui Bg. ambiguum relinquit, quo referatur, utrum ad v. ἀπ., nihil que valens probabiliter respondere, p. et valens nihil resp. prob., an ad formulam οἶστ. ὢν, p. simpl. neg., non valens f. quam non posset. — simul c. neg. al. οὐκέτι τοῖς - οὐδὲν ἐκινώσατο, haud amplius - quidquam ib. 22. qui Bg. post neg. mutat neg. οὐδ. in pron. αἰὲν τι, ad sensum. οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν ἑαίρων, - οὔτε παραλείπων, neque ad gratiam quidquam tollens, neque praetermittens 2, 15, 13. — simul c. subst. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν ἀταμίς, οὔτε λ. neque enim pecunia vis ulla sufficit, neque 1, 4, 10. ubi p. nec maximus f. nec summus. † † c. adi. simul, οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σχῆμα δεῖξαι, nihil nisi lugubre prae se ferens 1, 13, 2. qui Bg. fortasse leg. non adi. ἄλλο, sed adverf. ἀλλ' ἢ, quae et ab aliis redditur per Lat. nisi, f. p. Gr. εἰ μὴ, cum e. pr. ratione sit, nihil aliud, quam luctus gestum, ostendens, sic interpungendo, οὐδὲν ἀλλ' ἢ π. σχῆμα, δεῖξ. aut οὐδ. ἀλλ', ἢ πένθους, σχῆμα δεῖξ. ostien-

- dens nullum aliunt gestum, quam luctus s. lugubrem. c. solo adi. οὐδέν ἄποτον προσδοκῶντες, nihil mali 4, 11, 7. †† οὐδέν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. tantum non paritius 3, 10, 12. ubi post adi. ἐπ. desit v. ποιήσας, etc., nihil aliud faciens, nisi rel. — † simul c. pron. infinito, οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. simul c. subst. οὐδέν τι κατεπτηγάντες - σχῆμα ἀδεικνύμενος, nullam consternati speciem 2, 5, 8. v. τῆ. sed sine subst. at c. adi. τὸ - ἐμὲ - ἀναίρεσθαι, οὐδέν τι μέγα λ. non adeo magnum ib. 9. - c. gen. rei, οὐδέν - εἰδὲτα τῶν λ. nihil 1, 13, 8. nihil eorum, quae 2, 5, 13. - Sed Acc. ellipt. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ἀμέλειας (κατ') οὐδέν ἀπολείποντα, nihil distantia 1, 3, 10. sc. πρᾶγμα s. μέρος, nulla re, nulla ex parte, nullo modo s. plane non, aut p. οὐ simpl. †† c. adi. Σαιμαρόν (κατ') οὐδὲ (ἐστ.) mirum non est 1, 4, 2. qui Bg. cepit p. mera neg. δ. παροδοῶν, nihil mirum 2, 5, 11. † simul c. adv. (κατ') οὐδέν ἦττον μέντοι λ. nihilo secius tamen 1, 3, 8. sc. μέρος. - πλὴν δ. ἢ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. καὶ δ. ἢ. ὅμως λ. ac non minus, quam vos 2, 5, 12. ubi Bg. non male p. οὐ simpl., et tum οὐδ. ἢ. i. q. aequae, pariter, similiter. - simul c. pron. infin. ἢ (κατ') οὐδέν τι ἀπειχε, nihil distabat 1, 16, 9. οὐδ. τι ἡττήμεθα, nullam (admodum s. prorsus) cladem accepimus 5, 1, 3. δ. τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. - simul c. adi. (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελεῖσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. secundum nihil admodum magnum iuvari, i. nullum s. non admodum magnū commodum inde percipere.
- οὐδέποτε, una voce, 1, 15, 8. v. οὐδέ. - οὐδέπω, s. οὐδέ πώ, de temp. per se, in med. orat. οὐς δ. πάντας ἐνεχείρωτο, nondum 1, 3, 12. — c. al. adv. quantitatis ὅσον δ. cf. supra in ὅς. † init. enunciat. οὐδέπω δὲ τοῦ ἀγματος ἀνθρώπος ἐπέβαινε, nunquam enim 5, 6, 16. qui Bg. legit cum vulg. ed. una voce, et cepit p. οὐδέποτε, et adeo πώ p. unquam, et οὐδέ p. mera neg., et hinc p. non unquam s. nunq., reddito δὲ per caus. . dum melius est ibi divelli in οὐδέ πώ δὲ, neque unquam enim, s. non unquam enim, quod i. q. Bg., hic valens non de tempore praeterito, sed de durate adhuc et tunc etiam; ut sit sensus, nam tunc, quum vehebatur deus ille, et toto illo pompae tempore, nunquam homo aliquis conscendebat currum illum. †† οὐδέ πώ ποτὲ λ. et nunquam 3, 14, 6. ubi leg. ποῦ potius, si non pro eo ponitur ibi, i. e. p. adv. loci et p. alicubi.
- οὐδέτερος, Masc. de pers., c. gen. pers. αὐτῶν οὐδετέρῳ, neutri (horum) 4, 4, 4. - abs. οὐδέτερος ἐπείθῃ, neutris 7, 12, 6.
- οὐκέτι s. potius οὐκ ἔτι, abs. non amplius 2, 8, 10, 2, 10, 8. haud iam 4, 6, 12. † οὐκέτ' ὁμοίως λ. haud perinde 6, 3, 13. cum al. partic. et quidem c. al. neg. οὐκέτι - οὐδὲν ἔκριν. 1, 0, 22. v. οὐδέ, it. de - οὐκέτι - οὐδέ λ. 4, 15, 14. - it. in relat. et sq. adverf. οὐκ. - δ' λ. haud amplius ib. 12. - οὐκ. - ἀλλὰ καί, non ampl. 1, 14, 13. - οὐκ. - ἀλλὰ 1, 15, 18. 3, 6, 1.
- οὐλος, ph. de re, c. abl. modi, κόμη, φύσει οὐλη, coma, crispa 1, 7, 9.
- οὖν, in transeundo et relatum ad prius aliquid, A) solum stans in secunda ab init. enunciat. regione, post orationis partes has, a) post artic. τὸ οὖν ὑπευλόν λ. subdolum igitur 3, 5, 11. b) post adi. ἄπορος οὖν ἦν λ. non poterat ergo 8, 4, 4. c) post coni. ἵν' οὖν λ. ut igitur 2, 2, 10. d) post neg. οὐτε οὖν λ. cum igitur

- nec 8, 4, 5. e) post verb. ἔχουσιν ὁ. libentius itaque 1, 7, 7. ἡ γὰρ βάν ὁ. sane sumtis 1, 15, 11. qui fig. cepit p. γὰρ - ἐκαστασας ὁ. captatos it. 2, 10, 1. igitur 2, 14, 10. 7, 6, 11. 7, 8, 26. 8, 4, 12. 8, 6, 13. † ἡ γὰρ ἀνάγκη οὖν, quapropter indignabantur 6, 7, 8. sed in reg. tertia, εἰς τοῦτον οὖν, in hunc igitur 4, 12, 3. 1, 5, 16. B) c. al. particulis, init. enunciat. in reg. tertia, γένεσθαι δὲ οὖν, esse igitur 1, 4, 9. v. δὲ. - ὁ δ' οὖν, Iouλ. enim vero Iul. 2, 7, 7. Sever. itaque 3, 8, 7. τὸ δ' ὁ. τελευταῖον λ. sed postremum 2, 9, 5. post. autem 4, 5, 10. τότε δ' ὁ. tunc autem 3, 7, 12. ὡς δ' ὁ. ut autem 5, 5, 12. sed ut igitur. ἐκατόμβας τε οὖν, hecat. igitur 4, 8, 17. 7, 12, 2. ἐδόκει τε οὖν, vastabat que 7, 2, 7. ubi sit Lat. ita que. - ἀσίων τ. ὁ. itaque instituerit 7, 1, 15. οὐ μὲν οὖν, quaecumque equidem 1, 2, 9. igitur quae quidem. ἐλάθους μὲν ὁ. equidem cervos 1, 15, 6. μέχρ' ὁ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. τῆς μ. ὁ. ἔδοικ. itineris quidem 2, 15, 11. τῆς μ. ὁ. πρώτης, ac primo quidem 7, 8, 2. ὁ μ. ὁ. ille quidem 1, 4, 18. ὁ μ. ὁ. Ἀρμ. ac Armenius quidem 5, 1, 4. τὰ μ. ὁ. πρῶτα, primo inquam 4, 11, 1. πρῶτον μ. ὁ. ac primum quidem 6, 1, 6. Ἀλέξανδρος μ. ὁ. Al. itaque 6, 5, 10. ἐκείνος μ. ὁ. qui quidem 7, 1, 22. τὴν μ. ὁ. atque sic quidem 7, 12, 20. cf. 8, 3, 1. 8, 6, 10. 2, 9, 5. ἐτῶν μ. ὁ. τρ. annis igitur 6, 2, 1. τὰ μ. ὁ. πολεμ. in bellicis nempe 7, 3, 1. εἰ μ. ὁ. quodsi 7, 5, 12. †† in quarta reg. ἐπ' ὀλίγον μὲν οὖν, aliquantisper quidem 1, 17, 23. οἱ πλείοι μ. ὁ. ac plerique quidem 7, 7, 13. ††† C) in med. orat., post parenthesis, κατασημνημένοι οὖν τὸ γραμματεῖον, obsignatum libellum 1, 17, 14. quum obsignasset igitur libellum; ubi est, ut signum reditus ad rem praesentem et priorem. D) in periodi apodosis, εἰς Ἡρόδοτον δὲ μεταπεσοῦσα, εἰ καὶ τινα - ἐπλημελεῖτο, ἀλλ' οὖν - λ. etsi - attamen 2, 10, 5. ubi per se, p. Lat. igitur, et Vern. doch nun, f. aber doch nun, sed Lat. potius tamen in Vs. omittunt, cogitantes interiora et indicantes in illo οὖν infinitum quid et illud *quidquid sit*. Et sic quoque in E) particula hac post disertum pron. infin. προσποιήσαςθαι πᾶν ὁ τι οὖν f. ὅτι οὖν, simulare quidvis 2, 14, 9. ubi et valeat p. Lat. infinito illo tandem, nosse. *immer*, f. *immer nur*.
- εἴπω f. οὐ πω, de temp. cum v., τῶν ὁ. παρόντων, nondum 1, 8, 4. οὐρανός, ph. Masc. de re, cum subst. fem. sexus, αἴγλην τινὰ οὐράνιον, coeleste 1, 7, 9. - Fem. de pers. abs. ut nom. propr. τῆς Οὐρανίας τὸ ἀγαλμα, Uraniae 5, 6, 8. Λίβυς, Οὐρανίαν καλοῦσι -, Φοίνικες δὲ Ἀφροδίτην, Uraniam ib. 10.
- οὐρανός, phys. abs. εἰς οὐρανὸν λ. coelitus 1, 11, 3. εἰς οὐρανὸν λ. in coelum 1, 5, 17. 3, 6, 5. - in opp. γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, coeli 2, 12, 8. ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν λ. in c. 4, 2, 22.
- οὖς, ph. ἢ τοῖς ὡσεὶ κοῦφος λ. 7, 3, 7. v. κ. - μύρου τὰ ὠτα ἐνεπίμπλασαν, aures 1, 12, 4.
- οὐσία, trop. abs. f. c. adi. πάντων - οὐσίαν εἶχεν ἐλάττωτα, facultates 2, 1, 11. παρῶν καὶ προγονικῶν οὐσιῶν λ. bonis 7, 4, 5. — cum gen. pers. οὐσίαι εἶναι πλουσίων λ. substantiae 7, 12, 15. τῶν πλουσ. τὰς οὐσίας λ. bona 1, 17, 3. 3, 10, 12. 7, 3, 5. — 1, 8, 16. 3, 8, 4. - c. adiuncto simul, οὐσίας τινῶν καὶ κληρονομίας λ. 6, 1, 18.
- οὐτ' ei οὐτε, abs. f. semel positum, οὐτε γὰρ τις αὐτῷ - προσήει, neque enim ad eum quisquam adibat 5, 5, 11. p. priva οὐ neg. ante caus. γὰρ, it. ante τις pron. infinit., ab init. quidem enun-

ἡι. οὐ γὰρ ἡλικία τις ἦν, neque enim ulla aetas erat 8, 6, 17. †† †† ᾔδεισαν γὰρ αὐτὸν οὕτε Θεοσώμενον τινος, sciebant enim illum haudquaquam ulli parvulum 7, 10, 2. qui Bg. videtur leg. οὕτε, dum vulg. procedit p. simpl. et p. οὐ τινος f. εὐδενός, aut etiam p. ne quidem, f. ne unius quidem. - Sed in relat. quadam, cū. τις ἔμενον οἰκοί, ἀλλ' neq. quisquam - sed 8, 6, 17. ὁ γὰρ μάχεσθαι ἤθελον -, παραδοῦναι δὲ λ. neque enim -, et tradere 5, 4, 17. qui Bg. vertit adverf. per meram copulam, dum δὲ refertur ad οὐ primam partem praecipue, quanquam et altera τὴ ad δὲ aequae. οὕτε δὲ ἀντιστῆναι ἢ κωλύσαι ἐτόλμων, atque nec obfistere aut prohibere audeb. 2, 11, 11. - Sed c. neg. al. simul, tum eadem, οὕτε δὲ τῷ δήμῳ πιεῖν, - οὕτε τοῖς στρατιώταις λ. neque autem - neque ib. 12. sed neque - neque 4, 2, 6. † καὶ ὁ. - ὁ, ac neque - neque 5, 8, 9. οὕτε γὰρ -, ὁ μὲν λ. neq. enim - immo nec 2, 7, 3. - tum al. οὐκ ἂν εὖροι - οὕτε - ὁ non reperiet; aut - aut 1, 1, 5. οὐδὲν οὕτε - ὁ. neque ad gratiam quidquam - neque 2, 15, 13. οὕτε γὰρ χρημάτων πληθος οὐδὲν αὐταρκῆς 1, 4, 10. v. εὐδ. ii. ad hoc - εὐδελίαν αἰτίαν ἐχθρας, οὕτε μίσους λ. 7, 1, 23. οὐδέ τις ἦν Θεῶν ἡλικίας, οὕτε μέχρη νηπίων, nec ulli parceb. aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. † οὐ δὲ τις - ἀλλ' ἔτι, οὐτ' εἰδέναι λ. nemo tamen - aut scire 7, 8, 3. †† separatim in relat. copulae merae aiente, οὕτε -, τὰ τε λ. neque - et 1, 5, 26. nec - et 5, 8, 12. neque - quē 6, 3, 11. † καὶ ὁ. -, - τε λ. et cum - tum 8, 8, 2. et neque - probabant, gravabantur que - †† οὕτε νεῶν -, τῆς τε γεφ. 7, 1, 17. neque - et. rel. e correct.

οὕτε f. οὐ τι, abf. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἦγον οὐ τι βουλόμενον, minime vol. 7, 1, 21. c. al. particula, οὐ τι γε ἀλογοί, minime 7, 4, 1. v. γ. — post al. neg. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνίσχονται, οὐ τι γε τῆς μάχης, nedum pugnam 2, 10, 12. - sed in relat. adverf. οἱ δ' οὐ τι γε ἐπαίθοντο, ἀφηνιάζον δὲ, sed minime obtemper., contra vero 3, 13, 14.

οὗτος, Masc. de pers., init. §. abf. iste 4, 8, 11. hic 7, 1, 12. — † simul c. partic. transeundi, ὁ τοίνυν, iste 2, 9, 3. †† in med. orat. et membro secundo, post primum membrum cum nom. propr. ἀ περ μακράνων ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οὗτος - διέτριβεν, et ipse 6, 6, 12. - Gen. init. abf. τούτου τὸν ἀδελφόν, huius 4, 13, 3. - Dat. c. partic. simul et ante subst. c. artic. τούτῳ δὴ τῷ Θεῷ, huiusce dei 5, 3, 12. - Acc. init. c. partic. sola, τούτον τοίνυν, hunc 2, 15, 3. τούτον οὖν 8, 3, 3. - sed solum init. τ. πιστότατον 3, 11, 9. 4, 8, 12. 4, 15, 4. 6, 3, 11. 7, 6, 10. - tum in med. orat. ἀλλὰ τούτον μὲν λ. 2, 6, 13. εἰς τούτον οὖν λ. 4, 12, 3. - ante subst. c. artic. πρὸς δὴ τούτον τὸν Περτ. 2, 1, 12. - contra post subst. tale, τὸν δὲ Μαξ. τούτον λ. huncce 6, 3, 4. πρὸς δὴ τὸν Καπ. τοῦτ. 7, 9, 5. - Plur. Gen. post subst. c. art. τῶν δὲ ἀρρένων τούτων λ. istorum 1, 2, 2. — abf. ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις λ. his imperiis 4, 10, 6. Rom. et Parth. cf. §. pr. - †† praepositum, sequente nom. propr. in membro subiecto, πολὺ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους 4, 15, 11. p. τῶν Ῥωμαίων ὑπερέχ., κυκλώσασθαι τούτους f. αὐτούς. Init. c. partic. τούτων δ' ἦν λ. horum 7, 10, 7. τούτων δὴ λ. quorum 7, 12, 3. - Dat. in med. orat. ἐπὶ δὲ τούτοις, post hos 1, 17, 2. - Acc. in relat. ὅσοι -, τούτους, istos 1, 8, 4. οὓς -, τούτους, eos 1, 13, 4. istos 8, 5, 2. †† in fine §. ὥς - ὑπερβῆναι τούτους 7, 11, 5. †† ο.

adiuncto, πρὸς τοὺς τοὺς καὶ τοὺς τοὺς, hos 7, 8, 17. - Masc. Pl. de re, c. adi. et verb. et c. gen. rei, μέγιστοι γὰρ ὁ οὗτος ποταμῶν - ἔξουσιν, maximi enim isti fluviorum - feruntur 6, 7, 14. - Fem. de pers. abs. ἀνήμεγε δὲ τὸ γένος αὐτῆ λ. haec, 1, 7, 7. - Acc. init. ταύτην ἔδει λ. hanc 1, 11, 12. - post subst. cum art. et partic. τὴν δὲ Μαισὶν ταύτην λ. hanc ipsam Maes. 5, 3, 4. - Fem. de re, post subst. sine art. Οὗσις μὲν δὲ τῶν ποταμῶν αὐτῆ, talis 6, 7, 17. † c. adi., eodem casu, ante subst. in med. μεγίστη τὴ αὐτῆ συμφερά, haec 6, 5, 25. - sed init. αὐτῆ μὲν δὲ πρῶτη - αἰτία λ. 1, 8, 14. p. τοῦτο. Gen. ante subst. cum art. et init. c. partic. ταύτης δὲ τῆς ἐστῆς, hoc festo 1, 16, 7. ταύτης δὲ τῆς τρεφ. hanc 2, 9, 14. - Dat. in med. post subst. μάλιστα γὰρ τῇ συνέφει ταύτῃ λ. isti 8, 3, 18. †† abs. p. adv. ταύτῃ καὶ μάλιστα ἐσπούδαζε λ. tanto (etiam) magis 1, 17, 9. sc. αἰτία, ea ratione s. causa, i. ideo. - quam ob rem 3, 5, 11. quocirca 4, 1, 4. - Acc. ἐπὶ δὲ τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην λ. consilium hoc suum 1, 16, 9. - sed ante subst. c. art., et init. c. partic. †† ταύτην δὲ τὴν τιμὴν, hunc honor. 4, 5. i. immo per ellips. pr. κατὰ, hoc autem honore, v. ἐκείνῳ. sed sine partic. ταύτην τὴν μάχ. hanc 7, 2, 15. - in relat. †† τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ἣν καὶ λ., ταύτην, imperium, - hoc 2, 13, 12. - Plur. †† c. adi., eodem casu, in med. πολλαὶ δὲ αὗται λ. multae autem tales 7, 12, 12. p. gen. αὐτῶν s. τούτων. Dat. abs. in med. et init. membri, ταύταις γὰρ λ. his enim 1, 11, 10. - sed init., ante subst. c. art. ταύταις - ταῖς ἐλπίσιν, in has - spes 2, 8, 16. ταῦτ. αὐτοῦ ταῖς ὑποσχ. his 4, 9, 10. - Acc. in med. ante subst. sine art. δύο δὲ ταύτας ἀρχάς, duo haecce imperia 4, 10, 5. - Neutr. in relat. sine subst. ὃ δὲ -, τοῦτο, id 2, 4, 8. - †† relat. ad se ipsum, init. membrorum, in med. orat. τοῦτο μὲν -, τοῦτο δὲ λ. cum - tum 1, 3, 5. sq. per ellips. praep. et subst., p. κατὰ τοῦτο μὲν μέρος - κατὰ τοῦτο δὲ μέρος, ex parte hac, - ex parte illa, s. hinc quidem, - illinc autem, i. partim - partim. - post subst. c. art. et partic. τὸ δὲ παίδιον τοῦτο, et ecce puer iste 1, 17, 7. τὸ δὲ πάθος τ. iste autem morbus 3, 2, 16. - †† abs. οἷς τοῦτο ἐντέταλτο 1, 9, 23. in membr. posttr. καὶ τοῦτο λ. id quod 3, 12, 5. per variat. c. §. 2. †† de seq. post subst. merum, c. partic. δεῖγμα δὲ τοῦτο λ. argumentum autem hoc 6, 6, 11. - Gen. c. praep. intra art. et subst. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in superiore volumine 3, 1, 1. p. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματος συγγράμματι, vel sine ellipsi, per suppletum modo particip. ἐν τῷ πρὸ τούτου ὄντι s. γέγραμμεν συγγρ., in volumine, ante hoc scripto s. composito. - Dat. abs. τούτῳ χαίρει λ. ea re 2, 6, 4. sc. πράγματι. †† c. praep. ἢ μὴ βία - ἐπὶ τούτῳ ἀχθεῖσι, eo 1, 4, 12. per enallag. casus, p. ἐπὶ τοῦτο, sc. πράγμα, ad hoc, ad hanc rem. - post subst. c. art. ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, isto 3, 15, 18. - sed sine artic. et post partit. τέλει μὲν δὲ τούτῳ, hunc 3, 4, 15. - at contra, ante subst. c. art. et partic. τούτῳ μὲν δὲ τῷ τέλει, hunc 3, 12, 26. - †† in relat. τούτῳ γὰρ - πείθονται, his enim 6, 7, 22. qui lg. reulit sing. ad pr. plur. χρημάτων, per synthesin, cum pertinere possit etiam ad totam enunciat. pr. - Acc. †† ante subst. cum art. λαβὼν τοῦτ' τὸ γραμμ. huncce 2, 1, 23. Attice, p. τοῦτο, vel p. τίςδε, ut i. sit i. q. δε enclit. - abs. in med. οὐσφάρος τοῦτο Φέρουσα, id 1, 8, 9. 1, 17, 1. 6, 1, 17. 4, 12, 13. —

init. c. partic. τούτο δὲ λ. hoc r. II, 3. - simul ante subst. sine art. τούτο γὰρ μόνον - Φάρμ. id enim 6, 6, 6. - †† de sq. et simul in relat. τούτο δ' ἐν -, ἐπὶ λ. atque hoc -, quod 6, 1, 24. Per praep. καὶ γὰρ διὰ τούτο λ. idcirco 4, 5, 8. ob id 6, 5, 3. - simul c. pron. al. demonstr. δι' αὐτὸ τ. eo (ipso) sine 1, 15, 13. v. αὐτὸ ἐπὶ τούτο πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. †† Nominativum in formula, Nostro peculiari, ἐπὶ τ. ἐλθόντα, eo 2, 3, 3. ἐπὶ τ. ἡγάγε, huc usque 5, 1, 10. ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque ib. 16. ad id 7, 5, 4. ἐπὶ τ. ἀνάβάντας, huc 8, 7, 10. εἰς τούτο ἐλθόντες, ad imperium 5, 1, 14. qui Bg. recte ad sensum e loco classico pro explic. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες 8, 8, 20. Ξιφῆρεις ἔχων τινὰς, ἐς τούτο παρεσκευασμένους, ad id 4, 5, 10. †† in relat. παρὰ τούτο ἀπολόμιναι, παρ' ἑσόν λ. haectenus - quatenus 6, 6, 1. in tantum, in quantum, i. q. παρὰ τοσούτων, ubi v. — Plur. c. subst. ταῦτα χαρισήρια εὐνοίας (ἐστὶ f. εἰσὶ;) haecine 1, 17, 10. - abs. in med. ἐμὲ δὲ ταῦτα - εκπλήττει, ista 2, 3, 13. ἐμὶν τε γὰρ τ. δέξαν εἰσεῖ, ea res, 1, 5, 20. sc. πράγματα. haec 1, 10, 5. † init. membri post. καὶ ταῦτα 3, 12, 2. et ea, i. q. supra in sing. καὶ τούτο. init. §. c. partic. ταῦτα δὲ ἐπράττετο λ. haec 0, 1, 22. †† ταῦτα δὲ συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. confq., p. gen. confq. - Gen. in med., abs. χρη - τούτων ἀπολαύειν, istis 8, 7, 9. - post al. pron. ἕκαστα τούτων 1, 1, 11. sing. horum. - † c. praep. et post art. c. praep. ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλεκται, in antecedentibus 8, 1, 1. i. q. supra in sing. gen., ex 3, 1, 1. p. ἐν τοῖς λόγοις, γεγραμμένοις πρ. τούτ., in historiis, scriptis ante has f. antea, per periphrasin, p. adi. ἐν τοῖς προτέροις, f. ἐν τοῖς πρότερον. † intra art. et subst. τὴν τούτων εὐμοιρίαν 1, 17, 27. sc. χρημάτων f. κτημάτων f. ἀγαθῶν. ut respiciantur subst. haec, in prioribus latentiā, εὐγένεια, εὐπρέπεια et ὑπερβολὴ τῆς εὐδοχίας λ. prosperitatem f. felicitatem in rebus his, f. in hoc genere, v. εὐμ. †† ante particip. f. adi. c. art., post subst. numeri sing. γραμματεῖον τούτων δὲ τῶν - ἡτημένῳ, libello eius generis, qui 1, 17, 1. παιδίου - τούτων δὲ τῶν γυναικῶν λ. parvulus, ex istis nimirum, quib. 5. ubi ante gen. delit pron. infn. τὶ f. ἐν, sed et fortassis simul pr. ἐκ, quam elliptin post. ostendit Bg. - init. nudum, τούτων - γινόμενων, haec dum fiebant 3, 3, 7. - sed c. partic. τ. δὲ συνελθ. his peractis 4, 2, 20. τ. δὲ πραττομ. haec dum aguntur 4, 14, 5. his 8, 6, 14. τούτων δὲ λ. hisce 6, 4, 13, 6, 5. I. Dat. τούτοις γὰρ λ. per haec enim 1, 6, 17. τ. δὲ λ. hisce 4, 7, 5. - sed init. nudum, τ. his 2, 6, 16, 5, 12, 16. - Per praep. ἐπὶ τούτοις δὲ ὑποφαινετο, his scilicet 2, 8, 11. † Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his 6, 7, 20. 7; 7, 9. 8; 6; 10. τὰ μὲν δὲ - ἐν τ. ἦν, in hoc statu 7, 9, 25. - Acc. abs. in med. ἀγνωστὸς δὲ ταῦτα, haec 1, 9, 19. 5, 4. I. id 4, 12, 9. ἐπὶ δὲ ταῦτα παθόμενοι, sed cum iam re intellecta 8, 8, 15. - in med. or., at membri init. εἰκότως ἂν οὖν, ταῦτα λόγιζόμενοι, haec 1, 5, 16. 2, 8, 3. †† eadem 1, 9, 21. 2, 3, 24. c. 4, 13, 1. quasi ταῦτα legisset Bg. — sed init. nudum, ταῦτα εἰπόντος, haec 1, 9, 12. 1; 17, 11. 2, 13, 19. 3, 11, 17. 3, 12, 14. 4, 5, 17. - at cum particip. ταῦτα γὰρ, haec 4, 9, 2. ταῦτα δὲ 2, 9, 1. 4, 3, 20. τ. δὲ ποιήσας, his actis 4, 8, 8. ταῦτα δὲ, haec igitur 2, 3, 24. — id que ipsum 3, 10, 16. haecce 4, 3, 16. 5, 8, 7. †† de sqq. δύο γὰρ ταῦτα, ista 4, 8, 17. - init. ante subst. cum art.

sed sine partic. ταῦτα τὰ γράμμ. has 4, 12, 10. †† cum adi. et subst. it. gen. rei, ταῦτα γὰρ μόνα ψυχῆς ἴδια - ἠγάτο κτήματα, haec 1, 2, 4. - †† post subst., in eodem casu, τῶν πρεσβυτέρων τροφείᾳ μοι ταῦτα ὀφειλόντων 1, 5, 10. cum seniores quidem vestrum debeant mihi ista praemia nutritionis, in istam benevolentiam loco mercedis, quod adhuc a patre meo nutriti sunt, vel etiam simul a me, socio imperii; p. τῶν μ. πρ. ὀφ. μοι ταύτην, τὴν εὐνοίαν, ὡς τροφεία. in relat. ἃ δὲ -, ταῦτα, ea 1, 2, 10. 1, 13, 4. - Per praep. διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. † simul c. al. casu eiusdem pron. διὰ δὲ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὁμοία, ob haec et his similia 4, 7, 13. per polypotton. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. postea 4, 11, 15, 6, 1, 19. - † omissum in relat. ὅσα - (ταῦτα) συγγέγραπται, ea sunt conscripta 1, 2, 9. e. - omissum aliter ad subst. (ταύταις) εὐεργεσίαις 1, 10, 4. - †† Per ambig. a) quoad lect. τούτων τὴν δόξαν πίστεως - ἀποίσεσθε, istorum 1, 5, 24. sed oporteat legi τούτων s. τούτοις, hoc s. his, cf. supra in dat. utr., sing. et plur. b) quoad sexum. ἐν ᾧ - περὶ τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 15. utrum *rebus*, an *pers.* pr., τῶν Πραιτωρ.

οὕτω et οὕτως, sensu vulg. et comparandi, s. de modo, in relat. manifesta, in membro primo, post verb. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ita, ut conspiceretur 5, 8, 2. - ante verb. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὲ δεξιωσόμενος, ita, quasi scil. excepturus 2, 15, 6. - ante adi. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὐμισιον, ὡς Περτίνακα, sic - ut 2, 1, 8. - † simul c. neg. οὐχ οὕτως εὐμαρὲς, ὡς εὐχάριστον λ. non tam facilis est, ut grata videatur 2, 3, 14. immo non tam -, quam, s. et - et - s. tum - tum, ut in locis sqq. οὐχ οὕτω δυσπρόριστον, ὡς ἀναίσθητον, non tam - quam ib. 15, 2, 9, 14, 3, 2, 13. 3, 6, 10. 4, 14, 5, 5, 2, 2. - † in relat. tantum adverb. οὐχ οὕτω -, ἐλογίζετο δὲ λ. non tam -, verum reputabat 2, 3, 2. sq. - Sed in apodosis periodi, tum compositae, ὥσπερ - οὕτω καὶ, ita 2, 9, 15, 3, 6, 12. ὥσπερ -, οὕτως ib. 9. - tum simplicis, βασιλείαν δὲ ὁ Ζεὺς, ὥσπερ - ἔχει -, οὕτω καὶ - 4, 5, 16. 4, 9, 8. - Sed in relat. tacita, s. solum, †† οὕτω γὰρ λ. hoc enim pacto 1, 1, 9. vel in exemplis afferendis, vel de causa et illative, hinc s. igitur. οὕτω μόνως - ποιῆσαι δυνήσεσθε, hoc solo modo 1, 4, 14. οὕτως, hoc pacto 1, 5, 20. 1, 13, 10. 2, 11, 18. 2, 13, 13. 3, 8, 20. οὕτω γὰρ, sic 4, 3, 19. οὕτως, eodem modo 3, 13, 8. ita 5, 5, 3. οὕτω δὲ λ. ad hunc modum 7, 5, 1. atque ita 3, 15, 15. - † in clausulis, ὁ μὲν οὖν οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, sic 1, 12, 11. ita 8, 3, 1. - †† nominatim c. verb. γένους μὲν οὖν ὁ Κόμμ. οὕτως εἶχε, genere talis erat 1, 7, 7. v. εἶχ. al. ordine, post v., καὶ τὰ μὲν - ἐορτῆς εἶχεν οὕτως, sic erat 8, 7, 1. v. ἐορτ. - †† ἀπὸ Ἐμέσου, καλουμένης οὕτω πόλεως ἐν Φοινίκη, sic vocata urbe 5, 3, 2. ὁ γὰρ Λίβυς - καλοῦνται, ita 7, 5, 19. ὁ πόλεμος, εἰ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιο 7, 8, 17. - †† Potius notione temporis s. consecutionis, πρῶτον ἀπατήσαι βούλεσθε, εἰς οὕτω Φοινεῖσαι, deinde sic 2, 1, 22. iunctis syn. tunc deinde, p. uno deinde, vel sic demum s. tunc demum, s. et sic, s. et deinde. οὕτω γὰρ γνώση, sic ib. 23. - †† Notione potius augendi, ante adi. βασιλείων οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, tam crebras 1, 1, 5. ἐν ἀρχομένοις, οὕτως εὐνοοῦσιν, tam benevolos 2, 3, 12. e. οὕτω πονηρὸν τέλος, tam mal. 2, 12, 11. - † simul

- in rel. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἡλικία, ὥς μὴ μετέχειν λ. tam inutilis, quae non 8, 4, 21. οὕτω γὰρ μέτριος - ἦν, ὥς καὶ - μήτε - ἀναγκασθῆναι, adeo -, ut 2, 4, 18. †† οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. tam ni. 1, 10, 12. - intra adi. duo, τὴν παραλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν, tam absurd. turpi que omni. 1, 16, 10. ἀντιτυπῆς δὲ οὕτω καὶ σερρόν λ. durum enim adeo et solid. 6, 7, 16. - ante adv. τοῖς οὕτως ὡμῶς τετολημῃ. tam etud. 2, 6, 22. 2, 9, 13. - ante verb. participi f. adi. τὸν Ἰουλ. οὕτω κατεπτηχότα, tantopere consternatum 2, 12, 9. - † ambig. loci, ὀρέξαι τὴν χεῖρα σωτήριον, καὶ οὕτω τὴν ἐνδοξον - ἀρχὴν λ. μὴ περιδεῖν - ἐξῆ. ut quae tantopere, illud - imperium - ne pariar jacere 2, 8, 3. οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασ. ἀνάμικτως διωκ. ad hunc modum 6, 2, 1. ubi potius pertinet ad adv. ἀμ., direm-tum per interposita, quam ut per se fiet, supplendo δὲ, Lat. *scilicet*.
- οὐχί, cum interrog. pro mera et simpl. neg. πῶς δ. νῦν - κρατήσετε; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto, certo vin-cetis.
- ὀφείλειν, mor. de pers. c. dat. pers. et acc. rei, τῶν πρεσβυτέρων προφειά μοι ταῦτα ὀφειλόντων, senioribus mihi debentibus 1, 5, 10. cum debeant seniores mihi solvere, tribuere, declarare, v. ταῦτ.
- ὀφελος, mor. f. ph. p. subst., c. adi. et gen. rei, simul cum gen. confq., οὐδὲν δ. (εἶναι) τούτων πάντων εἶλεγε, σαπιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλήλους, nullam esse utilitatem istorum omnium dicebat, dissidentibus rel. 3, 13, 12. - c. pron. interrog. et mero gen. rei, τί γὰρ δ. εὐγενείας (ἐστὶ) εἰ μὴ λ. quae enim utilitas nobi-litatis 5, 1, 11. 1. q. ὅ. sq. τί γοῦν ὑμᾶς ὠνήσεν ἡ Κ. εὐγένεια. - † c. eodem pron. sed c. diserto v. subst. et c. gen. particip. pers. et simul c. gen. confq., sed et simul sq. acc. c. inf., τί γὰρ ἦν δ. βαρβάρων ἀναιρουμένων, - πλείονων γενομένων φόνων ἐν - ἔσνε-σιν; ἡ λείας - ἀπάγειν λ. quid enim proderat, barbaros interimī, si plures fiebant caedes - in provinciis; aut quid iuvabat, prae-das - abducere 7, 3, 2. sq. quae enim erat utilitas e barbaris interemtis, cum tamen fierent caedes, - aut praedas ab-ducere.
- ὀφθαλμός, phys. ὀφθαλμῶν - βολαὶ oculor. 1, 7, 9. ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμούς 5, 6, 24.
- ὀφλημα, mor. in opp. ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεάν λ. debitum 2, 11, 14. - c. gen. rei, ὥσπερ δ. κληρονομίας, εἰληφότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) quasi debitam ipsis hereditatem adepti 5, 1, 13. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, et tanquam rem, debi-tam ipsis ex iure hereditatis.
- ὀφρύς, phys. ὀφρύων σπαραγμοῖς, supercilia vellentes 8, 8, 14.
- ὀχετός f. ὀχετοί, phys. absf. (αὐτοὺς) εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἔρριψαν λ. in cloacas 1, 13, 11. 7, 7, 6. Romae, nostr. *Schleussen*. - c. adiunctione, ἀ περ (σώματα) εἰς τοὺς δ. ἀπαρρίσθη, τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμ. ῥέοντας, 5, 8, 18., ut primo loco capiaturs propr. de receptaculo, sed in post. etiam simul de aqua in illo recept.
- ὄχημα, ph. de instrum., universe, ἐπιβάς ὀχήματος, conscenso cur-tu 3, 12, 17. ὀχήματι ἐπιθέντες, vehiculó 2, 1, 5. ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, vehiculis 7, 3, 9. τῶν ἐκατευτέρων - τὰ ὀχήματα

ἐπιγόντων, vehicula 5, 4, 13. - in usum belli, διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - συγκομιδὴν, vehic. 7, 8, 24. 8, 5, 13. † τὰ σκαλοῦρα πάντα κτήνη τε καὶ ὀχήματα ἐν μέσῳ τάξας, veh. 8, 1, 4. ubi Bg. in dubio relinquit, urum per se stet; an c. adii. σκ.

ὄχρη, ph. c. gen. rei f. fluvii, διανείμας - τῆς ὄχρης τοῦ Ἰσρου τὴν πόρονειαν, orae Istri 1, 6, 23. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχραις τοῦ Ἰσρ. in ripis ib. 3, 2, 9, 1. 4, 7, 2. ἐπέση ταῖς τοῦ Ῥήνου ὁ. ad Rheni ripas 6, 7, 12. τοὺς ἐπὶ ταῖς ὁ. τῶν ποταμῶν, rip. 2, 2, 19, 2, 4, 14. 6, 2, 14. - c. gen. pers. f. terrarum et loci, ταῖς Παρθουαίων ὁ. Parthorum rip. 3, 9, 15. εἰς - Ῥωμαίων ὄχρας, Rom. rip. ib. 14. 6, 7, 11. - c. adiuncto, e formula adi. ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὐτὸν ὄχρῃ, in sua ripa 8, 4, 8. προταχθεὶς ταῖς ἐπένευνα ὁ. ad eas rip. 3, 9, 17. ultiores rip. - c. mero adi. ἐν ταῖς πολεμῖαις ὁ. in hosticis rip. 7, 1, 17. absf. τὰ ἐπὶ ταῖς ὁ. στρατόπεδα λ. 6, 7, 5. 7, 8, 8. † τὰς ὁ. ὑπερβαίνων, rip. 6, 2, 3. scil. αὐτοῦ, Τίγριδες ποταμοί.

ὄχλειν, mor. sensu bell. de pers. absf. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποστείσθαι, vexantes 6, 3, 9. molestantes, molestia f. iniuria afflicientes, laceffentes, laedentes.

ὄχληρός, mor. de pers. absf. vel c. adv. et dat. pers. μάλιστα τοιοῦτος στρατός ὁ. ἐκείνους γίγνεται, cos infestat 6, 7, 18. qui dat. pendere potest et a v. γίγν. sed c. claro dat. tali, et c. adiuncto, ὁ. καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ. Ἀλβ. ἐνσμίζετο, molestus 3, 5, 3. nisi et hic dat. cohaereat c. v. ἐν., p. ὑπ' αὐτοῦ. ὁ πατήρ - ἐπαχθῆς αὐτῷ καὶ ὁ. ἐφαίνετο 3, 15, 3.

ὄχλος, ph. de pers., universe, c. gen. pers. et adi., in opp. βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττωνα λ. turbæ oppidanorum 8, 3, 21. multitudini, sed tamen, quatenus belli imperita nec armis exercita. - sed certæ alicuius urbis, maxime tamen tertii ordinis, plebei, c. mero adi. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, pars reliqui populi (Carthag.) 7, 4, 10. it. - absf. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὁ. a plebe 7, 7, 6. ubi cogitabitur tertii ordinis pars modo, ea que inferior, ut sq. loco. - † in relat. et opp. tacita, Θεβηδεῖς, μὴ πως (αὐτοῖς, ὁ δῆμος,) ἂν τε ὄχλος. ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπειθεῖς, ut vulgus 8, 3, 8. multitudo inconstans et mobilis, atque adeo etiam in partem peiorem. - In opp. et relat. manifesta, quoad imperitiam rer. bell. τὸν στρατόν· ὅς - ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατός, ὑπάρχων, turba 6, 7, 2. οἱ Καρχηδόνιοι - ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατοῦ λ. in multitudine turbæ 7, 9, 8. Menge des Volkes f. Volksmenge. † οἱ Καρχ. ὄχλοι πλείους ἦσαν, αὐτοὶ δὲ καὶ πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, numero plures ib. 11. i. q. §. pr. privum τοῦ πλήθους. - Plur. a) de pluribus populis f. incolis diversarum urbium, atque adeo propr., in opp. f. c. adiuncto, πάντες μὲν ὄχλοι κοῖφοι λ. ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος, omne quidem vulgus 7, 7, 2. - absf. τὰ - πλουσιῶν πταίσματα πρὸς τῶν ὄχλων - ἀμύλειται, a plebe 7, 3, 11. i. q. pr. §. τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων. †† per locum classic., κατὰ τε πόλεις καὶ κατὰ ἐσθὴν διδίδαινον τῶν ὁ. αἱ φυλαὶ, populorum ib. 16. i. q. §. 15. τοὺς δῆμους et §. 14. τινὰς τῶν δημοτῶν. - αἰτίαι - τοιαῦται - εἰς - ἀπέσταν τοὺς ὄχλους παρ᾽ ἑαίνον, populus 7, 4, 1. - b) improp. de unius urbis tantum populo, αἱ ὁ. - ἠττάμενοι, plebs (Carthag.) 7, 12, 11. i. q. §. 1. τοῦ δήμου, it. §. 5. sq. † τοὺς φαύλους καὶ κοῖφους τῶν ὁ. improbam et lovem multitudinem 7, 10, 10. recte, p. eodem casu,

τοὺς θ. κ. κ. ὄχλους, Romae. ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς ὄχλοις Θε-
ραν. vulgo existimabatur solers ib. 7. apud vulgus. δεικνύντες
(αὐτοὶ) τοῖς ὁ., plebi ib. 15. i. q. δῆμον sq. et §. 16. e. - popu-
lo §. 6, 2. i. q. ὁ δῆμος §. 19. i. τοὺς ὁ. ἔπεισε, populum 7, 11,
14. i. q. ὁ δῆμος §. 11. et 15. - ††† cum adiuncto f. in opp.
ὁ δῆμος - Φραζαντες πᾶσαν τὴν - ἀνοδὸν τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, po-
pulus - circumsepto toto clivo multitudine hominum 7, 10, 9.
ubi ὁ δῆμ., totum f. totus pop. sed τῶν ὁ. pars populi, singuli
cives. †† τότε - μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλήθος (τῆς πόλεως f.
τῶν πολιτῶν §. pr.) τῶν ὁ. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκείσε συρρέοντων,
turba omni 8, 2, 10. multitudo hominum et agrestium.

ὄχυρὸς, physf. de re. Fem. ὄχυρᾶς ἀεροπόλεως, munita 1, 6, 8.
— Neutr. ὄχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος,) firma 3, 3, 8. —
πρόβλημα ὄχυρόν 3, 1, 8. † ἐπ' ὄχυροῦ βήματος ἐδραίως ἐσώτες λ.
firmo in solo 3, 14, 10. - Superl. Masc. trop. δεσμὸν εὐνοίας
ὄχυρώτατον λ. firmiss. 1, 8, 6. v. δ. plur. Neutr. p. adv. τὸ
βυζάντιον -, εἰδὼς ὄχυρώτατα τετειχισμένον 3, 2, 1. vali-
dissime.

ὄχυροῦσθαι, Pass. trop. de re, cum dat. perf. et praep. ὠχυρωσθαι
αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς ἡγεῖτο διὰ τὴν τῶν Ρωμ. γνώμην λ. stabilitum
(esse) sibi imperium 2, 8, 11. - Med. physf. de perf. c. acc.
rei, ἐρήμῳ γῇ Φράζας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο (αὐτήν,) munivit
2, 11, 9. - simul cum dat. perf. et adv. τὴν ἀρχ. αὐτῷ βε-
βαίως ὄχυρώσασθαι, imp. stabilitum esse 2, 8, 15. f. sibi satis fir-
miter firmasse, f. stabilivisse.

ὄψις, physf. de facultate f. actu videndi, c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν
ἐθεί γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὀψεως τὴν σύγκλητον, adflescere
illius habitus spectaculo senatum 5, 5, 11. i. πῶς φέρουσι τὴν
ὄψιν τοῦ σχήμ. adspectum ib. m. † cum gen. anim. τὴν τῶν
πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὀψει - θηρίων, facie 2, 11, 18. ad-
spectum. - cum gen. perf. καταπλήξειν - τοὺς Ρ. τῇ ὁ. - τῶν
Περσῶν, adspectu 6, 4, 7. - Simul alia not. et de instrum.
videndi, ὧν ἐν ὀψει - ἀπώλοντο, quorum ante oculos 7, 9, 19.
— it. absf. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὀψιν πειρόντα, oculis subiecta 1, 4, 4.
— ὡς - ὁ στρατὸς ἤδη ἐν ὀψεσιν ἦν, in conspectu 6, 9, 10. - Po-
tissimum de instrum. absf. τὰ δι' ὀψεως νεύματα, oculorum 7, 8,
4. τὰ δὲ, (θηρία,) ἐμπίπτοντα ταῖς ὁ. oculis 3, 9, 10. ἐκείνους ταῖς
σφραγίσαι τὰς ὀφεις ἐπιβάλλοντος, oculos 7, 6, 19. - † in opp.
πάμπλειστον πλήθος τοῦ στρατοῦ τὰς ὁ. ἐπηρεῶντο, καὶ τὸ πρόσωπον λ.
oculis 8, 4, 29. - simul c. adi. συνθροπαῖς ταῖς ὀψεσιν εἰς γῆν
ἐνευσαν, moesto vultu 1, 6, 10. (i. q. συνθροποῖς προσώποις λ. 4,
3, 16.) - c. gen. perf. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὁ. εἰς αὐτὴν
ἐπισσεφούσης, oculos 5, 3, 15. - Alio sensu, de homin. p. par-
te capitis, quae oculis obicitur, ea quae antica, pec acc., in
ellipsis (pr. κατὰ) τὴν ὄψιν - ἀραιότατος 5, 3, 13. facie. τὴν ὁ.
φοβερώτατος, adspectu 7, 1, 26. - † in opp. τὴν ὁ. ἀξιοθιάτος,
σώματός τε συμματρία καὶ κάλλει προσώπου, specie egregia visen-
dus 1, 7, 8. maxime egregius specie f. forma, ob duas causas,
per sq. abl., h. l. Gestalt f. Ansehen, v. ἀξ. † ὑπὸ περιφρα-
γεῖα κεφαλῆς μιᾶς ὀφεις ἡμιτόμους δύο λ. facies 4, 8, 4. - Trop. extra
homin., de re, cum gen. rei, πένθος - ἐντοίρει δόξα μάχης - ὄψις
πολιορκίας, ac citra pugnam - faciem oblidionis 7, 3, 14. qui fig.
addita copula τὲ post δόξα, legens quae acc. ὄψιν, rexit hunc non
modo ad pr. v. εν. sed etiam ad pr. pron. ὁ περ, dum vulg.

nominat., per inverſam enunciat., ſenſum edit hunc, *ſpecies* obſidionis, facta citra pugnam, iniecit luctum publicum. *ὡς τὸ ἔλος* - *πελεμαχοῦντι στρατῷ ναιμαχίας ὄψιν παρασχεῖν*, *ſpeciem* 7, 2, 14. *σκύλων δ' παρ. 8, 4, 28. ὡς δ. - ἔχειν - τῆς Ρώμης τὴν Καραχιδονίων πόλιν*, *ſaciem* 7, 6, 4.
ὄψοις, ph. de perf. cum adi. *ὄψοις ἐχοῖτο οὐ τοῖς βασιλεῦσι*, *coquis* 5, 8, 5. - ſed abſ. *τινάς* - *τῶν ὄψοιων* 3, 5, 9. *ὄψοις οὐς ἀνέπειδον* 4, 4, 3.

Π.

Πάσος, in malam partem, phyſ., abſ. τὸ π. τῇ Ρώμ. *πόλει ἥμιαν* ſεν, illud malum 1, 12, 1. i. q. pr. *λοιμῶδη νόσον*, de peſtilentia. - cum adi. *ταυτῇ πάσῃ ἐχρήσαντο οἱ βαρβαροὶ, οὐ προσδοκῶντι*, calamitatem 4, 11, 12. caedem cum rapina. *αἰσθόμενοι τὸ κατεilahὸς π.* percepto - malo 1, 12, 16. de ſinga, vulneribus ac caede civium reliquorum. - c. gen. perf. *ἐνθειαςθῆναι τὸ π. τοῦ μετρίου ἐς μῦθον λ.* caſum 1, 11, 6. i. q. pr. *τὴν συμφορὰν*, raptum in bello Ganymedis, aut caedem. *ἐκπλαγέτες τῷ π. τῶν σισρατιωτῶν*, caſu 7, 11, 9. caede. - Trop. cum adi. et v. affini, *Θήσας, ἀνδράπινόν τι πεπονθῆναι π.* humanum quiddam 5, 6, 4. caſum vel univerſum vel adverſum, peccatum, poſt pr. *ἀμάρτημα*. ſimul cum gen. perf. *ἀρχαῖον τοῦτο π. Ἑλλήνων*, morbus 3, 2, 14. vitium animi, poſt *ζήλῳ καὶ ἐρίδι* - *φθόνῳ* τὸ λ. - c. gen. rei ſimul, τὸ π. τοῦτο τοῦ ζήλου καὶ φθόνου, morb. ib. 16. †† c. gen. aut rei aut perf. *πάσους τυραννίδος ὡμῆς ἀπάλλαξις*, a peſte liberatio 7, 5, 12. ††† τὸ *Ἀντωνίνου τῆς μνήμης πάσος*, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. qui *leg. ceperit p. amore*, ſ. tenero et vehementi amore, ut per hendiad. ſi noſtr. *das zärtliche Andenken an den Antonin*; ubi fortalliſ melius leg. *βάσος*, memoriae altitudo ſ. magnitudo, i. memoria vetus, interior, (alta in mente reposita,) magna, noſtr. *das lebhaftes Andenken an den Ant.*

παιάν, phyſ. de re, c. adiuncto, *ᾄδουσι - ὕμνους καὶ παιᾶνας*, paeanas 4, 2, 10. in conſecratione imperat. Rom., cantiones et laudes in victorias et facta bellica.

παιανίζειν, ph. de perf. et militib., poſt pugnam, cum adv. et adiuncto, *ἤδη παιανίζοντων τῶν Βρεττανῶν*, ὡς ἔη νικηκότων, paeana canentibus 3, 7, 9. laudes in benevolentiam et potentiam divin. - cum acc. rei, *νίκην ἐπαιάνιζον*, victoriam canebant 8, 6, 14. recte per merum Lat. *canere*, ob adiunct., quomodo et in pr. loco reddendum. Sed h. l. non praegreſſa pugna propria, v. νικ. Exira pugnam, in ſuperatis feliciter Alpib. et laboribus, c. adv. *ὡς διέβησαν ἀκωλύτως*, - *ἤδη - ἐπαιάνισαν*, paeana occurrunt 8, 2, 1.

παιδαγωγῆσαι, paſſ. de perf. mor. c. adv. et praep. *πάνυ ὑπὸ τῇ μητρὶ* - *παιδαγωγούμενον*, nimis matris diſciplinæ obnoxium 5, 8, 20. prorſus a matre rectum, gubernatum, ſ. adhuc et porro inſtitutum, ſc. matre curante et praefcribente, per que alios, magiſtros, inſpectores, ſ. ſub auſpicio, cura et oculis matris et aviae, ſ. e matris et aviae imperio, ſ. ad matris et aviae diſciplinam, praefcriptum, nutum.

παιδάριον, ph. sed per contemptum, κατεργασόμενος - π. interemto puerulo 3, 11, 15. de Caracallo, tunc iam nupto, cf. 3, 10, 14. I. et μειράκιον ib. 4.

παιδαρῶδης, de re, ph. in bonam que partem, c. subst. fem. ὑπὸ παιδαρῶδους φιλονεικίας, ex puerili cont. 3, 10, 5. qualis esse solet in pueris et iuuenib. - sed in malam, et per contemptum, καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαρῶδους, rem, quasi puerilem 5, 4, 3. minus susceptam a iuvene Helioq., quam leuem ac nullius momenti, qualem fere aggrediuntur pueri et iuvenes.

παίδεια, p. actu, c. gen. pers., ut obiecti, ἕτερον παιδείας τῶν νέων προσέησεν, institutioni 5, 7, 15. - p. re, scientiis, litteris, paratis traditis que voce ac libris s. scriptis, c. gen. pers., sed ut auctoris, et c. v. affini, ἢ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, litteris Graecis 5, 7, 9. e. - c. adi. διδασκάλους πάσης π. ib. m. - abs. παιδείας ἀπειρος, disciplinae 5, 5, 1. 1, 3, 4. eruditione 1, 1, 1, 13, 16. τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, eruditione 4, 3, 5.

παιδεύειν, ph. s. mor. de pers. et magistris, cum dat. et acc. pers. ὅπως παιδεύουσιν αὐτῷ τὸν υἱόν, ut erudirent ipsi filium 1, 2, 2. qui Bg. servavit dat., vel commodi, aut obiecti eius que, cuius in gratiam, quo auctore s. volente et praecipiente, fiebat, vel affinitatis, p. gen. - Sed de aliis, c. solo acc. pers. τοὺς υἱεῖς παιδεύων, erudiens 3, 10, 3. Severus. † παιδεύοντες αὐτὸν Παρ- θυνάων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, qui docebant (Commodum) 1, 15, 4. - c. acc. rei simul, πάντας ἡμᾶς - πᾶσαν ἀρετὴν ἐπαίδευεν, doceb. 1, 5, 12. imperator Marcus. ὁ Ἀντωνῖνος (Helioq.) ἐβούλετο αὐτὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδεύειν ἐπιτηδεύματα, docere (Alexandrum Sev.) 5, 7, 8. - †. c. affini subst. ἢ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν - τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, erudiebat ib. 9. †† c. acc. anim. et sq. inf. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νότων φέρειν ἐπειράτο (Iulianus imper.) παιδεύειν, docere 2, 11, 18. adsuafacere. - Pass. s. Med. c. adv. ὡς τὸν υἱόν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ut erudiretur 2, 4, 18. a magistris, s. sineret erudire. †† c. acc. rei, ἀρμάτων - ἡνιοχείας - ἐπαιδεύετο, (Commodus,) in aurigando instituebatur 1, 13, 17. currum agitationes docebatur, pass. vel p. med. sivebat se doceri s. institui.

παιδικά, ph. f. mor. de re, in factis, c. adi. αὐτος πᾶσι δέδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδικῆς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. cuiusvis lusus s. ludi. - in verbis, ἐπὶ τὸ - μετὰ παιδικῆς ἀποσιῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad iocose dicteria iacienda 2, 10, 14. ad illudendum cum lusu, per iocum. λέγειν εὐσάχως παιδικῆς 4, 9, 4. de Alexandrinis, ioca, dicteria.

παιδικά, de pers. masc. sex. ἔλεγον (αὐτὸν αὐτῷ) γενόμενον παιδικά, amabilius 3, 10, 11. sc. τὰ χηράματα, res amata.

παιδίον, ph. de pers. cum adi. ἢ τι π. νήπιον, puer 7, 10, 14. i. π. πᾶν νήπιον, pulio 1, 17, 5. τὸ δὲ π. τοῦτο ib. 7. puerulum ib. 8. qui §. pr. τὸν παῖδα. abs. τὸ π. κομισθῆναι, puerum 7, 10, 14. e. οἰμωγῇ - γυναικῶν καὶ παιδίων, puerorum 7, 9, 19. ubi ex adiuncto potius liberorum.

παίζειν, de pers. ph., in factis, c. acc. rei et praep. ὥσπερ ἐν πομπαῖς παίζουντι βασιλείαν, ludunt 7, 8, 9. per ludum repraesentare. c. solo acc. rei, οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα ἀζώωμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρχειν παίζειν, cuius habitum non liceat cuivis ludere 1, 10, 12. simulare, imitari, repraesentare per ludum, et per personam s. lar-

vam ludicram. †† τὸ γραμματεῖον ἀνελόμενον, ἵνα δὲ παίζειν ἔχει, ut scilicet haberet ad ludendum 1, 17, 7. v. ἔχ. per ludum manibus contrectare. - In verbis, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούτων, iocari 4, 9, 6. i. q. §. pr. σιωφάντων et χλευαζόντων. Trop. f. mor., factis, c. acc. rei, ἐπαιζε γάμος ἀνδρωπεύους, ludebat (Heliog.) 3, 6, 6. illudere, imitari, insinuare per ludum et iocum, ludibrio habere, insinuare ad tempus et rursus dissolvere pro libidine.

Παιονία, reg. Europæ, hodie tota vel partim Hungaria, τὴν Παιονίαν λ. Pannoniam 2, 11, 5.

παῖς, ph., quoad ætatem, univérse, τὴν εὐρογὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, puerum 1, 17, 6. qui παῖδιον pr. §. conf. in illo v. διὰ πάλας παίδων ἀλλήλοις ἐρίζοντες, puerorum 3, 10, 5. - etiam imperatorum Rom. ὀφειστοῖς; ὁ π. ἐχρήσθη λ. puer 3, 8, 3. §. 12. † τοὺς στρατιώτας εὐργεῖν τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου δοκούσας, pueros 5, 7, 6. - Sed quoad statum, f. relat. parentibus, patre ac matre, Μαζ. καὶ τοῦ πατρὸς, filii eius 8, 6, 13. τῷ πατρί, filio 6, 1, 10. qui §. 19. τὸν νεανίαν. - ἑώρα τὸν παῖδα (αὐτοῦ) λ. filium 1, 3, 2. 1, 4, 1. 8, 3, 22. 25. τῶν παίδων 3, 2, 7. 10. m. e. - c. diserto gen. perf. f. pron. Μαξιμῆος καὶ ὁ π. αὐτοῦ, filius eius 8, 5, 26. τοῦ π. τοῦ Ηλεάνδρου, fil. 1, 13, 11. † c. exquisito dat. pron., p. pr. gen. τοὺς π. αὐτῷ, liberi sui 3, 2, 9. οἱ παῖδες α. filii eius 3, 15, 18. 1, 9, 11. - simul cum adi. τῶν π. αὐτῷ ὄντων πάνυ νεπίων, filii sui 2, 15, 7. - cum subst. ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχους ἀνεπαίστατο, filiis 3, 15, 7. τοὺς ἐπὶ διαδ. παισὶ τελευτήσαντας 4, 2, 1. v. δ. †† per definitos annos simul, ἄγων καὶ τοὺς π., εἰς ἡλικίαν ἐξήβων ἤδη τελευτῶντας, fil. 3, 10, 1. - †† in plur., de uno tantum, ὑπὲρ παίδων, super liberis 4, 14, 14. ubi adeo de una filia, cf. 4, 11, 4. - c. gen. perf. simul, οἱ π. αὐτοῦ, filii eius 1, 9, 3. - cum dat. perf. οἱ π. αὐτῷ, filii eius ib. 11. - abs. τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ, cum fil. ib. 16. coll. τὸν τοῦ Περέννιου παῖδα, fil. ib. 17. τῷ π. τοῦ Περ. ib. 20. it. ὁ δὲ ib. 21. ὁ νεανίας ib. 22. it. αὐτὸν ib. 23. - Alia relat. et c. adiuncto al., nominatim muliebri, πανδημεὶ ἅμα καὶ καὶ γυναιξί, liberis 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας, pueros 3, 9, 19. liberos, i. q. τέκνα. - † π. καὶ γυναῖκας, famulis et ancillis 5, 3, 26. - sed c. al. adiuncto, παῖδας καὶ ἀδελφοὺς θρησκόντων, filios 3, 4, 13. liberos. - ††† Per notiones singulares, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, puerum 3, 8, 9. minus de ætate, (ubi fuerit narrantis scriptoris, cf. §. 3.) quam in relat. ad Heliogab. patrem, de filio adoptivo, cf. 5, 7, 1. 7. 10. §. ib. per formulas, ἐν παιδὶ ποιμαίνων, in pueritia 6, 8, 2. in puerili ætate. ἐκ παίδων, inde a pueritia 3, 15, 11. inde a puero 6, 2, 7. a pueritia usque 6, 5, 9.

παῖω, ph. de perf. c. acc. perf. et abl. instrum. ἀπετραμμένον παῖει Ξιφιδίω, ferit 4, 13, 11. - simul c. abl. modi, τοὺς στρατιώτας παίουσιν πληγαῖς κατακαρδίαις Ξίφεσιν λ. percutiunt 7, 11, 6. - c. acc. perf. solo, τοὺς στρατ. ἐκέλευσε, μήτε παῖειν τινὰ τῶν παριόντων, ut nec verberarent 2, 4, 2. - c. adiuncto, τιτρώσκειν ἢ παῖειν μηδὲνα, ferirent 2, 13, 8. †† an c. praepr. μετὰ πάσης αἰσχύνης - παίοντες - τοὺς - βασιλέας, per summam ignominiam verberantes 8, 8, 14. qui Bg. comma posuit ante μ. - † αἰφνιδίως οὐ προσδεκνῶντα παίσαντες φονεῖουσι, percutientes 7, 4, 12. qui Bg. liberum relinquit, an adv. etiam ad v. pertineat. † παῖς.

ἔον, (αὐτὸν,) percussum occidunt 7, 6, 19. - Pass. c. adiuncto, παίοντες καὶ τιτρωσόμενοι ἐτράποντο, ictibus saucii 4, 11, 9. qui Bg. cogitarit hendiad., p. perculli s. caesi. - c. abl. infirmum. et praep. ἔσθω παίσεντα κατὰ τοῦ κρανίου, τελευτήσαι 7, 7, 8. v. 5.

Παίων, s. Παίονες, pop. c. Π. Pannonii 3, 6, 1. τὰς τῶν Παίωνων θάλαγγας, Pannoniorum 7, 8, 26. 8, 2, 4. sq. 2, 9, 17. - c. adi. ἡγεῖτο Παίωνων πάντων, Pannoniis ib. 2, 1. ubi potest et de terra valere, ut in sqq. locis. διατρίβοντα ἐν Παίοσι, in Pannoniis 1, 3, 1. † τὰ ἐν Παί. στρατόπεδα, Pannoniorum exercitibus 3, 10, 2. διηγγέλλετο τὰ - εἰς Παίονας, apud Pannonios 2, 9, 1. ἐπανήλθεν εἰς Π. in Pannoniam 7, 2, 18. 7, 3, 9.

πάλαι, abl. c. verb. γεγενέσθω, olim 1, 1, 1. 5, 8, 1. 7, 8, 8. dudum 2, 8, 2. - c. al. partic. παλαι μὲν, olim 1, 11, 3. olim quidem ib. 7, 1. antea 1, 9, 15. dudum equidem 1, 16. dudum quidem 7, 5, 1. - cum artic. s. intra artic. et subst. p. adi. τοῖς π. Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. ὑπὸ τῶν π. βασιλέων, ab antiquis imperatoribus 8, 4, 4. † τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατούντων πάντων, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. sic recte legente Bg. cum Ms. p. vulg. κρ. παλαι. † τοὺς νεανίας παλαι στρατιώτας τῶν, iuventutem omnem milites que 7, 10, 13. ubi Bg. quoque legit. πάντας p. vulg. παλαι.

παλαιός, ph. de re, Neuir. τείχει, ὁ παλαιότατος, qui cum esset antiquiss. 8, 2, 11. - † c. adiuncto, οἶκου τοῦ παλαιότατου καὶ καλίστου, veterrimi 5, 5, 16.

παλαίστρα, ph. c. adiuncto, ἐσπουδακώς περὶ παλαίστραν καὶ γυμνάσια, palaestrae 4, 5, 5. αὐτὸν πηλαίσραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἰσιζε, palaestrae 5, 7, 9.

πάλη, physf. cum gen. persf. διὰ πάλας παίδων λ. colluctationes 3, 10, 5.

πάλιν, temp., in opp. *εἰς τὸ μέγιστον ἔψους ἄραι, καὶ πάλιν τοῦ ἀρξέντα ῥέψαι, rursus 1, 13, 12. contra. - abl. s. in relat. tacita, ζητῆσθαι τινα, τὸν π. αὐτοῖς ἀντεῖν παρέξοντα ἐξουσίαν, rursus 2, 5, 2. iterum, ut ante. - rursus 2, 6, 4. π. Ἀχιλλεῶς ἐμιμείτο, rursus 4, 8, 10. contra, ut antea voluit esse et imitari Alexandrum magnum, cf. ib. §. 1. τρίτην δὲ π. ἡγάγετο, porro 5, 6, 5. ut ante alias uxores. - iterum 6, 4, 6. ut semel antea, cf. 6, 3, 11. 6, 2, 12. 8. - 6, 6, 7. ut semel antea, cf. 6, 5, 1. - rursus 6, 7, 1. p. iterum, cf. 6, 5, 21. 12. 6, 2, 13. 3. † πάλιν ἐπανήλθον, retro abierunt 7, 11, 19. p. iterum; quia secundum redeunt milites ad castra, cf. ib. §. 12., nolir. wiederum zurück gehen. † πάλιν δὲ ἕτερον ὁμοίως λ. porro 5, 7, 13. p. iterum, ut ante alios, cf. §. pr. † † † ὥς μὴ πάλιν ἰοῦσαν ἐξουσίαν εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξουσίῃ, ne rursus progrediens potentia, in tyrannidem rursus proveheretur 7, 10, 4. qui Bg. modo correxit acc. in nominat. ἰοῦσα ἐξουσία, recte quidem, at non satis, dum pro primo adv. aliter legendum, et totum sic, ὥς μὴ, πολλῶν οὔσα, ἐξουσία εἰς τ. π. ἔ. ut ne, cum multorum (duorum simul imperatorum) esset, nec unius, potestas illa (imperatoria) in tyrannidem rursus delaberetur.

παλινδίκια, for. not. παλινδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, instaurandas actiones concedens 7, 6, 7. facultatem et veniam litis instaurandae.

παλλακίς, de persf. in opp. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, - γαμετῆς γυναῖκος, concubinam 1, 16, 9. p. pellex.

Παλλὰς, numen, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, Palladium I, 14, 7. Palladis f. Minervae simulacrum brevius. τῆς Π. τὸ ἄγ. Palladis simulacrum 5, 6, 7.

παμμεγέθης, phys. de re, παμμεγέθη τὸν χειμάρρουν, maximum 8, 4, 3.

πάμπαν, ph. p. adi. f. adv. ὁ περ (μέρος τῆς ὁδοῦ) π. παρεπέθορατο, profus 5, 3, 2. p. πᾶν πᾶν, omne omnino, sed p. adv. per ellips. p. κατά.

πάμπλειτος, ph. Masc. de perf. in opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείτων δὲ τετραμμένων, plurimis 6, 6, 9. - de re, ἀκοντίων ἀριθμὸν πάμπλειτον, maximum 7, 2, 2. - Fem. γῆ ἡ χρεΐζουσα παμπλείτη, plurima 5, 6, 18. δύναμιν - παμπλείτην - ἀθροισθεΐσαν, copias maximas 3, 14, 8. - Neutr. †† c. affini subst. πάμπλειτον πλῆθος τοῦ στρατοῦ, maxima 8, 4, 29. παμπλείτοις ἐν ἔτει, per multis 6, 2, 18. πάμπλειτα χρήματα, plurimas opes 2, 6, 11. plurimis pecun. 7, 8, 22. χρ. π. pec. plurimas 5, 6, 11. γράμματα π. litteras complures 7, 6, 5. τὰ ἐπιτήδεια π. necessaria quaeque 8, 2, 15.

παμπληθής, phys. αἰχμαλώτους παμπληθεῖς, plurimos 4, 11, 11. - c. subst. fem. τῆς στρατίας ταμπληθεῖς, exercitū ingenti 6, 5, 1.

πανδημεί, (p. πᾶς δῆμος,) cum verb. plur. numeri, abs. π. τῶν Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, universis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. p. πάντων. - οἱ Ῥωμαῖοι - ἐπελθόντες π. ἐβόων, universi 1, 12, 11. † π. πεφωγέναι, omnes incolae aufugisse 8, 1, 9. π. ἐπὶ τῶν τειχῶν - ἰδρυμένοι, universi 8, 2, 13. †† π. συνῆλθον, univ. 2, 2, 10. ubi restitutive, i. q. 8. πλείστον τοῦ δήμου. †† εὐφραίνει πάντας -, π. ἐώρταζον, univ. 5, 2, 2. ubi in pr. opp. ἡ σύγκλητος. c. adiuncto, πᾶσα ἡ σύγκλητος βουλὴ καὶ π., ὅσοι τὴν Ῥώμην κατέκειον ἄνθρωποι, universus populus 1, 7, 4. π. δὲ ἅμα παισὶ καὶ γυναῖξιν - ἀπομαχόμενοι, universi 8, 4, 20. ††† π. πάντες ἐξίσιν, universi pariter 7, 9, 8. omnis ordinis omnes, f. ex omni ordine, in tota urbe, per totam urbem habitantes.

πανηγυρίζω, de perf. ph. abs. εὐ π. σοὶ καιρὸς, ludos celebrandi I, 9, 8. te hic in celebritate versari, esse in coetu magno et frequentia. † εἰς πόλιν πανηγυρίζουσαν, ludos et festa celebrantem ib. 4. ubi urbis ruris que incolae conveniunt simul, in temple, theatra et domos, vacando a negotiis, et convivando hilariter que vivendo, feriari, per ludos Capitolinos. - cum acc. rei et praep. σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγυρίζει, celebrabat 1, 10, 16. recte sic per hoc Lat. privum.

πανηγυρίς, ph. de re, c. adiuncto, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν ἀνακειμένα, celebritatibus 7, 3, 13. θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπέτελει, sacrificia solennia 5, 6, 21. qui Bg. cepit per hendiad., nisi scriba omisit copulam et. πάντων περὶ τὴν πανηγύριν καὶ τὰς θείας ἀσχολουμένων, circa festum 8, 8, 5. lud. Capitol. †† θυσίας καὶ ἑορτάς, θείας τὲ καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, celebritates 3, 10, 3. - c. adi. πανηγύρεις παντοδαπὰς συνεκρότσει, solennitates 5, 6, 14.

πανημέριος, ph. de perf. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, per diem I, 6, 1. per totum diem, p. adv.

παννυχίζειν, ph. de perf. c. acc. rei, ἑορτήν, cuiusmodi sumus hac nocte celebraturi festum 1, 17, 13. - abs. ὁ δῆμος ὑπερέχαιρε παννυχίζων τὲ καὶ ἑορτάζων, pervigilia festum que celebrans 4, 9, 1. ubi et valeat hendiad., celebrans festos dies per noctes totas. —

ἐπαινούμενον τὸν δῆμον καὶ παννυχίζοντα, epulantem popul. ac pervigilia celebrantem 5, 6, 14.

παννυχίς, physf. cum adiuncto, εἶδεται ἐπ' αὐτῷ ἱερουργίας καὶ παννυχίας, ἐπιτελεσθεῖσας εἰς μνησίων ζήλον, sacrificia et pervigilia 3, 8, 17. ubi sacrificia, in omnibus templis perfecta, forte ut ludi et spectacula, in omnibus theatris, per tres dies et noctes continuas, id que in ludis saecularibus.

πανοπλία, ph. in opp. μήτε πανοπλία ἐφάσσοντες αὐτοὺς, gravi armatura 3, 4, 19. cf. pr. et sqq. ἀναλαβόντες - τὰς πανοπλίας, assumpta armatura 2, 6, 10. sqq. τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα.

πανουργία, mor. c. adiuncto, εἴ τι μετὰ πανουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πλάττειτο, astute 2, 9, 15. cum astutia.

παντάπασι, p. adv., mor. c. adi. γῆν, παντάπασιν οἶσαν ἄργον, prorsus 2, 4, 12, 3, 9, 14. παντάπασι βάρβαρον τὸ σῆμα, plane 5, 5, 9. - c. verbis, τῆς ἀρχῆς -, ὡς παντάπασιν ἐξέρπται, prors. 2, 9, 9. παντάπασι γυμνωθεῖς 5, 4, 12. Lat. omnino.

πανταχοῦ, ph. c. verb. περιελημμένοι, undique 2, 2, 22, 4, 9, 13. e. πῦρ περιτιθέσσι 4, 2, 20, 6, 1, 11, 8, 5, 10. - 8, 4, 14. - c. verb. αἰ., motum continentibus, πρὶς βεβαῖ π. ἀφινεῖτο 2, 4, 6, 4, 9, 13. 1, 2, 14, 12, 6, 5, 21. sq. - † intra artic. et verb. πέλει. τοὺς π. ὑποδεχομένη, undique advenas excipiente 1, 12, 1. scil. ἐξικινουμένους ἢ ἵκοντας ἀνθρώπους. - †† simul c. subst. τὰ π. ζῷα ἡσθίζετο, und. animalia conquireb. 1, 15, 9, 3, 8, 16, 3, 14, 7, 4, 12, 6. - sed praemisso verb. καλίσας τοὺς π. στρατιώτας - convocatis undique milit. 2, 8, 1, 2, 10, 2. in quibus ad v. regi licebit. - ††† sine verb., intra artic. et subst. τὴν τῶν ἐπιτηδείων π. συγκομιδὴν, res necessarias, quae und. comportabatur 7, 3, 24. ob vehiculorum - undique comperationem, ubi hyphen non mutari potest in affine adi., sed servari etiam a Vern. *Zusammenführung von allen Orten her.*

πανταχοῦ, ph. in loco, c. verbo, ante, διακείμενα, ubique 4, 8, 19, 4, 11, 5, 7, 2, 17, 8, 8, 1. - post, ὑποδεχθεῖς π. λ. 1, 7, 3. - †† post artic., in opp. τοὺς συνοφάντας τῆς πόλεως -, καὶ τοὺς π. ei, ubicunque essent 2, 4, 16. ei eos, qui ubicunque essent, sc. alibi, extra Romam. †† alia not., e loco, ὁ δῆμος - διέθει π. undique 7, 7, 1, 10.

παντοδαπῆς, trop. de re, μετὰ παντοδαπῶς δαδουχίας, cum multis facibus 5, 6, 19. ubi tamen Var. L. παντοδαπῆς.

παντοδαπός, trop. Masc. de pers. Θόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων, caedendis plurifariam mortalibus 4, 6, 8. - de re, ἐναγισμοὺς παντοδαποῦς, inferias omne genus 4, 8, 17. - Fem. c. adiuncto, πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις λ. ingentes omnis generis copiae (militum) 2, 14, 13. - abf. ἐξουσία παντοδαπῆς παιδείας, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. π. ἀπορίας, summa 8, 5, 19. - παντοδαπῇ ὅπλων παρασκευῇ, omni genere armorum instructas 7, 9, 7. μηχαναὶ παντοδαπαί, machinae omnis generis 3, 9, 8. - εὐφρημίαις παντοδαπαῖς, omnigenis 1, 7, 11. π. εὐφροσύναις λ. omnibus 5, 6, 12. π. τιμαῖς, omni genere honorum 6, 8, 6. θῆας πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. spectacula magnifica omnis generis 3, 8, 15. π. 9. variis spect. 5, 5, 15. πανηγυρεῖς π. var. 5, 6, 14. εὐδῆτας π. vestis omne genus ib. 21. - Neutr. ζώων παντοδαπῶν, varior. 3, 14, 13. θηρίων π. bestias omne gen. 4, 7, 2. - † πάντων τῶν ἐπιτηδείων τροφῶν τε π. esculentorum omnis gen. 8, 6, 6. π. θεαμάτων 3, 8, 17. ἀρωμάτων π. varior. 4, 8, 19. π. ὀργάνων 5, 3, 15. παντοδαποῖς ἀρώμασι λ. omnibus 5, 5, 16. παν-

- τοδαπά ζωα, omne genus animalium 4, 8, 12. θηρία π. best. varias 4, 11, 15.
- πάντοθεν, ph. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν - καλῶν, undique gentium 1, 2, 2.
- παντοίως, (i. q. ante παντοδαπός) phys. de re, 180. μηχανὰς παντοίας, varia 8, 4, 18. - Neutr. ζωα παντοία, animalia omne genus 1, 14, 2. αρωμάτων παντοίων 4, 11, 3. παντοίως, mor. f. phys. τὴν μνήμην αὐτοῦ ἀνεκώσατο, omnibus modis 4, 8, 2. † ἰφροῦρουν τὴν αὐτὸν παντοίως ὀργῶντες ἐπιβουλευόμενον, custodiebant que, omnifariam eum videntes rel. 5, 8, 3. qui Eg., commate post τὴν posito, adv. traxit ad sqq. cf. §. 7. sq.
- πάντοτε, mor. de temp. νικᾶν - π. - εἰσισμένους, semper 3, 9, 13. — πάντως, it. sed de modo, ὑμῶν - ὑπάρχει - ἐφ' ὅσα, proflus 2, 10, 11.
- πάνυ, mor. c. adi., ante, παίδιον π. νήπιον, admodum 1, 17, 5, 2, 15, 7. perquam 6, 1, 14. plane 7, 1, 3. - simul c. neg. οὐ π. ἀνδρείον, minime vir. 6, 4, 12. - divulf. π. ὦν φιλοκόρησις 4, 8, 13. valde 5, 7, 5. - at post adi. λόγους ἐπιεικείς π., admod. 2, 14, 5, 4, 7, 14. † ὀλίγους π. perpauci 6, 6, 3. - Post subst. aut adi. πρεσβύτης π. adm. 4, 12, 1. - Cum verb., ante, π. ἡσυχάλῃ, adm. 5, 5, 9. magnopere 3, 7, 10. valde 6, 1, 16, 20. penitus 6, 8, 16. - divulf. π. τὴν αὐτὸν - ἐφ' ὅβει, nimis 2, 3, 2, 5, 8, 20. valde 2, 8, 11. - simul cum neg. οὐ π. τὸ - ἰπολυπραγμόνου, non valde 2, 1, 4. - † praeterea cum pron. indefinito, μὴ πάνυ τὸ λ. non valde 2, 2, 9. - † κἀκεῖνους μὴ π. τὸ λ. ut ne ipsi quidem satis 8, 8, 7. οὐ πάνυ τὸ λ. non magnopere 3, 10, 14. i. nec ipse admod. 5, 11, 6. non valde 5, 2, 11, 7, 3, 10. non adeo 7, 5, 18. † ἀπεργεῖν δὲ τοὺς Ῥωμα. οὐ π. τὸ ἰδύνατο, non plane potuit 6, 5, 12. - Cum adv., ante, πάνυ — εἰς τὸ ἐλέγκησεν λ. proflus 6, 9, 17. - sed post, ἀπερχοῦς π. λ. plane 3, 10, 14. c. - †† Intra artic. et Neutr. adi. f. particip. p. adi. cum subst. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν λ. nimia benignitas vestra 2, 3, 12. τὸ π. αὐτῶν ἐρξόμενον λ. eorum robur (magnum) 3, 8, 10.
- πάππος, phys. τοῦ πάππου λ. avi 5, 7, 5. τῷ πάππῳ ὁμῶνυμον, avo 7, 10, 14.
- παρά et παρ', cum Gen. persf., ut auctoris, c. verb. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδείξαμενος, ab aliis 1, 1, 4. ἐμοὶ - τὶ - πλεον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, a vobis 1, 4, 5. ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ βασιλέως τεύχασθαι, ab imperatore 1, 9, 12. τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχῶν, ab ipsis 2, 3, 25. τιμαρίαν π. τοῦ - δράσαντος εἰληφᾶς, ab auctore 1, 13, 10. † ὡς ἦδ' οἱον πῖσι παρ' ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. scil. αὐτὴν, τὴν πότιν, εἰδομένην, ἐρχομένην, λαμβανομένην, f. λαμβάνων f. λαβὼν, si daretur, si acciperet, f. quia rel. π. τῶν ἀγγελλόντων συνθανόμενος, ex nunciis audiens 2, 9, 3. - †† cum subst. f. ante subst. c. art. παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi a diis meliora sperare possunt 8, 3, 14. v. ἐλπ. †† post artic. Neutr. Plur. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praestita sunt 5, 9, 4. p. τὰ πάντα ἵπ. ἀ. παρ' ἡμ. omnia a nobis habuit f. accepit, ambigue posito μὲν, ad πάντα pertinere, an ad ἡμ., sed referendo potius ad pron. et ad ὅς sq. v. μ. †† ἐπεὶ δὲ τὰ π. τῆς συγλήτου, decreta a senatu 2, 13, 1. sc. βεβουλευμένα f. γενόμενα. †† intra artic. et subst. τῆς τοσαύτης παρ' ὑμῶν τιμῆς, tanto vestro in me honore 2, 3, 16. qui Eg. in periphrasi sumit praep. c. pron. et p. affini pron. ὑμετέρας, vel p. inero gen. pron. ὑμῶν, ubi et ellipsis fuerit particip., πα-

γεινημένῃς, γενομένης, f. τεχέντα, cf. §. 25. - cum Gen. persf. alius notum. ut obiecti, et per aliam Lat. praep., ἡ τοῦ πατρὸς μήμηρ αἰώνιον σοι - εὐνοίαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud subiectos 1, 6, 19. 2, 11, 4. †† τῆς παρ' ἐτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. ††† ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιτάλων - ἡ καταφρόνησις, a suis quidem odium, ab adversariis autem contentus 8, 5, 6. ubi i. q. pr. πρ. et per se aequè referatur ad pr. classem et not. -- Cum dat. persf., ut obiecti, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα λ. apud ipsos 1, 7, 5. ὅσα παρ' ἐκάσταις πλούτου σύμβολα, quae cuique sunt opulentiae specimina 1, 10, 11. ὡς δὲ παρ' ἐτέροις εὐρομεν, apud alios 1, 11, 4. 1, 15, 14. 1, 16, 4. 2, 8, 6. 4, 10, 9. 13, 7, 2, 8. 7, 8, 10. sq. 7, 10, 7. 8, 4, 6. 8, 7, 3. † τῆς πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινομένης, apud 3, 2, 10. ubi c. pass. i. q. ἐκ τῶν λ. - τὰ μὲν ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συγγιβέντα. mutuis claudibus 3, 2, 13. a se invicem f. inter se, p. gen. π. ἀλλήλων f. acc. π. ἀλλήλους. - ††† πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γινομένων, cum multi eorum opifices apud ipsos essent 3, 4, 20. ubi i. q. pr. ἐν, dum per enallag. casus procedit ei p. acc., cum ad ipsos venissent, v. γιν. it. sq. loc. εἰ γένοιτο παρ' αὐτῶν, ubi pervenissent ad ipsum 3, 5, 8. ubi per se etiam readatur, essent apud ipsos. - intra adi. et subst. τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας, tantae apud vos nobilitati 2, 3, 12. i. q. §. 3. ἐν τῇ συγκλήτῳ, cf. §. 16. - intra artic. et subst. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. propter eius apud Graecorum quosdam ignorancem; per periphrasin, p. gen. διὰ τὴν Ἑλλήνων τινῶν ἀγν. - † τὸ Μαξιμίνου παρὰ πᾶσι μῖσος; Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας, Romanae civitatis ib. 11. in periphrasi gen. et adi. - Cum Acc. persf., ut obiecti, post artic. et subst. γινώσκει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. notitia apud f. inter Romanos, v. γιν., ubi per enallag. casus est p. dat. supra, cf. 4, 10, 9. et e glossa ille dat. in Mss., tum ellipsi formulae οὕτω αὐτῷ, notitia, quae erat ipsi apud Rom. — Sed c. Acc. rerum, et quidem A) pron. a) demonstr. in relat. eadem praep. παρὰ τοῦτο ἀπολέμενοι, παρ' ὅσον λ. haecenus - quatenus 6, 6, 10. in tantum, v. τ. b) quantit. disertae, et c. neg. et v. finitō, παρὰ τοσοῦτον - οὐκ ἐξέφειγε τοὺς λ. tantum 5, 4, 23. tantum non, i. prope; v. ὁ. et ἐξ. sed sine neg. et forte non c. verbo, sed c. adi. τὰ Ἰλλυρικά ἔθνη - παρὰ τοσοῦτον ἑμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. B) subst. rei, diversa not. et adeo a) c. acc. temporis qualiscunque, παρὰ πάντα τὸν ἑμαυτοῦ βίον, per 1, 2, 10. 5, 3, 3. i. π. πα. τὸν ἑναιυτὸν 2, 7, 15. χρόνου πολυετούς, παρ' ὃν — ἐβασίλευσαν, tempore, quo 5, 3, 3. e. παρὰ μέθην καὶ κρατπάλην, in vino 2, 6, 9. π. πᾶσαν τὴν ὁδὸν, in itinere ib. 10. b) cum acc. moū, παρὰ τοὺς νόμους, contra leg. 1, 3, 6. π. τοὺς ὄγκους 4, 14, 14. π. γνώμην αὐτοῦ λ. 1, 13, 10. praeter eius voluntat. 2, 6, 18. 3, 3. 1. παρ' ἐλπίδα λ. praeter spem 6, 3, 6. inopinatio 6, 2, 7. - † simul intra artic. et subst. aliud, ταῖς παρ' ἐλπίδας ἐπ'αρχαίαις, inopinatio rerum successu ib. 15. παρὰ προσδοκίαν, praeter expectation. 6, 8, 9.

παραβάλλειν, trop. de persf. c. acc. rei, εἰ - τίς παραβάλοι τὸν - χρόνον, comparaverit 1, 1, 5. - †† simul cum dat. rei, παραβαλόντες τὴν μνήμην τῇ Ἀ. διαίτῃ, comparantes 5, 2, 12. in qua lect. vulg. debeant sumi ellipses καὲ, παραβ. (τοῦτο f. ταῦτα) (κα-

τὰ) τὴν μνήμην, comparantes ista (priora) in memoria cum Antonini victum, f. τοῦτον, sc. τὸν βίου. Sed Bg. legerit τὴν μν. τῆς Ἀντ. διαίτης, λ. aut potest legi τῇ μνήμῃ, memori mente, memoriter, vel τῇ γνώμῃ f. τὴν γνώμην - τῇ Ἀ. διαίτῃ, dirigentes animum ad Ant. victum. - Pass. de re, c. rei et dat. et abl. modi, ὡς μηδὲν ταῖς Σεβήρου μάχαις - παραβάλλεσθαι, μήτε πλήθει λ. ut nihil sit cum Severi praeliis - comparandum, neque multitudine 3, 7, 17.

παραγγέλλειν, physf. de persf. c. dat. persf., it. sq. inf. παραγγέλλω ὑμῖν, ἀπιέναι λ. edico 2, 15, 18. παραγγέλλει αὐτοῖς, λ. praecipit 6, 8, 15. - Pass. similiter, παρηγγέλεθι πᾶσιν, λ. denunciatum est 1, 5, 3.

παράγεσθαι, trop. Pass. de re, cum dat. persf. et praep. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. deflexo 5, 7, 5. mutato nomine Alexiani in nomen Alexandri, atque adeo mutatis extri. syllabis et litteris in alias. - c. mera praep. dupl. τὸ θύμα - ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωγῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, facta eius derivatione a Gr. in vern. 1, 16, 4. a Gr. λαθεῖν ut factum sit Λατίον.

παραγυμνοῦσθαι, ph. Pass. de re, c. adv. εἴ τι πρὸ παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. si quid forte denudatum erat corporis, p. εἴ τι τοῦ σώμ. που πάρ.

παράδιδωμι, trop. de persf. c. rei et acc. et dat. f. abl. εὐτελεῖ - ἔργα λόγων ἀρετῇ - δόξῃ παρέδωκαν, viles res virtute orationis cum specie - tradiderint (historici) 1, 1, 3. qui Bg. cepit rei abl. dupl., dum δόξ. potest quoque esse dat., tradere res opinioni, i. res in opinionem adducere, f. narrare ita, ut oriatur in animo opinio de iis, aut famae tradere res f. gloriae, i. ad famam, sermonem, gloriam, f. narrare sic, ut fama, sermo, gloria de iis existat, cf. v. δόξ. c. acc. persf. dupl. et quidem uno per adi. affline, παραδοῦναι αὐτοῖς ἐκδότους λ. tradere se ipsos ut deditios 5, 4, 17. - c. persf. et dat. et acc. παραδοῦς αὐτῷ ἱκανοτάρχας, traditis illi centurionibus 7, 6, 11. - Sed ph. c. dat. persf. et acc. rei, it. c. inf. τὰ σώματα παρέδωσαν σύρειν - τοῖς βυλομένοις, tradiderunt 5, 8, 17. - c. rei et dat. et acc. πρὸ παραδοῦς τὸ σωματίον, tradito igni corpusculo 4, 13, 16. τὸ σωμα. π. παραδόντες, corp. ignibus tradito 3, 15, 16. honorifice. - Pass. de persf. c. dat. rei, physf. καλεῖται, αὐτόν, οἷα μεμνημένα καὶ ψευδῇ λέγοντα, πρὸ παραδοῆσθαι, tradi 1, 9, 14. pro supplicio. - † trop. μὴδὲ - ἐλέσθην - παρ. nec in perniciem ruerent 8, 3, 10. Act. p. Med. παραδοῦναι ἑαυτοὺς, in perniciem se conicerent f. conicerentur, paterentur se conicere f. conici. - De re, trop. c. dat. persf. et casu rei f. loci, τὴν ἡπειρον Ἰέτα παρ. tradi 4, 3, 11. traderentur ib. 15. ἡ - ἐκείνου μνήμῃ - τοῖς εἰς ὕψερων παραδοθήσεται, ad posteritatem propagabitur 4, 14, 10. posteris tradetur f. in posteros.

παραδόξος, mor. de re, Masc. παραδόξῳ τρέπω, mirabili 1, 9, 4. βίους παραδόξους, mirabiles 1, 1, 5. - Neutr. c. pron. neg. οὐδὲν παραδόξον εἶδον, nihil novum 5, 5, 14. - simul cum coniunct. οὐδὲν π. (ἐστὶ) εἰ λ. nihil mirum 2, 5, 11. - c. adiuncto, ἀπῖνα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων, inopinata 7, 8, 6. - Neutr. sing. c. artic. p. subst., c. gen. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως λ. inopinatus eventus 8, 3, 22. τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας λ. inopinato nuncio 6, 9, 1. τῷ π. τοῦ πράγματος, illa inopinata re

- 7, 5, 8. - † simul c. adiuncto, τῷ δὲ π. τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίστῳ λ. qua inopinata re 2, 5, 4.
- παραδραμεῖν, trop. de re ac temp. αὐτῷ π. τὸ περιόρθησον, simulac praeteriit 7, 4, 10. δύο - ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapso 2, 12, 7.
- παραδύεσθαι, physf. Med. de persf. cum praep. et particip. modi, λαθόντες - διὰ - ἀβατον ὁδοπορίας, - κατ' ὀλίγους - εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, irreplebant 1, 10, 6. i. q. si opl. intrare, ob adiunctum, part. λαθ. p. adv. -
- παραθαρσύνειν, mor. de persf. c. acc. persf. et c. adiuncto, παρεθάρσυνε - αὐτὸν καὶ προύτρπευ λ. bono animo esse iubebat ipsum 3, 12, 17. fiduciam animum addere, excitare.
- παραθέειν, ph. de persf. c. adv. ὁ δῆμος ἐκπύρρωθεν παρέθει, currebat 5, 6, 19. iuxta curr. nostr. neben her laufen. ἐκ παρέθειον αἱ τῶν - ἱππέων ἱλαία, iuxta ferebantur 8, 1, 5.
- παρατιθεσθαι, ti p. Med. de persf. c. gen. rei et acc. persf. τῶν τιμῶν παρελόμενος (αὐτῇ), ἀδemptis (ἰππὶ) honoribus 5, 6, 2. adimens ei honores. π. τῆς - σκευῆς (αὐτοῦς,) adempto (ipsis) cultu 6, 4, 11. adimens ipsis cultum.
- παρατιθεσθαι, ph. Med. de persf. abf. f. oppresso acc. rei. f. pron. παραιτούμενος quavis recusaret 7, 5, 18. sc. τοῦτο f. ταῦτα. - ὁ δὲ - παρητήσατο, recusavit 4, 14, 3. - c. adv. τὰ μὲν οὖν πρῶτα - παρητήσατο, recusabat 4, 11, 1. - ὁ δὲ τὰ μ. π. παρητήσατο, recusavit 3, 3, 6. - cum inf. πύλινον ἐγχεῖν, παρητήσατο, detrecavit 3, 3, 6. - cum acc. persf. τὸν Μαξιμον παραιτούμενοι, recusantes 7, 10, 10. 1. - c. acc. rei et adv. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα παρητήσατο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίθετον, recusabat 2, 3, 7. ὡς τρώων μὲν τὴν πατρ. προσηγορίαν παραιτήσασθαι, repudiaret 1, 14, 15. - c. mero acc. iali, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησάμενον, me recusante 3, 12, 6.
- παραινεῖσθαι, physf. Pass. de re, abf. παρηρημέναις - ἐσθῆσι κοσμουμένοι, penantibus vestibus 3, 4, 19. - c. praep. et adv. τῆς περὶ τοῖς σιέλετιν ἐσθῆτος χαύνης παρηρημένης, velle dependente 4, 15, 9. - c. dat. persf. παρηρήσατο αὐτῷ ξίφος, suspensum habebat enssem 3, 11, 4. suspensus ipse erat gladius, alligatus, f. ab eius latere pendeat. - † τὰ ξιφίδια παραινοῦσιν αὐτῶν, ἃ παρηρήσατο αὐτοῖς, quos suspensos habebant 2, 13, 19. qui suspensi erant ipsi; vel suppleto pron. nominat. αὐτοί, ut ἃ sit acc. c. pass. ellipt., π. καὶ ἄλλ. quibus suspensi erant; per ellipt. item aliorum. παρὰ τὸν μηρὸν (τὸν δεξιὸν, τὸν λαίον, ἐκ τῆς ζώνης. παρακαλεῖν, ph. de persf. c. acc. persf. it. inf. παρακαλέσσε σρατιώτας, καταλιπεῖν λ. hortari coepit 6, 9, 10.
- παράκειμαι, ph. Med. f. Pass. de re, Particip. abf. τὴν παρακειμένην Σάλισσαν, adiacens 3, 4, 11. - Neutr. c. artic. c. gen. loci, Λιβύης τὰ παρακείμενα, omnia Libyae adiacentia 4, 3, 15.
- παρακολούθειν, trop. de re, c. dat. persf. τοῖς μὲν - ἔλεος, - τοῖς δὲ - φθονος παρακολουθεῖ. seq. itur 1, 5, 4. committitur; illos invidiantur -, his invident. - sed c. dat. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ - φόγος π. αἱ calamitatem etiam nota accedit ib. 6. nostr. auf den Unfall folgt auch noch Tadel.
- παραλαμβάνειν, trop. de persf. c. acc. rei, κλέος προγονικὴν παραλαμβάνοντα, accipientem 7, 1, 17. per hereditatem quā, τήνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, ut suscipias 3, 11, 11. sq. οὐδὲ ἔχμεν μὲ. - ἄμει τῷ τὴν ἀρχὴν π. simulac susceperat 7, 1, 14. παραλαβὼν τὴν α. adeptus ib. 2. παραλαβόντες τὴν α. Ἀλιξ. cum suscepisset 6,

- 1, 2. † κατὰ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλλῃ παραλαβὼν τὴν ἀρχ. suscepisse 2, 9, 6. ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν π. 3, 11, 20. p. inf. — c. praep. simul, τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων, eorum, qui suscepissent 1, 3, 5. — simul c. abl. modi et adv. παρέλαβε τὴν βασ. οὐχ οὕτως εὐνοία -, ὡς ἀνάγκη λ. adeptus 1, 14, 5. — † ὡς ἱστορία παρελήθαμεν, ut ex historia accepimus 1, 11, 1. cognovimus, cognovi, legi, reperi apud alios historicos. — Cum acc. perf. vel uno, τὸν Ἀντ. παραλαβὼν, assumpto 3, 14, 17. comite itineris et socio belli. π. τὸν Ἀλέξ. 3, 8, 13. comite in lecuca. — vel dupl. εἰ κοινῶν τοῦ κινδύνου τὸν - παραλάβοιεν, assumerent 7, 5, 1.
- παρалаνθάνειν, phys. de re, c. praep. et adiuncto, παρалаνθάνοντα δὲ (αὐτὰ) ἐν ταῖς ψάμμοις, καὶ οὐ καθορώμενα ὑπὸ λ. quae latentia sub arena 4, 15, 7. delitentia f. delitescencia, i. q. simpl.
- παρалаίπειν, trop. de perf. c. acc. rei, οὐδὲν οὔτε παρалаίπων, praetermittens 2, 15, 13. de scriptore histor., praeteriens, negligens, tacens. οὐδὲν παρалаίπον εἶδος πολιορίας. praetermittebant 8, 4, 18. omittebant, non adhibebant. — Pass. abl. οὐδὲν παρалаίπετο εἶδος πολ. praetermittebatur 3, 9, 8. — † cum dat. perf. τὸ — ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παρалаίπτειν, nec nobis praetermittendum 2, 9, 5. in historia, p. a me, f. ὑπ' ἡμοῦ.
- παράλιος, phys. de re et loco, τοῖς παρалиcis - χωρίοις, maritimis 3, 13, 2.
- παράλογος, mor. de re, c. subst. fem. adiuncto et adv. τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῇ βούλῃσιν, tam absurdo 1, 16, 10. stulto, imprudenti.
- παρалаύειν, trop. de perf. c. gen. rei et acc. perf. παρалаῦσαι τῆς - τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, spoliare 5, 8, 9. adimere, privare. — μετὰ τὸ Παρθυαίους - τῆς - ἀρχῆς παρ. postquam Parthos imperio exuisset 6, 2, 3. — Pass. de perf. c. gen. rei, ἡγανάντουν, ὅτι - τῆς ἀρχ. παρалаυθεῖν, quod imperio spoliatus esset 5, 8, 10. — c. praep. simul, τὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου - τῆς ἀρχ. παρалаυθέντα, qui ab Alex. regno exutus fuit 6, 2, 18.
- παρалаίβειν, ph. de re et flux. c. acc. perf. f. loci, Ῥῆνος - Γερμανοὺς - παρалаίβων, praeterfluens 6, 7, 14.
- παρалаμένειν, trop. de re, cum dat. perf. et adv. τοῖς - ἐπὶ πλείστον παρалаμένον ἡ ἀρχῇ, permansit apud - 6, 2, 20.
- παρалаυθεῖσθαι, Med. de perf., ph. partim, c. acc. perf. praep. et abl. rei f. modi, ἐφ' οἷς ἐλελύπηντο, παρалаυθεῖτο (αὐτοὺς) μεγαλῶν χρεμάτων, consolabatur 6, 6, 5. placabat, mitigabat animos eorum trifles et irascos. — Trop. c. acc. rei, ἐπισείλας τῇ συγγλήτῳ καὶ παρалаυθεῖσάμενος ἀσέβημα - τηλικούτον, per epistolam significans lenitui excusavit 5, 6, 4. — † de re, cum acc. perf. παρалаυθήσατο αὐτὸν ἡ - τύχη, solatium attulit ei 3, 9, 13. hilarem et tranquillum fecit.
- παράνοια, moral. ἐς τοσοῦτον - ἐξώκειλε παρανοίας, vecordiae 5, 7, 12.
- παρалаπέμπειν, ph. c. acc. rei, it. abl. instrum. dat. perf. et adv. οἷς (σκιεῦσι) - παρалаπέμπειν τὸν οἶνον ἀσφαλῶς τοῖς δεομένοις, transmittent 8, 4, 1. qui Bg. leg. παρалаπέμπον. c. acc. perf. et praep. ὀλίγοι - τοὺς πρέσβεις - μετὰ φρουρὰς πρὸς ἐκείνους παρалаπέμψαν, miserunt 7, 7, 14. ubi et valere potest in not. sq. — c. solo acc. tali, ὀλίγων αὐτὸν παρалаπεμπόντων, comitantibus 3, 12, 17. honorifice, — c. adv. ὅς ἀδαικρυτὴ παρалаπέμπευ αὐτὸν, qui comi-

μαretur 6, 4, 4. - c. al. adv. temp. et particip. modi, ἐκείνης
 τῆς ἡμέρας εὐχρησάντες αὐτὸν παρέπεμψαν, deduxerunt, 6, 4, 3.
 — † in pompa, c. acc. perf. l. rei, ὁ Κόμοδος - παρέπεμψε τὴν
 θεόν, prosequabatur 1, 10, 16. simulacrum deae. - simul c. ad-
 iunctio, ἐκείνην (τὴν κάλην) παραλέμψαντες καὶ προπομπεύσαντες
 αὐτῆς 4, 1, 7. deducentes - it Pass. de perf. c. praep. παρα-
 πεμψεῖς ὑπὸ τοῦ συγκλήτου λ. deducens a 6, 4, 3.
 παραπλήσιος, ph. de re, c. abl. modi, ἕτερον (κατασκευάσμα) σχή-
 ματι - παραπλήσιον, adimile 4, 2, 14.
 παραπομπή, ph. c. gen. perf. μετά - παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδε-
 χθεῖς, comitatu 1, 13, 13.
 παραρρεῖν, phys. de re et fluv. τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, prae-
 terfluente 8, 5, 17. ἐπὶ τῷ ποταμῷ παραρρέαντι 1, 11, 7.
 παραρτᾶσθαι, ph. Pass. de perf. c. acc. interum. et gen. loci. ἕξθος
 παρηρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium dependentem habentes
 corpore 3, 14, 14.
 παρασημεῖν, phys. l. mor. de perf. c. artic. τοὺς παρασημεῖν - εὐχρησ-
 σαντας συλλαμβάνεσθαι, qui notabiliter - acclamarent 5, 8, 15.
 qui Bg. leg. adv. παρασήμως, sic, ut agnosci posset.
 παρασιτος, phys. l. moral. de perf. τὸ τῶν παρασίτων πλήθος, pa-
 rasitorum 2, 6, 10. adulatorum, in coenis praesentium, cf.
 §. pr.
 παρασκευάζειν, mor. de perf. c. acc. perf. dupl. ὡς αὐτοῖς ἐς τὸ πο-
 λεμεῖν ἐπιτηδεῖους παρασκευάζοι, ut idoneos redderet 6, 8, 4. —
 c. acc. perf. uno et c. coniunct. et particip. fut. παρασκευάζοντι
 αὐτῷ τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν λ. instruente ipsum copias,
 quasi bellaturae essent 8, 4, 13. παρασκευάζον αὐτοὺς, ὡς ὑπομι-
 νοῦντες πολιορκίαν, parabant se, tanquam suscipienturi 5, 3, 26. —
 † c. adiunctio, δύναμιν ἡξροῖζε καὶ παρασκευάζον, ὡς - πάλιν ἐπ' αὐ-
 τῷ Πέρσαις, copias - comparabat, quasi - succurrit 6, 6, 7. —
 † simul c. adv. ἤδη παρασκευάκει νανίας -, εἰ συλλήψεται αὐτόν,
 comparaverat 3, 12, 19. subornare, instruere ad aliquid, de cere,
 quid et quomodo agendum, it. locare alicubi, ubi quid agen-
 dum, nostr. abrichten. - Sed c. acc. rei, ἐτ c. coni. iterum et
 fut. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει τοιχόμενος (αὐτὴν) παρασκευάζει
 2, 11, 17. parabat pugnam, quasi facturus eam. - c. dat. perf.
 simul, ἡσυχίαν παρασκευάζον αὐτῷ, faciebant 1, 17, 21. procuraba-
 nt, n. str. verschaffen. - Pass. de re, ὑποδοχὴ παρασκευάζεται,
 ad excipiendum illum apparatus fiebat 4, 8, 10. nostr. es wurde
 ein Empfang zubereitet l. veranstaltet. ἐκαστάς - κκεῖναι
 παρασκευασθῆναι, comparari ib. 17. † δηλητηρίων παρασκευα-
 σμένων, venenis comparatis (ab illo) in me 4, 5, 14. cum adv.
 τὰ ἐν τῇ πόλει οὕτω παρασκευάσο, res ita comparatae erant 8, 3.
 I. - †† c. dat. perf. l. pron. recipr. ἐκέλευν, αὐτῷ παρασκευα-
 σθῆναι, iubebat sibi apparari 1, 16, 12. scil. κλήνῃ, λείπτῳ, λέ-
 χῳ. lectum, nostr. dafs für ihn zubereitet, zurecht gemacht
 würde. - Sed de perf. c. praep. τινὰς, ἐς τοῦτο παρασκευασμέ-
 νους, ad id paratos 4, 5, 10. subornatos. - Med. cum praep.
 τοὺς στρατιώτας ἐκέλευε παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἔξοδον, militibus
 edixit, ut se accingerent ad 2, 14, 12. - c. inf. παρασκευάζο-
 μένου τοῦ Ἀλεξ., διαβῆναι λ. comparante se Al., ut transgredere-
 tur 6, 4, 13. - cum acc. rei, τοὺς στρατιώτας αἰροῖσας, τὰ πρὸς
 τὸν πόλεμον παρασκευάζεται, bellum apparabat 5, 14, 7. bellum
 comparabat 6, 7, 12. †† τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον - π. omnia ad
 irruptionem faciendam comparabat 7, 2, 19. - c. adv. τότε -

- πᾶσα ἡ πόλις - τὰ πρὸς πόλεμον π. bello se parabat 2, 11, 19.
 — † simul cum praep. αὐτὸς - ἤδη ὡς πρὸς - ἐχθρὸν π. se par.
 3, 5, 13.
 παρασκευῇ, physf. de actu, abf. μήτε (τί) τῆς παρασκευῆς πω εἰδώς,
 cum neque, quid pararetur (contra se) adhuc sciret, 1, 9, 21.
 neque adhuc sciens quid istius molitionis contra se, i. ad se oc-
 cidendum, insidiarum clandestinarum, percussorum submissorum
 et instructorum. - c. adi. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀφρονίαν ἐκ πολ-
 λῆς π. magno apparatu 3, 5, 7. ob f. post diurnam et lon-
 gam apparationem, f. quum parassent et conquississent multo
 ante ac curiose. τὰ λοιπὰ τῆς τιμῆς καὶ αὐτοσχέδιον π. ἀφροίσαν-
 τας, caeteris omnibus ad angustium honorem extemporali appa-
 ratu congestis 2, 8, 10. qui Bg. pro vulg. καὶ leg. cum Ms. pr.
 εἰ, ubi milites subito comparant et congerunt insignia impera-
 toris. - De re, cum gen. animal. et rerum f. instrum. κειο-
 τημένους ἵππων καὶ τρέων παρασκευῇ, apparatu 6, 4, 7. cultu, re-
 bus pulcris et magnificis pretiosis que, ut equorum phaleris et
 ophippiis, sed arcuum lignis, gemmis, auro argento que, i. q.
 simpl. σκευῆς §. 11. simul c. adi. δύναμιν, παντοδαπῇ ὅπλων π.
 ἐξηρτυμένῃ, omni genere armorum instructas copias 7, 9, 7. ar-
 morum apparatu, iudem cultu et ornatu, f. rebus pulcris, quae
 in armis conspicuae.
 παρασπονδεῖν, mor. de perf. abf. τὸν παρασπονδήσαντα, foedifragum
 4, 15, 20. ἡμεῖς - αὐτὸν προκαλεσάμεθα παρασπονδήσαντες, vio-
 lato foedere 4, 14, 13. - † c. abl. modi fortassis, ὡς μὴ δόλω -
 παρ. ἡδικήσατε, non dolo - nec violato foedere ib. 13. vos in
 priori victoria non dolo ac fraude contra foedus deliquisse, f.
 foedus violando.
 παρατάξις, ph. sensu milit., abf. παρατάξις (αὐτοῦ), praelia (Seve-
 ri) 2, 15, 11. - c. adiuncto deinceps, Σεβήρου μάχαις -, ἀρι-
 μῶ παρατάξεων, pugnarum 3, 7, 17. - per praep. ἐν ταῖς πα-
 ρατάξεσι λ. in conflictu 4, 14, 16. - † ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζε-
 σθαι, instructa acie certare 5, 4, 9. στρατιωτικῶν αὐτοῦ π. mi-
 litaria acta 2, 2, 17. qui Bg. leg. c. Ms. rectius πράξεων.
 παρατάττειν, ph. de milit. c. acc. perf. et adv. ἐκατέρωθεν τοὺς ἵπ-
 πους παρατάξαντες, equitibus dispositis 4, 15, 3. locare, in acie.
 — Med. cum adiuncto deinceps, et in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ
 αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, in acie consistere
 6, 5, 19. se sistere et opponere hostibus. - c. praep. εἰ καὶ ἐμει-
 λον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάσσασθαι, etiam essent in acie dimicaturi 2,
 10, 9. - c. adv. ἀνδρείως παραταξάμενοι, dimicando 5, 1, 8. —
 abf. οἱ στρατιῶται - παρετάττοντο, in aciem consistebant 4, 14,
 19.
 παρατίθεσθαι, Med. ph. de perf. c. acc. rei, τράπεζαν εὐτελῆ παρ-
 τίθετο, apponi sibi curabat 4, 7, 8.
 παρατρέφειν, trop. de perf. c. acc. perf. et adv. ἀμφοτέρους ἴσους ἐκ
 παίδων παρατρέψαι, educassent 3, 15, 11.
 παρτρέχω v. παραδραμεῖν.
 παρατυγχάνειν, ph. de re, abf. τὰ παρατιχόντα σχήματα, in quas-
 vis formas 7, 9, 12. obvias, se offerentes veluti fortuito, i. q.
 simpl. τυχ.
 παραυτὰ, p. adv. vel divisum, ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθεῖν, ne illico
 daret poenas 3, 11, 17. i.e. πράγματα f. τὰ γινόμενα, f. τὰ χω-
 ρία, ad ipsa illa loca, nostr. auf der Stelle; deinde etiam de
 temp. p. statim.

παραφύεσθαι v. παρενεχθ-.
παραφύεσθαι, ph. Med. de perf. c. acc. rei, βλάβη πολλή, δι' ὧν παρεφύεγγοτο, ἀπορρίψας, cum probra multa interpellatim iecisset 7, 8, 21. per ea, quae interpellatim dicebat, f. per ea, quibus reliquam orationem interrupit, f. in iis, quae interposuit, immiscuit suae orationi reliquae, inseruit ipse orationi, ab aliis sibi compositae.

παραφράττειν, ph. de perf. c. acc. loci, παραφράττοντας πάσας εἰσόδους. obstruentes 4, 1, 9. - c. adv. et abl. modi, πανταχόθεν τὰς — ὁδούς παραφράζαντες ἦσαν τειχίων ἐγέρσεσι λ. obsepserant 8, 5, 10. - Pass. de re ac loco, c. praep. et fortassis etiam cum adv. ὁ περ - πᾶμπαν περιπέφρακτο ὑπὸ τοῦ Νίγρου, obseptum erat 3, 2. v. παμπ.

παραφρονεῖν, mor. de perf. c. praep. πρὸς βύτην -, ἐν ἐσχάτῳ γήρα παραφρονούντα, delirante 7, 8, 9.

παραφουλάττειν, trop. de perf. c. acc. rei, malam in partem, τοὺς καιροὺς πάντας παραφουλάττων, observans 4, 13, 11. sq. ἰδὼν λ. - καιρὸν ἐπιτήδειον παραφουλάξαντα, ἐπιβουλεύσαι τῷ λ. ut tempore idoneo captato inlidiaretur Antonino ib. 5. - sed in bonam part., c. adv. et adi. οὐ ῥαδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέως - ποιήσαντος ἢ παραφουλάξαντος, cum - observavit 6, 1, 15. in more habente. - † Pass. f. Med. de re, ὡς - παραφουλάττεσθαι πάντων - τὰ λ. observarentur 7, 8, 4. ab aliis delatoribus; potius sic in Pass., quam p. Med., de ipso Maximino, observaret.

παραχωρεῖν, trop. de perf. c. gen. rei et dat. perf. σοὶ τῆς ἀρχῆς παραχωρῶ, tibi imperio cedo 2, 3, 10. sq. expr. nostr. abtretem. παραχωρῆσαι πάσης τῆς δυνατείας τῷ Σ. cedere omni potestate Severo 2, 12, 8. τῆς ἐπέκεινα βασιλείας πάντας αὐτῷ παρανεχωρηκέναι, in ulteriore regione cunctos in suam ditionem concessisse 4, 11, 13. ulteriori imperio f. regno omnes ipsi celsisse, i. imperio in terras superiores, i. omnes ipsi concessisse f. tradidisse imperium in ulteriorem regionem.

παρδάλις, anim. παρδάλεως - καταλαβούσης λ. cum panthera comprehendisset 1, 15, 12. παρδάλεις - κατηκόντιζεν, pantheras ib. 6. Commodus in circo.

παρεῖα, ph. ἰουλοι αὐτοῦ κατίνοντες ταῖς παρεῖαις ἐπήνθουν, genis 1, 7, 10. cum gen. perf. vel abl. (v. κ. et επ.) ut in sq. προῆσι -, τὰς παρεῖας ἐρυθραίνων, genis 5, 6, 24. v. ἐρ.

παρειμένον v. παρήμι.

παρειμι. (ab εἶμι,) ph. de perf. abl. παριόντες καὶ τὴν κἀλην προσικύνουν, progressi 4, 1, 7. senatores, transeuntes f. praetereuntes, aut. de senat. oratoribus, prodeuntes, inter prodeundum, cum prodiissent. μήτε παῖιν τινὰ τῶν παριόντων, praetereuntium 2, 4, 2. - c. acc. perf. διεσῶτας αὐτοὺς ἐπιάν, - παρῆε, transibat 4, 9, 11. sc. αὐτοῦ.

παρῆμι, (ab εἶμι,) ph. de re, c. dat. perf. παρῆναι αὐτῷ χρήματα, esse sibi 2, 6, 11. - Sed de perf. c. dat. perf. πολλοὶ - παρῆταν αὐτῷ, erant cum ipso 1, 5, 4. - c. adv. εἴ τις ἄλλως π. aderant 4, 9, 13. † παρῆν γὰρ, ὡς μήτηρ, aderat 5, 8, 16. aut ut in sqq. - abl. τοὺς - ἐκέλευσα παρῆναι, hic adesse 4, 5, 8. ὅσοι παρῆσαν λ. aderant 1, 4, 1. 2, 2, 2. 3, 12, 17. - † repetitum in vicinia, βουλόμενος, - μηδένα αὐτῷ παρῆναι, - μηδένα αὐτῷ παρόντος, λ. neminem circa se esse, - nemine (sibi) praesente 7, 1, 8. sq. - Per Particip. separatim, Masc. de perf. abl. ὧν ἀκούει παρών, quae coram audit 1, 4, 14. π. δὲ, λ. cum autem

ibi esset 3, 9, 2. αὐτὸς π. quia ipse adesset 6, 4, 6. - in opp. πρότερον ὡφθῇ τοῖς ἐκείσε παγῶν βασιλεὺς, ἢ ἀφῆσόμενος ἡκούσθῃ, prius eorum conspectus est, ut imperator, quam 2, 11, 5. - Gen. abs. οὕτε μαχίσθαι - ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος, pro eo, qui non adesset 5, 4, 17. - † c. praep. et adv. πρὸς τὴν χρεῖαν αἰεί του πρὸς τὰ καλεῖντα ῥαδίως παρόντος, praesto facile futuro 8, 7, 16. - Acc. τὸν Σεβῆρον ἀκούοντες ἤδη παρόντα, iam praesto esse 2, 12, 4. - in opp. τὸν - παρόντα, ἐκείνον - ἀπόντα, praesenti 2, 7, 8. - Plur. Nom. c. dat. persf. οἱ Γερμανοὶ, παρόντες τῷ Μαξιμῳ, qui erant cum Max. 8, 8, 3. - absf. μή τι - παρόντες πάσαιεν, praesentes 2, 6, 5. οἱ δὲ π. qui vero aderant 7, 6, 20. - Gen. τῶν παρόντων τινες, ex iis, qui aderant, nonnulli 1, 13, 7. - Dat. κελεύει - τοῖς παροῦσι, iubet, praesentes 3, 12, 24. - Acc. πάντας - τοὺς παρόντας, omnes, qui aderant 1, 4, 17. ὡς πρὸς π. ὀργισθεῖς, quasi praesentibus 7, 8, 21. - Masc. de re, Gen. c. subst. χρεῖα τοῦ παρόντος καιροῦ, postulante praesenti occasione 4, 14, 5. uso praesentis temporis. - in opp. τοῦ π. κινδύνου τὸ μέλλον προσλόμενος, futurum, quam praesens, periculum praeporians 6, 8, 15. δύο κινδύνων προειμένων, τοῦ μὲν π., τὰ δὲ μέλλοντος, cum duo pericula proposita sint, alterum praesens 7, 5, 11. - Acc. c. subst. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον - ἐπιτήδειον, praesenti bello 6, 8, 10. - † in opp. μέγιστον δὲ δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - πάντας ἐτάραξεν, maximum autem malum cum in praesens dolorem attulit, tum in futurum omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. τὸν παρ. κ. ceperit per ellipsi, pro ἀποδ. f. εἰς f. κατὰ τὸν π. κ., dum sine ellipsi regi licet sic, μέγ. δεινὸν ἐκ τὸν π. κ. max. malum hoc reddidit triste tempus praesens. ἐλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κινδύνον, ἢ τὸν π. eligens potius futurum per., quam praesens 7, 5, 18. - simul c. adv. εἰ μὴ Φιλαῖν κινδύνον, οὐκ ἐπαινεσόμενον, ἀλλ' ἤδη π. sed iam praesens 1, 9, 10. τὸν ἐπικείμενον κινδύνον οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ π. ἤδη φοβηθεῖς, non ut futurum, sed ut praesens iam formidans 1, 13, 8. - Fem. de persf. c. subst. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παρούσα πάσα, praesens 1, 6, 18. - Gen. τῆς μητρὸς παρούσης, matre praesente 4, 3, 11. - sed de re, τὸ τῆς π. τύχης αἰτίου, praesentis fortunae 7, 5, 10. - in opp. ἐκ τῆς π. τύχ. τὰ μέλλοντα πειεύσαντες, ex praesenti f. 7, 7, 4. - Acc. οὐκ εἰς τὴν παρούσαν αὐτὴν ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ λ. praef. fort. 7, 1, 5. † διὰ τὴν παρ. ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, propter praesentem imperii statum 8, 7, 5. v. ἀν. - † de persf. c. adv. τῶν βορβάρων σχεδὸν τὴν τότε π. δύναμιν, omnes tunc praesentes copiae 7, 2, 14. - Plur. Acc. de re, c. subst. τὰς παρούσας ἐδυρομένου τίχας, praesentem fortunam 2, 12, 8. - Neutr. Sing. de persf. c. subst. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικόν, quae aderat, militaris multitudo omnis 1, 4, 19. - Gen. τῇ ἐκ τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, propter praesentem multitudinem 2, 2, 22. μηδὲ πολλοῦ πλ. π. nec multa turba praesente 7, 6, 16. sc. ibi, ante cellulam. - Neutr. cum artic. et gen. rei, in opp. τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιὸν λ. praesens imperium 6, 8, 9. sc. μέρος. - absf. c. praep. παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, eos aversum in praesens a coeco impetu 2, 5, 7. qui Bg. traxit ad v. pr., cum proprie formula e praep. intra artic. et subst. sit p. adi., atque adeo p. τῆς παρούσης, et sic concurrant duo per se adi., quorum unum mutare solent in syn. formulam, et p. aversum a coeco impetu praesenti, f. a praesenti coeco impetu,

veniat a coeco in praesens impetu; cum impetus ille infans
 incidit in mentes illorum, nondum antea, et incidere potuerit
 tantum hoc praesenti tempore, postea opprimendus; dum prae-
 terea in formula ipsa procedit ellipsis non modo vulgaris ista
 subst., μέρος τοῦ χρόνου, sed etiam alicuius particip., ἐμπεσούσης,
 γενομένης ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, a coeco impetu, qui in praesenti
 occuparat animos illorum cf. syn. πρὸς τὸ νῦν ib. §. 10. - in
 opp. τὸ βάρβαρον - οἷτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσύνει, - τὰ τε μέλλον-
 τα σοῦ, in praesens 1, 5, 29. sc. μέρος τοῦ χρόνου, quae et sup-
 plebuntur in sqq. - c. praep. al. per adiunctum vel adi. τοῖς
 συμβουλευουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἀσέλιμα, suadentibus in prae-
 sens utilia 2, 5, 6. - vel verb. αἱ διαδράντες πρὸς τὸ π. ἀνάγκη
 χρηρίστησαν λ. in praesens 1, 3, 13. ubi ambigunt, quo referatur,
 ad v. pr., an sq. ἐπειδὴ πρὸς τὸ π. ἄλλον οὐχ εἶπον, in pr.
 8, 8, 16. - Neutr. Plur. c. artic., sed sine subst., αὐτὸν τὰ πα-
 ρόντα ἐφοβεῖ, praesentia terrebant 2, 3, 2. sc. πράγματα, res
 praesentes, praesens status s. conditio rerum et reip., sq. explic.
 §. 3. εἰ - τὰ π. ἔλοιο, praesentia 7, 5, 12. i. q. pr. §. κινδύνου
 — τοῦ παρόντος, praesentem ve fortunam et dignitatem impe-
 ratoris oblatam. - in opp. ἀσχάλλοντες μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, πο-
 τεύετε; δὲ λ. offensi praesenti rerum statu 2, 5, 1. forma reip.
 alia et mitiori, et cohibitis rapinis. - † simul c. adv. τῶν μὲν
 προσκτωμένων ἀεὶ καταφρονήσαι, τῶν δ' οὕτω παρόντων ἀντιποιήσαι,
 nondum autem praesentium 1, 8, 4. p. aliorum τῶν ἀπόντων,
 sc. χρημάτων, opum, pecuniarum, facultatum. - Med. de perf.
 in opp. c. adv. ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβήστος,
 ἀλλ' ἤδη παρσόμενος, sed iam iam adfuturum (esse) 3, 7, 1.
 παρεισδύνω s. παρεισδύνω, physf. de perf. absf. παρεισδύναι σπουδάζοντος
 ἡκαστου, intrare 7, 9, 18. per portas in urbem. - † trop. πα-
 ρεισδύντες τινές λ. cum irreplissent 1, 6, 2. sc. in animum Com-
 modi, se insinuassent, amorem et benevolentiam eius sibi com-
 parasent, clam, ipso non sentiente nec eius ministris et tutori-
 bus, it. callide, artibus quibusdam, simulando, blandiendo, ad
 gratiam voluntatem que loquendo et agendo. - Med. physf. c.
 praep. παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, penetrare 2, 12, 1. clam, ut
 sq. §. lyn. εἰς Ρώμην - λανθάνοντες εἰσῆσαν.
 παρείεμι, (a v. εἶμι) ph. de animal. absf. τὰ δὲ (θηρία) λανθάνον-
 τα καὶ παρειαύοντα, sensim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg., per hen-
 diad. reddens, ostendit esse i. q. simpl., ob adiunctum λανθ., sc.
 in corpus nudum.
 παρενεγκεῖν s. Passf. παρενεχθῆναι -, physf. de perf. absf. παρενεχθέν-
 τες ἀπώλοντο, ablati 8, 4, 7. abrepti a fluminis aqua rapida. —
 de re, ἃ περ (συνεὺν οἶνοφώρα) ἐπινύξουσιν μὲν ἐμελλεν, μὴ παρε-
 νεχθῆσθαι δὲ, nec pessum iura ib. 11. immo abreptum iri s.
 ablatum iri a fluminis aqua rapida, dum deferuntur per flu-
 vium ad spatium aliquod.
 παρῆπτεσθαι, physf. Med. de perf. c. dat. perf. et adv. ἀεὶ παρῆπτος
 αὐτῷ, illum affectari solitus 4, 13, 2. i. q. simpl., de sat-
 tellite.
 παρήρχεισθαι, Med. de perf. physf. c. praep. πρὶν εἰς τὸν βασιλεῖον οἶ-
 κον παρελθεῖν, antequam in imp. domum veniret 3, 10, 9. —
 sed sensu exquisito, de oratore, c. adv. διὸ παρήλθον, prodii 2,
 8, 5. sc. huc, ad vos, i. q. formula §. 3. εἰς ὑμᾶς ἦλθον - δημηγο-
 ρῶν. Trop. de perf. c. praep. ἐπεὶ παρήλθον εἰς τὴν ἀρχήν,
 ingressus imperium 2, 7, 1. accessit ad imp., adeptus est. - De

re, in opp. εὐτως ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἐποχῆς καὶ τῆς μελλούσης ἐδηλοῖτο, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. praeterlapsum.

παρέχειν, de pers. pl. c. acc. rei. ὧν παρέχοντες - ἀθροῖαν, venalem praebentes copiam 8, 6, 6. † πάντα παρέξειν ὑπισχνόμενοι, se praebituros (esse) 3, 2, 17. ubi propr. delit. dat. pron. αὐτῇ, τῇ στρατίᾳ, it. acc. τὰ ἐπιτήδεια, aut τὰ αἰτούμενα ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου. it. in hoc, †† πάντα ὑπισχνεῖτο π. praebiturum (se esse) 6, 7, 20. ubi simul sq. inf. praef. - simul cum dat. pers. diserto, ἀθροῖαν τοτοῦ παρέχε τοῖς λ. suppeditabant 8, 2, 8. qui Bg. leg. παρῆγον, referens ad pr. nominat. γεωργοῦντες, dum ling. potest respicere pr. πόλεις, in quo latet plur. πολῖται, cui convenit γεωργοῦντας, per synelisin. - Trop. γυναῖκες -, σχῆμα παρέχουσι λυτουμενῶν, praebent 4, 2, 6. μὲν τι γενναῖον - παρέρχοντος αὐτοῦ, prae se ferre 6, 7, 24. τὴν ἀρχὴν παρέξειν - ἀριστοκτίας 2, 14, 6, initium daturum esse se, v. ἀρχ. - †† δίκας ὠμότητος παρέσχε, dedit 7, 5, 15. - simul c. dat. pers. θυσίας - τῷ δήμῳ π. indulgit 3, 10, 3. γένου ἐνδοξόν ἀρχὴν αὐτὸν παρασχέιν καὶ τῷ ὑσέρῳ γένει, relinquere 3, 1, 17. tradere, praebere. — ὡς ἀφορμὴν αὐτῷ παρασχεῖν - ἀρπάζειν, occasionem sibi praebere 1, 8, 4. qui Bg. cepit dat. pron. recipr. αὐτῷ, relatum ad Perennium, dum alter dat. viug. pertinet ad Commodum, melius, quoniam ex usu loquendi est, sed ille dat. recipr. tantum ex analog. Lat. et nostr. *sich etwas verschaffen*. - † κακείνους - αὐτοῖς - ἀδελφεῶν παρέξειν τὴν ἑσόδον, relicturos (esse) 6, 5, 16. εὐδαιμονίαν τοῖς π. praebiturum (esse) 2, 14, 7. ἐκείνῳ παρέσχετα - τὸ λ. qui ipsi praestaret 5, 7, 3. praebere, daret, nostr. *verschaffen*. - simul c. adv. τὸν πόλιν αὐτοῖς ἀνετον π. ἔθουσιν, praebiturum 2, 5, 2. ††† Cum acc. pers. dupl., ei uno quidem pron. recipr. ἄξιον ἑμαυτὸν παρασχεῖν πῆς - τιμῆς, ad dignum me praestandum 2, 3, 16. - simul c. dat. pers. παρέχειν - τοῖς ἀρχομένοις αὐτὸν ἐπισκεψάμεν - βασιλέα, praebere erga subiectos se 1, 2, 5. se exhibebat 4, 3, 4. - † simul c. adiunctis ex adv. αὐτοῖς dat. rei, τὰ μὲν πρῶτα κατ' ἐλίγον δυνηροῦς - αὐτοῖς τοῖς μελενομένοις παρέχον, se praebant 2, 4, 10. - † rursus c. dat. pers. sed simul c. acc. rei, παρέχε τοῖς δήμοις αὐτὸν καταγέλασον θάλαμα, praebuit populo se ipsum 1, 3, 9. v. 9. ††† c. solo dat. pron. et inf., p. acc. subst. rei, παρέσχεν αὐτῷ μὲν - ἀλῶναι, καί τινι δὲ - φυλάσσειν, qui esset, ut ipse quidem praevius deprehenderetur, ille autem, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. praebuit sibi quidem, dum praevidebatur deprehendat, i. deprehensionem, it. comprehendat, i. comprehensionem, sed illi, dum praevidebat, cavere, i. cautionem; praestuit sibi quidem hoc, ut comprehenderetur, verum illi, ut caveret sibi; causa s. auctor fuit sibi quidem, ut comprehenderetur, sed illi, ut caveret sibi. - De re, phys. c. acc. rei et dat. pers. it. c. inf. Ἀκυλῆα - τὰ - παρέχειν ἐμπορεύσθαι τοῖς πλοίοις, praebere ad mercandum navigantibus 8, 2, 7. - it. c. praep. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χορῆς ἀνθρώποις πόλεις λ. suppeditare usui hominum 3, 6, 6. c. - Trop. c. acc. rei, τὸ λογισμῷ πάντα νέμειν, μὴ παρέχον ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων, non praebens 2, 3, 25. ἡ - Φιλονειμία - ἐναύσματα ἔειδος - παρέχειν, addebat 3, 13, 4. σκυλῶν ὅψιν - ὅπλα παρέχειν ἐξοικισμένα, praeferebant 8, 4, 23. τὸ ἀποβητέμενον - κοινὴν ἐμοὶ - τὴν ἀπολευσιν παρέσει, praestabit 2, 8, 6. - simul cum dativ. pers. τραχεῖα - ἡ χώρα τοῖς μὲν

- τὴν πορείαν εἰμαρῇ παρέιχεν, praebēbat 6, 5, 12. ὡς τὴν λίμνην - πείσμαχούσιν στρατὶ ναυμαχίας ὅσιν παρασχεῖν, ut praebēret 7, 2, 14. πρέσβασιν τοῖς στρατιώταις - τῆς τύχης παρασχούσης, causam suggerente 5, 3, 1. ταῦτα υμῖν μὲν εὐδαίμονα - παύσει βίον, λ. praestabunt 8, 7, 13. ††† τὸν ποταμὸν - γεφυρωθέντα - εἰμαρῇ τὴν διόβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξιεν, ᾤετο, se praestitutum 6, 7, 13. qui Bg. retulit ad Iucem Alex. Sev., cum et valere possit per metaph. de fluvio sic, *fluvium* que navigiis occupans, his inter se colligatis tectum more pontis, putabat, *cum fluvium praebiturum esse militibus facilem transitum*. - Tum de re, c. acc. rei et praep. Σωμαμάτων ἀτμίδες εὐωδίας παρέιχον (ἐν) ταῖς εἰσόδαις, praestabant in portis 4, 8, 19. qui Bg. recte expressit praep., elapsam a pr. finitione. - it. simul cum dat. persf. et inf. καὶ τοῦτο παρασχούσης τῆς Θύσως Ἰταλιώταις, ἔρμα αὐτῶν προβεβλήσθαι (ἐκεῖνα ὅρη) ἀρρήκτου, id etiam indubitanter natura Italica, ut munimentum ipsis obiectum sit 2, 11, 16. ut isti montes, Alpes, tanquam munimentum inexpugnabile, ipsis obiecti sint, h. l. largiente, concedente natura. - it. cum dat. rei, ἀπὸ πάντων - πλείονα παρέσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, longiorem addiderunt bello moram 3, 14, 20. attulerunt, fecerunt moram, i. bellum differebant s. protrahebant. - †† simul et physf. et trop. ποταμὸς - ἑμοῦ παρέχων τὴν προβολὴν τῶν ὄρεων καὶ χορηγῶν ὕδατος, praebens simul et fossae obiectus et copiam aquae 8, 2, 16. - Pass. sed sensu Med. de persf. trop. cum acc. τοῖ, πρὸς ἄνδρα, μηδεμίαν εὐλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adversus eum, qui praebuisset 3, 5, 6. - Med. pro act. mero, ὅτι μὴδὲν ἀνδρείον - παρέχοιτο, quod nullum forte factum edat 6, 8, 8. qui Bg. ceperit p. act., dum Med. pertineat ad milites indignantes, quod sibi non praeberet facultatem edendi factum aliquod forte. Eti vel sic tamen fuerit p. act., quoniam agens est Alexander, et praebet aliquid aliis, militibus, ut sit potius Lat. ostendere, ut in sq. loco, cf. 6, 7, 24. - c. adv. οὐδαμῶς τῷ Θεῷ - παριχόμενον λ. nusquam factum prae se ferendo 2, 4, 18. - †† in periphrasi, ὡς εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, ut praebere specimen 1, 15, 5. ostenderet, ostendat artem iaculandi certo. - simul cum dat. persf. ἰσὺν αὐτοῖς - εὐνοίαν παρείχοντο, exhibebant 3, 15, 11. εὐνοίαν - τοῖς ἀρχομένοις παρέσχετο, praestitit 2, 9, 12.
- παρθευέσθαι, Med. mor. de Vestali, ταύτην ἔδει π. virginem manere 1, 11, 12. scil. perpetuo, ut additur loco sq. - c. praep. et adiuncto, ἀγνύειν πρὸς τῶν ἱερῶν νύμφων καλυμμένης, καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου π. 5, 6, 3.
- παρθενία, mor. de Vest. ὡς μὴ φιλαττούσας τὴν παρθενίαν, virginitatem 4, 6, 9.
- παρθένης, mor. de Vest. absf. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, virginis 1, 11, 13. - c. adiuncto, εἰ π. εἴη καὶ ἁγνή ib. 12. † παρθένου, τῆς - Ἐξίας (i. τῇ Ἐξίᾳ) ἱερωμένης, virginis Vestalis sacerdotis 5, 6, 3. - † quasi p. adi. αἰ τῆς ἱερ. ἱερναὶ παρθένοι, Vestales virginis 1, 14, 8. Vestae sacerdotes virginis s. feminae s. feminini sexus, nostr. die iungfräulichen Priesierinnen der I estā.
- παρθεναί, ph. de loco, c. adi. ἀποστίας αὐτὴν - τοῦ ἱεροῦ παρθεναίος, a virginis domo 5, 6, 3. a sacro gynaeceo s. sacra gynaeconide, in templo Vestae.
- Παρθία, reg. Asiae, τῇ ἐν Παρθίᾳ μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. qui Bg. p. adi. ob formulam e praep. intra artic. et subit.

- Παρθικός, gentil., de pers. abf. ἐπιθυμήσας Παρθικός κληθῆναι, Parthicus 4, 10, 1.
- Πάρθοι, id. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15 sc. κτήματα ἢ χρήματα ὄντα, res, possessiones, quae sunt apud P., s. in Parthia, p. pr. ἐν Παρθία, pro quo subst. loci s. terrae ponuntur et alibi nomina pers. s. gentis.
- Παρθουαῖος, (i. q. pr.) c. artic. ὁ Π. - εὐη, Parthus 3, 1, 5, 4, 10, 11. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθουαίου, sedes regis Parthorum 3, 9, 16. τῷ Παρθουαίῳ, Partho 4, 15, 16. per ellips. subst. βασιλεὺς, et pro illis deinde ex 3, 1, 4, 4, 10, 2. - c. acc. ellipt. subst. Ἀρσάκης. τὸ γένος Παρθουαῖος, natione Parthus 6, 2, 19. - Plur. Gen. Παρθουαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, Parthorum 1, 15, 4. — πρὸς τὸν βασιλέα Π. 3, 1, 4, 4, 10, 2. cf. 3, 9, 15. τῇ κατὰ Π. νίκῃ, Parthica victoria ib. 21. 6, 2, 20. ἐν τοῖς ἐφ' οἷς μέρεσι Π. in oriental. partibus Parthiae 6, 5, 14. εἰ τινας Π. αὐτομόλοι - ἡκολούθησαν, quicunque ex Parthus transfugae secuti fuerant 6, 7, 17. 7, 2, 3. τὴν Π. Parthicum (imperium) 4, 10, 5. sc. ἀρχήν, ut diserte τῇ Π. ἀρχῇ, Parthorum imperium 6, 2, 17. — τὴν Π. γῆν, Parthorum regionem 3, 5, 1. 4, 11, 12. Parthicam regionem ib. 3. - Dat. εἶναι - Παρθουαίοις λ. Parthis 4, 10, 7. - Acc. τὸν πρὸς Παρθουαίους πόλεμον, Parthicum bellum 5, 1, 7. μετὰ τὸ Π. καθελεῖν, Parthos 6, 2, 3.
- παρίσθαι, Pass. de pers. trop. c. praep. παρσιμένον ὑπὸ τοῦ Φαρμάκου καὶ μέθης, debilitatum 1, 17, 25. resolutus, nostr. entkräftet ἢ erschläffet.
- παριόντες v. πάρεμι ab εἶμι.
- παρσιῆμι, de pers. phys. neutral. abf. οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἀνήρπτον, μηδὲνα παρεῖναι, ne quisquam prope adstare vellet 3, 11, 5. — c. adv. κάτω παρσιῶτες, adstantes 8, 3, 6. - c. dat. rei s. loci, παρσιῆμεσαν ταῖς πύλαις, stabant ad portas 7, 10, 9. - Alio trop. sensu, act. c. acc. rei et praep. παρσιῆσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον λ. repraesentata in pictura formā 5, 5, 11. repraesentans, sistens, iubens sistere s. curans sisti iuxta se, i. effingi, adiungi, a pictore. - Med. c. acc. pers. τὸν παῖδα παρσιῆσμενος, filio in eorum conspectu constituto 1, 4, 1. prope se sistens, sibi adstare iubens et propius se ad lectulum, ubi decumbebant. - † trop. simul c. abl. modi, εἶδοξε τοῖς στρατηγοῖς, - σπάνει ποτοῦ - αὐτοὺς παρσιῆσθαι, penuria potus - eos ad deditionem compellere 7, 12, 7. ad se sistere, in suas traducere partes, sibi adiungere.
- παροινία, cum adiuncto phys. partim, ὕβρεως καὶ παροινίας τῆς σῆς, petulantiae tuae 1, 17, 10. nisi Bg. scripsit temulentiae. εἰς τοσοῦτον μαγίας καὶ π. λ. petulantiae 1, 14, 15. - Trop. εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν, contumeliam 5, 8, 1. ubi copulantur syn. et quidem propr. et trop.
- παροῦνεν, trop. de pers. c. acc. pers. et particip. modi, διηγούμενη λ., παροῦνεν αὐτὸν, instigabat 3, 10, 16. ad iram et vindictam, irritabat. - simul c. praep. τοὺς εἰς ὀμύτητα παροῦνοντας (αὐτὸν,) crudelitatis hortatores 5, 1, 6. simpl. p. incitare. — De re, Φρόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παροῦνεν, incitabat 1, 10, 15. αἰτίαι τοιαῦται - εἰς μίσος - τοὺς - παροῦνεν, incitabant 7, 4, 1.
- παρορμᾶν, mor. de pers. sensu milit. c. acc. pers. et adv. τὸν στρατὸν αὐτὸν παρορμᾶν, adhortans 7, 1, 15. dux, ad pugnandum. — παρορμᾶντων (αὐτοὺς) ἐκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν, incitantibus 3, 4, 8. - Exira bellum, s. universe, ἐτι μᾶλλον παρορμήσαν αὐτὸν, incoitarunt 3, 6, 17. milites, ad suscipiendum imperium. - abf.

παρορμησάντων αὐτὸν τῶν οἰκείων, incitantibus I, 13, 13. ad rede-
undum in urbem e suburbanis.

παρουσία, phys. c. gen. perf. ὅκει τῆς παρουσίας τοιοῦτου βασιλέως,
praesentiae I, 3, 13. δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ π. 6, 7, 6.

παρρησία, pli. c. adi. ἀκαιρεν παρρησίας - ὑπέσχε δίκην, libertatis
I, 9, 14. in dicendo.

πᾶς. sensu A) vulg. Masc. de perf., sing. Nominat., sine subst.,
intra adi. et particip. f. duo adi., σάφρων μὲν π. καὶ - μεμνημέ-
νος, frugi quidem quisquis esset I, 13, 16. frugi f. frugalis ho-
mo quisvis f. quilibet, sc. ἀνδρωπός f. ἀνὴρ. Accusf. ante subst.
sine artic. ἐρρώτο ὑπὲρ πάντα νεανίαν, quolibet iuvene 3, 14, 5.
Plur. post subst. sine artic. οἰκείαι πάντες, familia omnis 8, 3, 2.
v. οἶκ. sine subst. ante verb. π. συνῆλθον, omnes I, 4, 1. 1, 9,
13, 5, 1, 9. 7, 11, 7. † simul c. adv. affini, πανδημεὶ π. ἐξία-
σιν 7, 9, 8. v. id adv. - † in opp. f. relat. π. - ἐκαστος λ. 1,
14, 5. - sq. v. - οὐδείς 7, 4, 1. - † sq. simul partitione π. -
οἱ μὲν -, οἱ δὲ λ. καὶ οὐδείς λ. 1, 4, 21. post verb. συνεληλύθεισαν
π. 7, 11, 2. - universi 8, 6, 14. in opp. ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ
πλείστοι, καὶ σχεδὸν π. omnes 7, 8, 18. - Gen. ante subst. sine
artic. ἱκανώτατος πάντων ἀνθρώπων λ. omnium 2, 9, 18. - post
subst. Παίδων π. universi 2, 9, 2. sine subst. ante verb. π. ἐερ-
ταζόντων, omnibus 1, 16, 8, 2, 1, 12. 2, 9, 7. cunctis 8, 8, 5.
— † post superlat., simul per enallag. generis f. synthesin f.
synthesin, Δουνίλλα - πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφῇ, (omnium) ma-
xima natu soror 1, 8, 6. sc. παίδων, Marci liberorum, p. πα-
σῶν. in relat. π. - ἐσσι λ. 4, 3, 3. - Dat. ante subst. πᾶσιν ἀν-
θρώποις, cunctis h. 2, 2, 14. - it. in opp. Ῥωμαίοις καὶ π. ἀ.
omnibus h. 4, 14, 18. - it. ante v., in opp. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ
π. λ. 1, 4, 14. - post v. παρηγγέλη πᾶσιν, omni. 1, 5, 3. - ††
intra adi. et v. ποθινὲς πᾶσιν ᾤθη. om. 1, 7, 4. - Acc. ante
subst. c. artic. πάντας τοὺς - φίλους, omnes 8, 3, 23. - post subst.
et c. adi. al. simul, λοιποὺς - φίλοις - πάντας λ. reliquos - amic.
cunctos 1, 17, 3. τοὺς μὲν Εὐρωπαίους πάντας ἀπεμῖναι, omni. 4,
3, 14. - in opp. et sq. partit. Γερμανοὶ, οὓς οὐδέπω π. ἐπιχεί-
ρωτο, ἀλλὰ τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. omnes 1, 3, 12. - ante pron.
χειρῶν μὲν π. αὐτοῦ 1, 6, 16. - in opp. π. ἡμᾶς ὡς ἐνα ἡγά-
πα 1, 5, 7. π. γὰρ ἡμ. λ. ib. 12. - † post neg. οὐδὲ γὰρ ἐλάν-
θανε τὰ - πάντας, neque enim - quencham 1, 14, 14. - ante
particip. c. artic. πάντας - τοὺς παρίτας, omni. 1, 4, 17. - post
particip. merum, χρωμένους π. ἐτάραξεν, qui acciperent, omnes
permutabant 1, 14, 3. per ordinem inversum, p. ἐτ. π., χρ., ubi
adeo. fiet proprie, ut in sqq. locis. - ante verb. π. ἀποσῆναι με-
λεύσαντες, cunctos 1, 17, 21. omnes 4, 12, 6. sq. καὶ οὐδείς λ.
— †† c. adi. peculiari, κοινούς ἐχθρούς π. ἡγεῖτο, communes
host. omnes existinabat 1, 8, 15. v. κ. in relat. λεόντων - ἑκα-
τὸν -, ἰσχυρίμοις ἀκούσις π. ἀπέκτεινεν 1, 15, 15. - in relat. al.
π. -, μένους - τοὺς - στρατιώτας λ. cunctos 2, 4, 8. π., οὓς - καὶ
ἐσσι λ. omnibus 1, 9, 1. 1, 13, 11. 7, 1, 20. - post v. et
sq. partit. διεχρήσατο π. -, τοὺς τε - καὶ τοὺς λ. 1, 8, 17. -
post verb. εἰσέρχαι π. μν. 1, 2, 2. sq. syn. πανδημεὶ λ. Masc. de
re, Sing Gen. †† c. subst. diversū sexus, πάντος λόγου καὶ ἐλπίδος
ῥάττον, omni spe et sermone 3, 14, 7. qui Bg. vel hoc Lat. or-
dine innuit, adi. pertinere simul ad post. subst. cf. 1, 10, 8.
— Plur. Acc. ante subst. c. art. πάντας τοὺς - ἀγωνίας λ. omnes
7, 12, 8. - sed post subst. μνηῶν -, πάντας - ἐνομέσας, omni. I,

14, 17. - Fem. de re, sing. Gen. post subst. προθυμίας πάσης, summa 8, 5, 3. - ante, πάσης εὐνοίας, omnem 1, 5, 10. π. ἐλπίδος μείζον λ. 1, 10, 8. π. παντός, quavis 2, 1, 16. - simul post praep. πρὸς τ. τροφῆς, ante quemque cibum 1, 17, 23. ἔξω π. ὑποψίας, extra omnem suspicionem. 2, 5, 12. μετὰ π. ἀκριθείας, summa c. religione 1, 1, 4. μ. π. ἀδρείας, summa fortitudine 1, 5, 19. μ. π. εὐνοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. summa modestia 8, 8, 1. cf. 11, 13, 13. μ. π. τιμῆς, summo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας, summa cum alicritate 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας, summa cura 6, 8, 5. μ. π. ἀμείτητος, cum summa crudel. 7, 4, 3. μ. π. ἐπιείκους, summa festinatione 8, 6, 10. cf. μ. - Acc. ante subst. merum, πᾶσαν ἔβην λ. omni 1, 13, 11. π. προθυμίαν, summam 3, 6, 17. π. πραότητα, summ. 7, 6, 7. π. μηχανῶν, nullas non mach. 3, 15, 10. sed c. artic. 2, 4, 12. qui Bg. legerit γῆν, aut supplerit saltem. π. τὴν ἐπιβολὴν, omnes infid. 3, 5, 13. - simul post praep. πρὸς πᾶσαν τὴν ἡτείραν, contra universam 2, 14, 14. - post subst. c. artic. τὴν ἐλπίδα π. spem summam 2, 9, 5. - Fem. Plur. de persf. post subst. merum, in relat. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαι λ. 4, 2, 5. omnes, ἀρχαί π. λ. omni. 8, 6, 18. - De re, post subst. mera, ea quae diversi sexus, ἀνδριάντες - τιμαί τε πᾶσαι, omni. 7, 7, 3. - Dat. ante subst. merum, πᾶσαις - εὐφημίαις, omni. 2, 2, 21. - Acc. ante subst. c. artic. πᾶσας - τὰς - τιμὰς 2, 12, 10. - ante subst. mer. π. - πράξεις, summam rerum 4, 12, 7. - simul post praep. κατὰ π. ὁδοῦς, per omni. v. 2, 12, 2. - post subst. c. artic. f. intra subst. diversi sexus, τὰς εἰσόδους πᾶσας καὶ λιμένας λ. aditus omni. et portus 3, 1, 3. - Neutr. sing., de persf. Nominat. ante subst. cum art. πᾶν τὸ στρατόπεδον, universi milites 5, 3, 25. - Dat., simul post praep. οὐν παντὶ - τῷ πλήθει, omni 7, 5, 2. 6. - Acc. post subst., in relat. εἰ τι γένος ἦν βασιλικόν -, πᾶν ἔξενοφεν 4, 6, 7. - Plur. Dat. ante subst. cum art. et simul post praep. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, in omni. nationibus 3, 2, 13. - Acc. †† ante artic. merum, πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σικυῆς λ. omnia 5, 7, 12. sc. πρόσωπα vel commune χρήματα, ut in τὰ παιδικὰ, ubi neutr. adi. p. masc. et abstract. p. concreto. Quo et referri licet 2, 4, 2. 6, 1, 3. - Neutr. de re, sing., dat. ante subst. mer. παντὶ σθένει, summis viribus 3, 9, 8. omni vi. - totis viribus 8, 4, 18. - Acc. cum verb. ante, et sq. partit. f. in relat. πᾶν, ὡς στρατιώτης, ἔπραττεν, εἴτε - εἴτε λ. omnia 4, 7, 6. πᾶν, ὃ λ., ἐργαζέτο ib. 7. †† post verb. προσποιήσασθαι πᾶν ὃ τι οὐν, quidvis 2, 14, 9. sc. πρᾶγμα. Neutr. Plur. post subst. mer. ταμεῖα - πάντα, aeternum omne 1, 6, 19. - Gen., ante, πάντων ἱερῶν, omni. 1, 14, 4. - simul post praep. ἐν - π. ἐθνῶν 6, 3, 2. - Acc. intra art. et subst. τὰ δὲ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. omni. 8, 1, 4. - post subst. in relat. ἀρώματα - π., ὅσα 4, 2, 16. - † σωγούς χρημάτων -, πάντα προσέσθαι 5, 5, 22. - ante art. et subst. πάντα τὰ - λείψανα, omni. 4, 8, 10. - †† ante art. et subst. diversi sexus, πάντα δὲ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας λ. 5, 3, 26. - ante particip. c. artic. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, omni. 1, 6, 26. 2, 1, 24. post subst. c. artic. in opp. τὰ μὲν ὀπλα - π. omni. 2, 13, 5. sc. λοιπὰ, cf. infra in Restrict. Neutr. Plur. sine subst. sed c. artic., it. c. gen. persf. τὰ ἀνδρώπων π. εἰδέναι, res hominum omnes 4, 12, 5. sc. πρᾶγματα. - τὰ ἐκείνων π. δοῦναι, illorum bona omni. 7, 8, 20. sc. χρήματα, κτήματα, ἀγαθὰ, etc. - Sed sine omni subst. cum verb. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρ-

ἐν αὐτῷ, omn. 3, 6, 4. v. praep. π. - ἐμβριθῶς τὰ π. 4, 3, 7. —
†† Per ellips. praep., de temp. (κατὰ, ἀνὰ, διὰ) τὰ π. - ἐν τοῖς
β. διατρέψασα, perpeiuso 5, 8, 7. sc. μέρη τοῦ χρόνου. Neutr.
Plur. sine artic. Nominat. c. verb. πάντα ἐπράττετο λ. omn. 1,
6, 1. - † in relat. π. -, μάλιστα δὲ λ. 2, 14, 3. sc. χρήματα,
ἀγαθὰ, bona animi et corporis, it. πράγματα, ἔργα, αἰα, et p.
ἀλλὰ πάντα. †† post subst. alius sexus, per synecim l. synthetism.
Θησαυροὶ - εἶχον· ἀλλὰ πάντα προσκεκένωτο. omn. 2, 7, 3. sc. χω-
ρία. - †† Θησαυροὺς καὶ νεώς, πάντα ἐδείκνυε λ. 3, 13, 9. - Gen.
in relat. πάντων -, ὧν λ. omn. 2, 6, 15. - π. -, ὅσα 8, 5, 7.
sc. πραγμάτων. - πάντων ἐν σπάνει, omnium rerum ib. 8, 16.
sc. χρημάτων. - ἔσω π. ἀμνησία, omnium 8, 7, 18. - Acc. in
relat. πάντα δώσω, ὅσα λ. omnia 2, 6, 11. π. -, ἅ -, λέγον-
τος 5, 8, 8. - c. verb. meris, μετὰ προθυμίας π. ἐπαύτων 2, 11,
4. propr. post τῶν καμάτων et adeo subst. alius sexus iterum. -
π. πράξειν εἰς ζῆλον λ. 2, 14, 7, 7, 6, 1. π. πισεῖν 8, 3, 22. -
† Per ellips. praep. de modo, Διόνυσον, (κατὰ l. εἰς) πάντα μιμού-
μενος, per omnia 1, 5, 7. - †† it. c. adi. εἰκόνα, π. ὁμοίαν, om-
nia similem 4, 2, 3. sc. μέρη. - B) sensu syn., p. Lat. totus;
Masc. de pers. τὸν στρατὸν -, πᾶς λ. totus 3, 9, 12, 8, 7, 5. —
πᾶς ὁ δῆμος λ. universus pop. 2, 2, 5. - † c. subst. diversi se-
xus. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ στρατιωτικὸν ib. 23. - Gen. σχεδὸν παντός τοῦ
στρατοῦ, univ. 3, 6, 14. omnis 8, 4, 19. - †† ante pron. re-
cipr. εἰκόνα - π. ἑαυτοῦ, sui totius 5, 5, 11. von seiner ganzen
Statur. - Dat. post praep. σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ, cum to-
to rel. ex. 2, 14, 1. - Acc. πάντα τὸν στρατὸν, univ. 8, 7, 7. —
De re, πάντα τὸν - χρόνον, omne 1, 1, 5. - post praep. παρά π.
τὸν ἐμ. βίον, per omnia, meam vitam 1, 2, 10. - Fem. de pers.
ἡ σφ. δύναμις παρ. πᾶσα, universa 1, 6, 18. - Gen. post pron.
τὴν - δύναμιν -. ἥρχε δ' αὐτῆς πάσης, universis (copiis) 2, 15, 2.
— Dat. πάσῃ τῇ συγκλήτῃ, universo 1, 8, 10. - post praep.
σὺν π. τῇ δυνάμει, cum omnibus copiis 6, 5, 20. - De re, πᾶ-
σα ἡ τε Ρωμ. πόλις, tota 5, 2, 5. - Gen. post praep. ἐκ τῆς Ἰτα-
λίας πάσης; ex It. omni 1, 15, 2. ἀπ' Ἰταλίας π. ex It. tota 8,
5, 11. ἐν π. Ἰτ. tota It. 7, 12, 2. π. τῆς πραγματείας, totius 2,
15, 11. - Dat. προθυμίας πάσῃ summa, 3, 4, 9. - Acc. πᾶσαν
τὴν - ὄραν, omnem 1, 6, 3. 1, 8, 3. π. αὐτοῦ τὴν ψυχ. 1, 13, 15.
post praep. κατὰ π. τὴν πόλιν, per omni. 1, 14, 18. παρά π. τὴν
ὁδόν, in toto itinere 2, 6, 10. εἰς π. τὴν πόλιν, per totam urb.
7, 9, 17. - Neutr. sing., de pers. Nominat. πᾶν τὸ - στρατιωτι-
κὸν λ. 1, 4, 19. π. τὸ ἱππικὸν ταγμα, tota 1, 13, 5. omnis eque-
ster ordo 4, 2, 19. - Dat. σὺν παντὶ τῷ - πλήθει, omni 4, 14,
12. - De re, Nominat. πᾶν δὲ ἐκεῖνο λ. totum autem illud 4,
2, 13. sc. κατασκευάσμα, c. §. 15. et 18. - πᾶν - τὸ πλήθος τῶν
ἀνδρῶν, omnis mult. 6, 5, 7. - tota mult. 4, 11, 5. i. q. πλεῖ-
στον πλήθ. §. 7. τὸ πᾶν ἔργον λ. tota res 1, 14, 10. - Gen.
παντός ἀζώματος σχῆμα, summae dignit. 3, 11, 4. - Acc. μα-
ρῶν τοῦ σώματος, - εἰς πᾶν ἔχειτο 8, 4, 27. sc. αὐτὸ τὸ σῶμα, om-
ne reliquum corpus. - Per ellips. praep. (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα
λελωβημένους, toto corpore 8, 8, 15. - Neutr. Plur. Acc. τὰ
σκέλη πάντα, crura tota 5, 3, 12. - ††† Per loca, ubi alterutro
sensu pr. repetitur in vicinia, id que varie, a) eodem casu,
eodem que sexu, Mascul. bis, πάντες -, πάντες λ. om-
nes -, universi 6, 5, 22. πάντας - πάντας, omnes (leones) -
omnes (homines) 1, 15, 13. - ter, πλείστα πάντων ἐγχειρισθεῖς,

πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττωτα - πάντων λ. omnium - omnibus - omnibus 2, 1, 11. sq. b) diverso sexu, πᾶς ὁ σρατός -, πρῶθυμίαν τὲ τᾶσαν, ανίψ. exerc. - alacrit. que summam 6, 4, 1. — παντὶ τῷ ἄλλῳ σρατῷ, τὸ δὲ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος, omni rel. exerc. - caetera vero omnis milit. 3, 4, 14. sq. πάντα τὸν σρατὸν -, τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας λ. omn. ex. - aditus omnes et portus 3, 1, 2. sq. πάντας -, πάσαν ἡλικίαν λ. cuncti - omnem aetat. 3, 8, 19. sq. - c) Fem. sexu eodem, πάσης τῆς νυκτός, - προθυμία - πάσῃ, tota nocte, - alacr. summa 3, 4, 8. sq. - diverso, πᾶσα ἡ πόλις -, παντός τε κ.σμου καὶ τιμῆς λ. tota urbs - omni ornatu ac hon. 3, 6, 19. ubi in post. cum subst. diversi sexus. - † πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχή -, ἡ Φιλονικία - περὶ τοῦ παντός, totum imper. Rom. - certamen de summa rerum 4, 14, 14. ubi post. τὸ πᾶν i. q. pr. πᾶσα ἡ ἀρχή, de toto império, de universis terris, de summo dominio; utrius populi et domini ditioni postea subiecta sit nostra terra vel utraque; uter populus et rex in alterum eius que terras omnes habiturus sit dominium; supplendo subst. πραγματος f. ἀξιωματος, cf. 3, 11, 4. i. q. aliorum περὶ τῶν ὅλων et ὑπὲρ ὅλων τῶν πραγμάτων. — ἡ σρατιωτικὴ δύναμις - πᾶσα, - ταμιῖα - πάντα, univers. - omne 1, 6, 18. sq. πάσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, σχεδὸν παντός τοῦ Ῥωμ. σρατοῦ λ. totam or. - univers. 3, 6, 14. πάσαν πρᾶξιτά -, συνοφάντας τὲ πάντας, summam - omnes 7, 6, 7. τιμὴν π. - πάντα τὲ σπραττεν, omnem - omnia 1, 8, 1. - it. c. affin. παντοδαπὰς - ἀπὸ πάσης γῆς - πανταχόθεν - παντοδᾶπᾶν ἐν πᾶσι θεατροῖς - παννυχίδας, ex omnibus regionibus - in omnibus theatr. 3, 8, 15. - 17. d) Neutr. Sing. diverso casu, ἐν πᾶν τὸ εἶδος ἀναπείσαιεν λ. - σὺν παντί - τῷ πλῆθει λ. totam gentem - cum omni mult. 7, 5, 1. sq. τὸ - σράτευμα - πᾶν εἶχε, - διακίεσθαι πάντα λ. exerc. omnem - omnia 2, 15, 10. - diverso etiam sexu, εἰς - πᾶν τὸ - σρατιωτικὸν - Παϊόνων πάντων, omnem - univers. 2, 9, 1. sq. - e) Neutr. Plur. eodem sexu, πάντα διηρπάζετο, - πᾶν τὸ - ἐργαλείον, omnia -, quidlibet 7, 11, 15. - diverso, πάντων ἀνενδεῖ - βίον, - τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, nullius indigam, - caeteris hom. omnibus 8, 7, 15. πάντα ἐπὶ τὸ πῆρ ἐπεβόσκειτο. τὸ πᾶν ἔργον λ. omnia -, tota res, 1, 14, 9. sq. ubi pr. π. aequè pertinet ad pr. ac ad sq. v., prout commā ponitur, post π. aut post ἐπ. f. πῆρ, et deest subst. οἰκήματα f. χρήματα. † πάντα σπραττεν ἐκάτερος, πειρώμενος λ. - πάντων αἰγνῶμαι, omnia agebat uterque, amittens -, omnium 4, 3, 2. q. cf. ἔπρ. †† Cum artic. τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα λ. Ἀσίαν τὲ πᾶσαν, in Eur. omnia - omnem 4, 3, 11. ἱερίμειν γῆς f. χωρία. - τὰ θηρία - π. ἐν τῇ Ἰταλ. πάσης, feras omn. - ex It. omni 1, 15, 1. sq. - f) bis et c. affin. πᾶς ὁ δῆμος - πανταχοῦ, - καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι λ. univ. - omne vulgus 7, 7, 1. sq. ὁ δὲ σρατός πᾶς -, οὐ πᾶν τὶ τῷ πρᾶχθ' πάντες ἦρεσκ. ex. totus. - (omnes) 8, 6, 1. πᾶσι - παντοδαπῆς - παντὶ τῷ βουλομένῳ, omnibus -, cuius, cui libeat 1, 10, 12. πάσας τὰς - τριήρεις -, παντοδαπὴ δύναμις -, πάσαν ἡπειρον λ. omnes - univers. continentem 2, 14, 13. sq. πανταχόθεν - ἀπ' Ἰταλ. πάσης - αἰγιαλοὶ τε πάντες καὶ λιμένες, It. tota - littora omnia portus que 8, 5, 10. sq. ubi post. π., intra duo subst. pertinet ad utr. g) ter, πάντες οἱ αἰκείνου οἰκίῃοι -, ὑπὲρταί τε πάντες -, μεθ' ὕβρεως πάσης λ. omn. - omn. - omni contum. 4, 6, 1. sq. πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις -, πρὸς πάντων εὐφρημ., πάσης τὲ τιμῆς καὶ αἰδοῦς, omnibus - ab omnib.

— omnem que honor. 2, 3, 24. sq. ubi posstr. c. subst. diversi sexus. πρὸς πάντας τοὺς ἀρχοντας -, πάντας ἀναπεύθων -, ἰκανώ-
 τatos -, πάντων ἀνθρώπων λ. ad (omnes) - omnes - omnium
 hom. 2, 9, 17. sq. πρὸ πάσης τροφῆς -, πᾶν τὸ φάρμακον -, καὶ
 πάντες λ. ante quemque cib. - omne - omnes 1, 17, 23. μετὰ
 πάσης αἰσχύνῃς -, πάσαις ταῖς - λώβαις -, (κατὰ πᾶν τὸ σῶμα λε-
 λωβ. per summam ignominiam. - omnibus - toto corpore β. 14.
 sq. πάντα τολμώντες -, παντὶ τρόπῳ -, τὴν Τύρον, πᾶσαν τε ἐνε-
 πρησαν, quidlibet - omnibus mod. - totam 3, 3, 6. πάντα μὲν
 εὐθύμως πράττων -, πᾶν τὸ στρατιωτικόν -. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν
 πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, alia omnia -, universo exerc. - nam a no-
 bis quidem omnia 3, 6, 1. - 4. v. praep. π. h) ter c. affi-
 ni, πᾶς ὁ τόπος - πᾶν τὸ ἱππ. ταγμα -, πανταχόθεν -, τάντα δὲ
 λ. omnis - omnis - omnia 4, 2, 13. - 21. πανταχοῦ - ποσειδὼς
 πᾶσιν ὤφθη. - πᾶσά τε ἡ σύγκλητος - καὶ πανδημί -, πάντα - ἄν-
 θη λ. optatus omnibus in consp. venit. - totus senatus -, omnia
 florum genera 1, 7, 3. sq. ubi primus dat. pertineat aequē ad
 pr. adi. ac ad sq. v. et posstr. πάντα est p. omniogenos flores f.
 flores omnis generis, et p. παντοία, ut ap. Lat. quoque omnes
 flores. πάντας -, πάντες -, ἅπασιν -, σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἑνιαυ-
 τὸν λ. omnes -, omnes -, omnibus -, per totum ann. 2, 7, 11.
 — 15. πάντα ἐπράττεν εἰς τὸ λ. - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγου-
 μένους, - πρὸς πάντας λ. omnia - omnes - cunctos 7, 7, 9. - 11.
 — i) quater, πᾶν τὸ - τέμνος -, πάντων ἱερῶν - πάντες -, πάντα
 τὸν περίβολον λ. totum - omnium - omnes - omnem 1, 14, 4.
 β. - it. c. affini, ἁπάντα -, πᾶς ὁ δῆμος -, Ἰταλία τὴ πᾶσα -,
 πάντα τὴ ἔσση -, πάντων σπάνει λ. omnia - universus - li. tota
 omnes gentes - omnium rerum 8, 5, 14. - 16. πάντων τῶν
 ἐπιτηδείων - τροφῶν τὴ παντοδαπῶν -, πάντα - ἥ -, ἐν σπάνει
 πάντων τῶν ἐπιτηδείων -, πάντα ἔχουσαν λ. omnium - omnia -
 omnium - omnia 8, 6, 6. sq. ἐμφρεσθῶς τὰ πάντα καὶ θυμειδῶς
 ἐπράττε -, ὀργῇ πάντα πράττων -, ἐν ἅπασιν -, τὰ μὲν ὑπ' ἐυζω-
 πην πάντα -, Ἀσίαν τὴ πᾶσαν λ. omnia - omnia - in omnibus -
 omnia - omnem 4, 3, 7. - 12. k) quinquies, πάντα τὸν ἐμ-
 πίπτοντα -, πάντας τὴ παῖδας καὶ γυναῖκας -. πάντα τὸν κόσμον
 καὶ κειμήλια λ. - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν λ. - πάσας τὰς τιμὰς λ. quem-
 vis obvium - omnes - omni ornatu et supellectile, - supra
 (omne) votum -, omnes honores 3, 9, 19. - 22. ubi his cum
 subst. diversi sexus. πάντες -, πάντα -, τοὺς δ' ἄλλους πάντας -,
 πάντα ἔσση καὶ πάντα στρατόπεδα λ. omnes - omnia - caet. aut.
 omnes - omnes populos et cunctos exercit. 2, 4, 1. - 4. μετὰ
 πάσης εὐφροσύνης -, προσεφέμετο πᾶσιν -, πάσαις διαβολαῖς -, πᾶσαν
 αὐτοῦ τὴν ψυχὴν -, σωφρον μὲν πᾶς λ. (cum omnibus acclam.)
 cum omnibus - omnibus calumnia (totum) eius animum - 1,
 13, 13. - 16. πάντα ποιήσειν -, πάντα τὸν στρατὸν -, ἀποσθῆναι πάν-
 τας -, πάντες -, τοὺς καιροὺς πάντας λ. omnia -, totum ex.
 — omnibus - omnes - occasi omnes 4, 13, β. - 11. πάντα τὰ —
 βάρβαρα -, πᾶσαν τὴν - ἡπειρον -, Ἀσίαν - πᾶσαν, - τάντα -, πᾶ-
 σαν ἐλέκκληρον - ἀρχὴν, omnes -, omnem -, Af. tota -, omnia -,
 totum et integrum 0, 2, 3. - 0. v. ἔλ. ii. c. affini. εὐγενέστατος
 - πάντων εὐπατριδῶν -, πάντων ἀξιώτατος -, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν
 ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. - πάντων ἐκβιασμένων -, τὸ πᾶν
 δεξιὸν λ. omnium - omnium - omnem - caeteri que omnes -
 omnibus 2, 3, 9. - 12. πᾶσαν τὴν ὁδὸν -, παραπικρῆ -, παντε-
 ῥακοῦς - πάντων ἐσθῶν -, στρατὸς πᾶς -, πᾶσιν ἐπιτρέπων -, παντο-

δατάς -, ζῶα - πάντα λ. totum iter -, omnium deor. - exerc.
 universus -, omnibus -, bellias omnes 5, 6, 17. - 21. ἐβά-
 σκευε πάντα -, πᾶσαν τὴν τε Ἰταλ. - παντάπασιν - ἀτέλειαν πάν-
 των -, διὰ παντός -, τέλη πάντα λ. omnia -, quidquid -, im-
 munitatem (omnium,) - vecig. omnia 2, 4, 11. - 14. δένδρα
 πάντα -, πανταχόθεν -, ἃ περ πάντα -, περί πᾶν τὸ τεῖχος -,
 παντοίας - παντὶ σθένει, † παντός τοῦ στρατοῦ -, πανόημι, arb.
 omnes - quibus omnibus - circa totum murum - totis viribus
 - omnis exerc. 8, 4, 12. - 20. 1) sexies, eis πᾶν - τὸ στρατιω-
 τικόν -, πάντα προέσθαι -, πᾶν τὸ γένος -, πάντα κινδύνον -, πᾶν
 τὸ στρατόπεδον -, πάντα - τὰ ἐπιτήδεια καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας,
 per totum exerc. - omnia - totam famil. -, quodvis periculum,
 universi milit. -, omnibus necessar. 5, 3, 21. - 26. - it. cum
 afflu. πάσης μούσης -, πᾶν τε, ὃ περ - θάλα λ. - πρὸς πάντων
 βασιλέων -, γένος - πᾶν -, πάντας -, πᾶσα - νόξ - παντοδωπῶν λ.
 omnis - (omne) quidquid -, ab omnib. imperat. -, (omne) -
 omnes -, totae noctes 4, 6, 4. - 8. ††† Per loca, ubi restri-
 ctive dr. et tantum de certis a) pers., maxime Rom. 1, 4, 1.
 14. 1, 7, 1. 3. 1, 9, 1. 13. 1, 14, 3. 12. 14. 1, 15, 10, 13.
 1, 16, 8. 1, 17, 21. 24. 2, 1, 8. 2, 4, 1. 3. 2, 9, 7. 2, 12,
 4. 2, 14. 1. tum milit. 2, 11, 3. 2, 13, 4. 4, 14, 18. 8, 6,
 1. tum senatorib. 2, 3, 25. et οἱ λοιποὶ πάντες ib. 10, 7, 11, 2.
 7. porro de Orientalibus 2, 7, 11. sq. b) rebus, maxime Rom.
 1, 14, 4. 9. 1, 15, 1. 2, 2, 3. 2, 4, 2. 18. e. 2, 11, 4. e. 2,
 14, 7. 3. 2, 17. 3. 12, 26. e. it. aliis 8, 4, 17. 8, 6, 7. et de
 Asia 4, 3, 11. 6, 2, 4. †† Ad quam not. angustiorē et res-
 feras haec, ubi valet p. Lat. *multus* f. *magnus* f. *plerique* f.
maxima pars, de pers. 1, 9, 1. sed de re 4, 1, 5. sq. C) sensu
 syn., p. Lat. *omnis reliquus*, de pers. 1, 8, 15. 1, 9, 13. 2,
 1, 12. 4, 13. 9. 4, 14, 18. 6, 5, 15. 7, 8, 18. sed de reb.
 2, 14, 3. 3, 6, 1. 19. 4, 1, 4. 7, 7, 3. 8, 4, 27. D) sensu
 syn., p. Lat. *omnigenus*, *omnis generis*, *varius*, de animal. 1,
 12, 6. 1, 15, 9. e. 5, 6, 21. sed de reb. 1, 2, 4. 1, 7, 4. 1,
 9, 4. 4, 2, 16. 4, 5, 7. 4, 8, 19. 5, 6, 14. 8, 6, 6. 8, 8,
 14. e. it. sensu mor., p. verus, fallus, gravis, levis, 1, 13, 14.
 — ††† Per loca ambigua, a) de pers. an re, 2, 7, 7. 3, 10,
 6. 4, 6, 4. 5, 8, 1. vel de utr. 2, 4, 2. 6, 1, 3. b) quoad
 ellips. sublt. τοῖς λοιποῖς διὰ παντός τούτων ἀπολαύειν, perpetuo 8,
 7, 9. sc. χρόνου, si masc. sed, si neutr. μέρος τοῖς χρόνου. - † διὰ
 παντός δικτοτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii securitatem 2,
 4, 13. qui Bg. formulam mutat in affine adi., accommodatum
 ad sublt. possit., pro in perpetuum, sc. tempus. c) quoad
 not., utrum p. Lat. *omnis*, an p. *omnis generis*, f. p. *totus*, 1,
 15, 1. 8, 4, 12. 15. d) quoad lect. πάντα ἡγάγε, reduxit 3,
 4, 17. e. qui Bg. legerit πανήγαγε, sublato etiam adi. πάντ.,
 pro quibus liceat fingere πάλιν ἀνήγαγε. - ὡς πάντα ἐν ὁπλί-
 σεω, ut semper armatam 5, 6, 3. qui Bg. retinet π., p. κατὰ
 π. et per ellips. sublt. μέρη τοῦ χρόνου, vel μέρη τῶν πραγμά-
 των, de modo. p. κατὰ πάντα τρόπον, et p. παντάπασιν, proflus,
 omnino. κίνησις - πασι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων ἐγένετο, motus toto Ro-
 mano imperio exstitit 6, 3, 3. qui Bg. legerit παση (p. ἐν παση)
 τῇ ὑπὸ Ῥ., scil. γῇ f. χώρα f. βασιλεία f. αρχή, dum vulg. pro-
 cedat, supplendo ad dat. ἀνθρώποις, et ad gen. art. γῆς f. χώρας,
 omnibus (hominibus) terrae sub Romanis, f. terrae Romanorum
 f. Romanae f. imperii Romani.

πάσχειν, de pers. ph., universe, c. acc. rei et praep. εἰσθεῖ· ἐπὶ
 ἄλλων τοῦτο π., ὁ Κόμμ. ὑπὸ κραυγῆς, solebat id accidere Com-
 modo I, 17, 22. Commodus solebat id (ut in somnum prola-
 beretur s. obdormisceret inter coenam) experiri s. facere ὑπὸ
 καμάτου π. (τοῦτο) οἰσθεῖς, id sibi accidere ratus ib. 20. - in ma-
 lam partem quamlibet, αἰτιώμενος, ὅτι δι' ἐκείνην ταῦτα πάσχει,
 quod haec pateretur 6, 9, 12. ut a militibus defereretur impe-
 rator et reliceretur. τῶν στρατιωτῶν ἀγανακτοῦντων, ὅτι - ταῦτα
 ὑπὸ Ῥωμαίων - πάσχουσι, ea se a Romanis pati 7, 12, 6. de
 Praetorianis, oppugnatis in castris a civibus. † ὅπως μὴ τι δει-
 νὸν ἐκ τῆς ἐςμενης ἀρχῆς παρόντες πάθοιεν, ne - paterentur 2, 6,
 5. - it. in opp. sine casu, δρῶντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν,
 agere et pati solent I, 4, 12: cf. γ. διατ., mala quaedam et in-
 commoda perpeti et perferre, ab imperantibus orta. - sed cum
 acc. rei iterum et c. praep. simul, ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι δι-
 νοῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, ea passus a nobis 2, 1, 19. cae-
 sus, occisus. - c. solo acc. illo, οἱ δὲ ἔπασχον (ταῦτα,) ἃ περ
 δεδράκονσαν, patiebantur I, 12, 17. lapidibus ac tegulis petiti,
 vulnerati et occisi, συντίθενται, φθάσαι τι δρᾶσαντες, ἢ παθεῖν,
 prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum I, 17, 16.
 a Commodo, caedem et mortem, cf. §. 1. δρᾶσαι τι μᾶλλον φθά-
 σαι, ἢ π. ἀναμείνας, ἡθέλησεν, pati 3, 11, 1. 4, 13, 1. † ὅπως
 - φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, ἢ δρᾶ-
 σαι αὐτοῖς, ut paterentur 3, 2, 10. διέγνων, δρᾶσαι τι ἢ π. γεν-
 ναίων, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ θόρου, pati 4, 4, 5. - Extra opp. c.
 acc. rei, ἵν' ἐπὶ πλεον, ὡν πάσχωσιν, αἰσθῶντο, ut diutius dolorem
 sentirent 8, 8, 14. p. τούτων, ἃ πάσχ., αἰσθ. ea, sc. mala, quae
 paterentur, vulnera cum dolore, it. contumelias. βοηθεῖν (αὐ-
 τοῖς) ὡς ἐφύβριξα πάσχωσιν, perpetientibus 2, 7, 5. τὴν χεὶρ πα-
 θεῖν ὑμᾶς, ὀνᾶτε, pati 2, 13, 15. quam poenam gravissimam. —
 † δεσποικία, μὴ, τί ἐκείνου παθόντος, ne, si illi quid accidisset 5,
 7, 1. si mortuus, occisus esset. † ὡς - ἐτι περιθεῖν αὐτὰς, ὡς
 μηδὲν παθούσας, quasi nihil ip̄as accidisset I, 15, 11. adhuc ni-
 hil pillos (struthos, denitis capitibus,) nihil mali, nec vulnus,
 nec mortem. - Med. de pers. c. acc. rei et praep. πείρα, ὡν
 πρὸς αὐτοὺς πεπόνθαι στρατηγόντος, eorum, quae hoc duce perpeffi
 sunt 2, 2, 20. quae ab eo passi sunt, γ. στ., p. τοῦτων, ἃ λ., cla-
 des in pugnis. - simul in opp. ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πέτεσ-
 σθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα ὀρῶσιν ἡμᾶς εἰ οἰκείται, quae a nullo bar-
 barorum nos passuros exspect. I, 13, 4. impetus populi in im-
 peratoris villam cum periculo vitae. - c. solo acc. isto, per
 polyptoton simul, οὗς ᾔδεσαν ἢ πεπονθέντας τὴν δεινὸν, ἢ παθεῖν δε-
 δοικίας, quos sciebant aut passos esse aliquid grave, aut, ne pa-
 terentur, metuere 7, 4, 7. per exactas accide pecunias et facul-
 tates ademptas. - per nudum acc. illum, τὸν μέλλοντα πέτεσθαι
 δεινόν, qui videtur passurus malum 4, 3, 5. ab hoste invadente
 ad caedem. - † c. nominat. particip. modi, δοκούντας κερχεσθαι
 συμφορᾷ ἐκ τε ὧν' πεπόνθσαν Πέρσαις μάχόμενοι, ex eo, quod
 male accepti fuissent adversus Persas pugnάντο 6, 7, 7. ex his,
 s. ob ea, quae passi erant, p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. † cum alicui
 subst. φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, se passum
 5, 6, 4.

πατεῖν, ph. de pers. c. acc. rei, πόταμους πηγυμένους, calcare 2,
 10, 10. de milit. transeuntibus, nec timenibus transire. † ῥί-
 ψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις - πατεῖν (αὐτὰ,) insultare 8, 5.

24. - † de animal. πατούσες (αὐτὰ, τὰ τεχνάσματα σιδήρων) οἱ ἵπποι λ. illis calcatis 4, 15, 8. - Pass. de perf. c. praep. ὁ δῆμος - πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων, conculatione equorum 1, 12, 14. concultus ab equis, in tumultu. οἱ ὄχλοι - ὑπὸ ἀλλήλων πατούμενοι, invicem proculeando 5, 6, 22. inter rapiendum misilia. - alter alterum concultantes 7, 8, 13. inter se procultantes 7, 9, 15. in bello et pugna.
- πατήρ, ph. in relat. qualicumque, aperta aut minus, c. art. τὸν πατέρα (οὖν) - ὁ π. - ἀνεθρέψατο, pater 1, 2, 2, 1, 5, 12, 17, 1, 8, 7. ἡμερῶν, ἐν ὅταις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν λ. 1, 5, 1. parentis 1, 17, 26. ἡ κόρη - ἀπήγγελλε τῷ πατρί, patri 3, 10, 16. μήτε τί τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδώς 1, 9, 21. 3, 10, 15. c. adi. τοῦ ἐμοῦ π. 6, 3, 12. sine artic. μετὰ τοσαῦτα τρέπαια πατρὸς λ. parentis 1, 15, 15. γυναῖκες, ὅσαις - πατέρων ἀξίωμα λ. parentum 4, 2, 5. - c. gen. perf. τὸν π. αὐτῆς, eius par. 3, 10, 14. † per formulam e praep. τὸ πρὸς πατρὸς αὐτῷ γένος, paternum ei genus 1, 7, 6. quoad genus ipsius a patre, i. a patris parte. - Trop. et quidem 1) per adoption. πατέρα ἐκείνου δοκεῖν -, τὸν δὲ υἱὸν, patrem 5, 7, 7. 2) honoris et animi causa, c. adi. πατέρα χρῆσθαι, par. 1, 4, 21. 2, 2, 18. π. ἥτιον λ. 2, 6, 3. de imperat. - abl. ὁ δῆμος (αὐτὸν) σεβάζειν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, patrem 2, 2, 21. sub init. imperii. † σεμνὸν καὶ ἥτιον ἀρχόντα καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα λ. par. 2, 4, 1. † γένεσθε αὐτῷ υἱαῖς ἀνθ' ἐνὸς ἐμοῦ πατρός πολλοί, parentes 1, 4, 9. † simul et ph. et trop. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην λ. par. 1, 5, 20. Marci, de Commodo fil. et civibus: - † ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρων ἀνατραφεῖς, inde a maioribus 2, 15, 2. qui Bg. servavit vulg., ubi tamen leg. ἐκ παίδων s. ἐκ παίδου s. εἰς παίδων.
- πάτριος, (a πατρί) de perf. Σεῶν πατρίων, patriorum 8, 7, 4. quos patria et civitas colit. - Neutr. de re. c. adiuncto, τὸ Φοινικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio instituto 7, 1, 4.
- πατρίς, ph. sensu angustiore, de urbe patria, ὧ π. ἡ Ἀκλιθία ἦν, patria 8, 3, 2. - sed latiore, de terra, c. artic. εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσα 5, 3, 4. - † in vicinia simul et sine art. et c. eo, μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, λ. - τὴν π. σώζειν 8, 3, 5. - c. adi. συναρτῆσαι τῇ κοινῇ πατρίδι 7, 7, 11. - † ambig., utro sensu, τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις 8, 5, 14. 8, 4, 21. ποθεῖν τὴν π. 1, 6, 7, 12. † σῦλλα τῶν πατρίδων, ιδεῖν, patriae 7, 3, 15. - τοὺς θυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπαγάγων, patriam 7, 6, 7.
- Πάτριος, vir. ille Gr., a Caracalla relatus, ἰν' ὡς Π., ταΦῆ, Patrocius 4, 8, 11. - Ζητῶν - Πάτριον ἐν τινα ib. 10.
- πατρώειν, mor. et bonam in patrem, τὸ μεγαλύνειν ἡγούμενοι, patrislare (Commodum) 1, 7, 2. patris mores imitari.
- πατρώος, ph. Masc. de perf. (qui fuit patris s. a patre datus,) πατρώος φίλου, paterni 3, 15, 13. - c. artic. τῶν πατρώων φίλων 1, 6, 1, 2, 1, 10, 16. τοῖς πατρώοις φίλοις 1, 8, 1. τοὺς πατρώους φίλους 1, 5, 4. 1, 17, 3, 4, 5, 11. † τοὺς π. φ. πρῶτος διαβάλλειν ἔρεσσετο 1, 8, 4. Perennis ap. Commodum, cuius res ectu proprie dr. πατρ. Fem. de re, ἐν τῇ πατρίδι μένειν οἰκία, paterna 2, 4, 18. ubi sensu latiori, p. avitus. τὴν πατρίδα προσήγαγον πατριεῖσθαι, paternum 1, 14, 15. sq. explic. - πατρώος προσηγορίας 1, 15, 19. - c. adiuncto et discrim. πατρώων καὶ προσηγορίων οὐσίαν λ. 7, 4, 5. † Ἀντωνίου ἡ πατρία διαδοχή, paterna 5, 1, 12. succellio in imperio p. a patre, neutr. Nachfolge auf den Vater; quod Caracalla succellit patri, ubi

adi., non ut in pr. locis, potest mutari in gen. subst. affinis, patris, sed potius in dat., *Caracallae successio patri*; quales dat., pendentes a subst., habent Lat. et alios. † ὅσοι πατρῶαν αὐτῶ ἐβουλόμην ἐπιδείκνυτε, paternam 1, 9, 1. qualem pater ipsius s. aliquis, i. summam.

παύειν, mor. de perf. c. acc. perf. sed rei et gen. et abl. s. modi, τοῦτον ἐπαύσαθ' - ἡρώμασι - παύσαι τῆς - μανίας, abducere a 6, 3, 11. astrahere, opprimere in eo. αὐτοῖς - παύσαι τῆς - ἐρμῆς, averſurum (esse) a 2, 5, 7. - Med. trop. de re, c. praep., in opp. εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἀρχεται τε καὶ παύεται, definit 1, 16, 6. finit se. - simul c. abl. rei l. modi, ἡρώμασι Σεῶν - ἡρώμασι τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, finem habuisse 1, 14, 12. desisse, finisse. - c. adv. οὐδὲ πρότερον ἐπαύσατο (αὐτὸ, τὸ πῦρ,) πρὶν ἢ λ. cessavit in. 9. - De perf. cum gen. rei, τῆς βορῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, desit 7, 10, 16. desistit ab ira. αἱ - παύσαντο - πολιορκίας, ut requiescerent a 8, 5, 21. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευε παύσασθαι τῆς - βροῦς, desistere a 2, 4, 2. - † c. particip., p. inf., id ēne a) per nominat. ἐλάττωι πολυμοῦντι ἐπαύσαντο, dimicare desierunt 1, 13, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕδωρ; non defines - bibere aquam? - 1, 6, 4. define. οὐ π. - λέγων; non des. loqui? 2, 1, 13. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες λ. non desinetis ludere? ib. 22. definite. b) per acc., in orat. obliqua, et simul cum adv. εἶδ' - ποτὲ κἀκείνους παύσασθαι μεμνῶντα, oportebat aliquando et illum definire infanire 1, 16, 1. ὕμᾱς - χρεὶν - παύσασθαι - ἡδῆ - τὰς ψυχὰς - διασημένους, vos oportet (isim) desinere mentibus - separari 4, 5, 15.

παχὺς, trop. de perf. c. acc. rei ellipt. οἱ ἐκείνους ἀνθρώποι - (κατὰ) τὰς διανοίας - παχέας (εισι,) ingenio pingues, ('q. explic.) 2, 9, 15. crassi, stolidi, simpidi.

παχύτης, ph. τῶν ἐλῶν, εἰ μὴ τῆς ἀναδιδυμίας καὶ παχύτης, quarum vaporibus crassus 4, 14, 15. qui fig. per homiad., p. ex quorum evaporationis qualitate, notit. grobe, dicke *Ansdunstung*.

πεδῖον, phys. univerſe, ἔστι καὶ Ἰσθμὸς - χαίμας - ἐν πεδίοι σχήματι καθιππεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - c. artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεῦματα - ἐπιήχεσθαι τῇ πεδίοι, influere campos 8, 4, 6. στρατός - τὰ πεδία κατατρέχεισι, agros 6, 5, 14. - in opp. διανυκτερεύσαντες οἱ μὲν ἐν τῇ πόλει -, οἱ δ' ἐν τῇ πεδίῳ, in una planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακχωρήσαν, ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ἐκρύπτοντο, locis campeſtribus 7, 2, 10. - simul cum praep. τοῖς βουκόλοις -, ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐν τῇ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiar.

a) Martio iulo Romae, abs. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. τότῃ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perf. deserto, εἴσω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλοῦμαιον Ἰσθμὸν πεδίων, in (sic dictum) Martium campum ib. 11. — b) ubi milites pugnam s. pugnare p. fact. εἰς αὐτὸν πλεῖστον τοῦ π. διαλάβαιεν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀκροτάτῃ π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διήλθεν ὁ στρατός, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνέλθεν εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - simul c. praep. συνέχεται ἐλαττωθέν ὁ στρατός εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσθμὸν - κόλπον πεδίων, πλατυτάτου λ. camp. 3, 4, 4. ἰq. diserte εἰδῖον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de cernis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τι π. κελεῖται συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥαῖδις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰσθῆναι τ. αὐτοῖς ὑποδεχθ.

- σθαι, in campum, ipsos solitum excipere 1, 5, 3. v. εἰωθ. -
 συναλθεῖν (αὐτοὺς) μελίσσας ἐς τὸ σὺνηθες π. 6, 3, 4. συγκαλέσας
 αὐτοὺς εἰς τὸ π. 2, 10, 2. in planit. 8, 7, 7. ἀφικόμενοι εἰς τὸ π.
 in camp. 2, 13, 6.
- πεζομαχεῖν, phys. de perf. in opp. πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας
 ὄψιν παρασχεῖν, exercitum, pedestri praelio dimicante 7, 2, 14.
 sc. ἐν αὐτῇ, τῇ λίμνῃ, in ea, palude, s. ἐκεῖ.
- πεζός, phys. de perf. Masc. in opp. c. subst. πεζόν στρατὸν -, ἵππου
 πολλήν, pedestrem 4, 10, 7. αἱ τῆς - λεως πεδοὶ στρατιῶται -
 μίσει τῶν ἱππέων, urbani pedites 1, 12, 19. - hinc subst. ἡ-
 μέης - πεζοὶ πρὸς ἱππεῖς, pedestres ib. 13. - c. artic. τοῖς μὲν πε-
 ζοῖς λ. - ἢ δ' ἵπποισι λ. peditibus 6, 5, 12. - Fem. πεζὴν καὶ
 ναυτικὴν δύναμιν, pedestres copias 3, 1, 2. inuno terrestres,
 nostr. Landruppen l. Landmacht, quae complectuntur pedites
 et equites.
- πειθήνιος, mor. Neutr. cum artic. p. subst. c. praep. et gen. perf.
 ἴξε μοῦ τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam erga - obe-
 dientiam 2, 10, 4.
- πείθω, de perf., mor. c. acc. perf. et inf. νεανίαν - πείθουσιν - ἀπ-
 πνίσσαι, sollicitant, ut strangulet 1, 17, 24. sq. δούτων ἐπαθλα
 ὑποσχόμενοι. - persuadent 2, 6, 10. στρατιώτης τινὰς πείθει, λ.
 quasi milites quosd. sollicitaret, ut 7, 1, 12. πείθουσα (αὐτόν,)
 λ. persuadens 6, 5, 19. ἔπεισε (αὐτοὺς,) λ. persuasit, ut 8, 3, 16.
 — διαλεχόμενους, εἰ ἄρα πείσαιν αὐτοὺς, λ. si forte possent per-
 suadere (ipsis), ut ib. 1. ὑπισχνούμενος μεγάλα, ὅπως πείσαιν
 τοὺς - στρατιώτας, λ. quo persuaderent militibus, ut 2, 13, 3. -
 † ὅπως - φάρμακα, ὅπως τινὰς πείσαι δυνήσκειν, λ. si forte aliqui-
 bus persuadere possent -, ut 3, 5, 9. v. ὅπ. - πείσας ἐτέρους, λ.
 qui alios (milites) impulerat, ut 1, 10, 2. † c. praep. simul,
 πείσας - αὐτοὺς διὰ τῶν πατρῶν, λ. impulsos his per filios ipso-
 rum, ut 3, 5, 10. v. praep. δ. † per rect. in ve sam, τοῖς υἱοῖς ἐαυ-
 τοῦ - ἐγχειρίσαι πείθει τὸν ἡμέτερον πόντον τῶν λ. suadet Com-
 modo 1, 9, 2. τὰς - ἀναρρήξαι τοὺς ὄχλους ἔπεισε, effringere po-
 pulum iunt 7, 11, 14. - c. adiuncto simul, οἱ δ' ἱκέτιον καὶ
 πείθειν ἐπειῶντο, μηδὲν λ. persuadere, ne quid 1, 16, 13. πεί-
 θειν λιπαροῖσα ἐπειῶτο, λ. persuadere precando conabatur 5, 5,
 9. † πείθειν ἐπχειρεῖ, μὴ ἐνθουσιᾶν λ. persuadere, ne 2, 5, 8.
 — † simul cum adv. κοινῇ εἶναι - τὴν ἀλγυθόνα, - ἐμαυτὸν
 ἀκριβῶς πέπεικα, plane persuasus sum 1, 5, 5. mihi plane per-
 suadeo l. persuasionem habeo. - cum solo acc. perf. πειθόντων
 αὐτοὺς χιλιάρχων, suadentibus 4, 14, 4. οὐ μὴν ἔπειθε τὸ στρατιω-
 τικόν, persuasum exercitui 5, 15, 11. οὐδ' ἐτέρους ε. neutris per-
 suadebat 7, 12, 6. πείσειν δὲ αὐτοὺς ὑπισχεῖτο, quos in suam
 sententiam se adducturum pollicebatur 2, 2, 1. ἐλπίσας, π. αὐ-
 τοὺς, sperans, se persuasurum (ipsis) 2, 5, 7. sc. quae vellet, f.
 in suas partes ipsos trahere oratione et sibi placatos reddere. —
 † ἢ ὅτι τινὰς - π. ἐμύλησε, iam aliquos permoturus erat ib. 14.
 c. adv. ut in sq. loco certius. ἐλπίσας, ῥᾶσα πείσειν (αὐτοὺς), spe-
 rans, facile persuasurum (esse ipsis, Aquileiensibus) 8, 3, 3. per-
 moturum ipsos, ut urbem traderent, et aperirent portas. - in
 opp., mera quidem, ἀπειλῶν μάλλον, ἢ πείθων, minando magis,
 quam suadendo 4, 3, 8. cohaeret c. sq. φίλους ἐκτάτο. - οὗς τοῖς
 ὅπλοις κειχρίωτο, ἢ πείσας - ἐς φίλιαν ἐπήγατο, suatu 7, 8, 23. —
 †† simul c. adv. πειθόντας - ὅπλοις ἐχειρῶντο, τοὺς δὲ ἐπὶ μεγά-
 λαις συνταξίσιν ἐς φίλιαν ἐπηγάγοντο, ῥᾶσα πείσαντες, persuaden-

tes I, 6, 24, dum s. et ita s. ea ratione, per magnas illas conditiones, iis facillime id persuaserunt, eos eo perduxerunt, ci. v. *ἰπυγ* - sed simul c. acc. persf. *τρεσβύτην* - *πείσαντας*, ἢ *βιασάμενοι*, sene perhafio 7, 8, 9. *ἢ πείζει, αὐτὸν πείσειν, ἢ φοβήσιν*, cum τὸς παρὰν, sperabat, se perhafurum (*ἰπῆ*) 6, 4, 6. - it. cum praep. simul, ὡς το, πείσειν ἢ φοβήσιν εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν Βάρβαρον, se perhafurum - barbaro 6, 2, 12. - it. c. inf. simul, ἐν - τοῖς - *εἰσιώτας* - ἢ πείσειν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾶτα βιάσαιντο λ. ut aut perhafos adducam ad consensum 6, 8, 15. permoveant consentire. - †† Alio fortassis Lat. c. acc. persf. et inf. πείθει (*αὐτὸν*) perhafet (*ἰπῆ*), ut 4, 5, 5. suadet, ob sq. deum ἀναπείσεις. - π. αὐτὸν, persuadet ei, ut 5, 7, 1. διδάζειν αὐτὸν ἐπεισαί λ. ἰπῆν adhortabatur 6, 1, 13. εἰς τὴν *Ῥώμην* ἐλθεῖν πείθοντας (αὐτὸν.) ut Romam veniat, suadere 3, 5, 4. †† ὡς πείσαι (αὐτὸν, κολάσειν τὸ λ. ut suaderet (*ἰπῆ*) imminutionem 3, 11, 6. coram enim severus persuadere Plautiano, ut ipse Plautianus praecideret sibi nimiam atrogantiam, s. conaretur efficere, ut Plautianus rel.; quoniam v. πείθ. dr. non modo de verbis, sed etiam de factis. - De re, trop. c. inf. ἢ *Φήμη* - ἐκθισιάζειν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἐπείθει. impulsit 2, 4, 4. fecit, effecit, ut - † cum praep. et adv. ἐκθισύουσαν (*αὐτοῖς*) γένους πλήθος - εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας ἐπείθει. stimulabat 8, 8, 9. incitab. - Pass. de persf. mor., absf. πείθεται ὁ βάρβαρος, credit 4, 11, 1. πείθοντι, obsecutum 3, 8, 5. οἱ μὲν αὖν, πείθοντες, qui morem gerentes 5, 4, 19. post ἀμνησίαν - ὀπισχυεῖται. - π. *εἰσιώται*, mor. ger. milites 6, 9, 11. post παρεκώλεσε καταλιπεῖν λ. - καὶ οἱ μὲν, π. ἐπεμφαν λ. ac nonnulli quidem, mor. gerentes, rel. 3, 3, 3. 19. ὅσοι δὲ οὖν ἐτίθεισαν λ. cum adv. ὁ δῆμος, ῥᾶτα πείθεις, impulsus 7, 11, 11. post διεκτελέστο διώκειν λ. cum praep. et adiuncto, πείσαντες - οἱ *εἰσιώται* τοῖς ἐπεσάλμενις, πείθοντες τὸ ὑπὸ τῶν χιλιάρχωντων, persuasit a tribunis 2, 13, 5. † cum adv. simul, ὅψ' αὖν μόλις - ἐπείθοντο, quibus rebus permoti (sunt) 2, 7, 8. - simul cum absf. rei, τούτω (τοῖς *χρήμασι*) μάλιστα Γερμανοὶ πείθονται, iis capiuntur 6, 7, 22. pelliciantur ad pacem incundam. - cum solo hoc ablat. *χρήμασι* πείθοντες, alleci 7, 2, 3. - † Alio Lat. de persf. c. dat. persf. κελύσαντι - βασιλεῖ πείθονται, obtemperant 3, 12, 25. parent. τὰ *ἰπῆ* πείθεσθαι *Ῥωμαίοις*, ut parerent 7, 7, 12. † συμβουλεύουσιν ἡμῖν - οὐ μὴ πείθόμενοι, obtemperans 2, 2, 13. τοῖς συμβουλεύουσιν - μὴ πείθετε, obsecutus 2, 5, 6. †† πείθετε - ἀνδράσι - φίλῃς, credens 2, 1, 24. μὴδ' ἄλλω τινὶ π. morem gerens 5, 5, 10. πείθοντες κελύουσι τοῖς δεσπότης, morem gerentes 7, 4, 8 - simul c. praep. et adv. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀτηρέευστο, ὅμως ἐπείθετο, matri etiam in iis, quae improbat, morem gereret tamen 6, 1, 21. p. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. c. adv. solo et adiuncto s. opp. οἱ δ' οὐ τι γὰρ ἐπείθοντο, ἀθηνιάζον δὲ, obtemperabant 3, 13, 14. - cum dat. rei, πείθόμενος τῇ *κίον* βουλήσιν, obsequentem 6, 8, 14. — †† De re, ph., absf. πείθηναι τὸ σκαφος, pareret navis 1, 11, 12. passa est se duci et moveri, sq. explic.

πειθῶ s. πείθως, mor. in opp. οἱ εἰς ἀνάγκης δουλείοντες, - οἱ μετὰ πείθετε ὑπακούοντες, obsequio 1, 4, 12. cum persuasione, leniter persuasi et impuls. τοῖς μὲν πείθοι ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, τῶν δὲ καὶ κρατήσας ἦν τοῖς ὅτλοις, suadendo 1, 3, 12. iussu leni ratione. - cum gen. rei, αὐτὸς ὑπήγετο πείθοι τῶν - λεγομένων, probabilitate eorum, quae dicebantur 3, 12, 21. - c. adiuncto,

γράμμασι καὶ τοῖς τοῖς ταῖς τῆς μαρίας, suadendo 6, 3, 11. - †† Al. sensu; c. praep. ταῖς - παρέξει - πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθῶ, obedientiam 8, 7, 13. obsequium.

πεῖρα, ph. absf., ὧν πεῖρα ἔσται, quorum experimento participes fui 1, 2, 10. i. q. quae expertus sum, ut sq. ὅσον ὑμᾶς ὦντε -, πεῖρα μεμνημένοι, re ipsa 8, 7, 8. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πεῖραν - προσλαμβάνοντες, peritiam 8, 5, 3. c. gen. rei, πεῖρα, ὧν - πεπνυσασι, post experimentum eorum, quae perpeffi sunt 2, 2, 20. - † simul c. adiuncto, πεῖρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἐποιήσαν, ὅτε λ. facto periculo in meis rebus gestis 7, 8, 8. † ὅτ' τὴν πεῖραν αὐτοῦ τῶν ἐργῶν φέροισι διὰ μνήμης, experimenta facitorum eius 2, 2, 19. - Al. Lat. et potius mor. c. gen. rei, πεῖραν τῆς γνώμης λαμβάνουσα, peritiam animum 1, 8, 10. periculum f. experimentum capere f. facere, i. q. πεῖρασθαι, experiri, velle cognoscere. πεῖραν τῆς γ. τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos milit. 2, 2, 1. † c. adv. βουλόμενος, - πεῖραν δοῦναι, πῶς φέρουσι λ. periculum fieri 5, 3, 11. specimen dari f. edi, lo. a sensu et populo, ostendi, significari. ††† ἐπὶ τὴν πεῖραν ἐξήγαγεν (αὐτοῦς) ad periculum faciendum eduxit 6, 8, 16. qui Bg. sic leg. p. vulg. περείαν.

πειράσθαι, Med. de persf., pro actu alicuius rei primo, cum inf. πειράται κατατρέχειν λ. coepit 6, 3, 10. τοιαῦτα λέγειν αὐτοῖς πειρώμενος, conatus 2, 5, 14. χρήματα - διανέμειν ἐπειράτο, conabatur 2, 11, 13. 13. προπέμπειν ἐπειρώντο, tendebant 2, 6, 17. τὰς τιμὰς - καθελεῖν ἐπειράθησαν, coeperunt 3, 3, 4. - Pro actu continuato, (quam ad not. referas ei pr. 2, 6, 17.) πειρώται ἀμειψασθαι λ. fludent 5, 1, 13. πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, contendens 3, 9, 8. annitens 4, 3, 2. αὐτὸς ἐπειράτο συνάγειν-λ. annitebatur 3, 13, 8. tendebat 3, 15, 1. conabatur ib. 2, 15, 4, 3, 9, 7, 1, 3. 14, 2, 4, 2. fludebat 6, 1, 10. - c. particip. modi, τοιαῦτα - λέγων λ. - σωφρονίζειν - ἐπ. conabatur 3, 13, 13. 4, 3, 20. † πείθειν λιπαροῦσα ἐπ. 5, 5, 9. - simul c. adv. συνάγειν - τὰ πρῶτα ἐπ. 3, 10, 8. ἔδεν - ἐπ. 6, 7, 23. μάλιστα - ἐπ. annitebatur 3, 14, 10. † ἐκπράττειν τὰ χρήματα εὐδούς ἐπ. tendebat 7, 4, 5. quod adv. tamen et ad pr. v. pertineat. - c. adiuncto, πυνδύμεσθαι ἐπ. -, πείθειν τὲ ἐπεχειρεῖν, conab. 2, 5, 8. διαβάλλειν ἐπειρώντο, conabantur 1, 9, 15. 1, 16, 13. 4, 15, 11. 6, 1, 3. 1, 6, 2. ἀποδοῦναι - ἐπειράθησαν, fluduerunt 5, 1, 16. - †† τοῦτον ἐπειράθην τὸ μὲν πρῶτον γράμμασι - παῦσαι, hunc a principio fludui per litteras abducere rel. 6, 3, 11. qui Bg. c. adv. flumit, non item perspicue c. abl. sqq., ubi praeced. πειράται, per polyptot. - †† Al. sensu et Lat., c. gen. rei, et adv. ὁ στρατός ἡχέσθω, εὐδὺς ἐν ἀρχῇ λιμὲν παύμενος, quod tamen experiretur 1, 10. - c. solo gen. tali, τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων ἐπειράθητε, militaria (eius) acta experti estis 2, 2, 17. - † πειράσεις τοσοῦτων κινδύνων, expertus tanta pericula 1, 13, 14. μὴ πειράδεντα μεῖ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, non expertum me privata cunabula 1, 5, 14. nactum, non inacentem in cunabulis. 2. non natum a patre privato. - †† Pall. de re, absf. δέει τῶν πεπειγμένων, metu experientia cognitorum 1, 5, 26. expertorum, compertorum, eorum, quae sunt experta iis, f. quae isti sunt experti, in malam adeo partem, metu cladum, in bello pugnis que acceptarum, per ellips. subst. πραγμάτων, συμφορῶν, δειλῶν, κακῶν, nostr. aus Furcht vor dem, was empfunden, erlitten worden, sc. αὐτοῖς f. αὐτοῖς, qualem dat. et alibi habent

v. pass., ut et suppleas aliquod adverb. temp., ἤδη, πάλαι. πρό-
τερον. Ceterum in superioribus saepe procedebat et Lat.
tentare.

πέλαγος, pl. f. c. adi. τὸ Τυρρηνιαῖον π. pelagus 8, 1, 12. - im-
proprie καλοῦσιν - ἐπὶ τὰ πέλαγῃ τὴν λίμνην ἐκείνην, sept. maria 8,
7, 2, 1. q. pr. ἐπὶ τὰς ἐξέμασιν, de Eridano f. Pado.

πέλεκυς. pl. ἑνασος ἐπεφύετο - πέλεκυν, securum 7, 9, 12. in tu-
multu. πέλκεις ἐπιφύεσθαι 7, 4, 7, 7, 11, 15. - c. artic. προ-
βαλλόμενοι τοὺς π. 7, 4, 15. - † c. adiuncto, φέρειν π. καὶ δρ-
κέλλας 6, 7, 16. securus, una tantum acutis parte. - † trop.
ἑνασος, ὡς περ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς ἀνθρώποις ἐπικείμενον λ. le-
curum 8, 6, 18. periculum vitae.

πέμψαι, pl. animal. c. adi. αἱ καμήλοι, ἔχεισαι ἀπαλὰ τὰ τέματα,
plantas 4, 15, 8.

πέμπειν, pl. de pers. c. acc. rei et dat. pers. it. praep. et particip.
fut. rei, τὸ γραμματεῖον - διὰ τινος - ἀναγνώσθησόμενον πέμπει τῷ -
mittit 1, 17, 14. - c. acc. rei et dat. pers. it. adv. et casu temp.
Φιλοτίμως πέμπουσι τῷ Σεῦ ἑνασον ἔτους - ἀναθήματα, mittunt 5,
3, 9. - c. solo acc. rei et dat. pers. τὴν κεφαλὴν - π. τῷ λ. 5, 4,
5. χρέματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, mittere 5, 7, 2. —
— c. acc. rei, adv. et praep. ὅς μὴ δώρα ταῦτα - πέμπει Φιλοτί-
μως εἰς τιμὴν τοῦ βασιλ. quin mittat 4, 2, 17. - cum acc. rei et
adv. ἐπεμψαν (ταῦτα) ἐλεθρίως, miserunt 3, 7, 3. - c. acc. rei
et praep. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἐ. 8, 5, 25. - c. acc. rei
solo, κεμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ. missum caput 3, 8, 2. - Per
formulam peculiar, c. acc. pers. πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. —
π. πέμψαι, mittere 6, 2, 8. πρεσβείας ἐπεμψαν, mittebant 3, 14,
8, 8, 7, 3. πρεσβεῖς ἐ. 3, 2, 17. - simul c. adv. et praep. πρεσ-
βείαν πάλιν πέμψαι πρὸς τὸν Π. mittere 6, 4, 6. - c. sola praep.
πρεσβεῖς ἐπεμψε πρὸς τὸν Α. misit 6, 4, 7. πρεσβεῖαν πέμψαι πρὸς
αὐτοὺς, mittere 6, 7, 20. πέμψαντες πρεσβεῖς εἰς Φρύγας, missis
legatis 1, 11, 9. - Per formulas al. c. acc. pers. πέμπει ἕνα τῶν
λ. 5, 4, 3. (7, 6, 11.) πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. missis nun-
ciis ib. 18. πέμψαντες - τινὰς, κελύουσι λ. missis quibusdam 7,
10, 14. - † per fut. particip. pers. πέμπει τοὺς διώζοντας τὸν λ.
mittit, qui persequantur 5, 4, 19. 6, 9, 13. ἐπεμψε - τοὺς - πο-
λιορκήσοντας, misit, qui oppugnarent 3, 6, 18. 23. πέμψαι τοὺς
καλέσοντας λ. mitteret, qui vocarent 3, 11, 20. - † simul cum
praep. πέμψαι δὲ σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους, mittere,
qui agerent cum 8, 3, 1. - cum al. praep. et particip. praef.
τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἐπεμψε, πρὸς τὰ ἀριτῶα μέζη -
βλέπουσαν, misit, orientalia - spectantem 6, 3, 3. - c. acc. pers.
et praep. et particip. modi f. causae, ἐπεμψε πρὸς τὸν βασιλέα, -
συμμαχοῦς αὐτῶν, mittebat -, auxilia petens 5, 1, 4. - c. praep.
μετα, τοῦτον ἐπ. σὺν ἑτέροις λ. 8, 3, 3. - simul c. dat. pers. et
particip. modi f. causae, οἱ δ', - ἀγανακτῆσαντες οὕτως τὴν συνήθη
φύσιν ἐπεμψαν τῷ Α. miserunt 5, 3, 12. - cum dat. pers.
solo, διαδοχὸν αὐτῷ ἐ. 7, 9, 6. - simul c. acc. et pers. et rei,
πέμπει πρεσβεῖαν καὶ δῶρα 4, 10, 2. - Per peculiaria in particip.
ὡς μὲν ὁ πέμψας οἶσται, ut quidem is, qui me misit, putat 3, 12,
4. ubi Bg. explet acc. pers. et pron. μέ f. ἐμέ. πέμψας, τὸν -
στρατὸν ἀναπελθεῖν ἐκέλευσεν, mittens aliquos, iussit 6, 6, 2. - c.
adv. πέμψας λόβρα, διὰ ὀρνυθίδας ἔσχε, missis fortim quibus-
dam, curavit, ut 3, 2, 9. ubi Bg. iterum explet acc. pers. et
pron. τινὰς. - νύκτωρ - πέμψας, ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν, noctu per

- submissos abscindit caput 1, 9, 19. ubi desit acc. pers. e. pron. vel sing. τινά vel plur. τινάς, mittens aliquem s. al quos, s. mittit et abscindit caput, nostr. *schickte einige hin* s. ab, und *riess ihm den Kopf abhauen*. - it. c. praep. εἰς τὰ ἔσθῃ πέμπων, ἡγεμόνας - πάντας διαχρήσατο, mittens, duces - omnes interemit 4, 6, 8. ubi iterum illud τινάς suppleas. †† πέμψας - εἰς τὴν Ῥώμην ἐκέλευσαν λ. eam militi Romam, iussit que 5, 5, 12. qui 18g. explet acc. rei et pron. αὐτῇ, e pr. εἰκόνα, ubi aequè procedat illud τινάς. de pers. ut in loco sq. - †† simul per polypton. ἐπεμψε - εἰς - τὰ - ἔσθῃ -, χρήματα - πέμπειν λ. misit - mittere 3, 7, 2. - ††† Ἀθηνοὶ ἤλθον αὐτῷ -, πέμψαντες Βαρσημίου, mittente B. 3, 1, 6. sc. αὐτοῖς. - ††† Per loca, ubi valeat p. aliquo compof., c. acc. pers. dupl. τοὺς πρέσβεις αὐτῶν ἀποσταλτοὺς ἐπεμψεν, dimisit 3, 14, 9. p. ἀπέπ. cf. 6, 4, 7. - cum acc. rei et praep. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἐπεμψαν εἰς τοὺς ἀσχαίους - ναοὺς, miserunt 6, 1, 6. p. remisit. - Pass. de pers. ph. cum praep. una. τῶν εἰς τὰ ἔσθῃ πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in provincias mitterentur praefecti 3, 2, 8. τὸ-πεμθῆν δι' Ἀρμενίας στρατιωτικόν, qui missus fuerat per Arm. exercitus 6, 3, 11. — † simul c. inf. τοὺς πεμθθέντας ὑπὸ τοῦ Νίγρου; Φρουρεῖν Βιθυνίαν, qui mitterentur a N. ad tuendam Bith. ib. 18. †† c. praep. multiplici. ἐπὶ τοῦτο - παρὰ τοῦ πεμθθῆναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ β. missos esse 7, 6, 13. ὡς ἂν ὑπὸ Μανζίνου - ἐπὶ τινα - πεμθθέντων, quasi mitterentur 5, 4, 13. συμμαχία, πεμθθεῖσα ὑπ' αὐτῶν κατ' εὐνοίαν, missi 8, 6, 12. - †† pecun. sensu, honoris causa, et p. compof. εἰς τὸν - νεῶν - πεμθθεῖς, deductus 2, 5, 25. p. περπ. s. παραπ. De re, οὔτε ποτόν, οὔτε ἐδώδιμόν τι — τῶν ὑπ' ἐκείνου πεμπομένων, quod ab illo mitteretur 5, 8, 4. — cum dat. pers. δῶκα - πεμθθέντα ἐκείνῳ, missa illi 3, 8, 12. — Med. de pers. c. acc. pers. στρατιάν, - ἣν - ἐπεπόμφει, miserat 3, 2, 2. - c. acc. rei, πεπομφέναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, misisse se 3, 8, 3.
- πένης, ph. de pers. absf. (αὐτόν,) ὡς πένητα, τηρήσας, ut pauperem 2, 1, 10. - in opp. τὸ πῆρ - πολλοὺς ἐν πλουσίῳ πένητας ἐποίῃσεν I, 14, 5. τὸ πῆρ -, ὡς πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι πέν. 7, 12, 13. — Superlat. c. gen. pers. τοῖς πενεστάτοις τῶν στρατιωτῶν λ. pauperrimis militum 4, 7, 10.
- πένθος, mor. et ph. absf. οὐδὲν ἄλλ. ἢ πένθους σχῆμα δείξασα I, 13, 2. v. οὐδ. et ἄλ. - τὸ στρατιωτικόν - πένθει κατείχετο, luctu 1, 4, 19. - †† c. adi. πένθος δημόσιον ἐπέποιε - ὅψις πολιορκίας 7, 3, 14. v. ὁψ. c. adiunctio, ταραχὴ καὶ π. πάντας κατείχε 2, 6, 1. — in opp. μεμιγμένον τὸ π. ἐορτῇ - δεικνύται 4, 2, 2. †† cum gen. pers. particip. affinis simul, καταλαβὼν - οἰμωγὴν καὶ π. - παῖδας - θρηγούντων 3, 4, 13.
- πενία, ph. in opp. τοὺς πλείους τῶν ἐνδόξων οἰκῶν ἐς πενίαν περισήσας, paupertatem 7, 3, 12.
- πεντακίσσιαι, propr. de re, πεντακισίας δραχμας Ἀττ. quingentas 4, 4, 17. v. δ.
- πεπρωμένος, Pass. de re, mor. τέλος τὸ πεπρωμένον, finis fatalis 2, 2, 14. a πέπρωμαι, pines. per syncop., p. πεπεράτωμαι, a v. περάτω, vel potius a πέρω, p. περῶ, definitio, destino; unde particip. definitus, destinatus, et quidem fato s. dei edicto et voluntate.
- περ. i. q. μὲν, sensu restrict. aut definit. a) c. coni. διὸ περ, εἴ περ, σπεῖ περ et ὥσπερ, v. suis loc. - b) c. pron., nominativum εἰς,

ν. in hoc. - c) c. pron. relat. f. artic. postpos. δε, cf. ib. et haec separatim, per casus deinceps singulos, in Sing. Fem. Dat. ἀρχην. ἡ περ λ. quo 3. 10, 13. - Neutr. Nominat. τὸ τελευταῖον -, ὅπερ -, ὅναρ λ. quod 2, 9, 5. 7. 3, 14. 7, 6, 4. 8. 3, 21. — quae res 6, 3, 20. - Gen. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1. 5. sed - ex quo scilicet 8, 6, 12. i. q. quidem, sc. χρόνου f. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. ὃ περ λ. quod 1. 15, 10. 1, 17, 23. 2, 10, 2. 7, 5. I. e. - Plur. Nominat. ἃ περ λ. quae 2, 9, 4. 2, 10, 4. 7, 6, 16. 8, 4, 11. - Acc. ἃ περ - εἰδώς, quod 1, 6, 26. - quae 1, 12, 17. 2, 8. 1. 4, 12, 5. 5, 2, 11. ἃ π. δὲ λ. quos mon- tes 8, 1, 12. ἃ π. πάντα - ἐκείνας, quibus omniib. excisis 8, 4, 15. ἃ π. - ἐλαμβανον λ. ea quae 8, 6, 8. v. ἐλ. †† Masc. οἱ περ λ. qui quidem 7, 9, 14.

περαιούσθαι, Med. de pers. ph. c. praep. dupl. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ - πορθμοῦ, transicientem 5, 4, 22. † πε- ραιωθείς - ἀπὸ τῆς Βρεττανίας εἰς λ. postquam traiecisset 3, 7, 2. — c. praep. una, ὃ στρατός - π. διὰ τῆς - χώρας, cum permeasset agrum 3, 2, 12. cum transisset per 3, 5, 1. - c. acc. rei f. loci; τοὺς στρατιώτας - πυνθανόμενος περαιούμενους τὸν ποταμὸν, transisse 3, 4, 17.

περατοῦσθαι, Pass. de re, ph. c. praep. τέταρτον (οἶκημα) εἰς τελευ- ταῖον - περατοῦται, terminatur 4, 2, 14. ut forte leg. Bg. p. vulg. περαιούσθαι, quod, isto sensu servatum, praebat quid Herodia- ni peculiare.

Πέργαμον f. Πέργαμος, Myf. c. gen. loci, εἰς Πέργαμον τῆς Ἀσίας, Pergamum in Asiam 4, 8, 3.

Περένιος, Commodi amicus, c. artic. ὁ δὲ Π. Perennis 1, 9, 1. Perennius ib. 14. quo Lat. utitur Bg. non iterum, sed primo. — Gen. τοῦ Περεννίου, Perennis ib. 3. 9. 17. 19. sq. - Acc. τὸν Περένιον, Perennem ib. 15. sq. 18. - sine artic. Περεννίον 1, 8, 17. Dat. Περεννίῳ, Perenni ib. 16. - Acc. Περ. ib. 2. ubi describitur.

περὶ, c. Gen., mor. de obiecto f. re, tanquam obiecto, c. verb. οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακινουῦται, de 1, 8, 9. sq. 1, 10, 7. super 2, 8, 5. - de pers., tanquam obiecto, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in se 1, 13, 13. contra. - † τὰ π. τοῦ Μαξ. de 6, 9, 1. †† Post al. subst. c. subst. rei, δέος - περὶ - Ἰταλίας, de 6, 7, 9. πόλεμον - περὶ ὅρων (ἰδών), de limitibus 1, 11, 4. 4, 14, 14. — †† π. τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπείρει 1, 1, 6. nisi est ib., ut Lat. de, p. quod attinet. - c. gen. pers. φήμη π. αὐτοῦ διεφεί- τα, de 2, 7, 8. - †† ἐν ᾧ π. τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 13. pers. aut reb. ††† de re, intra artic. et subst. rei, τὴν π. αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam 2, 3, 18. in periphrasi, p. mero gen. pron. α., sui. - Cum Dat. ph., de subst. rei, tanquam obiecto, c. subst. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαλύνου ἐσθῆτος, cir- ca pedes 4, 11, 10. 4, 15, 9. c. verb. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμα- σιν ἐσθῆτας 8, 8, 14. τὸ πλῆθος, π. ταῖς πύλαις γενοχωρούμενον, ad 7, 9, 18. π. τοῖς βωμοῖς χορεύοντα, circa 5, 3, 15., in quibus (ut et in syn. περιθέντα τοῖς β. 5, 5, 18.) est enallage casus, p. acc. cf. 2, 2, 6. 5, 5, 17. - Cum Acc. rei f. loci, ph., c. verb. παραχῆς οὕτης περὶ τὸ πρόσκειον, circa 1, 12, 12. διαίρωντες - π. πάν τῷ τοίχῳ 8, 4, 17. τοῦ στρατοῦ π. αὐτὰ (τὰ τεῖχη) διαιτω- μένον 8, 6, 9. τῶν π. τὰς αὐλείας - φυλαττόντων 8, 8, 13. εἰδου περὶ τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμούς 2, 2, 6. π. τοὺς βωμ. ἐχόμενον 5, 5, 17. σπεύδοντες - π. τὰς ὑπώγειας 5, 2, 11. † ἡ τελευταία (μάχη

γένεσθε) π. Λουγδεῦνον, apud 3, 7, 5. αἰτλὴν τινά - περὶ τὴν νε-
 Φαλὴν συγγενῆσθαι αὐτῷ 1, 7, 9. π. σέμαγον - τοῦ Σαρκίνου
 γενομένου, ad 1, 17, 25. - Cum subst., intra adi. et subst. c. al.
 praep. ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας, ex omni vici-
 na regione 4, 9, 7. qui Bg. formulam e praep. et pron. muta-
 vit in merum adi., p. ab omni circa eam regione. - Cum
 Acc. persf. et intra adi. et subst. persf. appell. πλῖνοι περὶ αὐτὸν
 ἐχρήτο Θουγα 1, 11, 15. - sed intra art. et nomen persf. et qui-
 dem a) nom. adi. οἱ περὶ αὐτὸν πάντες, qui circa ipsum fuerant omnes
 5, 8, 16. b) nom. subst. appellat. τῶν π. ἀ. Σεραίουτων, qui
 circum ipsum erant, ministris 1, 6, 22. τοὺς π. ἀ. κόλακας, eius
 assenatoribus 2, 10, 6. qui Bg. mutat praep. cum pron. in me-
 rum gen. pron. αὐτοῦ, it. in sq. τῶν π. ἀ. φίλων, eius amicis
 3, 5, 9. τοὺς π. ἀ. δορυφόρους, suis satellitibus 1, 2, 5. 4, 11,
 9. qui Bg. iam mutat praep. c. pron. in aliud pron. possess.,
 et quidem in adi. τῶν π. αὐτὸν σωματοφυλάκων, corporis sui cū-
 stodibus 3, 12, 19. qui Bg. mutat praep. cum pron. recipr. in
 adi. quidem prius, sed accommodatum ad alterum Lat. subst.
 rei. τῶν π. αὐτ. στρατιῶν. suis militibus 2, 7, 9. militibus,
 qui circa ipsum erant 7, 4, 13. qui Bg. hic et supra supplebat
 ellipsi. particip. v. subst. ὄντων, etc. c) intra artic. et subst.
 persf. nominis propr., οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Commo-
 dum erant 1, 9, 15. ubi intelligas aut Commodum solum, aut
 Commodum potius cum aliis, qui circa ipsum erant, socios,
 comites, familiares, quoniam omnia seq. et extrema διαβάλλειν
 ἐπιμύοντο modo de pluribus valent. καὶ οἱ μὲν περὶ Μαξιμίον
 ἄδειονεν, ac Maximinus quidem iter faciebat 7, 9, 1. qui Bg.
 cepit formulam e praep. et nom. propr. in periphrasi, pro una
 persf. et uno nom. propr., dum procedit et hic, et illi quidem,
 qui circa Max. s. cum Maximino erant, iter faciebant, i. e. Ma-
 ximinus et exercitus eius. d) post artic. plur. solum et post
 aliquod aliud nom. propr. in membro pr. τοιοῦτῳ τέλει Κλέαν-
 δρος τε καὶ οἱ παρ' αὐτὸν ἐχρήσαντο, Cleander cum suis 1, 13, 12.
 ubi Bg. mutat primo pron. ἀ. in aliud reciproc. αὐτ. et hoc in
 adi. s. pron. possess., it. totam formulam e copula in aliam e
 praep., pro Κλέανδρος σὺν τοῖς π. ἀ., ubi sunt e s. pr. τοὺς παῖ-
 δας et φίλους. Cum Acc. in not. morali, et quidem a) cum
 adi. per acc. persf. ἀπιστον γενόμενον περὶ τὸν Φίλον, erga 7, 1, 24.
 — it. per acc. rei, πολλῶν ἐνδον ὄντων, π. Σιτικὴν - ἐμπείρων,
 aruspiciinae periti 8, 5, 17. qui Bg. formulam mutat in gen.
 merum, p. Σιτικῆς. b) c. subst. intra artic. et subst., per
 acc. persf. ἐπὶ προθάσει τῆς π. τοὺς στρατιώτας χρημάτων - χρηγίας,
 sub praetextu pecuniarum militibus praebendarum 7, 3, 6. pec-
 uniarum in milites impensae s. sumus, it. distributionis in s.
 inter milites. τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων εὐνοίαν, Praetoria-
 norum (erga ipsum) benevolent. 1, 10, 10. Σαῶν τῇ τοῦ δή-
 μου π. αὐτὸν σπουδῇ, erga se 5, 4, 22. v. σπ. - τὴν π. ἀ. σπουδὴν
 τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium
 2, 8, 11. qui Bg. cepit al. ordine, τὴν σπ. τῶν ἀ. περὶ ἀ. cum
 suppleto ὄντων, dum vulg. et ipsum debuit esse hoc ordine, τὴν
 τῶν π. αὐτὸν ἀνθρώπων σπουδὴν, propter hominum in se stu-
 dium, s. propter et Rom. voluntatem et in se studium ho-
 minum. — at per accusf. rei; τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς,
 spectaculorum studio 3, 10, 4. ἢ π. τὰ θ. - σπουδῇ, circa spe-
 ctacula - studium ib. 6. cf. v. σπ. et 3, 15, 4. ὑπὸ τῆς π. τῇ

μοναρχίαν ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate 4. 5. - Cum verb. per acc. tum perf. ἐποίησεν τοῦτο - περί τοὺς δο-
κούντας - φιλάτορας, in eis, qui videbantur 7. 6, 20. - tum rei,
τὸν π. τὰς σπονδὰς - ἀδικήσαντα 4, 15, 17. in f. contra foedus del-
inquentem f. peccantem. τῶν π. συγκομιγῶν ἱερείας ἀσχεληθέν-
των, circa 1, 1, 1. 1, 5, 1. ἐν ᾧ π. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν
ἡσχολεῖτο, in illis verbis pronuntiandis 1, 8, 12. καὶ αὐτῶν π.
π. τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa 3, 15, 4. θέας, περί αὐ-
ἐσπουδάσας, quibus additi sunt 2, 7, 15. 4, 3, 5. v. ἐστ. - ὡν
οἱ μὲν ἦδη περί λατρὰ εἶχον 4, 4, 13. v. εἶχ. - τὴν ὁμίην ἦδη καὶ τὴν
γνώμην π. τὴν ἱ. π. ἔχων, ad audivendum intentus 4, 12, 12. - Cum
vocibus temp. et ante subst. rei f. temp., tanquam obiectum ph.
aut mor., περί ἐσπέραν, circa 3, 4, 8. 3, 11, 9. 2, 6, 9. v. δέλη. -
π. μέσην ἡμέραν, ad meridiem 8, 5, 22. περί ἔτη γεγονώς τεσσ.
annos natus circiter quat. 5, 3, 7. it. c. πού, ubi v.
περιάγειν, de perf. trop. c. acc. rei et praep. αὐτὸν - περιάγα-
γεῖν τὴν ἀρχήν, in se transferre 4, 3, 2. trahere; sibi comparare;
accipere. - Pass. cum abl. rei f. modi et praep. ἀνάγκη
μάλ्लον, ἢ γνώμην, ἐς ὁμόνοιαν περιήγετο, adducitur 3, 15, 14.
περιαιρεῖν, ph. de perf. c. acc. rei et gen. perf., simul c. adiuncto,
οἱ - κρατῶνται τὰ τε ἑσθλὰ περιαιροῦσιν αὐτῶν, τὰς τε ζώας - ἀφαρ-
πάσαντες λ. adimunt ipsis 2, 13, 19. derip. δαιτυλίους - περιελ-
λὼν ἑαυτοῦ, ademptum sibi 4, 8, 21. - † trop, ὡς - περιελθεῖν τινα
αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας τὸν Σεβήρα, ut detraheret nonnihil de eius au-
ctoritate Severus 3, 11, 6. ubi Bg. traxit gen. pron. ad subst.
τῆς ἐξ., ut v. stet c. solo acc. rei, dum cohaerere potest etiam
pron. τινὰ c. gen. τῆς ἐξ., et gen. α. cum v. - Pass. ph. de
re. c. abl. modi, in opp. ἑ-λα, ἐξήμιμνα, σοφία τέχνης, ἀλλ'
οὐ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, adempta 8, 4, 28.
περιβάλλειν, de perf. ph. c. dat. perf. et acc. rei, it. c. adiuncto,
ἀμφοτέροις τὰς χλαῖδας περιβάλλουσα, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἀγουσα,
circumdans 4, 3, 20. - Nominatum de vestientibus, c. acc. rei
f. vestimenti, τὴν βασ. πορφύραν περιβάλλοντες, imp. purpurā in-
dutum 2, 8, 10. p. purpuram ei circumdantes, circumdantes,
ubi desit acc. perf. pron. αὐτῶν, aut dat. αὐτῶν. † τὴν πορφύραν
χλαμύδι π. purpurea chlamyde indutum 5, 3, 25. qui Bg. lege-
rit, ut pr. loco, per acc. χλαμύδα et per adi. πορφύραν, quo
ducat Ms. Ven. dum Ms. Ba. praebet recessionem per abl. τῇ
πορφύρᾳ χλαμύδι π. quam et ipsam expresserit Bg. - cum
abl. rei f. vestim. χλαμύδι πορφύρᾳ περιβάλλουσι, chlamyde
purp. induunt 7, 5, 7. qua in rect. (et si Ms. praebet acc. iterum,
χλαμύδα πορφύραν) desit acc. perf. αὐτῶν, unde eunt chlamyde
purp. amictiunt f. ind. - Trop. c. acc. perf. et abl. rei, ναυί-
σκιος - καταδίκαις περιβαλὼν, adolescentibus damnatione ab ipso
circumventis 7, 4, 5. adolescentes damnatione circumveniens,
inducens, implicans, i. coniciens per calumniam malignos que
delatores et subornatos testes falsos in damnationem et multam
v. κ. Pass. pliyf. de perf., c. nominat. perf. et acc. ellipt. rei f.
instrum. (κατὰ) ἀσπίδα - περιβεβλημένοι καὶ ὅρου, semio recti et
hasta 3, 14, 14. circumiecti, circumdati, muniti, instructi, ge-
rentes, habentes, capientes. - de re ac loco, cum abl. rei, πό-
λις -, ταίχει - περιβεβλημένη, muro circumdata 3, 9, 7. - † c.
dat. perf. τὰ φρον τῶν κρατῶν περιβληθείσης, fossa ducta circa exer-
citum 8, 4, 8. per enallag. p. acc.
περιβλημα, ph. de re ac vestim. c. gen. perf. ἡμφιένοντο τὰ Γερμα-

- οὖν περιβλήματα, amictu 4, 7, 4. amacula, vestimenta; praeced.
 τὴν Ῥωμ. χλαμύδα et sq. χλαμύσιν λ.
 περιβολή, trop. de re, c. gen. rei, πλεούτου π., ἢ λ. affluentia 3, II,
 2. τοὺς πλ. περιβολαῖς λαμπροῦς, affluentia 1, 2, 3. opum copiis.
 — † absf. sed per ellips. gen. pr. δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκρο-
 τήσας, conflatis copiis 1, 6, 8. pecuniariis, f. pecuniam.
 περιβολος, ph. τὸν νεῶν καὶ πάντα τὸν περίβολου, omnem eius ambi-
 tum 1, 14, 6. qui Bg. explet gen. rei et pron. αὐτοῦ, aedificia
 circa templum tum sacra, et ad id pertinentia, tum alia civium,
 nostr. alle Gebäude umher.
 περιγίγνεσθαι, de persf. ph. Lat. superesse, in vivis manere et relin-
 qui, οὐδεὶς δὲ περιεγένετο τῶν λ. neque quisquam superstes reli-
 ctus est eorum, qui 4, 6, 3. οὐδένα - ἵατε περιγενέσθαι τῶν, ne-
 que - quenquam fuit superesse (eorum, qui) 3, 15, 9. Trop.
 de re, Lat. obvenire, (a not. v. γίν. p. venire, accedere,) ob-
 tingere, contingere, c. dat. persf. ἐτεῖ - τῆς νίκης πᾶς ὁ καρπὸς
 αὐτοῖς περιγίνεται, ad ipsos redundat 3, 3, 15. nostr. *zufliessen*,
zuwachsen, *zukommen*. - cum praep. dupl. simul, et adverb.
 ὁθεν αὐτῷ περιεγένετο - πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν
 ἀντιπάλων - ἢ καταφρόνησις, ad ipsum redundabat a suis - odium
 8, 5, 6. ipsi obtingebat, obveniebat, eveniebat, nostr. *wider-
 fuhr ihm*. - cum praep. una tantum, ὅσα ἂν εἴ ἀπαγῆς αὐτῷ
 περιγένηται quantum ad ipsum redierit 6, 5, 3. ὅτι τὰ μεγάλα
 χαρίζεσθαι οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ ἐκ λ. non posse suppetere
 2, 3, 23. - De persf., al. sensu et Lat. superare, p. vincere,
 ph. in bello et pugna qualibet, c. gen. persf. et adv. it. particip.
 modi, ὁ μὲν μονομαχῶν ῥαδίως τῶν ἀνταγωνιστῶν περιεγένετο, su-
 perabat 1, 15, 16. πολλὰν - ὀλίγοι πλειόνων περιεγένοντο, supe-
 rarunt 3, 3, 11. sq. syn. *fere κατέβλου*. - † sine casu pr., πολὺ
 περιεγένοντο οἱ τοῦ Σεβ. superiores fuerunt 3, 2, 19. scil. τῶν
 τολεμίων, vicerunt hostes, longe maiori clade illata, quam acceperunt.
 - absf. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἤτταν ἡγεῖτο (ὁ στρατός,) quod
 superior non esset 3, 9, 13. post syn. νικᾷν. - ἐν ταῖς μάχαις, sed
 ibi, quod urbem non potuisset expugnare. - † Trop., exita
 pugnam, cum gen. persf. et abl. rei f. modi, ἔνα - ἄνδρα - τοῦ -
 στρατοῦ σοφία π. circumvenit 3, 7, 19. Praetorianos cogere, ut
 se dederint, cf. 2, 13, 10. ὑμῶν - σοφία, κρείττους ἐσμέν λ.
 περιδέραιον, ph. ornatus mulieris, οὕτε περιδεραίοις κοσμουμένη, mo-
 nilibus 4, 2, 6. - maris, Heliogab. c. adi. π. χρυσίνοις - κο-
 σμούμενον 5, 8, 2. cum adiuncto, π. καὶ ψαλλίοις κοσμούμενος, 5,
 5, 4.
 περιδρομος, physf. de loco, κατεσκέυαστο, pergula, 1, 15, 5. structura
 in amphitheatro medio in altum erecta nixa quae quibusdam
 columnis, constans ex lorica orbiculari f. cancellis ferreis aut
 ligneis, cum tabulis f. asseribus, in quibus iri potuit circum-
 circa.
 περιιδῶν, mor. de persf. c. acc. rei et adv. οὕτω ἀρχὴν μὴ περιιδεῖν
 αἰσχυρῶς ἐξέμειμένην, tantopere ne patiar iacere 2, 8, 3. - neque
 Rom. imperium abiectum pati 2, 10, 4.
 περιίμι, (ab εἰμι,) de persf. physf. Lat. supersum, in vivis sum,
 c. dat. persf. περιόντος μοι τοῦ πατρὸς, superstito mihi patre 1, 5,
 6. cum mihi pater adhuc viveret, f. c. meus p., ut dat. perti-
 neat potius ad subst., p. gen.; quamquam et cum verbo proced-
 dit, per analog., quoniam simpl. εἶναι etiam secum fert dat. ta-
 lem persf. - c. adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι π. Iuliano adhuc sup. 3.

- 2, 9. χαλεπαίνων πρὸς ἐτι περιόντας τοὺς ἐκείνου φίλους, iratus superfluitas adhuc illius amicis 3, 8, 5. - in relat. f. opp. καὶ τοῦ ἀρεστοῦ περιόντος, καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου φίλον, iratie sup. 4, 9, 5. τὸν δὲ περιόντα, superfluum 1, 2, 2. post ὁ μὲν ἕτερος - τὸν βίον μετήλλαξε. ii. in relat. tacita, αἰχμαλώτους τοὺς περιόντας αποκρίναι. captivos, qui superfluent 4, 15, 19. qui opp. uni-verse caelis et occisis supra aliis, cf. 4, 11, 11. 13. non vero sic, quali e captivis aliqui postea sint occisi. - Med. trop. de persf. c. abl. rei f. modi, τέχνη καὶ σοφία ἡλπισε περιέσσεσθαι, se superiorem futurum (esse 1, 10, 10. sc. αὐτοῦ, τοῦ Κερκυραίου, superiorem esse, plus effecturum, potius aliu, quam vi, imperium impetraturum et occupaturum, opp. in pr. ἐξ ἀντιστάσεως - συ-σῆναι πρὸς τὸν Κόμ.
- περιέπειν, trop. de persf. c. acc. rei, περιέπουσιν αὐτὸ, (τὴν ἀρχήν,) curant 5, 1, 14. administrant, id que bene, post opp. ἀσχετῶνται λ. † c. acc. persf. sed oppressio, περιέποντες (αὐτὸν, τὸν εἶδν.) excolendo 1, 4, 9. curando, pro eo et eius communis faciendo aliquid, censuris et monitis regendo et adiuvando, iornando eius ingenium et animum.
- περιεργός, mor. in deteriore partem. de persf. περιεργότερος ὢν, curatior cum esset 4, 12, 5. sq. explic. - Neutr. de re f. modo, p. adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, curatius 5, 5, 15. 5, 5, 4. 7, 11, 5. καλλωπίζμενον. π., ἢ κατὰ λ. elegantius 5, 8, 2.
- περιέρχεσθαι, de re, ph. c. abl. rei f. modi, ὁμοῖα εἰσάξια, circumaguntur 4, 2, 19. circumcunt. - Trop. c. praep. ἐπεὶ - εἰς - πρεσβυτήν - περιήλθεν ἡ ἀρχή, descendit 2, 10, 7. devenit, venit, tributum est. - simul c. adv. ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν πᾶσι μοναρχία, pervenit 2, 11, 9.
- περιθεῖν, phvi. de persf. c. adv. (per abl.) et praep. it. cum abl. μετα, τὸ ἐσπικὸν τάγμα περιθεῖ - κύκλῳ μετὰ τοὺς εὐταξίας - περι-ερχόμενον δρόμον, circum - currit 4, 2, 19. - c. dat. loci, γυναια-περιέχοντα τοῖς βωμοῖς, circumstantes circa aras 5, 5, 18. per enal- lag. p. sq. casu, cf. 2, 2, 6. - c. acc. loci, περιθεῖν τὸ τεῖχος, discurreas per murum 8, 3, 8. supra mur. - cum particip. m. di, περιθεῖντες - ἵπποις ἐποχοῦμενοι, circumcurstantes 8, 4, 25. circa murum. - absf. περιθεῖν - ἀνωθεν κατηκόντιζεν, currens in orbem 1, 15, 6. - de animal. c. abl. modi et adv. ὁ μὴ τοῦ βέλους ἐτι περιθεῖν αὐτάς, discurrerent 1, 15, 11. Aruthi, post ca-puta ademta.
- περικύβημι, ph. de persf., intransit. f. sine motu, cum praep. περιει-σηται - ἡ συγκλητός - ἐν θεατρῶν σχήματι, circumflabat 5, 5, 19. - absf. περιζαντες δὲ, λ. circumstantes 7, 5, 7. - Transi. f. in actione ac motu, c. persf. et dat. et acc. τοὺς νεανίας - περιή-σαντες αὐτοῖς λ. cum inventutem circumfliter se iussissent 7, 10, 13. natuissent circa se, constituissent. - trop. c. acc. persf. et praep. τοὺς πλείους τῶν - εἰκὼν ἐς πέναν περιήσας, ad pau-peritatem revertis 7, 3, 12. comiciens, nouit. ver/jetzen. - Med. ph. Transi. cum acc. persf. περιησάμενος τοὺς - φίλους, circa se constitutos habens amicos 1, 5, 4. circa se statuens f. consti-tuens.
- περικεῖσθαι, Med. f. Pass. physf. de re f. loco c. praep. ἐκείνα ὄρη - ἐν τεύχοις σχήματι περικείται, montes praeiacent 2, 11, 16. cir-cumducant. - ii. c. dat. loci, ᾧ περικείται λόφος εἰς θεατρῶν σχή-μα λ. cui circumiacet 3, 14, 4. circum quem iacet; per enal-

- lag. p. acc. - abf. ἐν τῶν περικειμένων πόλει καὶ ἀγρῶν, ex circumiacentibus 3, 15, 11. πόλιν καὶ ἡμέας τὰς περικειμένας, circumiac. 8, 2, 10. τῶν περικειμένων ἐλῶν, circumiac. 8, 7, 1. ἥτ' διὰ τὸ περικεῖσθαι πλῆθος, propt. circumiacentem 7, 9, 3. — παρελόμενος - τῆς περικειμένης τιμῆς, cultu, quem circa se habebant 6, 4, 11. iis adhaerente, qui circa eorum corpus erat. — †† ph. et trop. simul, c. dat. persf. τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκεῖνῳ περιέκειτο, insignia et nomen imperii illi inhaerebant 6, 1, 2. circumposita erant, illi tribuebantur, iste gerebat. — †† physf. αὐτῷ περιέκειντο (αὐταί, αἱ ἡμέραι) ipsi adhaerebant (habenaē) 5, 6, 16. deo, dei simulacro circumiacuebant, circumdata, circa ipsum ligatae erant. - †† Sensu Passf. c. acc. rei f. vestim. (per ellips. pr. κατὰ f. περὶ,) de persf. sed oppresso nominat. persf. εἰ τις (ὑμεῖς) περιέκεισε ἐσθῆτας, vestibus, quibuscunque amicti estis 2, 13, 17. circumdati estis, induti, p. ἀποδύσαντας ἐσθῆτας, εἰ τ. π. - τοὺς ἐφεσῶτας, - προσώπεια - περιέκεινται, aurigas - personatos 4, 2, 19. indutos personis, circumdatos. - per nominat. praeced. οὗτος τις - ἄλλως προσήει, εἰ μὴ πρότερον ἀποδέμενος, ὃ περ περιέκειτο ἕλκος, quo succingetur gladio 3, 5, 11. circumdatus, circumligatus erat gladio, p. qui ei erat alligatus. - ὁ Μανδρινός - ἀπορρίψας τὸ χλαμύδιον, καὶ εἰ τι σχῆμα βασιλικὸν π. et si quid aliud insigne imperatorium circa se haberet 5, 4, 12. si quo - esset amictus. - † De re, τεχνάσματα σιδήρων, ἐξυτάτας ἐξοχὰς περιέκειμενα, acutissimis angulis praedita 4, 15, 6. circumcirca habentia cuspides acutiss., circumcirca circumdata cuspidibus; nostr. *Fussangeln* f. *Fuss-eisen*.
- περικλαμβάνειν, ph. de persf. c. adv. et oppresso acc. persf. πανταχόθεν περιειληφότες (αὐτοὺς,) circumplexi 4, 9, 13. i. q. §. 11. ἐνυκλώσατο, circumdare, cingere. - c. isto casu diserto, τοῖς περιειληφέναι ὑμᾶς στρατιώται, qui vos circumdederunt milites 2, 15, 17. i. q. §. 8. νυκλώσασθαι, et φράζαντας ἐν κύβω λ. Passf. c. adv. et praep. εἰ στρατιᾶται - ἦσαν πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ δήμου περιειλημμένοι, erant circumdati 2, 2, 22. † ὡς δὲ ἐτεκμήνατο, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἐνδὸν τῶν ὅπλων περιειλημμένους, esse inclusos 4, 9, 12.
- περιλείπασθαι, Passf. de persf. ph. universe, c. adv. et nominat. adi. medi, μόνος τῶν - περιλειπόμενος ὄλιον ἐτι, cum solus sim adhuc reliquus 2, 1, 16. relictus. - c. solo illo nominat. μόνος περιλειπόμενος τῶν - ὄλιον, solus reliquus ib. 10. - Nominatim e pugna. abf. ὅστις περιλειφθήσαν, qui supererant 5, 2, 20. — Neur. particip. de persf. c. gen. persf. ὡς - τὸ περιλειφθέν τῶν βαρβάρων, - δονεῖν νενικημέναι; reliquiae illae barbarorum 6, 6, 10. p. masc. τοὺς περιλειφθέντας.
- Περὶνθίος, de persf., civis Perinthi, urbis Syriae, τὸ Βυζάντιον πόλιν δουλεύειν Περὶνθίος δούλον ἐδέσθη, Perinthiis 3, 0, 19.
- περιπατεῖν, physf. de persf. abf. τῇ Μαξιμίνῳ περινοσοῦντι, obambulant 8, 5, 3. oppresso acc. loci, τὰ τεύχη, i. q. 8, 4, 25. περιφέροντες λ.
- περίοδος, ph. de temp. abf. τὴν κατεργητὴν φασγάν ἐκ περιόδου ἐγχεῖσθαι, redeunte vice 3, 11, 12. ex ordine f. serie. - o. gen. rei f. temp. diserte, οὗς ἐκ περιόδων χρόνους ἢ τάξεις καλεῖ, redeunte tempore 1, 9, 5. certis temporis curculis, circuibus, conversionibus, f. per certa temp. curricula, etc., per tempo-

ris vices s. secundum, nostr. nach einem gewissen Zeitumlauf.

περίοικος, ph. p. adi. c. subst. persf. τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσα-
σθαι, vicinos barbaros, 6, 2, 3.

περίοπτος, ph. pass. de re, Masc. c. subst. fem., c. dat. persf. τὴν
κεφαλὴν -, ὡς πᾶσι π. εἶν, ut ab omnibus conspiceretur 8, 6,
16. null et dat. pendet a v. subst. et Masc. respiciat oppressum
pron. αὐτός, ὁ Μαξιμίος, in capite suo cogitandas, ut conspi-
cuis omnibus esset. - cum adv. τὴν κεφ. -, δημοσίᾳ περίοπτον
ἀναστυρωθῆναι κελεύσας, publice spectaculum 3, 8, 3. con-
spicuum.

περιόρᾶν, mor. de persf. c. acc. rei, μηδὲ π. πατρίδα, negligere 8,
3, 5. opp. sq. σώζειν. i. q. supra περιῶδειν.

περιόρθρον, physf. κατὰ τὸ π. circa diluculum 6, 9, 4. post praec.
τῆς νυκτὸς διαδραμβύτης. - ἅμα τῷ παραδραμεῖν τὸ π. diluc. 7,
4, 10. quod Mss. hic praebent p. vulg. περιόρθριον.

περιουσία, ph. c. adi. τσαύτης εὐχης οἶκοι περιουσίας, cum tanta sit
opulentia 3, 13, 10. opes, divitiae, post praec. πάντα χρημά-
των πλήρη, ii. πλοῦτον, (cf. 3, 15, 7. χρήματα - κατ. λ.) - αὐτά-
κι εὐδὸς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, datā copiā ib. 7. - cum
gen. illerto pecun. χρημάτων περιουσία, opum abundantia
ib. 11.

περιπατεῖν, ph. de persf., c. adiunctis, e discrimine et opp. αὐτοῖς
περιπατεῖν, παταῖς, σπαιῖς ἀμακτος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, pedibus
ambulans 4, 7, 11. iter cum iis faciebat pedes.

περιπίπτειν, ph. de persf. c. dat. rei s. infirmum. τοῖς δόρασι - περι-
πίπτοντες, in hastas incidendo 3, 6, 22. inter missilia e turri ra-
pienda. - Τῶν c. dat. rei merae, μήτε (τινὸς) - ἐγκλήματος πε-
ριπίπτειν προνοούμενος, ne quisquam in criminationes incideret
2, 4, 16. accuaretur s. deferretur ob crimen et delictum. —
simul c. praep. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ - νόσοις περιπί-
πτοντες, in morbos incid. 3, 9, 11. aëgroti facti. - Sed re re,
c. dat. persf. τὰ - τῆς τύχης δώρα καὶ ἀναξίους περιπίπτει, contin-
gunt 3, 1, 11. nostr. zusallen, dantur, habentur.

περιπλεκόμενος, Pass. ph. de persf., per oppressum dat. persf.
περιπλεκόμενοι (αὐτοῖς,) impliciti 4, 9, 16. se implicantes illis,
circumplexi illos, per enallag. p. acc. - c. dat. persf. τῇ μητρὶ πε-
ριπλεκεῖς, matri implicitus 6, 9, 12.

περιποιεῖν, mor. de persf. c. du. persf. et acc. rei, ἐς τὸ περιποιῆσαι
αὐτῷ τὴν μοναρχίαν, ad asserendam ipsi summam rerum 8, 8,
12. ut conciliarent, compararent ipsi, nostrat. verschaffen.

περιπόρεος, physf. de re, Masc. cum fem. subst. τὰς περιπορέου-
ρους ἐσθῆτας, praetextis 4, 2, 19. purpurā praetextis, purpureum
habentibus limbum.

περιπτύσσειν, physf. de persf. per oppressum acc. persf. περιπτύσσει
(αὐτὸ, τὸ παίδιον,) καὶ φιλοῦσα, complexa 1, 17, 8.

περιρρέειν, ph. de re et aqua, c. acc. loci, ποταμὸς περιρρέει τὸ ταίχος,
praeterfluit murum 8, 2, 16. qui Bg. legerit παραρρέ. p. vulg.
circum murum fluit, saltem ex parte, et per certum spatium et
ab aliquo latere.

περιρρήγνυμι, περιρρήγνυνω, s. potius περιρρήσσω, ph. de persf. c. acc.
rei s. vestim. sed per oppressum gen. aut dat. persf. περιρρήξαν-
τες - ἐσθῆτας (αὐτῶν s. αὐτοῖς,) laceratis vestibus 8, 8, 14. de-
ripientes, detrahentes ipsi, etiam cum vi, nostr. herunt-
reissen.

- περισπούδας, mor. Pass. de re, c. adiuncto et dat. perf. τὸ - τῆς ἀρχῆς - τῷ κτωμένῳ - τίμιον καὶ περισπούδατον (ἡγούμενοι,) cura ei studio dignum 6, 8, 9. vehementer appetendum, studiose expetendum, f. valde curandum, aestimandum, colendum, amandum, (haec quae not. possit. potius, ob pr. κτωμ.) vel simpliciter.
- περιτείνεται, ph. Pass. de re et loco, c. abl. rei eo quae affini, περιτετείχισο - ἡ πόλις τείχεται, erat munita 3, 1, 14.
- περιτέμνειν, ph. de perf. c. acc. mater. βάσεις - περιτεμνόντες, mutilantes 7, 9, 12. circumcidere, ab ur. latere.
- περιτίθηναι, ph. de perf. c. acc. rei et adv. πανταχόθεν πῦρ περιτίθεται, subiiciunt 4, 2, 20. circumponunt, apponunt. - simul c. dat. et acc. rei, κισσὸν περιτίθεις τῇ κεφαλῇ, circumdans capiti 1, 3, 7. circumponens, imponens. - cum acc. rei, sed oppresso dat. perf. τὴν χλαμύδα περιέθεσαν (αὐτῷ,) circumdederant 3, 7, 12. - Trop. de re, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἐκείῳ δόξαν περιτίθεισιν, conciliat 5, 1, 11. addit, attribuit, adiungit, nostr. beylegen, parit, comparat. - Med. phys. de perf. cum adv. et acc. rei, ἀρχὰι - τότε κρῶτον τὴν - πορφύραν περιτίθενται, induunt 1, 16, 7. sibi circumpon., circumdant. περιδένοντες τὸ διαδήμα, imposito diademate 6, 2, 20. sibi circumdabant.
- περιττός, Masc. de perf. mor. cum dat. perf. et adiuncto, ὀχλὴ ὅς καὶ π. αὐτῷ ὁ Ἀ. ἐνομιζέτο, supervacaneus 3, 5, 3. carendus, inutilis, noxius. - De re, Neutr. c. sublt. oppresso, ἐκπεμπουσιν, ὥς δὴ τι σκεῶς τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, tanquam aliquid ex cubiculi supellectile supervacaneum 2, 1, 2. v. ex et θαλ. p. τὸ θαλάμου περιττὸν, aliquam supellectilem cubiculi supervacaneam, f. cubiculi supellectilem unam ex illis supervacaneis. - c. sublt. ὥς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκύντιον, superfluum 1, 15, 13. iaculum inane, inutile, irritum, quod non ferisset et extra corpus humi iaceret. - † cum inf. περιττὸν (εἶναι) νομίζω, μακρογορεῖν 5, 1, 3. supervacaneum esse arbitror. - Al. not. Fem. c. sublt. ὑπὸ περιττῆς πρᾶσθητος, prae nimia manifest. 6, 1, 24. sq. syn. καὶ αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἐχρήν.
- περιτυγχάνειν, ph. de perf. c. dat. rei, τὰς ἀγέλας αἷς περιτυγχάνον, greges, in quos incidrent 7, 2, 9. quos offenderent, invenerent. περιτυχῶν τῇ κατ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπιστολῇ,) incidens in illam, quae ipsi erat pestifera 4, 12, 14. - c. dat. perf. περιετυχον αὐτοκράτορι, invenerunt impet. 8, 6, 11. - περιτυχόντες τῶν - φίλων τινί, cum incidissent in quendam 7, 1, 21.
- περιφέρεια, ph. cum gen. rei, ὑπὸ περιφέρεια κεφαλῆς μιᾶς, in globo 4, 8, 4. sub rotunda forma, nostrat. im Umfange, ambitu.
- περιφέρειν, ph. Masc. de re, c. adv. λίθος, κάτωθεν π. λ. rotundus 5, 3, 10. - Neutr. abl. f. c. solo sublt. οἰνοφόρα σκεῦη περιφέρους ἔϋλου 8, 4, 9.
- Πέρσης, p. adi. c. sublt. Ἀγρᾶξ., ἀνὴρ Π., vir Persa 6, 3, 10. - sine sublt. p. sublt. c. art. c. ὁ δὲ Π. (ταῦτα) μάχων, Persarum rex 6, 5, 12. (6, 6, 8, forte per ellipt. βασιλεὺς, i. q. infra 6, 2, 3.) rex Pers. ib. 21. τῷ Πέρσῃ, Persar. regi ib. 14. τὸν Πέρσῃ, Persam ib. 24. 6, 4, 6. - Plur. de populo, Πέρσαι λ. Persae 7, 8, 8. ὁ Πέρσων βασιλεὺς, Persarum 6, 2, 3. 5. τῇ Π. ἀρχῇ ib. 4. τετρακοσίους Π. τοὺς μεγίστους, quadringentos ex Persis 6, 4, 7. cl. ib. 9. e. τὸν ἐκ Π. κίνδυνον, quod a Persis impenderet pericul. 6, 7, 9. - c. art. τὸ πλ. τῶν Π. 6, 5, 5. Πέρσαις λ.

- Perſis 6, 2, 6. 17. 21. πάλιν ἐπαΐων Π. in Perſas 6, 6, 7. Π. μαχόμενοι, adverſus Perſas 6, 7, 7. - † τὰ ἐν Π. res Perſarum ib. 1. τῇ ἀρχῇ ἐν Μῆδον εἰς Πέρſας μεταſτήσαντος, ad Perſas 6, 2, 5. 6, 3, 10. 6, 4, 9. 1. - c. artic. τῷ σχήματι τῶν Π. ib. 7. e. 6, 5, 5. - †† p. terra, εἰς Πέρſας ἐμβαλάσει, in Perſas ib. 15. in Perſiam, i. q. ſq. Μηδίαν.
- Περſικός, de perſ. ὑπὸ ſατραπαῖς Περſικοῖς, Perſicis 6, 2, 5.
- Περτίνας, imperat. Rom. cum artic. ὁ Π. Pertinax 2, 1, 9. 22. 24. 2, 2, 4. 2, 3, 25. τὸν τοῦ Περτίνανος βίον, Pertinacis 2, 7, 8. 2, 9, 6. 2, 13, 22. 2, 14, 7. τῷ Περτίνανι λ. Pertinacī 2, 5, 5. τὸν Περτίναν λ. Pertinacem ib. 2. 2, 1, 12. 2, 2, 11. 22. 2, 6, 13. 2, 9, 6. e. ſq. 2, 13, 2. - Sine artic. ἀπηγγέλη Π. 2, 9, 6. 5, 1, 16. τῇ Περτίνανος ἀρχῇ 2, 2, 8. 2, 6, 12. 2, 9, 11. ſq. 16. 2, 14, 6. 3, 1, 1. τὸν Π. υἷον 4, 6, 7. - †† τῷ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνανι ἀρχῇ, ſub Pertinace 2, 4, 6. - Περτίναν 2, 1, 8. 2, 5, 16. 8, 8, 4. - †† de Severo, ἀντὶ Σεβήρου ἐαυτὸν Περτίναν οὐνομάſας 2, 10, 2. καλοῦντες (αὐτὸν) - Περτίναν ib. 19. cf. 2, 14, 7.
- Πεſſινοῦντις, de perſ. Fem. cum ſubſt. perſ. τῆς Πεſſινοῦντις Θεᾶς, Pellunntia d. 1, 11, 14. τῇ Πεſſινοῦντιᾳ Θεᾷ ib. 12. τὴν Πεſſινοῦντιαν Θεὸν ib. 8.
- Πεſſινοῖς, oppid. Galatiae, c. gen. obliquo, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον. Π. δὲ ὄνομα λ. Pellunnti 1, 11, 3. ἐν τῷ - Πεſſινοῦντι λ. in hoc Pellunnte ib. 7.
- πέτρα, phyl. de mater. διὰ πετρῶν τραχύτητα, turpium 8, 1, 13.
- πηγῇ, ph. c. adi. et opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, fontibus 1, 6, 5. ad uſum balnearum.
- πηγυῖσθαι, Paſſ. ph. de re, abſ. ποταμούς πηγυμένους πατεῖν, ſιν, congelatos 2, 10, 10. πηγυμένον - πίνων ὕδωρ, congelatam 1, 6, 4. - c. adv. διὸ καὶ πηγνύται ραδίως (αὐτὰ, ποταμῶν τὰ ῥεύματα,) congelascunt 8, 4, 7. - c. praep. τὰς δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος παγεῖſας χιόνας, nives tota hyeme duratas ib. 3. - ſimul c. caſu temp. τοῦ χειμῶνος - παγόντες ὑπὸ τοῦ κρύους, concreti (ſinui, Rhenus et Danubius) 6, 7, 15.
- πιδῆſτας ἵππῳ ἔφυγεν, inſiit in equum et fugit 4, 13, 13. qui Bg. legerit compeſ. aliquod, ἐμπῆδ. ſ. ἐπιπῆδ. ſ. ἀναπῆδ., pro quibus et legas πιδῆſτας ἐς ἵππον.
- πίῃα, ph. ἢν αὐτῷ ἐκκερμῆς, pera 1, 9, 7. de philoſopho Cynico in theatro, - pellis, a collo ad lumbos pendens, in ſpeciem ſacculi.
- πηρεῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. acc. rei ſ. membri ellipt. it. cum praep. ἐν τοῦ τοιούτου - πῆδος τοῦ ſερατοῦ (κατὰ) τὰς τε ὄψεις ἐπηρεῖοντο, oculis privabatur 8, 4, 29.
- πικρὸς, trop. de re, ἀπὸ τῆς πικρᾶς - τυραννίδος, ab acerba tyr. 2, 1, 8. laeva, crudeli. πικρᾶς, trop. de verbis, κατηγγέλητε τῶν Ἀλβίνου Φῶλων, acerbis 3, 8, 11. cum ira, contumelia et conviciis.
- πίναξ, ph. c. adi. γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι, litteras implicative libellis 6, 6, 11. ubi γρ. res ſcriptae, verba, elementa ſignata, ſed π. π. materia, cum forma, i. epistoſa exterior, ſ. charta, papyrus, complicata in formam quadratam.
- πίνειν, ph. de perſ. c. acc. rei, ὕδωρ, bibere 2, 10, 10. οὐ παύſη - πίνων ὕ. 1, 6, 4. p. inf. - c. adv. et particip. modi, ὡς - Φιλοτιμίαν, - διψῶν, ἐπὶεν ἀναισθήτως, bibit 1, 17, 19. ſc. αὐτό,

- Φάρμακον. simul c. praep. ὡς ἡδὶον πίει παρ' ἐρωμένης, biboret ib.
 17. 1c. αὐτήν, τὴν πόσιν, et διδομένην etc. - Pass. de re, c. subst.
 affini, δ' ἢ - ποτόν, - ἐπίνετο, bibebatur 8, 5, 17.
 πικράσκεισθαι, Pass. de pers. ph. c. adv. et praep. Κλέανδρος τις -
 τῶν δημοσίων εὐαθότων ὑπὸ κήρυκι π. vendi 1, 12, 8. - de re, τὴν
 οὕτως ἀκρεπῶς ἐπὶ χρήμασι πρᾶξεῖσαν ἀρχήν, venditum 2, 6,
 22.
 πίπτειν, de pers. ph. in bello et pugna, tum extra caedem, abs.
 ὅτα ἔμαθε τὸν Σεβήρον πεπτωκότα, cecidisse 3, 7, 10. p. inf. i. q.
 §. 8. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, sed per dilogiam, pro notione etiam
 sq. - tum per caedem, c. praep. et adiuncto, πρότερον ἀναίρ-
 ζοντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, ἢ λ. cadere 7, 3, 15. - simul c.
 adi. modi, ὑπὸ τῶν ἱππέων, ἐπάλληλοι πίπτοντες, πολλοὶ ἀπώλοτο,
 aliis super alios cadentibus 1, 12, 14. † τῶν καμήλων ἐπαλλή-
 λων πιπτουσῶν, aliis super alias cad. 4, 15, 13. - c. mero adv.
 πολλῶν ἐκατέρωθεν πιπτόντων, cadentibus 1, 12, 19. εκ. πετεῖν
 ἱκανοὺς, cecidisse, 1, 11, 5. ὡς - πολὺ - πλῆθος ἐκ. π. ut cecī-
 derit 7, 2, 14. τοῦ ἐκ. πεσόντος στρατοῦ, utrinque caesorum de
 exercitu 6, 6, 10. cum fere par numerus fuerit exercitus,
 utrinque caesi s. cadentis. τὸν τῶν ἐκ. πεσόντων ἀριθμὸν, eorum,
 qui utr. cecidissent, numerum 2, 15, 11. - in opp. πολλῶν μὲν
 πεσόντ. παμπλείων δὲ τετραμμένων, multis caesis 6, 6, 9. - ††
 in pugna singulari, μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, erga caesum
 4, 5, 5. Caracalli cum Geta. - simul in opp. τῇ - συμφορᾷ
 τοῦ πεσόντος, caesi ib. 6. - ††† in mera caede clandestina, πεσ.
 αὐτοῦ, prolapsio ipso 4, 13, 13. Caracallo, per occisorem. - De
 re. ph. extra bellum, cum praep. τοῦ πεσ. ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ,
 delapso coelitus simulacro 1, 11, 3. i. q. pr. ἐξ οὐρ. κατενεχθ.
 trop. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὀφιν πεσόντα, oculis subiecta, 1, 4, 4. sub
 oculos cadentia, s. sub adspexitum, quae in oculos incurrunt, con-
 spiciuntur, oculis cernuntur.
 πίσσα, ph. Φερομένη ἢ π. pix illa 8, 4, 27. - cum adiuncto, πίσ-
 ση καὶ ῥητίνῃ λ. pice ib. 30. †† πίττα, p. eodem, κινῶντες
 θείψ καὶ ἀσφάλτις πίτταν ἐλόντες, miscentes sulphure ac bitumine
 picem ib. 26. v. ἐλ.
 πιστεύειν, de pers. mor. cum dat. rei et adv. μάλιστα τῇ σκέψαι
 ταύτῃ πιστεύουσιν Ἰταλιῶται, fidem habent 8, 3, 18. fidunt, fidu-
 ciam ponunt in. - c. solo dat. tali, θείαις προρρήσεσι πιστεύοντας
 λ. confidentes 2, 10, 18. † πιστεύσαι πολέμου ἀμφιβόλῃ τύχῃ,
 fidere 8, 3, 10. quod forte pertineat ad classiem sq. ubi ommissum
 pron. εαυτὸν. c. dat. rei et acc. pers. s. pron. recipr. πιστεύσαι
 σεαυτὸν ἐλπιδὶ κρείττονι, ἢ πάντες πεπιστεύκαμεν (ἡμᾶς,) concedas
 te ipsum spei meliori, qua omnes treti sumus 7, 5, 11. permit-
 tas te, cui nos ipsos permisimus s. permittimus, pers. p. praef.,
 suscipere animo, spem habere. πισεύσαντων αὐτοῦς τῷ τε μεγέ-
 θει τῆς πόλεως, λ. committentes sese 8, 2, 10. eo se conferentes
 et se ibi putantes tutos ob magn. - c. dat. pers. οὔτε τῷ δῆμῳ
 πισεύων, credens 2, 11, 12. immo fidens, i. q. sq. θαρρῶν. —
 cum adv. simul, ἐκείνοις - μάλιστα ἐπίστευεν, fidebat 7, 8, 26. nisi
 adv. pertinet ad pr. pron. - c. dat. pers. et acc. rei simul, μὴ
 ἐνὶ πιστεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, credere 1, 9, 24. tradere, mandare.
 — Alio sensu, c. dat. rei, μὴ πιστεύειν ὑποσχέσει τυράννου λ. ne
 crederent 8, 3, 10. veras putarent. ταῦταις αὐτοῦ ταῖς ὑπ. πι-
 στεύσαντες, consili 4, 9, 10. οἷς πισεύσας, quib. credens 2, 15, 8.
 τούτοις π. 3, 12, 16. πισεύσαντες - τοῖς ἐπαγαλμένοις, credentes 2,

13, 5. - simul c. adv. πάσαις διαβολαῖς ῥαδίως πισεύων, credens
 1, 13, 14. πολλάκις ταῖς τεχ. διαβ. π. 1, 4. - c. acc. rei,
 τὸ παράδοξον τῆς ἀποβήσεως ποιεῖ πάντα πισεῖται, facit, ut omnia
 credamus 8, 3, 22. - †† simul c. praep. ἡ σύγκλητος - ἐκ τῆς
 παρόσης τύχης τὰ μέλλοντα πισεύσαντες, credentes 7, 7, 4. e
 caede praefecti praetor. feliciter peracta, fingeant sibi proba-
 bile futurum, i. futuram et mox a sese suscipiendam electionem
 Gordiani, una cum consensu aliorum extra Romam, credebant
 quoque feliciter processura. nostr. zuversichtlich glauben s. hos-
 fen, s. si h. versichera, si h. glaublich machen. - †† in opp.
 πάντες ἐπώπτεον μὲν τὰ λεχθέντα, πισεύειν δὲ (αὐτὰ) οὐ προσποι-
 οῦντο, nec tamen, quasi crederent (illa dicta,) prae se ferebant
 1, 9, 13. - †† c. adv. τοιαῦτα - λέγοντος αὐτοῦ -, οὐκ εὐθέως δ'
 Σεβήρος ἐπίστευσεν (αὐτὰ,) credidit 3, 12, 7. †† absl. πισεύσας
 ὁ νεανίας, credens 1, 9, 22. sc. ταῦτα, res nunciatas, s. αὐτοῖς,
 dat. persl. ὁ δὲ ἀφίσταται π. 3, 12, 12. sc. αὐτὰ s. αὐτῶ, it. in sq.
 loco. πισεύσαντες - ἐκείνοι, credentes 4, 4, 10. - c. dat. persl.
 dilectio, π. αὐτῶ 4, 9, 16. - †† simul cum adiuncto particip.
 eiusdem casus, ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πιστεύουσας, verbis nostris non
 credis 2, 1, 23. v. λ. - (αὐτὸν,) πολλὰ διὰ γραμμάτων ὁμόσαντα
 τῷ Σεβήρῳ πισεύσαντα, credentem 2, 15, 4. - c. adiuncto et adv.
 πισεύοντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων, ὅτι λ. credenti-
 bus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. formulam adv. o
 casu temp. omiserit ob sq. legitimum adv. et syn. - cum inf.
 πισεύσαντες, Ἀντωνίου (αὐτὸν) εἶναι τένον, credentes 5, 4, 5. ††
 πάντα τὰ λεγόμενα καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ π. εἶναι, omnia, quae
 dicerentur, et fieri potuisse et vera credentes esse ib. 1. - ††
 Alio sensu in opp. οἱ μὲν, πειθόμενοι -. ἔσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν,
 qui vero non obtemperarunt 3, 7, 4. qui Bg. forte leg. ἐπεί-
 σθησαν. Pass. de re, c. dupl. nominat. rei et cum adv. ἀ πρ
 πάντα - ἀληθῆ τότε πισεύεται, ὅταν λ. creduntur 2, 9, 4. - de
 persl. c. uno nominat. persl. it. c. adv. et praep. τις - πρὸς τῶν
 στρατιῶν, οὓς ἐψείσατο, οὐκέτι πισεύεται, apud milites - non am-
 plius fidem meretur 2, 10, 8. s. invenit, s. a militibus ei non
 creditur s. fides habetur, nec eius promissis. - de animal. c.
 inf., simul c. nominat. et praep. ἀτὸς, ὃς φέρειν - τὴν τοῦ βασι-
 λέως ψυχὴν πισεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων, creditur a Rom. 4, 2, 22.
 de qua credunt Romani, eam ferre rel. - Al. sensu, cum persl.
 et nominat. et dat. ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐπάρχουσιν - πεπίστυται, prae-
 fectorum - fidei commissus est 3, 1, 3. praefectis exercituum
 creditus, concreditus, commissus est. - † c. acc. persl. mune-
 ris et negotii, it. nominat. persl. it. c. praep. ὑφ' οὗ - τὴν ἡγε-
 μονίαν πεπίστυτε (αὐτὸς,) a quo ei praefectura concredita fuerat 7,
 9, 7. i. q. supra ἐμπισεν. ubi v. it. v. ἐγχειρίσθ. in pass. - it. in
 orat. obliqua s. per casus obliquos, πλείους - τῶν ἐθνῶν καὶ στρα-
 τώδεα πεπιστευμένων, plurimos (eorum), quibus provinciae et
 exercitus concrediti erant 7, 3, 8. †† τοὺς τὴν Φρουρὰν τῆς
 γαλιλαίας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιήμενους, quibus custodia pontis
 et cura concredita fuerat 7, 1, 16. qui Bg. haud dubie leg. πε-
 πιστευμένους, vere que. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρ-
 χὰς πισευθῆναι, ut exercituum ei curae et provinciarum prae-
 fecturae concrederentur 6, 8, 3.
 πίσς, mor., in relat. civium et regnant. it. militum et ducum
 bellica, p. fidelitate, s. dictorum, promissorum, iuramentorum,
 favoris, obsequii, observatione et constantia, absl. τοὺς παῖδα

ὁμῶς εἰς ἀσφάλειαν πίσεως ἐξέδωκε, fidei 3, 9, 4. - c. gen. rei, ἔως - εὐνοίας - πίσις αἰώνιος 8, 7, 18. † τὴν πίσιν καὶ τὸ ἐχέγγιον τῆς θουράς προδόντας 2, 13, 16. nisi supinator per se et sine gen. - c. gen. pers. ὡς ἔχοι ὁμῶς τῆς εὐνοίας αὐτῶν καὶ πίσεως 3, 2, 8. παρέλαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοία καὶ πίσει τῶν στρατιωτῶν λ. 4, 14, 5. - cum adi. τὴν δόξαν πίσεως ἀγαθῆς - ἀποσείσθαι 1, 5, 24. ἡρτῆται νῦν πᾶσα ἡ Ρωμ. ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας - πίσεως 4, 14, 14. πίσεως - τῆς ἀνωθεν ὑπομνησκοντες (αὐτοῦ) 3, 12, 21. †† μὲ πολλάνις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείριστα πίσεσι, vestrae fidei 1, 5, 9. - c. verb. τοῖς - στρατιώταις χαριζήρια ὁμολογήσας τῆς Οὐλαχθείσης π. 1, 7, 12. σώζειν τὴν πίσιν - τῷ βασιλεύοντι 7, 5, 9. Μαξιμίω τῇρειν τὴν π. καὶ τὸν θεόν 7, 9, 7. - cum praep. simul, ἀμειλῆσας τῆς πρὸς με π. 3, 6, 6. — μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ Ρωμαίων δῆμον π. 8, 3, 9. de Aquileiensibus. † ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιον σοι πίσιν καὶ εὐνοίαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε 1, 6, 19. nisi praep. cohaeret c. v. - Al. sensu, in rebus narrandis s. dictis universis, p. veritate s. persuasione et cogitatione veri c. adi. ἐνδοχόμενῃν π. ἔχειν φοντο τὴν Φήμην 2, 1, 7. - abf. ὡς ἂν μάλλον αὐτὸν εἰς πίσιν ὑπαγάγοιτο, ad credendum 2, 14, 9. † c. gen. rei, τοιαῦτα λέγων, ὑπηγάγετο τοὺς πλείους εἰς - πίσιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, ad credendum (ea), quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἂ λ. — ††† Al. sensu, p. re, qua quid confirmatur, c. gen. rei, et adiuncto, in opp. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον -, ἀλλὰ δεξιὴν καὶ πίσιν εὐνοίας, argumentum 2, 3, 12. pignus. - ††† Al. sensu, p. re et dignitate publica, aliis concedita, ἡνίχοις - τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πίσεων ἐνεχείρισε, maxima imperii munia 5, 7, 14. i. q. 9. 12. τὰς μεγ. τῶν βασιλικῶν πράξεις. - ††† c. gen. rei et coniunct. πίσει γνάμης, ὅτι λ. fiducia voluntatis 2, 4, 5. vel persuasione animi, nostr. aus Ueberzeugung der Seele s. des Herzens; ut pertineat non ad Pertinacem, sed ad alios, et barbaros, in pr. nominatos.

πιστός. Masc. mor. de pers. πιστὸν φίλον, fidum 5, 1, 8. πιστοὺς - φίλους, fideles ib. 6. π. Φγοιροῦς, fidos 2, 3, 8. - c. dat. pers. διὰ τινος τῶν ἑαυτῷ πιστῶν, per quendam sibi fidum, 1, 17, 14. sibi fidorum, nostr. einen seiner vertrauten. διὸν οἰκέταις τῶν π. ἑαυτοῖς, duob. famulis, qui essent ipsis fideiores 2, 1, 2. — διὰ τ. τῶν ἑμοῦ π. per aliquem mihi f. 3, 12, 12. - †† abf. τινὰς τῶν π. aliquos ex fidis 2, 2, 4. per quae omnia desit subst. ἀνδρώπων. - Neutr. de re, c. artic. p. subst. c. gen. pers. τὸ πιστὸν ὑμῶν λ. fidem ventam 2, 10, 3. i. q. supra πίσις, milit. erga duc. - abf. εἰ τὸ π. ἐτήρει, fidem 3, 6, 8. erga socium imperii. - †† Plur. τὰ πιστὰ τηροῦντας Ρωμαίους λ. fidem 8, 7, 9. de Aquileiensibus, manifesto i. q. πίσις 7, 5, 9. 7, 9, 7. †† δοὺς εἰρήνην, τὰ τε π. λαβὼν, λ. ac fide accepta 3, 15, 12. obsides, vel pignora alia, iusiurandum, pecuniam. - Superl. Masc. de pers. τοῦτον πιστότατον ἡγουμένους, fidissim. 3, 11, 9. sq. explic. — οὗς πιστοτάτους ψέγο 5, 4, 12. † ὁποιοῖς -, πιστοτάτοις εἶναι δοκοῦσιν 5, 8, 5. qui fidissimī esse viderentur. - cum gen. pers. τοὺς π. τῶν, fidissim. ex iis, qui 3, 5, 8. † τινὶ -, πιστοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων, qui fidiss. viderentur (esse) ex amicis 4, 12, 7. - c. dat. pers. τινὶ τῶν πιστοτάτων ἑαυτῷ, cuidam ex fidissimis sibi 3, 12, 14.

πιστοῦσθαι, Med. mor. de re, c. acc. rei, πισοῦται - τὴν διαβολὴν - ἢ ἀπέβαστι, firmat 3, 7, 11. p. acc. mero. - simul cum praep.

τὰ ἀκολουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν - Φήμην ἐπισώσατο, com-
probarunt 1, 14, 12. - De pers. c rei acc. et modi abl. δώ-
ροις - τὴν - εὐνοίαν πισυμένου, confirmante 4, 11, 1. ἐργοῖς τὴν
δόξαν - ἐπισώσατο, confirmare coepit 7, 1, 14. Φιλοσοφίαν οὐ λό-
γοις - ἐπισώσατο, probavit 1, 2, 6. demonstravit. † ταῖς - τι-
μαῖς τὴν - χάριν ἐ. confirmavit 2, 15, 9. post pr. εἰς πῖσιν
ὑπαγαγ. c. acc rei solo vel simul c. adv. ἰκανώτατος ἦν πάντων
ἀνθρώπων μάλιστα πισύσασθαι εὐνοίαν, declarare 2, 9, 18. nisi adv.
pertinet ad pr. †† τὴν προτέραν νίκην πισύσσεσθε, ὥς λ. prio-
rem victoriam vobis asseretis, quia 4, 14, 18. ubi potius v.
est c. coniuncti. ὥς, p. ὅτι, Lat. inf., et cum praeposito acc.,
pro proponendo alio casu, v. c. πῖς, ὥς ἐν τῇ προτέρᾳ νίκῃ λ.
comprohabitis, vos in priori victoria non dolo rel. - † simul
c. adv. et praep. ὁθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν σισρατιωτῶν εὐνοίαν
ἐπισώσατο, unde et maioris militum benevolentiae certus erat
2, 11, 4. maiorem apud milites b. sibi firmavit, paravit.

Πιτανάτης, a Pitane, Laconiae urbe, Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην ἐκά-
λει λόχον, Pitanaem 4, 8, 7.

πίττα, v. πῖσσα.

πλαγίως, trop. de verbis, τοιαῦτα - π. ἐμφαίνων, oblique 4, 4, 16.
tecte, sq. explic.

πλάσσεσθαι, Med. de pers. ph. c. acc. rei; it. c. gen. mater. κηροῦ
πλασάμενοι εἰκόνα, de cera fictam imag. 4, 2, 3. cum finxissent.
— trop. f. mor., in opp. mera, εἴτε πλασάμενη, εἴτε καὶ ἀληθεύου-
σα, fingens 5, 3, 18. mentiens.

πλάτος, ph. de re et flav. in opp. c. adi. διὰ τε μεγέθους βάθους
καὶ πλάτους λ. latitudine 8, 4, 2. in opp. mera, πλάτει καὶ βά-
θει μέγιστος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον
διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15.

πλατὺς, phys. de re, ἐν πλατείᾳ - οἰκῆσει ampla 4, 1, 4. - Com-
par. Neutr. p. adv. πλατυτέρου συνέταξαν, pluribus 2, 15, 11.
latius. - Superl. ph. de re, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ,
latissimo 4, 2, 12. - c. adiuncto f. opp. εἰς τὸ - πεδῖον πλατυ-
τατον καὶ ἐπιμυκίστατον 3, 4, 4.

πλατύσημος, phys. de re, Masc. cum subst. fem. τὴν πλατύσημον
ἐσθῆτα, laticlavia 3, 11, 3. lato clavo insignem f. prae-
ditam.

Πλαυτιανός, Severi amicus et affinis, sic sine artic. Plantianus 3,
10, 10. 3, 12, 5, 26. - Gen. τὸ Πλαυτιανοῦ φίλτρον ib. 7. bis
— Dat. Πλαυτιανῷ ib. 14. - c. artic. ὁ Π. 3, 11, 1. 7. 20.
3, 12, 16. 20. - Gen. τοῦ Π. ib. 21. - Acc. τὸν Π. 3, 11, 8.
3, 12, 11. 3, 13, 5.

πλείον, v. πλείων.

πλείος, ph. Masc. de re, ἐπὶ πλείον αἰῶνα, longissimo tempore 1,
6, 14. ad f. in plurimum tempus. βραχὺς πλείους, plurim. 5,
5, 15. - De pers. ὁ δὲ πλείος δῆμος λ. incolae autem plerique
8, 3, 7. ἐκείνος μὲν ὁ στρατός ἐπαιῶν, πλείος - διεσθάρη, maximam
partem 6, 6, 3. - Plur. Nominat. abl. οἱ πλείοι (αὐτῶν) λ.
plerique 7, 7, 13. 8, 5, 9. - in opp. οἱ π. καὶ σχεδὸν πάντες,
plerique alii 7, 8, 18. - c. gen. pers. οἱ π. τῶν λ. plerique eo-
rum, qui 1, 1, 1. οἱ π. αὐτῶν 8, 7, 6. †† ἡ τε σύγκλητος
προηγόρευσαν, οἱ π. (αὐτῆς f. αὐτῶν) ἐν μ. δει. καθεσώτες, cum
plerique in m. metu essent 3, 8, 6. - Sine artic. πλείοι - τῶν
δημοτῶν, plurimi ex vulgo 3, 1, 7. - Gen. abl. τῶν πλείων λ.
cum plerique rel. 8, 5, 19. - Acc. c. subst. τοσοῦτας πλείους,

plurimos 3, 9, 3. Μαυρουσίους π. complures 6, 7, 17. - sine art. c. gen. persf. π. τῶν ἐνδόξων λ. plurimos ex illustribus 5, 6, 1. π. τῶν πεπιτευμένων, plur. (eorum,) quibus 7, 3, 8. — in opp. π. τῶν βαρβαρῶν -, τοὺς δὲ λ. plur. barbarorum 1, 6, 24. - c. art. τοὺς δὲ π. αὐτῶν, plur. autem illorum 7, 1, 10. τοὺς π. τῶν ἐνδόξων οἰκῶν, plerisque illustrium 7, 3, 12. τ. π. τῶν ἡγογμ. plerosque ex ducib. 8, 5, 5. - sine subst. in opp. τ. π. ἦσαν δὲ τινες τῶν λ. plerosque 2, 14, 8. - Fem. de persf. πλείσθην δύναμιν ἀθροίσας, ingentibus copiis 6, 4, 5. - De re, προσηγορίαις, αὐν αἱ πλείεσαι, quorum pleraque 1, 14, 17. de paucis tantum, et adeo de quatuor. - Neutr. Sing. Nominat. sine art. c. subst. πλείστον - πλῆθος τῶν βαρβαρ. maxima multitudo 4, 11, 7. c. art. τό γε π. μέρος λ. maior pars 4, 3, 4. - Gen. ἐκ τοῦ πλείστου μέρους, in maxima ex parte 8, 2, 11. - Acc. πλ. μέρος τοῦ στρατοῦ λ. maior pars 3, 9, 11. - c. gen. persf. τούτων - τό μὲν π. μέρος. potissimam partem 7, 12, 3. - Sine subst. Nom. πλείστον τοῦ δήμου λ. maior pars populi 2, 2, 8. qui Bg. ostendit ellipsin subst. μέρος, necessariam et in sqq. locis. - c. gen. rei, τό π. τῆς νυκτός, maior pars noctis ib. 3. - cum gen. persf. τὸ π. τοῦ στρατιωτικοῦ, mai. p. 1, 13, 4. - Acc. cum gen. rei, τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ - τό π. de tribus partibus exerc. - plerosque 6, 6, 4. τό π. τῆς ὁδοποιρίας λ. maiorem partem 4, 11, 4. - Sine art. σίτου πλείστον λ. plurimum frumenti 1, 12, 9. πλ. τοῦ πεδίου, plurimum campi 8, 1, 3. - Sine subst., p. adv. per ellips. tum subst. tum praep., λύπη (κατὰ) τὸ π. (μέρος) διαφθαρείς, magna ex parte 3, 15, 5. - Simul c. praep., ἡ νόσος ἐπὶ τὸ π. ἡμασε, plurimum 1, 12, 6. sc. μέρος τοῦ χρόνου, potius, ut maneat neutr., quam χρόνον, ut sit masc. - diu 3, 7, 6. diutissime 6, 2, 20. - simul c. gen. rei f. temp. ἐπὶ π. (μέρος) τῆς ἡμέρας, magnam partem 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. † sed simul cum gen. rei f. loci et spatii, ἐπὶ π. (μέρος τῆς γῆς f. θαλάσσης) αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ ρεύματος, longissime 3, 9, 15. — Neutr. Plur. sine art., c. subst. πλείστον - ἢν χρημάτων ἀνάπλεως, plurimis opibus 5, 3, 5. - †† c. adiuncto, πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων π. variis - plurimis 5, 6, 14. - Acc. πλείεσα χρήματα ἡθροίε, plurimas op. 1, 9, 2. χρ. π. pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8, 8. - Cum art. τὰ π. τῆς πόλεως - ἔργα, pleraque 1, 14, 6. - Sed sine subst. a) sine art. ἐξ ἀνατέρων τῶν χοιραίων πλείεσα ἐκέρδαιεν, plurima 3, 1, 12. sc. χρήματα, ἀγαθὰ, e terra fruges et fructus, sed e mari vectigalia et pisces, cf. §. pr. - in opp. πλείεσα πάντων ἐγχειρισθεῖς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, plurima omnium 2, 1, 11. sc. πράγματα, negotia et munera reip. b) c. art. id que c. gen. rei qualiscunque, τὰ π. τῆς Βρ. χώρας - ἐλώδη γίνονται, maior pars Britan. regionis 3, 14, 11. sc. μέρη. - πορθεῖν τὰ π. pleraque ib. 2. sc. αὐτῆς (τῆς χώρας) μέρη. - τὰ π. τῶν γινομένων λ. pleraque eorum, quae f. 2, 10, 6. sc. μέρη. † τὰ π. τοῦ βίου διέτρεβεν ἐν τοῖς προαγείοις, ut plurimum vitam degebat in 3, 13, 2. sc. μέρη, maximam f. plurimam vitae partem. †† per ellipsin simul praep. γυμνοὶ - ὄντες (κατὰ) τὰ π. τοῦ σώματος, nudi pleraque corporis 3, 14, 12. sc. μέρη. Pro adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπιθεαίνετο, τὰ π. ἐν προαγείοις - διατρίβων, plerumque 1, 11, 15. i. q. ante 3, 15, 2. τὰ π. -, σπανίως λ. 4, 7, 11. ubi et suppleas κατὰ μέρη τοῦ χρόνου, sicut et in sqq. locis. - Extra opp. τὰ π. 2, 7, 14. 3, 4, 19. 3, 14, 6. ††† καὶ τοῦ πλείεστον

τῆς γνώμης, ex plurium mente 7, 10, 6. ubi Bg. videtur p. vulg. καὶ leg. κατὰ, et simul τῶν πλείων τὴν γνώμην ἢ τὸ πλείον τῆς γνώμης, ubi et legi poterit διακρινέντων δὲ καὶ τῶν πλείων τῆς γνώμης ἢ τῶν πλείων τῆς γνώμης γ. nostr. durch die Mehrheit der Stimmen, ἢ δ. δὲ κατὰ τὸ πλείον τῆς γνώμης.

πλείων, ph. Masc. dere, οἶνου πλείονος 4, 11, 5. largiore. πλείονων γενομένων φόνων, si plures fieb. caedes 7, 3, 2. - De perf. Nom. c. abl. rei, οἱ μὲν Κιρχηδόσιοι ἐχλῶν πλείους ἦσαν 7, 9, 11. - sq. relat. coni. πλ. ὑπὸ τοῦ - ἐφάραξαν, ἢ λ. plures - quam ib. 15. - Gen. in opp. πολλοῖσι καὶ ὀλίγοι πλείωνων περιεγένοντο, pauci multos 8, 3, 11. - Acc. abl. πλείους λ. plures 4, 3, 6. - Fem. ἢ. Masc. c. subst. fem. de re, πλείων ἢ καταφρόνησις, maior 8, 5, 6. - Gen. ὑπὸ - αἰδῶς πλείονος, ἢ λ. prae m. maiore 6, 1, 24. - Dat. πλείονι Σηρακείᾳ. mai. 3, 11, 8. - Acc. πλείονα παρέσχε - τὴν διατριβὴν, longiorem 3, 14, 20. - De perf. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος, manu maiore ib. 2. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρήτο Θεουρά, mai. 1, 11, 15. - †† de utr. sexu simul et in opp. ἐργῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι 3, 4, 1. - Plur Nom. in opp. τῶν - Σηρακείας μὲν ἐγένοντο πλείους, Ἀργείας δὲ δύο, plures 1, 2, 1. - Acc. τροφὰς πλείονας λ. cibum largius capi. 6, 6, 2. - in relat. πλείους δυναστείας, ἢ λ. plur. 1, 1, 8. - Neutr. Acc. πλείον ἀργυρίου, plus pecuniae 2, 6, 7. αἱματος π. ἢ ὕδατος, plus sanguinis 3, 4, 10. πλείονα - εὐεργετήσεων, plura 4, 3, 15.

πλέον, mor. in relat. ἢν ἐν αὐτῷ τὸ - ἢ τὸ λ. 2, 10, 5. maior inferiorario - quam rel. v. ἐλευμ. c. gen. rei, π. ἢν τὰρ αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ φιλόνηκον 4, 4, 2. maior erat aemulatio, quam iustitia. †† παρ' οἷς οὐδὲν πλ. δορατίων, nihil, praeter lanceas 7, 8, 11. i. q. πλὴν. - c. pron. infin. ἐμοί τι καὶ πλ. ὑπάρχειν - οἶμαι, aliquid amplius 1, 4, 5. οὐ - τὲ π. νομίζοι καρποῦσθαι, maiorem fructum se putat percipere 2, 3, 20. maius quid lucrari, v. κ. Pro adv. c. praep. εἰ καὶ ἐπὶ π. πολιορκοῖντο, diutius 8, 6, 7. 8, 14. sc. μέρους τοῦ χρόνου. †† De perf. cum verb. et gen. rei, πλ. τῆς συνηθείας δορυφορούμενος 2, 6, 18. plus solito, v. συν. - βαδίζων π. τοῦ δέοντος ἡρεμαίως, magis, quam decobat 5, 2, 7. plus iusto, i. q. nimis.

πλεονεκτεῖν, mor. de perf. cum gen. perf. οὐδὲ - π. ὑμῶν ἡξίου, praerogativam habere prae vobis 1, 5, 6. praecipuum quid, i. q. πλέον ἔχων, plus, quam vos, maiorem honorem et commoditatem, maiorum titulum, quam commilitonis, cf. sqq.

πλέω, ph. de perf. abl. τὰ - ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλείουσι, navigantibus 8, 2, 7. navi advenientibus et abeuntibus.

πληγὴ, phys. κατὰ μετώπου - ἐφερε τὴν πληγὴν, ictum 1, 15, 7. - c. adi. καιρίου τῆς πληγῆς - γενομένης, vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν, ictibus 1, 15, 6. παίρυσι πληγαῖς κατακαρδίαις ἔϊφειν 7, 11, 6.

πλήθος, ph. de re, sine art. ante gen. subst. rei, ὑπὸ πλήθους ἔϋλων - ἐκωλύθησαν, prae multitudine 7, 10, 13. διὰ πλήθους πτωμάτων λ. 7, 9, 16. - c. art. τῷ πλήθει τῶν τόξων - ἐβλαπτον 4, 15, 4. - post gen. subst. βαλλομένους - τόξων πλήθει, magna vi 8, 2, 4. - intra subst. (ὑπὸ) - Ορυγάνων πλ. καὶ Σιμαμάτων λ. tanta copia 4, 2, 21. - c. adi. οὔτε - χρημάτων πλήθος οὐδὲς αὐταρκεῖς, neque pecuniae vis ulla 1, 4, 10. γίνους τ. αὐτ. quantatum satis esset illustre genus 8, 8, 9. διὰ - ἔιλείας π. ἐπὶ ἀλλήλων, multitudo. 7, 12, 13. †† τοσοῦτον χρημάτων π. ἀκούσαντες, tanta pecuniae multitudo. 4, 4, 19. - Sine art. ante gen.

persf. πλήθος ἀνθρώπων συγκαταβλέχθη, ingens multit. 7, 12, 14.
 πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζοντα (ἡ πόλις), ingenti copia 3, 9.
 7. π. τῶν κατοικοῦντων - ἀπολείπεται, multitudine 7, 8, 2, 6, 5.
 I. 5, 7. † μηδμίαν εἶναι δύναμιν - ἐχέγγουον - π. στρατοῦ 3, 13.
 II. - cum adiuncto, π. δυνάμεως, - ἀρισμῶ παρατάξεων 3, 7.
 17. - c. art. ἀναμίσξαι τῷ π. τῶν αἰχμοφόρων, turbas 1, 10.
 πότερον (εἶη) ἐν τῷ π. τῶν κειμένων, in multit. 5, 4, 16. μηδὲ
 ἐκπλήττεσθαι τῷ π. τοῦ στρατοῦ, magnitudine illa 8, 5, 12. τὸ π.
 τῶν οἰκετῶν - ἐπεσθαι, multit. 7, 4, 10. - numerum 3, 7, 15.
 simul c. adi. sine art. πολὺ τι π. - πολιτῶν λ. mult. 8, 2, 9, 3, 4,
 11, 7, 8, 22, 7, 2, 14. - πολὺ π. τῶν λ. numerus 1, 17, 2.
 I, 2, 7. mult. 3, 4, 18. πλείον π. τῶν 4, 11, 7. πάμπλειον
 π. 8, 4, 29. πλήθους μεγίστου - τῶν 4, 9, 7. σὺν μεγίστῳ π. στρα-
 τοῦ 4, 15, I. μείζον τι π. - κακούργων, maiorem numerum I,
 10, 3. - simul c. adi. et c. art. ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ π. Παϊόνων
 6, 8, 7. magna multit. - πᾶν - τὸ π. τῶν λ. tota mult. 4, 11,
 5. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ib. 10. † τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ -
 ἡθροισ, haec multitudo 7, 2, 4. - Post gen. persf. sine adiect.
 et artic. ὁμῶν - κρείττους εἶμεν - συμμάχων πλήθει, loc. nume-
 ro 2, 13, 10. - c. art. - τὸ τῶν παρασίτων π. turbas 2, 6, 10. —
 † τὸ τῶν καμήλων π. multit. 4, 15, 6. † τῶν αὐτομέλων τὸ π.
 - τὴν δύναμιν ἠδύνησεν, numerus 5, 4, 7. πρὸς τὸ - τῶν - βαρβάρων
 πλ. multit. 6, 3, 3. - simul c. adi. τοξοτῶν μέγα τι π. 4,
 14, 6. τὸ τῶν βαρβ. ἀτακτον π. mult. 4, 14, 16. - †† simul c.
 gen. persf. et anim. πλ. τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ ἡγετῶν ἐφονεύθη,
 mult. 4, 15, 13. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν (πό-
 λιν) 3, 1, 10. - Abf. f. sine subst. persf. f. rei, in universum,
 de re, ὑπὸ πλήθους ἀποτυγχεῖς, nimia copia (viciis) 2, 14.
 cf. 2, 1, 7. e. nimio cibo ac potu. - De persf. ὡς πᾶν συνήλθε
 τὸ π. mult. 4, 11, 9. I. αὐτῶν, τῶν βαρβάρων, e. §. pr. πᾶν τὸ
 π. τῶν β. - μηδὲ πολλοῦ π. παρόντος, turba 7, 6, 16. I. ἀνθρώ-
 πων. Abf. de persf., potissimum milit., βοῆς ἤχως πλήθους λ.
 mult. 6, 9, 4. παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους 6, 6, 10. numero. —
 † π. ἀλλ' οὐ δύναμει - νενικημέναι, mult. ib. e. π. - πρὸυχετε 2,
 10, 9. † τῷ π. - ὑπερέχοντες 4, 15, 11. τὸ σὺν αὐτῷ π. copias
 6, 6, 4. - c. adi. simul, μέγα - τι π. λ. 7, 2, 2, 7, 4, 9. πο-
 λὺ τι π. λ. 3, 4, 2. † μετὰ πολλοῦ π. καὶ δυνάμει, cum ma-
 gnis copiis 4, 14, 2. μ. μεγίστου π. καὶ δυν. cum max. cop. ib.
 6. - c. art. τὸ ἐπιλοιπον πᾶν π. mult. 5, 4, 15. ἅμα τῷ λοιπῷ π.
 6, 7, 11. † c. gen. loci, σὺν πάντῃ τῷ τῆς ἀνατολῆς π. 4, 14,
 12. - De urbis plebe praefertim, ἐς τὸν ἱππόδρομον, ἔπου - τὸ
 π. συνὶὸν ἐκκλησιάζει, mult. 2, 7, 5. post §. pr. ὁ δῆμος. - ἀπέ-
 σκωψε τὸ π. εἰς λ. populus 4, 6, 10. Iq. §. 12. δῆμος. - πέθον
 ἑαυτοῦ τῷ π. ἐμπεποιήκει, populo 6, 4, 4. praec. τῶν δημοτῶν et
 §. pr. τοῦ δήμου. - †† τότε μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ π. mult.
 8, 2, 10. Iq. τῶν ὄχλων πάντων - σιρῶντων. simul c. adi. διὰ
 μέσου τοῦ π. mult. 7, 10, 15. Iq. τοῖς ὄχλοις et §. e. τοῦ δήμου.
 — σὺν παντὶ τῷ π. 7, 5, 2, 6. † οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν
 πλ. ib. 17. Iq. συνδραμῶντων - καὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν. —
 †† simul c. diserto gen. nom. propr. ὡς διηγγέλη (τοῦτο) τῷ τῶν
 Ἀλεξάνδρῳ π. mult. 4, 8, 13. ἐτρέφατο τῶν Καρχηδονίων τὸ π.
 7, 9, 14. - In opp. mera, ἐπιστάμενοι (εἰ στρατιῶται) ὅτι χαλεπῶς
 ἐδ π. διείσει τὰ λ. mult. 2, 5, 15. praec. τοῦ δήμου et Iq. ὁ δῆ-
 μος. - τοῦ π. - βάλλοντες αὐτοὺς, (τοὺς ἱππεῖς,) 1, 12, 17. pr.
 §. 14. ὁ δῆμ. et Iq. §. 19. τῷ δῆμῳ. - κελεύει, τῷ π. προσπισεῖν τὸ

στράτευτα, in populum 4, 6, II. sq. δῆμῳ. - simul c. adi. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον π. λ. mult. 2, 8, 9. οἱ στρατιῶται - τῇ - ἐν τοῦ παρόντος π. ἀνάγκη 2, 2, 22. Iq. τοῦ δήμου. - πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου π. ἐφάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, a sua turba 7, 9, 15. τὰ λοιπὸν π. - τῶν ὀπλιτῶν λ. mult. ib. 18, 2, 8, 1. †† per periphras. πᾶν τὸ - στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες π., plebeia mult. 1, 4, 19. i. q. πᾶς ὁ δῆμος. †† de milit. simul, τὰ ἐκατέρου τοῦ π. δεινὰ, mult. 1, 13. δ. - †† Cum adiunctis, αὐτάρχεις ὁ δῆμος, χορηγήσαι πλήθος - νεανίων, magnum numerum 1, 6, 9. τὸ π. τοῦ Ῥωμαίων δήμου λ. numerositatem 1, 10, 10. Φεβηθέντες τοῦ δήμου τὸ π. mult. 7, 11, 9. † ἐφθείρετο ὁ δῆμος, - ὑπὸ τοῦ π. ὠθούμενος, turba 1, 12, 14. †† ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν π. μεγίστῳ καὶ ποικίλῳ συγκλύδων τὰ ἀνθρώπων, mult. 7, 7, 2. †† οἰσμένους, μὴ τολμήσειν ἐπεξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ, - ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, - τοῦ τε δήμου μέγα τι π. ἀπώλιστο, mult. 7, 11, 18. - Cum adiuncto al. οἰόμενοι, ἐν π. ὄχλῳ, οὐκ -, πανδημί - ἐξίασιν, in mult. turbæ 7, 9, 8. †† ὁ δῆμος - Φράξαντες - τὴν - ἀνοδὸν τῷ π. τῶν ὄχλων. mult. 7, 19, 9. v. ὄχλ. στρατηγήσουσα - τοῦ π. exercitus 7, 9, 10. praec. δύναμιν εἰ 8. στρατοῦ. ††† συνισάμενοι κατὰ πλήθῃ, consistentes conferim 1, 12, 11. per agmina, in globos, nostr. in Menge, in Haufen, in Routen s. Haufenweise, Rottenweise.

πληθύνειν, mor. de re, neutral. c. praep. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματόν, abundabat 3, 8, 14.

πλημμελεῖσθαι. Pass. de re, mor. c. praep. dupl. εἰ καὶ τινα ὑπ' ἐνείνου διὰ νεότητά ἐπλημμελεῖτο, perperam gerebantur 2, 10, 5. pec-

πλὴν, adverb., solum, ab init. enuntiat., post punctum, attamen 3, 9, 13. sed 3, 13, 12. 3, 4, 1. 3, 6, 2. tamen 4, 8, 13. - † πλὴν οὐδὲν ἤττον λ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. nihilo minus tamen, i. q. οὐδὲν ἤτ. μέντοι 1, 8, 8. - in parenthesis ipsa, ὅρη, - (πλὴν, - εἵχε λ.) quanquam 6, 5, 11. - post parenthesis. τότε καὶ οἱ στρατιῶται - (καὶ γὰρ - ἱερομηνίαι,) πλ. συνεξεβόησαν, tamen 2, 2, 22. - simul cum al. adverb. in vicinia, πλὴν ἀλλὰ (at vero, etc.) 1, 17, 24. utur sit 3, 10, 12. sed 3, 15, 5. - in periodo, et apodosis, post relat. al. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ - ἤν ἀλλότρια, πλ. - εἵχε λ. et si - tamen 1, 15, 14. † simul cum adverb. al. εἰ γὰρ καὶ - οἱ βάρβαροι, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. attamen. v. ὅμ. Al. relat. praecedente, διακίζων μὲν σπανίως, πλὴν - ἤν, nihilo minus tamen 4, 7, 2. ubi leg. potius particip. ὢν, si πλ. ad pr. μὲν refertur. οὐκ ἀγνοοῦντες μὲν -, πλὴν δέει λ. tamen 4, 11, 14. - † cum gen. consq. ἄνων μὲν -, πλ. τῆς - ἁ. ἁ. u. verum 6, 7, 11. - Sed in diversis enuno. post punctum, Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἤν. πλ. λ. attamen ib. 20. † ὁ (ταῖχος) - πρότερον μὲν κατεργεῖτο - πλὴν τότε λ. sed 3, 2, 12. †† opprēssa prima relat. πολλὴν (μὲν) στρατιὰν ἀφροίσας, πλ. ἀπειρον λ. sed 3, 4, 1. - Al. not. exclusiva, c. gen., per se, et quidem c. gen. rei, κεραιφόρα, π. ταύρων, λ. praeter tauros 1, 13, 6. 1, 16, 9. 5, 6, 21. - sed cum gen. pers. πλὴν τῶν λ. exceptis (iis,) quib. 6, 9, 14. praeter eos, qui 8, 3, 7. - Sed cum gen. rei, praeced. relat. adi. s. pron. οὐδὲ τραῦμα ἄλλο, π. τοῦ θανατηφόρου, nec vulnus aliud, nisi letiferum 1, 15, 7. aliud, quam s. praeter.

πλήρης, ph. de re, c. gen. rei, πάντα - χρημάτων πλήρη, opibus plena 3, 13, 9.

πληρεῦν, de persf., physf. c. rei et acc. et gen. σκεῦη - πληροῦντας πτηνῶν, vasa oppleta volucribus 3, 9, 10. - (αὐτὰ, τὰ ὀρύγματα) π. σωματίων, replentes eas corporibus 4, 9, 14. - simul c. particip. modi, φθείροντας ἀλλήλους, - αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, sanguine impleverunt 1, 13, 5. - simul c. praep. τῇ Ῥώμ. ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων - ἐν τῷ Καπετωλίῳ λ. replevit statuis in 4, 8, 3. - c. acc. loci, et gen. persf. τὰ κενὰ (χωρία) πληρώσαντες τῶν λ. cum replevisset 4, 5, 3. πληρώσας θύσας τοῦ - στρατοῦ, completis singulis 6, 7, 11. †† τὰς τριήρεις ὀπλιτῶν π. militibus completas 2, 14, 13. instruens, ornans. - Trop. c. acc. rei, τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου λ. non impl. 2, 7, 9. μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, ἃ ὑπέσχετο, cum nec impleverit 2, 8, 8. — πληρῶσαι ἐντολάς, perficere 3, 11, 9. exsequi. - ††† cum rei casu tripl. et gen. et acc. et abl. τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρῶσεται τῇ - ἀνδραγαθίᾳ 1, 5, 25. meam iuventutem (me iuvenem) gravitatis (gravitate) implebitis vestrorum factorum fortitudine, instructis auctoritate per vestra facta fortis; meae iuventuti (mihi iuveni) auctoritatem addetis, conciliabitis, parabitis vestris factis fortibus. - Passf. de re, ph. cum praep. ἀ. (τενάγῃ), ὑπὸ - ποταμοῦ πληροῦμενα, quae ab Eridano fluv. crescentes 8, 7, 1. - c. gen. rei, ὡς τὸ ἔλος σωματίων πληρωθῆναι, ut palus cadaveribus oppleretur 7, 2, 14. θησαυροῦς, χρυσοῦ - πεπληρωμένους, auri plenos 2, 6, 11. † ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν πλήθους μεγίστου πεπληρωμένην, oppletam 4, 9, 7. - simul c. adv. πᾶν - ἐνδοθεν - Φρυγῶν πεπλήρωται, λ. oppletum est 4, 2, 13. - Sine casu gen. diserto, τὸ ἀμφιθέατρον πεπληρωτο, completum fuit 1, 15, 5. sc. ἀνθρώπων s. στρατῶν. - ἐπὶ - πᾶς ὁ τόπος πληρωθῇ, repletus (est) 4, 2, 18. sc. τούτων, χρημάτων. — ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ πεδίον, ut compleretur 4, 15, 13. sc. αὐτῶν, ἀνδρῶν καὶ πτηνῶν. De persf. trop. c. gen. rei, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17.

πλησιάζειν, ph. de persf. cum dat. loci et adv. ὡς - ἤδη τοῖς βασιλείοις - ἐπλησιάζειν, ut regiae appropinquabat 4, 11, 4.

πλησίον, physf. p. adv. cum verb. et gen. loci, ὡς - π. ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam esset 1, 7, 4. - † p. adi. post subst. rei et art. ἐν - ἀγροῖς τοῖς πλησίον, in agris propinquis 5, 3, 25. sc. οὖσι.

πλήσσεισθαι, Passf. de persf. ph. abl. οἱ στρατιῶται πληγέντες, caesi 7, 11, 8. cf. §. 6.

πλίνθος, physf. cum adiect. πλίνθων ὀπτῶν σπάνις, laterum 7, 2, 8.

πλόκαμος, ph. abl. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, crinem 4, 8, 13. sq. τριχῶν, in honorem sepulcralem.

πλούσιος, physf. Masc. de persf. c. subst. πλουσίων ἀνδρῶν, divitum 7, 12, 15. τῶν εὐπατριδῶν π. opulenti 1, 6, 8. - c. adiuncto, νεανίσκου εὐγενοῦς τινας καὶ πλουσίου, opul. 1, 8, 10. - Sine subst. iustio, ὅσοι πλούσιοι ἦσαν καὶ εὐγενεῖς, op. ib. 4. νεανίσκους τινας τῶν παρ' ἐκείνοις εὐγεγονότων καὶ π. op. 7, 4, 5. ὅσοι εὐπατρίδαι ἢ εἴτι πλούσιοι 2, 6, 8. πλείους - τῶν ἐνδόξων καὶ π. 5, 6, 1. — τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων ἢ π. divit. 7, 3, 11. τοῖς ἐκ' ἀξιώσεως ἢ πλουσίοις 2, 2, 5. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. 7, 12, 13. - De re, Fem. ἀμφιλόφῃ κτήματα, ἐν προσόδοις πλουσiais - τίμια, proventu uberissimo ib. c. - Superl. de persf., c. gen. et c. adv. ῥᾶσα πλουσιώτατος ἐγένετο τῶν λ. facile ditissim. 1, 8, 16. nisi adv. portinet

ad v. ἐγ. in opp. et c. adv. ἐκάσῃς - ἡμέρας ἣν ἰδεῖν τοὺς ἐχθροὺς
 πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτοῦντας, qui pridie erant diuiff.
 7, 3, 6. qui Bg. supplevit particip. ὄντας, ad quod deinde re-
 fertur adv. - De re, c. gen. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, πλουσιώ-
 τaton ἦν πάντων ἱερῶν, opulentiff. 1, 14, 4.

πλοῦτος, ph. c. verb. et adi. πλούτῳ ὑπερβάλλοντι ἐπόσμησε (αὐτόν),
 opibus 3, 10, 12. - c. subst. πλούτου περιβολαῖς, opum 1, 2, 3.
 3, 11, 2. π. - ἐπιθυμία 1, 8, 4. † τῆς τοῦ π. ἐπιθυμίας, divi-
 tiarum 1, 12, 11. ὅσα πλ. σύμβολα, opulentiae 1, 10, 11. divi-
 tiarum 3, 14, 13. - c. adiuncto, εὐγένεια - καὶ πλοῦτος λ. di-
 vitiae 5, 1, 12. πλούτῳ ἢ γένει ὑπερέχοντας, opibus 3, 8, 13.
 θαρσύνων - πλούτῳ καὶ γ. divitiis 2, 15, 3. ὑπὸ - πλούτου καὶ
 τριφῆς ἀνεπίσση, prae opulentia 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυ-
 φῇ - ανατραφεῖς, opibus 2, 15, 2. πλούτον - καὶ δύναμιν λ. divi-
 tias 3, 13, 9.

πνεῦμα, ph. ἐπαναγαγόντος αὐτόν τοῦ πνεύματος λ. flatu (vento) 5, 4,
 22. - Al. not. c. adi. θυμοειδεῖ τῷ πνεύματι λ. spiritu 2, 13, 9.
 corporis f. oris, nostr. *Odem*.

πνιγῶδης, physf. de re, Neutr. cum art. p. subst. c. gen. rei, μὴ φέ-
 ροντες τὸ πνιγῶδες τοῦ αἵρος, aestuosum coelum 6, 6, 2. - coeli
 aestum 3, 9, 11. propr. suffocantem calorem, i. vehementem,
 nimium, p. πνιγῶδη τὸν αἶρα, et i. q. ἰq. τὸ ὑπερβάλλον.

πόα, physf. cum adiuncto, καρποὶ, ἢ πόαι χιμοὶ τε λ. herbae 4, 2,
 16. - c. adi. solo, πόας εὐώδεις, λ. 3, 9, 5.

ποδῆρης, ph. de re, χιτώνας - ποδῆρεις, talaris 5, 3, 12, 5, 5, 20.
 ad pedes demissus.

ποθεῖνός, mor. de perf. c. dat. perf. πᾶσιν ὤφθη, optatus 1, 7, 3.
 nisi dat. pendet a v. ut in ἰq. loco. - de re, τὴν κεφαλὴν -
 ἐκπέμπει - ποθεῖνόν τῷ δῆμῳ θέαμα 1, 13, 9.

ποθεῖν, ph. πρὸς π. - διαρρέοντος, aliunde 1, 14, 4. alicunde, ex
 aliquo loco terrae f. soli.

πόθω, mor. de perf. c. acc. rei f. loci, ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα,
 desiderio se teneri patriae 1, 6, 7, 12. τὴν πόλιν 4, 3, 16. ubi
 supplent v. ἰδεῖν, cupere videre, desiderare. - cum acc. rei al.
 ποθοῦντες τὰς - ἀρπαγὰς λ. desiderantes 2, 5, 1. - c. acc. perf.
 αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥώμην ποθοῦσαν (αὐτόν f. αὐτὴν) ἠπείχου, sui cupi-
 dam 5, 2, 6. ἰq. τοῦ δήμου ἐκάστοτε καλοῦντος λ. †† Al. not. c.
 acc. perf. et abl. modi, ἐπόθουν - αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῇ διαθείσει,
 desiderabant 1, 7, 5. amab. - Pass. de perf. cum praepr. πο-
 θούμενον - ὑπὸ τοῦ δήμου, carum populo 2, 1, 20. ama-
 tum.

πόθος, mor. univ. c. gen. rei, ἀλόντας πόθῳ τοῦ χρειώδους, in-
 digentia 1, 12, 9. desiderio. π. τῆς τῶν παίδων σωτηρίας, desi-
 derio salutis liberorum 3, 2, 10. οὐκ ἐπανόδου πόθῳ, ἀλλὰ θυ-
 γῆν καὶ δέος ἡμῶν κατανοῦσι, desid. 1, 6, 13. - praecipuae, de
 mortuo, c. gen. perf. f. pron. recipr., sed oppresso, πόθον (ἐαν-
 τοῦ) τοῖς καὶ αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, desid. 1, 4, 18. - ††
 Al. not. cum gen. perf., ut obiecti, ἐνῆν τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ
 Νίγρου, affectio amoris erga Nigrum 2, 7, 14. amor. πόθον ἐαν-
 τοῦ τῷ πλήθει ἐμπειροῖν, amorem sui 6, 4, 4. - c. gen. rei f.
 potius absf. in opp. ὅσοι μὴ φόβον εἰς ἀμότητος, πόθον δὲ τῆς
 αὐτῶν χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέταξαν, sed amorem
 ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. repetit praepr. e pr., iungens c. v.
 ἰν. et cum hoc v. simul subst. πόθ. absolute.

τοὶ, ph. c. diferto adiuncto loci, μή ποι Φερόμενος - εἰς Φαῦλα ἐπι-
 τηδεύματα λ. ne quo actus I, 4, 8.

ποιεῖν, de perf., universe, partim mor. c. acc. rei, idque adi. μη-
 δὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας, ne quid faceret I, 16, 13. ποιῶν κερ-
 ρισμένα, faciens 2, 7, 16. †† τῷ δήμῳ - π. κερ. 3, 8, 15. ubi
 dat. pertinet potius ad κερ. - πᾶν τὸ κελυόμενον - ἐποίει, facie-
 bat 6, 1, 23. ἐποίησέ τι τοιοῦτο, fecit 4, 8, 10. ταῦτα ποιήσας,
 his actis ib. 8 ἐλπίζων, πάντας τοὺς δήμους τοῦτο ποιήσιν, om-
 nes civitates id faciuras (esse) 8, 1, 10. ποιήσιν (τοῦτο) ἐμελ-
 λεν, faciturus videbatur 7, 2, 20. - cum adiunctis, ut adv. f.
 casu temp. μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, facere I, 17, 1. προ-
 πετῶς μάλλον, ἢ ἡμπερίως, τοῦτο ποιοῦντες, facientes 3, 1, 7. οὐ
 ῥαδίως τοῦτο ἄλλου βασιλεῶ. - ποιήσκατος, cum fecerit 6, 1, 15.
 ὥστερ ἐποίησαν οἱ λ. fecerunt 2, 15, 13. - simul c. praepr. ἐποί-
 ει τοῦτο πολλάκις καὶ περὶ τοὺς λ. factitabat 7, 6, 20. - cum
 praepr. meta, θεῶν ἐν ἀρχῇ τοῦτο ποιῆσαι 5, 4, 23. facere. - cum
 acc. rei dupl. τὰ ἐν τῆς Ῥώμης δηλούμενα φανερά ποιῶν, quae
 Roma nuntiarentur, edocens 2, 8, 10. patefaciens, aperiens. —
 † τὰ πρὸς πόλεμον ἔτοιμα ποιοῦντων, apparantibus bellum 2, 12,
 1. p. v. privo ἔτοιμαζόντων, parantibus ea, quae ad bellum uti-
 lia f. necessaria. διαβοήτον ἐποίησαν τὴν φήμην, vulgarent eam fa-
 mam 5, 3, 21. v. δ. simul c. adv. οὕτω μόνως αἰδίου αὐτὴν (τὴν
 ἔμην μνήμην) ποιῆσαι ἐκρήτιστα, aeternam efficere I, 4, 14. - ††
 Nominatim de rebus artis, c. acc. rei, οὗτε, τεχνιτῶν ὅσις ἐποίη-
 σεν (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα), ἐγνωσμένον, artificum quis fecerit I, 11,
 2. † μάζαν ποιήσας, massa inde facta 4, 7, 9. qui Bg. supple-
 vit formulam e praepr. ἐκ τοῦτου, mutataam deinde in Lat. adv.
 syn. †† γραμματα - ποιήσας, litteris scriptis I, 9, 20. com-
 ponens, conficiens. - ἐποίησε - γρ. fecit scriptum 7, 6, 6. - Cum
 acc. perf. εἶτε - ἡγεμόνας - ἔδει ποιεῖν, siue duces essent creandi
 4, 4, 1. αὐτοκράτορας, οὓς ἡ σύγκλητος ἐποίησε, creasset 8, 6,
 13. - c. dupl. tali casu, ὃν πεποιήμει Καίσαρα, fecerat 8, 4, 25.
 † ὃν ἦν ποιήσας Καίσ. quem Caesarem fecerat 5, 4, 24. (αὐτοὺς)
 αὐτοκράτορας ἐποίησαν, creantur 7, 10, 6. - simul c. adv. διὸ καὶ
 μάλις αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν στρατοπέδων, eum praeesse vol-
 uit exercitibus I, 8, 2. - simul c. particip. modi, it. c. praepr.
 ἐν οἷς, σπείσαντες -, μέγαν βασιλέα πισὸν Φίλον ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποι-
 ῆσαμεν, fidum amicum ex inimico fecimus 5, 1, 8. †† πλείους
 - ἐν μικρὰς - διαβολῆς ἀναρπάσους ἐποίει, abripiendos curavit 7,
 3, 8. - De re. trop. cum acc. perf. dupl. τὰ Ἰλλυρικά - ἐθνη -
 παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, faciunt, 6, 7,
 10. - simul c. praepr. τὸ πῦρ ἐκ τῆς νυκτὸς πολλοὺς ἐκ πλουσίων
 πένητας ἐποίησεν, fecit I, 14, 4. ὥς (τὸ πῦρ) πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι
 πένητας, ita ut faceret 7, 12, 13. - c. acc. rei dupl. ὥς - δια-
 θέουσα ἡ Φῆγη ἐκπυσα καὶ γνώριμα ποιῆ (αὐτὰ) τοῖς στρατιώταις 2,
 7, 10 v. ἔκπ. ei γν. - δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσιν ἀρχήν, fa-
 ctura (esse) 4, 10, 5. - †† c. uno casu tali, ἑλθς, νόμισμα ποι-
 ῆσαι οὐναμένης, materiae, nummis conficiendis idoneae 7, 3, 13.
 materiae, valentis efficere monetam, i. ex qua poterat moneta
 ellici, cudi que. - †† Cum inf. τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως
 ποιεῖ πάντα πισεῖσαι, faci. ut omnia credamus, (credantur) 8, 3,
 22. - Pass. de re, ph. c. gen. mater. τεῖχει, πεποιημένων - λί-
 θου, structio ex lap. 3, 1, 14. qui Bg. recte supplet pr. ἐκ. - εἰ-
 κῶν. χαλκοῦ πεποιημένη, ex aere facta 2, 9, 8 ὑποδήμασι, λίνου
 πεποιημένοις, ex lino factis 5, 5, 21. σκεῦη, κεράμου πεποιημένα,

vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, facta e terra figulari. ἐνός - λίθου
 πᾶν πεποιῆσθαι, ex uno lap. factum (esse) 3, 1, 14. †† τοὺς
 - τὴν Φρουρὰν τῆς γῆρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους 7, 1,
 16. ubi Pass. forma de perf. esset, p. Med., c. acc. rei. Sed ib.
 legendum potius πεποιθέντες, ubi v. - Med. de perf. c. acc. rei,
 parum mor., et in periphrasi, ὁ ὑσανίας - ποιεῖται τὴν ἐξοδον,
 profectiōnem instituit 1, 9, 22. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο,
 multa immutare coepit 7, 1, 2. magnam mutationem fecit. —
 ἀπόβασιν ποιησάμενος, escensionē facta 3, 9, 17. συνωμοσίαν ποιη-
 σάμενοι, conspiratione ab ipsis facta 7, 4, 7. - Cum adiunctis
 variis, paritum in periphrasi, c. praep. μετὰ πάσης ἐπιμελείας
 ποιούμενος τὰ ἐνχειρισμένα, peragens 6, 8, 5. μ. πᾶς ἀμετῆτος
 καταδίκας ἐποιεῖτο, faciebat 7, 4, 3. λόγους - ἐπ. πρὸς πάντας,
 sermonibus allocutus est omnes 2, 14, 5. 6, 3, 5. verba fa-
 cere. - c. adv. τὰς ἐπιδρομὰς τὰς τε ἀναχωρήσεις κούφως ποιου-
 μέων, cum incursus faciant 6, 7, 18. - Per phrasēs singulas
 quaedam, πολλὰς διὰ τῶν δυσχειμέρων - ἐρῶν τὴν ὁδοπορίαν ποι-
 ούμενος, iter faciens 5, 6, 22. p. quo mox ἀδοιοῖται. - †† σύν
 - ὀλίγοις - τὴν δ' ἐποιεῖτο, iter eo faciebat 4, 13, 8. μετὰ σπου-
 δῆς τὴν πορείαν ἐπ. 3, 4, 1. μ. σ. ποιησάμενος τὴν πορ. confecto
 itinere 6, 4, 5. ἡ ἐργασία τὴν π. ἀμελέσεν ἐπ. iter faciebat 6,
 5, 16. τὴν μάχην, ὥς ἐν τῇ πέλει ποιησάμενος (αὐτὴν) 2, 11, 17.
 ὥς ἐν τῇ μάχῃ - ποιοῦντο, ut praelia facerent 7, 2, 10. ἀπό-
 πειραν ἐπ. τῆς τῶν ἐργασιῶν γνώμης, experiebatur initium ani-
 mios 2, 9, 9. ἐπ. ἀπ., ὅπως οἴσουσιν λ. faciebat, periculum 5,
 8, 16. α. ποιήσασθαι, εἰ λ. peric. facere 3, 5, 7. † τοὺς ὑπὸ
 ταῖς ἀνατολαῖς ποιούμεενους τὸν βίον 1, 2, 9. vitam agere, transi-
 gere, i. vivere. † simul c. inf. πρόνοιαν ἐπ., - τὴν ἀχλὺν βεβαί-
 ῳσαι, operam dabat, ut 7, 1, 4. v. πρ. - πρόϕασιν - ποιούμενος,
 ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu usus hoc; se desiderare. πρ. ποι-
 ούμενοι, λ. causantes 6, 9, 8. - †† c. acc. rei dupl. πρόϕ. ποι-
 ούμενος τὴν Βαρσχιμίον - πρὸς Νίγρον Φιλίαν, praetextens 3, 9, 1.
 — γυμνάσια τοῦ σώματος π. ἡμιχίας, exercens corpus aurigan-
 do 4, 7, 2. aurigationes exercitia corporis faciens, i. pro cor-
 poris exercitationibus usurpans aurigationes, v. γ. - ὑπόθεσιν
 ποιούμενοι πάσης τῆς ὑποματείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam su-
 mmentes 2, 15, 11. argumentum totius sui operis facientes, no-
 strat. zum Inhalte machen, i. in toto opere suo tractare non nisi
 vitam Severi. (αὐτὰ, βάσεις καὶ ἔνλα) πρόβλημα τοῦ σωματος (ἐ-
 κᾶσος) ἐποιεῖτο, ad legendum corpus adhibebant 7, 9, 12. ista s.
 ex istis munimentum corporis faciebat, struebat sibi s. corpori
 suo: ὁ ὁῆμος - πᾶν - ἐργαλεῖον ὅπλον ἐ. 7, 11, 15. omne in-
 strumentum loco armorum, ἐπιέβαι, usurpabat, sibi sumebat s.
 parabat. - c. acc. perf. dupl. κοινὸν τῆς βασιλείας ἐ. (αὐτὸν) fa-
 ciebat 2, 12, 5. ὃν κοιν. τῆς β. ποιησάμενος, quem cum confor-
 tem imperii adscivisset 1, 8, 6. fecisset. ὥς - (αὐτοὺς) τοῦ σώ-
 ματος ἐαυτοῦ Φρυγίους ποιήσασθαι, ut sibi faceret 4, 7, 3. ††† τὰ
 λοιπὰ ἀρπαγῆς ποιούμενοι, caetera in praedam vertentes 1, 10, 4.
 ubi aut deest subit. μέρος s. μέρος τι, reliqua facientes praedae
 partem aliquam, (ut Lat. facere c. gen. rei, v. c. lucri s. equi
 boni que aliquid) aut leg. in acc. ἀρπαγὴν, quae formidula i. q.
 privum v. ἀρπάζοντες, rapientes, diripientes. ††† ποιησάμενος
 αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, se in potestatem constituto 1, 9, 1. qui Bg.,
 legens pron. asperum αὐτὸν, intellexit Perennem, cum Peren-
 nis sibi arrogasset potestatem summam, dum vulg. pertinet ad

- Commodum, cum Perennis eum (Commodum) redegeret in potestatem suam, sibi obnoxium fecisset. - †† Al. not. c. acc. rei dupl. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαλῖαν ἐποιήτατο 1, 3, 6. vinculum benev. firmissimum affinitatem illam cum eo fecit, s. affinitatem illam cum eo fecit vinc. ben. firm., i. effecit, studuit efficere, ut affinitas ista esset vinculum ben. firm. s. affinitatem istam adhibuit pro praesidio optimo et certissimo confirmandae ac conservandae ben. Vel illam cum eo affinitatem putavit vinculum (praesidium) benevolentiae (servandae) firmissimum s. optimum.
- ποιητέος, Pass. de re, c. artic. διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, quae facienda forent 6, 8, 5. facienda.
- ποιητής, phys. de pers. cum gen. rei, ποιηταὶ μέτρων, poetae 2, 15, 11. opifices s. conditores metrorum, carminum, versificatores.
- ποικίλλεσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. rei s. modi, ἀρκατι, - λίθοις πεποικιλμένῳ, variegato 5, 6, 15. πόρπαις καὶ ζωσῆρι, - λίθοις - πεποικιλμένοις 5, 2, 10. ἐσθῆτι, - βαφαῖς - πεποικιλμένη, vestitu - vario 4, 11, 5. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, variegatis 4, 7, 4. - simul c. adv. ἐσθῆσιν, ὁμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεπ. variis 5, 3, 12. - simul cum praep. φορέῃς, ὃ περ διὰ χρυσοῦ - πεποικίλτο, lectica, quae auro - distincta erat 5, 8, 13.
- ποικίλος, ph. Masc. de re, μούσης ὄργανα - ποικίλον ἦχον ἐργάζετο, varium 2, 8, 19. - Fem. δῶρα - τέχνης ποικίλης, multiplicis 4, 10, 4. κτήματα, ἐν ποικίλῃ πολυτελείᾳ τίμια, vario 7, 12, 13. - γραφαῖς ποικίλαις, var. 4, 2, 13. †† γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν λ. variorum animalium 3, 14, 13. qui Bg. omittit adi. quod potius legendum in dat. s. abl. ποικίλαις. - πολέμων - τύχας ποικίλας, var. 1, 1, 5. - simul c. abl. rei s. modi, σεφάνῃ ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίαις, coronam impositam habens, auro et lapidibus variam pretiosis, 5, 4. qui Bg. recte leg. in acc. σεφάνην -, - ποικίλῃν. - Neutr. c. subst. rei, ὃ Ῥωμ. δῆμος ἐν πλήθει μεγίστῳ καὶ ποικίλῳ, var. 7, 7, 2. θαλάροις ποικίλοις 5, 6, 16. - † sine subst. c. adiuncto, ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ - πολλὰ καὶ ποικίλα ἤνεγκε, varia 1, 1, 8. sc. πράγματα s. χρήματα, res, sed et pers. et imperatores, cf. §. 14.
- ποιμαίνειν, ph. de pers. sine casu, sed c. adv. temp. dupl., πρέτερον ἐν παιδί ποιμαίνων, pascens pecora (Maximin. Thr.) 6, 8, 2. qui Bg. supplet subst. θρέμματα, etc. - c. praep. π. ἐν τοῖς θρ. ὄρεσιν, pecora p. 7, 1, 6. de eod.
- ποιός, mor. de re, extra interrog. ὅρα, ποῖαν μέλλομεν παννυχίζειν ἐορτήν! cuiusmodi festum 1, 17, 13. in ironia, quale, quam visse! - in interr. ποῖαν (βούλεσθε) ἀπόδειξιν φανερωτέραν; quodnam 3, 12, 12. - Neutr. ποῖα φέροντες ὅπλα; quatenam 7, 8, 11. qualia. i. quam inepta ad bellum.
- πολεμεῖν, ph. de pers. abl. προθυμίαν - ἐς τὸ π. ad bellandum 6, 4, 1, 6, 9, 4. in bello 6, 5, 9. ad bellum 6, 7, 24. † πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare 1, 13, 10. p. inf. τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας βασιλείας ἀπεχθεία, belligerantium - odio 3, 2, 13. ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, dimicaturi 2, 6, 19. - c. dat. pers. Νίγρῳ πολεμοῦντες, dum adversus Nigrum bellum gereremus 3, 6, 10. - Ἕλλησι πολεμήσαντες, cum Graecis belligerantes 2, 11, 7. ὡς - αὐτῷ πολεμήσων, cum illo bellaturus 7, 12, 3. † παρασκευάζοντες τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν τῷ Μαξιμίνῳ στρατῷ, copias, quasi bellaturae essent adversus Max. exerc. 8, 6, 13.

πολεμικός, ph. Masc. c. subst. rei et adiuncto, στρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου, bellicae 4, 3, 8. - Fem. cum subst. perf. πολεμικῇ θειᾷ, bellatricem 5, 6, 8. Minervam. - c. subst. rei, ἐμπειρία π. ob peritiam bellicam 7, 9, 7. διὰ - ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. εἰς π. ἀσκήσιν 7, 2, 4. † τὰς στρατιωτικὰς (πράξεις) - ἐν πολεμικαῖς πράξεσι 6, 1, 8. - Neutr. c. subst. rei, τὰ πολεμικά αὐτοῖς γυμνασία χοροὶ 7, 8, 11. πολεμικά ὄργανα ib. 23. 7, 9, 11. c. - πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι ib. m. 7, 1, 14. i. e. - πολέμικοις ἔργοις 6, 9, 10. - Abl. ἀσκήσει πολεμικῶν, rei bellicae 2, 10, 10. sc. ἔργων f. πραγμάτων. cum art. τοῖς πολεμικοῖς λ. res belli 6, 8, 7. τὰ πολεμικά λ. rem bellicam 6, 3, 12. † ἡ σύγκλητος ἐπέπετε τοὺς τὰ π. στρατηγήσοντας 2, 11, 7. v. 53. - † τῆς περὶ τὰ π. φροντίδος, bellorum cur. 6, 6, 13. (αὐτοῦς) τὰ π. ἀσκήων, in rebus bellicis instit. 6, 4, 5. - (κατὰ) τὰ π. τοιοῦτος ἦν, in bellicis negotiis 7, 3, 1. ὅσον πρὸς τὰ π. quantum ad rem bellicam 3, 15, 5.

πόλεμος, ph. p. adi. de re, Fem. τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, in hostili solo, 1, 7, 1. sc. γῆ f. χώρα. - γενόμενος ἐν τῇ π. cum venisset in hostilem regionem 7, 2, 5. ἐν ταῖς πολεμικαῖς ὁχθαῖς, in hosticis ripis 7, 1, 17. - Masc. de re, πολεμικὸν νόμον, hostium ritum 2, 13, 8. - De perf. p. subst. sine subst., at c. art. τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου, hostis illius 3, 6, 16. sensu ap. Roman. percellari, de illo, qui est declaratus pro hoste temp. sed sine art. Ἀντιῳοί -, πολεμίου γενομένου, hostis sui 3, 13, 8. σεσηθεις πολεμίου, hoste 7, 1, 24. - † cum adiuncto, ἐπιβούλῃ π. καὶ ἐχθροῦ, hostis 4, 4, 14 pro vocab. specie, ut e. p. ξεινός, f. iunctio maiori cum minori. - in opp. φίλον αντι π. δεχέσθαι, pro hoste 8, 3, 4. - † simul etiam c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀπὸ φίλου, πολέμιος δὲ ἀπὸ οἰκείου, hostis 3, 6, 11. † c. αν. φωνεῖται τὸν ἄνδρα, ὡς ὁμολογουμένως πολέμιον, host. 3, 12, 24. v. ὁμ. ἡμινάμην. ὡς πολέμιον 4, 5, 11. † ὁ στρατὸς - τὸν μὲν Ἀθήνιον πολέμιον ἀνηγέευσεν 3, 6, 17. sensu illo pr. Rom. it. εἰ στρατεύεται - τὸν Ἰέταν καλοῦσι π. 4, 4, 19. - Plur. iterum p. subst., sine subst. et art. in opp. ὡς μηκέτι λησίων, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, hostium belligerantium 1, 10, 3. - in relat. al. αἰ. - αὐτοῖς (τοῖς τόξεσι καὶ ἵπποις) ἡ κατὰ πολέμιων, ἡ κατὰ θηρίων 6, 5, 9. - cum art. καὶ ἤδη οἱ πολέμιοι ἐνδοῦ ἦσαν, hostes 2, 12, 3. τῶν πολεμίων λ. 2, 11, 13. 3, 3, 12. 7, 2, 11. 8, 1, 6. 8, 5, 5. τοὺς πολέμιους λ. adversarios 6, 6, 10. hostes 2, 9, 12. - in opp. ὡς πλείον μέρους τοῦ στρατοῦ διὰ τοιαύτας αἰτίας μᾶλλον ἀπώλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν π. quam hostili manu 3, 9, 11. πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐφθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν π. quam ab hostibus 7, 9, 15.

πόλεμος, ph., sine art. c. verb. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται λ. bellum 4, 10, 8. τοῦ στρατοῦ τὸ πλείον ἀποβαλὼν - πολέμῳ 6, 6, 4. πόλεμον ἐγείρει 3, 5, 6. π. ἀρασθαι 7, 10, 3. - simul cum adi. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου 1, 13, 1. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον 6, 2, 9. ἐμφυλίον π. ἡγείρει 7, 11, 13. † πολέμοις συνεχέσι λ. bellis 6, 2, 19. - simul c. subst. al. αὐτοσχεδίου πολέμου ὄπλα 7, 4, 8. † πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας 1, 1, 5. - cum solo subst. πολέμου τέχναις λ. 6, 5, 6. π. ἀμφιβόλῃ τύχῃ λ. 8, 3, 10. † πολέμων σημεῖον λ. bellorum 1, 14, 11. ὄπλων καὶ π. - ἀπὸ λαγμένοι, bellis 2, 11, 6. per praep. διὰ πολέμου κινδυνεύειν, bello 6, 7, 23. † τὰ πρὸς πόλεμον παρασκευάζετο 2, 11, 19. v.

π. - τὰ π. π. ἔτοιμα ποιοῦντων 2, 2, 1. v. δτ. simul in opp. βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὗ το μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, citra bellum 3, 6, 7. εἰρήνην ἀπὲς πολέμου ἐλπίσας, pro bello 8, 3, 8. α. π. εἰρ. ἔχοντες 8, 7, 8. † ἀπὲς πολέμων εἰρήνην λ. pro bello 8, 2, 11. - in mera opp. ἐν προσχρηματίζεσθαι εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφύλιον ἐγένετο 7, 7, 3. ἐν εἰρήνῃ - πόλεμον ἡγείσασμεν 4, 14, 13. - † cum praep. οὐχ ἐλπίσας πολέμου μάταιον ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro hominibus 8, 3, 19. nisi praep. pertinet ad v. - Cum art. per verb. πρὸς τοὺς - ἡμῖν ὁ π. (εἰς) 7, 3, 17. τοῦ π. ἔνδον ὄντος 3, 15, 12. διαλυθέντος - τοῦ π. 6, 5, 8. α. περ - πλείονα παρέσχε τῷ π. τὴν διατριβὴν 3, 14, 20. - simul c. adi. τὸν - π. ἀτελὴ καταλείπειν 1, 6, 15. ἐς τὸν παρόντα π. - ἐπιτήδειος 6, 8, 10. v. ἐπ. - cum subst. τὰ τοῦ π. λείψανα λ. 1, 5, 19. † τῇ ἐνδύσει τοῦ π. λ. 8, 3, 17. v. ἐν. † τῆς ἡμέρας ἐν ἀνέσει τοῦ π. οὐσας, a pugna 3, 5, 19. v. ἀν. - ἡ τύχη τοῦ π. 3, 7, 4. τοῦ πρὸς τὸν π. εὐδαλοῦς 3, 8, 9. † τὰ πρὸς τὸν π. - εὐτρέπιζεν 2, 14, 14, 3, 14, 17. (v. εὐτρ.) - τὰ πρ. τὸν π. παρσκευάζετο ib. 7, 6, 4, 5. † τὰ πρ. τὸν Γερμανικὸν π. παρеси. 6, 7, 12. - † c. praep. τὸν πρὸς Παρθύλους π., μέγιστον λ. Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμφύλιον π. Romae bellum 7, 12, 20. † † † πόλεμον ἐκεῖ γενέσθαι - περὶ ἑδῶν (ἔργων) λ. bellum 1, 11, 4. vel pugnam.

πολιορκεῖν, de perf. ph. et propr. de urbe, c. acc. loci, et adiunctio, e particip. προσαναθεζόμενος τὰς Ἀτράς ἐπολιόρκει, oppugnavit 3, 9, 6. ὁ στρατὸς ὁ τὴν Ἀκ. πολιορκήσας, qui obsederat 3, 7, 5. - τοὺς τὸ Βιζ. πολιορκήσοντας, qui oppugnarent 3, 6, 18. - † simul c. abl. iuncti, ὁ στρατὸς προσαναθεζόμενος ἐπολιόρκει (αὐτὴν, τὴν πόλιν) παντὶ σθένει, oppugnabat 3, 9, 8. nisi abl. pertinet ad sq. v. - Non de urbe, c. adv. τῷ ἔξωθεν πολιορκοῦντι (αὐτό, τὸ στρατόπεδον, castra, s. αὐτὰ, τὰ τεῖχη) στρατῷ obsidenti 5, 4, 4. - ε. adiuncto illo particip. ὁ στρατὸς - προσναθ. τὸ ἔρμα ἐπολιόρκει 3, 3, 1, 7. † ὁ βαρβαρος τὰ - στρατόπεδα (castra aut exercit.) ἐπ. 6, 2, 14. ὡς πολιορκήσοντας (ὁ δὴ τις) αὐτὸ, (τὸ στρατόπεδον) oppugnaturi 7, 11, 16. - † c. acc. perf. στρατὸν, - ὡς πολιορκήσων τοὺς λ. oppugnaturus 5, 4, 8. cl. syn. ἐκπορδύσει τοὺς ib. 3. - Pass. ph. c. nominat. perf. s. de perf. clausis in urbe, c. adv. εἰ καὶ ἐπὶ πλεον πολιορκοῖντο, oppugnatiur 8, 6, 7. - de clausis in castris, οὐκ ἀναμεινόντων - πολιορκιζέσθαι 3, 4, 9. v. ἀν. † per polyptoton, du. l. sensu, propr. ei iop. συνέβαινε, τὸν στρατὸν, δεκόμενα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκιζέσθαι, ut exercitus, qui urbem obsidere videtur, ipse obsideretur 8, 5, 13. includeretur, ut non posset progredi, sed et simul inopia commineatus premeretur, et pateretur mala obfessum.

πολιορκία, ph. et propr. de urbe, c. adi. εἰ καὶ ἐπιρηκιστέρα γένοιτο π. oppugnatio 8, 2, 15. χρόνιον καὶ ἀπεράντων πολιορκίας, obsidione 8, 5, 21. - abs. εἶχοντο τῆς π. opp. 8, 4, 17. † † μὴ - τὰ τῆς π. αὐτῷ προσχωρημένα, quod obsidio non processisset 3, 9, 12. e. in periphrasi, p. τὴν πολιορκίαν λ. - τῆς π. μὴ προσχωρεύσης, obsidione non procedente ib. 1. - c. al. subst. οὐδὲν παρελκίετο εἶδος πολιορκίας, oppugnationis ib. 8, 3, 18. - in opp. ἢν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐπὶ πολιορκίας, obsidionis 3, 6, 9. sq. explic. - De castris, ἢ δύναμις - ἢν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκία - ἀπώχρως, ad propulsandam oppugnationem 5, 4, 6. ubi ad v. ἀπ. defiant gen. ἐπαλλεῶν τε καὶ

πύργων, (cf. §. 4.) et pr. ἐν ad subst. π. ad pugnandum in ob-
 litione. ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, obl. 5, 5, 26. - †† impropr.
 ἀπειλοῦντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra
 oblidionem 6, 5, 22. Romani milites, in campō f. faucibus
 clausi ab hoste. - †† simul in opp. ὁ περ -, πένθος τὲ - ἐνε-
 ποίει διχα μάχης καὶ ἀνευ ὀτλων ὀψις πολιορκίας, luctumque indu-
 xit, ac citra pugnam et sine armis faciem oblidionis 7, 3, 14. v.
 ὄψ., rapina militum, per urbes e templis locis que publ. per
 vim deripientium ornamenta, vasa et pecunias, sine caede qui-
 dem et armis, hastis e clypeis, quoniam milites ad compor-
 tandas res uterentur modo humeris et manibus, sed e longin-
 quo stans plebs quiete spectaret; ubi πολ. ponitur de eo, quod
 fieri solet post urbem obfessam expugnatam que, h. e. de rapi-
 na et spoliatione templorum et aedium post oblidionem.
 τῆς, ph. A de loco certo, 1) περιτετείχισο - ἡ π. τείχει, urbs 3, 1,
 14. τὸ Βυζαντιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην λ. ib. 10. πᾶσα
 ἡ π. κατεσκάφη 3, 6, 18 sq. 2) Φρουρομένη - ἡ π. 8, 3, 1. —
 τὰ - ἐν τῇ πόλει λ. ib. 20. αἰρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. 13. 16. —
 10. - ἡ Ἀκυλῆα -, μεγίστη π. ib. 6. - cum gen. loci, πόλιν
 Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ak. ib. 3. - c. praep. 8, 4, 24. cf. infra
 et §. pr. ib. 12. 2, 19. 23. 8, 5, 7. 18. 8, 6, 6. sq. 3) κατα-
 λαβάν - οἰκωγὴν - ἐν τῇ π. 3, 4, 13. praec. et sq. τὴν Ἀντιό-
 χειαν. - τὴν Ἀ. , μεγίστην π. καὶ εὐδαίμονα 2, 7, 15. in opp. ἐν
 τῇ π. αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προΐξεια ib. 4) τὰς Ἀτρας -. ἣν δὲ π. λ.
 3, 9, 7. τὴν π. ἐξελεῖν ib. 8. 5) ἐκ τῶν πόλεων - ὁρμώμενοι 3,
 2, 10. Nicomedia et Nicaea. cf. ib. 17. sq. 6) ἐπιπέμπει ταῖς
 πόλεσιν ἀμφοτέραις - ἀκοντιστὰς 3, 3, 5. διαρπάζειν τὰ ἐν ταῖς π.
 αὐτάς τε ἐμπιράναι ib. e. Laodicea et Tyrus. cf. ib. 3. 7) εἰς
 τὴν Καρχηδόνα -. σκεδασθέντας εἰς πᾶσαν τὴν π. 7, 9, 17. εἰς τ.
 Κ., ἣν ἦδοι μεγίστην - καὶ πολυάνδρωπον 7, 6, 1. ἡ π. ἐκείνη λ. ib.
 2. τῶν κατὰ τὴν π. - νεανίσκων ib. 3. in periphrasi. per gen.
 perf. τὴν Καρχηδονίαν π. Carthaginienfium civitas ib. 4. τὴν
 ἀρχαίαν Καρχηδόνα π. 5, 6, 9. 8) ἦγεν εἰς Ἴλιον. - ἐπελεθῶν
 πάντα τὰ τῆς π. λείψανα 4, 8, 10. 9) ἐν τῷ πρὸ τῆς π. πεδίῳ
 4, 11, 4. ἐπέση Κτησιφῶντι λ. 3, 9, 18. διήρταται τὰ ἐν τῇ π.
 ib. 19. 10) συνηλθον εἰς τὴν π. 7, 4, 8. πάντων τῶν κατὰ τὴν
 π. 7, 5, 17. ἐνδιατρίψας τῇ Θύρῳ 7, 6, 1. 11) ἐν τῇ Ἀντιό-
 χειᾳ -, ταῖς τῆς π. ἐσχόραζε τριφαῖς 6, 6, 12. sq. 12) περὶ
 Δουγδοῦνον, μεγάλην π. λ. 3, 7, 5. τὴν π. Δουβὲ ib. 16. 13)
 c. praep. ἀπὸ ἑμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίῃ, urbe Phoeniciae 5, 3,
 2. 14) per var. adiunctum, c. gen. loci, πρώτῃ Ἰταλίᾳ 3,
 8, 1, 7. Emona. - κενὴν ἀνθρώπων τὴν π. ib. 9. - in opp. εἶσα
 ἡν ἐν τῇ π. ἦτοι ἀγροῖς ib. οἱ μὲν ἐν τῇ π. -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίῳ ib.
 11. 15) per var. adiuncti. cum praep. πόλιν ἐπὶ τοῦ λόφου,
 Ἀλεξάνδρεια λ. urbs in colle 3, 4, 6. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, -
 τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν π. 4, 8, 16. per periphras. sed c.
 praep. et gen. perf. simul, τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου π. Aegy-
 pti urbe Alexandria 7, 6, 2. 16) c. gen. perf. τὸ πῦρ ἐπινεμε-
 ται τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι 7, 2, 8. Germanorum cf. §. 5.
 17) in opp. πολλάς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. in Arabia, cf. praec.
 — κώμ. κ. π. 4, 11, 11. in Parthia, cf. §. 3. 18) Per Ἰτα-
 liam, τοῖς ὁμίσι τῶν π. civitatum 7, 3, 10. ἐπιβοιτᾶσιν - τὰς
 λοιπὰς π. 8, 6, 10. διαδοραμὴν τὰς ἐν μέσῳ π. 1, 7, 3. - in opp.
 πόλεων ἀλώσεις, τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ λ. 1, 1, 5. κατὰ πόλεις καὶ
 κατὰ εἶρη 7, 3, 16. κατὰ εἶρη καὶ κ. π. 8, 7, 13. - cum diser-

10. adiuncto, τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν π. ex Italiae civib. 2, 14, 12. 19) De Roma, per clara adiuncta, πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις λ. Romana urbs 5, 2, 5. τῆς Ῥ. π. 7, 10, 7. τῇ Ῥ. π. in Romana civitate 1, 12, 1. 7, 11, 1. urbem Romam 8, 5, 20. — † τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμ. π. status Romanae civitatis 7, 7, 15. — sed per contextum, πόρρω τῆς π. 1, 7, 4. cf. praec. 4, 2, 11. — οἱ ἐν τῇ π. μέναντες 1, 12, 16. 1, 14, 4. εἰς τὴν π. 1, 10, 15. 1, 12, 13. 5, 5, 9. 7, 12, 3. 12. sq. οἱ τῆς π. περὶ σφραγίσται, urbani pedites 1, 12, 19. 1, 14, 6. 9. τῆς π. ἐπάρχοντα, urbi praefectum 2, 2, 17. 2, 6, 12. 1, 11, 15. 2, 4, 16. 2, 6, 5. 2, 12, 1. 2, 14, 4. 7, 12, 10. 8, 6, 16. 8, 8, 1. — τερπεῖν. in vicinia, τοσοῦτον μέρος τῆς π. —, ὥς μηδεμίαν τῶν μεγίστων π. λ. 7, 12, 16. sq. τὴν Ῥώμην. — it. ter 2, 11, 17. c. adi. διὰ μέσης τῆς π. 4, 4, 11. 8, 8, 14. δ. πάσης τ. π. 5, 8, 13. κατὰ πᾶσαν τὴν π. 1, 14, 18. 4, 2, 2. αὐτῇ τῇ π. λ. 2, 12, 7. ἐν ἐκείνῃ τῇ π. 8, 7, 11. — simul in periphrasi, τὴν ἐν τῇ π. διατριβὴν urbanam vitam 4, 7, 1. sq. τῆς Ῥώμης. οἱ κατὰ τὴν π. in urbe homines 1, 12, 4. 16. ὄντες. — τῇ κ. τ. π. — σχολάσαι τριῶν, urbanae deliciis 6, 2, 7. B) De urbe incerta. οἰκῆται, πάσης π. μέζονι 4, 1, 4. v. πᾶς. — εἰς ἀνοιισμόν τῶν π. λ. 3, 5, 20. πλεσι — μέγισταις ἐπετίθεντο 1, 10, 4. 1. π. ταῖς μεγ. ἐκόντες ib. 2. — ἐν πάσαις π. λ. 4, 8, 2. τὰ καὶ ἐκάστην π. λ. civ. 2, 1, 11. in opp. ἐκ τῶν περιειρημένων π. καὶ ἀγρῶν 3, 4, 11. τὰ δ' ἄλλα 19. νη καὶ αἱ ἄλλαι π. civitates 2, 10, 15. πρὸς — τιμὴν βασιλέων πόλεως τε καὶ ἰδιωτῶν, civit. 1, 1, 3. — † simul in periphr. τὰ ἐν ταῖς π. διοικήσας 4, 8, 8. v. δ. Thraciae, an Graeciae et ubi nominatim Macedon. cf. §. 1. C) Trop. de incolis urbis, tum universae, αἱ ἄλλαι π., τῷ μηδένα εὐρίσκεισθαι, — προκοινοῦνται λ. 2, 10, 15. tum nominatim, per Bithyniam, εἰσὶς — ἐν τεσεῖς αἱ π. invasit civitates 3, 2, 13. cf. §. pr. δέες — τὰς Ἰταλιανίδας π. κατελάμβανε, civ. 2, 11, 6. — c. praep. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις ἔπεμπον λ. Italiae civ. 8, 7, 3. — it. de Roma, πᾶσα ἡ π. ὅπλα εἰργάζετο, civ. 2, 11, 19. D) utr. sensu simul, propt. et ut. p. μὴ, τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως λ. 8, 4, 24. Aquil. τῶν ἐν Ἰτ. π. civit. 8, 2, 11. τὰς λοιπὰς π. urb. 7, 9, 23. Africae. εἰς τὰς καὶ ἡμᾶς ἀνμ. π. civ. 3, 2, 16. Graec. ὥς εἰς βασιλῖδα π. πανηγυρίζουσαν, urb. 1, 9, 4. Rom. it. in sqq. loc. † λιμὸς τὴν π. civ. 1, 12, 7. δεινῶν κατελιγθόντων τὴν π. 1, 14, 13. † † καλῶπιμα πόλεως, civit. 7, 3, 13. de parte urbis, de que privatis civium aedibus, post opp. δημοσίων ἔργων. † † in Vs. Bg., qui p. ἡ Ῥώμη substituit πόλιν 2, 4, 8. 2, 10, 3. 2, 13, 13.
- πολιτεία, trop. c. praep. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων — μεταληφθειῶν — τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κεινώνιαν, Romanae civitatis 8, 2, 11. p. iure civitatis.
- πολίτης, ph. c. gen. persf. ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod esset civis eius 3, 10, 11. concivis, popularis, Plantianus Severi. — absf. ἐλπίσας, — πείσειν (αὐτὸν), ὥς πολίτην, civ. 8, 3, 3. post ᾧ πατὴρ ἡ Ἀκυλῆα. — χρήματα —, εἰς νομάς τῶν πολιτῶν λ. civ. 7, 3, 12. — in opp. πλῆθες ἐπεδήμει οὐ πολιτῶν μένον, ἀλλὰ ξένων καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.
- πολιτικός, physf. de re, Fem. in opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται —, σφρατῆγιον ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, civilem 1, 2, 9. quae pertinent ad sapientia in rep. administranda instituta. ἐν πολλαῖς σφραγιστικαῖς καὶ πολιτικαῖς εὐδοκίμησας πράξεσι 2, 1, 9. in munibus et magistratibus, pertinentibus ad res civiles, ut praefo-

ciura urbis. - c. adiuncto, τὰς πράξεις - καὶ διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικάς καὶ ἀγοραίας -, τὰς δὲ στρατιωτικάς 6, 1, 8. Neutr. cum subst. εἴ τινα ἢ χρήματα πολιτικά, pecuniae civiles 7, 3, 12 sq. explic. pec. publicae, aerarii. - in opp. πολιτικῶν πραγμάτων ἀπείρως ἔχων, στρατιωτικὸς δὲ λ. 4, 12, 1. sq. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπείρως εἶχε, quae adeo differunt a πολ. in loco pr. - sine subst. c. art. et in opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, rem civilem 3, 10, 3. sc. πράγματα et λοιπὰ, quoniam reip. administrandae pars fuit etiam τὸ δικάζειν. - δικάζων καὶ τὰ π. διοικῶν, civilia negotia 3, 13, 2. - simul c. adi. et gen. rei, δικάσονται καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσονται π. τῆς ἀρχῆς, civ. neg. 3, 14, 17. reliquia f. alia, alius generis.

πολίχμη, ph. c. adiuncto, πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας κατὰ λιπύτων, oppidulis 8, 2, 10. opp. πόλεις Ἀκυλ., p. nostr. *Flecken* f. *Marktflecken*.

πολλάκις, ph., ante verb., saepe 1, 14, 2. 2, 3, 2. 2, 15, 11. 4, 12, 3. 7, 8, 7. 8, 2, 4. - divulsam 1, 5, 9. 4, 12, 13. 8, 3, 11. - sed post verb. 1, 17, 6. plerumque 3, 2, 7. saepius 7, 6, 20. identidem 8, 3, 20. † ταῖς κατὰ Μηδίαν π. γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus 6, 6, 9. crebro factis. †† π. λουσάμενος, καὶ π. ἐσθίων, saepius - saepius 1, 17, 22.

πολυάνθριον, ph. μέγιστον ἡγεῖρον, tumulum 4, 9, 14. campus, ubi foveae plures, refertae cistaveribus, f. locus multorum tumulorum, coemeterium, nostr. *Grabsätte* f. *Grabhügel*, cf. praec. et §. 7. πεδίου.

πολυάνθρωπος, ph. de loco, Masc. cum subst. Fem. c. adv. f. abl. modi, ὅσῃ π. οὖσα ἢ Διβύη, foecundissima hominum 7, 4, 9. - c. gen. pers. simul, ἢ Ἀκυλ. καὶ πύργον - ἰδίου δήμου πο. ἦν, proprio populo abundabat 8, 2, 6. - abs. τῇ Ῥωμ. τέλει, ἅτε πολυανθρώπων οὖση, utpote populosa 1, 12, 1. τὴν Κερχηδόνα, ἣν ἡδεῖ οὖσαν πολυάνθρωπον. pop. 7, 6, 1.

πολύγονος, ph. de re, Masc. c. subst. fem., sed oppresso, et c. adv. (γῆν f. χώραν) πρὸς οἶνον μάλις πολύγονον, vini foecundum solum 8, 2, 8.

πολυετής, ph. de re, χρόνου πολυετοῖς, multorum annorum tempore 5, 3, 3.

πολυῖστος, mor. de pers., p. adi. οἷα δὲ ἄνδρα πολυῖστον λ. multi- scium 1, 3, 5. multarum historiarum peritum.

πολυπλασιάζεσθαι, Pass. de re f. pers., ph. cum adv. τότε - μάλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῶν πολιτῶν,) aucta est 8, 2, 10. nostr. *vervielfältigt, vergrößert werden*.

πολυπραγμονεῖν, mor. de pers. cum acc. rei et adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἠθέλει, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶν - πολυπραγμονεῖν, sciuntari 4, 12, 5. - c. adv. et in dupl. rect., c. acc. rei et c. pron. οἱ δ' οὐ πάντῃ τὸ ἐκθερόμενον τοῦ θαλάμου, ὃ τι ποτ' εἶη, ἐπολυπραγμονοῦν, inquirebant 2, 1, 4.

πολὺς, Masc. de pers. ph. de nu. eto, c. subst. pers. in opp. γένεσθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνδ' ἐνός ἐμοῦ πατέρες πολλοί, multi 1, 4, 9. - per se, f. sine relat. πολλῶν ἐκατοντάρχων 7, 1, 11. ἐν πολλοῖς βαρβάροις, apud plerosque barb. 1, 1, 5. πολλοὺς εὐπατρίδας, m. 2, 3, 7. Φίλους, - πολλοὶ δὲ καὶ λόγοι παρήσαν αὐτῷ 1, 5, 4. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι 1, 2, 9. - Sine subst., c. art. Φάρους - αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, vulgo 4, 2, 15. - Sine art. sed ante particip. c. art. ἢ Διβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας,

multos 7, 4, 9. - Sine omni art. πολλοὶ δὲ λ. plurimi 2, 12, 2. sc. αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. c. gen. perf. diserto, πολλοὶ δὲ αὐτῶν λ. multi ipsorum 1, 12, 18. - c. praep. syn. πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amissis 6, 6, 4. - in opp. ὥς ὀλίγους πένυ ἐκ πολλῶν ἐπαυλάσειν, e multis ib. 3, 7, 9, 17. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένυτας ἐποίησεν, mult. 1, 14, 5. 7, 12, 13. ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς, plures 2, 5, 4. multos 3, 3, 2. - Masc. de re, ph. post subst. ἔμετος πολὺς, mult. 1, 17, 23. χειμάρρους -, π. καὶ βίαιος γενόμενος, abundans 3, 3, 11. i. q. pr. μέγας. - διὰ χειρὸς πολλοῦ, multo 5, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ 5, 2, 10. τῆς τῶν ἀριθμοῦ πολὺν, ingentem 6, 7, 1, 7. - Ante subst. μετὰ πολλοῦ καμάτου, cum magno labore 8, 1, 14. - simul cum art. πολλοῖ ὄντος τοῦ ἐμέτου, cum nimia esset vomitio 1, 17, 24. † εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι, promissucae multitudinis 1, 1, 1. in magna turba, i. ignobili, vili, imperita. - Per certa subst. χρόνον οὐ πολλοῦ διαγενομένου, non longo 1, 10, 1. οὐ π. χρ. διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. οὐ πολλῷ χρόνῳ λ. haud longo t. 1, 6, 24. — πολλοῦ ἐργασθέντος Θόνου, ingenti strage 3, 4, 1. πολὺν - Φόνον 4, 11, 11. †† mor. μετὰ πολλοῦ Φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. - Fem. de perf. ph. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. quī Bg. καὶ negligit. — †† ἡ ἵππος, πολλὴ οὐσα, equitatus nimis 4, 15, 6. ἵππου πολλήν, equitatum plurimum 4, 10, 5. eq. ingentem 4, 14, 6. μετὰ πολλῆς δυνάμεως, cum ingentibus copiis 5, 1, 8. πολλῇ δυνάμει, multis copiis 6, 7, 5. χειρὶ π. καὶ σπουδῇ, multa manu et festin. 8, 4, 11. χεῖρα πολλήν κακούργων, magna manu 1, 10, 2. π. στρατιὰν λ. ingenti exerc. 3, 4, 1. † δύναμιν, π. οὔσαν καὶ μεγίστην λ. copias, quae muliae erant 2, 15, 1. - Fem. de re, ph. πολλὴ τις φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ. magnus interitus 1, 12, 2. π. ἦν καὶ μεγίστη ἀρχή, ampla provincia (praefectura) 2, 7, 7. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οἰκίῃσι, spatiosa 4, 1, 4. multiplici habitatione, multas diaetas habente. - † c. art. καὶ οὐ πολλήν ἔχοντα τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. - Post subst. χιόνος πολλῆς, multa nive 3, 3, 9. e. † μακρὰ γῆ καὶ θαλάττῃ πολλῇ, magno terrarum maris que intervallo 6, 7, 10. multo f. longo mari f. maris tractu. γῆν πολλήν - νεκτημένην, territorium amplum 3, 1, 12. τὴν πόλιν, οὔσαν μεγίστην καὶ π. quae ampla (erat) 7, 9, 17. constans multis aedificiis. - Plur. ἔσλων ἑσχατῶν, - πολλαὶ δὲ αὐταὶ λ. multae 7, 12, 12. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατικὰς 7, 7, 8. - ante subst. μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπείχον, haud multorum dierum 3, 9, 15. ἐκ π. ἡγεμονιῶν, per multas praefecturas 7, 5, 4. ἐκ π. πράξεων 8, 7, 10. ἐν πολλαῖς - πράξει 2, 1, 9. 2, 7, 8. ἐν π. - ἀρχαῖς 7, 10, 7. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. π. εὐεργεσίας καὶ τιμῶς 3, 12, 21. - Fem. de re, mor. ἐν ταραχῇ πολλῇ - ἦσαν, magna 2, 12, 4. ἐν ἀδείᾳ π. 5, 2, 5. — ἡσύχιαν - πολλήν 3, 12, 13. εὐνοίαν π. 6, 8, 5. ante subst. πολλὴ οἰκωγῇ, ingens 7, 9, 19. μετὰ πολλῆς ἐμπειρίας 7, 11, 17. cum multa pericia. μ. π. προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. π. βίας, magna vi 8, 4, 19. μ. π. ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. π. μάχης, post longum certamen ib. 14. μ. π. σπουδῆς, magna festinat. 6, 4, 5. 6, 7, 12. ἐκ π. παρασκευῆς, magno apparatu 8, 5, 7. — πολλῇ - ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ingenti 2, 12, 5. ἐν τ. ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, magna 3, 3, 8. ἐν π. ταραχῇ καὶ ἀφασίᾳ 7, 10, 1. —

† πολλήν τὴν μεταβολὴν ἐποίησατο 7, 1, 2. v. μ. - † Φυγὴ πολλή
 - γίγνεται magna 3, 8, 4. † προκηθεῖα πολλή καὶ ἀγχινοῖα 4, 5,
 11. † πολλὴν ἀρετὴν καὶ φόνον λ. 3, 3, 6. - Neutr. Sing. de
 re, ph. c. subst. ἄμα ποτὶ πολλῷ. cum largo potu 1, 17, 23. - c.
 certo subst. de pers. f. re, ph. πολὺ πλῆθος τῶν σ. πρωτεύοντων, magnus
 numerus, 1, 17, 2. ingens multit. 3, 4, 13. π. γάρ τι πλ. ib. 2.
 πολὺ τι πλ. 8, 2, 9. coll. μέγα δέ τι πλ. 7, 4, 9. † ἐν οἷς ἦν τὸ
 π. πλ. Παίδων λ. 6, 8, 7. μηδὲ πολλοὺ πλῆθους παρόντος, nec
 multa turba praesentis 7, 6, 16. † μετὰ π. πλῆθους καὶ δυνάμεως
 ἐπὶ αὐτῶν. cum magnis copiis 4, 14, 2. coll. μ. μεγίστου πλ. καὶ δυν.
 ib. 6. πολὺ τε πλ. ἀνδρῶν σ. ἡγεῖν λ. magnum numerum 1,
 2, 7. προβάτων π. πλ. λ. ingentem multit. 5, 5, 16. πολὺ τι
 πλ. ἄλλων ἀνθρώπων 3, 4, 11. 7, 8, 22. magna multit. 7, 2, 14.
 — c. al. subst. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. bonam exercit.
 partem 2, 12, 1. - Neutr. Sing. de re, mor. πολὺ τὸ ὑποπτον
 λ. motum suspitionis 4, 7, 3. μετὰ δέους πολλοῦ, magno cum
 metu 8, 1, 15. ἐν δέει πολλῷ 5, 8, 13. ἀνύσας - πολλῷ τὴν ὁδοι-
 ποσίαν τάχει, magna velocit. 3, 8, 5. πολὺ τὸ ἐπιστρέφειν ἔσχε,
 multum severitatis 7, 10, 10. π. ἔχων - τὸ Πλαυτιανοῦ, Φίλτρον,
 multum amatorium 3, 12, 7. π. - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον,
 magna est animi mobilitate 7, 7, 2. - Neutr. Plur. ph. f. mor.
 c. subst. πολλὰ τὰ ἐφόδια (εἰσι.) multa 7, 5, 12. πολλὰ γάρ τὰ
 ὄρυγματα λ. multi putei 8, 2, 16. πολλῶν χερμάτων ἐνιχρატὴς
 λ. multis opibus 1, 10, 3. ἀλόντα ἐπὶ - πολλοὺς ἀμαρτήματιν 3,
 10, 11. μετὰ πολλὰ λουτρά καὶ γυμνάσματα 1, 17, 19. π. —
 τρίπατα 2, 1, 9. π. ἄλλα τεχνάσματα σιδ. 4, 15, 6. - p. f. subst.
 ἔργων - πολλῶν 1, 1, 4. ἀναθήμασι πολλοῖς 4, 7, 12. † δῶροις
 π. καὶ δόμοις 4, 11, 1. - † cum subst. rei f. pers. πολλῶν - ἀρ-
 ζας ἐθνῶν. mult. provinciarum 7, 5, 3. - Neutr. Sing. sine
 subst. per ellipsin a) alicuius subst. αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρό πολ-
 λοῦ 1, 3, 8. sc. παράγιατα, et γενόμενα, et μέρους τοῦ χρόνου, si p.
 neutro sumitur adi. π, at, si p. masc. χρόνου f. καιροῦ, res, quae
 contigerunt non multo ante tempore. ἦν - τῶν - πρό πολλοῦ ὑπα-
 τεύσαντων, e numero iam dudum consularium 2, 7, 6. ex iis,
 qui multo f. diu ante consules fuerant. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ λ.
 non multo post 1, 9, 17. 4, 10, 1. 6, 9, 14. sc. μέρος τοῦ χρό-
 νου. † οὐ μετ' οὐ πολὺ λ. haud multo post 5, 6, 5. v. ου. —
 † c. gen. rei simul, συνέβη - μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης,
 haud multo post hanc deliberationem 4, 13, 7. - Post praep.
 al. ἰσορόπου - ἐπὶ πολὺ (μέρος τοῦ χρόνου) τῆς μάχης γενομένης,
 diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 5, 4, 16. 5, 8,
 18. 6, 1, 9. † ὁ Μαξιμίανος ἐπὶ π. μὲν προσχώρησε, longe late quo
 processit (cum exercitu) 7, 2, 9. ubi, non ut in pr., de tempo-
 re, sed de intervallo ac spatio alio, et per ellips. subst. tum acc.
 διάστημα, tum gen. τῆς γῆς f. χώρας, qui post. firmiter o loco
 sq. - c. gen. loci, ἐπὶ π. τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, longe lato
 que per Parthorum regionem 4, 11, 12. b) alicuius praep. simul, ἀφει-
 σήκει τῆς πόλεως ὁ νεὺς (ἐπὶ f. κατὰ) πολὺ (διάστημα.) longius (per
 spatium f. intervallum) 4, 13, 8. οὐ πολὺ - ἀφεισκήκει τὸ χω-
 ρίον, haud procul 6, 8, 17. Μακρίνον, πολὺ προεχωρημένα, lon-
 ge 5, 4, 19. per ph. not. - sed per trop. f. mor. c. verb. πο-
 λὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀλελείπετο, multum 2, 3, 4. longe 2, 10, 17. 3,
 4, 3. π. περιεγένοντο οἱ λ. 3, 2, 19. π. ἀπαγὼν ἐαυτὸν τῶν προσι-
 ρημένων 4, 3, 8. - † c. adi. comparat. πολὺ ἐλαττόνων, multo

- inferioribus 5, 1, 14. 8. 3. 21. qui Bg. recte capit p. syn. πολ-
λῶ, sed ut sit ellipsis tum pr. ἐπὶ f. κατὰ, tum subst. διασῆμα f.
μέρος. † Sic et simul c. pron., in not. tum ph. τὴν Ῥώμην,
οὐ πολὺ τι ἀφεστῶσαν, non ita procul distantem 2, 15. 3. ὅσον μὴ
πολὺ τι - ἀποσῆναι, non longe adeo 7, 11, 19. - tum pro. πο-
λὺ τι ὑπερέσχευ ἢ ὀάλαγγ λ. multo superior fuit 3, 7, 8. longe
4, 15, 11. οὐ π. τι τῆς Ῥώμης - ἀπολειπούσας, non multum 4,
3, 15. οὐ π. τι - ἀποδεύσης, non ita multum 5, 1, 3. - Neutr.
Plur. separatim, αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ - ἀναπεύδοντα, multa erant,
quae impellerent 3, 11, 2. qui Bg. sumit non pro adi., cohae-
rente cum quasi subst. τὰ αὐ. sed per se, ut in sqq. loc., sc. χρή-
ματα f. πράγματα. - πολλὰ ἐκαισθησάν 1, 1, 9. τοῖς στρατιώ-
ταις π. δωρησάμενος 2, 14, 10. πολλὰ - σκωψάντων, varie 4, 9,
5. sc. κατὰ et μέρη. † cum art. τὰ μὲν οὖν π. λ. pleraque 2, 9,
5. sc. σύμβολα λ. f. ὀνειράτα. † c. al. sq. adi. per copulam, πολ-
λῶν καὶ δεινῶν - κατελιγόντων, multis malis 1, 14, 13. qui Bg.
opprimi copulam, at et in sq. loco. πολλὰ καὶ δεινὰ τολμήσας,
multa nefaria 1, 10, 2. secus ac in sq. loco. π. καὶ ποικίλα λ.
multa et varia 1, 1, 8. †† abs. per ellips. et p. adv. ἐπεὶ —
πολλὰ ἱκετεύουσα, λ. diu supplicando 1, 16, 11. p. κατὰ πολλὰ
μέρη, πράγματα. ῥήματα, multum, valde, f. κατὰ π. μέρη τοῦ
χρόνου, ad quam not. temp. respicit Bg., dum et Lat. habent
eundem Plur. multa, p. multum. - ††† Per loca, ubi adi. hoc,
Sing. vel Plur., repetitur in vicinia, bis quidem, πολλὴν - πολ-
λῶν 7, 9, 17. πάλυς - πολλῶ 1, 17, 23. πολλῶ - πολλοῦ 5, 8,
15. πολλὴν - πολλοῦ 7, 1, 2. πολλῇ - πολλὴν 6, 7, 10. πολλῇ -
πολύς 3, 2, 4. πολλαῖς - πολλὰ 2, 1, 9. πολλῇ - πολλὰ 4, 15,
6. sed quater πολλοῦ - πολλὰ - πολλὴν - πολλῶν 1, 10,
1. - 3.
- πολυτελεία, ph. c. adi. τῆς τοιαύτης πολυτελείας λ. luxus 5, 2, 10.
de Macrino, in vestitu ac cultu. ποικίλῃ πολυτελείᾳ, splendore
7, 12, 13. c. gen. perf. θηλειῶν πολυτελείαν λ. 1, 14, 16. c. gen.
rei, λίθων πολυτελείᾳ, magnificentia 5, 3, 8. i. q. subst. et adi.
λίθοις πολυτελέσει, cf. 5, 3. 12.
- πολυτελής, phys. de re, Masc. λίθων πολυτελῶν, pretiosorum 5, 3,
12. - Fem. ἑλῆς πολυτελοῖς 4, 10, 2. πολυτελεῖ κηδείᾳ, sum-
ptuoso funere 4, 2, 2. ἐσθῆσι πολυτελέσει, pretios. 6, 4, 7. θέας
πολυτελεῖς, magnifica 3, 8, 15. † 5, 5, 15. - Neutr. πολυτε-
λές ἀνάθημα, magnif. 5, 6, 20. i. - abs. εἰ τι πολυτελές ᾤφερε,
pretiosum 4, 8, 21. - Plur. c. art. πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπεί-
χετο, ab omni lautitia 4, 7, 10. omnibus pretiosis, vasis et
cibis. πολυτελῇ κειμήλιᾳ, pret. 5, 6, 20. π. ἀναθήματα, splen-
didua 5, 3, 9. Compar. δῶρα - πολυτελέστερα, pretiosa 3, 8, 12.
nimis pret. f. p. superl. - Superlat. νεῶν - πολυτελέστατον, ma-
gnificentissimum 5, 6, 13. † σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις,
formis vestium pretiosissimis 5, 5, 4. qui Bg. recte sic in abl. f. dat.
legit p. vulg. gen. πολυτελεστάτης.
- πολυτελής, ph. κοσμήσας λ. magnifice 4, 8, 10. ὑποδεχθεῖς, hono-
rificentissime ib. 16. cf. ib. 19. - † 5, 5, 15.
- πολύτιμος, moral. de re, λίθοις πολυτίμοις, pretiosis 1,
17, 5.
- πολύτροπος, mor. de perf. τὸς ἀνὴρ, versipellis 2, 14, 9. versutus,
callidus.
- πόμα, ph. c. opp. et adi. ἐν ᾗπασιν ἐδέσμασι καὶ πόμασι, in omni
potu 4, 1, 3.

- πομπεύειν, physf. de perf. c. abl. rei, αὐτὸν, πορθύρα καὶ πυρὶ πομπεύοντα, purpura et igni praelato 7, 1, 21. qui Bg. legerit πομπεύονται, dom vulg. procedere videtur p. in pompa incenditum, ingressum, ductum, cum purpura et igne, f. indutum purpura et igne prolato.
- πομπή physf. de reb. et perf. εἶπετο - αὐτῇ πᾶσα ἡ βασιλικὴ π. λ. 7, 6, 3. † forsan de perf. soluni, τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέος 1, 10, 14. - de actu potius, στρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἡ ἀνδρείας, ὑπηρεταί 2, 10, 3. ἐπὶ τῇ πομπῇ λ. in deductione 2, 6, 14. μητρί θεῶν πομπὴν τελοῦσι, pompam 1, 10, 11. τοὺς ἐλέσθαι, τοὺς εἰς π. ὑπηρετοῦντας, pompae 2, 11, 18. ad pomp. 2, 13, 19. πρὸς πομπὴν μᾶλλον, ἡ μίχην, λ. pompae 7, 11, 14. — ὡς περ ἐν πομπαῖς παύουσι βασιλείαν, in pompa 7, 8, 9. - † trop. οὐδαμοῦ τῆς πομπῆς παρεχόμενος βασιλικὴν 2, 4, 18. filius Perliniacis, comitatum, comites.
- Πομπηϊκός, Marci et Commodi amicus, Pompeianus 1, 6, 11. 20. — Πομπηϊανῶν 1, 8, 7. Πομπηϊανὸν ib. 9.
- Πομπηϊός, I. Caeloris et Augusti aemulus, Πομπηϊῶν, Pompeii 3, 7, 18. Πομπηϊόν, Pompeium ib.
- πομπικός, physf. de re, ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in solo pompatum vestitu 2, 13, 5. vestibus pompalibus, pompicis, solitis gellari in pompa, - Praetorianis.
- πονηρός, mor. de perf. Masc. πονηρὸν οἰκέτην, improbum 1, 13, 6. πονηρῶν ἀνθρώπων 5, 2, 5. - Fem. de re, πονηρὰς ἀρχῆς, male gesti 3, 5, 26. - Neutr. τὸ ἀρχεῖν ἐργῶν πονηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. v. ἄ. Al. not. Fem. πονηρὰ τύχη, fors mala 2, 4, 11. — c. adiuncto, τινος πονηρὰς καὶ βασιάνου τύχης, maligna fortuna 1, 8, 5. adversa, non favens. - † al. not., cum adiuncto, πονηρὰς ἐλπίδος καὶ φόβου, mala spe 2, 1, 17. ingrata f. tristis exspectatio. - † al. not. Neutr. c. adv. οὕτω πονηρὸν τέλος, malum exitum 2, 12, 11. infelicem, foedum.
- πόνος, ph. de milit., cum al. subst. πόνων ἀσκήσεις, laboribus tolerandis 2, 10, 17. ἀνέξιμακία π. laborum 3, 8, 14. - simul c. adi. γενναίων π. ἀσκήσις 4, 7, 14. - simul cum art. τὸ τῶν π. γενναίων, in laborib. alacritas 2, 14, 3. τὸ εὐπειδὲς πρὸς τοὺς πόνους, tolerantiam laborum 3, 8, 10. στρατιῶν, - ἀπειρὸν μάχης καὶ πόνων 3, 4, 1. - absf. πόνους ἀντέχων ῥᾶα 2, 9, 2. Severus. — Ἰταλιώτας πόνων ἀνέπαυσε 2, 11, 9. Augustus. - al. not. c. adi. γενναίοις πόνους τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε ib. 2. molestiis. - simul c. gen. rei, φέρειν πόνους πάντας πορείας 2, 10, 10.
- Πόντιος, p. adi. de re, τὸ Πόντιον ῥεῖθρον, Pontici fluctus 4, 3, 17. Ponticum mare f. fretum, Propontis, cf. §. 12.
- Πόντος, de re f. aqua, ὅσα Αἰγαίη καὶ Πόντος εἶναι διαίρεται, Pontus 6, 4, 9. vel tractus ille aquae et maris longior, comprehendens Hellespontum, Propontida. Pontum Euxinum et Maeotida paludem, vel tantum Propontis, cf. 6, 2, 4.
- πορεία, physf. c. gen. rei f. loci, τέλη - ἐν ὁδῶν πορείαις, in viar. transitu 2, 4, 14. transgressibus, itineribus per vias, p. actu, vel p. loco, ubi transitus. - Nominationem de milit. πάνους - πορείας, itineris 2, 10, 10. - c. art. μετὰ σποδῆς τὴν πορείαν ἐποίητο 3, 4, 1. 6, 5, 16. - simul cum adi. ἡ χώρα - τὴν π. εὐμαρῇ παρῆχεν, transitum ib. 12. τὴν - μετῶν - ἐπαύειν τοῖς βαρβάρους κατὰ μισθὸν τὴν π. iter faciendo ib. 4. τὸ στρατιωτικὸν vel αὐτὰ, τὰ ὅρη - ἀνεκτὴν εἶχε τὴν π. iter ib. 11. † ἐπὶ τὴν τ. ἐξήγαγεν (αὐτοῦς,) ad periculum faciendum 6, 8, 16. qui Bg. melius legit πεῖραν, ubi v.

- πορεύεσθαι, Med. de pers. ph. c. abl. modi, ἐκπύμπει τοὺς πορευο-
μένους ὀξυτέρω δρόμῳ, qui proficiantur 1, 9, 2.
- πορεύειν, ph. de hoste, c. acc. loci, τὴν Ῥωμαίων πορεύειν ἀρχὴν,
vallare 6, 7, 5. χωρίων, ἃ ἐπύρθουν, quae vallabant 1, 10, 6. —
simul c. adv. et praep. ὅς - μνηκέτι πορεύειν Ἰταλίαν ὑπὲρ τυράν-
νου, neque amplius bellum inferrent Italiae 8, 5, 21. - c. adiun-
cto. κατατρέχοντας τὴν χώραν, λείαν τὲ ἀπαγαγεῖν καὶ πορεύειν τὰ
πλεῖστα, vallare 3, 14, 2. τὸ στρατιωτικὸν - ἐμβαλὼν εἰς τὴν - χώ-
ραν, ἐπύρθει τὴν αὐτὴν, καὶ - ἐνέπρητε κώμας, λείαν τὲ ἀπήγαγεν,
vallabat 6, 5, 11. κώμας καὶ πόλεις πορεύσας, τὴν τε χώραν λεηλα-
τήσας, pagis - vallatis 3, 9, 6.
- πορεύεις, ph. maris angustiae, utrinque terris pressae, c. gen. rei,
τῷ πορεύει τῆς Πραποντιδὸς λ. freto 6, 2, 4. - simul cum adi.,
διὰ τοῦ γενοῦ τῆς Πρ. πορεύμοι, per fret. 5, 4, 22. ἐπὶ τῇ γενοτά-
τῳ τῆς Πρ. π. 3, 1, 11. - abl. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν
κατὰ τὸν πορεύμὸν διέβασιν ib. 15. ubi desit ille pr. gen. τῆς Πρ.
πορίζεσθαι, Pass. de re, phys. c. adv. Φειδῶ - τῶν καλῶς ποριζέν-
των, partorum 2, 3, 23. sc. αὐτῶν, τῶν χρημάτων, eorum, quae
parta sunt. - Med. de pers., c. acc. rei et praep. δι' ἐπίδρομης
— τὸ χρεῖωδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται, acquirunt 1, 6, 25. sibi
parant.
- πόρος, ph. de loco, κρημνὸς - τοῖς - συρρέουσιν ὕδασι π. γίνεται, al-
veus 3, 3, 2. via. - c. gen. rei, τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, mea-
tus 1, 12, 5.
- πόρσι, ph. προῆει πόρπαις - κενοσμημένος, fibulis 5, 2, 10. Macri-
nus.
- πόρρω, ph. cum gen. loci, τῆς πόλεως, procul ab urbe 1, 7, 4. —
Superl. ἀπέναι ὡς πορρωτάτῳ τῆς Ῥώμης, quam longissime ab urbe
(Roma) 2, 13, 18. † εἰς τὰ π. τῆς πόλεως κτήματα, in remotis-
sima ab urbe praedia 2, 6, 5. sc. κείμενα f. ὄντα, quae longis-
sime ab urbe sita sunt. - abl. ὡς π. ἀπήσαν, quam long. 4, 13,
10.
- πορρώθεν, ph. ἐσῶτες, procul 2, 6, 20. longe 6, 7, 18. i. de lon-
gino ib. e. e longino 6, 9, 4.
- πορφύρα, phys. p. velite, (palliole coccinei coloris,) de imperator.
Rom. c. adi. τῆς εὐπαρύφου καὶ βασιλικῆς πορφύρας, purpura 1,
16, 8. πορφύραν ἐπιβαλόντες βασιλικὴν 6, 8, 11. τὴν βασιλεῖον π.
λ. 2, 8, 10. 4, 1, 6. - abl. πορφύρα - πομπεύοντα 7, 1, 21. —
τὴν π. ἀπερρίπτει 6, 8, 12. - Consulum, τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἐνιαύ-
σιον π. 1, 16, 7. - Al. magistratum, et al. not. εἰ ἐν ταῖς με-
γίσταις πράξεσιν - ἐν μέσῳ φέροντες μίαν π. 5, 5, 20. clavum pur-
pureum, lineam f. segmentum purpurei coloris, a summo pe-
ctore per mediam vestem decurrens. - Al. not. ἐσθῆσιν, ὁμοί-
ως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεποικιλμέναις τὰ σιέλη σιέπων, (Heliog.)
5, 3, 12. purpurei coloris figurae, in primis eius, quam alias
clavi purpurei f. lineae purpureae habebant, tales quae figurae
vel rotundae vel quadratae per vestem totam intextae; vel fi-
gurae hominum aut bestiarum, purpureo colore expressae. —
†† σχήμασι - ἐσθῆτος - χρώμενος, διὰ τε πορφύρας χρυσοῦ ὕφασμα-
σι, per purpuram auro intextis 5, 5, 4. qui Bg. legerit tum
χρυσῷ, in ablat., tum ὕφασμένοις aut ὕφαντοῖς, ut per purpu-
ream vestem intertextum fuerit aurum, i. fila aurea f. aureae
notae plumae quae; ni legendum διὰ τε πορφύρας καὶ χρυσοῦ
ὕφασμένοις, quod v., c. praep. διὰ ex analog. rectum, cf. 5, 8,

13. διὰ χρ. - πεποικ., praebeat sensum et genus vestium illud antea 5, 3, 12.
- πορφύρεος [πορφυροῦς, phys. de re, c. subst. rei s. vestis, χλαμύδι πορφύρᾳ περιβάλλοισι, chlamyde purpurea 7, 5, 7. † τῇ πορφύρᾳ χλ. περιβαλόντες, purpurea chl. 5, 3, 25. ubi Var. Lecti, per acc. τὴν πορφύραν χλαμύδα π. v. περ.
- πορφύρε, (i. q. pr. πορφύρα, cf. 2, 8, 10, 4, 1, 6.) ph. c. adi. μὲ - ἡ βασίλειος ὑπέδεξάτο π. purpura 1, 5, 14.
- πόσις phys. de re, c. adi. δίδοναι τὴν τρατὴν πόσιν, poculum 1, 17, 17. potum.
- ποσότης, mōt. cum gen. rei, τὴν ποσότητα τῶν - χρημάτων 2, 6, 14. quantitatem, numerum, summam.
- ποταμοὶ ph. infinite, c. adi. μέγιστος ὁ π. ῥῶν, fluvius 7, 1, 17. Rhenus, cf. 6, 7, 4. πρὸς τινι ποτάμῳ μεγίστῳ 8, 4, 2. Sentius aut Timaeus. τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ 8, 5, 17. Naiso aut Turgus. ποταμούς πηγυμένους κατεῖν 2, 10, 10. - cum verb. ποταμὸς περιέρεϊ τ. τεῖχος 3, 2, 16. urbis Aquil., cf. ante 8, 5, 17. ἀρχὰς -, μικρὸν ποταμῷ διωρισμένης, flumine 4, 10, 5 γεφυρώσας τὸν ποταμὸν 7, 1, 13. Rhēn - 3, 4, 8. cf. ante ad §. 2. - τοὺς - τελευτῶντας - εἰς τὸν π. ἀπερρέπτουν 8, 5, 18. cf. ante ad §. 17. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρωμένοι, (Germani) flumine 7, 2, 12. διαβῆναι τοὺς π. fluvios 5, 4, 13, 4, 11, 3. Euphrat. et Tigris. - in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per fluvios 3, 2, 7. - c. al. subst. ἐπὶ ταῖς ὁχθαῖς τῶν π. 2, 2, 19. fluvii limitanei Rom., in Gallia Rhe-nus, in Syria Euphrates in Pannonia Danubius, etc. - 6, 2, 14. Tigr. et Euphr. ἐπὶ - ὁχθαῖς ποταμῶν 2, 14, 14 ποταμῶν μεγέ-θουσι 2, 11, 9. fluv. limitan. supra. † οὐδὲ (περὶ) ῥείθρων ποτα-μῶν ἢ Φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. v. ῥ. - τὰ ῥείθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου π. ῥεόντων, flumina 3, 4, 10. - Magis finite δια-βάς τὴν τῶν π. μέτην γῆν, transgressus Mesopotamiam 5, 7, 5. Euphr. et Tigr. τὸν π. ναίσι διαλαμβάνων, fluv. 6, 7, 13. post pr. τοῦ Ῥήνου. - φύσις - τῶν π. αὐτῇ, illorum fluv. ib. 17. ubi Bg. reddit artic. per pron., de Rhēn. et Danub. cf. §. 14. - λαμβάνειν π. ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, fluv. illorum 6, 5, 3. post pr. τὸν Τίγρινα καὶ τὸν Εὐφράτην. Cum adiuncto et regione coe-li et sequente nom. propr. μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἀριτῶ ῥέ-ουσι, Ῥήνος καὶ Ἰστρος 6, 7, 14. - cum adiuncto al. ex adi. loci, τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα, Italiae flumina 8, 4, 6. - cum nom. propr. praeposito, ἐντὸς Τίγριδος ποταμοῦ, Tigrim fluv. 6, 2, 3. 3, 4, 17. εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν, in Tiberim 5, 8, 18. - cum nom. propr. postposito, ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, ad fluv. Gallum 1, 11, 7.
- ποτὲ et ποτ', in not. temp., infiniti quidem, sed potissimum prae-teriti, absf. λαβὼν οὖν ποτὲ βέλη, aliquando 1, 15, 11. καὶ ποτὲ ἔδοξεν αὐτοῖς 4, 3, 10. - † intra art. et nom. adi. aut subst. ποτὲ ποτὲ κρείττους, iis, qui ipsis olim erant potiores 5, 1, 14. τό π. ῥείθρον, quod antea erat fluentum 6, 7, 16. † repetitum, ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, nunc - nunc 3, 13, 13. - † Post particul. condition. εἰ π. Φοιτῆς δι' ἡλίου, si quando 1, 7, 9. †† sine verbo diserto finiti temp. ὅπου δημοσίᾳ - εἰ ποτὲ - ὀφθαῖ-ναι 4, 1, 9. si tamen aliquando, sc. conspicerentur, ὀφθαῖν. quod tempus petendum e sq. inf. Nisi leg. δὴ ποτὲ, quoad publice scilicet aliquando conspicerentur. †† εἰ π. καὶ μάθουεν, si quan-

- do etiam certiores fierent 2, 8, 13. de temp. fut. - † Per Lat. al. post neg. τὸ μὴ ποτε γινόμενον ἔργον, nunquam 4, 6, 10. non unquam f. nunquam antea. οὐδέ ποτε ἀθηνιάζουσιν λ. nunquam que 1, 4, 12. neque unquam f. et non unquam f. et nunquam. οὕτως τὰς Φαρίσσεως ποτὲ ἀποτιθέμενοι, neque - unquam 6, 5, 9. † οὐδέ πω (που) ποτὲ - μένων, et nunquam 3, 14, 6. μηδενὶ πω ποτὲ βασιλεῖ λ. nulli unquam 4, 8, 19, 3, 15, 7. - line neg. τῶν πῶ ποτε βασιλέων ib. 5. τῶν πῶ π. ἀρχόντων, omnis aetatis principibus 3, 10, 13. - Al. not. temp. perpetui, post pron. ὃ τι ποτ' εἶη, quid esset 2, 1, 4. quid tandem esset, nostr. do. h. wohl, immer. ὃ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δοῦναι θελήσω, quidquid vobis facere voluero 2, 13, 10. nostr. immer. - simul c. particula al. τοὺς ἐφ' οἷς αἱ δὴ ποτὲ - ὑπεψίας, cuicunque suscipioni 1, 8, 17. quibuscunque tandem, nostrat. nur - immer, v. δ. † Post particul. solum, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾖ, ubicunque 1, 6, 14. ποῦ ποτ' ἄρα εἶη, ubi esset 5, 4, 16. ubi tandem rel. v. α., nostr. wo denn nun f. wo doch nun f. wo nun immer. †† μόλις ποτὲ - ἀνεπαύσατο, vix tandem 3, 15, 5.
- πότερον, p. adv. in relat. ἢ λ. utrum - an 5, 4, 16.
- ποτὸν, ph. p. subst. c. praep. et affini v. δ. - ἢν μόνον ἐκ τοῦ - ποταμοῦ π., - ἐπίνετο, qui suppetebat unice ex - fluvio potus 3, 5, 17. p. μὲν. π., ὃ ἦν λ. a quo v. et pendere potest praep. - c. al. subst. σπᾶνει ποτοῦ, potus 7, 12, 7. † ἀφ' ὅθεν ποτοῦ, illius poculenti 8, 2, 8. sc. τοῦτου, de vino. - it. in opp. τῆς τροφῆς ἅμα ποτῶ πολλῶ λ. potu 1, 17, 23. τροφῶν παντοειῶν καὶ ποτῶν ἀφ' ὅθεν, poculentorum 8, 6, 6. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, potum 8, 5, 7. ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα 4, 7, 8. τὰ Φαῦλα - τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν, vilem - potum 4, 12, 4. οὕτε ποτὸν, οὕτε ἐδώδιμόν τι λ. poculentum 5, 8, 4. σιτία καὶ ποτὰ λ. potum 2, 11, 3.
- ποῦ, interrog., per se, ποτὲ - εἶη, ubi 5, 4, 16. ποῦ, enclit., de adv. loci, πῇτε τοῦ ἐπιδιαιτρίβων, neque usquam 2, 11, 2. ullibi, alicubi. † οὐδέ που ποτὲ - ἀνεπαύσατο, et nunquam 3, 14, 6. quī Bg. non certo prodit, quid legendum p. vulg. πῶ, quod saltem valeat p. illo posito iam, nī sit ex illo corruptum. - Al. not., p. adv. infinito, de temp. δι' οὗ δέ που ἡ τριῶν ἡμερῶν λ. fere 2, 12, 7. nostrat. etiva f. ungefähr. μιᾶς δὴ που καὶ δευτέρας ἡμέρας, certe 2, 6, 5. quī Bg. legerit una voce δήπου, v. δ. - ἐν ἔτεσι περὶ που λ. annis circiter 1, 1, 5, 5, 7, 7, 5, 3. sed divulsam, περὶ ἔτη που λ. 3, 8, 21. per figuram ἐν παραλλήλῳ, p. Lat. circiter fortasse f. fortasse circiter, nostr. etiva ungefähr. - † post neg. μὴ που καὶ λίθων τὶς βολὴν - γένοιτο, forte 2, 6, 19. vel necubi, ne quo loco. † εἴ τι που παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. potius si - forte, quam sicubi.
- ποῦς, ph. de animal., ποδῶν τάχει, pedum 1, 15, 11. - de homin. abf. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. - c. adi. ὑπογράψωσιν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις π. 7, 8, 18. - cum gen. perf. et in opp. ὡς - ἱππων ὀπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν 6, 7, 16.
- πράγμα, Sing. num., mor. f. phys., sine art. βασιλείας κοινωνία, πράγματος, οὗ λ. rei 3, 6, 4. - simul cum adi. ἐρίου, πράγματος εὐτελοῦς, re 5, 5, 6. - c. art. καταφρονῶν τοῦ π., ὡς παιδαγωγούς, eam rem 5, 4, 3. - simul c. al. subst. ἐταράττοντο τῷ ἀγῆνι τοῦ π. rei 2, 11, 10. v. α. - τὴν ἀνάγκην τοῦ π. ὀρῶντες 4, 14, 19. v. α. - τῷ παραδόξῳ τοῦ π. ἐκπλαγεῖς, inopinata re 7, 5, 8.

— abf. ἐκπλαγείς τῇ πράγματι, ea re 3, 12, 20. 4, 11, 9. ὁμοσε
χωρήσας τῷ π. εἰ rei 2, 5, 7. ἡγνόνουν. τῶς χρησονται τῷ π. ea
res 5, 4, 16. συγκαλύν τινα - τὸ π. ὑπάπτευν, illud negotium 3,
12, 7. - Plur. universe, ἐν - τῇ Καρχηρόνι οὐχ, ὡς ἡλπίεσαν,
τὰ πράγματα προχώραει, res 7, 9, 1. ὅτως χρῆσται τοῖς πράγ-
μασιν. οὐκ εἰδός. illis rebus 2, 12, 5. - c. adi. subst. ἐς τῇ τῶν
πραγμάτων διοικήσιν γενναῖος. ad res administrandas 2, 9, 2. —
μετὰ τέχνης εἰδός προφίρεσθαι πράγματι, negotia 2, 14, 9. —
finire, c. ad. πολιτικῶν π. ἀπείρως ἔχων, rerum 2, 12, 1. διοι-
κήσει στρατιωτικῶν π. rei militaris 3, 8, 14. † ἀντιδίκους ἐν πράγ-
μασιν αγοραῖς, in causis forensib. 7, 7, 7. litibus. κινεῖν πράγ-
ματα ποινικῶς. λ. lites 7, 3, 4. - † ambig. c. affini, δυσπρα-
γίαν (ἐν) τοῖς π. rerum 2, 9, 3 v. δ. † ῥᾶτα - αὐτῷ τὰ π. ὑπα-
κούεσθαι προσδοκήσας, res 2, 7, 9. succellionem in regno. † ὁ-
πλοῖς οὐβῆμος δύναι τὰ π. διοικῆσθαι rem 6, 2, 13. polludata sua
et appetitionem terrarum novarum. - † c. gen. perf. εἰ τι πατρί-
σειεν τὰ Μαξιμίανου π. res 7, 9, 24. coepta, instituta. ἡ συναρ-
μένη τότε τοῖς ἐκείνου π. τύχη, rebus 3, 9, 13. προδοθέντα τὰ Νί-
γρου π. ὑπὸ Αἰμιλιανῷ, res 2, 3, 3. consilia, iussa, instituta, de
fortiter pugnando. - Peculiari not. ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν π. rem
2, 7, 12. remp. publica negotia, imperium. προῖσασθαι τῶν π.
rei summae 7, 10, 16. μή τις ἐκεῖ τοῖς π. ἐπιθῇτο, rerum admini-
strationem 1, 6, 12. Ib. τῆς σῆς ἀρχῆς. 1. q. ἐπιθῇται τῇ ἀρχῇ
ib. 8. μήπως ἐπιθῇται τοῖς π. summam rerum 2, 15, 3. - post
praec. βασιλείας - τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν π. rerum 1, 1, 9, 8, 8, 8. -
ὑπίαζε πρὸς τὴν τῶν π. ἐπιμέλειαν, in rebus curandis 2, 3, 16.
post pr. τὴν ἀρχὴν, de Nigro. πραγμάτων ἀπειρος, rerum 5, 5,
1. Heliogab. † εἰς πραγμάτων καινοτομίαν λ. ad res novandas
5, 4, 2. imperium, imperatorem. διοικουμένων τῶν π. negotia 6,
8, 7. κοινουὺς - τῆς τῶν π. διοικήσεως, teip. gerendae 5, 1, 15.
† τὸ ὄνμα τῆς βασιλείας -, ἡ μέντοι διοίκησις τῶν π. καὶ ἡ τῆς ἀρ-
χῆς οἰκονομία λ. negotiorum 6, 1, 2. - c. adi. εἰς ἐλπίδα μει-
ζονων π. ἐνύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, rerum 6, 5,
24, 2, 13, 1. † περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μεζ. π. ἐβουλεύετο, re-
bus 1, 10, 7. - cum gen. perf. ἐπεὶ δὲ Ῥωμαίων ἡγετο τὰ π. res
1, 11, 8. Ib. τὴν ἀρχὴν λ. - † cum praep. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συ-
ρίαν ὑποπτεύειν πράγματα, - ἀσθενῇ ὄντα λ. Syriae res 2, 16, 13.
imperator Niger cum exercitu et affectis f. opibus. - †† Al.
not. ὁ στρατός - πράγματα εἶχεν οὐ μικρά, negotia habuit non pa-
rum 3, 3, 1. molestias, difficulties.

πραγματεία, phys. f. mor. πάσης τῆς πραγματείας, operis 2, 15, 11.
tractationis, libri.

Πραιτωριανοί, milit. οἱ Π. Praetoriani 3, 8, 15. τῶν Π. ib. 12.
τοὺς Π. καλουμένους ib. 10. † οἱ σωματοφύλακες -, εὗς δὲ Πρ.
καλοῦσιν 5, 4, 14.

πρακτέον, Pass. de re, ph. f. mor. c. pron. interrog. (τί) π. ἡγεῖ-
σθαι, quid faciendum 2, 8, 5. - cum art. ἦν ὁ στρατός (ἐν) ἀπο-
ρία τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret 4, 14, 1. quid faciendum.
τοῖς φίλοις περὶ τοῦ π. κοινευμένος, quid facto opus esset 7, 8, 2.
ἐπισκινέσθαι τὸ π. quid facto opus sit 1, 6, 21. τὸ π. ἐβουλεύετο,
quid factu opus esset 2, 1, 6. - Plur. περὶ τῶν πρακτέων ἐσκέ-
πτουτο, quid facto opus esset 2, 12, 8. 7, 10, 3. διοικήσας τὰ
πρακτέα, ordinatis rebus (faciendis) 4, 8, 15. cum delit sane
subst. πράγματα f. ἔργα.

πράξις, ph. f. mor., in bello, cum gen. perf. εἰς ὁρᾶν ἤρεθ ἄν

ἡ π. αὐτοῦ, institutum eius (Maximini) 7, 3, 1. bellica facta. —
† τὰς πράξεις (αὐτοῦ) μεγαληγορῶν, res gestas 3, 9, 21. — cum
adi. simul, πείρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἔγνωσαν 7, 8, 8. † τῶν
στρατιωτικῶν αὐτοῦ παρατάξεων ἐπειράσσης, miliaria acta 2, 2, 17.
qui Bg. melius legit πράξεων. Simul extra bell. ἐτῶν ἐβδόμη-
κοντα πράξεις πολλῶν βασιλέων - γραφαί, res gestas 2, 11, 12. —
Sed tantum extra bell. c. praep. αἱ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Νί-
γρου πράξεις, quae ducibus Nigri fecerat 3, 5, 9. facta eius f.
acta in Nigri duces. τινί, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις
ἐνχειρισμένον, qui tunc summam rerum Romae ab ipso deman-
datum habebat 4, 12, 7. omnes res, Romae gerendas, per peri-
phraf. Praefecti urbis. αὐτὸν - ἀπείργων - βασιλικῶν τρ. ab im-
per. functionibus 1, 11, 15. — c. adiuncto, δεδωκότα ταῖς κα-
μάτοις ἀναπαύλαν ἀρχίαν τε ταῖς πράξεσι, negotiis 7, 5, 5. † ὡς
πάντα - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίστας τῶν βασιλικῶν πρ., ad maxima
imperatoria munia 5, 7, 12. maxima munium f. munus f.
functionum, negotiorum. † τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα μετὰ πράξεις
πολλὰς ὑπατικάς, funciones 7, 7, 8. †† Potillimum de digni-
tate f. munere publ. τὸ πρῶτον τῆς διοικήσεως πρότερον πράξεως,
in administrato officio 5, 1, 3. sq. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως. † c.
adiuncto, τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ ἡ πράξι καθεστώ-ων, officio publico
5, 2, 3. — cum adi. οἱ ἐκ μετρίων π. εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ex me-
diocri statu 5, 1, 14. ἐξ - πολλῶν π. — ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a
multis officiis publ. 8, 7, 10. τῶν προγενομένων π. dignitatum
7, 5, 4. sq. ἐν πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. — ἐν ταῖς προγενομέναις π.
rerum ante abs te gestarum ib. 12. ἐν π. μεγίσταις ἐξετασθεῖς, in
officiis max. ib. 3. οἱ ἐν ταῖς μεγ. π. qui in max. off. versarentur
5, 5, 20. εὐδοκίμησας ἐν πολλαῖς καὶ μεγάλας π. in mult. et
magn. rebus gerendis 2, 7, 8. † εἰ γὰρ καὶ - τὰ ἐν ταῖς στρατιω-
τικαῖς π. ἦν ευκλεῆ, etsi militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4.
sc. πράγματα γενόμενα, res in militaribus dignitatibus (gestae)
erant celebres. ἐν πολλαῖς στρατιωτικαῖς τε καὶ πολιτικαῖς εὐδοκι-
μήσας π. negotiis 2, 1, 9. — †† repetit. in vicinia, τὰς πράξεις
ἀπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικ. καὶ ἀγοραίου ἐνεχειρί-
σαν τοῖς -, τὰς δὲ στρατιωτ. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν εὐτάκτοις καὶ πο-
λεμικαῖς πρ. munia - in muneribus 6, 1, 8.
πρῶτος, mor. Masc. de perf. cum adiuncto, μέτριον καὶ πρῶτον αὐτὸν
τοῖς προσιοῦσι παρεῖχεν, lenem 4, 3, 4. de Geta. — Neutr. de re,
c. subst. πρῶτον καὶ ἡμερον ἡθός, mitem 2, 4, 2. de Pertinace, sed
de Alex. Sev. ἡθ. π. κ. ἡ. 7, 1, 14. c. art. p. subst. ἐμοὶ - τὸ
πρ. καὶ μέτριον προσφιλές, mansuetudo 5, 1, 7. de Macrino. —
simul cum gen. rei. τὸ π. τῆς - πράξεως ib. 3. τὸ π. καὶ ἡμερον
τῆς ἀρχῆς, mite illud 2, 4, 9. Pertin. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ π.
mansuetudo 2, 8, 2. Nigri.
πράτης, mor. ὑπὸ περιττῆς πραότητος, mansuetudo 6, 1, 24. πᾶ-
σαν πραότητα ὑπισχνεῖτο 7, 6, 7.
πράττω f. πράττω, ph. f. mor. in partem utr., de perf.c. acc. rei,
ὃ τί ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. ἵνα - τὰ
τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοῖη, facere 5, 6, 3. τοιαῦτα πράττων,
agens 4, 7, 1. faciens 7, 2, 9. † in contracta orat. ἴζε γὰρ με,
καὶ οἷς ἐκείνος ἐπράττειν, οὖν ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat
5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. λ. — c. abl. modi, ὀργῇ πάντα πράττων,
agens 4, 3, 8. cum adv. simul, ὡς - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς - πάντα
πράττειν, ut faceret 2, 4, 18. ἃ πράττων οἰκοὶ διεβάλλετο, in qui-
bus domi patrands male audiebat 1, 14, 14. quae facere - fero-

batur, rel. πάντα ἐνθύμως πράττων, agens 3, 6, 1. ἐμβριθῶς τὰ πάντα - ἐπράττε, agebat 4, 3, 7. ὅτι πᾶν, ὡς φρασιώτης, ἔ. quod faceret 4, 7, 6. simul in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ Φανερώς - λέγοντος καὶ πράττοντος, agente 5, 8, 8. - simul cum praep. ἐν, ὡς περ ἐν Ρώμῃ, πάντα πράττη, ut ageret 7, 6, 1. - c. praep. μετὰ, μηδὲν τι πράττειν ἀνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης, agere 5, 1, 15. ὡς - δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντες αὐτοῦ, quali faceret 7, 3, 17. — † τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιοῦτῳ μάγῳ, facientes 1, 5, 22. si faciāmus, v. εὐδαίμων. - μετὰ π. οὐμίας πάντα ἐπράττον, faciebant 2, 11, 4. πάντα π. ἄξιν εἰς ζῆλον λ. iacturum (esse se) 3, 14, 7. - simul sq. particip. modi, πάντα ἐπράττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, agebat 1, 8, 1. ubi propr. praecedit adhuc casus temp. χρόνου τινός λ. - †† πάντα ἔ. ἐνέμενος, πειράμενος λ. 4, 3, 2. ut tentaret rel. - † in multipl. adiuncto, cum abl. modi et praep. c. inf. Φόβῳ αὐτοῦ πάντα ἐπράττεν εἰς τὸ ἀπορῆσαι λ. moliebatur ad 7, 7, 9. v. ἀφίς., omnia egit, ut. - † Al. not. ἐπράττεν οὐδὲν, nihil profecerunt 7, 12, 4. in expugnanda urbe. — † simul c. particip. modi, ἐπειδὴ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔ. efficiebant ib. 7. †† ἤδειτο - τὸν πατέρα, πράττειν τι ἀνήμερον, patrare 3, 13, 6. i. e. fratrem occidere. - †† c. adv. τοῦτον ἤδει τραχύτατα - πράττοντα, hunc sciebat asperissime se gerere 7, 5, 1. sc. in administrando munere suo, s. administrare munus suum, praefecturam praetorii. - † simul c. adv. al. τοὺς ἐκείνους πράττοντας, iis, qui res ibi administrabant 7, 7, 13. praecerant, ut praesides provinciarum, munera publ. gerebant. - † simul c. acc. rei et praep. τῶν δ' ἃ τι δὴ πράττοντων κατὰ τὴν ἀνατολήν, quocumque munere fungentium 3, 2, 10. sc. τὰ πράγματα δ' ἃ λ. in p. locis. sed hic δ' ἃ τι δὴ τῶν πραγμάτων δημοσίων λ. ἔ. τι δὴ - πράττειν δημοσίων, aliquid s. quodcumque munus s. negotium publ. u. tantum s. administratum. - Pass. not. vulgari, ph. s. mori, de re, cum praep. et in opp. εἰ τι μετὰ πάρος ἔ. λέγοιτο ἢ πράττοιο. agatur 2, 9, 15. πρὶν τι λέγεσθαι ἢ πρὶν τι πράττειν ἐπὶ τῆς σιγῆς, ageretur 1, 9, 7. - in opp. sola, οὐδὲν τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, agebatur 6, 1, 4. - c. praep. μετὰ, πρὶν ἡμέρας πάντα ἔ. agebantur 2, 2, 3. κατὰ - Καταδοκίαν ταῦτα ἔ. gerebantur 5, 3, 3. - † καὶ ὅν - καιρὸν τὰ - ἐν Ρώμῃ ἔ. 2, 7, 6. - c. adv. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, gesta sint 1, 1, 11. ἐνθα ταῦτα ἐπράχθη, acta fuerunt 7, 6, 1. - c. gen. perf. modi, ταῦτα ἐπράττετο ἄκοντος - αὐτοῦ, agebantur 6, 1, 22. — cum gen. temp. ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἧς τ. ἔ. 7, 5, 5. - † simul c. abl. modi, ὀλίγου - τινός χρόνου πάντα ἔ. τῇ γνώμῃ τῶν λ. gerebantur 1, 6, 1. - † Singulativum per particip. omnium temp., sine art., absf. τούτων πραττομένων, haec dum aguntur 4, 14, 6. — simul c. adv. τ. οὕτω π. his ita actis 6, 4, 13. - simul c. praep. τ. ἐν τῷ Κατεπάλῳ π. dum haec aguntur 7, 10, 9. — Cum art. ὡς ἀπὺς - εἶναι αὐτῷ τὰ ἐν Ρώμῃ πραττόμενα, quae agebantur 8, 5, 11. τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. a rebus iucundis 6, 3, 8. eorum, quae cum volupt. aguntur. - 'cum adv. τὸ πεπραγμένον ἔ. don, quid gestum sit 4, 4, 10. μέ - ἀγνοοῦντα τὰ τότε πεπραγμένα, quae acta fuerint 2, 5, 12. - Sola particip. c. var. verb. ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγνωσθῇ ἀνατραπῇ, res, quae agitur 3, 12, 13. εἴτε ἀγνοοῦντα τὸ π. quid ageretur 6, 3, 11. 3, 12, 18. εἰ καὶ - τὰ πραττόμενα ἄλλότρια, quae fiebant 1, 15, 14. τῶν πραττομένων ἀγνοία, eorum, quae geruntur 1, 13, 3. τὰ π. ἀγνοοῦντες αὐτοῦ, rerum ignaro 2, 12,

3. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ πεπραγμένα, quid actum sit 4, 11, 14. οὐκ ᾔδει τὸ πεπραγμένον, quid factum esset 7, 5, 10. συνέντες τὸ π. intellecto toto negotio 4, 4, 19. πάντα πεθίμενοι τὰ πεπραγμένα, omnibus intellectis, quae gesta erant 2, 1, 24. τὸ πρᾶττόμενον ἀθεῖν, quid ageretur 2, 6, 10. 7, 11, 3. - † repetit. in vicinia, ὡς - ὁ στρατὸς εἶδε τὸ πρᾶχθῆναι. - δυσφόρως ἠνεγκε τὸ π. quod ubi - vidit -, moleste ferebat id factum 4, 13, 14. post §. pr. syn. τὸ γενόμενον. - διηγγέλλετο τὰ πρᾶττόμενα, nuntiatur omnis res 2, 9, 1. - † ἀγγέλλεσθαι τὴν τῶν πρᾶττομένων, quid ageretur 1, 12, 12. ἀγγεῖλαι τὴν πρᾶττόμενα, quae gerebantur 1, 13, 1. ὡς - ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, haec omnia 7, 8, 1. ἀγγελοῦντας τὰ πρᾶχθέντα, omnem rem 8, 6, 15. ὡς - αὐτῷ - τὰ π. ἐδηλώθη, res 5, 5, 2. οὐδὲ τῶν πρᾶττομένων τὴν αὐτοῖς ἐδῆλου, quid ageretur 2, 8, 15. πᾶν διαβόητον γινέσθαι τὸ πρᾶχθῆναι, factum 3, 11, 20. τὸ π. εὐθέως οὐχ ὠμολόγησεν, cum ipsam 4, 4, 14. quo de uno in plur. νοεῖσθαι πολλοὺς ἐβούλετο τὰ πρᾶχθέντα, l. quae fecisset ib. 16. (cf. §. 9. it. εἰ τις - τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, rem ipsam 4, 5, 5. συνήδεσθαι τοῖς πρᾶχθεῖσιν, eo facio 8, 6, 2. i. q. pr. τοῦ ἔργου l. et οὐ πᾶν τὸ τῷ πρᾶχθέντι - ἠρέσκοντο, factum ib. 1. ἀπῆρέσκοντο - τοῖς πρᾶττομένοις, ea facta 7, 3, 7. μή - εἰ ἐκείσθαι τοῖς πρᾶχθεῖσιν, facia illa 4, 15, 10. δεινῶς ὄφρον τὸ πεπραγμένον, hoc factum 2, 6, 3. πῶς - διόισι τὰ πεπραγμένα, haec facta 2, 5, 15. de una caede, post pr. ἔργον. - ἡμῖν σωτήριον τὸ πρᾶττόμενον, quod agimus 2, 1, 21. Δι' ἐπιστοπῆ τῶν πρᾶττομένων, rerum omnium 7, 10, 6. μή τοῖς πρᾶττομένοις - ἀντιση, suis inceptis 7, 6, 11. qui Bg. supplevit pron. dat. αὐτῷ, p. iis, quae iam acta erant s. adhuc agebantur. — ὅπως τὴν τῶν πρᾶττομένων γνώσιν φθάσωσιν, gestorum 1, 9, 20. δίκην - ἀξίαν τῶν πεπραγμένων, poena digna vestris facia 2, 13, 11. iterum suppleto pron. dat. ὑμῖν. de una caede Pertinacis. τῶν π. εἶναι τινὰ μνήμην, rerum praeteritarum 8, 7, 17. κοφότης - ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ob antea 3, 6, 3. - c. diserto dat. persf. ὅσα - ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεία l. quaecunque eius existerunt facia fortia 1, 2, 9. illi gesta sunt fortia, p. ὑπ' αὐτοῦ, ab eo. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, quae Neroni patrata 1, 3, 9. τὰ - πρᾶχθέντα Σεβήρῳ l. res gestae Severi 4, 1, 1. τὰ - Μαξιμίνῳ π. Maximini acta 8, 1, 1. Maximini res gestas 7, 12, 20. † οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ πρᾶττόμενα (αὐτῷ.) illius facinora 1, 14, 14. - simul c. praep. τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum - gestarum a Severo 2, 15, 15. - simul etiam c. adv. εἰ τι πρῶτερον Σύλλα - ἐν - μάχαις - πέπρακται, quae a Sylla - gesta sunt 3, 7, 18. - †† c. acc. persf. similit., es ἔσον - τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, quamdiu in aliquos privatim haec admittebantur 7, 3, 10. in singulos, singulas personas haec perpetrabantur; nisi excidit pr. eis ante acc. τοῖς, aut v. sumendum in Med. - Repetitum in vicinia Pass. et Act. 7, 3, 17.

πράξις, mor. de re, c. adiuncto, ἐκ πράξεως καὶ πάνυ ἡμέτερου βασιλείας, miti 7, 1, 3.

πρᾶξις, mor. εἰρήνην ἀγειν, in pace mansueti esse sciatis 6, 3, 12. mansuete.

πρέπειν, mor. de re, c. dat. persf. et adv. ὡς Ῥωμαίοις πρέπει, conveniens est 4, 14, 17. decet. - c. solo dat. tali, τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδραῖν - πρέπειν, congruere 5, 5, 9. - c. dat. rei, ὅπλα, - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρόποντα, convenientia 1, 15, 15. sq. opp. καθυβρί-

ζοντα λ. Particip. p. adi. μετά - νόσμου τοῦ πρέποντος, modo decente 8. 7. 13. οὐ πρεπόντων ἔργων, indecentia 2, 10, 6.

πρεσβεία, ph. de persf. πέμπει πρεσβεῖαν, legationem 4, 10, 2. 6, 2, 8. 6, 7, 20. πρεσβεῖαι - ἀφίκντο 2, 4, 6. π. - ἐξέλλοντο 2, 8, 12. ἔλεγε - ἢ π. 6, 4, 8. post §. pr. πρέσβεις - πέμπει πρεσβεῖαν 4, 15, 16. §. 20. τῶν πρεσβέων. - πρ. πέμψαι 6, 4, 6. §. 19. τοὺς πρέσβεις. - οἱ πλείοι - προσήκοντο τὴν π. 7, 7, 13. §. 19. τοὺς - πρεσβεις. - πρεσβεῖαι - ἐξεπέμφθησαν ib. 10. §. ἀνδρῶν λ. — πρεσβεῖας πέμπον, legationem 3, 14, 8. §. 19. διελέγοντο. - πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβεῖας τοὺς - διαλυομένους 8, 3, 1. - cum praepr. πρεσβεῖαν - ἐπίμποισιν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων λ. 2, 12, 10. αἱ - πόλεις - πρεσβείας ἐπεμπον ἀπὸ τῶν λ. legationes 8, 7, 3. πρεσβεις, Plur. ph. cum solo v. διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρεσβέων, a legatis 4, 15, 20. πέμψαντες πρέσβεις 1, 11, 9. 3, 2, 17. 6, 4, 7. - c. adiuncto, ἀφικόμενοι οἱ π. ἔλεγον λ. 8, 3, 4. 6. τῶν τετρακοσίων πρεσβέων λ. 6, 4, 10. τοὺς ἐλθόντας π. λ. 7, 7, 14. τῶν π. ἀπράκτων - ἐπανελθόντων 8, 4, 1. 8, 3, 16. - c. gen. persf. τοὺς π. τῶν Ῥωμαίων λ. 4, 7, 3, 14, 9. Haud dubie a πρέσβυς, (unde et §.) ab init. p. adi.

πρεσβύτερος, ph. Masc. de persf. in relat. tacita, πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ λ. maiori 5, 3, 12. cf. ib. 7. τὸν πρεσβύτερον, maiorem natu 5, 10, 9. cf. ib. 3. τινὲς τῶν πρεσβυτέρων λ. aliqui ex senioribus 2, 14, 9. - cum gen. persf. δούς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, senior. 3, 14, 17. - † in opp. cum acc. aetatis ellipt. οἱ μὲν (κατὰ) τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι, aetate proveciores 1, 1, 7. §. 19. οἱ δὲ κομῶντες λ. in relat. f. opp. al. αὐ οἱ μὲν π. λ. - οἱ δὲ λοιποὶ λ. veterani 2, 2, 17. τοὺς π. καὶ λοιποὺς - φίλους λ. seniores 1, 17, 3. οἱ πρ. ὑμῶν λ. οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες 4, 5, 12. - τῶν π. τοὺς δ' ἡλικιώτας λ. 1, 5, 10. τοὺς π. - τοὺς δ' ἄλλους πάντας 2, 4, 3. - Fem. de persf. Σ. μὲν ἡ πρεσβυτέρα - ἡ δὲ ἐτέρα Μαμ. natu maior 5, 3, 6. τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ, τῇ δὲ νεωτέρᾳ, maiori ib. 7. - Superl. de persf. c. gen. persf. Masc. ὁ πρεσβυτάτος ἦν ἀπὸ πάντων 1, 6, 11. aetate maximus. - Fem. Δουκίλλα - ἦν πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφῶν, maxima natu 1, 8, 6. ἡ π. τῶν ἀδελφῶν 1, 13, 2. τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδ. natu max. 1, 6, 11.

πρεσβύτερ, physf. de persf. p. adi. c. adv. ὁ μὲν, π. πάντ. senex 4, 12, 1. - † c. pron. ἄνδρα πρεσβύτερον τινὰ καὶ σώφρονα, virum aliquem provecium aetate 2, 1, 5. qui Bg. tenuit pron. ad pr. subst. - ante subst. τοὺς πρεσβύτας βασισσίν λ. senes imper. 8, 8, 6. - in opp. ἀνδρὸς, τὴν ἡλικίαν ἐπὶ σφραζόντας. - αὐτὸν, ὄντα π. senem 2, 1, 7. - c. adiuncto temp. Γορδιανὸς, - πρ. δε, εἰς ἑτος ἤδη περί που ὀγρόνηξόν ἐληλακώς, senex 7, 5, 3. — c. art. post nom. propr. Γορδιανὸς ὁ π. senex Gord. 7, 9, 9. — † ante id, c. adiuncto, ὡς - ταῦτα οἶκοι μεμενηκότι δια γῆρας τῷ πρεσβυτῇ Γορδιανῷ ἀπηγγέλη, seni Gord. ib. 20. - Pro subst. c. art., absf. ἡ τοῦ πρεσβυτου τελευτή, senis 7, 10, 1. Gord. ἀρπάζουσι τοὺς πρεσβύτας, senem utrumque 8, 8, 13. Maximum et Balbin. - Sine art. χλευάζοντες πρεσβυτην, senem 2, 1, 22. — c. adiuncto temp. πρεσβυτη εἰς μακρὴν γῆρας - ἐλάσαντι 2, 5, 9. — Cum adi., post id, σεμνὸν π. 2, 10, 7. 2, 13, 12. σεμνοὶ καὶ λόγου ἀξιοὶ πρεσβύται 8, 8, 20. ἀνάνδρον καὶ ἀέλιον π. 2, 12, 11. - ante id, c. adiuncto temp. π. ἀέλιον, ἐν ἐσχάτῳ γῆρας παραφρονεῦντα 7, 8, 9.

πρεσβυτης, physf. de persf. p. subst. c. art. ἐπανελθοῦσα ἡ π. haec anus 5, 3, 6. anus ib. 23. 5, 7, 6. τῶν ὑπὸ τῆς πρεσβυτιδος λε-

- χθέντων, ab anicula 5, 5, 10. τὴν πρεσβύτιν - Ἰοκάστην καλούντων, animum 4, 3, 5. - Pro adi. ἡ μὲν Μαίσα, π. ἤδη οὔσα, iam ex tremae senectutis 6, 1, 9. τὴν Κ. ἀδελφὴν, π. ἤδη, iam animum 4, 6, 6.
- πρὶν, temp. solum c. inf. τὶ λέγεσθαι λ. priusquam diceretur 1, 9, 7, 7; 7, 4. antequam 1, 10, 15. - simul c. al. particula, οὐτε τὶ ἄλλο -, πρὶν ἢ μάθειν, antequam cognosceret 2, 5, 5. εὐ πρότερον -, πρ. ἢ λ. non prius -, quam 1, 11, 11. 2, 6, 14. - sed cum finito v. οὐδὲ πρότερον -, πρ. ἢ - ἐπέσχον, neque prius, quam 1, 14, 9.
- πρὸ, ph. c. gen. rei aut. perf. et quidem de temp. τὰ μὴ πρὸ πολ- λοῦ 1, 13, 8. v. πολ. - τῶν π. π. ὑπατευσάντων, iam dudum 2, 7, 6. οἱ π. ἐμῶν, ante me 1, 5, 15. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι 1, 6, 17. τῶν π. αὐτοῦ γενομένων βασιλέων 1, 17, 26. τῶν π. αὐτοῦ βασ. superiorum principum 4, 1, 7. ὁ περ εἰσάσας - πρὸ πάσης τρο- Φῆς λαμβάνειν, ante 1, 17, 23. π. ἡμέρας πάντα πράττειτο 2, 2, 3, 7, 6, 16. prius - quam lucesceret ib. 17. π. τῆς ἑω, ante lu- cem ib. 12, 7, 4, 8. π. ὀλίγων ἡμερῶν, paucis ante diebus 4, 13, 3. - Sed de loco, πρὸ τῆς πόλεως λ. ante urbem 3, 15, 10. 4, 11, 4, 7, 8, 5. πρὸ δὲ τῆς πόλ. et ante urb. 2, 11, 17. π. τοῦ βουλευτηρίου 7, 2, 15. π. τοῦ οἰκίσκου 7, 6, 18. π. τῶν θυρῶν 7, 11, 5. τ. τοῦ βωμοῦ ib. 8, 7, 3, 15. ἰδρυμένη π. τῆς ὑπαρείας λ. ad radices 8, 1, 8. πόλιν -, πρὸ τῶν Ἰλλυρικῶν ἐθνῶν πάντων ἰδρυμένη, gentibus omnibus praeiacens 8, 2, 6. εἶσε π. τοῦ ἀγ- ματος, ante currum 5, 6, 17. - de ordine, de perf. πρὸ τῶν ἄλλων θῆων λ. ante 5, 5, 13. † π. ἀπάντων λ. ante omnes 1, 17, 9. sed potius, ut in sq. - de re, ἐπετέλεσαν - π. ἀπ. τὴν - τιμὴν, in primis 4, 1, 10. καὶ πρὸ γε ἀπ. et ante omnia 5, 4, 2. - † ἐν τῇ πρὸ τούτου συγγράμματι, in superiore volumine 3, 1, 1. 5, 1, 1. 4, 1, 1. sc. ὄντι, γεγραμμένῳ. - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέγε- νται, in antecedentibus 8, 1, 1. sc. λόγοις.
- προαγορεύω, phys. de perf. cum inf. praedico 2, 13, 18. denuncio, edico.
- προάγω, de perf. ph. et acc. rei et. praep. εἰ - τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέ- χρις Ὀκταετοῦ προαγάγοιτε, protuleritis 1, 5, 19. extendere. - trop. c. acc. perf. εἰ ἡγεμόνας - ἔδει ποιεῖν, ἐκάτερος τὸν ἑαυτοῦ φίλον προάγειν ἤθελεν, promovere 4, 4, 1. producere, provehere ad honorem et munus publ., ei tribuere. - † simul c. praep. (αὐτὸν) ἐκ μικρᾶς - τύχης εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, prove- xit 3, 10, 12. - † de re, neutralit. κατὰ - προάγουσαν ὑπα- τεῖαν, superiorem 8, 8, 8. antegressum, sc. ἑαυτὴν, quasi se prae- agere, i. praecire, praecedere. - Pass. de perf., ph. cum praep., προήγετο ὑπ' αὐτῶν, producebatur 2, 6, 18. deduci, duci, e ca- stris in aulam, cf. §. 19. ἀνάγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια it. §. 19. προπέμπειν. trop. εἰς τοσούτου ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, prove- ctus est 1, 12, 8. productus est. - † simul cum adv. τοὺς ὑπ' ἐκείνου ἀλόγως εἰς τιμὰς - προαχθέντας, qui promoti fuerant 6, 1, 7. - † Med. de perf. trop. c. acc. perf. abl. modi et praep. εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο (αὐτοὺς,) adsciscabant 1, 10, 4. sed Ms. προσηγ. ubi v.
- προαγωνίζεσθαι, Med. de perf. et milit., ph. ἐπιπεσούσης - οὐ προη- γωνισμένος δυνάμεως, quae nondum pugnauerat 5, 7, 15. quae non p. antea, i. q. §. 9. e. μήτι λ. it. §. 10. ἀκμ. et §. 12. νεάρῳ λ.
- προαδίκιεσθαι, Pass. de perf. mor. τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον,

si prior iniuriam patiaris 3, 6, 9. qui Bg. recte leg. sic p. vulg. πρὸς ἀδία., si prius s. ante sis laesus et iniuria affectus.

προαίρεσις, mor. c. adi. ἐν μένῃς προαίρεσις ἰδιωτικῆς, consilio 2, 8, 3. cogitatio et voluntas, - cum gen. persf. simul, διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης π. αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, consil. 3, 2, 5. † ὡς γὰρ τὰ τῆς π. (αὐτοῦ) ἐνδείκνυτο, propositum 2, 4, 15. p. ἢ πρ. - in opp. ἐν π. - , δι' ἀνάγκης λ. sponte 3, 4, 16. voluntate s. ex proposito. ἀνάγκη μᾶλλον, ἢ προαίρεσις λ. voluntate 3, 10, 14. - †† Al. not. c. gen. rei et simul formula adv. e praep., τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, vitae meae inde a principio institutum 5, 1, 3. ††† χρησάμενον βίῳ καὶ προαίρεσει, ὡς προσήρηται, cum vixisset ac propositum habuisset 2, 5, 16. vel per hendiad. βίου προαίρεσις, sed c. discrimine tamen propr., πρ. de animo, consiliis, propensionibus, sed β. de externis actis.

προαίρεσθαι, Pass. forma p. Med. de persf., mor. cum inf. ἐχθρὸς - ἀντὶ Φίλου - γενέσθαι προήρηται, praeoptavit 3, 6, 11. praetulit, maluit; ubi et cum praep. fuerit, - Med. cum rei et gen. et acc. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προσέλμενος, futurum, quam praefens periculum, praeoptans 6, 8, 13. praesenti periculo futurum praefrens, cum mallet nunc potius subire periculum, quam postea.

προαμαρτάνεσθαι, Pass. de re, mor. ἀπολογεῖσθαι - πρὸς τὰ προήμαρτημένα, priorum delictorum 3, 14, 8. de iis, quae ante peccata erant a se.

προαναλίσσεσθαι, Pass. de re, trop. πάσης προανηλωμένης Φιλοτιμίας, omni pridem consumpta munificentia 6, 8, 9. cum finitae essent s. defuissent pridem et inde a multo tempore largitiones imperatoris in milites.

προαπόλλυμι, physf. de persf., c. acc. persf. oppresso, in opp. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, - προαπολέσαντες (σε,) te prius interemto, 7, 5, 14. ubi te prius perdiderimus, occiderimus.

προασπίζειν, ph. de persf. et milit. c. gen. rei s. loci, ἢ ср. δύναμις - τῆς σῆς ἀρχῆς προασπίζει, eum imp. propugnat 1, 6, 18. — στρατόπεδα -, προασπίζοντα τῆς 'Ρ. ἀρχ. protegentia 6, 2, 14. στρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήσπιζεν, protegebat 5, 3, 16. - cum adiuncto, ὡς τὴν πῆλιν Θρουροίην καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, ut protegerent 7, 12, 3. - c. gen. persf. οἱ προασπίζοντες (αὐτοῦ,) protectores 5, 6, 13. satellites. - simul cum abl. modi, ὑποσχόμενοι, παντὶ σθένει προασπίζειν αὐτοῦ, eum protecturos (esse se) 6, 9, 3. i. q. §. 5. προμαχεῖν λ.

προάσειον, (propr. adi. sc. χωρίον s. κτῆμα,) ph. p. subst., certii imperatoris Rom. διάγοντος ἐν τῷ προασείῳ τοῦ Κορμῆδου, in suburbanis 1, 12, 11. περὶ τὸ π. suburbanum ib. 12. c. adiuncto s. expl. ἐν προασείοις λ. suburbanis 1, 11, 15. - c. adi. ἐν τοῖς βασιλικοῖς π. 3, 13, 2. - infinite, ἐν τῷ π. suburbano 5, 6, 13. ἐν τινι π. 3, 4, 14. 5, 4, 21. - in opp. ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ π. 5, 6, 15. τὰ προάσεια λ. 8, 4, 22. τῶν προασείων, in suburbanis ib. 12. ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ π. in sub. 2, 7, 15.

προβαίνειν, de persf. ph. c. adv. et particip. modi, ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται προύβησαν, progressi sunt 7, 12, 10. - trop. cum adv. et acc. rei s. temp. ellipt. ἦν αὐτὸς (κατὰ) τὴν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς, erat provecus 2, 7, 8.

προβάλλειν, ph. de persf. c. acc. instrum. προβαλόντες τὰ ξιφίδια λ. prolatis pugionibus 7, 6, 19. quum o sinu vestium protraxis-

- sent, cf. §. 15. †† καὶ πως ἀποδοκίμως προβαλεῖν εὐ δυναθέν-
τες, cum nihil obicere potuissent 7, 11, 8 manus, quas intra
vestes insertas habebant, contra icium, cf. §. 6. ὅχρη. λ. —
Pass. de re, cum gen. rei f. loci et praep. ἐκεῖνα δὲ ἐν ταύτοις
σχήματι - προβέβληται Ἰταλίας, obiecti sunt humanae 2, 11, 10. i.
a natura et deo, iacent ante Ital. τὰ προβεβλημένα ἔθνη καὶ
χώματα τῆς Ῥ. ἀρχῆς, obiectos Rom. imperio annes aggregatos que
3, 14, 18. a natura et manibus hominum milium que curren-
tes annes et facti agg. ante terminos terrarum Rom. † τῇ προ-
βεβλημένῳ (αὐτῆς, τῆς πόλεως) τείχει, obiecto muro 8, 2, 10. ar-
te et opera humana factio ante f. circa eam, urbem. - † cum
gen. pers. ἐκεῖνα δὲ ἐθνη - αὐτῶν (τῶν Ἰταλιανῶν) πρεβ. ἡ-
σσαι, ut munimentum ipsis obiectum sit 2, 11, 10. a natura ia-
cti ante ips. f. circa. - Mod. de pers. cum acc. instrum. προ-
βάλλουσιν τὰ ἔθνη καὶ τοὺς πελάγους, proferentes 7, 4, 13. e vesti-
bus protrahentes, cf. §. 10. - c. acc. rei al. et simul c. acc. pers.
et gen. rei f. loci, ὁρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προβάλλο-
το, imperio praetendit 2, 11, 9. Augustus iussit exiitru castella et
poni exercitus ante terminos Rom. terrarum. - c. acc. pers.,
partim ph. ἐκείνους - προβάλλοτο, hos obicere solebat 3, 1, 6.
contra hostes ante exercitum suum inebat consistere, cf. §. pr.
ἐκ. λ. c. acc. rei, trop. συγγένειαν προβάλλουσιν, praetendit ex
1, 11, 9. praetextentes, commemorantes, nostr. vor/schützen, vor-
wenden, vorgeben, vorbringen, anführen.
- πρόβατον, phyl. in opp. ἐκατόμβας ταύρων καὶ προβάτων - πλήθος,
ovium 5, 5, 16.
- προβεβιωμένα, τὰ, Pass. mor. de re, c. dat. pers. ἀνάξια - τῶν
προβεβιωμένων, anteacta vita tua 2, 1, 13. indigna his, quae
tibi f. a te acta sunt ante f. in priori vita. - c. adiuncto, ἀνά-
ξια τῶν π. αὐτῷ καὶ τυοπεπραγμένων, vita anteacta 2, 5, 6. vi.
ant. sua f. ipsius, f. iis, quae tibi f. a se acta ante f. in vita prio-
ri, quoad res civiles.
- πρόβλημα, ph. de re, c. adi. et rei f. loci gen. et quidem obiecti,
ὀχυρὸν τῶν - δόων τὸ δούρατον τοῖς ὄρεσι, obstructionem - viarum
3, 1, 8. contra vias. - (αὐτὰ) - ἐκαστος π. τοῖς σώματι ἐποίητο, ad
tegendum corpus 7, 9, 12. munimentum corporis - † c. rei
gen. al. tanquam auctoris, τὰ φρον τῇ ὄρων προβλήματιν - φράζας
τὴν ἀρχὴν, fossarum - obiectu 2, 11, 9. per obiectiones - con-
tra hostium incursiones.
- προβολή, ph. c. gen. instrum. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ, obiectu 6,
5, 22. - c. gen. al. ποταμός -, παρέχων προβολὴν τὰ φρου, fos-
sae obiectus 8, 2, 16.
- προγίνεσθαι, ph. de re, abs. σεισμοῦ προγενομένου γῆς, terrae motu
prius facto 1, 14, 4. praegresso, cum praecessisset, τὰς ἐπὶ τῆς
προγενομένης τυραννίδος ἀρταγὰς, superioris tyrannidis 2, 5, 1. —
πλοῦς τῶν προγενομένων πράξεων, superiorum dignitatum 7, 5, 4.
ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν εὐδοκίμησις, rerum ante abs te ge-
stiarum gloria ib. 12. immo in praegressis, superioribus dign. f.
muneribus, cf. v. π.
- προγινώσκουσιν, Pass. de pers. ph. f. mor. παρέχτε - αὐτῷ - προ-
γνωσθέντι ἀλῶναι, praeviusus 1, 8, 13. praecognitus, tibi, dum
praevidebatur, cf. v. παρέχ. - de re, ὅπως τὸ τραπόμενον μὴ
προγινώσθαι ἀνατραπῇ, ne res, quae agitur, praecognita laboretur
3, 12, 13. si cognoscatur ante, quam peracta sit, si ante de-
tegitur.

πρόγνουςις, mor. c. gen. rei, ὅσα εἰς πρόγνουςιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, praesagiendis futuris signa 2, 9, 4. ad praenoscenda futura, ad praenotionem, praescientiam futuro-
rum.

προγονικός, playf. de re, Fem. c. adiuncto, πατρῶν καὶ προγονικῶν οὐτιῶν, avitis bonis 7, 4, 5. - Neutr. in opp. τῷ ὑτέρῳ γένει, κληῖς προγονικὸν 5, 1, 17. - abl. π. κτήμα ἡγούμενος, inde a maioribus suam esse possessionem persuasus 6, 2, 4. εἶναι - αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, esse illa Persarum inde a maioribus propria 6, 4, 9. κινεῖν πράγματα π. lites avitas 7, 3, 4.

πρόγονοι, οἱ, ph. de persf. abl. maiores 2, 13, 12. line art. c. adiuncto, τρώπαια πατρὸς καὶ προγόνων 1, 15, 15. - per praep. et formulas, τὴν ἐνδοξον - ἀπὸ π. ἀναξεν ἀρχὴν 2, 8, 3. ἐν π. εὐγεγονότα 3, 5, 5. φίλα - ἐκ π. 7, 7, 12.

προγράμμα, ph. διὰ προγράμματος - κτελεύει λ. edicto publicato 4, 9, 7. per edictum, Caracall.

προδῆλος, mor. de re, in opp. c. adv. δύο κινδύνων -, τοῦ μὲν ἤδη προδῆλου, τοῦ δὲ λ. manifestum 7, 5, 11.

προδιβαλλεσθαι, Passf. de re, ph. προδιβαβλημένης τῆς - ἐκείνου τροφῆς, dudum infamato 2, 1, 7. iam ante inf., traducto, memorato cum vituperatione.

προδίδωμι, trop. de persf. cum acc. rei, μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον - κρίσιν, nec proderent 8, 3, 9. deferere, negligere, violare. τὴν π. - προδόντας, cum deserueritis 2, 13, 16. - simul c. abl. modi, ὅπως - τόθῃ τῆς πῶν παίδων σωτηρίας οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδοῖεν, proderent 5, 2, 10. - c. praep. πείσας αὐτοὺς, διὰ τῶν παίδων προδοῦναι τὰ τοῦ Νίγρου πράγματα, ut proderent 3, 5, 10. utr. loco, deficere a partibus Nigri et ab ipso Nigro. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτία, ὡς τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν - προδεδωκότα, quod prodidisset 6, 7, 8. defer., non persecutus esset. - c. acc. persf. τὸν στρατὸν, αἰσθέντα προδοῦναι μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, prodere 7, 2, 14. ab eo abire, relinquere eum inter hostes. - simul c. adv. ὅν - ἀνάνδρως προδοῦναι, prodidisset 2, 13, 13. violata fide necastis. - simul c. dat. persf. (αὐτὸν) προδοῦναι τοῖς βαρβάροις, ut proderent illum barbaris 7, 1, 16. rescisso ponte, traderent f. relinquerent barbaris. - Passf. de persf. οἱ δὲ ὑπεῖκον, προδεδωμένοι λ. proditi 2, 13, 20. Praetoriani in manus et potestatem Severi militum traditi, non servata fide, a Severo data aliquo pacto. ὅτι - προδοθεὶς ὁ εἰσελθὼν στρατὸς, quod proditus fuerit 6, 6, 1. traditus in manus hostium, relicti inter hostes et in hostium terra, non adveniente illuc imperatore ipso. - de re, c. praep. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, proditas Nigri res 3, 2, 5. desertas, neglectas, v. πρ.

προδοσία, mor. προδοσίας γενομένης, proditiōne 1, 10, 15. sq. explic., indicium rei suscipiendae. τὸ - δινηθὲν - προδοσίας Φέρεα διαβολὴν 2, 8, 4. denegati auxilii. βαλάντια - μέγα δέλεαρ προδοσίας 5, 4, 4. violatam fidem erga imperatorem.

προγεκίσθαι, Passf. f. Med. de re, ph. τῆς προγεκισμένης τροφῆς, cibo, qui inerat 1, 17, 23. cibo, iacente f.posito ante, sc. ἐκεί f. ἐν αὐτῷ, τῷ σωματῷ, f. αὐτῇ, τῇ κοιλίᾳ.

προεδρία, ph. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ λ. primum locum 1, 8, 9. nostr. Vorzug. - † trop. c. affini, οὐ - ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ προεδρίᾳ, principatus 2, 5, 17. vulgo praerogativa, nostr. Vorzug.

- προείδω, mor. de perf. c. acc. rei, (αὐτὸν,) οὐδὲν προειδὼτα, praescientem 7, 1, 21.
- προέιμι, (ab εἶμι,) ph. de perf., universe, c. gen. loci, προέισι τοῦ οἴκου, exit 1, 17, 7. prodit, i. q. pr. προελθεῖν. simul c. praep. εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, prodicens 2, 4, 18. - Sensu pecul., de imperatore, τοιοῖτος - προῖων ἐφαίνετο 1, 14, 17. prodicens e palatio in publicum. οἷος π. ἐφ. in prodeundo 5, 5, 11. (αὐτῷ) προῖοντι λ. prodeunti 1, 7, 9. (αὐτὸν) προῖοντα λ. prodeuntem 2, 7, 4. - simul cum adv. ἐκασοτε προῖων ἐξῆεν, egressus 5, 5, 16. - it. de Praefecto praetor. pr. - φοβερός ἦν, in prodeundo 3, 11, 4. Plantianus. - simul cum adv. et praep. ὡς περ - εἰδῶσι πρὸ ἡμέρας προῖεναι, prodire 7, 6, 16. Vitalianus. Al. not. c. gen. perf. οἱ προῖοντες αὐτοῦ, anteambulones (eius, Plautiani) 3, 11, 5. qui praeibat eum. - Sine casu. c. praep. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προῖοντων δορυφόρων, eorum, qui Romae sunt. stipatorum 7, 6, 3. ad similitudinem Romae praeeruntium stipatorum. - Al. not. ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι - Μαξιμί- νος πρόεισι, accedens 6, 9, 4. qui Bg. legerit πρόεισι cum Mss., dum vulg. valet *proreditur* f. *procedit*, in itinere pergit lon- gius una cum exercitu, vel *prodit* f. *egreditur* e suis castris. - simul c. adv. f. praep., κατ' ὀλίγον προῖων, ἐπέση Κτησιφῶντι, pre- cedens 3, 9, 18. in itinere cum exercitu. - † de re, τῆς ἐξο- τῆς προῖούσης, festo procedente 1, 16, 7. porro celebrata, con- tinuata, cum iam incepisset nocte priori; vel i. q. προϊούσ. in- stante, adveniente. - Med. de perf. in not. pecul. illa, c. abl. modi, σχῆμα, ᾧ προῖει, habitus, quo prodibat 3, 11, 2. Plau- tian. - sed imperator, π. σχήματι βαρβάρῳ, incedebat 5, 3, 12. sqq. particip. modi per nominat. - it. simul c. praep. π. ἐν Μα- κεδονικῷ σχήμ. prodibat 4, 8, 5. π. ὑπὸ αὐλοῖς λ. incedeb. 5, 5, 8. - sed c. solis particip. talibus, π., πόρταις - κειοσμημένους 5, 2, 10. π., ὑπογραφάμενος λ. 5, 6, 24.
- προεῖπεν, v. προέπω.
- προειρηγόντων, προειρημένους, προείρηται, v. προερέω.
- προεμπέπτειν, ph. de re, εἰ καὶ τι προεμπέσσει, si etiam quid ante in- ciderit 1, 12, 5. sc. εἰς αὐτοὺς, τοὺς πόρους.
- προεορτάζειν, de perf. ph. f. mor. c. acc. rei, dat. perf. it. praep. et adv. διὰ ταῦτα - καὶ μέχρι νῦν - τὰ Κρόνια προεορτάζουσι θεῶ λ. prius celebrant 1, 16, 5. quam anni novi initium.
- προέπω, ph. de perf. c. acc. rei, in opp. ὅς προεῖπε τὸ - μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret 1, 8, 13. - cum abl. modi et sq. inf. μεγάλη φωνῇ προειπὼν λ. cum praedixisset ib. 12.
- προερέω, de re, simul forsan ph. et trop. c. dat. perf. acc. rei et adv. πολλὰν αὐτῷ πρότερον - χρησμῶν καὶ ὀνειράτων τὴν - τύ- χην προειρηγόντων, cum praedixissent 6, 8, 13. de χρ., oraculis, propr. et phys., sed de ὄν., somniis, trop. p. indicare, innuere, ostendere. - Pass. ph. de re, cum adv. ὡς προείρηται, sicut dictum est (ante f. supra) 1, 17, 27. 2, 5, 16. 4, 13, 18. in extr. §. et enunciat. - sed in orat. med. 2, 13, 1. 3, 5, 10. 3, 7, 12. - † in orat. contracta, Φερομένη - ἡ πίσσα σὺν οἷς π. cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. π. τούτοις, ἃ π. cum iis, quae ante dicta sunt, §. pr. - c. dat. perf. et sq. inf. προείρητο - τῷ - στρατῷ λ. praedictum fuerat 2, 13, 8. 6, 5, 17. - Singulatum particip. Perfecti, p. adi., c. subst. ἐν τῷ προειρημένῳ Πέσσινοντι, in hoc, quem diximus, Pessinunte 1, 11, 7. in illo praedicto Pess. χρησάμενος τῷ π. βίῳ, acta vita, ut dictum est

(supra) 5, 8, 19. διὰ τὴν προειρημένην - ἐμπειρίαν, ob eam, quam supra diximus, exper. 6, 8, 4. τὰς προειρημένας θυσίας, ea, quae (supra) diximus sacrificia 5, 6, 21. cf. §. 14. 5, 5, 11. sqq. - τῷ π. σχήματι, ex quo (supra) dictum est habitu 5, 5, 14. cf. §. 5. sqq. - Sed sine subst. c. art. καὶ ὃν - καιρὸν τὰ προειρημένα - ἐπράττετο, quae dicta sunt 2, 7, 6. praedicta. ἀπαγών ἐαυτὸν τῶν προειρημένων, ab iis, quae d. sunt 4, 3, 8. ἐν τοῖς προειρημένοις ἀεθλοῖς, in illis, quae iam d. sunt 6, 1, 1, 7, 1, 1. — τοῖς π. ὁμοία διακχεθεῖς, in eandem sententiam locutus 6, 4, 2. similia iis, quae ante dicta sunt, s. ante dictis, cf. 6, 3, 5. sqq. — διοικήσας - τὰ προ- quae iam dicta sunt 7, 2, 1. 9. illa, quae iam diximus 7, 6, 18.

προελεῖν, s. προελθεῖν, Med. de pers. ph., universe, cum gen. loci, μὴδὲ προελεῖν τῆς αὐτῶν χάρας ἐτόλμησαν, exire suo territ. 2, 10, 13. οὐδὲ τῆς πόλεως π. ἐτόλμα, urbe egredi 2, 11, 17. 7, 10, 13. — † π. τῆς βασιλείας, relicta regia 4, 13, 7. v. β. - μοῖ - , προελθόντι τῶν βασιλείων, mihi, ut egressus palatio 3, 12, 12. c. praep. προελθεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, prodire ad 2, 2, 1. — ὡς - ἐπὶ τὰ - γυμνάσια προελθόντα (αὐτοῦ), veluti ad - egressum 6, 8, 11. προελθεῖν εἰς τὴν β. αὐλήν, ire in 7, 10, 16. - Sensu peculi., de oratur, c. adiunctio, προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, prodiiit 2, 5, 7. - simul c. praep. et gen. loci, αὐτὸν, σὺν τῷ παιδί προελθόντι τῆς σκηνῆς, ὡς - διαλεξάμενος αὐτοῖς, egressum tabernaculo 8, 5, 22. - cum mero gen. tali, τοῦ δωματίου προελθὼν, cubiculo egressus 2, 5, 8. - c. praep. et adv. πάλιν π. ἐς τὸ πεδίου 6, 9, 4. - abs. ὁ δὲ π. progressus 4, 4, 14. 1, 5, 4. nisi hic quidem possit. locus referatur simul ad sq. classem. — Sensu peculi. (ut supra πρέμει.) de imperat. c. praep. οὐκ ἐν τῆς βασιλείου - προελθεῖν, λ. ex - prodire 1, 16, 8. προελθόντες αὐτοῦ ἐπὶ τὰ - λουτρά λ. egresso ad 1, 17, 7. - de privato Severo, μετὰ τὸ προελθεῖν καὶ ἴδωαι, cum prodiiisset 2, 9, 6. - †† Per formulam, cum gen. loci, ἅμα τῷ τῆς γαστρός π. simulac ex alvo prodii 1, 5, 14. natus sum. - Med. sensu illo pec. de imperat. c. adv. et praep. κἀκεῖθεν προελυσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας, processurus ad 1, 16, 12. - † de privatis, mane salutantibus Praefectum praet. abs. οἱ μὲν - οὐδὲ προελήλυθσαν. neque prodierant adhuc 7, 6, 17. post syn. προῖναι. ††† Per loca ambig. lectionis, de re, trop. προελθούσης ἀδείας λ. procedente licentia 2, 2, 7. qui Bg. retinet vulg., forte p. presumere s. se exferre et offendere; ubi tamen melius προελθ. cf. ib. de 7, 4, 10. et 7, 8, 5.

πρόεχειν, de pers., trop. c. praep. ἐπιτελούμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ — προυχόντων, οὓς λ. selectis aetate eminentibus 7, 10, 6. - simul c. abl. rei nudo, ἐν ἱππεν προυχόντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - σωφροσύνη βίου, λ. quem scimus eminere 2, 1, 22. - † c. tali abl. et simul gen. pers. ὅς ἢ αὐτῶν γένει - προυχων, qui ceteros anteiret 7, 5, 10. †† ὧν - καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καὶ ἑκάστῳ ἐν ἀνδρείᾳ προυχέτε, quibus et multitudine universi et fortitudine singuli praestatis 2, 10, 9. qui Bg. servans Lat. severum ad ἀνδρ., variam refert verbi rectionem, ut habeat, praeter gen. pers., tum abl. rei nudum πλ., tum etiam alium abl. talem c. praep., pro qua tamen alii malunt unum subst. εὐανδρία.

προηγασθαι, Med. de pers. ph. s. trop. c. gen. pers. et abl. modi, τοῖς ἐργοῖς πάντων προηγούμενος, praecedendo 6, 8, 5. labores et operas prius suscipiendo, quam milites.

- προθυμία, mor. universe, c. adi. et in opp. οὐχ ὁμοίᾳ μιν προθυμία, τῇ δὲ ἀνάγκῃ -, Σεβαστὸν προεῖπον λ. alacritate 2, 2, 22. promptitudine. - c. adiuncto et praep. et affini, τὸ - ἄλλω - ἂν τῷ θάρσος καὶ προθυμίαν ἐνέβαλεν εἰς τὸ ἐτοίμως δέξασθαι τὰ λ. alacrit. 9, 3, 12 ubi, ob adv. ἐτ., simpl. est p. animus f. cupiditas. — Sensu pecul., de milit., cum al. subst. αὐτοὺς εἰς εὐνοίαν καὶ π. πάνυ προεκαλέσατο, promptitud. 6, 8, 16. προθυμίας καὶ ἀνδρείας λ. alacr. 5, 6, 22. 14. - † simul cum adi. et affini, ἰωμεν οὖν, τῇ συνήθει χρώμενοι π. καὶ ἀνδρεία, γενναίως ἐπ' αὐτὸν ib. 16. ubi, ob adv. γενν., iterum, ut ante 2, 3, 12. πᾶσαν ἀνεδείκνυντο π. καὶ στολὴν, promit. 2, 10, 19. - sed c. solo tantum adi. π. πάσης ἐνέπιπλαντο, alacritate animi 8, 5, 3. † θαρσύναντων - μετὰ πάσης π. ἐξελεῖν, alacr. 5, 4, 9. π. πάσῃ ἐνέπιπτον 3, 4, 9. πᾶσαν π. διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι 3, 6, 17. † simul c. praep. π. πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν ὑπασχνεῖτο 6, 4, 1. - c. solo v. μετὰ προθυμίας πάντα ἐτραττον, alacriter 2, 11, 4. τὸν στρατὸν - εἰς π. ἐργέροντος, promptitud. 8, 4, 25.
- πρόθυμος, mor. Masc. de perf. extra bellum, c. adiuncto, et praep. νεανίσκων, φύσει εὐτολμων -, πρόθυμόν τε ἐς τὸν - κίνδυνον, promptum 7, 6, 11. - † de re, in bello, μετὰ - προθύμων μάχης λ. alacri 8, 4, 19. - Neutr. c. art. p. subst. cum gen. tum perf. in relat. et opp. τὸ μὲν - πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. promptitudo 3, 4, 3. - tum rei, μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης, alacritatem in pugnando 8, 3, 12. - cum praep. τὸ ἐς τὰς μάχας π. λ. in pugnando alacr. ib. 15. - Sine art. c. adiuncto simul, μηδὲν τι γενναῖον ἢ π. εἰς τὸ πολεμεῖν λ. nullam alacrit. aut promptitudinem ad bellum 6, 7, 24.
- προθύμως, mor. de milit. ἐπιδείξῃσθε, alacriter 1, 5, 24. τοιχομαχῆσαι, strenue 8, 2, 4. - in opp. ἡγωνίζοντο, alacr. 5, 4, 10. 19. 9. ῥαθυμότερον λ.
- προῖσθαι, Med., de perf. phys. c. acc. rei et praep. διὰ γλώττης προῖετο (ταῖτα), ὅσα λ. proferebat 2, 9, 18. - c. acc. eodem, sed dat. perf. et adv. ἐλέγετο, ἐκείνην ἐτοίμως πάντα προῖσθαι τοῖς λ. elargituram (esse) 5, 3, 22.
- προῖξ, ph. χυήματα - τὴν θεὸν - εἰς προῖκα - ἐπιδόουσαι, dotis nomine 5, 6, 11. quam affert femina ad virum.
- προῖσθαι, trop. de perf., neutralit., cum gen. rei, τῆς βασιλείου μνήμης προεσῶς, qui erat imperatori a memoria 4, 8, 11. v. μν. c. gen. loci, τὸν τοῦ θαλάμου προεσῶτα 1, 16, 12. v. 9. simul c. adv. οἱ προεσῶτες τοῦ ταμείου τότε, qui praecerant 7, 4, 4. - cum gen. perf. et adv. ἐπεικῶς αὐτῶν προεσῶς, mitem erga ipsos se ducem praebens 8, 3, 16. iis imperans. i. q. 8, 2, 14. ἐστρατήγουν αὐτῶν. - sed cum praep. simul, τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν στρατοπέδων προεσῶτα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. - † Al. not. activa, c. acc. perf. gen. rei et forsan etiam cum adv. πάλιν - ἕτερον - παιδείας τῶν νέων - προέσκησεν, praeposuit 5, 7, 13. - Med. de perf. neutr. c. gen. rei, προῖσασθαι τῶν πραγμάτων, praecesse 7, 10, 16. p. mero act. - sed not. act., cum perf. et gen. et acc. προσησαμένους αὐτῶν - βασιλέας, praepositis sibi imperatoribus ib. 3.
- προσχεσθαι, Med. de perf. trop., c. acc. rei, γῆρας προσχόμενος, praetendens 2, 3, 7, 4, 14, 3. quamvis praetenderet 7, 5, 18.
- προκαθίσθαι, phys. de perf. cum praep. αὐτοῦ προκαθίσαντος ἐν τῇ

β. ἔδρα, cum (ipse) resedisset in 1, 9, 6. praesedisset, ante reliquos spectantes.

προκαλίσσαι, Med. de re, trop. cum acc. rei, τὰ δεινὰ - οἶκτον προκαλίσται, provocant 1, 4, 4. excitant, faciunt, ut oriat̃ur in animo. - c. acc. pers., praep. et adv. ἔτι - καὶ μᾶλλον αὐτὸν εἰς ὀμότητα - προκαλέσασθε συνωμοσίαν τις, incitavit 7, 1, 11. - sed de pers. c. acc. pers. et praep. ὅδε - προκαλείται - ἡμᾶς εἰς μάχην, provocat 6, 3, 11. - simul c. abl. modi, Θήκη - πλείους εἰς εὐνοίαν - προκαλέστω, alliciebat 4, 3, 6. - sed cum adv. ὥς - αὐτοὺς εἰς εὐν. - πάντῃ προκαλέσασθε, excitavit 6, 8, 16. - c. acc. pers. et particip. modi, αὐτὸν προκαλέσασθαι παρασπονδήσαντες, laceravit nos (ad bellum) 4, 14, 13. - c. acc. rei et praep. προκαταμένον - τὰς ἐρέξεις - εἰς - ἐπιστάτας, provocantibus 6, 1, 12.

προκαταλαμβάνειν, ph. de pers. c. acc. loci et forsan quoque cum adv. μή τις ἐκίσει προκαταλάβοι τὴν β. ἐρίαν, ne - occuparet 1, 6, 3. - c. acc. tali tantum, τὰ δεινὰ - προκαταλαβεῖν, ut occuparet 2, 11, 15. 7, 8, 27. praecooccupare 3, 1, 13. φθάσωμεν τὴν Ῥώμην προκαταλαμβάνοντες, properemus prius occupare 2, 1, 18. - Pass. de re, c. praep. διὰ τὸ τὰς ἐξέδους ὑπὸ τοῦ περὶ προκαταλήψαι, quod ab igne occupati essent 7, 12, 14. μάθάν - τὸ θυζ. προκαταλημμένην, praecooccupatam esse 3, 2, 1. πάντα (νῆες καὶ ὀχήματα) προκατελήπτο, prius occupata fuerant 8, 5, 14. praeterita hostibus. - Med. c. acc. loci, στρατὸν προκαταληφσμένην τὸ θυζ. qui praecooccuparet 3, 1, 10.

προκατασκευάζειν, ph. f. mor. de pers. c. acc. rei et adv. λάθρα τοῦτο προκατασκευάσαντα, id prius molitum 6, 8, 11. praemolitur, praeparantem.

προκατελεθεῖν, f. προκατέρχεται, ph. de pers. c. praep. τινῶν τῶν σὺν αὐτῷ προκατελεθόντων εἰς τὴν πόλιν, quibusdam.

προκεισθαι, Pass. f. Med. ph. de re, c. praep. et particip. modi, ἡ - εἰκὼν ἐκείνη ἐν σχήματι νεοῦντος πέριται ὡς ἰώσα, compoliti iacet 4, 2, 4. proposita est, iacet in publico. πρ. αὐτῇ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀγορᾶν πεδίον, praeiacet in 3, 1, 8. sq. ἰδρυμένη - πόλις, - ἐπ' ἀγορᾶν προκειμένη, ad mace sita 8, 2, 6. - † ph. praeium de pers. c. adv. et nominat. rei, πρόκειτο ἡδὴ δόματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, his statis 2, 13, 10. prostaticis. - Trop. de re. c. dat. pers. πρόκειται δέ σοι αἵρεσις, datur optio 3, 11, 11. proponitur. - Singulativum Particip., Masc. c. subst. δύο κινδύνων προκειμένων, cum proposita sint 7, 5, 11. ubi defuerit pr. dat. pron. σοί, propositis, impendentibus tibi, instantibus. - Neutr. singulari c. dat. pers. di' erto, τὸ ἡμῖν προκειμένον ἔργον λ. nostrum praefens factum 7, 5, 16. nobis propositum, quod nobis proposuimus, statuimus peragere. - † Sine subst. c. art. εἶχετο τοῦ προκειμένου, intentus erat proposito 4, 12, 13. sc. ἔργου f. πράγματος, rei propositae, aurgationi. ἐπίστω αὐτοὺς) μένει ἐν τοῖς προκειμένοις, in praesenti statu 8, 3, 16. in re proposita, defensione urbis.

προκεκοσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. modi, πάντα προκεικένωτο τῇ - ἀσώτῃ, iam exhausta erant 2, 7, 3. evacuata.

προκηρύττειν, v. προκη.

προκινδυνεύειν, ph. de pers. c. gen. pers. ἰσθ - με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν, pericula subiisse pro vobis 5, 1, 4.

πρόκλητις, mor. c. praep. et in opp. ἀνέτις πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρ. δέδοτο - ἐς τὸ λ. invitatio 7, 3, 4. - sed c. solo adi. τὸ ἀρχεῖν

- ἀδίκων ἔργων οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, est laceffere 6, 3.
 9. provocationem. v. ευγ. it. αρχ. et ἀδ.
 προνομίζειν, phys. de pers. c. acc. rei, ὧν μὲν ἐπιτολὰς προνομίζων,
 proferens 3, 8, 12.
 πρόκρισις, mor. cum gen. pers. eis πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, in
 anteferendo 2, 3, 12.
 πρόκωπος, ph. de re, Masc. cum subst. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν
 δεξιάν, capulo dextra admota 7, 5, 10. habens manum ad capu-
 lum pugionis. - Neutr. c. subst. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιφίδια) πρό-
 κωπα, tenentes eos districtos 7, 6, 19. propr. tenentes eos pre-
 hensos capulis.
 προλαμβάνειν, de pers., partim ph. μή τις αὐτῶν προλαβὼν - χρή-
 σιται Φαρμάκῳ, ne prior 4, 1, 3. prior s. prius accipiens. —
 sed trop. c. abl. modi, τοῦτον - σοφίσματι π. οἰκειώσασθαι, astu
 praeventum 2, 15, 3. praeeccupans, ante s. prius capiens. —
 τοὺς εὐεργεσίαις προεληφότας, eos, qui beneficiis ipsos praevene-
 runt 5, 1, 13. qui iis beneficia tribuerunt prius. - Pass. de
 re, ph. cum explic. διὰ τὸ προλαμβανόμενον λ. prius acceptum 1,
 17, 23. cf. λαμβ. ex h, l. de antidoto.
 προλέγειν, phys. de pers. cum particip. modi s. adverb. it. sq.
 coniunct. οἱ προλέγον λανθάνοντες, ὅτι λ. praedicebant 2,
 14, 9.
 προμαρτυρεῖν, trop. de pers. c. acc. rei, sed oppresso, ἐκείνῳ προ-
 μαρτυροῦν, ille, ante certior factus 1, 8, 13. ei, qui ante cognove-
 rat, audierat id, quam patraretur.
 προμαχεῖν, ph. de pers. c. gen. pers. sed oppresso, et c. adiuncto,
 ἐδεῖτο, π. καὶ σῶζειν, rog. ut propugnarent 6, 9, 5. sc. αὐτοῦ s.
 αὐτοῦ, i. q. §. 3. προασπίζειν.
 προμάχεσθαι, Med. ph. de pers. c. adv. προμαχομένων ἀνωθεν τῶν
 στρατιωτῶν, propugnantibus 7, 12, 4.
 προμαχος, ph. de pers. c. gen. loci, et adiuncto, σωτήρας καὶ προ-
 μάχους Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. propugnatores, defensores.
 προμήθεια, mor. cum adi. et adiuncto, ὁ περ - προμηθεῖα πολλῇ
 καὶ ἀγχινοῖα συνεῖς, providentia 4, 5, 11. - cum gen. rei,
 ὅσοι - τῆς ἐκείνου σωτηρίας προμήθειαν εἶχον, curam 1,
 9, 1.
 προμηθής, mor. de pers. c. adiuncto, ἀνὴρ π. καὶ νήφων, providus
 2, 15, 1. - de re, Superl. ἐχεύτατο - σοφίσματι προμηθεστάτῳ,
 providentissimo 3, 2, 7. - Neutr. p. adv. ἐξήρτυε τὰ κατ' ἐαυ-
 τὸν προμηθέστα καὶ ἀσφαλέστα λ. provide admodum 3,
 1, 16.
 προνοεῖσθαι, Med. de pers. mor. cum inf. et gen. art. τοῦ μηδένα
 ἐπιηράεσθαι - προνοούμενος, ne -, prospiciens 2, 4, 16. προνοή-
 σατο - τοῦ λ. prospexit, ut 7, 6, 9. - c. gen. subst. rei, τῆς
 ἀσφαλείας τοῦ τοιοῦτου δρόμου προνοούμενοι 5, 6, 18. securitati -
 prospicientes, providentes, i. curantes, ut tutus esset eiusmodi
 cursus.
 πρόνοια, mor. in opp. οὐκ ἐν προνοίᾳ, - ἀλλ' λ. non consulto 7, 8,
 25. per longam providentiam, praeconationem, apparationem
 prioris temporis, cf. 8, 5, 7. - c. adi. μετὰ πολλῆς π. λ. pro-
 videnter admodum 8, 2, 15. - θεῖα προνοία λ. providentia 2,
 9, 9. 2, 15, 11. π. 9, 3, 13. 9. τινὶ π. 4, 3, 12. - cum
 verb. per formulam, c. inf. πρόνοιαν ἐποιεῖτο, λ. operam dabat,
 ut 7, 1, 4. curam adhibebat, providebat. - cum gen. rei, οὐχ
 οὕτω προνοίᾳ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας 2, 3, 2. sollicitudine. διανείμας -

τῆς ὀχθῆς - τὴν π. cura 1, 6, 23. ἐπεὶ - τὴν π. ἀνεχειρίσει τῆς ἀρχῆς λ. 1, 8, 2. † ὃ τὴν π. (αὐτῆς, τῆς Ἀσίας) καὶ στρατηγίαι - ἐγχειρίσει 3, 2, 2. - cum gen. persf. ἐγχειρίσαι - πρόνοιαν τῶν - στρατευμάτων, cur. 1, 9, 2.

πρόδος. ph., de actu, sensu pecul. de imperat. Rom. ἐν ταῖς προδοῖς λ. in prodeundo 2, 4, 2. 5, 8, 9. progressibus, processibus.

πρόπαπτος. ph. ἐπὶ Τραϊανὸν πρόπαπτον λ. proavum 1, 7, 7.

προπέμπειν. ph. de persf., sensu pecul. cum acc. persf. ὥςπερ εἰώθασιν π. τοὺς βασιλέας, prosequi 2, 6, 19. † π. (αὐτὸν) ἐπιερχόμεντο, deducere ib. 17. - Sensu vulg. c. eodem casu, simul c. praep. et coniunct. προύπεμψε λογάδας - δι' ἐτέρων ἐδῶν -, ὡς λ. praemilit 2, 13, 21. - simul c. particip. sui. π. - στρατιὰν προκαταληφθεῖσαν λ. 3, 1, 10. 8, 1, 2. - cum solo acc. persf. προπέμψαι τὰς - φάλαγγας, praemittere 7, 8, 26. - Pass. τὰς προπεμψθεῖσας φ. praemissas 8, 2, 4.

προπετής, mor. de persf. c. adiuncto, νεανίσκου, - προπετῇ καὶ θρασύν, temerarium 1, 8, 11. praeceps, properans nimis et inconsideratus. - Neutr. de re, τὸ - ἐπιτολμῶν - προπετές καὶ θρασύ (ἐστὶ) temeritas est 2, 8, 4. - Compar. p. adv. οἱ προπετέστερον φθονοῦσιν, protervius 4, 6, 12. per scommata, cf. §. 10. ἀπειν. et 12. κει. λ. - προπετῶς, in opp. μᾶλλον, ἢ ἐμπεύρως λ. temere 3, 1, 7. - cum adiuncto, π. καὶ ἐπιόρκως λ. proterve 6, 9, 2.

προπηδᾶν. ph. de persf. cum gen. loci et affini particip. modi, προπηδᾷ τοῦ δωματίου θέων, exilit e 4, 4, 8. προπηδήσας τῆς β. σικυῆς, ὥςπερ ἐνθουσιῶν, cum profiluisset ex 6, 9, 1. † προπηδᾶσιν (αὐτοῦ, τοῦ οἰκίσκου,) profiliunt 7, 6, 19.

προπομπεύειν. phys. de re, cum gen. persf. ὅσα - τῆς θεοῦ προπομπεύει, quae deam in pompa praecedunt 1, 10, 11. ante deam praeferuntur in p. τὸ πῦρ προεπόμεπυεν αὐτῆς, in p. praecedebat eam 1, 8, 8. τὸ π. - ἑαυτοῦ προπομπεύσαι, ignem libi praeferrī 2, 3, 5. † προπομπεύοντος τοῦ πυρός, praecedente in pompa igne 2, 8, 10. scil. αὐτοῦ, qui gen. et oppressus in sq. loco. τὸ πῦρ προεπόμεπυεν 7, 6, 4. - †† de re et persf. simul, ἀγάλματα - θῶν - καὶ στρατὸς - προεπόμεπυεν τοῦ θεοῦ, pompam (dei) comitabantur 5, 6, 20. - de persf. sola, ὥςπερ εἰώθασιν θύοντος - βασιλέως προπομπεύειν, imperatorem in pompa prosequi 2, 13, 4. Praetoriani. †† εἰς τὴν σύγκλητον κατῆλθε μετὰ παντὸς τοῦ στρατοῦ, ὀπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθρος ἐστὶ, βασιλέα προπομπεύειν, quam fieri solet imperatore deducendo 4, 5, 1. qui Bg. ceperit p. προπέμπειν, et c. acc. persf., qui pendeat potius a formula ἐθ. ἐ., quam mos est regem in pompa procedere s. simpl. ire s. procedere in pompa; pro qua notione verbi, non illa certissima, aut legi oportebit προπέμπειν, (in quod tacite Bg. potest correxisse,) aut cum Ms. in gen. βασιλέως, ut v. pr. vulg., sicut et formula ἐθ. ἐ., referatur ad cohortem Praetor., qua de et sermo in praeced. proxime. - cum gen. rei, προπομπεύσαντες αὐτῆς, (τῆς κάλπης,) 4, 1, 7. ei praecedentes in pompa.

Προποντίς, fretum, Byzantio adiacens, ante Pontum Euxin. ἐπὶ τῷ γενοτάτῳ τῆς Προποντίδος πορθμῷ, Propontidis 3, 1, 11. 5, 4, 22. τῷ π. τῆς Π. 6, 2, 4. - sine art. τῷ Προποντίδος ῥεύματι 4, 3, 12.

προπορᾶσθαι. Pass. de re, ph. c. dat. persf. et c. adiuncto, ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων, indigna rebus (ante ipsi s. ab eo) gestis 2, 5, 6. v. προβ. Particip. solum c.

artic. ἐπεὶ - αὐτῶ τὰ προπεπραγμένα - ἦν προχωρήσαντα, sua facta I, 10, 8. qui Bg. t. xerit c. dat. p. τὰ αὐτῶ πρ., ut is tamen pertineat quoque ad v. post. προχ., quae iphi ante acta essent, f. ab eo adhuc, vel prius acta, priora facta processissent iphi.

προρρέω, v. προσρέω.

προρρήσεις, physl. sed sensu pecul. θείαις προρρήσιν τιςθύντες, deorum oraculis 2, 10, 18. praedictis deorum f. divinis, 1, q. 2, 9, 4. χρησμοὶ λ.

πρὸς, cum Gen. cum verb., in not. causae, auctoris, λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ λ. ab ipso 1, 2, 5. μεθεῖναι π. ἡμῶν, a vobis 1, 1, 10. π. πάντων - τετιμημένῃν 4, 6, 6, 5, 3, 9, 7, 3, 11. π. τῶν νόμων κληνομένης 5, 6, 5. ἃ πρὸς μηδενός - πείσασθαι 1, 13, 3, 2, 1, 19, 2, 2, 20. π. ἡμῶν ἀναιρεθῆναι 2, 5, 9. ταθύναι π. ἡμῶν, manibus nostris 7, 5, 11. i. q. φονεύσ. ὅφ. λ. ib. 15. ο. - ἡ τεperit. πρὸς τῷ δήμῳ - μερίσθαι, - πρὸς τε τῶν - οὐκ ἔτι πιστεύεται 2, 19, 8. v. μισ. et πικ. c. al. praep. syn. διὰ -, ἡ πρὸς τῶν ἀπόλλυσθαι λ. 3, 9, 11. ὑπὸ -, ἡ π. τῶν λ. 7, 9, 15. π. μὲν τῶν οἰκείων -, παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6, 2, 3, 25. - c. al. praep. εἰς ἐκείνου - πρὸς αὐτοῦ λ. 6, 9, 2. - simul cum gen. perī ex genere affinitatis, (κατὰ) τὸ μὲν πρὸς πατὴρ αὐτῶ γένος ἐκ τῶν λ. paternum genus 1, 7, 6. a parte patris, a patre, nostr. vom Vater her. - Cum Dat. loci. γινόμενοι π. τῷ ταίχῃ λ. ad murum 5, 3, 24. ἐπεὶ - ἐγένετο πρὸς τινι ποταμῷ λ. 8, 4, 2. π. τῇ Ῥ. πόλει λ. 8, 5, 20. † ἐκεῖ - π. τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σαβήρου ἐγένετο, ad exercitum 2, 13, 6. - c. Dat. rei, per not. al. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἀξιοθέατος, ad aetatis florem 1, 7, 7. praeter. - sine copula, πρὸς τῷ οἰκείῳ - ὀνόματι Εὐκρίτου ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, praeter 2, 6, 16. - per al. not., munetis que, τινὰς - τῶν π. ταῖς κύλιξι, ex pocillatoribus 3, 5, 9. pincernis, sc. ὄντων, quibusdam eorum, qui erant ad pocula, f. a poculis. - Cum Acc. et quidem persl., ut obiecti, c. verb. ἐπεὶ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀνένεγκεν πρὸς Μαρτίαν, ad 1, 16, 9. εἰς δραιοῦσα π. τὸν βασιλέα 1, 13, 2. ἀφινεῖται π. λ. 1, 17, 15. 2, 1, 12. πρεσβείαν - π. αὐτὸν ἐκπέμπουσι 2, 12, 10. † c. al. praep. διέπεμψε καὶ εἰς τὰ - ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας λ. misit ad 2, 9, 17. v. εἰς et ἔθνη. - π. αὐτὸν ἀνέλικων 4, 7, 3. ἔλεξε π. αὐτοὺς τοιαῦτα 2, 13, 9, 5, 6, 2. - 2, 14, 5. πρὸς οὓς - ἐξέπεν, quibus 5, 3, 18. τοιαῦτα - λέγων - π. ἐκάσους λ. singulis 8, 3, 16. ἀπὶ α - λέγων π. ὑμᾶς, coram vobis 7, 8, 6. τῶν π. τὸν δῆμον γραφέντων, ad 2, 4, 1. - †† post subst. φέρουσι γράμματα π. Μαξιμίνου, de Maximino 7, 6, 13. qui Bg. ceperit p. respectu f. quod attinet, litteras, quae pertinerent ad f. attingerent Maximinum. - c. acc. rei, ut obiecti, πρὸς ταῦτα - ἔφην, ad 2, 1, 18. 22. - π. δύο - ταῦτα τί ἂν ἀποκρίνοιο; 3, 12, 25. 4, 7, 2. ὑπὸ πλούτου - ἀνεπίεσθην - π. βασιλείας ἐπιθυμίαν 1, 12, 9. παρασυνεάζεσθαι π. τὴν ἔξοδον 2, 14, 12. † π. ταῦτα ἐξήρτην λ. adversus 3, 14, 16. † ἐπέθειν πρὸς - μάχην, advers. 6, 7, 19. † τὸ π. χρηστότητα ἐπιρρέες, ad 5, 1, 3. - Nominativum c. Acc. rei, de usu f. consilio, c. adi. οὔτε - χρημάτων πλήθος - αὐταρκὴς πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, sufficit tyrannidis incontinentiae 1, 4, 10. χρόνον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη π. λ. sufficiens ad 1, 6, 1. ἀσθενέστεραν - π. λ. 1, 9, 24. τὸ χρεῖωδες π. τὸν βίον 1, 6, 25. π. πάντα ἀνδρεῖον 2, 3, 2. π. μάχας ἐπιτήδαιοι, praelii apti 2, 9, 15. v. ἐπ. - καρποί, συμβαλλόμενοι π. εὐωδίαν, ad 4, 2, 16. π. οἶνον - πολύγονον 8, 2, 8. v. πολ. sed c. subst. rei, τὸ - π. τὰς μάχας ἔμβριθες,

in pugnando 2, 10, 17. τὸ π. τὰς ἐπιδόσεις ἐκνηρὸν λ. in dando 6, 9, 9. ai c. verb. δεῖσθαι χειρὸς πλείονος π. βεήθειαν λ. ad 3, 14, 2. ἡ ἵππος - π. δρόμον ἐπειχέτο 6, 5, 13. οὐτε δρόμῳ χρησασθαι - π. θυγὴν 4, 11, 10. τί γὰρ ἐχρηζον αὐτῶν π. γάμοις π. ib. e. 5, 6, 7. † ἀγαγέσθαι αὐτοὶ τὴν θυγατέρα π. γάμου, in matrimonium 4, 10, 5. π. θάνατον ἐκδώσεις - οἰκίτην, neci 1, 15, 6. τὸν - ἥτοον π. ἀναίρεσιν, ad necem 6, 9, 8. τοὺς - σιλλαμβάνεσθαι π. τιμωρίαν 3, 8, 15. ψευδάμενος π. τὸ χρεῖωδες, commodi causa 2, 9, 18. propter. π. τὸ ἑαυτοῦ χρ. in suos usus 6, 7, 3. † repetit. π. τὴν χρεῖαν - π. τὰ καλοῦντα λ. 3, 7, 16. v. χρ. et καλ. Post al. subst. ἐμπόδιον - π. τὴν δίοδον λ. 3, 14, 15. v. δ. - νεκρῶν ἀναίρεσιν π. ταφὴν λ. ad 7, 9, 16. - Post subst. sed sq. inf. ἀγῶνα, π. τὸ - παρασχεῖν, ad 2, 3, 16. v. παρ. - μέλλησιν π. τὸ - ἐπάγειν λ. in adducendo 6, 7, 1. - sed post verb. π. τὸ θυγεῖν - ἐμποδίζονται, ad 4, 13, 9. π. τὸ μὴ πταίαι λ. ne 5, 6, 18. π. τὸ - ζέρεγειν λ. ut 5, 7, 6. ἐγκαταμιζάντων - π. τὸ ἀρπάζειν λ. rapiendi gratia 7, 12, 15. - ai amic. f. post adi. ἡ θυγάμις - ἦν π. τὸ ἀπομάχεσθαι ἀξιοχρεως λ. ad 5, 4, 6. χωρία, ἐπιτηδεύετα - π. τὸ λ. 6, 4, 14. 6, 8, 9. εἰς - π. τὸ νύχεσθαι. ἐγγεγονασμένοι 7, 2, 12. - † Al. not. c. Acc. perf. per formulam, μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς - τιμὴν κατατεθεῖσθαι 1, 4, 7. apud vos. — † Al. rursus not., a) per adi. κοινὴν εὐαί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν - ἀλγυδὴν, vobiscum 1, 5, 5. - b) per subst. τὴν π. αὐτὸν ἐπιγαμίαν 1, 8, 6. illam cum eo affinitatem. τὴν π. ἀ. συγγένειαν, cum eo 2, 6, 13. 4, 8, 3. καμάτων κοινωνίας τῆς π. ὑμᾶς, vobiscum 4, 14, 10. γυμνάσια τὰ π. θηρία, cum 1, 17, 19. ἡ - π. τὸν δῆμον διαφωρὰ 8, 1, 1. cum f. adversus. εἰρήνην - π. Ῥωμαῖους 6, 7, 22. (8, 7, 8. cum,) τὰς π. αὐτοὺς σπονδὰς ib. 23. c) per verb. εἰ ἀντις. - συζηᾶν π. αὐτὸν, cum eo 1, 10, 9. οἱ ὧν ἐσπένδετο π. αὐτ. cum 2, 12, 5. v. σπ. - †† repetit. diverso sensu, σπεισάμενος π. τοὺς βαρβάρους, - πρὸς τε τὸν ἀδελφὸν ἠπειχέτο, - cum barb. - ad germanum 5, 15, 12. ταῦτο - π. ἐκείνου ἐνεμάμην, cum 3, 6, 5. 3, 10, 12. φιλονεικῶσα π. τὴν λ. cum 7, 6, 2. - † Al. not. vel eadem pr., nominativum cum pron. πρὸς ἀλλήλους φασιάζοντες 3, 2, 14. secum f. inter se, v. φασ. - π. ἀ. αὐτὸν κακῶς ἠγέρουον, inter se 5, 7, 14. 6, 7, 13. - Al. not. cum Acc. perf. ii. rei, amice aut hostiliter, a) per verb. ἐν - ὧν - διακίμαι πρὸς ὑμᾶς, erga vos 1, 4, 6. ἀπεχθῆς π. αὐτὸν διακείμενοι, in ipsum 1, 9, 15. v. δ. - † repetit. 3, 10, 14. ἀπεχθ. ἔχοντες π. αὐτὸν 1, 12, 11. δεσπ. - ἐκείνῳ πέπρακται - πρὸς τε τοὺς λ. adversus 1, 2, 9. ἀνοπλοι π. ἀπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. 2, 13, 8. οὐ μικρὰς δυνάμεις δέειμος π. πᾶσαν λ. contra 2, 14, 14. - repetit. π. αὐτὸν ἔχθραν δρασθαι καὶ πόλεμον ἐγείραι π. ἄνδρα, cum ipso - adversus eum 3, 5, 6. π. τοὺς βαρβάρους ἰών, contra 7, 8, 23. 6, 3, 3. b) per subst. ἡ π. τοὺς φίλους αἰδώς, amicorum reverentia 1, 8, 5. erga 2, 6, 21. 8, 7, 13. τῆς π. τοὺς δημότας ὕβρεως 2, 4, 2. τῆς πρὸς με τιμῆς 2, 3, 12. v. τ. - τῆς π. με πίσεως, erga 3, 6, 6. 8, 3, 9. τὸ π. δεοὺς σεβάσμιον 2, 10, 3. τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν 3, 9, 1. εὐνοίαν, ἣν εἶχον π. αὐτ. 8, 6, 12. μίσους π. τὴν σύγκλητόν, adversus 1, 8, 14. τὴν π. ἐκείνους ἔργῃν 5, 8, 3. φιλονεικία - π. βασιλεῖα 4, 14, 14. ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις π. τοὺς πολεμίους 2, 9, 12. τὸν π. Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸ ἐπισφραγῆς π. τοὺς, adversus 7, 10, 10. — †† repetit. diverso sensu, τῇ π. τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθιστά ἐτοίμην π. μάχας, adversus barb. - ad 7, 9, 7. ††) c) c.

Acc. rei, π. τὴν - Φθρόν ἀντέχειν λ. 1, 12, 3. ἀντ. π. τοὺς καμάτους, ad 3, 6, 22. † πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιούμενον 3, 19, 14. in iis, quae voleb. † τὸ π. τὰ μεγάλα - εὐλαβῆς, in magnis 2, 8, 2. ὑπίαζε π. τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, in ib. 16. †† b) c. Acc. persf. τὸ π. τοὺς καλεῦντας - ἐκνηρόν ib. 4. v. ὁ. - Al. not., et quidem modi, it. causae, c. subij. rei, πρὸς ἔχθραν ἢ μίτος τυράννων, κολακίαν τὴν ἢ τιμὴν βασιλέων, per 1, 1, 3. οὐδεν π. χάριν - ἐξαίρων, ad 2, 15, 13. οὐ π. χ., ἀλλὰ π. ἀλήθειαν λέγοντες 3, 7, 8. † in opp. οὐ τάλῃσ' ἢ -, ἀλλὰ π. κολακίαν δεσπίζοντας, non veritatem, sed assentatorie 4, 12, 7. - Al. not., ph. c. acc. instrum. πρὸς αὐλοὺς - ἐκείρων, ad 4, 11, 5. v. ὁ. Al. not. cum acc. iemp. πρὸς τὸ παρὸν, in praesens 1, 3, 13. 2, 5, 6, 8, 8, 16. † in opp. π. τὸ νῦν -, ἕσπον λ. in praesens 2, 5, 10. † τὸν παρὸντα καιρὸν -, π. τὸ μέλλον, in futurum 1, 14, 3. π. ὀλίγον, parumper 1, 6, 20. ad breve tempus, v. ὁ. - Per formulas singulares, τὰ π. πέλαιμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v. πόλ. - ἐπεὶ αὐτῷ τὰ π. Ἀλβίνου - ἀσφαλῶς εἶχεν, res cum Albino 2, 15, 10. f. adversus. - τὰς π. σωτηρίαν ἐλπίδας λ. spem ad salutem 1, 3, 2. p. gen. σωτηρίας. - τῶν π. τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐφρόντιζεν, de rebus, adversus barbaros gerendis 3, 15, 2. ἀφροσιωταμένους τὰ π. ἐκείνων 4, 14, 11. v. ὁ. † simul repetit. et c. al. praep. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν καὶ τὴν π. τὰ κρείττονα ὁρμὴν - εἰπών, - πρὸς ὀλίγον λ. ut ad meliora impelleret 1, 6, 20. p. gen. τῶν κρείττενων. v. in hoc et in ὁ. - π. Σανατον βοαδύων, ad 3, 15, 3. v. β. - εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, si ausis vestris supplicium quaeritis 2, 13, 11. pro ausis (in not. convenientiae f. dignitatis.) f. de f. quoad, f. propter ausa, f. p. gen. ausorum. π. τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, pro libidine aetatis 3, 10, 7. v. ἡδ. (cf. 3, 13, 14. εἰς πασ. λ.) π. γένος αὐτῷ ὑπάρχων ib. 11. quoad f. secundum genus, f. p. abl. genere, v. γ. cf. 1, 6, 11. κατ' ἐπιγ. - ἡδὴ - π. ἀφῆσιν τῆς στρατείας ὄντες 7, 11, 3. prope vacationem, v. ὁ. † cum pron. ἐνδοξότατα βιώσας. ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά, quantum ad 3, 15, 5. p. uno Lat. quoad f. quod attinet ad. - ὁ. π. τοὺς ἀρχομένους, quod ad subiectos attinet 6, 9, 15. † post coniunct. πρεσβεῖαι - ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλεῖα ὁμολογούμενον ἐξέλλοντο, ut ad imperator. 2, 8, 12. ὡς π. ὁμ. ἐχθρόν παρεσκευάζετο, ut adversus host. 3, 5, 13. v. ὁμ. - δριμύτεροι - ὡς π. τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. p. uno Lat. quoad f. quod attinet ad, quantum ad. v. ἐν.

προσαγόρευσις, ph., sensu peculiar. de imperat. ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν, in salutationibus (matutinis) 5, 8, 9.

προσαγορεύω, ph. de persf. abf. sed oppresso acc. persf. (αὐτὸν,) οἱ δὲ, προσαγορεύσαντες, λ. salutato (eo) 7, 6, 17. cum eum salutassent mane, Praefectum Praet. - c. acc. persf. et praep. ἐορτῆς, ἐν ἣ - Ῥωμαῖοι - ἀλλήλους - προσαγορεύουσι, salutant 1, 16, 7. sub initium anni novi. - de imperat. erga milit. ὡς - προσαγορεύσων αὐτοὺς, quasi salutaturus (eos) 2, 13, 6. Severus Praetorianos sub initium imperii. - De militib. erga imperat., cum abl. modi simul, σεβασμίαις τιμῇς προσαγορεύουσιν (αὐτὸν,) consalutant 7, 5, 7. - c. acc. persf. dupl. et adv. εὐθὺς τὸν παῖδα πᾶν τὸ στρατόπεδον Ἀντωνίνου προσηγορεύσαν, salutavunt 5, 3, 23. - simul de plebe, it. cum adiuncto, εὐθ. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ σ. πλῆθος αὐτοκράτορά τε ἀνέιπε καὶ Σεβαστὸν προσηγόρευσε, salutavit 2, 8, 9. - it. de senatu, ἐπεὶ - αὐτὸν, ἀμα τῷ ἐπιφανῆναι, πάντες ὁμο-

ἑταίρων εὐφρόνησαν, Σεβασμένῳ τε καὶ Βασιλεῖα προσηγόρευσαν, salutarant 2, 3, 6. - cum praep. ἐπεὶ - αὐτὸν - ἢ σύγλυτος ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰσέδοις προσηγόρευεν, salutavit 2, 14, 4. sub adventum in urbem. - it. sine adiunctio, ἢ σ. προσηγόρευσαν (αὐτὸν,) consalutavit 3, 8, 6. ἢ σ. προσηγόρευεν (αὐτοῖς,) consalutavit 4, 1, 5. - † οἱ προσαγορεύοντες τοὺς λ. qui salutarant ib. 7. vel salutabant, praef. p. impf. aut p. plusq., Senat. vel praecentores populi. - Al. not. universa, c. acc. rei dupl. τὰ ἀνδρεία - ὁρατὰ π. προσαγορεύουσι, vocant 7, 8, 15. - Pass. not. priori, de pers. c. praep. αὐτὸς ὑπὸ - τοῦ στρατοῦ Σεβαστὸς προσαγορευθεὶς, salutatus 6, 9, 13.

προσάγω, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. προσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ στρατόπεδον, adducere 1, 5, 1. - Pass. de re, c. dat. pers. et adv. πανταχοῦ θύων αὐτῷ προσαγομένῳ, cum adducerentur 4, 11, 3. - sed cum dat. loci, θύσιναι βωμοῖς εὐθὺς προσήγοντο, adducebantur 8, 6, 14. - sed in bello, μηχαναὶ π. τῷ τείχει, admovebantur 3, 9, 8. ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, cf. §. 26.) δάδας ἐπέβαλλον, machinis, quae muro admovebantur 3, 4, 30. - † De pers., final cum praep. et nominat. modi, αὐτῶν προσαχθεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεσματος ταῖς - ὀχθεῖς, appulsus 3, 9, 17. in navibus ipse imperator cum milit. - Med. trop. c. acc. pers., abl. modi et praep. τοὺς μὲν πειθοὶ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, adsciverat 1, 3, 12. - † τοὺς - εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχ. προσήγοντο, adsciscebant 1, 10, 4. e Ma. p. vulg. προηγ. - c. nominat. modi, θεραπεύσας διὰ γραμμάτων -, π. αὐτοὺς, sibi adiungebat 2, 10, 1. - † repetit. in vicinia per rect. var. ἡ τιτὸς προσᾶσθαι τὸν δῆμον -, εἰ - ἐπιδόσει - προσηγάγετο (αὐτοῖς,) se adiuncturum sibi plebem, si alliceret 1, 12, 9.

προσαγαγεῖν, ph. de pers. c. acc. pers. προσαγεῖλον δὲ καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κλ. trucidarunt autem insuper et filios 1, 13, 11.

προσαπέλλυσθαι, phys. Pass. de pers. absf. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγοι προσαπώλυντο, simul perierant 4, 9, 15.

προσαπάτεσθαι, Pass. de pers. trop. c. praep. μὴ - εἰς - ἐπιτηδεύματα προσᾶρξεν, alidatur 1, 4, 8. nouit. vers. hlagen werde auf. delectatur. i. amet, deducit sit, exsequatur, suscipiat; quae vulg. scriptura sit a them. ῥάσω, ut Var. L. προσαραχθῇ a them. ἀρατρω.

προσβάλλειν, ph. de pers. in bello, cum dat. loci, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ ὄμιλος, oppugnaret 2, 5, 15. irrueret, invaderet. ὡς προσέβαλε τοῖς τείχεσι, successit moenibus 5, 4, 4. sq. πολιορκοῦντι στρατῷ. † c. adiunctis, ἐπὶ λθον τῷ στρατοπέδῳ, καὶ, ὡς πολιορκήσαντες -, προσέβαλλον ταῖς πύλαις λ. invadunt portas 7, 11, 16. - c. adv. προσβαλεῖν εὐθὺς οὐκ ὀδοῖε (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι) invadere 8, 4, 10. - simul cum adiuncto, τειχομαχῆσαι, πολλάκις - προσβαλούσας λ. saepe licet aggressas 8, 2, 4. sc. αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, quod latet in pr. v. aut αὐτῇ, τῇ πόλει, c. §. pr.

προσβολή, ph. in bello, μηδεμίαν ὑπεμνεῖν προσβολήν, invasionem 8, 5, 2. πολλῶν - γενομένων προσβολῶν, invasiones 8, 4, 19. † cum dativ. loci, τῷ τείχει - ἐγίνοντο προσβολαί, oppugnationes 7, 12, 4.

προσγίνεσθαι, trop. de re, cum praep. sed oppresso dat. pers. δόξαν, ἐπὶ προπαίσις προσγενομένην (αὐτοῖς,) acquisitam 7, 3, 8. quae iis accefferat f. accreverat, obtigerat, contigerat, quam consecuti erant.

προσδέχεσθαι, Med. trop. Ide pers. c. acc. rei, μηδέν τι δεινὸν
 προσδεχόμενος, exspectans 3, 9, 17. μηδέν τι τοιοῦτον προσδεχομέ-
 νου 1, 9, 19. μί. τ. τ. προσδεχομένη 3, 1, 2.
 προσδοκᾶω, mor. de pers. c. inf. fut. et simul c. adv. ὅθεν εὐταῖον
 - τὸ πρᾶττόμενον ἐσσεσθαι προσδοκᾶμεν, speramus 2, 1, 21. - c.
 solo fut. inf. ᾧ - πρὸς μηδενός - τείσεται π. exspectabamus 1, 13,
 4. ἐν ἀδύῳ - βιώσσεσθαι προσδοκῶν, opinabantur 2, 4, 17. συν-
 ἀτακτῇ - ἐστῆσθαι προσδοκήσας, sperans 1, 1, 4. - simul sq. con-
 iunct. ἀδεύερον - βιώσσεσθαι προσδοκῶν, εἰ λ. 4, 1, 4. † cum inf.
 aor. 1. ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἐτι τοιαῦτα κελεύσας προσδοκᾶν, μήτε σὲ ὑπα-
 κοῦσαι, nam neque meum amplius circa talia iussum imaginare,
 neque tuum obsequium 3, 11, 13. nam neque me amplius talia
 iubere exspecta, neque te obedire; vel alioqui, si non possis sine
 impedimento id ad finem perducere s. perficere, neque exspecta,
 me talia iubere, neque dubita s. delibera, te obedire; (ut v. su-
 matur praegnans et in dupl. nomine;) vel, ad secundum mem-
 brum repetendo utrumque verb., ut fiat, μήτε προσδοκᾶν, ἐμὲ κε-
 λεῦσαι, σὲ ὑπακοῦσαι, neque exspecta, me amplius iubere, ut tu
 obedias; (quoniam non modo alibi occurrunt duplices inf., sed
 et duplex unius v. rectio, hic κελ. cum et acc. solo τοι. et acc.
 cum inf. σὲ ὑπακ.) quae meliora, quam, ut e v. πρ. sumatur
 persona prima, neque ego exspecto, exspectare possum, te obedire
 1. ut tu obedias. † aor. 1. τὰ πράγματα ὑπακούσσεσθαι προσδοκή-
 σας, sperans 2, 7, 9. ubi edd. quaedam habent aor. ὑπακούσασθαι.
 — † πάντα - χειρώσασθαι προσδοκᾶν, se subacturum sperabat 6,
 2, 15. ubi Ms. habet fut. χειρώσεσθαι. † μὴ - ἀποδέξασθαι τοὺς
 στρατιώτας, προσδοκῶν, non probaturos - opinabantur 2, 2, 9.
 ubi ed. Ing. e Stp. voluntate habet fut. ἀποδέξεσθαι. - †† sine
 Var. L. c. inf. et aor. 1. et fut. simul, τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μή-
 τε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, quantum nec petituros,
 nec accepturos se opinati fuissent 2, 6, 15. ubi v. iterum pro
 praegnanti est et in not. dupl., quantum nec petere vellent s.
 voluissent, nec accepturos esse se opinati fuissent; ubi sufficiat
 unum Lat. cogitassent, nostr. gedenken s. denken; et v. pertinet,
 proprie quidem, ad mentem et intelligentiam, p. putare, opi-
 nari, rel. (et sic convenit maxime c. v. et inf. fut. λήψ.) sed et
 improprie ad voluntatem, quia utriusque facultatis eli maxima
 consensio; ut significet i. q. velle, sicut v. Lat. cogitare sumitur
 pro constituere, discernere, velle; et hoc sensu convenit potissi-
 mum in inf. aor. et aor. p. praes. - cum acc. rei, οὐδέν ἀπορον
 προσδοκῶντες, exspectantes 4, 11, 7. οὐδέν τι προσδοκῶντας 7, 11,
 6. † cum adiuncto, ράσσαντο ἀπαράσκεύους, τῇ μηδὲν προσδο-
 κᾶν, vi cogant imparatos nec opinantes 6, 8, 15. eo, quod ni-
 hil tale exspectarent. †† αὐτοὺς, οὗτε τι ὀρῶντας, οὗτε προσδοκῶν-
 τας, neque exspectantes 4, 9, 11. ubi e pr. potest repeti acc.
 pron. vel ut in sqq. locis. - abs. s. sine casu, οὐ προσδοκῶντος
 τοῦ δήμου, nec opinante 1, 12, 12. 6, 5, 21. οὐδενός π. sperante
 2, 5, 3. οὐ προσδοκῶντα - Φουεύουσι, nec opinantem 7, 4, 12. ἐπιτε-
 σόντες τοῖς Λ. οὐ προσδοκῶσι, nec opinantes 3, 3, 6. 7, 2, 5. —
 Pass. de pers. cum adiuncto, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκῶμενος ἤθελεν,
 ἔπως ἀπαράσκευσεν - λάβει, inexpectatus 2, 14, 11. - de re, πά-
 σαι - οὐ προσδοκῶντι, inopinatum 4, 11, 12. - c. dat. pers. et
 adv. δεινὰ, προσδοκῶμενα ἑαυτῷ ἐκείνῳ, exspectata 2, 1, 14.
 προσδοκία, mor. παρὰ προσδοκίαν, expectationem 6, 8, 9.

προσδραμεῖν, physf. de perf. abf. προσδραμόντες λ. accurrunt atque 2, 13, 19.

πρόσκειμι, (ab εἶμι,) trop. de re, cum dat. rei, γνώσῃ, - ὅτι - ἀλλή-
θεια πρόσκειται τοῖς λεχθεῖσιν, inesse 2, 1, 23. adesse, subesse,
esse in.

πρόσκειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. sensu bell., abf. ὡς ἀπηγγέλη προσ-
εῖν, illum accedere 4, 14, 7. cum exercitu, i. q. §. pr. ἐφίσα-
ται. cum ad temp. ἀγγέλλεται αὐτὸς ἤδη π. 2, 12, 1. ἤδη προσ-
εῖντος αὐτοῦ, adventante 3, 1, 4. c. - simul cum praep. αὐτὸν
προσέειντα πυνθανόμενοι τότε μετὰ - στρατοῦ, accedere 2, 11, 10. -
nominatum in oratione, abf. τοῖς προσιοῦσιν ἀπεμάχοντο, ingru-
entem hostem 8, 2, 13. - c. dat. loci, ὡς ἀπηγγέλη - ὁ στρατός
προσεῖν τῇ πόλει, accedere ad 7, 9, 8. - Al. sensu, eo que mi-
litari, c. dat. perf. οἱ στρατιῶται - προσίασι τῷ M. accedunt ad 6,
9, 11. προσεῖναι ἀνδρὶ λ. ut accederent ad ib. 10. Sensu vulg.,
abf. f. oppresso dat. perf. ἔσος ἦν αὐτῷ, προσεῖναι (αὐτῷ,) accede-
re (ad eum) 1, 17, 12. in cubiculum. ὡς μήτε τινα π. (αὐτῷ,)
ut non malo non accederet (ad ipsum) quiesquam 3, 11, 4. in
vita. τῶν αὐτὸν τοῖς προσιοῦσι (αὐτῷ) παρείχην, accedentibus
(ad se.) 4, 5, 4. domi vel extra. - advenantibus 5, 2, 7. τοὺς
προσεῖντα αὐτῷ δεξιούμενος, advenies 1, 2, 5. - c. dat. perf.
difforto, προσίασι τῷ ἐπ. advenit 7, 2, 11. tamen malo animo. -
αὐτῷ οἱ ἵπποι 8, 6, 13. advecti equis. οὐδέ τινα ἴα προσεῖναι τῷ
λ. accedere ad 6, 1, 12. in aula. - cum dat. loci, ἱατροῖ - προσία-
σι τῇ κλίνῃ, accedunt ad 4, 2, 7. - c. praep. αὐτομόλων, τὸ πλη-
θος - ἐκ καὶ κατ' ἐλίγους προσεῖν, accedens 5, 4, 7. - De re, trop.
c. adv. ἐσπέρας ἦσθ προσεῖσσης, adventante ib. 12. accedente 7, 11,
18. † in opp. et cum adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ
μέλλον καὶ προσεῖν, instans 6, 3, 9. - Med. de perf. ph. c. dat.
perf. et adv. οὔτε - τις αὐτῷ - ἄλλως προσήει, εἰ μὴ λ. adibat 3,
5, 11. - c. praep. ὁ στρατός - π. ἐν εἰρηνικῷ σχήματι, accedebat
8, 7, 5. simul cum dat. loci, ἐν εἰρ. σχ. προσήεσαν τοῖς τείχεσι λ.
accedebant ad 8, 6, 3.

προσεῖναι, ph. de perf., sensu pecul., de milit. erga
imperat. c. acc. perf. dupl. ἐκεῖ - ὁ στρατός (αὐτὸν) προσεῖπε βα-
σιλέα, salutavit 5, 5, 1. Σεβαστὸν προσεῖπον αὐτὸν, salutarunt 2, 2,
22. de al., c. nominat. mod., ἐνεδρεύων (αὐτὸν) προσεῖπεν αὐ-
τοκράτορα 3, 12, 18. - de imperat. erga cives, ὅσον - τοὺς δή-
μους προσεῖπεν, quoad alloqueretur 2, 11, 11. in transitu per
urbes. - it. sensu vulg. ὡς προσεῖπεν (αὐτὸν,) ut alloqueretur 2,
1, 15. sq. simul φάναι in orat.

προσερχεσθαι, physf. de perf. c. dat. loci, ἐπελ - τῷ τείχει προσῆλθεν,
ad mur. accessit 2, 6, 11. collocuturus; it. in sq. - οὔτε προσῆλ-
θον τῷ τ. accesserunt ad ib. 3. - c. dat. perf. προσελθούσης ὑμῖν
- δυνάμεις, postquam accesserunt 3, 6, 14. - †† c. acc. perf. et
abfinit., it. cum particip. modi, ἐλ. ἀνελθόντα αὐτὸν - προσῆλθον, -
εὐφημήσουντες, ad eum - accesserunt 2, 13, 7. - abf. προσελθόν-
τες οἱ νεανίσκοι, progressi ad hos adolescentes illi 7, 4, 10. qui
Bg. explevit casum aliquem perf. et pron., dat. f. acc. αὐτοῖς f.
αὐτοῦς. - †† c. casu temp. προσελθὼν τῆς τρίτης ἡμέρας, egres-
sus 7, 8, 5. qui Bg. legerit προσελθ. c. Ms. cf. in eandem Var. L.
3, 12, 12. 7, 10, 16. 1, 5, 4. 2, 2, 7. ubi de re dicatur, v.
προέρχ.

προσεύχεσθαι, Med. de perf. ph. c. inf. προσευξαμένη, λ. precata,
ut 1, 11, 12.

προσέχειν, mor. de persf. c. dat. rei, ἡνιοχέαις - προσέχοντος, esse intentum 6, 7, 24. sc. τὸν νοῦν. - γυνεῖα - προσείχεν, intenti erant 2, 11, 6. ad - animum convertere, deditum esse, colere, amare.

προσηγορία, ph., sensu pecul., absf. αἰ, μέχρ' προσηγορίας - μόνης ἔλθοντες, appellationem 1, 1, 7. titulum imperatoris. Θεοδοῖσα τῆς π. εἰνυῖ, eam app. 6, 1, 20. μετὰ τὰς - νίκας καὶ προσηγορίας 3, 14, 3. - c. praep. βουλόμενος προσκ-ήσασθαι τὴν κατὰ Βρεττανῶν νίκην καὶ προσηγορίαν, cognomen ib. 9. simul cum adi. ἡ σύγκλητος πάσας - ἐψηφίσατο αὐτῷ - π. ἀπὸ τῶν ἱδνῶν λ. cognomina 3, 9, 22. - Sensu universo, δεικνυούσης καὶ τῆς π. τὴν σοργὴν λ. nomine 1, 17, 6. τὴν μὲν π. ἡγήτο ὄψεως λ. hanc appellat. 1, 5, 8. τὴν π. λαβεῖν τὸν τόπον λ. hoc nomen 1, 11, 3. — c. adi. simul, τὴν πατρίαν π. παραιτήσασθαι, cognomen 1, 14, 15. ὑπογράφας τῇ βάσει οὐχ, ὡς εἰώθασι, βασιλικὰς - πατρίδας π. titulos 1, 15, 19. - cum gen. persf. τῇ αὐτοῦ προσηγορία ἀποκαλοῦντες, nomine 7, 10, 15. ἀγαλμα, οὗ τὴν π. ὁ τόπος φέρει, nom. 3, 4, 6. Μάρκου θελήσας αὐτὸν π. φέρειν, cognomen 3, 10, 9. - † simul cum adiuncto, μνηνὼν τὰ ὀνόματα λ. - πάντας ταῖς αὐτοῦ προσηγορίαις ὀνομάσας, cognom. 1, 14, 17.

προσηκνῶν, v. προσήμι.

προσηκνέειν, trop. de persf. cum dat. persf. et praep. ἦν - κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, qui affinitate ei erat iunctus 1, 6, 11. aff. eum attingebat, cf. 5, 10, 11. πρὸς γεν. λ. Al. sensu, de re, c. dat. eod. sed simul c. ellipt. acc. modi, (κατὰ) μηδέν τι προήκειν αὐτῷ τὰς μάχας, nihil pertinere ad se 3, 9, 16. - Al. sensu, de re, c. dat. persf. mero, ἔλεγεν, - τὰ ἐπέκεινα - π. τῷ Ἰέτα, cederent Getae 4, 3, 15. i. q. pr. παραδοθῆναι, danda esse, pertinere ad. - Al. sensu, mor. cum dat. eod. et inf., neutral. π. αὐτῷ, λ. conveniens esse sibi 6, 2, 6. decere se, in officio esse sibi. - Nominatim particip. de re, p. adi. δίκην - τὴν προσήκουσαν, poenas debitas 2, 1, 19. poenam convenientem, decentem. τὴν π. χάριν, dignam 3, 11, 10.

πρόσθεν, ph. c. art. neutr. p. subst. et c. gen. τὸ π. τοῦ Θεοῦ, anteriora dei 5, 6, 17. sc. μέρος (anteriorē partē, faciem,) sed et ἔν, in partem dēi, quae ante erat.

προσιέμαι, Med. de persf. phys. c. acc. persf. μηδέ τινα προσιέμενος λ. admittens 1, 13, 14. οὐδὲ προσίετο, εἰ μὴ τοὺς λ. admittebat 5, 5, 10. τοῦτον οὐ προσήκοντο, admiserunt 2, 6, 13. π. τὴν πρεβείαν 7, 7, 13. intra urbes.

προσκαθεζέσθαι, Med. de persf. ph. et sensu milit. absf. ὁ στρατὸς - προσκαθεζόμενος τὸ ἔρμα ἐπολιόρκει, obsidione munitionem oppugnabat 3, 3, 1. qui Bg. non c. acc. loci rexit, nec ib. 7. nec π. τὰς Ἀτράς ἐπ. 5, 9, 6. sine casu, ὁ 5. π. ἐπ. ib. 9.

πρόσκαιρος, mor. de re, Masc. cum subst. rei fem. in opp. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκεσέραν ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν, brevis temporis 1, 1, 6. temporarium, ad breve tempus durans.

προσκαίρως, mor. ὠρίσμενον (πλήθος,) ex tempore 4, 14, 16. ad breve tempus.

προσκαλούμενος, Med. de persf. trop. cum acc. persf. et praep. πάντας εἰς οἶκτον, cum excitasset 6, 9, 6. qui Bg. dubium relinquit, an legerit προκαλ. ubi v.

προσκεισθαι, Med. f. Pass. de re, ph. cum dat. loci, τὰ τῇ ἀνατολῇ ἔσθλην προσκειμένα, orienti subiectas nationes (provincias) 3, 1, 9.

-- De persf. quasi ph. c. particip. modi, ἐπειδὴ προσέκειντο, λιπαροῦντες λ. instabant 3, 15, 8. e. - simul c. al. particip. modi, καὶ μὴδὲ μελλήσαντες π. ἐκλιπαροῦντες, et nec cunctati instabant 2, 7, 12. perleverabant, continuabant, vel p. adv. instanter, constanter, porro obsecrabant. - sed mor. c. praep. eadem et adv. πρόσ - τοῦτον - αὐτὸς ἀπεχθῶς προσέκειτο ἀνῶθεν, εκ λ. erga hunc inimico animo affectus erat 7, 9, 5. animatus erat, v. ἀπ. προσκηρύττειν, ph. de persf. c. acc. rei et adi. modi, προσεκήρυττον ὤνιον τὴν βασιλείαν, promulgabant 2, 6, 7. per praeconem indicabant; ubi al. volunt προεκ. προσκομίζειν, physf. de persf. c. acc. rei, προσκομίζουσι τὸν σύνδεσμον λ. reddunt 4, 12, 11. apportabant, afferebant, tabellarii. simul c. particip. modi, λευχειμονοῦντες - θεῶν - προσεκόμιζον ἀγάλματα, afferebant 8, 7, 4. legati, ut tum pompam facerent splendidiorem, tum deos suos adderent faventes, id que etiam in honorem victoris imperatoris. προσκτάσθαι, Passf. de re, ph. in opp. τῶν μὲν προσκτωμένων - καταφρονῆσαι, τῶν δ' οὐπω παρόντων λ. acquisitorum 1, 8, 4. sc. χρημάτων, opum, pecuniarum. - Med. de persf. trop. c. acc. rei, βουλόμενος προσκλήσασθαι τὴν - νίκην καὶ προσηγορίαν, acquirere (sibi) 3, 14, 9. consequi, tenere. πρόσκτητος, Passf. de re, trop. Masc. c. subst. fem. προσκλήτω - ἀρχῇ, acquisito 1, 5, 15. opp. sq. hereditarium. προσκυνεῖν, ph. de persf. c. acc. rei et particip. modi forsan, παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσκύνουν, adorabant 4, 1, 7. v. παρ. c. acc. persf. προσκυνήσας (αὐτὸν,) ὡς ἡδὴ βασιλέα, cum adorasset 3, 11, 18. - Passf. de re, c. adv. et adiuncto, εἰς τὸν νεῶν, ἄνθα τὰ σημεῖα - προσκυνεῖται, ὄψας αὐτὸν εἰς γῆν, adorantur 4, 4, 12. προσλαμβάνειν, trop. de persf. c. acc. rei et abl. modi, it. adv. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πείραν καὶ θάρσος ὁμοῦ προσλαμβάνοντες, acquirentes 8, 5, 3. assumentes, accipientes, consequentes. - c. acc. eod. et praep. νεότης, ἐν ὀρφανίᾳ ἐξουσίαν - προσλαβούσα, insuper adepta 1, 3, 3. vel simpl. adepta, nacta. - Med. de re, c. acc. persf. τὰ - δεινὰ ἡμᾶς προσλήψεται, nos etiam occupabunt 1, 15, 6. apprehendent insuper, vel simpl., obtingent, evenient nobis. προσμένειν, ph. de persf. sensu milit. absf. vel c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως τὲ μάχεται καὶ προσμένει, permanere 4, 15, 15. in campo pugnae. - c. al. adv. et coni., in opp. ἀεὶ τῶν βαρβάρων - ἀποκάμνειν λ., τότε δὲ προσμενόντων, ὡς λ. durantibus ib. 16. — Al. sensu, c. adv. et particip. modi, μέχρι - τινὸς, τοιαῦτα βοῶντες, προσέμενον, manebant 6, 9, 10. in campo castrorum et ap. priorem duceni. πρόσδος, ph. de re, cum praep. πρόσδοις ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. reditibus 3, 1, 11. sc. οὐσαις ἢ γινομέναις. - absf. ἢ c. adi. tantum, πρὸ πλουσίαις, proventu 7, 12, 13. προσέκειλεν, physf. de re et navib. cum dat. loci, προσέκειλε ταῖς ὀχλαῖς, appulit 3, 9, 15. imperator in navib., i. q. pr. eis ὀχθῆς κατήν. et §. 17. προσάχθ. ταῖς ὀχθῆς. προσελάζειν, physf. de persf. cum dat. loci, ἅμα τῷ π. τοῖς τείχεσσι, simul atque appropinquaret 8, 4, 26. - simul cum adv. ἡδὴ τῷ Βουζὶ προσελάζοντα, appropinquantem 5, 4, 22. προσπίπτειν, ph. de persf. univérse, προσπίπτουσα. - ἔδειτο, accidens ad genua 1, 16, 10. sc. αὐτῷ, ἢ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἢ τοῖς γόνασι, πρὸς τὰ γόνατα αὐτοῦ. sed hostiliter, c. dat. persf. καλεῖται,

τῷ πλήθει προσπεσεῖν τὸ σράτειμα, in populum impetum facere 4, 6, 11. invadere, irruere. προσπεσόντες - τοῖς βαρβάραις, ad-
orti 3, 9, 19. † forsan c. adv. π. αἰφνιδίως λ. aggressi 7, 4, 12.
— simul c. praep. ὕφ' ἐνὶ σημείῳ π. πανταχόθεν λ. irruentes 4,
9, 13. - abl. π. λ. aggressi 7, 12, 8. - De re, cum dat. loci,
τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς ἄμα τῷ προσπεσεῖν, simulac ad aures accidit
4, 5, 3. i. q. pr. ἀκουσθεῖς λ. Trop. nominativum participii. neutr.
cum art. post syn. Φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ πρόσπιπτοντα -
ἐπόμεναι, tales casus 4, 14, 8. sc. παραμυατά. res. quae accidunt,
adversas, s. incidunt. - in opp. τὰ βέλτετρα, Φέρειν δὲ τὰ π. quae-
cunque accidunt 6, 3, 7.

προσποιεῖσθαι, Med. de pers. ph. vultu, verbis, factis, cum inf. et
adiunctis var. τὰ - ἄλλα εἶναι - μέχρι νῦν - ἐκείνῳ - προσποιούν-
ται ὑπακούειν, 2, 10, 15. - cum affini simul, προσποιούμενος, -
ἀντιποιεῖσθαι λ. simulans 2, 9, 14. - cum solo inf. προσποιου-
μένῳ χαλεπαίνειν, simulanti ib. 16. προσποιούμενοι ἀναχωρεῖν λ.
simulantes 4, 15, 6. προσποιουμένη λ. simulans 6, 1, 7. γαίρειν
- προσεποιεῖτο, simulabat 4, 11, 3, 7, 8, 1. - simul cum nomi-
nat. modi, πρῶτος λ. 4, 13, 14. ὅσοι εὐνοεῖν προσεποιούντο 1, 9, 15.
v. εὖν. - τὰ ἐκείνου φρενεῖν π. prae se ferebant 2, 12, 4. προσποι-
ήσασθαι λ. simularent 7, 6, 14. προσποιησάμενος λ. simulans 3,
11, 18. 5, 6, 3. προσποιησάμενοι λ. simulantes 1, 17, 16. - simul
in opp. f. relat. προσποιούμενος μὲν, - λανθανόντως δὲ λ. sim. 7, 9,
24. αἰδούμενος, δεδιέναι προσεποιεῖτο, sim. 1, 6, 8. - †† sine inf.
ὥς μὲν προσεποιεῖτο, - τὸ δ' ἀληθὲς λ. 3, 8, 13. e. - †† rursus c.
inf. et simul c. neg. et in opp. οὐ δὲ τις πρὸς τινα ἐλεγέ τι, οὐτ'
εἰδέναι τι προσεποιεῖτο, aut scire se (quidquam) ostendebat 7, 9,
3. neque scire quid se prae se ferebat. ὑπώπτειον μὲν λ. πιστεύειν
δὲ οὐ προσεποιούντο, nec tamen, quasi crederent, prae se ferebant
1, 9, 13. ubi neg. potius ita hī poterit ad inf., sed simulabant,
se non credere, nostr. doch thaten sie, als wenn sie es nicht
glaubten, vel οὐ πρ. p. uno lat. dissimulare, sed credere dissimulabant,
nostr. doch thaten sie nicht, als wenn sie es gl. — c. coni. προσποιησάμενος, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, simulantes, quasi sci-
licet dicturi essent aliquid, 7, 6, 15. - † c. acc. rei et adiun-
cto, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὃ τι οὖν, dissimulare et
simulare quidvis 2, 14, 9. ostendere, quod tamen facere nollet.
— † π. καὶ πισῶσασθαι εὐνοίαν, sim. 2, 9, 18. ostendere, quan-
quam per simulationem modo, vultu etc. † Μάρκος, Φίλοσο-
φίαν καὶ ἐπισίκειαν προσποιούμενος, prae se ferens 4, 5, 13. e men-
te Caracalli, vel ut supra, per simulationem et speciem, modo
affectans, vel professus, ostendens vere; ut in sq. loco. - cum
adv. simul, δύο - ταῦτα ὑπερβαλλόντως προσεποιεῖτο, prae se fere-
bat 4, 8, 17. - simul cum inf. συατιωτικῶ - βίου ἐρασιεῖ εἶναι
π. affectabat 4, 5, 8. simulabat 4, 7, 11.

προσποιήτης, Pass. de re. mor. Masc. cum subst. fem. ἐξω κολανεί-
ας προσποιήτου, affectatam 1, 4, 12. τιμῇ προσποιήτῳ, simulato
2, 15, 4. - simul in opp. οἷα ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποι-
ήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, ficta 8, 7, 5.

προσέταξ, de pers. trop. cum adi. χρήσθην προστάτην ἀποβαλόντες,
principe 2, 6, 3. senatus. e vet. Lat. et more, s. patronus, fau-
tor, defensor, propugnator, de Pertinace. - c. gen. rei, βασι-
λείας π. Νίγηρον ἐπικαλοῦντο, patronum 2, 7, 5. post ἀγωγὸν τῇ
Ῥ. ἀρχῇ, antequam imperator vere factus.

προστάττειν, trop. de pers. c. inf. ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξ, im-

peravit 1, 15, 18. iusserat 5, 3, 4. edixit 5, 5, 13. post syn.
ἐκέλευεν ib. §. pr. προτάξαντες λ. iniungentes, ut 7, 4, 10. post
καλεῖσιν. ib. in pr. † τοὺς λοιποὺς - ἡτοχάζειν προτάξας, reli-
quis quiescere iussis 7, 5, 10. - c. dat. persf. simul, π. ἀποῖς,
λ. datis mandatis, ut 1, 6, 23. per scriptas litteras, post pr. ἐν-
τέμψας γράμματα. c. solo acc. rei, ταῦτα π. cum haec imperaf-
set 4, 12, 13. post pr. τοῦτο κελεύειν λ. Pass. de persf. cum adv.
et dat. persf. it. praep. περὶ πάν τὸ τεῖχος, ὡς ἐκάστος κατὰ μέρος
(αὐτοῦ, τοῦ τεύχους) προστάτατο, circa totum murum per partes
ut cuique imperatum fuerat 8, 4, 17. vel κατὰ μ. pertinet ad
persf. ἐν. et ad v. πρ. cf. μερ.
προσητάμενος v. προΐστημι. - προστίθηναι, physf. de persf. cum rei et
dat. et acc. προστίθῃσι τῷ σιτηγενίῳ ἄλλο, addit 4, 4, 17. † τῷ
- ὀνόματι προσθέντες (τῇ) ad - additione facta 7, 5, 19. - cum
praep. et inf. simul, ἐπὶ τέλει καὶ τοῦτο προσέθηκε, λ. addidit 3,
8, 2. in litteris scriptis. - sed c. dat. loci, ταῖς θύραις - πῦρ
προσέτιθσαν, admovebant 7, 12, 12. - Med. de persf. trop. cum
dat. persf. et adv. τῷ Σεβήρῳ πάντες ἤδη προστίθεντο, se adiun-
gebant 2, 12, 6. - c. eod. casu et abl. modi et adiunctis al. μι-
σεῖ - προσέθεντο Ῥωμαίοις, adiungebant se 7, 7, 13. cum eod.
dat. sed adv. et praep. κατὰ - τὴν Βιθυνίαν, εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν Κι-
ζίνῳ - Σεβήρῳ π. 3, 2, 17. - cum praep. dupl. εἰ - οὐ μόνον
ἐν προαιρέσει, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης π. αὐτῷ, fuissent ei addicti 3,
4, 16.
προστρέχειν, physf. de persf. abf. ὡς - κληθεῖς, - προστρέχει, accurrit
4, 13, 11.
προστυγχάνειν, ph. de re, ὅπλοισ - τοῖς προστυχεῖσιν λ. subitariis 7,
12, 2. quae occurrebant, sese offerebant, obviis, quibuslibet, fe-
re i. q. τοῖς τυχοῖσιν.
προσφέρειν, ph. de persf. cum dat. rei s. loci et acc. rei, sed oppresso,
προσφέρει τῷ οἰκηματι (αὐτὴν, λαμπάδα,) admovet 4, 2, 20. - c.
acc. rei deserto, sed oppresso contra dat. loci, μηχανὰς - προσφέ-
ρον (αὐτῷ, τῷ τεύχει) admovebant 8, 4, 18. - † Trop. c. dat.
persf. et acc. rei, πρεσβείαν - ἐκπέμπουσιν, - (ὥς s. εἰς τὸ) πάσας
αὐτῇ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς, ut deferret 2, 12, 10. —
Pass. ph. de re, ἀρωμάτων - προσφερομένων, cum offerrentur 4,
11, 3. oppresso dat. vel rei s. loci, αὐτοῖς, τοῖς βωμοῖς, vel persf.
αὐτῷ, τῷ Ἀντωνίνῳ, in honorem Caracalli. - Med. physf. de
persf. c. acc. rei, οὕτε ποτὲ, οὕτε ἐδιδιμόν τι εἶα τὸν παῖδα προσ-
φέρεισθαι, gustare 5, 8, 4. sibi admovere, i. capere, sumere, frui.
— σιτῆα καὶ ποτὰ προσφερόμενος, capiens 2, 11, 3. ἄρτον προσφέ-
ρετο, comedebat 4, 7, 9. - Trop. cum dat. rei et praep. μετὰ
τέχνης εἰδὼς προσφέρεισθαι πράγματι, tractare negotia 2, 14, 9.
se gerere in, agere s. versari in - c. eod. dat. sed cum adv. τῇ
τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθυμῶς προσφερόμενος, in reip. cura ne-
gligentem se praebens 2, 7, 1. v. ῥ. - ῥαθ. - τοῖς πολέμησις προσ-
φερομένοις ἐκίνου, quod segniter res belli tractaret ipse 6, 8, 7. —
ὡς ἀνδρῶς - προσφερόμενος τῇ τευχισμαχίᾳ, quasi ignaviter se
gereret in oppugn. 8, 3, 5. ῥαθυμότερον προσφέρειν τῷ ἔργῳ,
tractabant 3, 4, 11. opp. pr. ὁ. προθύμως ἡγωνίζοντο. cum dat.
persf. et adv. ἀπίως προσφέρειτο πᾶσιν, dissidenter agebat cum
omn. 1, 13, 14. nulli haebat. ἀφειδῶς ὑμῖν π. inclementius vos
tractaret 5, 1, 4. τοῖς ἄλλοις βιαίως π. tractabat 7, 4, 5. αὐτῷ
ἀμελέστερον προσφύροτο, ipsum negligentius tractabant 5, 8, 14.
opp. in pr. ὑπερφ. ἡσπάζ. cum dat. et rei et persf. simul, τῷ

- χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς Ἀθιδῶς προσέφερετο αὐτοῖς, quibus eos neutiquam parce prosequabatur 4, 7, 6. quibus largiter erga illos utebatur.
- προσφεύγειν, ph. de persf. cum dat. persf. προσέφυγε - αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, confugit ad ips. 3, 9, 4. - absf. f. particip. p. adi. cum subst. τῶν προσφυγόντων στρατιωτῶν, profugis milit. 5, 3, 24.
- i. q. πρόσφυγες ib. §. 18.
- προσφιλής, mor. de re, cum subst. et forsan c. dat. persf. ἐμοὶ - τὸ πρᾶον - προσφίλης (ἐστί,) grata 5, 1, 7. i. q. simpl. φίλον.
- πρόσφυξ, ph. de persf. ἦσαν δὲ τινες - πρόσφυγες, clientes 5, 3, 18.
- i. q. §. 24.
- προσφύω, trop. de re, cum dat. rei f. loci, δᾶδας, αἱ ταῖς μηχαναῖς - προσπεφυκυῖαι, l. inhaerentes 8, 4, 31.
- προσχεῶ, ph. de persf. c. acc. rei et dat. loci, προσχέας τὸ αἷμα τοῖς - στήθεσι, effuso sanguine ad pectus 4, 4, 7. affuso.
- πρόσχημα, trop. de re, cum gen. rei, ἐν προσχήματι ἐλευθερίας l. sub specie 7, 7, 8. praetextu.
- προσχωρεῖν, de persf. ph. cum dat. persf. sed oppresso, οἱ μὲν - προσέχωρησαν (αὐτῷ,) accesserunt 5, 4, 19. - et cum diserto casu illo, τοὺς ἐκείνῳ προσεχώρηκotas, eos, qui ad illum defecissent ib. 8. cf. §. 4. τοὺς ἀφιστάτας, et 5, 3, 24. προσφυγόντων. † forsan trop. c. adv. ῥᾶσα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προσχωρήσειν, sperabat futurum, ut omnes sibi adiungantur 2, 7, 11. ubi adv. cohaeret minus c. v. ἤλπ. proximo, quam c. ultimo pr. simul c. nominat. modi, sed p. adv., ἐκόντες αὐτῷ προσεχώρου, se illi dederunt 2, 4, 5.
- πρόσχωρος, ph. de persf. τῶν προσχώρων βαρβάρων, vicinis 6, 2, 20.
- i. q. §. 3. τὰ περίοικα β.
- προσωπεῖον, ph. προσωπεῖα περιειμένους, personatos 4, 2, 19. v. περ. indutos larvis, personis.
- πρόσωπον, ph. homin., de toto, absf. κάλλει προσώπου, faciei 1, 7, 8. — c. adi., μὴδὲ ὥχριάσαντι τῷ προσώπῳ, vultu 2, 1, 15. - post partes, τοὺς ὀφθαλμούς - τὰς παρειάς -, πρόσωπον ὠραῖον l. faciem 5, 6, 24. - ††† per acc. ellipt. ὀρῶντες (κατὰ) τὸ π. καλλωπιζόμενον 5, 8, 2. v. καλλ. sed p. parte, τραχέσι προσώπου νεύμασιν, vultus 7, 8, 21. oculorum. - †† per acc. ellipt. τὰς ὄψεις ἐπηρεοῦντο, καὶ (κατὰ) τὸ π. ἡρωτηγιάζω, vultus 8, 4, 29. quo ad faciem, i. nasum, vel simul frontem et genas, it. auriculas. — Plur. πάντες σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἔνευσαν, vultu 4, 3, 16. i. q. 1, 6, 10. σκ. ταῖς ὄψεσιν l. de toto, vel praecipue de oculis, aut simul fronte.
- προτείνειν, ph. et trop. simul, de persf. c. acc. et rei et persf. θαλοὺς καὶ τέσσαρα προτείναντας, praetendendo 7, 8, 18. de persf. saltem ph. partim, prae se ducere et offerre.
- προτελευταῖν, ph. de persf. τῶν μονομαχοῦντων - τινὸς προτετελευτηκός, olim defuncti 1, 15, 18. prius mortui.
- πρότερος, p. adi. c. subst. Fem. τὴν προτέραν νίκην, priorem 4, 14, 18. 6, 1, 7. ἐν ταῖς προτέραις - στρατείαις, priorib. 2, 4, 5. - Neutr., absf. p. adv. c. subst. persf. sed oppresso v., στρατιώτης μὲν πρότερον, antea 1, 10, 2. sc. ὧν. - c. diserto v. et quidem ante id, πρ. μνημονευθέντας 1, 1, 5. prius 1, 5, 23. 1, 8, 6. 1, 9, 12. 1, 15, 2. 2, 4, 5. 14. 2, 9, 7. 6, 2, 3. antea ib. 6. 7, 6, 8. 8, 7, 21. olim 7, 5, 3. - post v. τῆς διοικηθείσης π. πράξεως, antehac 5, 1, 3. - † οἷς ἐχρῶντο μὲν π. antea 8, 4, 10. - †† τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατήσχυνον, priorem illam locorum

- pulcritudinem foedabant ib. 13. qui Bg. iunxit cum subst. ὦρ., ut, intra art. et subst. stans adv., valeat p. adi., dum et regi potest c. v. ὦρ. e serie hac, καὶ κατ. ὦρ., τὴν πρ. ὦρ. τοῖς χ. et, quae prius locis istis esset pulcritudo, eam foedabant. - †† c. v. compof. ex praep. eadem, πολλάκις αὐτῷ πρότερον - χρησμένων - τὴν - τύχην προειρηκότων, prius 6, 8, 13. - In relat. π - πεισεῖν, ἢ λ. prius, quam 7, 3, 15. 2, 11, 5. - τότε -, πρότερος prius 1, 15, 9. πρότ. μὲν -, ὡς δὲ 2, 10, 4. - πρότερος μὲν -, ὕστερον δὲ, primo -, postea 5, 1, 16. π. μὲν -, τότε δὲ λ. prius 8, 2, 6. 10. πρ. μὲν -, πλὴν τότε, antea ib. 11. sq. - simul cum neg. οὐ πρότερον -, πρὶν ἢ, non prius - quam 1, 11, 11, 14, 9. 2, 6, 14. †† repetit. in vicin. πρότερον - προτέραις 2, 4, 5. προτιθεῖν, ph. de persf. c. acc. rei et praep. tum dupl. εἰκόνα, ἐπὶ - κλίμας - προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ proponunt 4, 2, 3. spectandi causa. - cum una tantum, τὴν κλίμαν - εἰς τὴν - ἀγορὰν c. ib. 8. ut ibi fiet alia de causa, et cantus ergo. προτίθεσαν - ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, proposuerunt 8, 6, 6. ad vendendum. - † simul c. dat. persf. τῷ δήμῳ προτίθειεν ἐπὶ ταῖς νύκτας - νομάς, proposuit 3, 8, 3. libello proposito et publice affixo promittit. - c. acc. rei solo, προθέντας τὰς εἰκόνας λ. propositas imagines 8, 6, 4. supra mutuum, ut salutarentur etc. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον - γραμμάτα, proponunt 7, 6, 21. in loco aliquo publico affigentes, ut legerentur, vel ponentes, v. c. in mensa, nostr. vorlegen, sq. opp. τοῖς ὑπάτοις - διδάσκει. - ὁ Βαλβίνος, - διατάγματά τι προθείς, proposito quodam edicto 7, 12, 5. sq. τοῖς στρατ. ἐπέδωκε χρήματα.
- προτιμάσθαι, Pass. de re, mor. εἰ - τὸ ἐμότροπον προτιμάται, praefertur 7, 8, 14. magis s. plus aestimatur, amatur, sc. αὐτοῖς s. ὑπ' αὐτῶν.
- προτολμᾶσθαι, Pass. de re, mor. τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, ob priorem audaciam 6, 7, 24. e. ob antea audacter facta, ob ante ausa, ante patrata, ob ea, quae ante patrata erant ipsis s. ab ipsis, sc. αὐτοῖς s. ὑπ' αὐτῶν.
- προτρέπειν, mor. s. ph. per verba et dicta, de persf. cum acc. persf. et praep. ἐπειράτο - τοὺς παῖδας - π. εἰς ὁμόνοιαν λ. adhortari 3, 13, 8. αὐτὸν προύτρειπεν εἰς τοὺς ἐλέγχους, adhortabatur 3, 12, 10. impellere, incitare. - Trop. de re, cum acc. persf. sq. inf. γραμμάτα -, προτρέποντα τοὺς λ. litterae - hortantes 7, 7, 11. in quibus Senatus Rom. hortabatur, impellebat, suadebat, rel.
- προτροπή, mor. τοιαῦτα εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, hortandi causa 1, 6, 20. ad adhortationem, sq. expl., scil. αὐτοῦ, τοῦ Κομμόδου, ad eum hortandum.
- προϋπάρχειν, ph. de re, abf. οὕτε - ὁμβρου προϋπάρχαντος, praecedente 1, 14, 4. quum ante adfuisset, i. q. sq. προγενομένου. sed mor. εἰ μὴ προϋπάρχοι ἢ - εὐνοία, nisi prius adsit 1, 4, 10. μαγάλων - εὐεργεσιῶν προϋπαρχουσῶν, iam exstantibus 2, 3, 14. - in opp. ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν Φήμην, praecedens omen 1, 14, 12. - cum praep. οὐ γὰρ παρ' ἡμῖν προϋάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, non enim apud nos prius initum principatum rapiens odiosus erat 3, 6, 10. imperium, quod mihi erat antea concessum et delatum. † διὰ τὴν προϋπάρχουσαν παρ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν, propter iam habitum urbi honorem 4, 9, 10. propter priorem ab eo s. eius in oppidum honorem, i. quia ad-

- huc tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que versatus cum civibus celebritatem et festum obiret, cf. §. 7. et 4, 8, 20.
- προὔπτος, Pass. de re, ph. ἀέθρων προὔπτος, manifestum 3, 3, 10.
- ὅρα προὔπτεον κίνδυνον 4, 12, 14. τὸν κίνδ. π. ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. p. πρόσπτος, ante visus.
- προὔργου, f. προὔργιατες, metr. de re, τὰ ἐνταῦθα προὔργιατα ἐντα, cum potiora sint 1, 6, 13, ad regi praesentem facientia, f. ante alias omnes res agenda.
- προφασίζεσθαι, Med. de persf. ph. c. acc. rei, τοιαῦτα προφασίζόμενον αὐτοῦ, causante 1, 6, 10. praetextente, proferente pro causa et per praetextum.
- πρόφασι, ph. c. gen. rei, ἐπὶ πρόφασει δικικήσεως, sub praetextu 7, 1, 7. causa. — simul c. adi. et v. δοκοῦντα πρόσφασιν εὐλογον ἔχειν ἔχθρας, causam 4, 14, 12. — c. adiuncto et v. ὑπὲρ ἑς (τοῦτο, ταῦτα f. αὐτή) αὐτῇ πρόσφασι καὶ ὑπόθεσις ἀδελφικῆς, occasio 1, 8, 16. παῖσιμα, — ἀρχὴν καὶ πρόσφασιν λαβὼν εἰς λ. 7, 11, 1. causam, f. occasionem, nostr. Grund f. Veranlassung. — c. adi. et v. εὐκ εὐθὺς εἰλόγου πρόσφασεως, sine probabili causa 2, 8, 4. non existente f. praesente, f. si f. ubi non est probabilis causa. ταύτης τῆς π. λαβόμενος, hanc occas. 2, 9, 14. ἐν μικρᾷ καὶ εὐτελεῖ π. — πρῶτοι ὅπλα ἐκίνησαν, exigua — occas. 7, 4, 2. εἰδώς, — πρόσφασιν αὐτῷ εὐλογον ὑπόρξουσιν, causam 4, 12, 15. π. δικαίαν νομίζοντες, caus. 5, 8, 16. — cum v. ὁλοῖ, πρόσφασιν ποιοῦμενος τὴν — Φιλίαν, praetextens amicitiam 5, 9, 1. usus praetensione, causam afferens, inferens, obtendens. — simul c. inf. πρ. π., ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu usus hoc, se desiderare rei, — π. ποιοῦμενοι, λ. causantes, quod fuissent 6, 9, 8. — simul c. praep. μικρὰς π. δεόμενος, εἰς τὸ ἀδικῆσαι, parva causa indigentem ad 3, 8, 6. π. ὀλίγης λαβέσθαι εἰς τὸ λ. causam 5, 2, 14. μικρὰν καὶ εὐτελῆ π. τοῖς στρατιώταις εἰς ᾧ ἐρούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, caus. 5, 3, 1.
- προφέρεσθαι, Pass. de re, physf. cum praep. τὰ διὰ Φωνῆς — προφερόμενα, quae voce proferrentur 7, 8, 4. dicta, verba.
- προφητεύειν, ph. de persf. cum praep. εἰ κατ' ἐκείνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. sacerdotes, interpretes dei, vaticiniorum et extorum.
- προφορά, ph. de actu, c. gen. rei, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφοράν ἡσυχάζειτο, dum in illis verbis pronunciandis occupatur 1, 8, 12. circa prolationem verborum f. in verborum prolatione, in verbis illis proferendis.
- προφύλαξ, ph. de persf. sensu milit. c. adiuncto et gen. persf. εἰ προφύλακες καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, speculatores et exploratores exercitus 8, 1, 9. cum discrimine, ut προ. sint, qui manent continenter loco aliquo certo, nostr. Vorposten f. Forwachen, ei qui remotius ab exercitu castris que et in stationibus sunt ulterioribus, remotiores vigiles.
- προφιλάττεσθαι, Med. de persf. ph. absf. μηδενὸς προφύλαττομένου, nullo praeravente 1, 10, 14. p. mero act., nec de Commodo, sed de aliis, qui non sibi, sed Commodo providerint, ne quid accideret ei.
- προχέω, physf. de persf. c. gen. loci et acc. rei, εἵνου — πολλοὺς ἀμφορίας τῶν βωμῶν προχέων, ante aras profundens 5, 5, 16. fundens in frontem et intra cornua victimae, f. effundens.
- προχωρεῖν, ph. de persf. cum praep. ἐκέλευσε, — τὸν στρατὸν — μετ'

εὐταχίας π. incedere 7, 12, 19. procedere, progredi, porro ire. -
 ὁ Μάρκ. ἐπὶ πολὺ - προεχώρησε, processit 7, 2, 9. cum exercitu. -
 c. adv. (p. quo et in pr. loco formula e praep. stat. διώζοντας
 αὐτὸν. πολὺ προεχωρήματα, qui iam longe processerat 5, 4, 19.
 — absf. ὡς δὲ, προχωρήσας, λ. progressus 4, 11, 4. cum exere.
 — Trop. de persf. cum praep. μέχρι πραιμάτων προχωρεῖ, pro-
 cedebat 1, 15, 16. v. μ. - καὶ μέχρι ὁδελῆς - ἔρωτος προχωρή-
 σας, progressus 1, 3, 6. etiam adeo amans sororem. εἰς τοσοῦτον
 προεχώρησε μανίας, ὡς λ. eo usque processit infaniae 1, 15, 17.
 εἰς τ. μαν. - προχώρησεν, ὡς λ. 1, 14, 15. adeo infans fuit,
 adeo insanivit. εἰς τ. προχώρησεν ὕβρεως, ὡς λ. eo contumelia-
 rum pro vecta est 6, 1, 20. tantam contumeliam intulit ei, f.
 tam contumeliose tractavit eam. - de re, absf. τῆς πολιορκίας
 μὴ προχωρούσης, non procedente 3, 9, 12. μὴ π. τῆς - ἐπιβου-
 λῆς, haud procedentibus insidiis 4, 4, 6. - c. praep. τὸ δὲ
 κατ' αὐτὸν ἔλασεν ἢ μὴ κατὰ γράμην προχωροῖν, pro se autem quis-
 que nihil res ex sententia procedat 2, 3, 21. qui Bg. supplet τὸ
 πρᾶγμα f. τὰ πρᾶγματα, ad v. πρ., (ubi simul opus sit addere
 vel gen. pron. αὐτοῦ, vel dat. αὐτῷ,) sumens τὸ κατ' α. c. pron.
 ἐκ., (expleto subst. μέρον,) quae tamen et separtes, relato ἐκ. ad
 sq. v. νομ. et ad τὸ κ. α. explendo πρᾶγμα, cf. in pr. κ. - τῶν
 ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούντων κατὰ γν. rebus in Arm. procedentibus
 ex sent. 3, 9, 3. - c. adv. εὐτῶ - προχωρήσαντος τοῦ ἔργου,
 succedente negotio 7, 5, 1. α. παρ - προχωρήσεν, ὡς ἐκέλευεν,
 quae succederant, ut 7, 6, 16. - simul cum praep. ἐν τῇ Κι-
 χλὸνι οὐχ, ὡς ἡλπίκεσαν, τὰ πρᾶγματα προχωρεῖ, res succeda-
 bant 7, 9, 1. - c. dat. persf. ἐπεὶ μὴ προχωρεῖ αὐτῷ τὰ τῶν στρα-
 τοπέδων, parum procedebat ipsi res eiga exercitum 3, 15, 12. cf.
 §. 10. f. ὡς τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῷ οὐ προεχ. insidiae ei parum
 procedebant 3, 8, 9. - simul c. adv. οὐ ῥαδίως - οὐδετέρῳ προ-
 εχ. (τοῦτο f. ταῦτα) neutri res procedebat 4, 4, 4. ῥᾶσα αὐτῷ
 πάντα προχωρήσειν - ἡλπίτεν, sibi succellura (esse) 8, 2, 2. ἐπὶ τῷ
 μὴ, ὡς ἐβούλετο, τὰ τῆς πολιορκίας αὐτῷ προεχωρημέναι, quod
 non - obsidio sibi processisset 3, 9, 12. ἐπεὶ - αὐτῷ τὰ - πάσης
 ἐλπίδος μείζον ἢν προχωρήσαντα, processerant 1, 10, 8. - simul
 c. adv. et praep. τούτων αὐτῷ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πάσαν εὐχὴν προ-
 χωρούντων, succedentibus 3, 9, 21. - Al. not. cum gen. temp.
 et dat. persf. οἱ δ' ὅλων μηνῶν δύο τῆς βασιλείας αὐτῷ προεχωρη-
 κίας, cum nec totos menses duos eius imperium processisset 2,
 4, 11. cum imperium ei processisset ne quidem ultra totos men-
 ses duos, i. cum imperium eius durasset ne quidem totos m. d.;
 ubi gen. temp. vel pendet a praep. in v. vel per se sumitur, ut
 a Bg. dativus c. subst. βασ. p. gen. - Al. not. c. praep. τὴν ἀρ-
 χὴν εἰς μέγα προχωρήσειν, processurum (esse) 1, 11, 8. crescere,
 augeri, extendi, se extendurum esse in plurimas terras ad gen-
 tes. - Al. not. de temp. a) absf. ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προ-
 χωρούσης, aetate procedente 6, 1, 14. aetate adultiori, maiori.
 — b) c. adv. ἤδη - τὸ πλεῖστον τῆς νεκρῆς προεχωρήκει, procelle-
 rat 2, 2, 3. praeterierat.
 πρῶτα, physf. cum gen. diserto. τῇ πρῶτῃ τῆς νεῦς, proriae 1,
 11, 12.
 πρωτεύειν, ph. partim, de persf. c. praep. una, τῶν κατὰ τὴν Πάμην
 π. δοκούντων, (corum,) qui Romae essent viri primarii 7, 6, 5.
 esse primarii viderentur. πρεβείας - ἀπὸ τῶν πρωτεύοντων παρ'
 αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex primariis apud se viris 8, 7, 3. - c. dupl.

κατ' εὐγένειαν - πρωτεύειν ἀδίων, ὁ δὲ - διὰ τὸ ἐπιτοχος γενεῖναι, potior esse 8, 8, 8. † πάντας τοὺς πρωτεύοντας ἀνέκτετα, primarios viros 7, 9, 22. sc. ἐν αὐτῇ, Καρχηδόνι, ἢ κατ' αὐτὴν, ἢ ἐκεί, ut oppressum sit adeo vel hoc adv. vel illae praepr. c. prion. — † cum gen. perf. πλῆθος τῶν συγλήτου πρωτεύοντων, ex primoribus senatus 1, 17, 2. eorum, qui primarii essent inter senatores.

πρῶτος, ph. Masc., de perf. per casus deinceps, Nom. cum verb. τοὺς π. φίλους π. διαβάλλειν ἤρξατο, primus 1, 8, 4. ubi p. adv. haberi potest, ut in seq. locis. π. ἐτόλμησε λ. 6, 2, 17. π. λέγεται λ. ib. 19. π. - ἤλασε 7, 1, 3. †† ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν, prior 2, 3, 15. p. comparat. ἀπὸ Κυρῶ, τοῦ πρώτου - μετασῆσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5. - Plur. Nom. Γερμανοί -, πρῶτοι ἰδόντες λ. primi 4, 13, 13. 7, 4, 2. 7, 8, 26. — † c. gen. perf. ὑπεδέχοντα (αὐτόν.) πρῶτον ἀνθρώπων καὶ βασιλέων - τοσαῦτα καταρρωκῶτα, qui primus omnium hom. perperat 2, 14, 2. - Fem. de perf. cum gen. perf. et in relat. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία - εἶποντο δὲ λ. quatum prima 1, 17, 2. - de re, c. adiuncto, αὐτῇ - π. καὶ μεγίστη αἰτία λ. 1, 8, 14. - in relat. πρώτης - καὶ δευτέρας - ἡμέρας λ. primo die 4, 15, 10. † absf. τῆς π. ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάσης, urbe illa, quae prima in It. obstitisset 8, 4, 24. qui Bg. p. adv. ceperit, hac serie, μὴ καθ. πόλ., τῆς ἐν Ἰτ. ἀντ., dum et procedit alia serie ista, μὴ καθ. τῆς πρώτ. πόλ., ἐν Ἰτ. ἀντ. non deleta urbe prima, quae in It. obst. ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, primam It. urb. 8, 1, 7. δίδοναι τὴν πρώτην πόσιν, primum poculum 1, 17, 17. - in relat. τῶν μὲν οὖν πρώτων ἡμερῶν λ. - χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis diebus 8, 5, 1. - sed in rel. tacita, ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς λ. 4, 15, 15. τὰς πρώτας ἐμβολὰς 8, 1, 6. - Neutr. Sing., p. adv. πρῶτον - ὀφείλει, primum 1, 11, 3. 1, 14, 7. † εἰ, π. - καταρῆσας λ. prius 1, 12, 9. ubi videtur esse in relat. tacita. — † in rel. manifesta, ἵνα ὀφείλῃ π. - ἢ λ. prius -, quam 3, 11, 20. — in al. rel. εἰς ὕπερον λ. - πρῶτον δὲ λ. prius 3, 5, 2. πρῶτον μὲν λ. - μετ' ἐκείνου δὲ λ. primo 4, 14, 3. sq. πρῶτον -, εἰς ὅτῳ λ. prius 2, 1, 22. - in rel. tac. πρ. μὲν -, τὴν λ. primo 1, 14, 15. sq. - primum 2, 4, 12. π. μὲν - δὲ λ. primo 4, 5, 15. — πρ. δὲ -, καθ' ἑαυτοὺς δὲ λ. ante omnia 2, 1, 8. πρ. -, δὲ λ. primo 4, 8, 20. sq. - καὶ π. primum 2, 2, 1. καὶ π. μὲν 6, 1, 3. π. μὲν οὖν λ. ib. 6. - † cum art. τὸ μὲν π. a principio 6, 3, 11. sq. ὁ δὲ λ. - †† τό γε π. tunc primum 1, 16, 7. qui Bg. retinet vulg. τότε πρ. Plur. in relat. manifesta, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα -, τὸ δὲ τελευταῖον, initio 2, 4, 10. sq. τὰ μ. π. -, καὶ τὸ τελ. prius 1, 12, 11. τὰ πρ. - ἐπὶ δὲ λ. primum 1, 16, 10. τὰ μὲν π. - ἐπεὶ δὲ λ. primo 1, 10, 2. sq. - ὁ δὲ τὰ μὲν π. -, ὡς δὲ λ. 6, 8, 12. sq. - in rel. tac. οἱ δὲ σρατιῶται τὰ μ. π. - κατ' ὀλίγους δὲ λ. principio 6, 9, 7. primo 3, 12, 9. sq. τὰ π. - τὸν δὲ λ. 3, 10, 8. τὰ π. - τὴν λ. prius 7, 9, 21. τὰ π. μὲν λ. primum 3, 10, 5. ὁ δὲ τὰ μὲν π. initio 2, 3, 7. primo 2, 9, 9. 4, 10, 11. — καὶ τὰ μ. π. primum 2, 7, 10. τὰ μὲν οὖν π., - δὲ λ. primo 4, 11, 1. - primum 6, 2, 8. - † c. gen. rei, τὰ μ. πρῶτα τῆς ἡλικίας λ. initio aetatis 3, 10, 11. p. κατὰ τὰ μ. π. ὅτῃ ἢ μέσῃ τῆς ἡλ.

πταίσμα, trop. c. adi. συνέβη - π. ὀλέθριον τῇ 'Ρ. πόλει, calamitas 7, 11, 1. - c. gen. rei ἢ perf. μηδὲ τις - τύχης π. νομιζέτω, delictum 6, 1, 10. - cum gen. perf. τὰ τῶν - κλουσίῳ πταίσματι

- ἀμελεῖται λ. res adversae 7, 3, 11. - c. praep. ὑπερίμνησκον ἀλλήλους τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς διὰ μέλλησιν αὐτοῦ πταισμάτων, eas, quae - evenissent, calamitates 6, 8, 8. qui fig. explet particip. συμβάντων f. γενομένων, pro severis, admonebant se invicem tum illarum in Oriente propter eius cunctationem calamitatum.

πταίω, ph. de perf. abs. πρὸς τὸ μὴ παῖσαι αὐτὸν, ne titubaret 5, 6, 18. caderet. - Trop. ἔμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίνειν, operam daret, ut iaculans ne aberraret 1, 15, 3. ut feriret. — † cum gen. rei, ὁ στρατός -, πταίων τῆς ἐλπίδος, quod spe excideret 8, 5, 1. spem amitteret f. non haberet amplius, non consequeretur id, quod sperasset. - cum abl. rei et adv. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, offendit 5, 4, 13. deceptus fuit aequae opinionione sua, ac fortuna, laesus fuit tum a consilio et proposito Romam tardius proficiscendi, tum a fortunae casu, vento contrario, f. noxium fuit ipsi propositum illud et casus fortuitus ille, f. infelix factus est per -, nostr. er wurde gestürzt f. er stürzte, fiel, sank, zugleich durch seinen Vorsatz, Entschluß, und durch Zufall. - de re, c. acc. pron. ellipt. εἰ τι πταίσειε τὰ Μαξιμίνου πράγματα, si paululum titubassent Maximini res 7, 9, 24. si quo pacto infeliciter caderent, non felicem eventum haberent instituta eius et suscepta, iter bellum que adversus Italiam ac Romam.

πτερόν, ph. animal. κολπώσει πτερῶν, sinuandis alis 1, 15, 11. de struthion.

πτηνῶν, ph. σκεύη - πληροῦντες πτηνῶν, volucris 3, 9, 10. sq. μικρῶν - θηρίων.

Πτολεμαῖος, Ptolemaeus, Philadelphus ille, Aegypti rex 1, 3, 6.

πτύσσεσθαι, ph. Pass. de re et libell. c. abl. modi et adv. γραμματεῖον τούτων - τῶν - ἐπαλλήλων ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων, qui plicati 1, 17, 1.

πτῶμα, ph. homin. ἐπιστὰς τῷ πτώματι, ad cadaver 4, 13, 14. τὰ πτώματα, Φερόμενα λ. cadavera 4, 6, 2. - cum adiuncto, διὰ πλήθος πτωμάτων μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν - γενέσθαι λ. prae multitudine caelorum neque cadaverum sublatio rel. 7, 9, 16. - animal. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτ. iacentibus cadaveribus 1, 15, 13. — utr. simul. σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. post pr. ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν.

πύθεσθαι, v. πυθάν.

πυκνός, ph. de re, cum adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, densis et spissis 8, 1, 13. quatenus sylvae sunt continuae, longae, plures deinceps in Alpium ambitu toto, sed δασ. quatenus arbores sunt in sylvis plures et vicine siant, f. sylvae, in quibus arbores sunt multae et sibi vicinae, nec rarae. - Superl. abs. ἔλη πυκνότατα, paludib. densissimis 6, 5, 3. pluribus deinceps.

πυκνότης, ph. cum gen. rei, διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, densitatem 7, 12, 13. vicinitatem.

πυκτός, phys. πυκτοῖς πύλαξι, implicatis 7, 6, 11. conf. 1, 17, 1.

πύλη, sed ap. Nost. in Plur. tantum, abs. tum templi, παγιστήσαν ταῖς πύλαις, ad portas 7, 10, 9. cf. ib. 5. sq. - tum castrorum Praetor. ἀνοιχθισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, portis 5, 4, 5. πρὸς ἑβαλλον ταῖς π. 7, 11, 16. ἀνοίξαι τὰς πύλας 2, 6, 14. 5, 3, 23.

- 5, 8, 14, 7, 11, 18, 7, 12, 9. τὰς π. ἀποκλείσαντες 5, 3, 26. — τὰς π. κλείσαντες 7, 11, 12. συγκλείσαντες τὰς π. 8, 8, 18. — tum urbis, οἷς - πύλαι ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. εἰ τι τῶν π. ἔξωθεν ἦν 8, 4, 22. πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο 2, 11, 11. περὶ ταῖς π. λ. 7, 9, 18. ἀνοίξαι τὰς π. 8, 5, 1. 8, 8, 6, 3. sq. 8, 7, 3. — τὰς π. κλείσαντες 8, 2, 13. - cum gen. diferto loci, μέχρι - τῶν τῆς Πάριος πύλων λ. 1, 12, 15.
- πυλίδες, ph. πυλίδων ἀσκήσεις, portis 8, 5, 10. bellico usu. foramina murorum, per quae telis missis arcerentur hostes. πυλίδι, κατ' ὁλίγον αὐξανομέναις, portulis 8, 4, 4. in ponte, arcus, speciem portularum habentes. - † c. adiuncto, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεφυγίας, (ὀχυμα,) portulas 4, 2, 14. aedificium in consecrando imperat., ubi foramina aperta, speciem portularum habentia.
- πυνθανέσθαι, Med. de perf. phys. c. acc. rei, ἰστιάτο τὰς αἰτίας, quærere 2, 5, 8. ἃ περ πυνθανόμενος, inaudiens 3, 5, 6. ταῦτα π. intelligens 3, 10, 8, 5, 8, 7. τὴν τοῦ βασιλέως - εὐνοίαν πυνθανόμενοι, intelligentes 4, 8, 13. πόλεις -, πυνθανόμενος τοσούτου ἔθοδος στρατοῦ, inaudientes 2, 11, 6. † πάντα πυνθόμενος λ. omnibus intellectis 2, 1, 24. ταῦτα πυνθόμενοι cum iam re intellecta 8, 8, 15. - simul cum adv. f. coni. ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, audivit 5, 4, 8. † ὡς - ταῦτα - ἐπύθετο, cum audisset 3, 3, 5. ὡς δ. τὰ γινόμενα, audita ea re 8, 6, 1. - cum adiuncto, εἰ - τὴν - δύναμιν - μάθοισιν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιντο, audiverint 2, 10, 16. - † simul c. praep. ὡς - παρὰ τῶν αὐτομόλων ἐπύθετο αὐτὸς τὴν - Φυγὴν, audivit 5, 4, 18. — simul c. acc. particip. p. inf. παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος τὴν Π. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, audiens - sublime ferri 2, 9, 3. τοὺς στρατιώτας - π. πέραιουμένους τὸν - ποταμὸν λ. audiens transisse 3, 4, 17. αὐτὸν προσιέντα πυνθανόμενοι λ. accedere audientes 2, 11, 10. - simul cum praep. f. adv. ἔν τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οἰκείους ἕκαστοι - ἀπολωλῆτας, tum ex eo, quod audirent suos domesticos - interementos 6, 7, 7. p. ἐν ταῦτων, ὅτι ἐκ. c. coni. sq. πυνθανομένους, ὅτι λ. audientes, ipsum rel. 2, 7, 11. - simul c. coni. et sq. inf. c. acc. ὡς - ἐπύθετο, λ. audito 8, 8, 10. - †† cum gen. perf. et pron. πυνθόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχετε, quaesiturus ex vobis 2, 8, 5. vel auditurus.
- πῦρ, ph. honoris, τὸ π. προσέμπνευεν αὐτῆς, ignis 1, 8, 8, 2, 3, 5, 7, 6, 4, 2, 8, 10. πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῇ) πλὴν τοῦ πυρός 1, 16, 9. † (αὐτὸν) πυρὶ κομπέοντα 7, 1, 21. v. πομπ. Alius generis, in consecrat. imperat. πάντα - ἀνάπτεται - ὑπὸ τοῦ π. 4, 2, 21. οἱ λοιποὶ - πῦρ περιτιθέασι ib. 20. - sed rogi, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ 4, 8, 13. τὸ σωματίον πυρὶ παραδόντες 3, 15, 16, 4, 13, 16. †† sed poenae loco simul, κελύει - αὐτὸν - π. παραδοθῆναι 1, 9, 14. infanum et mendacem. - tum phari, Φρυγιστοῖς, ἃ - νικτωρ διὰ τοῦ π. - τὰς ναῦς χειραγωγῶσι, igne 4, 2, 15. - sed noxiis, incendii universe, τὸ π. πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. (7, 12, 13.) καταφλέξαν τὸ π. τὸν νεῶν λ. ib. 6. ἐπενεμήθη τὰ - ἔργα ib. 7, 2, 8. μέρος τῆς πόλεως τὸ π. ἐνεμήθη 7, 12, 13. ἐλυμηνάτο ib. 16. πάντα ἐπιὸν τὸ π. ἐπερόσκειτο 1, 14, 9. γνώμη θεῶν - ἤρξατο - τὸ π. καὶ ἐπαύσατο ib. 10. τοῦ νεῶ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ π. ib. 7. τὰς ἐξόδους ὁ τ. π. προκατεῖληφθαι 7, 12, 14. πυρὶ καταφλέχθη ὁ νεὼς 5, 6, 7. ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν 7, 12, 12. - sed terrae motus, εἰς —

πυρρός - ἐν τοῦ σεισμοῦ διαρρέοντος I, 14. 4. - † denique solis, c. gen. diferto f. rei, et c. adi. ἐπὶ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου π. folis calorem 3, 9, 11.

πυρὰ, ph. c. diferto gen. materiae, ξύλων πολλῶν ἀδρασιθῆναι πυρὰν, rogam 4, 8, 12. ubi pro sola firue f. compagine.

πύργος, sed ap. Nost. modo in Plur., ph. tum in re milit., muro- rum castrisium, absf. Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων λ. in turribus 2, 5, 15. - cum adiuncto, ἀνελθόντες ἐπὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλξεις 5, 4, 4. - tum urbis, ἀνωθεν ἐπάλξεων καὶ π. 8, 4, 20. — πύργους καὶ ἐπάλξεις ἐγείρειν 6, 2, 12. post pr. τὸ τεῖχος. † τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐθεώσας 8, 3, 7. - simul c. adi. πύρ- γους μεγίστους καὶ ὑψηλοτάτους κατασκευάσας λ. 5, 6, 21. Heliog. ad missilia proicienda. ††† ἐλθέοντας - πύργους ἐπὶ νύτων Φέρειν ἐπειράτο παιδεύειν 2, 11, 18. Iulianus.

πυρροῖδης, ph. de re, p. subst. c. adi. τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῷ πυ- ρροῖδές τι, ignea quaedam species 1, 7, 9. nost. etwas so feuri- ges f. dem Feuer ähnliches, tam igneum quid f. igni simile.

πυρώω, physf. de perf. c. acc. rei, sed oppresso, πυρώσαντες (αὐ- τὰ f. αὐτὴν, τὴν πίτταν,) incendentes 8, 4, 26. - Pass. de re, τοὺς θάρακας - πεπορωμένους, candentes ib. 27.

Πυρρήχιος, de re, Πυρρήχιον ὄρεον καὶ ῥιζμῶ, pyrrhichio 4, 2, 19. saltationis species. ita dicta a Pyrrho, filio Achillis, auctore eius, vel a Pyrrhicho, quodam Cretensi vel Lacedaemonio, et lusus armatorum, qui pugnae imaginem retulerint, insurgendo, mox iterum resiliendo, totum intentando vel declinando, et inter saltandum arma clypeos que concutiendo.

πυρώδης, ph. de re, Masc. cum subst. fem. ὁ πυρώδης - πυρώδεις βολαί, micantes 1, 7, 9. igneus, ardens, fulgens, nost. feurig f. funkelnd.

πῶ, temporis, post neg. μήτε τὴν τῆς παρασκευῆς πω - εἰδὼς, neque - adhuc 1, 9, 21. nec - dum. παρὰ μηδενὶ πω λ. 2, 8, 6. οὐδε- μίαν πω ἐπιβουλήν λ. 4, 13, 15. cf. post οὐ et οὐδὲ supra. - Si- ne neg., ante aliud adv. temp. Οὐβριώτερος τῶν πῶ ποτὲ ἀρχόν- των, omnis aetatis 3, 10, 13. sc. ὄντων, terribilior iis, qui un- quam antea erant principes f. praefecti Praetor. τῶν π. π. βα- σιλέων, omnium, qui unquam fuerunt, imperator. 3, 15, 5. ὅσα μηδεὶς πω ποτὲ (κατέλειπε,) nemo unq. ib. 7. εἴαν μηδενὶ τῷ ποτὲ βασιλεῖ γενέσθαι λ. nulli unq. 4, 8, 19.

πῶς, infinitae not., de modo, cum verb., post, Φιλεῖ γὰρ πῶς αἰεὶ λ. solent enim plerumque 1, 2, 8. propr. quodam modo, sed deinde p. Lat. fere f. prope. πεφύκασιν δὲ πῶς εἶναι λ. quodam- modo 4, 9, 4. - ante, ἡρέμα πῶς - ὑπήγχο λ. sensim 3, 12, 21. aliquo modo f. fere, prope. †† καὶ πῶς ἀπεραδενήτως λ. 7, 11, 8. ubi leg. καιρίως. post adi., seq. consona, ἀντίπαλός πῶς καὶ ἐσθρόπος ἔμενεν λ. 8, 5, 1. ubi Eg. iterum omisit eadem sensa pr. - post neg. sq. vocali. μή πῶς, ἄτε σχῆος, λ. ne forte 8, 3, 8. at sq. consona, μή π. τὸ ἥθος λ. ne 6, 1, 12. ubi et procedit πῶ quo pacto. - sed simul ante al. adv. μή πῶς ἄρα λ. ne forte (sci- licet) 2, 2, 8, 2, 15, 3. v. α.

πῶς, in vera interrog. f. c. signo interr., ab init. καὶ πῶς λ. et quomodo 4, 3, 18. - in med. orat. τὴν δὲ μητέρα πῶς ἂν διέ- λαισθε; ib. - simul ante neg. ab init. enunciat. in med. perio- do, πῶς οὐχὶ νῦν - κρατήσετε -, στρατηγουμένων; cur. non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto. - Sine vera interrog., post v. aliquod relatum, sed c. indicat. modo, ἡγνούουν, πῶς χρῆσονται τῷ πράγ-

ματι, quomodo sit - 5, 4, 16. i. q. ὅπως in eadem formula 2, 12, 5. πείραν δοῦναι, π. φέρουσι λ. qu. ferant 5, 5, 11. - † sed c. optat. ὡς ἰδῇ, πῶς ἡλικίας ἔχοι, λ. qua aetate sit 4, 9, 9. v. ἔχ.

P.

Ῥάβδος, ph., univérse, ῥάβδω μόνη τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾷ, virga 7, 9, 15. de Numidis. - Sensu praecip. αἱ ῥάβδοι -, βασιλικῆς - ἰδιωτικῶν, virgae 7, 6, 4. falces.

ῥαβδόυχος, ph. de persf. sensu praecip. παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ἐπιηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδόυχοι, lictores 7, 8, 10. ap. Carthaginiens.

Ῥαβέννα, urbs Ital. τὰς λίμνας - μεταξὺ - Ῥαβέννης, inter Ravennam 8, 6, 11. (ἀπὸ τῆς Ῥ. ἄρας, Ravenna 8, 7, 1.) ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna ib.

ῥάδιος, de re, ph. Fem. abf. οὐ θατέρων ῥαδία ἦν ἡ τροπή, facilis 3, 7, 7. c. adiuncto, ῥ. ἡ εἰσόδος αὐτῇ (ἦν) καὶ ἀνώλυτος 1, 13, 2. ubi dat. persf. pendet minus ab adi., quam a v. subst. oppresso. — in opp. tacita, τοῖς μὲν ῥ. ἦν Φυγὴ 3, 14, 19. - Neutr. sine subst. at sq. inf. ἀκριβὲς - εἰπεῖν, οὐ ῥαδίον (ἐστὶ) haud facile 7, 1, 19. - sed simul c. subst. et in opp. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἰλῶν Ῥωμαίοις - ἐπισφαλοῦς ἐσθιμένου, αὐτοῖς δὲ - διατρέχειν ῥαδίον, ad discurrendum facili 7, 2, 11. - c. solo subst. et adiuncto affini, ὁ Ῥ. δῆμος - πολὺ καὶ ῥαδίον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον 7, 7, 2.

ῥαδίως, physf. cum verb., ante, et proxime, ὡς μὴ ῥ. διαγνώωναι λ. non facile 1, 10, 12. ῥ. πιεῦσθαι 1, 13, 14. ῥ. ἐλέγετο 2, 2, 7. ῥ. ὑπηγάγετο 2, 9, 17. ῥ. ἐκράτου 4, 15, 5. ῥ. χειρώσασθαι 6, 2, 15. ῥ. λυμηνάμενοι 6, 5, 15. οὐ ῥ. μνημονευθεῖσα ib. 23. ῥ. ἐπερῶσθαι 6, 6, 5. οὐ ῥ. ἡθροίζετο 6, 7, 2. ῥ. ἐτρέψαντο 7, 4, 13. ῥ. εἰσεδέχθησαν 7, 6, 18. ῥ. ὑποκαταγαίεν 8, 8, 3. - † post syn. ὑμαρτίεσθαι - διοικήσεται καὶ - ῥ. παρόντος 8, 7, 15. - distractum, una voce, μὴ ῥ. συνεῖναι δυνάμενοι 2, 9, 15. ῥ. αὐτὰς κατέφλεγον 8, 4, 31. - duab. vocibus, ῥ. τῶν ἀντ. περιεγ. 1, 15, 16. 6, 1, 17. - pluribus voc. ῥ. - ἡκολ. 1, 11, 13. οὐ ῥ. - ποιησ. 6, 1, 15. ῥ. λ. 6, 2, 21. μὴ ῥ. λ. 7, 1, 26. - Post verb., proxime, ἀποσησ. ῥ. 7, 7, 13. πηγν. ῥ. 8, 4, 7. - distractum, una voce, ἐτυχον δὲ ῥ. 1, 11, 9. εἰλ. γοῦν ῥ. 2, 13, 10.

ῥαθυμία, mor., maxime in rebus bellic., abf. ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν, ignaviam eorum 1, 10, 5. - c. adi. χρωμένους - τῇ συνήθει ῥαθυμία, socordia 5, 4, 3. - in opp. καταγνοῦς τοῦ μὲν ῥαθυμίαν, τοῦ δὲ δυσπραγίαν, ignav. 2, 9, 3. - c. adiuncto, μηδὲν ῥαθυμία, μὴδ' ἀναπαύλῃ νέμων, desidia 3, 2, 1. οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδραμίαν (ἀναδριάαν) καταγνώσονται, socord. 2, 10, 17. κατεγίνωσκον αὐτοῦ ῥαθ. καὶ τρόπων χαυνότητα 5, 5, 2, 5, 1, 5. - simul in opp. τοῦ μὲν - καταγινώσκοντες ἀναδριάαν, τοῦ δὲ - μέλλησιν καὶ ῥαθ. quod esset desidiosus 2, 12, 4.

ῥαθυμότερον, mor. Neutr. p. adv., de regnant. in opp. ἐπιμελέεσθαι -, ῥ. βιώσαντες, dissolutius 1, 1, 9. negligentius. - de pugnant. οἱ μὲν - προθύμως ἡγωνίζοντο, - οἱ δὲ ῥ. προσηφύοντο τῇ ἐργῇ, segnius 5, 4, 11.

ῥαθύμως, mor. in regno, abl. τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥ. προε-
 φερόμενος, negligentem se praebens 2, 7, 1. negligentem, v. pr.
 — in bello, c. adiuncto, ῥ. καὶ ἀνάνδρως λ. segniter 6, 8, 7. ἀν.
 καὶ ῥ. 8, 5, 5.

ῥᾶσα, ph. c. verb., ante, et proxime, κινεῖσθαι, facile 1, 3, 15. ῥ.
 πείσαντες, facillime 1, 6, 24. 7, 11, 11. ῥ. ἀλίσκονται 4, 15, 9.
 15. ῥ. ὑπεδέχθησαν, facile 5, 3, 24. 6, 8, 15. — distractum,
 una voce, ῥ. οὖν τρεψ. facill. 7, 9, 14. — duab. voc. ῥ. εἰς εὐν.
 ᾠκ. 2, 4, 5. — plurib. voc. ῥ. — μετοχ. 1, 3, 4. ῥ. — τοῦ. 6, 7,
 18. 7, 12, 13. — Intra v. duo, sine ambiguit. ὑπέσχετο — ῥ. δώ-
 σειν λ. facile 1, 17, 17. 8, 3, 3. facill. 5, 4, 3. ἐλπίζων, ῥ. αἰ-
 ρήτειν λ. 8, 2, 5. — sed c. ambig. ῥ. — μεδέειν — ἡλτικα 1, 5,
 10. 2, 7, 9. 11. 3, 2, 2. — †† c. syn. πάντα δὲ ῥ. ἀνάπτται εὐ-
 μαρῶς ὑπὸ τοῦ πυρός, omnia autem facile accenduntur igni 4, 2,
 21. qui Bg. unum modo expressit, ubi aut figura est ἐκ παραλ-
 λήλου, aut leg. ταῦτα. Post verb. πέναις ἀντέχων ῥ. facill. 2, 9,
 2. — †† cum superl. an c. verb. ῥ. πλουσιώτατος ἐγένετο, facile
 1, 8, 16.

ῥαζώνη, moral. sensu que bono, ἐλπίδα ῥαζώνης λ. facilitatis 2, 3,
 12. sq. explic.

ῥεῖθρον, ph. universe, c. adi. τὸ Πόντιον ῥ. Pontici fluctus 4, 3.
 17. mate, fretum, cf. §. 12. ῥευμ. — τὸ ὕδωρ — εἰς ἑτέρα ῥεῖθρα
 μετατρέτειν, in alia fluenta 7, 12, 8. — † simul cum adv. ἀν-
 τιτυπες — γίνεται τὸ πῶτε ῥ. quod antea erat fluentum 6, 7, 16.
 qui Bg. recte particip. ὄν supplet, de aqua Rheni et Danubii.
 — abl. ὑποχωρούντων τῶν Σεμελίων τῷ ῥεῖθρῳ, fluente 3, 3, 11.
 τοῦ εὐρύματος ἐπισχόντος τὸ ῥ. ib. 10. p. 19. τῷ ῥεύματι et pr. et
 sq. χειμάρρους. — ῥεῖθρον γεφυρώσαι, flumen 4, 7, 6. γεφ. τὸ ῥ.
 8, 4, 9. p. §. pr. τὸν ποταμὸν γεφ. in opp. et discrimine a flu-
 vio, οὗτοι ποταμῶν —, οἱ — ναυσιποροῦν ἔχουσι τὸ ῥ. fluentum 6, 7,
 15. ἐπεὶ — ἐγένετο πρὸς τινι ποταμῷ, — τὸ ῥ. εὗρε — φερόμενον, in-
 venit eum 8, 4, 2. — † cum gen. deserto fluvii, τὰ ῥ. τῶν διὰ
 τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων λ. flumina per illum campum decur-
 rentia 3, 4, 10. οὐδὲ (περὶ) ῥεῖθρων ποταμῶν ἡ φιλονεικία, de flu-
 minibus 4, 14, 14. — †† Al. rerum, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἶνου λ.
 rivi 5, 5, 16. — ††† simul c. praep. τοσοῦτος — ἐγένετο φόνος,
 ὡς ῥεῖθροις αἵματος διὰ τοῦ πεδίου λ. rivi sanguinis per campum
 4, 9, 17. sc. φερομένοις.

ῥεῖμα, phys. universe, de torrente, μὴ δυναμένου τοῦ τεύχους ἀντέ-
 χειν τῷ ῥεύματι, impetum 3, 3, 11. fluentum, p. pr. ῥεῖθρον. —
 de freto, c. gen. deserto, τὰς ἡπείρους (Europ. et Af.) διηρῆσθαι
 τῷ Προποντιδῶς ῥ. Propontidis fluctibus 4, 3, 12. cf. 3, 1, 11. τῷ
 τῆς Πυ. πορσμῷ. Nominatim fluvii alicuius, αὐτὸν ἐξαγαγόντος
 τοῦ ῥεύματος, fluentum 3, 9, 15. forsan de fluv. Tigri, it. in sq.
 loco. προκαχθεῖς ὑπὸ τοῦ ῥ. v. fluminis ib. 17. οἱ Φονεύμενοι —
 ἰδίδοντο τῷ ῥ. flumini 8, 5, 18. prope Aquileiam, p. pr. ἐς τὸν
 ποταμὸν λ. §. pr. — † in discrimine a fluv. διὸ καὶ πηγνυται —,
 μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥ. congelascunt, minus concitate flu-
 entia 8, 4, 7. ubi tamen proprie hoc subst. refertur ad se ipsum,
 cf. loc. sq. — cum gen. deserto fluv. οὐκ εἰδότες τῶν Ἰταλιωτῶν
 ποταμῶν τὰ σφοδρὰ — ῥεύματα ib. 6. — cum gen. al. loci, ὑπερ-
 βάντος — τοῦ στρατοῦ τὰ προβεβλημένα ῥ. — τῆς Π. ἀρχῆς, amnes 3,
 14, 18. quae alibi dr. ποταμοί, cf. 2, 2, 19. 2, 11, 9, 4. 11,
 3, 6, 2, 14.

ῥεῖω, ph. de re, f. flumine ipso, c. abl. modī, πλάται — μέγιστος δ

- ποταμὸς ῥέων, cum ferretur 7, 1, 17. nisi abl. ille pendet ab adi.
μ. - c. praep. μέγιστοι - οὗτοι ποταμὸν ἐπ' ἀρχῇ ῥέουσι, feruntur 6,
7, 14. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποτ. ῥέοντων, decurrentia 3, 4, 10. —
† de al. re, τοὺς ὀχετοὺς, (cliccas Rom.) τοὺς εἰς τὸν Θύβριον πο-
ταμὸν ῥέοντας, quae fluunt 5, 8, 18.
- ῥήγνυμι, phys. de persf. c. acc. rei et abl. modi, τὰ δεσμωτήρια βία
ῥηγνύσας, effringentes 1, 10, 4. - Med. cum acc. rei f. vestim.
ῥήξαι μὲν τὴν ἐσθῆτα, cum vellem sibi discidi sibi 1, 13, 7. prae
dolore ac luctu.
- ῥήμα, ph. abl. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν λ. 1, 8, 12. v. π. † in
opp. ταῦτα αὐτὸν ἐντεταλθαι ῥήμασι, - μηδὲν δὲ ἐπεσπλιέναι, - γραμ-
μασί λ. verbis 1, 9, 21. - † cum verb. affini, ὅσα - ῥήματα -
ἐλέγετο 2, 2, 7.
- ῥήνος, fluν. sine art., Rhenus 6, 7, 14. ῥήνον ib. 5. - cum art.
ταῖς τοῦ ῥήνου ὀχθαῖς ib. 12. ταῖς ὀχθ. τοῦ ῥ. 2, 9, 1.
- ῥητὴν, phys. c. adiuncto. δάδας, ὁμοίως πίσει καὶ ῥητὴν δεδομένως,
resina 8, 4, 30.
- ῥητός, Pass. de re, ph. Fem. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2,
8, 1. Lat. ratus, propr. dictus, indictus, definitus. Neutr. ἐπὶ
ῥητοῖς σιτηρέσις, certis 2, 11, 9.
- ῥιζόθεν, phys. ἂν τερ - ῥ. ἐκρίζας, radicitus 8, 4, 15. arbores et
vites.
- ῥιζήμα, ph. c. gen. rei, χρυσοῦ - ἐπιπάσσεσθαι, scobem 1, 7, 9.
ramentum.
- ῥίπτειν, phys. de persf. cum dat. persf. et acc. rei, ἐρρίπτει τοῖς ὀχ-
λοῖς - ἐπιτώματα λ. proiciebat 5, 6, 21. e turri Helioγ. - Pass.
c. praep. ἐπίτροποι - εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἐρρίπτοντο, abiciebantur
7, 7, 6.
- ῥίπτω, id. de persf. c. acc. rei et praep. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν
λεωφόρον, proiciunt 3, 12, 25. - cum cod. acc. sed dativ.
persf. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις λ. proiecta cadavera 8,
5, 24. - cum acc. rei solo, de milit. τριβόλους - ἐρρίπτον,
spragebant 4, 15, 6. πάντα ῥίψαντες (τὰ ὅπλα,) abicientes 7, 9,
14. - cum acc. persf. et praep. αὐτοὺς εἰς τοὺς ὀχετοὺς ἐρρίψαν
Φέροντες, abiecerunt 1, 13, 11. ubi particip. c. vel modi, vel
p. adv. cf. ib. ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, proiecit se - que
4, 4, 12. ῥίψας εἰς τὴν γῆν ἑαυτὴν, proiecta humi 1, 13, 2. —
ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμματος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit se - obsecrans 7,
5, 8. - † de animi. c. acc. persf. et adiuncto, ψῆδῃ, τὸν ἵππον
ἀποσείσαι μὲν τὸν Ἰερτίναν καὶ ῥίψαι, proiecisse 2, 9, 7. in so-
lum. - Trop. de re, c. acc. persf. et adv. in opp. εἰς τὸ μέ-
γιστον θῖψους ἄραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψαι - δυναταὶ τυχεῖς
ροπή, abicere 1, 13, 12. delicere, deprimere, privare honori-
bus et fortuna priori. - Pass. de persf. ph. μαλόντες - ἐρριμμέ-
νους, abiectos esse 8, 8, 19. cf. mox e §. 16. - De re, ph. cum
adv. τὰ πτώματα - ὅπως δὲ ἐρρίπτετο, proiciebantur 4, 6, 2. —
ἐνθα ἐφασκεν ἐρρίφθαι τὰ - σώματα, proiecta esse 3, 12, 18. - c.
praep. καταλινόντες τὰ σώμ., ἐρριμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, abiecta
8, 8, 10. - abl. ὅπλα - ἐρριμμένα, abiecta 8, 4, 28. - Trop.
ἐρριμμένην τὴν ἀρχὴν, proiectum 2, 6, 10. neglectum, non cura-
tum ab aliis. - cum praep. ἐν μέσῳ ἐρρ. (αὐτὴν, τὴν ἀρχ.) ab-
iectum 3, 6, 10. quae plena est formula, p. pr., ducta a rebus,
quae physice abiiciuntur et in medium f. commune. † c. adv.
τὴν ἀρχ. μὴ περιῶδιν αἰσχροῦς ἐρρ. abiectum 2, 8, 3. e. περὶ τῆς

- ἀρχῆς - διαλεγόμενος, ὡς παντάπασιν ἐρρίπται (αὐτῇ) abiectum
 esset 2, 9, 9.
- ῥήγανον, phys. μετὰ χεῖρας φέρων, clavam I, 14, 16. Commodus,
 ut Hercules.
- ῥοπή, ph. f. trop. c. gen. rei f. pers. ἐλίγη - τύχης ῥ. momentum
 1, 13, 12. nostr. *Ausschlag* f. *Bewegung*, Stoss, *Druck*, casus for-
 tunae secundae et adversae, res aut persf.
- ῥυθμίζεσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. modi, ὁμοῦς - σεμνῶ μέλει -
 ἐρρ. *smiθμέναι*, emulatos 4, 2, 10. nostr. componere, - *setzen*.
- ῥυθμός, ph. Περίρρηξις - ῥυθμός, numero 4, 2, 19. inter equitan-
 dum, nostr. *Takt* f. *Zeitmaß* f. *Bewegung*. † τὰ πολεμικά αὐ-
 τοῖς γυμνάσια - (ἐς f. ἐπὶ) ῥυθμοί, modulationes 7, 8, 11. ver-
 sus, carmina, cantillationes, habentes numerum quendam, i. ae-
 quabilitatem temporum et syllabarum.
- ῥύσμαι, Med. de persf. phys. cum acc. persf. οὐτε δορυφόρων φρουρὰ
 ἰκανὴ ῥύσθαι τὸν ἀρχόντα, tuendo principi 1, 4, 10. τὸν δὲ ἐρ-
 ῥύσατο, liberavit 1, 15, 12. - cum acc. rei, ῥύεσθαι - τὰ σώματα,
 intari 6, 5, 21. - cum acc. rei al. f. loci, δύναμιν, ὅσων αὐτὰ μὴ
 ὦσται ῥ. Μηδίας, tutandae Mediae ib. 15. ῥ. τὰς - ἐχθρας, tutan-
 dis ripis 6, 7, 11.
- Ῥωμαῖος, p. adi. de re, Fem. in opp. τὴν Ῥωμαϊκὴν - χλαμύδα λ.
 Romano 4, 7, 4. Ῥ. ἢ Ἑλληνικὴν - ἐσθῆτα 5, 5, 6. - c. adi-
 uncto, ἐν ἑμφύλιῳ καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις 3, 7, 18. e. - Neutr.
 νίκης ἐμφύλιου καὶ κατὰ Ῥωμαίων στρατοπέδων 3, 9, 1. - abf. 59.
 Ῥ. 3, 7, 18. i.
- Ῥωμαῖος, Sing. p. adi. post subst. nom. propr. c. art. Σύλλαν τὸν
 Ῥωμαῖον, Syll. Romanum 4, 8, 14. - sine subst. et art. in opp.
 οἱ χ ἀρμύζεν Ῥωμαῖν γάμον βάρβαρον, Romano 4, 10, 11. —
 Plur. p. subst., cum art., Nominat. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι, Roma-
 ni 1, 6, 17. 1, 12, 11. 2, 7, 8. 6, 6, 10. 3, 9, 19. 4, 15, 5.
 12. - in fine enunciat. τοιοῦτον - οἱ Ῥ. 1, 7, 11. 8, 5, 10. 5, 5.
 14. - Gen., per var. situm, τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων, de impe-
 rio Romano 2, 9, 9. τῷ δήμῳ τῶν Ῥ. populo Romano 2, 10,
 2. τὴν δύναμιν τῶν Ῥ. exercitium Romanorum 6, 5, 21. —
 ἢ τῶν Ῥωμ. στρατῶν, Romanus exercitus ib. 16. διὰ τὴν
 τῶν Ῥ. γνάμην, propter Romanorum voluntatem 2, 8, 11. †
 πανδημεί τῶν Ῥ. τὴν ναὺν ἐφελκόντων, universis Romanis navem
 trahentibus 1, 11, 11. 3, 9, 12. - Dat. ὁφείλναι τοῖς Ῥωμαῖοις,
 Romanis 1, 16, 8. 2, 14, 1. - Sed sine art. et subst. al., No-
 min. in med. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου Ῥωμαῖοι ἐθαύμασαν, Roma-
 ni 1, 11, 13. 1, 16, 7. 2, 11, 8. † ὃν αὐτοὶ Ῥ. ἐξεβιάσαντο
 8, 8, 17. - in fine enunc. ὁ περ σέβουσι Ῥ. 1, 15, 19. 1, 16,
 2, 2, 8, 3. 1, 10, 11. 1, 11, 10. 7, 10, 5. 1, 7, 11. 5, 6,
 7. - in opp. οἱ βάρβαροι, ὥσπερ Ῥ. 6, 5, 6. 9. - Gen. εἶτε
 ὑπὸ Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐδυνῶν, a Romanis 8, 7, 17. μηδενὸς
 μήτε Ῥ., μήτε Ἑλλήνων λ. nemini Romanorum 1, 2, 4. παιδεί-
 αν τὴν Ἑλλ. καὶ Ῥωμαίων, litteris Graecis et Latinis 5, 7, 9. —
 ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλεῖα κληθέντα, a Romanis 3, 7, 19. 4, 2, 22.
 — Dat. ὡς Ῥωμαῖοις - ὁφείλῃ, Romanis 1, 16, 12. 7, 2, 3. —
 7, 7, 12. 1, 15, 9. 2, 4, 4. βοηθήσων - Ῥωμ. δεομένοις 2, 7,
 11. τῆς παρὰ Ῥ. πολιτείας, Romanae civitatis 8, 2, 11. v. πολ.
 et pr. παρ. 4, 10, 13. 4, 14, 15. 17. Iq. 4, 15, 2. τῶν ὑπὸ
 Ῥωμ. πάντων ἐδυνῶν, ex omnib. Romanorum provinciis 6, 3,
 2. τὴν ὑπὸ Ῥ. γῆν, agri, Romanis subiecti 6, 7, 10. † κίνη-
 σις - πᾶσι τῆς ὑπὸ Ῥωμ. ἐγένετο, motus toto Romano imperio

existit 6, 3, 3. v. τὰς. in opp. παρ' Ἑλλήτων ἢ 'P. ap. Graecor. et Romanos 5, 3, 10. - Acc. γινώσκει τῇ παρὰ 'Ρωμαίους 2, 15, 3. v. γν. - ἐν τῷ ὑπὸ 'P. ἐσθλῇ, in Romana provincia 3, 14, 17. - ἢ ὑπὸ 'P. οἰκουμένη, orbis Romanus 3, 2, 5. v. οἰκ. - συμφερόν - 'Ρωμαίους ἐπέσχε, Romanos 6, 5, 23. 6, 2, 10. 4, 15, 18. - Nominativum Gen. Plur. sine art. at c. subst. aliquo, tum pers., id que var. situ, ante subst. cum art. 'Ρωμαίων οἱ τρυφῶντες, Romanorum 1, 17, 5. - 'P. βασιλεία 1, 15, 15. 'P. στρατός 6, 5, 14. - post subst. τοὺς ἐχθρούς συγκλήτου καὶ 'Ρωμαίων, Senatus populi que Romani 7, 11, 10. εὐπατρίδην - 'Ρωμαίων, Romanorum 1, 7, 5. - † simul in opp. μαχिमώτερα - γινέσθαι πρὸς τὴν συστάδην μάχην 'P. τὰ τῶν - βαρβάρων 3, 4, 18. 4, 10, 5. - †† post pron. ὅσοι 'Ρωμαίων - ἐσφατήγησαν λ. qui apud Romanos rel. 4, 2, 19. f. inter Romanos f. ex Romanis, f. 'Ρωμ., ἔσοι λ. Romanorum eorum, qui rel. - intra art. et subst. τὸν 'Ρωμαίων στρατόν, Romanum exercit. 6, 6, 20. τῷ 'P. στρατῷ, Romanorum exerc. 3, 14, 16. 3, 6, 4. τὴν 'P. δύναμιν, 7, 2, 2. οἱ 'P. στρατιῶται, Romani milites 4, 7, 6. τοῦ 'P. βασιλέως, Romanum imper. 4, 11, 2. τοὺς 'P. ἀρχοντας, Romani magistratus 5, 5, 13. 4, 2, 8. - †† Nominativum ὁ 'Ρωμαίων δῆμος, pop. Romanus 1, 7, 2. 1, 14, 13. 2, 8, 6. Romana plebs 7, 7, 2. τοῦ 'P. δήμου, pop. Romani 1, 10, 10. 3, 10, 2. 7, 8, 12. Romani pop. 8, 7, 11. - ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ 'P. δήμῳ, pop. Romano 7, 5, 12. 4, 11, 13. - τὸν 'Ρωμ. δῆμον, pop. Romanum ib. 4. τὸν 'Ρωμ. δ. καὶ τὴν σύγκλητον, Senatum populum que Romanum 7, 6, 6. - Al. ordine, ὁ δῆμος 'Ρωμαίων, pop. Romanus 1, 13, 4, 2, 7, 9. - Al. forma, ὁ δῆμος ὁ 'Ρωμαίων, pop. Romanus 2, 16, 8, 5, 15. - † Al. rursus, τὴν σύγκλητον καὶ 'P. δῆμον, Senat. pop. que Rom. 8, 3, 9. - tum rei, 'Ρωμαίων τὰ πράγματα, res Romanorum 1, 11, 8. 'P. ἀρχῇ, Romanorum imperio 1, 15, 15. - Al. situ, τὴν ἀρχὴν 'P. imperium Romanum 3, 5, 2. - rursus al. ἢ 'P. ἀρχῇ, Romanum imper. 1, 1, 3. imper. Rom. 4, 14, 14. - τῆς 'P. ἀρχ. Rom. imp. 2, 1, 18. 6, 2, 3. 14. 6, 5, 18. 3, 7, 8. Romanorum imperii 2, 4, 13. τῇ 'P. ἀρχῇ 2, 7, 5. 6, 2, 21. †† τῇ 'P. ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, Romano imperio 2, 4, 6. τῶν ὑπὸ τὴν 'P. ἀρχὴν 1, 4, 20. - 1, 5, 19. 1, 16, 1. 10. 2, 9, 1. 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 6, 7, 5. 7, 1, 6. 8, 8, 21. †† μετὰ τὴν 'P. ἀρχ. apud Romanos 8, 2, 11. v. μ. et α. - ἢ 'P. δυναστεία, Romanorum 1, 1, 5. τὴν 'P. καὶ τῆς συγκλήτου γνώμην, Senatus populi que Rom. 7, 7, 11. τῆς 'P. δόξης λ. Romana maiestate 6, 3, 10. τῇ 'P. εὐχῇ λ. Romanorum 2, 8, 18. ἐν τῷ 'P. θεάτρῳ 5, 7, 12. τὰς 'Ρωμ. ὀχθὰς 6, 7, 11. ἡ 'Ρωμ. πόλις, Romana urbs 5, 2, 5. τῆς 'P. πόλεως 7, 10, 7. τῇ 'P. πόλει 1, 12, 1. τὴν 'P. πόλιν 7, 7, 15. - τὸ 'P. σχῆμα, Romanorum 1, 14, 16. τῇ 'P. φωνῇ 7, 5, 19. Romana facundia 8, 3, 16. - † Nominativum post artic. plur. neutr., sensu var., τοῖς τὰ 'Ρωμαίων οὐκ ἀκριβοῦσιν, res Romanas 1, 11, 14. ἐς ὅσον - ὑπὸ δημοκρατίας τὰ 'P. διαφαιέτο, res Romana 2, 11, 7. ἄγων καὶ φέρων τὰ 'P. quae Romanorum essent 6, 2, 13. i. q. τὴν 'P. ἀρχ. πορθεύσι 6, 7, 5. v. τὰ supra. τὰ 'P. φρονεῖ, cum Romanis sentire 8, 6, 13. 8, 7, 8. v. φρ. †† repet. in vicinia, τοῖς 'P. - οἱ δὲ 'P. 4, 15, 2. lq.

'Ρώμη, urbs, per casus deinceps, sensu pecul. ἐκεῖ ἢ 'P., ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἦ, Roma 1, 6, 14. ut sedes imperatoris. - Sen- su vulg. c. art. Gen. ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς 'Ρώμης, prope Romanam

1, 7, 4. i. ὡς παρῶντάτω τῆς 'P. longissime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. τῆς 'P. ἐκκληπέντας, ex urbe (R.) 3, 2, 9. 1q. 3, 14, 4, 7, 1. 2, 13, 18. 7, 6, 4. τῶν τῆς 'P. πυλῶν 1, 12, 15. † τὰ συνήθη ἐκείτῃ βασιλείᾳ 'Ρώμης, consuetam sibi aulam Romanam 5, 5, 1. Romae, p. abl. c. pr. ἐν 'Ρώμῃ. sc. οὐτα. διατρίβοντι ἐπὶ τῆς 'P. Romae 4, 9, 3. - Dat. f. Abl. διατρίψας ἐν τῇ 'Ρώμῃ, Romae 2, 14, 10, 3, 2, 7. 3, 9, 1. 4, 5, 10. εἰ ἐν τῇ 'P. γένοντο, ubi Romam pervenissent 4, 1, 4. v. γίν. - ἐν αὐτῇ τῇ 'P. ipsa urbe Roma 7, 5, 2. - Acc. εἰς τὴν 'Ρώμην ἀφικνεῖται, Roman 2, 14, 1. 1, 7, 12, 3, 5, 4, 3, 14, 9, 4, 1, 2, 5, 7, 1, 7, 7, 6, 12, - 8, 5, 25. 8, 6, 15. 8, 7, 20, 22. 3, 8, 4, 1q. 3, 10, 1, 5, 4, 22. - 2, 15, 3. ὅσοι τὴν 'P. κατῴκουν, Romam incolunt 1, 7, 4. - 1, 15, 5. 2, 15, 3. 3, 1, 2. 4, 8, 2. εἰς τὴν 'P. - ἀπερρίψας βλάβημα, in civitatem (Romam) 7, 8, 21. ὡς εἰς τὴν 'P. ἐδηλώθη ἡ τελευταῖα λ. 7, 10, 1. v. δηλ. - † τῆς εἰς τὴν 'P. ἀφόδου - ἡμέλει 2, 8, 17. v. ἀμελ. et ἀφ. in urbem Romam. ἐπὶ τὴν 'P. χωρῆται, Romam 8, 5, 13. - Sine art. Gen. τοὺς ἀπὸ 'Ρώμης ἐπιλέκτους, delectos ex urbe (Roma) 8, 6, 11. - † Acc. τὴν ἐπὶ 'Ρώμην ὁδὸν, iter Romam versus 8, 4, 24. τὴν εἰς 'Ρώμην ἐπάνοδον, reditam in urbem Romam 8, 7, 19. - Sed promiscue, c. art. et sine art., per praecpp. al., intra art. et subst. al., τῆς ἐν 'Ρώμῃ τρυφῆς, urbis (Romae) deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. 5, 10, 4. 3, 14, 4. † τῆς ἐν 'P. διαίτης, in urbe (Roma) 3, 13, 3. τῆς ἐν 'P. ἱερᾶς ὁδοῦ, Romae 2, 9, 6. — ἡ ἐν 'P. διαθορά 3, 1, 1. τῆς ἐν 'P. δυνάμεως λ. urbanae copiae 3, 13, 10. copiis, quae Romae erant; proprie dictis urbanis cohortibus, quae distinctae a cohortibus Praetorianis, ante urbem castra tenentibus. τοῦ ἐν 'P. στρατοῦ, urbanam militem 3, 7, 19. ad Romam urbem, i. ante, de Praetor. ii. τοὺς ἐν τῇ 'P. στρατιώτας, urbanis militibus 2, 4, 8. τοὺς ἐν 'P. στρ. 6, 5, 4. τοῖς ἐν 'P. καταλειφθεῖσι στρατιώταις, Romae 1, 7, 12. στρατιάταις, οἱ ἐν 'P. διέτριβον, in urbe (Roma) 7, 10, 13. οἱ Γερμανοὶ - ἐν τῇ 'Ρώμῃ διατρίβοντες, Romae 8, 8, 3. τοὺς Γερμανοὺς οὐτας ἐν 'P. qui in urbe (Roma) erant ib. 10. οἱ κατὰ τὴν 'Ρώμην στρατιῶται, urbani milites 2, 10, 3. Praetor. - κελύσας πάντας τοὺς κατὰ 'Ρώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνδρώπους ἐρτάζειν, per urbem (Romam) 5, 6, 12. Heliog. ἐν σχήματι τῶν κατὰ 'P. προϊόντων δορυφόρων, eorum, qui Romae sunt 7, 6, 3. ἔκαστον τῶν κατὰ τὴν 'P. τραπευεῖν δοκούντων, Romae ib. 5. τὸν κατὰ τὴν 'P. τῶν στρατοπέδων προσώτα, Romae ib. 9. πάτας - ἐν 'P. πράξεις ἐγκραχειρισμένῃ, Romae 4, 12, 7. — simul post art. Plur. Nomin. τὰ ἐν 'P. πραττόμενα 8, 5, 11. † τὰ ἐν τῇ 'P. διοικῆται, urbanae res 8, 7, 16. μηδὲ τίνα - ἐκπληγνέτω τὰ κατὰ 'Ρώμην, quae Romae facta sunt 7, 8, 12. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν 'P. ἐστῆς εἶχεν οὕτως, Romae 8, 7, 1. καὶ τὰ μὲν κ. τ. 'P. τοιαῦτα ἦν 7, 12, 17. † τὸν κ. τ. 'P. - πόλεμον λ. ib. 20. τὰ ἐπὶ τῆς 'Ρώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contingerit 1, 9, 20. - †† Post merum art. Plur. Nomin. οἱ τὰ τῆς 'P. διοικεῖν εἰώθασιν, rem Romanam 2, 12, 7. ††† in periphrasi, τὰ μὲν κατὰ τὴν 'Ρωμαίων πόλιν λ. 7, 7, 15. v. 'Ρωμαῖος.

ῥώμη, ph. de milit. in opp. δυνάμεις, - γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμιᾶς ἀποδούσης, robore 6, 5, 23.

'Ρωμύλος, nom. propr. αὐτοῦ δ' τῆςδε τῆς πόλεως κτ' εἰς 'P. Romulus 4, 5, 12.

ῥώνυσθαι, Pass. f. Med. de re, tron. c. tra. in opp. ὑπὸ - νόσου κάμνοντι. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔρρωτο ὑπὲρ πάντα νῆαν, αὐτὸν

mo valebat 3, 14, 5. qui Bg. de perf. cepit, supplens mente nominat. pron. αὐτός, et τὰ τῆς ψ. sumens in periphrasi et per acc. ellipt., p. κατὰ τὴν ψυχὴν, dum ex alia ratione et rect., quam posui, τὰ τῆς ψ. precedit p. nominat. *animi eius vires*, (supplendo vulg. πράγματα) valuerunt, f. animus eius valebat f. videbat. - c. adiuncto, δοκοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐξορμήνης καὶ πρὸς πάντα ἀνδρείων, animi firmi 2, 3, 2. constantis, qui non hinc et illuc movetur, non conturbatur, impletur timore, anxietate, tristitia, intropidi. - Neutr. c. art. adv. et gen. perf. ἐκείνος τὸ πᾶν αὐτῶν ἐξορμήνων - ἐπ' αὐτῶν, robur 3, 8, 10.

Σ.

Σαβίνος, nom. propr. ἢ ὄνομα αὐτῷ, Sabino erat ei nomen 7, 7, 8.

σαγηνεύειν, phys. per trop. sensu milit. de perf. c. acc. perf. et adiuncto, κυκλώσασθαι αὐτοὺς καὶ σαγηνεύσαι, circumretire 4, 15, 11. ἐπιπεριελθὼν καὶ ὥσπερ σαγηνεύσας (αὐτὸν, τὸν στρατὸν.) 6, 5, 21. ἐπὶ αὐτοὺς, ἄστ. σ., ἐντὸς τῶν ὀπλῶν - εἶχε, tanquam verriculo inclusos 2, 13, 9. - cum acc. loci, πάντες στρατοῦ ὥσπερ σαγηνεύσαντες τὴν πόλιν, veluti circumretivisset urbem 8, 4, 19. - Pass. de perf. c. praep. et adiuncto, ἄς - ἐτενμήρατο ἦσαν αὐτοὺς εἶναι εἶδον τῶν ὀπλῶν περιειλημμένους, καὶ ὥσπερ ἐν οἰκτύοις σεσαγηνεμένους, quasi que circumretitos (verriculis f. fagina) 4, 9, 12. circumdatos.

σαλεύειν, trop. de re, c. adiuncto, ἡ ἀρχὴ, σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενὶ τῷ βεβαίως ἰδρυμένη, fluctuans 2, 8, 6. mota, mutata, raptā, adempta huic vel illi, translata, ad unum et alterum. - c. praep. πόλεμον, ἐὼ' ᾧ πᾶσα Ῥ. ἐτάλειεν ἀρχὴ, fluctuavit 5, 1, 7. terrae Romanae quasi commotae sunt, motae suo loco et domino, i. in periculo fuerunt, ne priori domino adimerentur et ab alio occuparentur, et in alius potestatem venirent.

Σατορῖνος, nom. propr. Saturninus 3, 11, 8. σατράπης, de perf., infinite, c. adiuncto, πάντες οἱ γεινιᾶντες σατράπαι καὶ βασιλεῖς βαρβαρῶν, satrapae 6, 3, 9. praefecti provinciae, Persar. et Parthor. αἰχμαλῆτους βασιλεῖς καὶ σατράπας βαρβάρους 1, 6, 16. Germanor. - magis finite, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ βασ. 2, 8, 15. Persar. forsan et Parth. ἐ Περσῶν ἐπὶ ἐπὶ τοῖς σατράπαις 3, 1, 5. Parthor. - † c. diserto adi. populi, πάντα - ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς διωκῆσθαι 6, 2, 5.

Σαυρομάτης f. Σαυρομάται, Sarmatae 7, 3, 7. Sauromatae, Scythar. gens, hic populi in Europa pone Istrum et Borysthenen circa Maeotida, vicini terris Roman.

σαυτοῦ et σαυτοῦ, propr. de secunda perf. ἀνάξια σαυτοῦ, indigna te 2, 1, 18. πειθεῖσαι σεαυτὸν εὐπείᾳ κρείττονι, te ipsum 7, 5, 11.

σεβάσμιος, mor. Masc. de perf. p. subst. c. adiuncto, ἐπὶ αὐτὸν - σεβάσμιόν τε καὶ βασιλεῖα προσηγόρευσαν, Augustum 2, 3, 6. i. q. deinde σεβασόν, nisi sic cum Ms. legendum. - sed de re, c. subst. masc. σεβάσμιον εἶναι γάμον ἱερῶς καὶ ἱερῆας, venerabile 5, 6, 4. at cum subst. fem. τὴν Ῥ. ἀρχὴν, ἢ πρότερον - σεβάσμιος ἐφαίνετο augustum 2, 10, 4. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίᾳ τιμῆς 2, 8, 10. λα- σκὸς αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς 2, 12, 10. 5, 2, 1. —

- † Fem. σεβασμαῖς τιμαῖς, augustialibus hon. 7, 5, 7. - Neutr. p. subst., cum art., gen. perf. et praep. τὸ ὑμῶν - πρὸς θεοῦ σεβάσμιον, vestram erga deos religionem 2, 10, 3.
- Σεβασή, ritul. fem. Σοαιμίδα. - παρὲν γὰρ, ὡς Σ. Augusta 5, 8, 16. uxor (Augusti, Caesaris,) Imperatoris quondam πάντα ὑπὸ ἑαυτῇ (αὐτῇ,) δεσ. Σεβασή 1, 19, 9. Commodi concubinae. ἡγάγετο - γυναῖκα, - ἣν Σεβασὴν ἀναγορεύσας 5, 6, 2. Heliog.
- Σεβασὴς, dial. marian, p. nom. appellat. ὁ Μαξιμῖνος, ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατοῦ Σ. προσαγορευθεὶς, Augustus 6, 9, 13. i. q. ὁ πρ. αὐτοκράτωρ ὑπὸ πάντων ἀναγορ. - οἱ στρατιῶται -, καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβασόν 2, 10, 19. οἱ στ. - Σεβασὸν προσέειπον αὐτὸν 2, 2, 22. —
- † c. adiuncto, ἐβουλεύσατο (οἱ νεανῖαι cf. ὁ 7.) - ἀνιπεῖν αὐτὸν αὐτοκράτορα καὶ Σ. 6, 8, 10. ὁ δῆμος (αὐτὸν) Σ. ἀναγορεύει 2, 2, 21. 7, 5, 17. - † iterum cum adiuncto, sed diversis in membris, τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειληγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα τε ἀνείπε, καὶ Σ. προηγόρευσε (αὐτὸν) 2, 8, 9. Nigium, i. q. supra σεβάσμιον καὶ βασιλέα. - Σεβασοὶ ἀνηγορεύθησαν 7, 10, 8. Maximus, et Balbinus a Senatu. ἡ σύγκλητος - τὸν Τορδιανὸν ἄμα τῷ υἱῷ Σεβασοῦ ἀναγορεύουσι 7, 7, 4.
- Σεβασὸς, nom. propr. c. art. πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβασοῦ χρόνον, ab Augusto 1, 1, 5, 3, 7, 18. 6, 2, 11. εἰς οὗ - εἰς τὸν Σεβασὸν περιῆλθεν ἡ μοναρχία, ad Augustum 2, 11, 9. 3, 13, 7.
- Σεβήρος, sic sine art., id que in fine enunciat. Severus 2, 9, 2. 3, 15, 5. - in med. or. ib. 18. 3, 9, 21. - Gen. ἀντὶ Σεβήρου ἐαυτὸν Περτινᾶκα ὀνομάσας 2, 10, 2. cf. ib. 19. 2, 14, 7. - 2, 13, 4. 2, 15, 11. 3, 1, 1, 4. τὸ ἐκ Σ. δέος 3, 4, 17. οἱ Σ. 3, 7, 14. - 4, 1, 6. - Dat. τῶν - πεπραγμένων Σεβήρων 2, 15, 13. - 3, 2, 17. 4, 1, 1, 4, 6, 7. - Acc. τὴν πρὸς Σεβήρου μάχην 2, 11, 17. — Sed cum art. ὁ Σ. 2, 9, 6. 9. 2, 12, 1. 2, 13, 21. 2, 14, 10. 2, 15, 3. 3, 5, 1. 3, 9, 12. 3, 10, 12. 14. 3, 12, 7. 19, 4, 4, 18. - et in fine enunc. 2, 9, 6. 14. 3, 1, 2. 3, 2, 7. 9. 3, 5, 6. 3, 6, 1. 3, 7, 1. 3, 10, 1. 3, 13, 16. 3, 14, 16. — tum divulla, ὁ δὲ Σ. 2, 11, 1, 2, 14, 1. 2, 15, 9. 3, 2, 1. 3, 4, 16. 3, 8, 1. 3, 9, 3. 5, 3, 13, 1. 7. 3, 14, 3. 9. - it. ὁ δ' οὖν Σ. 3, 8, 7. - Gen. 2, 15, 3. 8. οἱ τοῦ Σ. ib. 19. (i. q. ὁ τοῦ Σεβ. στρατός ib. 12.) 3, 3, 1. 7. 9. 13. 3, 4, 7. 3, 5, 4. 3, 7, 5. 3, 12, 11. - in fine enunc. 3, 15, 11. - Dat. 2, 9, 16. 2, 13, 1. 2, 15, 4. - Acc. 2, 10, 19. 2, 11, 10. 3, 3, 4. 3, 11, 1. 3, 15, 1. - repetit. sine art. 3, 7, 8. sq. - sed cum art. 2, 9, 6. - 9. 2, 12, 4. 6. - 9, 2, 13, 6. 3, 6, 17. 3, 7, 10. - 12, 14. - 17. 3, 9, 8. sq. 3, 11, 6. 3, 12, 2. sq. 21. - it. ut. modo 2, 13, 4. 3, 2, 2. sq. (τὸν τοῦ Σ. στρατὸν, - τὸ Σ. στρατεῖα,) ib. 12. sq. 5, 7, 10. sq. 3, 9, 16. sq. 3, 12, 3. sq.
- σεβῶ, mor. de hom. erga hom. c. acc. perf. ὁ στρατὸς - σέβει αὐτοκράτορας, colere 8, 6, 13. agnoscere, accipere, approbare, cf. ὁ 4. - de hom. et cultu div. tum erga simulacrum, τὸ τῆς Ἰαλλίδος ἀγάλμα, ὃ σέβουσιν τε καὶ κρίπτουσι Ῥωμαῖοι, colunt 1, 14, 7. 5, 6, 7. venerantur, adorant. - simul c. adv. σεβόντων αὐτὸ ὑπερβῶς λ. 5, 6, 8. - tum erga statuum, ἀγάλματος ποιοῦσιν, ὃ περ σέβουσι Ῥωμ. quod Romanis venerabile est 1, 15, 19. — tum erga disertum nomen. Θεῷ Ἰλίου τοῦτον - σέβουσι 5, 3, 8. i. q. sq. ὁ 3. θρησκύεται. - κρίπτουσι ἀναθήματα. - simul cum adv. τῷ Θεῷ ὃν σέβουσιν ἐξαιρέτως, venerantur 4, 8, 16. σ. ὑπερβῶς Ἀπέλλωνα, col. 8, 3, 19. Σέληνης, ἣν μάλιστα - σ. 4, 15, 7. - cum praep. Διὸς -, ὃν σ. Ῥωμ. ἐν ἀντροπέλει 7, 10, 5. - † de hom.

- erga rem, σέβουσι τὴν ἑορτὴν, colunt 1, 16, 2. magni faciunt, celebrant cum veneratione, pompa, magnificentia.
- σεισμός, ph. absf. πυρός ποθεν ἢ τοῦ σεισμοῦ διαζεύγματος, terrae motu 1, 14, 4. - c. gen. rei diserto, σ. ὀλίγου προγενομένου γῆς, ter. motu ib. γῆς σεισμούς λ. 1, 1, 5.
- Σελήνη, p. perf. et numine, cum adiuncto, γαμον Ἥλιου καὶ Σελήνης, Lunae 5, 6, 11. - absf. Ἀστροόρχην - Σελήνην εἶναι θέλοντες, Lunam ib. 10. τὸν ναὸν τῆς Σ. Lunae 4, 13, 7. dei Luni.
- σεμνολογεῖν, ph. de perf. c. inf. διόπε-τῇ - εἶναι, σεμνολογοῦσιν, gloriantur 5, 3, 11. dicere, affirmare cum quadam severitate et fiducia, serio.
- σεμνοπρεπῶς, mor. διοικουμένη ἀρχῇ, cum dignitate 2, 10, 4. decenter, cum exultatione aliorum et opinione bona.
- σεμνός, mor. Masc. de perf. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι, venerandi 2, 5, 14. σεμνὸν πρεσβύτην 2, 10, 7. 2, 13, 12. σεμνοὶ - πρεσβύται, venerabiles 8, 8, 20. = † c. diserto acc. ellipt. rei, ἀνδρα, (κατὰ) τὴν - ἡλικίαν σεμνόν, gravem 2, 2, 16. venerabilem propter rel. - De perf. al., non senibus, σ. - ἀρχοντα, venerandum 2, 4, 1. τῶν σεμνῶν πατρῶν - φίλων 2, 1, 10. † in opp. αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, honestos 1, 17, 3. - Sed de re, Tem. σεμνῆς βασιλείας προσάτην, sacri 2, 7, 5. - Neutr. τὸν στρατιωτικὸν ὄρκιον, ὃς ἐστὶ τῆς Ῥ. ἀρχῆς σεμνὸν μυστήριον, sanctissimum 8, 7, 8. venerabil. v. μυσ. - c. adiuncto, σεμνῶ ἦδει καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. probis moribus, i. q. 1, 2, 3. e. κοσμ. τὸν πρῶτον. cf. ἦ9. - μένων - ἐν σώφρονι καὶ σ. σχήματι, honesto 2, 5, 8. † μέλει καὶ θρηνώδει, verendo 4, 2, 10. festero, serio, non hilari. - Neutr. c. art. et gen. perf. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου ἐθαύμασαν, sanctitatem 1, 11, 13. honestatem, castitatem. - † sed c. gen. rei et in opp. τὰ σεμνὰ τῶν ἔργων, seria facta 7, 8, 15. gravia, difficilia, grandia. †† πάντων - τῶν πάσαι δοκούντων σεμνῶν λ. cum omnia, quae olim habebantur gravia et honesta, rel. 5, 8, 1. qui Bg. cepit de Neuto et rebus, supplendo subst. πραγμάτων, i. dignitates et munera, it. coniugia et religiones, cf. 5, 6, 2. sqq. dum alii p. Masc. capiunt et de perf. adeo. - Compar. de perf. c. gen. perf. adiuncto, οἱ μὲν σεμνότεροι καὶ εὐσαφέςτεροι τῆς συγκλήτου, honestiores 2, 6, 8. — de re, Neutr. c. art. et adiuncto, ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον καὶ σεμνότερον πάντα μετὰγειν, gravitatem 6, 1, 3. qui Bg. ceperit Comp. p. posit., dum procedit et not. propria, maiorem honestatem. - Superl. de perf. c. abl. modi et gen. perf. it. cum adiuncto, τῆς συγκλήτου - τοὺς δοκοῦντας (εἶναι) καὶ ἡλικία σεμνοτάτους καὶ βίῳ σωφρονεστάτους, aetatis gravitate ib. aetate gravissimi, maxime venerabiles.
- σεμνότης, mor. absf. aut in opp. τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρώσετε 1, 5, 25. gravitatis s. gravitate implebitis s. auctoritate, v. πλ. διὰ σεμνότητα αἰδούμενος (αὐτόν,) gravitatem 2, 1, 10. animi vel constantiam vel honestatem. - c. gen. rei et adiuncto, προύχοντα - σωφροσύνη βίου, - καὶ ἡλικίας σεμνότητι, gravitate ib. 20. aetate venerabili.
- σεμνύνεσθαι, Med. f. Pass. de perf., mor. f. ph. in bonam part. c. abl. perf. ὁ δῆμος -, σεμνυνόμενος εὐπατρίδαις λ. gloriabatur 8, 8, 1. magnificam de iis opinionem fovens animo, et preferens vultu et ore dictis que, nostr. stolz auf einen seyn. - sed in malam, c. abl. rei, προσκίττω σεμνυνόμενον ἀρχῇ, gloriantem 1, 5, 23. superbientem. - †† c. acc. rei, τὴν - μοιχείαν - ἢ πρεσβύ-

- τις ἐσεμνύετο, de adulterio anus gloriabatur 5, 7, 6. verbis iactabat, profitebatur cum aliqua fiducia et fastu; nisi ibi leg. in abl. τῇ μοιχείᾳ.
- σηκός, ph. συγκυλίσαντες - αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ, in sacellum 7, 10, 6. opp. pr. τὸν νεῶν λ. - c. adiuncto f. opp. diserto vicino que, ἰδίους καὺς τε καὶ σηκοὺς, sacella 6, 1, 6. medium templi, in quo numinum statuæ collocatae erant.
- σημεῖον, ph., universe. ὅφ' ἐνὶ σημείῳ προσπεσόντες, semel signo dato 4, 9, 13. signo dato 4, 11, 8. - Sensu pecul. εἰ τις - ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀπὸ τῆς Ῥώμης Φανείη, intra centesimum ab urbe (Roma) lapidem 2, 13, 18. milliariorum signum, quales lapides distabant a se invicem mille passuum spatio; ubi non est cum praep., quae potius pendet ab oppresso v. aliquo, v. c. ἀπέχοντος, ἀφεστῶτος. - ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεία ἐκκαίδεκα, qui abest ab urbe ad decimum sextum lapidem 8, 4, 2. - Al. sensu, τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de signis (militaribus) 8, 5, 22. vexillis. τὰ σημεία ἀραντες, signis sublatis 2, 6, 17. v. αἰρ. - †† c. adiuncto et gen. persf. τὸν νεῶν, ἐνθα τὰ σημεία καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ στρατοῦ, signa 4, 4, 12. ubi σημ. sunt feretra f. periticae solae, sed ἀγ. in periticae apicibus affixi orbes f. simulacra rerum div., v. c. animantium, aquilarum, laporum. - Al. sensu, trop. c. gen. rei, πολέμῳ σημείου εἶναι λ. signum 1, 14, 11. absf. σημεία, θεῖα γεγονότα δόξαντα - Φανῆναι, signa 2, 15, 11. ostenta.
- σημερον, ph. ἐλέσθαι σὲ δεῖ σ. εἰσεσθαι λ. eligendum tibi est hodie, ut 7, 5, 11. qui Bg. trahit ad pr. v.
- σθένος, mor. f. ph. ὁ σφάτος - ἐπολέμοι καὶ παύτ' σθένει περιώμενος τὴν πόλιν ἐξελείν, oppugnabat, lummis viribus contendens rei. 3, 9, 8. qui Bg. rexii ad sq. v. τειχομαχοῦντες π. σ. totis vir. 8, 4, 18. π. σ. προασπίζειν αὐτοῦ, cunctis vir. 6, 9, 3.
- σιγᾶν, ph. partim, de persf. c. acc. persf. σιγῷ Γερμανικόν, taceo 4, 5, 13. per figuram rhetor., praeteritorem, non commemorabo.
- σιδήρος, ph. in usu bell. c. gen. rei, σπλά, ὡν ὁ σίδ. ἐθερμαίνετο 8, 4, 27. ferrum. - absf. τεχνάσματα σιδήρων, machinamenta ferrea 4, 15, 6. † in ornatu corp. τοὺς τεχνήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ferro 3, 14, 13. Britanni, ferrea collaria.
- Σικελία, reg. ἐν Σικελίᾳ, Sicilia 4, 6, 7. εἰς Σικελίαν 3, 13, 7. - Σικελιώτης, de persf. p. adi. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου τυράννου. Siciliae 1, 3, 5. Siculi, i. q. Σικελός, et Συρακούσιος, Lat. Siciliotes.
- Σίρμιον, urbs Pannoniae, ἐν Σιρμίῳ, λ. intra urbem Sirmium 7, 2, 19. hodie Sirmich, in Slavonia.
- σιτέομαι, Med. de persf. ph. c. acc. rei, μάζαν - ποιήσας, - ἐπιτεῖτο (αὐτήν), vescabatur 4, 7, 9.
- σιτηρέσιον, ph. milit., absf. προστίθῃσι τῷ σιτηρέσιῳ ἄλλο λ. annona 4, 4, 17. τὸ σ. - ἡδύητε, frumenti summam 3, 8, 6. τὰ σιτηρέσια ἐπέδιπλᾶσιον, annonam 6, 8, 16. † μετὰ δόξαν ἐνὶ σιτοῖς σιτηρέσιος λ. auctoramentis 2, 11, 9. stipendiis f. pecuniis f. frumento f. veste.
- σιτίον, ph. in opp. σιτία καὶ ποτὰ λ. cibum 2, 11, 3.
- σίτος, ph. Masc. σίτου πλείον λ. frumenti 1, 12, 9. † σίτον ἀλήσας, ὃ λ. tritico molito 4, 7, 9. ubi in Neutr.
- σιωπᾶν, trop. de persf. et scriptor., absf. ὅπως μὴ, σιωπῆσαντες, λάθουεν, si tacuissent 1, 1, 1. si nihil scripissent.

- σνάπτειν, phys. de perf. et milit. cum nominat. modi. σνάπτω
 πρῶτος, fodiens 4, 7, 6. i. q. pr. ὀρύττειν.
- σνάφος, ph. ἔθηκε - τὸ σ. lembus 1, 11, 10. f. lembum, v. 10. —
 navis ib. 12. ubi et 19. syn. ναὺς. - ἐπιμήξασθαι -, ὡς περ σνάφιν
 navigia 8, 4. 11. i. q. pr. ὀλίγην νεῶν.
- σνεδάξασθαι, Pass. de perf. phys. c. praep. σνεδασθέντες εἰς πᾶσαν
 τὴν πόλιν, dispersi per 7, 9, 17. se dissipantes, euntes in urbis
 loca diversa, plateas, aedes.
- σνέλος, ph. τῆς περὶ τοῖς σνέλεσιν ἐσθῆτος λ. circa crura 4, 15, 9.
 † per definit. quandam, τὰ σνέλη σνέπων πάντα, ἀπ' οὐνύχων εἰς
 μηροὺς 5, 3, 12. Est enim pes, pars corporis, a coxendice ad
 imum pedem protensa.
- σνέπασθαι, Med. de perf. mor. c. praep. περὶ τῶν - consultare 1,
 17, 16. π. τῶν - ἐσνέπτοντο, deliberabant 2, 12, 8. π. τῶν
 σνέφασθαι, dispicerent 7, 10, 3. σνέφόμενοι π. τῶν λ. ut di-
 spicerent 7, 11, 2. σνέφάμενος σὺν τοῖς φίλοις, deliberatione ha-
 bita cum 6, 5, 1. - c. acc. rei simul, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα κατ'
 αὐτῶν σνέφασθαι αὐτὸν ἠνάγκασαν, perniciem et insidias ipsis me-
 ditari 4, 9, 6. constituere, decernere animo. - cum solo adv.
 σνέφόμενος, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, deliberabundus 3, 4, 8.
- σνέκω, ph. de re, cum acc. rei f. loci, τὸ ἕτερον μέρος (αὐτῆς, τῆς
 ὁδοῦ) - ὅρος σνέπει, tegit 3, 3, 2. - De perf. c. eod. acc. οὐδ'
 ἀρτιένονται, ἵνα μὴ σνέπωσι - τὰς γραφάς, operiant 3, 14, 14.
 — c. adv. simul, τὴν κεφαλὴν αἰεὶ σνέπων, operiens 5, 4, 12. —
 c. praep. et abl. rei simul, τὰ σνέλη σ. πάντα ἀπ' οὐνύχων εἰς μη-
 ροὺς ἐσθῆσιν, convélans 5, 3, 12. - Pass. de re, cum abl. rei,
 σνέπεται (αὐτὰ, τὰ ὄρη) ὕλαις λ. teguntur 3, 1, 13.
- σνευάζεσθαι, Pass. de re, mor. cum praep. et affini subst. Φάσκων,
 συσκευῇ κατ' αὐτοῦ - ἐσνεύασθαι, excogitatam (esse) 3, 12, 21.
- σνευή, ph. παρελόμενος πάσης τῆς περιειμένης σνευῆς, adempto cultu
 6, 4, 11. vestibus cum ornamentis et instrumentis, arcibus,
 phareis, ephippiis, cf. §. 7. - in opp. ἐν διαίτῃ καὶ σνευῇ δια-
 φέρουσιν λ. habitu 4, 10, 12. - cum gen. pers. ἡδὴ σνευὴν ἠνιό-
 χου ἀνείληφότι, hab. 4, 12, 11. vestitum et alia gestamina.
- σνεῖος, ph. γυνὴν σνεῖους ἀράμενοι τὸ ὕδωρ, sine vase 6, 7, 16. c.
 — c. adi. ἑυλίνοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σνεῖοσιν, vasis 4, 7, 8. —
 τὰ ἀγέματα - ἐν χρώσεσιν σν. λ. 5, 5, 20. σνευή - πληροῦντες, va-
 sa 3, 9, 10. κοῖλα σ. 6, 7, 16. - † simul-cum gen. rei f.
 materiae, πολλὰ εἶναι κενὰ οἰνοφάρα σ. περιφραγεῖς ἑύλου 8, 4, 9.
 cupas, f. dolia. † Al. not. et c. al. gen. rei, ἐκτέμπουσιν, ὡς δὴ
 τι σ. τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιπτῶν, supellectile 2, 1, 2.
- σνευοφόρος, ph. de animal. et instrum. simul, τὰ σνευοφόρα πάντα
 κτήνη τε καὶ ἐχέματα, impedimentis omnibus, iumentis et vehi-
 culis 8, 1, 4. sarcinaria, vasa, sarcinas, portantia, valigera.
- σνέψις, ph. μάλις τῇ σνέψει ταύτῃ πιστεύουσιν λ. divinationi 8, 3,
 18. inspectioni extorum, extispicio. - mor. ἡ σ. ἀπεδοκιμάσθη,
 consilium 4, 3, 21. deliberatio. - μετ' οὐ πολὺ τῆς σνέψεως ταυ-
 τῆς, post hanc deliberationem 4, 13, 7.
- σνηγή, phys. milit. sensu, de imperat. c. adi. προκηδήσας τῆς βασι-
 λείου σνηγῆς, ex tabernaculo 6, 9, 1. σνηγὴ χρώμενος εὐτελεῖ 2,
 11, 3. — c. gen. pers. ἐπίαςι τῇ σ. αὐτοῦ 8, 5, 22. - abl. προελ-
 δόντα τῆς σ. ib. - ἐπιτηδύσαντες τῇ σ. 6, 9, 14. ἐν τῇ σ. καθεύ-
 δων 7, 1, 22. 8, 5, 19. εἰς τὴν σνηγὴν ἐπανέρχεται 6, 9, 12. - de
 gregariis milit. ὑπὸ σνηγαῖς διαιτῶμενοι 5, 2, 13. εἰς τὰς σνηγὰς
 ἐπανήσαν, in sua tabernacula 4, 13, 16. 8, 5, 19. e. - c. adi.

μένοντες ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχεδῶν 8, 5, 9. - Al. not. theatri, πρὶν τι λέγεσθαι - ἐπὶ τῆς σ. in scena 1, 9, 7. ἑτέρον - τῆς σ. λ. a sc. 5, 7, 13. - in opp. πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σ. καὶ τῶν - θεάτρων μεταγαγεῖν λ. omnia a sc. ib. 12. v. π. c. adi. εἰς ἐν μέσῃ τῇ σ. 1, 9, 7. - † Trop. cum adiuncto, συσκευὴν τινα καὶ σκηνὴν τὸ πρῶτον ὑπώπτευν, compositum quiddam et fictum 5, 12, 7. i. q. §. 21. ὁδῶμα, rem fabulosam, qualis in scenam producitur. σκηνοποιεῖσθαι, Med. ph. de perf. et German. cum adiuncto, ξύλων οὐσης ἐκταυείας, συμπηγνύντες αὐτὰ -, σκηνοποιεῖνται, tabernacula aedificant 7, 2, 3. quae dr. in pr. οἰκήσεις, et sunt adeo aediculae ligneae, e tabulis et trabibus ligneis, opp. ib. aedificiis e lateribus coccis et lapideis. - Al. not. milit. δύο - ἡ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιησάμενος ὁ Μαξιμῖνος, - ἐξέκτισεν λ. exstructis tabernaculis 8, 4, 8. ubi gen. temp. pertineat potius ad sq. v. ἔκειν. cum iussisset tabernacula exstrui. τιμῶν, ph. sensu milit. c. adv. τὸ χωρίον, ἐνθα ἐσκήνου ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, tabernaculum posuerat 6, 8, 17. i. q. v. pr. τιμῆτος, ph. σκηπτῶ - κατέσχευετος, fulmine 1, 14, 4. τιμῆτρον, ph. εὐρυσαν ἀντὶ σκῆπτρου φέρων, pro sceptro 1, 3, 7. τιμῆσις, mor. in opp. γνώσις, ὅτι μὴ σκῆψις, ἀλλ' ἀλήθεια λ. simulationem 2, 1, 23. σκιά, ph. c. gen. rei, τῇ τῶν δένδρων ἡδεῖα σκιά, umbra 1, 12, 3. ut recte Bg. legit sic in abl. p. vulg. gen. σκιμποῖον, ph. αὐτὸν, ἐπὶ τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, lectulo 7, 5, 6. i. q. sq. vocab. - σκίμπους, in quiete diurna, ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος - ἑαυτὸν, ex lectulo ib. 8. τίθητι (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σ. in lecto 1, 17, 4. 7. in diacta, cf. §. 1. - inter epulas, ἀνασοροῦντα τοῦ σ. de lectulo 2, 6, 10. cf. §. pr. - in quiete nocturna, ὡς μὴδ' ἀναδορεῖν τοῦ σ. ut nec exsiliaret lecto 2, 1, 15. cf. §. sq. et 12. - aegroti, τοῦ σ. κουφίσας ἑαυτὸν, e grabato 1, 4, 1. humili lecto, nostr. Ruhebette s. Canapé. σκιρτᾶν, ph. de perf. cum praep. et adv. πρὸς ἀλλοὺς - ἐσκιρτῶν εὐρουθῶως, tripudiabant 4, 11, 5. Parthi saltantes. σκληρὸς, mor. Masc. de re, c. adiuncto, σκληρῶ βίῳ καὶ τραχεῖ, durae 2, 9, 2. de milite Severo. - Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ σκληρόν τῆς διαίτης - ἐπανετρέψε, durum victum 3, 8, 10. σκοπὸς, ph. de perf. sensu milit. abl. οἱ σκοποὶ ἀπηγγεῖλαν, exploratores 8, 2, 3. προύπεμψε σκοποὺς τοὺς ἐρευνήσοντας λ. 8, 1, 2. - † cum gen. perf. disertō, it. adiuncto s. opp. ὑπαντῶμενοι αὐτῷ οἱ προϋλακῆς καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, ἡγγεῖλαν ib. 9. qui pererrant diversa loca, et ibi inquirunt, quis adsit, quid que geratur, nostr. Spione s. Auskundschafter, cf. προφ. σκοπὸς, de re, ph. τῶν τοῖς ἐστὶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - κατὰ σκοτοῦ τοξεύοντων, tanquam ad scopum 6, 7, 18. qui Bg. litteru supplevit adv. ὡς. - c. adi. οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν, λ. scopum 1, 15, 8. quam illa duo pr., frontem aut cor. - Trop. c. inf. ἐμοὶ σκοπὸς ὑπάρχει, - γράψαι, mihi propositum est 2, 15, 12. - † ἐμοὶ σ. 5, 1, 15. sc. ὑπάρχει s. ἐστὶ. σκυθρωπὸς, Masc. de perf. phys. ἦν, tristis 7, 8, 1. vultu. - it. de re, Fem. c. affini subst. σκυθρωποῖς ταῖς ὀφθαλμοῖς εἰς γῆν ἄνευσαν, moesto vultu in terram nutabant 1, 6, 10. - Neutr. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἐν. 4, 3, 16. in quibus loc. duob. i. q. merum σκυθρωπὸς, ob adiunctum subst. - † sed c. subst. al. σκυ-

- θρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θέρμα, triste I, 15, 15. h. l. quod tristes
 vultus contraheret.
 σκύλλειν, de persf. phys. c. acc. persf. ἵνα - μὴ - τὸν στρατὸν σκύλλῃ,
 vexaret 4, 13, 3. † σκύλας (αὐτοῦς,) postquam eos defatigasset
 7, 3, 9. utr. loco per itinera.
 σκύλον, ph. σκύλων ὄψιν ὅπλα παρῆχεν ἐξήμιμένα, spoliis 8, 4,
 28. - † c. gen. rei f. loci, σκύλα τῶν πατρίδων ἰδεῖν 7, 3, 15.
 ut ablata e templis aedibus quae ornamenta.
 σκώμμα, ph. τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (ἐστὶ) σκώμματα, dicteria
 7, 8, 11. sales mordaces.
 σκώπτειν, ph. de persf. c. acc. persf. et praep. αὐτὸν - ἐπ' αἰσχροῖς
 - ἡδοναῖς, incesseant dicteris 2, 7, 4. † simul c. acc. modi f.
 adv. πολλὰ - αὐτὸν ἐκείνων τιωψάντων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, cum va-
 riae ipsum cavillati fuissent ob 4, 9, 5. - cum solo accus.
 rei al.
 Σοαιμίδ, fem. Soaemis 5, 3, 6. τῆς Σοαιμίδος, Soaemidis 5, 8, 17.
 τὴν μητέρα Σοαιμίδα, Soaemidem ib. 16.
 σορός, ph. mortui, c. gen. persf. χλαμύδα - ἐπέθηκε τῇ ἐκείνου σορῶ,
 tumulo 4, 8, 21. i. q. pr. μνήμα et §. 10. τάφον.
 σός, pron. Masc. de re, ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ λ. in perniciem tuam 2,
 1, 18. - Fem. τῆς σῆς ἀρχῆς λ. tuum imperium I, 6, 18. πα-
 ρουσίας τῆς σ. petulantiae tuae I, 17, 10. - Neutr. ἡμεῖς, τὸ σὸν
 γένος, sanguis tuus I, 13, 3.
 Σουλπικιανός, nom. propr. Sulpicianus 2, 6, 12.
 σοφία, mor., in malam partem, διὰ σοφίας λ. solerter 2, 15, 10.
 i. a. §. 3. σοφίσματι λ. - ὕμῶν - σοφίᾳ κρείττους ἐσμέν, solertia
 2, 13, 10. i. q. §. 2. σοφίσματι. - τοῦ ἐν Πάμῃ στρατοῦ σοφία
 περιγενέσθαι, calliditate 3, 7, 19. de Severo, - sed c. adiuncto,
 τέχνη καὶ σοφία - περιέσθαι, consilio I, 10, 10. de Materno,
 §. 4. μηχανάται τοιόνδε τι λ. - cum gen. rei et in opp. ἔπλα -,
 σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, commento ar-
 tis 8, 4, 28. calliditate artis, callida arte, per assusam picem
 etc. - in bonam part. c. gen. persf. τὰ - εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν καὶ
 στρατηγίαν τὴν ἀναθοράν ἔχει, sapientiam I, 5, 23. scientiam rei
 militaris, de duce Marco.
 σοφίσσεται, med. de persf. mor. in mal. part. c. acc. persf. αὐτοὶ τὸν
 δῆμον ἐσοφίσαντο, commento deceperunt 7, 10, 13.
 σοφίσμα, mor. in mal. part. σοφίσματι ἐχρήσατο, commentum 2,
 13, 2. σ. ἐκλινότες ib. 20. σ. προλαβὼν, astu 2, 15, 3. - cum
 adi. ἐνέχρητο - ἄλλῳ - σ. 2, 13, 21. ἐχρήσατο - τούτῳ σ. προμη-
 θεάτῳ, artificio 3, 2, 7. - † c. adiuncto et forsan etiam cum
 praep. δέλον τινα εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σοφίσμα 8, 8, 11.
 σοφός, mor. de persf. in mal. part. c. praep. ἀνδρα ἀπατεῖνα σοφόν
 τε πρὸς ἐπιβουλήν, solerem 3, 5, 9. callidum. - in bon. πολὺ
 πλήθος ἀνδρῶν σοφῶν λ. sapientum 1, 2, 7. sub Marco, littera-
 rum peritorum. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται
 ib. 9.
 σπανίζειν, pli. de persf. cum gen. rei et adv. ἐστὶν ὅτε σπανίζοντες
 τὸν ἐπιτηδεύων, indigentes 5, 2, 13. † de re, per particip. p.
 adv. μόλις καὶ σπανίζοντα - νομισθήσεσθαι, vix raro que 4, 10, 9.
 σπανίς, ph. c. gen. rei, λίθων, penuria 7, 2, 8. ἐν σπανί τῶν ἐπιτη-
 δεύων λ. penuriam 1, 12, 9. 8, 6, 7. πάντων ἐν σ. 8, 5, 8. 16. —
 διὰ σπανίαν χρημάτων, ob inopiam 2, 3, 22. - c. adiuncto, σπά-
 νει ποτοῦ καὶ ἐνδείᾳ εἰδρω λ. penuria 7, 12, 7. - cum gen.

- pers. σπάνει τοῦ - ἀρξοντος, in defectu alicuius imperaturi 2, 10, 15.
- σπάνιως, ph. absf. διαζών, rarius 4, 7, 2. raro 7, 4, 4. - in opp. ἢ σπαν. ἢ μὴ ὁδῶς λ. 1, 1, 5. σπ. - τὰ πλεῖστα 1, 11, 15. 4, 7, 11.
- σπασμαί, Med. de persf. ph. c. acc. instrum. τὰ ξίδη σπασάμενοι, stringentes 2, 5, 3. σπασαμένοις τὰ ξ. stricis gladiis 3, 12, 24.
- σπαραγμός, ph. cum gen. rei, γενεῖων καὶ ὀφρύνων σπαραγμοῖς 8, 8, 14. evulsionibus.
- σπάργανον f. σπάργανον, ph. c. adi. μὴ πειρασθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, cunabula 1, 5, 14. fasciis, quibus infantes involvantur, post. *Id. indeln.* ἐξ ἰδ. σπ. π. τοῦτο ἐλθόντες, π. inclinabilis 5, 1, 16. genere, ortu. - simul c. gen. rei, ἀφορῶσιν - εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανον, cunabula 7, 1, 5. conditionem, sortem.
- Σπάρτη, Lacedaemon, urbs, ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμφάμενος νεανίας, Sparta 4, 8, 7. Σπαρτιάτης, p. adi. φάλαγγα - Σπαρτιάτιν, Spartanam 4, 9, 8.
- σπένδειν, physf. de persf. cum gen. rei, ὡς - ἑκαστος - εἶναι σπένδωσι, libaret 5, 5, 12. qui gen. pendet propr. ab omisso pron. τῷ, sc. μένος. cum dat. rei f. persf. σπένδων τοῖς ἀνέμοις, libans 4, 8, 12. ut venti essent praesentes et fortius flarent, et flatu suo ignem iuvarent, et pyram, ab initio non satis ardentem. - abl. σπείσαντες, - φίλον - ἐποιήσαμεν, icio foedere 5, 1, 8. - Med. de persf. trop. c. praep. καταπεμπει γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο πρὸς αὐτόν, per quas foedus inibat cum 2, 12, 5. σπεισάμενος πρὸς τοὺς λ. foedere inito cum 3, 15, 12. - † simul c. acc. rei, σ. εἰρήνην πρὸς τὸν λ. pacem inivit cum 4, 15, 20.
- σπεύδειν, ph. de persf. c. praep. εἰς τὴν Ῥώμην, properare Romam versus 5, 4, 22. σπευδούσης αὐτῆς εἰς τὰ - βασιλεία λ. festinante ad 5, 5, 1. εἶθ' ἢν (Ῥώμην) - ἐχρὴν σπεύδειν, quo erat properandum 2, 8, 17. - simul c. adv. ἐκείθεν σπεύσαντες ἐπὶ τὴν λ. pergentes 3, 5, 6. †† εὐφρογν - , ὡς ἑκαστος εὐδύνατο σπεύδοντες οἱ μὲν περὶ τὰς ὑπρωγείας -, οἱ δὲ τὴν λ. fugiebant, ut quisque poterat festinantes parim circa - partim 3, 2, 11. ubi σπ. pertineat ad pr. formulam ὡς ἐκ. εἰδ. festinantes, quantum quisque poterat, (i. valde) sed a pr. v. εἶθ. pendeant rel. οἱ μὲν λ. - c. inf. σπεύδειν ἐπισηῆναι λ. ut festinarent 6, 8, 15. σπεύδων ἑκαστος ἰδεῖν λ. pto se quisque findentes 4, 11, 7.
- σπλάγχνα, ph. cum gen. animal. τὰ σ. τῶν τελευργηθέντων - ἔφερον, exta 5, 5, 20. in sacrificio, cor, pulmones, iecur, rel.
- σπονδῇ, ph. c. adiuncto, περὶ σπονδὰς καὶ κώλικας εἶχον, libaminibus 4, 11, 6. in nuptiis regis sui, vina tangebant in aras diis, propter pacem amicitiam que cum Romanis, et in regiarum nuptiarum eventum prosperum. σπονδαῖς μάλλον καὶ θυσιαῖς σχολάζειν, ἢ φόνοις, libationibus 8, 3, 5. de exercitu, ad pacem in eundam et amicitiam. σπονδῶν καὶ ὄρκων καταθρόνητας, foedere neglecto 3, 6, 11. τὴν εἰρήνην ὄρκοις καὶ σπονδαῖς βεβαιῶσαι, libaminibus 4, 15, 19. τὸν περὶ τὰς σ. καὶ τοὺς ὄρκους ἀδινῆσαντα, qui foedus - temeraverat ib. 17. - † τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνηρημένοις, inter foedera 4, 14, 2. dum foedus adhuc durabat. - σπονδὰς καὶ εὐνοίαν ὑπισχνόμενος, foedus 5, 9, 2. - c. praep. ἀνήσασθαι - τὰς πρὸς αὐτοὺς σ. foedera 6, 7, 23. i. q. pr. εἰρήνην. - †† c. gen. rei, σπονδαὶ Φιλίας (ἔγνωσαν,) sit foedus 8, 7, 18.

σπουδάζειν, mor. de perf. c. inf. παραιδύναι σπουδάζοντος ἐκείνου, conante 7, 9, 18. οἱ πλεῖστοι - τῶν - μνήμην ἀνανεώσασθαι σπουδασάντων, qui studuere 1, 1, 1. - simul c. adv. ταύτη καὶ μάλλον ἐσπουδάξαι λ. festinavit 1, 17, 9. - Al. not. c. praep. et subst. rei, ἐν θεάματι περὶ τὰ ἐναντία ἐσπουδάζον, contrariis favebant 4, 4, 2. ἐσπουδανῶς π. παλαίστραν λ. operam dans palaestrae 4, 3, 5. — simul cum adv. θείας, - περὶ αἷς μάλιστα ἐσπουδάνασαι, quibus maxime addicti sunt 2, 7, 16. † ἐπὶ περ αὐτοὺς π. τὰ θεάματα ἐσπουδανότας ἀπρεκέρρον, λ. spectaculis studere 3, 15, 3. p. inf. ut in sq. loco. ἐρῶν αὐτὴν - π. τοῦτο ὑπερφῶς ἐσπουδανούει, pecuniae avidam esse 6, 1, 16. huic rei studere, dedicam esse, v. ὑπ. sed c. praep. eadem et subst. perf. οἱ - φασί, καὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδανῶσαι, profitentur, s. Nigri studiosos 2, 10, 15. studere, favere. τὸν ἡλίχον, περὶ οὗ ἐκεῖνος ἐσπουδάνει, cui ille studebat 4, 6, 10. quod Bg. Lat. valet per omnia nostri loca, e Gr. ductum adeo.

σπουδαῖος, mor. de re. Neutr. sine subst. αἱ δὲ - ἐπὶ πᾶσι σπουδαῖα πεμφθέντων, (quibusdam) magnis de rebus 5, 4, 13. sc. πρῶγματα. gravibus, magni momenti. - Compar. cum subst. ἐπιτηδεύμασι σπουδαιότεροις ἔχοντο, studia honestiora 4, 3, 5. Geta prae fratre, graviora, praestantiora, maioris utilitatis.

σπουδή, mor. l. ph. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, accelerabat iter 3, 4, 1. cum festinatione, festinanter. - in opp. δὲ σπουδῆς, καὶ οὐ μὲν ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, festinanter 3, 3, 11. — c. adi. μετὰ νεανικῆς σπ. fervore 1, 7, 3. sq. simul διαδραμῶν λ. - μ. πολλῆς σ. ποιησάμενος τὴν πορείαν, magna festinatione 6, 4, 5, 6, 7, 12. συντόνως σπουδῇ - τὴν ὁδὸν ἐπατάχονα 2, 11, 2. † μεγάλη σ. τὰ ὀχήματα ἀπειγόντων, studio 5, 4, 13. magno cum ardore, cupiditate, vehementia, cum ardentibus multisque dictis ac precibus. †† χοῦ - τῆς γῆς - σφρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σ. festinat. 8, 4, 11. - Al. not. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρέους τιμὴν καὶ σπουδὴν κατατεθείσθαι, studium 1, 4, 7. amorem, benevolentiam, favorem. πᾶσαν ἐνεδείκνυντο προθυμίαν καὶ σ. studium 2, 10, 19. † c. gen. perf. τὸ ὑμῶν τῆς σ. ὑπερβάλλον λ. vestrum studium 2, 3, 12. ἐπὶ τῇ σ. (αὐτῶν) - χάριν γυνάσκειν, pro studio 2, 8, 14. †† c. adiuncto, τὴν τοῦ βασιλέως σ. καὶ εὐνοίαν πυθανόμανοι, studium 4, 3, 18. - c. praep. et subst. perf. ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Νίγρον σ. prae studio erga Nigr. 3, 1, 7. — †† simul cum gen. perf. θάρρῶν τῇ τοῦ δήμου περὶ αὐτὸν σ. populi erga se studiis 5, 4, 22. †† τὴν π. αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνδρῶπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium 2, 8, 11. qui Bg. rexit περὶ αὐτοῦ ad τῶν ἀνδρ., suppleto particip. ὄντων, pro quibus procedit περὶ αὐτῶν cum subst. σ. propter et Rom. volunt. et in se favorem hominum. - Cum praep. ead. sed subst. rei, ἡ περὶ ἐκεῖνα (τὰ θεάματα) σ. illud circa ea studium 3, 13, 4. - simul cum adi. τῆς π. τὰ θεάμ. ὑπερβαλλούσης σ. 3, 10, 4. τῇ π. τὰ 2. ἀπρεπῆ σ. 3, 14, 1. τῆς π. τὰ καλὰ σ. ἀπήγεν αὐτόν, ab honestatis studiis 1, 13, 15. ταῖς π. τὰ αἰσχρὰ σπουδαῖς, foedissimis studiis 3, 13, 15. † δώροις - τὴν πρὸς τὸν γάμον σπ. καὶ εὐνοίαν πισουμένου, studium 4, 11, 1.

σπῆδιον, ph. cum gen. rei, ὡς περ τῆς φύσεως ἐργασαμένης 5. μάχης, stadium 3, 4, 4. campum, nostrat. Schlachtfeld s. Kampfplatz.

σταθμός s. σταθμοί, ph. sensu pecul. c. gen. rei, τῆς ὁδοπορίας τοῦς σταθμούς, mansiones 2, 15, 11. stationes, stativa, loca certa et de-

finita, in quibus subsistunt, qui iter faciunt milites s. duces, expeditionis tempore.

ἀσίζειν, mor. partim ph. de pers. et populis, abs. τοὺς ἐκεῖ βαρ-
βάρους, seditiones agitare 3. 14, 2. - simul cum adv. et ad-
iuncto, τοὺς βαρβάρους ἔσται πρό-ερον ἀθηνάζον ἢ ἐσασίαζον, rebel-
labant 2, 4, 5. ubi ἀφ. est trop. sed ec. propr. - De civitatib.
simul cum praep. ἑλλήνων, οἱ, πρὸς ἀλλήλους ἐσασίαζοντες ἀσῖ, mu-
tuus seditionibus semper laborantes 3, 2, 14. inter se dissi-
dentes. - sed simul cum abl. καὶ ἐσασίασαν πρ. ἀλ. τῷ αὐτῷ ζή-
λῳ καὶ μίσει λ. seditiones inter se exercebant 3, 3, 3. - De
singulis pers., de Severi filiis, cum praep. ἐσασίαζοντων (αὐτῶν)
πρὸς ἀλλ. dissidentibus inter se 3, 4, 12. n. dissimulant vel, sq.
πολέμου οὗτος λ. simul cum adv. ἤδη κατὰ τὴν ὁδὸν ἐσασίαζοντες
πρ. ἀλ. dissidentes 4, 1, 2. πρ. ἀλ. ἐσασίαζον - τὰ πρῶτα - ὑπὸ
παῖδ. ἐλλομενας, dissidebant 3, 10, 4. sq. adiuncto, δι' ἐργῶν
μάχας - ἀλλήλους ἐρίζοντες, quod est praeced. sed ἐσας con-
sequens. ἐξ ἐκείνου ἐσασίαζον πρ. ἀλλ. 4, 5, 2. † ἐς ἐσασίαζοντες
ἐν ἀπασιν, οἷς ἐπράττον, μέχρι τῶν λ. discordantes ib. 9.

ἐσῆσι, ph. partim, civitatum, c. adiuncto, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν —
5. καὶ διαστροφῶς γυνῆς ἐνέπεσε ταῖς πόλεσιν, seditio 3, 2, 13. sq.
ζήλῳ καὶ ἐρίδι τῇ πρὸς ἀλλήλους. civium, τοὺς αἰτίους - ἐσῆσι
καὶ Σορύβου 3, 8, 13. διὰ τὴν εὐσάν καὶ παραχρῆν 7, 11, 7. † de
uno Plautiano, ἀλόγιστα ἐπὶ ἐσῆσι, rerum seditionis 3, 10, 11. †
fratrum, Severi filior. τὸ μῖτος καὶ ἡ 5. ἡδῆτο. discordia 4, 4,
1. †† c. gen. pers. sed oppresso, βασιλέων ἀδελφῶν συμφόρας ἐν
ἐσῆσι (αὐτῶν) ex dissidiis 3, 13, 8.

ἐσέλλεσθαι, Med. de pers. ph. c. praep. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐσέλλε-
το (αὐτός,) Alexandriam commendebat 4, 8, 16. proficiscebatur.
— πρὸςβείαι ἀπ' ἐκείνου τῶν ἔθνων ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βα-
σιλέα - ἐσέλλοντο, proficiscebantur 2, 18, 12. propr. se mit-
tere.

ἐνός, ph. de re, Masc. διὰ τοῦ ἐνός τῆς Προποντίδος πορθμοῦ, per
angustum Pr. fretum 3, 4, 22. - Gen. τῆς - ὁδοῦ ἐνός εὐθείας
3, 3, 2. - † Al. not. ἀσπίδα - ἐνὸν, scuto angusto 3, 14, 14.
parvo, non latè in omnem mensuram. - Neutr. cum subst. et
adiuncto, τὰ Ἰλλυρικά ἔθνη, ἐνὰ ὄντα λ. gentes (provinciae),
angustae 6, 7, 10. - sine subst. cum art. et gen. rei s. loci, p.
subst. τὰ ἐνὰ τῶν Ἀλπεων προκαταλαβεῖν, angustias Alpium 2,
11, 15. 3, 6, 23. sc. χωρία, angustos transitus, fauces. τοῖς Ταύ-
ρου ὄρεσι τὰ 5. 3, 1, 8. τὰ 5. τοῦ T. 3, 2, 20. - Superl. cum
subst. ἐπὶ τῷ ἐννοτάτῳ τῆς Προπ. πορθμῷ, angustiss. 3, 1, 11.

ἐνόςμαι, Pass. ph. de loco, c. acc. loci ellipt. τὰς διεξόδους
ἐπένονται (αὐτὰ, τὰ ὅρα,) transitus angustos habent 3, 1, 13. de
Alpib., propr. semitis illi arctantur, angusti sunt, quoad
transitus.

ἐνοχωρέομαι, Pass. de pers. phys. c. praep. τὸ λοιπὸν πλῆθος, περὶ
ταῖς πόλεσι ἐνοχωρούμενον, cum ad portas coarctaretur 7, 9, 18.
arctata, condensata, densans se, dense iungens se, propter angu-
stos portarum transitus.

ἐνωπὸς s. ἐνωπὸι, phys. c. adi. ἐκ (ἐκεῖ) χειροποιεῖται λ. semitae
sunt 8, 1, 14. angustae, de Alpib.

ἐργεῖν, mor. d. pers. c. acc. pers. et adv. εἰκότως - ἐργεῖτε - αὐτο-
κρίτορα, diligere poteritis 1, 5, 16. - cum solo acc. tali, πρὸς
τὸ τοὺς στρατιώτας ἐργεῖν τοὺς παῖδας, ut mil. diligerent 5, 7, 6.

- αὐτὴ ἐξεργα τὸ παιδίον, amabat 1, 17, 8. - in opp. οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτόν, οἱ δὲ, σέργοντες (αὐτόν,) amore 1, 13, 5.
- σερβόμαι, Pass. de perf. ph. c. gen. rei, ὁ τῶν οἰκείων σεργεῖς, privatus 2, 3, 19. 7, 3, 5. - cum gen. perf. σερ. πολέμου 7, 1, 24.
- σερνον, ph. partim, πολὺ ἔχων ἐν τοῖς σέρνοις τὸ Πλ. Φίλτρον, in pectore 3, 12, 7. - c. adi. ἡ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ἡμετέροις 5. λ. pectoribus 4, 14, 10.
- σερρός, de re, ph. c. adiuncto et adv. ἀντιτυπὲς οὕτω καὶ σερρὸν γίνεται τὸ ῥιζρον, solidum 6, 7, 16. firmum, nostr. fest, continuum glaciem habens et altam. - †† Compar. ἰορ. Μαξιμον, - σεργρότερον τῆς πόλεως, rigidius 7, 10, 10. qui Bg. cepit in Noutro et p. adv., severius.
- σεφάνη, ph. capitis, εἰς εἶδος τιάρας σεφάνη ἐπικειμένης, coronam 5, 5, 4. qui Bg. leg. in acc. σεφάνην, v. ἐπ.
- σεφανος, ph. tum capitis, τὴν καφαλὴν ἐκόσμαι, corona 5, 3, 12. - tum templorum, cum gen. mater. εἰ τινὰς ἦσαν σεφανοὶ χρυσοῦ ἐξ ἀνασημάτων, coronae 8, 7, 4. - Al. genus, in honore et cultu hominum, et quidem vivorum, imperator. σεφάνων καὶ ἀνδρῶν βολαῖς, coronarum florum que 1, 7, 11. ubi sunt coronae e floribus s. feta e floribus, s. flores, in coronam coacti, sed ἀνδρ. sunt flores solui, non nexi. σεφάνους καὶ ἀνδρ. ἐρέπτεδυντες, lecta 5, 6, 19. † τὰς σικόνας - σεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, coronis 8, 6, 4. e floribus. - sed mortui, τὸν Ἀχιλλέως τάφον, 5. κοσμήσας (αὐτόν) καὶ ἀνδρ. λ. 4, 8, 10. - † Al. in usum, 5. ἀν τὴν χώραν κεκοσμήσθαι ἐτεκμήρατο, quasi coronis 8, 4, 14. qui Bg. explet particul. ὥς.
- σεφομαι, Pass. de re et loco, ph. βωμῶν ἐσεμμένων, cum altaria coronarentur 4, 11, 3. cingerentur coronis e floribus, in signum sanctitatis, per sacrificium.
- σεῖθος, ph. cum gen. perf. πρὸς χάς τὸ αἷμα τοῖς τῆς μητρὸς σεῖθεσι, ad matris pectus 4, 4, 7.
- σεῖσθαι, Pass. f. Med. de perf. f. re, ph. cum abl. modi, τὰ σώματα σεῖσθαι γραφαῖς λ. corpora compungunt 3, 14, 13. qui Bg. cepit in Med. p. compungunt sibi corpora s. sua corpora; dum, p. Pass., deest pr. κατὰ, corporibus compunguntur, quoad corpus sinunt se compungi, i. cauterio iniuri; nostr. sich bezeichnen, punctiren, tattauren.
- σεχηδόν, ph. τοὺς νεανίας διασηῖναι κελεύει, ordine 4, 9, 9. per ordines et seriem, ut milites.
- σειχεῖον, ph. εἰς ἐκατέρων τῶν σειχείων πλεῖστα ἐκέρδαιεν, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua s. mari.
- σειχος, ph. c. gen. rei et adi. δένδρων σείχοις ἴσοις, ordinibus 8, 4, 14.
- σολή, ph. cum adi. Φοινίσσης ἱερᾶς σολῆς, vestem 5, 5, 5. - c. gen. perf. μεταμφιεσασθαι τὴν Ῥωμαίων σολὴν ib. 9.
- σόλος, ph. c. adi. ἐξήρτυε - σόλον ναυτικόν, instruebat classem 2, 14, 13. class. nauticam s. navalem, s. classem navium, nostr. Schiffsslotte.
- σόμα, ph. τὰ τενάγη - ἐπὶ τὰ σόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, ossibus 8, 7, 1.
- σόμαχος, ph. cum adiuncto, περὶ σόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ Φαρμάκου γενομένου, stomachum 1, 17, 23. officium ventriculi, s. ipse ventriculus.
- σεργή, mor. c. adiuncto, ταῦτα χαρίζηται εὐνοίας καὶ σεργῆς, amor

tis 1, 17, 10. - c. gen. pers. et praep. τὴν φοργὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως, antorem principis erga puerum 1, 17, 6. † de matre erga filium, τῆς μὲν διὰ φοργὴν 4, 4, 6.

ατρία, ph. p. statu s. vita militari, ἡδὴ πρὸς ἄφασιν τῆς στρατείας ὄντες 7, 11, 3. militiae, v. ἀφ. - νεανία - ἐπέδσαν αὐτοὺς ἐς στρατείαν, dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ad militandum 3, 4, 2. ἡλικίας -, εἰς σ. ἐπιτηδείου, militiae 4, 9, 9. - † c. adi. ἐπιδούσ αὐτὸν - εἰς εἰτελῇ - σ. militiam 7, 1, 6. militum genus, nili leg. στρατιάν, e solenni confusione. - †† c. gen. pers. simul, ἐν ταῖς προτέροις αὐτοῦ στρατείαις, expeditionibus 2, 4, 5.

αἵμα, ph. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. exercitus 2, 12, 1. — ὡς - οἰκισθῆται τὸ σ. 1, 5, 2. post τοῖς στρατιώταις. - 4, 6, 11. ubi sq. οἱ στρατιώται, et tantum de parte cohortis Praetoris quadam, qua Caracallus stipatus. - sine art. συνέρχεται - σ. 2, 14, 12. sq. syn. τοῦ στρατιωτικοῦ. c. adi. τὸ Ἰλλυρικόν σ. - πᾶν εἶχε 2, 15, 10. - c. gen. pers. κρατεῖ τὸ Σεβήρου σ. 3, 2, 3. pro pr. 9. τὸν τοῦ Σεβ. στρατὸν. Plur. c. eod. gen. et adi. ὅτε - ἀντίπαλα - φάσκει εἶναι τὰ αὐτοῦ στρατεύματα λ. suos exercitus 6, 5, 1. post τῆς στρατίας, p. sing. iorian, ut in sqq. loc. - abl. οἰκισθῆσαι τὰ σ. exercitum 3, 15, 2. pro quo τὸ στρατιωτικόν ib. 11. - cum adi. merito, τῶν Ἰλλυρικῶν στρατευμάτων, exercituum 1, 9, 2. sq. τὸ στρατιωτικόν. - τοῖς Ἰλλυρικῶσι στρατεύμασι λ. exercitus Illvricos 2, 8, 18. - Plur. propr. de duob. συνέβαλεν ἐνατέρωθεν τὰ σ. 3, 2, 3.

ατρεύω, ph. de pers. c. acc. pers. νεανίας μεταπεμπόμενος καὶ στρατεύων. delectum habens 2, 14, 12. delicens idoneos, vel inferens exercitui, vel aptans et instruens et exercens, ut milites esse possint. ἐπιλεξάμενος νεαν. καὶ στρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactus 4, 8, 6. - Al. not. c. praep. ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, exercitum in Orientem eduxit 3, 9, 1. — Med. c. praep. σὺν τοῖς ὑπὸ Βαλβίνῳ στρατευομένοις, cum iis, qui sub Balbino militabant 8, 7, 20.

ατρηγῆν, phys. de pers. abl. πείρα ὧν πρὸς αὐτοῦ πεπόνθασι ατρηγόντος, quae hoc duce perpassi sunt 2, 2, 20. quae ab eo passae sunt, exercitum ductante, s. cum adhuc dux esset exercitus, s. exercitum duceret. - c. adv. et in opp. εἰκόνας ἔχοντα, ὅσοι Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐστράτηγσαν ἢ ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. p. τούτων Ῥωμαίων, ὅς. Romanorum, qui gloriose exercitus duxerunt, vel regnarunt. - cum gen. pers. ἐστράτηγουν - αὐτῶν. ἀδελφες δύο λ. duces eis praeerant 8, 2, 14. duces eorum erant, imperabant iis, in urbe defendenda. τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ατρηγῆγοντα ὃν τοῦ πλήθους, εἰλετο, filium eius, qui dux scilicet esset exercitus, eleg. 7, 9, 10. ut dux esset. - †† c. acc. rei, ἐς ὅσον - ἢ σύγκλητος ἐξέπεμπε τοὺς τὰ πολεμικά ατρηγῆγοντας, emittebat duces 2, 11, 7. duces belli s. bellorum, s. eos, qui in bello praecessent exercitibus, rem bellicam administrarent s. gererent ductu suo. — Pass. de pers. c. praep. μὴδὲ ὑπὸ γενναίῳ - ἀνδρὶ ατρηγουμένῳ (αὐτῶν,) neque fortem ducem habentes 3, 6, 14. sub forti viro, tanquam duce, rectos s. militantes, fere i. q. supra στρατευομένους 8, 7, 20.

ατρηγία, ph. de duce summo, c. gen. pers. τὴν ἐκείνου - ατρηγίαν λ. imperium militare 1, 5, 23. ductum, nostr. Anführung, scientiam et artem exercitus ducendi, regendi, locandi. — abl. de duce inferiori, ὧ τὴν - σ. ἐγκρατεια, imper. milit. 3, 2, 2.

στρατηγικός, ph. de perf. c. acc. ellipt. στρατός, c. (κατὰ) τὸ ἄνωμα, alius praetoriae dignitatis 7, 11, 9. praetorius dignitate, Praetura functus. - De re. lem. in opp. στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, imperatoriam 1, 2, 9. quatenus aux belli et exercitus fuit, v. ἀγ., bellicam.

στρατηγός, ph. de perf. c. adiuncto, et c. gen. perf. et quidem militum, καὶ ἡγεμῶν τῶν Ἰλλυρικῶν καταστρεφείς 2, 9, 12. - c. solo gen. tali, στρατηγὸν αὐτῶν κατέστησαν. ducem 7, 1, 21. οἱ τῶν Ἀν. στρατηγοί, duces 3, 6, 4. - τοὺς στρατηγοὺς τῶν 11, 8, 2, 5. - c. gen. al. perf. tanquam superioris ducis, c. ἔντα Σεβήρου 3, 9. τῶν Μαρκίου - στρατηγῶν λ. 2, 1, 10. - c. adi. simul, τοὺς ἄλλους πάντας οὕτω c. λ. 3, 7, 11. † c. adiuncto simul, τοὺς ἡγουμένους αὐτῆς Φάειν τὰ τῶν εὐαίου c. διομῆτα 4, 8, 6. - c. meo adi. γενναίον - c. ἀντιλάου 1, 4, 21. - abs. στρατηγοί - κατέλεγοντο 7, 12, 2. εὐεῖα τοῖς c. ib. 7.

στρατιά, ph. c. gen. perf. ἡ τῶν Ῥωμαίων c. exercitus 6, 3, 16. - c. adi. τῆς στρατίας πάμπληθεὺς συνειλεγμένους ib. 1. ἄγαν στρατιὰν πᾶσαν, ἣν λ. 3, 2, 2. πολλὴν c. ἀθροίσας, λ. 3, 4. 1. 3, 1, 10. τὴν Ἰλλυρικὴν c. λ. Illyricos exercitus 1, 9, 11. - c. solo v. σὺν τῇ στρατίᾳ ἡπείχοντο 3, 2, 1. τὴν c. ὑποεχόμενοι ib. 1, 9, 1. η. sq. τὸν στρατὸν λ. - †† λογάδες ἐς τὴν c. ἡθροίζοντα 6, 3, 2. delecti milites colligebantur, cogeantur, ad exercitum conficiendum; ubi alii volunt στρατεῖαν.

στρατιώτης, ph. univerte, Μάτερον, - c. πρότερον (ᾧ) miles 1, 10, 2. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἔχοντας ex militibus eminentiores 2, 7, 10, 8, 3. 3. προσέθαι τοῖς στρατιώταις 5, 3, 12. τοὺς στρατιώτας ἡξίου λ. ab exercitu 3, 6, 4. - cum adi. ὑπὸ τῶν γενναϊοτάτων c. a validissimis militum 4, 7, 12. qui Bg. cepit p. gen., pendente a pr. superlat. τῶν Ἰλλυρικῶν c. 6, 6, 2, 2, 1, 10. τῶν ἰδίων c. 3, 5, 5. μισθοφόροις στρατιώταις, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόρους στρατιώτας, mercenarius 2, 11, 9. c. τινα 3, 6, 11. γεγυμνωμένους τοὺς c. αὐτοὺς ἐφ' αὐτῶν 8, 4, 23. †† εἰς τοὺς ἵππειους c. καταταγείς, eq. milites 6, 3, 2. - per praep. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ c. Illyricos milites 6, 7, 7. sc. ὄντας, i. q. ante ex 6, 6, 2. οἱ σὺν αὐτῇ c. 6, 9, 3. sc. ὄντας τῶν σ. α. c. 5, 4, 9. sc. ὄντων. - τῶν περὶ αὐτοὺς c. 2, 7, 9, 7, 4, 13. sc. ὄντων. - c. adv. τοὺς ἐκεῖ c. illic milites, 8, 18. sc. ὄντας. † καλέσας τοὺς πανταχόθεν c. 2, 8, 1, 2, 10, 2. v. π. - c. gen. perf. οἱ Ῥωμαίων c. 4, 7, 6. τινες τῶν Μαξιμίνοι c. quidam militibus 8, 3, 20. †† de duce, in opp. aut emphasi, τῶν, ὡς c., ἐπράττει 4, 7, 6. Caracall. ††† ἐπὶ τοιούτου βασιλέως - ἡ στρατιῶτου ἀποβολή, commilitonis 4, 14, 8. qui Bg. legerit συρρ. cum et procedat vulg. in emphasi, qui, nisi imperatoria dignitate praeditus, tamen se gerit pro milite gregario ac forti. - Sed servat Bg. vulg. in hoc, παρεκάλεσε στρατιώτας, milites 6, 9, 10. - ††† Per loca ambig., utrum pertineant ad pr. not. universam, an ad not. deum sq. 6, 9, 11. 4. e. 10. 6, 8, 15. 3, 15, 7. - Nominativum de militib. s. cohortibus Praetorian. id. que abs. 1, 9, 17. coll. §. sq. ἐπαρχ. 2, 2, 8. 2, 6, 6. 11. 2, 13, 5. 4, 6, 12. 5, 8, 10. sq. 6, 9, 4. 7, 7, 3, 17. 8, 8, 2. 13. coll. §. 10. 12. 15. τοὺς Ἡγεταρχα-νοὺς λ. - 2, 2, 1. sq. ἐπάρχῳ λ. ib. 21. 2, 3, 1. 2, 7, 4. 7, 12, 4. 2, 11, 17. 3, 11, 2. ὡς διαλεχθεῖν τοῖς c. 1, 5, 2. 2, 11, 12. sq. συγκαλέσας τοὺς c. 2, 2, 11. 2, 6, 4. 2, 8, 3. 4, 3, 1. 7, 3, 6. 1, 17, 3. - simul c. gen. perf. τῶν Ἰταλικῶν c. 2, 12, 1. cum adv. πρὸς τῶν ἐκεῖ c. apud Praetorianos milites 2, 10, 8. 2, 8,

18. - simul c. praep. τοὺς ἐν Πάμῃ 5. Praetorianos 2, 9, 10. militibus urbanis 2, 13, 3. 6, 3, 4. - simul c. verbo, τοῖς ἐν Π. καταλειφθεῖσι 5. 1, 7, 12, 7, 10, 13, 8, 5, 20. - simul c. al. adiuncto. τοὺς ἐν τῇ Π. 5., οἱ δορυφόροι ἐώδασιν τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. (qui dr. vel solum οἱ δορυφόροι 2, 5, 1. vel δορυφόροι τῆς βασιλείας 2, 14, 10.) οἱ κατὰ τὴν Πάμην 5. λ. 2, 10, 3. τοὺς 5., οἱ Θεουρούσι τὰ βασίλεια 4, 4, 9. †† Nominativum de equitibus, ὁ δῆμος -, βαλλομένοις ὑπὸ τῶν 5. 1, 12, 14, 14. sq. μοχ' ὑπὸ τῶν ἰππέων, cf. ib. 15. sq. e. it. 13. ib. e. qui iidem dr. ἀπλισμένοι ib. 12. e. - c. gen. loci, et simul cum adi. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατ. ib. 19. στρατιωτικὸν, ph. Masc. de persf. βίω - ἀνιμνέω μάλλον, ἢ κατ' αἰδρα στρατιωτικόν, pro viro militari 5, 2, 11. milite, militaris vitae et conditionis. - sine substi., per ellipsi. substi. illius, ὡς στρατιωτικὸν - ἐφαίετο 4, 7, 13. sq. opp. γενναῖος. amans vitae militaris, et gerens se, ut militem, agens ea, quae alii milites gregarii, i. q. 4, 3, 8. † στρατιωτικόν - εἶναι δοκοῦντα, qui militaris haberetur 1, 8, 2. peritus rei militaris. ὡς στρατιωτικόν, militarem virum 4, 14, 3. - in opp. στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, bonus miles 4, 12, 1. μηδὲ στρατιωτικόν, μηδὲ γενναῖον, militarem ib. 3. - Masc. de re, cum adiuncto, στρατιωτικὸν καὶ πολέμικον βίον ἐρασῆς, militaris 4, 3, 8. στρατιωτικῷ βίῳ καὶ σι. φρονεῖς, 14, 4. τὸν στρατιωτικὸν ὄρμον 8, 7, 8. - Fem. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις λ. militaris manus 1, 6, 13. σωφροσύνης στρατιωτικῆς 3, 8, 9. ἐλθεῖν διὰ πάσης τάξεως 5. per omnes gradus militiae 6, 8, 3. διαίτη - στρατιωτικῇ 5, 2, 12. στρατιωτικὴν ἐμπειρίαν, rei militaris experientiam 6, 8, 4. - † c. adiuncto, ἰσχύον στρατ. καὶ ἐμπειρίαν πολέμου 7, 1, 14. τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων, militaria acta 2, 2, 17. †† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res gestae 2, 3, 4. † in opp. ἐν στρατ. καὶ πολιτικαῖς - πρ. militaribus negotiis 2, 1, 9, 6, 1, 8. ἐσθλῆτας στρατιωτικὰς 2, 13, 17. - Neutr. c. substi. τὸ στρατιωτικὸν κήρυγμα 2, 6, 9. σύμβολον 5. 2, 13, 19. ξίφος 5. 3, 5, 11. ὅπλα στρατιωτικὰ 1, 15, 13. διοικήσει στρατιωτικῶν πραγμάτων, administratione rei militaris 3, 8, 14. - Neutr. sine substi., cum art., de persf. in opp. et c. aliquo adi. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος, militaris et plebeia multitudo 1, 4, 19. qui Bg. traxerit substi. πλ. etiam ad στρατ. - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ 5. populus et milites 2, 2, 23. ubi suppleas vel pr. substi. πλῆθ. vel τάγμα. - τὸ 5. πᾶν λ. 2, 8, 9. ὁ δῆμος καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατιωτικοῦ, de maiore parte militum 1, 13, 4. τὸν δῆμον καὶ τὸ 5. milit. ib. 5. - c. solo adi. τὸ 5. πᾶν λ. exercitus 4, 9, 11. τὸ λοιπὸν 5. πᾶν λ. militarem manum 3, 1, 6. εἰς πᾶν τὸ 5. exercitum 5, 3, 21. τὸ ἄλλο 5. λ. militar. manum 8, 7, 20. τῷ μὴ ἔχειν - συνσῆς 5. milites 3, 1, 5. τὸ πεμφθέν - 5. exercitus 6, 5, 10. - cum solis v. εἰ τι - τοῦ 5. λειψάνου, militarium copiarum 2, 14, 12. post syn. τοὺς στρατιώτας ἐτ' ἐράτεια. - οἰκισσάμενος τὸ 5. milites 1, 5, 27. 1, 9, 2. 6, 5, 1. exercitum 2, 11, 15. simul cum adv. πᾶν τὸ ἐκείσε 5., ὁ λ. militarem manum 2, 9, 1. sc. ὃν λ. Neutr. Plur. de re, sine substi. cum art. διοικήσονται (αὐτὸν) τὰ στρατιωτικὰ, rem militarem 3, 15, 1. sc. πράγματα s. ἔργα. - ὡς ασκοίη αὐτοὺς τὰ 5. 6, 8, 4. sq. syn. στρατοπεδεύειν, ph. de persf. περαιωνθεῖς ἀπὸ τῆς Βρεττανίας ἐς τὴν Γαλλίαν στρατοπεδεύουσιν, postquam traiecisset ex Britannia in Galliam, castra metatus est 3, 7, 2. qui Bg. cepit v. abl., dum alii, post Britt. facto commate, regunt v. c. pr. ἐς λ.

στρατόπεδον, ph. de loco, universe, militum, καταβαίνοντες εἰς τὸ ζ.
 in castra 8, 2, 1. †† ἐν τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στραπέδων, ὁρμώ-
 μενοι, e castris 3, 2, 13. τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια - τειχίσας
 6, 7, 11. sq. opp. τοῦ στρατοῦ. simul c. adi. ἐς - τὰ οἰκία 5, 8, 7.
 20. - simul c. gen. persf. ἐπανήλθον εἰς τὰ δακτύων 5, 4, 15, 14.
 — Praecipue de milit. Praetor. ἐν τῷ νεῷ τοῦ στρατοπέδου, in
 templo castrorum 4, 5, 1, 5, 8, 14. sq. 12. sq. μὴ πολὺ τοῦ ζ.
 ἀποσῆναι, a castris 7, 11, 19, 3, 7, 12, 4. ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ, ad castra 2, 2, 11, 4, 8, (2, 6, 18, 2, 15, 4, 5, 8, 12.
 sq.) - † προσελθεῖν ἐπὶ τὸ ζ. ad castra praetoriana ib. 1, 2, 5, 15.
 4, 4, 12. coll. ib. 9, 9, 6, 1, 20, 8, 8, 14, 18. † οἱ πρὸς τῇ Ῥω-
 μαίων πόλει στρατόπεδον εἶχον λ. castra 8, 5, 20. † τοῦ στρατοπέδου
 ὁρμῶν λ. ex castris 2, 5, 3. qui Bg. supplet pr. ἐκ f. ἀ. δ., quae
 latere in vulg. τοῦ praef. - Repetitum 2, 13, 21, 7, 11, 12.
 7, 12, 7, sq. - simul c. adi. ἐν μέσῳ τῷ ζ. in mediis castris 1,
 5, 4. - De Persf., universe, ἐν τῶν ἀρχόντων τοῦ ζ. unum e
 praefectis exercituum 5, 4, 5. συμμιζάντα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα,
 exercitus ib. 10. τινὰ τῶν ζ. λ. quosdam exercitus 6, 4, 14. —
 ἐν πολλαῖς στραπέδων ἀρχαῖς γενομένης, cum saepe exercitiis
 praefuisset 7, 10, 7, v. ἀρχ. - τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας,
 in exercitiis eminentiores 2, 9, 9. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς ζ. rem
 militarem 4, 7, 1. sc. πράγματα, 1, 9, 3, 15, 1. πλείους - τῶν
 ἐθνῶν καὶ στρατόπεδα πεπιεσμένων, plurimos, quibus exercitus con-
 creuiti erant 7, 3, 8. † Plur. p. sing. τοὺς τῶν ζ. ἡγουμένους λ.
 exercituum 3, 15, 10, sq. τὸν στρατὸν et τὸ στρατιωτικόν. - ἐπεὶ
 μὴ προσχέροι αὐτῷ τὰ τῶν ζ. res erga exercitum ib. 12. τὰ τῶν
 ζ. σύμβολα λ. signa militaria 4, 7, 12. 1, 9. τὰ σημεῖα - τοῦ ζ.
 signa exercitus 4, 4, 12. quae tamen tria loca iam valent in
 not. de Praetor. - c. adi. μέγιστον ζ. exercitus 5, 3, 16. τὸ ζ.
 πᾶν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. πάντα ἔθνη καὶ πάντα ζ. 2, 4, 4. τὰ
 Ἰλλυρικά ἔθνη καὶ ζ. ἐπελθόν 6, 4, 5. οὐδὲ ζ. ἔχουσι συνεσώτα λ.
 6, 5, 6. 5. Ῥωμαίων μάχαι 3, 7, 18. †† In vicinia huius sensu
 utr. πρὸς τῷ τείχει τοῦ ζ. -, τὸν παῖδα πᾶν τὸ ζ. λ. ad munus
 castrorum -, universi milites 5, 3, 24. sq. - sed diverso nu-
 mero, p. exercitu 4, 3, 13. - cum gen. persf. ἐπεὶ - πρὸς τῷ
 ζ. τοῦ Σεβήρου ἐγένοντο, ad exercitum 2, 13, 6. pro quo potius
 sumam, quam pro loco et castris, ob sq. εἰς τὸ πείδιον. cum
 praep. τῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ζ. orientalium exercituum 2, 8,
 18. sc. ὄντων, post syn. στρατεύμασι et τοὺς στρατιάτας. - τῶν
 ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς ζ. in ripis exercitui 7, 8, 8. sc. ὄντ. vel ἐπιει-
 μένων, (οἱ τὰ ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς ζ. ἐπιεικόμενα, exercitus 6, 7, 5.)
 — τὰ ἐν Μυστοῖς - ζ. ἐπελθόν, exercitib. 3, 10, 2. v. Μυσ -
 ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἰσρῶ ζ. διέφυγε, rem militarem 4, 8, 1. sc. ὄντα.
 — ††† per adiuncta, f. opp. τῷ δήμῳ καὶ τοῖς ζ., ἀλλὰ καὶ τῇ
 συγκλήτῳ λ. militibus 6, 1, 5. ubi forte iam de Praetor. in. sqq.
 locis. † τῆς ἐν Ῥώμῃ διανάμεως - καὶ στρατοπέδου τούτου πρὸ τῆς
 πόλεως λ. exercitus tantus 5, 13, 10. sq. τὸν δῆμον καὶ τὸ ζ.
 exercitum 1, 12, 9. post syn. τῶν στρατῶν 9. pr. - Nominativum
 de Praetor. ἐπαρχεῦντες τοῦ ζ. exercituum 4, 12, 1. τοῦ ἐπαρχου-
 τος τῶν ζ. praefecti cohortibus urbanis 3, 10, 10. τοῖς ἐπαρχου-
 σι τῶν ζ. praefectorum exercitiis 5, 1, 3. ὑπάρχοντας - τῶν ζ.
 praefectos miluites 3, 13, 1. τὴν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν ζ. προεσώ-
 τα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. ὡς ζ. ἐπιμέλειαν - πειν-
 θῆναι, exercituum 6, 8, 3. τὸν ἐπαρχον τῶν ζ. praefectum exer-
 citibus 1, 16, 12, 5, 5, 20, 1, 8, 2. ἐπισήσας τοῖς ζ. Περσέων,

praefecto Praetorianis Perennio ib. τοῖς 5. ἐπαρχον ἐπισηῆσαι λ.
 exercitiibus praehceret rel. 5, 7, 12. - Per loca ambig. not.
 προαγαγεῖν - eis τὸ 5. ad exercitium 1, 5, 1. ubi et procedit p.
 αἰτρα, ob sq. διαλεχθ. τοῖς στρατιώταις. - κίνησις - καταλαμβάνει
 τὸ 5. exercitium 1, 7, 1. ubi et valeat simul de cast. cf. v. κίν.
 — Οὐρία καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προβάλετο, exercitus 2, 11.
 q. dum Bg. castra reddit in simili loco supra 6, 7, 11. † τὸ -
 ἔδωκεν στρατοπέδοις πέφρακτο, exercitiibus 7, 9, 3. τὰ ὑπινεμένα 5.
 ταῖς ὀχθαῖς, castra 6, 2, 14. qui Bg. reddebat exercit. supra 6,
 7, 5. - † simul c. adv. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν ἡθροίζεν ἐν τῶν
 ἐκεῖ 5. de exercitiibus, qui ibi erant 3, 1, 6. qui Bg. supplet
 δυναν, recte de pers. capiens, quia Niger collegit reliquum
 (praeter auxilia missa) exercitum modo e domesticis iis que
 copiiis, quas habebat in Syria.

στράτος, ph. de pers., universe, c. aliquo v., καταπλέων - ὁ 5. exer-
 citus 3, 9, 14. ὁ δὲ 5. ἤχθετο 8, 1, 10. 15, 8, 4, 5. 12. 15, 8,
 6, 7. sq. 8, 7, 5. 7, 9, 8. ὃν ἐκπέμψας ἦν τοῦ στρατοῦ, ab exer-
 citu 7, 1, 21. 8, 6, 9. τῷ - πολιορκιοῦντι στρατῷ 5, 4, 4. 7, 2, 7.
 14. e. 7, 8, 25. 8, 4, 4. αὐτὸς σὺν τῷ 5. ὑπείχεται 8, 2, 5. μό-
 νος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ 5. 7, 1, 8. 8, 3, 2. 8, 5, 18. στρατὸν
 ἀθροίσθηναι 1, 10, 5. sq. syn. δύναμιν. - 3, 2, 21. - 5. συλλέ-
 γειν 3, 1, 5. post δύναμιν. - 5. - συσκευάζεται, exercitus 3, 6, 6.
 - 5. ἀγείρει 8, 5, 15. - cum art. τὸν 5. λ. ib. 15. 19, 8, 1, 3.
 8, 4, 25. sq. 3, 7, 5. 3, 15, 17. 4, 15, 21. 6, 4, 13. 6, 5,
 18. 7, 1, 15. ††† Repetit. in opp. ἐπάγειν τὸν 5. - ὅς, - ὀχ-
 λος μᾶλλον, ἢ στρατός, λ. 6, 7, 1. sq. - cum adi. universo, τοιοῦ-
 τος 5. ὀχληρὸς λ. ib. 18. τοῦ ἀρισμένου 5. statuto numero mili-
 tum ib. 11. post δύναμιν. - μετὰ τοσούτου 5. exerc. 2, 11, 10.
 τοῦ Ἰλλυρικοῦ 5. ib. 12. σὺν τῷ 5. - λ. 3, 7, 9. σὺν νεαροῖς τῷ 5.
 ib. 12. τίνι θαρρόντες 5. 7, 8, 10. πεζὸν 5. 4, 10, 7. τὸν λοι-
 πὸν 5. 7, 2, 14. - † simul in opp. τοσούτον 5. πρὸς ὄχλον δημο-
 τῶν λ. 8, 3, 21. - cum adi. pecul. τὸν 5., ὡς μὴ διαφθαρείη
 πᾶς, λ. 3, 9, 12. ὁ δὲ 5. πᾶς, λ. 8, 6, 1. παντὸς τοῦ 5. 8, 4,
 19. αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ 5. 6, 5, 15. post δύναμιν, et sq. στρατῷ
 λ. - σὺν π. τῷ λοιπῷ 5. λ. 2, 14, 1. πάντα, ὃν εἶχε, 5. 5, 4, 8.
 πάντα - τὸν Ἰλλυρικόν 5. 3, 1, 2. πάντα τὸν 5. 4, 13, 8. 7, 2, 1.
 7, 8, 5. 7, 9, 7. sq. δύναμιν λ. 7, 12. 19, 8, 7. ἀπαντα τὸν
 5. 3, 8, 4. - c. subst. al. δυνάμει στρατοῦ 2, 13, 10. πλήθει 5.
 multitud. militum 3, 13, 11. post δυνάμιν. - 7, 8, 22. σὺν μεγί-
 σῃ πλ. 5. cum ingentibus copiis 4, 15, 1. τῷ π. τοῦ 5. multir.
 exercitus 8, 3, 12. 7, 2, 4. πᾶμπλειστον πλῆθος τοῦ 5. maxima
 multir. de exercitu 8, 4, 29. πλείστον μέρος τοῦ 5. 3, 9, 11. ††
 πυνθανόμενος τοσαύτην (τοσούτου) ἔφεδον στρατοῦ 2, 11, 6. τὴν
 δίδον τοῦ 5. 3, 3, 2. † τὸ - πρᾶθυμον τοῦ 5. ὑπῆρχεν αὐτῷ (τῷ
 πλήθει) 5, 4, 3. πάσῃ τῇ τοῦ 5. νεκλαία 6, 8, 4. αἱ προφυλακίαι
 - τοῦ 5. 8, 1, 9. - cum gen. pers. ὁ τοῦ Σεβήρου 5. 3, 2, 12,
 2, 13, 8. ὁ ἐκείνου 5., ὀλίγος λ. 3, 6, 13. πάντος τοῦ Ῥωμαίων
 5. ib. 14. ὡς φαίνοιτο Ῥωμ. στρατός ἕτερος 6, 5, 14. cf. v. Ῥωμ. -
 ἢ φάλαγγ τοῦ Ἀλβίνου 5. 3, 7, 8. τοῦ Μαξιμίνου ὁ 5. 6, 9, 10.
 ὑπὸ τοῦ Μαξ. στρατοῦ 8, 4, 22. 8, 6, 13. - cum praep. τοῦ ἐν
 Ῥώμῃ 5. 3, 7, 19. sc. ὄντος. - Σεβήρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ 5. (sc. ὄν.)
 Sev. et qui circa ipsum erat exercitus ib. 3. ut est plene τοῦ 5.
 παντός, ὅς ἦν σὺν αὐτῷ 6, 7, 6. - Plur. proprie, γενναίων στρα-
 τῶν μαχομένων, exercitiibus 3, 7, 7. προεξητο πᾶσι τοῖς στρατοῖς
 6, 5, 17. †† τὴν τῶν 5. ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, militum praefe-

titura I, 12, 8. cohortium Praetor., quo sensu angustio et sumitur in sqq. loc. per Sing. μετὰ παντὸς τοῦ 5. cum toto exercitu 4, 5, 1. τὸν ἐπαρχὸν τοῦ 5. praefectum praetorii 6, 9, 8. praefectum exercitus 8, 5, 23. - † simul in opp. οἱ ἵπποι καὶ στρατὸς πᾶς λ. exercitus 5, 6, 20. pedestris. - ††† ἐπ' ἐμῇ - στρατὸν δυνάμει, exercitum 3, 6, 23. qui Bg., neglecto δυν., reddit modo 59., v. δύν. B.)
 στρατός, phys. c. adi. ταῖς Μαυρουσίαις στρατοῖς, struthionibus I, 15, 11.
 στραμνῆ, ph. c. adi. εἰλήσαντες στραμνῆ τινι εὐτελεῖ λ. stragulo 2, 1, 2.
 — χρυσοῦ Φέσι στραμνῆς, toralibus 4, 2, 13. χρυσοῦ Φέσι στραμνῆς λ. ib. 5.
 σὺ, in opp. σὺ μὲν, - ὃ βασιλεῦ, - ἡμεῖς δὲ λ. tu 1, 13, 5. περὶν μὲν σε, - καὶ γὰρ αὐτοὶ (p. ἡμεῖς) λ. te 1, 6, 12. ὑμεῖς ἀνδ' ἐνὸς ἑμοῦ λ. vos I, 4, 9. ὑμεῖς -, ἐγὼ λ. 3, 6, 5. ὑμῖν - ἡμεῖς λ. vobis 2, 2, 16. ἡμεῖς - σὺν ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. ὑμῖν -, καὶ ἐμῶν λ. vobismet 4, 14, 16. - cum adi., post vel ante, πᾶς - ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθεῖν, inter utrumque vestrum 4, 3, 18. pro quo εἰς ὑμᾶς μερισθεῖν, inter vos ib. 19. οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν λ. vos seniores 6, 3, 12. μηδὲ τις ὑμῶν οἴσθω, quinquam vestrum 8, 7, 17. ἴσε - μέ - οὐδὲν ἦττον ὑμῶν λ. non minus, quam vos 2, 5, 12. † ὑμῶν - σεφία κρείττους ἐσμεν, nos - vobis solertia potiores esse 2, 13, 10. ubi Bg. expr. et opp. ἡμεῖς. — c. subst., post f. ante, ἐπίνεταί σου τοῖς αὐχέσι λ. tuis cervicibus I, 9, 9. ἐντετατό μοι Φόνον σου, caedem tuam 3, 12, 5. - τὸ - δεξιὸν ὑμῶν λ. benignitas vestra 2, 3, 12. τὸ πιστὸν ὑμῶν, fidem vestram 2, 10, 3. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχειτο, clamorem vestrum ib. 12. - cum verb., post f. ante, ἡκὼ σοὶ σωτῆρ λ. tibi 3, 12, 4. † προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης - δυνάμει 3, 6, 14. ubi Bg. omittit pron., pro quo vulg. est in Ms. ἡμῖν. — †† ἡμεῖς - ἤκομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριζόμεναι, adsumus tibi 2, 1, 20. σοὶ δὲ ταῦτα δηλώσω ἡκὼ, tibi vero tel. 3, 12, 6. τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ - ψηφίζομεν σοὶ δίδοντες, decernimus tibi dandum 2, 3, 10. quibus in loc. tribus ambigui fiat pron., cum pr. aut sq. cohaerens. οὐδὲ - πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἤξουν I, 1, 6. v. πλ. - πεισόμενος ὑμῶν 2, 8, 5. v. π. - πολὺ ὑμῶν ἀπελιπόντες, nobis 2, 10, 17. qui Bg. leg. ἡμ., non bene, contra contextum orationis, qui est de exercitu. ἴσε γὰρ με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν 5, 1, 4. v. π. - ὁ τι - ὑμᾶς δρᾶσαι λ. vobis 2, 13, 10. ἀχθεσθαι - ὑμᾶς λ. vos 1, 4, 2. 4, 14, 8. † δεδιέναι σε σὺ χρεῖ, vereri te non oportet 1, 6, 18. ††† c. particip. ἐν εἰδέναι μὲν ὑμῖν - μακροηγορεῖν λ. apud vos gnaros 5, 1, 3. - † c. verb. Pass. ἀνάστα τῶν προβεβιωμένων σοὶ λέγων 2, 1, 18. v. πρ. - τὰ - ὑμῖν - κατορθωθέντα, a vobis 1, 5, 25. †† ubi videatur abesse posse, per easdem verborum perf. et line opp. ἐγὼ, ὃν σὺ νομίζεις λ. tu 2, 3, 10. quoniam pr. pron. ε. potius pertinet demum ad sq. σοὶ λ. - εἰ - ὑμεῖς - ζητεῖτε λ. 2, 13, 11. 5, 1, 16. i. ἀπώσσεθε ὑμεῖς, repelleis vos 4, 14, 18. - † Per not. commodi f. incommodi, οἴχεται - σοὶ ὁ δῆμος, λ. I, 13, 4. v. οἴχ. - ὁ θῶραξ σοὶ τί βουλευταὶς tibi 3, 12, 25. in tuo corpore, f. secundum tuum indicium. — ὑμῖν ἐγὼ - ἀπεκνήθην, vobis I, 5, 14. 4, 5, 15. in commodum vestrum. - Post praep. πρὸς ὑμῶν ἀναγείσθηναι, a vobis 2, 5, 9. - sed in ellipsi, οἱ πρὸ σου Ῥωμαῖοι (sc. ὄντες,) ante te 1, 6, 17. - cum al. pron. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. vobis 1, 4, 14. - † sed divulsam, ὑμᾶς - αὐτοὺς, vos 2, 5, 10. ubi et f. se

quitur adhuc merum ὑμῖν ἐπικίνδυνον, vobis, λυπήσαντι ὑμᾶς. — Similiter repetit. ὑμεῖς - ὑμῖν - ὑμῖν 2, 10, 10. Iq. 7, 8, 20. ὑμᾶς - ὑμῶν - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμῖν - ὑμῶν 2, 13, 15. - 18. — πρὸς ὑμᾶς - ὑμᾶς 6, 3, 5. 7, 8, 6. Iq. ὑμᾶς - παρ ὑμῶν 5, 1, 12. Iq. ὑμεῖς - ὑμῖν ib. 16. ὑμᾶς - χρεῖ - θεοῖς εἶδέναι χάριν, ὅτι καὶ τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, vos oportet - vobis 4, 5, 15. in commodum vestrum. ὑμῖν - ὑμᾶς 2, 2, 18. Iq. σύ - σοὶ τε - σοὶ 2, 3, 10.

συγγένεια, ph. συγγένειαν προβαλλόμενοι, consanguinitatem 1, 11, 9. c. praep. φοβηθέντες - τὴν πρὸς αὐτὸν σ. eius cum ipso propinquitatem 2, 6, 13.

συγγενής, ph. de pers. in opp. c. dat. pers. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλείους - φίλοι καὶ συγγενεῖς, necessarii 7, 6, 5. - in mero opp. ὑπὲρ παίδων καὶ συγγενῶν, consanguineis 4, 14, 14. σ. καὶ οἰκείων 7, 3, 17. - abf. ὅσοι παρήσαν τῶν σ. propinquorum 1, 4, 1.

συγγενέσθαι, phys. Pass. de re, c. praep. et dat. pers. αἶγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγενεῖσθαι αὐτῷ, ei congenitum (esse) 1, 7, 9. simul cum nativitate ei adfuisse. - Med. ph. de pers. c. dat. pers. et casu temp. τὴν θεραπείαν -, ἣ συγγενεῖ αὐτῷ τοσούτων ἐτῶν, ministros, qui cum eo fuerant per tot annos 7, 1, 10.

συγγνώμη, mor. συγγνώμης ἔδειτο, veniam 2, 3, 7. - c. gen. rei et adiuncto, δίδοντας αὐτοῖς - ἀμνησίαν συγγνώμην τε τῶν ἀμαρτ. 8, 3, 5.

συγγραμμα, ph. c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγραμματι λ. volumine 3, 1, 1. libro 3, 1, 1.

συγγραφεύς, ph. de pers. cum gen. rei, adi. et opp. ἱστορίας πολλοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρων, scriptores 2, 15, 11. prosaici.

συγγραφεῖν, ph. abf. ἱστορίαν - ἡθροῖσα ἐς συγγραφήν, ad conscribendum 1, 1, 4. vel in scriptionem, i. librum.

συγγράφω, ph. de pers. et historico, c. acc. rei, ταῦτα συνέγραφα, conscripsi 1, 2, 10. - cum praep. simul, τὰ πολλὰ - συγγράψας ἐν τῷ - βίῳ 2, 9, 5. - c. adv. ἐκαστος - τῶν τότε συγγραφάντων, illius aetatis scriptores 3, 7, 15. - Pass. de re, cum dat. pers. (ταῦτα) πολλοῖς - συγγέγραπται, ea sunt a multis conscripta 1, 2, 9.

συγκαθίζεσθαι, ph. Pass. forma. p. Med. de pers. c. dat. pers. et praep. συγκαθισθεῖς αὐτῷ ἐν τῷ φορείῳ, assidens ei 5, 8, 13. sedens cum eo.

συγκαθεύδειν, phys. de pers. cum acc. pers. συγκαθεύκον αὐτοὺς, secum detrahebant illos 4, 9, 16. sc. αὐτοῖς, p. σὺν αὐτοῖς καθ. sc. in foveas.

συγκαθεύδειν, ph. de pers. c. adv. ὡς σ. πολλάνικς, ut cum eo dormiret 1, 17, 6, sc. αὐτῷ.

συγκαλεῖν, ph. de pers., ante orationem habendam, cum acc. pers. συγκαλέσας τοὺς φίλους, convocatis 1, 4, 1. 2, 2, 11. 4, 14, 7. 6, 9, 4. - simul c. praep. ε. αὐτοὺς εἰς τὸ πεδῖον 2, 10, 2. 7, 8, 5. convocavit. - ac 8, 7, 7.

συγκαταφλέγεσθαι, phys. Pass. de pers. πλῆθος ἀνθρώπων συγκαταφλέχθη, simul igni consumta (est) 7, 12, 14. combusta est, sc. αὐτῇ, τῇ πόλει, cum urbe, f. αὐταῖς, ταῖς οἰκίαις, cum aedificiis.

συγκεῖσθαι, Pass. f. Med. de re, ph. c. adv. ἐκατέρωθεν βάρβα - σύγκειται, constructi sunt 4, 2, 9. - trop. c. praep. τὰ ἐν Περσῶν ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα, res Persarum pace compositas 6, 7, 1.

συγκλείειν, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. συγκλείσαντες αὐτοὺς

ἐν τῷ σιγῇ, cum inclusissent 7, 10, 6. - cum acc. rei s. loci.
 σ. τὰς πύλας, clausis portis 8, 8, 18. - Pass. de re, absf. ἀπαν-
 τα - συνεκένκλειτο, conclusa fuerant 8, 5, 14. intra urbem,
 σύγκλητος, Pass. ph., p. adi. cum subst. fem. ἀνδράσι τῆς συγκλή-
 του βουλῆς ἀρίστοις, senatorii ordinis 1, 2, 3. 1, 7, 6. 2, 6, 8.
 4, 6, 5. ex senatorio ordine 6, 1, 3. senatus 2, 3, 5. ἐν τῇ συγ-
 κλήτῳ βουλῇ, in senatorio ordine 2, 1, 20. 2, 3, 3. μίσους -
 πρὸς τὴν σύγκλητον βουλήν, adversus senatum 1, 8, 14. †† οἱ τὴν
 σ. β. νέμοντες, senatores 2, 6, 3. v. νέμ. - Pro subst., de persf.,
 c. art. τὸν ἀνδριάντα - καθεστῶσα ἡ σύγκλητος, senatus 1, 14, 19.
 per ellipf. prioris subst. β. aut γερούσια. 2, 6, 15. 2, 11, 7. 2,
 12, 9. 8, 6, 13. e. † cum verbo plur. ἡ σ. προσηγόρευσαν, οἱ
 πλείστοι ἐν - δέει καθεστῶτες, senatus consulatavit, cum plerique es-
 sent 3, 8, 6. ubi et simul c. al. v. et particip. masc., per syn-
 thesin simul et numeri et generis, subintellecto alio subst. βου-
 λευταὶ λ. it. ἡ σ., οὐκ ἀγνοοῦντες -, ψηφίζονται λ. senatus, haud
 ignorans - decernit 4, 11, 14. - †† cum verbi sing. et plur.
 simul, ἡ σ. ἐψηφίσατο μὲν ταῦτα ὁρῶντες δὲ -, προσετίθεντο, se-
 natus decrevit -: videntes autem - se adiungebant 2, 12, 6. —
 ὑπὸ τῆς σ. λ. a. senatu 1, 8, 12. † ἀντικρὺ τοῦ τῆς σ. συνεδρίου
 λ. e regione curiae 1, 14, 18. ἀνὴρ - τῶν ἐκ τῆς σ. εὐπατριδῶν,
 ex senatorio ordine 2, 15, 2. † εἰ - τὰ τῆς σ. τις ὑμῶν διηγεί-
 λε, quae in senatu acta sunt 7, 8, 14. v. in τὰ λ. - τῆς σ. ἀνὴρ
 λ. senator quidam 7, 11, 6. ἀφροισθῆναι κελεύσας τὴν σ. conve-
 nire iussu senatu 2, 12, 5. ὁ Σεβήρος πρὸς τὴν σ. τὰ αὐτὰ ἀνε-
 νεγκῶν, cum ad senatum eadem retulisset 2, 15, 9. cf. 7, 8, 21.
 — simul c. adi. πᾶσα ἡ σ. totus senatus 4, 2, 5. πᾶσιν τῇ σ.
 1, 8, 10. e. - Sine art. πλήθος τῶν συγκλήτου πρῶτευόντων, ex
 prioribus senatus 1, 17, 2. τις - τῶν ἀπὸ σ. quidam senatorii
 ordinis 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ σ. duorum senatorum 7, 11,
 1. τοὺς ἀ. σ. βασιλέας, senatorios imperatores 8, 8, 14. ἐπι-
 ἔχουσιν ἐκ σ. βασιλέας, ex senatu ib. 2. - c. gen. persf. τοὺς ὑπὸ
 Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναειχθέντας αὐτοκράτορας, qui a senatu
 creati essent 8, 6, 4. ubi Bg. omittit gen. sed Var. I. Ῥωμ.
 καὶ συγκλ. Per relat. ἡ τε σ. - καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. cum se-
 natores, tum rel. 2, 4, 17. ἀνδρῶν ἐκ. τε τῆς σ. αὐτῆς καὶ τοῦ
 ἵππικου τάγματος, ex senatorio ordine ipso et equestri 7, 7, 10.
 ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος, ἐκασὸς τε, 3, 6, 18. - †† Nomina-
 tim al. relat. πᾶσα ἡ σ. βουλὴ καὶ πανδημεί, totus senatus et uni-
 versus populus 1, 7, 4. ὑπὸ τῆς σ. καὶ πάντες τοῦ δήμου, a sena-
 tu et universo populo 6, 4, 3. ἡ σ. καὶ ὁ δῆμος λ. senatus po-
 pulus que 8, 7, 22. τῇ τε σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, senatui po-
 pulo que Romano 4, 11, 15. 5, 5, 2. (τὴν σ. καὶ τὸν Ῥ. δῆμον 7,
 5, 4.) τὴν σ. καὶ τὸν δῆμον Ῥωμ. ib. 11. τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆ-
 μον 8, 3, 9. ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥωμ. δήμῳ 7, 5, 12. τοὺς
 ἐχθροὺς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, senatus populi que Romani 7,
 11, 10. - ††† Sed inverso ordine, Ῥωμαίοις καὶ συγκλήτῳ,
 senatui populo que Romano 3, 7, 9. τὴν Ῥωμαίων καὶ τῆς σ.
 γνῆμην λ. senatus populi que R. 7, 7, 11. τὸν Ῥωμαίων δῆμον
 καὶ τὴν σ. senatum populum q. Rom. 7, 6, 6. τῷ δήμῳ Ῥωμ.
 καὶ τῇ σ. senatui populo que R. 5, 1, 2. ὁ δῆμος καὶ ἡ σ. po-
 pulus et senatus 2, 14, 2. senatus populus que Rom. 8, 7, 10.
 — τοῦ τε δήμου καὶ τῆς σ. senatui populo que 7, 12, 1. - sed
 divellendo binis ve membris, ἐν - ἀφασίᾳ ὅ τε δῆμος ἦν ἡ τε σ.
 senatus populus que R. 7, 10, 1. ἐπεὶ - ὅ τε δῆμος - εὐφήμεον,

- ἡ τε σ. ἐπὶ - προσηγόρευεν λ. et populus - et senatus 2, 14, 4, 3, 8, 6, 4, 1, 5. - Trop. de loco, ἐν τῷ μισαϊτάτῳ τῆς σ. τόπῳ λ. curiae 5, 5, 12. μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς σ. 7, 11, 3. ἐκδορῶν τῆς σ. λ. e curia ib. 10. λεχθέντων - ἐν τῇ σ. in senatu 2, 4, 1. εἰς τὴν σ. εἰσελθ. curiam 5, 5, 9. κατελθὼν εἰς τὴν σ. in curiam 2, 14, 5, 4, 5, 1. senatum 5, 7, 7. κ. εἰς τὴν σ. βουλὴν, curiam 3, 8, 11. senatum 6, 4, 2.
- συγκλυσ, ph. de perf. p. adi. συγκλυδων ἀνδρώτων, collectitiorum 7, 7, 2. peregrinorum.
- συγκομιδῇ, ph. cum gen. rei et adv. διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - πανταχόθεν συγκομιδῇ 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem f. ob vehicula undique comportata. - trop. c. solo gen. rei, τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, circa compolitionem 1, 1, 1. collectionem.
- συγκροτεῖν, phys. de perf. c. acc. perf. et adv. συνεκρότει πανταχόθεν κράτευμα, conflabat 2, 14, 12. colligebat. λανθάνοντες συνεκρότου δύνανται, conflabant 1, 9, 3. - cum acc. perf. et rei simul, δύν. καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis 1, 6, 8. - trop. c. solo acc. rei, τὴν ἐκ Ῥώμης παράδοτον συγκροτεῖ, instituit 8, 7, 19. parat, apparat, instruit. πανηγύρεις - συνεκρότει, instituebat 5, 6, 14. - Pass. de re, trop. cum praep. συνωμοσία τις - κατ' αὐτοῦ συγκροτούμενη, quae conflaretur 7, 1, 11. comparata, instituta, inita. - de perf. ph. cum praep. et adiuncto, τὰ πλήθῃ ταῦτα τοῦ κράτος καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἡθροισο, - καὶ εἰς πολεμικὴν ἀσκησιν συνεκρότητο, exercitata fuerat 7, 2, 4. instructa f., instituta. - c. mero adiuncto, τὸ ὑμέτερον (πλήθος) εὐτακτον ὄν καὶ συνεκροτημένον; vos bene ordinati quod estis et compoliti 4, 14, 16. vestra multitudo, pars, acies, cum sit bene ordinata et composita.
- συγκρούειν, trop. de perf. c. acc. perf. et adv. συνέκρουον αὐτοὺς ἐκατέρωθεν, committebant 3, 10, 7. concitabant ad discordiam.
- συγχῶν, f. συγχώννυμι f. συγχωνύω, ph. de perf. Pass. c. nominativo modi, πολλοὶ -, εἰ ἀτρωτοὶ - συνεχώσθησαν, una obruti sunt 4, 9, 15.
- συγχωρεῖν, trop. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τοῖς κρατιώταις - πολλὰ συνεχώρησεν, concessit 3, 8, 8. permittit. - Pass. de re, c. dat. perf. ἴν' - μηδενὶ ἔκπλους συγχωρῆται, potestas fieret 8, 5, 11. concederetur.
- συζεύγνυσθαι, Pass. de perf. trop. cum abl. modi, ἀνάγκη - συνεζευγμένος, conjunctus 3, 10, 14. cum femina per matrimonium.
- συκοφάντεϊν, trop. de perf. abl. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, delatores 2, 14, 7. delatorem, deferentem alios, i. q. f. q. subst.
- συκοφάντης, mor. de perf. abl. τις κληθεὶς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου, a delatore 7, 3, 5. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, delatoribus ib. 4. δανεισάς -, ὡς συκοφάντας, - ἐφόνευσαν, ut sycophantas 7, 7, 7. - c. adi. σ. πάντας φυγαδεύων, delatores 7, 6, 7. - c. adiuncto f. opp. συκοφάνται - καὶ κατήγοροι - ἐφευγον λ. 7, 7, 5. delatores mendaces oculi que, v. κατ. - σ. ἡ δοῦλοι λ. 5, 2, 4. - cum adv. τοῦς σ. - τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ λ. 2, 4, 16.
- συλᾶν, ph. de perf. c. acc. perf. δανεισάς -, ὡς συκοφάντας, ἐσύλασαν, spoliarunt 7, 7, 7. σύλησις, ph. c. gen. loci, ἐφείδετο οὕτε ἱερῶν σύλησεως, nec templis despoliandis 7, 9, 22. spoliatio.

- συλλαμβάνειν, ph. de persf., hostili animo, c. acc. persf. οὗς συλλαμβάνων, quos comprehensos 7, 7, 14. comprehendi iubens. — αὐτὸν συλλαβόντες, cum comprehendissent 3, 7, 16. † forsan c. adv. temp. οὗς - μετ' οὐ πολὺ - συλλαβὼν ἀτέκτεινε, quos - comprehensos 6, 9, 14. - c. al. adiuncto, οὗς - σ. εἶχεν ἐν Φρουρᾷ 3, 2, 7. 10. - simul c. acc. rei, λείαν καὶ αἰχμαλώτους - σ., ἀπῆει, auferens 4, 11, 11. - Pass. de persf. c. praep. πάντες ὅφ' ἐνὶ συνδήματι συλλαμβάνονται, comprehenduntur 2, 13, 7. ἐκέλευε, - τοὺς - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τιμωρίαν, comprehendi 5, 8, 15. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν λ. comprehensus 1, 8, 12. - absf. κελεύει, αὐτὸν συλληφθῆναι, comprehendi 1, 9, 14. 1, 13, 9. 3, 5, 13. 6, 4, 10. - c. adiuncto, συλληφθεὶς κατείχετο, comprehensus 3, 12, 20. σ. τὴν νεοαλὴν ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. — Med. c. acc. persf. εἰ συλληφόνται αὐτὸν, qui comprehenderent 3, 12, 19.
- Σύλλας ille Rom. εἴ τι Σύλλα - πέπρακται, a Sylla 3, 7, 18. — cum adiuncto, Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syllam 4, 8, 14.
- συλλέγειν, ph. de persf. cum acc. persf. σφατὸν 3, 1, 5. colligere, i. q. pr. ἀθροίζειν. Pass. τῆς σφατιάς - συνειλεγμένης, collectio 6, 5, 1. τὸ συνειλεγμένον πλῆθος 2, 8, 9. congregata. - † Pass. forma, sensu Med., c. acc. persf. σφατίαν, ἣν αὐτὸς συνέλεκετο, collegat 3, 2, 2.
- συμβαίνειν, de re, neutral. cum inf. συνέβαινε δὲ, λ. evenit, ut 8, 5, 7. eveniebat, ut ib. 13. forte accidit, ut 8, 8, 7. ἐπεὶ συνέβη, evenit, ut 1, 8, 7. συνέβη δὲ, contigit - fieri 3, 4, 7. - simul cum casu temp. συνέβαινε δὲ ἐκείνης τῆς ἡμέρας, λ. evenit, ut 7, 5, 5. - simul cum al. adiuncto temp. e praep. συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ λ. contigit, ut 1, 12, 1. σ. δὲ μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως λ. evenit, ut 4, 13, 7. - absf. f. c. nominat. rei, συνέβη τὶ τοιοῦτο, evenit 1, 8, 5. σ. δὲ τί καὶ τοιοῦτον, accidit 4, 12, 5. - simul cum adiuncto temp. e praep. σ. δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πταίσμα ἐλέθριον λ. incidit 7, 11, 1. - Particip. Neutr. c. art. μαθὼν τὰ συμβάντα, ut intellexit, quae accidissent 3, 4, 1. - Med. de re, δεινὰ - συμβήσεσθαι λ. evenitura esse 2, 1, 14.
- συμβάλλειν, ph. de persf. et milit. c. dat. persf. συνέβαλλον ἀλλήλοις, milites concurrerunt 3, 2, 19. congressi sunt invicem f. secum. — c. solo adv. ὡς συνέβαλεν ἐκατέρωθεν τὰ στρατεύματα, conflixerunt ib. 3. - † cum dat. persf. et acc. rei, Δαρρεῖον, Ἀλεξάνδρῳ τὴν - μάχην συμβαλόντα, cum Alexandro - pugnā congressum 3, 4, 5. postquam cum Al. pugnam commisisset. - Med. trop. de re, c. praep. καρποὶ -, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, (qui) conducunt 4, 2, 16. conducentes, conferentes, utiles, apti, i. bene olentes. - de persf. cum praep. et inf. c. acc. συνεβάλλοντο - τινὲς ἐκ τῶν λ., εἶναι λ. coniciebant 1, 14, 11. colligebant, indicabant.
- συμβολή, ph. de milit. γενομένης συμβολῆς, facto congressu 7, 9, 11. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία αἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο, conflictus 7, 2, 12. ταῖς - γενομέναις συμβολαῖς, conflictibus 6, 6, 9. - cum adi. γεν. συμβολῆς καρτεράς, praelio 3, 7, 6. γεγόνασι - ἔτιραι σ. conflictus 7, 2, 17. - c. adiuncto, σ. καὶ ἀνδροβολισμοὶ - ἐγίνοντο, praelia 3, 14, 18. - De animal., c. adiuncto, ἐρτύγων μάχας καὶ ἀλεκτρούωνων συμβολὰς, 3, 10, 5.
- σύμβολον, ph. et mor. c. praep. ὃ περ ἐστὶ σ. εἰς τὸ διαγνώσκειν λ. signum 7, 6, 4. ὅσα εἰς πρόγνωσιν - σύμβολα φαίνεται 2, 9, 4. —

- simul c. adiuncto et adi.** πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ Φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, auspiciū 1, 14, 3. - c. gen. rei, τοῦτο - πλοῦτου σ. νομίζοντες, indicium 3, 14, 13. ὅσα πλ. σ. specimina 1, 11. - Al. not milit. cum adi. ζῶνας - ἐσθῆτας, καὶ εἰ τι σ. ἔφερον στρατιωτικόν, insigne 2, 13, 19. quo miles dignoscitur. - c. gen. persf. τὰ τῶν στρατοπέδων σ. - ἔφερον, signa 4, 7, 12. per ticias cum affixis imaginibus, i. q. 4, 4, 12. τὰ σημεῖα λ. — Al. not., qu ad persf. c. gen. rei, μενόντων αὐτῇ τῶν βασιλείας συμβόλων, insignibus 1, 3, 7. dignitatis et ornatus imperatorii, in femina, v. c. comitatus famulitii, vestitus, cultus, lectica, currus. it. 5, 4, 16. 5, 6, 20. - cum adi. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν σ. - ἀρθῆναι, insign. 2, 3, 5, 2, 8, 10.
- συμβουλευέειν**, mor. de persf. c. acc. rei, et dat. persf. oppresso, τὰ ἀριστα συμβουλευόντες (αὐτῷ,) optima suadendo 1, 4, 9. τὰ βέλ- τιστα σ. (αὐτῷ,) optima consilia suggerendo 1, 6, 1. - **simul c. adv.** συμβουλευοῦσι (αὐτῷ) ἡμῖν αὐτὴ τὰ ἀριστα λ. suadentibus 2, 2, 13. - cum praep. παρὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν συμβουλευόντες (αὐ- τῷ) λ. suadentes, ut 2, 6, 10. - c. inf. solo, συνεβούλευον (αὐ- τῷ) συγείν, suadebant. ut 2, 5, 5. - c. acc. rei et dat. persf. dilecti, τοιαῦτα συμβουλευόντες αὐτῷ, suadentes 1, 4, 14. τοῖς συμβουλευοῦσιν αὐτῷ - ὠφέλιμα, suadentibus 2, 5, 6. - c. solo dat. persf. et inf. συμβουλευόντων αὐτῷ, λ. suadentibus, ut 2, 11, 15. 3, 5, 9. ἐκκ. πτείν - αὐτῷ συνεβούλει, excidere - ei suadebat 1, 8, 10. - c. solo dat. persf. συμβουλευσάντων αὐτῷ τινῶν ἰα- τρῶν, suadentibus 1, 12, 2.
- σύμβουλος**, mor. de persf. πάντα ἔπραττεν, ἐνείνοις συμβούλοις χρώμε- νος, consiliariis 1, 8, 1. - cum adiuncto et praep. σ. ὑμῖν καὶ κοινωνοῖς χρηστέμενος περὶ τῶν λ. consultores 2, 8, 5. - **simul c. gen. rei**, κοιν. καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς λ. consiliarios 5, 1, 15. ἐργων - σ. καὶ ὑπηρέτας, fiscalibus 2, 10, 6. - c. gen. persf. συνέδρους εἶναι καὶ σ. τοῦ βασιλέως, consilarii 6, 1, 3.
- συμμαχεῖν**, ph. de persf. cum dat. persf. μηδετέρῳ συμμαχήσειν, fo- auxiliaturum 3, 1, 4.
- συμμαχία**, ph. de re, τοὺς μὲν - ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, in societa- tem (belli) 1, 3, 12. ἐς τὴν σ. προήγοντο 1, 10, 4. - cum ad- iuncto, ἐς φιλίαν καὶ σ. ἐπήντο 7, 8, 23. - de persf. cum adi. es gen. persf. ἀφῖντο αὐτῷ - Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη σ. auxiliares 8, 6, 12. abstract. p. concreto.
- σύμμαχος**, ph. de persf. p. adi. cum subst. persf. Ἀθηνοὶ ἤλθον αὐ- τῷ τοξόται σύμμαχοι, auxiliares 3, 1, 6. 3, 9, 4. Γερμανῶν ἰπ- πέων - πλήθος ἐπήγετο συμμαχούς 8, 1, 6. μετατέμψασθαι τοὺς Γερμανούς σ. 8, 8, 10. - abl. p. subst. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυ- θότες σ. 8, 7, 21. μὴ δεῖσθαι συμμαχῶν, auxiliatoribus 2, 8, 14. σ. πλήθει, sociorum 2, 13, 10. συμμαχούς αἰτῶν, auxilia 3, 1, 4. σ. παρ' αὐτῶν λαβὼν, copias auxiliares 4, 7, 3. - c. adiun- cto et in opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σ. socii (belli) 7, 2, 3. - † simul c. gen. persf. φίλους καὶ σ. Μαξιμί- νου, socios 7, 11, 10. - † Masc. cum subst. fem. p. adi. προς- ελθούσης - τοσαύτης συμμαχου δυνάμεως, auxiliares copiae 3, 6, 14.
- συμμετρία**, ph. cum gen. rei, σώματος συμμετρία, in corporis con- gruo modo 1, 7, 8. symmetria, proportio, aequalitas partium f. membrorum, nostr. Ebenmaafs f. Verhältniss, Regelmässigkeit, egelmässiger Bau, Bildung.
- μ. εἶρος**, Pass. de re, trop. c. adiuncto, Masc. c. subst. fem. σύμ-

- μετρεῖν - διοίκησιν, moderatam 2, 3, 22. i. q. pr. μετρημένον
conveniēns temporibus et rationibus.
- συμμιγνύμι, ph. de perf. et milit. c. dat. perf. et praep. συμμιγνύ-
ντα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα ἐν μεθορίοις λ. ut concurrerunt inter se
exercitus 5, 4, 10. per nominat. absolut. p. gen. confiq., con-
gressi inter se, it. per ellips. pron. ἑαυτοὺς λ.
- συμπανηγυρίζειν, ph. de perf. c. dat. perf. et adv. τὰ πλεῖστα αὐ-
τοῖς συμπανηγυρίζοντος, quad cum ipsis solemnia celebraret 2, 7,
14. - c. dat. eod. et adiuncto, συμπανηγυρίσας αὐτοῖς καὶ συν-
εστόσας, cum celebrasset cum ipsis festum 4, 9, 7. qui Bg. per
hendiad. explicat.
- συμπαραλαμβάνειν, ph. de perf. cum acc. perf. oppresso, συμπαρα-
λαβόντες - καὶ τῶν λοιπῶν (τούτους), ὅσοι λ. assumtis caete-
ris 2, 2, 2. assumētes simul f. secum e reliquis illos,
qui rel.
- σύμψας, ph. de perf. in opp. καὶ πλήθει σύμψαυτες, καὶ κατ' ἓνα
ἐκαστον, universi 2, 10, 9.
- συμπηγνύμι, phys. de perf. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύντες
αὐτὰ καὶ ἀρμύζοντες, compingētes 7, 2, 8. σύμπηξις, ph. cum
gen. rei, μὴν συμπήξεως ξύλων, compactis lignis 4, 2, 12. com-
pactio, coagmentatio.
- συμπληροῖσθαι, Pass. de re, trop. c. dat. perf. συμπληρουμένης αὐ-
τῷ τριετοῦς βασιλείας, cum iam plene ei trium annorum fieret
imperium 7, 4, 2. completo ipsi trienni imperio, f. plene ab-
soluto ab eo, post plenum imperii eius triennium, f. quum
plenos tres annos imperasset.
- συμπνέω, trop. de re, in bonam part. πάντων - συμπνέοντων, con-
spirantibus 4, 10, 8. i. q. pr. συνελδόντα, se coniungere, simul
esse. - de perf. in mal. part. πολλῶν σ. 7, 1, 11. ὅτι Ἰταλία πᾶ-
σα συμπνέειται, quali conspirasset 8, 5, 15. - cum dat. perf.
σοὶ. - μὴ συμπνέουσιν ἡμῖν, non nobiscum conspiranti 7, 5, 13.
- συμπνοια, mor. cum gen. perf. et praep. τὴν Διόσcuri εἰς ἑαυτὸν
σύμπνοιαν, consensum 7, 6, 6. favorem.
- συμπονεῖν, ph. de perf. abs. αὐτὸν συμπονεῖντα (αὐτοῖς), una (cum
ipsis f. secum) laborantem 2, 11, 4. de milit.
- συμπροέμι, ph. de perf. abs. συμπροέμντων (αὐτῶ) τῶν - μονομάχων,
comitantibus (eum) 1, 16, 8. cum ipso prodeuntibus.
- συμφέρειν, trop. de re, cum dat. perf. et in opp. ὅσα συνοίσει
ἐκείνῳ τῷ Π. στρατῷ, λυπήσειν δὲ λ. conducere 3, 14, 16. con-
ferre, prodesse.
- συμφοιτητής, trop. de perf. et milit. c. gen. rei, συμφοιτητὰς τῶν
ἐν ὅπλοις ἔργων, condiscipulos armorum 1, 5, 11. locios.
- συμφορὰ, ph. f. mor., in mal. part. ἡ σ. calamitas 7, 3, 10. cae-
des, exilia. τὴν συμφορὰν λ. hunc casum 1, 11, 5. cladem in
pugna. - calamit. 5, 6, 22. mortem inter missilia - † c. ad-
iuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα λ. calamit. 4,
14, 9. mortem imperatoris. - c. adi. μεγίστη αὕτη σ. calam. 6,
5, 23. clades in pugna, sq. explic. διπλή - κερῆσθαι συμφορὰν,
calam. 6, 7, 7. sq. explic. † σ. κοινὴν ἐξήνουν 2, 6, 3. caedem
Pertinacis, πὰς αἰτίας τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν λ. 1, 14, 13. i.
q. pr. πολλῶν δεινῶν, incendium, bellum intestinum, pestem,
famem. ἀλλοτριῶν σ. 4, 14, 18. per rapinas ac caedes. - †
sq. explic. per enumerat. διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, λ. 6, 6, 4.
— cum gen. perf. τῇ σ. τοῦ πεσόντος 4, 5, 6. caedes. ἐν ταῖς
τῶν ὁμοφύλων σ. 1, 4, 3. morbus, sq. τὰ δεινὰ λ. - simul cum

- adi. ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις σ. 4, 13, 17. caedes. - cum praep. simul, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐν γάσσεω 3, 13, 8. sc. γενομένας.
- συμφωνία, mor. c. adiuncto, προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, consensum 3, 13, 8. - c. praep. τίνα ἐσσεσθαι σ. ἐν αὐτοῖς; concordiam 4, 10, 12.
- σύμφητος, trop. de persf. εἰ μὴ κἀκείνοι - σύμφητοι ἐγένοντο, calculo suo comprobassent 6, 1, 4. consentientes fuissent, sc. αὐτῷ.
- σύν, ph. in not. sociæ actionis, cum pron. persf. σ. ἐμοὶ λ. mecum 1, 5, 24. σ. αὐτοῖς λ. cum ipsis 2, 9, 12. σ. αὐτῷ 5, 5, 18. - σ. αὐτῷ, secum 3, 8, 4. 7, 12, 5. - σ. ἐαυτῷ 7, 2, 2. c. subst., etiam simul c. adi. σ. τοῖς λοιποῖς ἰσραῖσιν λ. una cum 1, 9, 5. σ. παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum 2, 14, 1. 3, 7, 9, 12. - 3, 2, 1. 5, 4, 12. 7, 5, 2, 6. - 6, 5, 1, 16. - 8, 5, 22. † repetit. ἐπανήλθεν σὺν τε τοῖς - σὺν τε τοῖς λ. cum - iis quæ 8, 7, 20. - In not. simplicis societatis, praesentiae, coniunctionis, de persf., cum verbis. οἱ ἀριστοὶ - ἐνταῦθα σὺν σοι, tecum 1, 6, 18. - 1, 9, 16. 5, 3, 20. 5, 8, 7. - 5, 7, 7. - 8, 3, 3, 8, 5, 11. σ. ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. τὸ στρατεύμα σὺν αὐτῷ πᾶν εἶχε, secum 2, 15, 10. 3, 2, 10. - στρατοῦ, ὃς ἦν σ. αὐτῷ 6, 7, 6. Cum subst. sed sine verb. Σεβήρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατός, Sev. et qui circa ipsum erat exercitus 3, 7, 8. sc. σὺν λ. - οἱ σ. τῷ Μακρίνῳ, qui cum Macriño erant 5, 4, 11. sc. ὄντες. - τὸ σ. αὐτῷ πλῆθος, copias, quas secum habebat 6, 6, 4. σ. δὲ λ. it. in hoc alius ordinis, τὸ ἀτόπηδον πᾶν τὸ σ. αὐτῷ, exercitus omnis, qui cum eo erat 7, 8, 3. † τινῶν τῶν σ. αὐτῷ, quibusdam ex sociis eius 1, 10, 15. sc. ὄντων, it. εἰ τινες τῶν σ. α. si qui eorum, qui cum ipso essent 6, 9, 13. † τῶν σ. αὐτοῖς τινας, ex iis, qui circa ipsos erant, quibusdam 7, 10, 14. οἱ σ. αὐτῷ στρατιῶται, milites, qui cum ipso erant 6, 9, 3. sc. ὄντες. - τῶν σ. αὐτῷ στρατιωτῶν λ. suis militibus 5, 4, 9. sc. ὄντων. simul sine subst. ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σ. αὐτῷ, Al. et qui cum ipso erant 6, 8, 7. sc. ὄντες. - τοὺς σ. αὐτῷ ὀπλίστας, suos 1, 10, 14. - De re, l. c. subst. rei, τὴν νόνον σ. ἀρώμασιν λ. 3, 15, 16. ἐκ παίδων ἀνατρέφονται σ. αὐτοῖς, (τοῖς τόχοις καὶ ἵπποις,) 6, 5, 9. ἀετός, σ. τῷ πρὸς ἀναλευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22. - † in orat. contracta, ἡ πίσσα σὺν οἷς προεῖρηται λ. pix illa cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. p. σὺν τοῦτοις, & πρ.
- συνάγειν, physf. de persf. c. acc. persf. συναγαγόντες τοὺς - φίλους, coactis in unum amicis 4, 3, 11. ad consilium habendum, convocatis. - Al. not. simul c. praep. συνάγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, quasi colligeret 7, 1, 12. hostiliter. - † Trop. c. acc. rei, πράξεις - βασιλέων συνάξαντι, γράψαι λ. res gestas collectas 2, 15, 12. - Mor. c. acc. persf. συνάγειν αὐτούς, reducere in gratiam 3, 15, 13. 4, 3, 9. conciliare 3, 10, 8. reconciliare 4, 3, 20. in quibus loc. deest lq. adiunctum. - c. praep. simul, σ. εἰς Φιλίαν, adducere 3, 15, 8. - Pass. de re, trop. δῖο - ἀρχὰς λ. ὅς συναχθεῖσας κατ' ἐπιγαμίαν, quae coëuntia 4, 10, 5. coniuncta.
- συναίρεισθαι, Pass. de persf. ph. c. dat. persf. συναίρεσθαι αὐτῷ καὶ τοῦ παιδός, simul (cum ipso) occiso et filio 5, 4, 24.
- συναίρεσθαι, Med. de persf. trop. ὑμᾶς - χεῖρ σ. opitulari 2, 3, 24. sc. ἐμοὶ λ. in imperio administrando. - c. dat. persf. ἡν - ἡμῖν συνάγῃ, si nobis adiutor fueris 7, 5, 16. μὴ - μηδεὶς αὐτῷ

- συνάχεται, opitularetur 7, 6, 11. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν λ. adiutantibus 8, 5, 22. - † cum dat. quasi rei simul, συνοῖσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι λ. ut opitularentur 7, 7, 11. - simul c. adv. sed c. dat. rei, ἡ συναρμομένη τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη, quae auxiliabatur 3, 9, 13.
- συναλίζεσθαι, Pass. de perf. ph. c. praep. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coacti 6, 5, 22. se contrahentes s. coniungentes, milites, ab hoste inclusi.
- συναναλίσκειν, trop. de re, c. acc. rei et praep. τὰ χρηστὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν - μνήμην συναναλίσκει, amittunt 2, 3, 18. absumunt, opprimunt.
- συναντάρομαι, s. συνάντομαι, Med. de perf. ph. cum praep. et dat. perf. κατὰ - τινὰ δαίμονα συνήντηται τῇ λ. obvius factus est 1, 17, 8.
- συναπείχεσθαι, Med. de perf. ph. c. dat. perf. αὐτῷ συναπ-λθεῖν ἤθελον, cum ipso proficisci 1, 7, 1.
- συναποδρεῖν, ph. de perf. cum praep. ἀπὸ τῶν - ἔργων, ut una auferent a 1, 10, 2.
- συναρπάζεσθαι, Pass. de perf. ph. c. adv. αἰφνιδίως συναρπασθέντας, correptos 7, 1, 20.
- συναυξέεσθαι, Pass. de perf. ph. c. dat. perf. συναυξήσεις αὐτῷ, cum accrevisset cum ipso 1, 12, 8. nostrat. mit ihm aufzuwachsen.
- συναφεία, ph. c. adi. et adiuncto, τείχει, πεποιημένῳ - τοσαύτῃ συναφείᾳ καὶ κολλήσει, tam arcta iunctura 3, 1, 14. trop. c. praep. τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας, propter coniunctionem cum ipso 4, 8, 3. sc. ἐνεκα, convenientiam, affinitatem, similitudinem, i. quia ipse putabat, se illi similem esse, se que habere quaedam cum illo communia.
- συνδέομαι, Pass. de re, ph. c. praep. ναυσὶ, - ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθείσων, quibus inter se iunctis 6, 7, 13. qui Bg. leg. ὦν, pro quo melius est αὐτῶν, fluvium que navigiis occupans, his inter se colligatis commutatum cum ponte veluti, putabat, rei. - c. dat. rei, ᾧ περ - ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter se devincta 8, 4, 11.
- σύνδεσμος, phys. c. gen. rei, προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, fasciculum 4, 12, 11.
- συνδραμεῖν, ph. de perf. abl. πάντες συνέδραμον, concurrerunt 4, 13, 14. - simul cum adv. συνδραμόντων ἤδη καὶ πάντων λ. cum iam concurrissent 7, 5, 17.
- συνεδρία, ph. περὶ τῆς συνεδρίας λ. de statione 1, 8, 10. de sede secunda, a latere imperatricis sinistro, nostr. Nebensitz, vel i. q. simpl. de sede, in theatro.
- συνεδρίον, ph. de perf. διελύθη τὸ σ. confessus 4, 3, 21. - de loco, c. gen. perf. ἀντικρὺ τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione curiae 1, 14, 18. κατήλθεν ἐπὶ τὸ σ. τῆς βουλῆς, in curiam 2, 3, 5. - absf. συνίασιν εἰς τὸ σ. in curiam 2, 12, 7. 7, 11, 5. - cum adi. συνήλθον - εἰς τὸ σύνηδες σ. in locum confessus consuetum 7, 10, 5. †† συναίρεσθαι συνεδρίῳ βουλευούσι, curiae 7, 7, 11. p. quo leg. βουλευτικῷ, curiae consulenti, et sic sumendum de perf. p. confessui, collegio, concilio senatorio.
- συνέδρος, ph. de perf. p. subst. c. gen. perf. συνέδρός ἐς θεῶν, confessor 1, 5, 17. συνέδρους τοῦ βασιλέως, assessores 6, 1, 3. - absf. ὡς περ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διὶ καὶ συνέδρῳ, confessore 7, 10, 6. σύνεδροι - ἐπιλεχθέντες, assessores 7, 1, 7. - c. adiuncto, δοὺς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, datis ei assessoribus ex

amicis senioribus 3, 14, 17. - †† οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύν-
δμοι πατρῷοι φίλοι. ii, qui alicuius dignationis essent, paterni que
amici 3, 15, 15. qui Bg. omittit σ., quod e vulg. lect. habet
sqq. π. φ. per appositionem, assessores (sc. utriusque s. ipsorum,
oppresso gen. pron. αὐτῶν, Caracalli et Getae.) qui erant adhuc
e numero paternorum amicorum s. consiliatorum, p. assessores
paterni amici, s. ordine al., paterni que amici assessores ipsorum.
Sed V. L. Ms., σύνδμοι καὶ πατ. φ., apparet quoque ap. Pol.
al. ordine „Severi amicis et consiliariis.“

συνεζευγμένος, v. συζευγνύσθαι.

συνείδησις, mor. c. adi. ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνείδησεως λ. ex bona con-
scientia 6, 3, 9. - c. gen. rei, ἐκ σ. εὐγενοῦς κρείττονα, ex con-
scientia nobilitatis 7, 1, 8. qui Bg. servat vulg. gen. εὐγ. pro
quo leg. ἀγενοῦς s. δυσγενοῦς, de Maximino ipso, cf. §. 3.

συνείδω, mor. de perf. c. rect. dupl., c. acc. rei et dat. perf. simul
que c. coniuncti. δυσγένειαν ἑαυτῷ συνείδως, ὅτι τε λ. ignobilita-
tis sibi conscius, quod que 7, 1, 3. - Med. c. dat. perf. dupl.
εὐ γὰρ τι ἑμαυτῷ συνοῖδα λυπήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi con-
sci sum ullius a me in vos iniuriar 2, 5, 10. non enim con-
sci mihi sum, aliqua re laessisse vos; ut pron. τι, per ellips.
pr. κατὰ, pertineat potius ad v. λυπ., et hoc particip. resolu-
tur in inf.

συνεῖμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. c. dat. perf. οἱ συνῆσαν αὐτῷ, qui
fuerunt circa ipsum 7, 1, 7. ἀντρείβη ὑπὸ τοῦ συνόντος αὐτῷ, a
contubernali suo ib. 22. τοῖς συνόντας ἐκείνῳ στρατιώτας, eos, qui
cum ipso essent milites 6, 8, 15. - c. adiuncto e nominat. mo-
di s. temp., p. adv. οἱ πανήμεροὶ συνῆσαν αὐτῷ, qui erant cum
ipso 1, 6, 1. v. π. Per oppressum dat. perf., ὑπὸ - τῶν συνόντων
(αὐτῷ) φίλων, amicis, qui cum ipso erant 5, 5, 1. χρηστὸς - ἀν-
τοῖς (αὐτῷ) συνοῖσι, erga conversantes 4, 3, 6. τοῖς σ. (αὐτῷ) φί-
λοις, amic. qui cum eo erant 6, 7, 9. - simul c. adiuncto e no-
minat. particip. modi, συνῆσαν (αὐτῷ) παιδεύοντες αὐτὸν Παρθυ-
αίων οἱ λ. erant cum ipso 1, 15, 4. v. παιδ. - simul c. adv. ὅπως,
(αὐτῷ) συνόντες αἱ, παιδεύοιεν λ. ut perpetua consuetudine eru-
dirent 1, 2, 2. praesentes ei semper, s. versantes cum eo semp.

συνεῖμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. abs. ἐνθα - ὁ δῆμος συνῶν ἐκκλησί-
αζεν, populus conveniebat in concionem 2, 9, 7. ὅπου - τὸ πλῆ-
θος συνῶν ἐκκλησίαζει, in concionem confluit 2, 7, 5. v. ἐκκλ.
- c. praep. συνάσιν εἰς τὸ συνέδριον, convenerunt 2, 12, 7. se-
natores. συνιόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, cum convenirent 5, 5, 12.
iid. sen. οὐδὲ σ., εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, congregantes 4, 1, 9. Seve-
ri filii. - De re, trop. εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων, κάλλους λ. in
unum convenientibus 5, 3, 14. se coniungentibus, simul prae-
sentibus in Heliog. i. q. supra συμπνέοντων.

συνεκοῦν, ph. de perf. c. adv. et abl. modi, τότε καὶ οἱ στρατιῶται
οὐχ ὁμοῖα μὲν προθυμία, - συνεξέβησαν, una acclamarunt 2, 2,
22. simul cum plebe.

συνεκτραμαῖν s. συνεκτρέχειν, ph. de perf. c. dat. perf. ῥέοντι αὐτῷ
- συνεξέδραμον πάντες, cum currente una foras concurrerunt 4,
4, 10.

συνέλεισθαι, Pass. de re, ph. τὰ ἐν βυσσῶν - συνέλειστο, se contra-
hebant 8, 4, 27.

συνεορτάζειν, ph. de perf. c. dat. perf. et adiuncto, συμπανηγυρίζας
αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας 4, 9, 7. v. συμπ.

συνεργός, mor. de perf. act. cum gen. rei et adiuncto, ὅσοι - ὑπη-

- ρέται καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἁμαρτημάτων, adiutores 5, 8, 16.
- συνέρχεσθαι, ph. de persf., universe, ὡς τὰς συνῆλθε τὸ πλῆθος, confluit 4, 11, 6. ἐπειδὴ πάντες συνῆλθον, postquam convenissent 1, 4, 1. τοῦ λοιποῦ πλῆθους συνελθόντος, cum convenisset 2, 8, 1. - simul c. praep. οἱ δὲ - πρὸ τῆς ἑω συνῆλθον εἰς τὴν πόλιν, conveniunt 7, 4, 8. - Nominativum de senatu, ἐδόξεν -, συνελθεῖν, ut convenirent 7, 10, 3. συνελθόντες, congressi 2, 12, 8. - simul c. praep. συναληλύθησαν - εἰς τὸ βουλευτήριον πάντες, convenerant 7, 11, 2. συνῆλθον - οὐκ εἰς τὸ σύνηδες συνέδριον, λ. convenerunt 7, 10, 5. - c. adv. ἡ σύγκλητος, συνελθοῦσα, πρὶν λ. congressus 7, 7, 4. - De milit. οἱ νεανίαι - συνῆλθον ἅμα γυνεῦσι 4, 9, 10. τὴν νεολαίαν εἰς τὸ πεδῖον κελεύει συνελθεῖν, convenire ib. 7, 6, 3, 4. - † simul c. adiuncto, et particip. nominat. modi, it. c. casu temp. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ συνῆλθον εἰς τὸ πεδῖον μαχόμενοι, convenerunt 4, 15, 11. v. μάχ. simul c. adv. συνέρεχεται - ἐκατέρωθεν ὁ στρατός εἰς τὸ πεδῖον, conveniunt exercitus 3, 4, 4. - † τόπος ὤριστο, εἰς ὃν καὶ ὅπου συνέλθειν ἔδει, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. v. ὅπ., in quem tenderent, et in quo congregarent se. τῶν ἀπὸ πάσης παρὶ αὐτὴν χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, hominibus ibi congregatis 4, 9, 7. - c. solo adv. ταυδημεὶ συνῆλθον, convenerunt 2, 2, 10. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς λ. convenire 2, 13, 6. - †† De re, trop. ταῦτα συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. absol. p. gen. confq., convenientibus, f. haec cum simul adessent.
- σύνεσις, mor. cum gen. rei, ὑπὸ τῆς τῶν ἔργων συνέσεως ἐλαυνόμενος, conscientia 4, 7, 1. Caracall.
- συνεσκευάσθῃ, v. συσκευάζ.
- συνεσιᾶσθαι, Med. de persf. ph. c. dat. persf. οὔτε συνεσιῶντο ἀλλήλοις, unā vescebantur 4, 1, 5.
- συνευφραίνεσθαι, Pass. f. Med. de persf. mor. cum dat. persf. αὐτοῖς συνευφραίνετο, cum ipsis delectabatur 2, 8, 16. hilariter vivebat, cf. 2, 7, 14, 16.
- συνέχεια, ph. cum gen. rei, τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν λ. densitate 7, 2, 11. - trop. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης λ. assiduitate 8, 5, 3.
- συνεχῆς, ph. f. mor. Masc. de re, Φέβου συνεχοῖς, assiduo 2, 1, 17. πολέμοις συνεχέσι 6, 2, 19. - Masc. c. subst. fem. συνεχοῖς βολῆς 1, 12, 18. ὁδοπορίας, perpetuo 5, 4, 20. χορηγίας 7, 3, 6. - Superl. Neutr. absf. p. adv. δικάζειν συνεχέστατα 6, 1, 13. creberrime, assiduissime.
- συνέχω, physf. de persf. cum acc. persf. oppresso, συνέχειν (αὐτοὺς,) continerent 2, 13, 8. intra circulum armatorum. - Pass. trop. f. mor. c. abl. rei, συνεχόμενος ἡδοναῖς, dum tenetur 1, 17, 22. possidetur, occupatus est, nostr. *geseßelt seyn*, sq. explic.
- συνεχῶς, ph. ante verb., assidue 1, 12, 4, 1, 14, 13. 2, 3, 3, 2, 7, 16. 3, 8, 15. 3, 11, 1. perpetuo 1, 14, 1. post verb., assid. 2, 7, 8, 3, 10, 3. - † intra art. et subst. p. adi. ταῖς τοῦ Ὀκεανοῦ σ. ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione 3, 14, 11. p. συνεχέσι.
- συνῆδασθαι, Pass. f. Med. de persf. mor. c. dat. rei et particip. modi, ἀνάγκη ἦν, (αὐτοῖς) συνῆδασθαι τοῖς πραχθεῖσιν ὑποκρινομένοις, cum caeteris gaudere eo facto per simulationem 8, 6, 2. συνηδομένοις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, gratulantibus spei 4, 9, 10. † συνηδομένων ἀπάντων τῇ λ. congratulantibus - de 2, 4, 6. - c. dat.

- perf. ἐτίελλον. συνηδόμενοι αὐτῷ, gratulatum ei 2, 8, 13. ἀλλή-
λοις, gratulantes 8, 6, 17.
- συνήθεια, ph. πλέον τῆς συνήθειας λ. maiori, quam pro consuetu-
dine 2, 6, 18. v. πλ. † οὕτως σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνήθειᾳ,
cum tu tibi eius lectio consueta 2, 1, 23. ubi formula e praep.,
ἐν συν. p. adi. συνήθεις λ. - cum gen. rei, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους
μάχης συνήθειᾳ, ob praeliorum adversus barbaros consuetu-
dinem 7, 9, 7.
- συνήθης, mor. f. ph. Masc. de re, τοῦ συνήθους δρόμου, consueto 3,
3, 10. τοὺς συνήθεις δρόμους 2, 2, 23. - λόγους 6, 3, 5. sq. ex-
plicat. - Masc. c. subst. fem. τῇ συνήθει προθυμίᾳ 3, 6, 16. - τ.
σ. ῥαθυμίᾳ 5, 4, 3. συνήθη φιλοτησίαν 1, 17, 19. τὴν σ. Φρού-
ραν, solitam 5, 8, 12. - simul c. dat. perf. τῇ σ. Ῥωμαίοις εὐ-
νοσίᾳ 4, 14, 15. † δούς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ νομάς ἐπὶ τῇ τῆς
β. διαδοχῇ 5, 15, 15. ubi dat. τῷ δ. pendebat a pr. v. δ., sed praep.
ἐπὶ ab adi. nostro. - Neutr. c. subst. τῷ συνήθει τάχει, con-
suet. 4, 12, 11. ἐς τὸ σύνηθες πεδίον 6, 3, 4, 7, 10, 5. † ἐπὶ
τὰ συνήθη λουτρά καὶ νραιτάλας 1, 17, 7, 2, 4, 18, 6, 8, 11. —
simul c. dat. perf. εἰς τὰ σ. ἑαυτῇ βασιλείᾳ λ. 5, 5, 1. - No-
minatione Neutr. sing. sine subst. ὡς εἶεν σύνηθες, ut consueverat
4, 12, 15. v. εἶεν. - c. inf. ἀμύνεσθαι - σὺνήθης (εἴς), utatum 4,
5, 12. - c. dat. perf. ὡς Ῥωμαίοις σ. solenne est 4, 14, 17. —
simul c. inf. τοῦτο κτελεῖν ἦν σ. αὐτῷ, solitus erat 4, 12, 13.
- συνήθως, ante verb., pro consuetudine 3, 12, 18. more suo
6, 6, 2.
- συνέστος, Pass. de re, ph. in opp. ὡς μηδένα οἶσθαι τὸ ἔργον σύν-
εστόν, compositum 3, 1, 14.
- συνέστω, ph. de perf. c. dat. animal. συνέστων αὐτοῖς, currens cum
ipsis 1, 15, 6. - Al. not. c. praep. ἐς τὸν ἵπποδρόμον συνέστω-
τες, concurrentes 8, 6, 17. συνέστων ἐν τῇς Ἰταλίας λ., θεασόμε-
νοι λ. concurrebant 1, 15, 2. - c. abl. modi affini, πλείστον
τοῦ δήμου συνέσθαι δρόμῳ, concurrebat 2, 2, 8. - c. vero par-
ticip. modi, πάντες ἐκπλαγέντες συνέστων, concurrebant 4, 4,
13.
- συνήκη, trop. c. adi. ἐπὶ ταύταις - ταῖς συνήκαις ἀνελθὼν, sub hac
pactione 3, 12, 1. pactis.
- συνήκημα, ph. c. adi. ὅφ' ἐνὶ συνήκηματι σιλλαμβάνονται, repente si-
gno dato 2, 13, 7. i. q. 4, 11, 8. ὅφ' ἐνὶ σημείῳ. Al. not. abl.
μὴ τηρήσαντες τὰ συνήκηματα, conventa 6, 6, 1. pacta, promissa,
quo loco ac tempore hostile solum intraturus et conventurus
esset Alexander, cf. 6, 5, 4, 16. sq.
- συνήμι, mor. de perf. cum gen. rei, μήτε τῆς ἀλλήλων φωνῆς συν-
εῖσιν, nec vocem intelligentibus 4, 10, 12. - c. adv. μὴ ῥαδίως
συνεῖναι δυνάμενοι, εἰ λ. intelligere 2, 9, 15. - cum inf. συνέ-
σαν, λ. intelligebant 1, 13, 10. † c. particip. acc. perf. p. inf.
συνεῖς - ἀποδεδρακότας τοὺς φ. cognito 3, 3, 13. - c. conjunct.
σ., ὅτι λ. intelligens 4, 15, 15. cogitans 8, 7, 7. - cum acc.
rei, συνέντες τὸ πεπραγμένον, intellecto toto negotio 4, 4, 19. —
† simul c. abl. modi affini, ὃ περ ἐγὼ προμηθεῖα - συνεῖς, quo
ego intellecto 4, 5, 11.
- συνίστημι, ph. de perf., Act., c. acc. perf., praep. et adv. οὐκέτι
τὰς Φάλαγγας ἐς βάθος συνίστασαν, constituebant 4, 15, 12. sq.
opp. - c. acc. eod. et adv. εὐτάκτως - συστῆσαντες τὰς φ. ib. 3.
— † c. solis praep. ὡς ἐξ ἀντιστάσεως - συστῆναι πρὸς τὸν Πίρμιμο-
δον, ut confligetet cum Comm. 1, 10, 9. consistere in pugna con-

- ira C. Quo sensu pertineat iam ad sq. not. - Neutral. *ερατὸν*, — *μηδὲ συνεώς*, nec fatus 6, 7, 2. *constans*, perpetuus, qui non dimittitur in pace, nostr. *stehend*. *συνεὺς στρατιωτικῶν*, constitutos milites 3, 1, 5. - c. adiuncto *στρατοπέδα* - *συνεῶτα καὶ μένοντα*, exercitus statos 6, 5, 6. - De re, trop. cum adv. *ἐπὶ τῆς μάχης συνεώσης*, adhuc durante praelio 5, 4, 12. — *θαυρόν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἐπὶ συνεώσῃ δυνάμει*, velut adhuc incolumi 1, 9, 22. *salva*, durante, permanente, nondum finita, *ademta*, propr. *stante* f. *constitente*, nostr. *bestehend* f. *sestehend*. - Med. ph. de persf., Act., c. praep. *ἐν στρατοῖς συνισάμενοι κατὰ πλήθῃ*, constituentes 1, 12, 11. *se una sitentes*, locantes cum aliis, nostr. *sich zusammen stellen*, et proinde, *convenientes*, *coeantes*, nostr. *zusammen treten*, *zul. kommen*, it. *simul stantes*, nostr. *beysammen stehen*. - Al. not. c. acc. persf. *Φήσας, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν θάλασσαν βούλεσθαι συστήσασθαι*, velle se constituere 4, 9, 8. *colligere*, *facere*, nostr. *aufrichten* f. *errichten*.
- συνεφῆς*, ph. de re, Masc. c. subst. fem. *ὄραν* - *συνεφῆ*, nubilam 1, 6, 5.
- συνοδεύειν*, ph. de persf. c. dat. persf. et adv. ii. nominat. particip. modi, *τὰ πλεῖστα αὐτοῖς συνάδουσ περιπατῶν*, cum iphis iter faciebat 4, 7, 11.
- σύνδοξ*, ph. de actu, cum gen. persf., in bello, *τῶν στρατοπέδων - τὴν σύνοδον* - *κατ' ἰκνεῖν γενέσθαι τὸ χωρίον*, congreffum 3, 4, 7. - Al. not. *ταῖς τοῦ δήμου συνόδοις*, in populi coetibus 2, 7, 8. — *abf. ib. 9.*
- συνοικεῖν*, ph. de persf. c. dat. persf., de mare, *γυναῖξ*, mulierem domi habere 3, 8, 9. in matrimonio habere, *in uxores ducere* et habere belli etiam tempore et in castris. *συνῆκει τῇ πρεσβυτάτῃ λ.* in matrimonio habebat natu maximam 1, 6, 11. *sed de femina*, simul c. adv. *αὐτῇ πρότερον* - *αὐτοκράτορι συνῆκει*, haec prius imperatoris coniux fuerat 1, 8, 6. - † *ἦν (γυναῖκα) συνοικοῦσαν (αὐτῷ)* maritalitatem 6, 1, 19. - † trop. de re, *εἰ μὴ χρησὸς* - *συνοικεῖ τρόπος*, simul adfit 5, 1, 11. *sc. τινὶ ἀνδρὶ, λ.*
- συνοικίαι*, ph. διὰ πικνοτητα τῶν συνοικιῶν, coniunctarum aedium 7, 12, 13.
- συνοικίζεν*, ph. de persf. c. acc. et dat. persf. *τὸ ἀγαλμα συνοικισε τῷ θεῷ*, maritavit 5, 6, 12.
- σύννομος*, ph. de animal. c. dat. persf. *ζῶων, τοῖς ἀνθρώποις συνοίκων*, bestiarum domesticarum 1, 12, 6. *inter homines versantium*, f. *cum hominib.*
- συνουσία*, physf. in mal. part. de fem. cum gen. persf. *ἐπὶ συνουσίᾳ αὐτοῦ διαβλέπτο*, ob consuetudinem stupri cum ipso 1, 1, 12. — *simul c. adi. ἐφ' ὅν καὶ λανθανούσῃ σ. δ.* cuius - consuetudine stupri 1, 8, 10.
- συντάγμα*, ph. c. gen. rei et adi., *ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἰσορίας λ.* volumine 2, 1, 1. libro.
- συντάξις*, ph. partim, c. adi. *ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὖκ.* conditionibus 1, 2, 2. magistrorum, *Befoldung*, *Gehalt*. *ἐ. μεγάλας σ.* 1, 6, 24. in pace restituta et bello finito, *pactiones pecuniariae*, etc.
- συντάττειν*, ph. partim, c. acc. rei et adv. *τοὺς σαθροὺς* - *πλατύτερον συνέταξαν*, conscripserunt 2, 15, 11. *composuerunt*, nostr. *aufsetzen*. - *simul c. dat. persf. βιβλίον, ὃ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαν*

- τες λ. composuerunt 7, 8, 5. - Pass. de perf. στρατὸν -, μὴ συντεταγμένους, non ordinarius 6, 7, 2. compositus, bene institutus et exercitatus, ordinatus.
- συντέλεια, ph. c. gen. rei, τὰ - βάρβαρα - εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, qui barbaros sibi vectigales fecisset 6, 2, 3. ad collationem, pensionem, solutionem tributi, ad tributum pendendum. - trop. τὰ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων, summam 2, 15, 13. perfectionem, fastigium, i. praecipua eorum, quae acta sunt, nostr. das Hauptsächlichkeit, Wichtigste.
- συντελεῖν, trop. de re, c. praep. διάφοροι οὔσαι, (αἱ θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἐν τέμαξι βίου συντελοῦσιν, tendunt 2, 2, 15. simul s. una omnes, s. contendunt, i. tandem efficiunt s. afferunt mortem, s. afferunt aliquid ad mortem, nostr. gehen auf. - Pass. de re, τούτων συντελεσθέντων, his peractis 4, 2, 20. confectis. - Al. not. c. praep. πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ - ἐβασίλευσεν -, ἐν ᾧ ἔτεσι συντελέσθη, lex annis consummationem fuit 4, 13, 19. confici, absolvi, continere, complecti, efficere.
- συντίθεσθαι, Med. de perf. trop. c. inf. συντίθενται, λ. pacto consentiunt 1, 17, 16. paciscuntur inter se, conveniunt. ὡς συνέθεντο, spondentibus ipsis 5, 3, 23.
- σύντονος, ph. f. mor. de re, Masc. c. subst. fem. συντόνῃ σπουδῇ, concitata festinatione 2, 11, 2. summa, continua.
- συντριβέσθαι, Pass. de perf. trop. c. praep. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοιπορίας συντριμμένους, attritus 5, 4, 20. confectus, debilitatus. - de re, τὰ ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, illorum status - attritus 5, 2, 15. civitates singulae, vires opes que pecuniariae et militares, it. ipsarum urbes, castella, terrae, vastatae, debilitatae, imminutae.
- συντυχεῖν, ph. de perf. c. dat. perf. τοῦ στρατιωτικοῦ λαΐφρον, — (αὐτὸ) ἐκέλευεν αὐτῷ συντυχεῖν, sibi occurrere 2, 14, 12. ad se venire, et se coniungere cum ipso, nostr. mit ihm zusammen treffen s. zu ihm stoßen.
- συνωμοταί, Pass. de perf. ph. ὅσοι - συνωμοτοῦντο, simul detrudebantur 4, 9, 16.
- συνωμοσία, mor. c. adi. τις λ. coniuratio 7, 1, 11. - abs. τοὺς δούτας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι 7, 4, 7.
- συνωμοτής, mor. abs. οἱ συνωμόται λ. coniurationis socii 1, 10, 15. v. - † c. adi. ὀλίγους τῶν συνωμότων λ. paucos ex coni. soc. 2, 1, 12. - †† συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβῶν τινὰς τῶν ἔξεχόντων, coniur. socios nactus senatorii ordinis quosdam primarios 1, 3, 11. qui Bg. iungit pron. τιν. non modo cum syn. sed et cum gen. particip., hac serie, λαβ. συν. τιν. τῶν ἐξ. τῆς β. — † c. gen. rei, οἱ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται λ. quos etiam insidiarum adversus Antoninum et coniurationis participes 4, 14, 4. qui Bg. copulam et interponit ob suum Lat. e duob. subst. ad συν., pro severis, insidiarum adv. Ant. participes coniurati s. participes per conspiracyonem.
- συνωνεῖσθαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei, σίτου πλείστον συνωνοῦμενος, coëmens 1, 12, 9.
- Συρία, reg. Asiae, Συρίας πάσης, Syriae 2, 7, 6. ἀπάρας τῆς Σ. 5, 5, 3. τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 5, 2, 6. τὰ κατὰ Συρίαν - πράγματα, Syriae res 2, 10, 13. Λαοδίκεια κ. Σ. in Syria 3, 3, 3.
- σύριγξ, ph. infirmum. music. c. adiuncto, ὑπὸ αὐλοῖς καὶ σύριγγι, ad fistulas 5, 3, 15. πρὸς αὐλοὺς καὶ σύριγγας 4, 11, 5.

- Σύρος, gentil. τῷ γένει Σ. Syrus 3, 11, 17. Φιλέσται - Σύροι 2, 7, 15. ἀποσιῶνται ἐπιτήδειοι Σ. 2, 10, 14. † τὸ Σύρων ἔθνος, Syrorum gens 2, 7, 13. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι, Syrorum 5, 5, 7.
- συρρέω, pli. de perf. c. praep. et adv. τῶν ὄχλων πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκείσε συρρέοντων, turba omni confluyente 3, 2, 10. concurrente, conveniente. - de re, c. adv. εἰς αὐτὴν συρρέοντας (ποταμούς,) confluentes 6, 5, 5. - c. praep. τοῖς ἐκ τῶν ὄρων συρρέουσιν ὕδασι, illis, quae ex montibus defluunt, aquis 3, 5, 2.
- σύρω, pli. de perf. c. acc. rei, per contumel. τὰ σώματα - παρέδσαν σύρειν λ. trahenda 5, 8, 17. v. π. - σύροντες τὰ σ. trahentes 1, 13, 11. - Pass. de perf. c. praep. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὄχλου, tracti 7, 7, 6. - de re, ἂ παρ. (σώματα,) ἐπὶ πολὺ διὰ πάσης τῆς πόλεως συρέντα, tracta 5, 8, 18.
- συσκεπτεσθαι, Med. de perf. mor. c. dat. perf. et praep. ὡς συσκεπόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν λ. deliberaturus cum ipsis de iis, quae 1, 17, 15.
- συσκευάζεσθαι, Pass. trop. de perf. c. dat. perf. et abl. modi, πολλὰ αὐτῷ - δύναμις μετρίῳ τάχει συσκευιάσθῃ, ingentes ipsi (ab ipso) copiae comparatae fuerunt 2, 14, 13. exercituum comparatus, collectus est. - de re, c. praep. ἐπιβουλὴ κατ' αὐτοῦ σ. invidiae structae fuerunt 1, 10, 1. ἡ τῆς διαβολῆς φήμη -, ὑπὸ τοῦ συσκευασθεῖσα, conficta 7, 1, 18. - Med. de perf. trop. cum acc. rei et perf. it. c. praep. ὅπλα καὶ στρατὸν ἐὼ ἡμᾶς συσκευάζεται, comparat 3, 6, 6. - †† c. acc. perf. et adv. εἴτε ἄλλως συσκευαζόμενος αὐτὸν, invidias firuens ipsi 4, 12, 9. †† pli. de milit. c. adv. συσκευασσάσθαι αὐτοῦς ἄς ἐν μάχῃς εὐτελέστα ἐκέλευσε, vasa colligere eos 2, 11, 1. sua, cibum et utensilia, v. εὐτ.
- συσκευῇ, trop. c. adi. ἡ σ. τοιαύτη τις ἐλέγτο εἶσθαι, apparatus talis dicebatur futurus 7, 1, 15. dolosa machinatio, invidiae, i. q. 1, 10, 1. - c. adiuncto, συσκευῇ τινα καὶ σιγήν τὸ πρᾶγμα ὑπώπτευν, tanquam compositum quiddam 3, 12, 7. - simul c. praep. c. et v. affini, κατ' αὐτοῦ καὶ δράμα ἐσκευάσθαι, commentum id ib. 21. ἐδέξαν καὶ σ. ἐξ ἐπιβουλῆς καδ' ἑαυτοῦ νομίζων, dolum 7, 5, 8. dolum et commentum per invidias, v. ἐπιβ.
- σύσκηρος, pli. de perf. et duce, τὸν Μαξιμίανον, συστρατιῶτην αὐτὸν ὄντα καὶ σύσκηρον, contubernatē 6, 8, 10. ubi pro acc. pron. in Mss. est gen. αὐτῶν, qui gen. saltem potest suppleri.
- συσάδην, phys. c. verbis. τοῖς θηρίοις μαχομένοις. comminus cum besti. pugn. 1, 15, 5. οὐδενὸς αὐτοῖς σ. μαχομένου 1, 12, 17. in tumultu, sq. opp. - cum adiuncto, πρὸς τὸ σ. καὶ ἐξ ἀντίστασης ἀγωνίζεσθαι 5, 4, 6. intra art. et subst., p. adi. ἐν τῇ σ. μάχῃ, comminus pugnando 2, 10, 17. πρὸς τὴν σ. μάχην Ῥωμαίων, adversus Romanorum statariam pugnam 3, 4, 18. † τὴν διὰ δοράτων σ. μάχην, hastis comminus pugnando 4, 10, 7.
- συσαδὲν, id. c. verb. τῶν μὲν σ. μαχομένων, comminus 4, 15, 5. - intra art. et subst. τὴν συσ. μάχην, statariam 6, 7, 19. ταῖς σ. μάχαις, comminus pugnando 7, 12, 11. - † intra subst. duo nuda, θηρίων - σ. ἀναιρέσεις, bestias comminus interficiendo 4, 7, 2.
- σύσαςις, phys. cum praep. intra art. et subst. αὐ. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συσάσεως μάχην, haud ferentes statariam pugnam 4, 15, 9. qui Bg. recte vertit per adi., quoniam est i. q. prr. adv. - † ante subst. c. art. ἐπεὶ μὴ ἐκ σ. αὐτοῖς ἡ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπᾶ-

- αὐτῶν λ. non collata acie facta dimicatio cum hostibus 6, 3, 14.
 ὅτι τὰ μὲν ἄλλα συνεσάλησαν (κατὰ) τὴν ψυχὴν, contractio ac demissio
 animo erant 1, 6, 10. percussu sunt animus, percussu, contur-
 bati, turbati sunt animo, contracti sunt ac demissi animo, i.
 tristes sunt redditi, quoniam ph. *contrahitur pectus* per affectus
 maxime tristes.
- ἐσθῆμα, trop. de persf. τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ
 κατὰ τὰ πεσνύματα ἀρχόμενα 4, 10, 6. sec. corpora singula; ut
 hodie corpora federatorum, Belgarum, Helvetiorum.
- συσρατιῶτης, ph. de duce, in opp. μάλλον, ἢ βασιλεὺς, commilito
 7, 4, 11. μάλ. ἢ υἱὸν 1, 5, 8. ἀλλ' οὐκ ἀρχόντα 4, 13, 15. —
 c. adiuncto, συσρατιῶτην - καὶ σύστανον 6, 8, 10. συσρατιῶτη λ.
 6, 9, 10. - De milite gregar. c. subst. al. τοὺς νεανίας συσρα-
 τιῶτας ἡγήατο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8,
 4. τῇ τοῦ συ. υ. † ὧ ἄνδρες συσρατιῶται, commilitones 6, 3, 5.
 — absf. in relat. ducis, παρὰ τῶν συσρατιῶτῶν 2, 11, 4. militum.
 — in relat. militum al. τοῖς συσρατιῶταις, commilitonib. 5, 3,
 21. 7, 11, 9.
- σφάλω, trop. de re, f. persf. c. acc. rei, ἐσθῆλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην
 ἢ τύχην, fessellit 6, 5, 10. decepit. - De persf. c. acc. persf. et
 particip. modi, εἰ. αὐτοῦ, μήτε εἰσαγαγάν λ. ib. 18. Decepit ex-
 pectationem. - Passf. de persf. in orat. contracta, τὸ ἐλε-
 ούμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. miseratio ob ea, quibus pec-
 cabat, f. in quib., p. ἐπὶ τοῖς, ἐν οἷς λ. c. absf. modi, αὐτῶ,
 σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, deceptus 6, 6, 4. decepto et a con-
 sil. rel. - † c. gen. rei, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, spe decepti 2,
 7, 4.
- σφάλμα, trop. c. gen. rei f. persf. et adi. οἷα τυραννίδος σφάλματα
 (ἐξ ἧς εἰσι,) quales sunt tyrannidis (tyrannorum) lapsus 7, 4, 2.
 calus tristes, fata, infortunium; f. causa lapsus f. ruinae, nostr.
Fall f. Sturz.
- σφοδρὸς, ph. de re, χαιμάρρους, vehemens 3, 5, 10. - Neutr. πο-
 ταμῶν τὰ σφοδρά - ρεύματα, rapida 8, 4, 6. - Superl. p. adv.
 σφοδρότατα - μισουμένην, vehementissime 7, 6, 6.
- σφοδρῶς, mor. post verb. ἀλγούντα σ. vehementer 4, 13, 4. —
 ante, μὴ σ. κινουμένου λ. minus concitate 8, 4, 7. rapide.
- σφραγίς, ph., Plur. p. sing. περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, signis
 agnoscendis 7, 6, 15. ταῖς σφραγίσιν λ. ib. 19.
- σφριγάν, mor. de persf. absf. ἀτε νεανίας σφριγῶντας, fervidos, 3, 13,
 14. vehementes.
- σχεδόν, mor. ante adi. et subst. σχ. παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν, fere
 2, 7, 15. σ. πᾶσα ἡ νεολαία λ. propemodum 3, 4, 2. σ. παντὸς
 - σε. prope 3, 6, 14. σ. ἅπασαν - δύναμιν, propemod. 7, 2, 2. —
 σ. ἰσαριθμοῦ λ. fere 6, 6, 10. σ. ἐκάστης ἡμέρας λ. ferme 8, 4,
 19. † σ. τὴν - παροῦσαν δύν. propemod. omnes 7, 2, 14. ubi
 fortassis excidit adi. πᾶσαν f. ἅπασαν a Bg. additum. - † in-
 tra adi. et subst. f. post adi., πᾶσα ἢ τε P. πόλις, καὶ σ. ἢ ὑπὸ P.
 οἰκουμένην, propemod. 5, 2, 5. - c. adi. solo, ἐγὼ μὲν ἠγοῦμαι,
 ὡς οἱ πλείους καὶ σ. πάντες 7, 8, 18. - cum subst. solo, ἐν - πάν-
 των σπάνει, σ. καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16.
- σχῆμα, ph., sensu latiori, p. omni, quod quis habet in corpore,
 σ., ὡς προήκει, habitus 3, 11, 2. sq. explic. ἑκαστος, ὃ βούλεται,
 σχῆμα ὑποκρίνεται, quam vult personam 1, 10, 12. qui Bg.
 Yyy

- comma post σ. ponit, cf. ὑπ., in ludo. - c. adi. ὅφ' ἐνὶ σχήματι λ. habitu 1, 14, 16. αἰσχίω σ. 1, 15, 15. gladiatoris. - † in opp. τὸ χλαμύδιον, καὶ εἰ τι σ. βασιλικόν λ. insigne 5, 4, 12. - † simul cum gen. persf. τὸ Ῥωμαίων καὶ βασιλικόν σ. habit. 1, 14, 16. i. - c. solo gen. isto, φέρων βασιλέως σ. cultum 7, 6, 1. φιλοσόφου σ. habit. 1, 9, 7. sq. explic. τὸ τῶν δορυφόρων σ. 1, 10, 14. ἐν ἰδιωτῶν σ. 2, 12, 2. τῶ σ. τῶν Περσῶν, cultu 6, 4, 7. ubi v. praecedd. - cum gen. rei, τὸ σι - τῆς βασιλείας, in ligna imperii 6, 1, 2. παντὸς ἀξιώματος σ. 3, 11, †. - † simul c. adi. οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σ. 14, 13, 2. v. οὐδέν. - †† sensu angustiori partium, fortassis, p. veste sola, ἀλλοδαπὸν - τὸ σ. habit. 5, 5, 9. ἀβροῦ σχήματος 5, 3, 14. Μακεδονικῶ σ. 4, 8, 5. σ. βαρβάρων, cultu 5, 3, 12. τῶ προειρημένῳ σ. hab. 5, 5, 14. - c. subst. τὴν ὁψιν τοῦ σ. ib. 11. m. τῆς τοῦ σ. ὁψews, illius hab. ib. i. † τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, sacerdotii participem esse, habitu et functionibus iidem 5, 7, 8. qui fig., commate post esse posito, ostendit, tantum cohaerere τῆς ἱερ. cum v. κοιν. et ab hoc v. uno pendere abl. binos σ. λ. - † εἰρηνικῶ σχ. 2, 13, 4. ἐν εἰρην. σ. 8, 6, 3. 8, 7, 5. - † Al. not. Lat. σχήματι - παραπλήσιον, forma 4, 2, 14. κωνοειδὲς σ. conī figura 5, 3, 11. τὰ παρατυχόντα σχήματα, formas 7, 9, 12. τετραγώνια σ. 8, 1, 3. figur. ζωα -, σχήμασι - ἀλλοδαποῖς, cum figura aliena 1, 14, 2. monstrofa. - c. gen. rei, ἐν τεῖχος σχήματι, ad muri formam 2, 11, 16. ἐν κλίμακος σ. in forma scalarum 4, 2, 9. ἐν θεάτρου σ. ad theatri formam 5, 5, 19. εἰς Φαλαγγος σχῆμα, in aciei speciem 2, 6, 19. εἰς θεάτρου σ. in th. speciem 3, 4, 4. εἰς σ. οἰκήματος, in formam aedif. 4, 2, 12. τὸ σ. τοῦ κατασκευάσματος, figuram ib. 15. σχήμασι - ἐσθῆτες πολυτελεσάτοις, formis 5, 5, 4. †† ἦν αὐτῷ τὸ σ. forma habitus ib. 5. cf. μεταξύ. † Al. saltem Lat. c. gen. rei, τὸ σ. τῆς βασιλείας, ea facies imperii 6, 1, 5. sq. explic., modus, genus. σ. ἐπὶ πολιουρίας, fac. 8, 6, 9. † ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκ. tanquam contra obsidionem 6, 5, 22. - † ἐν πεδίου σ. καθιππεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - πέμψαι ἐν σ. πρεσβείας, sub specie 8, 3, 1. ἐν ἐορτῆς σ. ad speciem 8, 4, 14. - c. gen. persf. ἐν σ. νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. ἐν σ. τῶν δορυφόρων, ad similitudinem 7, 6, 3. σχῆμα παρέρχεται λιπομένων, speciem 4, 2, 6. οὐδὲν τι - ἰκετεύοντος σχῆμα εὐδεικνύμενος, speciem 2, 5, 8. e. μένων - ἐν σώφρονι - σ. statu ib. m. - μέναι ἐπὶ τοῦ σ. in eodem statu 2, 1, 15.
- σχολάζειν, mor. de persf. c. dat. rei, θείας καὶ ἐορταῖς, vacare 1, 9, 8. intentum esse, deditum. ἱερωσύνη 5, 7, 2. ἴν' - τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, vacare posset 7, 1, 9. ἡνιοχείαις σχολάζων, vacans 4, 11, 15. † εἶπεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κραυγὰς, vacare 1, 8, 2. p. inf. ταῖς τῆς πολέως ἐσχόλαζε τρυφ. vacabat 6, 6, 13. - simul c. praep. ἐν τοῖς - τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, vacante 1, 12, 12. - simul cum adv. ἐορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες ἀεὶ, vacantes 7, 9, 11. τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀεὶ ἐσχόλασας τρυφῇ, cum vacasset 6, 2, 7. τρυφαῖς εὐθὺς καὶ κραυγὰς ἐσχόλαζε, vacabat 2, 7, 1. - simul cum calu temp. πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἱερουργίαις ἐ. 8, 7, 7. - simul c. dat. persf. ἐρχησὼν θείας καὶ πάσης μουσῆς - ὑποκριταῖς σχολάζων, vacans 5, 2, 9.
- σχολαῖος, de re. Compar. Fem. mor. σχολαιτέρων αὐτοῖς - παρέξειν τὴν ἀφροσύνην, otiosiores 6, 5, 16. tranquilliores, minus molestum,

vel ut sq. loco. - ph. σ. τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο, tardius 7, 8, 24.

— Neutr. ῥεύματα - σχολαίτερα ἐπιτήχιστα, tardius 8, 4, 6.

σχολή, ph. ἐπὶ σχολῆς, per otium 1, 15, 13. nostr. mit *Müße*,
i. bey müßiger Zeit, per tempus vacuum a negotiis.

σῶζειν, physf. de persf. c. acc. persf. in opp. ἐν ἐχθρῶν σῶζειν, - ἐφο-
νεύσατε, servare 2, 13, 12. - c. solo acc. tali, σ. (τοῦτον, Γ.
ἐαυτὸν,) ἐν λ. ut servarent 6, 9, 5. σὺδ' αὐτὸν - σῶσαι ἡδυνήθητε,
servare 2, 13, 15. - simul c. adv. ἐνθα - ἐαυτοὺς - σῶζαν ἡδύ-
νατο, conservare 8, 2, 2. - c. acc. et dat. persf. ὅτι καὶ τὸν ἑτε-
ρον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἐσώσαν, quod servaverint vobis 4, 5, 15.

in cotinuum verum. - † c. acc. reif. loci f. persf. τὴν πατρίδα σῶ-
ζειν, conservare 8, 3, 5. - in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ
τὰ αὐτῶν σ. ib. 14. - simul c. dat. persf. σ. τὴν πῖσιν - τῷ βασι-
λεύοντι, servarent 7, 5, 9. - Pass. de persf. absf. ἐνὸν αὐτοῖς, σῶ-
ζεσθαι, sese conservare 8, 3, 5. ὅπως αὐτοὶ σωθῆεν, ut ipsi in-
columēs forent 2, 1, 8. - simul c. particip. modi, εὐτυχῶς -
ἠνόντες, - ἐσώθησαν, incolumēs evaserunt 3, 7, 4. - † ὡς ἂν σω-
θῇ ἐκὶ φυλαχθεῖς, ut incolumis conservetur 4, 4, 9. ubi adv.

ambigue locatum. - cum adv. μόλις σωθῆναι, incolumem (se)
evasisse ib. i. - c. praep. ἀμα τῷ σωθῆσθαι, cum salutē 4, 5, 6.
praeterquam, quod servetur, incolumis maneat. - aliter cum
praep., post verb., simul in opp. σῶζεσθαι μεθ' ἡμῶν, - ἢ τε-
θνήσκει λ. ut incolumis nobiscum sis 7, 5, 11. - Nominativum c.
praep. al. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν, servati sunt 7, 9, 17. εἰ
τινες καὶ ἐσὶ ἐκ τῆς μάχης, salvi evasiscent ib. 22.

σῶμα, physf., vivorum hom., cum subli. τοῦ σώματος ἐπιμέλειαν,
corporis 1, 6, 1. 1, 12, 8. 3, 12, 16. 3, 14, 14. i. 4, 7, 2.
7, 9, 12. c. 8, 4, 27. 8, 8, 14. m. εἴ τι - τοῦ σ. 3, 9, 10. 8, 4.
29. τὰ πλεῖστα τοῦ σ. 3, 14, 12. - † simul c. adi. τῇ τῶν ὑμέ-
τερον ἀνδρείᾳ - σωμάτων, corporum 2, 10, 18. - Sine art. σώ-
ματος συμμετρία 1, 7, 8. 1, 13, 15. 4, 7, 7. 4, 9, 9. 5, 5.
14. 6, 3, 2. 6, 8, 2. σωμάτων μεγέθεσι 2, 10, 17. - c. gen.
persf. τοῦ σ. ἐαυτοῦ Φρουρεῖς 4, 7, 3. - cum adi. ἐν μικρῷ —
σώματι 4, 7, 14. - simul in opp. ἐνδὲ σώματος - ὀφεις - δύο,
capitis unius 4, 8, 4. - Per verb. ἀφανοῦς γενομένου τοῦ σ. 1,
11, 6. 3, 14, 14. e. 6, 7, 18. 8, 8, 14. i. 6, 5, 21. 7,
11, 14. - simul in opp. μὴ κινδυνεύει ψυχῇ καὶ σώματι 6, 5,
18. 2, 13, 16. - †† Per acc. elliptic. ἦν μέγιστος (κατὰ) τὸ σ.
maximo corpore 7, 1, 26. 7, 6, 11. 8, 8, 15. - † simul in
opp. τὰ σ. - μεγάλοι, - τὰς διανοίας - παχεῖς λ. corporibus 2,
9, 15. - †† τὰ σ. εἰζόνται γρ. 3, 14, 13. v. 512. vivorum ani-
mal. ζῶα - μέρεσι σώματος ἀναρμότοις λ. 1, 14, 2. - † divulfum
a suo subli. ἄλλο μέρος - τοῦ σ. in aliam partem corporis 1, 14,
8. - mortuorum hominum, c. gen. persf. τὸ σ. τοῦ τελευτήσαν-
τος - καταδαπτουσιν, corpus 4, 2, 2. 2, 1, 5. μήτε τοῦ - σώμα-
τος εὐρεθῆναι 7, 9, 16. τὰ σ. τοῦ - παρέδοσαν εὐρεῖν λ. cadavera 5,
8, 17. 3, 12, 18. - † oppresso tali gen. τὸ σ. (αὐτοῦ) ῥίπτου-
σιν εἰς λ. cadaver ib. 25. συρέντες τὰ σ. (αὐτῶν,) cad. 1, 13, 11.
8, 5, 24. 8, 8, 16. - absf. πληροῦντες σωμάτων, corporibus 4,
9, 14. cadaveribus 7, 2, 14. - † hom. et animal. simul, τῶν σ.
θεσσωμένων, cad. 4, 15, 14.

σωμασθεῖν, ph. de persf. Ἑλλήνων τῶν σωμασκοῦντων, eorum, qui
inter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercen-
tium, i. robustissimorum, validissimorum, procerorum, per-
anteced. p. consq.

- σωμάτιον, ph., mort. imperat. abl. εἰλήσαντες - τὸ σ. corpusculum 2, 1, 2. pro quo τὸ σῶμα ib. 5. τὸ σ. περὶ παραδόντες 3, 15, 16. Severi, quo de σῶμα adhibetur 3, 12, 18. e. περὶ παραδόντες τὸ σ. 4, 13, 16. Caracalli, quo de uno valeat proprie et p. diminutivo secundum illa 4, 7, 14.
- σωματοφύλαξ, physf. de persf. cum adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὗς - Πραιτωριανούς καλοῦσιν, corporis custodes 3, 4, 14. - cum gen. persf. ὑπὸ τῶν σωματοφύλακων τοῦ βασιλέως, a satellitibus 1, 8, 12. unus e custodibus corporis 4, 13, 2. - cum praepr. νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν (δυντῶν) σ. iuvenes ex corporis sui custodibus 3, 12, 19.
- σωρεύειν, ph. de persf. c. acc. loci et abl. rei, λιβάνω τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, accumulavit 4, 8, 20. ἀρώμασι σωρεύων (αὐτοὺς, τοὺς βωμ.) cumulans 5, 5, 16. - Pass. de re, ὑπὸ τῶν σωμάτων σε-σωρευμένων, coacervatis 4, 15, 14. - cum praepr. εἰς τὴν πόλιν πάντων σ., ὅσα λ. acervatim congestis 8, 5, 7. - simul c. adv. et abl. modi dupl., persf. et rei, χαῖ τῆς γῆς μετρίως ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, superaggesta (super ea aggesta) 8, 4, 11. v. χεῖρ.
- σωρηδόν, ph. ἀρώματα χέονται, acervatim 4, 2, 16. 4, 6, 2.
- σωρός, ph. cum gen. rei, σωροὺς χρημάτων, acervos 5, 3, 22. - simul c. adi. μεγίστους σ. πτωμάτων 4, 15, 13.
- σωτήρ, ph. de persf. ἦσω σοὶ - σωτήρ, conservator 3, 12, 4. opp. pr. Φονεύς, - cum gen. rei f. loci, σωτήρας - Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. servatores.
- σωτηρία, ph. c. gen. persf. τῆς ἐκείνου σωτηρίας λ. salutis 1, 9, 1. 2, 3, 2. 3, 2, 7. 10. 4, 4, 17. 7, 6, 12. - simul c. gen. rei et in opp. οὐ - ἐπ' ἀλέθρῳ -, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν - καὶ τῆς 'Ρ. ἀρχῆς 2, 1, 18. - abl. ὑπὲρ σωτηρίας λ. 3, 12, 2. - † τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας 1, 3, 2. - c. adi. ἡγάπων τὴν δοξεῖσαν σ. 2, 13, 20. μόνην ἡδύσαν ἑαυτοῖς σ. ὑπάρχουσαν, εἰ 7, 5, 1. praesidium servandi se.
- σωτήριος, mor. de re, Masc. c. subst. fem., ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, salutarem 2, 8, 3. salutiferam. - Neutr. de re, c. subst. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδίδκει, salubris 1, 12, 3. praebens sanitatem. - simul c. dat. persf., in opp. κακείοις εὐκαταίον, καὶ ἡμῖν σ. τὸ πραττέμ. λ. salutare 2, 1, 21. - it. de persf. τὸ ὑμέτερον (πλήθος) - ὑμῖν τε εἶναι σ., κακείοις ἀλέθριον 4, 14, 16. - Neutr. sine subst., p. adi. c. art. et adiuncto, συμβουλευουσιν ἡμῖν - τὰ ἀριστα καὶ σωτήρια, salutaria 2, 2, 13. - sine art. p. subst. εἶνε σωτήρια. sacrificabat (imperator Caracal.) pro salute accepta 4, 4, 2. sc. θύματα, victimas pro salute. - simul cum gen. persf. σ. τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος - ἐπανηγύριζε, conservationem 1, 10, 16. sc. ἱερά, facta, festa, pro salute imper.
- σωφρονεῖν, mor. de persf. ἀνθρώπων ἔργον σωφρονούντων, sanorum 4, 14, 9. sapientium.
- σωφρονίζειν, mor. de persf. c. acc. persf. et adiuncto, τοὺς υἱεῖς παιδεύων καὶ σωφρονίζων, ad modestiam componens 3, 10, 3. continere a vitiis, emendare sinderē, i. q. sqq. loc. - sine adiuncto, σωφρονίζειν (αὐτοὺς) ἐπειράτο, emendare ib. 8, 3, 13, 13. - σωφρονίζοντες (αὐτὸν) emendantes 3, 7, 11. - † simul cum abl. μοσὶ, γὰμψ σωφρονίσαι (αὐτὸν) δέλων, emendare 3, 10, 10.
- σωφρόνως, mor. c. adiuncto, κοσμίως καὶ σ. ἀνατρεφόμενῳ, sobrie 5, 3, 3. modestie, moderate. σωφροσύνη, mor. c. adi. ἀ πρ σωφροσύνης στρατιωτικῆς - ἀλλότρια, disciplina 3, 8, 9. - c. gen

rei, σωφροσύνη βίου, temperantia 2, 1, 20. - absf. διὰ σωφροσύνην 2, 3, 4.
 σώφρων, mor. Masc. p. subst. πᾶς λ. frugi quisquis esset 1, 13, 16. sc. ἀνὴρ f. ἀνδρωπός, frugalis, probus, honestus. - p. adi. cum subst. perf. βασιλεῖ σώφρονι, modesto ib. 17. ἀνδρα - σώφρονα, sobrium 2, 1, 8. - cum adiuncto, σ. καὶ κόσμιον ἀρχοντα 1. 4, 21. ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ σ. 6, 9, 10. ἀνδρας γενναίους καὶ σώφρονας, moderatos 6, 3, 7. - simul c. acc. καὶ ellipt. σ. (κατὰ) τὸν βίον γαμβροῦς, qui vitae sobrietae essent 1, 2, 3. 1. q. infra 6, 1, 3. — Masc. c. subst. perf. fem. περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius, (quam pro) muliere impudica 5, 3, 2. qui Bg. legerit ἀσωφρ., pro vulg. pudica. - Masc. c. subst. rei masc. βίου σώφρονος; sobrietae 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6, 3, 14, 4. ἐπὶ βίῳ μὴ σ. 2, 6, 10. σώφρονα βίου, modestum 2, 4, 3. - Masc. c. subst. rei fem. μετὰ σώφρονος διοικήσεως, sobrie 2, 10, 15. σ. ἐπιμέλειαν; sobriam 1, 6, 1. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ) σώφρονα, sobriam 2, 2, 9. Φειδῶ σ. frugalem 2, 3, 23. - cum adiuncto, σώφρονος καὶ ἐπεικοῦς ἐξουσίας, sobria 2, 9, 12. - † simul c. adv. αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον, quod in ipso adhuc erat sobrium 1, 8, 5. sc. μερίδα, animi partem adhuc moderatam. - Neutr. cum subst. rei, ἐν σ. καὶ σεμνῷ σχήματι, modesto 2, 5, 8. σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα, moderat. 2, 4, 11. τοῖς - σώφροσιν - μαθήμασι, sobriis 5, 7, 9. honestis. - Neutr. sine subst. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεία καὶ σ. moderata 1, 2, 9. sc. ἔργα f. πράγματα, 1. q. 1q. πολιτικ. - Sed c. art. p. subst. τὸ ἡμέτερον σώφρον λ. nostra sobria disciplina 7, 8, 14. sc. μέγας f. γένος τοῦ πρώτου f. βίου, f. ἡσος, 1. q. supra σωφροσύνη. Compar. eis τὸ σώφρονέτερον καὶ μεμετρημένον, λ. ad frugalitatem 2, 3, 22. qui Bg. cepit p. possit, h. 1. ob 1q. continentiam et parsimoniam maiorem, sc. ἡσος. - ἐπὶ τὸ σ. καὶ σεμνότερον, modestiam 6, 1, 3. - †† Superlat. de perf. c. abl. rei, τοὺς δοκοῦντας - βίῳ σωφρονεσάτοισ, vitae sanctimonia 6, 1, 3. vita honestissimi f. sanctissimi, 1. q. supra 1, 2, 3.

T.

Τάγμα, ph. c. adi. πᾶν τὸ ἵππικόν τ. tota equitum cohors 1, 13, 5. sensu angustiori, 1. q. εἰ βασιλ. ἵππεις 1, 12, 13. et simpl. ἵππεις, ib. 14, 15, 16, 19. - At sensu ampliori, πᾶν τὸ ἵπ. τ. omnis equester ordo 4, 2, 19. ἐκ τοῦ ἵππικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, senatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. - in relat. f. opp. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ τὸ ἵπ. τ. equestris ordo 5, 5, 19. eis τὴν σύγκλητον βουλὴν ἢ τὸ ἵπ. τ. 5, 7, 13. ἐκ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἵπ. τ. 7, 7, 10. τοῦ ἵπ. τ. - καὶ τῆς σ. 4, 2, 8.
 ταμίον, ph. οἱ προϊστάτες τοῦ ταμείου, aerario 7, 4, 4. - c. gen. rei et adi. ταμεία χρημάτων βασιλικῶν ἐνταῦθα (εἰς f. εἰς) πάντα, aerarium pecuniae principalis hic est omne 1, 6, 19. fisci omnes, nostr. alle Kassen Kaiserlicher Gelder.
 ταμίης, ph. c. gen. loci, τὴν ταμίαν τοῦ θένους, quaestorem provinciae 7, 6, 11.
 Τάνταλος, nom. propr. Ταντάλῳ τῷ Ἀυδῶ λ. Tantalos 1, 11, 4.
 τάξις, ph. c. adi. ὄντα μὲ ἐκ τῆς ἵπτάδος τάξεως, ex equestri ordine 5, 1, 10. - Al. not. absf. εὖς - ἡ τ. καλεῖ, ordo 1, 9, 5. sc.

ries. - Al. not. c. adi. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per omnes gradus militiae 6, 8, 3. - al. not. abs. τάξιν λιπών, desertor 1, 10, 2. stationis suae desertor, stationem linquens suam f. locum in acie f. pugnandi.

ταράττειν, mor. de rei. c. acc. pers. et adiunctio, μηδὲ σε - ἐκπληττέτω, μηδὲ τὸ - ὄνομα ταραττέτω, perturbato, terreto. μέγιστον δεινὸν - ἐλύτῃσε, καὶ - πάντας ἐτάραξεν, perturbavit 1, 14, 3. - δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐ. καὶ τοὺς - ἐλύτῃσε, perturbarunt 6, 7, 7. - c. acc. pers. et adv. (αὐτὸν) μάλισα ἐτάραττε pers. et iōν λ. perturbabat ipsum 1, 3, 5. i. q. 8. ἐλύτῃσε. - † Al. not. cum acc. rei, ἡ περὶ ἐκείνα σπουδὴ - τῶν ἀδελφῶν ἐ. τὰς ψυχὰς, distrahebat 3, 13, 4. sq. explic., concitabat, irruabat, exacerbabat, dum Bg. leg. potius ἐσπάραττε, separabat, discordes reddebat. - De pers. c. acc. pers. et particip. modi, τινὲς - αὐτὸν ἐτάραξαν, perturbabant 1, 13, 7. - c. adv. οὐ μετρίως - αὐτὸν ἐτάραττον, καὶ οἱ Γερμ. turbabant 1, 3, 12. - † simul de pers. et iōν λ. αἰφιδίως ἀγγελοὶ καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν λ. perturbarunt 6, 7, 4. sq. simul syn. phrasi. - Pass. de pers. c. abl. rei, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου - παραχθίντες, perturbati 2, 5, 4. - simul cum adv. εἰκότως ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, perturbabantur 2, 11, 10. - simul c. praep. πρὸς τὴν αἰφιδίον - ἀγγελίαν οὐ μετρίως αὐτὸς ἐταράχθη, turbatus est 6, 2, 7. i. q. ἐκπληγείς λ. 6, 9, 1. - c. acc. rei ellipt. it. particip. modi et in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐκπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐτα. δὲ (κατὰ) τὴν γνώμην 3, 11, 17. haec audiens f. his auditis, percussus quidem fuit animo, non perturbatus vero, tamen, mente, i. territus quidem fuit, sed tamen non prorsus privatus vi cogitandi. deliberandi et consilii capiendi, v. ἐκπληττ. simul c. abl. rei, φροντισὶ μέγισταις τὴν γνώμ. ἐταράττετο, animus eius turbatus est 2, 3, 1. - c. solo adiunctio et particip. modi, ἐκπληγείς καὶ παραχθίς ἀγγέλλει, perturbatus 2, 1, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δέει ἦν, εἴ τε K. παραχθίντες, et C. perturbati 7, 9, 8. qui Bg. e pr. suppleverit v. ἦσαν, dum potest etiam resolvi per com. quantitati et ipsi - abs. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς παραχθίς, perturbatus 1, 17, 15. i. q. ἐκπληγείς 8. pr.

ταραχὴ, ph. ταραχῆς οὗσης λ. tumultu 1, 12, 12. - cum adiunctio, διὰ τὴν οὖσαν εἶσιν καὶ ταραχὴν 7, 11, 7. - mor. cum adi. ἐν ταραχῇ πολλῇ ἦσαν, perturbatione 2, 12, 4. ἐν μεγίστῃ τ. ἦν 3, 1, 3. 6, 9, 1. μεγάλην τ. ἐνέβαλλε 3, 7, 1. - c. adiunctio, ἐν πολλῇ τ. καὶ ἀφασίᾳ - ἦν 7, 10, 1. territi isto nuncio. ταραχὴ καὶ πένθος πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. - † ambig. ταραχὴ κατεῖχε τὸν δῆμον, tumultus 4, 4, 11.

τάττω, ph. de pers. sensu milit. c. acc. pers. et praep. τὰς Φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἐτάξε σχήματα, disposui 8, 1, 3. τὰ σκευοθέρα - ἐν μέσῳ τάξας, constituitis ib. 4. - it. Pass. f. Med. c. abl. rei, τῇ συνήθει - εὐκυσμία ταττώμεθα, consistamus 4, 14, 15. locemur, nos locemus, in acie. - c. praep. καθ' ὃ μέρος ἐτάτακτο Σερῆρος λ. stabat 3, 7, 8. locatus erat, locarat se. - Sed extra bellum, ἐν τοῖς - ὑπατεύσασιν ἐ. numerabatur 3, 11, 3. collocatus erat, relatus.

ταῖρος, animal, ὅσα κεραιφόρα, πλὴν ταύρων, ἐβαλλε, praeter tauros 1, 15, 6. ἐκατόμβας ταύρων, taurosum 5, 5, 16.

Ταῖρος, mons, δυσχείμερος - ἐξαιρέτως ὁ T. Taurus 3, 3, 10. - ὁ T., μεταξὺ ὧν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας 3, 1, 9. - cum adiunctio, τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ γενὰ λ. Tauri ib. 8.

αὐτῇ, p. adv. v. οὗτος fem.

αὐτῇ, ph. μήτε ἀναίρεσιν πρὸς ταύτην γενέσθαι λ. ad sepeliendum 7, 9, 14. † τὰ πρὸς ταύτας ἐπιτηδεύει, ad sepulturam 8, 5, 18. c. qui Bg. videatur potius legisse sing. ταύτην cum Ms. pro vulg. ταύτας inepto.

αὐτός, ph. cum gen. persf. ἦεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον, sepulcrum 4, 8, 10.

τάφος, ph. sensu milit. ποταμὸς περιρρεῖ τὴν τεῖχος, παρέχων προβλήν τάφρου, fossae 8, 2, 16. τάφρου τῷ στρατῷ περιβλήσεισθαι 8, 4, 8. τάφρων - προβλήμασιν 2, 11, 9. in finibus Rom. imperii. — πρὸ τῆς πόλεως τάφρους διορύττειν ib. 17. contra hostes.

τάχως, ph. μίμνεν ἡγῶν πολιάδριον, nu. x 4, 9, 14. τάχιστα, it. quam celerissime 3, 2, 3. propr. Neutr. adi. τάχιος, per ellips. subit. et praep. κατὰ τὰ τοῦ χρόνου μέτρα τάχιστα. A quo et Fem. τὴν τάχιστον, p. adv. ante verb. actuum 1, 9, 20. quam primum 1, 13, 6. post verb. 2, 7, 5. 2, 8, 18. 3, 12, 14. per ellips. κατὰ τὴν ταχ. βαδίσειν f. ὁδὸν f. ὡρᾶν.

τάχος, ph., animal. cum gen. rei, ποδῶν τάχει, velocitate 1, 15, 11. de struthion. — homin. c. adi. μεγίστῳ τ. celeritate 2, 14, 13. πολλῶ τ. velocit. 3, 8, 5. — cum gen. rei, ὁδοπορίας τ. celeritate 3, 7, 17. — simul cum adi. τῷ συνῆσαι τ. τῆς ὁδ. 4, 12, 11.

ταχύς, mor. f. ph. de persf. c. inf. τὸ νοήσεν ἐπιτελέσαι, in excogitato perficiendo veloc 2, 9, 2. — † ph. de re, διὰ ταχέως - ὁδοπορίας, compendioso itinere 1, 10, 6.

τὴ, f. τ. f. s, copulandi not. A) solum, positum a) in periodi membro secundo, iϕ que post vocem primam, f. in regione secunda, ἐνίων τὴ, λ. quorundam que 1, 1, 1. 3, 4, 20. 4, 12, 15. — statim post praep. ἀπὸ τε μεσημβρ. item que a meridie 7, 3, 9. ἐν τε τῇ Ῥώμῃ λ. ac Romae 8, 8, 3. — b) in med. orat. ulteriori, post vocem secundam f. in reg. tertia, πληθεῖ ἀνδρῶν τε τοσούτων, ingenti que copia sagittar. 3, 9, 7. post praep. ἐς γόνυ τὸ βρεχ. genu que 7, 2, 11. c) ab init. periodi et s, et in pergendo ad al. rem, τὰς τε θυγατέρας λ. filias etiam rel. 1, 2, 3. δίδωσί τε λ. dat que 2, 2, 18. εὐφρανεῖ τε λ. laetif. quoque ib. 19. πάνυ τε λ. nimis que 2, 5, 2. οἱ τε ἐπὶ κείνῳ Τίγριδος λ. trans Tigrim quoque 2, 8, 13, 17. — αὐτῷ τε λ. ipsum quo 4, 13, 3. 5. m. 3, 3, 4. 6, 9, 6. 8, 8, 4. 8, 1, 3. — simul cum al. particula, sine relat. παρεγγέλθη τε δὴ, denique est 1, 5, 3. βιώσεσθαι τε καὶ λ. 8, 7, 14. ζητῶν τε καὶ λ. qu. que 4, 8, 10. πολλοὶ τε καὶ λ. 4, 9, 15. d) nominatum cum verb. et post n. men propr. Ἀσίαν τε καλουμένην 4, 3, 11. 6, 2, 4. v. καλ. — B) in relat. c. al. copulis, per ordinem elementorum, a) τὰ - ἀλλὰ μὴν λ. v. infra in Repetit. b) ὅσσοι τὴ γὰρ λ. — τὰ τε δευτὰ λ. nam et - et 1, 4, 5. sq. 1, 6, 18. 1, 7, 9. 1, 9, 11. 1, 15, 9. 2, 1, 17. 4, 8, 19. 7, 3, 4. sq. 7, 4, 4. — et - enim - et 8, 5, 18. ὑμῖν δὲ γὰρ - καὶ λ. tum vobis enim - tum 1, 5, 20. — τὴ γὰρ - δὲ λ. nam et - et 3, 11, 12. sq. est et in Repetit. — c) τὴ - δὲ 4, 1, 9. τὰς τε ἄλλας - περιτυχάν δὲ λ. cum — tum vero 4, 12, 14. πρὸς τε οὖν -, οὐκ ἐστὶ δὲ λ. et - ei 4, 15, 14. πολῆσαι τε -, πολὺ δὲ λ. 7, 2, 14. καὶ ἐκείνουσ' τε -, σκύλας δὲ 7, 3, 9. προσελθεῖν τε -, ὑπὸ δὲ λ. 7, 10, 13. τὰ τε ἐπιτηδ., ἣν δὲ λ. 8, 2, 15. sq. ὑπὸ τε - οἱ δὲ λ. 1, 12, 18. ἀκωλύτως τε -, ὑπὸ δὲ 3, 12, 18. † εἰσέναι τε γὰρ -, ὅτι δ' λ. nam et - et 3, 11, 12. sq. † τό τε γὰρ βαρβ. οὐ λ. — κείρα δὲ λ. nam nec - sed 2, 2, 20. †† si

mul c. neg. *ἐαυτῶ τε* -, μήτε δὲ λ. 4, 15, 18. d) ὕλης τε ἢ τέχνης I, 10, 11. *ubi* τε ἢ sit i. q. τε καὶ et pro uno καὶ aut ἢ, — καὶ τε μετώπου, ἢ κατὰ λ. vel in fronte, vel in corde I, 15, 7. *πρώτῳ* τε ἢ γένει λ. 3, 8, 13. e) Θράσεώς τε καὶ εὐθωνίας I, 1, 1. ubi Bg. τε negligit, modo καὶ per et reddens, it. I, 1, 9. I, 2, 10. I, 4, 9. I, 5, 25. I, 13, 13. ἐν ἡλικίαις τε καὶ ἐξ. in eadem aetate I, 1, 10. I, 17, 24, 27. 2, 2, 16. πρόφασίς τε καὶ ὑπ. occas. atque mat. I, 8, 16. 1. † ἐν ἀδείᾳ τε καὶ μακ. β. atque in secur. et beato rel. 2, 4, 17. † ἡλικίας τε καὶ ἀξιώμ. aut. aut dign. 7, 3, 7. f) divullis copulis his, πίσεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρείας λ. fidei que b. et fir. I, 5, 24. αὐτός τε δυσφύου ἦνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε, et ipse - et 6, 5, 1. — ab init. πολλή τε αὐτῷ καὶ παντοδαπὴ δύναμις 2, 14, 13. v. πολ. — g) Relat. ad se ipsum, τοὺς τε -, κωλύων τε λ. I, 2, 5. — ὁθεν αὐτοῦ τε -, τῇ τε λ. et - et 7, 5, 4. καὶ τοῖς τε -, αὐτός τε λ. et cumi - tam I, 9, 2. - I, 17, 26. 4, 13, 6. πρὸς τε θεοῦς σεβ. - πρὸς τε β. tam - quam 2, 10, 3. ἢ τε -, ἐναυτμ. τε λ. atque — que 3, 15, 4. ἰλιγγὸς τε -, ἐμστὸς τε λ. vertigo - vomitus que I, 17, 23, 2, 8, 12. 7, 10, 2. it. in ὃ τε ὁμήρος - ἢ τε σύγκλητος λ. Rom. pop. - fenatus que 4, 1, 5, 7, 10, 1. γῆ τε -, οἱ τε προστασί. ac protectores 5, 6, 18. - † h) simul cum neg. ἀλγοῦντά τε -, μὴ φέροντά τε λ. 4, 13, 4. p. μήτε φέρ. ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν, - τὴν τε P. ἀρχὴν μὴ περιῖδεν λ. 2, 10, 4. - † i) Unum porro possi neg. μήτε ὅπως εὐθερον, κρυφαί τε λ. neque - que I, 6, 3. e. μήτε -, ἐν τε διαίτῃ καὶ λ. nec - in que victu et 4, 10, 12. οὔτε νεῶν οὐδ' αὖν -, τῆς τε γεφυρας λεβασίης 7, 1, 17. p. vulg. τῆς γ. λ. sine copula. - † ἔσση μὴ διέλυσεν -, καὶ - ἀπέτεμψαν, αὐτός τε - ἡπείχθη, ipse que - non petiit 5, 2, 6. ubi utr., καὶ et τε, p. μήτε - μήτε. - μήτε τὴν - φέρον -, τοῦ τε νοσοῦντος λ. 6, 6, 2. - † μηδέν τε τὶ τοιοῦτον προσέχ. nec quid tale I, 9, 19. p. καὶ μηδέν τι, cf. I, 5, 5. † k) τῶν μὲν γὰρ ἀπολαύσεις· ἐκεῖ τε λ. ibi que I, 6, 14. ἀπῆγε μὲν τῶν - διδασκάλους τε λ. 5, 7, 9. ubi Bg. contra, per dē reddens. τῶν μὲν Αὐτῶν. - τοὺς τε λ. 5, 8, 16. nihil potius ad §. Iq. dē refertur. ὃ πατρίς μὲν - τέκνα τε καὶ γυνὴ οἰκείοι τε λ. 3, 3, 2. οὖσι μὲν -, ἐν τε - ἐπιεικῶς τε λ. ib. 16. τῶν μὲν - αἶ τε - τὸ δὲ λ. 7, 6, 5. †† l) μάλιστ' αὖτε, praecipue vero 2, 6, 3. cum ei p. que procedat. - † m) τὰ τε οὖν λ. - καὶ λ. 4, 14, 15. 6, 1, 13. 8, 4, 18. ubi Bg. τε negligit, p. igitur et - et. ὑποσχέσασί τε οὖν δωρεῶν καὶ δέησιν αὐτός τε καὶ ὁ υἱός λ. igitur et - et ib. 25. τε οὖν - τε λ. igitur - et 4, 8, 17. 5, 7, 11. ἐδῆου τε οὖν -, τὰς τε κώμας λ. que - que 7, 2, 7. cf. et mox in - † n) Repetit, et quidem 1) merum τε, semel, diversis §. I, 2, 6. Iq. πρὸς τε -, πρὸς τε ib. 2, 9. - ter deinceps I, 5, 25. Iq. 2, 4, 14. 3, 5, 4. 5, 3, 12. 6, 9, 4. 8, 4, 11. - quater I, 3, 9. Iq. quinquies ἐπὶ τε - τε - τε - τε - τε, 5, 11, 2. - 2) simul cum al. copul., τε καὶ - τε καὶ I, 1, 4. - divullsum τε - καὶ -, τε - καὶ I, 8, 17. 3, 9, 19. — πέμπει τε -, ὕλης τε - καὶ τέχνης 4, 10, 2. 7, 5, 4. ὕβρεις τε καὶ βίαι, — παρά τε I, 3, 6. 2, 6, 8. 4, 6, 1. 5, 6, 16. — divull. τε - καὶ - τε I, 12, 1. Iq. 4, 6, 4. 4, 8, 10. τε - καὶ - τε καὶ I, 6, 5. I, 8, 10. τε - καὶ - τε - καὶ - τε - καὶ I, 12, 3. Iq. — τε - τε - καὶ - τε - καὶ I, 8, 4. τε - τε - καὶ - τε I, 12, 8. 2, 10, 10. 4, 6, 7. - τε καὶ - τε - τε I, 6, 3. τε - τε - τε - καὶ 2, 8, 17. Iq. 6, 9, 2. τε - τε καὶ - τε - καὶ 3, 1, 14. 5, 7, 9. τε καὶ - τε - καὶ - τε I, 1, 5. τε καὶ - τε - τε καὶ 8, 5, 9.

τῆ - καὶ - τῆ - τῆ 2, 8, 6, 7, 2, 14, 4, 14, 16. τῆ - τῆ καὶ - τῆ
 1, 4, 7, 1, 15, 6. τῆ - καὶ - τῆ - τῆ καὶ 3, 9, 21. τῆ - καὶ -
 τῆ καὶ - τῆ καὶ 7, 3, 16. sq. τῆ - καὶ - τῆ - καὶ - τῆ 2, 6, 3. sq.
 † τῆ - καὶ - τῆ - καὶ - μήτε - μήτε - μήτε - τῆ - τῆ - καὶ 3, 7,
 16. sq. ubi tertium τῆ Bg. per neque. τῆ - τῆ - καὶ - τῆ - καὶ
 - τῆ - καὶ 8, 5, 15. τῆ - τῆ - τῆ - καὶ - τῆ καὶ 4, 12, 6. τῆ -
 καὶ - τῆ - καὶ - τῆ - καὶ - τῆ - τῆ - καὶ 4, 8, 14. sq. τῆ - καὶ
 - τῆ - τῆ - τῆ καὶ - τῆ 6, 2, 3. sq. τῆ - τῆ - τῆ - καὶ - τῆ - τῆ
 καὶ - τῆ - καὶ - τῆ - τῆ καὶ - τῆ 5, 5, 1. sq. τῆ - καὶ - τῆ - τῆ
 - τῆ καὶ - τῆ καὶ - τῆ - καὶ - τῆ - τῆ καὶ - τῆ - καὶ - τῆ - τῆ καὶ
 5, 6, 11. - 15. τῆ - καὶ - τῆ - τῆ - καὶ - τῆ - καὶ - τῆ καὶ - τῆ
 - καὶ - τῆ - τῆ καὶ - τῆ - τῆ - τῆ - καὶ - τῆ 5, 5, 8. - 13.
 - οἱ τῆ γὰρ - ἡ τῆ - τῆ - ἡ τῆ 1, 6, 18. sq. τοὺς τῆ γὰρ - τῆ -
 καὶ - τῆ - καὶ - καὶ - τῆ καὶ - τῆ - τῆ 2, 4, 2. - 4. πάσης τῆ
 γὰρ - τῆ - καὶ - τῆ καὶ - τῆ - τῆ - τῆ 4, 8, 19. - 21. φόνων τῆ
 γὰρ - τῆ - καὶ - τῆ - τῆ - καὶ 6, 9, 16. ἐκείνους τῆ γὰρ - τῆ - τῆ
 - καὶ 7, 4, 4. τοὺς τῆ οὖν -, τῆ καὶ - τῆ - καὶ - τῆ 2, 14, 12. στρα-
 τηγοὶ τῆ οὖν - τῆ - τῆ - τῆ - καὶ 7, 12, 2. †† παρασκευαζομένου τῆ
 -, εἰς τῆ -, ἀπὸ τῆ - ἀλλὰ μὲν καὶ 6, 4, 13. ubi tertium τῆ Bg.
 in γε mutarit. 3c) repetit. diverso situ s. loco, ab initio, in re-
 gione secunda etc). φῦσαι τῆ -, ἐς καινοτομίαν τῆ -, ἡπίως τῆ -,
 τὰ πλεῖστά τῆ 2, 7, 13. sq. ἀπόβασιν τῆ -, θρήγματα τῆ
 -, κατ' ὀλίγον τῆ -, πάντα τῆ - πάντας τῆ -, τοὺς τῆ -, ἐπέσειλε
 τῆ τε συγκλήτῃ καὶ τῇ δῆμῳ, τὰς τῆ πράξεις μεγαληγορῶν, τὰς
 μάχας τῆ καὶ τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς. ἡ δὲ συγκλητος πάσας
 τῆ τὰς τιμὰς - καὶ προσηγορίας λ. 3, 9, 17 - 22. ὡς στρατοπέδων τῆ ἐπι-
 μέλειαν τῶν ἐθνῶν τῆ ἀρχὰς λ. - ὡς ἀσιπῇ τῆ - καὶ 6, 8, 3. sq. —
 εἰς τοσοῦτόν τῆ - καὶ -, Ἡρακλεῖα τῆ καὶ -, ἀποδυσταμένους τῆ -,
 ἀμφιέννυτό τῆ 1, 14, 15. sq. ο) Nominatim adhuc in situm et
 locum tertium, praeter 2, 7, 13. sq. 3, 9, 7. e., quoque πᾶσα
 ἡ τῆ - καὶ λ. que - ac 5, 2, 5. 7, 5, 4. - p) nominatim in situ
 post praepp., ex ordine element. ἀπὸ τῆ μεσ. 7, 3, 9. ἀπὸ τῆ -
 ἀλλὰ λ. 6, 4, 13. ἀπὸ τῆ γὰρ - καὶ - τῆ καὶ 1, 15, 9. διὰ τῆ τῆς
 - καὶ - τῶν τῆ - ἐκεῖ τῆ - καὶ 4, 8, 15. διὰ τῆ - καὶ 6, 9, 9, 9. 8,
 4, 2. διὰ τῆ - τῆ - τῆ ib. 11. διὰ τῆ - καὶ - τῆ - τῆ 3, 3, 1. τῆ
 γὰρ - τῆ - εἰς τῆ λ. 6, 9, 16. 1, 17, 21. ἐν τῆ τῆς - καὶ 1, 15,
 2. ἐν τῆ οὖν αὐτῆς Ἰτ. καὶ, igitur cum ex - tum 6, 3, 2. ἐν τῆ
 τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. ib. 9. - tam - quam 2, 8, 7. - ἐν τῆ πράξις
 καὶ - atque ex 7, 1, 3. τοὺς τῆ οὖν -, τῆ καὶ -, ἐν τῆ τῶν - εἰ τῆ
 λ. cum ex - tum si 2, 14, 12. ὑποδέχσθαι ἐν τῆ τῶν ναῶν
 καὶ λ. 4, 4, 18. ὃ τῆ δῆμος - ἡ τῆ συγκλητος - ἐν τῆ τοῖς λ. et -
 et - in ceteris item 2, 14, 4. 3, 11, 3. ἀλλ' ἐν τῆ τῇ πατρίδι -
 καὶ 2, 4, 18. ἐν τῆ ἀστυαίῃ καὶ 2, 5, 2. 4, 10, 12. 8, 6, 1. ἐν
 τῆ τῇ Ῥώμῃ, ac Romae 8, 8, 3. 8, 3, 16. †† in regione
 quarta, ἐν αὐτῇ τῇ τῆ Ῥώμῃ καὶ λ. tam ipsa urbe (Roma) quam
 7, 3, 2. ἐπὶ τῆ ταῖς λ. 4, 7, 2. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τῆ ἡμῶν -, καὶ
 λ. in salutem cum nostram, tum 2, 7, 18. τὴν ἐπὶ Γαλατίας τῆ
 καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. ἐς τῆ τὰ ἔθνη λ. atque in 8, 6, 18. τῆ - τῆ
 καὶ - τῆ καὶ - ἐπὶ τῆ 6, 8, 16. κατὰ τῆ μ. - ἡ λ. vel in fronte,
 vel 1, 15, 7. κατὰ τῆ πόλεις καὶ 7, 3, 16. 8, 7, 15. παρὰ τῆ τοὺς
 λ. 1, 3, 6. περὶ τῆ τοὺς βωμοὺς λ. circa que 5, 5, 17. ἐξόν τῆ
 περὶ τῆ τὰ ἱερά καὶ β. currebant que circa templa et aras 2, 2,
 6. †† περὶ τῆ τοῖς βωμοῖς -, ὑπὸ τῆ αὐλοῖς - τῆ - τῆ - καὶ 5, 3, 15.
 πρὸς τῆ τοὺς - πρὸς τῆ τοὺς λ. tam adversus - quam 1, 2, 9. 2,
 10, 3. - †† in regione quarta, ὡς ὑπὸ τῆς τῆ μητρὸς - καὶ 6,

8, 7. ὑπὸ τῆς - καὶ 4, 7, 1. ἡ τε - ἡ τε ὑπὸ τῆς - πεζὴν τε καὶ - τε - τε 5, 1, 1. sqq. - q) nominativum post solum artic. τῇ τε 'P. - καὶ τῇ λ. 2, 8, 18. † ὡς δὲ τῇ τε συγλήτῳ καὶ τῷ 'P. δῆμῳ -, τῆ - τῆ καὶ - τῆ 5, 5, 2. ubi primum τῆ est in regione quarta. - r) ubi non loco positum suo, atque adeo A) praemissum, cum debuisset posiri, αὐτὸς τε ἀναλαβὼν -, καὶ - ἐπλίσας -, ἀναμίσας τε -, καὶ - νομισθεὶς -, μηδενὸς τε προφύλαττονμένου - ἐπικεσάν 1, 10, 14. ubi saltem posir. τῆ pertinet demum ad sq. particip. ἐπιπ., pro ἐπιπεσάν τε, μηδ. προφ. et pro καὶ, μηδ. προφ., αἰφν. ἐπικεσ., nisi et primum debuisset esse ἀναλαβὼν τε αὐτός, λ. - τοὺς τε ἐντυγχάνοντας ἐβαλλόν καὶ λ. 1, 12, 13. p. τοὺς ἐντ. ἐβαλλόν τε καὶ λ. - (τὸ τε στρατόπεδον ἐπεσείλθειν - καὶ 2, 13, 21. p. ἐπεὶς τε τὸ στρ. καὶ λ.) - παραινθεὶς διὰ τε Βιθυνίας καὶ Γαλ. 3, 3, 1. p. διὰ Βιθ. τῆ καὶ Γαλ. (cf. ἐπὶ Παροι. τῆ καὶ 'Ασ. 3, 2, 11.) διὰ τῆς ἄλλ. - καὶ λ. 4, 8, 15, p. διὰ τῆς τῆ ἄλλ. - διὰ τε μεγίστου - καὶ 8, 4, 2. p. διὰ μεγ. βα3. τῆ καὶ πλ. - πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ λ. 4, 9, 9. p. πῶς ἡλ. τῆ ἔχ. λ. f. πῶς ἔχ. ἡλ. τῆ καὶ λ. - πᾶσα ἡ τε 'P. π. καὶ λ. tota quae Rom. urbs ac 5, 2, 5. p. πᾶσα τε ἡ 'P. λ. cf. 3, 6, 19. - δεδιώς, μὴ τε τῇ συγλήτῳ καὶ λ. 7, 1, 5. p. μὴ τῇ τε συγλ. λ. (cf. τῇ τε συγλ. καὶ τῷ δ. 7, 2, 15. et 5, 5, 2. supra ad Nr. q.) - ἐὼν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ λ., cum liceat iphis et sese conservare et 8, 3, 5. p. σώζ. τε καὶ λ. - τὰ τεναγῇ, ἃ τε ὑπὸ 'Ηρ. - καὶ 3, 7, 1. p. ἃ, πληρούμενα ὑπὸ 'Ηρ. τε ποτ. καὶ τῶν λ. - † τὰ τε χρήματα - ἀποδόντες, ἡξίου λ. 3, 5, 12, ubi, positum ante particip., pertinet demum ad sq. finitum verb. ἡξ., pro καὶ, χρήμ. δημ. ἀποδ., ἡξ. - † καὶ πρῶτός τε - τὸ - ἐρρωμένον, καὶ τὸ σιληρόν -, τὸ τε εὐπειθές - καὶ εὐτακτον λ. 3, 8, 10. ubi (ut et in sqq. locis) pertinet demum ad sq. subst., pro καὶ πρῶτος τὸ τε πάντ' αὐτ. ἐρρ. λ. - χρήματά τε αὐτοῖς καταλιπών - καὶ δυνάμιν 5, 15, 7. p. καταλ. εὐτ. χρήματά τε - καὶ δύν. - τοὺς τε ἰατροὺς ἀνελὼν - τοὺς τε τροφίς λ. 1b 8. p. ἀνελ. τοὺς τε λ. - † προσέβαλλόν τε ταῖς πύλαις καὶ 7, 11, 16. p. πρ. ταῖς τε πύλ. f. ταῖς πύλ. τῆ καὶ λ. - ὥπλισμένοι τε τὰς ἐπάλξεις καὶ 1b 17. p. ὥπλ. τὰς τε ἐπ. λ. - παρέχων τε προβολήν - καὶ λ. et - et - praebens 8, 2, 16. p. παρ. προβολήν τε λ. † B) positum, φονεύειν τε - κελύσας καὶ διαρπαζειν 3, 3, 5. p. κελύσας φον. τῆ λ., non adeo pertinens ad particip. sed modo ad inf. - † ὁ Λαϊτὸς τε καὶ 'Εκλ. 2, 2, 11. p. ὁ τε Λ. quum vero populi turba omnis essent in castris, et Laetus Eleotus quae etiam eo ingressi essent, secum adducto Pertinae: tunc Laetus, postquam convocasset milites, dixit rel. † καλέσας τοὺς τε - στρατ. τοῦ τε λ. 2, 8, 1. p. καλέσας τῆ τοὺς 5. - † χρήματα - ἀσφορίζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ λ. 2, 11, 13. p. ἀσφ. τῆ τὰ λ. - † εἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξειν τοὺς τε 'Ιλλ. καὶ 1b 18. p. οὕτως ἐκπλ. τῆ τοὺς 'Ιλ. λ. — † ἡμφίεσο γὰρ τὴν τε -, ἐν τε τοῖς -, παρηώρητό τε λ. 3, 11, 3. sq. ubi enunciatio ἔν τε λ. obiter interiecta, et primum τῆ refertur ad posir. τῆ, sed inverso ordine, p. τὴν τε γὰρ πλ. ἐσθ. ἡμφ., nam et rel. τὸ δὲ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσεῖσθαι ἔκ τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. 6, 3, 9. ubi pertinet ad pr. membrum, p. τὸ δὲ ἀποσεῖσθαι τε τοὺς ὀχλ. ἐκ τῆς λ. sed tum vexantes amoliri habet ex bona conscientia confidentiam, tum rel. † ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ 6, 8, 7. p. ὡς τε ὑπὸ λ. f. ὡς ὑπὸ τῆς μ. cf. 4, 7, 1. - † s) Post copulam al. simul, καὶ τοῖς τε υἱοῖς -, αὐτὸς τε λ. et cum filiis - tum ipse 1, 9, 2. καὶ πρὸ ἀπάντων

αὐτὴν τε - Δαῖτόν τε καὶ Ἐκλ. τῶν τε λοιπῶν λ. et - cum se —
 Laetum, quæ et El. tum caeterorum 1, 17, 9. - καὶ δώσειν τὰ
 ὑπισχνεῖτο, καλεῖ τε λ. et daturum (se) pollicebatur. et appellab-
 bat 4, 11, 1. qui Bg. primum τὲ negligit, (it. 7, 11, 13.) p. et
 tum se dat. poll. tum appell. † καὶ ἐκέλευσέ τε - σκύλας δὲ λ. 7,
 3, 9. sq. ubi τὲ non tentandum, sed ad δὲ referendum. τὰς τε
 ἢ πόλιν κατεσκάθη· καὶ θεάτρων τὲ καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου
 καὶ τιμῆς λ. tota que urbs diruta; theatris que ac laeotis et
 omni ornati ac honore 5, 6, 19. p. et tum theatris et lavacris,
 tum omni rel. - καὶ πρῶτός τε λ. 3, 8, 10. et primum ipse tum
 eorum robur ac durum victum, tum tolerantiam - γ. ante in
 Nr. r. A. - ††† t) Per ambig. situm, praeter pr. 3, 8, 10.,
 quoque 7, 10, 13. - ††† v) Per lect. ambig., ubi confusum
 putatur, pro γὲ, δὲ etc.; cf. Indi Consul. et in sq. classe. ††
 x) Per Vs. Bg. et quidem A) not. copulandi simpl., per seve-
 rum Lat. εἰς ὕπνον τὲ λ. somno que 1, 17, 20. - per syn. vel
 uauum, vel plura, διδάξαντές τε λ. ac patetec. 1, 9, 18. 1, 17, 6.
 2, 5, 15. 2, 7, 8. 2, 13, 18. 5, 6, 24. - † in repetit. τὲ -
 τὲ λ. que - ac 2, 3, 7. διαβαλλ. τὲ, atque vituper. 1, 6, 3, 2.
 4, 17. 7, 3, 5. - †† in repetit. ἀνρ. τὲ - εἰς τε λ. que - atque
 6, 9, 16. ἐπαλλ. τὲ, et iter. 1, 17, 1. e. 21. - †† in repetit.
 τὲ - τὲ, que - et ib. 14. τὰς τε θυγ. filias etiam 1, 2, 3. 1, 7,
 10. 1, 10, 2. 3, 8, 15. 4, 7, 9. 5, 8, 5. 4, 1, 9. 4, 6, 6. 9.
 6, 7, 19. 8, 5, 11. - in repetit. οἱ τε γὰρ - ἢ τε - ταμ. τε -
 ἢ τε λ. nam et - et - que - Patris etiam 1, 6, 18. sq. τὲ
 - τὲ, et - etiam 1, 9, 20. τὲ - τὲ, etiam - que 1, 14, 16. νομ.
 τὲ - ἀρχ. τὲ, que - etiam 1, 16, 7. τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, que - ei-
 iam - quoque - tum - tum 2, 4, 13. sq. - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, etiam
 - que - que - que 2, 10, 10. cf. 3, 9, 9. sq. 4, 2, 19. 4, 4, 2.
 sq. 4, 6, 6. - 9. 4, 8, 6. 5, 5, 4. 11. 16. 5, 6, 21. 7, 8, 8.
 6, 6. - † in particip. τὰ τε - διαθείς, rebus etiam - consti-
 tutis 3, 8, 4. - μήτε - τοῦ τε στρατ. νοσοῦντος, exercitu etiam 6,
 6, 2. τοῦ τε λοιπ. πλ. συναελθόντος, cum reliqua etiam mult. con-
 uenisset 2, 8, 1. τῶν τε παίδων - ὄντων λ. cum et filii - sint 2,
 15, 7. μὴ φέροντά τε λ. impatientem etiam 4, 13, 4. μισῶν
 τε ἄλλως, intensus alioquin etiam 16, 6. τὰ τε κενὰ πληρώσαντες,
 cum et - repleuissent 4, 15, 3. στρατηγός τε - κατασθεις, etiam
 que cum praefectus - foret 2, 9, 12. οἱ τε ἱππεῖς λ. aique etiam
 eq. 5, 6, 20. αὐτὴ τε ἡ πρεσβύτης, et ipsa etiam 5, 7, 6. ἢ τε
 περὶ τὰ θεάμ. tum eorum etiam circa rel. 3, 10, 6. 4, 2, 16. 4, 6,
 5. †† ἐτι τὲ, tum vero etiam 4, 7, 6. †† ἀπάρας τὲ, dein re-
 cedens 7, 6, 1. ἀπὸ μεσημβ. τὲ, a meridie item 1, 15, 9. τὰς
 τε ζώνας 2, 13, 19. εἰ τε τοῖς λοιπ. in caeteris item 2, 14, 4.
 cf. 4, 6, 4. 4, 8, 7. προσέταξε λ. edixit item 5, 5, 13. 6, 2,
 11. 7, 8, 23. † in repetit. 1, 1, 3. τῆς τε, item que 4, 6, 7.
 7, 9, 20. 7, 12, 20. ζῶα τε λ. praeterea anim. 1, 14, 2. ††
 in med. orat. τοῖς τε ὑπατ. tum consulis 7, 6, 21. sed et init.
 4, 10, 9. 5, 6, 20. 1, 5, 26. πρὸς τε λ. tum etiam 4, 15, 9.
 6, 9, 9. †† πᾶν τε τὸ παρὸν λ. quae ve aderat 1, 4, 19. οἱ τε
 εἰθισμένοι λ. qui ve 2, 3, 22. 2, 6, 5. 4, 1, 7. 7, 9, 16. † in
 particip. τῶν τε - διδόντας, qui ve ministrarent 5, 1, 6. ἐγ-
 γῶν τε ἡγησάμενος, qui ve administrasset 7, 10, 7. e. - † No-
 minatiui post pron. ὅσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. 2, 6, 8. ὅσοι
 τε - ὅσοι τὲ λ. 7, 9, 17. ubi modo poss. reddit Bg. qui item. —
 ὅσα - τὲ - καὶ ὅσα, qui ve - et qui 2, 4, 4. μηχαναί τε - καὶ

ὅσα λ. *machinae* item - quae ve 7, 8, 23. ὅσα τὲ ζῶα - ὅσα τὲ -
 et quaevis - et quaevis 1, 15, 6. ὅσα τὲ, omnia que 5, 6, 20. -
 † Nominativum post adv. ἐπὶ τὲ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12, 3,
 5, 4, 5, 2, 15, 6, 8, 6. ubi Bg. negligit ἐπὶ. - ἐπὶ τὲ αὐτὸν καὶ λ.
 ac praeterea 3, 11, 2. - ††† post verb. neg. ἡγνόουν τὲ, nec scie-
 bant 5, 4, 16. †† B) not. copulae adverf. σέβει σί τς λ. colunt
 verò 1, 16, 2, 2, 8, 17, 4, 4, 10, 5, 6, 18. † μάλιστ' τε, prae-
 cipue verò 2, 6, 3. διαγγελλ. τὲ λ. nuntiata autem 2, 7, 9, 3,
 2, 15, 17, 6, 7, 21, 7, 12, 14, 8, 7, 14. μὲν - τὲ 5, 7, 9. ubi
 Bg. contra, et leg. δε, ut in locis pr. quoque. - C) In copu-
 latis vicine τὲ καὶ λ. que et 1, 1, 3. sq. ὁραῶς τε καὶ λ. con-
 iunctum. item et 1, 17, 10, 6, 8, 7, e. †† Κλέανδρος τε καὶ οἱ περὶ
 αὐτὸν, Cleander cum suis 1, 13, 12. ὕβρεις τε καὶ βίαι λ. con-
 iunctum. et viol. 1, 3, 6. 11. 1, 15, 13. e. 7, 10, 10. 1. μεγάλοι τε
 καὶ εὐδοί, magni atque illustr. 1, 6, 17. †† ἀναγνούς τε καὶ ἐκ-
 πλαγεῖς, cum legisset, expavescens 1, 17, 14. qui Bg. negligenter
 opprimit utr. copulam. - D) In copulatis per intervallum,
 κρουσάν τε αἰεὶ καὶ συνν. que - et 1, 6, 3, 2, 6, 17. ὡς διαλέχθ.
 τὲ - καὶ λ. ut et alloqui. et 1, 5, 2, 1, 4, 12, 1, 12, 3, 1, 13, 5,
 1, 14, 7, 10, 1, 15, 1, 2, 10, 13. - ac - que 1, 13, 11. - ac -
 et 1, 14, 15. - cum - tum 1, 7, 8, 1, 14, 2, 2, 4, 17, 2, 7, 15. —
 † in repetit. 1, 8, 4, 17, 2, 9, 2. εἰς τε - καὶ sis λ. primum in
 -, deinde in 2, 8, 10. αὐτοὶ τε - καὶ, ipsi primum -, dein 8, 6, 4.
 — tam - quam 2, 3, 1. - aut - aut 8, 4, 29, 8, 5, 19. † sed ne-
 gligenter, per unum et, 1, 7, 6, 1, 12, 1, 2, 5, 3. sq. 2, 8, 14.
 18, 2, 13, 3, 4, 13, 5. † in repetit. per que 1, 10, 14. - per
 atque 1, 12, 4, 9, 6, 3, 9. † per vero 4, 4, 19. e. ††† omit-
 tit utr. 1, 16, 8, 4, 7, 1. ††† per anaphoram, ὅτε ὁῆμος - καὶ
 λ. actum est - actum est 1, 13, 4. E) in copulatis τὲ - τὲ λ. cum
 - tum 4, 9, 17. cf. supra Nr. g. - † per solum tum 1, 3, 9. sq.
 — † per et - que 1, 4, 7. - †† primum modo reddens, per
 que 8, 8, 17. ††† in repetit. quater per ac - que - et - que
 8, 5, 15. in repet. quinquies per ac - que - et - ad haec 3, 11,
 2. neglecto τὲ secundo. - F) ubi Bg. addit, ut in secundo par-
 ticip. ἀφην. ac 5, 2, 14. - post praep. δίχα ac 7, 3, 14. - init.
 §. post subst. ἐν προσχῆματι, sub specie que 7, 7, 8. ubi elapsum
 ob pr. syllabam τι esse possit. - init. §. post adv. ἐνθα καὶ, ibi
 que et 7, 9, 16. - in med. post subst. πυλίσσι, portalis que 8, 4,
 4. † post coniunct. εἰ τι, atque si 8, 8, 3. †† post particip.
 primum ἔχοντας, atque hab. ib. 18. - G) ubi Bg. omitit, ut
 in secundo particip. 1, 3, 1. e. 4, 9, 10, 4, 13, 9, 16, 5, 4, 12,
 6, 9, 4. it. in tertio 5, 5, 15. cf. 7, 11, 10, 7, 1, 21. e. sq. - post
 ὅσοι 1, 6, 2. - post verb. primum τολμ. 1, 17, 14. - post
 praep. et ante solum particip. παρὰ τε 2, 6, 10, 2, 15, 7. † post
 secundum verb. finiti temporis, mutans primum in particip.
 ἐπείθοντο ἐκάλουν τε, permoti, implorabant 2, 7, 8. - pro Lat.
 id que 2, 5, 15, 3, 1, 14. - † in pluribus particip., dum unum
 particip. resolvit per particul. cum, πάντας τε 3, 8, 4. † ad no-
 vam lectionem, in vulg. τὲ αὐτοὺς 4, 5, 12. reddens modo au-
 tem, ubi voluerit δὲ s. δ' αὐτοὺς λ. oppresso αὐ, cum et pro-
 cedat τε αὐτοὺς λ. † ante primum particip. δὲ δὲ Ἀρ-
 τάβ., ταῦτά τε ἀναγνούς καὶ διδάχθεις λ. quibus lectis Ar-
 tabanus edoctus que 4, 15, 20. p. sed Artabanus, tum his lectis,
 tum doctus. - in pluribus particip. ἀγαπῶν τε ib. † ἀπάρas
 τῆς Συρίας ἐλθών τε εἰς τὴν Νικομήδειαν, cum profectus e Syria
 venisset Nicomediam 5, 5, 3. ubi, servato primo particip., alte-

rum resoluit in coniunct. *cum*, sed in *syn. postquam* 7, 1, 6. — alterum particip. resolvens potius per pron. relat. *ier. άγν. τδ λ. 5, 6, 3. 5, 8, 5. 8, 4, 30.* - †† in adi. secundo 5, 5, 12, 6, 5, 23. 8, 1, 3. - †† H) ubi Bg. transfert in sq. membrum, *άγων τέ λ. 5, 2, 2. 4, 3, 1.* ††† copulatum vicinias in unam veluti vocem, *εξε et οίστεν.* supra.

τειχίζειν, ph. de perf. c. acc. loci et adv. *τὰ στρατόπεδα - επιμελέεσθον τειχίσας*, castris communis 6, 7, 11. - *ιγ. p.* cum abl. modi et acc. pers. oppresso, *τῇ τῶν ἀσπίδων προσβολῇ ὡς περ τειχίσαντες (ἑαυτοὺς.)* septi 6, 5, 22. *lese* cum sepulissent - Pass. ph. de re s. loco cum adv. *τὸ Βυζάντιον -*, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένων, esse munitissimam urbem 3, 2, 1. munitiam, v. ὀχ.

τειχίον, ph. τὰς - ὁδοὺς παραφράζοντες - *τειχίων - ἐγέρσει*, muris excitatis 8, 5, 10. forte in not. propr. et diminut. muris humilioribus nec altioribus.

τειχομαχεῖν, ph. de perf. et hostibus obsidentibus, *αβλ. τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἐπραττον*, murum oppugnando 7, 12, 7. - *simul c. abl. modi, τ. παντὶ σθένει*, murum oppugnantes 8, 4, 18. — † c. adv. et adiuncto, *προθύμως τειχομαχῆσαι*, πολλάκις δὲ προσβαλούςας λ. murum oppugnasse 8, 2, 4. †† de obsessis, in opp. et c. praer. *πολλῶν - γενομένων προσβολῶν*, (ab hoste externo.) — *μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντείχον οἱ Ἀκυλῆσιοι*, pro muro pugnantes 8, 4, 19. s. e muro p., nisi leg. in acc. *τειχομαχοῦντας*, qui acc. pendeat a v. *ἀντ.*

τειχομαχία, ph. de hoste obsidente, *ἀνάνδρως - προσερομένους τῇ τειχομαχίᾳ*, in oppugnatione 8, 5, 5.

τείχος, ph. in castris, *αὐτὸς τείχους ἔμμενον*, intra murum 2, 5, 15, 2, 6, 6, 7, 11, 19. *τοῦ τ. ἀπιδιώκον*, a muro ib. 17. *εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος* 2, 5, 15. *οὔτε προσῆλθον τῷ τ.* ad murum 2, 6, 8, 11. *ἀναγαγόντες - τοὺς - ἐπὶ τὸ τ. ib. 7, 14.* *προέβαλε τοῖς τείχεσιν*, moenibus 5, 4, 4. murum 7, 11, 16. - †† cum gen. loci diserto, *γενόμενοι πρὸς τῷ τ. τοῦ στρατοπέδου*, ad murum castrorum 5, 3, 24. 7, 12, 4. *ἐφρουροῦν τὸ τ. τοῦ εἴ. 7, 11, 12.* — in munitione, *ταῖς ἐπάλξεσι τοῦ τ. 3, 3, 1. 11.* - † simul c. adi. *τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ γενὰ - διαφράττεσθαι γενναίοις τείχεσιν καὶ ἐρύμασι* 3, 1, 8. - in urbe, *τοῦ τ. πᾶν μέρος τὶ καθελεῖν* 8, 4, 23. — *μηχαναὶ - προσήγοντο τῷ τ. 3, 9, 8.* *τῷ τ. - ἐφεσῶς* 8, 3, 7. — † φράζαντες τῷ τ. τὴν πόλιν 8, 2, 13. - simul c. adi. *τῷ προβλημένῳ τ. ib. 10.* *γενναίῳ καὶ μεγίστῳ τ. 3, 1, 14.* *τ. μεγ. καὶ γενν. 3, 9, 7.* *περὶ πᾶν τὸ τ. 8, 4, 17.* *τὸ τ. ἀνανεώσασθαι* 8, 2, 12, 12. *ποταμὸς περιέρχει τὸ τ. ib. 16.* *περιέειν τὸ τ. 8, 3, 8.* *μηκέτι - τειχῶν - δεύσειεν* λ. 8, 2, 11. *ἐπὶ τῶν τ. in moenibus ib. 13.* *ὑπὲρ τῶν τ. super moenia* 8, 6, 6. *ἀπὸ τῶν τ. a moenib. ib. 8.* *παρὰ τοῖς τείχεσιν*, sub moenib. ib. 8, 4, 26. *ἐπὶ τὰ τείχη*, ad moenia ib. 15. †† *τῶν τ. κλεισμένων*, moenibus clausis 8, 6, 9. *πορτὶς moenium, i. q. τὰς πύλας κλείσαντες* 8, 2, 13. 7, 11, 12. †† c. gen. pers. *τοῖς τ. τοῖς Ἀκυλῆσιον*, moenia Aquileiensium 8, 6, 3. - Trop. c. gen. rei, *μισθοφόρους - κατασπάρμενος, ἀπὲρ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς*, pro muro 2, 11, 9. *ἀ περ ὄρη, ὡς περ τείχος Ἰταλίας, ἡ φύσις ἡγειρεν*, veluti murum 8, 1, 12. de Alpibus, ut et in sq. loco. - *αβλ. ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι περιέκλειται*, ad muri formam 2, 11, 16.

τεμναίρεσθαι, Med. mor. de perf. c. acc. rei, *τῶν χωρίων τεμναίρεται* *μενοι τὴν φύσιν*, considerantes 8, 1, 16. - *cum ini. 5 φάνοις ἀντι*, *τὴν χώραν νεκρομήσθαι ἐκνημέρατο*, putares 8, 4, 14. aliquis puta

- ret, putet. † ὥς - ἐπ. ἤδη αὐτοῦς λ. coniecturam fecit iam rel. 4, 9, 12. qui Bg., nullo poss. h. commate tacto, reliquit ambiguum, utrum adv. perviniret ad pr. v., an ad sq. - c. adv. et particip., p. inf. εἰπεῖν ἂν τελευτῶντο ἀσθενῆ οὐτα λ. coniectere poterunt 2, 10, 13. colligant, iudicent.
- τέκνον, ph. de persf. hum. cum gen. persf. τῆς - θυγατρὸς τέκνον, ex filia natus 7, 10, 14. - filium 3, 4, 5. - abl. τέκνα καὶ γυνὴ λ. liberi 8, 3, 2. - πρῶτείναντας, liberos 7, 8, 18. † ὦ τ. ο filii 4, 3, 17. duo Iuliae. - † trop. et sensu honorifico T. blando. τέκνον καὶ δέσποτα, o fili 1, 6, 12. in oratione senis consilii ad imperatorem iuniorem.
- τελετή, phyl. c. adi. τὴν τελευτὴν τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, caerimoniam 4, 2, 1. i. q. pr. εἶδος.
- τελευτήτος, ph. Masc. de persf. Δαρκίου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βασιλέως, extremum 6, 2, 5. - de re, Tem. τελευταίας - μάχης, postremo 3, 4, 9. † ἡ δὲ τελευταία, postrema pugna 3, 7, 5. qui Bg. recte supplet subst. μάχη, latens in pr. syn. ἀκροβολισμοί alius sensus. - Neutr. τὸ τελευταίου - διαρ, postrem. 2, 9, 5. τοῦ τ. - κατασχευάσματος, extremo 4, 2, 22. ἐς τὸ τελευταίου ib. 14. sc. κατασχεύασμα. - τὸ τ. - ἔργον, posir. 4, 6, 10. sc. ἦν, v. ἔργ. † Neutr. sine subst. c. art.; p. adv. in relat. tacita, τὸ δ' οὖν τ. ἐπὶ ἡλθὲ μοι, postremo 4, 5, 10, 6, 5, 22, 7, 12, 7. per ellips. praep. et subst. κατὰ τὸ τ. μέρος τοῦ χρόνου, ad extremum. - in relat. manifesta. τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τ. 1, 12, 11. τὰ μ. πρ. - τὸ δὲ τ. 2, 4, 11.
- τελευτῶν, trop. de persf. cum praep. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας, eos, qui morerentur 8, 5, 18. per ellips. τὴν ζωὴν, s. τὸν βίον, qui finirent vitam; sq. syn. Φονεούμενοι ἢ διαφθειρόμενοι νόσῳ. † τὸς ἐπὶ διαδόχοις παῖσι τελευτήσαντας, mortuos 4, 2, 1. v. ἐπὶ et διάδ. - c. adv. ὅτι - αἰφνιδίως τετελευτήκοι, quasi mortuus fuerit 2, 1, 6. † c. adiunctio, οὗτος - ἐτελεύτησεν, - Φαρμάκων ἀναιρεθεὶς, - νόσῳ διαφθαρεὶς, mortuus est 4, 8, 11. - abl. συνίβη, αὐτὸν τελευτήσαι, ut moreretur 1, 8, 7. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 1, 4, 19. τὸ σῶμα τοῦ τ. defuncti 4, 2, 2. ἐπὶ δόξῃ τετελευτηκῆναι, iam esse mortuum ib. 8. ὁμοίαν τῷ τετελευτηκῷ, defuncto ib. 3. εἰς τὸν τετελευτηκότα, defunctum ib. 10. - de morte violenta, c. praep. εἰ θέοι ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς καὶ τελευτήσαι, si necesse sit imperatoriis honoribus etiam immori 1, 5, 18. - simul in opp. βιώσας -, ἐν εἰκόνι τε βασιλείας - τελευτήσας, cum mortuus fuisset 7, 9, 21. post syn. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου ἀνσταύσατο. c. adv. μὴ δέηκας - τελευτήσαι, mori 1, 10, 8. ὅπως - ἐτελεύτησε, obierit 5, 1, 1. Carac. - c. adiunctio, ὥς - εὐλογ. παρθένα - τελευτήσαι, ut occumberet 7, 8, 8. - abl. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 4, 14, 1. Carac. sed Commod. 2, 5, 13. τὴν μνήμην τοῦ τετελευτηκότος, defuncti 4, 14, 11. Carac. - in pugna, Γερδιανὸν τετελ. mortuo 7, 10, 1. cf. 7, 9, 16.
- τελευτή, trop. homin. (violente) absf. ἀνθρώπου - εἰ τ. κατέλαβεν, mors 2, 5, 11. per ellips. subst. ζωῆς s. βίου. c. gen. persf. ἡ τοῦ - τ. 7, 10, 1. αὐτοῦ τῆς τελευτῆς 7, 9, 10. τῇ α. τελευτῇ 2, 5, 11. ἐπὶ τῇ α. τ. necē 7, 1, 21. μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, obitum 1, 14, 19. mortem 4, 14, 4, 8, 1, 1. - de morte natur., obitum 1, 2, 10, 1, 17, 26. 5, 3, 4.
- τελέω, trop. de persf. c. acc. rei et dat. persf. ἀγωνν τελεῶσι Διί, faciunt 1, 9, 4. simul c. calibus temp., abl. et gen. ἡρος ἀρχῆς, ωριμῆς ἡμέρας, μητρὶ Διὶ κομπῆν τ. celebrant 1, 10, 11. - cum

acc. rei solo, τὰς - θυσιᾶς τελέσας, sacrificiis peractis 2, 3, 25. — τὰς λοιπὰς τ. ἱερουργίας 3, 8, 7. θείας τ. ἐπισημοῦς, ludis celebratis 3, 10, 3. — † c. acc. muneris et adv. ἤδη τὴν ὑπατοῦ τετελεσμένην ἀρχὴν, consularis citi 2, 6, 9. functo consulari imperio. — ἐπὶ δὲ καὶ τὴν ὑπ. α. τελέσας δεύτερον. secundo consulatu functus 2, 8, 9. qui Bg. per adi. reddidit adv. δ. ubi v. — †† cum praep. et adv. τοὺς παῖδας, eis ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελοῦντας, aetatem puberum iam agentes 3, 10, 1. ad aet. pub. iam pervenientes, f. aet. pub. iam ingressos. — Pass. de re. προσ. δη. τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελομένου ἡμισυ. annuae supra erogari solitam dimidium 4, 4, 17. finiti, definiti, f. aliud penultimo dimidium, f. aliud, quam penultimum erat adhuc f. ante f. iam.

τέλος, ph. univerb. per praep. ἐπὶ τῶν λ. in finem (litterarum scriptarum) 5, 8, 2. ἐν τῷ τ. 3, 12, 26. ἔργα εἰς τ. ἀχθῆναι, ad exitum 2, 4, 11. absolvi εἰς τ. ἀξίς 5, 11, 15. — † c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνῆσαι ταῦτα 2, 10, 4. — cum adi. τ. γενναίον ἐπιτείνειν εὐνοίᾳ, consummationem 3, 11, 10. simul c. gen. rei, ὡς περ κορυφαίων τ. τῶν προγενεσμένων πράξεων, fastigium 7, 5, 4. — †† acc. in relat. tacita τέλος - ἔξελαν λ. politemio 1, 13, 11. 4, 4, 5. per ell. pr. eis f. ἐπὶ λ. πρὸς τ. Sensu praecip., de re. abl. ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη (ἐξ) τέλος ἐπιτεθῆναι, finem 2, 5, 9. ἔδει - τ. λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον 4, 12, 5. finiri, se finire. — c. gen. rei, μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ib. 8. μέχρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. — simul cum adi. τοιοῦτω - τ. βίου - ἐχρήσατο, exitum 1, 17, 26. τόδε τὸ τ. τοῦ β. finem 2, 1, 16. — cum gen. pers. τὸ Περτίναξος τ. exitus 3, 1, 1. — c. solo adi. τοιοῦτον - τ. ἐκίτους κατέλαβεν 1, 9, 23. τ. τοι. λ. finis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τὸν - κατ. τ. τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. τοιοῦτω - τ. - ἐχρήσατο, exitum 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τ. τοι. λ. 3, 7, 20. 5, 4, 24. — τ. τοῦτω - ἐχρήσ. 3, 4, 15. † τοῦτω - τῷ τ. λ. finem 3, 12, 26. ὅποιον - τ. - ἐχρήσ. exit. 6, 1, 1. τ. ὅπ. λ. 7, 1, 1. † τ. τοιοῦτω ἐχρ., ἀναξίῳ λ. 8, 8, 20. τ. ἐχρ. αἰσχυρῶ 5, 4, 23. ὠνησάμενου οὕτω πονηρὸν τ. 2, 12, 11. — † abl. σοι - τέλος ἐπικρίσεται, finis vitae 7, 5, 13. qui gen. βίου, supra expressus in Gr., desit et in al. antea locis.

τέλος, phyl. προσέδοις ταῖς ἀπὸ - τελῶν, vectigalium 3, 1, 11. — cum adi. et praep. τέλη πάντα, - ἐπὶ - ἔχθραις ποταμῶν λ. 2, 4, 14. τέμενος, phyl. cum gen. pers. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τ. ἀνελθῶν, templum 3, 8, 7. — cum adiuncto, εἰς τοῦ Δ. τὸ τ. καὶ τοὺς ἄλλους νεῶς 1, 7, 12. εἰς τὸ τοῦ Δ. τ. — ἐν τς τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. — c. adi. πᾶν τὸ τῆς Εἰρήνης τ. 1, 14, 4.

τέναγος f. τενάγη, phyl. c. adiuncto et praep. τὰς λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ λ. paludes 8, 6, 11. eae que propiores ad litus. † τὰ τ., α. ὑπὸ Ἡριδανῶν ποταμοῦ καὶ τῶν περιειμμένων - ἐλῶν - πληρούμενα, - ἐπὶ τὰ ζώμασιν - ἐς θάλατταν - ἐκχέεται. ἐνθεν - καλοῦσιν - ἐπὶ τελάγη - τὴν λίμνην ἐκείνην 8, 7, 1. ubi paludes sunt remotiores a litore, forsitan, et diversae ab ἐλ., non item a τὴν λίμν.

τέρμα, trop. cum gen. rei, διάφοροι οὔσαι (αἱ θανάτου αἰτίαι) εἰς ἐν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad vitae terminum 2, 2, 15.

τερπνός, mor. de re, Neutr. c. dat. pers. τεπνόν - τῷ δήμῳ θέαμα, iucundum 1, 13, 9. — cum mero subst. θεαματα τερπνὰ 1, 6, 3.

τέρπῳ, mor. de pers. c. acc. pers. ἵνα τέρποιεν αὐτόν, ut oblectarent 1, 17, 3.

τεσσαρεσκαιδεκά, de re, post subst. ἐτών, quatuordecim 7, 1, 1. 5, 5, 7. 6, 9, 15. — sed ante subst. ib. 5. τεσσαρεσκαιδεκάτες, de re,

- τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει, quarto decimo 6, 2, 2. εἰς τεσσαρεσκαίδεκάτον - ἔτος, decimum quatum 6, 1, 15.
- τέταρτος, de re, τέταρτον (κατασκευασμα) λ. quatum 4, 2, 14.
- τετράγωνος, ph. de re, line subst. τετράγωνόν τι, quadrangulum (aliquod) ib. 12. quadratum, sc. κατασκευασμα. - εἰς τετράγωνον εἰργασμένου, quadrato 3, 1, 14. sc. σχῆμα. cum subst. τὰς - φάλαγγας εἰς τετράγωνα ἑτάξε σχήματα 8, 1, 3.
- τετρακοῖσιοι, de perf. c. subst. τῶν τετρακοσίων πρέσβευ, quadringenti 6, 4, 10. - sine subst. c. art. τοῖς τετρακοσίοις λ. omnes quadring. ib. - c. gen. perf. τετρακοσίους Περσῶν τοῖς μεγίστοις, quadringentos ex Persis ib. 7.
- τετράπεδος, phys. de re, ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4.
- τετραπλασιαζέσθαι, Pass. de perf. phys. τῆς δυνάμεως - τετραπλασιασθείης, cum copiae quadruplicatae sint 3, 13, 10.
- τετραήμερος v. τρώμ.
- τέτταρες, de re, ἐτῶν - τεττάρων, quadriennio 6, 6, 11.
- τέχνασμα, ph. cum gen. rei f. mater. πολλά ἄλλα τεχνάσματα εἰδήρων - ἐξέριπτον, machinamenta 4, 15, 6.
- τέχνη, ph. in opp. τῆς φύσεως νικώσης τὴν τέχνην, artem 3, 3, 11. κειμήλια, ὕλης - ἢ τέχνης θαύματα, artis 1, 10, 11. - simul cum adi. δοῦρα πάσης ἑλῆς - καὶ τ. ποικίλης, artificii 4, 10, 2. - simul cum gen. perf. θαυμάζειν ἐπὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν - κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλκίην λ. artificium 3, 1, 15. - abf. διὰ τέχνην ἐπαινούμενα, artificio 4, 10, 9. - cum gen. rei, στρατόπεδα, - πολέμου τέχναις ἐγγεγευμασμένα, artibus 6, 5, 6. - † mor. μετὰ τέχνης εἰδώς προσέρεσθαι πράγμασιν, arte 2, 14, 9. - † in opp. ὅπλα, - σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, artis 3, 4, 28. - † c. adiuncto, τέχνη καὶ σοφία - περιεσσεύει, arte 1, 10, 10. assumpto habitu satellitum imperatoris. † εὐρημέναι τινα τέχνην κατ' αὐτοῦ καὶ διαβολὴν λ. technam 3, 12, 7. dolum, fraudem.
- τεχνίτης, phys. de perf. universe, οὔτε, τεχνιτῶν ὅσις ἐπρόησεν, ἐργασμένον, artificum 1, 11, 2. - praecip. milit. τινὲς τῶν τ. quidam e fabris 3, 4, 9. lignariis et ferrariis. - cum adi. et praep. πολλῶν ἐν αὐτοῖς τ. multi eorum opifices 3, 4, 20.
- τηλικούτος, mor. in malam part. Neutr. de re, ἄμαρτημα τηλικούτου, tam magnum 5, 6, 4. τοῖς μέγας ἔργον τ. tantum 7, 11, 15. - ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι 2, 13, 14. - †† in part. meliorem, τηλικούτων ἔργων εὐπραγία 6, 5, 24. † τ. ε. - καινοτομία 7, 3, 3. - † sine subst. cum art. τὸ τοῖς τ. ἐπιτολμαῖν, tantas res 2, 8, 4. sc. πράγμασι f. ἔργοις.
- τῇμερον, phys. τέλος ἐπικεῖσεται σοι, hodie 7, 5, 13. i. q. σήμερον §. ii.
- τῇρεῖν, trop. cum acc. rei, de anim. ζωῆα, - τὴν αὐτῶν φύσιν μὴ τηροῦντα, servantia 1, 14, 2. - de perf. τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίωμα 2, 5, 8. - Al. not. cum acc. perf. et adiuncto, ὃν οὐκ ἀπέκτεινε, - ὡς πένητα, τηρήσας (αὐτοῦ,) servans 2, 1, 11. in vita, linens vivere. - Al. not. c. acc. perf. dupl. τὸν στρατὸν ἀμύητα τ. 3, 7, 10. retinens apud se et extra pugnam. - Al. not. mor. cum acc. rei et dat. perf. αὐτῷ τηρεῖν τὴν πίσιν καὶ τὸν ὄρκον, ueri ipsi 7, 9, 7. τὰ πισὰ τηροῦντας Ῥωμαίοις καὶ συγκλητῶν, servanties 8, 7, 9. † εἰ καὶ τὸ πισὸν ἐτήρει, servasset 3, 6, 8. sc. ἐμοὶ f. ἡμῖν. - † simul cum adiuncto, φευσαμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντος τὰ συνθήματα, non servante 6, 6, 1. - Pass. trop. de perf. cum

praep. in opp. κινδυνεύσαντων ἀμφοτέρων, κἂν δια ἑαυτὸν - τετη-
 ρῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, conservatum 4, 4, 15. in vita.
 τιὰρα, ph. εἰς εἶδος τιὰρας γεφάνην ἐπισκίμενος, iustae 5, 5, 4. de He-
 ludg., proprie gestamen capitis regum Pers. et Parth.
 Τίγρης, flav. Pers. τὸν Τίγρητα, Tigrim 6, 5, 3. - id. Τίγρης, abl.
 οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim 2, 8, 13. - cum adiun-
 cto, ἐντὸς Τ. ποταμοῦ 6, 2, 3. τὸν Τίγριδα ποταμὸν 3, 4, 17
 τίθημι, ph. de pers. cum acc. rei et praep. τίθησιν (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ
 σκίμματος, ponit in lecto 1, 17, 4. - †† ἐς τὸ σκήμα ἀναδύμι-
 σαυτες τὴν κλίνην, τίθεασιν ἀρώματα τε καὶ 5. ponunt que arom.
 4, 2, 10. qui 1. g. copulat c. sqq. dum alii trahunt ad pr., sup-
 plendo pron. αὐτὴν, τὴν κλ., ut ἀρ. λ. cohaereant c. sq. v. ἀνα-
 κομι. - Med. trop. de pers. cum praep. et acc. rei oppresso, οὐ-
 δέ τις - ἐν χάριτος μοίᾳ τίθεται (αὐτὸ,) id pro beneficio repu-
 tiat 2, 3, 19. ponit in loco beneficii, propr. sibi reponit, i. ae-
 stimat pro beneficio. - cum acc. pers. dupl. (αὐτὴν) γυναικα
 ἔθετο, pro uxore habuit 5, 6, 3. e. fecit sibi, duxit, i. q. ἡγά-
 γετο 5. pr. i. θέσθαι υἱὸν - τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν, ut sibi adoptaret
 filium 5, 7, 1. i. q. ποιεῖσθαι aliorum. - †† μετεγγίνωσκε θέ-
 μιν αὐτὸν υἱὸν, poenitebat eum adoptionis ib. 10. poenitebat
 ipsum, fecisse illum. filium.
 τιμῶν, mor. de pers. c. acc. rei (et adv. ὅθεν) αὐτοῦ τὴν μνήμην τι-
 μῶντες, colentes 2, 9, 13. - simul sq. adiuncto, τιμῶντας, ὡς
 χρὴ τὴν μν. τοῦ λ. honore habito memoriae defuncti 4, 14, 11.
 p. 3. pr. ἢ ἐκ μν. λ. - c. acc. pers. et abl. modi, δαδουχίαις - ἐτίμων
 τὸν βασιλέα, honorabant 4, 8, 19. declarabant honorem et in-
 dicium suum de eo praeclatum, observantiam suam. - simul
 c. adv. et adiunctis al. et maxime cum affini subli., ὡς περ αὐ-
 τὸν εὐεργετοῦντες τιμῇ καὶ δέξιν ἐτιμήσαμεν καὶ ἐσοσμήσαμεν, coho-
 nestavimus 3, 6, 12. tribuimus. - Pass. de pers. c. praep. ὡς
 ὑπὸ πάντων - τιμᾶσθαι, honore afficeretur 2, 9, 7. τιμώμενον
 ὑπὸ τοῦ δήμου, populo venerabilem 2, 1, 20. πρὸς πάντων - τε-
 τιμημένην, in honore habitam 4, 6, 6. οὕτως ἐν ταῖς προσαγορεύσα-
 σιν - ἐτιμάτο, honore afficiebatur 5, 8, 9. - simul c. adv. καί-
 τοι ὑπ' αὐτοῦ - πάνν τιμώμενον, quamvis honoraretur 6, 1, 20. m.
 - ὡς πάν - τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ λ. culti 5, 7, 5. - simul c. particip.
 modi, θέας - ἐτιτελῶν, - ἐκόντως ἐτιμάτο, colebatur 2, 7, 16. - † in
 orat. contracta, et in opp. χάριν εἰδὼτα ἔθ' οἷς ἐτ., - ὑβρίζετο 6,
 1, 20. gratiam habens ob ea, quibus honoratus esset, s. ob ho-
 norem sibi habitum, p. ἐπὶ ταῦτοις, οἷς λ.
 τιμῇ, mor. de pers. erga pers. sensu pass., universe, τιμῆς αἰσθῆ-
 σις λ. honoris 2, 3, 13. qui tribuitur ab aliis. - cum praep.
 τῆς πρὸς με τιμῆς ib. 12. honoris erga me: † ἐπετέλεσαν - τὴν
 εἰς τὸν πατέρα τιμὴν, iusta parenti peregerunt 4, 1, 10. in con-
 secratione. † τιμὰί αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων, reverentia 3, 11, 2. -
 simul c. adi. et verb. ἄξιον ἑμαυτὸν παρασχεῖν τῆς τοσαύτης παρ'
 ὑμῶν τ. tanto vestro in me honore 2, 3, 16. † ἐν συγκλήτῳ -
 τιμῇ ἁγδοῦς, honores 7, 5, 12. - † c. adiuncto, πάσης τ. καὶ
 αἰδοῖς παρ' αὐτῶν τυχάν, venerationem 2, 5, 25. - † de fem.
 γυναικες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἄξιωμα τιμῆς ἐνδέξου μεταδίδωσιν 4, 2, 5.
 auctoritatem. - sensu act., de honore, quem tribuimus aliis,
 cum mero adi. et v., ὁ κρατὶς - προσήει - προσποιήτω - τιμῇ, re-
 verentia 8, 7, 5. τ. πρ. δελεάζει τὸν λ. honore 2, 15, 4. τιμὴν
 πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς 1, 8, 1. τ. μεγίστην νέμειν 5, 5, 21. δωροῖς αὐ-

τοὺς καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς ὤκειώσατε, omni que genere honorum 6, 8, 6. πολλὰς - ὀνειδίζοντος - τιμὰς, honores 3, 12, 21. - c. adiuncto, αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμουσιν, ἣν εἰώθεσαν 5, 1, 14. - simul c. praep. μετὰ - αἰδεῖς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας 8, 7, 13. - † c. v. solb. et praep. διὰ τιμῆς ἐσχέτε (αὐτὸν) in honore 2, 2, 17. - † c. v. affini, αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμῆσθαι λ. 3, 6, 12. - †† per acc. ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τ. ἐνδεία-σαντες - τὸν πατέρα 4, 3, 1. hoc honore, v. ἐνθ. - †† an c. gen. rei f. temp. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσοῦτου χρόνου τιμὴν - κατατε-θεῖσθαι, tamdiu honorem rel. 1, 4, 7. qui Bg. per se sumit gen. illum. - c. gen. pers. πρὸς - τιμὴν βασιλέων λ. venerationem 1, 1, 5. εἰς τ. τοῦ βασιλέως, in honorem 4, 2, 17. e. εἰς τὴν αὐτοῦ τ. 4, 9, 8. simul in opp. τὴν ἐκείνης τ. ἐαυτῆς θῆναι νομίζου-σα 1, 8, 9. - Nominativum de imperator. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς 2, 8, 10. ὁ δῆμος αὐτὸν μετὰ πάσης τ. καὶ εὐφροσύνης ὑπέδε-ξατο 3, 8, 6. - de fem. εὐτυχέ βασιλικῶν τιμῶν 6, 1, 9. ἀνδρῶν ἀντὶν ἀναστάσει ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς λ. 2, 15, 9. σεβασμιαῖς τ. προσηγορεύουσιν 7, 5, 7. ἐν βασιλικαῖς τ. - τελευτῆσαι ib. 18. πά-σαις ταῖς β. τ. ἡ σύγκλητος - αὐτὸν ἐνέσκησεν 7, 10, 8. πάσας αὐ-τῷ προσθέρειν τὰς σεβασμίας τ. ornamenta 2, 12, 10. honores 5, 2, 1. ἡ σύγκλητος - ψηφίζονται αὐτῷ πάσας τ. ἐπινικίους 4, 11, 14. - † simul c. praep. ἡ σύγκλ. πάσας τὲ τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐ-τῷ καὶ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λ. 3, 9, 22. - † de fem. cum mero v. τῶν τ. παρελόμενος (αὐτὴν) 5, 6, 2. ἐφύλαττε τὰς τ. τῇ λ. honorem 1, 8, 8. - Al. not. de externis signis et documen- tis interni honoris, de dignitate, titulo f. potestate, imperatoris quidem, c. adi. τῆς ἀμφοτέρωθεν ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τ. 3, 6, 8. πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσαις ὀλεσθῆναι τ. 3, 7, 20. - † post species disertas, πορφύρα - καὶ πυγρὶ -, ὀλεσθῆναι τ. λ. 7, 1, 21. - μέχρι - τιμῆς ἐφημέρου μόνος ἐλθόντες 1, 1, 7. - cum v. mero, τὴν τ. ὑπέδεξατο λ. 2, 15, 8. ἀνέδεξατο τὴν τ. 6, 8, 15. - † c. gen. ti- tulli f. pers. disertio, παραλῆσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τ. honore 5, 8, 9. - † c. adiuncto, τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονέναι 3, 7, 19. - † cum gen. tituli, sed rei, ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τ. εὐ-τύχησε 3, 10, 9. - † cum praep. τῆς ἐν βασιλείᾳ τ. ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. - de al. pers., non imperatoria, cum adiuncto, εἰς τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη 1, 12, 8. εἰς τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας 6, 1, 7. οὔτε - τις - τῶν ἐν ἀξιώ-σει ἡ τιμῇ (ὄντων), neque quisquam eorum, qui dignitate et ho- nore pollent 4, 2, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἡ τ. ἦσαν 4, 3, 5. †† c. di- serto gen. muneris publ. μετὰ ὑπατείας τιμὴν, post consularis di- gnitatem 7, 3, 8. - De re, †† c. adiuncto, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθεῖν τὸ Βυζάντιον, honore 3, 6, 19. de omni re, quae honorem affert, opinione que ac famam excitante magnitudi- nis, abundantiae et divitiarum, de rebus pretiosis in templis, hortis, porticibus ac statuis, at κόσμ. de rebus pulcris atque ele- gantibus; ubi et c. pr. adi. repetas alio sexu πάσης. - † cum al. adiuncto, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντας, honor. 4, 13, 10. †† c. gen. rei, μεθέξεις - τῶν μεγίστων τῆς κατορθώσεως τιμῶν 3, 11, 16. - † c. praep. διὰ τὴν προὔπαρξάν παρ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum honorem, f. propter priorem ab eo f. eius in urbem honorem, i. quia adhuc iam tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que verlatius cum civibus celebritatem et festum obiret, cf. §. 7. cum cap. pr. §. 20. - Al. not., honoris interni externa monumen-

ta physica s. corporea, c. gen. persf. τὰς τοῦ Μαξιμίμου τ. ἀνα-
 τρέπουσι, honores 7, 7, 4. statuae et pictae imagines (cf. 7, 2,
 15. et loca sqq. nunc.) - c. adiuncto, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνας τιμαὶ
 τ. πασαι τοῦ Μαξ. κατεσπάντο ib. 5. qui honores hic, a rel. di-
 versi, fuerint difficiles ad definiendum, si non sint illi, quos
 nomino deinde post locum ex 2, 6, 15. τὴν εἰκόνα - καθεῖλεν ἡ
 σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τ. 7, 2, 16. ubi saltē statuas
 licet cogitare. τὰς τοῦ M. τ. καθ' ἑαυτὴν 7, 5, 19. ubi sqq. con-
 tra εἰκῆσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ λ. - πίλεις, ὅσοι τὰς Μαξ. τ. κα-
 θ' ἑαυτὴν 7, 9, 23. Κομμόδου - τὰς τ. καὶ τὰς εἰκόνας λ. 2, 6, 15.
 τὰς τ. ἐκείνου (Nigri) καθεῖλεν 3, 3, 4. statuas pictas que tabulas.
 — †† θεῶν ἀγάλματα καὶ ἡρώων τιμὰς λ. 7, 3, 13. stat. et i. q.
 pr. ἀγ., ob gen. ἡρ., ubi v. †† οὐδὲνα εἰασε περιγενέσθαι τῶν
 ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θραπεία τοῦ γεροντος, eorum, qui honoratio-
 res fuissent 3, 15, 9. in magistratu et munere publ. vel potius,
 qui essent in honore - senis, i. in amore et aestimatione apud
 senem.

τίμιος, mor. Masc. de persf. c. adiuncto et dat. persf. εἰ τιμῆς - ἐκεί-
 νῳ Φίλοι καὶ τίμιοι, cari 6, 9, 14. ubi Φ. innuit affectum animi
 merum, sed τ. affectionis istius causam et fundamentum, in re-
 bus, preti. ac honore aliquo dignis, i. virtutibus, dotibus ani-
 mi et meritis aliorum. - De re, δαυτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τι-
 μίων, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 3, 21. v. λίθ. et
 εἰχ. - 5, 8, 13. λίθοις τιμίοις, lapide pretioso 5, 2, 10. lapidibus
 pretiosis 5, 5, 4. - Neutr. †† c. adiuncto, πολυτελεῖς ἀνάθημα
 τίμιον, magnificum donarium 5, 6, 20. qui Bg. reddiderit modo
 alterutrum adi., quod, sine copula iunctum c. uno subst., faciat
 colorem poeticum; nī tamen excidit copula quaedam, dum per
 se πολ., quod sumus multos requirit, nostr. kostbar, sed τ., quod
 pretium habet vel universe, vel magnum, nostr. schätzbar. —
 c. dat. persf. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κταμένῳ - τίμιον, carum 6,
 8, 9. - †† simul c. praep. κτήματα, ἐν προσδόοις - τίμια, pro-
 ventu pretiosis 7, 12, 15. v. ἐν. - Neutr. abl. c. art. (p. subst.)
 et praep. it. c. gen. persf. τὸ ὑμῶν - πρὸς βασιλέας τίμιον, vestram
 erga imper. venerationem 2, 10, 3. obsequantiam. - Superl.
 Masc. de re, λίθοις τιμιωτάτοις, pretiosiss. 5, 6, 15. - Fem. de
 persf. ἢν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτότην, cariss. 1, 16, 9., quam
 inter concubinas maximi aestimabat, maxime amabat, v. εἰχ.

τιμωρεῖν, ph. de persf. c. dat. persf. τιμωρῆσαι θείων τῷ ἀδελφῷ, poe-
 nas sumere cupiens pro iratre 4, 13, 6. vindicare, ulcisci fratris
 caedem, cf. §. 3. - †† c. adiuncto, δίκας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων
 τῶ τοῖς - ἀνυμνημένοις, poenas exacuturus ultimus que caelos 4, 14,
 2. - Med. c. adiuncto et acc. persf. it. praep. δέον ἐπεξελεῖν
 καὶ τιμωρῆσθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετελεμημένοις, persequi et
 ulcisci Germanos ob 6, 7, 24.

τιμωρία, ph. abl. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, postquam
 poenas ab auctore malorum sumserat 4, 13, 10. ἐπανάγοντος αὐ-
 τὸν τοῦ πνεύματος εἰς τ. ad supplicium 5, 4, 22. ut puniri posset
 s. puniretur, sic et in sq. loco. τοὺς αἰτίους - εἰσέως - συλλαμ-
 βάνεσθαι πρὸς τ. 5, 8, 15. - cum adi. ἢν τις ἐρίσαι θέλοι τὴν ἀξι-
 ᾶν τ. 2, 13, 14. αὐτάρκη τ. - δεδομέναι, fatis supplicii 4, 15, 20.
 τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεῖς τ., ὥς λ. talem poenam 6, 4, 11. - simul
 cum adiuncto et opp. τιμωρίας καὶ κηλίδας πάσας αὐτοῖς ἀνήκει,
 poenas 6, 8, 16. corporeas, v. κηλ. - cum praep. εἰ - πρὸς τὰ τε-
 τελεμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, supplicium 2, 13, 11. sq. syn. δίκην.

- τὴν ἐφ' οἷς ἐδρασαν τ. ἀναδέξασθαι, poenas 5, 4, 10. τ. εἰσπράττειν, ἐφ' οἷς λ. 7, 9, 24. - cum gen. rei, ἀπειθίας ὑποσχόντα τιμωρίαν, supplic. 3, 11, 11.

τις, Masc. de pers. abf. f. c. solo v., post id, ἦσαν δὲ τινες, οἱ λ. non nulli 1, 3, 13. Φασιδόντων τινῶν, quibusdam 1, 12, 5. — sed ante, καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων λ. aliqui 6, 1, 15. οἱ γενόμενοι τινῶν κατήγοροι 7, 7, 5. v. κ. † per contemptum, ἀρχὴν ἀνησάμενός τις, quidam 2, 10, 8. - † cum tercia v. pers. opt. ὥς ἂν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut aliquis dicat. ἀπακᾶσαι τίς ἂν τὸ λ. possis comparare 4, 2, 15. - it. aor. ind. ἀπεινάσεν ἂν τις τὸ λ. assimulasset 5, 3, 14. σεφάνοις ἂν τις τὴν χώραν κεισομήσθαι ἐτενιμήρατο, putares 8, 4, 14. - Simul post neg., etiam c. al. temp. verb. οὐκ ἂν τις εἰτεῖν ἔχοι λ. nemo nominare poterit 6, 1, 16. οὐδὲ τις εἰπεῖν ἔχει, neque quisquam nominare potest ib. 15. δ. τ. εἶδεν λ. 1, 15, 7. μὴδὲ τις ἀπαυῖ- οὔτω 5, 1, 10. †† divulsa, οὔτε - τοσαῦτά τις λ. neque - quisquam 3, 15, 6. μὴδ' ἄλλω τινὶ πεισθεῖς, nec alteri cuiquam 5, 5, 10. †† μῆτε γὰρ κρίσει τινὶ μεταδοῦς, neque enim iudicii cuiquam 7, 1, 20. qui Bg. recte pron. cepit de pers. v. κρ. - μῆτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam 2, 6, 6. - † divulsa, τὸ γὰρ μῆτε τοῖς - ἐπεξίεναι τινὰ, nam quod nec illa - ulcisceretur quisquam ib. 22. - †† οὔτε Φεισόμενόν τινος, illum haudquaquam ulli parsurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὐ τι, dum vulg. procedit p. simpl. οὐ - μὴ τινες ἐπέλθοιεν, ne qui 8, 4, 8. — Cum adi., post id, τῶν μονομαχοῦντων ἐνδόξου τινός - ὀνόματι, cuiusdam 1, 15, 18. - sed ante, πλούτου περιβλή, ἢ μὴ πρότερον τινὶ ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam 3, 11, 2. - † nominatim post pron. demonstr. et ante particip. c. art., ἐπισείκεια - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφοράν εἰς αὐτόν τινά ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipsum, qui rel. 5, 1, 12. ad ipsum aliquem, qui rel. — † nominatim post adi. numeri, ὀλίγοι δὲ τινες, pauci tamen 7, 7, 14. ὀλίγων τινῶν καὶ τρωθέντων, paucis etiam quibusdam 7, 11, 12. - Cum subst., vel nom. propr. Μάτερος ἦν τις, quidam 1, 10, 2. Κλέανδρός τις ἦν λ. 1, 12, 8. ubi tamen sequatur et gen. pers. τῶν λ. it. in sq. loco. - † divulsa. Καππ. γὰρ ἦν τις λ. 7, 9, 2. Ἰουλιανῷ τινὶ, cuidam 2, 6, 9, 4, 12, 7. Πάτροκλόν τινά, quendam 4, 8, 10. - vel nom. appell. ἀνὴρ πολυτρόπος τις 2, 14, 9. νεανίσκου εὐγενοῦς τινος, cuiusdam 1, 8, 10. νεανίσκου τινά, quendam ib. 11, 1, 17, 24. † κατὰ δὲ τινά δαίμονα, quadam forte ib. 8. - Cum gen. pers. simul, Μάγνος τις ὄνομα ἦν τῶν λ. quidam 7, 1, 12. †† μαθεῖν, - μὴ τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ, num quis 4, 12, 8. τῶν φίλων τινὲ λ. quendam ex 6, 7, 21. τινὰ μῆτε Ἑλλήνων, quisquam ib. 26. - c. neg. simul, μὴ τις αὐτῶν, ne alteruter 4, 1, 3. - † divulsa. gen. μὴ τις - τῶν λ. ne quis - ex 1, 6, 8. μὴδὲ τινά - τῶν λ. nec quenquam - ex 1, 13, 14. καὶ μῆτε παῖειν τινὰ τῶν λ. ut que nec verberarent quenquam 2, 4, 2. οὐδὲ τις ἦν ἀνθρώπων λ. neque quisquam 1, 4, 20. οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, ὅς λ. neque ex popularibus erat quisquam 6, 4, 4. παρ. δὲ τινες τῶν λ. nonnulli ex 1, 6, 2. ἦσαν δὲ τ. τῶν λ. aliqui ex 2, 14, 9. ὥς δὲ τ. τῶν λ. quidam 3, 7, 8. τινὲς τῶν φίλων λ. quidam ex 7, 8, 5. 8, 3, 20. εἰ τινες Παρθυαίων, si qui ex Parthis 7, 2, 3. 7, 4, 10. si qui eorum, qui 6, 9, 13. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. v. ἀγν. — τινὰς αὐτῶν λ. quidam eorum 1, 4, 17. τινὰς - ἢ τῶν λ. aliquibus ex 3, 5, 9. 7, 3, 11. quidam e ib. 14. τῶν σὺν αὐτοῖς τι-

νας, ex iis, qui circa ipsos erant, quibusdam 7, 10, 14. συνα-
 μέτας · τῆς βουλῆς λαβὼν τινὰς τῶν ἐκτελούντων, senatorii ordinis
 quosdam primarios 1, 8, 11. ὀλίγοι δέ τινες τῶν λ. pauci tamen
 quidam ex 2, 5, 5. - †† c. adi. per art. et sq. relat. τινὰς αὐ-
 τῶν τοῦς ἐκδοῦσάτους οὗς μὲν ἀπέκτεινεν, οὗς δὲ λ. quosdam eo-
 rum 5, 7, 11. - † in relat. οὗς μὲν -, τινὰς δὲ, partim - par-
 tim 7, 1, 7. - † post art. praepos. οἱ δὲ τινες -, οἱ δὲ λ. qui-
 dam - alii 6, 9, 8. - † post art. postp. s. pron. relat. εἶναι -
 εὐτατρίδας πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναται ἂν θυγατέρα, quo-
 rum alicuius - filiam 4, 10, 13. - †† cum praep. ἦσαν δέ τινες
 εἰς αὐτῶν καὶ πρόσθους, non nulli ex iis 5, 3, 18. - ††† τὴν
 ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ τινων εὐγένειαν, in senatorii ordine quorun-
 dam nobilitatem 2, 3, 3. - Post coniunct conditional. ἦν τις
 ἐρίσαι θέλοι λ. si quis 2, 13, 14. εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. si enim
 quis 1, 1, 5. εἰ βουλήθῃ τις, si voluerit quis 2, 10, 11. - †
 simul c. al. coniunct. s. adv. εἰ καὶ τινες ἀμφιβεητοῖεν, etiam si qui
 2, 6, 10. εἰ τινες καὶ ἐσώθησαν, si qui etiam 7, 9, 22. εἰ δέ τι-
 νες καὶ ἐλαθον 5, 2, 5. εἰ δέ τινες λ. quodli quis 2, 10, 13. —
 καὶ εἰ τινες λ. et si qui 6, 9, 14. - † simul c. praep. εἰ δὲ τινες
 ἐκ τῶν θυγόντων λ. si qui 3, 2, 18. - simul c. gen. perf. εἰ τις
 ὑμῶν, si quis vestrum 2, 13, 18. εἰ τινες ἡ στρατιωτῶν λ. si qui
 aut ex militib. 7, 4, 10. †† καὶ εἰ τινες Παρθυαίων αὐτομόλοι,
 tum eos, quicunque ex Parthis transfugae 6, 7, 17. - Masc.
 de re, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγηρος 2, 7, 14. καὶ εἰ τις
 ἦν κόσμος λ. et si quod 7, 3, 13. εἰ τινες ἦσαν σεφανοί λ. si quae
 8, 7, 4. χρόνου μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν, tempore equidem pau-
 corum ann. 1, 8, 1. ὀλίγου μὲν οὖν τ. χρόνου λ. equidem ad
 breve tempus 1, 6, 1. - † post praep. μέχρι μὲν οὖν τινος λ.
 aliquamdiu quidem 1, 8, 5. καὶ μέχρι μὲν τινος, ac aliquamdiu
 quidem 6, 9, 10. sc. χρόνου. †† c. subst. diversi sexus, εἰ τε
 τινὲς καρποὶ ἢ πόαι λ. tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. —
 Fem. c. subst. perf. vel nom. propr. Μαισὰ ἦν τις θύομα, M. erat
 quaedam 5, 5, 2. - vel nom. appell. οὐδὲ τις ἦν - ἡλικία λ. ne-
 que ulla erat 8, 4, 21. καταλιπὼν τινὰ δύναμιν, relictis copiis
 6, 5, 15. ἐγένοντο τινες καὶ ἀποστάσεις 6, 4, 13. μή τινες ἐνέδραι
 λ. an aliquae infid. 8, 1, 2. - ††† in dupl. sexu et rect. simul
 que c. gen. perf. οὔτε πόλις τις, οὔτε τῶν ἐν ἀξιάσει - ἐστίν, ὅς μὴ
 λ. neque civitas ulla, neque quisquam eorum, qui 4, 2, 17. p.
 οὔτε τις τῶν λ. - c. adi., ante id., τινὲς πονηρὰς - τύχης, qua-
 dam 1, 8, 5. 1, 9, 12. - †† post adi. ἑτέρα τις ἐπιβουλὴ λ. aliae
 quaedam infid. 1, 10, 1. ἡ δὲ συσπυρὶς τοιαύτη τις λ. talis 7, 1,
 13. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα, eiusmodi quandam spem 2, 9, 4. 4,
 11, 5. τοιαῦται μὲν δὲ τινες αἰτίαι, huiusmodi - quaedam 7,
 1, 25. ἡ δ' αἰτία - τοιάδε τις ἦν, huiusmodi quaedam 4, 9, 3.
 τοσαύτη τις ἦν - ἡ φιλοχρηματία, tanta erat 7, 3, 6. † πολλὴ τε
 τις ὀφθαλμὸς ἐγένετο λ. magnus que fuit interitus 1, 12, 2. - Post
 coniunct. condition. εἰσόδους, εἰ τινες ἦσαν λαμβάνουσαι, si qui 4,
 1, 9. ἀποδήκας -, εἰ τινες ἦσαν λ. quaecunque erant 7, 11, 14.
 — εἰ τινες ἦσαν ἐὺλων ἐξοχαί, si quae 7, 12, 12. 7, 2, 10. εἰ τι-
 νας - ἐσθῆτας, vestibus, quibuscunque amicis essis 2, 13,
 17. - †† Nominativum post art. postpos. de perf. Masc. τε-
 χνιτῶν ὅσις ἐποίησεν, artificum quis fecerit 1, 11, 2. τῶν στρα-
 τιωτῶν, οἱ τινες ἦσαν ἐκεῖ, qui 7, 6, 3. - †† Fem. τὴν ἱέρειαν -,
 ἡ τις τῆς Ἑστίας ἦν, quae Vestalis erat 1, 11, 11. quae quidem,
 p. ἡ γε s. ἡ περ s. poet. ἡ τε, per periphrasin, p. τὴν ἱέρειαν τῆς

Ἐς. Neutr. abf. f. solo c. v., post id, ἀτέστωσε δέ τι τὸ πλῆθος λ. non nihil 4, 6, 10. ὥς - ἐροῦντάς τι, aliquid 7, 6, 15. καινοτομήσαι τινα 6, 4, 13. - sed ante, δεδιώς -, μὴ τι. - νεωτερίσαιεν, ne quid 1, 13, 13. - Cum gen., vel rei, μὴ τι τῶν ἀναγκαίων λ. ne quid necessarium 1, 17, 8. δέδ. -, μὴ - εἰς τι τῶν - ἀμαρτημάτων ἐποιεῖλη, in aliquod vitium 6, 1, 11, 13. - vel perf. ἀλλὰ καὶ τινα τῶν στρατιῶν λ. quosdam etiam exercitus 6, 4, 14. — Post negi: οὐδὲ τι ἐλέγγο λ. neque quidquam 6, 1, 4. † εἰ δὲ οὐδὲ τῶν προαγομένων τὶ αὐτοῖς ἐόηκεν, ipse nec, quid ageretur, cum ipsis communicabat 2, 3, 13. eorum, quae agerentur, aliquid. οὐ τι βουλέμενον, minime 7, 1, 21. †† οὐτε τι ὀρῶντας, λ. neque quidquam videntes 4, 9, 11. sc. κακόν. †† οὐ τι γέ τῆς μάχης λ. nedum pugnam 2, 10, 12. οἱ δ' οὐ τι γέ ἐπαίθοντο, minime obtemperab. 3, 13, 14. v. γέ. †† μὴ τι ἄρα καὶ καταγέλασθον σίπειν, annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. nonne quid forte etiam ridiculum d., ut prom. cohaereat cum adi. κατ. Nisi ellipsum statuas praep., μὴ (κατὰ) τι ἄρα λ. aliquo pacto. μηδὲ τι λ. neque quidquam 2, 10, 13. - Cum subst., ante id, ὑπῆρχε δέ τι καὶ - ἡθός λ. animus quidam 6, 1, 14. ἦν τι παιδίων λ. 7, 10, 14. - post id, τεράγωνόν τι 4, 2, 12. τοῦ τείχους καὶ μέρος τι λ. partem aliquam 8, 4, 23. - simul cum gen. rei, ὥς δὴ τι σκεῶς τῶν λ. aliquid 2, 1, 2. - Cum subst. et adi. οὐδέν τι - ἱκετευόντος σχῆμα, nullam - speciem 2, 5, 8. ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν 2, 3, 15. v. ἀγ. - μείζον τι πλῆθος λ. maiorem numerum 1, 10, 3. μέγα τι πλ. inagnam mult., 4, 14, 6: 7, 11, 18. 8, 1, 6. μέγα δέ τι πλ. 7, 2, 2. 7, 4, 9. πολὺ γάρ τι πλ. 3, 4, 2. πολὺ τι πλ. ib. 11. μηδέν τι γενναῖον, nullam alacrit. 6, 7, 24. - Cum adi. solo, ante id, τι πλέον 2, 3, 20. ἐμοὶ δέ τι καὶ πλέον λ. aliquid amplius 1, 4, 5. αἰεὶ τι καινόν λ. aliquid novi 3, 13, 15. εἰ τι καὶ quid novi 6, 3, 6. συνέβη τι τοιοῦτο, huiuscemodi quipriam 1, 8, 5. ἐποίησέ τι τ. 4, 8, 10. συνέβη δέ τι καὶ τοιοῦτον 4, 12, 5. - post id, μηχανάται τοιόνδε τι, tale quid 1, 10, 10. tale quiddam 4, 16. 1. τοιαῦτα δὴ τινα λ. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. talia nempe 1, 6, 6. τοιαῦτά τινα, talia ib. 10, 20. 6, 4, 10. talia quaedam ib. 1, 1, 13. 7, 3, 13. 13. 4, 14, 19. 7, 8, 21. haec talia 4, 9, 6. πυροειδές τι, ignea quaedam spec. 1, 7, 9. μέγα τι δράσας, aliquid. 1, 10, 8. †† θεῖόν τι δράσαι 2, 3, 23. μηδέν τι δειν. nihil mali 3, 9, 17. μὴ τι δ. ne quid mali 2, 6, 5. ποδ. - τὶ δ. aliquid grave 7, 4, 7. καὶ μηδέν τι ἦττον - ἐμοῦ 1, 5, 5. nihil quidquam minus, f. prorsus nihil minus, f. plane non minus, non. gar nicht weniger, als ich, f. im geringsten nicht weniger. μηδέν τε τι τοιοῦτον λ. nec quid tale 1, 9, 19. μηδέν τι τοι. nihil tale 3, 1, 2. οὐδέν τι μέγα ἢ βαρὺ, non adeo magnū 2, 3, 9. - Post solum pron. negi. μηδέν τι πρῶτον ἀνευ λ. nihil agere 5, 1, 15. οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. - †† Per ellips. praep. (κατὰ f. κατ') - οὐ γάρ τι ἐμαυτῷ συνοῖδα λυπήσαντι ὑμᾶς 2, 5, 10. p. κατὰ τι, aliquid re, v. λυπ. — (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελίσθαι 2, 3, 21. v. ὠφ. - ἢ οὐδέν τι ἀπείχε λ. nihil 1, 10, 9. nihil quidquam f. prorsus n.h. f. nulla prorsus re. οὐδέν τι ἡττήμεθα, nullam (prorsus f. admodum) cladem accepimus 5, 1, 3. nullo prorsus modo, v. ἡτ. - οὐδέν τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. nih. prorsus f. nullo prorsus modo; sic et in lq. loco. (κατὰ) μηδέν τι προσήκειν - ἐαυτῷ λ. nihil 3, 9, 16. - † Post adi. al. per eandem ellips. πολὺ τι ὑπερσχεύ, multo superior fuit 3, 7, 8. longe 4, 15, 11. μὴ

πολύ τι, non longe adeo 7, 11, 19. οὐ πολύ τι ἀφες, non ita procul 2, 15, 3. non ita multum 5, 1, 3. non multum 4, 3, 15. - † Similiter post. adv. μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. οὐ πάνυ τὸ λ. non magnoperē 3, 10, 14. 3, 11, 6. 5, 2, 11. 7, 3, 10. 6, 5, 12. οὐ πάνυ τὸ δεινὸν νομίζων, non adeo horrendum 7, 5, 18. - Post coniunct. condition. abs. εἰ τι ὑποπτεύετε, si quid 2, 5, 12. 2, 9, 15. 6, 5, 6. 8, 8, 5. εἰ τι πταίσειεν τὰ λ. si paululum 7, 9, 24. εἰ τι τῶν πυλῶν ἐξῶθεν ἦν, quidquid extra p. 8, 4, 22. εἰ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, si qua pars corporis ib. 29. sc. μέρος. - εἰ τι μέμφοιντο, si qua desiderarent 6, 9, 2. εἰ καὶ τι προσμύεστοι, si etiam quid 1, 12, 5. καὶ εἰ τι λ. et si quid 8, 7, 16. εἰ καὶ τινα λ. etsi non nulla 2, 10, 5. εἰ τε τὸ - πέπρακται, et quae 3, 7, 18. - Simul c. adi. εἰ τι - ἀγνώσκον ἦν, si quid 1, 15, 9. 6, 5, 6. εἰ τι καὶ μεθῶδες λ. si quid etiam 1, 1, 2. καὶ, εἰ τι πείθον εἶη, et, si quid 4, 12, 12. - simul cum subst. καὶ εἰ τι σύμβολον λ. et quodcumque insigne 2, 13, 19. καὶ εἰ τι σχῆμα λ. et si quid aliud insigne 5, 4, 12. καὶ εἰ τι - ἀνάδημα, et omne donar. 5, 6, 20. καὶ εἰ τινα - (χρήματα) atque, si quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. εἰ τε τὸ ἦν - τοῦ στρατιωτικοῦ λειψανόν, tum si quae - reliquiae 2, 14, 12. - †† Repetitum, varie, μέχρι - τινός, - τινός - τύχης 1, 8, 5. † μήτε τι τῆς -, μήτε τι τῶν, neque quid pararetur -, neque quid constitutum esset 1, 9, 21. - τοιαῦτά τινα -, τῶν παρόντων τινές 1, 13, 7. κατὰ δέ τινα -, μὴ τι 1, 17, 8. οὐδ' εἰ τις - μεταβολή, αὐτὸς τε τὸ πλεον 2, 3, 20. - τοιαῦτά τινα -, τινὰς αὐτῶν 2, 5, 14. εἰ δέ τινες -, μηδὲ τι 2, 10, 13. δέ τινα -, τίς 2, 14, 9. μηδὲν τι -, μηδὲν τι δεινόν 5, 0, 16. sq. οὐ πάνυ τι -, περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, non nihil de eius auctor. 3, 11, 6. τοιαῦτά τινα -, τινὰ τέχνην 3, 12, 7. δέ τι -, ἡθὺς -, οὐδέ τις -, καίτοι τινῶν 6, 1, 14. sq. τινές - ἀποσάσεις -, ἀλλὰ καὶ τινα τῶν λ. 6, 4, 13. sq. ἐκατοντάρχας τέ τινας -, καὶ εἰ τινες - τῶν, centur. que aliquot 6, 9, 13. Μάγνος τίς -, στρατιώτας τινὰς 7, 1, 12. τινὶ - δέ τις - ἀποσασίς -, Φίλων - τινὶ - οὐ τι ib. 20. sq. καὶ εἰ τινα -, καὶ εἰ τις κόσμος 7, 3, 12. sq. καὶ εἰ τίς πρὸς τινα - εἶχεν λ. 7, 7, 7. οὐδέ τις πρὸς τινα ἐλεγξέ τι, οὐτ' εἶδέναι τι λ. nemo tamen ad quemquam dicebat quidquam, aut scire (quidquam) 7, 8, 5. non tamen quis ad quem dicebat quid, neque scire quid. ὑποβάλλοντός τινος -, ἦν τι παιδίου -, τῶν σὺν αὐτοῖς τινὰς, admonente quodam 7, 10, 15. sq. οὐτε γὰρ ἡλικία τίς ἦν -, οὐτε τις ἔμενεν οἶκοι, neque enim ulla aetas erat, - neque quisquam 8, 6, 17. μηδὲ τίς ὑμῶν -, εἶναι τινα μνήμην λ. neque verò quisquam - ullam futuram mention. 8, 7, 17. εἰ τι -, εἰ τινὶ δόλω 8, 8, 5. - ††† Corollarium per Vers. Bergl. qui 1) reddebat saepe, - 2) negligebat saepe, cf. 2, 7, 14. 2, 14, 9. 7, 3, 6. 11. etc. - 3) mutabat in pron. al. relat., praeter 1, 9, 21., (ante in Repetit. init.) etiam in his, ἀγγέλλεσθαι τῶν προαποτομένων 1, 12, 12. v. pr. 4) corrigebat forte, οὐδὲν μέντοι εἰδὸς τῶν ἀπηγγαλμένων, cōμμενον δέ, nihil quidem scientem; quid renunciatum sit 1, 13, 8. legens μὲν τι λ. 5) addebat, ἐπ' ἀξιώσεως (τινός), in aliqua dignitate 2, 2, 5. ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθροὺς λ. cernere erat aliquos, qui pridie 7, 3, 6. μέρη, paries quasdam 1, 10, 4. τίς, interrogans legitime, Masc. cum subst. perf. τινὶ θαρσύνετε; quò 7, 8, 10. - cum subst. rei, extra interrog. τίνι βίῳ ἐχρήσατο, quae 7, 1, 1. i. q. sq. ὁποῖω. † simul c. adi. τίνα - ἐλεγχον μείζονα βούλεσθε, quodnam 5, 12, 12. i. q. sq. πεί-

- αν. - Fem. de re, in orat. obliqua, τίνα γὰρ ἔσσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς quam 4, 10, 12. - extra interrogat. τίνα γνώμην ἔχετε καὶ (τί) πρακτέον ἡγεῖσθε, quid animi haberetis, quid ve faciendum 2, 8, 5. ubi c. diverso verbi modo, opt. et ind. - Sed cum solo ind. τίνα ἔχετε γνώμης quae sit mens vestra ib. 8. - Neutr. in interrog. legitima, τί δὴ μέλλετε; quid 2, 1, 17.
- Τίτος, Rom. imper. Τίτον τὸν Δομέτιανόν, Titum, Domitiani fratrem 4, 5, 13. v. τόν.
- τιτρώσκειν, ph. de perf. c. acc. perf. in opp. ἢ παῖεν μηδέν, vulnerarent 2, 13, 8. τοὺς ἐβαλλόν καὶ ἐτίτρωσκον, vulnerabant 1, 12, 13. - † in var. rect. simul, c. abl. modi et praep. δόρασι - ἀπὸ τῆς ἵππων - τιτρώσκοντες αὐτούς, vulnerando 4, 15, 4. - † abl. τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωδοῦσι, fauciantes 3, 4, 11. - de animal. τὰ δὲ (θηρία) - τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμναίνο, fauciantes, ipsos infestabant 5, 9, 10. qui Bg. a possit. v. refert pron., ambigue locatum. - Pass. de perf. τιτρωσκόμενοι, faucii 1, 12, 17, 7, 11, 18. - † in opp. παύμενοι καὶ τ. icibus faucii 4, 11, 9. qui Bg. per hendiad. βαλλόμενοι καὶ τ. faucii 6, 5, 22, 7, 12, 4. - c. praep. et adiuncto, βαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀκοντιστῶν, καὶ τιτρωσκόμενον ὑπὸ τῶν ἐπιτιτῶν, eminus a iaculatoribus et cominus ab armatis milit. icta 7, 9, 18. qui Bg. per unum verb.
- τοί, adv., per se, διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. - iunctum al. particulis, postpositum quidem, in ἦτοι, καίτοι, μέντοι, v. suo loco, sed praepositum v. in sq.
- τοῖνον, sensu illativo, ab init. enunciat., in secunda regione, τιτρωσκόμενοι τ. scilicet 1, 12, 17. igitur 2, 5, 3, 2, 7, 10, 2, 9, 3, 9, 2, 14, 4, 2, 15, 3, 3, 14, 2, 6, 7, 6, 7, 1, 16, 7, 4, 5. itaque 4, 13, 10, 6, 2, 7. in tertia, τὰ κορυφαῖότατα τοῖνον, quocirca excellentissima 2, 15, 13. μὴ δεῖν τ. non igitur 5, 7, 4. σύν παντί τ. cum omni itaque 7, 5, 2. †† in orat. obliqua 3, 14, 2, 5, 7, 4, 6, 7, 6.
- τοιόςδε, f. potius τοιόςδε. Fem. de re, et quidem sq., ἡ αἰτία - τοιάδε τις ἦν, huiusmodi 4, 9, 3. ἐξ αἰτίας τοιάς δς 7, 4, 2. - Neutr. μηχανᾶται τοῖόνδε τί, tale 1, 10, 10, 4, 10, 1. μ. τοιάδε, talia 3, 11, 7. ἐλεξε τ. huiusmodi quaedam 1, 5, 4, 2, 2, 11, 2, 3, 11, 4, 14, 7, 6, 3, 4, 7, 5, 10, 7, 8, 5, 8, 7, 7. huiusmodi 5, 1, 2. - cum subst. ἐπὶ τοιοῖς δε γραμμασί, tales 4, 12, 15. quo uno loco pertinet ad pr. sed in rel. ad sq.
- τοιούτος, Masc. de perf., sine subst. c. solo v., προῖων ἐθαίνετο, talis 1, 14, 17. ita indutus, ut dictum in pr. - †† cum acc. rei ellipt. τὰ - πολεμικά τ. ἦν, in bellic. negotiis talis erat 7, 3, 1. qualis in pr. descriptus fuit. - †† per contentum et c. adiuncto, πρὸς τούτους καὶ τοιούτους ἡμῖν ὁ πόλεμος, huiusmodi homines 7, 8, 17. tam imbelles, molles, cf. §. 10 - 15. - c. subst. τοιοῦτος ερεπός, talis 6, 7, 18. qualis in pr. descriptus. - Nominativus in laudem, τοιούτου βασιλέως, eiusmodi 1, 3, 13. tanti, tam fortis, de Marco, - de Pertinace 2, 9, 14. tam boni et praestantis. - de Caracalla 4, 14, 8. tam fortis et militaris. δεῖσθαι - ἀνδρὸς - τ. tali 2, 15, 7. Albino, tam praestanti; sed in epistola Severi simulantis et mentientis. ὑπὸ τοιούτῳ μάγῳ, tali 1, 5, 22. Marco, inter coelites. τοιοῦτον ἄνδρα, talem 2, 10, 7. Pertinac. - † ante subst. c. art. τοιοῦτον - τὸν βασιλέα 1, 7, 11. Commodum, in pr. descriptum. - Masc. de re, τῶν λοι-

πῶν τοιοῦτον Θόνον, tantam caedem I, 17, c. tantum numerum caedendorum. - cum art. αἰτίος - τοῦ τ. θανάτου, eiusmodi 2, 2, 12. τοιοῦτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi I, 4, 7. de sqq. — Fem. de pr. τοιαύτης εὐμοιρίας, tali 2, 5, 1. τ. ἐλπίδος, eiusmodi 2, 10, 4. τῆς τ. προαιρέσεως 3, 2, 5. - τοιαύτην ἀγγελίαν I, 4, 20. tam triletem τ. δίκην, tales poenas I, 9, 14. ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, eiusmodi 3, 15, 16. τοιαύτας - τυραννίδος εἰκόνας, tales I, 3, 11. - † simul c. pron. al. τοιαύτην τινὰ δοχὴν, eiusmodi 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δὴ τινες αἰτίαι, huiuscemodi 7, 1, 25. — Post subst. ἡ - Φῆμη τοιαύτη λ. talis 7, 1, 17. αἰτίαι - τοιαῦται, tales 7, 4, 1. - De sqq. ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τις λ. talis 7, 1, 13. ἑτέρα τις ἐπιβουλὴ τ. huiuscemodi I, 10, 1. ἐξ αἰτίας τ. ista de causa I, 11, 1. hac de causa I, 12, 7. - Neutr. de re, et de pr. τοιοῦτο - τέλει, talem I, 13, 12. 1, 17, 26. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τέλει - τ. 8, 8, 20. τ. πάθει, huiuscemodi 4, 11, 12. τοιοῦτον - τέλος, hunc I, 9, 23. τέλος τ. finis talis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τοιοῦτοις - γράμμασιν, tales 4, 10, 11. τοιαῦτα - ἐναύσματα, eiusmodi 2, 15, 3. τὰ τ. καλλωπίσματα, tales 5, 5, 9. - Neutr. sine subst. cum art. et praep. ἐκ τοῦ τοιοῦτου, unde 3, 4, 29. sc. πράγματος f. αἰτίου, ex hoc, negotio f. factō, ob id. - Sine art. τοῖμα δὴ τοιοῦτο, tale quid 4, 15, 2. qui Bg. addit pron. τὶ, post quidem, ut in Ms. diserte praebetur ante, τὶ τ. c. pron. al. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuscemodi quippiam I, 8, 5. 4, 8, 10. † συν. δὲ τὶ καὶ τοιοῦτον, res huiuscemodi 4, 12, 5. μηδὲν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένον, nec quid tale I, 9, 19. μηδὲν τι τ. nihil tale 3, 1, 2. - Plur. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, huiusmodi 5, 1, 12. - †† c. art. τῶν τοιοῦτων κινεῖ, -, ὅσα λ. in hoc genere 4, 9, 4. †† τὸ ἥττησεν τοῖς τοιοῦτοις ἀδικεῖσθαι - δοκεῖ, in talibus 4, 5, 4. sc. καίροις f. πράγμασι, in talibus negotiis, rebus, causis, factis. τοιαῦτα συμβουλευόντες, talia I, 4, 14. τ. - λέγοντός 2, 2, 21. 2, 3, 25. 2, 10, 19. τ. ὁλῶς. haec 6, 2, 7. τ. πράττων 4, 7, 1. 4, 9, 17. - in med. orat. τ. μελεῖσαι, talia 3, 11, 13. 4, 11, 1. 6, 9, 10. — c. pron. al. τοιαῦτα τινὰ, talia I, 6, 10. 20. I, 13, 7. 2, 5, 14. 3, 6, 17. 4, 14, 19. 7, 5, 17. 8, 3, 16. 8, 7, 19. huiuscemodi 2, 14, 8. ab init. - sed in med. or. talia 3, 15, 13. 8, 3, 6. - † saltem post commia statim, τ. τινὰ, haec talia 4, 9, 6. — † divulsa, τ. δὴ τινὰ, talia I, 6, 6. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. τ. μὲν δὴ τινὰ 6, 2, 12. ††† τὰ μὲν κατὰ τὴν P. πόλιν - τοιαῦτα ἦν, talis 7, 7, 15. 7, 12, 17. v. κ.

τόλμα, mor. ἐκ ταύτης τῆς τόλμης, audacia 2, 7, 4.

τολμᾶν, mor. de pers. c. acc. rei, τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, aggreditur 4, 13, 1. εἰ τι τολμῶν, si quid auderem 8, 3, 3. - simul c. praep. πάντα τολμῶντες, διὰ τὸ θανάτου - καταφρονεῖν, audentes 3, 3, 6. τὰ δραστήνια παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμημέναι, ausos se (esse) I, 13, 10. — simul c. adv. ὥς προπετῶς - ταῦτα τετολμηκίας, tanquam ausos 6, 9, 2. ἀπαξ τολμήσας ἔργον τηλικούτον, aggressus 7, 11, 13. † in orat. contracta, ἀγανακτεῖτε ἐφ' οἷς οἱ - στρατιῶται — ἐτόλμησαν, ob ea, quae - ausi sunt 2, 10, 3. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ λ. sine casu, at c. adiuncto, ἦν - τολμήσαι τε ἄμα καὶ δράσαι — περὶ τούτων, ad audendum I, 17, 14. - sq. coniuncti. τολμήσαντος (αὐτοῦ τούτου), ἵνα λ. auso homine I, 9, 12. - abs. in particip. c. finito v., τολμήσαντες οὖν ἐπ' αἰσὶ τῇ σιγῇ λ. itaque audenter aggrediuntur tabernaculum 8, 5, 22. qui Bg. bene per adv., pro quo et procedunt formulae syn. sumta audacia f. cum audacia.

- c. inf. μηδενός - ἀντιστῆναι τολμῶντος, audente 2, 6, 19. μή τινα τολμῶντα λ. audere ib. 6. ἀρξασθαι οἱ δεις ἐτόλμα, audebat 7, 4, 1. 2, 11, 17. οὔτε - ἠκολύσαι ἐτόλμων, audebant ib. 11. ταῦτα - δεῖξαι ἐτόλμησεν, ausus est 1, 14, 14. 3, 11, 7. 6, 2, 17. μηδὲ προελθεῖν - ἐτόλμησαν, sustinuerunt 2, 19, 13. - ausi sunt 7, 12, 11. †† ὥς - τολμήσαι τε καὶ τοῖς ἔλεσιν ἐπεισελθεῖν, ut ausus fuerit et ipse paludem ingredi 7, 2, 14. qui Bg. per hendiad. in inf. μὴ τολμήσειν ἐπεξ. haud ausuros (esse) 7, 11, 18.
- Pass. de re, per particip. neutr. c. art. abf. ὥς ἂν μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae ausus est 3, 12, 6. ausa, audacter et impie inlicitata et cogitata. - † c. adiuncto per subst. τὸ εἰς τὰ τ. ἀμα τῷ θαρσάλῳ εὐέλτι, in aggrediendo 2, 14, 3. v. θαρρ.
- † τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβῆς, in magnis aggrediendis 2, 8, 2. in magnis ausis f. coeptis. ὅσει τῶν τετολμημένων, metu eorum, quae ausi fuerant 2, 5, 15. perpetratorium. εἰ πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, ausis vestris 2, 13, 11. - cum dat. pers. τὰ Δομετιανῷ τ. quae Domitiano ausa 1, 3, 10. ab illo perpetrata. ἔργον - ἡμῶν τετόλμηται, facinus ausi sumus 7, 5, 15. nobis, a nob. tentatum, patratum, τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς λ. ausa sua ib. 1. tentata, patrata sibi, a se. - cum praep. τὰ κατὰ τὰς ἀνατολάς ὑπὸ τοῦ βαρβάρου τολμώμενα, quas res in Oriente barbari aggredierentur 6, 3, 1. quae per Orientem a Barbaro tentarentur, f. illa - tentata. - simul cum adv. τοῖς - οὕτως ὥμῳς τετολμημένοις ἐν Φόνῳ τῷ βασιλικῷ, illa - ausa 2, 6, 22. ἐπὶ τοῖς οὗτ. ὥμ. κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις 2, 9, 13. — † c. adiuncto, f. opp. et adv. τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ εὐτυχηθεῖσιν ἔργοις, quae tali ausu fecerat 2, 14, 1. illis ita audacibus factis, audacter susceptis.
- τόλμημα, mor. c. adiuncto, ἐπὶ τηλικούτοις - ἀμαρτήμασι καὶ τολμήμασι, ob - facinora 2, 13, 14.
- τομία, pl. αἱ τῇ θεῷ τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae sacerdotes 1, 11, 7. p. οἱ τομ., ἱερ. τῇ 9., evir. deae sacrați, Cybeles sacerdotes castrati, nostr. *Verschnittne*.
- τόξευμα, pl. μέιναντες ἔξω τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. qui Bg. recte supplet gen. βολῆς.
- τοξεύω, pl. extra bell. in opp. ἀκουτίζοντι καὶ τοξεύοντι λ. sagittam mittens 1, 15, 3. - in bello, c. particip. modi, τοξεύειν, ἵπποις ἐποχούμενοι, ἤδισαν, usum arcus 3, 4, 19. - cum adiuncto al. ἐπέδραμον - τοξεύοντες καὶ κασιπτεύοντες, sagittis petentes 4, 15, 2. — c. praep. f. formula adv. εἰς τοῦπίσω τοξεύοντες, ἐμάχοντο, sagittas mittentes 3, 4, 19. e. simul in opp. τῶν - ἀκουτιζόντων, — τῶν τε τοξοτῶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - ῥῆξα καὶ πόρρωθεν κατὰ σκοποῦ τοξεύοντων, cum sagittas dirigant 6, 7, 18. v. σκ. - † ὁ Πέρσης - πανταχόθεν τοξεύων, sagittis petens 6, 5, 21. - Pass. c. praep. τὰ γυμνά ἑαυτῶν, εἰς ἃ τοξεύοντο, qua sagittae ferebantur ib. in quae sagittis petebantur.
- τοξικός, phys. de re, in ellipsi, Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, Parthorum peritissimi artis sagittariae 1, 15, 4. sc. τὴν τέχνην, v. ἀκρ.
- τόξον, pl. instrum. extra bell. c. adi. διηγυγίλημένον, arcum 1, 14, 18. τόξον παρασκευῇ 6, 4, 7. τόξοις - χρωῦνται 6, 5, 9. Φαρέτρας καὶ τόξα ἀποδόμενοι 4, 11, 6. 10. - de instrum. al., in bello, cum opp. τὴν διὰ δογᾶτων μάχην, - καὶ τὴν διὰ τόξων - ἐμπειρίαν, sagittariae artis 4, 10, 7. in sagittando f. sagittarum. -

τῷ πλήθει τῶν τ. sagittarum 4, 15, 4. τ. πλ. 8, 2, 4. τόξοις -
βάλλοντες 3, 9, 9. 7, 11, 17.
τοξότης, ph. de perf. in bello, c. adiuncto, patron. per adi. Ἀσπρη-
νοί - τοξοται σύμμαχοι, sagittarii 3, 1, 6. - c. gen. perf. Ὀσρο-
ηνῶν τοξοτῶν. 7, 1, 21. - in opp. simul, Μαρ. ἀκοντιστῶν -, καὶ
τ. Ὀσρ. καὶ Ἀρμενίων 7, 2, 2. - per patriam, Μαρ. ἀκοντιστὰς
τοξοται τὸ οἶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς 8, 1, 5. - c. affini v. τῶν Μαρ.
ἀκοντιστῶν, - τῶν τ. τ. - τοξενόντων 6, 7, 18. - in mera opp.
ρί ἀκ. καὶ οἱ τ. λ. 7, 2, 5. Μαρ. ἀκοντιστὰς - καὶ μέρος τοξοτῶν
3, 3, 5. †† Μαρ. πλείους καὶ τοξοτῶν ἀριδίων - ἐπαγόμενος ἀπὸ
τῆς ἀνατολ. λ. 6, 7, 17. ἵππον πολλήν - καὶ τοξοτῶν - πλήθος 4,
14, 6. ††† cum adiuncto subst. appell. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν,
ingenti copia sagittariorum 3, 9, 7. v. ἀν. cum adiect. et subst.
τοξότας πλείους, σύμμαχους ib. 4.
τόπος, ph., univ., terrae, ὠρεῖο, λ. locus 6, 5, 17. - c. adi. ὡς
ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσονται, ex tuto loco 3, 4,
11. - † repetit. δι' ἀγνοίαν τῶν τόπων -, ἄβατα - τῶν τ. 7, 2, 11.
paludum. - regionis, πρὸς βοήθειαν τοῦ τ. ad succurrendum re-
gioni 3, 14, 2. de parte Insulae Britann. † ὅς τῶν τ. ἐβασίλευε,
in illis locis 3, 1, 6. Atren. - oppidi, εὐ τὴν προσηγορίαν ὁ τ.
Φέρις 3, 4, 6. Alexandria. τὴν πρ. λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. 1, 11,
3. Pellinus. munitionis vel muri, τὸν τ. ὁ χειμάρρους ἀνοίξας 3,
3, 11. post τοῦ τείχους §. i. sed τοῦ ἐρύματος §. pr. et §. 7. - cum
adi. et in opp. καιρὸν Φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον 1, 8, 11. —
simul cum gen. loci alius, ἐν τῷ πλατειστάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ 4, 2,
12. Campi Martii. ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου λ. 5, 5, 12.
Curiae. - † de aedificio, ἐπὶ - πᾶς ὁ τ. πληρωθῇ 4, 2, 18. post
οἰκημα §. 16. †† ἐκ δημοσίων ἱερῶν τ. τ. ex publ. ac sacris locis
2, 11, 13. quī Bg. legerit δημ. καὶ ἱερ. τ., pro vulg. δημ. ἱερῶν
καὶ τόπ. - †† ἐν τοῖς ἀναγεχωρηκότι τόποις, in seculibus 1, 12,
12. praediis ante urbem, cf. 1, 11, 15. ἐν προαξείοις λ. - †††
trop. cum gen. perf. τόπῳ τῶν λ. loco 2, 14, 10. nostr. Statt f.
an Statt.
τοσοῦτος, Masc. de perf. ph. de copia, μετὰ τοσοῦτου στρατοῦ, tanto
2, 11, 10. - in relat. tacita et intra art. et subst. τοῦ τ. δήμου
— ὀλίγων λ. 7, 12, 6. τοσοῦτον στρατὸν -, πόλὺ ἐλάττω 8, 5, 21.
ἐν δήμῳ τοσοῦτῳ 4, 6, 12. - Masc. de re, de copia, in relat.
per numerum diversum, τῶν ἐπισιτισμῶν τοσοῦτων ἐντων, ὅσον λ.
commeatu illo, quem 6, 7, 3. - sq. partic. intensiv. τοσοῦτος
— ἐγένετο φόβος, ὡς λ. tanta caedes, ut 4, 9, 17. - Al. not. de
modo, τ. ἣν ὁ Μασ. φόβος, ὡς λ. tantus, ut 7, 8, 4. ἐλέθρου τ.
tantae cladis 1, 13, 6. † τοσοῦτων κινδύνων, tanta ib. 14. f. tot.
— Al. not. de duratione, τοσοῦτον χρόνου, tamdiu 1, 4, 7. το-
σοῦτον - χρόνον, tantum temporis 1, 5, 1. sc. μόνον. in relat. μή-
τε δίδους καιρὸν -, εἰ μὴ τ., ὅσον λ. nisi quo 2, 11, 2. - Fem.
de perf. de cop. simul que in repetit. τοσαύταις μάχαις, - τοσαύ-
της συμμάχου δυνάμεως, tot - praeliis -, tantae auxiliaries copiae
3, 6, 14. † τ. παρ' ὑμῖν εὐγενείας 2, 3, 12. v. εὐγ. - τοσαύτην -
δύναμιν, tantas vires 1, 10, 9. - Fem. de re, in not. cop. το-
σαύτης - περιουσίας, tanta 3, 13, 10. - sed modi, πόνων ἀσκήσις
τοσαύτη, tanta 4, 7, 14. † τοσαύτη τις ἦν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3a
6. τοσαύτην ἐξουσίαν 1, 9, 24. † τ. δειλίαν 2, 1, 22. v. δειλ., -
τ. τύχην 7, 1, 3. - in relat. ἐν τοσαύτῃ - ἀταραξίᾳ, ὡς λ. 2, 1,
16. τοσαύτην - τιμωρίαν, ὡς λ. talem 6, 4, 11. - intra art. et

subst. τῆς τοσαύτης - τιμῆς, tanto 2, 3, 16. τὴν - τ. ἀρχὴν 2, 10, 8. ††† τοσαύτην ἐξοδὸν στρατοῦ, tantam incurfionem exercitus 2, 11, 6. qui Bg. servat hanc lect. vulg., pro qua melius τοσούτου ἐξο. ср. Neutr. Sing. de pers. de cop. στρατοῦ τοσούτου 3, 13, 11. - sed de re, τοσούτου - μέγος τῆς πόλεως, tant. 7, 12, 16. p. τοσούτο. - πλήθος - τοσούτον ἀνδρῶν λ. 4, 13, 13. πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. †† τοσούτου χρημάτων πλήθος, tanta pecuniae multitudine 4, 4, 19. qui Bg. recte legit sic p. vulg. τοσαύτων. in relat. τοσ. ἀργύριον, ὅσον λ. tantum argenti 2, 6, 15. τοσούτου - πυροειδές τι, ὡς λ. 1, 7, 9. ut ea (coma) tantam affunderet ipsi igneam quandam speciem, ut; ubi τοσ. c. pron. τί, ut 7, 3, 6. - † simul c. gen. rei, εἰς τοσούτον - τιμῆς λ., ὡς λ., in tantum honoris 1, 12, 8. εἰς τ. μαρίας λ. eo usquo infaniae 1, 14, 15. 1, 15, 17. εἰς τ. - ὑβρεως λ. eo contumeliarum 6, 1, 20. ἐς τ. - παρανοίας 5, 7, 12. - Sine subst. in relat. de modo, ὅσω -, τοσούτῳ λ. quanto. - tanto 2, 3, 17. - † de temp. per ellipsi. † τοσούτον ἀνεπαύετο, ὅσον λ. tamdiu, quoad 2, 11, 11. p. κατὰ τοσ. μέρος τοῦ χρόνου. Aut pro masc., scil. κατὰ χρόνον τοσ. de intervallo loci τοσούτον διαστήματα, ὅσον λ. 7, 11, 19. p. κατὰ τοσ. διάστημα, tantum - ut. † τοσ. ἀφεισώτες, ἐς ὅσον λ. tantum - quantum 4, 13, 13. † de modo, (κατὰ) τοσ. ἡμαρτεν, ὅσον μὴ λ. tantum, quod 5, 2, 6. hac re, in hac re, in hanc partem, hactenus. †† simul in relat. per numerum al. plur. τοσούτου ἀποκι, ὅσα λ. tantum - quantum 6, 5, 8. - † c. praep. παρὰ τοσ. - οὐκ ἐξέφυγε 5, 4, 23. tantum non, i. prope; s. igitur in tantum quidem Macrinus non effugit. - sine neg. παρὰ τ. ὁμόρους, ferme 6, 7, 10. sc. διάστημα, πρᾶγμα, χρόμα, ad tantillum, ad parvum. - Neutr. Plur. de re, in relat. de cop. τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantae 2, 7, 3. - sed in rel. tacita, ἐτῶν τοσούτων, tot annis 1, 17, 10. τ. ἐτῶν 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. e. per tot an. 7, 1, 10. ἐν ἔτεσι τοσούτοις, per tot an. 6, 1, 16. † μετὰ τοσαῦτα τρόπαια, post tantas (tot) victorias 1, 15, 15. tot tropaea 3, 15, 6. - Sine subst. τοσαῦτα εἰπὼν λ. tantum 1, 4, 15. haec 1, 5, 27. τ. κατωρθωκώς, tanta 2, 14, 2. †† c. gen. pers. τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πισσ. - ἰσορροίω, haec hactenus de Pessinuntia 1, 11, 14. qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen., dum, nisi latet ista in δὴ, nec suppleri velis illa alia χάριν s. ἀνεκα, per analog. istorum Lat. hoc litterularum exarari, excuses, assumto ad pron. aliquo subst., χρήματα, μέρη, nostr. diese Sachen, Umstände.

τότε, ph. ab init. enunc. post punctum solum, ὁ Κέμμ. tum 1, 12, 2. τ. γοῦν λ. tunc 1, 15, 9. τ. δὴ 7, 11, 8. - in med. orat., ab init. membri, ἀνθὴ, τ. ἀκμάζοντα, tum 1, 7, 4. - περ. τ. ἀπ. λ. tunc demum 7, 4, 11. ἀνδρῶν, κ. τ. λ. tunc etiam 3, 4, 5. - sed intra membrum, μένων καὶ τ. λ. 2, 5, 8. † πόλιν - μεγίστην τ. καὶ εὐδαίμονα, max. tunc et fortun. 3, 1, 10. - ὡς ἑκαστος ἐβουλήθη τῶν τ. συγγραψάντων, illius aetatis scriptores 3, 7, 15. ut quisque voluit illius aet. scriptorum, s. numerum - ut quisque voluit tunc de his scribentium, tradidit. - Sed in relat., in periodi apodofi, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομάχει, τότε λ. tunc 1, 15, 15. ὡς δὲ -, τότε δ' λ. ut - ibi tum 4, 8, 18. - extra periodum, πάλαι μὲν - τότε λ. 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν -, τότε δὲ καὶ λ. 2, 15, 4. ubi de praesenti temp. etiam valeat et p. nunc. - 5, 8, 16. ἄλλως μὲν -, ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. at tunc indignatus 3, 3, 5. - φύσει μὲν -, τότε δὲ δοκῶν καὶ λ. tunc autem 3, 8, 6. καὶ πρότε-

ρον μὲν -, τότε δὲ λ. 8, 2, 10. 6. - πρότερον μὲν -, πλὴν τότε ib. 11. 19. - Alio ordine, praemissum, ἐγγεντίαζε δὲ - τότε λ., - ὕστερον δὲ λ. 5, 3, 10. - †† ὥς γὰρ. - διέκειτο, τό τε καὶ λ. cum - tunc etiam 7, 10, 2. qui Bg. legit una voce τότε καὶ, ut Ms. τότε δ. καὶ λ., ubi δὲ p. δὴ, solenne in apodosis. - †† Cum art. solo, αἱνέουσιν - ἐκάλουν οἱ τότε. tunc homines 3, 8, 18. qui Bg. supplet subst. ἀνδρωποι, dum simul et desit particip. aliquod, ὄντες, ζῶντες, γινόμενοι. - ὥς δὲ τινες τῶν τότε ἰσχυροί, atque ut quidam historici tunc tradiderunt 3, 7, 8. qui Bg. videtur explev. se illud supra particip. συγγραφάντων, vel subst. συγγραφέων, p. leventis, ut vero quidam scribentium, s. eorum, qui tunc scripserunt de his, trad. - †† simul c. subst., πιστευόντων κατ' αἰὸν καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. refert modo alterutrum, cf. supra in ἀνδρ. et κατ. †† ἐορτῆς, ἐν ᾗ - εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, ἀρχαὶ ἐπώνυμοι τότε πρώτων λ. 1, 16, 7. ubi Bg. omittit adv., lege fortassis τό γε πρῶτον, et γε hoc opprimens, dum vulg. lect. debet accipi pro ἀρχαὶ τε ἐπώνυμοι οἱ τότε, (cum art., qui facile exciderit ob pr. syllabam.) consules tunc temporis, eius anni. - †† De tempore, non praecedente aut praesenti, ut in locis superius, sed posteriori, παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ συναγομένη τότε - τύχη, quae tunc auxiliabatur 3, 9, 13. ubi fuerit p. deinde; quantum et procedit p. nunc, post oblivionem illam, tentatam infelicitate.

τοῦ, p. τινος, indefinite, παρὰ τοῦ πεμφθῆναι, a quodam 7, 6, 13. - αἰεί τοῦ - παγόντες, altero 8, 7, 16. qui Bg. legerit ἑτέρου p. duob. αἰεί τ.

τοῦνομα, v. ὄν.

τοῦναντίον, v. ἐναντ.

τουτέστι, v. εἰμί.

τουτέ, Autic. de re, c. subst. et art. τὸ γραμματεῖον, huncce libellum 2, 1, 23. p. τοῦτό δὲ.

Τραιανός, imp. Rom., c. art. τοῦ Τραιανοῦ, Traiani 6, 2, 11. - sine eo, ἐπὶ Τραιανὸν 1, 7, 7.

τράπεζα, ph. ὅσοι κόλακες τραπέζης, mensarii adulatores 1, 6, 2. v. κ., forte p. cibis in mensa, ut in loco sq. - cum adi. τράπεζαν εὐτελῆ παρετίθετο, mensam 4, 7, 8. cibum et potum, 19. ποτὸν καὶ ἐδέσματα, sed et μᾶζαν.

τραῦμα, ph. c. adi. οὐδὲ τις εἶδεν - τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. vulnus 1, 15, 7. - per formulam, καὶ μέχρι τραυμάτων πρὸςχωρεῖ, nec ultra vulnera procedebat ib. 16. et tantum usque ad vuln., cf. πρ.

τράχλος, ph., animal. κατ' ἀνδρὸς τοῦ τραχήλου, in supremum collum 1, 15, 11. - homin., oppresso gen. pers. ἀποσφίγγας τὸν τράχλον (αὐτοῦ,) constricto gutture 1, 17, 25. † ἐξαρτήσας - ζωῆς τὸν τρ. applicato collo zonae 7, 9, 20. τοὺς τραχήλους δικομοῦσι σιδήρῳ, colla 3, 14, 13.

τραχύς, Masc. de re, trop. cum adiuncto, σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ, asperae 2, 9, 2. v. σ. - Fem. phys. τραχεῖα - εὐσά ἢ χῶραι, aspera 6, 5, 12. - Neutr. Sing. trop. in opp. τὸ μὲν ἡμετέρον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, λ. 7, 3, 14. † τραχεῖσι προσώποι νεύμασιν, truci vultus nutu ib. 21. - Superl. ph. ἔρη, τραχύτατα ὄντα, montibus, asperrimis 6, 5, 12. † sine subst. pradv. cum adiuncto, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου λ. asperissime 7, 1, 2. τρ. καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος λ. 7, 4, 3. † τρ. καὶ ὠμώτατα 7, 6, 10.

τραχύτης, ph. de loco, cum gen. loci, ὑπὸ τῆς τῶν ὄρων τραχύτητος, asperitatem 5, 6, 13. διὰ πετρῶν τραχύτητα 8, 1, 13. — absf. δυσβάτου διὰ ξενότητα καὶ τ. εὐσῆς τῆς ὁδοῦ 3, 3, 1. — trop. cum adiuncto, εἰς τ. καὶ ὠμότητα λ. 7, 1, 25. iram vehementem cum duris verbis.

τρεῖς, Masc. de persf., sine subst. δύο ἢ τρεῖς, tres 7, 11, 5, sc. στρατιῶται, cf. §. 3. — c. subst. δ. ἢ τ. ὀπλίτας 7, 8, 13. — in opp. ένα - ἀνδρά τρεῖς καθελέντα βασιλέας 3, 7, 19. — Fem. de re, τριῶν ἡμερῶν, trium 7, 4, 6. δύο - ἢ τ. ἢ. biduo aut triduo 2, 12, 7. biduum aut triduum 8, 4, 8. τῶν τ. μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, de tribus partib. exercitus 6, 6, 4. ἐνεμε - εἰς τρεῖς μοῖρας 6, 5, 1. — Neutr. de re, ἐτῶν - τριῶν ἢ τεττάρων, triennio aut quadriennio 6, 6, 11.

τρέμειν, ph. de persf., τρέμω, - κατηγέροι, tremens 6, 9, 2. 12. — τρέμοντας - καταλιπὼν 4, 5, 17.

τρέπεσθαι, ph. de persf., Pass. aut Med. c. praep. ἐς Κυζὴν ἐστράπησαν, versi sunt 1, 12, 17. fugati, ita telis petiti, ut se verterent et corpus suum ad fugiendum. — it. absf. ἐστράπεντο, fugiebant 4, 11, 9. — Med. c. acc. persf. et adv. τοὺς ἀνθιστάτας ῥαδίως ἐτρέφαντο, in fugam vertunt 7, 9, 14. — cum acc. loci, τὴν ἐπὶ Κυζικόν (ὁδόν) καὶ αὐτὸς ἐστράπετο, versus Cyzicum et ipse convertit (sc) 3, 2, 2.

τρέφεσθαι, Pass. de persf., partim ph., cum praep. et adiuncto, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα καὶ τραφέντα, educatum 1, 7, 5. — trop. ἐν εἰρήνῃ - τετραμμένον, paci innutriti 7, 9, 11. versati in p., frui.

τρέχειν, ph. de persf. c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, currens 5, 6, 17. i. q. pr. ἀναποδ. λ.

τριβέλες, ph. in bello, τριβόλους - ἐξέριπτον, tribulos 4, 15, 6. nostr. *Fufsangeln* f. *Fusseisen*.

τριγονία, ph. ἀναθεν ἐκ τριγωνίας βασιλέα, a tertia iam stirpe 1, 7, 5. tertia generatione, nostr. vom dritten Gliede der Abnen her; dum tres stirpes in linea adscendente Commmodo fuerunt pater Antoninus cum matre Faustina, Antoninus pius cum Hadriano et Traiano.

τριότης, ph. de re, cum subst. fem. sex. τριετοῦς βασιλείας, trium annorum imperium 7, 4, 2.

τριήρης, ph. c. adi. et praep. πάσας τὰς κατὰ Ἰταλίαν τριήρεις, triremes 2, 14, 3. sc. ναῦς.

τρικαίδεκα, de re, ἐτη, tredecim 1, 17, 26. 8, 8, 21. ἐτῶν 6, 2, 1.

τρίτος, Fem. de persf. τρίτην - ἡγάγετο (γυναῖκα) tertiam 5, 6, 5. — de re, τῆς τρίτης ἡμέρας, tertio die 7, 8, 5. — in relat. πρώτης μὲν - καὶ δευτέρας - ἡμέρας, - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, tertio die 4, 15, 11. — †† simul c. gen. temp., πρ. μ. καὶ δ. ἡμ. -, τῇ δὲ τ. τῶν ἡμερῶν, tertio autem 8, 7, 7. i. q. pr. formula. σύν τ. μοῖραι, cum tertia parte 6, 5, 16. τὴν τ. μοῖραν ib. 4. — Neutr. τρίτον καὶ τέταρτον (οἰκήμα) 4, 2, 14.

τρίχας v. θρίξ.

Τροία, regio, κομισθεν ἀπὸ Τροίας, ex Troia, 1, 14, 7. sq. ἀπ' Ἰλίου.

τρόπαιον, physf. μένει - π. tropaeum 5, 4, 6. urbs et simulacrum; nisi est simul c. gen. rei, dum sq. καὶ δειγμα τῆς νίκης λ. τρόπαια, ἃ ἡγείσμεν 3, 6, 16. ὑπομνήτατε - τῶν τροπαίων, ἃ - ἡγείρ. 6, 3, 12. κατὰ βαρβάρων ἐγείραι τρόπαια 3, 9, 1. 3, 14, 3. δέξαν, ἐπὶ

τροπαίαις προσγενομένην 7, 3, 8. - c. adi. πολλά - ἐγείρας τ. 2, 1, 9, 2, 9, 12. δισσα καὶ μέγισα ἡγείραν τ., τὸ μὲν τ. τὸ δ' 3, 7, 16. ἐμφύλια, οὐτὲ ξένα - ἡγείρε τ. 3, 15, 6. - c. gen. perf. et praep. Σεβήρου κατ' αὐτῶν τροπαίων 6, 2, 11. - simul cum adiect. μετὰ τοσαῦτα τ. πατρὸς λ. post tantas victorias 1, 15, 15.

τροπή, ph. sensu milit. et bell., c. adiuncto, τροπῆς γενομένης, ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν, in fugam versi petunt urbem 1, 12, 13. vertentes terra s. versis tergis, fugiebant in urb. - cum adi. simul, τ. καρτερας γ., εἰδὼσαν αὐτοὺς, fuga vehementi facia 3, 7, 14. Οὐ γὰρ περὶ καὶ τραπή καὶ θύρας πολὺς τῶν - στρατιωτῶν γίγνεται, profligatio 3, 2, 1. ubi fortallis, ut in sup. loc. - c. gen. perf. τροπή τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam versi sunt orientales 3, 4, 10. - ἐγίνοντο τροπαὶ τῶν βαρβάρων, fuga barbarorum 3, 14, 18. - simul c. adi. οὐ βατέρων ῥαδία ἦν ἡ τ. neutrorum facilis erat in fugam versio 3, 7, 7.

τρόπος, trop. cum adi. παραδόξῳ τρόπῳ, modo 1, 9, 4. παντὶ τ. omnibus modis 3, 3, 6, 3, 13, 6, 3, 15, 2, 3, 8, 7. - simul c. gen. rei, τ. τ. Θάων ἀναίροισιν, omni caedis genere 4, 9, 13. - Al. not. mor. εἰ μὴ χρησὸς - συνοικεῖ τ. 5, 1, 11. animus. - c. subst. τρόπου θαλότητι, morum ib. 17. † τρόπων χαυνότης, ingenii ib. 3. animi 5, 5, 2. † per acc. ellipi. κοσμίου (κατὰ) τὸν τρόπον, modelli moribus 1, 2, 3. χαυνὸν τὸν τ. futilis ingenii 3, 8, 8. - cum gen. perf. τοῦ τρόπου (μου) τὸ - animi (mei) 5, 1, 3. γνωρίζοντων αὐτοῦ τὸν τρ. eius ingenii 2, 14, 9.

τροφεῖον, trop. τῶν πρεσβυτέρων τροφείᾳ μοι ταῦτα ὀφειλόντων, senioribus ut alumno mihi officia haec debentibus 1, 5, 10. qui Bg., nisi legit τροφῇ μοι s. τροφῶ μοι, saltem suum Lat. al. cepcrit non pass., p. eo, qui nutritur, sed act. p. eo, qui nutrit, ut Commodus sit nutritor seniorum militum, tanquam socius regni et patris, aut tanquam successor et filius. Severe valet, senioribus debentibus mihi ista nutritia, educationis nutritionis quae praeunia, i. benevolentiam istam, (quam in pr. nominarat scriptor.) tanquam mercedem pristinorum beneficiorum, a patre collatorum; vos seniores debetis mihi benevolentiam istam patris mortui causa, ut gratum sic animum ostendatis propter illius pristina beneficia, et quoniam ego sum tanti benefactoris vestri successor et filius. Et p. ὡς τροφείᾳ μοι ὀφ. ταύτην, sc. τὴν εὐνοίαν, cf. ταύτ.

τροφεὺς, phys. de perf. c. gen. perf. τοὺς τροφεῖς αὐτοῦ, nutricios suos 3, 15, 8.

τροφὴ, ph., de re, hom., in opp. et c. adi. τῆς προσγενομένης τροφῆς ἅμα ποτῶ λ. cibo 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν λ. esculentorum 8, 6, 6. - † c. mero adi. πρὸ πάσης τ. ante quemque cibum 1, 17, 23. e. ubi p. victus, et de potu simul. - τροφὰς πλείονας λ. cibum 6, 6, 2. - †† ἐφήμερον τροφὴν, diurnum cibum 2, 10, 13. p. quo leg. est τροφ. ubi v. de milit. χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῶ στρατῷ, commectum 3, 7, 2. ἵνα ἔχῃ τροφὰς, alimenta 3, 9, 17. - simul de animal. μηδὲ ἐπισκευῆς τροφῆς αὐτοῖς καὶ υποζυγίοις εἰσκομ. alimenta 3, 3, 9, 8, 1, 9. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδευσιν, cibum 8, 5, 7. †† c. gen. perf. τῆς ἀκορέσου - ἐκείνου τ. victu 2, 1, 7. modo capiendī cibi ac potus.

τρώω, i. q. supra τιτρώσκω, de perf. ph., sine casu, τρώσαι (αὐτόν)

- μη φθάσας, percutiendo 1, 8, 12. vulnerare. trop. de re f. infirmum. ὡς μη ἄρα τὸ τραῦσαι (αὐτὸ, τὸ σῶμα) καὶ φονεῖσαι, quin simul et vulneraret rel. 1, 15, 8. - mor. de re, c. acc. rei, ἐτραῦσε - αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, sauciarunt 1, 8, 15. commoverunt, irā impleverunt, iram excitaverunt in animo. - Pass. de pers. pl., in pugna, c. opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείων δὲ τετραμμένων, faucis 6, 6, 9. ὀλίγων - καὶ τραθέντων, vulneratis 7, 11, 12. - extra pugnam, ὅσει τοῦ τραθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. - cum adv. Γέτας - τραθείς καιρίως, vulneratus 4, 4, 7. - † trop. mor. c. praep. et acc. rei ellipt. et adiuncto, ἐπεὶ - ὑπὸ τῆς Φήμης τὰς ψυχὰς ἐτραῦθησαν, ἀγανακτήσαντες λ. ubi ea fama animos (ipsorum) percussit, indignabundi rel. 5, 8, 12. ab illa fama (illo rumore) animis vulnerati erant, commoti, dolore affecti f. impleti, dolebant ob famam illam.
- τρυφῶν de pers. mor. per particip., c. gen. pers. 'Ρωμαίων οἱ τρυφῶντες, delicatiores 1, 17, 5. luxuriosi, luxui dediti et magnificentiae et deliciis voluptati que, nostr. *Weichlinge* f. *Wollüstlinge unter den Römern*. - c. subst. eiusdem casus, Ἀλβινῷ - τρυφῶντι, deliciis dedito 3, 7, 1.
- τρυφή, mor., in opp. δαίριον - σφατιωτῶν κάρματος, ἀλλ' οὐ τ. luxus 2, 10, 12. - c. adi. simul, οὐδαμοῦ τρυφῆν ἐνεδείκνυτο βασιλικὴν 2, 11, 3. - per adiuncta al. subst. ὑπὸ - πλοῦτος, in τρυφῆς λ. luxu 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ - ἀνταρθεῖς, in deliciis 2, 15, 2. χλιδῇ καὶ τ. διατρώμενον, in delic. 5, 2, 14. - τρυφᾶς σχολάζοντα καὶ κραιπάλας, del. 1, 8, 2. luxuriae 2, 7, 1. ἐορταῖς καὶ τ. σχολάζοντες, del. 7, 9, 11. ἡνιοχίαις καὶ τ. προσέχοντος 6, 7, 24. - cum praep. ὑπὸ τῆς ἐν 'Ρώμῃ τ. καὶ διαίτης, urbanis deliciis ac victu 3, 10, 4, 5, 14, 4. per hendiad. p. τῆς τρυφῆς διαίτης. - τῆς ἐν 'Ρ. τ. urbis deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. τῇ κατὰ τὴν πόλιν - σχολάσας τ. urbanis del. 6, 2, 7. - c. gen. loci, ταῖς τῆς πόλεως ἐσχόλαζε τ. urbis eius deliciis 6, 6, 13.
- τρυχώω, trop. de pers. c. acc. loci f. pers. et particip. modi, Ἐλλήνων, οἱ, πρὸς ἀλλήλους σasakiζοντες αἰεὶ, - ἐτρυχώσαν τὴν Ἑλλάδα, consumserunt 3, 2, 14. debilitarunt se universos, vires que suas et opes pecuniarias et militares; propri. attriverunt. - Pass. de pers., in rect. dupl., cum praep. et simul c. abl. nudo, Μάρκον, - μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις - τετρυχωμένον, afflicti 1, 3, 1. debilitatum. - c. abl. solo, ἐτετρυχωντο ταῖς - συμβολαῖς, afflicti erant 6, 6, 9. debilitati, privati copiis militaribus. - †† τοῦτοι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 13, 20. v. 9.
- τυγχάνειν, trop. de pers. p. Lat. *esse*, c. praep. ὅποιοις -, τοῖς ἐν κινῇ ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, versantibus 8, 3, 5. - † in periphrasi, c. particip. τὰ ἀγάλματα -. ἃ περ ἐτυχεν ἐνεῖνος κινήτας καὶ μεταγαγόν, quae ille loco moverat et transtulerat 6, 1, 6. p. ἢ κιν. λ. - †† τοῖς δούλοις - ἣ ἀπέλειθέρους ὡς ἐτυχεν ἐκάστος, ἐπ' αἰσχυρῇ τινι εὐδοκίμησας τὰς - ἐξουσίας ἐνεχείρισε, servis - aut libertis ut quisque turpitudine aliqua clarisset 5, 7, 24. qui Bg. legit εὐδοκίμησας et ἐκας sine commate, quo servato cum vulg. lect., debeat ὡς ἐτυχεν cum comitate per se capi per notionem classis sq. et inverso ordine, ἐκάστος, ὡς ἐτ., servis aut libertis, quibusque, ut casus tulit, imperia demandavit. Sed potior videtur Bg. emendatio. - Al. not., neutraliter, de re,

τὸ μέγαλα καὶ ὡς ἐτύχε γὰρ ἵστασθαι, magnas et temere faciendas largitiones 2, 3, 23. largiri magna et temere, propr. prout inciderit, contigerit, evenierit, s. ut tulerit casus, per ellipsin τὸ πρᾶγμα s. γὰρ ἡμεῖς ταῦτα, pro quibus nostratibus commodiora sunt haec per subll., magnas et temerarias s. inconsideratas largitiones non contingere s. obvenire, dass grosse und unbedachtsame Geschenke s. Freygebigkeit nicht möglich werden etc. cf. v. περιγίν. - †† πλείον πλῆθος - ἡθροισο, καὶ ὡς ἐτύχεν ἀτάκτως εἰσέχουσιν, ac temere sine ordine confiterant 4, 11, 7. qui Bg. servavit simul adv., additum per asyndeton (p. temere, et inordinate,) et per figuram ἐκ παραλλήλου, ut concurrant duo syn., per se diversa ab alia quae parte considerata, ut antecod. cum consil. - cum conjunctione, εἰ τύχοι, si res ferret 7, 3, 4. si ita cecidisset ib. 9. - Per particip., cum diserto subll. rei, ἐλεθρος - οὐχ ὁ τυχάν, pestem non vulgrem 3, 12, 11. non lerem s. parvam, i. magnam, lunnam, propr. non obviam. οὐ τὸν τυχάντα - ἀγῶνα, non mediocre certamen 2, 3, 16. magnum. — ἐκ τῆς τυχοῦσης αἰτίας, qualibet de causa 3, 8, 14. magna, parva. ἐκ τῆς τ. διαβολῆς, ex quacunque delatione 4, 6, 5. falsa, debili, levi, non multis et parvis causis allatis, nullis adeo, et nomine hominis solum delatio. ταῖς τυχοῦσαις διαβολαῖς πειθεύων, quibusvis 3, 1, 4. ἐπὶ ταῖς τ. ἀφορμαῖς, quibusv. de causis 1, 3, 15. parvis, levibus, non satis iustis s. idoneis, nostr. in, bey, ieden vorkommenden anstossenden Gelegenheiten. - Al. noi. (quae proprie prima videretur,) de pers. cum gen. rei, ἐπὶ - οὐκ ἐτύγγανεν αὐτοῦ, eius compos fieri non posset 1, 16, 11. non impetravit id, consecuta est, id, quod rogarat, nostr. da sie es nicht erhielt s. erlangte. ἐτύχε βασιλικῶν τιμῶν, adepti est 6, 1, 9. — αὐτοῖ - ἐτύχον - διασῶν, consecuti sunt 1, 9, 18. - † in orat. contracta, δαίξασιν, ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, λ. ostendendo, eorum, quae accepistis, rel. 1, 4, 7. p. ὑπὲρ τούτων, ὧν ἐτ. † cum adv. ἐτύχον (αὐτοῦ) χάρις, compotes facti sunt 1, 11, 10. impetrarunt id, quod rogarant. • cum praep. πάσης τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχάν, consecutus 2, 3, 25. 3, 6, 11. - Med. it. ἐλπίσας, τοῦ, ἀμειβῆς - παρὰ τοῦ - τεύχεσθαι, se consecuturum (esse) 1, 9, 12, adepturum 7, 11, 24. — τυμπάνον, ph. πρὸς - τυμπάνων ἡχὸς - ἐσιόντων, tympanorum 4, 11, 5. Parthi. προῆι ὑπὸ - τυμπάνοις, ad tympana 5, 5, 8. Hellogab. - it. in opp. κύμβαλα ἢ τύμπανα λ. ib. 18. brevis mensuris et mensurae, ut manibus ferri geri que possent, nostr. Handpauken, in sacris Cybeles maxime obvia. — τυπός, ph. cum gen. pers. τὸν τύπον τοῦ - θεοῦ, forma 5, 5, 11. - abl. τινὰς - τύπους δεικνύουσιν 5, 3, 11. figurae aut in lapidis superficie, (ut sunt illi lusus naturae,) aut e latere lapidis prominentes, tanquam emblemata. - trop. c. gen. rei, ἀριστοκρατίας τύπον 6, 1, 5. modus. — τυραννεῖσθαι, Pass. de re, mor. Ἰδεῖ παύσασθαι τὴν Ρωμ. ἀρχὴν τυραννουμένην, oportebat Rom. imperium tyrannide liberari 1, 11, 1. debuit delinere tyrannide premi, tyrannico more, a tyranni gubernari, p. inf. — τυραννικός, de re, mor. ἔθος - τοῦτο τυραννικόν, mos is tyrannis 5, 11, 19. tyrannicus. — τυραννίς, mor. de re, τῆς τυραννίδος μεταβολήν, tyrannidis 2, 3, 3. tyrannici s. saevi dominatus. πάλιν τ. ἦν δέος 2, 6, 4. ἐπὶ τ. τ. sub tyrannide 2, 4, 14. de Commodō vel aliis simul superi-

- ribus. - cum adi. ποθοῦντας τὰς ἐπὶ τῆς προγεννημένης τ. ἀρετῆς γὰς καὶ βίας 2, 5, 1. de uno Comm. †† ὅπως ἀπὸ τῆς πενθῆς καὶ ἀκολάστου τ. - ἀναπνεύσειαν 2, 1, 8. - simul in opp. ἐξ ὥμης καὶ ἐφουβρίζου τ. εἰς σώφρονα καὶ ἀμέριμνον βίον λ. 2, 4, 3. ἐν πυρραΐας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὁμότητα 7, 1, 3. † τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας. ἐν τ. ἐφουβρίζου εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετ. 6, 1, 5. - † τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν, ἀριστοκρατίαν τε, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. 2, 3, 24. †† μερίσαι τὴν ἀρχὴν, ὡς μὴ, παρ' ἐνὶ οὐσα (vel πολλῶν οὐσα) ἐξουσία εἰς τ. ἐξουσίῃ 7, 10, 4. - cum gen. perf. λείψανα τῆς Κομμάδου τυραννίδος 2, 6, 8. v. λ. - μίσει τῆς Μαξιμίανου τ. 7, 7, 13. - †† de pers. f. per abstract. p. concreto, οὕτως χρημάτων πλήθος οὐδὲν αὐταρχῆς πρὸς τυραννίδος ἀνταρσίαν 1, 4, 10. ταῖς τῆς τ. - μεγαλοδωραῖς 2, 3, 22. τοῖς τ. ἔργοις 7, 1, 9. τῆς τ. ἡ φιλοχρηματία 7, 3, 6. - †† de re vel pers. τοιαύτας τ. εἰκότας 1, 3, 11. post praemissa tyrannorum nomina a §. 5. 6. 7. 9. 10. - οἷα τ. σφάλματα 7, 4, 2. - †† πάθους τ. ὥμης λ. 7, 5, 12. ὁ τῆς τ. ὑπηρέτης ib. 15. τυραννίδι δουλεύειν εἰδισμένους 2, 2, 9. τύραννος, malo sensu, καίται ὁ τ. tyrannus 2, 1, 19. 2, 2, 7. Commod. - c. adi. τυράννον ἐπιόριον λ. 8, 3, 10. Maximin. it. 8, 5, 21. Διονυσίου, Σικελιώτου τ. 1, 3, 5. - in opp. τυράννων καὶ βασιλέων 1, 1, 5. 3. Τύριος, nom. gent. κατὰ Φοινίκην Τύριοι, Tyrii 3, 3, 3. Τύρος, opp. σπεύσαντες ἐπὶ τὴν Τύρον. Tyrium ib. 6. Τυρρῆναϊος, de re, in opp. τὸ Τυρρῆναϊον πέλαγος, Tyrrhenum 8, 1, 12. Ital., i. q. Tuscum et Infernum mare. τυφλώττειν, mor. de pers. cum abl. rei, τιφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, caecutiens 5, 11, 20. non intelligens f. cogitans f. considerans f. perpendens, quid faceret, nec fraudem et periculum. τύφος f. τύφος, mor. εὐδαμεῦ τύφον - παρεχόμενος 2, 4, 18. in actionibus, verbis et vultu. τυφῶν f. τύφω, mor. de re, cum acc. pers. et praep. τὸν Πέτρον εἰς ἑλπίδα - ἐτύφωσε - εὐπραγία, incendit 6, 5, 24. excitavit. τύχη, de pers. quadam, edonis - εὐὲ βασιλέα ἡ τ. fortuna 1, 5, 13. providentia div., nostr. die Schickung. 2, 2, 18. 3, 9, 13. 5, 3, 1. 6, 8, 5. 7, 1, 6. 4, 4, 15. - † c. adi. diserto, ὑπὸ τίνος δαιμονίου τύχης, forte quadam divinitus 1, 9, 12. †† ἐβάδιχεν πάντα - ποιηρὰ τύχη, fors mala 2, 14, 11. τινὸς πον. καὶ βασιλέως τ. 1, 8, 5. - cum al. subli. τύχης πταίσμα, fortunae 5, 1, 10. τὰ τῆς τ. δῶρα λ. ib. 11. - De re, A) † c. gen. rei et adiuncto, ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τ. τοῦ πολέμου 3, 7, 4. ubi ἡ ἀπ. est generalius quid, eventus, i. quod factum est post illorum vel gratificationem vel reculationem, sed ἡ τ. τοῦ π. speciale quid, i. quod fit in utraque partem nominatim in bello et pugna. - c. adi. simul, πολέμου ἀμφιβόλῃ τύχη 8, 3, 10. πολέμων - τύχας ποικίλας, casus 1, 1, 5. eventus, res, secundae vel adversae, victoria aut clades. ἰσόρροπος - τῆς νίκης ἡ τ. fortuna 5, 7, 6. ἀντίπαλος - ἡ τ. τῆς μάχης 8, 5, 1. dum utraque pars pugnantium partim vincebat, partim vincebatur. † ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἡ τῆς βασιλείας ἰδρυται τ. fortuna 8, 7, 11. eventus felix, felicitas, quis futurus sit imperator et dignitatem imperatoris debeat adipisci, sedem habet suam in illa urbe, Roma; a civibus urbis Romae datur imperatoris dignitas, eligitur et creatur imperator, non per arbitrium militum. † διὰ τὴν παρεῖσαν - τῆς βασ. τ. propter praesentem imperii statum ib. 5. quoniam evenerat, ut in praesentia hi, non alii, imperatores facti essent et agnoscendi et fa-

lutandi. - Sine al. subst. per gen., ἔσθλην αὐτοῦ τὴν γνώμην ἢ τ. eius consilium fefellit fortuna 6, 5, 10. eventus non fuit talis, quem opinatus erat et exspectarat per insinua sua et consilia capta. ἐμοῦ ἔπαρσε καὶ γνώμη καὶ τύχη, fort. 5, 4, 23. casu fortuito, vento contrario. σφαλὲς καὶ γν. καὶ τ. 6, 6, 4. interitu exercitus. καὶ τ. τ. διακρινούσης τὴν βασιλέα 3, 4, 9. eventus in pugna. - †† c. adi. et in opp. δύο κινδύνων προειμένων, - τοῦ μὲν ἤδη προδόντος, τοῦ δὲ ἐν αὐφρόδῳ τύχῃ (ἐνταῦθα) dubii eventus 7, 5, 11. exitus, p. uno adi. ἐξήλου, periculum ambiguum, incertum, dubium. - B) al. Lat. universe per opp. εἶται Σαβῆρος τύχῃ μάλλου, ἢ γνώμῃ, τῇ - νίκη κενόσημο, fortuna 3, 9, 21. casu, quod exercitus delatus ad alias ripas, cf. §. 14. sqq. - † in partem deteriore, πάλιν τὸν ἀρθέντα ῥίψι δλίγῃ - δύναται τύχῃς ῥοπή. fort. 1, 13, 12. res adversae quaedam. - c. adi. κατ' ἐκείνο γανέσθαι τὸ χάριον καὶ τὴν τ. ἐμοίαν τῆς τ. 3, 4, 7. pugnae eventum eundem, felicem et infelicem ab alterutra parte. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praesentem fortunam 2, 12, 8. - †† c. gen. persl. φθάνων τὴν φήμην τῆς ἐαυτοῦ τ. fortunae (adversae) 5, 4, 13. cladis in pugna. - † in partem meliorem, ἐν τῇ παρούσῃ τ. τὰ μέλλοντα τιςύσαντες 7, 7, 4. e caede praefecti praetor. feliciter peracta. οὐκ ἦδει - τὸ τῆς παρ. τ. αἰτίον 7, 5, 10. quod electus imperator. οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τ. ἀφορᾶσιν, ἀλλ' λ. τ. 1, 5, v. αὐτ. - χρησμῶν - τὴν τοσαύτην τ. προειρηκότων 6, 8, 13. - C) al. not. et Lat. status s. conditio, ἐν μικρᾷ καὶ εὐτελεῖ τ. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτοῦ) εἰσοσίαν 3, 10, 12. ἐξ εὐτελείας τῆς ἐσχάτης εἰς τοσαύτην τ. ἤλασε 7, 1, 5. ††† de re, c. gen. rei, ὡς ὅψιν καὶ τύχην ἔχειν - τῆς Πώμης τὴν Κιρχηδονίαν πόλιν 7, 6, 4. ut Carthago haberet in se imperatorem. - τῇ, p. τινί, post adi. ἀλλὰ μὲν αὐτῇ λ. alii alicui 2, 3, 12.

Υ.

Υβρίζων, ph. de persl. in opp. κωλυόμενοι ἀρπάξιν καὶ ὁ. dum arguentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. prohibiti contumeliam facere, Praetoriani, per facta, cf. §. 2., sc. ἄλλους. - σκύλας καὶ ὑβρίσας (αὐτοῦς), Φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐξημίον, quum eos contumeliis affecisset 7, 3, 9. † c. praep. et adv. Πρωμόλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίζοντα μόνον εἰς τὰ ἐκείνου ἔργα, illius operibus illudentem 4, 5, 12. - trop. c. acc. rei et abl. rei, πρόσωπον ὑβρίζων βαφαῖς, deturpans 5, 6, 24. - Pass. de persl. ph. in opp. εἰς οἷς ἐτιμᾶτο, εἰς οἷς ὑβρίζετο, ob eas quas patiebatur contumelias 6, 1, 20. ob id, quod dehonestatus, p. ἐπὶ τούτοις, εἰς ἴ. ἐπὶ λ., factis, ni et verbis. - c. adv. μὴ - αἰσχύνῃς ὑβρισθεῖν, ne turpi contumelia afficeretur 5, 4, 12. v. αἰσχ. †† οἷς οὐδὲς αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus, se ludibrio habitum 4, 6, 11. p. acc. et inf. - De re, c. praep. ὡς ἂν - ὑπὸ μισούντων ὑβρισθεῖν, contumelia afficeretur 3, 12, 25. ὕβρις, ph. in personam, εἰς τοσοῦτον προήγαγεν ὕβριος, eo contumeliarum 6, 1, 20. - c. adiuncto et adi. ὁ. καὶ παροιμίας τῆς σῆς λ. contumelias 1, 17, 10. μετὰ πάσης αἰσχύνῃς καὶ ὁ. 8, 8, 14. sq. παίοντες καὶ ἀποσκώπτοντες. - βία καὶ ὕβρις 1, 4, 12. ὑβρις καὶ ὁ. 1, 9, 15. - c. gen. persl., ut auctoritas, ἐπὶ τῇ ὁ. τῇ

- τάσει αὐτῶν καὶ ὁ. 3, 3, 5. Δουλοῦ τὴν ὕβριν οὐκ ἔμελλεν 4, 5, 13. — c. gen. pers., ut obiecti, in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν αὐτῆς ὕβριν νομίζουσα, sui contumeliam 1, 8, 9. — cum adiuncto simul, τὸ πρῶτον τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὐτῶν (αὐτῶν) καὶ ἀτιμίαν - νομίζουσα, ignominiam suam et contumeliam 2, 4, 9. — c. praepr. παύσασθαι τῆς πρὸς τοῖς δημότας ὁ. desistere a contumelia, plebeis facienda ib. 2. sq. μήτε παῖσιν λ. — † simul cum gen. pers., ut auctoris, it. cum adiuncto, αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ὕβρεις καὶ βίαι 1, 5, 6. — in rem, τὰ πτώματα, φερόμενα μεθ' ὅ. πάσης 4, 6, 2. γ. φέρ. — † simul c. ellini v. συρράγες τὰ σώματα, καὶ τὰσαν ὕβριν ἐμβρῖσαντες 1, 13, 11. sc. αὐτοῖς, γ. ἐνυβρ. — † de pers. an re, cum adiuncto, πάντων - εἰς ὅ. καὶ παροινίαν ἐμβρῖσιν, in dedecus et contumeliam 5, 8, 1. γ. ἐμβρῖσιν.
- ὑγρὸς, ph. de re, ὑγρῶ - ἀέρι ἐναιθισμένοι, humido coelo 6, 6, 2.
- ὑδωρ, ph. in opp. f. c. al. corporibus fluidis simul, γεμιάβρους — τὸ ῥεῖθρον - τῶν ρεῖματι, ἐιέσθητε τῶ ὕδατι - τὰς ἀρμούςας, undis 3, 3, 11. sq. iterum τῶ ρεῖθρῳ. — ὡς τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν - αἵματος πλείον, ἢ ὕδατος, καταγιν λ. aquae 3, 4, 10. ποταμὸς, παρέχων - χορηγίαν ὕδατος 8, 2, 16. † τοὺς - ἀγωγὸς ὕδατος, ductus aquarum 7, 12, 7. — c. adi. ὁ. ἀφθονία φρεατίου 8, 2, 16. ἐν πάντων σπάνει, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16. † πηγνύμενον καὶ ἐρυττέμενον πῖνον ὁ. 1, 6, 4. πίνειν ὅρ. ἀλλ' οὐκ ἀνιμάμενον ὁ. 2, 10, 10. ὁ. ἐκκόψαντες γυμνὸν τε σκεύους ἀράμενοι τὸ ὁ. λ. 6, 7, 16. τοῖς ἐν τῶν ὀρνῶν συρρέουσιν ὕδασι 3, 3, 2. — cum gen. loci simul, πᾶν τὸ ὁ. τοῦ στρατοπέδου εἰς ἕτερα ρεῖθρα μετωχέτερον 7, 12, 8.
- υἱὸς, ph. c. gen. pers., οἱ υἱεῖς αὐτοῦ λ. filii 4, 1, 2. τοὺς υἱεῖς αὐτοῦ λ. 5, 9, 1. † oppresso gen. tali, τοὺς ὁ. παιδεύων λ. 3, 10, 3.
- υἱός, ph. c. adi. υἱῶ γνησίῳ 5, 6, 11. — c. gen. pers. ὁ ὁ. αὐτοῦ λ. 8, 4, 25. 5, 5, 19, 23. † repetit. ἀντὶ - Μάρκου υἱοῦ - Διὸς υἱόν 1, 14, 15. — c. adiuncto, τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νεανίαις οὖσιν 1, 9, 2. τοὺς παῖδας, υἱὸς ἐκείνου λ. 5, 7, 6. — † an c. dat. pers., pro pr. gen., ὁράτε δὴ μοι τὸν υἱόν. videtis, hunc filium meum rol. 1, 4, 8. qui Bg. saltem sic cepit p. μοῖ. - ὅπως - παιδεύειν αὐτῶ τὸν υἱόν ut erudirent ipsi filium 1, 2, 2. qui Bg. hic pron. retulit ad v., in noi. commodi, it. in sq. loco. — † de adoptato, ὡς διαφθεύουσι αὐτῶ τὸν δοκοῦντα ὁ. quod corrumpere sibi adoptatum filium 5, 7, 11. — † oppresso gen. illo, in relat. f. opp. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν (αὐτοῦ) ἀπησχόλουν 1, 5, 1. ἔχαιρεν μᾶλλον συστρατιῶτην μὲ, ἢ υἱόν (αὐτοῦ,) καλῶν ib. 8. τὸν μὲν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ) 3, 14, 17. τοὺς ὁ. ib. 4. de adopt. δεσφαί υἱόν, ut sibi adoptaret filium 5, 7, 1. 10. — in relat. πατέρα - υἱόν ib. 7.
- ῥλη, ph. in opp. ῥλης ἢ τεχνικῆς θαύματα, naturae (materiae) 1, 10, 11. — simul c. adi. πάσης ὁ. πολυτελοῦς καὶ τ. mater. 4, 10, 2. — cum mero adi. ἄλλης ὁ. οὐδεμιᾶς μετέχου 4, 2, 12. ὁ., νόμισμα ποιῆσαι δυναμένης 7, 3, 13. ὁ. ἀξιωμαχοῦ ἐργαλείου 7, 11, 15. — † per acc. ellipt. οὔτε (κατὰ) τὴν ῥλην - ἐγνωσμένον, quoad materiam 1, 11, 2. — † Plur. al. noi. ἐν ταῖς ῥλαις, in sylvis 7, 2, 10, 8, 1, 2. — c. adi. ὁ. δασείαις λ. ib. 13. † ῥλαι εὐδένδροι, sylvae densae arboribus 7, 2, 8. ubi de fundo f. solo tantum.
- ὑμέτερος, Masc. de re, τῶν ὑμετέρων καμάτων, vestris laboribus 3, 6, 7. — Fem. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gloria in armis ve-

ἡτα 7, 8, 8. τῆς ὕ. ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. † τὴν ὑμέτεραν δύναμιν, vestras vires 3, 6, 13. copias, exercitum. ταῖς ὑμέτεραις - πίσεσι, vestrae fidei 1, 5, 9. οὕτε τὰς ὑμέτερας χεῖρας μιμήσομαι 2, 13, 15. - Neutr. absf. c. art. τὸ ὑμέτερον, vos 4, 14, 16. sc. πλῆθος. - cum subst. τὸ ὕ. γενναῖον 2, 10, 17. ὕμ. ἔργον (ἱεῖ) 1, 5, 19. 3, 12, 13. τῶν ὑμέτερων ἔργων 1, 5, 25. τῶν ἱμ. ὅπλων 6, 3, 10. - divuls. τῇ τῶν ὕ. ἀνδρεία ὅπλων καὶ τωμάτων, virtuti nostrorum armor. 2, 10, 18. qui Eg. legit ἡμετ., relatum ad pr. διοικήσομεν, de duce et exercitu, dum vulg. procedit de duce et oratore solo.

ὑμνεῖν, ph. de persf. cum acc. rei et praep. τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν ταῦτα ὑμνοῦντων, celebrantibus 1, 13, 17. laudantib.

ἦμνος, ph. c. adiuncto, ἄδουσι - ἦμνους καὶ παιδαῖας εἰς τὸν τετελευτηκότα, hymnos 4, 2, 10. quatenus Severus inter deos referendus.

ὕπαγαναιεῖν, mor. de persf. c. praep. et particip. modi, ἐν ταύτης τῆς πόλεως -, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ὑπηγαναιεῖτον, subindignabantur 2, 7, 4. clam, s. supra modum, s. p. simili.

ὕπαγεται, trop. de persf. Pass. c. adv. et abl. rei, ἡρέμα πᾶς ὁ Σεβῆρος ὑπήγατο πεισοῖ τῶν - λεγομένων, adducebatur 3, 12, 21. ad fidem habendam. - Med. c. acc. persf. adv. et praep. εἰμυρᾶς αὐτοῦς, ἐφ' ἃ βούλετο, ὑπηγάγετο, adducebat 2, 9, 14. ὥς ἂν μᾶλλον εἰς πῆν ὑπαγάγοιτο, quo adduceret 2, 15, 9. - † cum adv. et particip. modi, μαγίλαις πάντας ὑποσχέσεις - ἀναπέδων, ῥαδίως ὑπηγάγετο (αὐτοῦς) illexit 2, 9, 17. in suas partes adduxit. - c. tali particip. et praep. τοιαῦτά τινα λέγων, ὕ. τοὺς πλείους εἰς εὐνοίαν καὶ πίσιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, illexit 2, 14, 8. - † simul cum adiuncto, ὤκειώσατο πάντας, ἔς τε Φιλίαν ὕ. adduxit 4, 7, 3. πάντα τὰ - βαρβαρα χειράσασθαι, καὶ εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, sibi vectigales fecisset 6, 2, 3.

ὕπακουειν, trop. de persf. c. dat. persf. et nominat. modi, ὥς ἂν - ἐκόντες καὶ ἄκοντες πάντες ὑπακούοιεν - βασιλεῖ, ut obediant 3, 12, 15. - cum solo dat. persf. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἐκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἡπείγετο, ad obedientiam ipsi 2, 8, 12. τὰ ἔθνη καὶ αἱ πόλεις - ἐκείνῳ - προσηγοῦνται ὕ. simulant se obedire 2, 10, 15. - οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι λ. qui non obtemperaverant 3, 15, 8. - c. sola adv. formula et opp. οὐ - οἱ ἐξ ἀνάγκης δολεροῦντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obsequio obtemperant 1, 4, 12. - per lulum c. affini adiuncto, δυσθόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκῃ, subiiciebant se tamen 3, 5, 2. - cum dat. rei simul, ὑπακούειν εὐπειθῶς τοῖς - κελυνομένοις, ut obedirent 2, 13, 3. † μὴ πως - ὀκνηρότερον ὑπακούωσι τῇ Περτίνακῳ ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. sio rectius p. vulg. ἐπ. - † sine casu dat. aliquo, ἵν' αὐτοῦς ἐμβιάσοιτο ὑπακοῦσαι, obedire ib. 10. † ἐπεὶ μὴτ' ἐμὸ ἔτι τοιαῦτα κελεῦσαι προσδόντα, μήτε σὲ ὑπακοῦσαι, 3, 11, 13, v. προσδ. Med. de re, c. dat. persf. (et quidem pron. reciproci) et adv. ῥᾶτα αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούεσθαι προσδοκήσας, sibi res successuras (esse) 2, 7, 9.

ὕπανχωρεῖν, physf. de persf. cum particip. modi, ἱκασος, τὸ κατ' αὐτὸν δεδιώς, ὕπανχωρεῖ, recedebat 2, 6, 5. sq. syn. ἀπέδιδε.

ὕπαντᾶν, ph. de persf. cum nominat. modi, ὑπῆνται δαφνηφόρουντες, obviam ibant 2, 11, 11. - simul c. adv. δαφνηφόροι - πόρρω τῆς πόλεως ὕ. occurrebant 1, 7, 4. quo utr. loco desit dat. persf. αὐτῷ. Med. cum dat. persf. ὑπαντᾶμενος αὐτοῖς, occurrens 2, 5, 8. ὑπαντᾶμενοι τῷ λ. obvii 3, 4, 9. - simul cum adv.

τας δύο τῶν στρατοπέδων κατέστησεν, duos praefectos militares 3. 13. 1.

ὑπατεία, sensu praecip. Rom. cum diserto subst. dignitatis, μετὰ ὑπατείας τιμῇν, post consulatus dignitatem 7. 3. 8. - cum adi. numerali, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλκνῶς, consul. 7. 10. 7. κατὰ διπλὴν προάγουσαν ὑπ. 8. 8. 8. - † c. praep. post artic. περιτν-
χόντες τῶν ἀπὸ ὑπατείας - τινι, in quendam ex Consularibus 7. 1. 21. alicui eorum, qui a consulatu, i. procul a cons. sunt, vel qui a cons. venerunt f. venerant, scil. ὄντων f. γενομένων, vel ζώντων, qui post cons. vivunt adhuc; vel ὄντων f. καθεστώτων, per al. not. praep., p. χωρὶς f. ἀνευ, qui absque f. sine cons. sunt, i. q. 8. 12. τῶν ὑπ. et 2. 7. 6. - †† post subst. appellat. pers. cum praep. et adv. τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπ. νεωσι, senator quidam, deposito nuper consulatu 7. 11. 6. sc. ὅν f. γενομένος, etc. ut ante, senatorii ordinis vir Consularis recens, quidam, qui nuper consulatum deposuerat, a consulatu venerat.

ὑπατεύειν, sensu Rom. per Particip., de pers. absf. ἦν τῶν ὑπατευ-
ούτων, consularis 7. 1. 12. ἀνὴρ τῶν ὑπ., vir Consularis 2. 6. 12. quidam eorum, qui Consulatum gesserant, Consules fuerant. - c. subst. pers. ἀνδρας ὑπατευούτας, viros Consulares 8. 5. 11. - c. adv. temp. ἦν αὐτὸς τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, o nume-
ro iam datum Consularium 2. 7. 6. †† c. adi. numerali, ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύουσαις ἐτέτακτο, in secundis Consularibus 3. 11. 3. p. δευτερον, inter eos, qui gesserant Consulatum secundo, i. secundo Consules fuerunt, v. δευτ.

ὑπατικός, sensu Rom. Fem. de re, τὰς ὑπατικές τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας, consularia imperia 5. 7. 14. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑ. functiones consulares 7. 7. 8.

ὑπάτος, sensu Rom., p. adi. i. q. pr. Masc. c. subst. rei fem. sex. τὴν ὑπατον ἀρχὴν τελέσας δευτερον, secundo consulatu functus 2. 3. 9. consulare imperium. τινι, ἤδη τὴν ὑ. τετέλεσκότι α. quidam consulari viro 2. 6. 9. τὴν ὑ. α. τότε διέποντες, (tunc f. tunc temporis) Consules 4. 1. 6. - Pro subst. Masc. absf. de pers. ἀποδιδύναι - ὑπάτος, Consul 5. 7. 7. τῶν ὑπάτων κελευσάντων, iussu Consulum 2. 12. 7. iubentibus Consulibus. τοῖς ὑπάτοις - τὰ ἐπεσθλμένα διδῶσι, Consulibus 7. 6. 21. per ellips. subst. ἀνὴρ, summus vir.

ὑπαίκειν, trop. de pers. absf. οἱ δὲ ὑπαίκουν, at illi cedebant 2. 13. 20. non repugnabant. ὑπαϊκόντων ἀπάντων (μονομάχων,) cedentibus ei omni-
bus 1. 15. 16. non diutius contra pugnantibus. - † Particip. Neutr. c. art. et adiuncto, in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπεί-
κοντα καὶ ἀνοοῦντα θαρσύνεται λ. adversus cedentes 6. 3. 13. in pugna, p. masc.

ὑπεέρχεσθαι, ph. de pers. c. praep. αὐτὸς ὑπεέρχεται μεθ' ἧς εἶχε φρουράς, subducit se cum praesidio, quod habebat 4. 9. 12. p. μετὰ φρουράς, ἣν εἶχε λ. c. adv. dupl., gen. loci et praep. νῦν-
τωρ λάβρα τῆς πάλας ὑπεξήλθε σὺν ταῖς θυγατράσι, ubi exiit 5. 3. 24. ubi, ob adv. λ. i. q. simpl., cum in primo loco valero praep. possit p. isto adv. et p. clama

ὑπερ, cum gen. rei f. loci, ph. τῆς καὶ θαλῆς αἰωροῦντες λ. super ca-
put 2. 6. 19. supra caput 5. 5. 12. 20. - προύθεσσαν ὑ. τῶν τει-
χῶν ἀγοράν, super moenia 8. 6. 6. - c. gen. rei, non ph., al. not. λιπαροῦντες - ὑ. ὁμοιοίας, de concordia 3. 15. 8. διαφέροντι ὑ. τῆς αὐτοῦ πατηρίας, pro sua salute 3. 2. 7. ὡς ὑ. σωτ. - ἀγγέλ-

λων, de salute 3, 12, 2. 7, 6, 12. περὶ σωταί δ. ἀσφαλείας τοῦ βασιλείου, super incolumitate ib. 13. † ἐπισχεῖται αὐτοῖς ὁ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας καὶ μετασχίας, pro sua salute et imperio 4, 4, 17. ubi valere potest in non. pr. causae, vel conditionis, per Lat. Bg. vel propter. ἵνα μὴ κινδυνεύει - ὁ τῆς Ῥ. ἀρχῆς, pro Rom. imperio 6, 5, 18. - † c. verò, in orat. contracta, δαΐσαν, ὅτι, ὑπὲρ αὐτῶν ἵπτεται, οὐκ ἀνυμνοῦντε 1, 1, 7, v. ἀν. - Cum gen. rei, non ph. intra art. et al. subst. τὰς ὁ. τῆς βασιλείας θυτίας, sacrificiis super imperio 2, 3, 25. τὸν ὁ. τῆς Περγαμῆος βασιλείας ὄρεον, pro Pertinacis imperio 2, 9, 6. - Cum gen. persf., per verb. ἀνυμνοῦντες ἰδόντες, ὁ. αἱ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὁ. αὐτῶν βασιλέα, pro ipsis 7, 2, 14. οὐχ ἐλάμενοι πόλεμον - ὁ. ἀνδρῶν ταπεινῶν, pro 8, 8, 16. - Simul intra art. et al. subst. rei, τὸν ὁ. αὐτοῦ κινδυνόν, pro eo 3, 9, 2. τὸν ὁ. αὐτοῦ κ. pro ipso 7, 4, 11. τῆς ὁ. τῆς πατριῆος μάχης, pugnae, pro patria subeundae 8, 4, 21. - †† cum gen. inf. ὁ. τοῦ - τὰ βαρβαρὰ ἡσυχάζειν ἐβνῆ, διὰ φροντίδος - ἔχομεν, ut quiescant 8, 7, 15. super eo, ut s. propter id, ut, s. de eo, i. quod attinet ad id, ut rel. cf. v. ἐξ. Cum acc. loci, ph. ὁ. γὰς ἐρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, supra alvum 7, 2, 13. - c. acc. rei, non phys. τοῦτων αὐτῶ - ὁ. πᾶσαν εὐχὴν προχωροῦντων, supra (omne) totum 3, 9, 21. - c. acc. persf., non ph. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐρῶτω ὁ. πάντα νεανίαν, prae quolibet iuvene 3, 14, 5. magis, quam quilibet iuvenis.

ὑπεραγαπῶν, mor. de persf. c. acc. persf. ὑπερηγάπα αὐτὸ, nimis diligebat 1, 17, 6. ὑπερηγάπων αὐτόν, mirifice eum diligebant 4, 7, 5.

ὑπερβαίνειν, ph. de persf. c. acc. loci, τὰς ὁχθὰς ὑπερβαίνειν, ripas transgredientem 6, 2, 3. cum exercitu. τὸν Ταύρον ὑπερβῆναι, Taurum transire 3, 2, 11. ἀπὸ τὸν - βωμὸν τῆς Νίκης ὁ. ut aram transirent 3, 11, 5. † ὑπερβάτος τοῦ στατοῦ τὰ ῥώματα καὶ χῶματα, transgresso 3, 14, 18. - trop. de re, c. acc. rei, ὁ χροῖνος - πᾶσαν ἡλικίαν ἀνθρώπων ὑπερβαίνων, excedens 3, 8, 19. nostr. *übersteigen*, quod maius est, quam omnis aetas hom.

ὑπερβαλλόντως, trop. in primis 3, 11, 8. 4, 8, 17. ante verb. sed post minimum quantum 6, 1, 25.

ὑπερβάλλω, de persf. physf. c. acc. loci et adv. τὸ στατωμένον μόλις - ὑπερβαλὼν τὰ - ὄρη, superatis montibus 6, 5, 11. cum traiecisset, transisset. - trop. cum acc. persf. et abl. rei, οὐς - εὐχειρία ὑπερέβαλλεν, superabat 1, 15, 4. μεγαλοδωρεῖα ἅπαντα, ὑπερβαλεῖν, ut superaret 2, 6, 19. - nominationi per Particp., de re, Masc. de rei, πλούτῳ ὑπερβάλλοντι, opibus nimis 3, 10, 12. magnis, immensis. - Fem. τῆς - ὑπερβαλλούσης σπουδῆς, nimio studio ib. 4. ὑπερβαλλούσῃ φιλοτεχνία 6, 5, 13. - cum adiuncto, τῆς ἀνορέσου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου προφῆς 2, 1, 7. - simul c. praep. ὁ. ἐν αὐτῷ φιλοχρηματίας, prae nimia avaritia 3, 8, 13. - Neutr. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ 3, 9, 11. - c. art. p. subst. c. gen. rei, κεύειν τὸ ὁ. τῆς ἀλαζονείας 3, 11, 6. nimiam arrogantiam. - simul c. adiuncto. τὸ τῆς σπουδῆς ἔμῳ ὁ. ἐπίλεκτόν, τε, studium excellens 2, 5, 12.

ὑπερίδω, trop. de persf. c. acc. persf. et particp. modi, τοιαῦτα εἰπὼν, ὑπῆρξετε τὴν σύγκλητον, confirmavit 2, 3, 25. q. simpl.

ὑπερευφραίνεσθαι, Pass. de persf. mor. Ἰλασος ὑπερευφραίνετο, mirifice exultabat 8, 6, 18. valde delectabatur.

ὑπερέχειν, trop. de persf. abl. τοῦς ὁ. δοκοῦντας, eminentes 3, 2, 14.

- τοὺς ὑπερέχοντας, eminentes 1, 8, 16. optimates 4, 9, 4. - c. acc. ellipt. (f. c. adv.) et praep. πολὺ τι ὑπερέσχον ἢ Φάλαγξ -, καθ' ὃ μέρος λ. superior fuit 3, 7, 8. - c. abl. rei, ὅσοι γένει - ὑπερεῖχον, quicumque excellerent 4, 6, 5. - simul c. praep. τοὺς κατὰ ἐξουίαν πλοῦτον ὑπερέχοντας, qui praecellerent 3, 8, 13. - † simul c. adv. et gen. pers. πολὺ τι τῷ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, superiores (his) 4, 15, 11.
- ὑπερήδουσαι, Pass. mor. de pers. abl. ὑπερήδουτο πάντες, nimis lactabantur 2, 4, 1. - c. praep. et adiunctis, οὐχ οὕτω εὐφραίνεσθαι, ὡς ὑ. καὶ ἐώρταζον ἐπὶ τῇ λ. exultabant 5, 2, 2. - cum abl. rei, ὑπερήδου ὁ P. ὁ ἦμος - αὐτοκρατόρος ἐπιδημία, valde lactatus est 1, 27, 2.
- ὑπερκεισθαι, Pass. f. Mod. ph. de re, abl. μάχεσθαι - ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, ex imminentibus locis 8, 2, 2. τῶν ὑ. ὁρῶν λ. 8, 4, 3.
- ὑπερμαχεσθαι, phys. de pers. c. gen. pers. ὑπερμαχομένοι τῶν δεσποτῶν, pugnautes pro 7, 4, 15.
- ὑπερμήκης, ph. de re, ὅση ὑπερμήκη. m. longissimos 8, 1, 12. i. q. sq. ἐπιμηκέστα.
- ὑπερνεφής, ph. de re, c. acc. ellipt. ὅση - ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος, altiores nubibus 8, 1, 12. v. ὕψ.
- ὑπεροψία, mor. abl. ὑπεροψίας ἢ ὑπεροψία, superbia 1, 9, 15. cum adiuncto, τὸ εὐγενὲς ἢς ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, καταφρονήσει τῶν ὑψηλῶν 5, 1, 14. ubi ὑπ. est anteced. sed confq. n. Propri. despicientia.
- ὑπερπρότος, mor. de pers., in tacita relat., cum praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπερπρότος ἐδόκειν γεγενῆσθαι, superiores 6, 6, 9. in pugna victores.
- ὑπερτρέχω, phys. de pers. in bello, abl. προεῖρητο πᾶσι τοῖς στρατοῖς ὑπερτρέχειν, ut populando grassarentur 6, 5, 17. transcurrendo populari.
- ὑπερφύως, trop. vehementer 5, 6, 8. incredibilem in modum 8, 3, 19. post verb. sed ante id - supra modum 5, 8, 14. sq. nimis 6, 1, 16.
- ὑπερχαίρειν, mor. de pers., abl. vel c. particip. modi, ὑπερέχαιρε (αὐτός, ὁ δῆμος,) παννυχίζων καὶ ἐορτάζων, gaudebat supra modum 4, 9, 1.
- ὑπέσχετο, v. ὑποσχέω.
- ὑπέσχειν, trop. de pers. c. acc. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχειν, poenas dedit 1, 8, 12. 1, 9, 14. sustinuit, subiit. ἀξίας ὑπέσχον δίκας, dederunt 1, 10, 15. ἀπειθείας ὑποσχόντα τιμωρίαν, dato supplicio 3, 11, 11. δίκας - ὑποσχόντες, poenas que dederunt 8, 5, 26. - †† al. not. de re, trop. c. acc. loci et adv. it. praep. ὑπέσχε κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης, oppressit 1, 12, 7. qui Bg. an legerit ὑπέσχε, incertum est, dum vulg. procedit p. obtinuit, tenuit, habuit, ut sit i. q. simpl. et, tropo remoto, fuit ibi. Vel, e Bg. Lat. p. invasit, occupavit, incescit, subiit, i. q. oria est ibi.
- ὑπηκόος, mor. Masc. de pers., in relat. f. opp. vel diserte, vel tacite, οἱ μὲν (βασιλεῖς) - ἐαιτῶν καὶ τῶν ὑπηκόων ἡρξάν, subiectis 1, 1, 9. civibus, parentibus. ἐπωφελῇ τοῖς ὑπηκόοις ἔργα 2, 4, 11. i. q. pr. τοῖς ἀρχομένοις. - εὐεργετήσαιν τοὺς ὑπηκόους ib. 15. - † τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑ. 7, 3, 1. ubi οἱ. referuntur ad pr. βάρβαρον, ad imperantem, que, quoad possessionem et patriam, sed v. ad eundem, que ipsorum officium et animum. † εἰν ἦσαν οἱ

- μὲν ὑπῆκοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. - Neutr. Sing. c. art. p. subst. Φίλει - τὸ ὑπῆκουσιν ἡλικίᾳ τῆς τοῦ ἀρχοντος γυναικὸς βιοῦν, solent subiecti rel. 1, 2, 3. sc. μέρος ἢ πλῆθος, γένος, Φύλον. Plur. c. subst. pers. et dat. pers. ἔθνη, ὅσα τὲ Ῥωμαίοις ὑπῆκα, καὶ ὅσα φίλα, populos, qui Romanis subiecti 2, 4, 4. cum subst. pers. et praep. ἔθνη, - φίλα καὶ ὑ. ἐν προγένειον, provinciae - subiectae 7, 7, 12. - c. solo subst. pers. ἐν αὐτῇ τῇ τὲ Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑ. ἔθνεσιν 7, 3, 2.
- ὑπηρεσιᾶν v. ὑπερεῖδω.
- ὑπηρεσία, ph. in opp. c. adl. οὐκ ἐν προνοίας, - ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγουσῆς ὑπηρεσίας λ. ministerio 7, 8, 25. - Al. not. εὐνοία καὶ ὑπηρεσία, ἢν πρὸς μὲ ἐπαδείξω, obsequio 3, 11, 10. ἴσθην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν καὶ εὐνοίαν παρτίχοντο, obedientiam 3, 15, 11. - † τινὰς λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, ministeriis 3, 13, 16. - Al. not. οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ ὑπηρεσία (sc. ὄντες,) imperatorii ministerii 2, 5, 4. ὀφισκοῖς -, οὐ τοῖς βασιλικοῖς καὶ ἐν κοινῇ ὑ. τυγχάνουσιν, in officio publico 5, 8, 5. ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑ. γενόμενος, officiis 1, 2, 10. - c. gen. pers. μετὰ τὸ ἀποχρησασθαι αὐτῶν τῇ ὑ. ministerio 3, 5, 10. - eis τὴν τοῦ ἡγευμένου ὑ. 7, 8, 10. † σκεύη, - οἷς ἐχρῶντο - eis ὑ. ἑαυτοῦ, ad sua ministeria 8, 4, 10. *Verrichtungen* ἢ *Geschäften*. - †† de pers., per abstract. p. concr. ἀνευ ὑπηρεσίας λ. sine ministeriis 7, 3, 9. ministri, famulis, ut nostr. *Bedienung*. †† χρῆσάμενος - ἀπὸς ὑπηρεσίας, infido ministeria 3, 12, 26.
- ὑπηρετεῖν, phys. de anim. c. praep. τοὺς ἐλέφαντας πάντας, εὗς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶν λ. elephantos omnes pompae inservientes 2, 11, 18. qui Bg. legit ἐλ. πάντας, τοὺς εἰς πομπὴν ὑπηρετοῦντας. trop. de re, abl. ὑπηρετούσης ἐξουσίας, subservientia 1, 4, 13. ministrante 6, 1, 11. adiuvante, incitante. - Med. de pers. c. dat. rei, ὑπηρετοῦμενοι ταῖς ἐκιδυμίαις αὐτῶν, subservientes 3, 13, 15. facientes, praebentes, quae isti cuperent.
- ὑπηρετής, de pers. ph. σύν ἐνὶ ὑπηρετῇ, famulo 4, 13, 9. ὑπηρετᾷ πάντες ἀνθρώποι, ministri 4, 6, 1. ubi defuerit gen. pers. pron. αὐτοῦ, it. in sq. τινὰς ἀναπαύσας τῶν ὑπηρετῶν 4, 1, 3. ἀνέπειθα - ὑπηρετάς 3, 15, 4. †† μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φρουροὺς ὑπηρετάς, custodes aut ministros 2, 8, 8. qui Bg. interponit ἡ, dum vulg. durius videtur per appositionem, ministros custodes, i. custodientes, ad custodiam et custodiendum imperatorem comparatos; etsi alii ministri in aula aliis rebus inserviunt. † per formulam cum gen. pers. et praep. τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρεταῖς λ. illius ministros 4, 5, 8. sc. ὄντας ἢ γενομένους, illos eius, qui sunt ἢ erant in servis ἢ inter servos, per periphrasin, p. τοὺς ἐκ. ὑπηρετάς, i. q. 2, 5, 4. - Trop. c. gen. pers. aut rei, καίται ὁ τῆς τυραννίδος ὑ. tyrannidis minister 7, 5, 15. οἱ - στρατιῶται, πομπῆς μᾶλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑ. administri 2, 10, 3. οἱ τῆς ἐκείνου ὠμότητος ὑ. ministri 7, 7, 6. - Simul cum adiuncto, ὑ. καὶ συνεργεῖ - τῶν ἀμαρτημάτων 5, 8, 16. τοὺς - οὐ κρεπόντων ἔργων ὁμοῦ συμβούλους τε καὶ ὑ. 2, 10, 6.
- ὑπισχνέομαι, Med. de pers. ph. c. dat. pers. et acc. rei, πᾶσι - ταῦτα ὑπισχνέομαι, polliceri 2, 3, 24. e. τοῖς - ὑπισχνόμενος μεγάλα, promittens 2, 13, 3. τοῖς - ὑπισχνεῖτο ἀμνησίαν, pollicebatur 7, 12, 5. - † simul c. praep. et dat. pers. dupl. ὑπισχνέται αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἐκίσω μὲν - δραχμὰς, pollicetur 4, 4, 17. - cum solo acc. rei, sed cum adv. ἀδείαν - ἀνέργως ὑ. 5, 4, 18. † τὰ μὲν πρῶτα ὑπισχνέοντα (τοῦτο,) pollice-

datur 6, 9, 7. - cum mero acc. rei, σπονδὰς - ὑπισχνούμενος, offerens 3, 9, 2. ἀδειαν ὑπισχνόμεναι, pollicentes 1, 17, 4. προθυμίαν πᾶσαν - ὑπισχνάτο, polliceb. 6, 4, 1. † πᾶσαν πρᾶσιντα ὕ. de se polliceb. 7, 6, 7. - †† in orat. contr. πρίν, ὡ ὕ. ad oredendum (ea.) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ὡ ὕ. - Sine casu, at sq. inf., cum fut. πάντα ποιήσω - ὑπισχνείται, pollic. 4, 13, 6. 2, 6, 11. 3, 2, 17. 2, 2, 1. 4, 11, 1. 6, 9, 2. - † in orat. mod. πάντα ὑπισχνέτο παρέξειν 6, 7, 21. τῶ - δώσονται ἐγχειρίδιον ὑπισχνόμενο τὴν ἀρχήν. polliceb. 2, 6, 7. - †† cum prael. finni que c. nominat. modi f. c. adv. ἐθέλονται ὑπερ αὐτοὺς κινδυνεύειν ὑπισχνόμενοι, periclitaturos (esse se) 7, 8, 26. - †† ἐπείσθαι, - καί, εἰ θέσται βοήθειάς ὕ. et, si indigeat, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. qui Bg. cogitato possi d. commate, rexit v. o. acc. rei, cf. β., quod, pro gen. sing. sumtum et cum commate rectum quo ad v. d., faciet, ut ad v. ὕ. supplendum sit pron. αὐτὴν in sing. quoque. †† χρησμοὶ - ἐδίδοντο, ὡς δὴ τοῦ θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένων, quasi polliceretur 8, 3, 19. per vates. - †† Trop. οὐδεὶς - τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, qui profiterentur 4, 12, 6. iacularem, dicerent, se scire. - †† de re, c. dat. persf. et acc. rei, ἐπὶ μὴ - ἡ μάχη - ὑπισχνείται τὸ εὖλεπ. pollicetur 6, 3, 14. videtur praebere s. facere spem, f. in pugna stataria non sperant valde, se quid lucraturos, consecuturos victoriam cum praeda.

πνος, ph. πάντων ὕπνῳ κατελημμένον, somno oppressis 2, 1, 12. - εἰς ὕπνον κατεφύεοντο ib. 3, 2, 9, 6. † εἰς ὕ. καθελκόμενος, - ἀνεπαύσατο, somno gravatus 1, 17, 20. v. n.

πό, ὑπ' et ὑφ', cum gen. rei, tum loci, phi λαβὼν ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, sub sinum 1, 8, 11. per enallag. casus, p. acc. ὕ. κόλπον. - tum alius, simul c. verb. εἰς ὅσον - ὕ. δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διακρίτο, in populari statu 2, 11, 7. i. q. ἐπὶ δ. - διοικουμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης γυναικός, auctoritate 6, 8, 7. - cum gen. persf. τῶν, τότε πᾶσας ὑπ' αὐτοῦ - πράξεις ἐγχειρισμένον, ab ipso 4, 12, 7. διοικηθέντων αὐτῶν - τῶν ἐπειγόντων ὑπὸ τῆς μάχης λ. ab avia 3, 5, 1. qui Bg., non p. Lat. sub reddens, reulerit ad classē sq. - Al. not. causae f. auctoris, cum verb., maxime pass. de re, ὑφ' ἡλικίας - τετραχωμένον, aetate 1, 3, 1. ὑπὸ πλεούτου καὶ πενυθῆς ἀστείαση λ. prae opulentia 1, 12, 9. ὑφ' ὧν - ἐπαίθοντο, quibus rebus 2, 7, 8. χάματος, ὑφ' οὗ κωλύόμενοι λ. 4, 15, 14. ὑπὸ πλήθους ἔϋλων - ἐκωλύθησαν, prae mult. 7, 10, 13. † ὕ. πλήθους ἀπεινυγείας, nimia copiā 2, 2, 13. παγέντες ὕ. τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. de persf. ὕ. τῆς συγκλήτου - ἐπιπεπύθη, a sen. 1, 3, 12. συλληφθεῖς ὕ. τῶν σ. a lat. ib. o. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, ab ipso 1, 12, 8. προήχθητο ὑπ' αὐτῶν λ. ad ipsos 2, 6, 18. † ὑπὸ τε τῶν - ἀμαλίσθαι, ὑπὸ τε τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, a 2, 7, 9. † ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo 6, 1, 15. sq. ubi et valeat p. ἐπὶ, sub eo, eius que imperio. ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον 6, 8, 7. v. d. ὑπὸ τινος δαμ. τύχης ἐπικυχείς, forte quadam 1, 9, 12. † per repetit. (praeter 1, 8, 12. 1, 12, 8. sq. 2, 7, 9. 4, 15, 14. 6, 8, 7.) ὑπὸ θεῶν. ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικῆσθαι, a d. - ab homin. 8, 3, 21. βαλλόμενος ὕ. τῶν λ. - παρτύμενος ὕ. τῶν λ. - ὕ. τοῦ πλήθους ὡθεύμενος - ὕ. τῶν ἱππέων - ἀπώλοντο 1, 12, 14. - Cum verbis. act. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς - ἐμπειρίας, prae 1, 4, 8. ὕ. - ἀσθενείας λ. ib. 16. ἐπ' ἐπιτήδεωσι 11, 17, 8. ὕ. κοφότηας λ. 3, 1, 7. o. 1, 24, 4. - φιλοτιμίας, ex 3, 10, 6. ὕ. τῆς τῶν δρῶν τραχύτη.

τος, ob 6, 5, 13. ὁ. δέους, metu 7, 5, 10. †† ὁ. καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰσθεῖς, ex 1, 17, 20, 22. †† γνόντες (τοῦτα) ὁ. Φήμης, ex sumote 7, 10, 9. † εἶναι τινα μνήμην εἴτε ὅφ' ἡμῶν, - εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, a 8, 7, 17. - †† post adl. χάματος, δυσβάτου ὁ. τῶν σωμάτων λ. 4, 15, 14. a, i. propter. - †† in periphrasi, p. adv. εἴτε ἐκουσίως, εἴδ' ὑπὸ ἀνάγκης, necessitate 3, 8, 4. v. α. — Cum dat. f. abl. rei, et quidem loci, τοῖς ὁ. ταῖς ἀνατολαῖς ποιούμενους τὸν βίον, sub oriente 1, 2, 3, 4, 7, 10. in oriente ib. 8, 6, 3, 8. τὰς ὑπὸ ἀν. καὶ ἀριτῶν νίκας λ. sub or. 3, 14, 3. τῶν ὁ. ταῖς ἀν. ἡγαμόνων, ex oriente 6, 2, 7. τῶν ὁ. ταῖς ἀ. ἐθνῶν, orientalibus gentibus ib. 18. ἐθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαις, sub orientem 8, 5, 15. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν, ad meridiem 4, 3, 15. τὴν ὁ. τῇ ἀριτῶ ἀρχὴν, sub septentrione 1, 6, 16. 2, 9, 17. 6, 7, 14. - †† cum praep. syn. ἡγεῖραν τρέπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἀριτῶ 3, 7, 16. ὑπὸ σινηαῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτῶμενοι, in tabernaculis et peregrino solo 5, 2, 13. † ὁ. σκ. - ὁ. γυμνῶ τῷ ἀέρι, in tab. - sub aperto coelo 8, 5, 9. κρύπτοντες ὁ. ταῖς ἐσθῆσιν, α' λ. sub vestibus 7, 4, 8. - Cum dat. rei alius, de modo, ὁ. νεαρῇ τῇ - μνήμῃ, ex 1, 1, 4. ὅφ' ἐνὶ σχήματι λ. uno habitu 1, 14, 16. in, per, cum, ὅφ' ἐνὶ συνθήματι 2, 13, 7. v. σ. - ὅφ' ἐνὶ σημείῳ 4, 9, 15, 4, 11, 8. v. σ. - ὑπὸ νιφτοῖς - ὠδοπόροι, sub nimbis 3, 6, 22. — ὁ. περιφερεία κεφαλῆς μᾶς, in globo 4, 8, 4. χροεύοντα - ὑπὸ αὐλαῖς - παυτοδαπῶν τε ὀργάνων ἡχῶ, ad 5, 3, 15, 5, 5, 8, 17. †† ὑπ' αἰσχροῖς - ἡδοναῖς σιφύπτειν, ob 2, 7, 4. qui Bg. forsitan ep' legit, du π vulg. isto Bg. sensu non reperi. - Cum dat. rei al., ὁ. τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσία 2, 7, 7. sub. ὅσα ὁ. ταῖς τούτων βασιλείαις 4, 10, 6. ὅφ' ἐνὶ διαδήματι βασιλεύσειν λ. sub ib. 8. — Cum dat. persf. τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, sub 2, 4, 6. - ὁ. Μάρκιῳ βασιλεύοντι, sub Marco imperatore 2, 9, 12. ὅφ' ὁ β. quo imperante 6, 9, 5. μηδὲ ὁ. γενναίῳ - ἀνδρὶ ἐξατηρομένῳ 3, 6, 14. σὺν τοῖς ὁ. Βαλβίνῳ ἐρατευομένοις, cum iis, qui sub B. militabant 8, 7, 20. εἰς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων 3, 11, 8. - πάντα - ὁ. σατράπαις διψηθεῖν, a satr. 6, 2, 5. ἡ διώικησις τῶν πραγμάτων - ὁ. ταῖς γυναιξὶ διψηεῖτο, a 6, 1, 2. - τὸν ὅφ' ἑαυτῷ (ὄντα) ἐξατόν λ. corpias, quae sub ipso essent 3, 7, 10. εἶχεν ὅφ' ἐ. δύναμιν λ. sub fe 7, 9, 4. ἐν - τῶν ὁ. Ῥωμαίοις - ἐθνῶν λ. ex Romanorum provinciis 6, 3, 2. †† πᾶσι τῆς ὁ. P. ib. 3. v. π. - †† οἱ - ὁ. ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες, - τὴν ὁ. Ῥωμ. γῆν 6, 7, 10. τὴν ὁ. P. δύναμιν, sub Romanis 7, 8, 22. Μαυρουσιῶν τῶν ὁ. P. Mauris Romanorum subiectis 7, 9, 2. ὁ. ταῖς μητράσι - ἀνατρέφοντο, sub 5, 3, 7. ὁ. τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον 5, 8, 20. a matre rectum, rel. f. sub cura, v. π. - † ἀνατραφεῖς ὑπ' αὐτοῖς, apud ipsos 6, 4, 4. sub oculis ipsorum, i. q. 1, 7, 5, 3, 15, 11. — † τὰ δέοντα πράττοντας ὁ. τοιούτῳ μάρτυρι, sub 1, 5, 22, 7, 10, 6. coram, praesente, in praesentia, sub oculis f. ad speciem. † τις - τῶν - εἰωθέτων ὁ. κήρυι πιπράσκεσθαι, per praeconem 1, 12, 8. sub praecone. - Cum acc. rei, loci quidem, ph. μή τι φέροι ὁ. κόλπον, sub sinu 3, 5, 11. per enallag. casus, p. gen. — ὁ. τὰς ἀγκάλας ἀγούσα (αὐτοὺς,) in amplexum 4, 3, 20. κατὰ — τῶν ὁ. τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, adversum orientales barbaros 2, 1, 9, 3, 11, 17. p. superiori dat. Λίβυες ὁ. μεσημβρίαν, ad meridiem habitantes 7, 5, 19. i. q. supra dat. 4, 3, 15. τὰ ὑπ' Εὐρώπῃν πάντα εἶχειν, in Europa 4, 3, 11. οἱ - ἐξατόπεδον εἶχον ὁ. τὸ - ὄρος, sub monte 8, 5, 20. † τὰ δεινὰ, ὑπ' ὀφειν πεσόντα

I, 4, 4. v. π. et δ. - †† τὰ τῶν ὑπ' ἐκεῖνα βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ubi Bg. videtur leg. ἐπέκεινα, cf. ib. et βάρβ., dum in vulg., praeter particip. ὄντα, etiam ad art. τὰ suppleveris subst. ὄντα f. γένη, sed χωρία ad prau. ἐκ., ut sit, nationes barbarorum eae, quae erant ad ista loca f. in istis locis, sc. trans Tigrim, et in regione peregrina, cf. pr. τὴν Τίγρ. et τὴν ἄλλοδ. — † οὐδὲ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν, sub Romano imperio I, 4, 20. ἐν τῇ δ. Ῥωμαίους εἶναι, in Romana provincia 3, 14, 17. - †† simul cum adiuncto syn. πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις, καὶ σχεδὸν ἡ ὑπὸ Ῥωμ. οἰκουμένη, ac propemodum ipse orbis Romanus, 2, 5. ubi possit. formula, e praep. c. subst., par est pr. gen. Ῥωμ. τοβάλλον, trop. de pers. abs. ὑποβάλλοντες τινος, admonente quodam I, 10, 13. suggerente, subiciente. ὑποβαλόντων τινῶν, monentibus ib. 9. - 19. inf. ὑπέβαλον τινες, εἶναι λ. monuerunt 8, 4, 9.

τογαίος, phys. de re et loco, ἐξ ὑπογαίων, ex subterraneis I, 15, 13. p. neutr. sc. χωρίων, οἰκημάτων, ὀρυγμάτων, σπηλαίων, vel masc. sc. βέθρων, vel fem. sc. τάφρων, de caveis, specubus, cryptis, ubi serae fervantur. τήραφι, ph. λέγειν εὐσώχως ὑπογράφας, ad scite describendum 4, 9, 4. descriptiones, depictiones, morum pravorum, vitiorum ac scelerum, quae quis tecte obscure que culpatur, nōsit. eine satyrische Schilderung.

τογραφῶν, ph. de pers. c. dat. loci et acc. rei, ὑπογραφῶν τῇ βάσει - προσηγορίας, subscripsit in. bas. I, 15, 19. - Pass. de pers. al. not. c. acc. loci ellipt. προκεῖ ὑπογραφόμενος (κατὰ) τοὺς ὀφθαλμοίς, pictis oculis 3, 6, 24. fūco f. cerussa illitus f. infucatus, nostr. bemalt f. geschminkt.

τόγνος f. ἐπὶ γυνίς, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἐπὶ γυνὸν τὴν μνήμην, recens I, 3, 8. i. q. νῆαρς I, 1, 4.

τόδειγμα, mor. de re, cum gen. pers. τὸ Σεβήρου δ. exemplum 3, 8, 4.

τοδέσμαι, Pass. ph. de pers. c. acc. rei ellipt. (κατὰ) κρηπίδας ὑποδόμους, crepidis calceatus 4, 3, 5. subligatus, supra pedem, f. subius alligatas gerens crepidas.

τοδέχεσθαι, Pass. de pers. ph. c. praep. et nominat. modi, αὐτὸς - νικηφόρος ὑπὸ τοῦ Ῥ. δήμου μετὰ - εὐφημίας - ὑπεδέχθη, exceptus est 3, 10, 2. - cum praep. sola, μετὰ εὐφ. - ὑποδεχθεῖς, exceptus 1, 13, 13. - c. adv. dupl. δ. πανταχοῦ βασιλικῶς I, 7, 3. ἐκεῖ πολίτεώς 4, 8, 16. - sed c. uno, ῥᾶτα ὑπεδέχθησαν, excepti sunt 5, 3, 24. - Med. de re f. loco, trop. cum accus. pers. εἰς τὸ πεδίον, εἰσθὼς αὐτοὺς ὑποδέχεσθαι, excipere 1, 5, 3. ut venirent in campum, quorsum alias venire solerent. τῇ Ῥ. πύλει, - τοὺς πανταχοῦθεν ὑποδεχομένη, excipiente 1, 12, 1. in quam homines undique veniebant. † με - ἡ β. ὑπεδέξατο πορφυρεῖς, suscepit 1, 5, 14. in ea stragula f. fascia collocatus sum, involutus sum. - cum acc. rei et adv. εἰσα συρρέοντας (ποταμούς) ἐλθ. - ὑποδέχεσθαι λέγουσι 6, 5, 3. ubi paludes dicunt excipere fluvios confluentes, i. ubi in paludes dicunt confluere fluvios et se iungere. - De pers. ph. c. acc. pers. τὴν στρατιάν ὑποδεχόμενοι, accipientes 3, 2, 17. in urbem. τὸν στρατὸν - ὑπεδέχοντο, suscipiebant ib. 18. † τὰς πόδας ἀνείχοντες, ὑ. (αὐτὸν) εὖν excipiebant 8, 7, 3. ἐπεὶ - ὁ δῆμος αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμεσεν, eum excepit faustis acclamationibus 2, 14, 4. eum, in

- τεῖ excipiendum, salutavit f. exceptum salvavit. - simul cum
 abl. rei, (αὐτὸν) εὐφημίας - ὑπεδέχοντο, excipiebant 1, 7, 11. -
 c. nominat. f. particip. modi, δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς εἰ δῆμοι ὕ-
 8, 6, 10. ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δ. ὑ. αὐτὸν 2, 14, 2. ὁ δῆμ. αὐ-
 τοὺς δαφνηφορῶν ὑπεδέξατο, excepit 4, 1, 5. ἡ σύγκλ. καὶ ὁ δῆμ.
 εὐφημοῦντες (αὐτοὺς) ὥσπερ βριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, excipe-
 runt 8, 7, 22. - simul c. praep. ὁ δῆμ. αὐτὸν δαφνηφορῶν μετὰ
 πάσης τιμῆς - ὑπεδέξατο, excepit 3, 8, 6. - Al. not. c. acc. re
 et praep. ὑποδέχασθαι ἐκ τῶν νάων - τὰ χεῖματα, sumero 4, 4,
 18. accipere. - Al. not. c. acc. rei, ἐπαι - τὰ τῆς ἀρχῆς ὑποδέ-
 ξατο, imperium suscepit 5, 5, 1. - simul c. adv. τὴν τιμὴν ὕ-
 πασας 2, 15, 8. - † simul cum coni. ὅθεν αὐτὸν ἠδύως ὑπο-
 δέξασθαι τὴν ἀρχὴν φοντο, suscepturum (esse) 7, 5, 4. nisi ὅθ.
 pertinet ad v. alterum ὦ.
 ὑπόδημα, ph. ἀφθονίαν ἐσθῆτος καὶ ὑποδημάτων, calceorum 8, 6, 6.
 - ὑποδήμασι - ἐχρῶντο, calceamentis 5, 5, 21.
 ὑποδιαφθείρεσθαι, Pass. de re, mor. c. adv. τότε - πρῶτον ὑποδιαφθα-
 ρη τὰ τῶν στρατιωτῶν ἡθῆ, corrupti (sunt) 2, 6, 21. sq. ex-
 plio.
 ὑποδοχή, ph. de re f. actu, παραινέαζέτο, οἶαν λ. ad excipiendum
 illum apparatus fiebat 4, 8, 19. - cum gen. pers. εὐτρέφειος
 πάντα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως, ad suscipiendum 4, 11, 2.
 - † de loco, c. adi. τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη εἶσθαι ὑποδο-
 χὴν - ἔλαγν - τὴν Ἀντιόχειαν λ. sedem 4, 3, 15.
 ὑποδύναμις f. ὑποδύω, ph. de animal. c. dat. pers. αὐτῷ - ὑποδύναμις αὐ-
 τόν, (τὸν ἵππον,) sibi subiisse 2, 9, 7.
 ὑποζύγιος, phys. de animal. Neutr. in opp. φθονὰ ὑποζυγίων καὶ
 ἀνθρώπων, iumentorum 1, 12, 2. μήτε ὑποζυγίοις, μήτε ἀνθρώ-
 ποις λ. 8, 1, 9, 8, 5, 9. Ισ. κτήμα. κτήνος, ζώον.
 ὑπόθεσις, trop. c. adiuncto, it. adi. πρόφασις καὶ ὕ. αὐτάγκης, ma-
 teria 1, 8, 16. fundamentum, causa. - simul cum gen. rei, εἰ
 τις - τὴν αἰτίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξτάζει, fundam. 4, 5, 5.
 - † cum solo gen. tali, ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγμα-
 τείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam 2, 15, 11.
 ὑποκαθίσθαι, Pass. de re, ph. c. dat. rei f. loci, ἔχοντες τὰς χεῖρας
 ὑποκαθιμένας ταῖς ἐφεστρίσι, manus demissas sub sagulis 7, 11, 6.
 insertas.
 ὑποκαθίστημι, trop. de pers. cum adv. ῥαδίως ὑποκατασταῖν, substitu-
 tum iri 8, 8, 3.
 ὑποκείσθαι, Pass. f. Med. phys. de re, τρίτον (οἶκημα) καὶ τέταρτον.
 ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέιον, inferiore minus 4, 2, 14. subiecto, sub-
 iacente.
 ὑποκόλπιος, phys. de re f. instrum. Neutr. ἑξίφειν, οἷς ἐπεφύοντο,
 υποκόλποις, pugionibus, quos secum tulerant sub sinu 7, 11, 6.
 sub sinu occultatis. λαβόντες ἐγχειρίδια ὑποκόλπια, sumtis pugio-
 nibus sub sinu 7, 4, 11. sub sinu occultandis.
 ὑποκολπίδιος, id. οἷς εἶχον, ὑποκολπίδιοις ἑξίφει, illis, quos habere
 sub sinu, pugionibus 7, 6, 15.
 ὑποκρίνεσθαι, Med. de pers. ph., per ludum, c. acc. rei, ἑκαστος, ὃ
 βούλεται σχῆμα, ὑποκρίνεται, simulat 1, 10, 12. sumit sibi et eli-
 git per simulationem atque imitationem histrionum, refert, re-
 praesentat. - extra ludum, abs. ἀνάγκη ἢ συνήδεσθαι τοῖς προ-
 χθίσιν ὑποκρινομένοις, per simulationem 8, 6, 2. p. ἀνάγκη ἢ

αὐτοῖς, ὅτ. συνήδ. τ. πρ. quamquam simulantibus f. qu. simulant, vel p. adv. simulate. - c. acc. rei, ταῦτα - ἐκείνος ὑπεκρίνατο, simulabat 4, 9, 2. simulate agebat f. per simulationem. — cum adiuncto simul, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσεσθαι πᾶν ὁτιοῦν, dissimulare et simulare 2, 14, 9. ostendere simulate, quasi facere vellet, v. πρ.

ὑποκριτής, ph. in theatro, c. gen. rei, τῶν αἰσχίων ὑποκριταὶ λ. turpissima imitantes mimi 1, 13, 16. uno v. παντέρμοι, histrio-nes et mimi, quis Bg. statim in Vs. addit, v. αἰσχ. - ὁ πάσης μουσῆς καὶ ἀρχησῶς, actiores omnia rei musicae ac saltatores 4, 6, 4. v. ἀρχ. † c. adiuncto, ἀρχηγῶν θῆαις, καὶ πάσης μουσῆς κινήσεως τε - ὑποκριταῖς σχολάζων, actioibus 5, 2, 9. v. ἀρχ. - † cum adiuncto syn. τοὺς πανταχόθεν μουσῆς τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρίας μιμητὰς μετατεμψάμενος, undique rei musicae actioibus arcellitis 3, 8, 16. - cum adiuncto al. in opp. κωμικοῖς καὶ μίμῶν ὑποκριταῖς, mimotum histrioibus 5, 7, 14.

ὑπολαμβάνεσθαι. Pass. de re, ph. c. abl. rei, τὴν γέφυραν ἔργον, - πῶς - ὑπελημμένον, distinctum 8, 4, 14. interceptum, suffultum.

ὑπόληψις, mor. in opp. cum affini v. ὅτι Ἀντωνίου ὑπὲς ἐστὶ τῇ Φύσει, τῇ δὲ ὑπόληψι ἀλλοῦ δοκίμῃ, opinione 5, 3, 19. - c. gen. rei, ὦν - ἐν ὅ. παρὰ τοῖς ὅχλοις Φρονῶν λ. exillimabatur solers 7, 10, 7. exillimatio, op. - c. adiuncto v. syn. δοκοῦντες ἀσθενέστεροι καθεύδον τοὺς ἐν ἰ. ἀνδρίας μίζοντες (ἐντας,) qui opinionem de se fortitudinis maioris concitaverant 8, 3, 11. eos, qui in exillim. erant, i. exillimabantur fortiores, i. q. δοκοῦντας ἀνδρειότερους. — διὰ τὸ - ἔχειν ὑπόληψιν ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. eo, quod haberet apud alios opinionem rel., quod esset ap. alios in op. et exillim. - † c. adiuncto et gen. persf. ἔργοις τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπισκοῦτο, famam et militum opinionem 7, 1, 14.

ὑπομένειν, trop. de persf. c. acc. rei et adv. it. cum adiuncto, Φέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προσπίπτοντα μετρίως ὁ. tolerare - ferre 4, 14, 9. c. acc. tali solum, in opp. ἀμυνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομεῖναι (αὐτὸ, τὸ δύναν,) id propulset potius, quam sustineat 4, 5, 5. - †† cum solo acc. rei, sed diversae not. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομενοῦντας, toleraturos 2, 3, 24. in not. praegnante et dupl., in partem utr., experiri, habere, frui, sed et cum molestia et dolore perferre; propr. ut conveniat modo in unam subst. τῶν. Sensu bell. τοὺς δῆμους -, οὐχ ὑπομένοντας τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, haud sustinentes 8, 1, 10. exspectantes fortiter sine fuga. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολήν, - ἔφυγον, haud ferentes 7, 9, 14. οὐδὲ - ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου στρατὸς - τὴν ὑμέτεραν δύναμιν, sustinebit 3, 6, 13. παρσκευάζον ἑαυτοὺς, ὡς - ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, sustenturi 5, 3, 26. - †† cum adiuncto, οὐς ἡλπίκεσαν μηδελίαν ὑπομενεῖν προσβολῇ, τούτους εὐρίσκεν οὐκ ἀντέχον-τας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶντας, toleraturos 8, 5, 2.

ὑπομνησκείν, mor. de persf. c. acc. persf. aut sine hoc, saltem c. oppresso gen. rei, τῆς M. ἀρχῆς ζήλω - τοὺς - ὑπομνησκῶν εὐφραίνει, admonendo 2, 4, 3. sc. αὐτῆς, τῆς ἀρχ. - cum gen. tali diserto, at oppresso acc. persf. πίστεως - ὑπομνησκόντας (αὐτὸν,) cum admonente 3, 12, 21. - simul c. adv. μύθων (αὐτοῦς) ὑπεμνήσκων ἀεὶ, admonerebat 3, 13, 8. - cum diserto, acc. persf. οἱ

- gen. rei, ὑπομνήσκοντες αὐτὸν τῆς λ. admonentes I, 6, 3. —
 † ὑπομνήσατε ἑαυτοὺς τροπαίων, in memoriam revocate vobis tro-
 paea 6, 3, 12. admonete vosmet ipsos tropaeorum. - †† in
 dupl. rect., praeter casus pr., quoque c. coni. ἐπεμνήσκον ἀν-
 λήλους τῶν - πταισμάτων, καὶ ὅτι λ. in memoriam revocabant
 alii aliis (sibi invicem) calamitates, quod que 6, 8, 8. - Trop.
 de re, c. gen. rei et oppresso acc. persf. ἐπεμνήσκει τὰ γράμμα-
 τὰ τῶν - τροπαίων, admonēbant 6, 2, 11. sc. αὐτὸν.
- ἐποπίπτειν, trop. de persf. cum dat. rei, τινῶν - αἰτίαις ἐποπεσόντων.
 quamvis in crimina incurrissent 6, 1, 15. propter peccata de-
 ferri aut accusari.
- ἐποποιῆσαι, Med. de persf. trop. cum acc. loci, μὴ πως - τὴν Πά-
 μην - ἐποποιήσεται, subigeret 2, 15, 3. occuparet, sibi subii-
 ceret.
- ἐπώπτευν, mor. de persf. absf. ἐπώπτεοντων - Φίλων, suspicantibus
 3, 5, 9. sc. αὐτὸν f. αὐτὸν, quum id suspicarentur, f. illum, Se-
 verum, suspectum haberent. ἐπώπτεσας δ' Ἀλβίνος, suspicatus
 ib. 13. sc. f. αὐτοῦς, tabellarios, cf. 9. pr., suspicatus aliquid,
 f. suspectos habens illos. - cum acc. rei, εἴτε ἐπώπτεστε, su-
 spicamini 2, 5, 12. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ἐπώπτεον προγα-
 ματά, Syriae res formidabiles opinantur 2, 10, 15. formidant.
 ἐπιβουλὰς ἐπώπτεων, suspectans 7, 1, 10. - † cum dupl. acc.
 rei, συσκεῖν τινα - τὸ πρῶγμα ἐπώπτευν, tanquam compositionem
 quiddam - illud negotium suspicionem habebat 3, 12, 7. - † in
 opp. πάντες ἐπώπτεον τὴν ἐν Βρεττανία δύναμιν, λ. omnes ut suspicantes
 quidem aliquid illa dicta accipiebant 1, 9, 13. ea dicta suspi-
 cabantur, suspectabant, suspecta habebant, in dictis illis f. super
 illa dicta suspicionem hauriebant, maliquid cogitabant de f. su-
 per dictis illis; secundum dicta illa opinabantur et cogitabant
 tacite, secum, aliquid mali imminere; putabant, dicta illa mi-
 nari et indicare aliquid mali, sceleris, insidiarum; cogitabant
 propter illa dicta, Perennem aliquid mali in Commodum moliri.
 - †† cum adv. et praep. simul, οὐδὲμίαν πὺ ἐπιβολὴν ἐπώ-
 πτεον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de insidiis Macrini suspi-
 cabantur 4, 13, 15. qui Bg. rexit praep. potius cum subf. ἐπὶ β.,
 pro severis, et nullas dum insidias suspiocabantur a Macrino. —
 c. acc. persf. πάντας, οὓς ἐπώπτευν, - ἐθέλουσαν, quos suspecabat
 7, 1, 20. ἐπώπτευσ τὴν ἐν Βρεττανία δύναμιν, suspectas habebat
 Britannicas copias 2, 15, 1. - † simul sq. particula f. coni. c.
 particip. ἐπώπτεως αὐτοὺς, ὡς - διεσπίζοντας, suspectans eos, qua-
 si vaticinarentur 4, 12, 7. - simul c. adv. ἀεὶ πάντας ἐπώπτευν,
 ὡς ἐπιβουλεύοντας, suspectabat, tanquam insidiantes ib. 6. †† si-
 mul cum nudo particip. p. inf. οὓς εἰ οὐκ ἀνδεσμένους, quos sus-
 picabatur non passuros (esse) 2, 3, 3. - Sine casu quo, cum
 coni. neg. ἐπώπτεον, μὴ - ἀντιζῇ, suspectans, ne 7, 6, 11. ἐπώ-
 πτευν -, μὴ λ. verebatur, ne 1, 3, 14. - it. sq. inf. cum acc.
 ἐπώπτεοντα, τοὺς στρατιώτας ἀπαρῆσκειν λ. suspiciens 5, 7, 1.
 sq. syn. ὀδεσμεῖν, μὴ λ. - ἐθέλουσιν αὐτοῖς ἐπώπτεον, sibi illos
 imminere suspicabantur 8, 8, 3. † ἐπὶ αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλ-
 πίδας Φαύλως εἶχει ἐπώπτευν, cum suspicaretur 1, 3, 2. opinaretur,
 arbitraretur, intelligeret, sentiret, e viribus corporis animi que
 valde imminutis. - Pass. de persf. cum nominat. persf. et inf.
 it. cum praep. οἱ - κοινῶν τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι ἐπώπτεσθαι.

σαν μετὰ τὴν ἐκείνου τελευταίαν, quos socios Macrini fuisse suspicio extitit post eius mortem 4, 14, 4. qui suspectati sunt s. socii M. fuisse suspecti erant.

ποπτος, de re, Neutr. c. art. et adi. it. cum praep. et coni. neg., p. subst. πολὺ τὸ ὑποπτον (ἦν) ἐν ἀσιν -, μὴ τις λ. multum suspicionis in - ne 4, 1, 3.

προσημαίνειν, trop. de re, cum acc. rei, ἀνείρατα, τοιαύτην - ἐλπίδα ὑποσημαίνοντα, ostentantia 2, 9, 4. h. l. de ἐλπ. p. facere, excitare.

πρόσας, trop. cum gen. persf. ἔτερον - τῆς ὑπέρσεως τῆς (τῶν) - πρόσσησεν, censui eorum, qui 5, 7, 13. ubi autem art. gen. plur. aut excidit, aut latet in vulg. τῆς. Pro Lat. substantia, i. pecunia.

προσώννυμι, ph. de persf. c. acc. rei, ἐρωμνάς ὑποσώννυντες, substratis totalibus 4, 2, 3. - † c. acc. persf. s. pron. recipr. et dat. rei s. loci, ὑποσώννυν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις ποσίν, prostratuos (esse) sese ad nostros pedes 7, 8, 18. - Pass. s. Med. c. acc. rei s. vestimenti, λεοντὴν ὑποσώννυντο, leonis pellem substernebat 1, 14, 15. insternebat sibi super alias vestes; i. q. simpl. et ἐπισρ. Aut pellem illam primo induebat, et supra eam alias vestes. In not. Pass. est senul acc. ellipt. substernebatur, quoad pellem, sed in not. Med. est acc. merus. - Pass. de re, γῇ ἢ χερσίζουσα - ὑπέσρυντο, substrata erat 5, 6, 18.

προσχομαι, Med. de persf. ph. i. q. supra ἐπισχοῦμαι, cum inf. fut. ἐπέσχετο - δώσειν, recepit 1, 17, 17. promittit 6, 5, 4. ἀποδώσαν ἐπέσχοντο, polliciti sunt 7, 4, 6. δώσειν - ἐπεσχομένοι, polliciti 1, 14, 24. - †† per ambig. lect. ἐπεσχομένοι - κατακτείνειν (κατακτείναν), pollicitus, se occisurum (esse) 1, 15, 1. ἀνανεώσεσθαι (ἀνανεώσασθαι) ἐπέσχετο, se instauraturum (esse) pollicebatur 2, 9, 15. - †† c. inf. prael. ἐπεσχομένοι - προαπτίζοναυτοῦ, poll., eum protecturos (esse se) 6, 9, 3. ubi Bg. per fut. aut corrigat aut verit. - c. acc. rei, ἀποκληρῶσαι, ἃ ἐπέσχετο, promiserat 2, 7, 2, 8, 8. νομίας - δ. promittit 6, 8, 10. † ἐπεσχομένην (τοῦτο,) promittit 3, 12, 6. - simul cum praep. προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ἐπεσχομένοι, poll. 3, 6, 17. - simili c. dat. persf. τοῖς στρατιώταις ἐπέσχετο ἐπίδοσιν λ. promittebat 7, 6, 8.

προσχέσεις, ph. c. adi. μεγάλας ἐπσχέσεις - ἀναπειθων, pollicitationibus 2, 9, 17, 3, 15, 10, 4, 5, 3. - cum gen. persf. simul, ταύταις αὐτοῦ ταῖς δ. πεισύναντες, promissionibus 4, 9, 10. - cum solo gen. tali, μὴ πεισύναν δ. τυράννου, poll. 8, 5, 10. ταῖς δ. τοῦ M. ἀναπειθεῖς, promissis 4, 13, 6. † ἐπὶ δ. (αὐτῶν) χάριν γιγνώσκων, pro promissis 2, 8, 14. ταῖς δ. (αὐτῶν) ἀναπειθεῖς, poll. 8, 3, 8. - cum gen. rei, ἐπσχέσεις δωρεάν λ. 8, 4, 25. μεγάλας δωρ. δ. promission. 1, 10, 3. † divuls. διότι τὰς ἐπσχέσεις οὐκ ἐπλήρου τῶν χρημάτων, promissiones pecuniae non impl. 2, 7, 9.

ποταττειν, trop. de persf. c. acc. loci s. persf. ἡπείλει - ὑποτάξαι τὰ - ἔθνη, subacturum (esse se) nationes 7, 2, 20. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξας, subegeritis 3, 6, 14. - †† Med. aut Pass. cum abl. rei s. modi dupl., τὸ βάρβαρον - πείρα, αὐν -, ὁβέω ὑποτάξονται, subicientur 2, 2, 20. qui Bg. fut. Med. pro Pass. cepit, dum et nieriū procedit Med. se subicient.

ποτυπούσθαι, Med. de persf. trop. c. acc. rei, τοιαύτας τυραννίδος κίβνας ὑποτυπούμενος, sibi repraesentans 1, 5, 11. animo fingens

- sibi, cogitans. - †† cum dat. persf. alienae, p. meo act. τοῖς αὐτοῖς - τῷ μειρακίῳ ὑπαυπνύμενοι, adumbrantes I, 6, 6. pingentes, describentes, memorantes, in memoriam revocantes, cf. §. 3. ὑπομνησιν. et διηγουμένῳ.
- ἵπουλος, trop. de re, Neutr. τὸ ἵππουλον αὐτοῦ ἡσος, subdolum 3, 5, 11. simulatum, infidum, cf. §. 9. ἀπατεῶνα, it. 2, 14, 9.
- ἵποφαίνειν, trop. de re, act. c. dat. persf. et acc. rei, ὃ περ (ὄναρ) αὐτῷ - τὴν ἐλπίδα πάσαν ὑπέφαινε, ostendebat 2, 9, 5. i. q. supra et §. pr. ὑποσημαίνοντα. - τὸ πάνυ δεξιὸν ἐμῶν - ἄλλω - ἐλπίδα ῥασώνης ὑπέφηνεν αὐν, ostendisset 2, 3, 12. - de persf. cum acc. rei solo, εὐφημήσαντες - ἀγαθὰς ὑπέφηναν τὰς ἐλπίδας, ostenderunt 3, 6, 17. - Pass. de re, ph. ἔστε δὲ ὑπεφάνη τοῦ θύρακος μέρος, apparuit 3, 12, 22. vel subtus s. paulum s. nonnihil, Lat. *sublucebat*. - trop. c. dat. persf. ἐλπίδων ἀγαθῶν τοῖς ἀρχομένοις ὑποφαινομένων, cum spes bonae subiectis affluerent 2, 4, 11. ostenderentur, excitarentur.
- ἵπὸφθερεῖν, trop. de persf. cum dat. persf. et acc. rei, ὡς - ἐτέροις ὑ. τὸ ἐγκλημα, quare in alios conferte culpam 2, 5, 12. ut debeatis conferre.
- ἵποχείριος, trop. de persf. γελωτοποιοὶ - εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, subiectum 1, 13, 16. parentem, obsequiosum, sibi subiecerant, poterant ei persuadere omnia, fecerant, ut sibi obediret ac faceret, quae vellent.
- ἵπχωρεῖν, ph. de re, cum dat. rei, ὑπχωρῶντων τῶν θμελίων τῷ ῥεῖθρῳ, cedentibus 3, 5, 11.
- ἵποψία, mor., in partem peior., absf. τοὺτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, suspicionem 1, 8, 4. - cum adi. ἔξω πάσης ὄντα με ὑποψίας 2, 5, 12. ἐφ' οἷς δὲ ποτε - ὑποψίαις, cuicumque suspicioni 1, 8, 17. - c. gen. rei, τὸ - οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν 2, 3, 12. — † in partem melior. Φῆμαι μείζους ἐξ ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδοντο, propter opinionem veritatis 8, 5, 15.
- ἵπτιάζειν, de persf. physf. cum adv. et praep. ὑπὸ ἀσθενείας - αὐτὸς ὑπτιάzen, recidebat supinus 1, 4, 16. in lectum aegrotus. - trop. cum adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι ὑπτιάζοντος, Iuliano adline supino 2, 12, 3. ignave et negligenter agente. - simul c. adiuncto, ἔτι μέλλοντος καὶ ὑ. τοῦ Νίγρου 2, 14, 11. - c. solo adiuncto, τῷ Ἀλβίνῳ - ὑπτιάζοντι καὶ τρυφῶντι 3, 7, 1. - † c. praep. ὑπτιάζε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, supinus erat in rebus curandis 2, 8, 16.
- ἵπωρεία, ph. cum gen. loci, πόλις -, ἰδρυμένη πρὸ τῆς ὑπωρείας τῶν Ἀλπεων, ad radices Alpium 8, 1, 8. extremam partem, i. q. al. pedes. σπειδόντες περὶ τὰς ὑπωρείας τῆς Ἀρμενίας, circa radices montium Armeniae 3, 2, 11.
- ἵστατος, ph. de re, Fem. τὴν ὕσάτην - μάχην, extrema illa pugna 3, 4, 5. - Neutr. δῶρα - ὕστατα, suprema 4, 2, 17.
- ἵσερος, ph. Neutr. de re, cum subst. in relat. s. opp. τῷ ὕσέρῳ γένει, - προγονικὸν λ. posteris 5, 1, 17. postero generi. - Sine subst., p. adv., sine art., in relat. tacita, τῶν ἐκείσε καὶ ὕσερον - ἀπολαύσεις, postmodum 1, 6, 14. postea 2, 14, 9. c. 3, 7, 3. posterius ib. 12. quod Lat. reducit ad ellipsf. subst. ei praep. *ad tempus*, ut in Gr. defunt eis s. κατὰ τὸ μέρος ὕσερον τοῦ χρόνου. Id que potius, quam ut p. Masc. accipias, subaudiens subst.

merum c. praep. εἰς f. κατὰ χρόνον f. καιρὸν ὕς. In relat. manifestā, πρὸς τὸ νῦν -, καὶ ὕς. in posterum 2, 5, 10. πρότερον μὲν -, ὕ. δὲ λ. πότεια 5, 1, 16. τότε -: ὕ. δὲ λ. 5, 3, 16. ὕ. -; ἐν ἀρχῇ, posterius 5, 4, 25. - c. praep. in rel. tac. ταῦτα - εἰς ὕ. ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 2. - c. art. praepos. Plur. Masc. τοῖς ὕ. posteris 1, 1, 4. sc. ἐκούμενοις f. γεννητομένοις. simul cum praep., in relat. manifest. τοῖς ἡμετέροις σέροις -, τοῖς τε εἰς ὕ. ad posteritatem 4, 4, 10.

ὑφαιρεῖσθαι, Med. de persf. ph. c. acc. rei, τὴν ἐπιστολὴν ὑφαιρεῖται, subtrahit 4, 12, 15. surripit, clam aufert, inscio Caracalla.

ὑφάσκειν, physf. de persf. cum oppresso acc. rei, ὑφῆψε (αὐτὴν, τὴν πυρὰν,) succendit 4, 8, 12. i. q. simpl. vel subltus.

ὑφαρπάζειν, trop. de persf. c. acc. rei, ἀρχὴν ὑφαρπάζων, rapiens 3, 6, 1. i. q. simpl. - cum gen. persf. modi f. c. adv. et praep. αὐτοῦ ἀκουτος - οὐσίας - ἐξ ἐπιχειρίας ὑφαρπάσασθης, quod bona - rapuisset 6, 7, 18.

ὑφασμα, ph. τὰ παρ' ἐκείνοις - θαυμαζόμενα ὑφάσματα, telas 4, 10, 9. - c. gen. persf. τοῖς Σύρων (Σήρων) ὑφάσμασι λ. texturae 5, 5, 7. †† σχήμασι - ἐπὶλήτοις - χρώμενοις, διὰ τε ποσφύρας χρυσοῦ ὑφάσματι, per que purpurae auto intertextis ib. 4. qui Pg. legit tum χρυσῶν, tum in particip. ὑφασμένοις f. ὑφαντοῖς.

ὑφίσταμαι, physf. de persf. c. praep. ὑποστὰς ἐν τῇ - εἰσίδου, subsistens 4, 8, 12. - Trop. de re, ἐπὶ - οὐδ' ὑφεζώσαις αἰτίαις, ob nec existentes causas 4, 6, 5. praesentes. - De persf. cum adv. οὐδὲ ἀνέδωκε ὑπέστη, in se recepit 7, 5, 13. ubi fortassis deest acc. rei et pron. τοῦτο. c. acc. rei, οὐτε τὸ ὑμέτερον γέννατον - ὑποστῆναι αἰρήσονται, sustinere 2, 10, 17. i. q. supra ὑπομένειν.

ὑψηλότερος, ph. de re, Masc. ἐν τῇ - τόπῳ ὑψηλότερῳ, altissimo 5, 5, 12. πύργους ὑψηλότερους 5, 6, 21. - † Fem. ἣν πόλιν ἐπ' ἀκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, in cacumine altissimi montis 3, 9, 7. qui Bg. legit in Neutro, ad sq. subst. referens, ὑψηλοτάτου, p. vulg. in cacumine summo. - Neutr. διὰ τῶν ὑψηλοτάτων ὀρέων, per altiss. montes 5, 6, 22.

ὑψιστος, ph. de re, Neutr. ὑψιστον ὄρος, mons altissimus 3, 3, 2.

ὑψος, ph. de persf. εἰς ὕψος ἀρᾶντα τὸν Σεβήρον, sublimem tollendo 2, 9, 7. in altum. - De re, βήματος - εἰς ὕ. ἀρθέντος, cum erectum fuisset 1, 5, 4. οὔτε τι - τῶν - συμβόλων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, attolli 2, 3, 5. sursum, e terrae solo abstracta. κλίνης, εἰς ὕ. ἀρθείσης, lecto, alte elevato 4, 2, 5. ἀς μεγίστους σωρούς πτωμάτων εἰς ὕ. ἀρθῆται, ut in altum attollerentur 4, 15, 15. † per acc. ellipt. ἐρη, ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὕψος 8, 1, 12. montes, qui supra nubes elati quidem altitudine, v. ὑπ. Trop. de persf. in opp., per gen. poss. neutr. ἐν τῇς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψους ἀραι, ad supremum fastigium 1, 13, 12. qui Pg. venit per eundem casum acc., dum in Gr. diverso casu delit subst. βάθος f. μέτρον. - De re, οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, in sublime tollens 2, 15, 13. nimis laudans.

Φ.

Φαδίλλα, Fem. Fadilla 1, 13, 2. soror Commodi.

Φαίνεσθαι Pass. dere, ph. per nominat. dupl. c. praep. et adv. ἐξ ἑν (ἐλῶν) τῆς ἀναθυμιάσεως - ὃ ἀπὸ ζοφώδους αἰὲς φαίνεται, apparet 3, 14, 15. conspiciuntur. - † in rect. obliqua, οὗ τὴν εἰκόνα - Φανῆναι πολ- λάκις ἐν ἀέρι - μαχόμενῃν, apparuisse 8, 3, 20. - cum adv. solo, ὅτι - κόνις πύρρον δὲν ἐγειρομένη φαίνεται, app. 6, 9, 4. Per unum nominat. sed in rect. obliqua, simul cum abl. modi, σημεία, θεία προνοία δέξαντα πολλάκις Φανῆναι, signa, divinitus existima- ta saepe apparuisse 2, 15, 11. - Trop. ὅσα τῶν μελλόντων σύμ- βολα φαίνεται, app. 2, 9, 4. videntur, putantur. τὴν Ῥ. Ἀ. χῆν, ἢ - σεβάσμιος ἐφαίνετο, videbatur 2, 10, 4. vel, ut Lat., p. γν. — De pers. ph. per unum nominat. c. praep. ὡς φαίνεται - στρα- τὸς ἐν λ. conspici 6, 5, 14. - simul cum formula temp. ἅμα ἡλῶν ἀνίσχοντι ἐφάνη Ἀρταβανος σὺν λ. apparuit 4, 15, 1. - cum praep. sola, εἰ τις ἐμῶν ἐντὸς - σημείου - Φανείη, conspiciuntur 2, 13, 18. conspiciantur. - abs. μήτε τινὸς Φανομένου, λ. nemine ap- parente 6, 5, 16. - Per dupl. nominat. τοιοῦτες - πραιὼν ἐφαί- νετο, conspiciebatur 1, 14, 17. 5, 5, 11. ὡς (αὐτὸς) Φανείη Φο- βερώτερος, quo videretur 3, 8, 4. - mor. per nominat. dupl. et fortassis simul cum dat. pers. ὃ πατήρ - ἐπαχθῆς αὐτῷ - ἐφαίνετο, videbatur 3, 15, 3.

Φάλαγξ, ph. de pers. sensu milit. et praecipuo, Φράξαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς Φάλαγγος σχῆμα, aciei 2, 6, 19. - cum adiuncto, Μακεδονικὴν ἐκάλει Φάλαγγα, phalangem 4, 8, 6. 4, 9, 8. - sensu universo, de agmine et exercitu quovis, f. parte eius aliqua, εὐτάκτως - συστήσαντες τὰς Φάλαγγας, acie 4, 13, 3. π. Φ. ἐς βά- θος συνίσασαν λ. aciem ib. 12. - † in opp. διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ Φάλαγγας, phalanges 8, 4, 17. ubi λ. minus quod et Φ. maius, aut λ. universae exercitus pars quadam, at Φ. praeci- pua pars illa, quae clypeis iunctis incedit, dicta alias Lat. testu- do. - cum gen. pers. ἡ Φ. τοῦ Ἀλβίνου στρατοῦ, acies Albiniani exercitus 3, 7, 8. ala, cornu. τὰς τῶν Παίδων Φ. cohortes 7, 8, 26. τὰς Φ. τῶν Π. illas Pannoniorum acies 8, 2, 4. † τὰς τῶν ὀπλιτῶν Φ. ἐς τετραγώνια ἑταξε σχήματα λ. alimatonum acies 8, 1, 5. agmina. - † in opp. praecipuo, χοροῖς αὐτοῦ μάλλον ἄρ- μόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγγιν, legionibus 3, 6, 15. exercitibus, exercitui; et fortassis e pr. repetendus gen. pers. αὐτοῦ.

Φάλαγον, physf. equor. ἵππων, βασιλικοῖς Φαλάροις νεοσμημένον, pha- lēris 2, 9, 6. Φ. ποικίλοις νεκ. 5, 6, 16.

Φανερός, ph. de re, Fem. Φανερὰς ἐοδόου, aperto Marte 1, 10, 9. - Φανερόν - ἔχθραν 3, 5, 6. - Neutr. τὸ σῶμα -, ὡς ἂν πᾶσι Φα- νερόν γένοιτο, ut ab omnibus conspiceretur 3, 12, 25. conspi- cium esset omnibus; ubi dat. pers. pertineat ad v. γ. aut ad adi. τὰ - Φανερά ποιῶν, edocens 2, 7, 10. manifesta faciens, manifestans, i. q. v. Φανερῶν. Compar. ἀπόδειξιν Φανερωτέρην, indicium apertius 3, 12, 12.

Φανερῶς, physf. πάντα λέγοντος καὶ πράττοντος, propalam 5, 8, 8. aliis audientibus et vident. - in opp. οἱ μὲν Φ., οἱ δὲ - κρυβδὴν λ. palam 7, 11, 7. aliis vid.

Φαντάζεσθαι, Pass. de re, cum dat. pers. et adv. ὃ περ εἰς ἀληθῆ ὡς

φαντάσθαι τισιν, quod utrum vere visum sit a quibusdam 8, 3, 21. ubi ph. sumendum, obiectum sit oculis eorum, sed ad sq. ἢ καὶ βουλομένοις simul trop., p. exaggitatum sit ab iis, quia vellent; et adeo v. est in notione praegnanter, sic, ut in eo lateat simul aliud v., ἐπλάσθαι, ἐπενοήθαι, ἐξευρέθαι.

φαντασία, phys. partim, c. gen. rei, φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, speciem 4, 3, 4. documenta, signa quaedam.

φάρετρα, ph. solum, τὰς Φαρέτρας - ἀποτιθέμενοι, pharetras 6, 5, 9. - c. adiuncto, φ. καὶ τόξα 4, 11, 6. 10.

φάρμακον, ph. in mal. part. abl. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα Φαρμάκον (τὸ μέρος,) venenum (veneni quid) 1, 17, 18. περὶ φόμαχον - τοῦ φ. γενομένου ib. 23, 25. Φαρμάκῳ ἀναιρεθεὶς 4, 8, 11. τῆς τροφῆς - ἐξωθροῖσης τὸ φ. 1, 17, 23. - c. adi. universo, πᾶν ἐξεμέσας τὸ φ. ib. 24. - † cum adi. praecipue, δηλητηρίῳ - Φαρμάκῳ, veneno 4, 1, 3. v. δ., quo adi. definitur demum subst. notionis universae, p. Lat. medicamen. δοῦναι Φάρμακον δηλητηρίῳ, venenum 1, 17, 17. διὰ δηλητηρίῳ Φαρμάκῳ λ. venenis 4, 5, 7. δηλητήρια Φάρμακα, venena 3, 5, 9. venenum 4, 4, 3. - † in bon. part., trop. c. adi. et praep. τοῦτο - μένον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε φ. remedium 6, 6, 6. praesidium.

φάρος, ph. de aedific. Φάρους αὐτὰ (τὰ Φρυγιάτῳ) - καλοῖσιν, pharos 4, 2, 15.

φάσκω, ph. de perf. cum inf. fut. δεινὰ - συμβήσεσθαι Φάσκων, affirmans 2, 1, 14. - † simul sq. neg. φ., οὐκ - ἀφίξεισθαι, negans, eos venturos (esse) 8, 8, 12. - cum inf. praef. μηδ' εἰδέναι c. nec scire se dicens 3, 12, 9. Φασκόντων τινῶν λ. affirmantibus 1, 12, 5. εἶναι πολλοὺς - ἔφασκον, aiebat 2, 3, 7. — †† per epistolam, simul cum var. temp. inf. γασιάζειν - Φάσκων, ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν λ. dicitans 3, 14, 2. - † simul cum affini v. τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, Φάσκων, οὐχ ἀρμόζειν λ. negans, convenire 4, 10, 11. cf. 4, 11, 1. τοιαῦτα ἐπισέλλων. c. inf. perf. ἐρίου Φάσκων εἰργάσθαι, e lana dicens confectam 5, 5, 6. Φάσκων, - πάντα - διαψήσθαι, dicit. 6, 2, 5. εὐθα ἔφασκον ἐξοφῆσθαι λ. ubi aiebat 3, 12, 18. - † simul c. inf. praef. πάντα Φάσκων ψευδῆ εἶναι, καὶ - ἐσκευάσθαι, omnia dicens ib. 21. cum adv. et relat. ὥς μέν τινες ἔλεγον, - ὥς δέ ἕτεροι ἔφασκον, affirmabant 4, 8, 11.

φαῖλον, Masc. de perf. mot. μὴ φ. ἀνδρωπος, non malus 3, 4, 13. inutilis, imperitus. ἐπαρχει οὐ φαῖλον, non mal. 4, 14, 3. — c. adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ φαύλων, improborum 7, 3, 11. - c. gen. perf. simul, f. c. subst. perf. per diversum casum, πρὸς τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adversus improbum - multitudinem 7, 10, 10. p. τοὺς ὄχλους. - De re, ἐπὶ φαύλῳ βίῳ λ. ob improb. vit. 6, 1, 12. - Fem. cum adiuncto, οὐ φαῖλαι, οὐδὲ κοῖφαι - ἐλπίδες, tenues 2, 8, 6. - † ante substant. cum art. φαύλας τὰς ἐλπίδας 2, 10, 13. - Neutr. φαύλῳ συμβόλῳ, mal. 1, 14, 3. infansio, infelici, mala et damna afferente. Φαῖλα ἐπιτηδεύματα, malos artes 1, 4, 8. inhonestas. — in opp. εἶσα τὰ γιγνόμενα ὥς φαῖλα μισεῖται, τοσοῦτα τὰ μέλλοντα ὥς ἀγαθὰ - ἐλπίζεται, mala 2, 3, 17. noxia. † ph. c. adiuncto et gen. rei, f. cum subst. per casum divers. τὰ φ. καὶ ἀτερεῖς ὀμιμένα τῶν ἰδεσμάτων λ. vilem cibum 4, 12, 4. p. τὰ φ. ἐδέσματα λ. viles cibos, non delicatos et pretiosos.

Φαυλότης, mor. c. gen. rei, τρόπου Φαυλότητι, pravitate 5, 1, 17.
- c. adiuncto, de milit. διὰ δειλίαν καὶ Φαυλότητα, pravitate 7, 8, 19.

Φαύλας, mor. τὰς - ἐλπίδας Φ. ἔχειν, spem male comparatam (esse) 1, 3, 2. male se habere, parvam esse tenuem que, i. q. τὰς ἐλπ. Φαύλας εἶναι.

Φαῦστια, mater Commodi, Faustina 1, 7, 6.

Φεῖδεσθαι, Med. de persf., partim physf. cum gen. persf. ἔδειτο, Φ. γέροντος, parceret seni 7, 5, 9. sc. αὐτῷ, sibi. - †† simul sq. explic. per con. c. inf. Φεῖσθαι - ὑμῶν, ὡς μὴ Φοβεῖσθαι, parcam vobis ita, ut non occidam 2, 13, 15. † ἐφείσαστο (αὐτῶν,) ὡς μ. Φ. pepercit (lis.) ita, ut non occideret 6, 1, 15. - simul c. neg. λογιζόμενοι, οὐ αὐτῶν (αὐτῶν) οὐ Φεῖσεται, illum ipsis haud parfurum (esse) 3, 8, 6. † ἤδεσαν γὰρ, αὐτὸν οὕτε Φεῖσόμενον τινοσ, illum haud quaquam ulli parfurum 7, 10, 2. qui Bg. legit οὐ τι, dum οὕτε - τινὸς procedit p. οὐ τινος, p. οὐθενός f. μηθενός, v. οὔτε. † simul c. adv., in opp. ἀνέχου, ἢ - μόλις ἐφείδοντο (αὐτῶν,) parcebant 4, 6, 12. e. - Trop. cum gen. rei, μήτε ὄρκου Φεῖσόμενας, neque iuriurando parcens 2, 9, 13. neque abstinens a iuriurando, f. etiam adeo adhibens iusiurandum, non veritus adhibere, non reveritus insiur. f. etiam adeo contemnens insiur., vilipendens, ut sq. εἰ δέοι τούτου καταφρονῆσαι. — ἐφείδετο οὕτε ἱερῶν συλήτῳ, οὕτε χρημάτων, - ἀρπαγῆς, nec templis despoliandis parcebat, nec pecuniis diripiendis 7, 9, 22. neque abstinerebat, continebat se a. † οὕτε τῶν ὑμετέρων καμάτων Φεῖτάμενος, neque vestris parcens laborib. 3, 6, 7. i. q. pr. αἰδέσθεις, non reveritus, non magni faciens, i. contemnens, non reputans, cf. 5. pr. καταφρονήσας, - ἀμελήσας λ. et 8. 16. e. ὧν κατεφρόνησε.

Φεῖδω, physf. c. gen. persf. in opp. πάντες ἀνθρώπων οὐδέ τις ἦν Φ. ἡλικίας, οὕτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebat aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium f. nec erga infantes. - Trop. c. gen. rei et adi. τὸ διδάσκει Φεῖδω σώφρονα τῶν - πορισμάτων, parsimoniam 2, 3, 23.

Φέρειν, physf. de re, f. loco, c. acc. rei, Φέρει πόας λ. fert 3, 9, 5. Arabia, profert, i. in ea nascuntur, e terra proveniunt. ἀρώματα, ὅσα γῇ Φ. procreat 4, 2, 16. - †† de curru, c. acc. persf. ἄρματα, - Φέροντα τοὺς ἐφετῶτας, currus - ferentes ib. 19. - de animal. cum acc. vel rei, simul que c. praep. τοὺς ἐλέφαντας - πύργους ἐπὶ νῆαυιν Φέρειν, ferre 2, 11, 18. αἰτὰς, ὅς Φέρειν ἀπὸ γῆς ἐς οὐρανὸν τὴν - ψυχὴν πιεσέεται, portare 4, 2, 22. - vel persf. αἱ ἵπποι - τοὺς ἐπιβάτας, οὓς ἔφερον, λ. gestabant 4, 15, 8. simul c. praep. ἵπκον - Φέροντα ἐποχοῦμενον τὸν Περτ. διὰ μέσης - ὁδοῦ, qui ferret 2, 9, 6. - c. adv. ἀράμενοι ἐπὶ τοῖς νῆαυιν, Φέρειν ἀσφαλῶς, ferre ib. 7. - De persf. cum acc. rei, κλῆπιν Φέροντες, gestantes 4, 1, 6. τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. Φ. ferentes 8, 6, 13. — † τὰ σύμβολα, - ἐπιθεῖς τοῖς ὤμοις, ἔφερον αὐτὸς, ferebat 4, 7, 12. - simul c. adv. ἵν' ἀράμενοι τὸ ἴδιον, Φέρωσιν (αὐτὸ,) ὥσπερ λίθον, ut asportent 6, 7, 16. e. - † simul c. praep. βαράσαντες τὴν κλίην, Φέρωσιν (αὐτὴν) ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ - λ. ferunt 4, 2, 11. τὰ σπλάγχνα - ἐν χερσὶς σπινθεσὶν ὑπὲρ κεφαλῆς - ἔφερον, ferebant 5, 5, 2. i. - † nominativum c. acc. instrument. c. praep. γύναια -, κύμβαλα - μετὰ χεῖρας Φέροντα, in manibus habentes

ib. 18. - †† ῥόπαλον μ. χ. ἔφεραν, in m. gestabat 1, 14, 16. -
 ξιφιδίῳ, ὃ μ. χ. ἔφερε, in m. iulera. 4, 13, 11. μή τι φέροι ὑπὸ
 κόλπου, numquid ferat 5, 5, 11. μή κάλπεις ἐπ' αὐτῷ - φέρειν,
 non afferant 6, 7, 16. Σύρσον ἀντὶ σιγήπτρου φέρων, gestans 1, 3,
 7. † ἀντὶ τῆς - πορφύρας ὅπλα αὐτὸς φ. 1, 16, 8. - Sed sine
 praepr. ἀμυντήρια φέροντες λ. 7, 11, 7. v. α. ποῖα φ. ἔπλα, gestan-
 tes 7, 8, 11. α. ἔφερον - ὁ. ferebant 7, 4, 8, 10. † nominatim c.
 acc. vestim., c. praepr. καυσίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, gestans 4,
 8, 5. ἐν μίσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, ferentes 5, 5, 20. e. - Sine
 praepr. ἀνὴρ, φιλοσόφου φέρων σχῆμα, gestans 1, 9, 7. τὴν βασι-
 λειον φέροντες πορφύραν, gest. 4, 1, 6. † χλαμύδα, ἣν ἔφερον ἀλουργῇ,
 pal. quod gestabat purpureum 4, 3, 21. ubi et comma fac-
 cias post ἔφ. - εἰ τι σύμβολον ἔφερον στρατιωτικόν, gestarent 2,
 13, 19. - simul c. nominat. modī, πάντες ἀξιωματοὶ σχῆμα
 ἔφερε μόνος, gestabat 3, 11, 4. - † Nominatim de tabellariis,
 c. acc. rei, οὐκ εἰδότες, α. φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. simul
 cum praepr. δηλώσαι, ὅτι φέρουσι γράμματα πρὸς λ. ferre se 7, 6,
 13. ἀγγελίας - παρ' ἑμαῦ φέρων, ferens 3, 11, 14. - †† per
 formul. exquisitiores, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, infere-
 bat ictum 1, 15, 7. nostr. beybringen, i. vulnerabat. - Sine
 praepr. ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἀπαντα, agens, ferens 6, 2,
 13. v. ἄγ. †† nominatim per Particip. cum al. verb. φέρων μὲ
 πολλάκις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισε πίσεις, tradens 1, 5, 9. qui Bg.
 ceperit ph. dum trop. valere potest p. adv. aliquo Lat., cupide,
 libenter, sponte. †† εἰς τοὺς ἐχέτους ἐξήρψαν φέροντες, in cloa-
 cas abiecerunt 1, 13, 11. qui Bg. negligit φ., valens vel ph.,
 (per ὑπερῶν πρότερον praeponendum,) ferentes, portantes, abiec-
 in cloac., ut Ms. diferte locant, φέρ. ἐξρ., vel trop. p. adv. cu-
 pide, promte, celeriter. Et sic quoque in sq. loco. - †† cum
 affini verb. οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐνφέρουσι τῶν θυλάκων, por-
 tantes 2, 1, 3. ubi Bg., facto commate in Vs., ad sq. v. retulit
 praepr. - Trop. de re, cum acc. rei, τὸ - προδοσίας φέρει διαβολὴν,
 affert 2, 8, 4. facit, ut dicamur proditores. † ἡ ἐκείνου μνημῆ -
 ῥῆξαν αἰθίου φέρουσα λ. peroripiens 4, 14, 10. afferens, allatura,
 prolatura, productura, i. facietis, ut praedicemus eiusdem ma-
 gna facta et amore rel. † πᾶσα νύξ ἔφερε θόνους - ἀνθρώπων
 4, 6, 8. proferebat, edebat, producebat, i. quavis nocte fiebant
 caedes. - † cum adiunctis o praepr. et adv. τὸ ἔνομα ταῖς ἀκοαῖς
 ἅμα τῷ προσπτεῖν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, istud nomen si-
 mulac ad aures accidit, statim afferre grav. crim. 4, 5, 3. qui
 Bg. refert dat. ταῖς α. ad proximum v., (transponendo) non ad
 sq. v. φέρ., excitat in animo. - c. dat. perf. ὡς τὴν - ἐορτὴν πολ-
 λοῖς φέρειν συμφορὰν, ut afferret 5, 6, 22. e. †† Al. not. cum
 acc. rei, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τόπος φέρει, habet 3, 4, 6. fert, ge-
 rit. ἀγάλματος, ὃ περ - εἰκόνα φέρει ἡλίου, gerens 1, 15, 19. 9.
 φ. εἰν. quod dei habeat imag. 5, 3, 10. †† γραμματεῖον, τοῦ
 φόνου φ. τὰς ἐντολάς, libellum, continentem 3, 11, 18. - De
 perf. c. acc. rei et praepr. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν οἱ λ. ha-
 bent 1, 11, 7. - sine praepr. Μάρκου - προσηγορίαν φέρειν, ferre
 3, 10, 9. φ. τὰ τῶν - στρατηγῶν ὀνόματα, ita ut haberent 4, 8, 6.
 † simul c. adv. temp. ἐνδιατρίψας - ἡμερῶν τινῶν, ἥδη φέρων βα-
 σιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα, per aliquot dies gerens iam 7, 6, 1. qui
 Bg. traxit gen. temp. non ad pr. v. ἐνδ. sed ad possr. simul. —
 † ἐπεὶ μήτε γνῶμην εἶτι μήτε ὄρμην ἔφερεν ἀδελφοῦ, afferebat 4, 5,

11. gerebat, habebat. - † simul c. praep. οἱ τὴν πείραν - Φέ-
 ρουσι διὰ μνήμης, gessant in memoria 2, 2, 19. - simul in opp.
 διὰ γλώττης προΐστο, ὅσα μὴ ἔφερον ἐπὶ γνώμης, quae non haberet
 in animo 2, 9, 18. - Al. not. c. adiuncto, Φέρειν τὰς συμφορὰς,
 καὶ τὰ π. μ. ὑπομένειν, tolerare 4, 14, 9. † τοῖτον ἐπισάμενος —
 μὴ Φέροντά τε τὰς εἰς αὐτὸν (αὐτὸν) ὕβρεις, impatientem propriarum
 contumeliarum 4, 13, 4. nec ferentem illas in se contumelias.
 — ἃ μὴ Φέρων, ferens 3, 11, 7. - † μὴ Φ. (τοῦτο ἢ ταῦτα,) im-
 patiens 4, 4, 5. † ἃ περ οὐ Φ. ferens 4, 12, 5. sq. πάυ ἡσχάλλε,
 nolens audire. μήτε τὴν νόσον Φ. καὶ τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, cum
 m rbi impatiens, tum aestuoli coeli 6, 6, 2. † καὶ μὴ Φέροντες
 τὸ πν. τοῦ ἁ. atque etiam intolerabili coeli aestu 3, 9, 11. cor-
 pore non valentes sustinere; cum in superior. locis fuerit de
 animo. †† Praefertim de militib. Φέρουσι πόνευς πάντας πορείας -
 εἰδισμένοι, perferre 2, 10, 10. sq. syn. καταΦρονεῖν. - τιτρωσόμε-
 νοι. - καὶ μὴ Φέροντες (τοῦτο) et non durantes 1, 12, 17. non id
 ferentes, istum dolorem vulnorum, nolentes ἢ non valentes id
 perferre, tanquam ingratum et indignum; de corpore et animo,
 ubi maxime dr. p. indignantes et irati propterea. μὴ Φ. τὴν ἐν
 σπασάμενος μάχην, haud fer. 4, 15, 9. τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον
 εὐταξίαν, non terebant 2, 4, 9. indignabantur, et studebant re-
 movere. - simul c. adv. χαλεπῶς ἔφερον, graviter ferebant 6, 7,
 24. - † cum adv. affini, δυσΦέρως τοῦτο Φέρουσα, aegre id fe-
 rens 1, 8, 9. - simul c. adiuncto al. syn. δεινῶς ἔφερον τὸ πε-
 πραγμένον, καὶ συμφορὰν ἐσρήνουσι οἱ λ. indigne ferebant 2, 6, 3.
 — † c. nominat. adi. modi, p. adv. ἀκούτες μὲν, ἔφερον δὲ (αὐτὸς)
 quamvis iniūti, ferebant tamen 8, 6, 2. - c. adv. al. πείραν
 δοῦναι, πῶς Φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήματος, quomodo ferant 5,
 6, 11. cum indignatione, an sine ea. - †† c. acc. persf. partici-
 cip. μὴ Φέροντα τὴν Μαρμαίαν ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. impatiens
 Mammaeae iniuriarum rel. 6, 1, 20. v. ἐνυβ. - Pass. de re, ph.
 ὡς ῥέειρα Φέρεσθαι οἶνον λ. ut desluerent 5, 5, 16. ferrentur. ὁ-
 ὅδας ἐπέβαλλον, - αἱ ἀναΦεῖσαι Φερόμεναι, volantes 8, 4, 31. vo-
 lando, inter volandum. - cum praep. τὸ ῥέειρον εἶρε διὰ τε με-
 γίον βαθεύς καὶ πλάτους Φερόμενον, desluentem 8, 4, 2. Φερο-
 μένη ἡ πίσσα σὺν οἷς τροχίηται, delabens ib. 27. devolans. - Al.
 not. τὰ κήματα, Φερόμενά μετ' ὕβρεως λ. 4, 6, 2. tracta. - si-
 mul c. adv. τὰ τῶν σφ. σύμβολα, - μόλις ὑπὸ τῶν γ. σφατῶν
 Φ. portanda 4, 7, 12. manibus gessata. - † trop. cum adi. mo-
 di, τὴν Π. ἀρχὴν μετέωρον Φερομένην, sublime ferri 2, 9, 3. v. μ.
 — De persf. ph. c. adv. affini, Φεράδην Φερόμενος λ. portatus le-
 ctica 3, 14, 6. - c. praep. Φ. δι' ὅλων τῶν βασιλείων; ferens se 4,
 4, 9. currens. - † simul cum adiuncto temp. et abl. modi, ὁρῶν
 περὶ δαίτην διὰ μέσης Φερόμενον τῆς πέλειος δρόμου τὸν βασιλέα,
 agere se ib. 11. †† θυμῷ - τοῦ σφατοπέδου δρ. Φερόμενοι, cum fu-
 rore - ex castris cursu concitato acti 2, 5, 3. v. σφ. - cum ad-
 iuncto al. affini, θέοντι αὐτῷ καὶ Φερομένῳ συνεξέδραμον. cum cur-
 rente et incitato una foras concurrerunt 4, 4, 10. ὥσπερ ἐνδοσιῶν-
 τες, ἔφεροντο, - καὶ ἐς τὸν ἐκπύδρουμον συνθέοντες, ferebantur 8, 6,
 17. - Trop. c. abl. rei, ὁ δὲ βαρβάρῳ Φερόμενος ἀλαζονεία, inci-
 tatus 6, 3, 11. abreptus. - † cum adv. loci et praep. μὴ ποι
 Φερόμενος ὑπ' ἀτελοῖς - ἐμπειρίας, εἰς - προσαράχθη, ne quo actus
 2, 4, 1. nisi adv. referatur ad v. posuit. - †† de animal. ph. c.
 abl. et adverb. modi, ταῖς σφουδαῖς, ὀξύτατα Φερομέναις καὶ πε-

δὴν τάχει καὶ κολπώσει πτερῶν, qui celerrime feruntur 1, 15, 11.

Φεύγειν, de pers. pl. c. praep. Φεύγει μετ' ὀλίγων, fugit 3, 4, 12. Φυγόντος - σύν ὀλίγοις λ. elapso 3, 9, 20. Φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λό-
φους 3, 4, 11. ἔΦευγον εἰς τὴν πόλιν, petunt urbem 1, 12, 13. -
ὡς - Φυγεῖν εἰς τὸ στρατόν. ut confugerit 6, 1, 20. - cum adv.
τῶν ἐνδοθεν Φυγόντων, qui ex adibus profugerant 4, 4, 10. Φυ-
γόντες - κἀκεῖθεν, fugientes 3, 2, 20. † ἔΦευγον -, ὡς ἑκαστος
ἐδύνατο, fugiebant ib. 11. † πανδημεὶ πεΦευγέναι, aufugisse 3, 1,
9. ex urbe. - cum adiunctis. particip. modi, etc. καταλιπόν-
τες τὴν Φρουρὰν, Φεύγουσιν, aufugiunt 3, 3, 12. ἑκαστος - Φρουρὰν
λιπόν, ἔΦευγον, fugiebat 2, 5, 4. e. † ἐπιτηδύσας ἵπτερ, ἔΦυ-
γεν, fugit 4, 13, 13. πάντα ῥέψαντες, ἔΦυγον, fugerunt 7,
9, 14. aufugiebant 7, 11, 9. - abs. Φεύγοντες, - ἐμάχοντο, fu-
gientes 3, 4, 19. οἱ Φ. 7, 9, 17. Φεύγειν - εὐνὴν ἤλελθεν, fu-
gere 2, 5, 6. συκοφάνται. - ἔΦευγον, fugiebant 7, 7, 5. †
μαθόντες τὴν Νίγρον πεΦευγότα, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. p.
inf. fugisse. - †† Per aor. 2. p. praes. συνεβούλευον Φυγεῖν,
suadebant, ut fugeret 2, 5, 5. πρὸς τὸ Φ. ἐμτοδίζονται, ad fugien-
dum 4, 15, 9. Φ. μὴ δυνήθεντων, fugere 7, 12, 14. - simul c.
adiuncto temp. τῶν πρὸς ὀλίγων Φ. - δυνήθ. effugerit 6, 9, 14. -
sed p. praeterito, ὡς Φ. αὐτὸν, ut fugerit 3, 7, 8. - o. affini v.
εἰ τινες ἐκ τῶν Φυγόντων κατέΦευγον πρὸς αὐτοὺς, si qui ex fuga
se receperant ad ipsos 3, 2, 18. eorum, qui fugerant. - Trop.
c. acc. rei, Φεύγων ἑκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, dum fugiat 7, 8, 13.
cupiens effugere, vitare, declinare. ἐβόα, πεΦευγέναι κ. λ. se ef-
fugisse 4, 4, 14. γνώση, τίνα κ. ἔΦυγομεν, effugerimus 2, 1, 23.
— Med. de pers. pl. c. praep. οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν - Φεύζονται,
fugient 7, 8, 19.

φήμη, pl. c. verb. ἐπειδὴ διεφόιτησεν ἡ Φ. ea fama 1, 4, 19. fama
1, 7, 2, 7, 5, 17. † ὡς διήπταμένη ἡ Φ. πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη 2,
8, 12. διαδραμούσης τῆς φήμης 1, 5, 2, 2, 2, 5. ὑπὸ τῆς Φ. τὰς
ψυχὰς ἐτρώθησαν, ea f. 5, 8, 12. † γρόντες ὑπὸ φήμης, ex ru-
more 7, 10, 9. ἐνδεχομένη τίσιν ἔειν ψόστο τὴν φήμην, hinc ru-
morem 2, 1, 7. τὴν Φ. φάσας, famam 2, 11, 5, 6, 8, 15. δια-
βόητον ἐποίησαν τὴν Φ., ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι τὸ τραυματικόν, eam f.
5, 3, 21. - † c. adi. φήμη καὶ δόξη ἀρίστη λ. 4, 3, 6. - cum
gen. rei, ἐπεὶ διεφόιτ ἡ Φ. τῶν λελθόντων, fama eorum, quae 2, 4, 1.
τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φ. διαφύουσα λ. ib. 4. ὡς διέδραμε φήμη τῆς -
νίκης 3, 2, 13. φάσαν τὴν Φ. τῆς αὐτοῦ τύχης 5, 4, 13. - simul
c. adi. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς Φ. τοιαύτη ἐγένετο, λ. 7, 1, 18. — c.
praep. φήμη περὶ αὐτοῦ διεφόιτα, ὡς ἐπιεικοῦς λ. 2, 7, 8. - † an
simul c. coni. περὶ - τοῦ θανάτου φήμην ἐγκαταστρεῖν, ὅτι λ. ru-
morem 2, 1, 6. - c. sola hac coni. ἡ Φ. διέδραμεν -, ὅτι λ. fa-
ma 5, 4, 1. - † simul c. adi. φήμαι μείζους - ἐδίδοντο, ὅτι λ.
rumores 8, 5, 15. - c. al. coni. συν. διασπιδάννυται ὑπ' αὐτῶν
φήμη, ὡς λ. f. 7, 6, 21. e. † cum eadem coni. sed ante gen.
particip. διεσπιδάσε - φήμην, ὡς τοῦ - μέλλοντος, famam, quasi rel.
5, 8, 11. - ††† ὡς διαφύουσα ἡ Φ. ἔκφυσα - τοιῇ λ. fama 2, 7,
10. qui Bg. recte legit sic p. vulg. γνώμη, quia hoc subst. non
convenit bene c. ἐντ. λ. et v. διαθ. alias etiam est c. subst. Φ.
cf. supra 2, 4, 4. - ††† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνώμην φά-
σωσιν, famam 1, 9, 20. qui Bg. quoque lexisse videntur φήμην
sed non certo, nec necessario, v. γν. ††† not. al. τὰ ἀκολουθεῖ-

σαντα - τὴν προὔπάρχουσαν φ. ἐπιώσατο, omen I, 14, 12. *verbiū factum signum vel univērsū.*

Φημί, ph. de persf. univēse c. adv. ὡς φάτε, ut dicitis 4, 3, 17. pro quo ἀλεγον § 12. - † sentū exquiliū, cum inf. persf. Σύ-
γοι - Φασί, τὰ τὸν Νίγρον ἐσπουδακέναι, profitentur se Nigri stu-
diosos (eff.) 2, 10, 15. In narratione, tum certā, c. inf. praef.
καὶ γὰρ οἱ τὰ ἐκείθεν ἀγγέλλοντες φασί, λ. affirmant 2, 8, 8. —
tum alia quacunque, per varii temporis inf., vel aor. 1. φασίν,
αὐτοῖς χρησθῆναι, aiunt I, 11, 3, 5, 4, 22, in med. periodo qui-
dem; sed init. periodi, φασὶ δέ, λ. aiunt autem 5, 6, 9. φασὶ δὲ
τινες 3, 2, 5. sq. syn. λέγουσι. - et in relat. per repetit. οἱ δὲ φά-
σιν, alii autem aiunt ib. 7. vel aor. 2., init. periodi, φ. γὰρ, - γε-
νέσθαι λ. 1, 16, 3. - † vel utr. aor. simul, in med. or. ἐν το-
σαύτῃ - αὐτοῦ φ. μέναι, προσεπιτῷ τε λ. 2, 1, 15. - in med.
or., simul sq. coni. ἔτεροι δὲ φασιν, ὡς - ἀνεπαύσατο 7, 9, 20. in
relat. remotiori ad v. idem c. adv. in med. or. ὡς τινες φασιν,
ut quidam perhibent ib. 9. - c. solo adv. hoc, in med. or. τὰ
ἄλλα, ὡς φασί, γενόμενος λ. ut aiunt 3, 4, 15, 6, 9, 12. - In
orat. alterius indicanda, in med. Πάσαι μὲν, φάναι, (ui) diceret
2, 1, 16. qui inf. pendet a pr. eodem v. φασὶ ib. §. pr. - †
Nominarium impf. persf. tertia, absf. in med. or., post vocem
unam, Ὅρα, ἔφη, Vide, inquit 1, 17, 13. post duas voc. Σὺ μὲν,
ἐ. Tu quidem, inq. 1, 13, 3, 2, 1, 18, 22. sq. †† ἔγω σοί, ἐ. Ve-
nio, inquit, tibi 3, 12, 4, 12, 4, 3, 17. post tres voc. Ποθεῖν
μὲν σε, ἐ. Desiderio te quidem, inquit, teneri 1, 6, 12. - † ἔ
δὲ, Ἄλλ' αὐτὸς τε, ἔφη, ἐγὼ λ. qui, Atqui ipse, inquit, ego 2,
3, 10. τὸ μὲν ἐμὲ, ἐ. Ac quidem, inq. 2, 5, 9, 3, 11, 10, 3,
12, 23. post quatuor voc. Οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καίρος, ἐ. 1, 9, 8.
†† ἐπιτρέφατε γὰρ δὴ μοι, ἔφη, προελθόντι λ. 3, 12, 12. ubi Bg.
negligit, ob iam praeced. idem v. καὶ τίνα, ἔφη, λ. ib. §. init.
— In alterius orat., non tamen illa propria, sed ab historico
prolata, in med. or., c. inf. vel fut., φήσας, ἐπισκέψασθαι λ. di-
cens 1, 6, 21. ubi tamen Var. L. aor. 1. ἐπισκέψασθαι. †† ὁ δὲ
Παρθεναῖος ἐπιτελεῖν ἔφη τοῖς σατραπαῖς, dixit 3, 1, 3. ubi tamen
Var. L. praef. ἐπιτέλλειν. - †† simul c. nominat. persf. τὰ λοι-
πὰ, φήσας, αὐτὸς κατορθώσεσθαι, affirmans 1, 8, 11. e. ubi tamen
iterum Var. L. per aor. 1. - vel praef., init. periodi, φήσας δέ,
λ. porro, dictitans 5, 6, 8. - in med. or., post comma, φ., λ. 4,
9, 8. †† per epistolam, μείζοσι φ. καλεῖν ἐλπίσιν λ. affirmans 1,
9, 20, e. - c. inf. persf. φ., λ. dictitans 5, 6, 4.

Φῆσος, Festus 4, 8, 11. ubi, quis fuerit, etc.

Φθάνειν, ph. de persf. c. acc. rei, φθάνων αὐτῶν (τῶν Σηρίων) τὸν δρό-
μον, praeventens 1, 15, 6. φ. τὴν φήμην τῆς λ. praeveniens
5, 4, 13, 2, 11, 5. † τὴν φ. φθάσαντες, praevenientes 6, 8, 15. —
ὅπως τὴν τῶν πρ. γυνῶσιν φθάσωσιν, ut praevenirent 1, 9, 20. —
φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δήμου ἔφθορον, praevenire 2, 5, 15. —
c. acc. persf. ἐκέλευσεν αὐτοῖς, φ. τὴν λοιπὴν δύναμιν, imperavit il-
lis, ut praecederent reliquas copias 7, 8, 27. †† simul ph. cum
acc. animal. et trop. cum acc. rei, it. cum abl. instrum. φθά-
σας τῇ ἀκοντίῳ μέλλουσιν δῆξασθαι, - φθ. τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ
τὴν τῶν ἐδόντων ἀμύν, occupans - praeveniens 1, 15, 12. - (†
trop. tantum, c. al. abl. modi, φ. αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξου-
σίας κοινωνίᾳ, anticipans 2, 15, 5. ita, ut prius communicari

sum eo potestatem, quam ille speraret ac cuperet.) - Abs. phys. *ἐκαστος* *Φθάσαι* *θάλων*, antevertere 2, 7, 4. *Φθάσαντες*, praevenientes 7, 11, 12. *εἰ μὴ Φθάσεις*, praevenies 1, 9, 11. - †† Per loca, ubi p. adv. valere potest, cum aliquo v. finito, *Φθάσας* - *χρήματα* - *ἐπεμψε*, anticipans 3, 9, 2. prius s. prior. - † cum particip. aor. I. per notion. modi, in obliqua orat. s. per inf. *θεόν* - *Φθάσαι* *οἰκειωσάμενον* αὐτὰ 2, 8, 18. cum oporteret ipsum s. debuisset ipse prius s. prior conciliare sibi eos. - †† cum particip. eiusdem temp. aor. I. in nominat. modi, sq. particula comparandi, *συντίθενται*, *Φθάσαι* *τὶ* *δράσαντες*, *ἢ* *παθεῖν*, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. ubi Bg. per dupl. adv. syn., liberior in particip., p. prius quid facere, quam pati. †† c. solo particip. modi in aor. 2. *Φθάσωμεν* *οὖν* *τὴν* *Ῥώμην* *προκαταλαβόντες*, properemus itaque prius occupare Romam 2, 10, 18. ubi Bg., ob particip., compositum c. pr. *πρὸς*, (eiusdem notionis cum adv. Lat. *prius*,) vertit potius per aliud v. Lat., quod tamen redeat ad adv. *celeriter* s. *statim*. - c. inf. aor. I. *τρωῶσαι* *μὴ* *Φθάσας*, percutiendo non anticipans 1, 8, 12. cum non prius, statim, celeriter, percussisset. - c. inf. aor. 2. *Φθάσαι* *θάλοντες* *τὸν* *Ταῦρον* *ὑπερβῆναι*, prius cupientes Taurum transire 3, 2, 11. - † simul sq. particula compar. *ὅπως* - *Φθάσωσι* *τι* *κακόν* *παθεῖν*, - *ἢ* *δράσωσιν*, ut prius aliquod malum paterentur, quam facerent ib. 10. - †† Trop. in opp. *δράσαι* *τι* *μᾶλλον* *Φθάσας*, *ἢ* *παθεῖν* *ἀναμείνας*, *ἢ* *θέλησας*, patrare aliquid potius praeveniendo, quam pati expectando voluit 3, 11, 1. ubi adv. *μᾶλλον*, pertinet ad v. post. *ἢ* *θέλ.* it. de re, abs. *τὴν* *εὐωδίαν* *Φθάσαν* *ἐμπιμπλάναι*, odorem anticipantem implere 1, 12, 5. prius, antea, s. antegressum.

Φθίγγεσθαι, Med. ph. de pers. cum adv. *τίνες* *ἦσαν* *οἱ* *προπετέςσου* *Φθιγγάμενοι*, qui fuissent prot. locuti 4, 6, 12.

Φθίρειν, ph. de pers. c. acc. pers. *Φθίραντες* *ἀλλήλους*, se invicem conficientes 1, 13, 5. populus et equites in tumultu, necantes. - Pass. c. nominat. modi, *ἐΦθίρετο* *ὁ* *δῆμος*, *οὐ* *μόνον* *βαλλόμενος* λ. peribat 1, 12, 14. perimebatur, interficiebatur, de eodem tumultu, sq. syn. *ἀπώλοντο*. †† simul c. praep. dupl. *ὠδούμενοι*, πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐΦθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, interemti (sunt) 7, 9, 15.

Φθινώδης, ph. de re, Neutr. cum art. et gen. rei, *τὸ* *Φθινῶδες* *τοῦ* *ἀέρος* λ. tabificus aer 1, 12, 5. corruptus, infectus, pestilens, cf. §. I. 3.

Φθονεῖν, mor. de pers. c. dat. pers. vel abs. *λέγουσι*, *αὐτὸν* *Φθονοῦντα* *τῷ* *Νίγρῳ* *ἐπιβουλεύσαι*, invidentem Nigro insidiatum 3, 2, 6. qui Bg. et ipse in ambiguo relinquit, dum oculus cogitari potest post Nig. et addi pron. αὐτῷ ad alterum v. *ἐπιβ.* c. gen. rei et dat. pers. *Φθονοῦσα* *τῆς* *προσηγορίας* *ἐκείνης*, invidens eam appellationem illi 6, 1, 20.

Φθόνος, mor. c. adiuncto, *τὸ* *κάθος* *τοῦτο* *τοῦ* *ζήλου* *καὶ* *Φθόνου*, invidiae 3, 2, 16. - c. gen. pers. *Φθόνῳ* *καὶ* *καθαιρέσει* *τὰν* *ἐμοθύλων*, invidia ib. 13. v. καθ. - Φ. *τῶν* *κραιπνῶν* λ. ob invidiam 7, 3, 11. †† c. coni. *Φθόνος* - *παράξουν*, εἰ λ. indignatio, si 1, 10, 15. qui Bg. ceperit in sq. †† al. not. in opp. *τοῖς* *μὲν* - *δυστυχήσασιν* *ἐλεος*, *τοῖς* *δὲ* *κρατήσασι* Φ. *παρακολουθεῖ*, invidia 4, 5, 4. odium.

- Φορά, ph. c. gen. perf. et animal. it. adi. πολλή - τῆς Φ. ἐγένετο ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων, interitus 1, 12, 2. πολλῆς ἀνθρ. Φοράς γενομένης πάντων τῶν ζώων λ. ib. 6. al. not. c. gen. rei, πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φοράν ἀντέχειν, aëris corruptioni ib. 3. ἀέρων Φοράς 1, 1, 5. c.
- Φιάλη, physf. φιάλην λαβὼν, σπένδων τὴν λ. phiala sumpta 4, 8, 12.
- Φιλανθρωπία, mor. c. adi. τὰς ψυχὰς - ὧρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἔχετε, humanitatis 2, 13, 16.
- Φιλάνθρωπος, id. Masc. de perf. c. adiuncto et fortassis c. dat. perf. χρησὸς ὢν καὶ Φ. τοῖς συνοῦσι, humanus erga 4, 3, 6. nisi dat. pendet a v. subst. - de re, χρ. καὶ Φ. τρέφες, morum - humanitas 5, 1, 11. mores humani, animus hum. - Neutr. c. art. et praep. it. cum gen. perf. τὸ μέτριόν μου καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνθρωπον διαβάλλων, meam humanitatem erga 5, 1, 5. absf. ἡθός, - εἰς τὸ Φ. - ἐπιτρέπες 6, 1, 14. 6, 9, 16.
- Φιλργυρία, mor. c. adiuncto, διεβέβλητο - εἰς Φιλργυρίαν καὶ μιζολογίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. ubi minus quid, quam μ.
- Φιλργυρος, id. de perf. Masc. cum masc. Γερμανοὶ -, Φιλργυροὶ εἶντες, avidi pecuniae 6, 7, 22. - Masc. de fem. τὴν μητέρα ἐμεμφοντο, ὡς Φιλργυρον, ut avaram 6, 9, 9.
- Φιλόστροφος, moral. de perf. cum abl. modi, Φιλόστροι φύσει Σύροι, amantes sunt festorum 2, 7, 15. sc. εἰσι.
- Φιλέω, mor. de perf. c. acc. perf. πάντας - ἡμᾶς, ὡς ἓνα, ὁ πατὴρ ἐφίλει, amabat 1, 5, 12. i. q. ἡγάπα ib. 7. - † al. not. in opp. καὶ αὐτῇ - ἐξεργετὸ παιδίον, - περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα (αὐτὸν) de-osculans 1, 17, 8. - † al. not. c. adv. et inf. φιλεῖ πῶς αἰὶ τὸ ὑπῆκουσιν - βιβῶν λ. solent subiecti rel. 1, 2, 8. - Pass. c. praep. et particula modi c. nominat. adi. διὰ ταῦτα -, ὡς σρατιωτικός, ὑπ' αὐτῶν ἐφιλεῖτο, amabatur 4, 7, 15.
- Φιλία, mor. de pluribus, c. adiuncto, in opp. ἣν εἰρήνης καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐστὶ πολιορκίας, amicitiae 8, 6, 9. οὗς - κείσας ἐς Φιλίαν καὶ συμμαχίαν ἐπήντο 7, 8, 23. - c. adi. σπονδαὶ Φιλίας βεβαίαι, εὐνοίας τὴν - κίσις 8, 7, 18. - absf. in formula, τοὺς δὲ ἐς Φ. ἐπηγάγοντο 1, 6, 24. † τοὺς - ἐς Φ. ὑπηγάγοντο, ὡς καὶ συμμαχοῦς λ. 4, 7, 3. - De singulis, συνάγειν αἰὶ τοὺς παῖδας εἰς Φ. 3, 13, 8. - cum adiuncto, περὶ εἰρήνης καὶ Φ. διαλέγεσθαι 6, 4, 6. per legatos. Φήμη - πλείους εἰς εὐνοίαν καὶ Φ. προυκαλεῖτο 4, 3, 6. - simul cum adi. ἐς ὁμόνοιαν καὶ Φ. ἐπίπλεον μᾶλλον, ἢ ἀληθείῃ, περιήγετο 3, 15, 14. - cum gen. perf. ut obiecti, ἐπεκάλει ἀμφοτέροις Φιλίᾳ Νίγρου, amicitiam Nigri 5, 5, 2. erga Nigrum, v. ἐπικαλ. - † simul in opp. ἐπιφερῶν - τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δὲ - γυνῶσιν Ἀλβίον 3, 8, 13. - c. gen. perf., ut auctoris, et c. praep. τὴν Βαρσημίον - πρὸς Νίγρον Φ. 3, 9, 1.
- Φιλικός, mor. de re, γράμματα Φιλικά ποιήσας 1, 9, 20. amica, per simulationem: ἐπιστέλλει Φιλικώτατα γρ. ὅθεν, litteras quasi amantissimas 2, 15, 6.
- Φίλιος, mor. sed sensu Rom. praecipuo, de re et loco f. perf. cum dat. perf., Masc. c. subst. fem. Ἀρμενίας, - Φιλίου Ῥωμαίοις ἐοκνούσης, quae amica Romanis videbatur 6, 5, 2. federe ac societate iuncta, f. favens nec hostiliter animata.
- Φιλέδοξος, mor. de perf. c. adiunctis ex abl. modi et adv. temp.

Φύσει Φ. ἄλλως ὑπάρχων, gloriae amans 3, 14, 3. - cum solo adu. ἰσο, ἄλλ. Φ. ὤν, gloriae avidior 7, 5, 18. nisi adiuncta illa pendent a v. v.

Φιλοκόμωδες, nomen, s. cognom. Pass. vel Act. ἐκαλεῖτο (αὐτὸ, τὸ παῖδον,) Philocommodus 1, 17, 6. sq. explic. quem Commodus amavit s. qui amatus est a Commmodo.

Φιλονεικῆν, de re s. perf. mor. s. ph. c. praep. ἢ τίλεις (Carthago) - Φιλονεικῶσα πρὸς τὴν - πόλιν (Alexandria) περὶ δευτερείων, conticens cum urbe de 7, 6, 2.

Φιλονεικία, ph. in bello c. praep. εὖ - περὶ ὅρων γῆς λ. ἢ Φ. (ἐστὶ) est hoc certamen 4, 14, 14. - extra bell. mor. c. adiuncto simul, ἢ περὶ ἐκείνα σπουδὴ καὶ Φ. illa contentio 3, 13, 4. - c. solo adi. πρὸς ἀλλήλους ἐρασίζον - ἐπὶ παιδαριώδους Φιλονεικίας, ex content. 3, 10, 5.

Φιλονεικος, ph. s. mor. Neutr. c. art. p. subst. pr., in opp. πλέον ἢ τῶν ἀγαθῶν τοῦ δικαίου τὸ Φιλονεικου, superabat in ipsis iustitiam contentio 4, 4, 2. v. πλ. et δίκ. maior enim erat in iis contentio s. aemulatio, quam iustitia, s. amor contentionis, quam amor iusti.

Φιλονεικίαι, mor. ἢ περὶ τὰ θεάματα - αὐτῶν σπουδὴ Φ. - ἐμερίζετο, cum contentione 3, 10, 6. vel ex cont. i. q. superia ὑπὸ Φιλονεικίας.

Φίλος, p. subst. de perf. universe, ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος Φίλου, amico 7, 1, 22. ἀπίστος - περὶ τὸν Φίλον ib. 24. τὸν νομισθέντα Φ. 3, 6, 3. Φόβω - Φίλους ἐπᾶτο 4, 3, 8. - c. adi. τοὺς - πίζους ἐδοκίμαζε Φ. 5, 1, 6. - in opp. ἐχθρὸς ἀντὶ Φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ εἰκείου, γενέσθαι 3, 6, 11. Φίλων ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι 4, 15, 19. Φίλου ἀντὶ πολέμίου δέχεσθαι 8, 3, 4. δέχ. Φίλους τοὺς χρεὶ ἐχθροῦ 8, 6, 3. - simul c. adi. μέγαν βασιλέα - πίζον Φ. ἀντὶ ἐχθροῦ - ἐποίησαμεν 5, 1, 8. - cum gen. perf. ut obiecti, ὡς ἐκείνου Φίλοι, ἀνθρώποι 4, 6, 5. 8. Φίλων αὐτοῦ τινι 7, 1, 21. - c. adiuncto, et adi. τινῶν αὐτοῦ Φ. καὶ εἰκείων 7, 10, 9. v. εἰκ. †† ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ Φίλοις, tibi amicis 2, 1, 24. ubi Bg. libere c. dat. - † simul in opp. Θεοῦν τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκαλήτουν -, Φίλους δὲ καὶ συμμάχους Μαξιμίον 7, 11, 10. - cum praep. simul, πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰῃ Φ. αὐτοῦ, in eius Romae necessarios 3, 8, 7. - †† c. dat. perf. p. pr. gen. ὅσους ᾔδεισαν ἐκείνων Φ. quos scieb. ei amicos 1, 13, 11. - † simul cum adiuncto, ὧν ἦσαν αὐτῷ πλείους Φ. καὶ συγγενεῖς 7, 6, 5. ubi adi. πλ. pertinet ad pr. pron. ὧν. - † simul c. adi. τοὺς ἐκείνων Συμμάχους Φ. 8, 5, 23. - Al. not. Pecul. a) de subditis, partim, et milit. c. adiuncto et opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπῆκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. iantores, vel per honorificum titulum ap. Rom. — b) de imperatorum ministris, c. adi. πατρώϊοι Φ. 3, 15, 13. τῶν πατρώων Φ. 1, 6, 1. 2, 1, 16. †† c. adiuncto, τοῖς πατρώϊοις Φ. 1, 8, 1. sq. ἐκείνοις συμβούλοις χρηόμενος. - τοὺς πατρώϊους Φ. 1, 5, 4. 1, 8, 4. - simul c. adi. λοιποὺς π. Φ. - πάντας 1, 17, 3. — †† simul c. dat. perf. et adi. τῶν σημίων πατρώων τῇ Κοιμῶδω Φ. paternis Commmodo amic. 2, 1, 10. sq. opp. vel syn. ἐταίρων. abs. τινὲς τῶν Φ. 7, 8, 5. † πιστάτω εἶναι δοκοῦντι Φ. λων λ. 4, 12, 7. ἔδοξε τοῖς Φ. 1, 5, 1. 1, 6, 22. 7, 8, 2. τοῖς συνοῦσι Φ. 6, 7, 9. †† τοὺς Φ. πάντας, οἱ συνῆσαν -, συνέδροι τε λ. 7, 1, 7. καλέσας τοὺς Φ. 1, 6, 7. 21. † συγκαλέσας τοὺς Φ.,

- ὅσοι τὲ παρήσαν τῶν συγγενῶν 1, 4, 1. † ἡ πρὸς τοὺς Φ. αἰδώς 1, 8, 5. ubi desit gen. αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς, vel αὐτοῦ.
- Φίλος, p. adi. M. sc. de perf. c. dat. perf. et adiuncto, εἰ τινες ἐδόκουν ἐκείνῳ φίλοι καὶ φίμοι, amici 7, 9, 14. - Neutr. de re, in opp. τῶν τὸ τῷ ἐτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri esset gratum 3, 10, 6. nisi de perf., ut in sq. loco. ἐννῇ, - ὅσα Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα 2, 4, 4. faventes, aut per titulum honorificum Rom. - † simul cum praep. ἐννῇ -, Φ. καὶ ὑπ' ἐκ προγόνων 7, 7, 12. - Superlat. de perf. abl. ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπαλειθεύων Φίλτατος, carissimus 4, 8, 11. τοῦτον ᾗδει - Φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. - τοὺς δεκοίντας εἶναι Φιλτάτους ib. 20. - not. praecipua, οἰμωγὴ γυναικῶν καὶ παιδίων, ὧν ἐν ἱφεί εἰ Φίλτατοι ἀπώλοντο, 7, 9, 19. mariti, patres.
- Φιλοσκιώμων, mor. de perf. πεθύνασι - εἶναι Φιλοσκιάμμενες, dicaces 4, 9, 4. amans scommatum et dicteriorum mordacium, Alexandrini, sq. explic.
- Φιλοσοφία, mor. Φιλοσοφίαν - ἐπιστάσας, sapientiae studium 1, 2, 6. Marcus, it. Φ. προ-ποιούμενος, philosophiam 4, 5, 13.
- Φιλόσοφος, id. de perf. ἀνὴρ Φιλοσόφου φέρων σχῆμα, philosophi 1, 9, 7. Cynici, c. sq. descript.
- Φιλοσώφρων, mor. de re, cum adiuncto, οὐ Φιλοσώφρονα, οὐδὲ σύμμετρον - διαίτησιν, non frugalem 2, 3, 22. i. q. pr. et §. sq. c. σώφρων, sapientem, prudentem.
- Φιλοτεκνία, mor. de fem. τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὴν) - ὑπερβαλλούσῃ Φιλοτεκνίᾳ, caritate filii 6, 5, 18.
- Φιλοτησία, ph. de re, c. adi. ὁ δ', ὡς συνήδη Φιλοτησίαν, - ἔτιεν, veluti consuetum benevolentiae poculum 1, 17, 19. nostr. *Freundschafstränk*.
- Φιλοτιμεῖσθαι, Med. mor. de re, cum inf. Φιλοτιμησαμένης, ὡς ἂν τις εἴποι, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, δεῖξαι λ. dum quasi data opera, ut ita dicam, humana natura vult ostendere 1, 13, 12. magno studio conatur, nostr. *wetteifern* s. *sich beeifern*.
- Φιλοτιμία, mor. c. adi. affini, τὴν ἀρχὴν - ἐλάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου Φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνδείκνεν, pari ambitione 3, 6, 10. — † al. not. ph. πάσης προαηλωμένης Φ. munificentia 3, 8, 9. cum finitae essent et defissent omnes largitiones in milites, donativa et congiaria.
- Φιλότιμος, mor. s. ph. de re, Neutr. p. adv. τοσαῦτα - Φιλοτιμέσθον ἰσορρίσθω, ambitiosius 1, 11, 14. longius, pluribus, amplius.
- Φιλότιμως, id. ὁῶρα πέμπει, certatim 4, 2, 17. 5, 3, 9. - cum adiuncto, Φ. καὶ πολυτελῶς ἐπιτελέσας - θείας, ambitiose 5, 5, 15. qui Bg. sic recte legit p. adi. vulg. Φιλοτίμους, liberaliter.
- Φιλοχρηματία, mor. c. gen. perf. ut auctoris, et c. adi. τοσαύτη τις ἦν τῆς τυραννίδος ἡ Φ. avaritia 7, 3, 7. - cum solo gen. perf. τὴν ἐκείνου Φιλοχρηματίαν εἰδότες 7, 4, 4. - c. solo v. ὑπερβαλλούσης - Φιλοχρηματίας 3, 8, 13. †† τῆς Φ. αὐτῆς - αὐξηθείσης, cum avaritia ipsorum proveheretur 2, 6, 22. qui Bg. pro vulg. gen. legerit vel gen. plur. αὐτῶν, vel Mss. dat. αὐτοῖς, apud eo. s. in iis, dum vulg. procedat p. illa ipsa avar., de qua iam dictum §. pr. per periphrasim χρημ. ἐπιθυμία

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

Φιλοχρήματος, mor. Masc. de persf. c. subst. fem. ὁρᾶν αὐτὴν οὖσαν φιλοχρήματος, pecuniae avidam 3, 1, 16. - Neutr. de persf. c. abl. medi. Οὔτε τοὺς βάρβαρον φιλοχρήματος, barbari avidi sunt pecuniae 1, 6, 25. - Neutr. c. art. p. subst. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματος, opum parandarum cupiditas 3, 8, 14.

Φίλτατος, v. supra in Φίλος.

Φίλτρον, trop. c. gen. persf. ut obiecti, it. c. adi. πολὺ ἔχων ἐν τοῖς σφραγίσιν τὸ Πλαυτιανὸν Φ. nullum amatorium Plautiani 3, 12, 7. amorem. - c. adiuncto meto, δέξαν αἰδίων - Φίλτρον καὶ εὐνοίας, gloriam ob amorem 4, 14, 10.

Φίλυρα, ph. p. mater. γραμματεῖον ταύτων δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας - ἡσημένων, de illia 1, 17, 1. illiae arboris membrana tenui, inter lignum et extimum corticem.

Φλέγεσθαι, ph. Pass. de re, τὰ ἐκ βυρσῶν - (ὄπλα) ἐφλέγετο, ardebant 3, 4, 27. incendebantur.

Φοβερός, mor. Pass. Masc. de persf. προῖον Φ. ἦν, terribilis 5, 11, 4. - Neutr. de re, τὰ ἀνέρεα - τῶν ἔργων Φοβερά προκαταρξέουσιν, formidabilia 7, 8, 15. - Compar. Masc. de persf. ὡς Φανείη Φοβερώτερος, terribilior 5, 8, 4. - c. gen. persf. Φ. τῶν λ. 3, 10, 13. - † c. dat. persf. τοῖς - ἐγγενέει Φ. 7, 3, 1. nisi dat. pendet a v. - Superl. de persf. c. acc. rei ellipt. ἦν (κατὰ) τὴν ὄψιν Φοβερώτατος, maxime terribilis 7, 1, 26.

Φόβω, mor. de persf. c. acc. persf. et nominat. particip. modi, τούτοις εἰς ὑποψίας ἄγων, τὸ μεγαίνειν ἐφόβει, terrebat 1, 8, 4. - simul, in opp. ἡλιθίε, αὐτὸν πείσειν ἢ Φοβήσιν, αὐτὸς παρών, terreturum 6, 4, 6. - simul cum praep. φέτο, πείσειν ἢ Φ. εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, metum infecturum barbaro 6, 2, 12. - De re, c. acc. persf. et adp. it. abl. rei s. causae, πάντῳ αὐτὸν - τὰ παρόντα ἐφόβει, οὐχ οὐτῶ προῖον λ. terrebant 2, 3, 2. - Pass. sensu Med. ne persf. c. coni. neg. Φοβηθεῖς, μὴ λ. metuens, ne 4, 13, 1. 8, 3. veritus, ne 5, 4, 12. Φοβηθέντες, μὴ λ. veriti, ne 1, 17, 24. 5, 3, 12. - †† simul c. acc. rei s. pron. demonstr. Φοβηθεῖς ἐκεῖνα, μὴ λ. metuens, ne 6, 5, 15. qui Bg. nullum pron. refert, ut tentat Strp. in nominat. ἐκεῖνος, sine necessitate; quia pron. neutr., in sing. et plur., reperitur c. nostro v. aut syn. simul c. coni. neg. † c. acc. rei et adiuncto, ἐκπλαγεῖς, τόν τε - κίνδυνον - Φοβηθεῖς, formidans 1, 13, 8. ἐκπλαγέντες τῷ πάθει -, Φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ πλῆθος, formidantes 7, 11, 9. - †† in rect. dupl., c. acc. rei et simul sq. coni. neg. Φοβηθέντες - τὴν - συγγένειαν, μὴ λ. veriti - propinquitatem, ne 2, 6, 15. - †† cum affinis subst. abl. τὸ βάρβαρον - τὰ μέλλοντα Φοβήσεται, δέει τῶν λ. formidabit, metu 1, 5, 26. v. δ. - ††† cum accusf. persf., adiuncto, et inf, ὑδαίτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα, πρᾶξαι τε λ. reverebatur et metuebat (patrem,) patrare tel. 3, 15, 6.

Φόβος, mor., quatenus ad res refertur, ἐβούλετο τὰς εἰκόνας αὐτῷ φόβον ἀπαιεῖν, terrorem 1, 14, 19. - sed quatenus ad persf., abl. ἵσα πρότερον ἐπέχειν ὁ Φ. ῥήματα, metus 2, 2, 7. ubi proprie desit gen. persf. et pron. αὐτοῦ, metus ab illo, Commodo, s. erga illum, nostr. Furcht vor ihm. it. in sqq. locis. Φόβω ἐποτάζονται, metu ib. 20. prae m. τὸ κρυπτόν πρότερον διὰ φόβου μήσε, prae metu 7, 7, 5. - †† in opp. μὴ μόνον φόβω -, ἀλλὰ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, metu 3, 6, 22. Φ. καὶ οὐκ εὐνοία

Θάλασσαν ἀπὸ τοῦ 4, 3, 8. post syn. ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθει. - † περ ἤδεσαν - εἰχίσθαι, - Θ. δὲ κωλύσθαι 7, 5, 1. sc. αὐτοῦ. - Ὀβρον εἰς ἀμύγδαλον, πόθον δὲ - ἐνέστασαν 1, 4, 11. sc. αὐτῶν. c. adi. μετὰ πολλοῦ Ὀβρου τῇ ἑστία χυόμενος. *terribiliter valde* 7, 1, 2. - † simul c. adiuncto, *κονήσας ἀπὸ τοῦ καὶ Ὀβρου συνεχοῦς ἀπαλάσσειναι*, metu 2, 1, 17. - c. gen. perf., ut obiecti, simul. τοῦτοτος ἦν ὁ Μαξιμίανος Θ. Maximini metus 7, 3, 1. metus erga M. - c. solo gen. tali, Ὀβρω M. 7, 7, 9. τῷ ἐκείνου Θ. 7, 6, 11. - simul in opp. Ὀβρω ὥστε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ ἐνεία, metu subiectorum imperabatur rei. 3, 8, 15. erga Sever. - cum gen. rei, Θ. καὶ μνήμη τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς 2, 4, 5.

Φοινίκη, regio inter Palaestinam et Syriam, ἐρωτόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήστειν. Phoeniciam 5, 3, 10. Φ. καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, Phoeniciae 5, 4, 10. Ἐμέσαι - πόλεις ἐν Φοινίᾳ. ubi Phoeniciae 5, 3, 2. κατὰ Φοινίην, in Phoenicia 3, 3, 3. opp. κατὰ Συρίαν.

Φοῖνιξ, de perf. Ὀφρανίαν - Φοῖνικας Ἀφροάρχην ἐνομιζοῦσι, Phoenices 5, 6, 10. †† τοῦ Φοινίκου ἔθους πάντος, Phoenicum gente 2, 7, 7. τῇ Φ. Φωνῇ 5, 3, 8. νόμῳ Φ. 5, 5, 20. Φ. γ. 6, 5, 21.

Φοινίσσα, de perf. c. acc. ellipt. Μαῖσα -, τὸ γένος Φ. gente Phoenissa 5, 3, 2. - abf. Διδῶ τὴν Φοινίσσαν 5, 6, 9. - de re, Φοινίσσης ἱερᾶς σολῆς, Phoenissam vestem 5, 5, 5.

Φοινίσσασθαι, ph. Pass. de re, cum abl. rei, τοσοῦτος - ὅσος, ὡς ῥέιζρος αἵματος - τὸν αἰγιαλὸν πάντα φοινιχθῆναι, ut litus purpurasceret 4, 9, 17. *rubesceret*.

Φοιτᾶν, ph. de perf. c. adv. et praep. εἰ ποτε Φοιτῇ δὲ ἡλίου, si q. incederet in l. 1, 7, 9. Φοιτῶντες - ἐκαστοτε εἰς τὴν πόλιν, frequentantes urbem 5, 3, 17. ἵππαι, εἰπτες, i q. sc. ἰόντες, et sine emphasi ob adv. ἐν. - c. praep. sola, ὡς πολλοὺς καὶ αὐτομολούτας Φοιτᾶν πρὸς τὸν νέον, ut irent 5, 4, 2.

Φονεύς, ph. c. adiuncto, ἦν σοι Θ. καὶ ἐχθρὸς, interfector 3, 12, 4. c. gen. perf. οἱ τοῦ Περσέως Φονεῖς 2, 13, 22. - simul in opp. ὁμᾶς, Φίλικας καὶ Φρουροὺς - βασίλει, - αὐτοὺς γενέσθαι Φονεῖς (αὐτοῦ, βασιλ.) fieri caedis patratores 2, 5, 10.

Φονεύω, ph. de perf. c. acc. perf. et nominat. particip. modi, ἀπὸ τῶν, - ἀποσφ' ἔχας τὸν τράχηλον, Φονεῖς, interficit 1, 17, 2. τὸν ἐπιτεσόντες Φονεύουσι, occidunt 2, 5, 14. προβαλόντες τὰ ξιφίδια καὶ καίσαντες, Φ. 7, 6, 19. † ἀνατεῖσαι - τιὰ -, λαβύρα ἐγχειρίδιον -, ἐπιτεσεῖν τε τῷ Κοιμόδω καὶ Φονεῖσαι (αὐτῶν) ut occideret 1, 8, 11. - cum abl. instrum. simul, προσπομπικόνους - ξιφίδοι Φ. occiderent 7, 6, 15. - c. adv. οἱ μὲν ἐκείνου ἔκρινον, caedem faciebant 4, 9, 14. sc. τιὰς l. αὐτοῦ. - ἀπὸ τῶν, - ἀπὸ οὗτω Φονεῖται (ἐμῶν) occidere 2, 1, 22. † μινδόντες, Φονεῖσιν ἡδὴ πᾶν τὸ πῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλείας, tandem occidunt 3, 8, 15. qui fig. traxit adv. ad pr. v., non ad fig. † προστεσόντες αἰφιδίως οὐ προσδοκῶντα καίσαντες Φ. aggrelli subito nec p. percut. occid. 7, 4, 12. ubi l.g., sine commate, libere remanant, quo traheretur adv. - cum adiuncto al. ἐτηρέζοντες, ὡς συνοφάντας, ἐσέλασαν καὶ ἐφόνευσαν, trucidarunt 7, 7, 7. - in opp. βασιλέα, ὃν ἔχρησεν σώζειν -, ἐφονεύσατε, occidistis 2, 13, 12. - cum acc. perf. solo, τοὺς δὲ - αὐτοὺς τε Φ. καὶ πολὺ τι πληθος ἀνδρῶν, obtruncant 3, 4, 11. διακιν καὶ Φονεύον τοὺς λ. occidere 7, 11, 10. † ἐδίωξαν αὐτοὺς Φονεύοντες οἱ Σεβήρου, persecuti

sunt ipso Severiani occidentes 3, 7, 14. ubi acc. in med. pertinet ad v. utr. πάντα τὸν ἐμπίπτοντα ἐφόνεον, occidebant 3, 9, 19. εἶδες -, φονεύσαι τὸν Μᾶν. occidere 8, 5, 20. - † nominativum per fut. ἀνέμενε τὸν φονεύοντα (αὐτὸν, expect. interfectorem (sui) 6, 9, 12. πεμπεῖ - τινὰς τοὺς φονευτάς τὸν λ. qui occidebant ib. 13. - † nominativum in bello, τοὺς ἀνδρας ἑτας ἐφονεῖν βαρβάρους, occidit 7, 2, 15. - c. acc. animal. ζῶα - φονεύων Ῥωμαίοις, εἶδες, animalia offendens Romanis occidit 1, 15, 9. ubi Bg. libere, et acc. pertinet ad v. utr. - † ὡς μὴ ἅμα τὲ τραῦσαι καὶ φονεῖσαι (αὐτὸ, τὸ ζῶον.) quin occideret ib. 8. - Per alios, c. acc. perf. adv. et praep. εὐθὺς ἀφ' ἐτίας πάντας φονεύειν ἤρξασα, interficere 3, 15, 1. - c. adv. solo, ἀφαιδῶς φονεύον (αὐτοὺς,) occid. 1, 13, 14. πάντας - ἀφ. ἐφονεύον, interfecit 7, 1, 20. † πρῶτον - ἐμὲ φονεύσατε, occidite 4, 3, 19. - cum acc. perf. solo, τοὺς - φόνευσ, occidebat 7, 9, 23. πάντας - φονεύσας, cum interfecisset 3, 8, 4. † Φεύσομαι - ὅμων, ὡς μὴ φονεῖται (ὅμας,) ita, ut non occidam 2, 13, 15. ἐφείσαστο, ὡς μ. φ. (αὐτοὺς,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. Quae valent 1. q. in seq. loc. καλεῖται - τοῖς -, σπασαμένοις τὰ ἔλφῃ, φονεῖσαι τὸν λ. occidere 3, 12, 24. φονεύειν τὸν ἐπιτεγγίνοντα καλεῖσας 3, 3, 5. — Pass. de perf. c. praep. οἱ ἐν τῇ στρατῷ φονευόμενοι, ii, qui occiderentur 8, 5, 18. κατὰ -, φονεύεις ὅθ' ἡμῶν, occisus 7, 5, 15. ἐπ' ἐκείνου φονεύοντα, ab illo occisum 6, 1, 15. immo sub illo. - c. adv. εὐθὺς πάντες ἐφονεύοντο, occidebantur 4, 6, 1. — simul c. praep. et adv. ἐπ' Ἀλ-ξάνδρου -, ἐν ἑστῇ τοσοῦτοις ἀκρίτως φονεύοντα, occisum 7, 1, 16. - c. adiecti modi, per particip. ἀσχερῶς ἐλοφονόμενος ἐφονεύθη, necatus est 2, 12, 12. — sed per adi. μήτε - ἀκρίτων τῶν φονευσθέντων, capite multatum iri 2, 14, 7. - c. gen. temp. ὅσους χρόνους τῆς νικτὸς φονεύθηαι, occidi 1, 17, 1. e. - de re, et simul de animal. πλῆθος τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, multitudo caesa (est) 4, 15, 13.

caedis, ph. de re, θυμῷ φονικῷ, sanguinario 3, 7, 6. avido caedis. - Neutr. c. art. p. subst., τὸ φονικὸν πάθος ἔχων, caedis cupiditatem 7, 1, 4. - c. gen. perf. et praep. εἶδες αὐτοῦ τὸν θυμὸν καὶ τὸ φ. ἐπὶ τοιοῖςδε γράμμασι, gnarus - furoris et animi sanguinari 4, 12, 5. - de perf. superl. αὐτὸν -, φύσαι ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, valde sanguinarium 4, 9, 6. οἱ ἐκείσε ἀνδρωποι - εἰς - φονικώτατοι, caedis avidissimi 2, 9, 15. 3, 14, 14. maxime sanguinari 3, 3, 6.

caedes, phys. in bello, c. gen. perf. et adi. πολλὰς τῶν στρατιωτῶν γίνεται, caedes 3, 2, 4. πολλὸν ἐργασάμενος φόνον τὸν λ. 4, 11, 11. — sine casu, τοσοῦτος ἐγένετο φ. 4, 9, 17. πολλοὶ ἐργασθέντος φόνου, strage 3, 4, 10. † πολλὴν ἀρπαγὴν καὶ φόνον ἐργάσαντο, caed. 3, 3, 6. - Extra bell., universe, cum gen. perf. πᾶς οἰκείου φ. 4, 5, 3. τοῦ Περτίανος φόνου 2, 14, 9. τῇ Περτ. φόνου 2, 9, 11. 16. † τῷ φ. ἐπεξέλθειν 7, 4, 13. sc. αὐτοῦ. - ἐπὶ τῷ παιδὸς φ. ob necem 4, 6, 5. τὸν ἐκείνου φ. caedem 2, 6, 13. μετὰ τὸν ε. φ. 4, 9, 3. ἐνετείλατό μοι φ. σοὶ 3, 12, 5. ἀγγέλλοντας τὸν φ. τοῦ M. 8, 6, 5. - simul c. adi. φ. οὐκ ὀλιγο; ἐγένετο καὶ — ἀνθρώπων 7, 7, 6. εὖρε - τῶν λοιπῶν τοιοῦτον φ. 1, 17, 9. — Sine casu, διὰ τῶν χωρήσεων καὶ φ. 4, 4, 5. καταργαθέντος αὐτοῦ τοῦ φ. ib. 8. τοιοῦτον ἀνδρα φόνον ἀπαιτεῖσθαι 2, 10, 7. ἐπὶ φόνῳ ἦκειν 2, 1, 15. (αὐτόν) ἐκπέμπει ἐπὶ τὸν φ. 3, 11, 20.

γραμματεῖον ἤθησε, τοῦ Φ. Φέρον τὰς ἐντολὰς 3, 11, 18. de caede, adhuc futura. - cum adi. μητρόφον Φ. 1, 3, 9. τοῦ Φ. διαβοήτου γενομένου 4, 4, 19. Φ. βασιλικῷ 4, 6, 22. εἴ τινα ἐπιτέμποιεν ἐπὶ φόνον ἀκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. - Nominatim per Plur., c. subst. ἐξ ἀδικίας φόνων, ex iniustis caedibus 3, 8, 14. †† τὴν νεολαίαν - παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναίροισιν, omni caedis genere 4, 9, 13. in Ianiena Alexandrina. Φ. ἀλλέτριος, a caedibus 6, 9, 16. - c. adi. πλείονων γενομένων Φ. λ. si plures fiebant caedes 7, 3, 2. - in bello et opp. σπονδαῖς μᾶλλον καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ φόνοις 8, 3, 5. ††† ποτὸν αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον, sanguine et caede 8, 5, 17. caesis, cadaveribus, abstractum p. concreto vel perf. vel rerum s. corporum. - cum gen. perf. ut obiecti, πᾶσα νύξ ἔφερε φόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων 4, 6, 8. caedes, v. ἔφ. et νύξ. - sed cum gen. perf., ut auctoris, simul cum adi. εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκρίτους Φ. caedes 1, 14, 13.

Φορά, trop. c. gen. τοῖ, πλὴν πλήθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου (Μάρκου) καιρῶν Φορά, proventus 1, 2, 7. feracitas, fecunditas, ubertas, vis et facultas, copiam aliquam proferendi, felicitas, s. p. adi. et subst., tempus ferax, tempora felicia.

Φοράδην, ph. Φερόμενος λ. lectica 3, 14, 6. in lect. Φορεῖον, ph. de instrum., c. adi. συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ Φορεῖῳ, lectica 5, 8, 13.

Φόρος, phys. de pecun. τὰ βάρβαρα χειρώσασθαι καὶ εἰς Φόρου συντέλειαν ὑπάγειν 6, 2, 3. tributi, vectigalis, v. σ.

Φράσις, ph. in opp. ἐπεμελήθησαν Φράσεως καὶ εὐφωνίας, dictionis I, 1, 1. elocutionis, v. εὐφ.

Φράσσω et Φράττω, ph. de perf. c. acc. loci et abl. modi rei quae, ποταμῶν μεγέθεσι - Φράζας τὴν ἀρχὴν, ὠχυρώσατο, septum imperium 2, 11, 9. Φράζαντες πᾶσαν τὴν - ἀνοδὸν τῷ πληθεὶ τῶν ὀχλῶν, circumsepto clivo 7, 10, 9. - simul c. adv. τάχις Φ. τῷ τείχει τὴν πόλιν, communita muro urbe 8, 2, 13. ἀεὶ τὰ γυμνά ἑαυτῶν - Φραττόντων τοῖς ὅπλοις, quippe - protegebant armis 6, 5, 21. - cum acc. perf. abl. instrum. et praep. Φράζαντες (αὐτοὺς) ἐν κύλῳ τοῖς ὅπλοις, circumseptos armis 2, 13, 8. cum sepulissent eos circumcirca armis, inclusissent. - sed cum acc. perf. s. pron. recipr. et abl. instrum. μήτε πανοπλίᾳ Φράσσοντες αὐτοὺς, munientes seipso 3, 4, 19. - † simul c. adv. ταύτῃ - Φρουρᾷ μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, munitabat seipsum 3, 5, 11. — †† al. not. simul c. praep., Φράζαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς Φάλαγγος σχῆμα, condensati 2, 6, 19. qui Bg. mutat act. cum pron. recipr. in syn. pass., densantes seipso. - Pass. de perf. c. acc. loci ellipt. et adv. s. formula modi, ἔπεισε, (κατὰ) τὸ σῶμα ἕκαστον (αὐτῶν) Φράττεσθαι, ὡς οἶσθε ἦν, corpus quemque munire, ut posset 7, 11, 14. qui Bg. videatur sumere vim Med., p. ut muniretur quisque corpore s. quoad corpus. - De re et loco, c. abl. modi, et quidem rei, πεφραγμένου (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος) ὅρου καὶ κρημνῶ, quod esset (munitio) septa 3, 3, 8. - †† c. abl. perf. τὸ ἔθνος στρατοπέδοις πέφρακτο, ea provincia exercitiis munita fuerat 7, 9, 3. - †† al. not. c. praep. ἐλπίζοντες, πεφράχθαι τὰς διόδους εἰς κωλύμην λ. obstructas (esse) vias 8, 2, 15.

Φρεατιαῖος, phys. de re, Ἰδατος Φρεατιαίου, aquae puteanae 8, 2, 16.

Φρῆν, mor., in Plur. tantum, ἄτε ἀνὴρ οὐκ ἔξω Φρενῶν καθεστώς, mentis compos 3, 11, 17. non extra mentem positus s. extra se, i. retinens animi praesentiam, et facultatem cogitandi consilii que capiendi, nostr. nicht ausser seiner Fassung gerathen s. kommen. - cum adiuncto, ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις ἐν ὑπολήψει Φρενῶν καὶ ἀγχινείας, vulgo existimabatur solers 7, 10, 7. in opinione prudentiae, sapientiae, ut Lat. mens, v. ἀγχ.

Φρονεῖν, mor. de pers., c. acc. rei, in bello, ὅτι ὁ στρατός τὰ Ῥωμαίων Φρονεῖ, exercitum cum Romanis sentire 8, 6, 13. idem velle, favere, sc. τὰ πράγματα, rebus alicuius studere, commodis, s. μέρη, partibus. εἰ τὰ Μαξιμίνου Φρονοῖεν, Maximino faverent 7, 7, 13. τὰ ἐνείον Φρονεῖν, illi se studere 2, 12, 4. πᾶσαν τὴν ἡπείρου - τὰ Νίγρου Φρονοῦσαν, quae cum Nigro faciebat 2, 14, 14. ὅσον - ὑμᾶς ὠνεσε - τὰ Ῥωμαίων Φρονήσαντας, sententiam Romanis accommodasse 8, 7, 8. - simul cum abl. rei s. causae, Νικασίς - τῷ πρὸς Νικομηδείας μίσει τάναντία ἐΦρόνου, Nicaeensum contraria erant studia 3, 2, 18. contrariis partibus studebant, Νίτρον, sq. explic. - extra bell., in foro, simul c. praep. εἰ δικάζουεν τὰ ἐν. ἐΦ., ἐπ' ὁλέθρων τῶν λ. contraria sentiebant 4, 4, 1. in iure dicendo dissentiebant sic, ut pronuntiarent in commodum eorum, quibus quisque favebant, si vel maxime iniqua eorum esset causa; unde adversarii in bona causa quanquam subibant damna tamen.

Φροντίζειν, mor. de pers. c. gen. rei, it. acc. ellipt. ὁ δ' (κατ') οὐδέν τι Φροντίζων τῶν ἐπεταλμένων, nihil curans epistolam 6, 2, 13. contemnens. - c. adv. simul, τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐΦροντίζεν, de rebus adversus barbaros gerendis non magnopere sollicitus 3, 15, 2.

Φροντίς, mor. de intelligentia s. mente s. cogitatione, c. gen. rei, it. adi. τοῦ δημωφελοῦς ὀλίγη τοῖς κατ' ἕνα Φ. exiguam singuli habent rationem 2, 3, 21. sc. ἐπὶ, cura est singulis, singuli valde curant, magni faciunt, valde student adiuvare. - cum mero gen. tali, ἐπιδοῦναι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς Φροντίδα, ut daret se ipsum imperii curae 2, 15, 6. curat imperium. - cum praep. ἀνεμίνης αὐτῇ τῆς περὶ τὰ πολεμικά Φροντίδος, laxatis bellorum curis 6, 6, 13. v. ἀν. - ††† τῆς Φ. καὶ τῶν βασιλείων καμάτων ἀπῆγεν αὐτόν, a cura 1, 8, 3. rerum cogitatione. † per formulas e praep. πάντα εἶχον διὰ Φροντίδος ἀνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - simul c. inf. et acc., διὰ Φ. ἔσχε, τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἐτέρου ἔξουσία, curavit, ut liberi sui non essent 3, 2, 9. - †† ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ βάρβαρα ἡσιχάζειν ἐβνη, δ. Φ. ἡμῖς ἐξομεν, nobis curae erit 8, 7, 15. v. ὑπ., quae praep. cum reliquo membro per se sumto, supplebitur ad formulam δ. Φ. ἡ. ἔξ. modo gen. pron. τούτου, hoc nos curabimus, vel potius acc. τούτο, ut in pr. loco ex 8, 2, 14. qui acc. pendet e v. ἔχ. solo; nostr. etwas in Besorgung haben. - Al. not. p. tristiti et cogitatione et sensu s. affectu, c. adi. γράμματα - εἰς μέγιστα Φροντὶδα ἐνέβαλεν (αὐτόν,) in maiores curas 6, 7, 4. praec. ἐτάραξε. - In Pl. φ. θυμαιοῦσαν ἔχον τοσαύταις Φροντίσι τὴν ψυχὴν, curis 1, 4, 1. Φ. μεγίσταις τὴν γνώμην ταράττετο, 2, 3, 1. - simul in opp. σκεδροντός ἦν καὶ ἐν μεγάλαις Φ. in magna sollicitudine 7, 8, 1.

v. σ. - † c. adiuncto, πάσης τῆς νύκτος ἐν Φ. καὶ δεῖ διαγρηγορῆσαι.
in curis 3, 4, 8. †† καμάτοις καὶ Φ. τετριχαμένοις 1, 3, 1. quo
posse loco valeat quoque, ut supra 1, 8, 3. in sing., tantum p.
cogitationibus rerum, ad imperium pertinentium, deliberatio-
nibus, consiliis, mente agitat, cum opera corporis quadam,
posse. Sorgen, v. κάμν.

Φρουρά, ph. p. actū, τὴν πύξιν καὶ τὸ ἐγγέγκον τῆς Φρουρᾶς προδόντας,
officium custodum 2, 13, 16. custodiae, de Praetorianis. τῶν
πλείων ἐς τὰ ἐγκειχρισμένα τῆς Φ. χωρία ἀνακεχωρ. 8, 5, 19. e. v.
χωρ. - simul c. adi. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐν περιόδῳ ἐγκειχι-
ρισμένους, custodiam 3, 11, 12. ubi et potest esse c. praep., nī
haec pendeat a v. ἐγκ. - τῶν ἐναντίων ἀμέριμνον ἔχειν τὴν Φ. οἰο-
μένων 3, 3, 9. - † simul cum adiuncto e. subli. μετὰ πολλῆς
ἐπιμελείας καὶ Φ. διηγοῦντο, cautione 4, 4, 4. - cum gen. loci,
τοὺς τὴν Φ. τῆς γιγνόμενης καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους (πεπαιστω-
μένους,) custodia 7, 1, 16. - sed rei, ὡς τὴν τοῦ σώματος Φ. ἐγ-
χειρισθῆναι 1, 12, 8. - Al. not. de pers., per abstr. p. concr.
ὑπεῖρχεται μετ' ἧς εἶχε Φρουρὰς περὶ ἑαυτὸν, cum praesidio, quod
habebat rel. 4, 9, 12. p. μετὰ Φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. cum custodia,
i. custodiibus. τοὺς ἐλθόντας πρέσβεις μετὰ Φρουρὰς πρὸς ἑαυτὸν πα-
ρέπεμψαν, cum custodiibus 7, 7, 14. nostr. mit einer Bedeckung.
— simul c. adi. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρήτο Φρουρὰ, maiori custo-
dia 1, 11, 15. Φ. μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, cust. maiore 3, 5, 11.
οὕτε τὴν συνήθη Φ. ἐπεμψαν τῷ Ἀ. 5, 3, 12. - † abstr. in Pl.
Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πυργῶν καταστήσαντες, excubiis dispositis 2, 5, 15.
Φ. ἐπιστήσαντες, custodias 4, 1, 9. - cum gen. loci et adi. Φρου-
ρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος - αὐτοῦ, custodes 3, 21. - cum
gen. pers. οὕτε δορυφόρων Φρουρὰ ἰκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἀρχεῖτα, cu-
stodia 1, 4, 10. - †† per adi. syn. hinc gen., τὴν δορυφόρον Φ.
— αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, stipatorum custodia 2, 12, 9. v. δ. —
Al. not. de loco, συλλαβὼν πάντας, Φρουρὰ δοῦς, εἶχε σὺν αὐτῷ,
in custodiam datos 3, 2, 10. οὗς - συλλαβὼν εἶχε ἐν Φ. in cu-
stodia ib. 7. quanquam in not. prima, p. actu, erunt et ista lo-
ca, et sqq. ἕκαστος, ἣν ἐγκειχρίστο Φ, λιπὼν, relicta statione 2, 5,
4. καταλιπόντες τὴν Φ., Φεύγευσιν, deferentes custodiam 3,
3, 12.

Φρουρεῖν, ph. de pers., c. acc. loci, τὸ στρατιωτικόν, δ' - Φρουρεῖ τὴν
Ῥωμ. ἀρχὴν, tuetur 2, 9, 1. ὡς - τὰ στρατόπεδα Φρουρεῖ τὴν -
ἀρχ. tutarentur 4, 3, 15. τοὺς πεμφθέντας - Φρουρεῖν Βιθυνίαν,
ad tuendam B. 3, 2, 18. e. ὡς τινὰς - τοὺς νεὺς Φ. custodirent
7, 3, 14. τῶν τὰ λοιπὰ μέρη Φρουροῦντων, eos, qui custodiebant
8, 3, 7. ἐΦρουροῦν τὸ τεῖχος, custodiebant 7, 11, 12. ἐπεμψε -
τὸν Φρουρήσαντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰςβολὰς, qui custodiret 3, 6, 23.
— cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν Φρουροῦν καὶ προσπίζοιεν αὐτῆς,
custodirent 7, 12, 3. - † Nominativum de Praetor. τῶν Φρου-
ροῦντων δορυφόρων, custodiibus corporis 8, 5, 22. - cum acc.
loci, τοὺς στρατιώτας, οἱ Φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milites, custodes
regiae 4, 4, 9. † σὺν τοῖς δορυφόροις, οἱ τὴν βασίλειον Φρουροῦσιν
ἀρχὴν, (Var. L. αὐλήν,) custodiunt 8, 7, 20. - †† simul cum
adv. ἡ Μαυμαία - πανταχόθεν ἐΦρουρεῖ τὴν αὐλήν, custodiebat 6,
1, 11. per Praetorianos, it. in sqq. locis. - c. acc. pers. et ad-
iuncto, Φρουρεῖν (αὐτοὺς,) φράξαντες λ. custodirent 2, 15, 8. —
† an simul c. adv. ἐΦρουροῦν τὴν αὐτὴν πανταχόθεν ὄντας ἐπιβου-
λεύμενον λ. custodiebant que, omnifarium eum videntes insidiis

impeti 5, 8, 5. qui Bg., commate post τὸ facto, ad sq. v. retulit cum adv. quoque acc. pron., in medio positum. - Pass. de loco, τὴν αἰγίαι - Φρουρῶνται, custodirentur 8, 5, 11. - c. adiuncto et forsitan etiam c. adv. ἐπειδὴ ἀπηγγέλη Φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἢ πόλιν, defendi - diligenter 8, 3, 1.

Φρούριον, ph. de loco, c. adiuncto, Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προεβάλετο, praesidia et exercitus 2, 11, 9. castrilla. τὰ στρ. καὶ τὰ φ. - τειχίσας, castris et castellis communitis 6, 7, 11.

Φρουρός, ph. de perf. cum gen. rei, Γερμανοὶ ἱππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Catacall.) Φρουροῖς τοῦ σώματος ἐχρήτο, custodibus corp. 4, 13, 15. τοὺς Γερμανοὺς - τοῦ σώμ. αὐτοῦ Φρουροὺς ποιήσασθαι 4, 7, 3. τοὺς συντάτας ἐκείνῳ στρατιώτας καὶ φ. τοῦ σ. 6, 8, 15. — c. adiuncto et gen. perf. ἑμῶς, Ὀύλακας καὶ φ. δοκοῦντας βασιλέως, custod. et excubitores principis 2, 5, 10. de Praetorian. - †† simul c. adi. μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φ. ὑπηρετάς 2, 8, 8. v. ὑπ.

Φρύγανον, ph. πᾶν - Φρυγᾶνων πεπλήρωται, cremis 4, 2, 13. ὑπὸ φ. πλῆθους, cremiorum ib. 21. in aedificio consecrandi imperat. Rom. φ. ἄνωθεν ἐπιβληθέντων, farmentis 3, 4, 11. in ponte navali, super cupas.

Φρυγία, reg. Asiae, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον, Phrygiae I, 11, 3. εἰς Φρυγίαν 6, 4, 11.

Φρυγίωριον, ph. de loco, turris genere, ἀπεινάσαι τὸς ἄν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυγίωρις, ἃ λ. speculis his 4, 2, 15. sq. descript., nostr. *Wachtthurm*.

Φρύξ, de perf. cum acc. ellipt. Κλέανδρος, - τὸ γένος φ. Phryx I, 12, 8. - c. mero subst. ἀπ' Αἰνείου τοῦ Φρυγός, ab A. Phryge I, 11, 9. Ἰλῶ τῷ Φρυγί, I. Phrygi ib. 4. - Plur. absf. Φρύγες ὡς γίαζον λ. Phryges ib. 7. †† p. loco, post praep. πέμψαντες πρεσβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam ib. 9.

Φρυγάδευον, ph. de perf. sensu civili, c. acc. perf. συνοθάντας - Φρυγάδεων, exilio afficiens 7, 6, 7. τοὺς δημότας ἐΦρυγάδευον, exil. afficiebat 7, 9, 23. οὗς δὲ ἐΦρυγάδευον, ex. affect 5, 7, 11. — cum praep. τὴν νόρην - εἰς Διβύην ἐ. relegavit 6, 1, 21. - Pass. de perf. τινὲς αὐτὸν - πεΦρυγάδῆσθαι ἐλεγον, exilio affectum (esse) 3, 10, 11.

Φυγάς, ph. de perf. et imperatore ipso, μάτην ὑπὲρ - Φυγάδας μάχονται, pro fugitivo 5, 4, 18. - de militib. c. subst. p. adi. τῶν Φυγάδων στρατιωτῶν λ. profugi illi milites 3, 4, 20. - de civib. absf. τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, exules 7, 6, 7.

Φυγή, ph. in bello, cum gen. perf. et adi. φ. πολλή - τῶν στρατιωτῶν γίνεται, fuga 3, 2, 4. - cum solo gen. tali, γενομένης Φυγῆς τῶν δημοτῶν, in fugam plebe versa 7, 12, 10. ὡς ἐπύθετο - τὴν τοῦ Μακρίνου Φυγὴν, ut audivit, Macrinum fugisse (e pugna) 5, 4, 18. - †† cum adv. simul, ἥσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν εὐδῶς Φυγῇ, delectatus est, quod Itali statim fugissent 8, 1, 10. v. εὐδ. Sine casu, c. adi. τοῖς μὲν ῥαδίᾳ ἦν ἡ φ. receptus 3, 14, 19. — in opp. ἐξ ἐπιδρομῆς ἡ φ. κερδαίνειν νομίζουσιν, fugiendo 6, 3, 14. - absf. Φυγῇ - ἡμῶν καταγνοῦσι, fugam 1, 6, 15. - † per formulas e praep. ἐς φ. ἐτραπήσαν, in fugam 1, 12, 17. ἀνὰ χωροῦντων εἰς φ. fugā recedentibus 7, 2, 13. οὔτε δρόμῳ χεῖρ, σασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν, ad fugam 4, 11, 10. - Extra bell.,

sensu civili, in opp. Φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐξημίον (αὐτοῦς,) *civile* 7, 3, 9.

Φύλαξ, ph. de perf. c. gen. loci, αὐτῷ, - τοῦ θαλάμου Φύλακι. *custodi* 1, 17, 12. *sc.* βασιλικῷ, *cubiculario*: καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικῷ 9. Φύλακας, *vocatis imperatoris cubiculariis* 3, 12, 2. - c. gen. perf. et adiuncto, ὑμᾶς, Φ καὶ Θρουροὺς δοκοῦντας βασιλέως, *custodes* 2, 5, 10. - † an cum praep. ὁ περ ἰδόντες οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος Φύλακες, *munitiois custodes* 3, 3, 12. ubi, *suppleto participio* ὄντες, *stabit*. ut in sq. loco - *abl.* συναῖς ἀποδεδρακότας τοὺς Φ. *ib.* 13. vel *sc.* αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος. - ἀγροῦντων - τῶν Φυλάκων 3, 12, 18. ubi *custodes sunt milites Praetor. gregarii*, ut in sq. loco. - c. adi. διὰ μέσων ἐκφέρουσι τῶν Φ. 2, 1, 3.

Φυλάσσειν et Φυλάττειν, ph. de perf. c. acc. perf. ἵνα Φυλάττοιεν αὐτὸν, *custodirent* 1, 17, 3. *milites, nominativum Praetor.* it. in sqq. loc. - *simul cum adiuncto*, οὐδ' αὐτὸν - Φυλάξαι ἢ σῶσαι ἡδυνήθητε, *tutari* 2, 13, 15. - c. acc. loci, τοὺς Φυλάσσοντας τὴν βασιλειὸν αὐλὴν δορυφόρους, *custodientes* 2, 1, 2. † ἀποκλείσαντες τὸ ἐρύμα, ἐΦύλιττον (αὐτὸ,) *tutabantur* 3, 2, 20. - †† *simul cum adv.* ἀπεκρίνατο, ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ Φυλάξαιεν, *contentum futurum*, si sua defendat 3, 1, 4. suas terras. - c. praep. ἐξάντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὰς αὐλείας εἰσόδους Φυλαττόντων, *cedentibus atrienfium ianuarum custodibus* 8, 8, 13. †† διεγείρουσι τὸν Φυλάττοντα, *ianitorem* 2, 1, 13. ubi adeo de dormiente et *suppleri potest acc. perf. et pron. αὐτόν.* Al. sensu et *Lat. c. acc. rei et dat. perf. it. adv.* οὐδὲν ἦττον μέντοι - ἐΦυλάττε τὰς τιμὰς τῇ ἀδελφῇ, *conservabat* 1, 8, 8. - †† trop. c. acc. rei et adv. ὡς Φυλάσσοντες τὸν στρατιωτικὸν ὄρκιον, *observato militari sacramento* 8, 7, 8. - †† Al. not. *simul cum adiuncto*, τοῦτον πιστότατον ἡγούμενος, καὶ ἀπορρήτους κένον οἶόντε Φυλάξαι καὶ πληρῶσαι ἐντολάς, *servare* 3, 1, 9. celare, tacere, flere, nemini aperire, *nostr. bey sich behalten.* - † Al. not. cum acc. rei, ζώσας κατάρτυεν (*Vestales*.) ὡς μὴ Φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, *quasi non servantes* 4, 6, 9 *conservantes, inentes, nostr. behal-* *ten; f. beivahren.* - † Al. not. καίρων Φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον, *tempore observato et loco idoneo.* 1, 8, 11. *animadvertere, quaerere, eligere, expectare, nostr. beobachten, bemerken, wahrnehmen, f. ansehen, it. absehen.* - Pass. ph. de perf., cum adv. forte, it. cum adiuncto, ὡς ἂν σωθῇ ἐκεῖ Φυλαχθεῖς, ut *incolumis conservetur ibi custoditus* 4, 4, 9. qui Bg. et ipse sine comitate ambiguum relinquit, ad utrum v. pertineat adv. - de re, *abl.* τὰς εἰσόδους - Φυλάττεσθαι καλεῶν, *custodiare* 3, 1, 3. qui Bg. *sumserit in Med. p. custodiri.* - † c. adiuncto, αἱ - ὁδοὶ - ἐΦυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν, *servabantur* 8, 5, 12. post syn. Θρουρῶνται 9. p. r. - †† trop. τοῖς στρατιώταις χαρισίην αὐτοῖς ὁμολογήσας τῆς Φυλαχθείσης πίσεως, *servatae fidei* 1, 7, 12. — Med. de perf. trop. cum adiuncto, παρέσχε - ἐκείνῳ προμαθῶντι Φυλάξασθαι, ut ille, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. sibi, vel illum, *sc.* αὐτόν, *nostr. sich hüten, impedire, ne sibi noceretur, periculum que ac damnum declinaret.* - c. acc. perf. Φυλάττεσθαι ἄνδρα ἀπατεῶνα, ut caveret hominem 3, 5, 9. caveret sibi ab hom. - c. acc. rei, εἰ μὴ Φυλάξῃ κίνδυνον, *l. n. si caveris periculum* 1, 9, 10. ubi *nostr. verhüten.*

φυλλοβολεῖσθαι, ph. Pass. de pers. c. praep. ὑπὸ τοῦ δήμου - φυλλο-
 βολεύμενον 7, 10, 15. foliis petiitum et fertis floribus que a
 pop. - Med. c. acc. pers. ἐφυλλοβολοῦντο τὸν Μάξιμον, frondi-
 bus conspergebant 8, 7, 4.
 Φυσικῆς, de re, phys. Φυσικὸν ἦθος πρᾶον, a natura 6, 1, 14. i. q.
 alias abl. Φύσει.
 Φύσις, ph. de re, c. gen. τοῦ, φ. τῶν ποταμῶν αἴτη, natura 6, 7,
 17. τῶν χωρίων τσημαρῶμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. - in opp.
 τῆς φύσεως νικῶσης τὴν τέχνην 3, 3, 11. physica re, physicum cor-
 pus, vires rei physicae, naturalis impetus aquae. de animal.
 ζωᾷ, τὴν αὐτῶν φ. μὴ τηροῦντα, suam nat. 1, 14, 2. naturalem
 structuram, sq. explic. - †† de quasi pers. abl. ἃ περ ὄρη, - ὡς
 περ τεῖχος Ἰταλίας, ἢ φ. ἡ γαίρεν 8, 1, 12. καὶ τοῦτο - παρασχο-
 υσιν τῆς φ. Ἰταλιώταις 2, 11, 16. ὡς περ τῆς φ. ἐργασταμένης σαδίου
 μάχης 3, 4, 4. naturalis constitutio soli, f. auctor naturae, soli,
 terrae. - †† cum adi. simul, φιλοτιμησάμενης - τῆς ἀνθρωπίνης
 φ. 1, 13, 12. auctore humanae naturae, hominum, rerum hum.,
 deo, providentia div. - † de homine, in opp. τὴν μὲν - προσ-
 ηγορίαν ἡγεῖτο φύσεως, τὴν δὲ ἀρετῆς κοινωνίαν 1, 5, 8. hanc filii
 appellationem putabat esse communionem naturae, f. significare,
 indicare, communem esse alicui cum alio naturam, genus, or-
 tum, natales, aliquem cum altero coniunctum esse nativitate,
 genere, ortu, natalibus, i. sic, ut ab altero genitus sit et ortus.
 — Nominatim, per abl., de pers., in opp. Ἀντωνίου τοῦ - τῇ
 φύσει, τῇ δὲ ὑπολήψει ἄλλου, naturā 5, 3, 19. nativitate, genere,
 origine; f. p. adv. vere f. revera. - Sed sine art. et extra rel-
 lat., in utr. partem, φ. τὸ ἀνθρώπινον ἐλκεῖν λ. 1, 4, 3. natura-
 liter, naturali modo et institutione animi, sensu; cum homines
 nati sint cum sensu miseriae alienae; naturali bonitate. - φ.
 τὸ βάρεθρον φιλοχρήματος 1, 6, 25. Germani, pro ratione ani-
 mi naturali, non satis culti artibus et sapientia, ut pecuniae pre-
 tium verum statuere possint; it. p. adv. valde. φ. κοῦφον τὸ
 Σύρων ἦθος, λ. 2, 7, 13. 4, 8, 18. per ingenii rationem natura-
 lem, quam habent e parentibus; vel sine incitamentis alienis.
 Φιλέρεται φ. Σύροι 2, 7, 15. ὁ Σεβήρος - ἐργάζεσθαι ὧν φ. 3, 6,
 1. per animi corporis que et sanguinis rationem, nostr. Natu-
 rell f. Temperament. φ. ὧν ἐχθρός (αὐτῶν, τῆς συγκλήτου) χα-
 λεπώτατος, καὶ μικρὰς προθέσεως δέομενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, suapte
 natura 3, 8, 6. per naturales animi motus, quos celeres vehе-
 mentes que vocamus, per quos quidam homines sunt fere etiam
 vehementi et acri ira, et acerbissimi in inimicis, et hinc quo-
 que facile irritabiles, etiam ad nocendum per iniuriam et sine
 magna causa. φ. μισῶν τὸν ἀνθ. ὡπον 3, 12, 22. naturalibus e cau-
 sis, i. probabilibus, ob hominis fastum, it. ingratum coniu-
 gium (3, 10, 14.) sed et forsan simul ut sq. loco. φ. ὄντα ἐργί-
 λον καὶ φονικώτατον, nat. 4, 9, 6. Caracall., per naturales impe-
 tus. νεανίσκιον φ. εὐτολμον 7, 6, 11. φ. χαλόν τὸν τρόπον, su-
 apte natura 5, 8, 8. - φ. ὧν ἀλαζών, nat. 6, 2, 15. - †
 simul cum advb. φ. μὲν καὶ φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων 3, 14, 3.
 φ. μὲν καὶ ἀλ. αἰδέσιμος, suapte nat. 8, 3, 16. ob naturae animi
 que dotes et virtutes. - † nominatim de Maximino, φ. ἄλλο-
 τρώως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς (populum et senat. Rom.) 7, 10,
 2. φ. ἢν τὸ ἦθος, ὡς περ καὶ τὸ γένος, βάρεθρος 7, 1, 4. per natu-
 ralem conditionem animi (cf. ib. 25.) et gentis, unde fuit, pra

odium aliorum hominum universum et propensionem ad ferocitatem crudelitatemque, cui comes odium istud, sq. explic. in loco posuit. Ubi tamen nec repugnant, ut nec in aliis antea locis. notiones illius abl. *Θ.* p. adv. Lat. *revera* s. *plane*, prorsus, *valde*, it. *sponte*, it. per formulam Lat. *in se* s. *per se*, i. sine alio respectu, non habita ratione rerum et causarum aliarum, praeter alias causas. - De re *κίνη φύσει* *ἑαυτή*, λ. natura 1, 7, 9. per se, sine arte. *Θ. πρόσωπον* *ὄραται*, suapte nat. 5, 6, 24. sine fuce et cerussa. - de loco, *Θ. πολυάνθρωπος οὖσα ἡ Διβύη* 7, 4, 9. naturā, per se, non accidentibus aliis aliunde, ut ††† *τῇ Ῥωμαίων πόλει*, ἀπὸ πολυανθρωπίας τῆ οὖσα, καὶ τοὺς πανταχ' *ὄν* *ὑποδεχομένη* 1, 12, 1. ubi Mss. habent *οὖσα φύσει*, et ipsē Pol. „per se“ i. sine advenis; qui abl. exciderit et firmetur o loco pr.

Φυτὸς, Pass. de re, phys. Neutr. c. art. p. subst. *τῆς συνεχείας τῶν Φυτῶν*, arborum 7, 2, 11.

Φύω, de pers. trop. c. adv. et inf. cum nominat. *πεφύλασσι δὲ πως εἶναι Φιλ.*, natura eorum quodammodo sunt dicaces 4, 9, 4. qui Bg. mutat formulam in abl. superiorem *φύσει* et inf. in finitum v. *εἶσι*, per naturalem ingenii rationem, naturalem facultatem. - Per particip. c. solo inf. *τελευτῆσαι* - *πεφυνώσας*, ad audendum natura factus 1, 17, 14. natus cui quid est naturale et ingenium, qui hoc habet cum nativitate, per parentes, per naturam et ingenium naturate, qui inclinatur et propensus est eo a natura, per impetum naturalem, nec demum doctrina, arte et consuetudine, nec persuasus et coactus ab aliis, sed per se ac sponte; quod et ipsum mores in abl. illum et finitum temp. *τελευτῶν* - *φύσει*, it. in v. Lat. *solitus*. - De re, c. adv. dupl. *εἰς* - *ὠμότητα τῆν τοῦ Μαξιμίαν ψυχῆν*, καὶ πρότερον *οὕτω πεφυνώσαν*, et antea talem suapte natura 7, 1, 25. qui Bg. mutat v. iterum in abl. illum, sed secundum adv. modi in adi. s. pron. syn., oppresso (quod pro proprio particip. assumi oportet) particip. v. subst., *τοιούτην φύσει οὖσαν*, nempe *ὠμὴν*, quod adi. petendum e pr. subst. *ὠμότη.*, pro vicinioribus. *animus*, et antea ita a natura comparatum s. *factum*, propensum ad crudelitatem natura, i. per se, naturalem ingenii rationem, sine talibus causis, (quae in pr. memoratae.) et incitamentis. - Pass. de re, ph. c. praep., *τὰ παρ' ἐκείνοις φερόμενα ἀράματα*, nascentia apud ipsos 4, 10, 9. nata, edita, producta a terra.

Φωνή, ph. τὸ καθεαυμένον τῆς Φωνῆς, submissam vocem 5, 2, 7. nostr. *Stimme*. - † simul c. adiuncto, *τὰ διὰ *Θ.* καὶ γλώττης προφερόμενα*, voce 7, 8, 4. - c. adi. *μεγάλῃ Φωνῇ προειπών* 1, 8, 12. †† πάντες, ὥσπερ ἐν μιᾷς *Φ.*, - *ἀνέκλουν* 1, 4, 21. - Al. not. c. gen. pers. *μεκινημένος δὲ τῆς τοῦ ἐπιδραμόντος *Φ.** illius vocis 1, 8, 15. dicti, verborum, orationis. *Hunc pugionem mittit tibi senatus*. - Al. not. cum adi. *ἐκείνον πασιλαϊκῶς Φωναῖς εὐχόμεον*, acclamationibus 2, 7, 8. constantibus vel e verbis singulis, vel e formulis, titulis, qui acclamari solent imperatoribus, v. c. *vivat*, *felix sit*, it. *victor*, *fortissimus*. - Al. not. c. adi. τὸ *ὄνομα* (*Λάτιον*) - ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος *Φωνῆς* εἰς τὴν ἐπιχώριον *παράχθεν*, a Graeco voce 1, 16, 4. qui Bg. ceperit p. verbo s. vocabulo (*λαθὲν*) dum et procedit, ut in sqq. loc. - cum gen. pers. *μήτε τῆς ἀλλήλων *Φ.* συνεισιν*, vocem 4, 10, 12. immo linguam, sermo-

nem, nostr. *Sprache*. τῇ Φοινίκῳ Φ. lingua 5, 3, 8. τῇ Ῥωμαίων Φ. 7, 5, 19. - in opp. ἐν τῇ Ρ. Φ. εὐπρόσφορος ἐν λόγοις 8, 3, 16. v. εὐπρ. - †† τῇ Φ. καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι λ. sua lingua 8, 7, 2. qui Bg. supplerit saltem pron. ἐαυτῶν, dum et solum voc. Φ., ut γλῶσσα, dici queat de voce s. lingua, uni genti propria.

Φωρᾶσθαι, Pass. de perf. trop. abs. s. c. adv. οἱ ταχέως Φωρᾶθέντες ἐκολάσθησαν, qui cito deprehensi, et rel. 6, 4, 13. qui Bg. adv. retulerit ad v. utr., quoniam resolvit particip.

X.

Χαίρειν, mor. de perf. cum abl. perf. et adv. παίδιον - τούτων δὴ -, οἷς ἀὶ χαίρουσι Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, quibus gaudent 1, 17, 5. - line adv. ἔχαιρε - ὁ δῆμος αὐτοῖς, delectabatur 8, 8, 1. Γερμανοὶ - ἱππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Caracall.) ἐ. 4, 13, 13. - c. abl. rei, ἐπεὶ, τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας, ἡλιζον, ea re delectari 2, 6, 4. τούτοις - χαίροντες οἱ βαρβαροὶ, delectati 4, 7, 5. χαίρειν τοῖς γινόμενοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσποιεῖτο 4, 11, 2. κολακείαις - χαίρων, cum assentatoribus delectaretur 5, 1, 6. libenter audiret. ἔχαιρον εὐρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, laeti erant 4, 11, 2. τῇ ἀνδρείᾳ τοῦ Μαξιμίνου ἐ. delectabantur 6, 8, 7. - simul cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τῷ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐ. laetabantur 2, 4, 7. sq. syn. εὐφραϊναι λ. - † simul c. adi. nominat. modi, οἷς, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ὁ Ἀντωνῖνος (Carac.) ἔχαιρε, delectabatur 4, 12, 4. libenter et sine fastidio edere ac bibere. - †† cum ablat. perf. et adv. et praeterea in rect. dupl., cum praep. et simul c. coniunct. ἔχαιρον αὐτῷ -, μάλιστα μὲν διὰ -, ὅτι τε λ. delectabantur ipso, - praecipue quidem propter -, tum vero etiam quod 4, 7, 6. - ††† Sine casu, c. nominat. particip. Pass. χαίρουσι - τοιαύτην - ὀρχησιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. libenter tali - saltatione utuntur, v. κιν. - † simul c. adv. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσποιεῖτο, si vocaretur -, delectari se simulabat 4, 7, 11. - †† c. particip. Act. ἔχαιρον - μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱόν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. verb. et adv. μ. contraxit in unum adv. gradus comparativi, at particip. mutavit in finitum tempus. - ††† Per particip. Act. c. verbo finiti temp. παρέπεμπε τὴν θρόνῳ χαίρων, exultans 1, 10, 16. τοῖς - ἕκαστος χ. διήγελλε, laetabundus 2, 2, 5. laetus, hilaris.

χαλεπαίνειν, mor. de perf. c. dat. perf. aut rei, sed oppresso, προσποιουμένῳ χ. (αὐτοῖς,) se succensere 2, 9, 16. percussoribus Pertinacis, vel τοῖς τετολημμένοις c. §. 13. ubi et syn. ἡγανακτ. cum praep. et acc. perf. χαλεπαίνων πρὸς - τοὺς ἐκείνου ἔθλους, iratus 3, 8, 5. 13. - c. coniunct. et adiuncto, αὐτὸς τε δυσθόρως ἡγεγε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἡγανακτήσῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐχαλεπαίνεν, ὅτι, irascebatur, quod 6, 6, 1.

χαλεπός, trop. de re, Fem. Μάρκου - νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, gravis 1, 3, 1. periculofus. τὸ ὄνομα (τοῦ Φόβου) - Φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, gravem 4, 5, 3. magnam, ingratam, noxiam. —

- Neutr. sine subst. cum inf. *χαλεπὸν* (ἐστὶ) *μετεγῆσαι* λ. difficile est 1, 4, 13. sc. *πράγμα* s. *χρῆμα*, *ἔργον*, coniunctum cum magno et multo labore ac studio, habens multa et magna impedimenta. - Comparat. Neutr. p. adv. *τὸν νοσούντα, χαλεπότερον ἔχειν ἀπαγγέλλοισιν*, deterius se habere 4, 2, 7. in maiori morbo et periculo versari, per ellips. *κατὰ τὸ χ. μέρος*. Superl. de persf. *Φύσει ὡν ἐχθρὸς χαλεπώτατος*, acerbiss. 3, 8, 6. graviss., maxime iratus et crudelis, saevus, implacabilis. - Neutr. p. adv. *νοσῶν χαλεπώτατα*, gravissime 5, 4, 20. per ellips. *κατὰ τὰ χ. μέρη*.
- χαλεπῶς*, trop. cum aliquo v. affectus s. animi, *διοίσει τὰ λ. gravi- ter* 2, 5, 15. cum ira et tristitia magna, *ἔφερον* 6, 7, 24. - † *simul c. adiuncto, χ. καὶ δυσφόρως ἤνευγε* 4, 13, 14. - Sed c. aliquo v. corp. *χ. ἀπώδύρετο* λ. 1, 8, 10. *νοσούντι* 6, 6, 1. sq. periculose. - † *simul c. adiuncto, τὸ σρατιωτικόν*, - *μόλις καὶ χ. ὑπερβαλὲν τὰ ἔρη*, vix aegre que 6, 5, 11. cum magna molestia, multo labore, multis impedimentis.
- χαλινός*, ph. *χαλινῶν ἀνεν*, sine frenis 7, 9, 13. - c. gen. animal. *τοὺς χαλινούς ἀντέχων τῶν ἵππων*, frenos 5, 6, 17. nostr. *Zügel* s. *Zaum*, pars lori, propior ori, sed ib. 5. pr. *τὰς ἡνίας*, pars remotior, super dorsum equorum extensa, et a manibus aurigantis prehensa.
- χαλίκος* s. *χαλικοῦς*, ph. de re, Neutr. *ἀγαλμα χαλικοῦν*, aereum 6, 4, 6. *χαλινός*, ph. *εἰκὼν* -, *χαλικοῦ πεποιημένη*, ex aere 2, 9, 8.
- χαρίεις*, mor. de re, in opp. Med. *πολλὰ, χαρίεντα μὲν* -, *λιπηρὰ δὲ τοῖς σ. festiva* 4, 9, 4. *suavia, ingeniola, χαριέντως*, it. cum adiuncto, *καὶ μετὰ παιδείας ἀποσώζαι* λ. scite 2, 10, 14. *pulcre, ingeniose*.
- χαρίζεσθαι*, Pass. per Particip., Neutr. de re, mor. c. dat. persf. *ᾧ περ ἡλπιζε τοῖς* - *εἶναι κεχαρισμένον*, gratum fore 2, 10, 2. *ᾧ περ ἐστὶν ὅμιν κεχαρισμένα*, grata ib. 4. *εἰποῖσα αὐτῷ κ. ad gratiam locuta* 5, 7, 1. *τῷ δῆμῳ · ποιεῖν κ. grata* 3, 8, 15. † *ποιῶν* (αὐτοῖς) κ. 2, 7, 16. - Med. de persf. c. acc. rei et dat. persf. *οἰόμενις, μεγάλα χαρίζεσθαι τῷ Μαξ.*, magnopere se gratificaturum ipsi 7, 1, 23. qui Bg. saltem vertit praesf. p. fut. - Al. not. c. acc. rei et formula adv. *τὸ μεγ. καὶ, ὡς ἐτυχε, χ. magnas* - largitiones 2, 3, 25. largiri magna et temere v. *τυχχ.* - c. dat. persf. et adv. *ἵνα ἔχαι τοῖς* - *ἀφθύνως* - χ. ut haberet, unde - *donaret* 6, 1, 17. - † c. acc. rei solo, sed c. adiuncto, *τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας χαρίσασθαι ἐβούλετο μερίσαι τὲ εἰς τοὺς σρατιώτας* λ. *donare* 1, 17, 5. nostr. *verschenken* s. *wegschenken*. † *πλούτῳ* - *ἐνδομητε* (αὐτὸν,) *τῶν ἀναιρουμένων χαρίζομενος τὰς οὐσίας*, donans ei bona 5, 10, 12. qui Bg. recte hic explevit dat. persf. et pron. αὐτῷ. - trop. cum rei et dat. et acc. simul que particip. nominat. modi, *τοιαῦτα συμβουλευόντες αὐτῷ*, - *τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαρίζεσθε τὰ μέγιστα*, meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 14. gratificabimini maxima, maxime, i. optime consuletis, prospicietis, s. facietis et curabitis, ut mei memoria apud alios existat et maneat optima et gratissima, v. *μν.*, propr. gratissimum negotium; officium praestabitis, v. *μέγ.*
- χάρις*, mor., gratiarum actio, c. adi. *χάριτος αἰδίου εἰς χορᾶσαι*, gratiae 5, 1, 13. sq. explic. *τῇ προσηκουσαν χάριν ἀποδοῦναι* 3, 11, 10. post adiunctum. - absf. *ἀπ. χ.* 1, 4, 7. sq. adiuncto. *ἐπὶ τῇ σπουδῇ* - *χάριν γιννώσκων*, gratias agens 2, 8, 14. *καίτοι με-*

γάλα λαμβάνοντες. χ. οὐκ ἔδεισαν, gratiam non habebant 2, 11. 14. ὑμᾶς χρη - θεοῖς εἰδέναι χ. agere gratias 4, 5, 15. τῷ Ἀ. χ. εἰδόντα, gratias se habere 6, 1, 20. - † Per Plur. cum adiect. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψασθαι, gratiam referetis 1, 5, 20. - absf. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. - † Al. not. c. adi. ἐκάσῃ τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμων, χάριτος ἀπρεποῖς - ἀλλότριος, a gratificatione indecenti alienus 2, 4, 5. largitione, donatione, donis, beneficiis, beneficentia s. favore, benevolentia. ὁπνήνα - ἂν ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν, ἀνυπερβλήτου κατάθῃται χάριν, gratiam 2, 3, 15. favorem, benevol. ἀνδριάντων ἀνασάσσει - τὴν δοθεῖσαν χ. ἐπισώσατο 2, 15, 9. de honore ac dignitate Caesaris, concessa ex favore, vel per beneficium. - absf. ἐν χάριτος μίτρᾳ τίθεται, id pro beneficio reputat 2, 5, 19. v. μ. - Al. not. cum adi. et gen. rei. ἀνδρείας - εἶχέ τινα χάριν, aliquam gratiam 1, 15, 14. suavitatem, voluptatem, commendationem, i. placuerunt, probata sunt ob fortitudinem, suavitatem aliquam effecerunt s. excitantur. - Nominatim porro per Acc. Sing. a) cum praep. οὐδὲν - πρὸς χάριν εἰς ὕψος ἐξαίρων, ad gratiam 2, 15, 13. nostr. zu Gefallen, zu Gunsten, i. ex favore in alium, vel ad voluptatem alii excitandam, ita, ut quis libenter et cum voluptate legat, s. blandiendi causa, atque adeo falso. - † in opp. οὐ π. χ.; ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες 3, 7, 8. - b) sine praep., cum gen. vel rei, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis causa 3, 12, 16. gratia, ergo, i. propter. - simul c. adiuncto e pron. ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 5, 4. v. ὅσ. vel perf. ἀνῃρημένους, ὧν χάριν ἐπείγοντο, quorum causa 8, 8, 19. Per ellips. praep. εἰς.

χαρισήριον, de re, mor. p. subst. c. gen. rei, ταῦτα χαρισήρια (ἐστὶ) εὐνοίας, haecine praemia 1, 17, 10. hae gratiae, haec gratia, p. hoc, unum, quod interfici me vis, v. τ., nostr. Dank. - absf. τοῖς ὑπακώταις χ. ὁμολογήσας τῆς θυλ. πίσεως, gratiis actis 1, 7, 12 i. q. supra χάριτας. θύτας τῇ θεῷ καὶ χ. ὁ. cum - gratias egisset 1, 10, 10. ὡμολόγει χ. 4, 4, 12.

χαῦνος, Masc. ph. de re, c. subst. fem. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, fluxa veste 4, 11, 10. laxa, ampla. non arcta et adstricta. - Trop. de perf. cum acc. rei ellipt. τοῦ Ἀντωνίνου, (Helling) φύσει χαύνου τὸν τρόπον ὄντος, inutilis ingenii 5, 8, 8. levis, inconsiderati, solidi, sq. explic., lusus, patulus, ut omnia effundat, nihil retinere secum et in animo valeat. - † c. adiuncto simul, καὶ ἄλλως - ὅτι τὴν γνώμην χαῦνον καὶ ἀπλοϊκώτερον, vanae mentis 2, 15, 4. quasi amplae et magnae mentis, extensae, tumidae, qui inflatus opinione de se nimis bona, superbus, magna concipiens, cogitans et specians, sed sine idonea causa; nostr. eitell, aufgedunsen, aufgeblasen.

χαυνότης, trop. c. gen. rei et adiuncto, τὸ - διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν καὶ τρόπων χαυνότητα, ingenii levitatem 5, 1, 5. soliditatem, inconsiderantiam. - animi mollitiem 5, 5, 2. immo, ut in pr.

χαύνως, ph. τῆς περὶ τοῖς σιέλεσιν ἐσθῆτος χ. παρηωρημένης, laxe 4, 15, 9

χειμάζειν, ph. de perf. absf. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, ἐχειμάζει, (ἐν αὐτῇ s. ἐκεῇ,) ibi hyemavit 5, 5, 3.

χειμάρρους, ph. τὸν τόπον ὃ χ. ἀνείξας, λ. torrens 3, 3, II. μετὰ τὴν τοῦ χειμάρρους ἀπόρροϊαν 10, 12. v. ἀπ. c. adi. μέγας καὶ σφοδρὸς χ. καταρρέχθεις ib. 10. πολὺς καὶ βίαιος γενόμενος ib. 11. — παρμεγέθη τὸν χειμάρρουν εἰργάζετο 8, 4, 3.

χειμέριος, ph. de re, χειμερίῳ ἀέρι, hyberno coelo 6, 6, 2.

χειμῶν, ph. in opp. θέρος, χειμῶνος, hyeme 6, 7, 15. sc. διὰ f. ἐκ. c. adi. τὰς εἰς ἔλουν τοῦ χ. παγείσας χιόνας 8, 4, 5. — abf. χ. ἤδη καταλαμβάνοντος 7, 2, 18. † τῶν ἢ παρ' ἐκείνους χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὐφορος, propter hyemis asperitatem 8, 2, 7. qui Bg. videatur c. Stp. legere διὰ χ. χλιεπότητα f. σφέδρότητα, dum e lect. Ms. vicinius est διὰ χειμῶνας, propter hyemes; longiores et asperiores, f. temporelles hyemales. — Trop. cum adiuncto, δεόμενος, ὡς τερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κίβερνησέντων, in tempore state 1, 4, 8. mari.

χεῖρ, ph., pars corporis hum. τῇ τῆς χειρὸς νεύματι λ. nutu manus 1, 9, 7. † τοῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς, manuum gestibus 7, 8, 21. p. mero gen. pr., ut sq. τραχέσι προώπου νεύμασιν. τῆς χ. τὸ εὖσυχον, manus 1, 15, 3. i. q. εἰ χεῖρ 4. πᾶν, ὃ χειρῶν ἐργον, λ. quodcumque manibus sit opus 4, 7, 7. — † καταχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπανεστέλλοντο 2, 1, 3. v. κ. — † ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, brachia 4, 3, 20. ἔχοντες τὰς χ. ὑποκαθεμμένας ταῖς ἐφ., manus 7, 11, 6. — †† per acc. ellipt. πλήθος - ἡγεωτηριάζετο (κατὰ) τὰς χ. summas partes manuum amittebat 8, 4, 29. — †† c. praep. βάντρον ἦν αὐτῇ μετὰ χεῖρας, in manibus, 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5, 18. in manu una, dextra que, tantum, vel sinistra. † εἰς τινὰς καὶ χεῖρας ἀνατίθειαι, manus 7, 3, 14. v. ἀ. c. adi. οὐδὲ ψαῖσεν χ. ἀνθρῶπινος (τὸ ἀγαλμα.) manu 1, 11, 2. per gen. instrum. i. q. sq. loco. τὰ θηρία πάντα ἰδία χεῖρὶ κατακτενεῖν 1, 15, 1. δεινὸς τὴν χεῖρα ἡμυχμένην 7, 11, 10. † per formulas partim trop. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον 2, 8, 3. οὔτε τὰς ὑμετέρας χ. μιμήσομαι 2, 13, 15. — cum gen. persf. τὸ εὖσυχον τῆς χ. αὐτοῦ λ. 1, 15, 10. — σίτον ἀλῆσας τῇ ἐαυτοῦ χ. 4, 7, 9. †† λαβόμενος τῆς χ. Γλαβρίωνος, manu comprehensum Glabrionem 2, 3, 8. cum comprehensum manu 3, 12, 18. immo ut in pr., cum compr. manum istius. — †† Trop. de re, cum gen. persf. γνωρίσασα τὴν τοῦ Κορμιόδου χ. manum 1, 17, 9. 2, 1, 23. scripturam, scribendi et elementorum modum ductum que. — †† Al. not. de re f. persf. abf. σπράγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα, manum 7, 1, 12. sc. στρατιωτῶν, multitudinem, numerum militum, vel στρατιωτικὴν, manum, multitudinem, militarem. — c. adi. δεῖσθαι - χεῖρὸς πλείονος λ. manu maiore 3, 14, 2. maiore militum numero. †† χεῖ - ἐς αὐτὰ σπρεσθέντος χεῖρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, multa manu 8, 4, 11. magno militum numero. — cum gen. persf. χ. πολλὴν κακούργων - ἀθροίσας, magna manu - collecta 1, 10, 2. ubi simpl. p. numerus f. multitudo.

χειραγωγεῖν, trop. de re, c. acc. rei, adv. et praep. Φρουτωρίοις, ἀ - νικτωρ διὰ τοῦ περὶ ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, dirigunt 4, 2, 15, quarum ope naves ducuntur et veniunt ad. - sed c. acc. persf. et formula adv. c. praep. simul que c. adiuncto, κατ' ἐλπίγον αὐτὸν χειραγωγούσης τῆς τύχης, ἐλθάν διὰ λ. ipsum manu-ducante for. 6, 8, 3. iuvante.

χειριδωτός, trop. de re, χειρῶνας - χειριδωτοῦς, tunic. manuleatas 5, 3, 12, 5, 5, 20. quae habent pannum, non desinentem ad humeros, sed productum ultra brachia et usque ad primores manus, ac prope ad digitos, nostr. *Ärmel* habend bis auf die Hände und Finger.

χειρόμαϊ, trop. Pass. forma et not. de perf. aut re s. terra, προσ-
γορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν χειρωμένων, a gentibus devictis
3, 9, 22. subactis, subiugatis, nostr. *unteriocht*. † πᾶσαν ἀνα-
τολήν χειρωῖσθαι, sabacium (esse) 4, 11, 13. sq. adiuncto. —
Pass. forma, sed not. Med. c. acc. perf. et adv. Γερμανοί -, οὓς
οὐδέτω πάντας ἐχειρῶτω, subegerat 1, 3, 12. subiecerat sibi; sq.
adiuncto. - c. acc. perf. et abl. modi, Γερμαν., οὓς τοῖς ὅπλοις
χειρῶτω 7, 8, 23. - Med. c. acc. perf. s. rei et loci, πάντα τὰ
ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ἐντα) χειρουμένους, omnibus obviis, quae
ve in medio posita essent, in suam potestatem redactis 6, 5, 17.
qui Bg. not. Med. saltem per pron. refert, p. postquam omnia
occurentia et intermedia subegissent s. sibi subiecissent. - c.
acc. perf. ἐπισεῖλαι, ὧς χειρωσάμενος τοὺς - βαρβάρους, quasi sub-
ingasset 4, 10, 1. τὰ γυναικῶντα ἔθνη βάρβαρα χ. barbaris subac-
tis 6, 2, 21. postqu. sibi subiecisset. χειρωσάμενῳ πάντας, ubi
viceris 1, 6, 16. μετὰ τὸ - πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσα-
σθαι, postquam barbaros subegisset 6, 2, 3. †† simul c. adv.
πάντα ῥαδίως χ. προσεδόκα, se sabacium (esse) ib. 15. qui Bg.
libere venit aut. per fut. sed liberum relinquit, quo trahas adv.,
ad χ., an ad post. †† c. adiuncto e formula, ὡς ἂν χειρώσαι-
το καὶ αἰχμαλώτους τοὺς - λαβεῖν, quo in potestatem suam redige-
ret 2, 13, 2. - †† cum adiuncto al. ex adi. πολλοὺς χειρωσά-
μενος αὐτῶν αἰχμαλώτους, multis eorum redactis in captivitatem
7, 2, 18. - simul c. abl. modi uno, τὸν δὲ - χ. ἀνδρείᾳ, qui
alium subegerit 3, 7, 10. - †† simul c. modi abl. dupl. οἱ - οὐ
πολλῷ χρόνῳ πλείους - ὅπλοις ἐχειρώσαντο, subegerunt 1, 6, 24.
sibi subiecerunt.

χειροποίητος, Pass. de re, ph. τενωτοὶ εἰσι χειροποίητοι, manufactae
8, 1, 14. sq. explic. - Neutr. ἀγαλμα - οὐδὲν ἐσηκε χειροποίητον,
quod manu factum sit 5, 3, 10. opp. sq. λίθος.

χειροτονεῖν, trop. de perf. c. acc. rei et dat. perf. ὃ ἐμοὶ ἐχειροτονή-
σατε, detulistis 3, 6, 5. tribuistis, de imperio. - †† cum acc.
perf. εἰ τὴν Ἰλλυριὴν δύναμιν ἐμέ (ἡμᾶς) χειροτονήσαντα μάθοιεν,
si Illyricam manum nos elegisse cognoverint 2, 10, 16. p. inf.
— Pass. de perf. χειροτονήσαντας - βασιλέας, electos 7, 10, 3. i.
q. 3, 6, 4.

χειροτονία, trop. c. adi. τῆς χειροτονίας ἐνεῖνης ἀναιπούσης, l. ele-
ctione illa 7, 10, 8. abstr. p. concr. delectis senatoribus, conf.
§. 6.

χείρων, mor. de re, Neutr. c. art. οἱ δ' - ἐπιδίδοσαν εἰς τὸ χεῖρον,
in peius 3, 13, 14. sc. μέρος.

χέονται, Pass. de re, ph. c. adv. ἀνώματα - σωρηδὸν χέονται, effan-
duntur 4, 2, 16. sc. ἐνεί, s. ἐς αὐτό, τὸ οἶκον. c. praep. ἢ πῖσ-
σα σὺν οἷς προσερίθαι, - εἰς πᾶν (τὸ σῶμα) ἐχέτω, diffundebantur
8, 4, 27. se diffundebant, nostrat. *ergossen sich*, fluebant.

χθές, ph. intra art. et subst. δέχεσθαι φίλους τοὺς χ. ἐχθρούς (ἐν-
τας,) qui pridie fuissent inimici 3, 6, 3.

- χιλιαρχεῖν, mor. de persf., per Particip. εἰς τῶν χιλιαρχούντων, unus ex tribunis 2, 12, 11. ὑπὸ τῶν χ. a trib. 2, 13, 5. - † cum praep. εἰς τῶν ὑπ' αὐτῶν χ. quidam sub ipso tribunus 3, 11, 8. (de Saturnino,) qui Bg. recte p. subst. sqq.
- χιλιάρχης, id. ταῦτα ἀκούσας ὁ χ. tribun. 3, 11, 17. mille militum, Saturninus, it. 3, 12, 1. 11. - De aliis et cum adiunctis, πέμπει χιλιάρχην λ. 6, 9, 13. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχας 2, 9, 9.
- χιλιάρχος, id. ὑπαντῶμενος ὁ χ. tribunus 3, 12, 18. Saturninus, it. τῷ χιλιά. χω ib. 24. et τὸν χιλιάρχον ib. 3. - De aliis, ἢ ἐν τῷ στρατῷ χ. 8, 3, 2. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων 4, 14, 4. - c. aliis, τοῖς χιλιάρχοις λ. 2, 13, 3. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχους 2, 7, 10. - †, † τοῦ χιλιάρχου 3, 12, 10. ab alterutro subst. pr.
- χίλιοι, de persf. μονομάχους χιλίους, mille gladiatorum 1, 15, 19.
- χιτῶν, ph. interior vestis, c. adi. χιτῶνας χρυσοῦφεις λ. tunicas 5, 3, 12. 5, 5, 20.
- χιτών, ph. c. adi. χιόνος πολλῆς λ. nive 3, 3, 9. - simul cum gen. loci, τῶν - ὀρέων - παγείσας χιόνας λ. nives 8, 4, 3. - c. adiuncto, ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ὠδοιπόρει, sub nivibus 3, 6, 22. v. νιφ.
- χλαμύδιον, ph. ἢ τινα ἄλλην ἐσθῆτα ἀμφιεσάμενος ἀσειοτέραν, chlamyde amictus 4, 12, 4. Macrinus, praefectus exercitui adhuc, ante imperium acceptum: sed post id impetratum, ἀποξέφας τὸ χ. abiecta chlamyde 5, 4, 12. e pugna cum fugeret; 1. q. sq. primitivum.
- χλαμύς, ph. pallii magnifici genus, id que brevius, imperatoris, extra bellum, cum adi. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι (αὐτὸν,) chlamyde 7, 5, 7. cum creant imperatorem, detracta e vexillis purpura. - † τὴν πορφυρὰν χλαμύδι περιβαλόντες, purpurea chl. indutum 5, 3, 25. qui Bg. non prodit sic, quid legerit, τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι, an τὴν πορφυρὰν χλαμύδα, quae utr. praebent Mss., v. περιβ. τὴν χ. - ἀλουργῇ λ. paludamentum 4, 8, 21. imperator Carac. - τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀποθέμενος χ. 4, 7, 4. de eodem. ἐν χλαμύσιν, - ἀργύρεω πεποικιλμέναις, in sagulis ib. de Germanis. - † Sed in bello, ὡς Φυγεῖν - αὐτὸν, ἀποξέφσαντα δὲ τὴν χ. τὴν βασιλικὴν, λαβεῖν, paludamento 3, 7, 8. in pugna, de Severo. - abs. τὴν χ. περιέθεσαν ib. 12. eidem.
- χλευάζειν, physf. de persf. c. acc. persf. οὐ παύσασθε - χλευάζοντες πρεσβύτην (ἐμέ;) ludere hominem senem 2, 1, 22. p. inf., illudere seni, deridere, decipere, per iocum fallere. - † simul sq. conl. ἐκείνον χλευάζόντων, ὅτι λ. cum illum irriderent, quod 4, 9, 5.
- χλευή, ph. abs. χλευής εἶδομεν ἀξίας εἰκόνας, deridendas vidimus imagines 4, 8, 4. - c. adiuncto, χλ. καὶ γέλωτος ἀξία, ioco et risu 7, 8, 6.
- χλιδῇ, physf. c. adiuncto, de persf. ut vitio, ὀρέωντες τὸν Μανρῖνον χλιδῇ καὶ τρυφῇ διαιτῶμενον, in deliciis et luxuria 5, 2, 14. ubi χ. nomen speciei et externus cultus ornatus que, quatenus vestibus ac corpori adhaeret, sed τρυφ. generalius, aut etiam formae, ut in victu, i. cibo et potu. - † de re f. veste, c. adi. ἢ αὐτῷ - ὁ σχῆμα μεταξὺ Φοινίσσης ἱερᾶς σελῆς καὶ χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 3, 5. ubi i. q. vestis Medica, i. serico contexta, perlucida, fluida, purpurea, et adeo delicatior,

eadem que proprie talaris et muliebris; nec forte ib. leg. *χλαίνης*.

χοῖρες, ph. *ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων*, λ. praeter porcos 5, 6, 21. e.

χόος f. *χοῦς*, ph. c. gen. rei, *χοῦ τῆς γῆς* - *ἐς αὐτὰ σωρευθέντος* humo 8, 4, 11. pulvere terrae.

χορεύειν, ph. de perf. (Heliog., tanquam sacerdote et in re divina,) c. adv. *καίτοι χ. αἰὶ καὶ ἱερουργεῖν δοκῶν*, tripudiare 5, 6, 1. — † c. adiuncto, *ὀρχεῖσθαι καὶ χ.* 5, 7, 8. saltare vehementius et motu maiori, v. *ὀρχ.* - *χ. ἢ βακχεύεσθαι* ib. 11. - cum praep. et abl. modi, *ἱερουργοῦντα τοῖτον, περὶ τε τοῖς βωμοῖς χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων* 5, 3, 15. - c. solis praep. *περὶ τοῖς βωμοῖς ἐχορεύεν ὑπὸ - ἡχοῖς ὀργάνων*, tripudiabat 5, 5, 17. *γύναϊα* - *ἐχορεύει* σὺν αὐτῷ ib. 18. sq. modo et explic., *περιφέοντα* λ.

χορηγεῖν, trop. de perf. c. adv., dat. perf. et oppresso acc. rei, *ὡς ἀφειδῶς - τοῖς στρατιώταις χ.* (αὐτῇν, τὴν περιουσίαν,) ut suppeditare liceat 5, 13, 10. - c. solo acc. rei, *αὐτάρχης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπ. νεανιῶν*, subministrare 1, 6, 9.

χορηγία, trop. c. gen. rei, praep. et adi. *ἐπὶ προβάσει τῆς περὶ τοὺς στρατιώτας χρημάτων συνεχοῦς χορηγίας*, sub praetextu pecuniarum militibus assidue praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites assidue impensae. - c. gen. rei solo, *ποταμὸς, παρὲχων χορηγίαν ὕδατος*, copiam 8, 2, 16.

χορός, ph. de perf. et multitudine canentium, c. gen. perf. *ἐπὶ μὲν Σατίρου μέρους τῶν - εἰπατριδῶν χ. ἔζηκε παίδων, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ γυναικῶν*, chorus stat puerorum rel. 4, 2, 9. - †† multitudo saltantium, c. gen. perf. al., ut domini et auctoris, in opp. *ὡς χοροῖς αὐτοῦ μάλλον ἀρμόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγγιν*, ut choreas exerceantibus magis eius conveniat vita, quam legionibus 3, 6, 15. qui Bg. legit non modo sic, p. vulg. *χοίρους*, sed et c. gen. pron. αὐτ. trahit ad sq. subst. *τὸν β.*, dum et pertinere potest ad subst. utr., *χορ.* et *Φάλ.*, in medio stans, ut saepe, in sententiam hanc, quis nescit mollitiem et luxuriam? ita, ut eius (Albini) i. quam ipse sequitur et apud suos induxit, conveniat magis choris, quam militibus eius, vita ipsius; quod possit. pron. supplendum; cf. v. *ἐδῶ* extr. - †† Al. not. de actu et saltatione, *τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (εἰσὶ) χοροὶ*, choreae 7, 8, 11.

χοῦς v. supra *χόος*.

χέω, ph. de perf. et milit. *εἴτε ἔδει - βάθος χῶται*, sive profunditas aggere obruenda 4, 7, 6. fossam decebat explere, complanare per humum aggestam, v. β.

χράσμαι, de perf., Pass. forma, sed not. Med., trop. c. abl. rei et praep. διπλῇ δοκῶντας κεχρησθαι συμφορᾷ ἐν τε - ἐν τε λ. se putantes usos (esse) 6, 7, 7. ubi et in mal. part. c. experiri, pari; unde et sq. syn. *πεπονθ.* in universam, mor. cum abl. rei solo, *ἐκέχρητο - σοφίσματι*, usus fuerat 2, 13, 21. adhibuerat. - Med. partim ph. c. abl. perf. uno, *οὐ - μισθοφόροις χρώνται στρατιώταις* λ. utuntur 6, 5, 6. habent, adhibent. *ὀψοποιοῖς - ἐχρητο* λ. utebatur 5, 8, 5. - † simul cum praep. *πλείονι περὶ αὐτὸν ἐ. Φριζᾷ*, maiori se custodia muniebat 1, 11, 15. vel praep. pertinet ad subst. *Φρ.* ubi v. †† *χρησάμενος ἐν τῷ τέλει ἀπίστῳ ὑπηρεσίᾳ*, cum usus fuisset 3, 12, 26. v. ὑπ. - †† simul c. adv. *τοῖς Ἀντωνίου παισὶ οὕτως ἐχρήσατο*, Antonii liberos eodem modo tractavit 3.

15, 8. egit cum f. erga. - c. abl. perf. dupl. ἐκείνοις συμβουλοῖς
 χρώμενος, utens 1, 8 1. παρήλθον, - σ. ὑμῖν - χρησόμενος, con-
 sultores vos adhibiturus 2, 8, 5. οἷς - Φροῖροῖς - ἐχρήτο, uteba-
 tur 4, 13, 13. - † simul c. praep. φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι
 (αὐτῷ,) amico se ex inimico illum habiturum (esse) 4, 15, 19.
 accipere, tractare, gerere se erga. - Cum abl. rei uno, σινηνῇ
 χρώμενος εὐτελεῖ, utens 2, 11, 3. ἐπεὶ - ἤκουεν αὐτὸν διαίτη ἐλευ-
 θερίῳ χρώμενον, illum victu lib. uti 4, 12, 4. sq. explic. ὅσα εὐ-
 τελέστατα (ἦν,) - τοῦτοις ἐχρήτο, utebatur 4, 7, 10. opp. in pr. ἀπει-
 χετο. - οὔτε καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, utebantur 4,
 1, 3. i. χρήσασθαι βουλόμενος θεραπείαις τοῦ Ἀσκληπιοῦ, uti 4,
 8, 8. νεκρῶν χρητάρμενον 4, 12, 8. manium evocatione et consul-
 tatione usum. † Nominativum de amictu et cultu, σχήμασι
 - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις χρώμενος, utens 5, 5, 4. θυτὶ διαδύμασι
 χρώμενον, qui utebatur 6, 2, 3. † πᾶσα ἡ σύγκλητος, μελαίναις ἐφε-
 ρεῖσι χρώμενοι, atr. vestibus amicii 4, 2, 5. ὑπόδημασι - ἐχρῶντο,
 utebantur 5, 5, 21. † αὐτοῖς - ἐκκευλίαις χερυτοῖς χρήσασθαι ἐπέ-
 τρεψε, uti 3, 8, 9. - ††† per oppressum casum et potius verbo
 sq. datum demum, οὐ μόνον χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθαι ὅπλα
 ἐδιδάχθησαν, non solum uti, sed et fabricari arma 3, 4, 20. p. οὐ
 μόνον χρ. ὅπλοις, ἀλλ. καὶ ἐργ. αὐτὰ ἐδ. simul c. praep. ταύταις
 (ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, utebantur 1, 11, 10. - simul cum
 adv. εἰσόδους, - μόναις ταῖς δημοσίαις - ἀνέδην χρώμενοι, utens 4,
 1, 9. ἀρώμασι συνεχῶς ἐχρῶντο, utebantur 1, 12, 4. - †† οὔτε
 τοὺς ἵππους ἐχρῶντο, οἷς χρῶνται μάλιστα, utuntur 4, 11, 16. ubi
 a syn. alias ἔχ. differt hic, ut illud sit *prope se habere*, sed χρ.
 infidere, veli iis. - simul c. praep. et adv. τόξοις καὶ ἵπποις
 οὐκ εἰς τὸ πολεμικῶν μόνον χρῶνται, ὥσπερ Ῥωμαῖοι, ut. 6, 5, 9. —
 ἀεὶ αὐτοῖς (τῷ καὶ ἵπ.) χρώμενοι ἢ κατὰ πολεμικῶν λ. ut. ib. - ἐσθ’
 ὅπη καὶ ἑυλίνοις ἐς ποτὶν - χρώμενος σκεύεσιν, ut. 4, 7, 8. - †† in
 rect. dupl. σκεῦη, - οἷς ἐχρῶντο μὲν πρότερον - εἰς ὑπηρεσίαν καὶ
 (εἰς τὸ) παραπέμπειν, utebantur ad sua ministeria, transmittabant
 que rel. 8, 4, 10. qui Bg. leg. in finito v. παρέπεμπον, quod for-
 san melius, quam vulg. lectio, cum praep. et cum inf. nudo,
 ubi, p. supplendo εἰς τὸ, sufficit solus art. τὸ, cum pr. εἰς pro-
 xime iam praecedat. - †† simul c. nominat. particip. modii,
 μὴ τις αὐτῶν προλαβὼν -, ἢ τινὰς ἀναπείθων -, χρήσεται Φαρμάκῳ,
 veneno rem gereret 4, 1, 3. adhiberet venenum, i. ne quis ipso-
 rum prior adhiberet clam venenum in alterum vel ipse, vel per
 ministros, v. pr. Cum rei abl. dupl. πῶς εὐάδεῖς, αἷς ἀρώμασι -
 χρώμεθα, quae nos aromata habemus 3, 9, 5. μόνῳ λουτρῷ τοῖς
 ποταμοῖς χρώμενοι, ut. 7, 2, 12. - simul cum praep. μέγιστον δει-
 νὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι - χρωμένους (τοῖσιν, τῷ
 δεινῷ,) πάντας ἐτάραξεν, tum in futurum eos, qui id, ut omen -
 acciperent, omnes perturbavi 1, 14, 3. qui Bg. formulam adv.
 e praep. πρ. τ. μ. traxit ad v. posttr., cogitato etiam cominato
 post μ. - †† Cum abl. rei Tropice magis, ἐπιτηδεύμασι σπου-
 δαιότεροις ἐχρήτο, studia honestiora tractabat 4, 3, 5. τῷ συνήθει
 τάχει τῆς οδοιπορίας χρητάρμενοι, usi 4, 12, 11. tabellarii. - †
 οὔτε δρόμῳ χρῆσασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν, cursum instigare 4,
 11, 10. ubi et fuerit c. praep., nili per se capias formulam πρ.
 φ. simul cum adv. τραχέτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ
 χρώμενος, sua potestate utens 7, 1, 2. παντοδαπαῖς εὐφροσύναις
 καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ, delectationibus epulis que

indulgere 5, 6, 12. † *χρητάμενος* ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ
 λευθεῖσιν, exultans in illa 4, 12, 9. - † Nominatim per cer-
 ta alia subst. ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, quid fa-
 ceret illis rebus 2, 12, 3. quomodo se gerere deberet in his re-
 bus. ἡγνύουσιν, πῶς χρήσονται τῷ πράγματι, quomodo ea res acci-
 pienda sit 3, 4, 16. - Per subst. affectuum et motum, *χρώμε-
 νος* τῇ συνθειῇ βασιμῖα, utens ib. 3. τῇ σ. *χρώμενοι* προθυμῖα καὶ
 ἀνδρεία, ut. 3, 6, 16. - †† simul cum adiuncto, τοῖ θυμοῖ μὴ
 κρατήσαντες, ἐμὴ δὲ ἀλόγῳ *χρησάμενοι*, impetu vesano acti 8, 8, 6
 ὀργῇ καὶ θυμῷ *χρώμενος* πλεονεῖ, ira et furore percitus (maiori) 8,
 4, 1. - †† per oppressum - bl. sed c. praep. ὀργῆς μᾶλλον ἐνε-
 πίμπλατο. *χρησθαι* δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν πολεμίων οὐ δυνάμενος, ea
 vii 8, 1, 5. - simul c. adv. *θυμῷ καὶ ὀργῇ* εὐθέως πρὸς τοὺς - Φί-
 λους αὐτοῦ ἐχρήτο, furorem - statim in eius - necessarios conver-
 tit 3, 8, 1. - †† Per partem utr. *χρητάμενον* βίῳ καὶ προαιρέσει,
 ὡς τρέφεται, cum vixisset ac propositum habuisset, sicut dictum
 est 2, 1, 16. *χρησάμενος* τῷ προεξημένῳ βίῳ, actā vita, ut dictum
 est, 5, 8, 19. de Heliog. - †† τίνι β. Ἀλέξανδρος ἐχρήσατο τέλει
 τὸ ὅποιον, quae vita Alexandri fuerit et qualis exitus 7, 1, 1.
 per dupl. not., in partem bon. c. β. sed in mal. c. τ. - τέλει τού-
 τῳ ὁ Νίγρος ἐχρήσατο, exitum hunc habuit 3, 4, 15. τούτῳ - τῷ
 τ. Πλαυτιανὸς ε. 3, 12, 26. τοιούτῳ τ. βίου ὁ Κίμμοδος ε. 1, 17,
 26. τοιούτῳ τ. ε. Ἀντωνίνος (Cassac.) 4, 13, 18. τ. τ. ὁ Γερδιανὸς
 (pater) ε. 7, 9, 21. τ. τ. Κλέανδρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο,
 Cleander cum suis habuit 1, 13, 12. τ. τ. Μαξιμῖνος καὶ ὁ παῖς
 αὐτοῦ ε. habuerunt 8, 5, 26. τέλει τ. ὁ Ἀλβῖνος ἐχρήσατο,
 habuit 3, 7, 20. τ. τ. ὁ Μαικῖνος ε. 5, 4, 24. τ. τ. ἐχρήσαντο —
 πρεβύται λ. habuerunt 8, 8, 20. ὅποιον τ. ὁ Ἀντωνίνος (Heliog.)
 ἐχρήσατο, habuerit 6, 1, 1. τέλει ε. ἀίσχυρῳ, habuit (Macrin.) 5,
 4, 23. αὐτὸν - Φασὶν - ἀντιποῖα *χρησασθαι*, aduerso vento usum
 (esse) ib. 22. τοιούτῳ πάθει ἐχρήσαντο, calamitatem perpassi sunt
 4, 11, 12. - Repeit. in vicinia 3, 12, 26. 4, 1, 3. 6, 3, 9.
χράσμαι, not. religiosa, Pass. c. dat. perf. et sq. inf. Φασὶν, αὐτοῖς
χρησθῆναι, μενεῖν τὴν ἀρχὴν, ipsis oraculo responsum esse 1, 11,
 8. oraculo editum esse, ab Act. *χράω*, oraculum edo. - Med.
 de perf. cum abl. perf. τῷ θεῷ *χρησασθαι*, deum consulere 4, 8,
 16. dei oraculo uti. dei oraculum consulere.
χρεία, mot. τότε ἡ χ. ἤτειρε, λ. necessitas 8, 2, 12. τῆς *χρείας*
 ἀπαιτούσης 6, 3, 12. † εἰ τι - ἐπείγοι πρὸς τὴν *χρείαν* αἰτίου —
 παρόντος, si quid urgeat necessitate quadam: altero - praesio fu-
 turo 8, 7, 16. qui Bg. rexit ad pr. v., sublato post. επ. comma-
 te, p. per necessitatem; dum, pertinens ad v. post., valet p. ad
 usum f. necess. f. in usum, f. ex usu temporis, si necessitas exi-
 gat. - † c. gen. rei et adiuncto, in opp. *παρέλαβε τὴν βασιλείαν*
 -, οὐχ οὕτως εὐνοία - τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀνάγκη καὶ *χρεία* τοῦ πα-
 ρόντος καιροῦ, quam necessitate ac postulante praesenti occasione
 4, 14, 5 usu praesentis temp., v. καιρ., nostr. nach *Erforderung*,
Erforderniß, *Bedürfnis*.
χρειώδης, mot. Neutr. c. art. p. subst. πόσῳ τοῦ *χρειώδους*, rerum
 necessariorum 1, 12, 9. victus, cibi, frumenti, i. q. pr. *χρεία*, sc.
χρήματος - ἔχων τὰ *χρειώδη*, habens, quae usui sibi 8, 6, 8.
 victus, amicus, cf. 3. 6. sc. *χρήματα*. † *ψεισάμενος* πρὸς τὸ
χρειώδες, mentiens commodi causa 2, 9, 18. ad utilitatem f. ne-
 cessitatem, si esset necesse et utile sibi. - † c. dat. perf. ὡς ἐκά-
 1) d d d

ἐφ' ἀπὸ τοῦ χ. necessitas 3, 10, 2. seu potius Lat. *usus*, quod vocab. etiam habet secum dat. n. f. *Bedürfnis* für jeden f. eines jeden *Bed.* - † in opp. ἰκανώτατος ἀνύσαι καὶ τὸ χ. καὶ τὸ λισιτελεῖς αὐτῶν. quod usui ipsi sit 2, 14, 9. - † τὰ χρεώδη τῷ στρατῷ ἡθροίζετο, necessaria 7, 8, 25. i. q. ὅ. pr. ἐπιτηδεύων et quoque ἐχέμεν. comineatus. - † cum praep. τὸ χ. πρὸς τὸν βίον πορίζονται, necessaria ad vitam 1, 6, 25. - † c. gen. perf. in opp. τῶν ἐπιτιτισμῶν αὐτοῖς τοσοῦτων ἐντων, ὅσον αὐτὸς ἐκαστος - πρὸς τὸ αὐτοῦ χ. ἐπενέγκηται. in suos usus 6, 7, 3. ad suum usum, nostr. *Gebrauch* f. *Bedürfnis*.

χρεώσης, trop. de perf. c. gen. rei, χάριτος αἰδίου εἰσι χρεῶσαι. debitorum 5, 1, 13. vobis sempiternam gratiam debent (agere et referre.)

χρῶ, mor., de perf., cum acc. perf. et inf. praec. perf. δεδέναι δέ σε, οὐ χρῶ, vereri autem te non oportet 1, 6, 18 opus f. decere est. - sq. inf. praef. εἰποῖσα, ὡς ἄρα χ. ἐκείνον - σχολάζειν λ. oportere illum 5, 7, 2. χρῶ δ' ἄνδρας - σαφ. ὄνας λ. decet 6, 5, 7. χ. δέ ὑμᾶς λ. debetis 8, 7, 9. - † in med. orat. sine casu, ἡμῖν δέ χ. μέλειν τῶν λ. nos autem oportet curare rel. 1, 5, 18. ubi dehit casus acc. ἡμᾶς, et rectio est, χ. δέ, μέλ. ἡμ. τ. - † cum casu, ταῦτα δὲ ὑμᾶς ἐγνωκότες χρῶ συναίεσθαι. haec igitur vos reputantes oportet opitulari 2, 3, 24. p. χ. δὲ ὑμ. ἐγν. ταῦτα, σ. - †† c. casu et inf. aor. i. post pron. relat. ἡγάθει, ὅσους χ. τῆς νεκρῆς θονευδῆναι, quos oporteat illa nocte occidi 1, 17, 1. c. - †† simul cum inf. diversi temp. ὑμᾶς δέ χ. πρῶτον μὲν δεοῖς εἶδέναι χάριν, - παύσασθαι δέ -, εἰς ἕνα δέ βλέποντας - βιοῦν, vos autem oportet 4, 5, 15. p. χ. δέ, ὑμ. Sine casu, c. adv. modi, in med. or. τιμήσαντας, ὡς χρῶ, τὴν μνήμην τοῦ λ. ut par est 4, 14, 11. decet. - Per impf., abl. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἐχρήν, quam oportuit 6, 1, 24. - cum inf. praef. et adv., in med. or. εἴθ' ἢν μάλιχα ἐχ. σπεύδειν, quo maxime erat properandum 2, 8, 17. in quam urbem max. oportebat festinare. - post merum pron. relat., βασιλέα, ἐν ἑ. σώζειν λ. decebat 2, 13, 12. ††† in not. *fatali*, c. inf. aor. ἐχρῶν τὸ ἄμα τὸν Κόρμυδον - ἐκκυγεῖν λ. oportebat 1, 9, 16. *fatale* erat, in *fato* erat, in *tatis* definitum. - εἰ δέ ἄρα Μακρίνον - τὴν ἀρχὴν καταλῆσαι, debuit Macrinus 5, 3, 1.

χρήζειν, cum gen. rei, ὡς ὁδοπορίας χ. ita, ut itineris apparatu opus esset 4, 13, 8. - De perf. c. gen. rei et praep. et acc. rei f. pron. interrog. ellipt. (κατὰ) τί γὰρ ἐχρηζον αὐτῶν (τῶν Φαρετρῶν καὶ τόξων) πρὸς γάμοις; quid enim illis indigebant ad nuptias? 4, 11, 10. opus habebant; post οὐκ εἶχον λ.

χρημάτων, (ap. Herodi. sic modo per Plur.) ph. de pecunia, c. adi. οὐτέ - ἢν αὐτῷ τσαῦτα χ., ὅσα λ. opes 2, 7, 3. εἴ τινα ἦν χ. πολιτικῶν λ. pecuniae 7, 3, 12. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. †† ἰδίους χρημοσιν ὠνησάμενον λ. op. 2, 12, 11. per abl. pretii. †† ταμεῖα χρημάτων βασιλικῶν, aerarium (fisci) pecuniae principalis 1, 6, 19. πολλῶν χ. ἐγκρατῆς, op. 1, 10, 3. πλείστων (αὐτῇ) χ. ἀνάπλεως 5, 3, 5. πλείσα χ. ἡθροίζειν 1, 9, 2. χ. π. ἐπεμψε, pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8. 8. παρεῖναι αὐτῷ π. π. πλείσα χ. op. 2, 6, 11. διανείμας π. χ. pec. 7, 8, 22. - † χ. π. - εἰς προῖκα - ἐπιδόουαι 5, 6, 11. - † simul cum gen. perf. χ. πάντα ἀθροίζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων. καί. εἴ τινα ἦν, ἐκ δημοσίων καὶ ἱερῶν τέπων λαμβάνων, τοῖς στρατιώταις (αὐτὰ) δια-

λέγειν ἐτεῖράτο, opes omnes colligens cum suas, tum ab amicis, atque, si quae essent, ex publicis ac sacris locis accipiens 2. 11, 13. ubi modo etiam licet art. τὰ repetere ad pr. παρὰ, ubi v. — Per gen. cum al. subst. χρημάτων πλήθος, pecuniae 1, 4, 10. 4, 4, 19. † μεγαλόφροσι δωρεαῖς χ. magnificis elargitionibus 1, 5, 27. m. er. pecuniarum. μεγαλοδωρία χ. pec. 6, 6, 5. χ. ἐπι-δόσει 1, 8, 11. νομάς χ. donativum 8. 7, 19. χ. χορηγίας, pec. 7, 8, 6. διὰ πάντων χ. 2, 3, 22. εὐπορίαν χ. ib. 23. 2, 4, 14. 2, 6, 9. χ. περιουσία, opum 3, 13, 11. δύναμι χ. opibus 7, 6, 2. σωρούς χ. numorum 5, 3, 22. χ. ἐπιθυμίαν, op. 2, 6, 21. χ. εἰς-πραΐεις, pecuniar. 7, 4, 3. — † c. att. τὴν ποσότητα τῶν δοθησομέ-νων χ. 2, 6, 14. τὰς ὑποσχέσεις τῶν χ. pecuniar. 2, 7, 9. τοὺς θη-σαυροὺς τῶν χ. αὐτοῦ. thesauros illius 3, 9, 22. ubi gen. pron. pertinet ad pr. subst. τ. 9., cf. αὐτ. — ἡ τῶν χ. ἐλπίς, pecuniar. 5, 4, 2. περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χ. 7, 4, 11. † βαλάντια, χρημά-των μετὰ, sacculos cum numis 5, 4, 4. — Per al. casus c. subst. al. per copulam, in usu praecipue milit., χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῇ στρατῷ, pecunias 3, 7, 2. δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χ. ἀθροίζει 1, 9, 11. στρατὸν ἀθροίζειν καὶ χ. 5, 2, 21. — extra mi'it. χ. αὐτοῖς καταλιπών, ὅσα μηδεὶς πω ποτὶ καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀναταγώνι-σεν, opes 3, 15, 5. — Cum verbis, l. per formulas, ἀφειδώς ἔχων χρημάτων, opibus 1, 6, 26. 2, 6, 10. pecuniis 6, 7, 21. πάντα εὐεκίμει χ. πλήρη, opibus 3, 13, 9. sq. πλοῦτον καὶ δύναμιν. — χ. ἐπιθυμῶν διδάσας, opum cupiditatem docendo 3, 8, 10. εὐ-δαίς - οὕτω χ. ἡττήσῃ, opibus ib. 14. ὅπως αὐτῶν τὴν - εὐνοίαν - διὰ χ. — οἰκισσεται, pecuniis 5, 8, 6. pro qua plena formula δ. χ. et gen. pretii ponuntur in l. q. loc. meri casus. χρημάτων ἀνταλλαζάμενον τὴν ἀρχήν, pecuniā 2, 6, 20. εἰ τὴν ἀ. αὐτοῦ χ. ἀπέδοντο 2, 8, 8. χρημασι κτήσασθαι τὴν ἀ. 2, 6, 8. τὸ βάρβα-ρον εὐ χρημασὶν ἐτι θγαπέσμεν, pecuniis 2, 2, 20. χ. ἀνατείσθεν-τες, pecuniā 6, 7, 17. 7, 2, 3. — † pro casu pretii c. praep. τὴν - ἐπὶ χρημάτων κτήσασθαι - ἀρχήν, pecuniā 2, 6, 22. quae praep. in pr. nudo abl. oppressa. χρήματα δρησάμενον, pecunias 1, 5, 2. χ. δίδουσι 5, 4, 1. 5, 8, 6. ἀθροίζειν χ. opes 1, 12, 9. post πλοῦτος - cum art. τὰ χ. μὴ μελλήσιν. l. pecuniā 2, 6, 15. τὰ χ. ἀποκλείουσιν, pecunias 6, 9, 9. εἰσπράττειν τὰ χ. 7, 4, 5. τὰ χ. ἀποδίδουσι, pecuniam ib. 6. ††† αἰχμαλώτους - ἀποδιδόναι, χρη-ματὰ τε, ὅσα ἤσπᾳγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas 4, 15, 19. τοῖς αἰχ. καὶ τὰ χ. - ἀπολαβεῖν, res ib. 20. quo sensu universo respexerit Bg. ad pr. 4, 11, 11. sq. ubi de universa rapina nar- ratum, non autem praefertim de pecunia, quae tamen et ipsa hauddu te in rebus illis raptis fuerit. — †† Repetit. in vicinia 5, 8, 6.

χρήσις, ph. de actu, cum gen. rei. εὐδὲ ἐσθλῶτος ἔσσι χρεῖσιν, usum 3, 14, 13. θωρακίς, ib. 15. — abl. ὅσα εὐδύνατο παρέχειν εἰς χρεῖσιν ἀνθρώποις τίλεις, suppeditare usui hominum 3, 9, 6. in usum; ubi Bg. libere dedit gen. p. vulg. dat. ἀνθρ. qui pendet potius a v. παρέχ.

χρησμός, ph. ἀνέτειλεν αὐτὸν - χρησμοὶ oracula 2, 9, 4. χρησμιῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων 6, 8, 13. — c. adi. χρησμοὶ - τινὲς ἐδί-δοντο, ὡς λ. 3, 3, 19.

χρησμίον, ph. de re, i. q. pr. c. adi. χρησμιῶν πάντων ἐνεσφαιέτο, oraculis 4, 12, 6.

χρησμός, mor. Masc. de pers. c. acc. ellipt. ὁ Νίγρος - (κατὰ) τὸ

ἡθος - χ. ὤν. ingenio placido 3, 3, 5. χρησὸν τὸ ἢ εἶναι λεγόμενον, pl. ὡς 3, 5, 5. Albinum. - †† c. adiuncto et dat. persf. χ. ὤν καὶ Φιλάνθρωπος τοῖς συνοῦσι, placidus (Geta) - erga converfantes 4, 3, 6. nifi dat. pendet a v. subst. - cum fuffi. folum, χρητοῦ βασιλέως λ. optimo principe 8, 3. i. de Maximino, per fraudem fic appellato; fed vere - βασιλεῖα χρησόν, imperatorem optimum 2, 13, 12. Pertinacem. οὐ βασιλεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χ. bonum 2, 2, 18, de eod. - fimul c. adiuncto, πατέρα ἡπιον καὶ χ. προσάτην, miti 2, 6, 3. de eod. - πατέρα χ. (ἀγαθὸν βασιλεῖα) probum 1, 4, 21. de Marco. - †† οἱ προεσῶτες, εἰ καὶ σπανίως χρησοὶ ἐμπεπτάνεσαν, boni 7, 4, 4. integri cum fide minus rem que pecuniariam adm. nifirantes, nofir. redtlich f. ehrlich f. treu, f. gewiffenhaft. - Masc. de re, c. adiuncto. χ. καὶ Φιλάνθρωπος - τρόπος 5, 1, 11. v. τρ. abf. χρῆσις λόγοις δέλεασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. blandis, benignis verbis, dictis, promiffis, nofir. freundlich f. fchmeichelhaft. - Fem. de re, διαίτης - χρῆσις 3, 13, 3. ubi ante χ. e Ms addenda copula καὶ, et contra honeftam, frugalem, fobriam ufurpare. χρῆσων ἐλπίδων, bonae fpei 2, 14, 5. 1. q. ἀγαθῶν ἐλπ. 2, 13, 4, 2, 4, 11. χρῆσις - ἐλπίδας, bonam fpeim 1, 7, 2. - † fimul c. praep. εἰς τὸ κοινὸν χρῆσιν - μεταβολή, melior 2, 3, 20. utilis, i. q. f. q. — Neutr. de re, χρῆσιν ἔργα 2, 4, 11. util. i. q. f. q. ἐπωφελεῖ λ. — †† in opp. c. gen. rei, f. per diverfos cafus, τὰ μὲν δεινὰ τῶν ἔργων -, τὰ δὲ χρῆσιν λ. bona 2, 5, 18. v. δειν. i. q. ἀγαθὰ §. pr.

χρηστότης, mor. de perf. et imperator, infinite, cum adiuncto, ἐπιείκεια - καὶ χ. benignitas 5, 1, 12. - in opp. cum gen. perf. ὅσοι μὴ φόβον ἔξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος - ἐνέσταξαν, ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. priorem praep. repetit recte, non intrudendam in textum, quoniam prior, per interpolata quamvis alia, regit etiam fecundum membrum. - finite, de certo imperat. οὐ τῆς χ. μνήμη λ. prohibitatis 2, 10, 7. Perlin - c. adiuncto, εὖνοιαν καὶ χρηστότητα, μετὰ ἐπεικούς ἐποιτίας, λ. bonit. 2, 9, 12. id. - † de re, τοῦ τρόπου (μου) τὰ πρὸς χ. ἐπιτρέτες, καὶ τὸ πρᾶν τῆς λ. benignitatem 5, 1, 3. Macrinii.

χρoιά, phvf. cum adi. μέλαινα ἢ χ. color 5, 3, 11. - cum gen. rei, χροῖας, λίθων πολυτελῶν χροῖα διηγεσμένοις, coloribus ib. 12.

χρόνιος, ph. de re, c. adiuncto, Masc. cum subst. fem. χρόνιου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, diuturna 8, 5, 21.

χρόνος, ph. abf. f. c. mero v. et per formul. πλείους δυναθείας, ἢ ὁ χ. ἀπὸ-ει. tempus 1, 1, 8. χρόνου ἐγγυςμένου, mora interveniente 8, 5, 1. - cum adi. πᾶς ὁ χ. λ. temp. 4, 13, 19. χ. οὐ πολλοῦ διαγενομένου 1, 10, 1. τοσοῦτον ἐνδίδοντες χρόνον, tantum temporis 1, 6, 1. - per gen. c. al. subst. διατριβὰς χρόνου ζητῶν, moras captans 3, 14, 9. ἐκ περιόδων χ. 1, 9, 5. v. π. cum praep. ὁ μεταξὺ χ. λ. 3, 8, 20. v. μ. - πάντα τὴν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χ. 1, 1, 5. - †† Per modos et calus, quibus Graeci durationem temporis exprimunt, a) per gen., abf. μὴ μάτην πρὸς ὕμης τοσοῦτον χρόνον τιμῆν - κατατεθείσθαι, tamdiu 1, 4, 7. qui Bg. τοσ. χ. per se cepit p. adv. (per ellips. ἐν, f. διὰ ἐντός, ἐπὶ) nec cum subst. τιμ. - ὀλίγου - τινός χ. ἐπράττετο, ad breve tempus 1, 6, 1. οὐ πολλοῦ χ. διατρίψας, haud diu 5, 5, 1. διατρ. χρ. τινός.

aliquamdiu 4, 8, 16. † δια-ρ χ πολιετούς, multorum annorum
ten. ore 3, 3, 3. - †† simul cum gen. al. temporis, χ μὲν οὖν
τινός ὀλίγων ἐτῶν λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. - b) per
abl. nudum, οὐ πολλῶ χρόνῳ - χειρώσαντο, haud longo tempo-
re 1, 3, 24 intra - μακρῶ χ. longo temp. 5, 3, 5. inde a - †
sed c. praep. (quae in pr. abl. nudo opp. ressa, ἐν ὀλίγῳ χ. exiguo
temp. 1, 1, 4. e. 1, 10, 2, 2, 4, 11. - c) per acc. nudum, δια-
τρίψαι - ὀλίγον χρόνον, exiguo tempore 2, 14, 10. διατρ. ἱκανούς
χρόνους, satis diu 3, 9, 1. - † sed per praep. μετ' ὀλίγον χ.
paulo post 3, 6, 2. συνέβη κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρό-ους, per eos dies
7, 11, 1. † κατὰ χρόνους - διηγέσθαι, secundum tempora 1,
1, 11.

χρῆσις, f. χρυσοῦς, ph. de re, Neutr. δακτυλίοις χρυσοῖς, aureis an-
nul 3, 8, 9. χ. ἀναθήμασι 4, 7, 12. χ. σιεύσει 5, 5, 20. - cum
adiuncto, ἐκτάματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ 5, 6, 21.

χρυσίζειν, ph. γῆ ἢ χρυσίζουσα λ. arena aureola 5, 6, 18. χρύσιος,
ph. (i. q. ante χρύσεος) de re, περιδεραίοις χρυσίνοις λ. aureis 5,
8, 2.

χρυσίου, phys. per gen. pretii. τὴν εἰρήνην - χρυσίου κατηλεύοντες,
auro 6, 7, 22. haud dubie signato; numis aureis.

χρυσός, ph. de mera materia, ῥίγημα χρυσοῦ, auri 1, 7, 9. σέφανοι
χ. coronae aureae 8, 7, 4. - cum adi. Φορέω, ὃ τερ διὰ χ. πολ-
λοῦ - πεποιητό, auro 3, 8, 13. χρυσῶ τέλλῳ - πεποιημέν. auro 5,
2, 10, 5, 6, 16, 15. 5, 5, 4. 1, 17, 5. 6, 4, 7, 5, 3, 12. ††
τὸ πλῆθος - ἐσθῆτι χρυσῶ καὶ βαβαῖς διαφόροις πεποιημένον, ve-
stitu auro et coloribus vario 4, 11, 5. qui fig., omis. πετ., le-
gerit διαφόρῳ, pro quibus potius placeat corrigi πεποιημένῳ, et
simul e Mss. assumi copulati τῆ, post ἐσθῆτι facile elapsam, vestis
que, auro et coloribus diversis distincta. †† σχήμασι ἐσθῆτος
πολ. χρῶμενος διὰ τε πορφύρας χρυσοῦ ἰφάσμασι 3, 5, 4. v. ὑφ. —
in opp. ἀναθήμασι κεκοσμημένον (τέμενος) χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου,
donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. - simul per art.
ἑνωῖδια, τῷ ἀργυρῶ καὶ τῷ χ. κεκοσμημένα, auro 2, 13, 19. —
simul c. adi. νεώς, - χ. πολλῶ καὶ ἀργ. κεκ. 5, 3, 8. τοὺς τραχῆ-
λους κοσμεῖσι σιδήρῳ, - καλλώπισμα τοῦτο - νομίζοντες, ὥστερ τὸν
χρυσὸν οἱ λοιποὶ βαγβαροὶ 3, 14, 13. - De materia cusa f. pe-
cunia, θησαυροῦς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους λ. auri 2, 6,
11. - †† cum adv. μετεπέμψατο, καὶ πάντα τὸν ἐκείθεν χ. omne
aurum 5, 6, 11.

χρυσούφης, ph. de re, Masc. χιτῶνας χρυσούφεις, auro intertextas
5, 3, 12. - cum subst. fem. ἐσθῆτας χ. auro intextis 1, 14, 16. —
χ. σρωμνάς, aureis toralibus 4, 2, 5. χρυσούφεσι σρωμναῖς
ib. 13.

χρυσοφορεῖν, ph. de pers. οὔτε χρυσοφοροῦσά τις αὐτῶν ὁράται, au-
rum gelians 4, 2, 6.

χιμὸς, ph. χυμοὶ. συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, succi 4, 2, 16.

χλωδεῖν, ph. de animal. οἱ ἵπποι - ὀκλαζόν καὶ ἐχώλεον, claudica-
bant 4, 15, 8. laesi a sparsis tribulis; ubi syn. ab explic. f. ad-
iuncto, f. genere ac specie, v. ὀκλάζ.

χῶμα, ph. c. gen. rei et adi. ἐπ' αὐτὸν μέγιστον χ. ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων,
acervus 4, 2, 18. - c. adi. solo, μεγάλου ὄντος τοῦ χαμῆτος λ.
agger 4, 15, 14. cadaverum, caeforum in pugna. - † in usum

bell. υπερβάτω τοῦ στρατοῦ τὰ προβεβλημένα - χώματα τῆς Ῥωμῶν ἀρχῆς, aggres 3, 14, 18. palos cum aggesta terra, fortassis et summi fossas, cf. 2, 11, 9., valla.

χωνεύεσθαι, ph. de re, πῶν ἐχωνεῖτο, id omne conflaretur 7, 3, 13. ad monetam faciendam; cui Pg. cepit Pass., unde in pr. acc. τιμὰς c. irrigendus in nominat. τιμαί, ant. post. vulg. τιμ. facien- dum punctum.

χώρα, ph. univ., per gen. c. al. subst. τὰ τῆς χώρας ἀρχ., regionis 6, 5, 11. δι' ἐμπειρίαν τῆς χ. 7, 2, 11. ubi a sq. τῶν τόπων dis- tinguuntur, ut amplius quid et continens. - cum verb. κατα- τρέχοντας τὴν χώραν 3, 14, 2. ubi i. q. sq. τοῦ τόπου. - τὴν χ. κενεομένης 3, 4, 14. ubi a pr. τοῖς χωρίοις iterum distingu., ut mains. † κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, regionalim 6, 2, 18. e. - cum adi. παραχρῆσ εἰσαῖν χ. illa regio 6, 5, 12. παραιώσεις διὰ τῆς Κυ- ζικηνῆς χ. Cyz. agrum 3, 2, 12. ἐπετρόπευε τῆς Καρχηδονίας χ. region. 7, 4, 3. ἐν δυσχειμέρῳ χώρα 6, 6, 3. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χ. ἀήρ, in illa reg. 3, 14, 15. δισέκωντας καταλιπόντων τὴν οἰκίαν χώραν, proprias sedes 6, 7, 3. - †† c. praep. ἡ παρ' ἐκείνους χ. reg. 8, 2, 7. ubi a sq. τὴν ἀνω γῆν iterum distingu., ut mains. - † τῶν ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας ἐκεῖ συνελεπόντων, reg. 4, 9, 7. v. pr. περ. c. gen. perf. μὴδὲ προελεθεῖν τῆς αὐτῶν χ. exire suo territorio 2, 10, 13. τὰ πλεῖστα τῆς Βρεττανίων χ. reg. 3, 12, 11. ubi, per ellips. μέρῃ ad τὰ πλ., disting. iterum, ut mains. πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν - χ. reg. 1, 10, 4. sq. πόλεσι, ut minor. - 6, 5, 2, 11. †† ἐπὶ τὴν Ἀτρενῶν χ. ἡπεί- γετο, in Atrenorum regionem 5, 9, 3. per ellips., pro sq. ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 9. †† διαβάς τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν καὶ Ἀδιαβηνῶν χ. agrum ib. 5. τὴν Ἰταλῶν χ. μόλις ἀκούουσι 6, 7, 10. v. ἀν. †† In not. angustiori, πολλὰς κώμας καὶ πόλεις πορ- θύσας, τὴν τε χ. λεηλατήσας, agrum 3, 9, 6. quamquam ei hic va- leat in pr. not. ampliori, subintelligendo pr. Ἀραβίαν. - δοὺς κώ- μας οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, agris 6, 4, 11. ubi quoque latius sumatur, relatum ad pr. Φουγίαν. - † γενόμενος ἐν τῇ πολέμῳ, πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, cum venisset in hostilem regionem, multum agri obivit 7, 2, 6. per ellips. iterum, pro sq., ἐλθὼν τὸ οὖν πᾶ- σαν τὴν χ., μόλις τῶν λητῶν ἀνμαζόντων, reg. ib. 7. sq. τὰς τε κώμας ἐμπιπράς λ. - † ἵν' - κατασκάψας τὴν πόλιν, μηλίβοτον καὶ ἐρημον τὴν χ. καταλέτῃ 8, 4, 23. v. μ. - †† οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων, καὶ εἰ τιναί ἦσαν χῶραι ἀδεδόχοι, ἀνακχωρήσαν 7, 2, 10. v. δδ. Repetit. in vicinia 6, 5, 11. 3, 9, 5. sq.

χωρεῖν, ph. de perf. cum praep. ὁ στρατὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ἐχώρει, ad urb. pergebat 8, 4, 12. - † ἐδύνάτο - μήτε, ἀποδῆς ἐκείθεν. ἐ τὴν Ῥώμην χωρεῖν, Romam proficisci 3, 5, 13. - Trop. Νέ- ρωνι, ὃς ἐχώρησε μέχρι μητέρος Φόνου, procellit usque ad 1, 3, 9. i. q. compof. μέχρις - προχωρ. ib. 6., paravit adeo caedem. - ἵκνταται τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρεῖσθαι, ut in gratiam cum mi- litib. rediret 7, 12, 5. v. δ. - διὰ ψίφους χωρήσας καὶ Φόνου, fer- ro grassari et caedere 4, 4, 5. adhibere ferrum et committere cae- dem; noltr. verschärfen mit f. schreiten zu. ἐνεῖν ὄνιν, καὶ διὰ βατάνων χωρήσας, μαθεῖν, licet vobis etiam per tormenta cogno- scere 4, 5, 7. procedentibus per torm., adhibentibus tormenta, adhibitis tormentis. - † cum dat. rei et adv. ἐμὸν χωρήσας τῷ πράγματι, obviam eundo ei rei 2, 5, 7. subira, suscipere, pati

velle fortiter atque intrepide. - †† De re, cum praep. διαβόη-
τον ἐποίησαν τὴν Σήμην, ὡς (αὐτὴν) εἰς πᾶν χωρῆται τὸ στρατιωτι-
κόν, per totum vulgaretur exercit. 5, 3, 21. divulgari, innoles-
cere.

χωρίον, ph. finite, de urbe, cum adi. εὐψυχέσερον τὸ χ. λ. ille lo-
cus 1, 12, 3. Laurentum, cf. §. pr. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ
χωρίῳ, loca 1, 11, 5. Pellinunt. - in urbe, de fori parte, μέ-
νει - ἐν ἐκείνῳ τῷ χ. - εἰκὼν 2, 9, 8. cf. §. pr. ἀγορὰς μ. - ††
ἐς τὸν ἱππιδόμον συνδέοντες, ὥστερ ἐκκλησιάζοντες χωρίῳ, eo in
loco 8, 6, 17. qui Bg. saltem supplet pr. ἐν et art. τῷ. - κατ'
ἐκεῖνο - τὸ γ' in eodem loco 3, 4, 7. ad Ifficum, cf. §. 4. κατ'
ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. ad Cuzicum, cf. §. pr. —
γεγύνασι - ἀκριβοῦς μοι καὶ ἕτερα χ. 3, 7, 5. e pr. εἰς τὴν Γαλ-
λίαν, et e sq. περὶ Λουγδούνου. - οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χ. προφτευνόντες,
illius regionis 5, 5, 21. in Phoenicia, e pr. νέμω Φοινίκων. - τὰ
ἐλώδη χ. loca 3, 14, 10. in Britannia e pr. et sq. - †† c. gen-
rei f. loci, ἐν τοῖς παραλίαις τῆς Ἰαμπανίας χωρίοις, maritimis
Campaniae praediis 3, 15, 2. - †† c. praep. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χ.
προκαταλαβεῖν, Italiae regiones 7, 8, 27. Infinite, οὐ πολὺ ἀφει-
σῆκει τὸ χ., εὐδα ἐσκήκει λ. locus 6, 8, 17. τῶν μὲν χωρίων, ἃ
ἐπάρθουν, ἀπέστησαν 1, 10, 6. praeterquam, quod §. 4. nominat
τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν. - διεκλάνθανον - τῇ τῶν χ. γνώσει,
locorum 3, 14, 19. nisi in Britannia, cf. §. 11. † τῶν χ. τεκμαι-
ρόμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. nisi quod de Alpibus, cf. §. 11. e. it.
μάχεσθαι ἀνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χ. 8, 2, 2. τὴν πρότερον τοῖς χω-
ρίοις ὑπάρχουσαν ἄραν λ. 8, 4, 13. v. πρότ., nisi quod circa Aequi-
leiam urbem. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία, in illis loc. 7, 2, 12. χ-
ῖνας καὶ παρατάξεις (τὰς ἐκεῖ γενομένας,) 2, 15, 11. εἰς ἕτερα χ.
6, 4, 14. . cum gen. rei, τῶν πλείων ἐς - τὰ ἐγκεχειρισμένα
τῆς φρουρᾶς χ. in suas quisque stationes 8, 5, 19. demandata cu-
stodiae loca.

χώρος, i. q. pr., ph., finite, c. gen. loci, τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας,
regioni 1, 16, 4. Λαίδο. εἰς τινὰ τῆς Φρυγίας χώρου, locum 1,
11, 3. i. q. sq. τὸν τόπον et §. 5. τῷ χωρίῳ, Pellin.

Ψ.

Ψάμμος, ph. παραλανθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, sub arena 4, 15, 7. in
campo pugnae.

ψαισός, Pass. de re, ph. c. gen. instrum. οὐδὲ ψαισὸν χειρὸς ἀνθρω-
πίνης (αὐτὸ, τὸ ἀγαλμα,) tangendum manu hominis 1, 11, 2. f.
tactum.

ψέλλιον, ph. c. adiuncto, περιδεραίοις καὶ ψελλίοις κοσμούμενος, ar-
millis 5, 5, 4. Heliog.

ψευδής, mor. Neutr. de re, πάντα φάσιων ψευδῆ εἶναι, falsa 3, 12,
21. - absf. ψ. λέγων, vaniloquus 1, 9, 14.

ψεύδομαι, mor. de perf. Pass. forma, sed not. Med. c. acc. perf.
στρατιώταις -, οὓς ἔψευσο, quos deceperat 2, 11, 12. non stando
promissis, fefellerat. - Med. στρατιωτῶν, οὓς ἐ-
σατο, decepit 2,
20, 8. - cum praep. ψευσάμενος πρὸς τὸ χρεῖδες, mentiens 2, 9

18. - † cum adiuncto, εὐρίσκειτο τοὺς στρατιώτας ψευσάμενος καὶ ἀπατήσας 2, 7, 2. v. εὐρ. ψευταμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντες τὰ συμβήματα. ipso mentiente, 9, 6, 1 - in opp. οἱ μὲν πατέ-
ρα, οἱ δὲ σώφρονες - ἀρχοντα ἀνεκάλουν· καὶ οὐδεὶς ἐψεύδετο,
mentiebatur 1, 4, 21.

ψηφίζεῖν, trop. not. senatoria, de persl., cum acc. rei et dat. persl.
τὴν εἰουσίαν - ψηφίζοιμέν σοι διδόντες, potestatem decernimus ti-
bi uandam 2, 3, 10. p. quo particip. resolvas per copulam,
de ernimus tibi et damus s. tradimus. - Pass. de re, c. praep.
ἀντιτράττοντες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, rebus, ab sen-
atum actis 7, 10, 10. decretis. - Med. de persl. cum inf. ἡ σύγ-
κλητος - ψηφίζε-ται, λ. decrevit ib. 6. - † per oppressum dat.
persl. ἡ σ. τὰς σεβασμίους τιμὰς ψηφίζεται (αὐτῷ,) ei dec. 5, 2, 1.
— sed per difertum. ἡ σ. πάσας τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐτῷ λ. 3, 9,
22 - simul c. abl. modi s. causae, ἡ σ. - δέω - ψηφίζονται αὐ-
τῷ πάσας τ. λ. decernit 4, 11, 14. - †† c. adv. et acc. rei, γε-
λοιότατα ψηφισαμένων πάντων, ἀ ἐκελεύοντο, decernentibus 5,
7, 7.

ψῆφος, trop. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, suffragia 7, 10, 6.

ψηφοφορία, id. κατὰ τὴν ψηφοφορίαν - Μαξιμόν - ἀναιπόντες, per
suffragii lationem ib.

ψιλοκόρησις, ph. de persl. c. adv. πάνυ ὦν ψ. cum esset raro capillo
4, 8, 15.

ψόγος, ph. c. gen. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ ἀνανδρίας ψόγος παρανο-
λουθῇ, nota 4, 5, 6. vituperatio.

ψυχῇ, de t. 10. intellectu et voluntate, c. gen. persl. ἀετὸς, δὲ Φέ-
ρειν - τοῦ βασιλέως ψυχὴν λ. animam 4, 2, 22. - † ἐδεδούλωντο
πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψ. - σώματος ἡδοναί, animum 1, 13, 15. - abf.
κυμαίνουσαν ἔχων - τὴν ψ. 1, 4, 1. - De parte, intellectu prae-
cipue, in opp. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐξέρωτο λ. 3, 14, 5. v.
ἐρ - de voluntate praecipue, ταῖς μόνᾳ ψυχῆς - κτήματα λ.
animi 1, 2, 4. post κοσμίους τον τρόπον λ. - ἐπόθεν αὐτὸν ἀλη-
θεῖ ψ. διαθέσει 1, 7, 5. ἐν τοσαύτῃ - ψ. ἀταραξία 2, 1, 15. καρ-
τερία ψ. 3, 8, 14. - c. art. ἡ τῆς ψ. ἀρετὴ λ. 5, 1, 11. opp. pr.
τὰ τῇ τύχῃ δῶρα. post χρησὸς τρόπος c. † 199. ἐπιείκεια καὶ χρη-
στότης c. adi. δοκίματα ψ. εἶναι ἐξέφωκός 2, 3, 2. - † cum adi-
uncto, simul, μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ἑμοίως - μεμίσχεται, summo
animum consensu 8, 5, 15. una mente et animo, v. γν.
— in gen. persl. ἔρωσε - αὐτοῦ τὴν ψ. τὰ λεγόμενα 1, 8, 15.
παύεται - αἰτίαι εἰς ὁμότητα ἡκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψ. λ.
acuerunt Maximinum 7, 1, 25. - † per acc. ellipt. συνεσάλη-
σαν (κατὰ) τὴν ψ. anim. 1, 6, 10. ἐπὶ ταύτοις - τὴν ψ. εὐφραί-
νεται 2, 8, 11. - † simul cum adiuncto, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψ.,
ὡν ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην 3, 11, 17. v. γν. Per Plur. abf. δι-
οιδάσκοντες τᾶν αἰ ψυχῶν λ. animi 7, 8, 3. - c. gen. persl. διοιδάσκον
τῶν ὀχλῶν αἰ ψ. 7, 3, 16. αἰ τῶν νέων ψ. λ. 1, 3, 4. ὅσοι μὴ φό-
βον - ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέσασαν 1, 4, 11. οὐ τῆς ἀν-
δρείας - ἐπὶ ταῖς ψ. ἡμῶν μνήμη ἐνέσονται 2, 10, 7. - cum adiun-
cio, ἡ περὶ ἐκεῖνα ποιεῖ - διάφορον ἔχουσα - τὴν γνώμην. τῶν
ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς 5, 15, 4. - Per acc. ellipt. ὁ στρα-
τις - τὰς ψ. ἐπιξέωσθεις, animis 3, 3, 13. τὰς ψ. ἐξεπτόνητο 5, 4,
1. ὑπὸ τῆς φήμης τὰς ψ. ἐτρέφθησαν 5, 8, 12. διοιδάσκοντες τὰς ψ. 8,

3, 2. - simul c. adiuncto, παύσασθαι ἤδη τὰς ψ. καὶ τὰς γνώμας διηρημένον, 4, 5, 15. v. γν. - † Al. not. in opp. ἵνα μὴ - κινδυνεῖσι ψυχῇ καὶ σώματι λ. anima 6, 5, 18. vita. τὰς ψ. καὶ τὰ σώματα δῶρον - ἐξετε, animas 2, 13, 16.
ψυχρὸς, ph. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, frigid. 1, 6, 5.

Ω.

Ω, alloquentis, cum vocat. casu, sing. δέσποτα, domine 1, 6, 4, 3, 12, 4, 12, 1, 17, 10. βασιλεῦ, o princeps 1, 13, 3. - in Plur. ὦ τέκνα, o filii 4, 3, 17. ὦ ἄνδρες στρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. - †† oppressa in vocat. 1, 6, 12, 1, 9, 8.
ὠσεύσθαι, Pass. de perf. ph. cum praep. ὁ δῆμος, ὑπὸ τοῦ πλήθους ὠσεύμενος, conflictatus 1, 12, 14. trusus. - c. adiuncto, ἐπ' ἀλλήλων ὠσεύμενοι καὶ πατεῖμενοι 7, 8, 13, 7, 9, 15. 3. abf. τοῦ δήμου - πλήθος ἀπώλετο ὠσεύμενον, inter se protrudendo 7, 11, 18. protrusa.
ὠκεανὸς, ph. angust. not. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μέχρις ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, usque ad Oceanum 1, 5, 19, 7, 2, 20. Ierapentionaeim, f. mare Suevicum, f. sinum Codanum. τὴν ὑπὸ τῇ ἀριστερᾷ ἀρχὴν ὠκεανῷ ὁρίσας 1, 6, 16. - Al. not. ampliori, c. art. τοῖς τοῦ ὠ. - ἀμπατίσι 3, 14, 11. circa Britanniam. τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσας, Βρεττανίοις ἐπέση ib. 7. Roma profectus. διαβάντες τὸν ὠ. 3, 15, 17. e Britannia et Gallia profecti Romam.
ὦμος, ph. pars hom. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὦμων, tol-lentes humeris 7, 10, 15. τὰ - συμβόλα - ἐπιθεῖς τοῖς ὦμοις, hu-meris 4, 7, 12. alterutro humerorum.
ὦμὸς, mor. Fem. de re, ἐξ ὦμῆς - τυραννίδος, crudeli 2, 4, 3. τ. ὦμ. (7, 5, 12.) βίας ὦ. acerba ib. 5. - Neutr. simul c. adv. οὕτως ὦμόν ἐργον λ. crudel. 2, 5, 15. - Superl. p. adv. c. adiuncto, τραχύτατα καὶ ὦμότατα πράττων, crudelissime 7, 6, 10.
ὦμότης, mor., abf. δι' ὦμότητος λ. crudelitate 7, 1, 4. δίκας ὦ. 7, 5, 15. εἰς ὦμότητα παροξύνοντας 5, 1, 6. v. π. 7, 1, 11. - in opp. ἐξ ὦ. -, τῆς αὐτῶν χρηστότητος 1, 4, 11. - c. adi. et adiuncto, ἐπετρόπιε - τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὦ. 7, 4, 3. οὔτε ὦ., οὔτε βίας - ἀπέχετο 3, 10, 13. Φόνων καὶ ὦ. - ἀλλότριος 6, 9, 16. - cum gen. perf. αἱ τῆς ἐκείνου ὦ. ὑπηρεταί 7, 7, 6. - De re, c. adi. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ὦ. οἰδὲν ἀπολείποντα 1, 3, 10. - c. adiuncto, εἰς τραχύτητα καὶ ὦ. ἠκούηται τὴν Μαξ. ψυχὴν, λ. 7, 1, 25. - † c. gen. rei f. perf. in opp. ἐν πρᾶξις - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὦ. μετάγειν πάντα ib. 3.
ὦμῶς, mor. de re, c. adv. τοῖς οὕτως ὦ. - τετολμημένοις, crudeliter 2, 9, 13. - c. adiuncto simul 2, 6, 22. - de perf. abf. οὕς ὦ. ἐκόλαζε 7, 7, 14.
ὠνεύσθαι, ph. de perf. Pass. forma, sed not. Med., c. acc. rei in orat. contracta, ἀνάξιον, ἥς ἐώνητο, ἀρχῆς, indignus illo quod emerat, imperio 2, 7, 9. p. τῆς ἀρχ. ἢν ἐ., pecunia sibi paratur. - Med. c. acc. rei, ἥνε, τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit ad imperium

- emendum 2, 6, 12. emturus. τὸ ἀμέριμνον ὦ. emens 1, 6, 26.
 ab hostibus pacem. ἀνέσασθαι τὰς - σπονδὰς 6, 7, 23. - c. adv.
 τὴν - ἀρχ. ἀνησάμενος - αἰσχροῦς, mercatus 2, 10, 8. - c. abl.
 modi et diserti pretii, ἰδίαις χρήμασιν ὦ. οὕτω ποιηρὸν τέλος 2,
 12, 11. - simul que cum praep. βίᾳ καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δή-
 μου, μετὰ τε αἰσχροῦς λ. ὦν. τὴν ἀρχὴν 2, 6, 18.
- ὦνιος, ph. de re, Masc. c. subst. fem. προσεκήρυττον ὦνιον τὴν βα-
 σιλίαν venalem 2, 6, 7. ὦν. παρέχοντας πάντων τῶν ἐπιτηδείων -
 ἀφ' ὧν 8, 6, 6.
- ὦρα, ph. de spatio temporis, cum gen. diserto al. temp. ἡ τοῦ ἔτους
 ὦρα, aui tempus 8, 4, 3. aestate aui vere. τῆς ὥρας τοῦ ἔτ. λ.
 5, 5, 3. hyeme, vel auctumno extremo. - † c. adi. nigro, κα-
 ταλοβύσκει ὦρα, ui tempus ferebat 1, 17, 22. tempore, aut angu-
 stius, de diei parte, hora. - Al. not. c. praep. διαβάλλοντες
 πᾶσαν τὴν ἐπὶ ταῖς ἔχθρας τοῦ Ἰστροῦ ὦραν, λ. tempestatem 1, 6,
 3. aeris coeli que temperiem, noit. Witterung f. Luft. - Al.
 not. per ellipsi. τὰς θυγατέρας, ἐν ὦρᾳ γενομένας, filias maturos 1,
 2, 3. sc. γάμου f. γάμων, tempore, aetate nuptiarum, nubendi,
 f. nubendo apta; unde potius referatur ad primam classem. —
 Al. not. c. gen. persf. τῆς ὦ. αὐτοῦ πάντων τὰς ὀφείας εἰς αὐτὴν ἐπι-
 στροφείης, pulcritudo eius 5, 3, 15. - de loco, abl. τὴν πρότε-
 ρον τοῖς χωρίαις ὑπάρχουσαν ὦ. 8, 4, 13.
- ὦραιος, Masc. de persf. ph. Γερμανοὺς - γεναίους καὶ ὦραίους, pulcros
 4, 5, 3. - Fem. ταῖς θυγατέρας, νείας τε οὔσαις καὶ ὦραῖαις, nu-
 biles 5, 3, 20. vel pulcras. - Neutr. de re, c. adv. f. abl. mo-
 di, εὖτε πρώτων ὦραῖον, formosam 5, 6, 24. nisi abl. pendet
 ab oppresso particip. v. subst., πρ., ἀρ. ἐν φ. Superl. de persf. c.
 gen. persf. et acc. ellipt. τὴν ἔχον τῶν κατὰ αὐτὸν ὦραϊότατος μει-
 ρανίων πάντων, formosiss. 5, 3, 13.
- ὥς, in not. modi, (Lat. quomodo. etc.) in med., post comma, cum
 verb. in relat. tacita, ὥς ἰς. παρελήφαμεν, ut - accepimus 7, 11, 1
 ὥς λέγουσιν ib. 2. ὥς φασί 3, 4, 15. ὥς προκίηται, ut 2, 3, 1. sic
 ut 1, 17, 27. 2, 5, 16. προεχώρησεν, ὥς ἐκλείψεν, ut 7, 6, 16.
 8, 4, 17. 1, 9, 6. ὥς δεδήλωται 2, 1, 1. ὥς - ἐροῦμεν 4, 14, 12.
 — † ὥς ἔτυχε, temere 2, 3, 23. ὥς ἀκούετε, quemadmodum 2,
 10, 8. ὥς ᾤετο, ut 3, 2, 31. v. εἶπε - ὥς ἐβούλετο, ex sententia
 3, 9, 12. 7, 9, 1. - ὥς γε - ἐνεδείκνυτο, ut 2, 4, 15. - ab
 init. ὥς δ' ἔκασα - πέπραται, quomodo 1, 1, 11. ut autem 1,
 11, 4, 2, 12, 9. - †† Rursus in med. per oppressum verb. ὥς
 εἰκός, ut 3, 7, 11. sc. ἐσί. - ὥς λόγος 1, 14, 1. ὥς ἔθος 1, 16, 8.
 v. ἐθ. - †† c. opt. ὥς ἂν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. im-
 mo quo modo quis dicat. εἰ - ἐκείνος διάγοι, ὥς βούλειτο, prout
 vellei 4, 1, 4. - In relat. manifesta et periodo, ὥς γὰρ - οὐδε-
 νός - ἀπελείπετο, οὕτως λ. ut enim -, sic 3, 8, 14. - Al. not.
 comparandi, al. Lat. velut, etc. (sed severo tamen eodem pr.
 ut.) in med., ante adi. πάντας ἡμᾶς, ὥς ἕνα, ἡγάπα, ut 1, 5, 7.
 12. αἰς Ἰβραυλῆα, ὥς ἀνδρείοτατον, λ. 1, 14, 17. 6, 9, 9. 2. ὥς
 ἀνάξιον, tanquam 2, 7, 9. - ante subst. τῆς αὐλῆς, ὥς ἐπίβουλος,
 ἐδίδωκετο, ut 1, 13, 16. ὁ δ', ὥς συνήθη Φιλοθησίαν - ἔπιεν, at ille,
 veluti 1, 17, 19. ὥς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut 2, 2, 22. 7, 7, 7. 8, 3, 3.
 ἀνικατοφρόνητοι, ὥς βάρεβαροι 8, 1, 6. ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὥς ὑπὸ

βαρβάρων, πάσχουσι, periunde, ut a barbaris 7, 12, 6. ὡς - ἐχθροῖς - ὡργίζτο, tanquam 7, 10, 2. † προσκυνήσας (αὐτόν) ὡς ἡδὴ βασιλέα (ὄντα), ut iam imperatorem 3, 11, 18. † ἐνυβρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ) ὡς ἀνίσθην ἰδίῳ (ὄντι) κτήματι, veluti 5, 1, 15. cf. infra in Repetit. - Cum Particip., per temp. a) praef. ὡς μέλλουσα δὲ κριθῆναι, tanquam futura igitur iudicium 1, 11, 12, quia erat indicanda, rel. v. gr. - ὡς μέλλοντας - δορυφορήσιν, ut qui essent stipiaturi 2, 13, 1. ὡς ὅτι αὐτοῖς βαρὺν, utpote gravem ipsis 2, 5, 2. ὡς ἐκτίβρισα πάσχοισιν, tanquam persequentibus 2, 7, 5. ὡς πρηνεῖς δεῖα δὲ ἡγεγμένους, quasi ducere 3, 4, 13, ὡς τινὲς ἀγγελίας - Φέρων, quali ferens 3, 11, 14. - ἡττάτο, ὡς τοιαῦτα κατασπάζοντα λ. inculabat, quod talia finiret 3, 12, 8. ὡς ὄντας μέρος λ. tanquam si essent pars 7, 4, 10. ἀγανακτήσας -, ὡς ἀμολέουσαν μάχομενους, quasi pugnantibus 8, 2, 5. - †† ὡς ἑσπιάζοντας δὲ τοῖς ἀδελφοῖς -, ἡ μήτηρ συνάγειν (αὐτοὺς) ἐπιτάτο, ut discordantes igitur fratres 4, 3, 9. ubi enunciationem inversam ostendat expletum in membro secundo pron. et per se adv. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀβελῆς poterat, valens tamen hic quoque in not. causae, quia discordabant fratres. - b) perf. Σεβρῶν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ἐπὶ συναρώσῃ δυνάμει, fretus patris velut adhuc incolami potentia 1, 9, 22. ἡττάτο, ὡς προσεπῆς — ταῦτα τετολμηκότας, tanquam ausos 6, 9, 2. - c) aor. ἐπιστείλει, ὡς χειρωσάμενος τοὺς λ. quasi subingasset 4, 10, 1. ὡς στρατιωτικὸν - γεγόμενον, ut militarem virum 4, 14, 3. † ὡς ἄν. - πεμψέντων, quasi mitterentur 5, 4, 13. - † de re, ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι, quasi id dicatur 6, 3, 6. - d) fut. προήλθεν, ὡς διαλεξόμενος λ. tanquam verba facturus 2, 5, 7. † παρασκευάζον ἑαυτούς, ὡς ὑπομενουῦντες π. tanquam 5, 3, 26. παρασκευάζοντι - τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν, quasi bellituras essent 8, 6, 15. † ἡπείγοντο, ὡς ἀμυνάντες λ. properarent opitulaturi 8, 3, 15. - † simul cum adi. et particip. διέβαλλιν αὐτοὺς, ὡς ἀπίστους καὶ - μισαντας λ. ut infidos qui ve pollaissent 2, 9, 10. ὡς - ἐνδόξου καὶ τιμωθέντι λ. ut illustri et culti 5, 7, 5. - †† c. particip. ταπορίας var., ut perf. et praef. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς τὰ - προδεδωκότα, πρὸς τὰ - μέλλοντα, inculabant, qui prodidisset - cunctaretur 6, 7, 8. - sed perf. et aor., ὡς - γεγονότα ἀρχηγὸν καὶ ἀποκτείναντα, ut qui fuisset - et occidisset 7, 1, 24. - ††† li. mul. cum al. particula s. adv. per subli. ὡς δὲ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam 5, 2, 8. - por adiect. ὡς στρατιωτικὸς δὲ, ut 4, 12, 4. — per particip. praef. ὡς δὲ γαμουμένων Σεῶν, tanquam 5, 6, 12. 16. e. ὡς δὲ - ὑπισχνουμένου, quasi polliceretur 8, 3, 19. - perf. ὡς δὲ νικηκότων, quasi vicissent 3, 7, 9. — aor. ὡς δὲ - προσελθόντα, veluti egressum 6, 8, 11. - fut. ὡς δὲ καθευδήσων, tanquam dormiturus 1, 17, 1. 15. ὡς δ. πρὸς εὐχορέσων, quasi salutaturus 2, 13, 6. 6. 6. 7. ὡς δὲ - διαλεξόμενοι, tanquam acturi 7, 4, 11. ὡς δὲ ἐσπεύτας τι, quasi dicturi essent aliquid 7, 6, 15. † ὡς δὲ - ἀγγέλλων, tanquam nuncians 3, 12, 2. ubi Ms. fut. ἀγγελῶν. ὡς πολιορκητοὺς αὐτὸν δῆσον, velut oppugnaturi 7, 11, 16. - Repetit. ὡς μὲν στρατιωτικόν, — ὡς στρατιωτικὸς δὲ, ut — ut 4, 12, 3. sq. - ὡς φάθα, - ὡς ἀγαθὰ 2, 3, 17. ὡς ἐπιβουλεύοντας, - ὡς - θεσπίζοντας, tanquam insidiantes, - quasi vaticinarentur 4, 12, 6. sq. ὡς ἐναντιωσόμενον. — ὡς πολεμήσουσιν, ut adversaturum, - tanquam dimicaturi 2, 6, 18. sq. ὡς ἀπίστους, ὡς - τετολμηκότας, ut - tanquam 6, 9,

2. ὡς ᾤστο, - ὡς - γεγονότα λ. ut - 7, 1, 24. ὡς - δοθέντα, - ὡς - κτήματι, - ὡς ἐλαττόνων, - ὡς κτηθεῖν, utpote -, veluti -, ut -, ut 5, 1, 12. - 11. - Cum inf. per not. modi, a) in relat. manifesta, ἐρχομένου οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ἐράσθαι, ita, ut conspiceretur 5, 8, 2. εἰς τοσοῦτον - ἐξουσίας προήχθῃ, ὡς - ἐγχειρισθῆναι, ut mandaretur 1, 12, 8. εἰς τοσοῦτον - προεχώρησε μάχης, ὡς μηκέτι βούλεσθαι λ. ut nec amplius vellet 1, 15, 17. ἐς τος - ὡς πάντα μεταγαγεῖν λ. ut transferret 5, 7, 12. εἰς τος - ὡς τὸν πατέρα - Φυγεῖν λ. ut pater confugerit 6, 1, 20. οὐδὲ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae particeps non esset 8, 4, 21. quin esset p. - b) in relat. tacita, λόγων - ἦν ἐρασις (οὕτως) ὡς μηδενός - ἀπολείπεσθαι, adeo erat, ut nemini esset secundus 1, 2, 4. εἰντος - ἐλάμβανε (τοιούτος) ὡς - ἀναβοῆσαι, ut exclamarent 1, 4, 17. ὡς - κρέμασθαι δοκεῖν, ita, ut viderentur 1, 14. 1. ὡς - ἀριθμῆσαι, ita, ut numerarent 1, 15, 13. ὑπερηγάπα -, ὡς συγκαθεύδειν λ. ut dormiret 1, 17, 6. † ὡς - ἑτέροις ὑποφέρειν λ. quare in alios conferre 2, 5, 12. ubi potius supplendus al. inf. χρῆναι, ut deceat conferre. ὡς - κακῶς ἀγορεύειν, ut conviciis inceslerent 2, 7, 4. ὡς μηδὲ - δύνασθαι λ. ut neque possit 2, 10, 11. ὡς - φέρειν συμφορὰν, ut ferret 5, 6, 22. e. ὡς - πολῆμῃσαι λ. ut ausus fuerit 7, 2, 14. ὡς τινας - ut tenderent 7, 3, 14. ὡς - τελευτῆσαι, ut occumberet 7, 7, 8. ὡς - ὑπερβῆναι ita, ut transirent 7, 11, 5. ὡς - ποιῆσαι, ita, ut faceret 7, 12, 13. ὡς - εἶναι λ. ita, ut adesset 8, 2, 15. post comma quidem: sed in vulg. edd. post colon aut punctum, etiam in his sq. ὡς μηκέτι - ἔχειν, ut non amplius haberet 1, 10, 3. ὡς μηδὲν παραβάλλεσθαι, ita, ut nihil sit comparandum 3, 7, 17. ubi iterum suppl. χρῆναι, ut deceat comparari. ὡς - δοκεῖν νενικηκέναι, ut videantur 6, 6, 10. - Nominativum per neg. simul al. ὡς μὴ - διαγινώσκειν, ita, ut non 1, 10, 12. Οἰσσομαι ὑμῶν, ὡς μ. Φονεῦσαι 2, 13, 15. 6, 1, 15. ὡς μὴ - αὐτῷ τινα - ἐξισοῦσθαι, ut hand - ei quisquam aequiparandus esset 7, 1, 26. - it. Repetit. ὡς - τοσοῦτον ἐκλάμπειν - τί, ὡς τοὺς μὲν οἶεσθαι, ut emicaret -, ut quidam putarent 1, 7, 9. ὡς - παραιτήσασθαι, - ὡς εἶναι καταγέλασον, ut repudiaret, - ita, ut esset 1, 14, 15. sq. τοσαύτης οὐσης -, ὡς - χορηγεῖν, - ὡς μηδεμίαν εἶναι λ. ut suppeditare liceat, - ut nulla sit 3, 13, 10. sq. ὡς - ἐπανελεθεῖν, - ὡς - ἐνεγκεῖν λ. ita, ut sint reversi, - ita, ut attulerit 6, 6, 3. sq. ὡς - ἀποσιώπτειν, - ὡς ἀπυα - εἶναι -, ὡς μηδὲνα διαβαίνειν, ut iocarentur, - ita, ut inaudita forent, - ne quisquam transiret 8, 5, 3. 11. sq. ὡς - περιθεῖν αὐτάς, ὡς μηδὲν παθούσας, ita, ut - discurrerent, quasi nihil ipsis accidisset 1, 15, 11. quasi nihil passae, f. quasi essent nih. p. - ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλείοι, - ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ λ. ut plerique, - ut liberum sit mihi 7, 8, 18. sq. - Al. not. in periodi consecutivae protali, ὡς γὰρ λ. utenim 2, 8, 12. postquam. ὡς δ' - εἰσῆλασεν, ut ingressus est 1, 7, 12. 1, 10, 5. 2, 12, 9. 2, 13, 7. pro quo ἐπεὶ δὲ ib. 9. - 6, 9, 1. 10, 8. 1, 7. 5, 5, 14. 8, 6, 11, 7, 11, 18. ὡς δὲ ταῦτα - ἀπηγγέλλετο, cum nunciarentur 2, 11, 12. ὡς δὲ συνέθεντο, spondentibus igitur istis 5, 3, 23. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ λ. sed ubi diu 5, 4, 16. ὡς δὲ διεφύκτησε ταῦτα, vulgatis autem istis 7, 7, 1. - † Etiam in med. orat. ὁ δὲ στρατὸς πᾶς, ὡς ἐπύθετο τὰ λ. caeterum exercitus totus, audita ea re, 8, 6, 1. - † Simul in Repetit. ὡς δὲ -, ὡς δὲ -, ut autem -, id ubi - 4, 4.

12. sq. ὡς αὐτοκρατορα αποδείξαι. - ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. ita, ut imp. declararent. - At is, ubi 2, 9, 16. sq. ὡς δὲ συνέβαλεν -, ὡς - θραύσαι λ. ut autem conflixerunt -, ita, ut frangeret sem 3, 2, 3. sq. ὡς παλλοῦς - φοιτᾶν πρὸς -, ὡς παιδαριώδους -. ὡς δ' ἤλθεν, - ὁ δὲ Μακρίνος, ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, ut multi irent -, quasi puerilem -, ut autem venit, -. Porro Macrinus, ut haec audivit 5, 4, 2 - 4. 8. - ὡς δὲ ἐνέκειντο -, ὡς ἔλεγε, cum autem inflarent -, ut aiebat 6, 8, 13. ὡς δὲ -, ὡς δὲ - ἀντιταξόμενοι, - ὡς τινὲς θάσιν, - ὡς - ἐδύνατο, - ὡς κυβερνᾶν, ut -, tanquam sese opposuerit, - ut perhibent, - ut - poterat, - ut moderentur 7, 9, 8, sq. 12. sq. - Al. not., causae finalis, f. p. ἵνα, c. finito verbi tempore, et quidem a) solum, c. coni. ὡς - λιβανητῶν - θυμῶσιν ἕκαστος, ut thus adolerent quisque 5, 5, 12. - c. opt. et coni. simul, ὡς διαλεχθεῖν - καὶ - οἰκειώσεται λ. ut alloqueretur et - 1, 5, 2. - cum solo opt. 1, 7, 1. 1, 17, 17. 7, 2, 10. 8, 3, 6. 8, 5. 21. 8, 6, 16. ὡς - φρουροῖν λ. quo tuerentur 4, 3, 13. - † Simul in Repetit. ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, - ὡς - γένοιτο, ut q. poterat, - ut essent 3, 2, 11. ὡς διανυκτερεύσων -, ὡς - ὀφθεῖν, ut qui esset pernociaturus, - ut se ostenderet 1, 16, 12. - ὡς δὲ - πολεμήσων -, ὡς - φρουροῖν λ. tanquam bellaturus, - ut custodirent 7, 12, 3. ὡς ᾤετο, - ὡς θανεῖν λ. quo videretur 3, 8, 4. - b) cum al. particula, ὡς ἄν, c. opt. παρὰσχοι λ. ut praeberet 1, 8, 4. 1, 9, 3. 2, 11, 13. - quo 2, 13, 2. 2, 15, 9. 3, 15, 4. - † Simul in Repetit. ὡς ἐδεήλωται, - ὡς ἄν - λάθαιεν, - ὡς δὲ τις κτεῖος λ. ut - ut - tanquam 2, 1, 1. sq. τὸν ἀνδρα, ὡς - πολέμιον, - ὡς ἄν - γένοιτο λ. ut - ut 3, 12, 24. sq. - sed cum coni. ὡς ἄν ποιῇ λ. ut 2, 7, 10. 4, 4, 9. 4, 9, 9. - c) c. al. rarius particula, cum opt. προλθόντα ὡς δὲ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quasi cum ipsis collocaturus esset 8, 5, 22. - d) c. neg. ὡς μὴ - κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. nō 3, 11, 17. e. ubi proprie in - Repetit. ut ὡς μὴ γινώσκουτο, - ὡς ἄν - πεμφθέντων - ὡς εἰρηται, ne agnosceretur, - quasi - ut 5, 4, 12. - 14. - sed cum coni. ὡς μὴ - ἐξοικεῖν, ne 7, 4, 10. - Al. not., causae antecedentis, f. p. ὅτι. iterum que a) vel solum, c. tempore finito v., et quidem c. ind. vel perf. διαλεγόμενος, ὡς - ἐρρίπται, differen., quemadmodum abiectum esset 2, 9, 9. quo Bg. sensu et severum Lat. ut, c. coniunctivo, maxime ap. poetas valet, nostr. wie, i. q. dafs, post v. sensum, habentia proprie post se acc. c. inf., pro quo sunt illae particulae omnes. ἐπισταμένος, ὡς - ὀλεθρος - ἐπήρηται, gnarus, p̄sensim - impendere 3, 12, 11. - vel aor. δείξετε, - ὡς μὴ - ἠδικήσατε, ostendetis, quod 4, 14, 18. - cum fut. θάρρουντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. εἰδότες, ὡς - μετέξουσιν, scientes, se futuros (esse) participes 8, 3, 13. - †† post subst. e. not. eadem sensum, ἐλπῖδα, ὡς διοίσοντα λ. quasi esset gesturus 2, 3, 12. - †† Φήμη - περὶ αὐτοῖς διεφύτα, ὡς ἐπιεικὸς καὶ δεξιὸς, ὡς τὸν τοῦ Περτινίκου βίον ζηλοῦντος, fama de ipso vagabatur, ut mansuetio ei commodo, quasi Peit. vitam acmuletur 2, 7, 8. ubi simul est in Repetit., sed sensu diverso, primum cum adi., in describendo, deinde cum particip. in not. causae, qua causa firmatur prius membrum per adi. διεσκεδάσε - Φήμην, ὡς - τεθνήξασθαι μέλλοντος, quasi mox moriturus esset 5, 8, 11. - †† διασκεδάννυται - Φήμη, ὡς ἄρα - αἷη ἀνηρεγμένος, quasi 7, 5,

21. ubi non modo cum opt. sed quoque simul cum al. particula. — Sed rursus post verb. c. opt. αἰτίας - ἐπιφύγων, ὡς διαφθείροιν λ. quod corrumperebant 5, 7, 11. - b) cum al. particula simul, in ind. πρᾶξι. εἰποῦσα -, ὡς ἄρα χρόνι ἐκείνῳ λ. oportere illum ib. 2. - †† simul cum opt. et ind. ἀγγέλλοντες, ὡς ἄρα φαίνοιτο στρατός -, τὰ τε πεδία κατατρέχουσι, conspici - agros que incurfare 6, 5, 14. - c) rursus c. al. part. - simul que in Reperit. ἔτροι - ἑστίν, ὡς δὲ ταῖτα - ἀπηγγέλη, - ὡς δὲ καθεδήσαν, nuntiata fuisse -, quasi dormiturus esset 7, 9, 20. - ††† Al. not. et al. Lat., in relat. manifesta, οὐχ οὕτως εὐχαρίεις, ὡς εὐχαρίζον δοκεῖ 2, 3, 14. Lat. non ita -, ut, i. non tam facile, quam gratum videtur, i. q. et - et f. tum - tum, v. οὐτ. - μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, non aequē delectat libertas, ac ib. 19. f. quam. - Sed in relat. tacita, c. adv., ἀπινέαι ὡς πορρότατον τῆς Πάρης, quam longissime 2, 13, 18. 4, 13, 10. ubi cum superl. redundat, ut Lat. Bg. - ††† c. adv. per totam formul. ὡς ἐκαστος αἶσθε ἦν. πόρρον τῆς πόλεως ἐπήντων, ut quisque p. terat, procul ab urbe occurrerant i. 7, 4. ubi secundum v. 5. monstrat, post primum v. subit. ἦν ponendum esse comma, ut peculiare membrum existat: ubi deinde inversa est oratio et ellipsis adv. relativa, p. οὕτω πόρρον τῆς πόλ. ὅπ., ὡς ἐκ. οἱ ἦν, ita procul - ut f. tam procul, quam. Per quae appareat, etiam haec tria loca proprie referti ad superiorem not. de modo, et p. Lat. *quomodo*. Et sic quoque in lqq. nunc loc. ††† ὁ δῆμος - τοῖς στρατιώταις, ὡς δυνατόν ἦν, διώκοντες, populus - milites, quantum poterat, persequens 7, 11, 11. qui Bg., ut brevior esset, ad populum in Vs. retulit, dum per se fiat membrum, ut possibile erat, f. ut fieri poterat, f. quantum fieri poterat, f. quantum fas, licitum, permissum, erat τὰς πόλεις, ὡς ἐδύνατο, κλείσαντες, portis, ut licuit, clausis ib. 12. qui Bg. rursus, ob sumptos abl. consq., formulam potius priorem refert, cum hic ad milites pertineat, ut poterant, f. quantum. - ††† per al. formulam simul c. adv. σισικιδάσθαι αὐτοῖς ὡς ἐνι μάλιστ' εὐτελέστα, ἐκέλευσε, vasa colligere eos quam expeditissime iubet 2, 11, 1. ubi Bg. nil vertit, quam ὡς et εὐτ. (f. εὐσταλ. v. in εὐτ.) sed ambiguum est, quo trahas adv. μάλλ., ad superl. εὐτ., an ad formulam ὡς ἐνι, quae, par illi pr. ὡς δυνατόν ἦν, et respondens illi Bg. pr., ut licuit, comma adeo teret aut post v. εὐτ., aut post adv. μάλλ., ut in lq. loco. ὁ δὲ Σεβήρος, ὡς ἐνι μάλιστ', σὺν τῇ στρατιᾷ ἤτειρετο, Severus autem quantum maxime poterat cum ex. iestnabat 3, 2, 1. ubi Bg. abeunte rursus ad persl., cum formula pertineat ad rem, adv. μάλλ. per se aequē referatur ad v. poter. ἦν., commate potius post v. ἐνι locando. — ††† Pro praep. c. acc. persl. εἰ τὴν δεῦν μεταγάζουεν ὡς αὐτοῖς, ad se 1, 11, 8. ubi proprie sumitur elapsus alicuius pr., eis, ἐπὶ, πρός, quae et alias simul reperiuntur. - †† ante praep. πάντα ἀφροίεσαι. ὡς εἰς βασιλῖδα πάλιν πανηγυρίζουσιν, ut in urbem rel. - 9, 4. qui Bg. per se cepit adv., in not. prima supra, dum et hic simul c. praep. esse potest, pro mera praep. eis. — ††† simul in Reperit. ὡς γὰρ πρεσβείαι - εἰ τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλῆα ὁμολογοῦμενον ἐκέλευτο, Antiochiam ut ad imperat. 2, 8, 12 ubi potius ane cum Bg. per se capiat, it. in lqq. loc. αὐτὸς δὲ ἤδη ὡς πρὸς ὁμολ. ἐχθρὸν παρεσιεύαζετο, ut adver-

ius manif. hostem 3, 5, 15. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς καὶ τροχέαις προσώτων νικᾷται ὡς πρὸς παρόντας ἐργαζοίς, vultus nunt quasi praesentibus irascens 7, 8, 21. quod 1 g. est p. tunc illud. ὡς - ἐχθροῖς - ἐργαζέτο 7, 10, 2. dum hic rectio v. ἐργ. c. praep. repudiat commutata post νύμ. et ταρ. - ††† δομικότεροι - ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας οἱ λ. aciores in excogitando 3, 11, 17. ubi ὡς πρ. valet p. Lat. quoad f. p. formula quantum pertinet ad, et adeo vox utr. habet notionem loam, et ὡς illam p. quantum; cf. supra ὅσον πρὸς et ὅσον - χίτων. - ††† Per loca ambigua a) not. τις γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀβροδίατον οὐκ οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μάλλον ἀρμόζειν τὸν βίον, ἢ Ὀάλαγξιν, quis enim eius luxuriam ignorat talem esse, ut choreas exercitibus magis eius conveniat vita, quam legionibus? 3, 6, 15. qui Bg. supplet relat. τοιοῦτον. et ὡς c. inf. p. uno Lat. et Vern. *dass*; dum, facto interr. puncto post οἶδ., valebit, per appendicem enunciationis, p. ita, ut. — ὡς γὰρ καὶ φύσαι ἀλλοτριῶς - διέκιστο τε καὶ - ἐργαζέτο, cum enim natura alieni esset animo: tunc etiam - irascebatur 7, 10, 2. qui Bg. cepit p. ἐπεὶ f. ὅτι, in not. *causae*, (post διέκιστο p. mero tē rectius legens τότε.) dum, p. ὡςπερ sumto in protasi periodi, deinde ante διέκιστο deesse potest relat. οὕτω in apodofi. - b) lect. τοσαύτην μὲν - κατεργαζόμενοι, ὡς πρῶτον ἀπατῆσαι βούλεσθε, ut prius decipere velitis 2, 1, 22. ubi in lect. vulg. est c. verbo finito, eo que ind. recte, nec opus al. edd. inf. βούλεσθαι. - †† τὸν πόταμον ναυσι διαλαμβάνων, ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεδεισῶν, λ. quibus inter se iunctis 6, 7, 13. qui leg. ὧν, sed et in pr. - διαλαμβάνειν, pro quibus modo legerim αὐτῶν p. vulg. ὧν, *fluvium* que navigiis occupans, his inter se colligatis commutatum cum ponte veluti, *putabat* rel.

ὡςπερ, (c pr. ὡς et πέρ, severe Lat. *ut quidem*, sed vulg. neglecto πέρ in Vss.) in not. comparandi, sed a) in relat. tacita f. simplici, in med. βασιλέα - οὐκ ἐπείσαντον, ὡ. οἱ πρὸ ἐμοῦ, ut 1, 5, 13. εἰσδραμόν -, ὡ. εἰώθει, 1, 17, 7, 2, 6, 19. ὡ. ἐποίησαν λ. sicut 2, 15, 13. † ἀγαλμα -, ὡ. παρ' Ἑλλήσιν -, λ. simulaeacroni, qualia apud Graecos 5, 3, 10. ὡ. Ῥωμαῖσι, quemadmodum 6, 5, 6. ut ib. 9. ὡ. παρ' αὐτοῖς 8, 4, 6. ὡ. σκάφη ib. 11. - b) in similitudine, δέομενον. ὡ. ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνητόντων, tanquam 1, 4, 8. ὡ. ἐκ μιᾶς ὥωνης, velut ib. 21. ὡ. ἔξ - ἀκροτόλεως, quasi 1, 6, 8. tanquam 7, 1, 9. ὡ. τινὸς - τύχης λ. quasi 1, 8, 5. † δοῦναι - αὐτοῖς ἐκδοῦναι καὶ ὡ. αἰχμαλώτους, ut 5, 4, 17. ὡ. κατ' ἀνελευθρίαν, quasi 7, 5, 4, 8, 7, 10. ὡ. θριαμβεύοντας, veluti ib. 22. ὡ. τεῖχος Ἰταλίας 8, 1, 12. ὡ. ἀποσπασάμενος πέλεκυν, quasi depulisset 8, 6, 18. - † simul in Repetit. ὡ. ἐνδοισιῶντες, - ὡ. ἐκκλησιάζοντες, quasi -, veluti ib. 17. - c) in relat. manifesta, per enunciat. simplicem, Ὁάλαγγα βούλεσθαι συζητάσθαι, ὡ. Μακεδονικῇ -, οὕτω καὶ λ. uti - ita 4, 9, 8. - sed in periodo bimembri, ὡ. δὲ -, οὕτω καὶ λ. ut - ita 2, 8, 4, 3, 6, 12, 9. quemadmodum - ita 2, 9, 15.

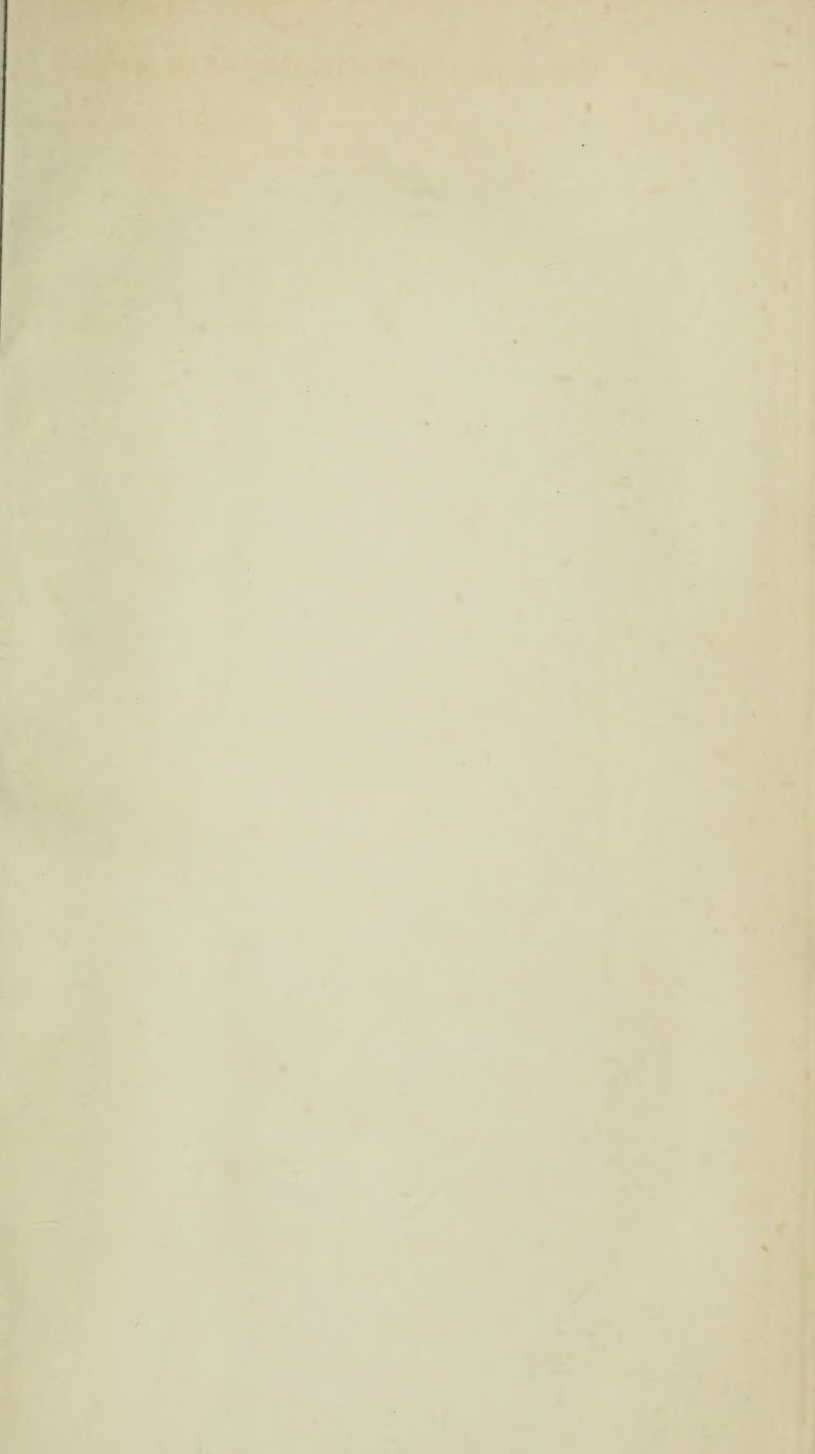
ὡς, i. q. ὡς. c. inf. ἀπορρίπτειν, ita, ut abicerent 8, 4, 27.

ὡφελίσθαι, Pass. ph. de pers. c. acc. rei ellipt. ἕκαστος - (κατ') οὐδὲν τι μέγα ὡ. νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. invari secundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum magnum commodum inde percipere: i. q. pr. καρποῦσθαι. Sed

adi. *μ.* haberi et *p.* adv. potest, ut sit, secundum nihil valde *f.* magnopere. *f.* prorsus non magnopere. - *c.* abl. modi et adv. ἡ πόλις - προσόδοις - μεγάλως ὠφελείτο, ex redditibus - magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. redditibus magnopere iuvabatur.

ὠφελιμος, *ph.* *f.* mor. de re, *c.* praep. *f.* adv. συμβουλεύουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὠφελιμὰ, utilia 2, 5, 6.

ὠχρῖαν, *ph.* per Particip. Masc. de pers. ὠχρῖωντας τοὺς πλείους λ. pallentes 4, 5, 17. prae timore, - De re, Fem. ἡ εἰκὼν - πρόκειται ὠχρῖῶσα, pallida 4, 2, 4. - Neutr. μηδὲ ὠχρῖάσαντι τῷ προσώπῳ, pallenti 2, 1, 15.

14485

LGr

H561I

Author Herodian, the historian

Title Historiarum libri octo, e recensione Stephani;
ed. by Irmisch Vol. 4

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

